Materialet er digitaliseret af

ARBEJDER MUSEET

The Workers Museum

Titel: Fagblad for Smede og Maskinarbejdere
Udgiver: Smede og maskinarbejdernes Forbund
Udgivelsesår: 1898-1902

BRUG OG OPHAVSRET

Hele eller dele af materialet kan være beskyttet af ophavsretsloven og må kun benyttes til personlig brug. Har alle ophavere været døde i mere end 70 år, er materialet i public domain og kan anvendes frit. Husk at kreditere ophaverne.

USAGE AND COPYRIGHT

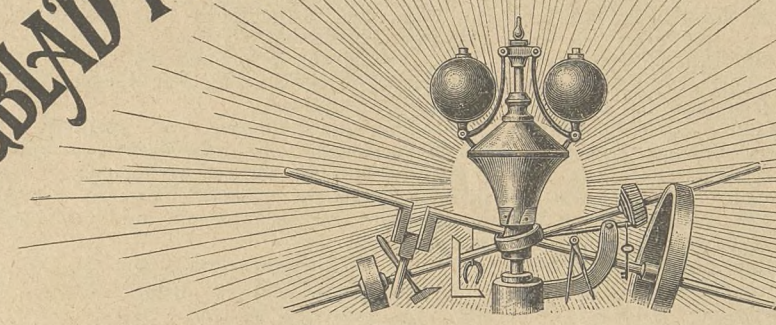
This document, or parts of this document may be copyrighted with usage limited to personal use. If all authors have been dead for at least 70 years, the document is in the public domain and may be used freely. Remember to credit the authors.

VIL DU VIDE MERE OM ARBEJDERHISTORIEN?

Besøg os på Arbejdermuseet

Søg i vores biblioteks- og arkivsamling

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund

Nr. 13 | Oktober 1898 | 10. Aargang

Med dette Nummer af Fagbladet overtager jeg atter Redaktionen, ligesom jeg fra 1. Oktober har overtaget Ledelsen af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund. Det er dog kun en midlertidig Stilling jeg her indtager, idet Kongressen, som afholdes om et halvt Aars Tid — i Paasken 1899 — vil have den Opgave at vælge den Mand, der fremtidig skal staa i Spidsen for vor gode Organisation. I det halve Aar jeg skal fungere vil der ikke kunne udrettes store Sager; en stor Del af Tiden og af Fagbladets Plads vil blive optaget af Forberedelser til Kongressen, som vel vil blive den af alle vore Kongresser, der vil faa størst Betydning for vort Fags Organisation og vor fremtidige Virksomhed.

Jeg maa derfor indskrænke mig til at ønske, at jeg med Medlemmernes og Tillidsmændenes Bistand maa kunne fortsætte Ledelsen af Forbundet i det samme Spor som vor afgaaede Formand, og at jeg maa kunne lægge Arbejdet saaledes tilrette for Kongressen, at det bliver den let at fastslaa vore fremtidige Opgaver, til Held for vort Fag.

Først efter Kongressens Afholdelse vil der kunne være Tale om at bryde nye Baner.

Med kammeratlig Hilsen

Vald. Olsen.

Arbejdslønnens Højde og den udenlandske Konkurrence.

Vore Arbejdsgiveres Yndlingsthema er den udenlandske Konkurrence. Med en Frimodighed, der fortjente en større Paaskønnelse end vi ser os i Stand til at yde, paastaar de, at Kampen med det udenlandske Marked kun er mulig, naar de danske Arbejdere ere villige til at sulte og gaa klædte i Pjalter.

Og kan de saa en Gang faa fat i en sølle Stakkel af en Tyfker eller Svensker fra de Egne, hvor Elendigheden paa Grund af Uvidenhed og Mangel paa Organisation er størst, saa svælger en københavnsk Fabrikant i Nydelse. Her kan De se, mine Herrer Forbundsledere, saaledes har de det i Tyskland og i Sverrig, han spiser tørt Brød med en lille Smule Pølse til, eller Sild og Kartofler 21 Gange om Ugen, se det er derfor, vi ikke kan konkurere med Udlandet, kunde de danske Arbejdere blot leve af den Kost, saa skulde De se, mine Herrer, hvor godt vi allesammen kunde have det (!!) Se nu paa denne Fyr, han har arbejdet for 20 Pf. nede i Schlesien, eller maaske for 18 Øre i Karlstad, kunne de danske Arbejdere dog blot indse, at de havde bedst af at arbejde for den Pris, saa var der nok til os allesammen (!!), og vi kunne leve lykkeligt i det kære, lille Danmark. Og Fabrikanten kniber en Taare af Rørelse over sin egen Fædrelandskærlighed.

Det hjælper selvfølgeligt ikke, at vi forklare vore Fabrikanter, at det heldigvis er Undtagelser med den Slags Lønninger, at en dygtig Arbejder faar sit Arbejde ligesaa godt betalt i Sverrig og Tyskland, som her i Danmark, og at vi ogsaa i Danmark kan trække enkelte sølle Stakler frem, der lader sig nøje med en slig Løn. Nej, vore Fabrikanter ere forstokkede i den Retning. De har saalænge forsøgt at bilde andre ind, at det er Arbejdernes Skyld, naar Danmark ikke kan konkurere med Udlandet, saa de nu tilsidst tror derpaa selv, omend Kendsgærningerne nok saa meget taler derimod.

Selvfølgelig hjælper det ikke, at vi, støttet paa fremragende Videnskabsmænds Udtalelser, hævder, at de dygtigste og fordelagtigste Arbejdere ere de, der ikke ere sløvede af økonomiske Sorger, de, der ere mætte, og ikke overanstrængte ved en umenneskelig lang Arbejdstid. Til at indse dette, er vore Fabrikanter for snævertsynede og for snæverthjærtede, fødte som de ere med en Pengepose i Lommen, og opdragne efter den ægte kapitalistiske Moral. Vi maa derfor se os om efter andre Argumenter, for at bevise dem, at vor hjemlige Industri udmærket godt kan trives, trods udenlandsk Konkurrence, og trods den Omstændighed, at de danske Arbejdere ere blevne kede af at sulte og fryse.

Og Kendsgerninger ligger saa nær.

Se, hvor vore Fabrikanter breder sig i Skattebogen, som Fagbladet bragte en lille humoristisk Notits om sidste Maaned. Gaa ud og se, hvorledes den ene palæagtige Maskinfabrik rejser sig efter den anden. Læs i Bladene om, at snart hin, snart denne Maskinfabrik har købt endnu et Stykke Jord, endnu en Plads, endnu en Bygning, for at kunne udvide sin Virksomhed, se paa Dividenden, der udbetales Aktionærerne. Snart er det 10 Procent, snart 7½, 7, 6 o. s. v. og dertil kolossale Afskrivninger af alle mulige Fonds. Se, hvor

den ene taarnhøje Fabriksskorsten knejser ved Siden af den anden, som om det gjaldt at konkurere med Byens borgerlige Raadhusspir. Se paa den Kendsgerning, at Smedenes og Maskinarbejdernes Antal har fordoblet sig i de sidste 20 Aar, og dom saa selv om alt dette tyder paa, at den danske Jærnindustri er ved at gaa i Hundene, fordi man ikke kan konkurere med Udlandet.

At bygge Skibe skal efter Fabrikanternes Mening være noget af det elendigste, der eksisterer, noget af den Slags Arbejde, der fører lige lukt ind i Ladegaarden, og desuagtet anlægges det ene Skibsværft efter det andet, og af de samme Folk, der klager over Skibsværfternes sørgelige Eksistensbetingelser. Desuagtet kan Helsingørs Skibsværft give sine Aktionærer 4 Procents Udbytte for sidste Aar, og samtidig oplyse dem om, at Værftet i Aarets Løb har maattet betale 68,750 Kroner i Mulkt, hvilken Sum repræsenterer $3^1/_2$ Procent af Aktiekapitalen. Helsingørs Skibsværft har altsaa paa denne „elendige" Industri kunnet tjene $7^1/_2$ Procent til Aktionærerne, idet vi har Aktieselskabets Formands Ord for, at disse Mulkter kunne have været undgaaet, saafremt Selskabet havde holdt sig til sin Specialitet, Fragtskibe, og at der udmærket kunne tjenes Penge paa at lave Post- og Passagerskibe saavel som Isbrydere, naar blot Værftet blev indrettet paa det.

Og dette til Trods for Konkurrencen fra Kiel, Flensburg, Malmø o. s. v., hvor Arbejderne udi Fabrikanternes egen Indbildning har en langt ringere Løn end her.

Hør, hvor Cyklefabrikanterne hyler over den tyske og amerikanske Konkurrence. Og dog er det ikke værre, end at enhver Cyklearbejder, der har Raad til at etablere et almindeligt Smedeværksted med en Drejebænk og en Boremaskine, endnu med Fordel kan lave enkelte Cykler, til Trods for, at han ikke har Raad til at forskrive sit Materiale fra Udlandet, og som Følge heraf maa betale langt mere for det, til Trods for, at han mangler alle de moderne Hjælpemidler: Maskinkraften, Slibeindretningerne, Forniklingsanstalterne, Lakererovnen, Revolverbænke og Automat-Maskinerne, som nu har naaet en saadan Fuldkommenhed, at de uden anden Pasning end den, der bestaar i at bringe Drejespaanerne afvejen, og sætte en ny Stang Staal i en Gang imellem, — ligefrem udspyer det færdige Arbejde, saaledes, at det snart ikke er en Vittighed længere, naar man siger, at der er opfundet en Maskine, hvor man, naar man putter en Stang Staal ind i den ene Ende, faar en færdig Cykle ud af den anden Ende.

Men alligevel klager Cyklefabrikanterne. Alligevel forlanger de, at de danske Arbejdere skal arbejde billigere af Hensyn til den udenlandske Konkurrence. Alligevel mener de, at det er nødvendig for at kunne konkurere med Tyskland og Amerika, at benytte Kvinder og Børn til Fabrikationen, saaledes, at Smedene, naar de vare fortrængte fra Cykleværkstederne, kunne sende Kone og Børn derhen og selv gaa uden Beskæftigelse; altsammen i den hellige Patriotismes Navn, som paabyder Arbejderne at sulte og fryse, for at Fabrikanternes og Aktionærernes Udbytte kan blive saa meget større. Men at Fabrikanterne selv skulde sætte noget til for at bevare Industrien, falder dem vanskeligt ind. Vi talte forleden med en Leder for en større Cyklefabrik, som, efter at have forklaret os, hvor godt Smedene kunne have det, naar deres Hustruer og Børn bleve ansatte ved Cyklefabrikationen, efter at de selv vare smidte ud derfra, i samme Aandedræt nævnede, at naar en Artikel kostede mere at fabrikere herhjemme end man kunne købe den for i Udlandet, saa maatte man være gal, hvis man ikke forskrev den.

Ja! saa inkonsekvent bliver man, naar man, som vore Fabrikanter, i lang Tid har bildt sig selv og andre ind, at det er nødvendigt at have lav Arbejdsløn for at kunne konkurere med Udlandet.

Strejke i Sverrig.

Paa Aktieselskabet „E. A. Nesman & Komp.s" Laasefabrik i Eskilstuna har samtlige Metalarbejdere nedlagt Arbejdet den 3die October.

Man behøver snart ikke mere at gjøre Rede for Aarsagen til Strejken; den er næsten altid den samme: *Udbytning.* Ligedan i dette Tilfælde.

Vore svenske Kolleger rettede sidst i August Maaned en Henstilling til Aktieselskabets Direktør, Hr. Stålberg, med Anmodning om Forhøjelse af Akkordpriserne for adskilligt Arbejde.

Direktørens Svar var naturligvis et Afslag, han vilde hverken gaa med til Forhøjelser eller Fastsættelse af nogen Priskurant.

Alle Anstrængelser fra Arbejdernes Side for at opnaa en Forhandling med Direktøren, viste sig frugtesløse, lige saa lidt som et Afslag paa de fremsatte Fordringer rykkede Maalet nærmere. Ønsket om et Modforslag fra Direktørens Side opnaaede kun det samme Svar:

„Alt skulde være som det var".

Nu prøver vore svenske Fagfæller at bøje Hr. Stålbergs Jærnvilje med en Strejke.

Fra vor Side kan de være forvisset om at der vil tilflyde dem al den Støtte vi kan yde dem for at vinde Sejr i den paabegyndte Kamp, nu rejser altsaa ingen dansk Arbejder til Eskilstuna før Forholdene ere ordnede paa Laasefabrikken, og skulde der tilfældig komme en dansk „farende Svend" forbi de tomme Værksteder, da forsikrer vi for, at han hellere sulter til han næste Station paa sin Rejse, end han hjælper Direktøren med at udsulte sine Arbejdere.

* * *

Ved Redaktionens Slutning meddeles os, at samtlige Arbejdsgivere i Jernindustrien i Eskilstuna have gjort Skridt til Dannelsen af en Fabrikantforening. Vor Meddeler mener, at denne nye Institution da vil besvare Arbejdsnedlæggelsen paa Laasefabriken med en almindelig Lock-out i Eskilstuna.

Skulde dette Tilfælde indtræffe, vil Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund, ifølge Overenskomst med det svenske Forbund, være forpligtiget til at yde et Lock-out Bidrag, stort 50 Øre pr. Uge pr. Medlem.

Hvistendahl.
Hjælp en blind Kollega!

I sidste Fagblad opfordrede vi ærede Fagfæller over hele Landet til at komme vor stakkels blinde Kollega, Chr. Hvistendahl, til Hjælp nu, da han staar fuldstændig hjælpeløs, og prisgivet Fattigvæsenet, hvis vi ikke kan sætte ham i en eller anden Forretning, hvormed han og Familie kan tjene til Livets Ophold.

Vi har haft den Glæde at modtage talrige Beviser paa Deltagelse med vor stakkels Ven, og fra de faa Steder, hvor Indsamlingen allerede er foretagen, viser det sig, at der har været paaskønnelsesværdig Offervillighed. Saaledes har vi fra „Phønix", Odense, modtaget 11 Kr. 90 Øre, fra Nechelmanns Fabrik i København, 13 Kr., fra Paasch & Larsen Petersen i Horsens 38 Kr. 50 Øre og fra Esbjerg 25 Kr.

Da der imidlertid, samtidig med vort Opraab, fra anden Side fremkom Opfordring om at indsamle en Hædersgave til H. P. Hansen i Anledning af hans Fratrædelse, mente vi at det var bedst at vente med Udsendelsen af Lister til Indtægt for Hvistendahl, til den anden Indsamling var sluttet. Nu da dette er sket, vil vi i de nærmeste Dage tilstille de Afdelinger, der endnu ikke har foretaget Indsamling, Lister, som bedes tilstillet samtlige Værksteder, og vi anmoder indtrængende Medlemmerne til at yde deres Skærv til Mildning af Hvistendahls Ulykke.

Hjælp en blind Kollega!

Licitationer.

Ved Licitationen over Opvarmningsanlægget til det ny Raadhus i København indkom ialt 10 Tilbud, hvoraf de laveste var fra Bonnesen & Danstrup paa 33,001 Kr. 37 Øre, Aktieselskabet „Vølund" 35,307 Kr. 85 Øre, Riedel & Lindegaard 35,785 Kr. 50 Øre og A. B. Reck 36,100 Kr. — Det højeste Tilbud var paa 52,335 Kr. 59 Øre. Førstnævnte Tilbud approberedes.

* * *

Ved Licitationen over Støbejærns- og Smedejærnsarbejdet til Nykøbing p. S. Gasværk approberedes et Tilbud paa 7100 Kr. fra J. B. Brun & Søn, Nykøbing F.

Lønforhøjelse i Aalborg.

Ved et Broarbejde, som Firmaet C. F. Sørensen, Aalborg havde i Nørre Sundby, fik Arbejderne 30 Øre i Timen.

Da det var Friluftsarbejde, og Arbejderne saaledes kunde resikere at komme til at spadsere i Regnvejrsdage, ligesom Arbejdstiden jo i Vinterens Tid vilde blive betydeligt forringet paa Grund af de korte Dage, stillede de Fordring om en Forhøjelse af Timelønnen til 33 Øre.

Denne Sag gennemløb saa alle Stadier: Mæglingsmøde og Forhandling mellem Fabrikantforeningens Bestyrelse og Hovedbestyrelsen uden Resultat. Den blev fra Fabrikantforeningens Side foreslaaet henvist til Voldgiftsretten, hvilket Hovedbestyrelsen dog ikke mente at kunne gaa ind paa.

Vi stod altsaa over for en Konflikt, hvis Omfang man ikke i Forvejen kunde beregne, da Fabrikantforeningen jo ikke kan tillade Streike hos et af dens Medlemmer uden at gribe til de „yderste Midler".

I sidste Øjeblik tilbød Jens Lange „paa eget Ansvar" et Tillæg af 2 Øre pr. Time, og da han samtidig gik ind paa, at dette Tillæg skulde have tilbagevirkende Kraft til den Dag, Arbejderne stillede Fordringen, gik Hovedbestyrelsen med til denne Ordning af Sagen.

Og Samfundet var atter en Gang frelst fra den Fare, der ligger i, at en 5—6 Mand forlanger et Par Øre mere i Timen.

Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbunds Hoved- og Anvisningskontor er flyttet til Larslejstræde Nr. 1.
Kontortiden er som hidtil.

Hædersgave til H. P. Hansen.

Et Udvalg fra de københavnske Klubber, som har stillet sig i Spidsen for en Indsamling blandt Forbundets Medlemmer til en Hædersgave til H. P. Hansen i Anledning af hans Tilbagetrædelse, samledes med ham Lørdagen d. 8. Oktbr. til en lille Festivitet i Arbejdernes Forsamlingsbygning paa Enghavevej. *Jul. Christensen* overrakte Gaven til H. P. Hansen paa Udvalgets Vegne, idet han i en lille Tale takkede ham for hans Virksomhed. Gaven bestod af et smagfuldt Ølkrus med Sølvlaag, hvori var indgraveret:

H. P. Hansen
1892—1898.

Tak for Din Virksomhed i Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Med denne Erindringsgave fulgte 800 Kroner, som Hansen anmodedes om at benytte efter egen Bestemmelse.

H. P. Hansen takkede rørt for dette Bevis paa Medlemmernes Anerkendelse af hans Virksomhed, og udtalte det Haab, at han ogsaa i sin nye Stilling skulde finde Anledning til at virke i Forbundets Tjeneste.

H. P. Hansen har som bekendt overtaget Stillingen som Redaktør af „Fyens Social-Demokrat i Svendborg.

Hans Ankomst til Svendborg beskrev en af Festdeltagerne i en Lejlighedsvise i følgende Linier:

Velkommen! Folket vræled,
helt rørt Hr. *Lange* græd en Sten,
og alle Præster knæled,
der var vist to, maaske kun en.
Til Himlen Takkebønner i titusindvis blev sendt.
„*O ve!* Om fjorten Dage har han Svendborg endevendt".
To Gange daglig Stadens Klokker gjøre skal Postyr.
— det rager vistnok ikke dette Æventyr.

Men i sidste Vers tager han mere alvorligt paa Sagen:

Da alle Viser ender
saa gaar det denne li'esaadan,
Vi derfor nu os vender
til *H. P. Hansen* sidste Gang.
Alvorlig talt: Med Vemod skilles vi fra Dig i Dag.
Du som har ofret Tid og Kræfter for vor fælles Sag.
Hav Tak for alt, og tag til Slut vort Ønske med herfra.
Om Lykke for Dit nye Værk, Levvel, Hurra!

Smede- og Maskinarbejdernes Forbund, København.

Nogle Eksemplarer af *Festskriftet* er endnu i Behold, og kan faas til Købs af Medlemmer indenfor Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbund ved Henvendelse paa Kontoret, Rømersgade 20, Sidestuen. Prisen er 50 Øre pr. Stk. I Pragtbind 1 Kr. 75 Øre.

Bestyrelsen.

Arbejdsanvisningskontor i Nyborg.

Der er nu oprettet et Arbejdsanvisningskontor i Nyborg, paa Vestre Boulevard Nr. 18, hvor enhver Fagfælle bedes henvende sig *forinden* han søger Arbejde. Kontoret er aabent fra 12—1 og 6—7.

Rettelser.

I Juni Fagblad staar *Nr. 116 J. Jessen fejlagtig* opført blandt dem, der ikke har betalt sine Lock-out Bidrag.

I Septbr. Fagblad stod i H. P. Hansen Artikkel „Til Medlemmerne" det nuværende Medlemsantal opført med ca. 6,500, skulde være ca. *6,000.*

Fra „Scandia" i Randers.

Den i sidste Fagblad omtalte Konflikt paa „Scandia" i Randers, er nu bilagt.

Som det erindres drejede Striden sig om, at Hjælperne vare misfornøjede med, at Smederne tog 25 % af Akkordoverskuddet før de delte Resten med Hjælperne i Forhold til Timelønnen.

Ved gensidig Imødekommen, som det bør være blandt Forbundsmedlemmer, ordnedes det paa den Maade, at de 25 % bortfalde, og at Smederne fik en mindre Forhøjelse af Timelønnen. I Tilgift bestemtes det, at hvor Smederne skulde have mere end een Hjælper, betaler Fabriken Extrahjælperne.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tabte Bøger.

Tillidsmændene maa huske at lave sig en Liste over disse.

Nr. 8020 Hans Adolf Hübel tabt fra Roskilde til København, 9045 C. S. Christensen, 6519 Ludvig Andersen, 9148 Hald, 4622 Pouli Sørensen.

Medlem Nr. 4884 M. Frederiksen har *fundet* sin Bog.

Rejste uden at melde Afgang.

Nr. 10543 C. Jørgensen fra Fredericia, 9346 P. V. L. Sørensen fra Nykøbing F.

Fra Maribo.

Ingen Afdeling bør optage tidligere Medlem Nr. 3389 P. A. Nielsen, født i Saxkøbing d. $^{2}/_{12}$ 1874, indmeldt i Nakskov d. $^{2}/_{11}$ 1895, eller tidligere Medlem Nr. 4370 C. Jørgensen, født i Stokkemarke, d. $^{6}/_{4}$ 1866, indmeldt i Nakskov d. $^{7}/_{3}$ 1896, før de have betalt deres Gæld i vor Fagforening.

H. C. Ahrens,
Kasserer for Maribo Afdeling.

Efterlysning.

Medlem Nr. 4856 *Poul Poulsens* Adresse bedes indsendt til Hovedkontoret.

Et Brev henligger paa Hovedkontoret til Stemmer *Claus Frichs*, forhen i Flensborg.

Maskin- og Jernskibsbyggeriet paa Christianshavn og Refshaleøen.

Hvorledes det blev til.

(Efter „Dansk Industris Historie" ved C. Nyrop.)

Undervisningen var væsenligt begrænset til Drejning, Gravering, Drivning, Ciselering og Tegning. Det var først den 1829 oprettede „polytekniske Læreanstalt", der gav sine Elever Lejlighed til at blive bekendt med de vigtigste Maskiners Forfærdigelse. Til 1831 forestod den før omtalte Mekanikus O. J. Winstrup Læreanstaltens Værksteder og fra dette Aar til 1860, da de hævedes, var det Mekanikus Henrik Poulsen.

Som rimeligt er, træffer vi derfor Carl Christian Burmeister, der er født den 7. Januar 1821 paa Læreanstaltens Værksteder. I 6 Aar arbejdede han her, fra 1836 til 1842, og han arbejdede saaledes, at han drog vor store Fysiker H. C. Ørsteds Opmærksomhed paa sig. Ørsted var Anstaltens Direktør.

De sidste 3 Aar, Burmeister tilbragte paa Læreanstalten, gik han ham til Haande ved hans fysisk-eksperimentale Arbejder og her kan da særligt nævnes Forsøgene med galvanisk Forgyldning i 1842, noget der den Gang i sin Nyhed vakte stor Opmærksomhed. Telegrafdirektør, Etatsraad P. C. F. Faber var den Gang som ung polyteknisk Kandidat ivrigt beskæftiget med de samme Forsøg, og baade han og Burmeister fik i den Anledning en Præmie af den Rejersenske Fond. Ja, Faber fik endog offenlig Understøttelse til en Udenlandsrejse for at gøre sig bekendt med den galvaniske Forgyldnings daværende Standpunkt i Udlandet. Burmeister blev imidlertid ikke Stifbarn. Da han nemlig af Frygt for efterhaanden at blive ledet bort fra sin oprindelige Plan at uddanne sig som Maskinbygger i 1842 besluttede at forlade Læreanstalten og meget ønskede at se Udlandets Maskinværksteder, kom den Rejersenske Fond ham saa anerkendende i Møde, at han allerede samme Aar om Efteraaret kunde tage til Berlin og dermed begynde en næsten fireaarig Udenlandsrejse. I Berlin arbejdede han dels i Hommels og dels i Borsigs Værksteder, rejste derfra til Wien og derfra til St. Gallen, idet han stadig tog Arbejde i de største Etablissementer, kom endelig til Paris, hvor han fra 1845 til 1846 fik Beskæftigelse i Caves mekaniske Værksteder, der blev det sidste Etablissement, han arbejdede i i Udlandet. Fra Paris rejste han lige til København og om hans Bestemmelse end ikke var fra nu af at tage Ophold i Hjemmet, kom han dog hertil med Tanken om, at dette kunde blive Tilfældet, thi allerede i Paris var han bleven underrettet om, at Baumgarten søgte en Kompagnon og at Ørsted havde henledt dennes Opmærksomhed paa ham.

Burmeister var fyldt af de store Indtryk han havde modtaget i Udlandet og mente, at saadanne Værksteder, han der havde set, næppe en Gang tilnærmelsesvis kunde fremskaffes herhjemme, dertil var her hverken tilstrækkelige Kapitaler eller tilstrækkelig Drift. Men Forholdene herhjemme forbavsede ham dog, da han efter sin Tilbagekomst ret fik set paa dem, her var en synlig og virksom Fremadstræben i industriel Retning. Burmeister indtraadte saa i Johan Winthers Sted; Firmaet Baumgarten & Burmeister stiftedes og Virksomheden tiltog.

Tidligere havde Etablissementet kun været Maskinværksted, men fra 1847 blev det tillige Jærnstøberi og der beskæftigedes daglig ca. 60 Arbejdere, nemlig 44 i Maskinværkstederne og 14 i Støberiet. Pladsforholdene bleve for inskrænkede og en Naboejendom blev tilkøbt, en efter de daværende Forhold betydelig Udvidelse. Men Plads var ogsaa nødvendig, thi der var Bestilling paa Dampmaskiner, et Varme- og Ventilationsapparat til Straffeanstalten paa Christianshavn, Bogtrykkerpresser, en hydraulisk Presse til 600,000 Punds Tryk, Farve- og Barkmøller m. m., og store og kostbare Maskiner maatte opsættes. I 1849 fik Etablissementet 600 Rdlr. fra den Rejersenske Fond til Anskaffelse af en Fresemaskine, en sindrig og fintfølende Maskine til at skære Takker i Hjul med.

(Fortsættes.)

Postadresse:

Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbund København K.

Telegramadresse: Smedeforbund, København.

Telefon 5121. Forbundets Kontor er Larslejstræde Nr. 1, aabent for Udbetalinger til Rejsende og andre Forretninger fra 9—11 og 6—7, Mandag og Torsdag tillige fra 7—8.

Alle arbejdsløse bedes melde sig paa Arbejdsanvisningskontoret, paa de ovenfor anførte Tider inden de søger Arbejde.

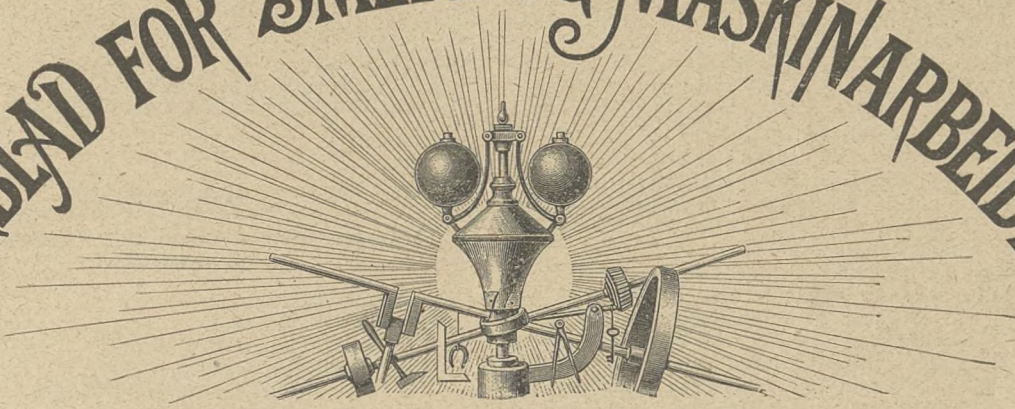
I Provinserne bør ligeledes alle arbejdsløse henvende sig til de derværende Arbejdsanvisningskontorer inden de søger Arbejde.

Medlemmerne bør aldrig betale Kontingent uden samtidig at faa Mærker paaklæbede i deres Bøger.

Ingen Mærker maa paaklæbes uden samtidig tydelig at overstemples.

Redigeret af *Vald. Olsen.*
Lützhöft-Petersens Bogtrykkeri Aktieselskab. Kbhvn. K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund

Nr. 2 | November 1898 | 11. Aargang

Minimallon.

Vort Fag med alle dets forskellige Grene, med alle de forskellige Maader at arbejde paa, med de forskellige Værktøjer, hvoraf nogle laver det Arbejde paa faa Timer, som man paa andre Værksteder med mindre udviklede Maskiner er hele Dagen om, med alle Nutidens forskellige Kvaliteter af Arbejde, kan man ikke have nogen fast Priskurant, saaledes som andre Haandværkere har. Man er henvist til at fastsætte Akkordpris paa hvert enkelt Stykke Arbejde og paa hver enkelt Fabrik eller Værksted. Dette bevirker igen, at der paa mange Stykker Arbejde slet ikke bliver givet Akkord, og man laver da Arbejdet paa Daglon.

Derfor er det os om at gøre, dels at sørge for, at Akkordpriserne opretholdes, dels at Timelønnen stadig holdes paa en saadan Højde, at de, der ere henviste til at arbejde for denne Form af Løn, ogsaa kan leve af deres Arbejde, og leve som Mennesker.

Vi har derfor, som saa mange andre Fag, kastet Blikket paa en Minimallon, under hvilken ingen af Fagets Udøvere maatte arbejde, som et godt Middel til at bekæmpe den til enhver Tid tilstedeværende Tilbøjelighed hos Arbejdsgiverne til at konkurrere med hverandre paa Arbejdslønnens Bekostning. Allerede i 1883 satte de kobenhavnske Smede og Maskinarbejdere Gennemførelsen af en Minimallon paa deres Program, og siden den Tid har Minimallønnen været Løsenet i alle Smede- og Maskinarbejder-Fagforeninger i Danmark.

Men ligesaa længe har de forenede Arbejdsgivere rigtignok ogsaa bekæmpet Minimallønnens Gennemførelse, og til Dato har de jo haft Held med dem i denne Retning. Arbejdsgivernes fanatiske Modstand mod Minimallønnen er os en Borgen for, at vi netop har truffet det rette til Forbedring af vore Kaar, da vi satte den paa vort Program, og Smedene og Maskinarbejderne ere nu en Gang sejge og udholdende, og de har da heller ikke i den Retning i Sinde at opgive Kravet. Atter og atter har vi forlangt Minimallønnen indført og atter og atter vil vi forlange den til vi faar den gennemført — med eller uden Arbejdsgivernes Assistance.

Hvad har vore Arbejdsgivere vel imod Minimallønnen? Ja, Hr. Helweg har jo en Gang sagt, at Fabrikantforeningerne vare dannede for at holde Lønnen saa langt nede som muligt, og naar de modsætter dem Minimallønnen, er det naturligvis for at forhindre, at vor Løn skal stige. Men dette har de slet ikke Mod til at tilstaa. Nej, de kommer med helt andre Grunde. Det er fordi, siger de, at det vilde være Synd og Skam at tvinge en Arbejder til at faa en bestemt Løn for sit Arbejde, at fratage en stakkels Arbejder Retten til at tjene sit Brød paa den Maade, han bedst kan, og til at arbejde for den Løn, han kan erholde. Ja, saaledes taler de Ræve for de Gæs.

Det hjælper selvfølgelig ikke, at vi andre gør d'Hrr. opmærksom paa, at der kun er Tale om en Minimallon og ikke en Normallon, og at Minimallønnen er for de simpleste Arbejdere i Faget, dem der kun har ringe Øvelse, mindre godt Haandlag, eller, hvad der oftest er Tilfældet, hvor der er Tale om mindre Dygtighed, dem der ved Arbejdsgivernes utrolige Samvittighedsløshed i deres Læretid er blevne udbyttede i Stedet for oplærte. Nej, d'Hrr. Arbejdsgivere har i en Aarrække hildet dem i et Næt af Fraser om Minimallønnens Uantagelighed, saa de nu ikke kan komme ud af det igen. Trykker man dem paa Maven, siger de: „Ingen Minimallon". Pudser de deres Næse, siger de: „Vor Herre bevare de stakkels Arbejdere for Minimallon".

Vi talte med en Arbejdsgiver forleden Dag, som sagde: „Det var selvfølgelig ikke nær saa farligt at gaa med til en Minimallon som der bliver skreget op om. Men De faar den nu ikke! Thi hele Arbejdsgiverorganisationen indenfor Jærnindustrien hænger sammen paa Modstanden mod Minimallønnen. Tager vi den væk, saa ramler det hele sammen." Og da vi bemærkede, at Minimallønnen skulle vi nu have alligevel, trak han paa Skuldrene og sagde: „Saa vanker der vist braadne Pander paa begge Sider først." Det kan være, at denne Mand har Ret. Hvad den første Del af hans Udtalelse angaar, har han utvivlsom Ret.

Det passer ogsaa med hvad vi selv har erfaret fra Ledelsens Side. Paa et Møde mellem Fabrikantforeningernes Bestyrelser og Hovedbestyrelsen, som afholdtes under Lock-outen i 1897, udtalte Hr. Helweg, at hvis vi blot vilde genoptage Arbejdet og sørge for at rolige Tilstande kunde indtræde, saa skulde vi nok komme ud af det, der var os imellem, ja, selv Minimallønnen mente han vi kunde blive enige om, naar først der blev Ro. Naa, Lock-outen endte, og lidt efter lidt indtraadte den Ro, som Hr. Helweg saa haardt trængte til, og vi bad ham da ved et Møde sidste Sommer, om at erindre sit Løfte med Hensyn til Minimallønnen. Og for at støtte Hr. Helwegs Hukommelse i saa Henseende, sendte Hovedbestyrelsen Fabrikantforeningens Bestyrelse en Skrivelse, hvori vi opfordrede den til at indfri dens Løfte, og paabegynde en Forhandling om Minimallønnen. Efter et Par Maaneders Forløb fik vi Svaret. Fabrikanterne havde stadig det samme Syn paa Minimallønnen, og mente det vilde være ørkesløst at begynde at forhandle om dette Spørgsmaal. Iøvrigt indrømmede de, at Hr. Helweg, paa Organisationens Vegne, havde givet Løfte om en Forhandling.

Dette tyder jo ogsaa paa, at det er som hin Arbejds-

giver mente, at Fabrikanterne kun er bundet til hinanden med Frygten for Minimallønnen, og at de har kunnet indse, at der var altfor forfærdelig mange Fraser, som de maatte sluge i sig igen, hvis de skulde gaa med til den. Men det er jo rigtignok ikke videre smigrende for Hr. Helweg. Thi enten kommer han jo til at staa som en Mand, der ikke ved hvad han vil, som en Mand, der pjatter det ene op den ene Dag og det andet den anden Dag, eller ogsaa maa han jo være blevet grundig desavueret hos sine egne Kolleger. Vi ere mest tilbøjelige til at tro det sidste. Men hvorledes kan Hr. Helweg saa vedblivende staa som Fabrikantforeningens Formand? Hr. Helweg har jo altid været den, der har holdt paa, at blev en Formand eller Bestyrelse desavueret af Medlemmerne, saa havde de kun een Ting at gøre, at takke af, og hvis det ikke var en Forudsætning, at Bestyrelsen gik naar den ikke kunde faa Medlemmerne med, saa var Bestyrelsen umulig som Forhandlingspart. Men hvorledes staar nu Hr. Helweg i det med sin egen Theori? Vi vilde saa nødig tro om ham, at han gav et Løfte den ene Dag, for at løbe fra det den næste.

Os kan Fabrikanternes Stilling til Minimalspørgsmaalet i og for sig være temmelig ligegyldig. Vi skal have en Minimallon, og vil Fabrikanterne ikke være med at forhandle om den, saa er det godt vi er stærke nok til at gennemføre den uden Fabrikanternes Hjælp. Det bliver værst for dem selv. Ved en Forhandling vilde man tage alle Hensyn til Fabrikanternes Ønsker, man vilde maaske gøre Undtagelser for nye udlærte, som Fabrikanterne ikke havde lært tilstrækkeligt til, at de kune tjene Minimallønnen, man vilde sansynligvis gøre Undtagelser med de gamle, som vare opslidte i Fabrikantens Tjeneste o. s. v. Kort sagt, man blev nødt til at tage alle Hensyn. Nu da vi har faaet D'Hrr.'s endelige Afflag, staar vi fuldstændigt frit. Vi kan gennemføre en Minimallon akkurat som vi selv vil, og Fabrikanterne kan staa maabende og se til, ligesom Negrene i Afrika staar og ser dumme ud, naar deres Pile bliver hængende i Nættet, der indhylder Dampskibet.

Udfald af Licitationer.

Ved den d. 1ste Oktober d. A. afholdte Licitation over Dampopvarmningsanlægget i Blegdamshospitalets Nybygninger, indkom følgende Tilbud:

	Ny Officiantbygning.	2 Stk. Isolationsb., pr. Stk.	Funktionærbolig.	Badebygn.
Brdr. Strømann	9270,45	3310,50	1235,50	816,30
Chrh. Jernstøberi & Maskinf.	11692,03	3695,06	1684,31	1162,13
Anker Heegaard	10424,70	4506,50	1611,75	1096,00
E. Henriksen, N. Allé 3		3797,54 ÷	753,11 Ovne	873,71
Riedel & Lindegaard	10974,26	3679,65	1318,50	873,90
A. B. Reck	12900,00	4535,00	1871,00	1235,00
Borch & Henriksen	11812,00	4500,00	2758,00	
Hein & Møller-Holst	14405,00	4941,00	1730,00	1084,00
Ludvigsen & Hermann	11680,00	4014,50	1510,50	955,00
„Vølund"	10000,20	3125,1	1221,20	750,45
Bruun & Sørensen	10160,84	4811,85	1374,15	846,10
Ferd. Wienberg	10232,25	3146,50	1262,95	817,00
J. H. Hellerung	11200,00	3490,00 ÷	900,00 Ovne	1045,00
Bonnesen & Danstrup	11745,00	4171,00	1545,00	1041,00
Smith, Mygind & Hüttemeyer	13537,00	4048,00	1531,00	1052,00

For Officiantbygningens Vedkommende blev D'Hrr. Strømanns Tilbud antaget; for de øvrige Bygningers Vedkommende Aktieselskabet „Vølund"s.

Statsbanedriften; Jærnarbejde. Ved den d. 21. Oktbr. afholdte Licitation over Levering og Opstilling af tvende Broer, indkom det laveste Tilbud fra Chr. Christensens Enke i Aarhus, lydende paa 8,478 Kr., hvilket blev antaget. *(Ingenioren).*

2den Ingeniørdirektion; 3" Vandledning. Ved den d. 21. Oktober afholdte Licitation indkom følgende Tilbud:

H. C. Møller, 1 Kr. 53 Øre pr. Ib. Fod, Carl Thomsen 1 Kr. 45 Øre pr. Ib. Fod, P. W. Høst 1 Kr. 65 Øre pr. Ib. Fod, H Petersen 1 Kr. 94 Øre pr. Ib. Fod, E. Henriksen & H. Stampe 1 Kr. 17 Øre pr. Ib. Fod, C. F. Riedels Efterfølger 1 Kr. 90 Øre pr. Ib. Fod. E. Henriksen & H. Stampes Tilbud modtoges.

Regnskab

over

indkomne frivillige Bidrag til vor blinde Kollega, C. Hvistendahl.

Københavns Afdeling 1:			
Klub Nr.	33	Eickhoff	8 80
—	- 31	Nielsen & Winther	9 75
—	- 23	Burmeister	93 75
		Borrings Svende ved Fagerstrøm.	5 10
—	- 13	Vølund	53 00
—	- 1	Titan	66 75
—	- 1 A	„	20 26
—	- 1 B	„	19 50
—	- 2	Smith, Mygind og Hüttemeier	19 25
—	- 3	Svanholm	17 00
—	- 4	Riedel og Lindegaard	11 00
—	- 5	Det forenede Dampskibsselskab	8 50
—	- 7	Borch og Henriksen	8 70
—	- 11	Carl Lunds Fabriker	6 75
—	- 12	Soel og Drost, Ø.	4 25
—	- 21	Kaptein Beck	1 25
—	- 22	Andersens Eftfl.	10 50
—	- 24	Frederiksberg Jernstøberi	16 50
—	- 26	Jørgensen, Bragesgade	9 50
—	- 29	Frederiksberg Gasværk	2 50
—	- 30	Julius Brun	10 75
—	- 32	„Hamlet"	8 75
—	- 34	Hassel og Teudt	7 50
—	- 37	Holm og Kollerup	7 50
—	- 36	Nordisk Cyclefabrik	16 50
—	- 39	Henriksen, Godthaabsvej	6 00
—	- 40	Hornum og Co.	3 75
—	- 41	Helsingørgades Sukkerhus	4 15
—	- 42	Hærens Laboratorium	13 00
—	- 44	Klejnsmedene hos S., M. og H.	6 25
—	- 45	Monies og Andersen	7 50
Medlemmer paa Tøjhuset			31 75
Københavns Afdeling 2:			
Nechelmanns Værksted			13 00
Høsts	—		5 50
Schiæbels	—	Gl. Kongevej	5 00
Seiferts	—		2 80
Nielsens	—	L. Kongensgade	3 25
Københavns Afdeling 3:			
Larsens Vognfabrik, Smallegade			12 10
Odense Afdeling			42 20
Horsens	—		154 25
Esbjerg	—		25 00
Ribe	—		5 00
Korsør	—		3 75
Svendborg	—		50 00
Hillerød	—		6 25
Slagelse	—		27 00
Nakskov	—		47 00
Nykøbing F.	—		26 50
Præstø	—		5 00
Randers	—		71 70
Kolding	—		52 00
Paa Hovedkontoret:			
V F. Olsen			2 00
Nr. 661 Fritz			1 00
Otto Smith			2 00
Vald. Olsen			2 00
		Ialt... Kr.	1080 31

Bidrag modtages fremdeles

Paa Hovedbestyrelsens Vegne
Vald. Olsen.

Rejse- og Understøttelseskassens Regnskab for Juli Kvartal 1898.

Indtægt.	Kr.	Øre
Kassebeholdning fra April Kvartal	35739	81
Indbetalt Kontingent:		
fra Afdelingerne	10771	95
paa Hovedkontoret.....	36	75
i Klubberne	45	75
Nr. 4601 N. Nielsen tilbagebetalt modtaget Understøttelse	7	00
Balance Kr....	46601	26

Udgift.	Kr.	Øre
Udbetalt Understøttelse i Juli	1344	00
— — i August	1306	00
— — i September	923	00
Rejse- og Understøttelseskassens Tilskud til Administrationen	60	00
Kassebeholdning til Oktober Kvartal.....	42968	26
Balance Kr....	46601	26

Vald. Olsen, Hovedkasserer.

Om Smedepressen.

Om Driften af Smedepresser holdt Ingeniør Menne et Foredrag i Siegener Afdelingen af tyske Ingeniører, hvoraf vi efter „Schloss. Zeit." meddele følgende: Spørgsmaalet om Smedning med Presse har i de senere Aar staaet paa Dagsordenen i alle Jærnværker; ogsaa de smaa Værker beskæftiger sig med dette Spørgsmaal efter at det er lykkedes at bygge mindre Smedepresser.

For rigtigt at kunne værdsætte Smedepressens Virkninger, maa man frem for al Ting se en saadan i Virksomhed. Dens Virkemaade er en hel anden end Hammerens. Pressen frembringer et Tryk eller Pres, der trænger helt ind i det Indre af Metallet, og som i de Sekunder, det varer, danner Hovedgrundlaget for Pressens virkningsfulde Arbejde. Tryk følger paa Tryk, saa Materialet bliver paa en Maade gennemæltet; Molekylerne flyde mellem hverandre, komme i fastere, mere intim Berøring og hele den mellem Pressefladerne værende Masse befinder sig paa en Gang under Indflydelse af Trykket. Hvad Damphammeren angaar, saa trænger et Slag af denne, naar Hammeren da er svær nok, ogsaa ind i det Indre. Men er den levende Kraft ikke tilstrækkelig til at sammentrykke Blokken helt igennem, saa virker Slaget saaledes paa Overfladen, at det frembringer en haard Skorpe, der modsætter sig Hammerens Indvirkninger paa Blokkens indre Dele. Dette er udelukket ved Brugen af Pressen. Er Pressens Bane bred nok, saa vil den efter at have passeret en bestemt Vejlængde, der bestemmes af Blokkens Tykkelse, blive staaende, naar dens Kraft til Blokkens Bearbejdelse ikke rækker til. Det forekommer altsaa ikke, at en Blok bliver bearbejdet med en Presse, der er for svag. Det samme gælder, naar Blokkens Temperatur synker ned og bliver for lav. Da nemlig den hydrauliske Presses Virkning foregaar uafbrudt, saa vandrer Stemplet saa længe fremad til Modstanden i Blokken bliver lige stor med det hydrauliske Tryk paa Stemplet.

En anden Ulempe ved Damphammeren er, at den umuliggør Brugen af Matricer, som under et jævnt fremadskridende Tryk godt kunne anvendes.

Foredragsholderen omtalte endnu endel Fordele, som Smedepressen har fremfor Damphammeren. Saaledes er blandt andet dens Konstruktion simplere og Vedligeholdelsesomkostningerne mindre end ved Damphammeren; dernæst arbejder den nøjagtigere, fordi man ved Færdigsmedning kan lægge høvlede Parallelstykker mellem Pressepladerne og derved opnaa et bestemt Maal. Omkostningerne ved dens Anbringelse ere faa. Pressen arbejder rolig uden Damphammerens Stød og Naboejendommenes Rystning falder bort. Varmen udnyttes bedre, hvorved selvfølgelig Varmernes Antal reduceres. Presstykkets Føring imellem fire Søjler er saa god som tænkes kan. Hammerens Nyttevirkning er paa Grund af Underlagets Elasticitet kun en Brøkdel af dens theoretiske Nyttevirkning, medens ved Presning ved Pressen hele Kraftvirkningen fuldstændig overføres paa Blokken, der bearbejdes.

Hvad den omtalte Presses Dampforbrug angaar, saa beregner Bendix Meyer den til Bearbejdelsen af en Luppe paa en Breuers Smedepresse forbrugte Damp til højst 8,5 kg., medens Dampforbruget ved Damphammer ved Bearbejdelsen af en lignende Luppe beløb sig til mindst 33 kg. Det overordentlig ringe Dampforbrug i Smedepressen hidrører fra, at Damptrykket selvstændig indstiller sig efter det bearbejdede Materiales Modstand.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Ugyldige Medlemsbøger.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

7143 Vilh. Andersen, 8355 J. Bjerrum, 8337 Carl Madsen, 10395 Zukunth, 6399 Carl Aug. Larsen, 11625 A. N. Nepper, 10095 Peter Marinus Jensen, 9832 F. Petersen, 7533 Carl Mauritzen, 10229 Peter Andersen, 11232 A. O. Ø. Erichsen, 5257 C. Jakobsen, 8864 C. T. Jensen.

Kassererne bør lave sig en Liste, paa hvilke de kan opskrive de Bøgers Numre, der hver Maaned erklæres for ugyldige.

Nr. 8047 A. C. Andersen har **fundet** sin Bog.

Bog Nr. 1639 Ferd. Jørgensen indkaldes herved til Revision i Afdelingen i Kolding, hvor den sendes til Kassereren, Th. Hansen, Allegade 12, eller til Hovedkontoret. Til samme Medlem henligger et Overskud i Kedelsmedeforeningen.

Enhver

der er i Besiddelse af **gamle, ubrugelige Medlemsbøger,** bedes aflevere disse til den stedlige Afdelingskasserer eller paa Hovedkontoret. Afdelingskassererne bedes sende saadanne Bøger til Hovedkontoret.

Til Afdelingskassererne.

De ærede Afdelingskasserere anmodes om, naar de i December Maaned rekvirere Bogmærker, at erindre, at deres Beholdning kun skal strække til til Nytaar, da der saa kommer Mærker af en anden Kulør. De nye Mærker vil blive Kassererne tilsendt mellem Jul og Nytaar.

Hovedkassereren.

Lønforhøjelse for Grovsmede-Hjælpere i København.

Hos Aktieselskabet Brødr. Larsens Vognfabrik i Smallegade har Grovsmede-Hjælperne faaet deres Løn forhøjet til 35 Øre pr. Time efter en Streike paa $1^1/_2$ Dag. D'Hrr. Direktører Brødr. Larsen gik beredvillig ind paa denne Forhøjelse, saasnart de erfarede, at denne Løn var almindelig blandt Grovsmedene i København.

Lønforhøjelse i Middelfart.

En Del af vore Kolleger i Middelfart har faaet deres Løn forhøjet ved en Forhandling mellem Fabrikanten Hr. *Hess*, og Formanden for Forbundet. Det var Akkordpriserne paa Kakkelovnsarbejde, der bleve forhøjede, da de vare lavere end andre Steder.

Fra Horsens-Afdelingen.

Medlemmerne anmodes herved om, naar de søge Arbejde i Horsens, hvadenten det er ved skriftlig eller mundtlig Henvendelse, da først at henvende sig hos Kassereren *H. Røpke*, Houmannsgade 2 Stuen.

Bestyrelsen.

Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbunds Hoved- og Anvisningskontor er flyttet til Larslejstræde Nr. 1.
Kontortiden er som hidtil.

De ærede Medlemmer af *Smede og Maskinarbejdernes Forbund (Københavns Afd. 1)*, som fra den Tid jeg var Formand, er kommet i Gældsforhold til mig, bedes opgøre samme helst inden næste Fagblad udgaar.

Min Adresse er nu Saxogade 9, 1.

N. Larsen.

Arbejdsnedlæggelse i Frederikshavn.

Arbejdet er nedlagt hos Smedemester Mørch, Frederikshavn.

Tilgang frabedes. *Hovedbestyrelsen.*

Smede & Maskinarb. Forbund
Larslejstræde 1. Københavns Afd. 1.
København K.

Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at Kontoret er flyttet til Larslejstræde Nr. 1, Hjørnet af St. Pederstræde.

Kontoret er fremtidig aabent til følgende Tider: Mandag, Tirsdag, Onsdag, Fredag og Lørdag fra Kl. 9—12 Form.

Mandag, Tirsdag, Onsdag og Fredag fra 6- 9 Aften. Lørdag fra 5—9 Aften. *Bestyrelsen.*

Strejken i Sverrig.

I forrige Fagblad bragte vi en Meddelelse om Arbejdsnedlæggelsen paa Næsman & Co.'s Laasefabrik i Eskilstuna. Alt tydede den Gang paa at denne Konflikt vilde udarte sig til en almindelig Lock-out, selv Dagbladene i Eskilstuna begyndte saa smaat at beskæftige sig med Lock-outspørgsmaalet.

Det lader dog ikke til at Direktøren har haft rigtig Held med sig, thi ganske vist startedes Arbejdsgiverforbundet, men i Stedet for at jage de ca. 2000 Mand ud af Fabrikerne i Eskilstuna, som Hr. Stålberg nok ønskede, undersøgte det nye Forbunds Bestyrelse temmeligt sikkert Forholdene paa Laasefabriken, og er derved kommet til det Resultat, at det ikke var gånske forsvarligt at foretage et saa omfattende Skridt, som en Lock-out som Svar paa den Arbejdsnedlæggelse. De sendte derimod til Hr. Stålbergs store Sorg, Bud efter de Strejkendes Underhandlingskomité for at drøfte de af Arbejderne fremsatte Fordringer med denne.

Mærkeligt nok foreligger der endnu ikke noget Resultat af disse Forhandlinger, i hvert Fald har vi ikke modtaget nogen Meddelelse der om endnu.

Vi skriver „mærkeligt nok", thi naar man hører at kun de Arbejdere der havde en Løn af 900 Kr. aarlig og derunder have fremsat Fordringen om Merbetaling for forskellige Akkordarbejder og samtidig erfarer, at der paa andre Fabrikker i Eskilstuna betales højere Priser end af Hr. Stålberg skulde man tro, at Arbejdsgiverforbundet øjeblikkelig vilde paalægge denne Direktør at betale de samme Priser som andre, om ikke for andet saa for at undgaa den Smudskonkurrence som daarlige Betalere altid gør sig skyldig i. Man kunde naturligvis ogsaa tænke sig, at de Herrer fandt en Løn af under 900 Kroner saa uanstændig, at de aldrig vilde lade Offentligheden blive bekendt dermed, men hurtigst muligt søge at standse Talen derom ved at opfylde de beskedne Fordringer — naa, nej det kan man forresten ikke tænke sig, dertil har vi formange Erfaringer med Hensyn til d'Hr. Kapitalisters Ringeagt for det offentlige Omdømme.

Strejken i Eskilstuna fortsættes altsaa endnu og Tilgangen frabedes.

Populære Foredrag

over

Dynamomaskiner og elektriske Ledningsanlæg.

Læreanstalt for Elektroteknik Nørregade 35, København, paabegynder i den nærmeste Tid et Kursus i Elektroteknik, kun omfattende den Del af den praktiske Elektroteknik, som en Elektriker har særlig Brug for ved sin daglige Gærning. Kursuset vil omfatte populære Foredrag over Theorien om Dynamoer, Elektromotorer og elektriske Ledningsanlæg, som holdes af Hr. Ingeniør *C. J. Jensen* hver Onsdag Aften Kl: 8—10, og kræver ikke særlige mathematiske Forkundskaber.

Saafremt et tilstrækkeligt Antal Medlemmer af Dansk Smede- og Maskinarb. Forbund melder sig, vil de kunne gennemgaa Kursuset til halv Pris, nemlig 6 Kroner for hele Foredragsserien. Halvparten af Beløbet betales forud.

Vi anbefaler vore københavnske Medlemmer at benytte denne Lejlighed til at gøre sig bekendt med Fremgangsmaaden ved elektriske Anlæg, idet vi mener, at denne Virksomhed er en Gren af vort Fag, som bør forbeholdes Smedene og Maskinarbejderne. Der er ingen Tvivl om, at naar et tilstrækkaligt Antal Smede- og Maskinarbejdere er kendt med dette Arbejdes Udførelse, at Arbejdsgiverne i denne Branche, da hellere end gerne vil benytte den faglærte Arbejdskraft, i Stedet for som nu, hvor de, paa Grund af Mangel paa denne Arbejdskraft, ere henviste til, at oplære hvem som helst der tilbyder sig. Unge Maskinarbejdere, Mekanikere og Klejnsmede vil med Lethed kunne sætte dem ind i denne Brance, og derved opnaa en forholdsvis vellønnet Beskæftigelse, foruden at de bidrage til at holde Faget rent for Indblanding af uvedkommende Existenser.

Alle yderligere Oplysninger om Deltagelse i Kursuset, meddeles paa Smede- og Maskinarb. Forbunds Kontor, Larslejstræde 1, aabent hver Aften, undtagen Torsdag Kl. 6—9.

Husk altid

at efter Forliget kan Fabrikanterne

a) ikke *selv* fastsætte nye Akkordpriser, ejheller nedsætte bestaaende Akkordpriser, altid skal vedkommende Arbejder eller Arbejdere være med paa Raad. Bliver Arbejderen eller Arbejderne ikke tagne med paa Raad ved Fastsættelsen af Akkordpriserne, er det et Brud paa Forliget, og man bør da klage.

Man bør altid paase, at den Akkord, man afslutter, indføres rigtig i Akkordbogen, der føres paa hver Fabrik, og hvortil Arbejderne altid skal have Adgang. Lægges der Hindringer i Vejen herfor bør man klage.

En trykt Akkordseddel, der overgives den eller de Arbejdere, der skal udføre en Akkord er naturligvis det bedste.

Kan der, af forskellige Grunde, ikke opnaas Enighed om en Akkord, er Timelønnen garanteret.

b) Husk altid, at nu kan en Mand, der staar i Enkelt-Akkord, ikke afskediges, før hans Arbejde er færdigt, med mindre han har forset sig, og i saa Fald skal paa hans Forlangende Voldgiftsretten dømme om Forseelsen er af en saadan Art at Afsked er berettiget.

c) Husk altid, at ingen Fabrikant eller Værkfører mere maa forlange Afskedsbevis som Betingelse for at antage en Arbejder.

Gør han det, bør det straks anmeldes til Afdelingen i den By, hvor det sker.

(Nogle Steder vil det maaske vise sig, at der spørges hvor Vedkommende sidst har arbejdet, og naar han har besvaret det, meddeles det ham, at han kan komme igen i Morgen. I Mellemtiden bruges saa Telefonen. Men skulde det vise sig, at en Mand forfølges, bedes det anmeldt.)

Lad os samle Klagerne, som maatte fremkomme, dersom Forliget paa noget Punkt ikke overholdes. Men husk endelig, at der ikke maa klages uden Grund. Alle Klager indsendes til Hovedbestyrelsen.

Gas- & Vandarbejdernes Streike i København.

Som bekendt nedlagde Gas- og Vandarbejderne i København Arbejdet for at fremtvinge en Priskurant, samt en *Minimalløn* af 40 Øre pr. Time for alt Arbejde, der ikke udførtes i Akkord.

Vi kunne naturligvis ikke blive uberørte af denne Strid, da ikke saa faa Smede- og Maskinarbejdere beskæftiges ved denne Branche. Efter nogle Dages Streike, bleve vi enige med Bestyrelsen for *Kleinsmedemester- og Mekaniker-Foreningen* om at genoptage Arbejdet, og derefter at forhandle om Lønnens Størrelse. Vi forhandlede altsaa, og bleve snart enige om, at den Priskurant, som Gas- og Vandarbejderne fik gennemført hos deres Arbejdsgivere, ogsaa skulde gælde hos vore Gas- og Vandmestre. Med *Minimallønnen* gik det ikke saa nemt. Den virker nu en Gang paa vore Fabrikanter og Mestre som en rød Klud paa en Ko. Selvfølgelig forlangte vi samme Minimalløn som „Gas- og Vandarbejdernes Fagforening", og som Blikkenslagerne har haft for Gas- og Vandarbejde længe, nemlig 40 Øre pr. Time, og D'hrr. Mestre havde da heller intet videre at indvende imod at de kom til at betale samme Løn som andre for det samme Arbejde, men de *maatte jo ikke for Fabrikanterne.* De vred og vendte dem for at komme udenom Minimallønnen, tilbød højere Betaling for Udearbejde o. s. v. for at blive fri. Men hvor ondt det gjorde os for de stakkels Mestre, der holdtes i saa stramme Tøjler af D'hrr. Fabrikanter, saa kunde vi dog ikke indlade os paa at arbejde billigere ved det samme Arbejde end andre. Saa kom et lykkeligt „Tilfælde" D'hrr. Mestre tilhjælp.

Nogle større Gas- og Vandmestre gav sig til at forhandle med Gas- og Vandarbejdernes Fagforening, og Resultatet af denne Forhandling blev, at disse Mestre gik ind paa en Minimalløn af 40 Øre pr. Time for alt Gas- og Vandarbejde og paa at nedsætte et Fællesudvalg, der inden medio November skal være færdig med Priskuranten.

Nu skyndte vore Kleinsmedemestre sig med at „slutte dem til den indgaaede Overenskomst". Først kom selve Formanden for Kleinsmedemester- og Mekaniker-Foreningen, *Hr. Høst,* og senere de øvrige Smedemestre, hvoraf *Schiæbel* (Mikkelbryggersgade) og *Sejfert* ere Medlemmer af Bestyrelsen. Saa var Foreningen ikke gaaet ind paa nogen Overenskomst om en Minimalløn med *Dansk Smede- og Maskinarb. Forbund,* og Ærterne vare klarede.

Os kan det selvfølgelig være revnende ligegyldigt, om Smedemester-Foreningen gaar ind paa en Minimalløn med os eller med Gas- og Vandarbejdernes Fagforening. Hovedsagen for os er at *Mestrenes Modstand mod Minimallønnen er brudt* og først og fremmest, at de af vore Medlemmer, der beskæftiges ved Gas og Vand, faar en ordentlig Løn for deres Arbejde. Nu gælder det om at beholde de opnaaede Goder, og vi skal i den Anledning *paa Hovedbestyrelsens Vegne fraraade vore Medlemmer at tage Arbejde ved Gas og Vand i København og Omegn under 40 Øre pr. Time, hvadenten det er hjemme eller ude.* Naar Arbejdet fordres udført i Akkord, gælder den Priskurant som Udvalget af Meste og Svende har udarbejdet, som jo i Følge Overenskomsten maa foreligge fra Udvalget i de nærmeste Dage, og som saasnart den foreligger, kan afhentes paa Hovedkontoret.

Skulde denne Ordning, som Smedemestrene her har opfundet, og som vi haaber der endnu ikke er taget Patent paa, med at de gaar ind paa *vore* Fordringer og underskriver i en *anden Forening,* ikke være et Fingerpeg for vore Fabrikanter. De har jo ogsaa temmeligt svært ved at gaa ind paa en Minimalløn med *os.* Hvad om de gik hen til en anden Forening og — ligesom Smedemestrene — forpligtede sig til at give *vore Medlemmer* en bestemt Minimalløn. Saa skulde vi nok sørge for Resten.

Det norske Jærn- og Metalarbejder Forbunds Landsmøde.

I Dagene fra den 24. til den 27. September har vore norske Kolleger afholdt deres aarlige Landsmøde. (Kongres.) Efter Indbydelse havde saavel det svenske som vort Forbund ladet sig representere, det første ved Hr. P. O. Beckstrøm det sidste ved H. P. Hansen.

Det norske Jærn- og Metalarbejder Forbunds Formand Hr. P. A. Pettersen udtalte ved Mødets Aabning følgende:

Jeg har den ubehagelige Meddelelse at gøre de Delegerede der ere fremmødte her, at vor Organisation er gaaet tilbage siden vi sidst vare samlede. Aarsagen hertil er den paa forrige Landsmøde besluttede Kontingentforhøjelse, men saa galt som en æret Representant i Fjor spaaede er det da heller ikke gaaet. Vi har da lidt mere end Stumperne igen.

Saaledes lød den første Halvdel af Beretningen og den anden Halvdel, om Regnskabet, var ikke ret meget bedre.

Afdelingernes Antal var 11 deraf kun 1 udenfor Kristiania. Medlemsantallet 600 og Kassebeholdningen i Reservefonden — Strejkefonden — 1842 Kr. Af Dagsorden nævner vi de vigtigste Punkter nemlig Agitationen og Kontingentspørgsmaalet.

Efter en meget lang og til Tider heftig Debat angaaende et fra Instrumagernes og Elektrikernes Foreninger stillet Forslag enedes man om nedenstaaende Resolution:

Landsmødet paalægger det kommende Forbundsstyre, at omsende til Afdelingerne en godt motiveret Skrivelse angaaende de med Agitationen forbundne Udgifter, samt ved denne Skrivelses Behandling i de respektive Foreningers Medlemsmøder, at sende et Medlem af Forbundsstyret, for med Kraft at kunde fremholde Nytten af en god saavel stedlig som udenbyes Agitation.

Forøvrigt lægges det af Instrumentmagernes og Elektrikernes Foreninger fremsatte Forslag til Grund saavel for den økonomiske som planmæssige Agitation.

Det i Resolutionen omtalte Forslag gaar i sine Hovedtræk ud paa følgende:

Pengemidlerne tilvejebringes igennem Indsamling paa Kuponbøger, med Kuponer paa 2 og 5 Øre, endvidere skal inden 15. December hvert Medlem, til Agitationsfonden, yde 5 Timers Løn.

Et fra samme Forening — Instrumentmagerne og Elektrikerne — fremsat Forslag, om Oprettelse af en Rejse- og Arbejdsløshedskasse gik med 10 St. mod 7 til Begravelse i Forbundsstyrelsen, foreløbig for et Aar.

Et kraftigt Tag gjordes med Henblik paa Kontingentet, idet Afdelingernes Ydelse til Forbundet fastsattes til 18 Øre pr. Uge pr Medlem. Nu kommer det jo an paa hvormange der løber deres Vej, men iøvrigt tror vi, at de har Ret, der mente, at der ikke var mere at tabe af. Det vil med andre Ord sige, at hvad der nu er tilbage af Forbundet er den faste Stok hvorpaa Fremtiden skal bygges.

Ligesom vi herhjemme har centraliseret vore Forbund, saaledes staar jo ogsaa denne Sag paa Dagsorden i Norge. Vore norske Kolleger vedtog i den Anledning følgende:

Landsmødet beslutter at tiltræde den vordende Landsorganisation og det paalægges Forbundsstyret, at indmelde „Det norske Jern- og Metalarbejder Forbund deri, saafremt Organisationen bygges udelukkende paa fagligt Grundlag.

Til Forretningsfører valgtes Ormestad, hans Løn fastsattes til 30 Kr. pr. Maaned.

I det store og hele var dette Landsmøde hverken daarligere eller bedre end alle de forud afholdte. Det eneste hvorved dette adskilte sig fra de foregaaende var det at man nu besluttede, at hvad der her var vedtaget skulde staa ved Magt.

Ja, vore Medlemmer studser, men saaledes har det hidtil været i Norge, at naar et Landsmøde var afholdt saa skulde der spørges de enkelte Afdelinger om de vilde godkende de Beslutninger Landsmødet havde vedtaget, sagde de Nej hertil var Landsmødets Beslutninger den bare Vind. Det kommer jo nu an paa, om de Mænd der kom i Spidsen for Forbundet har Rygrad nok til at klare de Skær de sikkert vil træffe paa — inden de faar den Beslutning godkendt.

Ved et af Møderne tog H. P. Hansen fra København haardt fat paa Nordmændene for at faa dem til at forstaa, at hvis de skulde komme nogen Vej maatte der mere Energi, mere Snarraadighed og mere Handlefrihed ind i Ledelsen.

Svaret han fik var følgende, der er tilstrækkeligt oplysende for hele Bevægelsen i Norge:

Det kan godt være, sagde en Delegeret, at det Bismarkske System, som er indført blandt vore Fagfæller i Danmark passer der. Men her i Norge ere vi frie Mænd, der overalt forlanger, at Borgerne selv, skal bestemme over deres egen Styrelse gennem den almindelige Valgret og naar vi i det offentlige Liv stiller det Krav saa kan vi ikke i Fagforeningerne forlange at Medlemmerne skal overlade Ledelsen til Styrelsen. De maa have Lov til i hvert enkelt Tilfælde selv at beslutte hvad de vil der skal gøres.

H. P. Hansens Replik hertil vil vi ikke forholde vore Læsere. den lød:

Ogsaa jeg er Frihedsmand, men der er to Ting jeg sætter højere end Frihed, det er Kammeratskabsfølelsen og det økonomiske og sociale Fremskridt. Og skulde det vise sig at Friheden hindrer Fremskridtet er jeg beredt til at ofre det første for det sidste.

Tirsdag den 27. September var der indvarslet til offentlig Møde (Massemøde kaldes det paa norsk) og bekendtgjort at H. P. Hansen vilde tale. Man skulde troet at dette, om end kun af Nysgerrighed, vilde samle fuldt Hus. Heri tog man dog Fejl. De i Christiania boende danske og svenske Smede og Maskinarbejdere mødte næsten fuldtallig, men af Nordmænd højst en Snes Stykker.

Fra Odense.

Arbejdsanvisningskontoret er Nørrebro 52 hos Kassereren R. H. Hansen og er aabent Hverdage Kl: 12—1 Middag. *Udbetaling af Understøttelse* finder kun Sted Kl: 6 ½—7 ½ Aften. Søn- og Helligdage som sædvanlig.

Bestyrelsen
for Odense-Afdeling.

Afdelingskassererne

bedes paa det indstændigste at rette sig efter den af Hovedbestyrelsen udgivne „Vejledning for Afdelingskasserer".

Udenlandske Blade om H. P. Hansen.

Det socialdemokratiske Partiorgan i Christiania indeholder i sit Nummer for 29. Septemper følgende Interviv af vor afgaaede Formand, fra de Dage han opholdt sig ved det norske Landsmøde i Christiania.

Social Demokraten skriver: Som bekendt staar Fagforeningsbevægelsen højt i Danmark, og da Formanden for Smede og Maskinarbejderne der i Anledning af Landsmødet var kommet til Stede her foretog vi et lille Interviv af ham. Hans Peder Hansen er en undersætsig kraftig Skikkelse med kulsort Haar og blond Knebelsbart, energiske Træk og en sikker Fremtræden, der fortæller om en stærk Vilje. Alvorlige næsten strenge Øjne og den tænkende Mands Overlegenhed. Han er født i Roskilde 1864 og er altsaa endnu i sin bedste Alder, har deltaget i Arbejderbevægelsen siden 1886 og var i en Række af Aar Formand for Grovsmedenes Fagforening.

I 1890 (skal være 1891) blev han Medlem af sit Forbunds Hovedbestyrelse og i 1892 dets Formand, hvilken Stilling han nu fratræder for at gaa ind i Redaktionen af „Fyns Social Demokrat"

Da Hansen tiltraadte sin Stilling som Forretningsfører, talte Forbundet ca. 900 Medlemmer. Nu er Medlemsantallet 6000, en Forøgelse paa 6 Aar af ca. 5000 nye Medlemmer.

At denne Forøgelse ikke er fremkommet uden ved en voldsom og energisk Agitation er selvfølgelig.

Hr. Hansen sagde ogsaa selv, at den Agitation, som han sammen med flere fremstaaende Medlemmer havde drevet, nok havde saaret baade opad og nedad, baade Arbejderne og Arbejdskøberne, men, lagde han til „den var nødvendig."

„Det er denne Agitation, som har bragt os did, hvor vi staar idag. Jeg fremholdt det paa Massemødet iaften, og jeg gentager det nu, at Organisationens Tillidsmænd maa ikke være saaledes bundne paa Hænder og Fødder af Medlemmernes Beslutninger, at de i et givet Øjeblik ikke skal kunne rette et Slag, uden at der skal sammenkaldes til Generalforsamling. I vor Organisation har der været Diciplin, og denne har hjulpet os over alle Vanskeligheder.

Hvis vi f. Eks. under Lock-outen i Aarhus 1895 og under den store Lock-out ifjor, som omfattede hele Landet skulde have sammenkaldt til Generalforsamling for at høre Medlemmernes Mening, hver Gang det gjaldt at handle, saa vilde det have gaaet galt. Nej, det er ofte saa, at man ved at handle i det rette Øjeblik vinder, hvad man vilde tabe, hvis Medlemmerne først skulde adspørges. Ledelsen maa have Medlemmernes Tilid, og har den det, saa er der Diciplin og saa kan der udrettes noget."

„Lock-outen maa saaledes siges at være mislykket for Arbejdskøberne?"

„Ja ubetinget."

„De var vel udsat for ikke saa faa Angreb og Beskyldninger under disse Kampe?"

„Ja selvfølgelig blev mit Navn i alle Kapitalistbladene rodet sammen med Betegnelserne Skurk, Keltring osv. Men det bliver man jo snart forhærdet mod."

„Anser De det her afholdte Landsmøde af nogen større Betydning for Samarbejdet mellem de tre skandinaviske Landes Jernarbejdere?"

„Nej; der er forliden Fart i Tingene her endnu. Men vi faar naturligvis haabe paa Fremtiden. Der maa mere Ild, mere Gnist ind i Ledelsen."

„Hvad mener De om det heroppe meget omstridte Spørgsmaal: Bør Fagforeningerne være socialistiske?"

„Ja, jeg mener nu ikke, at de behøver at tone det socialistiske Flag, men selvfølgelig mener jeg ogsaa, at et ikke socialistisk Fagforeningsarbejde er omsonst."

* * *

Vort svenske Broderorgan „Jærnarbetaren", skriver i sidste Nummer, efter at have meddelt at H. P. Hansen er fratraadt som Formand for Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbund:

„Hr. Hansen er ikke nogen ukendt Mand blandt os. Hans Nærværelse paa 2 af vore Kongresser mindes vi alle. Hans Deltagelse i dem har gjort ham kendt og skattet ogsaa her. Paa Eskilstuna-Kongressen i 1895 bidrog han ikke uvæsentlig til at vi fik vor Understøttelseskasse startet, ligesom hans Arbejde indenfor det danske Forbund ej har været uden Betydning ogsaa for os. Det Samarbejde som nu existerer mellem de danske og svenske Jærnarbejdere, er for største Parten hans Værk.

Vi sige Hr. Hansen en hjærtelig Tak, og ønsker ham Lykke og Held i hans nye Stilling, i hvilken han dog ikke — det er vi overbeviste om — vil glemme sine tidligere Kolleger, hverken paa denne eller paa den anden Side af Sundet."

For de Beviser paa Tillid og Agtelse der er blevet mig til Del fra alle Egne af Landet, samt for den smukke og ualmindelige Gave jeg ved Fratrædelsen modtog og som jeg slet ikke mener, at have fortjent, beder jeg alle modtage min dybtfølte Tak.

Svendborg i Oktober 1898.

H. P. Hansen.

Lønforhøjelse i Odense.

Paa Vesterbros Vognfabrik i Odense er Lønnen blevet hævet fra 15 til 17 Kr. pr. Uge. Paa andre Grovsmedeværksteder i Odense er Lønnen langt lavere, men Grovsmedesvendene i Odense er heller ikke i Forbundet. Det er ikke endnu gaaet op for dem, at det er nødvendigt at organisere sig, derfor den lave Løn.

Kongressen.

Dansk Smede- og Maskinarb.-Forbund afholder sin ordinære Kongres Torsdagen den 30., Fredagen den 31. Marts, samt Lørdagen den 1. og eventuelt Søndagen den 2den April 1899. Det er som sædvanlig fra Skærtorsdag til 1. Paaskedag.

Ved sidste Kongres følte vi ret Manglerne ved at afholde Møderne i vore Forsamlingsbygninger, idet vi hver Aften maatte rykke ud Kl. 7 fordi Lokalet skulde benyttes til Festligheder. Ja, Paaskedag maatte vi endog flytte hen i et helt andet Lokale, for at blive færdige. Hovedbestyrelsen har derfor denne Gang set sig om efter et Lokale, der kunde staa til Kongressens Raadighed uafbrudt i de 4 Dage, og har fundet et saadant i Dansesalonen „Kæden" Dr. Tvergade 55. Dette Lokale maa alligevel ikke benyttes til Festligheder i den „stille" Uge, og vi har allerede erholdt Autoriteternes Tilladelse til at afholde Kongressen der.

I næste Fagblad vil den officielle Indbydelse til Deltagelse i Kongressen blive indrykket, ligesom Hovedbestyrelsens Forslag til Ændringer til Lovene vil blive aftrykte heri.

Lønforhøjelse paa Fabriken "Atlas", Tuxen & Hammerich, København.

I det sidste Aarstid, har der hersket megen Misfornøjelse blandt Arbejderne paa Tuxen & Hammerichs Fabrik i København som nu er døbt om til „Atlas".

Man anskaffede en „2den Værkfører" ved Navn *Dahlberg*, hvis „Værkfører"-Beskæftigelse væsentlig bestod i at være Slavefoged, d. v. s. at gaa omkring i Værkstedet med Hænderne i Lommerne og passe paa, at Arbejderne ikke talte med hinanden, eller paa anden Maade „spildte Vorherres Tid og stjal Pengene fra Aktionærerne". Hr. Dahlberg opnaaede da ogsaa i forholdsvis kort Tid at gøre sig grundig forhadt af Arbejderne, og det var en sand Fryd for dem, da Dahlberg forleden maatte give dem *en ydmygende Undskyldning*, fordi han i sin Nidkærhed som Slavefoged havde forløbet sig over for dem.

Lønnen trykkedes længere og længere ned, Fabrikens Udlærlinge havde virkelig ikke lært saa meget, at de kunne tjene den samme Løn som Udlærlinge fra andre Fabriker, ja, Firmaets egne Folk fra Fabriken i Nakskov, kunne end ikke faa den samme Løn i København, som de havde oppebaaret derovre.

Saa blev det dog Arbejderne for broget, og de besluttede sig til at stille Fordring om Lønforhøjelse. Ved Forhandling mellem Klubbestyrelsen og Fabrikens Direktører, D'hr. *Schou* og *Madsen*, enedes man om en Lønforhøjelse af gennemsnitlig 3 Øre pr. Time, saaledes at Gennemsnitslønnen ved Konfliktens Afslutning var $34^4/_5$ Øre pr. Time. Nogle enkelte Lavtlønnede, der intet Tillæg kunne faa, tog det fornuftige Parti, at tage Afsked med Atlas's hellige Haller, og søge Beskæftigelse andet Sted, saaledes, at Minimallønnen ved Overenskomstens Slutning var 32 Øre pr. Time.

Det tjener til Direktørernes Ros, at de have indset Nødvendigheden af, at give Arbejderne et Tilbud, der grænsede nær op til de stillede Fordringer, thi havde det kommet saa vidt, at Forbundet skulde have ledet

Underhandlingerne, havde de næppe sluppet saa billig fra Historien, dertil havde vi modtaget for mange Klager over Forholdene paa „Atlas“ i den senere Tid, men vi haaber nu, at D'hr. Direktører, og særlig Værkførerne, har draget den Lære af Konflikten, at man *kan* træde Katten paa Halen *saa* længe, at den tilsidst vender Kløerne til.

Maskin- og Jernskibsbyggeriet paa Christianshavn og Refshaleøen.

Hvorledes det blev til.

(Efter „Dansk Industris Historie“ ved C. Nyrop.)

Den første Sødampmaskine, der udgik med Baumgarten & Burmeisters Mærke, var den til Dampbaaden „Dragen“, der skulde løbe paa Næstved Kanal; den var paa 16 Hestes Kraft og leveredes 1849.

Derefter fulgte (1851) Maskineriet til Dampbugserbaaden „Fulton“ (40 Hestes Kraft), der skulde gaa paa Randers Fjor. Derefter kom Postdampskibet „Gerda“ (1852) paa 70 Hestes Kraft. Det var Begyndelsen til en Række Arbejder, der hævdede og udbredte Firmaets Ry og stillede det jævnsides med Udlandets bekendte Værksteder.

Godstransporten herhjemme tog til i Opsving og skete udelukkende ved Sejlskibe, men fra 1848 begyndte man overalt at fordre Dampskibe og byggede af Jærn.

Det var derfor tidssvarende, at Firmaet i 1853 byggede en Jærndampbaad og udstillede den i Industriforeningen. — Tanken om at bygge Jærnskibe var dog ikke opstaaet her.

Den 28. Juli 1833 løb der et stort Jærndampskib af Stabelen i England hos Maudslay & Comp. bestemt til Ganges i Ostindien og allerede flere Aar før var en mindre Jærnbaad sat i Vandet paa den lille Flod Clyde i Skotland.

Lige som det var gaaet med Tanken om at bygge Jærnskibe, saaledes gik det ogsaa med Tanken til en anden Udvikling, nemlig Orlogsskibenes Pansring. Allerede i dette Hundredaars Begyndelse, da de nyopfundne Bombekanoner gav Træskibene deres Banesaar, opkom Ideen om at pansre Skibenes Sider, men først under den orientalske Krig (1855) kom den til Udførelse. Begyndelsen skete i Frankrig, indtil den endelig under den nordamerikanske Borgerkrig naaede sin forfærdelige Udvikling, navnlig ved den svenske Ingeniør John Ericssons Talent.

Baumgarten & Burmeister bestræbte sig efter at stille Danmark saaledes, at alle Maskinarbejder kunde udføres herhjemme uden Udlandets Hjælp. Men skulde dette Maal naas, maatte Etablissementet have mange Bestillinger og intet større Arbejde maatte gærne gaa det forbi, ellers kunde den til Etablissementets Drift nødvendige Kapital ikke let holdes vedlige. Navnlig havde de deres Opmærksomhed henvendt paa Marinens Arbejder. De vilde gærne, at alle danske Orlogsskibe blev bestilte hos dem; men for at dette kunde naas, maatte Etablissementet have Plads ved dybt Vand i Havnen.

Hvor Etablissementet laa, manglede denne Fordel og de omliggende Grunde, der var i Besiddelse af dette Gode, ejedes dels af Private og dels af Staten. Der lejedes saa en lille Del af Jacob Holm & Sønners vidtudstrakte Arealer ved Vandet. — Pladsen bag Langebrogade, der saa godt som laa aldeles øde og ubenyttet, blev lejet og paa den opførtes tre Byggebeddinger; et bagved liggende og tidligere til Have benyttet Grundstykke blev indvundet til aaben Arbejdsplads og det første Jærnskib, Troppetransportfartøjet Nr. 1, sattes i Spant 1854 og blev afleveret til Marinen samme Aar. Firmaet kunde nu paatage sig Marinens største Bestillinger og i Foraaret 1858 indgav de et Andragende til Marineministeriet om at maatte komme i Betragtning ved Udførelsen af et Par Maskiner, hver paa omtrent 400 Hesteskraft, og ved Bygningen af eventuelle Jærndampkanonbaade.

Den 7. August 1858 blev den første Kontrakt om et Dampskibsmaskineri afsluttet med Marineministeriet, den angik Skruefregatten „Jylland“s Maskiner, som skulde være paa 400 Hestes Kraft og til en Pris af omtrent 200,000 Rdlr. — Den 20. November 1860 løb „Jylland“ af Stabelen og nu gik det Slag i Slag med Bestillingerne. — Den 5. Maj 1859 blev der sluttet Kontrakt om Maskinerne til det gamle Linieskib „Skjold“, den 14. Maj 1861 om Skruekorvetten „Dagmar“s Maskiner, den 26. September s. A. om „Fyllas“ og endelig 29. Oktober s. A. om „Diana“s Maskiner. Den 22. Januar 1862 afsluttedes Kontrakt om Maskiner paa 600 Hestes Kraft til Panserskibet „Peder Skram“. I Aaret 1863 til 1864 havde det paa en Gang 6 store Bygninger i Bestilling.

Der var travl Virksomhed i alle Etablisementets efterhaanden opførte Bygninger ude paa Christianshavn. Det optog hele Strækningen mellem Vildersgade og Overgade neden Vandet paa den ene Side og mellem Sofiegade, der som en lang Mellemgaard nu skiller den nyeste og største Bygning fra Støberiet, et Fladerum af omtrent en Tønde Land.

I Løbet af 20 Aar var Forretningen forvandlet fra et Værksted i èn Baggaard til et Etablissement, der beskæftigede 500 Arbejdere, med en ugentlig Udbetaling af ca. 3000 Rdlr. i Arbejdsløn og et aarligt Forbrug af $2^1/_2$ Million Pund Jærn. Indtil 1861 havde Etablissementet leveret 134 Dampmaskiner til forskelligt Brug, til Brænderier, Dampskibe, Oljemøller, Melmøller, Tøjfabriker, Væverier, Pumpeværker og Savmøller og de vare ikke alene spredte over hele Danmark, men var ogsaa gaaede til Udlandet.

Baumgarten havde trukket sig tilbage og kort Tid efter indtraadte Overmaskinmester ved Orlogsværftet *Wain*. Firmaet kom da til at hedde Burmeister & Wain.

William Wain er født den 31. Marts 1819 i Fabriksbyen Bolton nærved Manchester. I Marts 1844 blev Wain engageret til Danmark som Maskinmester og kom til at fare med Dampskibet „Frederik den sjette“, senere med „Gejser“, indtil han i 1849 blev ansat som Overmaskinmester i Marinens Tjeneste.

Nu følger Bestilling paa Bestilling baade af Dampskibe og Dampmaskiner og ofte har Arbejderne en ugentlig Arbejdstid at opvise paa over 70 Timer. Arbejdstiden er fra 6 Morgen til 7 Aften med 2 Timers Hvile. Lønnen er fra $2^1/_2$ Sk. til 20 Sk. pr. Time. Lønnen $2^1/_2$ Sk. er for Lærlinge og stiger til 6 Sk.

(Fortsættes).

Postadresse:

Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbund København K.

Telegramadresse: Smedeforbund, København.

Telefon 5121. Forbundets Kontor er Larslejstræde Nr. 1, aabent for Udbetalinger til Rejsende og andre Forretninger fra 9—11 Form. og 6—7 Aften, Mandag og Torsdag tillige fra 7—8 Aften.

Alle Arbejdsløse bedes melde sig paa Arbejdsanvisningskontoret, paa de ovenfor anførte Tider inden de søger Arbejde.

I Provinserne bør ligeledes alle Arbejdsløse henvende sig til de derværende Arbejdsanvisningskontorer inden de søger Arbejde.

Medlemmerne bør aldrig betale Kontingent uden samtidig at faa Mærker paaklæbede i deres Bøger.

Ingen Mærker maa paaklæbes uden samtidig tydelig at overstemples.

Redigeret af *Vald. Olsen.*
Lützhöft-Petersens Bogtrykkeri Aktieselskab. Kbhvn. K.

Forslag til Love

for

Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbund.

Udarbejdet af Hovedbestyrelsen.

§ 1.

Forbundets Formaal er:

a) at samle alle Fagforeninger af Smede- og Maskinarbejdere i Danmark, til fælles Arbejde, for at fremme og værne faglige Interesser!

b) at regulere Lønningsforholdene, saaledes at de altid staar i passende Forhold til vort Arbejde og vore Livsfornødenheder;

c) at afskaffe alt Søndags-, Over- og Natarbejde, som ikke er absolut nødvendigt;

d) i Forbindelse med Arbejderpartiet at søge indført en Maksimalarbejdsdag;

e) at understøtte Medlemmerne paa Rejse og under Arbejdsløshed!

f) at understøtte Medlemmerne under Stridigheder, der maatte opkomme imellem dem og Arbejdskøberne;

g) at oprette Arbejdsanvisningskontor i enhver By, hvor Forbundet har Afdeling.

§ 2.

a) Midlerne til disse Formaals Fremme tilvejebringes ved, at der, igennem Afdelingerne, indbetales til Hovedkassen 45 Øre ugentlig af hvert Medlems ydede Kontingent.

b) Ingen Restance kan finde Sted uden Hovedbestyrelsens Samtykke.

c) Midlernes Anvendelse er følgende: Forbundets Administration 5 Øre pr. Uge, Rejse- og Understøttelseskassen 15 Øre og Strejkefonden 25 Øre pr. Uge. Strejkefondens Midler kan ogsaa anvendes paa den i Rejse- og Understøttelseskassens Love § 12 antydede Maade.

§ 3.

Alle af Smede- og Maskinarbejdere bestaaende Fagforeninger, som tæller mindst 40 Medlemmer, og som vil holde sig disse Love efterrettelige, kan indordnes under Forbundet. Fagforeninger, der tæller mindre end 40 Medlemmer, kan af Hovedbestyrelsen nægtes Optagelse, under Appel til første Kongres.

Hvor et tilstrækkeligt Antal Medlemmer til en Afdeling ikke kan erhverves, kan oprettes en Afdelingsfilial, som administreres efter Hovedbestyrelsens nærmere Bestemmelse, enten som staaende direkte under Hovedkontoret, eller under nærmeste Afdeling.

Kongressen og Hovedbestyrelsens Virksomhed.

§ 4.

a) Beslutninger om Forbundets Virksomhed vedtages paa Kongressen, der med fornødent Hensyn til denne §'s Afsnit f er den højeste Myndighed i alle Forbundets Anliggender.

b) Til Kongressen har enhver af Forbundets Afdelinger Ret til at sende 1 Delegeret for indtil 100 Medlemmer, 2 for indtil 300, 3 for indtil 400, 4 for indtil 500, 5 for indtil 1000, 6 for indtil 1500 og saa fremdeles 1 Delegeret yderligere for hver 500 Medlemmer. Afdelingsfilialerne har Ret til at deltage i Valget af Delegerede i nærmeste Afdeling.

c) Medlemsantallet regnes efter det indbetalte Kontingent i det afsluttede Hovedregnskab for de sidste 3 Maaneder før Kongressens Afholdelse.

d) Hovedbestyrelsen har altid Sæde paa Kongressen og betragtes som Delegerede, dog med det Forbehold, at de ikke have Stemmeret, uded for saa vidt de ere valgte som Delegerede.

e) Rejsen til og fra Kongressens Mødested samt 8 Kr. pr. Dag i Opholdspenge, til hver Delegeret, betales af Hovedkassen.

f) Hovedbestyrelsen har Ledelsen af Forbundets Virksomhed i Overensstemmelse med Kongressens Beslutninger, ligesom den kan forbinde Forbundet. Under ekstraordinære Forhold kan den lade foretage Afstemninger over et Spørgsmaal i Forbundets forskellige Afdelinger. Afstemningen foregaar afdelingsvis ved Medlemsmøder. Tallet paa de afgivne Stemmer, for og imod Forslagene, indsendes til Hovedbestyrelsen inden Udløbet af den fastsatte Tidsfrist for Afstemningen.

Stemmeflerhed er afgørende for alle saaledes behandlede Forslag,

Kun herved kan en Kongresbeslutning annulleres.

g) Hovedbestyrelsen har sit Sæde i København; den bestaar af Formanden, Hovedkassereren og 7 Repræsentanter, der vælges paa Kongressen ved skriftlig Afstemning.

h) Enhver af Forbundets Underafdelinger i København skal være repræsenteret i Hovedbestyrelsen.

Udtræder en Repræsentant før hans Funktionstid er udløbet, vælger den Forening, hvis Fag han tilhører, en anden i hans Sted.

i) Hovedbestyrelsens Valg gælder til næste Kongres.

§ 5.

Formanden besørger den daglige Ledelse af Forbundets Virksomhed og redigerer Fagbladet, samt fører Forhandlingsprotokollen. Han skal i alle Spørgsmaal handle i Overensstemmelse med Hovedbestyrelsen.

Endvidere udarbejder han til hver Kongres en detailleret Oversigt over Forbundets Virksomhed, som trykkes og omdeles til Afdelingerne 1 Maaned inden Kongressen.

§ 6.

a) Hovedkassereren fører Forbundets Regnskaber, som fremlægges paa Hovedbestyrelsens Møde i revideret Stand senest en Maaned efter det sidst forløbne Kvartal; udebliver han dermed eller er Regnskabet i Uorden kan Hovedbestyrelsen straks suspendere ham ved en Majoritetsbeslutning. Dette kan ogsaa ske, hvis han efter Hovedbestyrelsens Mening ikke i et og alt opfylder sine Forpligtelser.

Han har at føre en Kassebog, der nøjagtig angiver enhver Indtægt og Udgift med vedføjet Dato; han maa ikke have en Kassebeholdning, der overstiger 500 Kroner; det øvrige indsættes i et af Hovedbestyrelsen antaget Pengeinstitut. Ingen Penge kan hæves af Hevedkassereren uden i Forening med Formanden og en Repræsentant.

Efter hver Kongres udarbejder Hovedkassereren, i Overensstemmelse med de nys vedtagne Love, en „Vejledning" for Afdelingskasserere, som disse nøjagtig maa rette sig efter. „Vejledningen" skal godkendes af Hovedbestyrelsen.

b) Naar Formanden eller Hovedkassereren fratræder udenfor Orden, vælger Hovedbestyrelsen andre i deres Sted, hvis Valg da gælder ttl næste Kongres.

Lønnen for begge disse Tillidsmænd fastsættes af Kongressen.

§ 7.

Til at revidere Forbundets Regnskaber vælger Kongresse 3 Revisorer og 3 Suppleanter. Revisorerne indstilles af Hovedbestyrelsen. Fratræder en Revisor udenfor Orden indkaldes den Suppleant, der har det

det højeste Stemmeantal. Revisorerne lønnes. Lønnen bestemmes af Kongressen. Hovedbestyrelsen vælger 1 Revisor af sin Midte.

Revisorerne ere forpligtede til at være til Stede paa det Hovedbestyrelsesmøde, hvor Regnskabet fremlægges.

Regnskabsaaret regnes fra 1. Januar til 31. December inkl.

§ 8.

Forbundet kan ikke opløses uden at $^2/_3$ af samtlige Medlemmer stemme derfor.

§ 9.

a) Ingen Arbejdsnedlæggelse kan finde Sted, ejheller Underhandlinger med Arbejdskøberne, før Sagen har været forelagt Hovedbestyrelsen og faaet dennes Godkendelse.
b) Naar en Konflikt i København udbryder, hvori flere Afdelingers Medlemmer ere interesserede, maa en Strejke ikke iværksættes forinden den er godkendt paa et Møde af samtlige Bestyrelser for de københavnske Afdelinger og Hovedbestyrelsen.
c) Naar en Strejke er godkendt af Hovedbesyrelsen eller af dennes til Stede komne Repræsentant, paa dens Vegne, skal Deltagerne understøttes efter en af Hovedbestyrelsen fastsat Skala, saaledes at de, der har været Medlemmer over 12 Maaneder, faar højst Understøttelse, de, der har været Medlemmer i over 6 indtil 12 Maaneder, faar næsthøjst, og de, der har været Medlemmer mindre Tid end 6 Maaneder, faar mindst Understøttelse.
d) En Strejke, der ikke varer ud over 3 Dage, støttes ikke af Kassen. Varer den udover 3 Dage, støttes den fra første Dag.
e) Ingen kan erholde Understøttelse forinden han har været Medlem i 14 Dage, herfra undtages dog nylig udlærte Svende, der melde sig til Optagelse senest 10 Dage efter Læretidens Udløb.
f) Af Strejkekontoens Midler afholdes tillige de Ydelser, som Forbundet, af dertil berettigede, kan blive forlangt til at yde til andre Fag her i Landet, samt til udenlandske Organisationer i vort eget Fag.
g) Under særlige Forhold kan Hovedbestyrelsen udskrive ekstra Bidrag til Strejker og Lock-out saavel til Forbundets eget Brug som til andre Fag.
h) Afdelingerne skulle i saa Fald forhøje Kontingentet med det paalignede Beløb.

§ 10.

Hovedbestyrelsen kan, saa ofte den finder det nødvendigt, indkalde til *Delegeretmøde*, bestaaende af 1 Repræsentant for hver af de Afdelinger, der i de sidst forløbne 3 Maaneder, for hvilke de har opgjort Regnskab med Hovedkassereren, har indbetalt for mindst 50 Medlemmer gennemsnitlig pr. Maaned, til Drøftelse af Forbundets Stilling i al Almindelighed, en foreliggende kritisk Situation, Forslag som ønskes gennemførte i Tiden mellem 2 Kongresser e. l. Delegeretmøde afholdes dog mindst saa ofte, at der aldrig bliver mere end et Aar mellem en Kongres og et Delegeretmøde. De Delegerede erholder deres Rejseudgifter godtgjorte af Hovedkassen, samt i Diæter 8 Kr. Skal Delegeretmøde nødvendigvis afholdes en Hverdag, erholder de Delegerede yderligere hver 5 Kr.

Almindelige Bestemmelser.

§ 11.

Ingen Afdeling kan indgaa Overenskomst om Arbejdstid og Arbejdsløn, ej heller underkaste sig Forligs- eller Voldgiftskendelser, af stedlige Institutioner, uden Hovedbestyrelsens Samtykke.

§ 12.

a) Naar et Medlem rejser fra en By til en anden, kan han henvende sig til Tillidsmanden for at blive overført fra den ene Afdeling til den anden uden Indskudserlæggelse. Det samme gælder for de københavnske Afdelinger indbyrdes.
b) Naar et Medlem forlader en By og ikke har meldt Afgang skal det meddeles Hovedbestyrelsen og publiceres i det først derefter udkommende Fagblad.
c) Ingen Afdeling maa optage Medlemmer, der ikke ere afmeldte den Afdeling de forlod.
d) Naar et Medlem begiver sig til Udlandet for at søge Arbejde, skal han, for at beholde sine Rettigheder i Forbundet, anmelde sin Afrejse og indmelde sig i Organisationen i det Land, hvortil han kommer.
e) Ethvert Medlem er pligtig til, inden 8 Dage efter at have faaet Arbejde i en By, hvori der findes en Afdeling af Forbundet, at lade sig overføre i denne, i modsat Fald tabes Retten til Understøttelse af Rejsekassen i 6 Maaneder.
f) Under Militærtjeneste og Sygdom, samt naar et Medlem ikke arbejder, medens han læser til Eksaminer, er Pligter og Rettigheder, saavel til Forbundet som til Rejse- og Understøttelseskassen, hvilende. Anmeldelse om Sygdommens, Militærtjenestens eller Læsningens Begyndelse og Slutning skal uopholdelig foretages.
g) Medlemmer, der sejler med Dampskibe, kan der tilstaaes en længere Restancetid end Lovene ellers tillader. Betingelsen er dog, at det forinden er anmeldt for den Afdeling, Vedkommende forlod eller for Hovedbestyrelsen. Tilmeldelse skal ske senest 8 Dage efter Afmønstringen.
h) Naar et Medlem er fyldt 55 Aar og i de sidste 15 Aar uafbrudt har været Medlem af Forbundet, kan han fremtidig fritages for at betale Kontingent og dog bibeholde alle sine Rettigheder, saafremt den stedlige Afdeling ikke modsætter sig det.

Afdelingernes Love.

§ 13.

a) Afdelingernes Opgave er, indenfor den Kreds, hvor de ere dannede, at søge fremmet Smedenes og Maskinarbejdernes fælles Interesser i Overensstemmelse med Forbundets Formaal.

Som Medlem kan Afdelingerne optage Enhver, der arbejder som Svend ved Smede- og Maskinfaget og som ikke ved Kontrakt eller paa anden Maade er forhindret i at opfylde Forbundets Love i alle deres Konsekventser.
b) Hvor Retten til Optagelse i Forbundet kan bestrides, afgøres Spørgsmaalet ved en Generalforsamling.
c) I Indmeldesafgift betales 3 Kr.
d) Medlemmer, som under en Strejke eller Lock-out optager Arbejdet paa en Fabrik eller et Værksted, forinden Strejken eller Lock-out'en er erklæret hævet af Hovedbestyrelsen, betragtes som udstødt af Forbundet og er pligtig til, uopholdelig at tilbagebetale alt, i den Tid han har været Medlem af Forbundet, nydt Understøttelse, hvad enten denne har bestaaet i Strejkehjælp, Hjælp af Rejse- og Understøttelseskassen, eller i anden Hjælp ydet af Forbundet eller en af dets Afdelinger.

Beløbet kan eventuelt inddrives ved Hjælp af Fogden og der kan lægges Beslag paa Vedkommendes fulde Arbejdsløn, indtil den nydte Understøttelse fuldtud er tilbagebetalt.
e) Ethvert Medlem, der handler uhæderligt, ukollegialt eller i Strid med bestaaende Regler, tagne af Arbejderne til Beskyttelse af deres Interesser, kan ekskluderes paa enhver Generalforsamling med en Majoritet af $^2/_3$ af de afgivne Stemmer.

§ 14.

Kontingentets Størrelse, der ikke maa være mindre end 50 Øre pr. Uge, bestemmes ved en Generalforsamling. Afdelingen fastsætter Tidfristen for Medlemmernes Indbetalinger, der i intet Tilfælde maa overstige **4 Uger** jvf. dog § 12, f, g, h, alm. Bestemmelser.

§ 15.

Bopælsforandringer skal altid meddeles Kassereren. Har Forsømmelse heraf medført Skaar i Medlemmernes Rettigheder, kan Afdelingen eller dens Bestyrelse ikke gøres ansvarlige herfor.

§ 16.

En Afdelings Bestyrelse skal bestaa af 1 Formand, 1 Kasserer og mindst 1 Repræsentant. Repræsentanternes Antal kan forøges, naar Afdelingens Medlemsantal taler derfor, men maa ikke overstige 15

Til at føre Kontrol med Afdelingernes Regnskaber vælges mindst 2 Revisorer.

Ovenanførte Tillidsmænd vælges for et Aar ad Gangen paa de ordinære Generalforsamlinger i Januar og Juli. I Januar vælges Kassereren og den større Halvdel af Repræsentanter og Revisorer. I Juli vælges Formand og den mindre Halvdel. Har Afdelingen kun en Repræsentant, udløber Mandatet hvert Halvaar.

Valgene foretages ved hemmelig Afstemning. De Medlemmer, der har størst Stemmeantal efter de valgte Tillidsmænd, ere Suppleanter i Rækkefølgen efter Stemmeantal.

§ 17.

Bestyrelsen leder Afdelingen i Overensstemmelse med Kongres- og Generalforsamlingsbeslutninger. Under fornøden Hensyn hertil fastsætter den iøvrigt selv sin Forretningsorden.

§ 18.

Formanden besørger den daglige Ledelse af Afdelingens Anliggender, Ledelsen skal altid være i Overensstemmelse med Lovene og de af Afdelingen og Bestyrelsen trufne Bestemmelser.

§ 19.

Kassereren fører Afdelingens Regnskab. Han har at føre en Hovedbog og en Kassebog, der nøjagtig angiver enhver Indtægt og Udgift med vedføjet Dato. Regnskabet fremlægges senest 2 Uger efter den sidst forløbne Maaned til Godkendelse for Revisorerne, Bestyrelsen og hvert Kvartal Generalforsamlingen. Udebliver han med Regnskabet eller er det i Uorden, kan Bestyrelsen straks suspendere ham ved en Majoritets-Beslutning. Der vælges i et saadant Tilfælde straks et Medlem af Bestyrelsen til at varetage hans Hverv, indtil nyt Valg kan finde Sted. Kassererens øvrige Pligter fastsættes i Forretningsordenen.

Hovedbestyrelsen har til enhver Tid Ret til at kontrollere Afdelingernes Regnskaber.

§ 20.

Ordinære Generalforsamlinger afholdes i Januar, April, Juli og Oktober.

Ekstraordinære Generalforsamlinger kan indvarsles af Bestyrelsen efter eget eller efter $^1/_3$ af Medlemmernes Initiativ. En Begæring herom undertegnet af 50 Medlemmer er ogsaa tilstrækkelig.

I de ovennævnte Tilfælde tilstilles Bestyrelsen en skriftlig Motivering af den Sag, der ønskes behandlet.

Generalforsamlinger indvarsles mindst 7 Dage før Afholdelsen ved Tilsigelse eller ved Avertering. Generalforsamlinger angaaende Arbejdsnedlæggelser kan, om fornødent, sammenkaldes med 2 Dages Varsel.

Dagsordenen for Generalforsamlinger skal bekendtgøres med tydelig Angivelse af den eller de Sager, der skal behandles.

Ethvert Spørgsmaal afgøres ved Stemmeflerhed.

Skriftlig Afstemning skal finde Sted, naar $^1/_4$ af Forsamlingen forlanger det.

§ 21.

Bliver Arbejderne paa et Værksted enige om og finder det nødvendigt at stille Fordringer om Løn- eller Arbejdsforhold, har de samlede eller ved Udvalg, skriftlig derom til Bestyrelsen at indgive en Beretning med alle fornødne Oplysninger vedrørende Sagen og forsynet med samtlige Deltageres Underskrifter. Strejke kan ikke godkendes, naar ikke mindst $^3/_4$ af samtlige Arbejdere paa Værkstedet har underskrevet. Kan Bestyrelsen ikke blive enige med Arbejderne om Fordringernes Berettigelse eller mener Bestyrelsen, at Tiden ej er heldig valgt, indkaldes med to Dages Varsel en Generalforsamling, hvor Sagen forelægges og afgøres, dog under fornødent Hensyn til Forbundslovenes § 9.

§ 22.

Bliver et Medlem arbejdsløs, maa han snarest henvende sig paa Arbejdsanvisningskontoret, hvor der udstedes ham et Kort, hvorpaa er angivet Medlemmets Nummer og Navn, samt hvilken Dag Arbejdsløsheden er anmeldt, og i hvilken By. Inden han atter træder i Arbejde, maa han lade sit Kort ombytte paa Arbejdsanvisningskontoret med et andet, der angiver, foruden Nummer og Navn, hvor og hvornaar Arbejdsløsheden er indtraadt, og hvor og naar han atter træder i Arbejde.

§ 23.

Arbejdsløse Medlemmer, som endnu ikke ere Understøttelsesberettigede, kan ved Henvendelse hver Uge til vedkommende Tillidsmand erholde foreløbige Stempler med hvis Betaling der kan gives Henstand til *senest 4 Uger* efter at Medlemmet er traadt i Arbejde.

Det samme gælder dem, der efter at have erholdt Understøttelse i 70 Dage vedblivende ere arbejdsløse.

§ 24.

Naar et Medlem er slettet paa Grund af Gæld til en Afdeling, maa han ikke optages i nogen anden Afdeling, før Gælden er betalt. Sker dette desuagtet, er Afdelingen forpligtet til, saasnart det bliver oplyst, at slette ham igen og fratage ham hans Bog. Denne Bestemmelse gælder ogsaa for Kontingentrestance, naar Afdelingen, af hvilken Medlemmet er slettet, har en Vedtagelse for, at slettede Medlemmer skal betale hele deres Restance for at kunne optages paany.

§ 25.

Opløses Afdelingen af en eller anden Grund, tilfalder dens Kassebeholdning og Effekter den til enhver Tid bestaaende centrale Organisation af Smede og Maskinarbejdere i Danmark.

§ 26.

Afdelingerne har Ret til, for deres lokale Virksomhed, at vedtage og benytte særlige Bestemmelser, der dog ikke maa være i Modstrid med nærværende Love, som til enhver Tid ere gældende og naar som helst kunne bringes i Anvendelse.

§ 27.

Disse Love kan kun forandres eller ophæves paa en Kongres og træder i Kraft den 1. Juli 1899.

Love for Rejse- og Understøttelseskassen.

§ 1.

Kassens Formaal er at yde Medlemmerne Understøttelse, der kan hæves i enhver af Forbundets Afdelinger, under fornødent Hensyn til Bestemmelser om Opholdets og Understøttelsens Varighed.

§ 2.

Berettigede til Understøttelse er kun de:

a) der ikke staar over **4 Uger** til Restance. Kontingentrestance eller anden Gæld til Forbundet fradrages Understøttelsen straks.
b) der har været Medlem de sidst forløbne 12 Maaneder og har betalt 52 Ugers Kontingent eller, for de Medtemmers Vedkommende, der ere indtraadte i Forbundet senest 10 Dage efter Læretidens Forløb, have været Medlem den sidste Maaned og have betalt mindst 4 Ugers Kontingent.
c) der fremviser den af Hovedbestyrelsen udstedte Medlemsbog, forsynet med Afd. Paategning og Stempel.
d) Fagfæller, som hjemkommer fra Udlandet og som ved deres Hjemkomst præsterer Bevis for, at de i de sidste 12 Maaneder har været Medlem her og i Udlandet.
e) Berettigede er endvidere: Udlændinge, der præsterer Bevis for, at de have været Medlemmer i mindst 12 Maaneder af en eller flere af de udenlandske Organisationer, som Forbundet har Overenskomst med om gensidig Understøttelse af Medlemmerne.

§ 3.

Udbetaling sker til rejsende Medlemmer den Dag, de ankommer til en By, hvor der findes en Afdeling. Til de arbejdsløse Medlemmer begynder Understøttelsen 1 Uge efter at Arbejdsløsheden er anmeldt. Familieforsørgende Medlemmer kan oppebære Understøttelse indtil 70 Dage i et løbende Aar og ere ikke forpligtede til at forlade den By, hvor de vare Medlemmer ved Understøttelsens Begyndelse.

§ 4.

Et ugift Medlem nyder samme Ret som Familieforsørgere, naar han har været Medlem uafbrudt de sidste 5 Aar, eller er fyldt 33 Aar.

§ 5.

Ugifte Medlemmer kan erholde Understøttelse i den By, hvor de vare Medlemmer ved Understøttelsens Begyndelse, indtil 3 Dage i Provinserne og 2 Uger i København. Tilrejsende Medlemmer kan erholde Understøttelse i Provinserne for indtil 3 Dage i hver By, hvor der findes Afdelinger af Forbundet og 2 Uger i København. Ophold ud over den Tid støttes ikke af Kassen. Saafremt Rejsen fortsættes indtræder Understøttelsen paany. Rejseunderstøttelse, iberegnet stedlig Understøttelse, gives ikke ud over 70 Dage i et Aar. Naar et Medlem anmelder for en Afdeling at ville rejse, begynder Retten til Understøttelse straks, og udbetales med en Dags Understøttelse den Dag, Afrejsen finder Sted, selv om der ikke er forløbet 1 Uge siden Arbejdsløsheden anmeldtes.

Mister et Medlem sin Medlemsbog, kan han ingen Understøttelse erholde i den Tid der hengaar, indtil den er efterlyst i Fagbladet, og der kan udstedes ham en ny.

§ 6.

Arbejdsløse Medlemmer, som under Arbejdsløshed søger Arbejde i andre Fag, ere ikke berettigede til Understøttelse for de Dage, de saaledes have Arbejde. Forsaavidt et Medlem modtager Understøttelse for saadanne Dage, fortaber han sin Ret til yderligere Understøttelse i 12 Maaneder.

§ 7.

Ethvert arbejdsløs Medlem er under Fortabelse af sin Understøttelse forpligtet til at henvende sig paa Arbejdsanvisningskontoret forinden han søger Arbejde i nogen By, hvor der findes Afdeling af Forbundet, og rette sig efter de Forskrifter, der gives ham af vedkommende Tillidsmand.

§ 8.

Arbejdsløse, familieforsørgende Medlemmer skulle afhente deres Understøttelse ugevis, i modsat Tilfælde bortfalder Understøttelsen for de Dage, der er gaaet over en Uge.

§ 9.

Arbejdsløse Medlemmer, der ere paa Rejse, udbetales Understøttelsen efter en nærmere af Hovedbestyrelsen fastsat Skala, der angiver, hvor lang Tid et Medlem maa være paa Rejse mellem de forskellige Byer.

§ 10.

Under Sygdom udbetales ikke Rejsehjælp eller Arbejdsløshedsunderstøttelse.

§ 11.

Rejsende Medlemmer kan ikke indenfor et Tidsrum af 2 Maaneder faa Understøttelse af Rejsekassen 2 Gange i en By, medmindre de i Mellemtiden har haft Arbejde i mindst 14 Dage.

§ 12.

Tid og Sted for Understøttelsens Udbetaling fastsættes af Afdelingen; Kontrolsystemet og Kassens Virksomhed ledes af Hovedbestyrelsen. Understøttelsen er 1 Kr. pr. Dag. Kan denne Understøttelse ikke tilvejebringes ved de i Forbundets Formaal § 2, c nævnte Midler, tages det nødvendige Beløb af Strejkefonden.

§ 13.

Rejse- og Understøttelseskassens Midler maa ikke bruges paa anden Maade end udtrykkelig tilladt paa sidste Kongres.

§ 14.

Rejse- og Understøttelseskassens Regnskab skal hvert Kvartal offentliggøres i Fagbladet.

§ 15.

Regnskabet for Understøttelseskassen skal indsendes til Hovedkassereren senest den 10. for den foregaaende Maaned, i modsat Fald er han ikke forpligtet til at honorere de indsendte Kuponer.

§ 16.

Strejkende kan ikke oppebære Hjælp af Understøttelseskassen.

§ 17.

Den Tillidsmand, der har foranlediget uberettiget Udbetaling af Rejse- og Understøttelseskassens Midler, er pligtig at erstatte Kassen det fulde Beløb, der af den Grund er blevet udbetalt i hans egen eller andre Afdelinger.

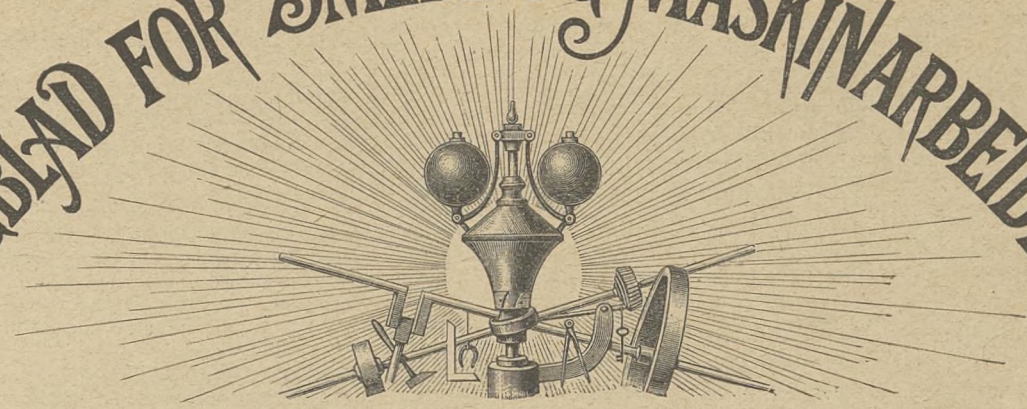
Den Afdeling, der har valgt Tillidsmanden, staar som Garant for at Beløbet uopholdelig indgaar i Hovedkassen.

§ 18.

Medlemmer af „Svänska Järn- og Metallarbetare Förbundet“ og af „Deutsche Metallarbejter Verband“, der ankommer til Danmark, erholder, naar de opfylder Fordringerne i de paagældende Organisationers Love, Understøttelse i samme Tidsrum, som de vare berettigede til i deres Hjemland.

Disse Love træder i Kraft den 1. Juli 1899.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund

Nr. 3 | December 1898 | 11. Aargang

Lærlinge — Forbundtere — Arbejdsmænd.

Billig Arbejdskraft.

Efterhaanden som Fagorganisationen sætter sine Frugter i højere Løn for Fagets Arbejdere, spekulerer vore Arbejdsgivere paa at skaffe sig anden Arbejdskraft, der er billigere. Arbejdsgiverne har jo, som Regel, kun et Hensyn at tage: Hensynet til hvad der betaler sig.

Vel er der endnu enkelte Arbejdsgivere, væsentlig mindre, der kan føle Hjærtet svulme i deres Bryst ved Tanken om, at de fra først til sist har lært et af vore ædleste og interessanteste Fag, Kunsten at tildanne Metallet i de Millioner af forskellige Former uden hvilke vort nuværende Samfund ikke kunde bestaa. Men de ere kun faa; saa faa, at vi godt kan lade dem fuldstændig ude af Betragtning. Det overvejende Flertal tager kun Hensyn til Pengeposen og blæser Faget et Stykke. Den Kærlighed, de burde nære til deres Fag er forlængst slukket, og ses i samme humoristiske Lys som andre Ungdomsforelskelser. Penge, Penge og Penge er Tidens Løsen, og Udsigten til Pengegevinst, slaar alle andre og ædlere Følelser ned.

Man oplærer ikke Lærlingene mere, nej, man udbytter dem. Man antager ikke Lærlinge fordi man tror at kunne gøre dem til dygtige Smede, men fordi man tror at kunne tjene Penge paa dem. Og nu Forbundterne! Man kan ikke tage en Avis i Haanden, uden at man læser om, at „Forbundtere antages". Hvad vil dette sige? Det vil sige, at den ene Arbejdsgiver søger at fravriste den anden en billig Arbejdskraft. D'hrr. Arbejdsgivere danner stærke Fagorganisationer for at modstaa det „socialistiske Tryk", d. v. s. for saavidt muligt at modsætte dem enhver Lønfordring fra Svendenes Side, de danner „Ringe" for ved Licitationer at slaa Stat og Kommune, og bagefter søger de at slaa hinanden ved at „hugge" billig Arbejdskraft fra hinanden. Det er Rovdyrprincipet i sine yderste Konsekvenser. Om disse unge Mennesker, der paa denne Maade lader sig lokke af Arbejdsgivernes Avertissementer til at forlade et Værksted, hvor der dog maaske var nogle Betingelser for at kunde lære Professionen, for at komme hen og staa Resten af sin Læretid ud ved en eller anden Specialitet i Faget — om disse unge Mennesker lærer noget, eller de netop ved denne Omskiften gaar til Grunde, er Arbejdsgiverne ligegyldigt — blot de tjener Penge. De giver maaske Bidrag til en Forening for „forvildede unge Menneskers Frelse", samtidig med at de ved deres Udbytning af halvt oplærte Drenge, gøre disse til Vagabonder.

I denne Tid kan man i „Social-Demokraten"s Avertissementsspalter hver eller hver anden Dag læse, at „2 Forbundtere" antages paa Cyklefabriken „Humber" i Møllegade. Fabriken søger at indbilde godtroende Folk, at den kun har Brug for 2 unge Lærlinge, som den agter at gøre til dygtige Haandværkere og nyttige Samfundsborgere. Og naar der atter Dagen efter staar samme Avertisement i Bladet, maa jo Folk tro, at det ikke endnu er lykkedes at faa de 2 Forbundtere, som Fabriken trængte til. I Virkeligheden er det et indirekte Bedrageri overfor godtroende Folk, thi Sandheden er den, at Fabriken tager lige saa mange Forbundtere, som der melder sig. Og hvad lærer de saa paa Fabriken? Hvad bliver de til naar de bliver voxne? De bliver sat til en enkelt Specialitet ved Cyklefabrikationen, og naar de har staaet ved den en Tid, kan de arbejde billigere end den voxne Arbejder, der maaske har Familie at forsørge. Dette er Fabrikantens Fortjeneste. Han giver maaske det unge Menneske, naar først hans Specialitet gaar rask for Haanden, nogle Kroner mere end han var vant til fra sin forrige Lære, men til Gengæld faar han kun lært denne ene Specialitet, og kan ikke klare sig andre Steder, naar han bliver voxen, medmindre han kan faa Beskæftigelse ved samme Specialitet igen, men denne er da saa flet lønnet, at han ikke kan ernære sig som Voxen eller Familieforsørger. Hvad bliver han saa til?

Vi talte forleden med en københavnsk Kleinsmedemester, der fortalte os, at det var sjældent, at en nylig udlært

Kleinsmedesvend kunde lave en Laas (!!). Og en større Fabrikant fra en Provinsby, med hvem vi talte med ved en anden Lejlighed, fortalte, at han en Gang havde ladet sine Hjælpere, som alle vare udlærte Grovsmedesvende, prøve paa at smede nogle Kramper, almindelige Kramper, som man bruger dem til et Overfald, men ikke en kunde lave dette simple Stykke Arbejde. Nogle kunne ikke faa Spids paa dem, andre kunne ikke bugge dem, og atter andre kunne hverken spidse eller bugge dem.

Men naar en Kleinsmed ikke faar lært at lave en Laas, og en Grovsmed ikke faar lært saa meget, at han kan smede en Krampe, og endelig, hvad der jo er en Kendsgerning, at der er udlærte Maskinarbejdere, der i deres Læretid kun har lært at passe en Høvlemaskine eller endog kun en Boremaskine, saa mener vi rigtignok, at det er paa Tide, at Svendene tager fat og gør hvad de formaar, for at tvinge Mestrene til at gøre deres Pligt over for Lærlingene. Saa er det dog vist bedst at vi tager Haand i Hanke med i den Sag, thi vi skal leve af vor Profession, vi kan jo ikke leve af Udbytning.

Forhaabentlig vil den kommende Kongres tage Lærlingespørgsmaalet op til alvorlig Drøftelse.

* * *

Haand i Haand med Udbytning af Lærlinge og Forbundtere, gaar Udbytning af Arbejdsmænd. D'hrr. Fabrikanter har opdaget, at Arbejdsmænd i forholdsvis kort Tid kan oplæres til enkelte specielle Arbejder, der nu besørges af Smede, og tillige opdaget, at de paa den Maade kan faa Arbejdet udført billigere end hidtil, og denne Udsigt til yderligere Fortjeneste kan D'hrr. naturligvis ikke staa for.

Det er særlig det grovere Arbejde det gælder, Kedler, Broer, og Viadukter, men ogsaa en Del finere Arbeide, som f. Ex. Cykler, er Genstand for D'hrr. Fabrikanters samvittighedsløse Spekulation. D'hrr. kender intet Fag, de kender kun Formue, taler man til dem om faglig Dygtighed, svarer de: højere Procenter for Aktionærerne. Vi skal efter deres Recept være glade til at de faglærte Smede bliver skubbet til Side, for at Arbejdsmænd kan komme til, thi derved siger de, bliver Arbejdet lavet billigere, og det bliver lettere for os at konkurrere med Udlandet; og hvad enten vi ere Social-Demokrater eller Højremænd, saa ere vi jo dog alle Danskere, der gerne vil have saa meget Arbejde her i det kære lille Danmark som muligt. Og som Illustration til deres Fædrelandskærlighed avertere de i Sverrig efter billig Arbejdskraft.

Men vi vil ikke lade os skubbe til Side for Arbejdsmændene, og kan vi ikke konkurrere med Ulandet naar vi faar en ordentlig Løn for vort Arbejde, saa lad os i Guds Navn lade være; vi vil ikke arbejde for en Sulteløn for at D'hrr. kan have Fornøjelsen — og Fortjenesten — af at konkurrere med Udlandet.

Vi har intet imod at Arbejdsmændene tager fat, hvor deres Evner strækker til — de kan have Besvær nok med at fortjene tilstrækkeligt til at leve menneskeværdigt — men vi tillader ikke D'hrr. Fabrikanter at udbytte Arbejdsmændene til Skade for os.

Kan Fabrikanternes Fagfølelse ikke diktere dem en Optræden, der gør det muligt for os at bestaa som Fag, saa skal vi forsøge om vor Organisation kan diktere dem den.

Hvor der ikke er Æresfølelse, der maa der Prygl til.

N. P. Schmidt og Jens Lange.

En Fiasko for Provinsfabrikantforeningen.

Vore Læsere vil erindre en tidligere omtalt Sag, hvor en Person ved Navn N. P. Schmidt havde fundet Husly hos Jens Lange. Fagforeningen i Svendborg forlangte Skruebrækkeren afskediget, og da Hr. Lange stod overfor en Strike, havde han det Held at Brækkeren „frivillig" gik sin Vej. Dermed maatte vi nu endelig ikke tro at Sagen var endt, forsikrede Hr. Lange os, nej, vi havde overtraadt Forliget, og Sagen skulde overgives til Arbejdsgiverforeningen for at vi kunne blive dømte for denne Forseelse. Vi ironiserede i September Fagblad over at Hr. Lange saaledes skulde til at slaa en død Mand ihjel, men Hr. Lange blev ved sit.

Nu foreligger Resultatet. Det saakaldte „Fællesudvalg for Arbejdsstridigheder", en Slags Overdomstol, der blev oprettet efter Malerstriken i København i April Maaned d. A. og som skal afgøre Stridigheder mellem Arbejder- og Arbejdsgiver-Organisationer om hvorvidt indgaaede Overenskomster ere overtraadte, har haft denne Sag til Behandling, og Udfaldet af Fællesudvalgets Overvejelser foreligger i følgende Udskrift af Protokollen:

Fællesudvalget
til
Afgørelse af Arbejdsstridigheder.

Den 8. November 1898 behandlede Fællesudvalget til Afgørelse af Arbejdsstridigheder et af „Arbejdsgiverforeningen af 1896" rejst Spørgsmaal:

„om et af Arbejderne hos Firmaet L. Lange & Comp. i Svendborg stillet Forlangende om Afskedigelse af Maskinarbejder N. P. Schmidt".

Herom afsagdes følgende

Kjendelse:

Da Sagen i dens foreliggende Skikkelse er uden nogen praktisk Interesse, efterat bemeldte N. P. Schmidt har opgivet sit Arbejde hos Firmaet L. Lange & Comp. i Svendborg, vil den være at afvise.

Sagens Omkostninger udredes af „Arbejdsgiverforeningen af 1896" med Kr. 30,00, er Treti Kroner. —

Deuntzer.

Det er jo en ordentlig Dukkert Hr. Lange og hans Fabrikantforening faar her. Man maa endelig ikke lade sig forstyrre af, at det er Arbejdsgiverforeningen der bliver idømt de 30 Kroner i Sagsomkostninger. Det kommer af, at det kun er Arbejdsgiverforeningen og De samvirkende Fagforbund der overhovedet kan indanke Sager til Behandling ved „Fællesudvalget". Det er selvfølgelig paa bestemt Forlangende af Fabrikantforeningen at denne Sag er fremkommen, og det er lige saa selvfølgeligt Fabrikantforeningen der driver af med de 30 Kroner og — Skammen. Lad denne Sag være Hr. Lange et lille Vink om, at det ikke altid er Rumlen fra de tomme Vogne der gør Udslaget.

Advarsel til Tillidsmændene.

Gang efter Gang indløber der til Redaktionen Begæring om at faa snart hint, snart dette Medlem offentliggjort i Fagbladet, fordi vedkommende har laant Penge af en eller anden Tillidsmand.

Da Fagbladet har andre Formaal end at være Indkassator for tvivlsomme Fordringer, og da Tillidsmændene ikke har noget som helst Krav paa Fagbladets Plads overfor slige private

Pengeanliggender, og som Følge deraf ikke som Regel vil kunne gøre Regning paa at faa optaget slige „Paamindelser", tilraades Tillidsmændene at tage den eneste rigtige Forholdsregel mod at blive taget ved Næsen af sine Kammerater, den nemlig, ***at lade være at laane noget som helst Pengebeløb ud,*** *ubarmhjærtig at sige „Nej" til enhver Begæring i saa Henseende, hvilket Tillidsmændene saa meget des bedre kan gøre, som de jo altid kan sige, at det ikke er deres egne Penge de raader over.*

Lad os, der har Arbejde, huske de Arbedsløse til Julen.

Til Medlemmer og Tillidsmænd.

Der vil omkring den 1. Marts 1899 blive tilstillet samtlige Afdelinger af Forbundet en Beretning angaaende Forbundets Stilling, Medlemsantal o. s. v,, saaledes at disse Ting kan diskuteres i Afdelingerne inden Kongressen, der vil finde Sted den 30. og 31. Marts, 1. og 2. April i København.

I den Anledning maa vi præcis den 31. December d. A. slutte vore Indbetalinger af Kontingent, og vore Regnskaber for 1898 for at alt kan ordnes, som skal med i Beretningen.

Vi maa den 31. December have en aldeles nøjagtig Oversigt over hvor stort vort Medlemsantal er. Dette vil have Betydning i mere end én Henseende, og Beretningen vil saaledes ogsaa blive en fuldstændig Medlemsstatistik.

Alle Medlemmerne anmodes derfor paa det mest indtrængende om, inden Jul at betale Kontingent for December Maaned eller dog i hvert Fald til og med den 3. December, saaledes at de ikke kommer paa Medlemsfortegnelsen med mere end 4 Ugers Restance.

Ved Afslutningen af Regnskabet den 31. December, vil alle, der staa mere end 4 Uger til Restance, blive **slettede.**

Strejken i Eskilstuna sluttet.

Efter godt 6 Ugers Kamp genoptoges Arbejdet Torsdag den 17. November paa „Næsman & Co"s Laasefabrik i Eskilstuna.

Vi skulle i korte Træk gjøre Rede for denne Kamps Udvikling.

Efter en Del forgæves Forsøg paa at faa Forbedringer indførte paa Fabrikken, tilstillede Metalarbeiderne Direktøren en Ændring i den dagældende Priskurant, hvor der fordredes forhøjet Betaling for 66 forskellige Arbejder. Priskuranten omfattede i det hele 160 Arbejder. Endvidere ønskedes en Timeløn af 25—30 Øre gennemført. Direktøren afslog som bekendt at gøre nogensomhelst Indrømmelse og Arbejdet nedlagdes da den 3die Octbr. Det er vore Medlemmer bekendt at der dannedes en Fabrikantforening i Eskilstuna der tog Sagen i sin Haand. Formanden for denne og Formanden for det svenske Jærn- og Metalarbejderforbund udarbejdede da et Forligsforslag, der, omend det langtfra kom paa Højde med de stillede Fordringer, godkendtes af Arbejderne.

Forhandlingerne mellem Direktøren og Mæglingsudvalget strandede imidlertid, hovedsagelig fordi Direktøren forlangte en afgørende Indflydelse paa den Voldgifts Sammensættelse, som efter Forligsforslaget skulde nedsættes til Bedømmelse af de Spørgsmaal hvorom Mæglingsudvalget ikke havde opnaaet Enighed, hvorfor Forbundets Formand forlod Eskilstuna.

Nogle Dage senere modtog Forbundets Hovedbestyrelse et Forslag til Voldgiftsdomstolens Sammensætning fra Direkløren der var ganske uantageligt og besvaredes med et Modforslag fra Forbundets Side, hvori der udtrykkeligt fremhævedes at dette Forslag var det *sidste* der fremkom herfra og, *saafremt dette ikke antoges inden Onsdag den 16. Novbr. Kl. 12 Middag ansaa Forbundet sig løst fra alle Forpligtelser overfor fremkomne Mæglingsforslag og agtede det at fortsætte Kampen for at gennemtvinge de først fremsatte Fordringer.*

Det hjalp.

Inden den fastsatte Tidsfrist forelaa Svaret: „Direktøren gik ind paa Forbundets Forlangende".

Det reelle Udbytte af Kampen foreligger nu og udviser at Halvdelen af Fordringerne ere helt opfyldte, en mindre Del ere indrømmede under den Form som Mæglingsudvalget var blevet enige om, Resten afgøres ved Voldgiftskendelse, der skal foreligge senest den 15. December.

Timelønnen forhøjes med mindst 2 Øre.

Er dette Resultat maaske ikke saa tilfredsstillende som vore svenske Fagfæller ønskede er det principielle Udbytte saa meget større.

Svensk Jærn og Metalarbejderforbund er nu anerkendt som ligestillet og forhandlende Part med Arbejdsgiverorganisationerne i Eskilstuna. Dette vil gavne Arbejdernes Sag mere end om de havde faaet alle Fordringerne gennemført paa Laasefabrikken denne Gang, og saa næste Gang de prøvede paa at forbedre deres usle Forhold skulde føre lange Kampe inden de fik afgjort om Fabrikanterne vilde forhandle med Arbejderne eller ej.

Anvisningskontoret i Nakskov

er hos Kassereren Conrad Nielsen Bredgde 278.

Streiken hos Mogensen i Kbhvn.

Følgende er os tilsendt:

Til Fagbladets Redaktion.

Tillad mig — i Anledning af den hos Fabrikant Mogensen i København iværksatte Arbejdsnedlæggelse, hvor Spørgsmaalet drejer sig om Fjærnelsen af en Mand, der har arbejdet under Lock-out'erne i 85 og 97 — at henpege paa en Pasus i det mellem „Dansk Smede- og Maskinarb.-Forbund" og Fabrikantforeningerne i Danmark, indgaaede Forlig af 12. Septbr. 1897.

Denne Passus findes i § 6 og er saalydende: „Lovene for de saakaldte Værkstedsklubber ....og maa ejheller indeholde Bestemmelser, sigtende til at forulempe Ikke-Fagforeningsmedlemmer under Udførelsen af deres Arbejde. Det betragtes iøvrigt som en Selvfølge, at Fagforeningsmedlemmerne og de Arbejdere, der staar uden for Fagforeningerne, hverken indbyrdes eller gensidigt maa forulempe hinanden under Udførelsen af deres Arbejde".

Det var ikke uden Knurren fra adskillige Fag-

foreningsmedlemmer, at ovenstaaende Paragraf læstes, og var det saa underligt? I over 13 Uger havde Kampen varet, den bedste Aarstid var forløbet under Forhold, der havde tvunget de udelukkede til at foretage alle tenkelige Indskrænkninger i daglige Vaner og Fornødenheder, og nu skulde Arbejdet genoptages uden at blive de Fagfæller kvit, som i al den lange Tid havde modarbejdet og skadet den Sag vi andre kæmpede for.

Uviljen mod dem og Ulysten til at arbejde sammen med dem var stor, men Forliget forelaa, underskrevet af samtlige Bestyrelser, der var ikke andet at gjøre end at lade dem staa paa de forskellige Værksteder, hvor de nu en Gang stod, og saa for Resten afholde sig fra al Samkvem med dem.

Ved Sagen „Ekfeldt" har det senere vist sig, at Fabrikanterne har haft en anden Opfattelse af Forligets § 6. For D'hrr. har denne Paragraf kun været Beskyttelsesparagraf for deres „Protegéer",*) den Antagelse ligger i hvert Fald meget nær, naar man ser paa den Behandling D'hrr. giver alle Klager fra de organiserede Arbejdere hos Mogensen over „Protegéen" Ekfeldt. Det nytter ikke, at det vidnefast bliver godtgjort at Ekfeldt titulerer sine Medarbejdere med „langt Svin" eller „pukkelrygget Laban", ligesaalidt nytter det at fremføre Bevis for at den samme Kavaler har rettet sit modbydelige Agterspeil mod en ham forbipasserende Maskinarbejder, saaledes at denne faldt over i en Brokkasse af gamle Jærnstumper, eller at han næsvist tiltager sig Retten til at benytte andres Værktøj.

Det er intet for D'hrr. Fabrikanter, deres Svar paa saadanne Klager lyder altid ens: „*Den Slags Ting passerer saa ofte mellem Kammerater, det kan vi intet Hensyn tage til*".

D'hrr *kan* eller *vil* ikke forstaa, at vi *ikke* er *Kammerater* med „Protegé"erne og jeg tillader mig at spørge, hvor vidt skal saadanne Udskejelser tillades, skal vi, som hensynsfuldt har overholdt oftnævnte Paragraf i Forliget, ikke paa nogen Maade blive værnede mod saadanne Hensynsløsheder, som af Ekfeldt udvist.

Skal en „Protegé" først have en kriminel Forbrydelse paa sin Samvittighed, f. Ex. at have slaaet en anden Arbejder ihjel eller saaret ham livsfarligt før D'hrr. Fabrikanter tager Hensyn til de Klager, der fremkommer fra de organiserede Arbejdere?

Er dette Tilfældet, ved jeg dog et andet Middel, hvorved der kan sættes en Stopper for Fabrikanternes Lyst til at ignorere indgaaede Overenskomster, og jeg føler mig aldeles overbevist om, at mit Forslag vil vinde Tilslutning hos alle de af mine Kammerater, der har døjet Nød og Savn under Kampene, og senere mange Gange har maattet bide sin Ærgrelse, over „Protegé"ernes gennemgaaende brydske Optræden i sig, for ikke at overtræde Forliget.

„Lad os tage under Overvejelse, om vi ikke, ligesom Fabrikanterne hidtil har gjort, og *dersom de vedbliver dermed*, burde *overse* § 6 og behandle de af „Protegé"erne, som, i Ly af Fabrikanternes Medhold, tillade sig at chikanere os paa vore Arbejdspladser ved alle givne Lejligheder, efter Fortjeneste.

De lokale Forhold vil alletider foreskrive os hvorledes vi bør optræde i det enkelte Tilfælde, og vor Hovedbestyrelse kan jo med den roligste Samvittighed af Verden besvare Fabrikanternes eventuelle Klager med det samme afvisende Svar som D'hrr. giver os; „Bagateller, Kære, det kan vi virkelig ikke tage os af".

Skulde det komme saa vidt, at vi blive nødsaget til at foretage dette Skridt, og dette skulde udarte til en ny Kamp mellem Organisationerne, saa ligger Bruddet paa Forliget ikke hos „Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund", men hos D'hrr. Arbejdsgivere, der med kynisk Overlegenhed afviser Klager, som de, i Følge hele Forligets Aand, burde være de første til at undersøge og afhjælpe. *379.*

* * *

*) Protegé: En Betegnelse, der forhaabentlig ikke bringer Redaktionen en Injurieproces paa Halsen.

Den 23. November nedlagdes Arbejdet hos Jernstøber Mogensen, Sofiegade. Grunden til Arbejdsnedlæggelsen har tidligere været omtalt i Fagbladet. En Skruebrækker, *Ekfeldt*, var ikke som andre af hans ynkelige Race, glad til naar han kunde faa Lov at være i Fred, trods sit Forræderi; han brugte Ukvemsord overfor Medlemmer af Forbundet, og Fabrikantforeningens Bestyrelse holdt naturligvis med ham. Tilsidst blev det Arbejderne for broget, og da de nødvendige Underhandlinger vare førte mellem Bestyrelserne, blev Arbejdet nedlagt.

Den 12. December var Fabrikantforeningens Bestyrelse sammen med Hovedbestyrelsen for at ordne Sagen. Man enedes om at lade Arbejdet genoptage den 13. December og derefter henvise Spørgsmaalet om Ekfeldts Afskedigelse til „Arbejdsgiverforeningens" Formand, Hr. Etatsraad N. Andersen og Formanden for „De samvirkende Fagforbund", Hr. Folketingsmand J. Jensen til Afgørelse.

Det viste sig imidlertid at den unge Hr. Mogensen har arvet en hel Del af sin Faders bekendte Originalitet, thi da Arbejderne den 13. December kom for at begynde paa Fabriken igen, vilde han ikke have dem alle. Den vilde han ikke have mere, og den havde han ikke Arbejde til foreløbig o. s. v., Arbejderne tog da det fornuftige Parti at gaa igen allesammen, og ved Bladets Slutning foreligger der altsaa ikke nogen endelig Løsning af Striden.

Arbejdsnedlæggelsen hos Mørch Frederikshavn

vedvarer fremdeles.

Tilgang frabedes.

Ethvert Medlem bør indbetale deres Restance inden Nytaar. ! !

Kongressen.

Afdelingerne anmodes om, paa deres kommende Generalforsamlinger at vælge *Kongres-Delegerede,* og indsende Meddelelse om Resultatet til Hovedkontoret. Kongressen afholdes Skærtorsdag, Langfredag, Paaskelørdag og Søndag i Salonen „Kæden", Dronningens Tvergade 55, København. Til Kongressen har enhver Afdeling Ret til at sende er Delegeret for indtil 100 Medlemmer, 2 for indtil 300 Medlemmer, 3 for indtil 400, 4 for indtil 500, 5 for over 500 og 6 for over 1000 Medlemmer.

Ærede Afdelinger bedes lægge Mærke til for undgaa Misforstaaelser med Hensyn til Antallet af Delegerede, der skal vælges, at Medlemsantallet beregnes efter hvad der indbetales af Kontingent til Hovedkontoret for Maanederne Oktober, November og December 1898. Altsaa bliver Regnestykket dette: Man tæller det Antal *røde* Mærker sammen, for hvilke der er indsendt Betaling for i November og December Maaned i Aar samt ved den endelige Opgørelse for røde Mærker i Januar 1899. Det Tal der herved fremkommer divideres med 14 (Antallet af Uger i 4de Kvartal 1898) og Kvotienten bliver Afdelingens virkelige Medlemsantal i paagældende Kvartal efter hvilket de Delegeredes Antal skal regnes.

Strike i Hinnerup.

Arbejdet paa Tscherning Dybbros Fabrikker i Hinnerup er nedlagt. Fabriken har tidligere været i Aarhus og er nylig flyttet til Hinnerup. Der har længe været Misfornøjelse dels med Lønnen dels med Behandlingen. Da Fabrikens Leder forleden Dag satte en Arbejdsmand til at passe en Drejerbænk, og Maskinarbejderen, der passede Drejerbænken, til at grave Grøfter, blev det Arbejderne for broget, og de nedlagde Arbejdet. Hr. Jens Lange, Svendborg har nu tilbudt sin Mægling.

Regnskab

over

indkomne frivillige Bidrag til vor blinde Kollega, C. Hvistendahl.

Fortsat.

Københavns Afdeling 1:			
Klub	6	Løvener	49 00
—	9	Brødr. Henze	8 25
—	10	Larsen, Sofievej	12 75
—	14	Bonnesen & Danstrup	8 25
—	15	Refshaleøens Maskinafdeling	30 00
—	18	M. C. Dreier	7 00
—	19	Professor Jürgensen	17 50
—	23	Rurm. & Wain	3 00
—	38	Ludvigsen & Hermann	5 50
—	8	Strømann	4 00
—	35	Humber	15 50
Københavns Afdeling 2: (Kleinsmedeforeningen).			
Seiferts Værksted			2 55
Schiæbels —		Mikkelbryggersgade	10 50
Blüchers —			2 00
3 Lister ved Kasserer F. Knudsen			15 50
Klub Nr. 5			15 20
Andersens & Jensens Værksted			4 25
Ved Andersen			2 10
Doberchs Værksted			2 50
Københavns Afdeling 3: (Grovsmedenes Fagfor.)			80 65
—	—	4 (Kedelsmedenes —)	125 85
Afdelingen i Varde			8 00
—		Hillerød	4 50
—		Hadsund-Mariager	10 00
—		Holbæk	23 50
—		Nykøbing M.	15 00
—		Helsingør	107 75
—		Fredericia	5 60
—		Nr. Sundby	7 10
—		Frederikshavn	23 00
—		Vejle	11 75
—		Aarhus	94 95
—		Aalborg	51 15
—		Næstved	15 25
—		Nyborg	9 50
—		Middelfart	10 00
—		Holstebro	21 00
Klubben i Herning			10 80
—		Kallundborg	10 00
		Ialt...	860 70
		Offentliggjort i sidste Fagblad...	1080 31
		Tilsammen...	1941 01

Vald. Olsen.

Hermed slutter Indsamlingen.

Forslag til Klublove for Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Udarbejdet af Hovedbestyrelsen
(behandles paa Kongressen).

Formaalet

med Værkstedsklubberne er:

at oplyse Fagfæller om Organisationens saavel almindelige som personlige Betydning for enhver og derved opnaa at alle hæderlige Kolleger blive Medlemmer af „Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund“,

samt modtage Medlemmernes Kontingent hertil.

Endvidere, at hjælpe hinanden indbyrdes ved Meddelelser om den bedste Maade at udføre et Arbejde paa.

Til disse Formaals Fremme har Hovedbestyrelsen vedtaget at efterstaaende Love følges.

§ 1.

Medlem af Klubberne er ethvert Medlem af „Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund

§ 2.

Et Medlem kan nægtes Adgand til Klubbens Møder, naar han paa Arbejdspladsen har skadet en enkelt eller flere af sine Kammerater.

§ 3.

Et Medlem, over hvem der er klaget, har dog Adgang til det Møde. hvor hans Sag skal behandles, og han skal tilsiges hertil af Klubbens Bestyrelse.

Finder Klubben ham skyldig i det, han er anklaget for, kan han nægtes Adgang til Klubbens Møder for et Tidsrum, hvorom Klubben paa samme Møde tager Beslutning.

§ 4.

Et Medlem, der er nægtet Adgang til Klubbens Møder, skal alligevel rette sig efter de Bestemmelser vedrørende Forhold paa Arbejdsstedet, som Klubben senere maatte vedtage, naar Meddelse derom gives ham.

§ 5.

Til Klubbens Administration betales ordentligvis intet Kontingent. Et Arbejdssteds Medlemmer kan dog fastsætte et mindre ugentlig Beløb hertil, men Beslutning herom skal i saa Fald vedtages paa de ordinære Klubmøder i April og Oktober.

§ 6.

Mener et Medlem sig forurettet enten af andre Medlemmer eller af Arbejdskøberen eller hans Repræsentant, maa han anmelde det til Klubbens Formand, der saa skal foretage det fornødne for at skaffe Klageren sin Ret.

§ 7.

Kan Klubbens Bestyrelse ikke forskaffe et forurettet Medlem hans Ret, maa den forelægge Sagen for et Klubmøde, kan Sagen heller ikke ordnes her, skal den henvises til den Forbunds Afdelings Bestyrelse, hvortil Medlemmerne hører.

§ 8.

Ethvert Medlem bør søge at hæve Timeløn og Akkordpriser saa højt som muligt.

§ 9.

Akkordpriser maa ikke ansættes af nogen enkelt Arbejder — naar flere kan være interesserede deri —, men kun efter Samraad med Kollegerne, eventuelt Klubbens Bestyrelse, der, naar den anser det for nødvendigt, i saadanne Anliggender naar som helst kan indkalde til Klubmøder.

§ 10.

Naar en Akkord er sluttet, skal den Arbejder, der skal udføre den, paase, at den nøjagtig indføres i Fabrikens Akkordbog, der altid skal være tilgængelig. (Se fælles Værkstedsregler § 5.)

§ 11.

I Fællesakkord skal det Medlem, der forestaar Arbejdet, oplyse sine Kolleger om Akkordsummens Størrelse og det Arbejde, der skal udføres for den.

§ 12,

En Akkord, der er sluttet af en Arbejder, der ikke er Medlem af Forbundet, er ikke bindende for Forbundets Medlemmer, med mindre Akkorden sanctioneres af samtlige Forbundsmedlemmer paa den Fabrik.

§ 13.

Faar eller tager et Medlem, der arbejder i Fællesakkord, sin Afsked forinden Akkorden er færdig, skal han gøre sine Kolleger i Akkorden bekendt med, hvormegen Tid han har haft og hvormange Penge han har modtaget i den Akkord.

§ 14.

Intet Medlem maa modtage Dusør for Udførelsen af et Fælles-Arbejde uden at dele med sine i dette Arbejde interesserede Kolleger.

§ 15.

Enhver Forarbejder er pligtig at føre nøjagtig Regnskab over Tid for enhver Deltager i en Fælles-Akkord.

Skulde han komme bort fra Arbejdet inden det er færdigt, maa han afgive Regnskabet til de øvrige i Akkorden interesserede Arbejdere, der saa vælge en af deres Midte til at føre det videre.

§ 16,

En Klubs Bestyrelse bestaar af en Formand, en Sekretær, en Kasserer og en eller flere Repræsentanter efter hver enkelts Klubs Beslutning.

Valg finder Sted hvert kvart eller halve Aar, eftersom Klubben beslutter. Genvalg i uafbrudt Rækkefølge er tilladt.

§ 17.

Klubbestyrelsens Funktioner bestaar af følgende: Formanden skal modtage alle Klager fra Medlemmerne eller Arbejdskøberen og lade disse gaa videre til sit rette Forum, Klub-Bestyrelsen, Klubmødet, eventuelt Afdelings Bestyrelsen.

Sekretæren opbevarer og fører Protokol over Klubbens Møder og sammes Bestyrelsesmøder og er ansvarlig for, at alle Beslutninger ere rigtigt indførte i Protokollen.

Kassereren modtager Kontingent fra Klubbens Medlemmer og indbetaler det hver anden Uge til Afdelings-Kassereren. Han skal mod den Tid, da Medlemmerne ikke kan staa længere til Restance, minde dem om at betale.

Klubformanden og Klubsekretæren kontrollerer, at Klubkassereren nøjagtig hver anden Uge indbetaler til Afdelingskassereren.

§ 18.

Hele Klubbestyrelsen har Ansvaret for, at der meddeles Anvisningskontoret naar de ved, der er Brug for Arbejdere paa Fabriken eller Værkstedet.

§ 19.

Det betragtes som en Æressag for Medlemmerne stedse at have deres Kort i Orden. Kontingentet bør indbetales til Klubkassereren. De, der undlager dette og betaler direkte til Forbundet, er forpligtet til paa Forlangende at forevise deres Medlemskort for Kassereren før hvert Klubmøde. Restancerne oplæses paa hvert ordinært Møde. I Tilfælde af, at Kassereren skulde blive syg, kan en af Bestyrelsen opkræve Kontingentet.

§ 20.

Dør et Medlem eller hans Hustru, maa Klubbestyrelsen drage Omsorg for, at Fabrikens Arbejdere, i vort Fag, faar Frihed de Timer Begravelsen varer.

§ 21.

Ordinære Klubmøder afholdes en Gang om Maaneden paa en Dag, der nærmere fastsættes af hver enkelt Klub.

Extraordinære Klubmøder kan indvarsles af Bestyrelsen til enhver Tid.

Det er ethvert Medlems Pligt at møde. Overarbejde maa saavidt muligt undgaas den Aften. Kan et Medlem af tvingende Grunde ikke møde, maa han dog rette sig efter de paa Mødet tagne Beslutninger.

§ 22.

Ethvert Klubmøde er beslutningsdygtigt naar $^1/_3$ af Fabriken eller Værkstedets Arbejdere har givet Møde.

§ 23.

Paa Klubmøderne i Januar, April, Juli og Oktober vælges Bestyrelsen. Udtræder et Medlem af Klubbens Bestyrelse uden for Tid, vælger det først derpaa følgende Klubmøde en anden i hans Sted.

Det Medlem, der udtræder af Bestyrelsen, skal afgive de Sager, han af Klubben har i sit Værge, til de tilbageblivende.

Regler

for

Smede & Maskinarbejdernes Arbejdsanvisningskontor.

Forslag fra Hovedbestyrelsen til Kongressen.

§ 1.

Kontorets Formaal er at vejlede arbejdsløse Kolleger saavel tilrejsende, som bosiddende.

§ 2.

Det er enhver tilrejsende Kollegas Pligt, samme Dag han ankommer til en By at melde sig paa Kontoret.

Ligeledes er det enhver bosiddende Kollegas Pligt senest 24 Timer efter at være ophørt med Arbejdet paa et Sted at meddele dette paa Kontoret.

Medlemmerne bør ikke søge Arbejde paa nogen Arbejdsplads forinden de har meldt dem paa Kontoret og modtaget det i § 3 nævnte Kort.

§ 3.

Enhver arbejdsløs Kollega faar naar han melder sig paa Kontoret et Kort, der angiver hvad Dag, han har meldt sig arbejdsløs.

Har han ikke inden 8 Dage derefter erholdt Arbejde, fornyes Kortet ved en Paategning igen for 8 Dage o. s. fr. De arbejdsløse maa møde personlig.

§ 4.

Naar Arbejde erholdes, skal Kortet inden Arbejdet paabegyndes ombyttes med et andet Kort, dette afgives ved Arbejdets Begyndelse til Klubkassereren paa Arbejdsstedet, som igen afleverer det til den Afdeling af Forbundet, hvoraf Vedkommende er Medlem.

Er der ingen Klub paa Arbejdsstedet, afgives det direkte til den Afdelings Kasserer, hvoraf Vedkommende er Medlem, men skal forinden forevises de øvrige paa Værkstedet arbejdende Medlemmer af Forbundet.

§ 5.

Det er enhver Klubbestyrelses Pligt, saasnart den erfarer, at der paa en Arbejdsplads er Brug for Arbejdere, strax at meddele dette paa Anvisningskontoret.

§ 6.

Naar Arbejdskøbere søger Arbejdere ved Henvendelse til Kontoret, kan kun saadanne arbejdsløse Kolleger forlange at komme i Betragtning, der er kendt med Arbejdet i den Branche, hvortil de søges.

§ 7.

Paa Kontoret skal al Tid ligge en Klageprotokol, hvori ethvert Medlem, der mener sig forurettet af Bestyreren af Anvisningskontoret kan indskrive sin Klage og undertegne den med Navn, Medlemsnummer og Bopæl.

Klageprotokollen skal fremlægges paa hvert Bestyrelsesmøde og Klageren tilsiges hertil.

§ 8.

Anvisningskontorets Bestyrer fører en Protokol over de arbejdsløse.

Saa snart et Medlem melder sig arbejdsløs, indføres han i Protokollen med en Vedtegnelse om i hvilke Brancher, han kan arbejde. Der angives tillige kort Aarsagen til Arbejdsløsheden.

§ 9.

Medlemmerne skal have Arbejde i den Rækkefølge, hvori de har meldt sig arbejdsløse. Dog med fornødent Hensyn til §§ 3 og 6.

Læreanstalt for Elektroteknik.

Nørregade 35.

For de af vore Medlemmer, der deltage i det af ovenstaaende Institution oprettede Kursus i Elektroteknik, men som ikke ere indtegnede tidsnok til at overvære de første Foredrag, bringes herved til Kundskab, at disse vil blive gentagne sandsynligvis i Januar Maaned.

Nærmere Meddelelse herom vil blive givet en af de førstkommende Onsdage paa Kursuset,

Strejken blandt Gas- & Vandarbejderne i København.

Udvalget der er nedsat til Udarbejdelsen af en Priskurant har nu endt sit Arbejde og Priskuranten er gaaet i Trykken. Da den kan have Interesse ogsaa udenfor København skal vi aftrykke den i næste Fagblad.

Fra Middelfart.

Enhver der søger Arbejde i Middelfart, bedes først henvende sig til Kassereren F. F. Nielsen, Sondergade 300.

Til Afdelingsbestyrelserne.

Ingen maa staa udover 4 Uger til Restance.

Foranlediget ved at Hovedbestyrelsen ved et Tilfælde er kommen til Kundskab om, at en Afdelingskasserer i Jylland tillod Medlemmerne en længere Restancetid end tilladt i Lovene, opfordrer vi herved Afdelingsbestyrelserne til at se deres Kasserer paa Fingrerne paa dette Punkt, og hvis der findes lignende Tilfælde i andre Byer, da sørge for at Restancerne bliver indskrevne inden første Januar, og efter den Tid *slette ethvert Medlem, der staar over 4 Uger til Restance.*

Skulde der være nogen der mener, at denne Restancetid er for kort, staar det dem frit for at stille Forslag for Kongressen om Forandring deraf, men saalænge sidste Kongresbeslutning staar ved Magt, maa den overholdes.

Hovedbestyrelsen.

Afdelingskassererne

bedes paa det indstændigste rette sig efter den af Hovedbestyrelsen udgivne „Vejledning for Afdelingskasserer".

Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbunds Hoved- og Anvisningskontor er i Larslejstræde Nr. 1.

Kontortiden er som hidtil.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Ugyldige Medlemsbøger.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

8506 A. P. H. R. Hansen, 11277 Bernhardt Eriksen, 2136 M. Danielsen, 1029 Lindberg, 4515 F. V. Halzkæmpen.

Følgende have atter fundet deres Bøger:

11625 Nepper, 2166 P. A. Nielsen, 5257 C. Jakobsen 8864 C. F. Jensen.

Nr. 9687 L. Trolle er afrejst fra Nakskov uden at melde Afgang.

Medlem Nr. 4346 Annar Theodor Frandsen bedes indsende sin Bog samt opgive sin Adresse til Hovedkontoret snarest.

Bog Nr. 6618 Søren Mortensen indkaldes hurtigst til Revision paa Hovedkontoret.

Fra Nakskov.

Hos Fabrikant *Røssel* i Nakskov er Lønnen bleven hævet gennemsnitlig 3 Øre i Timen. Den er nu fra 30—38 Øre.

Hos Smedemester Andersen fik 2 Svende 5 Øre mere i Timen. De fik før 27 nu 32 Ørb i Tlmen. Nu er der ingen Smed eller Maskinarbejder i Nakskov ringere end med 30 Øre i Timen.

Fra Esbjerg.

Esbjerg Afdeling har blokeret Smedemester Jensens Værksted i *Jerne*, da han ikke vil betale efter Priskuranten.

Et tidligere Medlem, Jørgen Tønnesen, født 27. Septbr. 1872 paa Als, har været dum nok til at optage Arbejdet som Skruebrækker.

Fra Horsens-Afdelingen.

Medlemmerne anmodes herved om, naar de søge Arbejde i Horsens, hvadenten det er ved skriftlig eller mundtlig Henvendelse, da først at henvende sig hos Kassereren *H. Røpke*, Haumannsgade 2 Stuen.

Bestyrelsen.

Smede & Maskinarb. Forbund
Larslejstræde 1. Københavns Afd. 1.
København K.

Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at Kontoret er flyttet til Larslejstræde Nr. 1, Hjørnet af St. Pederstræde.

Kontoret er fremtidig aabent til følgende Tider: Mandag, Tirsdag, Onsdag, Fredag og Lørdag fra Kl. 9—12 Form.

Mandag, Tirsdag, Onsdag og Fredag fra 6- 9 Aften. Lørdag fra 5—9 Aften. *Bestyrelsen.*

Hr. Helweg.

Den københavnske Fabrikantforening vælger sig en ny Formand.

Vi omtalte i sidste Fagblad Hr. Helwegs uheldige Stilling i Øjeblikket, idet han havde givet Hovedbestyrelsen det Løfte under sidste Lock-out, at naar roligere Forhold indtraadte, vilde Fabrikantforeningen træde i Underhandling med os om en Minimalløns Indførelse, men at denne Underhandling nu var blevet forkastet af Fabrikantforeningens Generalforsamling.

Vi genkaldte i Erindringen, at Hr. Helweg altid havde holdt paa, at hvis en Formand blev desavueret af sine Medlemmer, burde han gaa sin Vej, da han i saa Tilfælde var umulig som Forhandlingspart.

Det viser sig nu, at det ikke havde været nødvendigt at gøre Hr. Helweg opmærksom paa sin Stillings Uholdbarhed, han har selv kunnet indse den og er takket af.

Hr. Helweg var en fuldblods Representant for Kapitalismen. Hovmodig, hjærteløs, kold beregnende og uforsonlig i alle Forretningsanliggender, og til en vis Grad medfølende og imødekommende overfor *den Enkeltes* Nød og Ulykke. I de mange Aar han var Formand førte han Fabrikantforeningen i det samme Spor, som afdøde *Hüttemeier* havde ført den ind paa i 1885: saa faa Indrømmelser til Arbejderne som vel muligt, og ved enhver Lejlighed stikkende den knyttede Næve frem som Tegn paa Fabrikanternes Magt. Skønt man maa lade ham, at han sjældent blottede sig, plumpede det dog ud fra ham en Gang, *at Fabrikantforeningerne vare dannede for at holde Lønnen saa langt nede som muligt.* Og denne Teori fulgte han ogsaa troligt. Naar man skulde have med ham at gøre, vidste man, at der skulde pruttes og tinges. Han saa skævt til enhver nok saa ringe Indrømmelse til Arbejderne, og utallige ere de Gange, hvor han har truet med Lock-out.

I den senere Tid følte han sig vist ikke rigtig hjemme i Fabrikantforeningen. Denne meldte sig jo ind under Arbejdsgiver-Foreningen, og dermed fik Hr. Helweg en Autoritet at rette sig efter, og til at holde lidt igen paa den stridslystne Jærn-Direktør.

Nu er han borte og vi føler ikke Savnet af ham. Han var af den Slags Kapitalister, der ikke formaaede hverken offentligt eller privat at gøre sig afholdt af Arbejderne, hvilket jo viser sig ved de utallige Skærmysler, han havde med vore Organisatisationer, ligesom han altid har været ilde lidt af sine egne Arbejdere.

* * *

Fabrikant-Foreningens nye Formand er *Direktør Ludvig Christensen* fra Aktieselskabet „Vølund".

Det er en høj, temmelig svær Mand i Fyrrerne med graasprængt Fuldskæg. Oprindelig er han polyteknisk Candidat og var i sin Tid ansat som Ingeniør hos Kaptejn Rech. Senere kom han i Kompagni med Fabrikant F. A. H. Petersen under Firma A. H. Petersen & Ludvig Christensen. De købte Dahl & Lunds bekendte Jernstøberi paa Blegdamsvejen. For et Aars Tid siden overgik Firmaet til et Aktieselskab, idet det blev slaaet sammen med Ingeniør Fengers Dampledningss- og Ventilations-Forretning, og det hele kaldtes „Vølund".

Det kan være at Hr. Ludv. Christensen er en ligesaa udpræget Representant for Kapitalistinteresser som sin Forgænger, i saa Fald forstaar han i alt Fald at varetage disse paa en mindre stødende og brutal Maade.

Fra Odense.

Arbejdsanvisningskontoret er Nørrebro 52 hos Kassereren R. H. Hansen og er aabent Hverdage fra Kl: 12—1 Middag. *Udbetaling af Understøttelse* finder kun Sted Kl: 6 $^1/_2$—7 $^1/_2$ Aften. Søn- og Helligdage som sædvanlg.

Bestyrelsen
for Odense-Afdeling.

Medlem Nr. 10539.

Hans Carl Marius Hansen født 3. Decbr. 1878 ved Vejle indmeldt den 3. Maj 1898 i Fredericia, anmodes herved om at indsende Meddelelse til Hovedbestyrelsen om hvad hans Mening var med at medtage en fremmet Medlemsbog, da han fik sin Understøttelse udbetalt hos Kassereren i Slagelse. I modsat Fald vil han blive slettet af Forbundet.

Overenskomst med Smedemestrene i Randers.

Afdelingen i Randers har nu afsluttet Overenskomst med *Smedemestrene* der i Byen, i Følge hvilken mindste Løn for udlærte Svende er 33 Øre pr. Time og fra 1. April 1899 mindst 35 Øre pr. Time.

„Arbejdernes Teater".

Alt for flere Aar tilbage har dette Skuespillerselskab, ved rastløs Energi og stor Interesse for scenisk Kunst, skabt sig en bemærket Plads i københavnsk Teaterliv, og den Opgave Selskabet har sat sig: at opføre dramatiske Arbejder af lødig Værdi, er virkelig ogsaa al Anerkendelse værd.

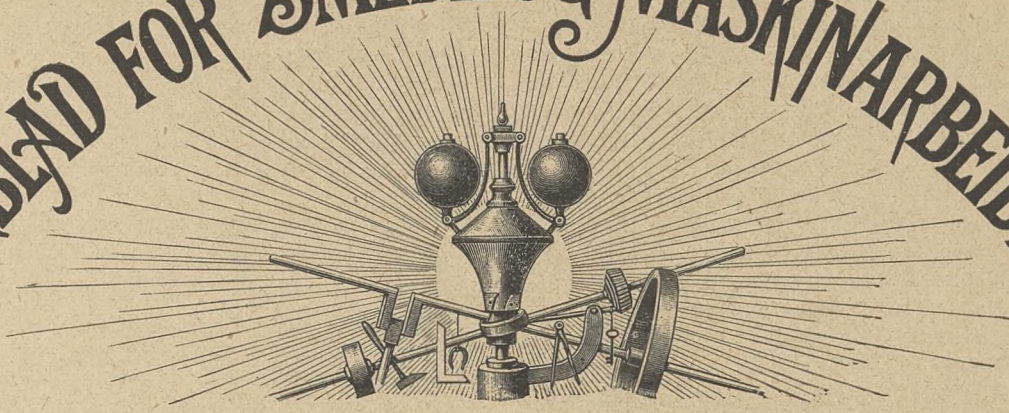
For Tiden boltrer de Agerende sig med frejdigt Lune i det gamle, muntre Lystspil „*Pak*", som er iscenesat for at fejre Hundredeaarsdagen for Forfatteren Overskous Fødsel.

Den gennemgaaende gode Udførelse af Rollerne, bistaaet af en udmærket Instruktion, lønnes, af det alt for tæt sammenpakkede Publikum, med stormende Ovationer og Masser af Fremkaldelser.

Det medvirkende Orkester, der fra Lumbyes og Hartmanns hjemlige Melodier, fører Tilhørerne gennem tysk og fransk Musik til George Bizet's æggende Tonemalerier i „Carmen", høster ogsaa sin velfortjente Del af det begejstrede Bifald. *S.*

Redigeret af *Vald. Olsen.*
Lützhöft-Petersens Bogtrykkeri Aktieselskab. Kbhvn. K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund

Nr. 4 | Januar 1899 | 11. Aargang

Et godt og glædeligt Nytaar til vore Læsere, med Tak for det henrundne.*)

Hr. Helweg gaar igen.

Skal vi have ny Konflikt?

Hvis vi har troet at være færdig med Hr. Helweg ved hans Fratrædelse som Formand i Fabrikantforeninger, har vi taget fejl. Som en anden Kong Abel har han ikke kundet finde Fred i sin Grav, men spøger fremdeles blandt os. Naa, den Tid kommer vel, da vi faar drevet en Pæl gennem Gespændset.

I den senere Tid har han drevet sit fæle Spil paa „Titan"s Centrifugeværksted. Arbejderne paa dette Værksted har hidtil ført en taalelig Tilværelse. At lave Centrifuger er jo mere end noget andet Specialitetsarbejde, og var Arbejderne først blevne vante til dette Arbejde, tjente de ret godt. Dog viste det sig naturligvis her som andre Steder, at efterhaanden som Arbejderne opnaaede mere Øvelse i Arbejdet, og konstruerede Værktøjer, der gjorde det nemmere at forfærdige de enkelte Centrifugedele — kom Arbejdsgiverne og tog Fordelene, og Priserne paa Arbejdet er ikke saa faa Gange nedsatte. Men den umættelige Kapitalisme fornægter sig aldrig. Fabriken har hidtil givet sine Aktionærer 10 Procent undtagen i 1897, hvor den paa Grund af den store Lock-out „kun" gav 7 Procent. Dette er jo unægtelig noget lidt, og Direktørerne D'hrr. Helweg og Hauberg lagde da deres Hoveder i Blod for at finde paa Udveje. Deres beskedne Øjne faldt atter paa Centrifugeværksteder. Den Citron maatte kunde presses endnu en Gang, og sidste Sommer forespurgte de da Arbejderne om de vare villige til at lade sig trække af paa Akkordpriserne. Men nu svarede Arbejderne rentud nej. Ved denne Lejlighed bemærkede Hr. Hauberg, at nu havde Arbejderne sunget første Vers, nu skulde han nok synge andet." Vi har i disse Dage faaet at vide, hvilken Melodi Hr. Hauberg benytter til Verset. Onsdag den 4. Januar blev nemlig følgende opslaaet paa Fabriken:

„Da Direktionen er kommen til fuld Klarhed over, at vore udenlandske Konkurrenter arbejder under langt billigere Vilkaar, end vi, og vi ere overbeviste om, at denne Konkurrence inden lang Tid fuldstændig vil ødelægge vor Centrifugefabrikation, hvis vi ikke gennem Forandringer i vore Arbejdsforhold paa vore Centrifugeværksteder kunne gøre vor Fabrikation billigere, og da vore gentagne Forsøg paa gennem Forhandling med de i Centrifugefabrikationen beskæftigede Arbejdere om at opnaa er Reduktion i de bestaaende uforholdsmæssige Akkordpriser ere mødte med Afslag fra Arbejdernes Side, se vi os nødsagede til indtil videre at forandre Lønningsforholdene for Centrifugearbejdet saaledes, at Akkordarbejde bortfalder efterhaanden som de løbende Akkorder gøres færdige. Samtidig hermed vil en Forhøjelse af Timelønnen indtræde".

Arbejderne bleve snart enige om at nægte at arbejde under disse Vilkaar, saa meget lettere som de fik at vide, at en af Direktørerne havde udtalt, at naar den ny Ordning blev indført, „saa skulde der antages fire Formænd, som skulde staa i hvert Hjørne af Værkstedet med en Knaldepisk i Haanden". Saa hyggelige Tilstande havde Arbejderne aldrig vovet at drømme om, og de bleve som sagt enige om at afslaa Direktionens venlige Tilbud og overgive Sagen til Forbundet. D'hrr. Direktører gjorde Alvor af deres Trusel. Efterhaanden som Arbejderne bleve færdige med deres Akkorder, og ikke vilde arbejde paa Dagløn, fik de den Besked, at saa „maatte de søge dem noget andet". Det var altsaa en fuldstændig „Affolkning af Værkstedet" her fandt Sted, eller hvis man hellere vil det, en aabenbar

*) Vi havde tænkt os at bringe en Nytaarsartikel med Overblik over Begivenhederne i 1898, men grundet paa Pladsmangel maa vi udsætte en saadan Revy til Kongresberetningen foreligger.

Red.

Lock-out. I Forliget af 12. September 1897, som dannede Afslutningen paa den store Lock-out, staar imidlertid i Pkt. 5:

> I Henhold til nævnte Voldgiftsregler maa der herefter ikke foranlediges Arbejdsstandsning (Streiker, Blokader eller Lock-out) fra nogen af Siderne paa nogen af de nævnte Værksteder, uden at Forhandling mellem de paagældende Organisationers Bestyrelser har fundet Sted.

og da der ikke var ført Spor af Forhandlinger mellem Organisationerne om denne Sag, fandt Hovedbestyrelsen, at det var et grovt Brud saavel paa Forliget som ogsaa paa „Voldgiftsreglerne", hvori der staar, at der altid skal føres Forhandlinger om enhver Strid af faglig Karakter. Thi det kan vel ikke være D'herrs Mening, at det kun er os, der ikke maa „foranledige Arbejdsstandsning" forinden Forhandlinger ere førte, det samme maa vel gælde Fabrikanterne, da der jo i Forliget udtrykkeligt staar „fra nogen af Siderne".

Hovedbestyrelsen sendte da Fabrikantforeningens Bestyrelse følgende Skrivelse, haabende paa, at den vilde vide at tvinge sine Medlemmer til at respektere Forliget, som den forlangte af os, at skulde tvinge vore Medlemmer til at rette sig efter indgaaede Forpligtelser:

København, d. 5. Januar 1899.

Bestyrelsen for Foreningen af Fabrikanter i Jærnindustrien i København.

Fra Arbejderne paa Centrifugeværkstedet paa Fabriken „Titan", Tagensvej 32, har vi modtaget Meddelelse om, at hoslagte Tilkendegivelse fra Fabrikens Direktører blev opslaaet paa Fabriken i Gaar, og at der som Følge heraf allerede er nogle af Arbejderne, der har faaet Afsked, medens en Deputation af Arbejdere, der paa samtlige Kammeraters Vegne henvendte sig til Direktionen i Dag i denne Anledning, har faaet den Besked, at hvis Arbejderne ikke vilde arbejde under de i „Tilkendegivelsen" omtalte Arbejdsforhold, da maatte de søge dem andet Arbejde".

Hovedbestyrelsen skal i denne Anledning meddele, at den anser den Maade, hvorpaa Firmaet „Titan" her har behandlet en faglig Strid, som et grovt Brud paa saavel Forliget af 12. Septbr. 1897, Pkt. 5, som paa vore „Voldgiftsregler", idet der ikke har været ført Spor af Forhandlinger mellem Organisationerne om denne Strid.

Hovedbestyrelsen maa derfor udbede sig den ærede Bestyrelses omgaaende Svar paa, hvorvidt den vil foranledige nævnte „Tilkendegivelse" fjærnet senest Fredag Aften Kl. 6, saa vel som at udvirke, at Arbejdet paa Centrifugeværkstedet fortsættes uforandret som hidtil under de gamle Arbejdsvilkaar, idet vi iøvrigt forbeholde os vor fulde Ret til Erstatning i enhver Henseende i Anledning af det stedfundne Brud paa trufne Overenskomster.

Paa Hovedbestyrelsens Vegne
Vald. Olsen.

Med ikke ringe Forbauselse modtog Hovedbestyrelsen Dagen efter følgende Svar, der viser, at Hr. Helweg endnu spøger i Fabrikantforeningens Bestyrelse:

Kbhvn., d. 6. Januar 1899.

Bestyrelsen har i Dag i Anledning af den ærede Hovedbestyrelses Skrivelse af Gaars Dato undersøgt det af Dem fremdragne Spørgsmaal. Vi ser ikke rettere, end at Aktieselskabet „Titan" har været fuldt berettiget til at gaa over til Timelønssystemet paa Centrifugeværkstedet, efterhaanden som de løbende Akkorder ophøre, og at bekendtgøre dette for Arbejderne ved Opslag paa Værkstedet. Og vi ere ganske ude af Stand til at forstaa, at dette har noget som helst at gøre med Forligets Punkt 5 og vore Voldgiftsregler. Vi maa som Følge heraf tilbagevise den mod Aktieselskabet rejste Beskyldning for at have begaaet et grovt Brud paa Forliget og Voldgiftsreglerne.

I Bestyrelsen for Foreningen af
Fabrikanter i Jærnindustrien i København
Ludvig Christensen.

Som man ser her, har Fabrikantforeningens Bestyrelse givet D'hrr. Helweg og Hauberg fuldstændig Ret i deres Fremgangsmaade. Den er ude af Stand til at forstaa, at dette er noget med Forliget eller Voldgiftsreglerne at gøre. Men da vi for nogen Tid siden standsede Arbejdet paa Flydedokken, akkurat, som D'hrr. Helweg og Hauberg nu standser Arbejdet paa „Titan", skønt vi havde ført en Masse Forhandlinger forud, da var D'hrr. brillant i Stand til at se, at vi havde begaaet et dundrende Brud paa Forliget og Voldgiftsreglerne, saa vi begyndte nu at forstaa, at Fabrikanterne mener, at Forlig, Voldgiftsregler o. s. v. kun skal være til for at svinebinde os, medens D'hrr. kan sprælle saa galt de vil. Men saa er det godt, at vi ogsaa ved Raad for det.

Efter Modtagelsen af Fabrikantforeningens Svar besluttedes det strax at indkalde til extra Generalforsamling i Afdeling 1 og her vedtoges da en Resolution med 310 Stemmer mod 4, som vi her skal gengive. Det bemærkes, at vore 2—300 Medlemmer paa „Titan" ved denne Lejlighed ikke havde Stemmeret i Følge Lovene.

Resolution.

Da Forsøget paa „Titan" paa at faa Arbejderne til at arbejde i Dagløn maa betragtes som et Forsøg paa at faa Lønnen nedsat,

og da det er et absolut Brud paa de Overenskomster, der ere indgaaede mellem Organisationerne, idet der ikke, som Forliget af 12. Septbr. 1897 og de gældende Voldgiftsregler fastsætter, er ført Forhandlinger mellem Organisationerne om Fabrikens Forlangende forinden denne iværksætter Lock-out,

og da endelig Henvendelse til Fabrikantforeningen intet har frugtet,

vedtager Forsamlingen

„at standse alt Arbejdet for Smede- og Maskinarbejdere paa nævnte Fabrik Onsdag Aften d. 11. Januar 1899 Kl. 6; forsaavidt der ikke til den Tid er opnaaet Enighed mellem Organisationerne om Arbejdets Fortsættelse under de gamle Forhold, saalænge Forhandlingerne om Lønvilkaarene paa Centrifugeværkstedet varer.

Skulde saadan Enighed opnaaes, bemyndiger Forsamlingen Bestyrelsen og Hovedbestyrelsen til paa Arbejdernes Vegne at føre de nødvendige Underhandlinger og eventuelt afslutte endelig Overenskomst."

Som man ser heraf har Københavns Afdeling 1 taget meget energisk paa denne Sag, og der kunde nu være Anledning til at spørge: Hvad bliver det til?

Vil vi faa en Lock-out?

Vi tror det ikke. Thi for det første er Bruddet paa vore Overenskomster fra Fabrikanternes Side saa aabenbart,

at de neppe vover at sætte Sagen paa Spidsen, og for det andet er vore Fabrikanter nu ikke ene bestemmende om, hvorvidt vi skal have Lock-out eller ej. De staaar nu under „Arbejdsgiverforeningen af 1896", og vi gad dog nok se, før vi tror det, om denne Forening vil gaa med til et saadant Skridt, fordi D'hrr. Helweg og Hauberg begynder at skabe sig. Saa tror vi snarere, at den en Gang for alle driver Pælen gennem Spøgelset.

* * *

Ved Bladets Slutning modtog vi Meddelelse fra Fabrikantforeningens Bestyrelse om, at den vilde „møde en eventuel Strejke med alle de Midler, der staa til Raadighed", og „hos Arbejdsgiverforeningen at udvirke al den Tilslutning, som Sagen kræver".

Regnskab

over

indkomne frivillige Bidrag til vor blinde Kollega, C. Hvistendahl.

Fortsat.

Siden Indsamlingens Afslutning er endvidere indkommen følgende Bidrag:

Københavns Afdeling 1:	
Klub 8 Strømann	50
— 19 Professor Jürgensen	2 00
Maskinarbejdere paa Flydedokken	6 50
Chr. Schmidt	2 00
Københavns Afdeling 5: Skibssmedeforen.	81 90
Klubben i Assens	2 50
No. 6825 A. Andersen	50
Afdelingen i Viborg	11 50
— - Roskilde	11 10
— - Sorø	3 50
Ialt	122 00
Med det tidligere indkomne	1941 01
Tilsammen	2063 01

Endvidere har Hvistendahl under sin Sygdom modtaget følgende foreløbige Hjælp:

Fra Kedelsmedene i København	306 00
- Medlemmer af Hovedbstyrelsen	52 00
- Klubben paa Larsens Vognfabrik, Smallegade	10 00

Vald. Olsen.

Vi har modtaget følgende:

Tak.

Hjærtelig Tak til alle mine Kolleger, der paa en saa storslaaet Maade er kommet mig til Hjælp i min Ulykke. Jeg haaber nu at kunne klare mig i Fremtiden, og skal jeg aldrig glemme hvad mine Kolleger har gjort for mig. En særlig Tak til Hovedbestyrelsen og Københavns Kedelsmede, der kom mig til Hjælp strax da Ulykken skete, og derved friede mig og min Familie for direkte Nød. Med Ønsket om Held og Lykke for Faget og dets Udøvere i Fremtiden og endnu en Gang Tak.

Chr. Hvistendahl.

Streikerne i Hinnerup og Frederikshavn

vedvarer uforandrede. Tilgang frabedes.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

No. 2977 Fr. J. Weber (Helsingør Afd.)
- 1747 Anders Andersen (Helsingør)
- 8411 C. R. Rasmussen (Kbh. Afd. 1)
- 7491 A. O. Petersen (Aalborg)
- 10779 Jens Nielsen (Aarhus)
- 1710 Anton Jensen (Kbh, Afd. 4)
- 6415 G. Nielsen
- 8123 N. R. Knudsen
- 2900 V. Svendsen (Aarhus)

Følgende Medlemmer har atter *fundet* deres Medlemsbøger: 9832 F. Petersen (Aarhus), 1029 Lindberg.

Afrejst uden at melde Afgang: 1112 C. Rømler (fra Helsingør).

Til Afdelingsbestyrelserne.

Ændringer til Lovene, som Afdelingerne maatte ønske at faa behandlede paa Kongressen, maa være indsendte til Hovedkontoret senest den ***8. Februar.***

Priskurant

over **veludført**

Gas- og Vandledningsarbejde.

Gældende hos samtlige Gas- og Vandmestre i København og Omegn.

Trukne Ledninger i nye Bygninger.

		Kr.
Punkt 1. For Lægning af trukne Ledninger, heri indbefattet Forbindelsesstykker og Rosetter, Gennemboringer af Mur indtil 2 Sten inklusive samt samt Gulv og Loft.		
3" Rør pr. løbende Fod		0,40
2½" do.	do.	0,35
2" do.	do.	0,22
1½" do.	do.	0,19
1¼" do.	do.	0,16
1" do.	do.	0,12
¾", ½", ⅜", ¼" do.	do.	0,10
Punkt 2. For Oplægning af nye Rør i beboede Lejligheder indtil 20 Alen efter Dagløn. Over 20 Alen betales efter Akkord med Tillæg af 2 Øre pr. Fod. Hvor gl. Rør skal anvendes, betales et Tillæg af 3 Øre pr. Fod.		
Punkt 3. For Overskæring af trukne Ledninger, Indsætning af T og Forbinding med Langgevind pr. Stk.:		
3"		5,00
2½"		4,00
2"		3,00
1½", 1¼"		2,00
1"		1,50
¾"		1,00
½", ⅜", ¼"		0,75
Langgevind leveres af Mesteren.		
Punkt 4. For Indsætning af Langgevind eller T til eventuel Forlængelse, samtidig med at Ledningen lægges:		
3", 2½"	pr. Stk.	1,00
2", 1½", 1¼"	„ —	0,50
1", ¾", ½", ⅜", ¼"	„ —	0,25
Herfra undtages dog Tstykker til de nødvendige Aftapninger og Vinduesbelysninger. Interimistiske Ledninger udføres i Dagløn.		
Opgravning besørges af Mesteren.		

Vedrørende Gasarbejder.

Punkt 5. Kogegasledninger til 3 Lys Maalere at forfærdige og opsætte indtil og med 3 Alen i Forbindelse med den øvrige Akkord 0,75
ellers indtil 4 Alen 1,00
Hvor Ledninger leveres færdige, betales for Opsætning 0,50

Punkt 6. Illuminationsarbejde betales med mindst 60 Øre pr. Time.
Montering af Gasmaskiner betales med Dagløn.
Udblæsningsrøret at anbringe uden paa Huset og over Tag betales med 60 Øre pr. Time.

Punkt 7. For Ophugning af Rør, hvor Glaslofter skal anbringes, betales et Tillæg af 3 Øre pr. Fod.
Gennemskæring af Gibs-Rosetter og -Gesimser pr. Stk. 0,65

Punkt 8. For Anbringelse af Rosetter paa Jerndragere pr. Stk. 0,50
do. do. paa hule Mure 0,35
do. do. - Rabits 0,20
do. do. - Monnier 0,35
do. do, efter at Ledningen er lagt ekstra 0,10

Punkt 9. Rørbøjler af Fjederjern at forfærdige og anbringe pr. Stk 0,15
Hvor sværere Jern anvendes, leveres Rørbøjlerne af Mesteren eller betales efter Overenskomst.
Rørbøjler til Gibsloft at forfærdige og anbringe med 2 Skruer ..... pr. Stk. 0,10
Naar Bøjlen leveres af Mesteren ..... „ — 0,5
Anbringelse af Rørbærere (Dyber) 0,35

Punkt 10. Paasætning af Slangehaner i Forbindelse med den øvrige Akkord eller for mindst 25 Stk. ..... pr. Stk. 0,10
ellers ..... „ — 0,15
En stiv Lampet at forfærdige og sortlakere med indtil 9" langt Jernrør, Topstykke, Vinkelhane og Brænder pr. Stk. 0,20
1 Stk. bevægelig med do. do. 0,30
1 Stk. 2-leddet Lampet at forfærdige og sortlakere 0,60
1 Stk. 3-leddet Lampet do. do. 0,75
1 Stk. 1-Blus Pens Lampe do. do. med indtil 4 Fod langt Jernrør 0,50
1 Stk. Pens Lampe med do. og Mellemhane ... 0,60
1 Stk. 2-Blus Lampe med Topstykke, Vinkelhaner og Brændere 0,75
For Opsætning af ovennævnte Lamper og Lampetter pr. Stk. 0,25

Punkt 11. Opsætning af Hjørnelygtearm med Lygte, Kurv, Lygtehane og Brænder pr. Stk. ... 3,25
do. paa flad Væg med do. 2,75
Lygtepæle med do. eksklusive Rørledning 1,35

Punkt 12. Forbindelse af Gasstikrør fra Gaden til Husledning udføres i Dagløn.

Støbte Jordledninger.

Punkt 13. Under almindelige Forhold, hvor Rørerne lægges indtil 6 Fods Dybde fra Jordens Overkant til Rørenes Underkant og udenfor Huslinien, indtil 600':

6"	pr. Fod	0,11
5"	" —	0,10
4"	" —	0,09
3"	" —	0,08
2"	" —	0,07
1 1/2	" —	0,06

Over 600' 2 Øre mindre pr. løbende Fod.
Hvor Rørerne lægges i Ejendommenes Kældere eller Gaarde 2" og 1 1/2" pr. Fod 0,10
Arbejderne levere selv Bly- og Muffemand.

Punkt 14. For Indsætning af Skydehaner med Kasse, Spindel og Dæksel samtidig med at Ledningen lægges:

6", 5"	pr. Stk.	3,00
4", 3"	„ „	2,50
2", 1 1/2"	„ „	2,00

Punkt 15. Anbringelse af Brandhaner, samtidig med at Ledningen lægges, Kjøbenhavns Model. 2,50
For Anbringelse af Kasse, Spindel og Dæksel med Beslag ..... pr. Stk. 1,50
Frederiksberg Model ..... " — 1,50

Punkt 16. For Indsætning af T, saakaldte Extra-Ter, samtidig med at Ledningen lægges, pr. Stk. 0,50

Punkt 17. For Anboring og Indsætning af Hane samtidig med at Hovedledningen lægges 1,00

Punkt 18. For Anboring paa gl. Hovedledning betales exstra 1,00

Punkt 19. For Anbringelse af Stop- og Aftapningshane i Jorden samtidig med at Ledningen lægges (2 Haner) 2,00

Punkt 20. For Anbringelse af 1" eller 3/4" Stophane med Spindel, Kasse, Dæksel samtidig med at Ledningen lægges pr Stk. 1,00

Punkt 21. For Anbringelse af Stop- og Aftapningshane til opgaaende Ledninger samtidig med at Ledningen lægges ..... pr. Stk. 0,25
For Forbinding af trukne Ledninger til støbte Jordledninger 0,50

Punkt 22. For Anbringelse af en frostfri Opstander samtidig med at Ledningen lægges 2,50

Punkt 23. For Anbringelse af en Postehane med Træk, som leveres af Mesteren 3,50

Punkt 24. Paasætning af Køkkenhaner med Hanerør ..... pr. Stk. 0,25

Punkt 25. For Opsætning af Vandmaalere indtil 1" med Lodning af Blyrør 2,00

Vedrørende Afløb.

Punkt 26. For Oplægning af Faldrør 4"—2 1/2", pr. Fod ..... *)
Anbringelse af Jernvandlaase ..... pr. Stk. *)
Afslutning af Grenrør ..... „ — 0,25
For Udførelse til Huskasse betales ekstra, naar Arbejdet udføres senere men i Forbindelse med den øvrige Akkord 1,00
do. til Tag med Anbringelse af Tagafslutning, naar Façonrør anvendes 1,00

Punkt 27. For Anbringelse af P-Laase med Metalrist i Etage-Gulve 3,00
do. endvidere at forbinde med Luftrør 4,00

Punkt 28. Al Hugning og Skæring af Huller besørges af Mesteren eller betales med 50 Øre pr. Stk.

Punkt 29. For Sætning af en Skyder eller Fedtsamler paa Kloakledninger ..... pr. Stk. 1,50

Punkt 30. Blyvandlaase at forbinde fra Vask til Faldrør 2,50

Punkt 31. For Opsætning af støbte Vandkummer med Blyvandlaase og indtil 2 Fod Blyrør samt Forbinding til Faldrør 3,00
do. med Ventilationsforbindelse 4,50

Punkt 32. Opsætning af Fajancekummer med Blyvandlaase og indtil 2 Fod Blyrør samt Forbinding til Faldrør 4,00
do. med Ventilationsforbinding 5,50
Hvor Overløb skal anbringes, betales ekstra ... 1,00
Hvor Vandtilførslen forbindes med Kummen betales ekstra 0,50

Punkt 33. For Opsætning af Pissoirkummer med Blyvandslaas og indtil 2 Fod Blyrør samt Forbinding til Faldrør 4,00
do. med Ventilationsforbinding 6,50
Hvor avtomatisk Udskylning anvendes, betales ekstra 2,00

*) Prisen reguleres inden 1. April 1899.

For Montering af Badeværelser.

Punkt 34. For Montering af almindelige Badeværelser, hvor Gasovne anvendes	15,00
For Afløb fra Badekarret med Blyvandlaas og indtil 2 Fod Blyrør forbunden til Faldrør betales ekstra	2,50
Hvor Ventilation anvendes betales ekstra	1,50
Hvor Overløb forbindes til Vandlaas	1,00
Punkt 35. For Badeværelser med Indfyringsovn og Hanebatteri	20,00
Hvor Mellemhaner anvendes i Stedet for Hanebatteri	12,00

Afløb betales efter Punkt 34.

Almindelige Bestemmelser.

Punkt 36. Mestrene leverer alt til Arbejdet nødvendigt Værktøj, som Svendene ere ansvarlige for, samt alle Materialer paa Arbejdspladsen.

Ved Jordarbejde leveres Rørerne langs Graven.

Ventetid og Transport af Værktøj betales med Timeløn.

Mindste Timeløn er 40 Øre.

Søn- og Helligdagsarbejde betales med 50 pCt. ekstra pr. Time indtil Kl. 4 Efterm., efter Kl 4 til Kl. 6 Morgen betales 100 pCt. Overarbejde til Kl. 9 Aften 50 pCt., Natarbejde fra Kl. 9 Aften til Kl. 6 Morgen betales med 100 pCt. ekstra pr. Time.

Landarbejde indtil 2 Mil udenfor følgende Grænser, — Slukefter — Lundehuset — Utterslev By — Bellehøj — Aalekistehuset — Valby — Frederiksholms Teglværk og Sundby, Amager, betales med 25 pCt. ekstra pr. Time.

Punkt 37. Provinsarbejde betales med mindst 6 Kr. pr. Dag samt fri Rejse. Rejsetiden betales med 40 Øre pr. Time. Arbejderen skal selv være med ved Opmaalingen af udført Arbejde uden Vederlag, naar Opmaalingen sker ved Arbejdets Afslutning; sker Opmaalingen senere betales samme med Timeløn.

Punkt 38. Alle Arbejder, der ikke ere nævnte i denne Priskurant, samt Udførelsen af Arbejder under særlige Forhold, eller hvor ekstraordinære Vanskeligheder ere tilstede, akkorderes særskilt forinden Arbejdets Paabegyndelse.

Punkt 39. Eventuelt Overskud udbetales senest 8 Dage efter Akkordens Fuldførelse.

Punkt 40. Lønninger udbetales Fredag Aften.

Punkt 41. Denne Priskurant er gældende for 1 Aar fra 1. November 1898 og kan kun opsiges med $^1/_2$ Aars Varsel saavel fra Mestrene som fra Svendenes Side.

Punkt 42. I Henhold til Forlig af 31. Oktober 1898 mellem Fagforeningen og flere herværende Firmaer bliver det før 1. November 1898 paabegyndte Arbejde at udføre efter tidligere Akkord.

Punkt 43. Mulige Tvistspørgsmaal henvises til et Udvalg, der indtil videre bestaar af:

For Mestrene: O. Timm. For Svendene: P. C. Toft.

Som Opmand: H. T. Christensen.

Ulykkesforsikringsloven træder i Kraft.

Den 15. Januar 1899 træder Ulykkesforsikringsloven i Kraft.

Om end vi maa sige, at denne Lov ikke er hvad vi med Rette kunne forlange, saa er den dog en ret god Begyndelse, og byder mange Arbejdere en Betrykkelse man ikke maa underkende. Særlig i vort Fag er der jo al Grund til at glæde sig over Loven, da det overvejende Flertal af vore Kolleger kommer ind under Loven og saaledes i paakommende Tilfælde af Lemlæstelse eller Død under Arbejdets Udførelse, er sikret en Skadeserstatning.

Da Loven desværre er begrændset til visse Virksomheder, gælder det for os om, at faa de flest mulige Værksteder og Arbejdspladser ind derunder, og vi skal i det følgende saa vidt muligt forklare vore Medlemmer hvem der efter Loven *skal* være ulykkesforsikrede.

Efter § 2 omfatter Loven alle de Personer der beskæftiges i den paagældende Virksomhed, teknisk-mekaniske Del, stadig eller midlertidig, hvad enten de erholde fast Dagløn, Ugeløn eller Akkordbetaling eller de ere ulønnede Lærlinge eller Medhjælpere. Den omfatter endvidere Formænd eller Tilsynshavende med mindre disses aarlige Vederlag overstiger 2400 Kr.

Med Hensyn til egentlige Formænd eller Tilsynshavende vil det, da der her let kan opstaa Tvivl af Hensyn til Stillingens Beskaffenhed, Vederlagets Bestemmelse m. v., være rettest, at enhver Arbejder, der modtager Stilling som Formand eller Tilsynshavende med et større eller mindre Arbejde mod et vist Vederlag herfor, sikrer sig bestemt Aftale med Arbejdsgiveren angaaende sit Forhold til Ulykkesforsikringen.

Der ydes ingen Erstatning for Ulykkestilfælde, som den Paagældende selv med Forsæt eller ved grov Uagtsomhed har hidført (jfr. § 1 Slutningen).

Princippet i Lovens § 3 er, at kun en Arbejdsgiver (Enkeltmand eller Selskab), der driver en af de i § 4 nævnte Virksomheder som **Næringsvej**, falder ind under Loven med Hensyn til Erstatningspligt efter Ulykkestilfælde.

Udstykkes et Arbejde til Underentreprenører, anses hver af disse som Arbejdsgiver for de Arbejdere, som han lønner.

Det er altsaa væsentlig de egentlige Mestre og Fabrikanter, Entreprenører o. s. v., der ere erstatningspligtige overfor deres Arbejdere i de i Loven omhandlede Virksomheder og Tilfælde. En Undtagelse herfra danner Stat og Kommune, idet disse Institutioner ere erstatningspligtige overfor alle de Arbejdere, de direkte beskæftiger i de i Loven omhandlede Virksomheder. Denne Forpligtelse falder imidlertid bort saa snart Staten eller Kommunen overdrager Arbejdet til en Mester, Fabrikant eller Entreprenør; i saa Tilfælde er det nemlig ham, der i Henhold til Lovens almindelige Regel overtager Erstatningspligten.

Følgende Virksomheder kommer bl. a. ind under Loven:

a Fabriksvirksomhed samt Virksomhed i fabriksmæssig drevne Værksteder, for saa vidt disse Virksomheder ere undergivne Fabrikstilsyn i Medfør af Lov Nr. 56 af 12. April 1889 om Foranstaltninger til Forebyggelse af Ulykkestilfælde ved Brug af Maskiner Paa Raadets Forslag kan Indenrigsministeren ved Bekendtgørelse inddrage under Loven Fabriker og fabriksmæssig drevne Værksteder, som ikke ere undergivne nævnte Fabrikstilsyn, naar det skønnes, at Arbejderne ere udsatte for Driftsulykker.

Under den nævnte Lov af 12. April 1889 hører alle Fabriker og fabriksmæssig drevne Værksteder, som anvender Kraftmaskiner eller Arbejdsmaskiner, der drives ved Damp, Gas, Vand, Vind m. v. eller med dyrisk Kraft anvendt i en Hestegang.

Det bør derfor være Fagforeningernes og deres Medlemmers Opgave at paase, at alle de Fabriker og Værksteder, der benytter Maskineri af den nævnte Art, holder deres Arbejdere forsikrede i Henhold til Loven, ligesom det bør paases, at der sker Anmeldelse til Raadet, naar det formenes, at der i Fabriker eller Værksteder, hvor saadanne Maskiner ikke benyttes, desuagtet er Fare for Driftsulykker.

Da det kan hænde, at Fabriker eller Værksteder, som burde være underkastede Fabrikstilsyn, fordi de benytter Maskiner af den ovennævnte Art, alligevel ikke er det, fordi Virksomheden ikke er kommen til Fabrikstilsynets Kundskab, bør der herom ske Anmeldelse til Forsikringsraadet, for at faa Virksomheden ind under Ulykkesforsikringsloven.

b Bygningsarbejde — saavel paa Byggepladsen i og over Jorden som paa Afbindingsplads for Tildannelse af Tømmer- og Jærnkonstruktioner — ved Bygninger og Bygningsværker under Opførelse, Færdiggørelse og Ombygning, Forandring og Nedrivning; herfra undtages dog Beboelseshuse og Økonomibygninger med ikke ud over 1 Etage og Tagkvist.

c Bygningsarbejde til Vedligeholdelse eller Udbedring af de under a indbefattede Bygninger og Bygningsværker; herfra undtages dog Arbejde, der udføres indvendig uden Benyttelse af Stillads eller hvad hermed kan ligestilles.

d Skibsværftsarbejde.

Efter Ordlyden af denne § skal alle de Haandværkere og Arbejdsmænd, som deltager i et Bygningsarbejde, være forsikrede, med mindre Arbejdet udføres ved 1 Etages Beboelseshuse eller Økonomibygninger. Dette gælder baade for By og Land. I Reglen vil saaledes alle Landbygninger være undtagne, fordi de kun har én Etage. Der bliver dog et stort Antal Bygninger paa Landet, som kommer ind under Loven, nemlig alle Værksteds- og Fabriksbygninger uden Hensyn til om de ere én eller flere Etager høje. Disse Bygninger kan nemlig ikke betegnes hverken som Beboelses- eller Økonomibygninger; til den sidste Kategorie maa nærmest henregnes Ladebygninger paa Landet og de til en Beboelsesbygning i Byerne hørende Udhuse indeholdende Vaske- og Brænderum osv.

Ved Reparationsarbejder paa Bygninger har man undtaget indvendigt Arbejde, hvortil ikke bruges Stillads eller hvad hermed kan ligestilles. En Bestemmelse som sikkert vil give Anledning til megen Tvist, men det vil være rigtigst, at alle de Bygningshaandværkere og andre Arbejdere, som kommer til at arbejde i ny eller gamle Bygninger, forlanger sig forsikret for alt det Arbejde, de udfører der, hvad enten de bruger Stillads, Stige eller ej.

e Bygning og Anlæg af Jærnbaner, Sporveje, Veje, Broer, Dæmninger, Kanaler og Sluser.

f Vandbygnings-, Udgravnings-, Opfyldnings-, Udtørrings- og Opmudringsarbejder, Kloak-, Gas- og Vandledningsanlæg, Opsætning, Vedligeholdelse og Nedtagning af Telegraf-, Telefon- og elektriske Ledninger samt af Lynafledere.

g Jærnbane-, Sporvejs- og Omnibusdrift.

h Enhver Virksomhed ved hvilken der benyttes Maskineri, som sættes i Bevægelse af Kraftmaskiner af den Beskaffenhed at Virksomheden er undergivet Fabriktilsyn i Henhold til ovennævnte Lov Nr. 56 af 12. April 1889 § 11 første Punktum.

Denne Bestemmelse medfører, at alle de Virksomheder, der benytter Damp, Gas, Elektricitet, Petroleum eller anden mekanisk Drivkraft undtagen Vand og Vind, kommer ind under Loven, og den er særlig affattet saaledes for at faa alle Lokomobiler, Damptærskeværker, Andels- og Herregaardsmejerier, større Landslagterier osv. ind under Loven, for saa vidt der i disse benyttes Maskinkraft af de nævnte Arter.

Slutningen af Lovens § 4 lyder saaledes:

„Arbejdsgivere og Arbejdere kunne forlange Raadets Afgørelse af, hvorvidt Virksomheden hører ind under denne Lov. Den i saa Henseende trufne Afgørelse kan indankes for Indenrigsministeren. Ankefristen er 14 Dage fra Underretning om Afgørelsen.

I enhver Virksomhed, der hører ind under denne Lov, skal tydelig Angivelse herom være opslaaet paa et for alle dens Arbejdere tilgængeligt Sted.

Det saakaldte „Arbejderforsikringsraad", der bestaar af 7 Medlemmer med Konferentsraad *H. N. Hansen* som Formand, har Kontor Højbroplads Nr. 5, Kbhvn. K.

Dette Raad afgør i første Instans, hvilke Virksomheder, der kommer ind under Loven. Det fastsætter endvidere Størrelsen af den Erstatning, der skal ydes Tilskadekomne, saavel med Hensyn til Dagpenge som med Hensyn til Erstatning for hel eller delvis Invaliditet.

Vi maa derfor indtrængende opfordre vore Afdelinger til, at der i alle Tilfælde, hvor der enten er Tvivl om, hvorvidt et Arbejde eller en Virksomhed falder ind under Loven, eller hvor Arbejdsherren ligefrem nægter at lade Arbejderne forsikre eller at anerkende sin Erstatningspligt efter Loven, sker Anmeldelse til Forsikringsraadet, og hvis dettes Svar ikke er tilfredsstillende, vil det være rigtigst at meddele Udvalget for „De samvirkende Fagforbund" Svaret, forinden der træffes Bestemmelse om, hvorvidt Sagen bør indankes for Indenrigsministeren. Udvalget vil i denne Anledning søge juridisk Assistance.

Med Hensyn til Erstatningen for Tilskadekomne efter denne Lov maa det fremhæves, at Arbejdsgiveren *ikke* har nogen Pligt til at yde Erstatning for de første *13 Ugers* Sygeleje efter et Ulykkestilfælde.

Efter Udløbet af denne Tid skal han saa længe indtil Helbredelse er sket eller indtil Arbejdsudygtigheden erklæres for at være af blivende Beskaffenhed eller Døden indtræder, yde den Tilskadekomne en Dagpenge, der udgør $^3/_5$ af dennes Dagløn, dog ikke ud over 2 Kr og ikke under 1 Kr. daglig. Hvis den Paagældende ikke er fuldstændig uarbejdsdygtig, kan Dagpengene nedsættes i Forhold til den forringede Arbejdsevne. Dagpengenes Størrelse skal ordenligvis fastsættes ved Overenskomst mellem den Tilskadekomne og hans Arbejdsgiver.

Kan der ikke opnaas Enighed mellem Parterne, afgøres Sagen af Forsikringsraadet, som saa kan idømme den vrangvillige Part en Kendelse af 25 Kr.

Kommer en Arbejder saaledes til Skade, at han bliver fuldstændig Invalid, skal der udbetales ham et Beløb, som udgør det 6-dobbelte af hans Aarsfortjeneste, dog ikke under 1800 Kr. og ikke over 4800 Kr. Ved delvis Invaliditet fastsætter Raadet Erstatningen i Forhold til den forringede Arbejdsevne.

Dør han, tilkommer der hans Efterladte et Beløb svarende til det 4-dobbelte af hans Aarsløn, dog ikke under 1200 Kr. og ikke over 3200 Kr. samt 50 Kr. i Begravelseshjælp.

Da man hverken af Stat eller Kommune kan faa udbetalt det Forsikringsbeløb, som tilkommer en Arbejder eller hans Efterladte, naar Arbejdsgiveren ikke selv kan betale det, bør det bringes til Forbundets Kundskab i hvert enkelt Tilfælde, hvor Forretningen ikke har dækket sig for sit Ansvar i et Forsikringsselskab, for at det kan undersøges, om vedkommende Forretning er solid nok til selv at bære Omkostningerne ved et større Ulykkestilfælde.

Det paahviler udelukkende Arbejdsgiveren at udrede Ulykkesforsikringen, uden at være berettiget til at afkræve de paagældende Arbejdere noget som helst Beløb til Dækning af Udgifterne til Forsikringen.

Arbejdsforholdene paa Bornholm.

Ny Afdeling i Rønne.

Denne afsides beliggende Ø har hidtil ikke været synderlig berørt af den stærke Fremgang Arbejderbevægelsen heri Landet har haft i det sidste Tiaar, og Arbejdsforholdene derovre ere som Følge heraf heller ikke stort bedre end de i den øvrige Del af Landet var i Slutningen af 80erne. En Løn af 12 Kr. om Ugen er i Reglen det der bydes selv ældre Arbejdere, og adskillige ere de Forsøg, der ere gjorte for at faa dem organiserede, ere strandede alene derpaa, at de ikke har ment at kunne udrede det efter deres Forhold høje Kontingent, som vore, nu stærkt udviklede Organisationer kræver.

I *Rønne*, hvor der findes et Par Jernstøberier, af hvilke der til det ene tillige er knyttet et mindre Skibsbyggeri, har der i et Aars Tid eksisteret en lokal Fagforening for Smede og Maskinarbejdere, der imidlertid, paa Grund af at den stod udenfor vort Forbund intet kunne udrette i Retning af Arbejdsvilkaarenes For-

bedring. Den har dog stadig staaet i Rapport til Hovedbestyrelsen og modtaget Fagbladet, og Efterretningerne i dette om de Fordele Forbundet skaffede sine Medlemmer har da bevirket, at man tilsidst fik Øjnene op for, at det høje Kontingent kom igen med gode Renter.

I Midten af December sendte Hovedbestyrelsen et af sine Medlemmer, *N. P. Nielsen* og Formanden for Afdelingen i Helsingør *A. Johansen* derover, og det lykkedes at faa den stedlige Fagforening indmeldt i Forbundet, Den nye Afdeling tæller ca. 60 Medlemmer. Endvidere holdtes Møder med Fagfællerne i Neksø og i Hasle for ogsaa at faa dem organiserede; disse skulde saa, paa Grund af deres ringe Antal — i Neksø er der ca. 15, i Hasle 7, — staa som Klubber under Rønne Afdeling. Smedene i Hasle indmeldte sig ogsaa, medens de, der arbejdede i Neksø ikke mente at kunne udrede det „høje" Kontingent. De har dog nu dannet en lokal Fagforening, og vil, da de jo ad den Vej ingen Steder kommer, sandsynligvis inden ret længe søge ind under Forbundet.

Arbejdsanvisningskontor i Nyborg.

Der er nu oprettet et Arbejdsanvisningskontor i Nyborg, paa Vestre Boulevard Nr. 18, hvor enhver Fagfælle bedes henvende sig *forinden* han søger Arbejde.

Kontoret er aabent fra 12—1 og 6—7.

Lønforhøjelse i København.

Hos Fabrikant *Rossel*, Vesterbrogade har Forbundet opnaaet en Minimalløn af 35 Øre pr. Time, og iøvrigt andre Fordringer i Følge „Fælles Værkstedsregler". Striken varede 2 Dage.

Afdelingen i Rønne.

Formanden for vor nye Afdeling i Rønne er Skibsbygger H. F. Jakobsen, Østergade 78. Kassereren, Maskinarbejder H. P. Jensen, bor Vinkelvej 27 og foretager Udbetaling af Rejsehjælp. Træffes Kl. 6—7 Aft.

Striken hos Jærnstøber Mogensen.

København.

Som meddelt i sidste Fagblad blev Forholdene hos Mogensen, Christianshavn, ordnede paa den Maade, at Arbejdsgiverforeningens Formand og Formanden for „de samvirkende Fagforbund" skulde afgøre hvorledes Skruebrækkeren Ekfeldt skuldg afstraffes for sin frække Optræden. Endvidere meddelte vi, at Arbejderne, da de kom for at paabegynde Arbejdet igen, ikke kunne komme i Arbejde alle, hvorfor de gik igen alle. Det viste sig dog, at da Formændene for Forbundet og Fabrikantforeningen kom til Stede paa Fabriken, at denne Misforstaaelse hurtig klarede sig, og Arbejdet genoptoges Lørdagen d. 17. December f. A.

Dommen over Ekfeldt er endnu ikke ved Bladets Slutning falden, saa vi kommer til at vente med Strikens Resultat til næste Fagblad.

I NOVEMBER Fagblad meddelte vi, at Medlem Nr. 9832, F. Petersen havde tabt sin Bog, hvilken Meddelelse herved annulleres, da det er kommet til vort Kundskab at denne Bog aldrig har været ude af Ejermandens Værge.

Samtidig griber vi Lejligheden til at paalægge Afdelingskassererne altid at forvisse sig om, at de Meddelelser der bringes dem om tabte Bøger ere rigtige ligesom de selv maa paase ikke at opgive fejl Nr. til Hovedkontoret.

Arbejdernes Teater.

„Forhus og Baghus" gik i Søndags over Scenen for første Gang.

Stykkets livlige Handling, om Begrebet „Æren" i de forskellige Klasser af Samfundet, kom til sin fulde Ret hos det fremadstræbende Selskab.

I Fagbladet kan ikke gives en indgaaende Anmeldelse af Forestillingen, vi skal blot notere at Stykkets Udførelse fremkaldte en Stemning, der kulminerede i fem Fremkaldelser.

Man tilbringer en *meget* fornøjelig Aften i „Arbejdernes Teater".

S.

Lærlinge — Forbundtere — Arbejdsmænd.

I Anledning af vor Artikel med denne Overskrift i sidste Fagblad, har vi modtaget nedenstaaende Brev, som vi ikke vil forholde vore Læsere:

København 31. Decbr. 1898.

Ærede Kollega!

Jeg har med Interesse læst Artiklen i sidste Nr. af Fagbladet „om Udbytning af Lærlinge". Jeg maa (desværre for mig) tilstaa, at det passer paa mig selv, som om det var mig Artiklen handlede om. Jeg har selv lært paa en Fabrik og skulde lære som Klejnsmed, men jeg har ikke lært saa meget at jeg endnu 2 ½ Aar efter at jeg skulde være udlært — kan bruge en Fil ordentlig. — Jeg har længe været ked af at arbejde, hvor jeg har lært; men hvad skal jeg gøre? Gaa fra Haandværket vil jeg nødig, skønt jeg ofte kunde have Lyst dertil. Jeg har prøvet at arbejde andre Steder; men det kan jeg ikke. Jeg fik først Arbejde paa et Cycleværksted. *Et Par Dage* efter at jeg var kommen der, blev jeg jaget bort, fordi jeg, som han sagde, ikke egnede mig dertil. Saa fik jeg Arbejde i en Landsby i Nærheden af København, det varede ogsaa et Par Dage (der vilde Manden ikke en Gang betale mig). Derfra paa Refshaleøen, hvor jeg arbejdede til Lock-outen begyndte, saa var jeg færdig der, derfra fik jeg Arbejde hos en Mester der laver Pengeskabe, der var jeg i 3 Dage og saa: færdig! Da kom jeg lidt (et Par Maaneder) ud paa Refshaleøen igen, som Smed (ikke Maskinarbejder), der kom jeg ind i Forbundet. Jeg fik 25 Øre i Timen. Men da det jo ikke var bedre end hos min Læremester, og han tilbød mig Arbejde efter Lock-outen, tog jeg til ham igen. Jeg gider ikke se det Arbejde han har, men jeg maa hjælpe mine Forældre da min Fader er svag. **Hvad skal jeg gøre?**

Med Hilsen og Ønsker om et glædeligt Nytaar.

Nr. 9244.

* * *

Det er lidt vanskeligt at sige hvad Brevskriveren skal gøre, nu han staar som Voxen og skal hjælpe til med Forsørgelsen af sine Forældre, det gaar jo ham som Tusinde andre under de nuværende Forhold i Faget: de ere i deres Læretid blevne *udbyttede* i Stedet for *oplærte*.

Vi skal imidlertid ikke komme nærmere ind paa dette Forhold nu, Hovedbestyrelsen har jo. som det vil

ses af omstaaende foreløbige Dagsorden, besluttet at hele dette Forhold skal underkastes en Drøftelse paa den kommende Kongres.

Iøvrigt har vor Artikkel i sidste Fagblad allerede bragt et praktisk Resultat. Ved Henvendelse fra Forbundets Side til Hr. Direktør *Levy* paa Fabriken „Humber" angaaende de gentagende Anoncer i Social Demokraten om Forbundtere til denne Fabrik, lykkedes det at faa det Løfte af Hr. Levy, at han ikke skulde antage flere Forbundtere end alt sket, idet han fuldtud indrømmede, at hans Fabrik ikke var nogen god Læreanstalt for vordende Smede og Maskinarbejdere. Hr. Levy vil nu herefter antage udlærte Folk til sit Cyclearbejde. At Hr. Levy samtidig var meget vred over Artiklen, og kaldte den tendentiøs, tilgiver vi ham gerne.

Red.

Det tyske Metalarbejder-Forbunds

Bestyrelse forelægger for Forbundets forestaaende 4de Generalforsamling, der afholdes i Halle, følgende Forslag:

„Den 4de Generalforsamling beslutter at forhøje de ugenlige Bidrag til 30 Pf. for mandlige og til 10 Pf, for kvindelige Medlemmer, for at der som Følge af de forhøjede Bidrag kan oprettes en Arbejdsløshedsunderstøttelse, samtidigt som de hidtidige Understøttelseskasser bibeholdes. Arbejdsløshedsunderstøttelsen oprettes paa følgende Grundlag:

Efter en Karenztid paa 52 Uger erholder de paa paagældende Steder arbejdende Medlemmer, efter at den første Uge af Arbejdsløshedsperioden er forløben og i Aarets Løb ialt i indtil 42 Dage, følgende Understøttelse:

Mænd,

som har været Medlemmer i:

52	Uger	6	Mark ugenlig
104	„	7	„ „
156	„	8	„ „
208	„	9	„ „
260	„	10	„ „

Kvinder,

som har været Medlemmer i:

52	Uger	3	Mark ugenlig
104	„	3,50	„ „
156	„	4	„ „
208	„	4,50	„ „
270	„	5	„ „

Bestyrelsen udtaler:

„Vore Motiver til at forelægge dette Forslag ere de samme, som i Aaret 1897, nemlig de meget betydelige Fluktuationer i vort Medlemsantal i Forening med den Omstændighed, at de fastlønnede Medlemmer, der dog skulde være Kærnen, for Tiden ydes mindre fra Forbundets Side, end de Medlemmer, der ikke er bunden til et bestemt Sted. Hvor store Fluktuationer, der foregaar i vort Medlemstal, fremgaar af, at der i Aaret 1897 indmeldtes i Forbundet 45,225 Personer og udmeldtes 41,644 Personer. Man vil forstaa, at denne kolosale Af- og Tilgang medfører et uhyre Arbejde og store Omkostninger, ogsaa til Regnskabs- og Skrivematerialier, og vi formener nu, som vi formente for to Aar siden, at det omtalte uheldige Forhold er begrundet i Mangel paa en Institution, der kan tjene som Bindeled mellem Medlemmerne. Vi fastholder vore tidligere fremsatte principielle Anskuelser angaaende Arbejdsløshedsunderstøttelses Spørgsmaalet, ligesom vi fremdeles tror, at vore opstillede Beregninger ere holdbare, hvilken Tro vi blandt andet baserer paa de Oplysninger der foreligger, fra andre Forbund, der tidligere har gennemført Arbejdsløshedsunderstøttelsen.

Skønt vi endnu har ganske den samme Opfattelse, som tidliger, med Hensyn til, at en Kontingentforhøjelse af 5 Pf. er fuldtud tilstrækkelig til Oprettelse af en Arbejdsløshedsunderstøttelse i det af os foreslaaede Omfang, foreslaar vi dog nu at ansætte Forhøjelsen til 10 Pf. for de mandlige Medlemmer, idet vi derved bliver i Stand til at gennemføre Arbejdsløshedsunderstøttelsen i større Omfang, samtidigt som vi kan opspare Summer til andre Øjemed.

Med disse Bemærkninger, og efter at vi paa forskellig Maade og ved forskellige Lejligheder har godtgjort vort Forslags Gennemførlighed, forelægger vi det herved til Diskusion blandt Medlemmerne.

Til Afdelingernes Tillidsmænd.

Det paalægges herved Afdelingskasserere eller andre Tillidsmænd, der udbetale Understøttelse til Rejsende eller Arbejdsløse, at anvende den største Omhu ved Udfyldning af Kvitteringerne i Kuponbøgerne, i Særdeleshed hvad *Medlems-Nummer* og *Dato* angaar.

Det hænder ofte at der paa Hovedkontoret foreligger Kvitteringer med fejl Medlemsnummer, hvilket ikke alene medfører en Masse Tidsspilde, naar Fejltagelsen opdages, men tillige er Skyld i, at der maa foretages Raderinger i Forbundets Medlemshovedbøger, af hvilken Grund det vil være umuligt at holde disse i en saadan Stand som de *skal* holdes.

Skrives fejl Dato paa Kvitteringerne medfører dette, at der skal sættes Undersøgelser i Gang for at konstatere, om Vedkommende har modtaget uberettiget Understøttelse og hos hvem af Tillidsmændene Fejlen ligger, og Resultatet bliver da at en saadan udvist Ligegyldighed forhaler Regnskabsopgørelsen og sinker Hovedkassererens Arbejde.

Vi haabe at denne Henstilling vil være tilstrækkelig til at rette de paapegede Mangler.

Smede og Maskinarbejdernes Forbund.

Tidligere Klubkasserere og andre Medlemmer der fra min Funktionstid som Kasserer staar i Gældsforhold til mig anmodes hurtigst at berigtige samme da jeg ellers vil anmode Fagbladets Udgivere om at faa Vedkommendes Navne bekendtgjorte i næste Fagblad.

Gustav Olsen

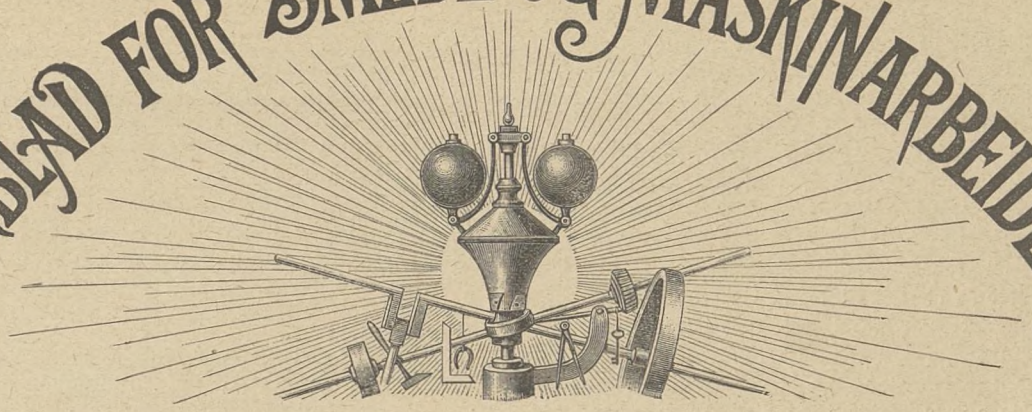
Foreløbig Dagsorden.

til Kongressen d. 30., 31. Marts samt 1. og 2. April:

1. Mandaternes Prøvelse.
2. Valg af Kongressens Embedsmænd.
3. Fastsættelse af Foretningsordenen.
4. Beretning om Forbundets Viksomhed siden sidste Kongres.
5. Regnskab for 1897 -1898.
   a. Forbundets
   b. Rejse- og Understøttelses-Kassens
   c. Strejkekassens.
6. Revision af Lovene.
7. Fagbladet.
8. Skal Forbundet indmeldes under „Det samvirkende Fagforbund."
9. Indførelsen af en Minimalløn.
10. Lærlingespørgsmaalet.
11. Fastsættelse af Lønninger.
12. Valg af Formand og Hovedkasserer.
13. Valg af Hovedrevisorer.
14. Valg af Hovedbestyrelse.
15. Fastsættelse af Tid og Sted for næste Kongres.

Redigeret af *Vald. Olsen.*
Lützhöft-Petersens Bogtrykkeri Aktieselskab. Kbhvn. K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund

Nr. 5 | Februar 1899 | 11. Aargang

Den afværgede Lock-out.

Naar dette Fagblad kommer vore Medlemmer i Hænde, er den store Strid paa „Titan" vel ved at gaa i Glemmebogen. Med en rivende Hurtighed udvikledes denne Strid sig, saa den nær havde blevet den største, Danmark endnu havde set. Man havde allerede bestemt Tidspunktet for en almindelig Lock-out for alle under begge Fabrikantforeninger sorterende Værksteder og Fabriker saavel i København som i Provinserne, og der var lovet os fra Arbejdsgiverforeningens Side, at hvis dette ikke hjalp, vilde de andre Fag følge efter. Altsaa Udsigt til en kolossal Udsmidning af Arbejdere over hele Landet. Under disse Omstændigheder var det vor Pligt at forsøge alle Midler for at hindre en saa skæbnesvanger Strid — og det lykkedes da ogsaa.

Ved den optagne Forhandling med Bestyrelsen for „Arbejdsgiverforeningen af 1896" og Repræsentanter fra „Titan"s Direktion og den københavnske Fabrikantforening viste det sig, at „Fabrikanternes uundværlige Selvbestemmelsesret", som „Arbejdsgiverforeningen" havde paaberaabt sig ved sin Lock-out-Trusel, ikke var saa uundværlig endda, ja, at Kravet fra Arbejdsgiverrepræsentanterne om fortsat Arbejde paa Dagløn næsten øjeblikkelig frafaldtes, saaledes at hele Underhandlingen drejede sig om at udarbejde Regler for Arbejdets Fortsættelse paa Akkord.

Man erindre sig Stridens Kærnepunkter. „Titan"s Direktion lod opslaa Plakater den 4. Januar, hvori bekendtgjordes, at Arbejdet paa Centrifugeværkstedet herefter maatte være „Dagløn", da Fabriken ikke kunde give de „høje" Akkordpriser længere. Vi protesterede mod en saadan tagen-sig-selv-til-Rette, idet vore Voldgiftsregler, saavel som Forliget af 8. Septbr. 1897, der dannede Afslutningen paa den store Lock-out, tydeligt fordrede en Underhandling mellem Organisationerne om saadanne Stridsspørgsmaal, forinden der foretoges „Arbejdsstandsning". Hertil svarede Fabrikanterne, at de ikke kunne indse, hvad Striden paa „Titan" kom Voldgiftsreglerne ved, og at deres „uundværlige" Selvbestemmelsesret krævede Ret for dem til egenmægtig at bestemme, hvorledes Arbejdsbetingelserne skulde være. Der var intet at forhandle om, sagde de, „thi naar „Titan" ikke længere vilde give Akkord, maatte Arbejdet fortsættes paa Dagløn." Og saa røg hele Planen med Dagløsarbejdere og Slavefogder, den uundværlige Selvbestemmelsesret og Fabrikens forventede store Fortjeneste ved Kupet — i Lyset i Løbet af en halv Time.

Aldrig før har vel Fabrikanterne faret mere op end i denne Sag, og hvad var saa Resultatet? De forlangte, at Arbejderne uden at kny skulde finde sig i at arbejde paa Dagløn, og derved lade en Del af deres Fortjeneste gaa i „Titan"s altopslugende Svælg. Og Resultatet blev, at der i Fremtiden som hidtil skulde arbejdes paa Akkord. De forlangte, at de nedsatte Lønninger skulde træde i Kraft straks, men endnu medens dette skrives, 17 Dage efter Stridens Afslutning, er der ikke lavet saa meget som en Mottrik, til nedsat Pris, men Fabriken har maatte betale det Arbejde som de nødvendigvis skulde have færdig med de gamle Priser. Strax ved Stridens Begyndelse tilbød vi Fabriken Forhandling om en ny Priskurant mod at de gamle Priser fremdeles vare gældende medens Forhandlingerne stode paa. Og saaledes blev det ved Forligets Afslutning: De gamle Priser er faktisk gældende i Øjeblikket, medens Forhandlingerne om en ny Priskurant staar paa. Og alt det trods Fabrikanternes uundværlige Selvbestemmelsesret.

Vi skrev i sidste Fagblad, at D'hrr. Helweg og Hauberg skabede sig. Vi tror ikke, at Begivenhederne mere grundigt kunne have givet os Ret i vor Paastand, end de have gjort. Lutter Skaberi og Opstyltning det hele.

* * *

Arbejdet med Revisionen af Akkordpriserne gaar sin jævne Gang, uden at det dog endnu kan siges, at der er Udsigt til Arbejdets Genoptagelse.

Det maa paaskønnes, at Arbejderne har indset Faren for vor hjemlige Centrifugefabrikation overfor Udlandets svære Konkurrence og som Følge heraf er gaaet med til en Reduktion af Arbejdslønnen paa henved 10 Procent, men Direktio-

nen er ikke fornøjet med det. Den stillede Fordring om en Nedsættelse af 30—40 Procent (!!). Skønt vi ikke anser os for forpligtet til at hjælpe „Titan" ud af Knuben med Hensyn til den udenlandske Konkurrence, skal vi dog give dem et godt Raad til at faa Arbejdslønnen ned paa Centrifugerne. Direktionen skulde se efter i Skattebogen, og naar de saa træffer paa Navne paa Maskinfabriks-Direktører som Marstrand, Helweg og Hauberg, saa dividér de Summer, som disse Herrer „tjener" ved deres „Arbejde" ved Centrifugefabrikationen, med 10. Kvotienten maa D'hrr. selv beholde til at leve for, enhver skal have noget for sit, men lad Resten, de ni Tiendedele, gaa til Hjælp til vor betrængte Centrifugefabrikation. Det var noget, der kunde batte. Og D'hrr. kunde nok slaa sig igennem med den ene Tiendepart. Det vilde desuden se bedre ud, end at det al Tid er Arbejderne, der skal slaa af paa Fordringerne til Livet, for at vor Industri kan blomstre.

* * *

Hele Striden paa „Titan" viser os imidlertid, at vore Fabrikanter ere meget kamplystne. „De har intet lært og intet glemt". Beslutningen om at støtte „Titan" blev taget enstemmig, og bagefter, da Forliget var sluttet, havde de svært, meget svært, ved at vedtage det. Først holdt Bestyrelsen Møde det meste af Natten, derpaa blev der indkaldt til Generalforsamling til næste Dag, og denne varede fra Kl. 9 til 4 med en kort Afbrydelse. Det var virkelig ikke langt fra, at de havde forkastet Forliget. Men tilsidst resignerede de da som gode loyale Samfundsborgere, og nøjedes med at lade Deres Harme gaa ud over Bestyrelsen for „Arbejdsgiverforeningen". Saa varmt har det gaaet til mellem vore Jernfabrikanter og Arbejdsgiverforeningens Bestyrelse, at denne nedlagde sit Mandat og kun vilde genvælges, hvis Foreningen gav den et Tillidsvotum med to Trediedele Stemmers Majoritet. Dette fik den da ogsaa, men vore Fabrikanters Optræden ved denne Lejlighed viser, som ofte før, at Jærnfabrikanterne er Arbejdsgivernes „urolige Hjørne", og alt tyder paa, at de ere misfornøjede over, at de bleve fravristede denne Lejlighed til et Overfald paa Arbejdernes Organisationer. En Følge heraf er igen, at man kan befrygte, at de ved første bedste Lejlighed i Fremtiden vil forsøge at faa General-Lock-outen etableret for Alvor, og vi gør vist derfor bedst i at holde os parat til det store afgørende Slag. Man har jo ikke Fred længer end ens Naboer vil.

* * *

Vi udtalte i sidste Fagblad spøgende den Formodning, at Arbejdsgiverforeningen vist hellere vilde drive en Pæl gennem Gespændset, der drev sit fæle Spil paa Centrifugeværkstedet, end at gaa med til en langvarig oprivende Kamp. Ved sidste Generalforsamling i „Arbejdsgiverforeningen" blev Hr. Helweg ikke genvalgt. Ritzaus Bureau fortalte, at han ikke kunde genvælges, og vi skal da heller ikke holde paa, at han er sat ud. Thi naturligvis var det Spøg med dette Gespænds og denne Pæl.

* * *

Ved Redaktionens Slutning meddeles os, at Arbeidet genoptages paa „Titans" Centrifugeværksted den 15. ds. Kl. 8½.

Lærlingeforholdet.

Formernes Fagblad skriver:

Om dette Forhold har Bestyrelserne for „Foreningen af Fabrikanter i Jærnindustrien i Provinserne" og „Dansk Formerforbund" haft to Møder for om muligt at blive enige om Regler for Oplæringen af Lærlinge i Formerfaget.

Det er jo nemlig saaledes for Tiden, at naar en Lærling har udstaaet sin Læretid og kommer paa et nyt Værksted, maa han i mange Tilfælde gøre den sørgelige Erfaring, at han saa godt som intet har lært i sin Læretid. 4—5 Aar af hans kostbareste Tid er gaaet tabt for ham, rent ud røvet fra ham, fordi hans Læremester (Fabrikanten) saa sin Fordel ved i Stedet for at uddanne Lærlingen til en dygtig Arbejder i Faget, udbytsede hans Arbejdskraft paa den mest hensynsløse Maade.

Som sagt, der er ført to Forhandlinger for at opnaa en Ordning med Fabrikanterne om dette for os saa vigtige Spørgsmaal, uden at man er kommen en Løsning deraf nærmere, end før man begyndte Forhandlingerne. Det er meget tvivlsomt, om der ved at fortsætte Forhandlingerne kommer noget Resultat.

Og hvorfor? Simpelt hen fordi en Forandring af Lærlingeuddannelsen til Fordel for Lærlingen vil medføre, at Fabrikanterne bliver taget paa det mest ømfindtlige Sted, nemlig deres Pengepung.

Fabrikanterne har hidtil ingen Skrupler gjort sig af, om Lærlingen intet lærte, og om han maatte forlade Faget paa Grund af mangelfuld Uddannelse eller valse paa Landevejene fra By til By, fordi han var uduelig til sit Fag. Den Sag vedkommer dem ikke og er dem ganske ligegyldig.

Spekulationen var jo heller ikke den, da Fabrikanten antog Lærlingen, at han skulde uddannes til en dygtig Arbejder i Faget. Nej, det var kun for at tjene Penge paa ham, at han antoges i Lære, hverken mere eller mindre.

Vi har det paa Fornemmelsen, at man sikkert kan skyde en hvid Pind efter Resultaterne, man søger at opnaa med Fabrikanterne i denne Retning: men har vor Diskussion med Fabrikanterne ikke bragt andet, har den dog grundig oplyst dem om, at de ogsaa har Pligter overfor deres Lærlinge. Ingen er vel nærmere til at paatale dette Forhold end Formerne, selv om ogsaa Fabrikanterne mener og siger, at vi intet har med Lærlingene at gøre.

— — —

Efter at ovenstaaende er skrevet, har vi fra Hr. Fabrikant *Jens Lange* modtaget følgende Skrivelse:

Foreningen af Fabrikanter i Jærnindustrien i Provinserne. Svendborg 16. Jan. 1899.

Til
Bestyrelsen for „Dansk Formerforbund",
København!

Bestyrelsen undlader ikke herved at anerkende Modtagelsen af det ærede Forbunds Skrivelse af 8. f. M. med Forslag til Regler for Oplæring af Lærlinge i Støberierne i Provinserne og skal i Anledning af dette Forslag ikke undlade at bemærke, at det synes, at den Divergens, der vedrørende dette Forhold er kommet til Orde paa de Møder angaaende andre Spørgsmaal i Faget, som har været afholdt mellem den ærede Bestyrelse og vor Forenings Bestyrelse, og hvor Lærlingespørgsmaalet ogsaa har været berørt, ikke er bleven udjævnet, men snarere uddybet.

Bestyrelsen ønsker gærne at imødekomme de Ønsker, der har været fremsat af Formerforbundet i Henseende til god Uddannelse af Lærlinge i Faget, men den kan paa ingen Maade — saaledes som det ogsaa ved Drøftelsen af Lærlingespørgsmaalet gentagende er fremhævet overfor Forbundet — gaa med til Ønsker, der ville indvirke hæmmende paa fri Tilgang af Lærlinge til Medlemmernes Værksteder.

Bestyrelsen anser det, efter den indgaaende Drøftelse Spørgsmaalet har faaet mellem vore Bestyrelser, for haabløst yderligere at konferere mundtlig, og da Lærlingene efter Forliget af September 1897 ikke staar i Forhold til Fagforeningen, og den ærede Bestyrelse jo ogsaa i Samklang hermed ved sin Skrivelse af 8. f. M. overlader Lærlingenes gode Uddannelse til Fabrikanterne, skal man ikke undlade at oplyse, at man til dette Formaals Fremme agter at anbefale Medlemmerne af Foreningen følgende Regler for Oplæring af Lærlinge i Støberierne i Provinserne:

1. Læretiden er som Regel 5 Aar, hvoraf kun 1 Aar bør anvendes til Oplæring i Patentformning.
2. I de første 3 Aar gives som Regel ingen Akkord.
3. Ved Akkordbetaling skal denne staa i Forhold til Svendenes Akkordløn som 2 : 3

Man haaber ved disse Regler at have imødekommet Forbundets væsentligste Ønske: Lærlingenes gode Uddannelse i Faget. P. B. V.

Jens Lange.

Dette kan alt sammen være meget godt med de Regler, den ærede Bestyrelse agter at anbefale Medlemmerne af Fabrikantforeningen. Vi ønsker dog gærne, at det blev til mere end en Anbefaling, at det blev en Pligt at overholde disse Regler.

Vi skal indrømme, at Reglerne er en Del af det, vi har ønsket. Nogle af Punkterne paa vort Forslag har man strøget, saaledes Alderen for en Lærlings Antagelse, Antallet af Lærlinge, Lønnen og Lærlingens tekniske Uddannelse.

Indkomne Ændringer

til Hovedbestyrelsens Lovudkast.

Til § 2. *Skive Afdl.* „Kontingentet fastsættes til mindst 35 Øre pr. Uge. hvoraf de 30 Øre indsendes til Hovedkassen og som fordeles paa følgende Maade: 15 Øre til Strejkefonden, 10 Øre til Rejsekassen og 5 Øre til Administrationen".

Nykøbing F. Afdl. Ældre gifte Medlemmer betale kun 40 Øre i Kontingent, medens unge Medlemmer betale 60 Øre ugentlig.

Til § 3. *Esbjerg Afdl.* „40 Medlemmer" forandres til „10 Medlemmer".

Odense Afdl. „40" Medlemmer forandres til „30 Medlemmer".

Holbæk Afdl. „40 Medlemmer" forandres til „15 Medlemmer".

Horsens Afdl. „40 Medlemmer" forandres til „20 Medlemmer".

Til § 4 b. *Vejle Afdl.* Den sidste Sætning slettes.

Købh. Afdl. 1. „Til Kongressen har de af Forbundets Afdelinger der tæller fra 40—100 Medlemmer Ret til at sende 1 Delegeret, 2 for indtil 300, 3 for indtil 400, 4 for indtil 500, 5 for indtil 600, 6 for indtil 700, 7 for indtil 1000, 8 for indtil 1500, og saa fremdeles, 1 Delegeret yderligere for hver 500 Medlemmer. Afdelinger under 40 Medlemmer kunne ved Sammenslutning af 2 eller flere Afdelinger, saa Minimumstallet 40 naas, vælge en Fællesdelegeret. Afdelingsfilialerne har Ret til at deltage i Valget af Delegeret i nærmeste Afdeling.

Nykøbing M. Afdl. Til Kongressen har enhver Afdeling med fra 20 til 100 Medlemmer Ret til at sende 1 Delegeret o. s. v.

Til § 4 c, *Vejle Afdl.* Punktet tilføjes: „De Delegerede i den By, hvor Kongressen afholdes, afdrages 5 Kr.

Randers Afdl. Punktet tilføjes: „Kongressens Dagsorden skal forinden dennes Afholdelse forelægges Afdelingerne, og intet kan vedtages paa denne, som ikke har været opført paa Dagsordenen.

Købh. Afdl. 4. Punktet tilføjes: „Medlemsantallet de Delegerede repræsenterer er det afgørende ved alle Afstemninger paa Kongressen".

Til § 4 f. *Købh. Afdl. 1.* Mellem de 2 sidste Punkter indskydes; „Hver Afdeling er berettiget til at indanke en Kongresbeslutning til Urafstemning.

Til § 4 g. *Helsingør Afdl.* Punktet tilføjes: „Endvidere vælges 7 Supleanter".

Odense Afdl. „Hovedbestyrelsen bestaar af Formanden, Hovedkassereren og 11 Repræsentanter. De to førstnævnte vælges direkte af hele Kongressen, og der fordres kvalificeret Majoritet for at være valgt. De 5 Repræsentanter vælges af hele Kongressen blandt de københavnske Delegerede paa denne, og danner Forretningsudvalget. For disse 5 vælges ligeledes paa Kongressen blandt de københavnske Afdelingers Delegerede 5 Supleanter. De 6 Repræsentanter vælges af og blandt Provinsafdelingernes Delegerede paa Kongressen, saaledes at de jyske Delegerede for Jylland vælger 3 Repræsentanter og 3 Supleanter, de fynske 1 Repræsentant og 1 Supleant, de sjællandske uden for København 1 Repræsentant og 1 Suppleant, og Lolland, Falster, Møen og Bornholm 1 Repræsentant og 1 Supleant. Den saaledes valgte Hovedbestyrelse træder strax efter Kongressens Slutning sammen i København og fastsætter sin Forretningsorden. Hovedbestyrelsen fastsætter Størrelsen paa den Godtgørelse, der skal ydes deres Medlemmer fra Provinserne for hver Rejse.

Horsens Afdl. Hovedbestyrelsen har sit Sæde i København. Den bestaar af 15 Medlemmer. Formanden, Kassereren og 7 Repræsentanter vælges blandt de københavnske Afdelinger, disse 9 Medlemmer danner Forretningsudvalget, som leder de daglige Forretninger; de øvrige 6 Medlemmer vælges i Provinserne, s aledes at 3 vælges for Jylland, 2 for Sjælland udenfor København med Lolland og Falster samt 1 for Fyen. Ingen Afdeling kan vælge mere end et Medlem til Hovedbestyrelsen.

Randers Afdl. Der nedsættes et raadgivende Repræsentantskab, hvoraf de 4 vælges af og har Sæde i Jylland, 1 for Fyen, 1 for Øerne og 2 for Sjælland uden for Københavns.

Til § 4 h. *Helsingør Afdl.* foreslaar at Punktet udgaar.

Til § 5. *Købh. Afdl. 1.* Formanden besørger den daglige Ledelse af Forbundets Virksomhed og redigerer Fagbladet, som paa Forlangende skal forelægges Hovedbestyrelsen inden det gaar i Trykken — samt fører Forhandlingsprotokollen. Han skal i alle Tilfælde o. s. v.

Til § 9 c. *Købh. Afdl. 1.* Efter „fastsat Skala" udgaar Resten, og i Stedet sættes: „Hvor Medlemmerne med 5 Aars Medlemsret faar højst Understøttelse, derefter med 3—5 Aars Medlemsret, derefter med 1—3 Aars, derefter med $^1/_2$—1 Aars og sluttelig Medlemmer med under $^1/_2$ Aars Medlemsret, som faar mindst Understøttelse".

Til § 9 g h. *Aalborg Afdl.* foreslaar Punkterne udgaar.

Til § 10. *Købh. Afd. 1.* foreslaar at §'en udgaar.

Helsingør Afdl. 2det Punktum: „Delegeretmødet afholdes dog mindst saa ofte" o. s. v. bortfalder.

Til § 12 g. *Helsingør Afdl.* 1ste Punktum tilføjes: „Dog ikke udover 6 Maaneder".

Horsens Afdl. Punktet tilføjes: „Montører som ere paa Udearbejde, kan tilstaaes en Restancetid af indtil 10 Uger".

Til § 12 i. *Købh. Afdl. 1.* Medlemmer med $^1/_2$ Aars Medlemsret, og som have været arbejdsløse de sidste 14 Dage før Jul, modtage den 23. Decbr. en Understøttelse af 10 Kroner. Midlerne hertil tilvejebringes ved, at de Medlemmer, der have Arbejde ved Nytaar, betale en Uges Kontingent extra om Aaret.

Til § 13 a. *Odense Afdl.* 2det Punktum forandres til: „Som Medlem af Forbundet kan kun optages faglærte Smede og Maskinarbejdere".

Til § 13 b. *Aalborg Afdl.* Punktet tilføjes: Ikke faglærte Arbejdere, som har arbejdet ved Faget i mindst 3

Aar, kunne kun optages ved en Generalforsamlings Beslutning.

Til § 13 a. *Vejle Afdl.* „3 Kroner" forandres til „10 Kr."

Helsingør Afdl. Punktet tilføjes: „Udlærlinge, der indmelde sig senest 10 Dage efter Lærebrevets Udstedelse, betaler 1 Krone".

Horsens Afdl. „I Indmeldelsesafgift betales 5 Kroner, samt 5 Kroner for hvert af de efterfølgende Aar efter 1. Juli 1899. Nylig Udlærte, som indmelde sig i Forbundet 10 Dage efter udstaaet Læretid, betaler et Indskud af 3 Kroner.

Købh. Afdl. 1. I Indskud betales 5 Kroner. For Udlærlinge inden 10 Dage efter Læretidens Udløb, 2 Kroner.

Randers Afdl. Indskudet forhøjes til 5 Kroner, med Undtagelse af nye Udlærlinge.

Til § 14. *Vejle Afdl.* Istedet for 4 Uger, maa et Medlem staa en Maaned til Restance.

Til § 16. *Odense Afdl.* Revisorerne kan ikke genvælges.

Til § 24. *Købh. Afdl. 3.* §'en udgaar, og i Stedet for indsættes følgende:

a) Ingen kan optages i nogen Afdeling i Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund i Danmark, som før har været Medlem af nævnte Organisation uden først at betale sin Restance fra den Tid og Dato vedkommende er bleven slettet.

b) Denne Paragraf omfatter al Slags Gæld til Forbundet eller dets Afdelinger.

c) Enhver Kasserer er pligtig til straks at meddele Hovedkassereren Nummer og Navn paa det eller de Medlemmer som er bleven slettede. Og Navn, Nummer, Fødested og Fødsels Dato vil saa blive meddelt af Hovedkassereren i først udkomne Fagblad.

d) Enhver Bestyrelse skal nøje efterse at dette bliver overholdt og enhver Kasserer skal føre en Liste over de slettede Medlemmer med Navn Nummer Fødested og Fødsels Dato.

e) Denne Paragraf kan ikke bringes i Anvendelse paa de Medlemmer, som udmelder sig som Følge af at de forlader Faget.

Rejse- og Understøttelseskassens Love.

Til § 2 a. *Vejle Afdl.* „4 Uger" rettes til „1 Maaned".

Til § 3. *Købh. Afdl.* „Saavel stedlig- som Rejseunderstøttelse træder i Kraft fra den Dag Arbejdsløsheden anmeldes". „70 Dage" rettes til „70 Kr".

Købh. Afdl. 2. „Familieforsørgende Medlemmer erholder Understøttelse fra den Dag at Arbejdsløsheden anmeldes, saafremt at Arbejdsløsheden varer mindst en Uge.

Randers Afdl. Understøttelse til gifte arbejdsløse Medlemmer, ydes fra den Dag Arbejdsløsheden indtræder.

Til § 5. *Købh. Afdl. 1.* Sidste Punktum af første Stykke udgaar. „70 Dage" rettes til „70 Kroner".

Til § 10. *Aalborg Afdl.* § bortfalder.

Til § 12. *Randers Afdl.* Understøttelsen forhøjes og fastsættes til 1 Kr. 35 Øre pr. Dag.

Købh. Afdl. 1. Efter „1 Kr. pr. Dag" indskydes: „For Medlemmer med 5 Aars uafbrudt Medlemsret i D. S. og M. Forbund er Understøttelsen 2 Kr. pr. Dag de første 21 Dage efter Understøttelsens Ikrafttræden, vedvarer Arbejdsløsheden udover denne Tid er Understøttelsen atter 1 Kr. pr. Dag".

Aalborg Afdl. „Tid og Sted for Understøttelsens Udbetaling fastsættes af Afdelingen. Kontrolsystemet og Kassens Virksomhed ledes af Hovedbestyrelsen. Understøttelsen er 1 Kr. 25 Øre pr. Dag. Kan denne Understøttelse ikke tilvejebringes ved de i Forbundets Formaals § 2 e nævnte Midler, tages det nødvendige Beløb af Strejkefonden. Det forbydes de Arbejdsløse og Tilrejsende Medlemmer at anmode om Geschenk, ligesom det forbydes Medlemmerne at yde saadan.

Til § 16. *Hovedbestyrelsen*, §'en tilføjes: „Medlemmer der rejse med andre Formaal end at søge Arbejde, erholder ingen Understøttelse. I København kan intet Medlem erholde Understøttelse, før han har været arbejdsløs i en Uge".

Klublovene.

Til § 17. *Aalborg Afdl.* I 3die Punktum forandres „hveranden Uge" til „hver Uge".

Anvisningskontoret.

Til § 2. *Aalborg Afdl.* I 3die Punktum forandres „bør ikke" til „maa ikke". Der indsættes en ny § 10 som lyder: „Adresserne paa Anvisningskontorerne bekendtgøres i hvert Fagblad.

* * *

Endvidere stilles følgende Forslag eller Forespørgsler til Kongressen:

Næstved Afdl. Der oprettes en Ulykkesforsikring.

Nykøbing F. Afdeling. Paa hvilke Betingelser kan Medlemmer der bleve slettede under Lock-outen i 1897, paany indtræde.

Helsingør Afdl. Anmodning om Supspentionsret overfor Afdelingernes Loves § 17.

Svendborg Afdl. Hovedbestyrelsen bemyndiges til paa Forbundets Vegne i givet Tilfælde dog kun til Forsvar at tiltræde Beslutning om en Generalstrejke.

Købh. Afdl. 1. Kongressens Stilling til Akkord- og Daglønssystemet.

Kongressens Stilling til ikke faglærte Arbejdere.

Randers Afdl. Det forbydes arbejdsløse Medlemmer at gaa paa Værkstederne uden Anvisningskort.

Hvis dette sker, fratages Vedkommende Understøttelse i 3 Maaneder.

General-Lock-outen.

Vore Midler til at gøre den betydningsløs for Arbejdsgiverne.

Alle der i det sidst forløbne Femaar har staaet i Spidsen for, eller dog paa meget nært Hold har fulgt med i den faglige Kamp mellem Arbejder og Kapitalist, har ikke kunnet undgaa at se mod hvilket Maal der, med bevidst og sikker Haand, styredes fra Arbejdskøbernes Side.

Allerede i 1895 gjordes der jo et mere velment end just vellykket Forsøg paa en Masseudsmidning af Industriarbejdere og Bygningshaandværkere.

Begyndelsen gjordes af de Jernindustridrivende i Aarhus, — Smede Lock-outen i København i 1885 har nemlig *forsaavidt* ingen Forbindelse med de senere Begivenheder, — og efterfulgtes af Murer- og Tømrermesterorganisationerne i Jylland. At disse sidste ønskede Kampen, dokumenteredes jo af det ganske umulige Fundament de valgte for den, nemlig Fordringen om Arbejdssedlerne. Og at de valgte det Tidspunkt, da mange Arbejdere andre Steder var i Kamp, kan godt betragtes som det første dæmrende Lys for dem om hvilken Vej de mente de skulle ud.

En Masseudsmidning saa Arbejdernes Modstandsevne meget betydelig forringedes, det var Maalet og er det endnu.

Dannelsen af „Arbejdsgiverforeningen af 1896" og „Fællesrepræsentationen for Dansk Haandværk og Industris" Kampafdelings „Gaaenop" i denne er kun en yderligere Færdiggørelse af Tanken om Generallockouten. Og at denne vil komme maa betragtes som aldeles givet, selv om man fra en bestemt Side indenfor

Arbejdernes Lejr ønsker at betegne den „kun som et Spøgelse".

Desværre har Spøgelset, iklædt baade Kød og Blod, ikke mindre end to Gange i det forløbne Aar vist sig i betænkelig Nærhed af os. Vi tvinges derved til at se lidt nærmere paa det.

Arbejdernes Kampmaade maa være den, at gøre Konflikterne saa smaa som mulige, derved forøges deres Auktionsevne, sagde en af Fabrikantforeningens Medlemmer en Gang, og vor, Arbejdskøbernes, Taktik maa gaa ud paa at gøre Konflikterne saa omfattende som muligt, derved bliver vi de stærkeste.

Noget videre Omløb i Hovedet anses vedkommende, meget talende, Fabrikant ikke for at have, men hans Udtalelse maa forstaas som det almindeligste Ønske hos Arbejdskøberne om Maaden at komme Arbejdernes Fordringer til Livs paa.

Har Arbejderne da noget Middel til at forhindre Generallock-outens Komme?

Nej, slet intet.

Vi har kun at forberede os derpaa og i Tide søge at komme til at forstaa dens Virkemaade. Vi maa derfor se Sandheden lige i Øjnene og erkende, at med en Generallock-out, — og ved en saadan maa i Øjeblikket forstaas en Udsmidning af Arbejderne i Jernindustrien samt Bygningsfagene og de med disse forbundne Arbejdere hos Vognmændene, Jordentrepenørerne og ved Teglværkerne — kan Arbejdskøberne sulte ethvert af vore Krav ned eller tvinge os til at underkaste os enhver af deres Fordringer, **hvis ikke** vi har gennemsyret enhver af vore Organisationer med Forstaaelsen af en Generalstreike, dens Omfang og den Maade Arbejderne baade maa forberede dens Komme paa, samt paa hvilken Maade de skal leve saalænge den Kæmpekonflikt varer. Alle Fag maa i Tide forskaffe sig godt forsynede Streikekasser og naar disse er tomme, eller helst forinden, maa den enkelte søge at klare sig saagodt han kan ved egen Hjælp. En af Kapitalisterne iværksat Generallock-out, der strax besvares af Arbejdernes Organisationer med en Generalstreike kan nemlig ikke vare meget længe. Alt maa i saa Fald standse, Transport til Lands og til Vands, under alle Omstændigheder Ladning og Losning, Gas og Vandforsyning, idethele taget alt, hvad det paa nogen Maade er muligt at standse, uden Hensyn til dets Konsekventser. Samfundet maa bringes til at staa stille. Under en saadan Konflikt maa Arbejderne undgaa alt, hvad der kan give Magthaverne Lovens Ret til at skride ind med Politi og Militær, de vil derved komme til at staa aldeles magtesløse, de har intet Middel til at tvinge Arbejderbatallionerne til igen at optage den afbrudte Gerning andet end at forhandle med dem og i saa Fald er Lock-outens Resultater paa Forhaand givne for Arbejdskøberne, thi de skal have Samfundet til at funktionere igen.

Gør Arbejderne i Forvejen alt hvad der er nødvendigt for at gøre Organisationerne klare til den voldsomme Kamp, der sikkert vil blive dem paatvunget og har Arbejderne i det givne Øjeblik Mænd, der sætter deres Person og Stilling ind paa at føre Kampen til det for Arbejderne gunstigste Resultat, saa er der intet at risikere; men om ikke dette sker, og sker hurtigt, da har vi Arbejdskøberne over os — og da Ve os.

Arbejdskøberne ved lige saa godt som vi selv hvor stærke vi er, det er foreløbig Rædslen for det ubekendte, der holder den roligste Del af dem tilbage fra at vove Springet, men den besindige Del vil ikke blive ved at have Overvægten i „Arbejdsgiverforeningen af 1896".

Vi saa nylig, at trods det i Bund og Grund uretfærdige Grundlag „Titan" og „Fabrikantforeningerne i Jernindustrien" stod paa, saa var der dog paa Arbejdsgiverforeningens Generalforsamling 20 der stod med dem og kun 44 med Niels Andersen og hans Bestyrelse. Og de 20 bliver til 44, naar der en anden Gang findes et mere solidt Grundlag for at erklære Generallock-outen. Thi, Udviklingen skal have sin Gang. Arbejdskøbernes forenede Organisationer skal løbe Hornene af sig paa samme Maade som Arbejdernes Fagforeninger Gang efter Gang har gjort.

Ovenstaaende maa tjene som Motivering af det fra Svendborg Afdeling til den kommende Kongres fremsatte Forslag der giver Hovedbestyrelsen Ret til, i givet Tilfælde paa Forbundets Vegne, at slutte sig til en Generalstreike — til Forsvar.

H. P. Hansen.

Fra Esbjerg.

Følgende Medlemmer ere slettede af Afdelingen her:

4398. L. M. Christensen indtraadt $^{26}/_{11}$ 96 i Esbjerg født d. $^{18}/_{8}$ 52 i Trankjær.

4345. J. M. Høiby indtraadt $^{20}/_{4}$ 96 i Esbjerg født paa Samsø $^{22}/_{2}$ 60.

3903. N. P. C. Bjerregaard indtraadt $^{1}/_{1}$ 94 i Svendborg født $^{29}/_{4}$ 58 paa Mors.

Han er jo godt kendt da han har været Formand for Afdelingen i Svendborg.

5856. A. Caben indtraadt $^{16}/_{4}$ 96 i Esbjerg født i Hamborg $^{4}/_{1}$ 63.

2813. P. C. Larsen født i Slagelse $^{26}/_{2}$ 61 indtraadt første Gang den $^{5}/_{10}$ 90 i Esbjerg og sidst den $^{25}/_{4}$ 96.

Denne Herre tror at han kan byde Forbundet hvad han finder for godt, han var Hædersmand her i 91 og viste sig saa uforskammet overfor sine tidligere Arbejdskammerater, blandt andet ved at melde en af vore Fagfæller til Politiet, og det var ogsaa ham, vi kan takke for Lock-outen her i 91. Ham bør vi helst holde uden for vore Rækker i Fremtiden.

7256. H. Møller født $^{16}/_{7}$ 49 i Kjarkrup indtraadt $^{6}/_{3}$ 97 i Esbjerg. Han har været Kasserer i Hillerød i 1891.

5191. Niels Knudsen født i Kidsbøll $^{13}/_{5}$ 60 indtraadt $^{30}/_{11}$ 96 i Esbjerg (Brækker i 1891.

3511. I Hellner født i Kattern (Breslau) $^{12}/_{3}$ 62 indtraadt $^{9}/_{9}$ 98 i Esbjerg. Han har tidligere været Formand for Afdelingen i Ribe og rejste til Australien for et Par Aar siden og kom hertil at arbejde i September 98. Afdelingen lod ham indtræde indskudsfri i Forbundet, men den pæne Herre takkede med at „glemme" at betale sit Kontingent til Forbundet.

4334. Carl Møller født i København den $^{2}/_{9}$ 75 indtraadt $^{22}/_{3}$ 96 i Esbjerg. Vi spørger: Kan denne unge og ugifte Herre ikke betale sit Kontingent til Forbundet, er det snart en Skam for ham at arbejde ved Professionen, saa han maa hellere søge sig andet Arbejde.

P. A. V.
J. Marcussen.
Fmd.

Exkluderet Medlem.

Ifølge indløben Meddelelse til os fra Afdelingen i Helsingør er Medlem Nr. 3035 Kedelsmed *Robert Brooks* exkluderet af Forbundet. Brooks, hvis Fader er Kedelsmedemester paa Skibsværftet i Helsingør, og som selv gaar frugtsommelig med en Værkfører eller Mesterplads, vilde ikke overholde de Bestemmelser, der af Afdelingen ere tagne for at hævde en indgaaet Overenskomst med Værftet om Begrænsning af Overarbejde. Brooks der er Englænder, praler med at være Medlem af den engelske Fagforening for Kedelsmede; for det Tilfælde at dette er mere end Pral, har Hovedbestyrelsen gjort Skridt til, at faa ham exkluderet der ogsaa, for sin ukollegiale Opførsel.

Nykøbing F.

Den nye Kasserer er P. M. Petersen, Staldgaarden 4. Udbetalingen til Rejsende finder Sted her Hverdage Kl. 12—1 og Kl. 6—7½ Aften. Søndag Form. Kl. 8—10. Paa samme Tid og Sted bør enhver Arbejdssøgende I envende sig, *forinden* han søger Arbejde.

Bestyrelsen.

Jærnfabrikanternes Principper.

I en Omtale af Striden paa Fabriken „Titan", skriver Formernes Fagblad:

Det er for Resten nogle løjerlige Principper, de Fabrikanter er i Besiddelse af. Naar Formerne har talt med dem om at faa Timeløn i Stedet for Akkord, har Svaret al Tid været, at dette stred imod deres Principper, og at de derfor ikke kan indgaa herpaa. Vi forstaar: Et Princip er *det*, som giver mest i Kassen.

Kong Salomon og Jørgen Hattemager.

Ret interessant er det at lægge Mærke til hvilken Forskel der er paa Fabrikantforeningens Optræden, naar der er Konflikt hos de store eller smaa Arbejdsgivere, eller hos de mere eller mindre fremtrædende Medlemmer indenfor Fabrikantforeningen. Saaledes nu ved „Titans" Konflikten. Hvilken Helvedes Støj der blev lavet for at D'hrr. Helweg og Hauberg, Lederne i den københavnske Fabrikantforening kunde faa Lov til at hævde deres *uundværlige Selvbestemmelsesret* overfor Lønforholdene paa Fabriken. — Men da Gas- og Vandarbejder-Strejken bevirkede, at vi bleve nødsagede til at nedlægge Arbejdet hos forskellige Smedemestre for at fremtvinge en Minimalløn af 40 Øre i Timen for alt Gas- og Vandarbejde, da hørte man ikke noget fra Smedemestrenes Allierede, Fabrikanterne, intet om Arbejdsgivernes uundværlige Selvbestemmelsesret, nej, Smedemestrene bleve overladte til deres Skæbne, og maatte bide i det sure Æble og give de 40 Øre. Hvis Konflikten paa Titan havde udviklet sig til Lock-out, som den jo var paa Nippet til, saa havde D'hrr. Smedemestre maattet lukke deres Værksteder paa ubestemt Tid for at D'hrr. Helweg og Hauberg kunne tiltvinge sig Ret til at gaa udenom alle indgaaende Forpligtelser og Overenskomster, men da Svendene hos Smedemestrene forlangte den forhadte Minimalløn indført, oven i Købet en høj Minimalløn, trak man paa Skuldrene. Det var jo ikke Kong Salomon det gik ud over, men en simpel Hattemager.

Eller Strejken hos Mogensen paa Christianshavn. En 4 Ugers Arbejdsnedlæggelse for at tvinge en uartig Skruebrækker væk fra Værkstedet. Ikke et Ord om den uundværlige Selvbestemmelsesret til at beskæftige hvilke Folk Fabrikanten vil, ingen Lock-out, ingen General-Lock-out, ingen Ting andet end en Skrivelse en Gang imellem mellem Organisationerne, indtil vi vare skikkelige nok til at lade Spørgsmaalet afgøre af en Voldgift.

Men naturligvis det var jo ikke Kong Salomon-Helweg det drejede sig om i dette Tilfælde, det var kun den stakkels Jørgen Hattemager-Mogensen paa Christianshavn.

Arbejdernes Teater.

I Søndags gik gamle Hostrups Skuespil „Tordenvejr" over Scenen paa Enghavevej. Man maa beundre det flinke Selskab der saaledes formaar at bringe det ene store og vanskelige Stykke til Opførelse efter det andet. Men Publikum paaskønner det ogsaa. Fremkaldelser efter hver Akt, og hele fire ved Stykkets Slutning.

Lønforhold i Sverrig.

Den mellem „Sv. J. & M. Forbund" og „Kockums Maskin- og Skibsværft i Malmø" bestaaende Løntarif er, fra Forbundets Side opsagt til 1. April d. A.

Skibs- og Kedelsmede ønsker Minimallønnen forhøjet fra 22 til 25 Øre for Arbejdere der er fyldt 21 Aar og som have arbejdet ved Faget i 3 Aar, samt et Løntillæg af 2 Øre for alle Arbejdere der nu have 25 Øre eller derover.

De ved Jærnbanevognsfabrikationen beskæftigede Arbejdere ønsker en Minimalløn af 28 Øre for 22aarige Arbejdere med 4 Aars Faguddannelse samt et Tillæg af 3 Øre for alle Timelønninger.

Endelig forlanger Smederne 25 Øre som mindste Timeløn for alle 22aarige eller for 20aarige naar disse sidste have været beskæftigede ved Faget i 4 Aar, samt Indskrænkning i Arbejdstiden, extra Betaling for Overarbejde og 3 Øres Forhøjelse paa alle Timelønninger.

* * *

Ved gensidig Imødekommen er en Konflikt mellem „Sv. J. & M. Forbund" og „Lagerstedts Metalfabrik i Eskllstuna" afsluttet den 13. Jan og den indgaaede Overenskomst gælder til 30. April 1900 med 2 Maaneders Opsigelsesfrist.

Ved Overenskomsten fastsattes en mindste Timeløn af 27 Øre for Arbejdere som er fyldt 18 Aar og have arbejdet ved Faget i 2 Aar, for Arbejdere der er fyldt 21 Aar og have 4 Aars faglig Uddannelse vedtoges 35 Øre som Minimalløn. Arbejdstiden bliver 10 Timer pr. Dag. Overarbejde betales med 50 % Tillæg for de første 3 Aftentimer og 1 ½ Time før den normale Arbejdstid om Morgenen. Nat- og Søndagsarbejde betales med 75 % Tillæg. Akkordpriser fastsættes af Arbejdsgiver og Arbejder i Forening, saafremt et Resultat ikke naas herom, henvises Spørgsmaalet til Metalarbejdernes Fagforening.

Advarsel.

For de af vore Medlemmer, som have med Pengeforsendelser at gøre, hvadenten det er Kasserere der sende større Beløb ind til Hovedkassen, eller det er Medlemmer, som arbejde uden for den By, hvor deres Afdeling findes og derfor til Tider ere nødsagede til at sende Medlemsbog og Penge med Postvæsnet, henleder vi Opmærksomheden paa Postlovens § 20, der lyder:

„*For uden Angivelse at sende Penge eller Værdisager i ikke-anbefalede løse Breve bødes Femtedelen af den fordulgte Værdi, dog ikke over 20 Kr.*"

Vi skal med det samme til Underretning for disse Medlemmer meddele, at alle Beløb indtil 200 Kr. til København og 100 Kr. til Provinserne kan forsendes paa *Postanvisning* hvorimod Beløb der overstiger ovennævnte forsendes i *Pengebreve* med den indlagte Sums nøjagtige Angivelse, eller paa 2 eller flere Postanvisninger. Postanvisninger og Pengebreve faaes paa ethvert Postkontor.

Bygning af et Vandtaarn i New-York.

Som „Zeitschr. d. Vereines deutscher Ingenieure" meddeler i et af de sidste Numre, er der i New-York paa en ganske original Maade blevet opført et Vandtaarn af Jærnplader. Taarnet — som er et mægtigt „Rør" paa 32 m. Højde og 11,58 m. i Diam., altsaa ca. 3350 cbm. Rumindhold, — skulde monteres af 21 Pladebelter, som nittedes paa Stedet. De nederste Plader vare 29 mm. tykke og opefter anvendtes successivt tyndere, saaledes at det øverste Bælte dannedes af 10 mm. Plade. Ophejsningen af de 1,5 t tunge Plader vilde have udfordret svære og bekostelige Stilladser, som tilmed vilde have været vanskelige at anbringe, hvorfor man besluttede helt at undvære dem. I Stedet for byggede man Taarnet op indvendig fra paa følgende Maade: Efter at det nederste Bælte var færdiggjort, fyldtes det med Vand, og heri anbragtes en flydende, kasseformet Pram eller Flaade; dennes Bæreevne var 13600 kg., dens Siders Længde 6,1 × 6,1 m. og Dybgaaende 0,76 m. Herpaa anbragtes nu en toarmet Kran, der dels benyttedes som Ophejsningsapparat for Pladerne og dels bar Nittemaskinen; endvidere var paa Prammen anbragt 3 Esser til Opvarmning af Naglerne, samt det øvrige fornødne Værktøj. Efterhaanden som Taarnet blev højere hævedes Kranen, ved at indpumpe mere Vand. For ogsaa at gøre Taarnets udvendige Side tilgængeligt under Arbejdet, var der over Prammen anbragt 8 kryssende Dragere, som med deres Ender ragede ud over Taarnets Væg, heri ophængtes Stilladser for Arbejderne udvendig. I samme Øjemed ophængtes et Stillads indvendig paa de øverste Pladers Rande, som saaledes dannede en smal Løbebro hele Vejen rundt.

Til Nitte- og andre Maskiners Drift benyttedes komprimeret Luft. Den frembragtes af Kompressorer, anbragte i et Skur sammen med en Dampmaskine og en Vandrørskedel, ved Siden af Byggepladsen. Dampmaskinen leverede tillige Kraften til et i Skuret anbragt Hejseværk, hvortil Krankæden var ført. Arbejdet paabegyndtes den 11te November 1897 og var fuldendt den 7de Februar 1898. I Begyndelsen beskæftigedes 16 Arbejdere og senere 34. I hvert Ringbælte var 1400 Nittesamlinger.

Raat.

Som bekendt skal enhver Fabrik efter Ulykkesforsikringsloven forsikre deres Arbejdere mod Følgerne af Ulykkestilfælde, og meddele dette ved Opslag paa Fabriken.

Ifølge indløben Meddelelse til os fra *Stubbekøbing* har Arbejderne paa det derværende Jærnstøberi henvendt sig til Fabrikanten for at faa en saadan Plakat op, for at de kunne se om de vare betryggende forsikrede. Fabrikanten, Hr. Rasmussen, nægtede rentud at gøre dette, men nogle Dage efter kom dog Opslaget — *i Pissoiret.*

Vore Fagfæller i Stubbekøbing anmoder om Tilladelse til at danne en Afdeling til Værn for deres Interesser. Efter den af Hr. Rasmussen udviste Raahed, at dømme, kan det vist ogsaa gøres nødvendigt.

Lønforhøjelse.

Hos Mollerup i Esbjerg er nu gennemført en Minimalløn af 33 Øre pr. Time, og fra 1. April d. A. 35 Øre pr. Time.

Nr. 6618 Søren Mortensen,

hvis Bog indkaldtes til Revision paa Hovedkontoret i Decbr. Fagblad, har endnu ikke indsendt denne, hvorfor det herved paalægges Afdelingskassererne at eftersøge og indsende den.

Efterlysning.

Medlem Nr. 10521 Chr. Lindhardt bedes henvende sig til Arbejdsanvisningskontoret i *Aarhus*, da der henligger et Overskud til ham fra Møller & Jokumsen i Horsens.

(Meddelelse af $^{10}/_{1}$ 99 fra Aarhus.)

Aktieudbytte. Aktieselskabet „Københavns Flydedok og Skibsværft" giver 5 pCt. i Udbytte for det forløbne Driftsaar. Desuden foretages der Henlæggelser til Fornyelsesfond og Reservefond.

— Aktieselskabet *Carl Lunds Fabriker* giver et Udbytte af 7 pCt. for det forløbne Aar

(Ingeniøren.)

Streiken i Hinnerup

paa Tscherning Dybbroes Fabrik er *sluttet* og Arbejdet atter genoptaget.

Arbejderne fik en Lønforhøjelse af fra 1—3 Øre pr. Time, saaledes at mindste Løn blev 33 Øre pr. Time.

Streiken hos Mørch, Frederikshavn

vedvarer fremdeles. Tilgang frabedes.

Ved Kongressen i Paasken

kommer tilstede som Gæst Formanden for „Deutsche Metallarbejder-Verband" Hr. *Alexander Schlicke.*

Vort tyske Broderforbund har til Gengæld indbudt en Repræsentant af vort Forbund til at overvære den tyske Kongres, der tilfældig afholdes umiddelbart efter vor, i Halle a. S. Hovedbestyrelsen har modtaget Indbydelsen, men har endnu ikke valgt nogen Delegeret.

Kongressen.

De Afdelinger, der endnu ikke har meddelt Hovedkontoret hvem der er valgt til Kongresdelegeret, bedes opgive dette snarest. *Hovedbestyrelsen.*

Fra Maribo.

Medlem Nr. 4370 C. Jørgensen, som har været offentliggjort i Fagbladet for Oktober som slettet paa Grund af Gæld, har nu betalt denne, og er atter Medlem.

A. Larsen, Kasserer.

Lønforhøjelse.

Fra Naskov meddeles os, at vore Kolleger paa Sukkerfabriken har faaet en Lønforhøjelse af fra 1—5 Øre pr. Time.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 3124, J. C. Jensen (Aalborg), 4849, A. A. J. Christiansen (Odense), 7482, M. P. Christensen (Kbhvn. Afdl. 1), 11120, Hans Hansen (Kbhvn. Afdl. 1), 7484, K. Hemmingsen (Kbhvn. Afdl. 2), 2744, C. Petersen (Aarhus), 6625, Jensen Hedegaard (Aarhus), 10779, Jens Nielsen (Aarhus), 10706, K. J. Johansen (Kbhvn. Afdl. 3), 10731, J. C. Nielsen (Kbhvn. Afdl. 3), 9591, Chr. Hornemann (Aalborg), 1231, P. Olsen (Kbhvn. Afd. 2), 748, C. Jensen (Kbhvn. Afdl. 5).

Følgende Medlemmer have atter *fundet* deres Bøger:

Nr. 8123, N. R. Knudsen, 2977, F. J. Weber (Helsingør), 8411, C. P. Jørgensen (Kbhvn. Afdl. 1).

Følgende Medlemmer ere afrejste uden at melde Afgang:

Nr. 11297, O. Olsen (fra Næstved).

Afdød Fagfælle.

En af Organisationens Banebrydere i Sverrig, *N. P. Fors*, som vil være kendt af mange af vore Medlemmer, er afgaaet ved Døden.

Järnarbetaren, vort svenske Broderorgan, mindes i sit sidste Nummer i en smuk Nekrolog den afdødes Liv og Arbejde i Forbundets Tjeneste.

Licitationer.

Aarhus Stadsingeniør; Opvarmning og Ventilationsanlæg. Ved den d. 30. December 1898 afholdte Licitation indkom følgende Tilbud:

L. Christensen, Aarhus, Kr. 8,600, Bruun & Sørensen, Aarhus, Kr. 10,337, J. Bang, København, Kr. 10,020 (Ovnkapper ikke indbefattet), Monies & Andersen, København, Kr. 11,317, Recks Opvarmningskompagni, København, Kr. 11,475, H. Thorbrøgger, København, Kr. 12,960, Hejn & Møller-Holst, København, Kr. 13,991, Caroc & Leth, Aarhus, Kr. 14,500 (Repræsentanter for Gebr. Körting, Hannover), Buchtrups Maskinfabrik, Randers, Kr. 14,850, Aktieselskabet „Vølund", København, Kr. 14,025, Kristianshavns Jærnstøberi og Maskinfabrik, København, Kr. 15,480.

Bruun & Sørensens Tilbud blev antaget.

(Ingeniøren).

Københavns Afdl. 1.

Til Klubkassererne!

I Følge Bestyrelsens Beslutning af 19. Januar skal jeg herved meddele d'Hrr. Klubkasserere, at der ikke, som hidtil ofte er sket, maa gives Medlemmer, som er paa Udarbejde *indenfor* Landets Grænser, en længere Restancefrist end Lovene tillader. For Medlemmer, som ere paa Udarbejde *udenfor* Landets Grænser, kan der tilstaas en længere Restancefrist, naar der i Forvejen sker Anmeldelse herom til Forbundets Kasserer.

Samtidig skal jeg *gentagende* gøre opmærksom paa, at der ikke maa modtages Kontingent af Medlemmer fra andre Afdelinger inden de ere afmeldte fra vedkommende Afdeling og tilmeldte i Afdeling 1, hvilket man bør lade Medlemmerne selv besørge.

P. B. V.

N. Jakobsen, Kasserer.

Anvisningskontoret i Svendborg.

Fagfæller, der søger Arbejde i Svendborg, bedes forinden henvende sig til Kassereren, Jakob Jensen, Søgaardsvej 10. Træffes Kl. 12—1 og 6—7 Aften. Udbetaling finder kun Sted 6—7 Aften.

Bestyrelsen.

Rettelse.

Medlem Nr. 426 A. Eisenreck er af en Fejltagelse bleven optaget paa den i Juni Fagblad offentliggjorte Liste over Medlemmer, som vare slettede, fordi de ikke havde betalt Bidrag til Lock-outen i 1897.

N. Jakobsen,
Kasserer for Kbhvns. Afdeling I.

Anvisningskontoret i Middelfart.

Enhver der søger Arbejde i Middelfart bedes *først* henvende sig hos Kassereren F. F. Nielsen, Søndergade 300.

Bestyrelsen.

Anvisningskontoret i Nakskov.

Alle Arbejdssøgende bør henvende sig hos Kassereren, Maskinarb. Conrad Nielsen, Bredgade 278, forinden de søge Arbejde i Nakskov.

Bestyrelsen for Nakskov Afdeling.

Postadresse:

Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbund København K.

Telegramadresse: Smedeforbund, København.

Telefon 5121. Forbundets Kontor er Larslejstræde Nr. 1, aabent for Udbetalinger til Rejsende og andre Forretninger fra 9—11 Form. og 6—7 Aften, Mandag og Torsdag tillige fra 7—8 Aften.

Alle Arbejdsløse bedes melde sig paa Arbejdsanvisningskontoret, paa de ovenfor anførte Tider inden de søger Arbejde.

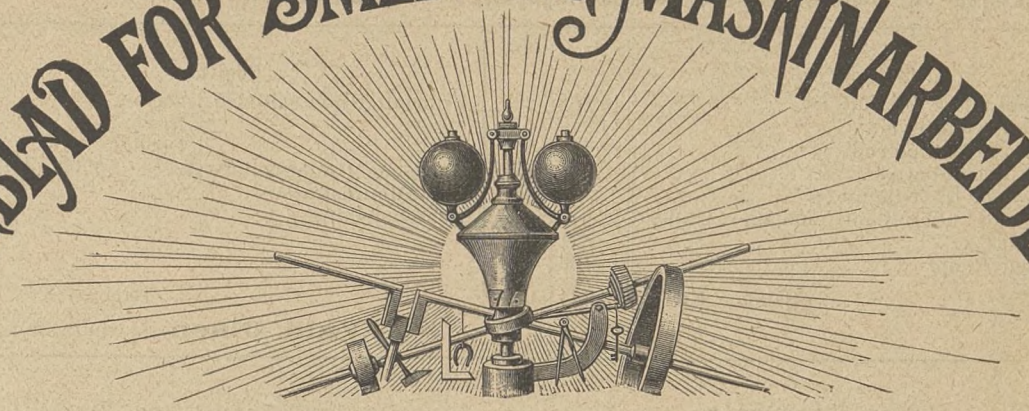
I Provinserne bør ligeledes alle Arbejdsløse henvende sig til de derværende Arbejdsanvisningskontorer inden de søger Arbejde.

Medlemmerne bør aldrig betale Kontingent uden samtidig at faa Mærker paaklæbede i deres Bøger.

Ingen Mærker maa paaklæbes uden samtidig tydelig at overstemples.

Redigeret af *Vald. Olsen.*
Lützhöft-Petersens Bogtrykkeri Aktieselskab. Kbhvn. K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund

Nr. 6 | Marts 1899 | 11. Aargang

Det sidste Tag.

Smedene og Maskinarbejderne kan være stolte af deres Organisation. Den rækker fra „Skagen til Gjedser" og omspænder det ganske Land. Næppe en eneste Arbejdsgiver i Danmark har kunnet undgaa at føle Organisationens Magt og Indflydelse i de senere Aar, og næppe en eneste Fagfælle, Medlem eller Ikke-Medlem, har kunnet undgaa at lægge Mærke til Organisationens velsignelsesrige Virksomhed.

I Følge vor nye Statistik, (som findes omstaaende i Uddrag,) talte vi den 1. Januar 1899 af fuldt berettigede Medlemmer 6356 og vi vedbliver at gaa rask frem, takket være vore dygtige Agitatorer rundt paa alle Værksteder overalt i Landet, og vore hensynsløse Arbejdsgivere, der, ved deres Adfærd driver de vaklende over i vore Rækker.

Men vi kan dog ikke slaa os til Ro, før vi har alle Smede og Maskinarbejdere i Organisationen. Og det har vi ikke endnu. Der ligger endnu Land uopdyrket, og dette maa vi tage fat paa.

For det første har vi Statsværkstederne. Der har vi ikke ret mange Medlemmer. Vore forskellige reaktionære Regeringer har forstaaet ved Trusler om Brødløshed at holde disse vore Kolleger udenfor vor Bevægelse. Dette bør have en Ende. Ingen kan nu længer undskylde sig med, at de ikke „tør" være Medlem af Organisationen. Vi har Medlemmer paa alle Statsværksteder nu, og kan den ene være Medlem, kan den anden jo ogsaa, og desuden behøver vore Kolleger nu ikke længer at være bange for at andre uorganiserede Smede og Maskinarbejdere skal komme og optage Pladserne, thi saadanne findes ikke.

Og Statsværkstederne kunne saamænd nok trænge til at Fagforeningerne tog sig lidt af dem. Der staar her Folk i deres bedste Alder for en Timeløn, som en ung Svend, der lige kom ud af Læren, vilde skamme sig ved, vorne Folk er her Genstand for en Brutalitet fra de mange „Overordnedes" Side, saa vore Kolleger faar den Opfattelse, at de hele deres Levetid er Rekrutter o. s. v., saa der er Opgaver nok for organiserede Arbejdere.

Og vore Kolleger paa Statsværkstederne vil ikke kunne være bekendt længere at staa udenfor Organisationen. Af Statistiken ser vi, at af vore Kolleger paa Statsbanernes Værksteder i København, som vi har Oplysning om, ialt 299 Mand, har 264 kun 32 Øre eller derunder, ja 101 staar endnu paa 28 Øre. Kun 10 Mand er naaet at drive Lønnen op til 35 Øre pr. Time, og et lignende Antal staar endnu paa 27 Øre pr. Time. Det er Lønninger, man ikke vilde vove at byde Smede og Maskinarbejdere andre Steder, men som man kun byder uorganiserede Arbejdere.

For det andet har vi de smaa Provinsbyer, hvor der ikke er, og ikke kan være nogen Afdeling. Der er Forholdene lige saa slette. I det Hele taget er det jo en Kendsgerning, at hvor Organisationen mangler, der er Lønnen lav og Behandlingen daarlig. Men her var en Opgave for vore Provins-Afdelinger. Næsten hver Provinsby hvor Forbundet har Afdeling, har sin lille Naboby, hvor Smedenes Antal er saa ringe, at der ingen Afdeling kan existere, men hvor der dog tiltrænges Organisation og dennes Følgesvend, Forbedring af Løn- og Arbejdsforhold. Vore Provins-Afdelinger bør strax lægge Haanden paa Værket, og søge at faa deres Nabobys uorganiserede Kolleger til at indmelde sig i Afdelingen, eller eventuelt at danne en Klub eller Adelingsfilial, saaledes som foreslaaet i Hovedbestyrelsens Lovudkast, hvis et tilstrækkeligt Antal Medlemmer melder sig.

Naar vi saa har taget dette sidste Tag, naar vi har faaet Statsarbejderne med i Organisationen, og de mindre Byers Kolleger organiserede i Klubber eller Afdelingsfilialer, — saa er først det Tidspunkt indtruffet, hvor man kan sige, at Smedene og Maskinarbejderne i Danmark ere organiserede.

Rejse- og Understøttelseskassens Regnskab for Oktbr. Kvartal 1897.

Indtægt.	Kr.	Øre
Kassebeholdning fra Juli Kv.	42,968	26
Indbetalt i Kontingent		
— i Afdelingerne	12,746	85
— i Klubberne	74	25
— paa Hovedkontoret	37	35
Tilbagebetalt uberettiget modtaget Understøttelse	21	00
Tilskreven Rente	736	32
Balance Kr....	56,584	03

Udgift.	Kr.	Øre
Udbetalt Understøttelse i Oktbr.	1,808	00
— — i Novbr.	2,115	00
— — i Decbr.	2,986	00
Rejse- og Understøttelseskassens Tilskud til Administration	60	00
Kassebeholdning	49,615	03
Balance Kr....	56,584	03

Vald. Olsen, Hovedkasserer.

Vor Statistik.

I. Lønnen.

Som det vil være Medlemmerne bekendt, udsendtes der i September f. A. Lønskemaer i den Hensigt, at man paa Grundlag af de indkomne Besvarelser kunde udarbejde en Statistik, der gav et paalideligt Billede af Lønforholdene i Faget. Denne Statistik foreligger nu i den nylig udkomne Beretning, men da denne ikke kommer alle Medlemmer i Hænde, skal der i det følgende gives en Oversigt over Statistikens Hovedresultater.

Der indkom ialt 4500 Besvarelser, hvoraf godt Halvdelen fra København, Resten fra Købstæderne. Den gennemsnitlige samlede Fortjeneste pr. Time udgjorte i København **40,$_5$ Øre**, i Købstæderne **34,$_5$ Øre.** Ser man paa de forskellige Aldersklasser og sondres der tillige mellem Timelønnen og Akkordoverskudet pr. Time faas følgende Resultat?

Aldersklasse	København			Købstæderne		
	Den gennemsnitlige Timeløn	Accordoverskud pr. Time	Samlet Fortjeneste pr. Time	Den gennemsnitlige Timeløn	Accordoverskud pr. Time	Samlet Fortjeneste pr. Time
Under 25 Aar	32,$_9$	4,$_2$	37,$_1$	30,$_3$	2,$_1$	32,$_4$
25—34	35,$_8$	6,$_5$	42,$_3$	31,$_9$	4,$_0$	35,$_9$
35—44	37,$_1$	6,$_5$	43,$_6$	32,$_4$	4,$_0$	36,$_4$
45 og derover	35,$_4$	5,$_8$	41,$_2$	31,$_7$	3,$_9$	35,$_6$
Ialt:	34,$_9$	5,$_6$	40,$_5$	31,$_3$	3,$_2$	34,$_5$

Statistikken omfatter, som det vil erindres fra de udsendte Lønskemaer, kun en bestemt Uge i Septbr. 1898. Spørgsmaalet bliver nu: kan man herfra slutte sig til den samlede Aarsindtægt? Uden videre kan dette naturligvis ikke lade sig gøre. For det første hører September vistnok til Maanederne med bedst Fortjeneste, for det andet maa der tages Hensyn til de Dage, der gaar fra ved Arbejdsløshed, Sygdom o. lign. Til den førstnævnte Omstændighed kan der foreløbig ikke tages Hensyn, da der jo kun findes denne ene Opgørelse; derimod kan der opstilles følgende Beregning angaaende de Dage, der skal trækkes fra.

Aldersklasse	Fragaar paa Grund af:			
	Arbejdsløshed	Sygdom	Militærtjeneste	Ialt:
Under 25 Aar	14	5	20	39
25—34	7	5	5	17
35—44	8	5	„	13
45 og derover	13	8	„	21
Ialt:	10	5	9	24

Det bemærkes, at kun Tallene for Arbejdsløshed beror paa statistiske Undersøgelser, og det endda kun for Københavns Vedkommende, de andre Tal er derimod et Skøn, der kan afvige en Del fra det virkelige. Regner man nu endvidere, at der gaar 65 Dage fra for alle Aldersklasser som Søn- og Helligdage samt frivillige Ferier, bliver Antallet af Arbejdsdage for de enkelte Aldersklasser: 261, 283, 287 og 279. Beregner man paa Grundlag heraf Aarsfortjenesten, kommer man til følgende Resultat:

Aldersklasse	Aarsfortjeneste	
	København	Købstæderne
Under 25 Aar	970 Kr.	805 Kr.
25—34	1200 „	1015 „
35—44	1250 „	1045 „
45 og derover	1150 „	990 „
Ialt:	1120 Kr.	950 Kr.

I København skulde altsaa en Aarsfortjeneste af *1200 à 1250 Kr.* være det normale for en Smed *i sin bedste Alder* (25—44 Aar); i Købstæderne skulde Fortjenesten gennemgaaende være 200 Kr. lavere. Forskellen mellem København og Købstæderne er dog ikke nær saa stor for de unges Vedkommende, og det samme er Tilfældet for Aldersklassen 45 Aar og derover.

Det er en Selvfølge, at disse Tal kun kan gælde som et foreløbigt Resultat. Der er saaledes ikke taget Hensyn til Fortjenesten ved Overarbejde. men til Gengæld er Antallet af Dage uden Beskæftigelse snarest større end her beregnet.

Til nærmere Oplysning om Alderens Indflydelse paa Lønforholdene hidsættes følgende Tabel over den gennemsnitlige Timeløn:

	København	Købstæderne
Under 20 Aar	31.$_4$	29.$_0$
20—24 Aar	33.$_1$	30.$_5$
25—29 —	35.$_4$	31,$_7$
30—34 —	36.$_4$	32.$_2$
35—39 —	36.$_7$	32,$_5$
40—44 —	37,$_7$	32.$_4$
45—49 —	36,$_0$	32.$_4$
50 54 —	35.$_0$	31.$_1$
55 og derover	34.$_1$	30.$_0$
Ialt	**34.$_9$**	**31.$_3$**

I København stiger Timelønnen altsaa langt stærkere med Alderen end i Købstæderne; Stigningen udgør nemlig henholdsvis 6.$_3$ Øre (fra 31.$_4$ til 37.$_7$) mod 3½ Øre (fra 29.$_0$ til 32,$_5$). Men naar saa Timelønnen fra det 40—44 Aar begynder at gaa nedad, er Bevægelsen i denne Retning til Gengæld ogsaa stærkere i København end i Købstæderne.

Paa de store Fabriker er Fortjenesten gennemgaaende større end i de mindre Virksomheder, hvad der vil fremgaa af nedenstaaende Tabel:

København	Gennemsnitlig Timeløn	Akkordoverskud pr. Time	Samlet Fortjeneste pr. Time
Større Maskinfabriker	34.6	7.9	42.5
Burm. & Wain og Flydedokken	34.1	6,6	40.7
Mindre Maskinfabriker	35.5	4.1	39.6
Maskinværksteder	36.8	2.5	39.3
Kleinsmedeværksteder	35.2	1.6	36.8
Grovsmedeværksteder	37.0	—	37.0
Købstæderne			
Større Maskinfabriker	31.2	4.1	35.2
Mindre Maskinfabriker	31.4	1.9	33.2
Smedeværkstederne	31.0	—	31.0

Medens Timelønnen altsaa for Københavns Vedkommende er højst i de smaa Bedrifter, bliver Forholdet omvendt, naar Akkordoverskudet lægges til.

Procentvis er Fordelingen paa Timelønsatserne saaledes:

	32 Øre og derunder	33—39 Øre	40 Øre derover	Ialt
København				
Alle Smede	30	54	16	100
Alderskl. 15-44 Aar	17	61	22	100
Købstæderne				
Alle Smede	74	23	3	100
Alderskl. 25-44 Aar	64	31	5	100

Holder vi os alene til Aldersklassen 25—44 Aar, viser det sig, at 17 % af Københavns og 64 % af Købstædernes Smede endnu ikke har naaet en Timeløn af 33 Øre.

Til Oplysning om Arbejdsforholdets Stabilitet hidsættes følgende Procentberegning:

Af 100 Svende havde været beskæftiget i samme Plads:

	København	Købstæderne
Under 1/2 Aar	36	33
1/2— 2 Aar	26	29
2—10 —	26	28
10 Aar og derover	12	10
Ialt	100	100

En nærmere Undersøgelse viser, at i de større Virksomheder er der forholdsvis flere, der har været længe i samme Plads end i de smaa. Hos Burmeister & Wain har saaledes 1/5 af Arbejderne været beskæftiget over 10 Aar. Paa Smedeværkstederne i Købstæderne finder man derimod kun 2 %, der har været over 10 Aar paa samme Sted; medens over Halvdelen ikke er over 1/2 Aar gamle i Pladsen.

Hvilken Indflydelse Arbejdsforholdets Stabilitet har paa Lønnen ses af følgende Tal:

Beskæftiget paa samme Sted:	Den gennemsnitlige Timeløn København	Købstæderne
Under 1/2 Aar	33.2	30.5
1/2— 2 Aar	34.5	31.1
2—10 —	35.8	32.0
10 Aar og derover	37.0	32.4

Nu er det jo imidlertid tidligere paavist, at der finder en Lønstigning Sted med Alderen, og man kunde da spørge, om dette ikke er den egentlige Aarsag til, at der finder en Stigning Sted efter Beskæftigelsestidens Længde; thi de ældre Svende er naturligvis ogsaa dem, der har været længst i samme Plads. I Virkeligheden er Forholdet dog det omvendte, idet de ældre Svende kun faar mere i Løn, fordi de har været længere i samme Plads. Dette kan man se deraf, at hvis man forudsætter, at alle Svende gennemgaaende havde været lige lang Tid beskæftiget paa samme Sted, vilde Lønstigningen standse allerede ved 25 Aars Alderen.

Det her sagte gælder dog nærmest kun om de større Fabriker. For de mindre Fabriker og Værkstederne synes der kun at være Forskel paa dem, der har arbejdet under 1/2 Aar og dem, der har arbejdet længere end dette Tidsrum i samme Plads.

Nedenfor meddeles en Oversigt over Gennemsnitstimelønnen og den samlede Timefortjenestes Størrelse i en Del større Byer:

	Gennemsnitlig Timeløn	Samlet Fortjeneste pr, Time
København	34.9	40.5
Esbjerg	33.5	35.3
Helsingør	31.8	36.2
Aalborg	31.8	33.5
Horsens	31.6	37.2
Randers	31.6	34.4
Kolding	31.4	35.7
Nakskov	31.3	32.8
Aarhus	31.2	36.7
Odense	31.0	33.7
Fredericia	30.7	33.1
Vejle	30.2	37.4
Svendborg	29,6	40.3

Det er utvivlsomt, at der i de senere Aar er sket store Forbedringer i Lønforholdene, men da man ikke fra tidligere Aar har nogen virkelig Statistik omfattende hele Landet, kan man ikke nøjagtig angive, hvor stor Lønstigningen er. Den gennemsnitlige Timeløn synes paa Maskinfabrikerne i København at være steget fra 30 à 32 Øre til 34 à 35 Øre i Løbet af de sidste 2 Aar, altsaa en Stigning af mellem 3 og 4 Øre. For Kleinsmedeværkstederne er Forhøjelsen ca. 1 Øre nemlig fra 34 til 35 Øre. Gaar vi tilbage til 1892, finder vi for Maskinfabrikerne omtrent samme Timeløn som i 1896. Paa Kleinsmedeværkstederne derimod var Timelønnen den Gang kun 33 Øre, saaledes at der altsaa her har fundet en stadig jævn Fremgang Sted. Det maa dog bemærkes, at det ikke er sikkert, at den samlede Fortjeneste er gaaet frem i samme Maalestok som Timelønnen, thi det vil jo, navnlig for de større Virksomheder, i høj Grad afhænge af Akkordpriserne. Interessant er det imidlertid, at paa Grovsmedeværkstederne, hvor Akkordarbejdet ingen Rolle spiller, har Lønforbedringen været adskillig betydeligere, end i de andre Brancher. Timelønnen var her i 1892 ca. 30 Øre i 1896 35.4 og nu 37.0 Øre. Altsaa i 6 Aar en Stigning af 25 %! Dette hænger paa det nøjeste sammen med Grovsmedenes udmærkede Organisation. Ogsaa Skibssmedene har meget smukke Resultater at opvise nemlig fra 26 1/2 Øre i 1896 til 33 1/2 Øre nu, altsaa en Forhøjelse af over 25 % i Løbet af 2 Aar!

For Provinserne er det adskilligt vanskeligere at angive Fremgangen. Timelønnen synes i de fleste Byer at være steget med ca. 2 Øre i de sidste 2 Aar. I nogle Byer er dog Fremgangen langt større, saaledes Odense, Esbjerg og Aalborg, hvor den har været 4 à 5 Øre.

II. Arbejdsløshed.

Statistikken over Arbejdsløshed behandler kun Forholdene i København. Gennemsnitlig har de københavnske Afdelinger talt 3000 Medlemmer i 1898, og af disse har de 1293 eller 43 % været arbejdsløse i Løbet af Aaret. Tilsammen har disse 1293 Medlemmer været arbejdsløse i 30,700 Dage; altsaa gennemsnitlig 24 Dage hver. Fordelt paa det hele Antal Medlemmer, bliver det ca. 10 Dage pr. Mand.

Mest har Kedelsmedene lidt under Arbejdsløsheden, næsten ingen af dem synes at have haft Arbejde hele Aaret rundt. Nøjagtigt kan dette ganske vist ikke opgøres, da man ikke ved hvorledes de 3000 Medlemmer fordeler sig paa de forskellige Brancher. Skibssmedene synes at have klaret sig bedst, kun 6—7 % af dem har været arbejdsløse.

Statistikken viser, at jo ældre man bliver, jo vanskeligere er det at komme i Arbejde igen, naar man først en Gang er kommen ud af Arbejde. Men til Gen-

gæld indtræder Arbejdsløsheden ikke nær saa hyppigt blandt de ældre. I nedenstaaende Tabel viser første Kolonne Hyppigheden, anden Kolonne Varigheden af Arbejdsløsheden i de forskellige Aldersklasser:

	Af 100 Medlemmer havde været uden Arbejde:	Dage uden Arbejde pr. arbejdsløst Medlem:
Under 25 Aar	67	21
25—34 „	29	23
35—44 „	29	28
45 Aar og derover	28	46
Alle Aldersklasser:	43	24

Af de unge Medlemmer (under 25 Aar) har altsaa ikke mindre end 67 % været ude af Arbejde i Aarets Løb, medens kun 28 % af de ældre Medlemmer (over 45 Aar) har spadseret. Til Gengæld varer det saa kun 21 Dage for de unge, men 46 Dage for de ældre, inden de atter faar Arbejde. Resultatet heraf bliver, at Arbejdsløsheden beregnet paa det samlede Antal Medlemmer bliver omtrent ens for disse to Aldersklasser, medens den for den for de mellemste Aldersklasser viser sig betydelig lavere.

	Antal Dage uden Arbejde fordelt paa samtlige Medlemmer
Under 25 Aar	14
25—34 „	7
35—44 „	8
45 Aar og derover	13
Alle Aldersklasser:	10

Af de 1293 Medlemmer, der har været arbejdsløse, har naturligvis mange været ude af Arbejde mere end een Gang i Aarets Løb. Nedenstaaende findes en Oversigt herover:

783	Medl.	har	været	arbejdsløse	1	Gang
319	—	—	—	—	2	—
113	—	—	—	—	3	—
42	—	—	—	—	4	—
21	—	—	—	—	5	—
12	—	—	—	—	6	—
3	—	—	—	—	7	—

ialt 1293 Medl.

Tilsammen har de 1293 Medlemmer været ude af Arbejde 2126 Gange.

Det er foran paavist, at de ældres Arbejdsløshed gennemgaaende er af længere Varighed end de yngres. Dette fremgaar maaske nok saa tydeligt af nedenstaaende Oversigt.

Af 100 Medlemmer vare arbejdsløse

	14 Dage og derunder	15—28 Dage	4—10 Uger	Over 10 Uger	Ialt
Under 25 Aar	50	25	22	3	100
25—34 „	55	18	22	5	100
35—44 „	44	21	27	8	100
45 Aar og derover	39	13	25	23	100
Alle Aldersklasser	50	22	23	5	100

Nøjagtig Halvdelen af de arbejdsløse spadserede altsaa 14 Dage eller mindre, medens kun 5 % har gaaet ledige over 10 Uger. Men Forholdet er helt forskelligt for unge og gamle. Af de unge har kun 3 % spadseret over 10 Uger, medens det for de ældre er 23 %.

Om Aarsagerne til Arbejdsløsheden gives der i Statistikken interessante Oplysninger. Af de 30,700 Dage, der er gaaet tabt ved Arbejdsløshed, skyldes de 17,100, altsaa 55 %, Mangel paa Arbejde, medens de 9500 eller 21 % skyldes en frivillig Arbejdsnedlæggelse (Lønspørgsmaal, Uenighed med Værkførere o. lign., derimod ikke Streike, som her er holdt aldeles ude). Resten fordeler sig paa Sygdom, Militærtjeneste og andre Aarsager, hvortil maa bemærkes, at der ikke herved forstaas selve den Tid, vedkommende har været syg eller ligget i Tjenesten, men kun den Tid, der er spadseret efter Helbredelsen eller Hjempermitteringen.

Arbejdsløshed, der opstaar som Følge af Mangel paa Arbejde, er gennemgaaende af længere Varighed end den frivillige Arbejdsløshed, nemlig 16 Dage mod 11. Naar Sygdom er Aarsagen er Varigheden over 3 Uger og ved Militærtjeneste 1 Uge.

Aarsagerne optræder naturligvis ikke med den samme Styrke paa de forskellige Aarstider; om Vinteren spiller Mangel paa Arbejde den største Rolle, medens den frivillige Arbejdsnedlæggelse om Sommeren er mere fremtrædende. 100 Arbejdsløse fordele sig nemlig efter Aarsag saaledes:

	Mangel paa Arbejde	Uenighed, Lønspørgsmaal o. lign.	Sygdom	Andre Aarsager	Ialt
Januar Kvartal	58	32	2	8	100
April „	43	44	1	12	100
Juli „	41	50	1	8	100
Oktober „	53	31	3	13	100

Hvad forøvrigt Arbejdsløshedens Omfang i de forskellige Maaneder angaar, fremtræder den naturligvis med størst Styrke om Vinteren. Antallet af Dage, der er gaaet tabt ved Arbejdsløshed, var i de enkelte Maaneder følgende:

April	1787	Oktober	2918
Maj	1723	November	3612
Juni	1353	December	4419
Juli	1995	Januar	3255
August	1752	Februar	3239
September	1740	Marts	2913
Sommer	10,350	Vinter	20,356

Arbejdsløsheden er altsaa akkurat dobbelt saa stor om Vinteren som om Sommeren. Minimum og Maximum findes henholdsvis i Juni og December.

Om Arbejdsløsheden i Provinserne foreligger der som sagt endnu ingen Oplysninger, derimod kan det oplyses hvormange tilrejsende, der har søgt Arbejde her i København, og hvormange af dem, der har maattet rejse igen med uforrettet Sag. Dette er i nedenstaaende Oversigt opgjort for de enkelte Kvartaler:

	Tilrejsende	Faaet Arb. her	Rejst uden at faa Arb.	Uoplyst
Januar Kvartal	127	60	41	26
April „	205	142	36	27
Juli „	156	98	38	20
Oktober „	171	115	43	13
Ialt	659	415	158	86

Altsaa har gennemsnitlig $^2/_3$ af de Tilrejsende faaet Arbejde her.

Til Slutning skal angaaende det københavnske Anvisningskontors Virksomhed meddeles, at ca. $^1/_8$ af de arbejdsløse har faaet Plads ved dets Hjælp. I Betragtning af, at det er første Aar Kontoret er i Virksomhed, maa dette kaldes et godt Resultat.

III. Medlemsstatistik.

Forbundet er i de forløbne 2 Aar uafbrudt gaaet fremad i Medlemsantal. Og, hvad der er det glædelige ved det, det er en jævn stadig Fremgang. Ikke noget pludseligt Opsving, grundet paa en energisk dreven Agitation eller som Følge af store rystende Begivenheder indenfor Faget, men som sagt, *en uafbrudt og jævn Fremgang*, som giver os Haab om Fortsættelse indtil *alle* Smede og Maskinarbejdere ere organiserede.

Den 1. Januar 1897 var Medlemsantallet **4657**, den 1. Januar 1898 **5383** og den 1. Januar 1899 **6356**.

Hvormange Smede- og Maskinarbejdere der endnu staar uorganiserede, kan vi ikke opgive, idet der ikke findes nogen paalidelig Statistik over hvormange Smede- og Maskinarbejdere, der findes i Danmark. Vi tror ikke, vi regner meget fejl, naar vi sætter deres Antal 8000, og der er saaledes henved et Par Tusind endnu uden for vor Organisation.

I **1897** er indtraadt **2359** nye Medlemmer og *indmeldt paany* **161** Medlemmer, hvilket giver en Tilgang af **2520**. Da Fremgangen i Medlemsantal i 1897 kun er **726**, er de slettede Medlemmers Antal altsaa **1794** i 1897.

I 1898 er indtraadt **2007** nye Medlemmer og *indmeldt paany* **386** hvilket giver en Tilgang i 1898 af **2393**. Da Fremgangen i Medlemsantal kun har været **973**, er de slettede Medlemmers Antal i 1898 altsaa **1420**.

Det viser sig altsaa, at Medlemsantallets Forøgelse i 1898 er betydelig *større* end i 1897, og at Antallet af slettede Medlemmer i 1898 er betydelig *mindre* end i 1897.

Dette noterer vi som et glædeligt Bevis for, at der er større Stabilitet over Medlemmerne nu end før.

Vi bringer her en Tabel over hvormange Medlemmer hver enkelt Afdeling havde henholdsvis i Slutningen af Aarene 1897 og 1898, beregnet efter det indbetalte Kontingent i November og December Maaned 1897, og Oktbr., Novbr. og Decbr. 1898. Naar Oktober Maaned 1897 ikke er med i Beregningen er det fordi der i denne Maaned endnu fandtes Forstyrrelse i Kontingentindbetalingen, som Følge af den store Lock-outs Afslutning.

Afd. Navn	1897	1898	Afd. Navn	1897	1898
Kbhvns. Afd. 1.	1856	2307	Nakskov	162	122
— — 2.	254	303	Næstved	37	40
— — 3.	255	323	Nørre Sundby	11	21
— — 4.	117	159	Nyborg	„	28
— — 5.	201	368	Nykøbing M.	30	24
Aarhus	463	497	— F.	46	63
Aalborg	134	157	— S.	9	6
Assens	7	„	Odense	161	191
Esbjerg	57	71	Præstø	18	26
Fredericia	15	31	Randers	197	217
Frederikshavn	31	34	Ribe	7	6
Holstebro	12	13	Roskilde	38	32
Hadsund-Mariager	14	16	Rønne	„	54
Helsingør	249	231	Silkeborg	13	12
Hillerød	26	27	Skive	6	27
Hjørring	7	17	Slagelse	37	51
Holbæk	20	35	Stege	6	8
Horsens	164	187	Sorø	5	7
Haslev	6	3	Svendborg	104	107
Korsør	12	12	Thisted	9	18
Kolding	59	72	Varde	21	22
Maribo	66	61	Vejle	50	72
Middelfart	20	27	Viborg	16	23
			Samlet Antal Medlemmer	5017	6147

Klubbens Navn	1897	1898
Assens		9
Herning		10
Kallundborg		11
Ringsted		15
Samlet Antal Medlemmer		45

Forskellen mellem det her opgivne Medlemsantal og det ovenfor nævnte, der er fremkommen ved Opgivelse fra Afdelingerne, repræsentere Forbundets kontingentfri Medlemmer: gamle, syge, militære, dem der læser til Examen, de midlertidig bortrejste o. s. v., og i saa Henseende maa vi for 1897's Vedkommende regne med en Mængde Medlemmer, der vare bortrejste under Lock-outen og først kom tilbage længe efter at denne var sluttet, hvilken Omstændighed formentlig giver Forklaring paa den ret store Difference mellem Opgivelsen af Medlemsantal fra Afdelingerne ved Nytaar 1897—98, og Medlemsantallet beregnet efter det indbetalte Kontingent de 2 sidste Maaneder af 1897.

I 1897 har 816 Medlemmer nydt Hjælp af Rejse- og Understøttelseskassen, hvilket giver $15_{,15}$ % af Medlemsantallet. I 1898 har 1341 Medlemmer modtaget Understøttelse af denne Kasse, hvilket bliver $21_{,1}$ % af Medlemsantallet. Hertil maa dog bemærkes, at under den 3 Maaneders Lock-out i 1897 blev næsten intet udbetalt paa denne Konto, idet alle arbejdsløse Medlemmer bleve betragtede som Udelukkede og understøttede af Strejkekassen.

Vi giver her en Oversigt over Rejse- og Understøttelseskassens Indtægter og Udgifter i Aarene 1897—98.

INDTÆGT

	1897 Kr.	1897 Øre	1898 Kr.	1898 Øre
Januar Kvartal	6,220	5	10,933	47
April —	6,008	76	10,260	75
Juli —	3,068	60	10,854	45
Oktober —	9,398	73	12,858	45
Ialt	24,696	14	44,907	12

UDGIFT

	1897 Kr.	1897 Øre	1898 Kr.	1898 Øre
Januar Kvartal	4,129	30	8,629	„
April —	1,704	60	4,743	„
Juli —	477	„	3,573	„
Oktober —	5,939	„	6,909	„
Ialt	12,249	90	23,854	„

Kongressen.

Dagsorden

til Kongressen d. 30., 31. Marts samt 1. og 2. April:

1. Mandaternes Prøvelse.
2. Valg af Kongressens Embedsmænd.
3. Fastsættelse af Forretningsordenen.
4. Beretning om Forbundets Virksomhed siden sidste Kongres.
5. Regnskab for 1897—1898.
   a. Forbundets,
   b. Rejse- og Understøttelseskassens,
   c. Strejkekassens.
6. Revision af Lovene.
7. Fagbladet.
8. Skal Forbundet indmeldes under „Det samvirkende Fagforbund".
9. Indførelsen af en Minimalløn.
10. Vor Stilling til Akkord- og Daglønssystemet.
11. Lærlingespørgsmaalet og vor Stilling til ikke-faglærte Arbejderes Indgriben i vort Fag.
12. Forslag fra Svendborg angaaende Beslutning om Tiltrædelse af en eventuel Generalstrejke.
13. Kontraktbundne Arbejderes Forhold til Forbundet.
14. Bør det forlanges at „Værkførere" eller „Formænd" skal være Medlemmer af Forbundet?
15. Beslutning om paa hvilke Betingelser tidligere Medlemmer kunne genoptages, naar de ere slettede under Perioder, hvor der betales extra Strejkekontingent.
16. Forslag fra Næstved om Oprettelse af en Ulykkesforsikring.
17. En Forespørgsel fra Helsingør om Suspensionsret overfor Adelingernes Loves § 17.

18. Fastsættelse af Lønninger.
19. Valg af Formand og Hovedkasserer.
20. Valg af Hovedbestyrelse og Hovedrevisorer.
21. Fastsættelse af Tid og Sted for næste Kongres.

* * *

Kongressen aabnes Torsdag den 30. Marts Formiddag Kl. 10 pr. i *Dronningens Tvergade 55* (*Salonen „Kæden“*). Ingen tilstedes Adgang uden Mandat, der vil blive de anmeldte Afdelinger tilsendte til Udfyldning. Mandatet skal være underskrevet af Formanden og 2 Medlemmer af Bestyrelsen. Er Formanden valgt til at deltage i Kongressen, underskriver 3 Bestyrelsesmedlemmer.

* * *

Det anbefales de Delegerede saavidt muligt at undgaa at rejse Natten før Kongressens Aabning, da deres Arbejdskraft i saa Fald næppe vil kunne forslaa Dagen igennem.

De, der ønsker at være sikret Værelser, inden de ankommer, bedes meddele dette til Hovedkontoret inden den 26. Marts.

* * *

Hovedkassen betaler saavel Rejsepenge som 8 Kr. i Diæter pr. Dag til de Delegerede.

Skulde nogen Delegeret ønske Forskud til Bestridelse af Rejseudgifterne, bedes *Afdelingen* meddele dette til Hovedkontoret.

* * *

Indtil nu er følgende Afdelinger anmeldte: Viborg, Esbjerg, Hadsund-Mariager, Hillerød, Helsingør, Næstved, Nykøbing F., Odense, Svendborg, Ribe, Kolding, Middelfart, Roskilde, Thisted, Randers, Slagelse, Præstø, Horsens, Nakskov, Nyborg, Holbæk, Nykøbing M., Skive, Rønne, Stege, Maribo, Nørre Sundby, Aalborg, Varde, Frederikshavn, Aarhus, Holstebro samt de københavnske Afdelinger.

Dersom der findes Afdelinger, som enten ere glemte her, eller endnu ikke har anmeldt Deltagelse, bedes dette gjort uopholdeligt.

Hovedforbundets Regnskaber for 1897—98 ere nu omsendte saavel som Beretning om Forbundets Virksomhed i samme Tidsrum. Afdelingsbestyrelserne anmodes om, dersom de vil interpellere Hovedbestyrelsen angaaende Punkter i Beretningen eller Regnskabet, da at anmelde dette senest den 25. Marts. Der anmodes kun om dette, for at vi kan have tilstrækkelige Oplysninger paa rede Haand.

* * *

Vi meddelte i sidste Fagblad, at vor Kollega, Formanden i „Deutsche Metallarbeiter-Verband“, *Alexander Schlicke*, vilde komme til Stede paa vor Kongres. Vi kan denne Gang meddele, at ogsaa Formanden for „Svensk Järn- och Metallarbetare-Förbundet“, *Ernst Blomberg*, kommer til Stede.

Lønbevægelsen i Sverrig.

Vi meddelte i sidste Nummer af Fagbladet at vore svenske Fagfæller havde opsagt Løntarifen ved Kockums Skibsværft i Malmø.

Ifølge *„Järnarbetaren“* modtog Forbundet Opfordring fra Værftets Direktør om at indlede Underhandlinger om de stillede Fordringer strax — Svaret var forlangt til 20. Februar — og efter alt at dømme, vil Forhandlingerne have det Udfald, at den nye Løntarif vil foreligge godkendt af alle interesserede Parter inden den gamle udløber.

Slet saa let lader det ikke til at ville gaa i *Göteborg*, hvor Lønreglementet er opsagt paa elleve forskellige Værksteder. Der er endnu kun kommet Svar fra en Fabrikant „og“ siger *„Järnarbetaren“* skal dette Svar være et Udtryk for hvad de øvrige Arbejdsgivere vil indrømme os, saa faa vi se, hvorledes det gaar“.

Alle Maskinarbejdere opfordres til ikke at reise til Göteborg foreløbig for at søge Arbejde der.

Ny Maskinfabrik.

Ingeniørfirmaet F. L. Smidth & Co.. hvis Specialitet er Konstruktion og Bygning af Maskiner for Teglværker og Cementfabriker, har til Udvidelsen af deres Virksomhed bygget en ny større Maskinfabrik i Valby paa den Firmaet tilhørende Ejendom Lyshøj, der grænser umiddelbart op til den projekterede Station. Fabriken, der foreløbig vil kunne beskæftige ca. 100 Mand, har paabegyndt sin Virksomhed den 1. Januar 1899.

Aktieudbytte.

Aktieselskabet „Vulkan“, Maskin- og Waggonfabrik i Maribo, giver 8 pCt. i Udbytte til Aktionærerne for Aaret 1898, samt anvender foruden den statutmæssige Henlæggelse til Reservefonden ca. 17,000 Kroner af Overskuddet til Afskrivning.

Anvisningskontoret i Varde

er hos Kassereren F. C. Jensen, Slotsgade. Udbetaling til Rejsende samme Sted Kl. 12—1 og 6—7.

Ingen maa søge Arbejde uden først at have henvendt sig paa Anvisningskontoret.

Bestyrelsen.

Anvisningskontoret i Nykøbing F.

er Staldgaarden 4 hos Kassereren P. M. Petersen.

Rettelse.

I sidste Fagblad under „Indkomne Ændringer til Hovedbestyrelsens Lovudkast“ staar: Til § 4 e. *Vejle Afdl.* Punktet tilføjes: „De Delegerede i den By hvor Kongressen afholdes, afdrages 5 Kroner“. Det skal være en Tilføjelse til § **10**.

En nydelig Kollega.

De fleste københavnske Kedelsmede kender uden al Tvivl forhenværende Kedelsmed *Th. Andersen*, nu Formand hos Firmaet Smith, Mygind og Hüttemeier. For dem, som ikke kender ham, vil vi beskrive ham.

For ca. 10 Aar siden kom en lang, knoklet, hørhovedet svensk Bondesmed i Firmaets Tjeneste. Han gjorde sig snart bemærket ved stadig, naar Kedelsmedene havde Møde, at tale nedsættende om Formanden, (som forresten er Hædersmand fra 85) men paa Værkstedet gik han ham under Øjnene. Denne anede vel ikke, hvad det var for en Herre, han havde med at gøre, men i Forbindelse med Værkstedets gode Arbejdere satte han ham saa godt ind i Arbejdet, at han nu tror, han kan klare sig selv. Siden vi havde Lock-out i 97, har han ikke støttet Organisationen, men har været „Formand", og nu har han under Kedelsmedenes Streike kvitteret for sin Opdragelse her i Landet med at blive „staaende".

Dette er dog ikke det eneste, man kan lægge ham til Last. Han har nemlig paa alle Omraader, hvor han har kunnet, chikaneret Arbejderne og misbudt dem for deres Arbejde. Vilde man ikke sætte en Skraadaase og en Brændevinsflaske til gratis Afbenyttelse for ham, saa kunde man hverken lave Arbejdet hurtigt nok eller godt nok. Destoværre maa man sige, var der nok, som fyldte paa dette Danaide-Kar, og Resultatet er, at han nu præsenterer sig som en rigtig velnæret Samfundsstøtte.

At hans Overordnede ikke har set dette Fylderi er ubegribeligt, da han mange Gange allerede om Eftermiddagen har været meget paavirket af Spiritus. Det er ellers et Punkt, D'hrr. ikke ere saa overbærende med mod deres andre Arbejdere.

Men for at holde sig til Sagen.

Med dette Paafylderi maa der siges Stop. Vil Th. Andersen drikke, saa lad ham selv betale, og ingen som vil regnes for en god Forbundsfælle maa drikke sammen med denne Hædersmand. Forhaabentlig vil Firmaet lønne denne sin tro Tjener saa godt, at han selv faar Raad til at drikke sig ihjæl, saa vi ikke behøver at have Udgifter og Ulejlighed dermed.

Kedelsmede.

Ukollegiale Fagfællers Optagelse i Forbundet.

Der rører sig i denne Tid rundt paa Værkstederne en vis Misstemning mod den Liberalitet, hvormed man optager de Folk, som har skadet os under vore faglige Kampe. Naar man vil se paa denne Sag fra den rigtige Side, saa tror jeg, at man stod sig bedst ved at holde den Slags Elementer udenfor vor Organisation. De vil til enhver Tid, af det store Flertal af Medlemmerne blive betragtede med en vis Mistillid. Desuden har den Art Mennesker jo selv markeret deres Stilling i Samfundet saaledes, at man er berettiget til at sky dem ved alle Lejligheder. Man ser af Social-Demokraten, at der igen er optaget et Par af disse Mennesker. De ere anerkendte af Hovedbestyrelsen, og i Fremtiden har vi andre at taale dem, selv om ogsaa den enes Forhold har været saa graverende, at han endda har været ofret en særlig Artikel i vort Fagblad Jeg hørte for nogle Dage siden et gammelt og trofast Medlem sige: „Hvorfor forfølger man i Grunden Peter Ekfeldt saaledes, som man gør, hvis han en skøn Dag ser sin Fordel ved at være i Forbundet, saa bliver han optaget ligesom alle de andre". Der vil maaske siges, at det er Bestyrelsen, der bestemmer, hvorvidt et saadant Individ skal optages eller ej, men denne Paastand vil ikke holde Stik. Bagved hver Ansøgning staar en Stab af Medlemmer, som ved deres Underskrifter udtaler Ønsket om, at Vedkommende kan blive Medlem, og Bestyrelsens Flertal nægter ikke Optagelsen netop paa Grundlag af disse Medlemmers Anbefaling. Det er til disse Medlemmer jeg vil sige: Brug Eders agitatoriske Evner for vort Forbund i en anden Retning end tidligere, agitér blandt de Fagfæller, som af Uvidenhed eller Ligegyldighed endnu ikke ere Medlemmer af vor Forening, men lad „Hædersmændene", baade dem af ældre og yngre Dato sejle i deres egen Sø. Den Race er heldigvis ved at uddø. Vi behøver ikke mere at frygte dem; men vi behøver rigtignok heller ikke at lefle for dem.

København i Marts 1899.

— *350* —

Spørgsmaalet om Understøttelse til Arbejdsløse.

I „Metall-Arbeiter-Zeitung" skriver Kollega *K. Vorhölzer*, München:

Naar jeg, som er Modstander af Arbejdsløshedsunderstøttelsen, i Dag tager Ordet i denne Sag, er Grunden den, at jeg ønsker at faa dette Anliggende nærmere drøftet.

Siden sidste Generalforsamling har jo dette Spørgsmaal ikke været ude af Dagsordenen, og saavel i politiske som faglige Organer læser man af og til Artikler, der udtaler sig for eller imod, men endnu ere vi ikke kommen videre i Forstaaelsen af dette Emne. De Spørgsmaal der paatrænger sig er: 1) Er Arbejdsløshedsunderstøttelsen forenelig med de moderne Fagforeningsprincipper og kan den anses som et Agitations- og Bindemiddel? og 2) kan den indføres i Metalarbejderforbundet?

Jeg anser det for nødvendigt at der kommer Klarhed over begge disse Spørgsmaal inden næste Generalforsamling, hvor Sagen sikkert vil blive draget frem- og dette er Grunden til at jeg fremsætter nærværende Bemærkninger. Mine personlige Erfaringer siger mig, at paa Grund af den med Højtryk drevne Agitation har Meningerne forandret sig en hel Del siden 1896, og der er vistnok et stort Antal Arbejdere, der i Principet ikke nu vil forkaste Arbejdsløshedsunderstøttelsen.

Tilhængere af Arbejdsløshedsunderstøttelsen henviser til den Nytte, den har gjort i de Fag, der har indført den, og der anføres i saa Henseende Træarbejderne, Bogtrykkerne, Hattemagerne o. s. v., men de nævnte Fags Beregninger har endnu ikke staaet deres Prøve og jeg kan ikke gaa med til at sige: De og de Fag har indført Arbejdsløshedsunderstøttelsen, og derfor maa vi ogsaa gøre det.

I to Artikler i „Neue Zeit" hævder Kollega *Hänisch* at Industri-Forbund endnu ikke er i Stand til at indføre Arbejdsløshedsunderstøttelsen. Et Forbund som vort, der paa sidste Generalforsamling talte 25 forskellige Fag (de enkelte Afarter deri ikke iberegnede), maa i første Linie overveje, om Indførelsen af Arbejdsløshedsunderstøttelsen ikke vil medføre en Decentralisation af Industri-Forbundene.

Hovedbestyrelsens i sin Tid fremsatte Forslag vil jeg i Dag og ogsaa i Fremtiden se bort fra, idet det, da det fremkom, temmelig enstemmig blev betragtet som ubrugeligt. Kun skal jeg bemærke at den Formening, at vi kunde klare os med en Bidragsforhøjelse af 5 Pf., nu saa godt som overalt er bleven anset som fejlagtig. Ogsaa *Segitz* mener nu, at 10 Pf. maa være det mindste.

Jeg anmoder Hovedbestyrelsen om, dersom det er muligt og i saa Fald snarest, at tilvejebringe en Statistik over: 1) Hvormange Medlemmer var der organiserede i 1897 og i de tre første Kvartaler af 1898. 2) Hvormange har erholdt Rejseunderstøttelse og i hvor stor Udstrækning. 3) Hvormange var der organiserede i hver Branche. 4) Hvormange i hver Branche har erholdt Rejseunderstøttelse og i hvor stor Udstrækning.

Faar vi denne Statistik, vil man efter min Mening straks faa et helt andet Billede, end det man faar, naar man regner med de samlede Tal.

Vi have optaget ovenstaaende efter „Deutsche Metallarbejder Zeitung“ for at vise vore Læsere hvorledes man i Tyskland endnu diskuterer Understøttelseskassens Betimelighed, et Spørgsmaal som vi jo for mange Aar siden er kommen ud over.

Red.

Kongressen.

Medlemmer af Forbundet kan faa Adgang til at overvære Kongressen som Tilhørere ved at fremvise gyldig Medlemsbog ved Indgangen.

Hos Hermansens Sønner, Næstved

har vore Kolleger faaet Lønnen hævet med ca. 2 Øre pr. Time.

Ingen har nu mindre end 30 Øre pr. Time, og Gennemsnitslønnen er 32 $^{2}/_{3}$ Øre.

Streike i Nyborg.

Paa Nyborg Jærnstøberi har der været Streike i en fjorten Dags Tid, men Arbejdet er dog nu atter genoptaget.

Vore Kolleger dér fik indført en 10 Timers Arbejdsdag, forhøjet Betaling for Over-, Nat-, Søndags- og Udearbejde i Følge „Fælles Værkstedsregler“, og fik 2—3 Øre mere pr. Time. Minimallønnen er nu 31 Øre.

Den første Smede- og Maskinarbejder-Fane paa Bornholm

indviedes den 3. Marts i vor Afdeling i Rønne.

Formanden for Afdelingen, Skibsbygger H. F. Jakobsen holdt Talen, og udbragte til Slut et „Leve Dansk Smede- og Maskinarb.-Forbund“.

Afdelingen, der tæller ca. 60 Medlemmer, har allerede ved Forhandling med deres Arbejdsgivere faaet deres tidligere usle Løn forbedret betydeligt.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 10583, P. F. Vilhelmsen (Frederikshavn), 10633, C. Jørgensen (Odense), 11685, V. Andersen (Odense).

Afrejste uden at melde Afgang:

Nr. 6666, H. Lander Nielsen fra Helsingør, 3092 Håkon Andersen, Helsingør.

Streiker.

Arbejdet er nedlagt hos *Marius Knudsen i Odense*, Tilgang frabedes.

Hos *Mørch, Frederikshavn, vedvarer Arbejdsnedlæggelsen.*

Arbejdet er nedlagt paa *Fredericia Jærnstøberi.* Tilgang frabedes.

Fra Varde.

Tidligere Medlem Nr. 10508 *Peter Simon Petersen*, født i Varde $^{9}/_{3}$ 78, der blev slettet under Lock-outen i 1897 for Gæld, har nu taget Arbejde hos en Smedemester i Varde, hvor der er blokeret.

Et Par Konflikter i København

hos Smith, Mygind & Hüttemeier og paa Flydedokken, har i den senere Tid allarmeret vor Dagspresse. Den kender vore Fabrikanters Stridslyster, og saasnart der er lidt i Vejen paa et Værksted, tror den strax at der er Lock-out i Udsigt. Slet saa galt var det dog ikke denne Gang. Hos S., M. & H. har Kedelsmedene alt for lang Tid siden stillet Fordring om samme Løn, som paa andre Værksteder, men da Fabrikanterne trak Sagen i Langdrag, tabte Arbejderne Taalmodigheden og nedlagde Arbejdet.

Saasnart Fabrikanterne gav os Garanti for en Afslutning af Forhandlingerne indenfor rimelig Tid, genoptog Kedelsmedene Arbejdet.

Paa Flydedokken lader det til, at vi skal have Konflikt hver Uge. Direktør *Arentz* træffer de mest mærkværdige Afgørelser for at komme i Konflikt med sine Arbejdere. Denne Gang havde han fundet paa at sætte uøvede Arbejdsmænd til at passe de forskellige Værktøjsmaskiner midt i Akkorderne. Vore Kolleger, der følte sig forurettede ved at faa uøvet Arbejdskraft ind i Akkorderne, gik deres Vej, men genoptog dog Arbejdet da Organisationerne vare enige om at forhandle om Konflikten.

Forhandlingerne mellem Fabrikantforeningens Bestyrelse og Hovedbestyrelsen finder Sted d. 13. Marts.

Advarsel.

Tillidsmændene bedes tage sig i Agt for en Hædersmand fra 1885 ved Navn *Arvor Nimb*, født i Nyborg den 28de Februar 1853.

Han har med en, selv hos Hædersmænd, ualmindelig Frækhed søgt at snige sig ind i Forbundet efter at være smidt ud fra Burmeister & Wain. Da det kan tænkes, at han vil forsøge sin Lykke i andre Afdelinger, henleder jeg herved Opmærksomheden paa ham.

N. Jakobsen.

Postadresse:

Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbund København K.

Telegramadresse: Smedeforbund, København.

Telefon 5121. Forbundets Kontor er Larslejstræde Nr. 1, aabent for Udbetalinger til Rejsende og andre Forretninger fra 9—11 Form. og 6—7 Aften, Mandag og Torsdag tillige fra 7—8 Aften.

Alle Arbejdsløse bedes melde sig paa Arbejdsanvisningskontoret, paa de ovenfor anførte Tider inden de søger Arbejde.

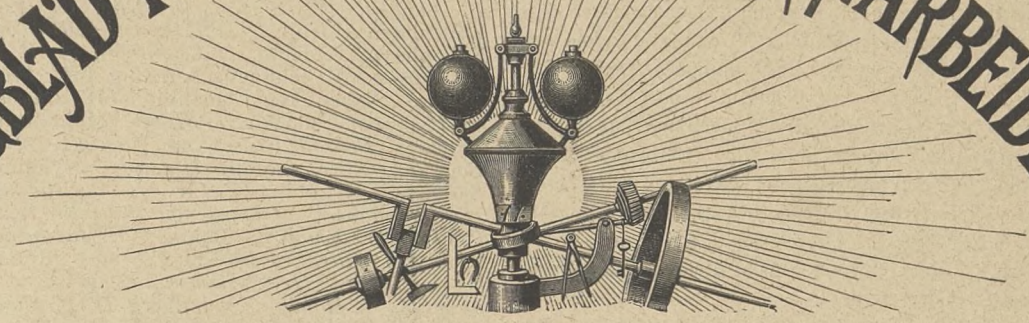
I Provinserne bør ligeledes alle Arbejdsløse henvende sig til de derværende Arbejdsanvisningskontorer inden de søger Arbejde.

Medlemmerne bør aldrig betale Kontingent uden samtidig at faa Mærker paaklæbede i deres Bøger.

Ingen Mærker maa paaklæbes uden samtidig tydelig at overstemples.

Redigeret af *Vald. Olsen.*
Lützhöft-Petersens Bogtrykkeri Aktieselskab. Kbhvn. K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund

Nr. 7 | April 1899 | 11. Aargang

Den 6. danske Smede- og Maskinarbejder-Kongres.

Vort Forbund har afholdt sin 6. Kongres, og vi tør trøstig sige, sat en Milepæl i den kolossale Udvikling, som vor Organisation har undergaaet i de sidste Aar. Det Stadium i Udviklingen, der betegnes som Agitation for større Tilslutning til vore Rækker, maa siges at være lagt tilbage, og vi kan nu udelukkende anvende hele vor Kraft paa at forbedre vore Kaar; her har vi da ogsaa et Felt, hvor vi sikkert aldrig naar Enden, og hvor Kampen til Tider kan blive haard, takket være vore brydske Fabrikanter, og dog, naar man har set den store Skare af Tillidsmænd fra hele Landet drøfte Forbundets Interesser med den Energi, Forstaaelse og Tolerance, faar man ubetinget Følelsen af, at Arbejdet vil gaa af sig selv. Sikkert er det i hvert Fald, at der i Ledelsen af Forbundet saavel i København som i Provinserne staar en Stab af maalbevidste Mænd, der borger for, at det Organisationsarbejde, der alt har sat saa gode Frugter, ogsaa i Fremtiden vil blive holdt i det rette Spor.

Arbejdet paa denne Kongres kan vi dele i to Afsnit, Virksomheden indadtil og Virksomheden udadtil.

Om Virksomheden indadtil kan der siges, at Lovene ere blevne supplerede med det, vi manglede. Provinsafdelingerne har faaet et Repræsentantskab, der sikrer dem al den Indflydelse paa Forbundets Ledelse, der overhovedet kan tænkes mulig med de store Afstande mellem de fleste Provinsbyer og København, og under vanskelige Perioder vil dette sikkert bidrage til, at samtlige Medlemmer Landet over vil føle sig baade nøjere knyttet sammen og tillige delagtige i Ansvaret for hvad der maatte ske.

Dernæst er det af stor Betydning, at der med Vedtagelsen af Lovenes § 9 c er givet ældre Medlemmer af Forbundet Fortrinsret ved Udbetaling af Strejkeunderstøttelse, naar de have været Medlemmer i 5 Aar, samtidig med, at Indskudet for nye Medlemmer er sat op til 5 Kr. og at tidligere slettede Medlemmer efter 1. Juli kun kan optages mod at betale hele deres Restance. Med disse Vedtagelser er der sikkert lagt en god Dæmper paa enkelte Kollegers Lyst til at lade sig slette for Restance et Par Gange om Aaret.

Arbejdsløshedsunderstøttelsen er sat op til 2 Kr. pr. Dag i de første 35 Dage der udbetales Understøttelse; derved er der taget Hensyn til dem, der tilfældig bliver arbejdsløse for en kortere Tid, i Modsætning til dem, der har en Svaghed for at tage Understøttelse alle de 70 Dage. Ganske vist er Rejse- og Understøttelseskassen nu belastet haardt, men Fremtiden vil jo vise, om den kan holde Balancen med de nuværende Indtægter, kan den ikke det, maa disse forøges.

Endvidere har Lovenes § 47 faaet en Tilføjelse om at Hovedbestyrelsen kan forbinde Forbundet under Ansvar for den førstkommende Kongres, hvilket maa betragtes som en Anerkendelse af Nytten og Forsvarligheden af de omfattende Dispositioner, der af Hovedbestyrelsen er truffen med Hensyn til Anbringelsen af Forbundets Midler i det sidste Aar for Kongressen.

Om Virksomheden udadtil har Kongressen, hvad der vil faa stor Betydning for den kommende Tids Arbejde, fastslaaet Formerne for vore fremtidige Lønkrav, og den vil om kort Tid, naar den overvældende Mængde Sager, der under Kongressen har ophobet sig og som venter paa Afgørelse, fra Hovedbestyrelsen udgaa nærmere Vejledning desangaaende.

Vor Stilling overfor de organiserede Arbejdsmænd, der i den senere Tid har antaget ret skarpe Former og derfor med Rette har vakt vore Medlemmers Opmærksomhed, er udtrykt i en af H. P. Hansen, Svendborg, stillet og enstemmig vedtagen Resolution, der (se iøvrigt Referat af Forhandlingerne) næst efter at pointere den faglærte Smed og Maskinarbejders fortrinsvise og naturlige Ret til Beskæftigelse i vort Fag, tillige udtrykker det forstaaende Syn, hvormed vi bør se paa den moderne storindustrielle Udvikling og som bør mane alle organiserede Arbejdere til fælles Kamp mod den fælles Fjende, „den udbyttende Kapitalisme"

Endnu skal nævnes som det ikke mindst vigtige en Resolution, stillet af Jul. Christensen, København, til Løsning

af Spørgsmaalet Akkord eller Daglon, som enstemmig vedtoges. Hermed har vi slaaet fast, at det gamle Dogme om Akkordernes Afskaffelse ikke passer i vort Fag, men at vi tvertimod maa betragte Akkordsystemet med de ved Forliget med Fabrikantforeningen af 8. September 1897 opnaaede Garantier og med vor nuværende solide Organisation, som den Arbejdsmaade, der sikrer os den størst mulige personlige Frihed og tillige forskaffer os en betydelig forøget Fortjeneste. Her maa heller ikke forglemmes, at den fabriksmæssige Maade, hvorpaa snart sagt alt Arbejde udføres og efterhaanden deles i Specialiteter, ligefrem nødvendiggør Akkordsystemet som et Middel til for Arbejderens Vedkommende at regulere Betalingen, og for Arbejdskøberens Vedkommende til at faa et vist Kvantum Arbejde udført for en bestemt Betaling, med andre Ord, her mødes Interesserne.

Alt i alt har denne Kongres's Arbejde været saa betydningsfuldt, at vi har Grund til at ønske os selv og alle vore Kolleger til Lykke dermed!

Med disse orienterende Bemærkninger har jeg reasummeret, hvad der er gjort af Arbejde og samtidig overtager jeg ifølge Kongressens Valg Fagbladets Redaktion samt Posten som Formand for Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund. Jeg tilstaar, at det ikke just var med Glæde jeg modtog denne i høj Grad ansvarsfulde Stilling, men nu, da det alligevel er sket, lover jeg at sætte hele min Kraft og Energi ind paa, at Valget maa blive til Gavn for Forbundet.

J. A. Hansen.

Forbundets 6te Kongres.

Kongressen aabnedes Torsdag den 30. Marts Kl. 10 Form. i Salonen „Kæden", Dr. Tværgade.

Den fungerende Formand Vald. Olsen holdt en kort Tale til de Delegerede. Efter i hjærtelige Ord at have budt den store Arbejderrigsdag velkommen, dvælede han særlig ved den store Udvikling, vor Organisation var undergaaet, ganske vist kunde vi ikke sige som paa forrige Kongres, at vor Medlemsantal var bleven fordoblet, men vi havde dog haft en Tilgang af 2000 Medlemmer. Vi kan ikke komme meget længere frem med Hensyn til Medlemsantal, men der er dog endnu tilbage nogle Smede paa Statsbanernes Værksteder, paa Orlogsværftet samt i enkelte smaa Provinsbyer, som ikke ere organiserede; dem maa vi have med, næste Gang vi samles. Jeg vil ønske, at det Arbejde, vi udfører her, maa hjælpe os til denne fuldkomne Organisation. Der er meget endnu at gøre. Heldigvis bliver vi jo aldrig færdige, saa vi kan sige: „at nu er der ikke mere at gøre". Til Lykke da med Arbejdet! Et Leve for „Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund!" (Stærke Hurra).

Der nedsattes et Udvalg paa 5 Mand til at prøve Mandaterne, der paa Forslag af Hovedbestyrelsen kom til at bestaa af *P. Andersen*, Horsens, *J. Petersen*, Odense, *N. Jacobsen*, *N. Larsen* og *J. A. Hansen*, København, hvorefter Mødet suspenderedes en Time medens Udvalget udførte sit Hverv. Kl. $11^1/_2$ meddelte Udvalget at der var fremmødt 62 Delegerede repræsenterende følgende Afdelinger: Aarhus *F. F. Samuelsen*, *Leth-Nielsen*, *R. Larsen* og *J. Christensen*. Aalborg *F. Kauffeldt* og *J. Christensen*. Esbjerg *J. Markussen*. Fredericia *Chr. Henriksen*. Frederikshavn *N. C. Christensen*. Holstebro *C. Madsen*. Hadsund Mariager *R. Hansen*. Helsingør *A. Johansen* og *A. Akkermann*. Hillerød *Joh. Nielsen*. Hjørring *O. Jensen*. Holbæk *C. Fischer*. Horsens *P. Andersen* og *N. Bjerre*. Kolding *Fr. Sørensen*. Københavns Afdeling 1 *Jul. Christensen*, *N. Jacobsen*, *N. Lundby*, *W. Boesen*, *O. Smith* og *Viggo Stilling*. Københavns Afdeling 2 *H. Pedersen*, *C. Bech* og *P. Hansen*. Københavns Afdeling 3 *C. Nielsen*, *A. P. Braarup* og *H. Hansen*, Københavns Afdeling 4 *P. Petersen* og *Fr. Nielsen*. Københavns Afdeling 5 *W. Ohmsen*, *R. Olsen* og *P. Jensen*. Maribo *L. Nielsen* Middelfart *L. Larsen*. Nakskov *Conrad Nielsen* og *Aug. Ek*. Næstved *Chr. Pouelsen*. Nørre Sundby *L. Jensen*. Nykøbing M. *L. A. Svendsen*. Nykøbing F. *W. L. Christiansen*. Nyborg *H. Christiansen*. Odense *J. Pedersen* og *L. Larsen*. Præstø *Chr. Johansen*. Randers *H. Jensen* og *A. Nielsen* Ribe *J. Pouelsen*. Roskilde *F. Staal*. Rønne *H. F. Jakobsen*. Skive *H. Christensen*. Slagelse *A. Rasmussen*. Stege *A. C. Hansen*. Svendborg *H. P. Hansen* og *J. C. Meyling*. Thisted *C. Dysted*. Varde *M. Jensen*. Vejle *T. E. Lund*. Viborg *Joh. Molin*. Samtlige Mandater indstilledes af Udvalget til Godkendelse, hvilken Indstilling vedtoges enstemmigt.

Endvidere var Hovedbestyrelsen tilstede bestaaende af *V. Olsen*, Formand, *M. Sørensen*, *P. Borch*, *N. P. Nielsen*, *N. Larsen*, *Joh. Eggert*, *Chr. Pouelsen* og *J. A. Hansen*.

Endelig var tilstede som Repræsentanter for vore udenlandske Broderorganisationer:

Fra Tyskland: *Rohrlach*.
- Sverrig: *Ernst Blomberg*.
- Norge: *M. Ormestad*.

Til Ordstyrere valgtes paa Forslag af Hovedbestyrelsen: *N. Lundby*, København og *A. Johansen*, Helsingør. Til Sekretærer valgtes *V. Ohmsen*, København og *N. Bjerre*, Horsens.

Efter at en af Hovedbestyrelsen foreslaaet Forretningsorden var vedtaget med et Par Smaaændringer, og Tiden for Kongressens Forhandlinger fastsat til Kl. 9—12 Form. og 2—6 Eftm., fastsattes *Dagsordenen* saaledes:

1. Mandaternes Prøvelse.
2. Valg af Kongressens Embedsmænd.
3. Fastsættelse af Forretningsordenen,
4. Beretning om Forbundets Virksomhed.
5. Regnskab for Aarene 1897—1898
   a) Forbundets,
   b) Rejse- og Understøttelseskassens
   c) Strejkekassens
6. Lærlingespørgsmaalet og vor Stilling til Ikkefaglærte Arbejderes Indgriben i vort Fag.
7. Kontraktbundne Arbejderes Forhold til Forbundet.
8. Bør det forlanges at Værkførere eller Formænd skal være Medlemmer af Forbundet.
9. Beslutning om paa hvilke Betingelser tidligere Medlemmer kunne genoptages, naar de ere slettede under Perioder, hvor der betales extra Strejkekontingent.
10. Revision af Lovene.
11. Fagbladet.
12. Indførelsen af en Minimalløn.
13. Vor Stilling til Akkord- og Daglønsystemet.
14. Skal Forbundet indmeldes under de samvirkende Fagforbund.
15. Forslag fra Svendborg angaaende Beslutning om Tiltrædelse af en eventuel Generalstrejke.
16. Forslag fra Næstved om Oprettelse af en Ulykkesforsikring.
17. En Forespørgsel fra Helsingør om Suspensionsret overfor Afdelingernes Loves § 17.
18. Fastsættelse af Lønninger.
19. Valg af Formand og Hovedkasserer.
20. Valg af Hovedbestyrelse og Hovedrevisorer.
21. Fastsættelse af Tid og Sted for næste Kongres.

Man gik derefter over til at behandle Dagsordenens Pkt. 4.

Beretning om Forbundets Virksomhed siden sidste Kongres.

H. P. Hansen, Svendborg, aflagde Beretningen, og omtalte den store Lock-out i 1897 udførlig, samt Købet af Ejendommen i Larslejstræde, som han antog Kongressen stillede sig velvillig til.

Vald. Olsen omtalte den foreliggende trykte Beretning, og ønskede de Delegeredes Mening om man ad Aare skulde fortsætte i samme Spor, at indsamle statistiske Oplysninger for hele Landet. Dette tiltraadtes af samtlige efterfølgende Talere. Flere af disse udtalte tillige en Tak til Hovedbestyrelsen for den Maade, Forbundet var ledet paa, og for den Afslutning den store Lock-out fik, hvilket betragtedes som tilfredsstillende. Flere Talere udtalte Ønsket om at der udsendtes Løn-Schemaer noget oftere, og at Oplysningerne paa disse strakte sig over et længere Tidsrum end sidst. Beretningen godkendtes enstemmig.

Mødet hævet Kl. $6^3/_4$ Aften.

3die Møde Fredag Formiddag Kl. 9.

Ordstyrer *A. Johansen*, Sekretær *N. Bjerre*.

Protokollen fra 1ste og 2det Møde oplæstes og godkendtes.

Dagsordenens Pkt. 5, *Regnskabet for 1897—1898* behandledes. Administrationens Regnskab sattes først under Debat.

Stilling, København, udtalte sin Anerkendelse af Hovedkassererens Regnskabsførelse, men vilde dog som Hovedrevisor opfordre Afdelingerne til at indsende et Bilag for Revisorerne samtidig med enhver Pengeforsendelse til Hovedkassereren.

Hovedkassereren lovede at tage Stillings Tanke under Overvejelse.

N. Jakobsen, København, omtalte at Kbhvns. Afd. 1 paa forskellig Maade var kommen tilkort med 167 Bogmærker, og ønskede at Kongressen vilde udtale sig om, hvorvidt Afdelingen skulde betale disse Mærker eller ej. Med 27 Stemmer mod 21 vedtoges det, at Afdelingen skulde betale de Mærker, den havde modtaget. Regnskabet godkendtes derpaa med alle Stemmer mod 1, *Jul. Christensen*, København.

Rejse- og Understøttelseskassens Regnskab godkendtes enstemmigt uden Omtale.

Strejkekassens Regnskab.

Stilling, København, ankede over, at der var købt Aktier i forskellige Maskinfabriker af Strejkekassens Midler. *H. P. Hansen* forsvarede Købet. *Stilling* stiller Forslag om at forbyde Hovedbestyrelsen at købe flere Aktier end alt er sket. Forlaget forkastedes med 25 Stemmer mod 5.

N. Jakobsen, København, ønskede et Beløb stort 50 Kr., som Københavns Afd. 1 havde udbetalt de Strejkende fra Helsingørsgades Sukkerhus i Huslejehjælp, godtgjort af Hovedkassen.

Det vedtoges med 27 Stemmer mod 8 at refundere Københavns Afd. 1 dette Beløb.

Strejkekassens Regnskab sattes derefter under Afstemning og godkendtes enstemmig.

Punkt 6. *Lærlingespørgsmaalet og vor Stilling til ikke faglærte Arbejderes Indgriben i vort Fag.*

Vald. Olsen, København, indledede, og anbefalede at søge Forhandling med Arbejdsmændenes Forbund, for om muligt at opnaa en betryggende Ordning i Forholdet mellem vore Medlemmer og Arbejdsmændene paa Fabrikerne.

Jul. Christensen, København, talte for at optage de Arbejdsmænd, der beskæftigedes ved Smede- og Maskinarbejde, som Medlemmer af Forbundet. idet han dog bemærkede, at kunde Kongressen anvise en anden Vej at gaa til Ordningen af Forholdet mellem Smedene og Arbejdsmændene, gik han ogsaa gerne med hertil.

Paa Forslag af *N. Lundby*, København, udsattes den yderligere Debat om dette Spørgsmaal til næste Møde.

Fra *Hovedbestyrelsen* forelaa Forslag om at nedsætte et *Redaktionsudvalg* bestaaende af *H. P. Hansen*, Svendborg, *V. Boesen*, København, og *P. Andersen*, Horsens. Forslaget vedtoges enstemmig.

Mødet hævet Kl. 12.

4de Møde Fredag Efterm. Kl. 2. Ordstyrer: *Lundby*, Sekretær *Ohmsen*.

Forhandlingsprotokollen fra sidste Møde oplæstes og godkendtes.

Fortsættelse af Punkt 6.

H. P. Hansen, Svendborg stillede en Resolution og anbefalede at slutte Debatten med Vedtagelsen af den, da vist alle kunde slutte sig om den.

Resolutionen var saalydende:

„Kongressen udtaler, at den forstaar og anerkender den samfundsmæssige Storindustri- eller Produktionsmaade, der ikke lader sig standse af lavsmæssige Indskrænkninger. Kongressen kan derfor ikke anbefale en Indskrænkning i Adgangen til at lære Faget, men maa derimod kræve, at Uddannelsen bliver tilstrækkelig og forsvarlig, og henstiller til Hovedbestyrelsen at have sin Opmærksomhed henvendt herpaa.

Med Hensyn til ikke faglærte Arbejderes Adgang til at gribe ind i saadanne Grene af Faget, der vel kan udføres af Arbejdsmænd, men dog i Følge sin Natur og Oprindelse maa siges at høre udlærte Smede og Maskinarbejdere til, da paalægger Kongressen Hovedbestyrelsen gennem en Forhandling med Arbejdsmændenes Forbund, at faa draget en Grænse for hvad Arbejdsmænd maa udføre. Kongressen udtaler, at den kun tager dette Forbehold, som Beskyttelse mod Udbytningen fra Arbejdskøbernes Side, og til Forsvar for de Menneskers Interesser, der har anvendt en Aarrække paa, ofte med store Savn fra deres Forældres Side, at lære en Profession, og disse Menneskers Læreaar ere spildte, om der ikke gøres hvad der kan, for at skaffe dem Plads indenfor Faget. Kongressen udtaler som sit Haab, at Arbejdsmændene maa forstaa, sammen med Smedene og Maskinarbejderne at træffe Regler til begge Fags Værn mod den kapitalistiske Udbytnings Følger for den Besiddelsesløse, og peger paa de uheldsvangre Konsekvenser af Fejlsyn og Fejltagelser paa det her paapegede Omraade."

Resolutionen vedtoges enstemmig.

Punkt 7. *Kontraktbundne Arbejderes Forhold til Forbundet.*

Vald. Olsen, København, anbefalede paa Hovedbestyrelsens Vegne følgende Resolution:

„Kongressen hævder fremdeles den paa sidste Kongres indtagne Stilling til kontraktbundne Arbejdere. Dog kan det tillades Medlemmer at slutte Kontrakt med deres Arbejdsgivere, naar der i denne indføres en Bestemmelse om, at Kontrakten ophæves strax i Tilfælde af Strejke eller Lock-out."

N. Jakobsen, København, stillede Forslag om en Tilføjelse til Resolutionen saalydende:

„Dog kan Afdelingsbestyrelserne under særlige Forhold tillade at der sluttes Kontrakter uden ovennævnte Bestemmelser."

Denne Tilføjelse *forkastedes*, hvorefter Resolutionen, saaledes som den var foreslaaet af Hovedbestyrelsen, enstemmig vedtoges.

Punkt 8. *Bør det forlanges at „Værkførere" eller „Formænd" skal være Medlemmer af Forbundet.*

Vald. Olsen, København, anbefalede paa Hovedbestyrelsens Vegne følgende Resolution:

„Kongressen udtaler, at Spørgsmaalet om hvorvidt en Kollega skal betragtes som Arbejder eller som Værkfører, Formand e. lign. bør afhænge af om han *under normale rolige Forhold* deltager i Arbejdet eller ej. Gør han dette bør han betragtes som Arbejder og det bør forlanges af ham, at han skal være Medlem af Forbundet. Er han derimod udelukkende Tilsynshavende, bør han fuldt ud betragtes som Arbejdsgiverens Repræsentant, og som staaende udenfor Arbejdernes Rækker, uanset om han under Konflikter deltager i Arbejdet eller ej."

Resolutionen vedtoges enstemmig.

Punkt 9. *Beslutning om paa hvilke Betingelser tidligere Medlemmer kunne genoptages, naar de ere slettede under Perioder, hvor der betales extra Strejkekontingent.*

O. Smith, København anbefalede at sende Forslaget til Redaktionsudvalget uden Diskussion, hvilket vedtoges.

Derefter gik man til at behandle Dagsordenens Punkt 10 *Lovene.*

Da disse jo saa snart de bliver trykte, vil blive omdelte til Medlemmerne skal vi ikke spilde Fagbladets knebne Plads med at referere Forhandlingerne, men kun nævne de vigtigste Forandringer.

Det vedtoges at oprette et Repræsentantskab, bestaaende af et Medlem fra hver Afdeling der tæller over 20 Medlemmer. Det sammenkaldes mindst en Gang aarlig eller saa ofte Hovedbestyrelsen finder det nødvendigt. Endvidere vedtoges det at forhøje Indskudet til 5 Kroner, for nylig udlærte dog kun til 2 Kroner. Endvidere at slettede Medlemmer skal betale *hele* deres Restance for at kunne optages paany, og endelig at forhøje de Arbejdsløses Understøttelse til 2 Kroner daglig de første 35 Dage, de gaa uden Arbejde. Dette gælder dog kun Medlemmer med 3 Aars Medlemsret.

Lørdag Morgen tog man fat paa Dagsordenens Punkt 12:

Indførelsen af en Minimalløn.

Forhandlingerne og Vedtagelserne om dette Punkt vil blive Medlemmerne tilstillede ad anden Vej.

Lørdag Eftermiddag toges atter fat paa *Lovenes Revision* fra Kl. 2—6 og igen efter en Times Pause til Kl. 10.

Her blev man færdig med 1ste Behandling af *Forbundets Love, Klublove og Regler for Anvisningskontoret.*

9de Møde. Paaskedag Kl. 8 Morgen. Ordstyrer: *A. Johansen*, Sekretær: *N. Bjerre.*

Protokollen fra 7de og 8de Møde oplæstes og godkendtes.

Punkt 13. *Vor Stilling til Akkord- og Daglønssystemet.*

Jul. Christensen, København anbefalede følgende Resolution, som enstemmig vedtoges:

„Kongressen beslutter at fastholde Akkordarbejdet i Overensstemmelse med Forliget af 8. September 1897 i saa vid Udstrækning som muligt og som det findes formaalstjenligt".

Punkt 14. *Skal Forbundet indmeldes under „De samvirkende Fagforbund".*

Vald. Olsen, København anbefalede paa Hovedbestyrelsens Vegne at indmelde Forbundet som helbetalende Medlem under „De samvirkende Fagforbund" hvilket efter Anbefaling af et Par Delegerede, enstemmig vedtoges.

Punkt 15. *Forslag fra Svendborg Afdl. angaaende Beslutning om en eventuel General-Strejke.*

H. P. Hansen, Svendborg anbefalede ganske kort følgende Resolution som vedtoges:

„Hovedbestyrelsen i Forbindelse med Repræsentantskabet bemyndiges til paa Forbundets Vegne i givet Tilfælde, dog kun til Forsvar, at tiltræde Beslutning om en Generalstrejke."

Punkt 16. *Forslag fra Næstved om Oprettelse af en Ulykkesforsikring.*

Chr. Poulen, Næstved anbefalede at Forbundet opretter en Ulykkesforsikring for de af vore Medlemmer, der ikke kommer ind under Ulykkesforsikringsloven.

Vald. Olsen, København anbefalede at henvise denne Sag til Hovedbestyrelsens Undersøgelse og Overvejelse.

Følgende Resolution vedtoges:

„Forslaget henvises til Hovedbestyrelsen, som undersøger Betingelserne for Gennemførelsen af en Ulykkesforsikring. Ere saadanne til Stede, kan eventuelt en *Urafstemning* foretages angaaende Sagen."

Punkt 17. *Forespørgsel fra Helsingør om Suspentionsret overfor Afdelingens Love § 17.*

Vald. Olsen, København anbefalede at give Tilladelse uden Diskussion, da det kun gik ud paa at Afdelingen i Helsingør havde slaaet Formands- og Kassererposten sammen.

Tilladelsen gaves enstemmig uden Diskussion.

Punkt 18. *Fastsættelse af Lønninger.*

Efter nogle Bemærkninger vedtoges det enstemmig at sætte saavel Formandens som Hovedkassererens Løn til 1800 Kr. aarlig.

Revisorernes Løn sattes til 40 Kr. Kvartalet.

Punkt 19. *Valg af Formand og Hovedkasserer.*

Vald. Olsen, København anbefalede paa Hovedbestyrelsens Vegne at vælge *J. A. Hansen*, Formanden for Københavns Afdl. 5 til Formand. Han valgtes ved Akklamation og Hurraraab.

Til Hovedkasserer foresloges det at genvælge *Vald. Olsen*, hvilket ligeledes skete ved Akklamation og under Hurraraab.

Punkt 20. *Valg af Hovedbestyrelse.*

Til Hovedbestyrelse valgtes ved skriftlig Afstemning følgende:

Chr. Poulsen, Kedelsmedeforeningen	58	St.
Braarup, Grovsmedenes Fagforening	58	„
Ohmsen, Skibssmedeforeningen	57	„
M. Sørensen Kleinsmedeforeningen	55	„
N. Lundby, Smede- og Maskinarb. Forb.	51	„
V. Boesen, — - — -	40	„
N. P. Nielsen, — - — -	31	„

Derefter havde:

Borch, Kleinsmedeforeningen	28	St.
Jul. Christensen, Smede- og Maskinarb. Forb.	15	„
N. Larsen — - — -	7	„
Eggert, Grovsmedenes Fagforening	4	„
N. Jakobsen, Smede- og Maskinarb. Forb.	1	„

Til *Hovedrevisorer* valgtes:

V. Stilling, Smede- og Maskinarb. Forb.	54	St.
Otto Smith, — - — -	41	„
N. Jakobsen, — - — -	35	„

Derefter havde:

Eggert, Grovsmedenes Fagforening	33	St.
R. Olsen, Skibssmedeforeningen	18	„

Punkt 21. *Fastsættelse af Tid og Sted for næste Kongres.*

Det vedtoges paa Forslag af *Vald. Olsen*, København at afholde næste Kongres i Paasken 1901.

Derefter havde *Ernst Blomberg* Stockholm Ordet. Han takkede for det gode Indtryk han havde modtaget af denne Kongres, og oplyste om en Del faglige Forhold i hans Hjemland. Han udbragte et Leve for et godt Samarbejde mellem de forskellige Landes Metalorganisationer. *M. Ormestad*, Kristiania takkede ligeledes for det han havde lært ved denne Kongres, og omtalte Vanskelighederne ved at samle de norske Metalarbejdere. Han udbragte et „Leve Organisationen" (Hurra).

Rohrlack, Berlin holdt et Foredrag om Forholdene i Tyskland og Forbundets Stilling der. Han udbragte et Leve for den internationale Arbejderorganisation.

Ordstyrer *A. Johansen* hævede derpaa Mødet og sluttede den 6te danske Smede- og Maskinarbejder Kongres.

Arbejdsforholdene paa Helsingørs Jærnskibsbyggeri.

De fleste af vore Medlemmer vil erindre, at der for $2^1/_2$ Aar siden fandt en Lock-out Sted paa Helsingørs Jærnskibsværft, foranlediget ved at Nittere og Arbejdsmænd nedlagde Arbejdet. Den Overenskomst, der da blev truffet med Værftet, bragte ikke Smede og Maskinarbejderne væsentlige Fordele; over Halvdelen fik saaledes kun 1 Øre Tillæg paa Timelønnen, af de øvrige fik en Del 2 Øre Tillæg, ganske enkelte lidt mere, men lige saa mange fik ingen Ting. Minimallønnen fastsattes til 30 Øre Timen. De gamle Akkordpriser forblev i alt væsentligt uforandrede, hvad der gjorde „Lønforbedringen" endnu mere illusorisk.

At Smede og Maskinarbejderne ikke vare særlige

begejstrede for den Overenskomst, behøver næppe at fortælles, men Hensynet til den store Masse af Arbejdere, der vilde komme i Kamp, gjorde at man fandt sig i den trufne Ordning.

Denne Overenskomst udløb den 1ste April i Aar, og ved Nytaarstid indleverede de forskellige Fag deres Fordringer, hvilke for vort Vedkommende var 36 Øres Minimalløn og en tilsvarende Forhøjelse for de øvrige Lønninger, samt et Tillæg til Akkordpriserne af gennemsnitlig 10 à 12 Procent.

I de forløbne 3 Maaneder har der saa været ført Forhandlinger med Værftet om de fremtidige Arbejdsforhold, og at dette ikke har været noget ringe Arbejde, særlig med Hensyn til de omfattende Priskuranter, vil man forstaa, naar man ved, at der beskæftiges 12 forskellige Fag paa Værftet, og af disse har vort eget igen 7 forskellige Brancher.

Forhandlingerne kan nærmest deles i 3 Afsnit:

1. Arbejdsreglementet og øvrige fælles Fordringer. 2. Priskuranterne og 3. Timelønnen.

Paa første Del forlangtes $9^1/_2$ Times Arbejdsdag, 100 Procents Tillæg for Overarbejde, samt Afskaffelse af Mulktsystemet.

Der opnaaedes i det væsentligste hvad man forlangte, med Undtagelse af $9^1/_2$ Timers Dagen, men ogsaa her vandt man dog betydeligt, idet Arbejdstiden forkortedes 2 Timer om Lørdagen, saaledes at den samlede ugentlige Arbejdstid nu er 58 Timer.

For Priskuranternes Vedkommende opnaaedes ogsaa ret betydelige Forbedringer; nemlig fra 5—15 Procents Tillæg eller gennemsnitligt ca. 8 Procent.

Den egentlige Strid stod om Timelønnen, og her var det i sidste Instans Smede og Maskinarbejderne det gjaldt.

Medens nemlig de øvrige Fag ved den i Fjor afsluttede Overenskomst med Burmeister & Wain havde gennemført Minimallønnen fra 35 Øre pr. Time og opefter, hvilket for en stor Del skyldes den Omstændighed, at deres Medlemsantal paa Værfterne ikke er saa stort og derfor ikke koster Værfterne saa meget at indrømme Fordringerne fra disse Fag — saa var det kun lykkedes Smede og Maskinarbejderne at fastslaa en Minimalløn paa 30 Øre i Timen endda med et Overgangsaar (det første Svendeaar) paa 27 à 28 Øre i Timen. Grunden hertil var, — foruden den at vort Fag udgør den største Del af de paa Skibsværfterne beskæftigede Arbejdere og vore mindre Fordringer derfor omfatter langt mere og derfor møder størst Modstand, — tillige den, at Burmeister & Wain benytter udlærte Smede til en hel Del Arbejde, Naglevarmning f. Eks., som andet Steds udføres af Drenge, og det var for disse Arbejders Vedkommende, samt for Smedehjælpere at de 30 Øre galdt.

Fra Værftets Side holdt man imidlertid haardt paa de skrevne Minimallønninger hos Burmeister & Wain.

Onsdag Aften før Paaske var man endnu ikke naaet til et Resultat og for at undgaa en Arbejdsstandsning, der med alle Fag vilde omfatte ca. 1000 Mand, gik man efter Opfordring af Værftet ind paa en Udsættelse til den 5. April, og saa i de 2 Dage efter Paaske at lade Forretningsudvalget for de samvirkende Fagforbund gøre et Forsøg paa Mægling. Ved denne opnaaedes et Kompromis, saaledes at de forskellige Fag fik en Lønforhøjelse paa 3—5 Øre pr. Time; et Par af Fagene, hvor Timelønnen spiller en mindre Rolle, fik denne op til 40—45 Øre pr. Time.

Smede og Maskinarbejderne opnaaede en Minimalløn paa 33 Øre Timen samt 3 Øres Forhøjelse af de øvrige Lønninger. Maskinarbejdere der beskæftiges om Bord i Skibe faa mindst 35 Øre i Timen, og Værktøjssmede mindst 36 Øre i Timen samt et Tillæg af 5 Øre paa nuværende Lønninger. Stemmere og Nittere opnaaede ligeledes 33 Øre i Timen. For Maskinarbejdere, Kedelsmede og Maskinsmede stiger Lønnen desuden med 1 Øre den 1ste April 1900. Et Overgangsaar for unge Svende à 30 Øre i Timen.

Overenskomsten varer til 1ste April 1901.

Desuden ophæves en Alderdomskasse og de deri indestaaende Midler ca. 70,000 Kroner udbetales til Arbejderne efter hver Mands Konto.

Endvidere forpligtede Værftet sig til at indføre forskellige Forbedringer saasom Spiselokaler m. m.

Skønt denne Overenskomst vel ikke kan siges at være fuldt tilfredsstillende for vore Medlemmer, er den dog i Forhold til den forrige en betydelig Forbedring, naar man foruden Timelønnen tillige tager de øvrige Hensyn til Arbejdstid, Akkorder og Arbejdsreglement i Betragtning.

Det der stikker mest i Øjnene er Overgangsaaret paa de 30 Øre i Timen. Det passer absolut ikke med en saa lav Minimalløn som 33 Øre i Timen, at et Menneske foruden at staa 5 Aar i Lære, tillige skal arbejde 1 Aar som Svend for at opnaa den mindste Løn. Vi burde være kommet dertil, at ingen Smed eller Maskinarbejder arbejdede for *mindre* end 33 Øre i Timen, og forhaabentligt er den Bevidsthed vel ogsaa til Stede hos de allerfleste af vore Medlemmer, at det, at arbejde for mindre end 33 Øre i Timen er et Certifikat for, at man er en daarlig Svend.

Er dette Tilfældet vil Overgangsaaret have mistet sin Betydning, baade paa Helsingørs Jernskibsværft og andre Steder.

Regler for Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbunds Repræsentantskab.

Vedtagne paa Kongressen i København 1899.

Over Hovedbestyrelsen staar et Repræsentantskab, sammensat af en Delegeret for hver af de af Forbundets Afdelinger, der tæller mere end 20 Medlemmer.

Uden Repræsentantskabets Samtykke kan Hovedbestyrelsen intet foretage i følgende Tilfælde:

Hovedbestyrelsen kan ikke indlade sig paa at lade en Lock-out indtræde,

den kan ikke lade en Lock-out afslutte, og

den kan ikke behæfte Forbundet med Gæld.

Repræsentantskabet kan annullere en af Hovedbestyrelsen fattet Beslutning, der ikke er bragt til Udførelse og standse en iværksat Beslutning, der findes uforenelig med Forbundets Tarv. Dog har Hovedbestyrelsen Handlefrihed i administrativ Henseende.

Repræsentantskabet kan udsætte en paa en Kongres tagen Beslutnings Udførelse, men ikke forandre Forbundets gældende Love.

Repræsentantskabet skal sammenkaldes af Hovedbestyrelsen i hvert Aars November Maaned. Foruden kan Hovedbestyrelsen til enhver anden Tid indkalde Repræsentantskabet telegrafisk med 48 Timers Varsel. Repræsentantskabsmøderne ere beslutningsdygtige uanset de mødtes Antal. Paa det aarlige ordinære Repræsentantskabsmøde aflægger Repræsentanterne en kort Beretning vedrørende de faglige Forhold paa deres Hjemsted ogsaa indeholdende Afdelingens Stilling til de af Hovedbestyrelsen der trufne Afgørelser.

Hovedbestyrelsen giver paa Repræsentantskabsmøderne en kortfattet Oversigt over Forbundets Stilling udad og indad.

Hovedbestyrelsen har Stemmeret paa Repræsentantskabsmøderne.

Repræsentantskabsmødets Udgifter afholdes i Henhold til Forbundslovenes § 4 e.

Kapitalens Sammenslutning

gør stadig større Fremskridt, skriver den tyske „Metal-Arbeiter-Zeitung“. For cirka 14 Dage siden, siger det nævnte Blad, blev Industriverdenen overrasket af en Begivenhed, der ogsaa for Metalarbejderne er af største Interesse. Den bekendte Maskin- og Geværfabrik i

Berlin, Aktieselskabet Ludwig Löwe & Co., ophævede pludselig flere af sine Forbindelser med beslægtede Selskaber, og navnlig opgav det sin Deltagelse i den hidtil saa lønnende Geværfabrikation. Paa samme Tid forhøjedes Firmaets Aktiekapital fra $7^1/_2$ til 40 Millioner Mark, og de nye Millioner anvendtes til Dannelsen af en ny stor Ring, omfattende 4 eller 5 af de største Forretninger paa Elektricitetens Omraade.

Herefter kommer der i den tyske Elektricitets-Branche kun tre Kæmpeforetagender i Betragtning, nemlig „Die Allgemeine Elektrizitäts Gesellschaft in Berlin, med dets Filialer, der tilsammen repræsenterer en Kapital paa 125 Millioner Mark, samt A. G. Siemens & Halske og Löwe Gruppen". Det er kun et Tidsspørgsmaal naar de mindre Forretninger i nævnte Branche, der endnu eksistere, skal opsluges af de anførte tre store Foretagender, og Resultatet vil blive et Monopol for den store Kapital. Jern- og Kul-Baronernes Ring giver et Eksempel paa, hvorledes Storkapitalen er i Stand til at beskatte Forbrugerne.

„Frankfurter Volksstimme" gør opmærksom paa, at ogsaa paa det her nævnte Omraade maa Staten og Kommunerne lade sig diktere Betingelserne paa samme Maade, som ved Skinneleverancerne. Ogsaa Arbejderorganisationerne vil efter Haanden som Kapitalringene bliver stærkere spore deres Magt. Det vil være let for Kæmpekapitalen at holde Lønkampene nede, men disse Forholds videre Udvikling vil uundgaaelig føre hen til Samfundets Socialisering. Naar det altid forsigtige Löwe-Aktieselskab forlader sit hidtidige fordelagtige Produktionsomraade, for med en fem Gange saa stor Kapital som hidtil udelukkende at kaste sig over Elektricitets-Virksomheden, saa burde selv den mest gammeldags Spidsborger kunne forstaa, at Storkapitalen nu for Alvor planlægger et kapitalistisk Røvertog. Men hvad skal man over for de foreliggende Kendsgerninger sige, naar man ser, at Kommuner som Berlin og Nürnberg overleverer sig for et Tidsrum af 20 Aar paa Naade og Unaade til de her nævnte store Kapitalsammenslutninger.

Det er ikke alene paa Elektroteknikens Omraade at Kapitalerne forene sig, men ogsaa i Maskinindustrien ser vi ganske den samme Udvikling. I en nær Fremtid vil saaledes, som vi allerede meddelte I vor forrige Nummer, Maskinfabrikken „Augsburg" og „Maskin-Aktieselskabet Nürnberg", blive omdannet til kun at udgøre ét Selskab. Det nye Firma vil da blive det største Etablissement i Metalindustrien i Sydtyskland og vil komme til at beskæftige omtrent 10,000 Arbejdere.

Maskin- og Jernskibsbyggeriet paa Christianshavn og Refshaleøen.

Hvorledes det blev til.

(Efter „Dansk Industris Historie" ved C. Nyrup).

(Sluttet.)

Etablissementet har paa den Tid to Dampmaskiner, en paa 48 Hestes Kraft til at drive Maskinerne i de almindelige Værksteder og en paa 10 Hestes Kraft paa Jernskibsbyggeriet. I Smedeværkstedet arbejdes der ved 18 Esser.

Overalt faar man Indtrykket af, at det er en Storbedrift. Fabriken er paa sit nuværende Standpunkt forsynet med det bedst mulige Værktøj; den kan overtage Udførelsen af Maskiner paa indtil 1200 Hestes Kraft og kan paatage sig at udføre Genstande i Støberiet af Støbejern til en Vægt af 80,000 Pd.

Etablissementet følger fuldstændig med Tiden; nu da der fordres en livlig Jernvejsudvikling hos os, har det forberedt sig paa at kunne udføre alle hertil hørende Arbejder, og det bør nævnes, at det for Tiden har to Stykker Lokomotiver med tilhørende Tendere bestilte.

Den 7. April 1869 overrakte 12 Arbejdere fra Burmeister & Wains Etablissement daværende Marineminister Otto Frederik Suenson en fra dette Etablissements samtlige Arbejdere udgaaet og med 618 Underskrifter forsynet Adresse, der udtalte, at hvis Maskinerne til det ny Panserskib (Nr. 54) blev bestilte i Udlandet, vilde omtrent 200 af Adressens Underskrivere næppe mere finde Beskæftigelse paa deres gamle Arbejdsplads. Ministeren svarede dem, at han vilde tage Maskinerne, hvor han fik dem bedst og billigst; og Bestillingen er senere sket i Udlandet.

Af Patenter har Etablissementet kun udtaget et, nemlig under 24. Oktober 1862 i England. Patentet angaar Opfindelsen af en særlig Konstruktion af Kupler eller Taarne, særlig tænkt benyttede paa Krigsskibe.

Betegnende for Etablissementet er, at det, uagtet Udstillingsepidemien har haft og endnu har stor Magt hos os, ingensinde har udstillet noget af sine Arbejder paa en Verdensudstilling; kun til Udstillingen i København 1852 og til Udstillingen i Stockholm 1866 sendte det Ting.

Paa Udstillingen i København 1852 fandtes der fra Kongeriget Danmark udstillet ialt 3 Dampmaskiner, den ene paa 10 Hestes Kraft var fra Baumgarten & Burmeister, de to andre, paa 6 og paa 4 Hestes Kraft, var fra Gamst & Lund, saaledes hed den Gang det 1785 af Brødrene H. C. og J. C. Gamst i København oprettede Metalstøberi og Kunstsmederi, der er et af de ældste Anlæg af denne Art her til Lands.

Endelig skal nævnes, at fra dette Etablissements Arbejdere er det første Forsøg herhjemme paa at hjælpe Arbejderne til gode og sunde Boliger udgaaet. I Efteraaret 1865 blev „Arbejdernes Byggeforening" dannet.

Baumgarten trak sig vel tilbage fra Fabriken paa Christianshavn i Slutningen af 1861, men derfor var han ikke uvirksom. Han var vant til at arbejde, og han arbejdede stadigt. Hans Drejelad og hans Have ude i Lyngby bevidnede dette, og desuden forevistes i Vinteren 1863—64 ved en af de ugentlige Forevisninger i Industriforeningen en Maskine af hans egen Konstruktion til at gennemstikke et Ark Frimærker saaledes, at man med Lethed kan skille det ene Frimærke fra det andet. Maskinen var sindrig udtænkt og arbejdede let.

Maskinen var udført i Hassel og Teudts Etablissement i Bredgade Nr. 36, og at den blev udført der, er ingen Tilfældighed, idet den ene af det derværende Maskinværksteds Indehavere er, om ikke Baumgartens ældste, saa dog en af hans ældste Arbejdere.

Ludvig Fr. Teudt var født den 26. Maj 1820 i Mecklenborg, og kom til København 1841 og fik da straks Arbejde hos Kleinsmed J. H. Hüttemeier i Krystalgade, men kom snart derefter til Baumgarten, hos hvem han arbejdede baade paa Købmagergade og i Gammelmønt og paa Christianshavn, men her skiltes han fra Etablissementet.

Brødrene Salomonsen var blevne forsynede med en Dampmaskine m. m. til deres Væveri fra Baumgarten & Burmeister og behøvede en Maskinmester; han forlod sin tidligere Stilling og blev Maskinmester ved Væveriet. Her var han indtil 1857, da Væveriet ødelagdes ved en Ildebrand.

Teudt gik da, opfordret af Baumgarten, i Kompagni med F. Hassel, der var Tegner hos Maskinfabrikant J. G. A. Eickhoff, og deres Virksomhed voxede hurtigt op bestod væsentligt i Anlæg af Varme- og Vandledninger.

Den 1. Januar 1872 overtog Aktieselskabet Burmeister & Wains Maskin- og Skibsbyggeri Driften af Etablissementet.

Samtidig med at Selskabet overtog Etablissementet, købte det af Havneraadet 147,000 □ Alen Landareal foruden 59,000 □ Alen Vandareal og 850 Alen Bolværk paa Refshaleøen ved Indløbet til Københavns Havn.

I Slutningen af Aaret 1872 var der under Arbejde 5 nye Dampskibe, 1 Færge til Limfjorden, 1 Muddermaskine til Regeringen, 1 Bugserdamper og 10 Damp-

maskiner. Ved Aarets Begyndelse sysselsatte det omtrent 800 Arbejdere, ved dets Slutning 1030 Arbejdere.

I Slutningen af September 1871 begyndte en Arbejdsnedlæggelse, som varede i nogen Tid og som endte med, at der foretoges en Forandring af Etablissementets Arbejdsreglement.

Vor Beretning og Statistik.

Ligesom vore Afdelinger gennem deres Delegerede ved den nys afsluttede Kongres, udtalte deres enstemmige Tilfredshed over den af Hovedbestyrelsen udgivne Beretning og Statistik over Forbundets Virksomhed i de sidst forløbne 2 Aar, saaledes samles alle Blade, som have anmeldt vor Beretning, i Erkendelse af hvilken stor Betydning alle Oplysninger, der fremkommer om Løn- og Arbejdsforhold i de forskellige Fag, har for hele den sociale Lovgivning.

Vort svenske Broderorgan „*Järnarbetaren*" bringer en sammentrængt men dog meget indgaaende Oversættelse af Beretningen, og beklager, at Pladsmangel foreløbig forhindrer en nærmere Omtale af Statistiken.

Järnarbetaren skriver sluttelig:

„Hele Beretningen vidner om hvilken mægtig Udvikling vort danske Broderforbund er undergaaet, og at det er en Organisation, som man trygt kan sige staar blandt de første. De vældige Stridigheder under den omhandlede Periode har ikke afbrudt det indre Organisationsarbejde, som er fortsat uforstyrret.

Det er et udført Arbejde, for hvilket vi gør Honnør, saa meget mere som dette Arbejde ikke var og ikke er uden Betydning ogsaa for os."

Det er med ublandet Glæde at Hovedbestyrelsen hører og læser alle disse anerkendende Ord, vi føjer vor Tak til, og lader dem med denne yderligere Belastning gaa videre til vore Medlemmer; thi kun ved deres Pligopfyldelse, Offervillighed og indbyrdes Solidaritet er selve Beretningen og Statistiken samt alt hvad heri er omtalt virkeliggjort.

Arbejdet er fremdeles nedlagt

hos Smedemester *Mørch*, *Federikshavn*, *Marius Knudsen*, *Odense* og paa *Fredericia Jernstøberi*.

Tilgang frabedes.

Lønbevægelser i Sverrig.

Med Kockums Skibsværft i Malmø er nu opnaaet Overenskomst gældende til 1ste April 1900, med 3 Maaneders gensidig Opsigelse.

I Kristianstad, Kalmar, Gøteborg og Engelsholm er der Konflikter baade om Løn- og andre Arbejdsforhold, hvorfor Tilgang til disse Byer frabedes, indtil der foreligger Meddelelse om, at Forholdene ere ordnede.

Arbejdernes Theater

opfører for Tiden den engelske Folkekomedie *Tatlows Hemmelighed*, der udføres med samme Rutine og gør samme Lykke som Selskabets tidligere Forestillinger.

Skulde Tanken: „at gaa paa Turné", som saa smaat drøftes blandt Skuespillerne, blive realiseret, anbefale vi vore Medlemmer i Provinserne at sikre sig Billetter, alle vil høste Udbytte og Fornøjelse deraf.

Strejke i Trondhjem.

Vore norske Kolleger beder os om, at holde Tilgang borte fra Trondhjem, paa Grund af, at ca. 25 Mand strejker for at gennemføre en 25 % Lønforhøjelse samt en Minimalløn af 27 Øre pr. Time.

Vi betragter det som en Selvfølge, at ingen rejser til Trondhjem før Forholdene ere ordnede.

1ste Maj.

I Henhold til Beslutningen paa Repræsentantskabsmødet i de samvirkende Fagforbund opfordrer vi herved samtlige Kolleger til at fejre den 1ste Maj som Fridag, samt til overalt at deltage i de Demonstrationsmøder, som afholdes til Opnaaelsen af en 8 Timers Maksimalarbejdsdag. ***Hovedbestyrelsen.***

Deutsche Metallarbeiter Verbands 4de Kongres

afholdtes i *Halle a. Saale* i Dagene den 4., 5., 6., 7. og 8. April, og vort Forbund havde for første Gang en Repræsentant tilstede ved de tyske Kollegers Forhandlinger. Det er en Glæde at kunne notere, at vore tyske Brødre paa Trods af Politi, Mitær og Bureaukratregimente har forstaaet at skabe en solidt funderet Organisation, der tæller ca. 75,000 Medlemmer, ganske vist er der mange, der er udenfor Oganisationen, men i denne Henseende vil der sikkert ske en mægtig Forandring efter at den nys afholdte Kongres har vedtaget en Arbejdsløshedsunderstøttelse, der nærmest svarer til vor, det er jo en Kendsgerning, at det er de økonomiske Interesser der er Drivfjedren i alt Organisationsarbejde.

Vore Medlemmer vil sikkert forstaa, hvilken stor Betydning det har for os, at have solide Forbindelser med de udenlandske Organisationer, saalænge vor Stilling overfor Arbejdsgiverorganisationerne er en saadan, at vi saa at sige hvad Dag det skal være kan faa en Lock-out. Vi vil da ogsaa i Fremtiden arbejde ihærdigt paa at opretholde og udvikle de knyttede Forbindelser saavel med de tyske Kolleger som med vore skandinaviske Broderorganisationer.

Uddrag af Referat fra Kongressen i Halle vil følge i næste Fagblad.

Udfald af Licitationer.

Københavns Vej- og Kloakanlæg; Smedejærns Gitter. Ved den d. 23. f. M. afholdte Licitation over Levering og Opsætning af et Smedejærns Gitter om Haveanlægget paa Trondhjems Plads indkom følgende Tilbud:

N. Larsen	Kr. 7.805,00
Carl Andersen & Blom	— 4.452,30
Borch & Henrichsen	— 4.300,00
F. Rasmussen	— 4.012,00
Anker Heegaard	— 3.916,40
C. Wendts Jærnstøberi og Maskinfabrik	— 3.850,00
Ferd. Schæbel	— 3.727,20
Aktieselskabet „Titan“	3.506,00
Ludvigsen & Hermann	— 3.386,00
Carl Hansen	— 3.300,00
Riedel & Lindegaard	— 3.014,00
Ferd. Wienbergs Maskinfabrik	— 2.840,00
Vald. H. Frederiksen	— 2.610,00
Henriksen & Mohr	— 2.562,00
J. Cumanns Eftflg.	— 2.451,00
A. Rustads Eftflg.	— 2,275,00

Tilbudet fra A. Rustads Eftflg. blev antaget.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 9286 H. C. Sørensen. *(Grovsmedenes Fagforening.)*

Nr. 2974 H. L. Sørensen. *(Københavns Afd. 1.)*

Nr. 1223 M. Kittelsen (Kbhvns. Afd. 3). Nr. 13056. H. Chr. Hansen (Horsens).

Følgende Medlemmer have *atter fundet deres Bøger:*

10229 P. Andersen.

Følgende Medlemmer ere rejste uden at melde Afgang:

Nr. 5456 L. Sanderhof. Nr. 3090 Anders Andersen *(Helsingør Afd.).*

Medlem i Aalborg Afd. C. L. Frydenborg har betalt sin Gæld i Kolding og er atter indtraadt.

Anvisningskontoret i Præstø

er hos Kasseren J. Sørensen Tubæk. Ingen maa søge Arbejde i Præstø forinden han har henvendt sig her.

Anvisningskontoret i Middelfart

er hos Kassereren O. Pedersen, Grønnegade Nr. 178. Udbetaling til Rejsende samme Sted fra Kl. 6—7. Ingen maa søge Arbejde uden først at have henvendt sig paa Anvisningskontoret.

Bestyrelsen for Afdelingen i Middelfart.

Nykøbing F.

Anvisningskontoret er Jernbane Tvergade 28 hos Kassereren P. M. Petersen, hvor ogsaa Udbetaling til Rejsende foretages.

Kongressen.

Fotografiet fra Rosenborg Have over samtlige Kongres-Delegerede er nu færdigt. Det er meget vellykket og kan rekvireres fra Undertegnede. Prisen er 1 Kr. 75 Øre pr. Stk.

Hovedkassereren.

Aktieudbytte.

Aktieselskabet „Titan“ giver $7^1/_2$ pCt. i Udbytte for Aaret 1898.

Stakkels Aktionærer, skal nøjes med $7^1/_2$ pCt. Ja, saa var det jo ikke saa mærkeligt, at Arbejderne skulde slaa af Akkordpriserne i Begyndelsen af Januar.

Hærdning af Staal.

Ludwig Schiecke i Magdeburg benytter følgende af ham opfundne Methode for Hærdning af Staal. Dette overstryges først med en Opløsning af Slemmekridt og Fernis gives dernæst en Varme af kirsebærrød Farve og dyppes da nogle Sekunder i opvarmet Vand. Derpaa kommes Staalet i omtrent den dobbelte Tid i Roeolie og til Slutning i et ikke for stærkt afkølende Bad, som f. Eks. Stenolie eller Vand, blandet med Slemmekridt etc. Derved at Staalet først i kort Tid dyppes i Vand, drives Varmen hurtig ud af dets ydre Skal, saaledes at denne bliver haard vilde man lade Staalet ligge i Vandet, til det var fuldstændig afkølet saa vilde den indvendige Kærne afkøles omtrent ligesaa hurtigt, saaledes at Ridserne i Skallen vare uundgaaelige. Men det, at Staalet ifølge ovennævnte Methode kun ligger nogle faa Sekunder i Vandet og derpaa kommes i Roeolien, gør, at den indvendige Afkøling foregaar langsommere, hvorved samtidig ogsaa den ydre Skal taber noget af sin oprindelige Haardhed. For igen at skaffe denne tilbage bringes Staalet i det sidste Bad. Om Staalet kun afkøledes i Olie, vilde det ikke blive tilstrækkeligt haardt.

(Vulkan.)

Postadresse:

Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbund København K.

Telegramadresse: Smedeforbund, København.

Telefon 5121. Forbundets Kontor er Larslejstræde Nr. 1, aabent for Udbetalinger til Rejsende og andre Forretninger fra 9—11 Form. og 6—7 Aften, Mandag og Torsdag tillige fra 7—8 Aften.

Alle Arbejdsløse bedes melde sig paa Arbejdsanvisningskontoret, paa de ovenfor anførte Tider inden de søger Arbejde.

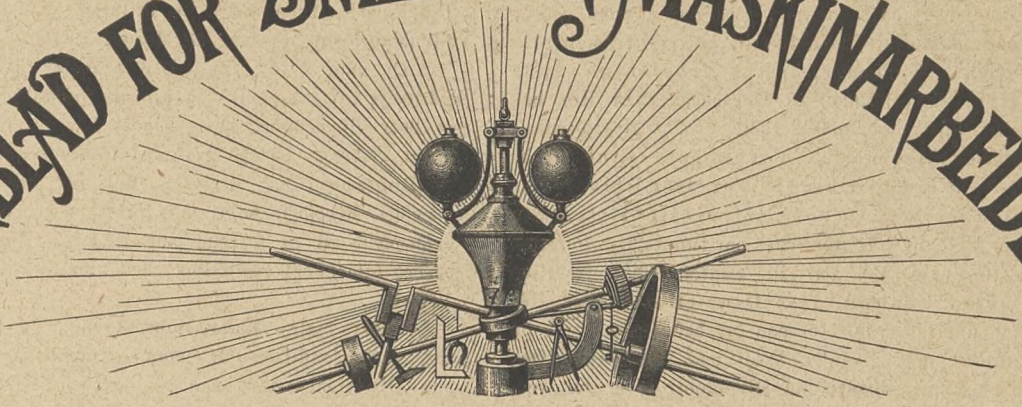
I Provinserne bør ligeledes alle Arbejdsløse henvende sig til de derværende Arbejdsanvisningskontorer inden de søger Arbejde.

Medlemmerne bør aldrig betale Kontingent uden samtidig at faa Mærker paaklæbede i deres Bøger.

Ingen Mærker maa paaklæbes uden samtidig tydelig at overstemples.

Redigeret af *J. A. Hansen.*
Lützhöft-Petersens Bogtrykkeri Aktieselskab. Kbhvn. K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund

Nr. 8 | Maj 1899 | 11. Aargang

En stille Lønkamp.

Saa langt tilbage som Smith & Mygind's Fabrik har været kendt og haft nogen Betydning, har dette Arbejdssted været bekendt for at være et af de daarligste i vort Fag.

Der var en Tid, da man kaldte Refshaleøen for Smedenes Ladegaard, og hvor dette virkelig til en vis Grad havde sin Berettigelse; men Fagfæller, som havde prøvet begge Steder var dog i Reglen enige om, at dette sidste Sted var at foretrække for det første, og det maa da ogsaa siges, at Smith og Mygind, selv efter at det omdannedes til „Aktieselskabet Smith, Mygind & Hüttemeier" smukt har hævdet sit Ry som daarlige Arbejdsgivere.

Dels var Tonen derude ikke den bedste, da Værksteds-formændene i Reglen var saadanne Personer, der havde forstaaet at vende Svendenes Foragt imod sig, og dels var „nok" alt Arbejde i Reglen Akkord, i den saakaldte Kedelsmedie (hvor den største Del af Arbejdet dog er Brobygning og andet Plade- og Vinkelarbejde), men som oftest var disse Akkorder af den Beskaffenhed, at der aldrig blev noget Overskud. Naar dertil kommer, at Timelønnen holdtes langt under hvad der betaltes paa andre Fabriker, vil man forstaa, at Misfornøjelsen stadig ulmede iblandt vore Kolleger paa dette Værksted. Utallige ere da ogsaa de Henvendelser, der i Tidens Løb er sket baade til Afdelingsbestyrelse og Hovedbestyrelse, om at sørge for, at Lønnen blev hævet; men man vil sikkert forstaa, at dette ikke er saa let en Sag naar et Firma ligefrem har „Aldershævd" paa at betale mindre end andre. Noget maatte der jo imidlertid gøres og i November Maaned ifjor besluttede Hovedbestyrelsen saa at forsøge en Forhandling med Fabrikantforeningens Bestyrelse desangaaende. Den 25. November afholdtes et Mæglingsmøde paa Fabrikens Kontor mellem Forbundets daværende Formand, Formanden for Fabrikantforeningen samt d'Hrr. Direktører Smith og Caroc, der imidlertid intet førte til, da Direktør Caroc hævdede, „at der paa ingen Maade kunde betales væsentlig højere Løn til Smedene, da i saa Fald alt Broarbejdet i Fremtiden vilde gaa til Udlandet, paa Grund af den slemme Konkurence". Sagen blev derefter henvist til Behandling mellem Bestyrelserne og efter at et ligeledes resultatløst Møde var afholdt her og Spørgsmaalet iøvrigt trukket i Langdrag et Par Maaneder, bristede endelig Svendenes Taalmodighed og Arbejdet nedlagdes den 22. Februar af disse, uden Hovedbestyrelsens Samtykke. Man var dog straks villig til at genoptage Arbejdet da d'Hrr. Fabrikanter tilbød Forhandling under den Forudsætning, at nu maatte det vel snart faa en Ende.

Der afholdtes saa paany Fællesmøde, hvor man ligesaalidt som tidligere kunde opnaa Enighed og Hovedbestyrelsen foreslog da i Følelsen af vor Sags Retfærdighed og Berettigelse en Voldgift nedsat. Hertil gik Fabrikanterne efter nogen Nølen med; men nu begynder der samtidig at blande sig fornyede Vanskeligheder ind. Direktør Caroc ræsonnerede som saa, „skal vi give højere Løn til Smedene, saa skal vi ialtfald se at bruge saa faa af dem som muligt, og i den Anledning sattes der Arbejdsmænd til at passe en Del Maskiner, der ellers var bleven betjent af Smedene. Dette sidste Træk harmede i den Grad vore Kolleger, at de rent ud forlangte deres Afsked og i Løbet af nogle Dage havde Firmaet kun nogle og tyve Mand tilbage af ca. 80. Nu skulde man jo tro at Fabrikantforeningens Bestyrelse vilde give Firmaet en ordentlig Røffel for midt under Forhandlinger og Voldgift at bringe saadanne Forstyrrelser ind i selve Arbejdet; men nej, man havde heller ikke her regnet med d'Hrr.s store Evner til at kunne vende en Sag paa Hovedet. Den 8. April modtog Hovedbestyrelsen følgende Skrivelse:

Foreningen af Fabrikanter i Jærnindustrien i København. — København, den 8. April 1899.

„I Skrivelse af 27. f. M. har den ærede Hovedbestyrelse erklæret, at den desværre ikke var i Stand til at garantere at Kedelsmedene hos Aktieselskabet Smith, Mygind & Hüttemeier forblive i deres Pladser", indtil en Voldgiftskendelse er falden.

Da vor Forventning om, at Forholdene i Aktieselskabet Smith, Mygind & Hüttemeiers Kedelsmedie vilde gaa i Orden uden yderligere Indgriben af Bestyrelserne, ikke er bleven opfyldt, er Stillingen i den af Arbejderne rejste Lønkonflikt altsaa denne, at Hovedbestyrelsen ikke har formaaet at sikre saadanne Forhold blandt Arbejderne i Aktieselskabets Kedelsmedje — Forbundets egne Medlemmer, — at det af Hovedbestyrelsen selv fremsatte og derefter af vor Bestyrelse tiltraadte Forslag om Voldgift i Lønkonflikter har kunnet gennemføres. Ansvaret for at denne Vej til Lønkonfliktens fredelige Løsning, som vi endnu ere villige til at følge, ikke har kunnet anvendes, maa vi paa det bestemteste fralægge os, det falder med sin fulde Vægt paa Hovedbestyrelsen, som ikke har haft tilstrækkelig Myndighed over for Forbundets Medlemmer til at skaffe sit eget Forslag om Konfliktens Ordning Respekt hos disse.

Den eneste Undskyldning for Arbejdernes Fremgangsmaade, som Hovedbestyrelsen fremfører er, at „Aktieselskabets Direktion" skulde have „fremtvunget en ny Konflikt midt under Forhandlingerne om Lønspørgsmaalet". Vi skulle ikke her indlade os paa Enkelthederne i Deres Fremstilling heraf. Men vi kunne ikke tilbageholde vor Beklagelse over, at Hovedbestyrelsen eller Forbundets Medlemmer Gang efter Gang — i nærværende Konflikt for anden Gang — bryder de af Hovedbestyrelsen selv underskrevne Voldgiftsregler og Overenskomsten af 12. September 1897. Den Nytte, som det hele Voldgiftsapparat medfører, bliver illusorisk naar kun den ene Part, Fabrikantforeningen, føler sig bunden ved sin Underskrift paa de herhen hørende Regler, og naar Hovedbestyrelsen, saaledes som i nærværende Tilfælde, uagtet den erkender, at her er Tale om „en ny Konflikt", dog tillader sig skriftligt at erklære, at „den anser det for naturligt" (fremhævet af os), at Kedelsmedene gøre Strejke, uden at føle sig bundne af deres og Forbundets Forpligtelser til i saadant Tilfælde at følge de i Voldgiftsreglerne og Forliget bestemt anviste Veje.

Fabrikantforeningens Bestyrelse maa under disse Omstændigheder kræve den ærede Hovedbestyrelses Svar paa, om den kan og vil foranledige Arbejdet genoptaget i Aktieselskabets Kedelsmedje Onsdag Morgen Kl. $8^1/_2$. Vi maa udbede os Hovedbestyrelsens Svar til senest Tirsdag Morgen og maa, saafremt De ikke gaar ind paa vor Fordring, lægge det fulde Ansvar for Konfliktens yderligere Udvikling paa den ærede Hovedbestyrelse. Vi gentage, at vi, saafremt Arbejdet genoptages, fremdeles ere villige til at lade Lønspørgsmaalet afgøre ved Voldgift.

I Bestyrelsen for Foreningen af Fabrikanter
i Jærnindustrien i København.
Ludvig Christensen.

Vald. Helsing.

Hovedbestyrelsen for Dansk Smede- og
Maskinarbejder-Forbund.

Herpaa svarede Hovedbestyrelsen under 11. April følgende:

Den 11. April 1899.

Bestyrelsen for Foreningen af Fabrikanter
i Jærnindustrien.
Kbhvn.

„I Skrivelse af 8. ds. gør den ærede Bestyrelse sig megen Umage for at faa slaaet fast, at Grunden til at Striden paa Aktieselskabet Smith, Mygind & Hüttemeiers Kedelsmedie endnu ikke er afsluttet er, at vi mangler Myndighed overfor vore Medlemmer.

Vi maa i saa Henseende henholde os til vor sidste Skrivelse (af 27. f. M.) og bestemt fastholde, at naar nogle af vore Medlemmer hos Firmaet har foretrukket at tage andet Arbejde, skyldes det udelukkende den Omstændighed, at Direktionen har grebet forstyrrende ind i de sædvanemæssige Arbejdsforhold paa Fabriken ved at antage Arbejdsmænd til at forsøge paa at udføre Smedearbejde, og derved gjort det vanskeligt eller umuligt at tjene noget i Akkord.

Under disse Omstændigheder maa det fulde Ansvar for, at Lønkonflikten ikke endnu er naaet til Afslutning, falde paa Direktionen eller paa den ærede Bestyrelse, som ikke synes at have den fornødne Myndighed over vedkommende Medlem af Fabrikantforeningen, til at skaffe den nødvendige Ro paa Værkstedet til Lønkonfliktens endelige Ordning.

Skøndt gentagen Anledning skulde vi ikke følge den ærede Bestyrelses Eksempel med Brud paa indgaaede Overenskomster, men kun gøre opmærksom paa, at det er ukorrekt naar det siges i Skrivelsen, at vi har erklæret det for naturligt at Kedelsmedene gøre Streike o. s. v. Noget saadant har vi selvfølgelig ikke sagt. I det hele taget synes det som der hos den ærede Bestyrelse hersker en ganske mærkelig Opfattelse af Begrebene Streike og Arbejdsnedlæggelse.

Naar en Mand bliver misfornøjet med sin Stilling paa en Fabrik af en eller anden Grund, og derfor tager sin Afsked, har vi aldrig før hørt Tale om Streike eller Arbejdsnedlæggelse. Manden er bleven erstattet og dermed er den Sag i Orden. Men det er akkurat det, der er sket paa S., M. & H.s Kedelsmedieværksted, kun med den Forskel, at Direktionen, ved sine mildest talt ukloge Foranstaltninger, har været heldig nok til at gøre flere Arbejdere saa utilfredse med deres Stilling paa Fabriken, at de har taget deres Afsked. Hvis dette kan kaldes Streike, ja saa gøres der Streike mange Gange daglig paa de københavnske Fabriker, og skulde vi indanke alle de „Konflikter", der ere Aarsagerne til disse „Streiker", til voldgiftsretlig Afgørelse, vilde det se galt ud for den ærede Bestyrelse, der jo ikke kan besvyldes for at afgøre de forskellige Sager i en Fart; vi erindre saaledes om, at nærværende Sag snart har staaet paa i fem Maaneder.

Til en Streike hører, efter vor Mening, at et Værksteds Arbejdere nedlægger Arbejdet, og derefter gør alt, hvad de formaar for at hindre Tilgang af anden Arbejdskraft, hvis Arbejderne ere organiserede, endvidere, at de støttes pekuniært af Organisationen ved Udbetaling af Streikehjælp. Men de misfornøjede Arbejdere hos S., M. & H. har ikke forsøgt at holde Tilgangen borte fra Fabriken, og de ere ikke blevne støttede af Organisationen ved Streikehjælp e. l., ja, Organisationen har endog gjort hvad den formaaede for at erstatte Manglen af Arbejdskraft paa vedkommende Fabrik. Vi kan derfor kun betragte den ærede Bestyrelses Forsøg paa at stemple Konflikten hos S. M. & H. som Arbejdsnedlæggelse som Forsøg paa at klare Direktionen ud af en selvforskyldt Knibe.

Vi indrømmer, at der er Grændser for Organisationens Myndighed overfor Medlemmerne, og bl. a. mener vi ikke at have Myndighed til at tvinge en Mand til at arbejde

paa et bestemt Sted, naar han ikke finder Forholdene paa vedkommende Sted tilfredsstillende, men vi mener rigtignok gentagende at have vist, at vi besidder betydelig Myndighed over for vore Medlemmer, i Modsætning til den ærede Bestyrelse overfor sine Medlemmer; thi den ærede Bestyrelse har jo altid hævdet, at den ikke var i Besiddelse af noget Magtmiddel til at tvinge sine Medlemmer til at gøre andet end hvad de selv vilde, og ogsaa i denne Sag erklærede jo den ærede Formand paa et af vore Forhandlingsmøder, at Bestyrelsen ikke kunde tvinge Firmaet S. M. & H. til at indgaa paa andet, end hvad den selv vilde.

Som Følge heraf, og af, at de misfornøjede Kedelsmede fra S. M. & H. alle, eller saa godt som alle, har erholdt andet, mere tilfredsstillende Arbejde, ser vi os desværre ikke i Stand til at imødekomme den ærede Bestyrelse om at skaffe Arbejdet genoptaget Onsdag Morgen, men ere som hidtil villige til at lade Spørgsmaalet om Timelønningerne afgøre ved Voldgift uanset de af Direktionen fremkaldte øvrige Forstyrrelser i Arbejdsforholdene.

P. H. V.
Vald. Olsen.

Medens alt dette stod paa gjorde Fabrikantforeningen hvad den kunde, for at ikke nogen af dem, som havde arbejdet hos S. M. & H. skulde komme i Arbejde andre Steder. Dette var dog ikke lykkedes, da der kun var 4 Mand tilbage som ikke havde erholdt andet Arbejde. Under disse Forhold og efter at have modtaget vor sidste Skrivelse syntes Fabrikanterne, at begynde at indse, at Stillingen var uholdbar for dem. Efter Aftale afholdtes saa et nyt Fællesmøde mellem Bestyrelserne den 26. April.

Paa dette Møde herskede en overordentlig fredelig Tone. Istedetfor Hr. Carocs sædvanlige Foredrag om den udenlandske Konkurence, mødte Direktør Smith med en Erklæring om, „ikke at ville antage Svende i Kedelsmedien under 35 Øre pr. Time", samt at Arbejdsmændene vare fjærnede fra de Maskiner og øvrige Arbejder, hvorover der havde været klaget. Hovedbestyrelsen erklærede saa, at den til Gengæld vilde gøre alt, hvad der stod i dens Magt, for at skaffe Svende i tilstrækkeligt Antal til Firmaets Værksteder, hvad vi ogsaa siden har holdt.

Hermed endte altsaa denne Lønkamp, der saagodtsom udelukkende er ført direkte mellem Svendene og Direktørerne uden Organisationens Indgriben. Vi haaber for begge Parters Skyld, at det gamle Spøgelse derude „lav Løn og daarlig Behandling" maa forsvinde, for en god Forstaaelse mellem begge Parter.

Maskinmestrene og deres Organisation.

Det vil sikkert interessere en stor Del af Medlemmerne af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund at erfare lidt nærmere om, paa hvilken Maade Maskinmestrenes Forening virker og hvad denne i det hele taget gør for at forbedre sine Medlemmers Kaar, saa meget mere som Maskinmesterstanden jo for en stor Del (vel den største) bliver rekrutteret af Medlemmer af vort Forbund.

Vi har netop i disse Dage modtaget en Beretning fra deres Generalforsamling, hvoraf man ser, at Virksomheden har været ret omfattende, naar Hensyn tages til de Forhold, hvorunder denne Forening virker. Vi sigter her til, at det langt overvejende Flertal af Maskinmestrene farer tilsøs, dels i Inden-, dels i Udenrigsfart, og som Følge deraf kun med Vanskelighed kan deltage i Foreningslivet.

Efter at man har erfaret af Formandens Beretning om Virksomheden, at Bestyrelsen har bragt Prins Valdemar en Nytaarshilsen, samt at han (Formanden) og Viceformanden har været i Avdiens hos Prins Christian (det er vist ellers ikke Cotume, at Fagforeningsformænd kommer til Avdiens paa saa høje Steder) kommer man til det, der maa siges, at have nogen større Interesse.

Det fremgaar saaledes af Beretningen, at Tilgangen af Medlemmer i Aaret 1898 har været 325, Afgangen kun 18, hvoraf de 7 vare døde. Det samlede Medlemsantal var i Januar Maaned 1194. Grunden til denne ret betydelige Tilslutning maa man sikkert søge i den Kamp, der af Foreningen føres imod Dampskibsrhederierne for at forbedre de søfarende Maskinmestres Kaar. Der er saaledes i Aaret 1898 tilført Maskinmestrene en samlet Gageforhøjelse af 71372 Kr. Til Expl. har: s/s Thingvalla alene en Gageforhøjelse af 1800 Kr. aarlig, s/s Malaya 600 Kr. aarlig, s/s Siam 600 Kr. aarltg, s/s Cathay 600 Kr. aarlig o. s. v.

At dette Resultat ikke er naaet saa overmaade let og at man ikke hermed er ved Enden af Lønkravene, fremgaar af følgende:

Efter at Bestyrelsen i de senere Aar jævnlig, og „saavidt vi kan se", uden nævneværdige Resultater, havde henvendt sig til de forskellige Rhederier angaaende højere Løn og bedre Behandling ombord, samledes en Kreds af Maskinmestre ifjor i Maj Maaned i St. Petersborg, og vedtog den saakaldte „St. Petersborgliste" (aftrykt nedenfor). Allerede den 4. Juni rettede saa Bestyrelsen for Maskinmestrenes Forening en Henvendelse til Fællesrepræsentationen for Dansk Skibsfart med Anmodning om dens Medvirkning til en Forandring af: 1) „Den inhumane Behandling ombord, 2) den daarlige Kost, 3) de mere end tarvelige Lokaliteter og 4) dertil for en Del Mestres Vedkommende yderst slette Lønforhold. Disse Krav, der er motiverede i en senere Skrivelse til Rhederiforeningen, skal vi blot citere et „de daarlige Kostforhold", der lyder som følger:

De daarlige Kostforhold, der ønskes ændrede saaledes, at ikke Føreren, som i Følge Loven skal kontrollere om Skibets Besætning faar god og tilstrækkelig Kost, tillige er den, der er stærkest interesseret i, at denne bliver saa billig og knap som muligt, men overlades til en Restavratør ombord, som i „Det forenede Dampskibsselskab"s Skibe.

Iøvrigt gøres der opmærksom paa Lønnens Stigen i Land, samt at Rhederierne ved at stille sig afvisende, kun vil opnaa at affolke deres Skibe for Mestre. Skønt Kravene saaledes fra først af har været stillet ret klare og fyndige, var man dog ikke kommet videre ved alle de Forhandlinger, der i Mellemtiden har været ført, end at Bestyrelsen i Medlemsbladet for April Maaned 99, har maattet tage det grovere Skyts frem. Vi gengiver her en Opfordring fra Bestyrelsen, samt den omtalte „St. Petersborgliste" efter „Tidsskrift for Maskinvæsen" for April Maaned:

Vort Standpunkt.

Der er nu hengaaet 3 Aar siden Maskinmestrenes Forening første Gang henvendte sig til et Rhederi med Anmodning om Forhandling om forbedrede Vilkaar og vi huske alle Resultatet: først en diplomatisk affattet Svarskrivelse, og saa, da vi anmodede om et bestemt Svar, kom dette ogsaa, men saa overlegent som vel muligt. Der svaredes:

„Ønsker Maskinmestrene et bestemt Svar saa kan vi jo sige Nej!!" —

Men fra den Dag voksede Maskinmestrenes Forening sig stor, — den Haan, som Rederiet viste vor Stand bragte Mestrene til Erkendelse af, at *Sammenhold og Enighed giver Magt.*

Da Foreningen var bleven saa stor, at vi troede det bedre kunde nytte at forhandle, fremsatte vi atter vore Ønsker for Rederierne om Forbedring af vore daarlige Vilkaar.

Forhandlingerne have nu varet circa 1 Aar.

Vi have fremsat vore Ønsker klart og tydeligt.

Trods de opadgaaende Konjunkturer have vi holdt os paa det engang indtagne Standpunkt, med andre Ord, vi have vist et Maadehold og en Besindighed, som, uden Selvros, burde have været paaskønnet.

Men Forhandlinger, hvoraf der stadig intet Resultat kommer, bliver tilsidst latterlige.

Bestyrelsen besluttede derfor i Midten af Marts at forlange et Resultat i Løbet af 6 Uger, altsaa inden 1ste Maj eller ogsaa Afbrydelse af Forhandlingerne.

Faa vi derfor intet Resultat til 1ste Maj, saa ignoreres den danske Maskinmesterstand for anden Gang af Rederierne, ingen ærekær Stand kan lade sig byde dette. Det er sikkert, at den offentlige Mening og Autoriteterne ville indrømme, at det var berettiget om vor Taalmodighed, der har været saa langstrakt, bristede.

Maskinmestrenes Forening anvender ingen Tvang overfor sine Medlemmer, hver Mand har sin fri Villie; men Medlemmerne have selv smeddet et Vaaben og trykket det i Bestyrelsens Haand med de Ord: „Brug det med Kraft til vort Forsvar, naar Tiden er inde."

Dette Kampmiddel — Petersborglisten — er underskrevet af circa 600 Maskinmestre, men vor Forening har snart 1400 Medlemmer.

Bestyrelsen opfordrer derfor *samtlige Medlemmer* til at slutte sig til Petersborglisten ved at underskrive vedhæftede Blanket.

Vor Forening vil derved komme til at indtage en 1ste Plads i Foreningens Rækker.

Enighed er Maalet for en Forenings Styrke!
Enighed — frembragt ved Tvang — udfører meget, men
Enighed — fremkommen frivillig — besejrer alt!

(Bravo).

Sct. Petersborglisten.

Ved en Sammenkomst i Sct. Petersborg d. $^{25}/_{5}$ 98 af Mestre fra Dampskibsselskaberne: D. F. D. S. „Danmark", „Dannebrog", „1896" Vesterhavet, Dansk, Russisk, København og det helsingørske Selskab, blev Gagespørgsmaalet drøftet og Resultatet blev, at der ingen Garanti var for at Gagerne efter Løntarifen vilde blive antagne og overholdt af Rederierne, og da disse for at holde Gagerne nede, ansætte yngre Kræfter i de større Skibe med Hentydning til, at de i Tidens Løb aspirere til de højere Gager og paa den Maade underbyde Tarifen, anmoder Undertegnede samtlige søfarende Maskinmestre og Assistenter om, ved eventuel Ommønstring af Skib, ikke at mønstre ud under den af Maskinmestrenes Forening udarbejdede Minimumsløntarif.

Vor Forenings Bestyrelse har forlængst henvendt sig til Rederierne med Anmodning om en Forhandling denne Sag vedrørende; men modtog et reelt Afslag herpaa. Vi vil derfor selv arbejde henimod det Maal vi har sat os, og anmoder derfor ærede Kolleger om ved *Æresord* og Navns *Underskrift* at forpligtige sig til at overholde dette, idet det anses for den eneste Maade at løse det fremtidige Lønspørgsmaal paa.

Det er saaledes en moralsk Tvang, som vi paalægge os selv og ikke en Tvang fra Foreningen.

Da D. F. D. S. byder paa enkelte særlige Fordele, der muligvis burde tages Hensyn til, henledes Bestyrelsens Opmærksomhed paa dette Punkt.

Undertegnede bemyndiger herved Bestyrelsen til at lade denne Overenskomst træde i Kraft, naar det dertil belejlige Tidspunkt maatte anses for at være kommen.

Bestyrelsen har modtaget nærværende Liste og besluttet at lade den mangfoldiggøre præsentere til Underskrift for samtlige søfarende Maskinmestre for senere at bestemme en officiel Dato fra hvilken det vil være enhver Underskrivers Pligt af kollegiale Hensyn at opretholde Fordringen om Overholdelse af den af Foreningens Bestyrelse udarbejdede Minimumsløntarif.

Kjøbenhavn i Juni 1898. *Bestyrelsen.*

Det vilde her optage formeget Plads at gengive den af Maskinmestrenes Forening fastsatte Minimumsløntarif, og vi skal kun anføre, at den højeste Lønsats deri er „for en 1ste Mester ombord i Petroleumsdampere 360 Kr. maanedlig, og den laveste Lønsats er 60 Kr. maanedlig for Assistenter". Om denne sidste Lønsats maa der siges, at den er saa lav, at den sikkert ikke i altfor høj Grad vil friste „Maskinarbejdere med Examen", til at forsøge at pløje Danskens Vej til Ros og Magt. Iøvrigt, man kan jo mene hvad man vil om det her fremførte, man kunde jo resonnere, at de 60 Kr. burde være sat lidt højere op, og maaske kunde Bestyrelsen have sparet Besøget hos *Prins Christian*, saa maa det dog siges, at Maskinmestrene har kæmpet djærvt for deres Interesser i de senere Aar, og vi kan kun ønske dem Held og Lykke.

Vi skal til Slut endnu kun bemærke, at Spørgsmaalet om en Forbedring af Søfyrbødernes Kaar jo ogsaa staar paa Dagsordenen i denne Tid, og vi tør vel efter ovenstaaende at dømme, ialtfald vente d'Hrr. Maskinmestres *„moralske"* Støtte, naar Fyrbøderne maatte stille Krav i samme Retning som dem Mestrene har rejst.

Om Kongressen.

De sidst udkomne Numre af vore tyske, svenske og norske Broderorganisationers Fagblade indeholder foruden udførlige Referater af vore Kongresforhandlinger tillige de udenlandske Repræsentanters Indtryk fra Kongressen og deres Kommentarer til de vedtagne Resolutioner og Lovændringer.

Hermann Rohrlack, „Deutsche Metallarbeiter Verbands" Repræsentant, som, i Paranthes bemærket, er en af det tyske Forbunds rejsende Agitatorer, skriver, at de Beslutninger, der blev tagne paa denne Kongres for en stor Del vilde være aldeles uigennemførlige i Tyskland og kun den, der kender den danske Organisations Magt og vore fra Tyskland grundforskellige Landsforhold, kan fatte, at disse Vedtagelser ikke bliver af ganske illusorisk Betydning for vort Forbund og dets Medlemmer. Som saadanne „uigennemførlige" Beslutninger nævnes bl. a. Etablering af en Generalstrejke, Minimallønsspørgsmaalet, Indførelsen af den Klausul i Kontrakter, der gør disse ugyldige i Tilfælde af Konflikter o. s. v. og ved en indgaaende Sammenligning mellem den tyske og den danske Organisation, beviser han, *hvorved* vor Organisation har naaet en saadan Magtstilling, at disse Spørgsmaals Løsning ikke overstiger vor Evne.

Vort høje Kontingent er, efter Rohrlacks Formening, det første stærke Vaaben vi har i Hænde, idet det i Løbet af ganske kort Tid har sat os i Stand til, dels at samle en Kapital i Strejkekassen, der er saa stor, at vore Medlemmer pr. Hoved ere femdobbelt saa godt situerede som det tyske Forbunds Medlemmer, uagtet vort Medlemsantal andrager 85 % af samtlige Fagets Udøvere imod det tyske Forbund, der kun har naaet at organisere 15 % af de i Jærnindustrien beskæftigede Arbejdere; dels har sat os i Stand til at indføre Arbejdsløshedsunderstøttelsen, hvorved vort Medlemsantal stadig forøges og Aar for Aar bliver mere og mere stabilt. Dette Bevis er ført med klare og tydelige Tal ved en Sammenligning af Forbundets Regnskaber, og af vort Regnskab uddrager *R.* endnu et Vaaben vi ejer, der er ligesaa kraftigt og virkningsfuldt i Kampen for bedre Vilkaar som det første, nemlig: *Medlemmernes store Offervillighed under Konflikterne.*

Ved at kaste et Blik paa vore Organisationsforhold i Almindelighed kommer *R.* til det Resultat, at de ere byggede paa et udmærket Grundlag og særlig vore Klubber, hvis Virkemaade samt de Spørgsmaal, som be-

handles af disse, beskrives til Punkt og Prikke, anbefales paa det varmeste af ham til Efterlignelse i det tyske Forbund.

Alt i alt har vor Kongres, ifølge vor tyske Fagfælles Korrespondance til D. M. Zeitung, gjort et overmaade gunstigt Indtryk paa ham og ikke uden Vemod forlod han det Land, hvor han fandt den Forfatningens Frihed, som han og hans Landsmænd hver Dag sukker og længes efter, forlod det for at vende tilbage til Kampen for Udviklingen af det Forbund, hvis Vækst lægges de største Hindringer i Vejen af Politi, Love og Domstole.

Repræsentanterne for Norge og Sverrig, *M. Ormestad* og *E. Blomberg*, begge Formænd for de to Landes Jærn- og Metalarbejderorganisationer, udtaler som deres Forvisning, at vor Kongres vil have den største Betydning saavel for os som for dem.

Den Resolution, der vedtoges angaaende Spørgsmaalet „Ikke faglærte Arbejderes Optagelse i Forbundet" — et Spørgsmaal, der ganske naturligt interesserede vore udenlandske Kolleger allermest, da de Organisationer, de repræsenterede, fra deres Fødsel af ere baserede paa Optagelse af alle, faglærte og ikke faglærte Arbejdere, som beskæftiges i Jærnindustrien eller Grene deraf — betragtes af dem som værende heldig paa nuværende Tidspunkt, men de bemærker dog, at der vil komme en Tid, hvor Fagets tekniske Udvikling vil medføre, at vi af praktiske Hensyn blive nødsaget til at omdanne vor Organisation, saaledes at Adgangen dertil ogsaa aabnes for ikke faglærte Arbejdere.

Dette er vi saavist ogsaa paa det Rene med, at den Tid vil komme, men Kongressens Bevæggrund til at skyde dette Spørgsmaals endelige Løsning ud — i hvert Fald til næste Kongres — var ene og alene den: at man ved at aabne Adgangen for ikke faglærte Arbejdere *nu*, vilde slaa dobbelt saa meget i Stykker i Organisationen, som man vilde vinde derved.

Endnu skulle vi kun omtale en Betragtning, der anstilles saavel af vore udenlandske Gæster som af os. Lad os ved alle givne Lejligheder og saavidt det staar i vor Magt udvide denne Repræsentantudvexling mellem vore Fagfæller i fremmede Lande. Vor Kongres har givet Stødet til en Sammenslutning mellem Tyskland, Sverrig og Norge, og vore Forbindelser mellem disse Landes Organisationer ere yderligere knyttede sammen. Rige Lærdomme indhøstes af alle Deltagere ved hver Sammenkomst og Sympathien for og Forstaaelsen af hinanden udvikles Gang efter Gang. For hver ny Delegeret, der kommer til Stede ved Fagets Kongres i et fremmed Land, rejses der en ny Skranke mod den internationale kapitalistiske Udbytning af Arbejderstanden, hver ny Forbindelse, der knyttes, bringer os et mægtig Skridt fremad til Virkeliggørelsen af Karl Marx's manende Ord:

Arbejdere i alle Lande, forener Eder!

Fra gamle Dage.

I et Festsskrift, der forfattedes i Anledning af Roskilde Smedelavs 450aarige Jubilæumsfest den 4. Juli 1886 findes blandt andet forskellige Bidrag som udmærket belyser de gamle Skikke og Forhold mellem Mestre og Svende under Lavsperioden.

Da vi antager at det vil interessere vore Læsere at kaste et Blik paa disse Forhold aftrykker vi her „De 12 Bud", der kaldtes „*Smedenes Gruss*", samt Formaliteterne naar rejsende Svende kom til Byen, i hvilket Tilfælde der blev gaaet frem efter strænge Regler indeholdte i „*Haandværks-Skik for det hele Amt*".

Smedenes Gruss.

1) For det første skal man elske Gud.
2) For det andet skal man holde sin Fader og Moder, samt hans hele Hus i Ære.
3) Skal Mester Taffel forelæses, enhver være opmærksom paa sin Mesters Navn, og medbringe saa meget som 4 Styver i Oplag-Penge. Er en gjort Svend tilstede, saa giver han en Gang saa meget: Svende først og Jungeren derefter, saa at man kan vide hvilke der ere Svende og hvilke der ere Jungere.
4) Skal Skyldbogen forelæses, er en eller anden skyldig, saa afbetaler han, saa at Laden og Herr Faderen (Mesteren) kommer til deres Tilgodehavende, hvorefter man kan borge paany.
5) Er der hersteds i disse 4 Uger kommet tilvandrende Svende, saa fremtræde disse foran Bordet for at lade sig indskrive, og bringe med sig saa meget som 3 Styver Indskrivningspenge og 3 Styver Velkomning, samt ogsaa 2 Styver for Senge-Penge. Er en Svend gjort, giver han en Gang saameget til: Svende først og Jungerne derefter, for at man kan se, hvilke der ere Svende og hvilke der ere Jungere.
6) Skal Artikkel-Brevet forelæses, den som har hørt rigtig efter tier stille, og dem som ikke har hørt rigtig lader man høre paany.
7) Skal den sorte Bog forelæses og er deri nogens Navn nævnet, saa stikke han Hoved ud af Vinduet, Fødderne under Bordet indtil Sort og Hvidt er passeret: har han Penge eller Penges Værdi, saa skal vi hjælpe ham fra det Sorte til det Hvide.
8) Er en eller anden endnu ikke kjendt med Haandværkerskik, saa træde han frem og afbide Skjæget (Kammen) af Nøglen og stille sig sammen med Svende og Jungere for at han kan være saa god som en af vore.
9) Skal der holdes tre ærlige Efterspørgsler; er der da en eller anden som kender noget ufordelagtigt, saa skal han mælde det og ikke tie stille dermed, ellers vil Skaden gaa over hans Pengepung.
10) Skal det rige Amt uddeles, saa at den som bliver i et Værksted ikke faar Nytte eller Skade.
11) Er der en eller anden, som har Lyst til at forandre sin Stand, saa kan han her ligesom andre Steder komme dertil: ere vi ham for svage, saa tage vi Hjælp, saavel for den storgunstige Herr Lade Mester, Herr Fader og hans Hustru og et Par fede Svin, dertil et Fad Vin, saa haabe vi at være stærk nok for ham.
12) Har jeg glemt noget, saa staa nogen frem og melde i Stedet for mig.

Haandværks-Skik for det hele Amt.

Steds Jungeren taler:

Altsaa med Gunst, er der kommen Fremmede vandrende i disse 4 Uger, saa træde disse frem foran Bordet og lader sig for mig og mine Medkammerater stue angaaende Arbeide, efter Haandværksbrug for første, for anden og for tredie Gang.

(Den fremmede træder frem.)

Steds Jungeren taler:

Fremmed Kleinsmed?

D. fr. svarer:

Et Stykke deraf.

St. J.

Velkommen paa Haandværkets Vegne.

D. fr.

Bedste Tak Mester og Svende, lader hilse fra der og der, og alsteds hvorfra jeg kommer.

St. J.

Hvad er Eders Forlangende Fremmede eftersom I har sendt Bud efter mig og mine Medkammerater?

D. fr.

Mit Forlangende er ikke større end at der vises mig Haandværks-Skik, det staar her eller andetsteds at forskylde.

St. J.

Haandværks-Skik skal vises ham, saameget som

jeg har lært, hvad jeg ikke har lært, tænker jeg at kunne lære af ham eller en anden retskaffen Svend.

D. fr.

Af mig vil han ikke lære meget andet, end at løbe Landet frem og tilbage, slide Klæder og Sko, drikke Herr Faders Vin og Øl, den ene Gang meget, den anden Gang mindre eftersom Pengepungen formaaer.

St. J.

Altsaa med Gunst, Fremmede, hvorpaa budsendes man, paa Grov-, Klein- eller Nagelsmede?

D. fr.

Paa Grovsmede.

St. J.

Paa Svendemaade eller Jungermaade?

D. fr.

Paa Jungermaade.

St. J.

For Styk eller Ugeløn?

D. fr.

Ugeløn.

St. J.

Søn af Mester eller udlært.?

D. fr.

Udlært.

St. J.

Hvorfra?

D. fr.

Fra.....

St. J.

Hvad er Eders Navn?

D. fr.

N. N.

St. J.

Fremmede, har han ingen bekjendt Mester, hvortil han vil være henskikket, eller vil han lade sig sende fra den Ældste til den Yngste?

D. fr.

Fra den Ældste til den Yngste.

St. J.

Vil I ogsaa arbeide for andre?

D. fr.

Ja, vi maa leve og dø for hverandre og saaledes ogsaa arbeide for hverandre.

St. J. til Forsamlingen.

Har jeg glemt noget, saa skrive I det under Bordet, naar jeg kommer igjen, saa skrive I det paa Bordet, saa skal jeg udslette det med en Kande Øl eller Vin.

Naar St. J. kommer til Mesteren taler han:

Altsaa med Gunst, der er kommet vandrende en Smedesvend, han er i Faderens og ikke i Mesterens Hus, og forlanger 14 Dage at arbeide i Mesterens Værksted, at forhindre hans Skade og befordre hans Nytte, finder den fremmede Arbeide, saa er det os kjært, for den fremmede endnu kjærere.

Naar Stedsjungeren kommer tilbage til Herberget taler han til den fremmede:

Altsaa med Gunst, Fremmede, jeg vilde gjærne vide hvormeget Klokken er, ere Skoene vel flikkede, Pengepungen velspekket, et langt Spyd over Skulderen, saa kan min gode Svend vel stride over Grøften. Saa ere vi gaaede efter Haandværks-Skik, hvor der er redeligt og gaaet forbi, hvor der ikke er redeligt, saa er vi kommet til den Mester, hvor han han har sendt mig, og lader han ham for denne Gang tilsige 14 Dages Arbeide, naar han vil tage tiltakke med en fattig Mester, saa ønske vi ham god Lykke til en rig Mester.

Naar en fremmed kommer vandrende, saa bliver der betalt for ham en Kande Øl, men naar han har Arbeide her, saa betaler han en Kande Øl.

Steds Jungeren taler til Mesteren, naar den fremmede er indført:

Altsaa med Gunst, Mester, her vil jeg anbefale ham en fremmed Smed, han give ham Hvedebrød, sorte File og han lade ham helst længe sove hos Jomfru Kokkepigen, saa vil Mesteren have en god Svend i ham.

Ak! de gode gamle Dage!

Det tyske Metalarbejderforbunds 4. ordentlige Generalforsamling i Halle a. S.

den 4.—8. April 1899.

Af *H. Rohrlack.*

I mange Punkter frembyder det tyske Metalarbejderforbunds Generalforsamling meden Interesse for de danske Metalarbejdere. Rigtignok er adskillige Vedtagelser blevne fattet, som vilde være overflødige i Danmark, hvorfor min Beretning kun i den Form kan have Værdi, at alle Beslutninger suppleret ved tilsvarende Bemærkninger over de tyske Forl old.

Først og fremmest en Oversigt over Forbundets finansielle Stilling og dets Medlemstal. Forbundet havde i Slutningen af

1891.....	22,875	Medlemmer
1892.....	25,969	„
1893.....	28,429	„
1894.....	33,406	„
1895.....	33,189	„
1896.....	49,954	„
1897.....	59,890	„
1898.....	75,431	„

Disse Tal giver Billedet af et glædeligt Opsving. Imidlertid kunde man i Danmark let bedømme dette Billede altfor gunstigt, hvorfor jeg skal henvise til, at der i Tyskland beskæftiges ca. 600,000 Metalarbejdere! Heller ikke maa den Kendsgærning lades ude af Betragtning, at de ikke faglærte Arbejdere ligeledes optages i Forbundet, og at, da de er let at erstatte ved Streiker o. l., Agitationen iblandt dem derfor falder meget vanskelig.

Forbundets Formue beløb sig i Slutningen af 1898 til 391,360 M. 66 Pf. Ligesom i Antallet af Medlemmer er der ogsaa her indtraadt en ganske overordentlig stor Forbedring imod de foregaaende Aar. I Begyndelsen — i Aarene 1891—1895 — led vi af en kronisk Pengemangel, som først ophævedes i 1896. I 1897 raadede vi over nogen Formue, som i Løbet af et Aar (indtil Slutningen af 1898) *har mere end fordoblet sig* saaledes, at den nu andrager ovennævnte Sum. Af Forbundets Ydelser faar man det bedste Billede, naar man betragter de enkelte Udgiftsposter.

I Aaret 1898 blev anvendt til Agitationen ca. 13,000 M., til „Metallarbeiter-Zeitung“ 74,000 M., til Rejseunderstøttelse 27,000 M., Politimulkter, Retsomkostninger, Proces- og Sagføreromkostninger 1,800 M., Understøttelser i særlige Nødstilfælde 18,700 M., Streike-Understøttelse 70,000 M. I de enkelte Afdelingsadministrationer forbrugtes 130,000 M. Hovedbestyrelsens Administration kostede 28,000 M. Hele Indtægten beløb sig til 771,274 M. 52 Pf.

De danske Kolleger vil paa det første Blik af de anvendte Midler kunne se, at der i den tyske Organisation maa udføres et væsenligt andet Arbejde end i den danske Organisation.

Understøttelsesvæsenet indskrænker sig til Rejseunderstøttelse og til Understøttelser i særlige Nødstilfælde, er altsaa relativ mindre kostbar. Derimod maa vi her i Tyskland permanent slaas med Politiet og Domstolene, vi maa udgive relativ større Summer til Agitationenen, og — naar vi lader det danske Lock-out-Aar ude af Betragtning — vi maa ansætte *regelmæssig højere* Omkostninger til Streikeformaal. Vort Organ koster os mange, mange flere Penge end det koster vore danske Venner at udgive deres, men til Gengæld udkommer vort *hver Uge i 8 Sider.*

Generalforsamlingen i Halle har nu truffet Forandringer af dybt indgribende Natur: Saaledes er der bleven oprettet en Arbejdsløshedsunderstøttelse efter følgende Skala:

Maar man har været Medlem i

	mandlige	kvindelige
52 Uger	6 M. pr. Uge	3 M. pr. Uge
104 -	7 —	3,50 —
156 -	8 —	4 —
208 -	9 —	4,50 —
260 -	10 —	5 —

for et Tidsrum af 42 Dage. Denne Ydelse vilde med den nuværende Indtægt selvfølgelig ikke kunne gennemføres, hvorfor Kontingentet blev forhøjet fra 20 Pfenninge til 30 Pf. pr. Uge (for kvindelige Medlemmer fra 5 Pf. til 10 Pf.

Hovedgrunden til denne Foranstaltning ligger deri, at vi trænger til en fast Stab af Medlemmer, for at gøre vor Organisation virkelig ydedygtig. Det er en alt andet end glædelig Kendsgærning, at der i Løbet af *et Aar* er indtraadt og atter udtraadt ca. 40,000 Personer. Hvilket Misforhold der heraf opstaar, behøver jeg vist næppe at omtale, thi vore danske Venner har i denne Retning vistnok ogsaa høstet nogle Erfaringer. — Med Medlemsantallets Stabilitet vokser ogsaa Forbundets Kampdygtighed,

Naar der allerede ovenfor blev udtalt, at der i Tyskland maa anvendes mange Penge til Agitationen, vil dette tydelig fremgaa deraf, at Generalforsamlingen vedtog, at Hovedbestyrelsen skulde inddele Tyskland i *Gaue* (Distrikter) og ansætte lønnede Distriktsledere, der faar den Apgave, dels at drive Agitationen og dels at bistaa deres Distriktsadministration i alle organisatoriske og Administrationsanliggender.

Den gunstige Kassebeholdning har foranlediget Generalforsamlingen til at forhøje Strejkeunderstøttelsen med 2 M. pr. Uge.

Endvidere maa det fremhæves, at det blev forsøgt at opnaa en Overenskomst med den tyske Former-Centralforening. For nærværende Tid bestaar nemlig, ved Siden af det tyske Metalarbejderforbund, endvidere ovennævnte Organisation. I Metalarbejderforbundet findes imidlertid *flere Formere* end 1 deres egen Organisation. Derved opstaar, eller opstod, stadige Rivninger og al Slags andre Ubehageligheder,som nu forhaabentlig undgaas.

Dette er de vigtigste af de i Halle vedtagne Beslutninger. Vore danske Venner faar igennem denne Beretning et paa Grund af den nødvendige Korthed kun ufuldkomment Billede af Metalarbejderforbundets Udvikling. Det skal dog endnu bemærkes, at Generalforsamlingen var besøgt af 137 Delegerede; endvidere var der mødt Repræsentanter for Hovedbestyrelsen, for Forbundsudvalget, samt for de tyske Fagforeningers Generalkommission. Som den tyske Organisation ved sin Repræsentant har faaet det bedste Indtryk paa Kongressen i Købensavn af den danske Broderorgaoisations Arbejde, saaledes tør vi vel haabe, at ogsaa vor Ven Hansen har faaet det samme Indtryk i Tyskland.

Hertil skal jeg kun bemærke, idet jeg henviser til mine Bemærkninger i forrige Fagblad desangaaende, at naar det er lykkedes vore tyske Kolleger, trods Politiregimentet, at bringe deres Organisation et saadant Kæmpeskridt fremad, skyldes dette sikkert i høj Grad, at de ledende Kræfter dernede ere Mænd, der med Hensyn til Kundskaber, Dannelse og Intelligents staar meget højt, og jeg er glad ved, at det er lykkedes os igjennem personlige Bekendtskaber at knytte vore Organisationer fastere sammen. *J. A. Hansen.*

Ifølge „Norske Jærn- og Metalarbejderen"

strejker i Frederikstad ca. 50 Skibsbyggere. De kræver højere Løn. Der tilføjes: „Men selvfølgelig er de vel ikke organiseret".

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 1588, H. P. K. Hansen (Grovsmedenes Fagforening). Nr. 4863, E. Maymam, (Helsingør). Nr. 11456, N. C. Christensen (Kbhvn.s Afdl. 1). Nr. 9858, R. Rasmussen (Aarhus).

Medlem Nr. 4883, Oluf Nielsen (Helsingør) har nu ordnet sit Forhold til Afdelingen.

Bøgerne Nr. 1078, lydende paa Navnene *C. Andersen* og *Winzer*, indkaldes herved til Revision paa Hovedkontoret.

Tabte Medlemsbøger:
4962, V. Siebert.

Fagmøde i Svendborg.

I Forbindelse med den fynske Arbejderfest i Svendborg Søndag d. 9. Juli, indbyder vi Kollegerne fra hele Fyn til et Fagmøde, der afholdes i Borgerforeningens lille Sal Kl. 2. Opgangen er i Theaterporten.

Bestyrelsen
for Smede og Maskinarbejdernes Fagforening i Svendborg.

Til Afdelingsbestyrelserne.

Ifølge Kongressens Beslutning kunne Medlemmer, som er slettede under Lock-out'en i 1897, igen optages som Medlemmer, uden at betale Indskud, naar de inden *1. Juli 1899* betaler alle indtil *1. Juni 1898* paaløbne Restancer.

Efter 1. Juli 1899 kunne slettede Medlemmer kun optages imod at betale nyt Indskud og alle de i den Tid de have været ude af Forbundet paaløbne Restancer og anden Gæld til Forbundet.

Det vilde være ønskeligt om denne Vedtagelse kunde blive bekendt i saa vide Kredse som muligt, for at alle slettede Medlemmer kunne faa deres Papirer i Orden inden 1. Juli.

Ekfeldt forhaabentlig for sidste Gang.

Endelig synes dette ondartede Exemplar af Smedeslægten at være forsvundet fra Skuepladsen. Ret en Type paa en Skruebrækker, der i de mange Aar siden 1885 indtil nu aldrig lod en Lejlighed gaa ubenyttet hen til at fortrædige vor Organisations Medlemmer, vel vidende, at naar det kneb for ham, havde han Fabrikanternes udelte Støtte og Sympati. Det maa da ogsaa gøre d'Hrr. ondt at se ham forsvinde nu, han var jo en Levning fra Fortiden, hvor det store Gros af Arbejderne endnu ikke havde lært, hvad det vilde sige, at kæmpe for at forbedre sine Kaar, da var der Skruebrækkere at faa i Masse. Enten ræsonnerede man som saa, „hvad kan det nytte", eller ogsaa tænkte man som Ekfeldt, lad kun de Dumrianer strejke, det betaler sig bedre at være Ven med de Store. Imidlertid, Tiderne har forandret sig, dem der regnedes for Dumrianer, er vokset op til en Hær af fast sammensluttede, fritstaaende og fremadstræbende Kolleger, medens Ekfeldt er sunken dybere og dybere i sine Medmenneskers Foragt lig Forbryderen, der begaar Forbrydelsen alene for Forbrydelsens Skyld.

Man vil erindre. at vi for ca. et halvt Aar siden havde en Arbejdsnedlæggelse hos Mogensen for hans Skyld; han havde den Gang drevet det til at titulere vore Medlemmer med saadanne Smagfuldheder som Laban! Svin! Drabant! o. s. v. Vi troede saa i Tillid til Forliget af 1897 at være berettiget til at faa ham fjærnet; men hans Venner, Fabrikanterne, havde en anden Mening. Saa blev Spørgsmaalet overladt af Parterne til Afgørelse af Formanden for de samvirkende Fagforbund, Hr. J. Jensen og Formanden for Arbejdsgiverforeningen, Hr. N. Andersen, og samme Hr. Andersen skal efter Sigende have gjort flere forgæves Forsøg paa at faa ham anbragt andet Sted. Ingen Steder kunde man bruge en saadan Capacitet.

Endelig den 26. April erholdt vi saa gennem de samvirkende Fagforbund Meddelelse fra Niels Andersen om, at nu var Ekfeldt gaaet, (skal vistnok forstaas saadan, at han var jaget væk) og hermed er altsaa Ekfeldts Saga ude.

Arbejdernes Værn burde give ham et Diplom for ædel Daad.

En Appel
til vore Medlemmer.

Da der foreligger flere Exempler paa, at nogle svage Sjæle iblandt vore Kolleger har forsøgt at bilde deres Arbejdsgivere ind, naar de forlangte højere Løn, at det ikke var paa deres eget Initiativ, men at de ikke maatte arbejde under en vis bestemt Løn for Fagforeningen, tager vi Anledning til at advare imod saadanne Udtalelser, der sikkert ofte bruges, uden at vedkommende aner Betydningen heraf. Sagen er nemlig den, at forsaavidt dette sker overfor et af Fabrikantforeningernes Medlemmer, saa har vi sporenstregs en Klage fra disses Bestyrelser med Beskyldninger for hemmelig Blokade, Affolkning af vedkommende Værksted o. s. f., og naar der saa kan fremdrages saadanne bestemte Udtalelser fra vore Medlemmer, som her nævnt, faar Fabrikanternes Klager en vis Berettigelse, selv om de ellers savner al Grund.

Altsaa, vi siger til vore Medlemmer, brug ikke Fagforeningen som Skræmmebillede, men forlang mere for dit Arbejde, fordi du føler, at det er mere værd.

Rettelse.

I Kongresberetningen i sidste Fagblad er indløbet en meningsforstyrrende Fejl i den af *Jul. Christensen* stillede Resolution om „*Vor Stilling til Akkord- og Daglønssystemet*".

Resolutionen skulde lyde saaledes:

„Kongressen beslutter at fastholde Akkordarbejdet i Overensstemmelse med Forliget af 8. Sedtbr. 1897 og i saa stor Udstrækning, som det findes formaalstjenligt".

I Fagbladet for April, under Referat fra Kongressen, har indsneget sig en meningsforstyrrende Trykfejl.

Under Punkt 6: **Lærlingespørgsmaalet og vor Stilling til ikke faglærte Arbejderes Indgriben i vort Fag** stillede H. P. Hansen en Resolution, hvis første Sætning lød saaledes:

„Kongressen udtaler, at den forstaar og anerkender den samfundsmæssige, storindustrielle Produktionsmaade, der ikke lader sig standse af lavsmæssige Indskrænkninger".

Dette er imidlertid i Fagbladet blevet lavet om til:

— — — — og anerkender den samfundsmæssige „Storindustri — eller Produktionsmaade" (!)

Udfald af Licitationer.

Københavns Stadsingeniør; Opvarmningsanlæg. Ved den d. 10. ds. afholdte Licitation over Opvarmningsanlægget i den nye Badeanstalt paa Kommunehospitalet indkom følgende Tilbud:

Larsen & Krogh	Kr.	6898.35
F. Mogensen	-	6100.00
Hein & Møller Holst	-	6100.00
Ludvigsen & Hermann	-	5952.00
Kristianshavns Jærnstøberi	-	5900.00
Kr. Noe Harboe	-	5862.00
Anker Heegaard	-	5842.00
Borch & Henrichsen	-	5800.00
Riedel & Lindegaard	-	5737.53
C. & G. Strømann	-	5730.15
Ferd. Wienberg	-	5647.00
Bonnesen & Danstrup	-	5569.75
E. Henriksen	-	5108.14
Vølund	-	5088.00

Det laveste Bud blev antaget.

Aarhus.

Afdelingens Formand, F. F. Samuelsen, er flyttet. Hans Adresse er nu Vilstersgade Nr. 28, 1.

Hinnerup.

Medlemmer, som søger Arbejde i Hinnerup, maa først henvende sig til Smed M. Vestergaard-Rasmussen, Haldums Vej.

Frederikshavn.

Anvisningskontoret er hos Kassereren, P. M. Ludvigsen, Kalkværksvej 18. *Bestyrelsen.*

Kongressen.

Fotografiet fra Rosenborg Have over samtlige Kongres-Delegerede er nu færdigt. Det er meget vellykket og kan rekvireres fra Undertegnede. Prisen er 1 Kr. 75 Øre pr. Stk.

Hovedkassereren.

Postadresse:

Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbund København K.

Telegramadresse: Smedeforbund, København.

Telefon 5121. Forbundets Kontor er Larslejstræde Nr. 1, aabent for Udbetalinger til Rejsende og andre Forretninger fra 9—11 Form. og 6—7 Aften, Mandag og Torsdag tillige fra 7—8 Aften.

Alle Arbejdsløse bedes melde sig paa Arbejdsanvisningskontoret, paa de ovenfor anførte Tider inden de søger Arbejde.

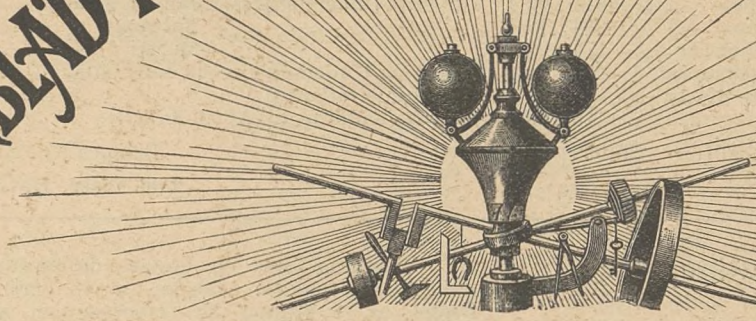
I Provinserne bør ligeledes alle Arbejdsløse henvende sig til de derværende Arbejdsanvisningskontorer inden de søger Arbejde.

Medlemmerne bør aldrig betale Kontingent uden samtidig at faa Mærker paaklæbede i deres Bøger.

Ingen Mærker maa paaklæbes uden samtidig tydelig at overstemples.

Redigeret af *J. A. Hansen.*
Lützhöft-Petersens Bogtrykkeri Aktieselskab. Kbhvn. K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund

Nr. 9 | Juni 1899 | 11. Aargang

Lock-out 1885 — 1897 — 1899.

Jærnfabrikanter som Foregangsmænd.

Alle gode Gange ere tre siger et gammelt Ord. De ovenfor anførte 3 Aarstal betegner hver for sig Udviklingstrin i den moderne Arbejder- og Arbejdsgiverbevægelse. Selv om det er sandt, at de to første Lock-out'er 1895—1897 kun omfatter Smedene, saa er dog fikfert alle, der nogenlunde har fulgt med, enige om, at disse Kampe gjaldt noget mere end Smedene alene. Arbejdskøberne har ved disse Lejligheder ligesom nu skreget højt op om, at nu var Arbejderne ved at tage Magten fra dem, nu maatte der slaas et Hovedslag for at bevare deres ufravigelige Selvbestemmelsesret, og selvfølgelig har d'Hrr. Jærnfabrikanter ved disse Løgnefraser faaet Hjærtet til at banke stærkere paa enhver af vore hjemlige indbildske Arbejdskøbere, der til Skade for vor hjemlige Industri, synes at være i Flertal indenfor disses Rækker. Man kan ikke være blind for, at det ogsaa under denne Kamp er de ledende Fabrikanter indenfor Jærnindustrien, der stikker Hestefoden frem. Dette ser man baade igennem Pressens Interwievs af Mænd som Hauberg, Ludv. Christensen, Jens Lange o. s. v. o. s. v. og igennem disse Herrers Skriverier i Bladene, hvor der stadig klages over, at de ikke i tilstrækkelig Grad kan faa Lov til at regere paa deres Værksteder. Hvad d'Hrr. forstaar ved at være de enebestemmende med Hensyn til Fordelingen af Arbejdet, faar man en levende Fornemmelse af, naar man samtidig ser, at det forbydes Formændene at tilhøre vore Organisationer og naar man kender den Kærlighed og Omhu, hvormed en solle Brækker bliver plejet og opdrættet til det han skal være, „et Vaaben mod sine egne Klassebrødre". Det er ligeledes i frisk Minde, hvor nødvendigt det var for Direktør Caroc (S. M. & H.) at tage Smede fra Maskinerne og sætte Arbejdsmænd i Stedet.

Alt dette skete jo kun for at beskytte og bevare os mod den udenlandske Konkurrence? Men hvorom nu alting er, saa maa man lade d'Hrr., at de har været Foregangsmænd, naar Talen har været om at slaa ethvert, selv nok saa rimeligt Krav fra Arbejdernes Side, til Jorden, og nu er da Tiden kommen, hvor de, støttet af deres ophobede Kapital, af hele den Stab af Aktieselskabsdirektører, der er vokset op som Snylteplanter paa vor Jærnindustri i de sidste Par Aar, og iøvrigt af alt, hvad der findes af Herskesyge, Bornerthed og Reaktion i dette Land, mener at kunne give os Dødsstødet, og med et Generalslag sætte os mange Aar tilbage, samtidig med at man bevarer Pengenes uindskrænkede Herskermagt over Haandens Arbejder. D'Hrr. glemmer dog i deres vilde Raseri, at der sideordnet med dem er vokset en solid Faktor op, nemlig Smede og Maskinarbejdernes Organisation, og at netop deres egen Brutalitet har været en medvirkende Aarsag til, at denne Organisation nu ser sig i Stand til at møde denne Kæmpelock-out med forholdsvis Ro. Netop deres stadige Trusler om at kaste os paa Gaden har skaffet os alle de Forbindelser med vore Broderorganisationer i Udlandet, og tillige bragt vor egen Offervillighed op til en saadan Højde, der vil sætte os i Stand til at samle glødende Kul paa d'Hrr.s Hoveder indtil de lærer at indse, at det almene Vel og Hensynet til de Krav, der af den arbejdende Svend bæres frem, staar højere end Hensynet til, om det skulde vare lidt længere med at gøre en Direktør til Millionær.

I 1885 led vi et Nederlag, fordi vor Organisation var for ung.

I 1897 vandt vi en smuk Sejr efter 13 Ugers Forløb.

I 1899 render man i Blindhed Panden imod vor Organisation, og dette maa føre til, enten Arbejdskøbernes Opvaagnen til Forstaaelse af, hvor Tiden bærer hen, og dermed Afslutning paa Anarkiet fra oven, eller fuldstændig Ruin af Haandværk og Industri herhjemme, saalangt disse vanvittige Menneskers Indflydelse rækker.

I sidste Tilfælde vil Straffen, omend for sent, komme over deres Hoved, der uden Hensyn til underskrevne Overenskomster og Voldgiftsregler, har vovet at begaa denne Forbrydelse.

Kolleger! Vi har efter dette kun et at gøre, hold Eder fast og sluttet om vor Organisation!

Naar hver Mand gør sin Pligt, saa vil Sejren være vor!

Rejse- og Understøttelseskassens Regnskab for Januar Kvartal 1899.

Indtægt.	Kr.	Øre
Kassebeholdning fra 1898	49615	03
Indbetalt Kontingent i Afdelingerne	11294	10
— — - Afdelingsfilialerne	74	25
— — paa Anvisningskontoret	33	00
Tilbagebetalt uberettiget modtaget Understøttelse	16	50
Balance Kr.	61032	88

Udgift.	Kr.	Øre
Udbetalt Understøttelse i Januar Maaned	3092	00
— — - Fabruar —	2177	00
— — - Marts —	1577	00
Rejse- og Understøttelseskassens Tilskud til Administrationen	60	00
Kassebeholdning til April Kvartal	54126	88
Balance Kr.	61032	88

Vald. Olsen, Hovedkasserer.

Til Grovsmedene.

For ca. en Maaned siden fik Grovsmedene i Næstved forhøjet deres Løn med 2 til 5 Øre pr. Time. Den almindelige Timeløn er nu 35 Øre hos de mindre Mestre i Næstved. Det er ellers en Kendsgerning, at Grovsmedene overalt, særlig i Provinserne, er daarligere aflagt end vore øvrige Kolleger. Ikke just saaledes, at deres Timeløn er væsentlig lavere, men medens de fleste andre Brancher i vort Fag arbejder i Akkord, saa findes der saa godt som intet Akkordarbejde paa Grovsmedeværkstederne. Hertil kommer, at Arbejdet paa disse Værksteder, særlig hvor der er meget Hestebeslag, hører til det haardeste indenfor Smedehaandværket, og Mestrene vaager med Argusøjne over, at der præsteres det størst mulige Kvantum Arbejde, paa den kortest mulige Tid. Der drives paa sine Steder imellem disse Mestre en illoyal Konkurence, hvor den ene sætter Priserne ned for den anden, og dette skal naturligvis gaa ud over Svendene; men hermed maa det have en Ende. Grovsmedene, saavel paa Landet som i Købstæderne, maa forlange en ordentlig Løn for deres Arbejde, saa maa det blive Mestrenes Sag at lade være med at sætte Priserne ned for hverandre; men derimod forlange Arbejdet betalt saaledes, at de kan lønne Svendene anstændigt.

Mon de tror at kunne fiske i rørte Vande.

Et nyt Aktieselskab, hvis Protektor er den bekendte Grosserer Alfred Christensen (Kul Christensen), søger i disse Dage at hverve Smede og Maskinarbejdere *udenfor Fagforeningen* til et vordende Skibsbyggeri ved Strandmøllebugten.

Denne Ide, ikke at ville have Fagforeningsmedlemmer i sit Arbejde, synes os at være saa original, at den fortjener vor Opmærksomhed, og vi skal derfor i det efterfølgende præsentere vore Medlemmer de opfindsomme Medborgere, der sikkert i en Fart vil gøre Kaal paa alle vore Fagforeninger!

For ca. $1^1/_2$ Aar siden engagerede Bestyrelsen for Aktieselskabet B. & Wain en ved Skibsværftet i Flensborg ansat Konstruktør, C. N. Hansen, til at være Direktør for Værftet paa Refshaleøen, og med ham kom der en hel Del Mestre, og alle disse Folk skulde nu i Forening omskabe Refshaleøen til et moderne Skibsværft, da dette paa den Tid gik meget daarligt. Imidlertid viste det sig hurtigt at, lad os sige, *de ikke svarede til Hensigten.* Deres Løfter til Kmd. Nielsen om at kunne sprænge Fagforeningerne, hvad der nok forresten ingen havde anmodet dem om, viste sig ogsaa at være det bare Vind. Istedetfor indgik vort Forbund, som det vil være vore Medlemmer bekendt, en Overenskomst med Aktieselskabet, der sikrer begge Parter rolige Forhold i 3 Aar.

Samtidig blev en bestaaende Pensionskasse for Arbejderne ophævet saaledes, at de heri indestaaende Penge, ca. 1 Million Kr. efterhaanden udbetaltes til Arbejderne.

Kort Tid herefter, for ca. 1 Aar siden, dukker saa pludselig op en Søn af Alfred Christensen, der efter Sigende skal have været i England og afluret Engelskmændene Kunsten at bygge Skibe. Han faar Plads som Mester paa Øen, hvor hans Papa jo faar sine Skibe repareret; men man synes mærkelig nok heller ikke rigtig at kunne udnytte denne Herres store Evner. Der opstaar nu et vist Makkerskab mellem alle disse forsmaaede Stormænd, og der agiteres iblandt Arbejderne for at faa en Del af de ældre, som havde Penge tilgode i Pensionskassen, til at sætte disse i et paatænkt oprettet nyt Værft. Man vil altsaa bekrige B. & Wain med deres ophævede Pensionskasse, og samtidig faa disse Arbejdere til at sælge dem med Hud og med Haar til Alfred Christensen. Der var imidlertid ingen der vilde bide paa, men nu synes det altsaa alligevel at være lykkedes at skaffe saa mange Penge forlods, at man har kunnet begynde at realisere Tanken. Bare det nu ikke maa revne. Vi havde forleden Lejlighed til at tale med en af dem, der først var begejstret for Ideen, nemlig den fra Refshaleøen afskedigede Inspektør Chr. Hansen, han udtalte sin Glæde over at være sluppet derfra. Han havde nu faaet Ansættelse i Tønning.

Saa er der tilbage C. N. Hansen, som er Direktør, Alfred Christensens Søn, der vel sagtens er Underdirektør, og endelig en ligeledes fra Refshaleøen afskediget Kleinsmedemester Nielsen, der antager Arbejdere. Denne Mester Nielsen pralede af, medens han var paa Refshaleøen, at han ikke vilde have andre end Fagforeningsmedlemmer, da han selv havde været i Fagforeningen i Tyskland, hvor han kom fra; men en Mester har naturligvis ikke Lov til at have noget, der hedder Overbevisning, og har de en saadan, sælger de den i Reglen til den første den bedste, der vil betale dem derfor.

Nu skal der altsaa skaffes Folk, og de maa helst have Penge til at stikke i Forretningen, og saa maa de ikke være i Fagforeningen. Vi tror forresten ikke, at det er nødvendigt at advare vore Medlemmer mod at gaa derud, de vil sikkert forstaa, at skal vi hjælpe den elskværdige Alfred Christensen og hans Direktør til at faa Folk, saa maa det ske paa den Maade at vi anviser saadanne Folk som Ekfeldt, Moslund og maaske kunde vi igjennem Hr. Jens Lange faa fat paa N. P. Smidt. Kort sagt man kunde maaske bruge dette Værft som Forvisningssted for faglige Forbrydere, hvoraf Hr. Christensen jo i Forvejen har en Del paa sine Skibe. Det vilde aabenbart være, som at lede en Flok Skarnbasser til en Mødding.

Fra Udlandet.

Paa det tyske Metalarbejder-Forbunds Generalforsamling i Halle vedtoges, at der i Fagbladet jævnlig

skulde bringes en Oversigt over Prisforholdene paa Jærn- og Metalmarkedet. Da en saadan Oversigt formentlig ogsaa vil interessere vore Medlemmer, hidsætte vi efter „Deutsche Metalarbeiter Zeitung følgende Priser paa Jærn, Jærnartikler og Maskiner, offentliggjorte af „Tysk Jærn- og Staalindustri Forening".

Pris pr. Tons (2000 ℔.) efter Kvalitet:

	I Begyndelsen af Aaret 1886 Mk.		2899 Mk.
Puddeljærn	32— 45	—	52— 65
Støberi-Raajærn	49— 60	—	62— 76
Thomasjærn	39	—	61
Stangjærn	100—109	—	128—138
Valse Traad	110	—	125
Ordinært Bygnings Støbegods	120—130	—	133—142
Let Maskin Støbegods	170	—	225
Svært dito	150	—	195
Dampmaskiner	552	—	635
Værktøjsmaskiner	748	—	768
Spinderimaskiner	769	—	818
Væverimaskiner	680	—	596

Arbejdsgiverne udnytter med fuld Kraft den gode Tid. Der findes næsten ikke én Gren af Metalindustrien som ikke er sammensluttet i et Arbejdsgiverforbund. Valseværker, Hütter- og Maskinfabriker slutter sig sammen i Syndikater, ofte med flere Underafdelinger, og i den senere Tid arbejdes der ivrigt for internationale Overenskomster angaaende Salg af tyske Jærnvarer. Saasnart Arbejderne organiserer sig internationalt, skriger det tyske Bourgeoisie op om Fædrelandsfjender, saa man ser, at naar de to gjør det samme, er alligevel ikke det samme.

Ovenstaaende Prisliste viser en enorm Opgang af Priserne. Dertil kommer endnu, at Udbyttet af Arbejdet er steget ganske overordentlig som Følge af de sidste ti Aars storartede mekaniske Fremskridt.

Hvad faar Metalarbejderne nu som deres Part af den større Gevinst? Faar de en tilsvarende Merbetaling for deres Arbejde? Nej tværtimod! I Metalvarefabrikkerne, Jærn- og Staalværkerne samt Maskinfabrikkerne arbejdes for det meste i Accord. Accordpriserne ere imidlertid Aar efter Aar blevne nedsatte saaledes, at kun godt indarbejdede Kolleger er i Stand til at tjene en antagelig Løn. Med andre Ord, Kapitalisterne putter hele Gevinsten i deres egen Lomme uden at bestille noget. —

Karakteristisk ved Prislisten er det, at den afspejler den inderlige Sammenhæng imellem al menneskelig Virksomhed. Textilindustrien har ikke taget Del, i alle Fald kun i meget ringe Grad, i det industrielle Opsving. Derfor faldt de hertilhørende Maskiner i Pris. Hvis nu Arbejderne i Metalindustrien havde faaet den Part af Gevinsten, som med Rette tilkom dem, havde de i en højere Grad en før kunnet tilfredsstille deres Livsfornødenheder og Textilindustrien kunde have floreret.

Fra Nakskov Afdeling

har vi modtaget følgende med Anmodning om Optagelse, hvilket vi herved efterkommer:

I Nakskov Afdelingen optoges som Medlem for et Aars Tid siden en Bondesmed, som vistnok kom ude fra nogle af de allerbageste Marker, der findes paa Lolland. Det var ikke uden en Del Bryderier, at man fik denne Herre bevæget til dette, efter hans Forstand ganske uoverkommelige i, at betale 50 Øre om Ugen til „Fafoenien", som han kaldte det. Han har i den forløbne Tid flere Gange ladet sig slette paa Grund af Restance. I den Tid, der saa gik til han atter blev Medlem, brugte han, den af ham meget yndede Fornøjelse, at fortælle Fabrikanten, at han nu ikke var Medlem af Forbundet, og at han kunne skaffe denne flere Smede til en lavere Betaling end Forbundets Medlemmer fordrede, men Fabrikanten havde paa dette Tidspunkt ikke mer Jern, der skulde have den samme Behandlingsmaade, som han gav det, „den skulde nok være højst uheldig", særlig hvis Arbejdet skulde benyttes som sælgeligt til Kunderne. For nogen Tid siden stillede Afdelingen Fordring om en Lønforhøjelse, her kom vor Helt, som daværende Foreningsmedlem ogsaa i Betragtning og fik sin Løn hævet med 2 Øre pr. Time. Han har nu paa et nyt Værksted søgt og faaet Arbejde til samme Betaling, og er nu, da vi har hjulpet ham til en højere Løn, fræk eller maaske snarere dum nok til, at lade være med at betale mere Kontingent, og gjør sig mange forgæves Anstrengelser for at faa andre mulige 2 Øres Sjæle til at træde i hans temmelige store Fodspor. Da de Administrationsudgifter, Afdelingen har haft ved at have en saa sløj Person i Foreningen, langt overstiger de beregnede 5 Øre pr. Uge, vil man ikke spilde mere Papir og Sværte paa hans i Forvejen godt nok tilsværtede Personlighed.

Hermed være forhenværende Medlem Nr. 10911 J. Jensen, anbefalet til samtlige Afdelinger i Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Paa Afdelingens Vegne
Aug. Ek,
p. T. Formand.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 2592, Rolf Petersen, Aalborg Afdl., Nr. 4318, Hans Fogt, Kbhvns. Afdl. 1, Nr. 922, A. Olsen, Kbhvns. Afdl. 1, 10551, Jens Peter Jensen, Kbhvns. Afdl. 1, Nr. 3437, Maskinarb. H. P. F. Fischer, Nykøbing M.

Kassererne bør lave sig en Liste over tabte Bøger.

Nægtet at betale Lock-out-Bidrag:

9349 P. S. Christiansen, f. i Taaderup pr. Thingsted d. $^{22}/_{2}$ 79, indm. i Nykb., F. $^{2}/_{5}$ 98.
(Meddelelse fra Svendborg.)

Blokerede Værksteder.

Følgende Værksteder i Provinserne ere blokerede:

„Lemvig Jernstøberi", „Fredericia Jærnstøberi og Maskinfabrik.

Ingen maa tage Arbejde paa ovennævnte Steder før Forholdene ere ordnede.

J. A. Hansen.

En forvoven Kollega.

Kassereren for Næstved Afdl. har modtaget følgende:

Vil du ikke være saa god at slette mig ud af Fagforeningen, for jeg synes ikke at jeg har nogen Grund til at svare det høie Kontingent, jeg har kun været medlem for at støtte Foreningen, for naar jeg ikke har haft noget Arbejde saa har jeg været hjemme hos den gamle og saa har jeg ogsaa tænke paa snart at ville have en Forretning for mig selv.

Venlig Hilsen Smedesvend
H. Lund.

Brevet ledsages af en Anmodning fra Næstved Afdeling, om ikke at optage Vedkommende i nogen anden Afdeling, før han har afgjort sit Mellemværende i Næstved. Denne Anmodning lader vi gaa videre. En Mand, der er saa langt tilbage, hører jo ikke hjemme i vore Rækker. Han maa heller se at blive Mester.

Jernindustrien

har, som bekjendt, i den seneste Tid faaet et mægtigt Opsving i de Forenede Stater, og engelske Sagkyndige have næret Tvivl om, at en stor Fabrik i Filadelfia kunde levere et Antal Lokomotiver til et engelsk Jernbaneselskab i den fastsatte Tid. Kontrakten undertegnedes i Februar. Man mente dengang at Fabriken overhovedet ikke kunde fabrikere et Lokomotiv daglig. Men nu har man paa Stedet drevet det saa vidt, at der fabrikeres daglig tre Lokomotiver. Vedkommende Fabrik har ogsaa meget store Bestillinger til Ind- og Udlandet. Til England skal Fabriken levere adskillige Lokomotiver, 45 til Indien og 71 til de kinesiske Baner.

Meddelelse fra Afdelingerne.

Kolding. Afdelingsformandens Adresse er Frands Sørensen, Nord Banegaarden.

I Horsens Afdl.

henligger et Akkordoverskud paa 3 Kr. 63 Øre til et Medlem ved Navn *Koksberg*.

Afrejste uden at melde Afgang.

Nr. 11444 H. C. Andersen, Nr. 10665 Oluf Petersen fra Helsingør, Nr. 9704 Albert Lilja, født $^{14}/_{10}$ 75 i Sverig, 9750 Frantz Hermann Petterson, født $^{9}/_{8}$ 76 i Sverig.

Bofors Jærnværker

(efter Tidsskrift for Maskinvæsen).

Jærnindustrien har jo i de senere Aar taget et betydeligt Opsving her hjemme; medens man tidligere var henvist til Udlandet, naar det drejede sig om større Anlæg som Jærnbroer, Jærnbanemateriel eller paa Skibsbygningsomraadet, da er jo nu vore egne Fabrikker i Stand til ikke alene at bestride vort eget Behov, men undertiden endog konkurere med Udlandet. Der maa derfor indføres en betydelig Mængde Raamateriale, Jærn og Staal, her til Landet. Det kunde maaske have sin Interesse at se, hvorledes et større Jærn- og Staalværk er indrettet, og vi skulle derfor nedenfor give en Beskrivelse af et saadant. Som Eksempel have vi valgt et af vort Nabolands, Sverrigs større Værker, nemlig Bofors Aktiebolag, hvorfra vi jo hente en betydelig Mængde Jærn- og Staalemner.

Disse Jærn- og Staalværker, for hvilke P. Eriksson er Direktør, ligge akkurat 100 Mil nordvest for Stockholm. Som mange andre Jærnværker i dette Land, ere de meget gamle, idet de ere blevne anlagte i Begyndelsen af det 17. Aarhundrede. Det var dog først efter at Jærnbanerne bleve indførte, at de fik deres nuværende store Betydning. Saa længe Produkterne maatte transporteres ad Vejene eller ved Pramme og Skibe ad de mange Søer, maatte Fabrikationen i dette Distrikt selvfølgelig være meget indskrænket. Efter Indførelsen af Bessemer-Processen og Anlæget af Jærnbaner, bleve forskellige mindre Værker optagne i Boforsværket, og Etablissementet blev concentreret i de nuværende Værker, hvor Anlægene til Fremstilling af Staal efter Bessemer-Processen, to nye Ovne og Valsemøller anlagdes i 1880.

Bofors ligger midt i et Skovdistrikt med Træer og Græsgange lige op til Møllerne, saa at disse Værker ere smukkere og behageligere beliggende end de fleste andre i Verden, hvorfor ogsaa Værkets Skove ligefrem benyttes som Rekreationssted og offentlige Parker. Denne patriarkalske Skik synes at være sædvanlig i alle de ældre Værker; dette skyldes uden Tvivl den Omstændighed, at Generationer af Arbejdere vokse op ved samme Beskæftigelse; men det kunde kun bringes til Udførelse uden Mislyd blandt de Folk, der er saa ualmindelig dannet og naturlig høfligt gennem alle Samfundslag som Svenskerne.

Bofors Værkerne levere hovedsagelig de bedste Kvaliteter Staal af forskellig Hærdning til Export, og Produkterne afleveres fra Værkerne i mer eller mindre ufærdiggjort Stand. For største Delen eksporteres de til de Fabrikker, der forlange det bedste Metal. De to Blæseovne have Risteovne til Tilberedning af Malmen. Bessemerretorterne, de saakaldte Pærer, ere af Caspersons Type, der tilsættes ingen Ferro-Mangan og Kvaliteten af Staalet bestemmes efter Blæstens Varighed, der kun er ca. 10 Minutter. Hvorledes Metallet derefter behandles er ikke bekendt, men i hvert Fald flyder det ud i Stænger. Hver af Malmristeovnene give 20,000 Tons om Aaret. Blæseovnene omtrent 11,000 Tons Jærn aarlig. Der benyttes naturligvis Træ-Kul som Brændsel i disse Værker og Forbruget er 2748 Kubiktommer pr. Tons Jærn. Man anser det for at være af stor Betydning, at der kun bruges stort Tømmer til Fremstillingen af Trækul og det naturligvis for at faa blødt Træ. Gran og Fyr indeholde mindre Fosfor end haardt Træ, og stort Tømmer siges endog at indeholde mindst. I hvilken Udstrækning dette er rigtigt vides ikke. men sikkert er det, at det kun er ved en minutiøs Omhu i alle Detailler, at dette Selskab har vundet det Ry for dets Produkter, som det saa fortjent kan glæde sig ved.

Bessemer-Pærene rumme $3^1/_2$ til 4 Tons og producere omtremt 10,000 Tons, Staalemner aarlig.

Siemens-Martins Ovnen rummer 15 Tons og arbejder med Gas, fremstillet af Træ. Den producerer omtrent 8000 Tons Staal om Aaret. Der findes Valsemøller, Møller til Fremstilling af Metaltraad, to hydrauliske Presser, Damp- og pneumatiske Hammere o. s. v. Alt dette er samlet under eet stort og velkonstrueret moderne Tag. Der findes ogsaa de sædvanlige Maskinværksteder, et stort Støberi og andre Værksteder til Vedligeholdelse af Maskiner, m. m., der ere nødvendige i en forholdsvis isoleret Egn. Omtrent 15,000 Tons af valsede, hamrede eller pressede Genstande produceres aarlig som færdige Produkter og 500 Arbejdere ere i Virksomhed ved Bofors Værkerne foruden dem, der anvendes til Skovarbejde m. m.

(Fortsættes.)

Postadresse:

Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbund København K.

Telegramadresse: Smedeforbund, København.

Telefon 5121. Forbundets Kontor er Larslejstræde Nr. 1, aabent for Udbetalinger til Rejsende og andre Forretninger fra 9—11 Form. og 6—7 Aften, Mandag og Torsdag tillige fra 7—8 Aften.

Alle Arbejdsløse bedes melde sig paa Arbejdsanvisningskontoret, paa de ovenfor anførte Tider inden de søger Arbejde.

I Provinserne bør ligeledes alle Arbejdsløse henvende sig til de derværende Arbejdsanvisningskontorer inden de søger Arbejde.

Medlemmerne bør aldrig betale Kontingent uden samtidig at faa Mærker paaklæbede i deres Bøger.

Ingen Mærker maa paaklæbes uden samtidig tydelig at overstemples.

Redigeret af *J. A. Hansen*.
Lützhöft-Petersens Bogtrykkeri Aktieselskab. Kbhvn. K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund

Nr. 10 | Juli 1899 | 11. Aargang

Lock-out'ens Gang.

Jernfabrikanternes Maade at forhandle paa, knæsat af Arbejdsgiverforeningen.

Vi skrev i forrige Nr. af Bladet, at denne Lockout maatte ses i Belysning af de tidligere store Lock-out'er indenfor vort Fag, og at Jernfabrikanterne var dem, der marscherede i Spidsen, naar Talen var om at slaa Arbejdernes Krav ned. Hvad der er passeret siden har fuldt ud godtgjort dette. Det store Slag imod os i 1897 mislykkedes fuldstændig, og der var da ikke andet at gøre for de krigsgale Fabrikanter end at søge en Allieret imod os naar Virkningen af en Lockout skulde blive effektiv.

Denne Allierede fik man ved at indmelde Fabrikantforeningerne i Arbejdsgiverforeningen af 1896, og aldrig saa snart var dette sket, førend det regnede med Trusler om Generallock-out ved den mindste Anledning, akkurat som Trusler om Lock-out i hele Smedefaget i sin Tid hængte over Hovedet paa os, hver Gang vi vovede at stille Krav om højere Løn. Man skulde selvfølgelig have Lejlighed til at prøve den nye Pisk, og endelig kom den ønskede Anledning. Arbejdsgiverforeningen erklærede Lock-out'en, men fra dette Øjeblik er det Jernfabrikanterne der fører an, dels igennem den for sine Smædeskriverier imod Arbejderne bekendte Direktør Hauberg, og dels igennem sin Ordfører, Direktør Ludvig Christensen. Hvilken Glæde stod der ikke malet i Hr. Christensens Ansigt, hver Gang der var Udsigt til et Forlig, og han kunde erklære, at han tilligemed Haslund og Thomsen stod fast paa deres 8 Punkter, dem kunde de ikke forhandle om.

Her har vi netop Skinforhandlingen som Metode slaaet fast og knæsat, den vi kender saa godt fra vore egne Møder med de Herrer; men skal dette slaas fast som Arbejdsgiverforeningens fremtidige Politik, saa gaar vi „lystelige" Tilstande imøde. Alle de Arbejder-Organisationer, der indtil nu har gaaet og haabet paa et jævnt og roligt Fremskridt, uden store oprivende Kampe, de vil tage dem sammen og ruste dem til Kamp, og de Herrer, der har rejst denne Storm, vil inden ret længe møde en Orkan, hvor det kunde hænde, at deres fede Direktørpladser stod paa Spil.

Enighedskamret sprængtes. 8 Ugers Lock-out var ikke lang Tid nok for den haardt betrængte Jerninduстri, vi faar da tage endnu et Tag med disse Industrikonger, og vi skal gøre det saa godt som de kan ønske dem det.

Spørgsmaalet om, hvorvidt en Fabrikant skal have en uindskrænket Herskermagt paa sin Fabrik, kan vi senere tales ved om, og hvad angaar deres snilde Plan om at danne en særlig Stab af privilligerede Skruebrækkere til Kamp imod Arbejderne, da vil dette drukne i en sund Latter fra vore Kolleger Landet over. Fra den Side truer der ingen stor Fare, dertil er vor Organisation groet for godt sammen, men Skammen vil hæfte ved de Personer, der spekulerer i de onde Instinkter hos Menneskет, som beder og trygler de svage Sjæle om at blive Forrædere mod deres egne Kammerater og deres eget Fag.

Kammerater! Fremtiden hører os til, Kampen er haard, men der er ingen Fare paa Færde.

Vi er naaet et Kæmpeskridt frem i Retning af at forbedre vore Levevilkaar, og at blive betragtet som frie Mænd i et frit Samfund, og selv de brutaleste Midler vil ikke være i Stand til at trænge os tilbage; men vi siger:

Ned med Lock-outmændene!
Leve det sociale Fremskridt!

Er denne Lock-out berettiget.

Set fra et retsligt Synspunkt.

Man fristes til at spørge sig selv under denne Lock-out: Er der nu lige med et vendt op og ned paa Begrebet Ret, og er alt, hvad der er gaaet forud for denne Kamp, uden Betydning for Fremtidens Samarbejde mellem Arbejdernes og Arbejdsgivernes Organisationer? Eller skal denne Kamp betragtes som Signalet til almindeligt Anarki i alle Forhold

imellem Arbejder og Fabrikant. Det kan jo nemlig ikke benægtes, at det, der gaar igjennem alle tidligere Forhandlinger, og igjennem alle bestaaende Voldgiftsregler som en rød Traad, er de af Arbejdsgiverne forlangte Garantier imod Strejker, iværksatte af og godkendte af vore Organisationer.

Her havde Arbejdsgivernes Organisationer en naturlig Opgave, nemlig den at varetage sine Medlemmers Interesser, og man var da virkelig ogsaa naaet dertil, at Strejker af nogen Betydning var meget sjældne, hvor Arbejdet endeligt var blevet standset, blev det i Reglen optaget straks ved Henvendelse til Hovedledelsen, imod at man indgik paa at forhandle Sagen. Dette gjælder, hvor Talen er om Konflikter imellem vore og Fabrikantforeningernes Organisationer, og det maa siges, at selv om vore Organisationer stod ret skarpt overfor hinanden, saa var denne Maade at tage Sagerne paa dog ikke ødelæggende for vor Industri.

Hvor Talen var om Organisationernes Overledelser, de samvirkende Fagforbunds Ret til at godkende en Strejke, da søgte man ogsaa at værge sig herimod, ved at oprette en Institution, som i et givet Tilfælde kunde borttage den moralske Ret hertil. Man maa erindre her, at det er stadig Arbejdsgiverne, der forlanger disse Garantier, og vi er stadig gaaet med hertil i Følelsen af, at Strejker, saavelsom Lockouter er ødelæggende for Samfundet, og derfor saa vidt muligt maa bekæmpes og undgaas.

Men nu kommer der et Tilfælde, hvor det viser sig, at Overledelsen har vanskeligt ved at faa en Overenskomst godkendt, fordi Resultatet af Forhandlingerne synes dem for magert, og saa erklærer Fabrikantforeningerne ikke alene Lock-out, paa Trods af alle Regler og Vedtægter, og da vi protesterer, skyder de Skylden paa Arbejdsgiverforeningen; men efter at Sagen har været for det af dem selv ønskede Fællesudvalg, der giver os Ret i vor Synsmaade, saa siger Fabrikanternes Ordførere: „Den Kendelse taler vi ikke mere om. Vi har nu indset, at det maa være vor Opgave, at gøre enhver Konflikt saa omfattende som muligt, deri ligger nemlig vor Styrke, og saa vil vi gerne give jer andre Lov til at lave Generalstrejke naar i ønsker det.

Vi er overbeviste om, at enhver uhildet Dommer vil give os Ret i, at denne venden op og ned paa alle tidligere Synsmaader og Vedtægter, er, set fra et retsligt Standpunkt, i høj Grad forkasteligt, og hvad sker der, hvis dette gennemføres? Ja, der vil uden Tvivl ske dette, at Fagforeningerne, hvad de er i Stand til at gøre, hurtigst muligt sætter dem i Kampberedskab; saa har vi Generalstrejken, og saa er Arbejdsgiverne lige vidt igen.

Det er sikkert en uheldig Kurs, og derfor burde der hurtigst muligt lægges en Kapsun paa Anarkiet fra oven.

Lock-out'en og de engelske Arbejdere.

Brev fra A. C. Meyer.

London d. 9. Juni.

Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund vedtog først i Maj at sende et Par Repræsentanter til England for at paavirke Stemningen til Fordel for Fagets Udelukkede. Forbundet valgte Niels Lundby og mig, og vi tiltraadte vor Rejse i Tirsdags Morges. Det er imidlertid en Selvfølge, at vi, skønt uden Mandat fra de samvirkende Fagforbund, agtede at gøre vort yderste for at faa Forbindelse med andre engelske Arbejderorganisationer og Fagbevægelsens Hovedledere, for derved at skabe Stemning for de udelukkede Arbejdere i Danmark.

Under andre Forhold vilde en Beskrivelse af Rejsen og Kæmpebyen London maaske kunne have haft nogen Interesse. Jeg springer imidlertid dette over. Alle Tanker hjemme drejer sig om Lock-out'en, alle Bestræbelser, vi udfolder, gaar ud paa at skaffe vore trudne Kampfæller Hjælp fra Verdens mægtigste Fagforeninger.

Straks ved Ankomsten til London opsøgte vi Sekretæren for „Amalgamated Society of Engineers" (Smede- og Maskinarbejdernes Forbund) Mr. Geo N. Barnes, som modtog os med stor Venlighed. Han boer i Forbundets Ejendom, Stamford Street 89, og kort efter vor Ankomst hertil blev vi indladt hos Bestyrelsen, 9 Mand foruden Præsidenten, Mr. Sellicks. I Skrivelser fra København var Stillingen allerede klargjort for de engelske Fagfæller. Det gjaldt kun om yderligere at gøre dem Situationen klar og søge deres Assistance ved Henvendelser til indflydesrige engelske Arbejderførere.

Og vi har Grund til at tro, at dette lykkedes. For det første var de 10 Mænd straks villige til at indanke Sagen for Fagforeningen i London og derfra for det hele Forbund. Hvad dette vil kunne komme til at betyde, fremgaar vel bedst af, at „Amalgamated Society of Engineers" tæller ca. 83,000 Medlemmer. Og for det andet var Mr. Sellicks og Mr. Barnes øjeblikkelig rede til at skaffe os Forbindelse med de engelske Fagorganisationers ledende Mænd. En af de betydeligste her er den fhv. Minearbejder Mr. Sam Wood, Sekretær for Fagforeningernes parlamentariske Komite, Rigsdagsmand for en af de londonske Valgkredse.

Mr. Wood var til Møde i Parlamentet, hvor vi søgte og fandt ham, dog ikke uden lang Venten, der benyttedes til at overvære et Møde i Underhuset. Han er en Mand i Fyrrerne, behagelig og ligefrem, Arbejderrepræsentant med radikalliberale Anskuelser, som overhovedet alle de 10 Mand, der er sat ind i Underhuset af Arbejderne. Som Vederlag for sin politiske Gærning, der jo ikke lønnes af Staten, modtager han en rund Sum af sine Vælgere gennem 5 faglige Organisationer, hvortil kommer Løn som Redaktør af et frisindet, religiøst Blad, Brittish Workmens, ligesom han ogsaa betales af Minearbejdernes Fagforening, hvis Formand han er. Mr. Woods aarlige Indtægt andrager ca. 1000 Pund Sterling.

Denne betydelige Mand i sit Parti lovede at tage sig af de udelukkede danske Arbejderes Sag og henviste foreløbig til et Møde Tirsdag Formiddag Kl. 11, hvor de samvirkende engelske Fagforeningers Repræsentanter vilde være til Stede.

Her antager jeg, at nogle Oplysninger om disse Foreningers Størrelse vilde være paa sin Plads. I 1897 var der 1,282 engelske Trades unions med 1,605,075 Medlemmer. Af disse staar ca. 250,000 Mand af forskellige Foreninger i Fagforbund, en enkelt Organisation, „International Transport Workers Federation", har Forbund med Arbejderne (Havnearbejdere, Sømænd, Fyrbødere, Flodarbejdere etc.) i Sverig, Norge, Danmark, Frankrig, Amerika og Australien. Som før nævnt har Maskinarbejderne over 80,000 Medlemmer i deres Organisation, der endnu ikke er i Forbund med andre Foreninger. Det samme gælder Skibs- og Kedelsmedene, hvis Organisation dog har mindre Betydning, og Minearbejdernes Forbund, som tæller henved 200,000 Medlemmer.

Jeg dvæler et Øjeblik ved Tanken om, at disse over 1½ Million velorganiserede Mænd ydede nogle Ugers Bidrag

til vore Udelukkede. Og dette hører til Mulighederne. Her vil jeg blot anføre, at 100 store engelske Fagforeningers Formue i 1897 androg 2,273,619 Pund Sterling = 41 Mill. Kroner.

I Parlamentsbygningens Forhal traf vi senere paa John Burns, med hvem jeg var sammen ved den internationale Arbejderkongres i Paris i 1889. Den store Agitator er bleven lidt graa i Aarenes Løb, skønt han endnu kun er omkring de 40. Mr. Burns var straks parat til at hjælpe de danske Arbejdere. Han greb i Lommen og raslede med nogle Toshillingsstykker, bekendte sin egen øjeblikkelige Uformuenhed men svor paa, at han skulde faa hele det liberale Parti i Underhuset til at skaffe Midler til Veje. For sit eget Vedkommende lovede han at ville holde et Møde om Sagen og bruge sin Indflydelse til Fordel for de danske Arbejdere.

I Fredags opsøgte vi Tom Mann, med hvem jeg knyttede personligt Venskab under hans Ophold i København i 1897. „Tom" er bleven Skænkevært, „Landlord", som man populært kalder denne Klasse Medborgere. Men Tom Mann, den djærve Agitator og prægtige Mand, har haft sine Hensigter. Det er ikke i første Række Livsopholdet, thi en Mand med hans Evner kunde tjene Føden paa anden Vis. Jøvrigt bør det her bemærkes, at hverken han eller John Burns, som begge har de største Fortjenester af det engelske Proletariat, ikke beklæder nogen lønnet Stilling i Arbejderpartiet. Nej, Tom Mann har slaaet sig ned som Skænkevært i Vestcentrum af London, hvor særlig Frugt- og Blomstermarkedet findes, og hans Kunder skal blot yde ham det økonomiske Rygstød, der kan give ham fuld Frihed til at virke for Socialismens Politik og de daarligst stillede Arbejderes Sag.

Tom Mann tog sig straks med Varme og Energi af Lock-out'en og gik med os til Queen Victoria Street 181, hvor The Workmens Union har sit Kontor. Denne Organisation omfatter Skibs-, Dok- og Flodarbejderne og er meget betydelig, ca. 75,000 Medlemmer. Tom Mann er den egentlige Leder men bistaas af Mr. Tom Chambers, forhen Stukkatør, en ung Mand, som med stor Elskværdighed var til Tjeneste og skaffede os en Sammenkomst med Sekretæren i Komiteen for Londons Fagforeninger, Mr. Macdonald. Efter en udførlig Samtale om Lock-out'en og danske Forhold, lovede Mr. Macdonald, at der skulde blive udsendt en Skrivelse til alle Fagforeninger med Opfordring om at støtte de udelukkede danske Arbejdere med Bidrag.

Den engelske Fagforenings Stilling til General-Lock-out'en i Danmark.

Efter Hovedbestyrelsens Beslutning vedtoges: „At Folketingsmand A. C. Meyer samt Undertegnede skulde foretage en Rejse til England, for gennem vor Broder-Organisation, (The Engineers of England) søge at interessere dem for den Kamp, vi for Tiden fører herhjemme. At Forsøget lykkedes, vil hermed kunde bevises gennem nedenstaaende.

Ved vor Ankomst til London blev vi modtaget med overordentlig Velvilje af Organisationens Sekretær, Mr. *G. Barnes*, som samme Dag havde givet Hovedbestyrelsen Stævne, for sammen med os at drøfte Konflikten i Danmark. Det, som i første Række gjorde de Herrer interesseret, var vor Stilling til deres i 1897 førte Lock-out, hvor vi, umiddelbart efter at have ført en $3^1/_2$ Maaned lang Kamp, saa os i Stand til at sende vore engelske Kampfæller et efter vore Forhold temmelig antageligt Beløb, (circa 20,000 Kr.) til Hjælp for de Udelukkede. Først da dette Beløb indsendtes, blev Interessen vakt for, at et saa lille Land havde Opmærksomheden henvendt paa, hvad vore økonomiske Kampe i Almindelighed betød, og besluttede at træffe nærmere Samarbejde med os; dette er nu sket. Ved Hovedledelsens første Møde toges strax Beslutning om at hjælpe os, og med særlig Beundring omtalte de vore godt funderede Organisationer herhjemme, som efter Beretninger stod i 1ste Klasse, derfor var al tidligere engelsk bekendt Egoisme faldet bort, saa de internationale Følelser traadte stærkt frem i fælles Ønske om, ved alle til den engelske Organisations Raadighed staaende Midler, at hjælpe os med Bidrag i saa stor Udstrækning som muligt.

Indenfor den engelske Organisation er en anden Ordning end vor herhjemme. I et saadant extraordinært Tilfælde vilde vor Hovedbestyrelse strax udskrive et bestemt paalignet ugentlig Bidrag. Dette lader sig ikke gøre i England, der maa først foretages Afstemning i alle Afdelinger, og forsaavidt en Majoritet for det af Hovedbestyrelsen foreslaaede ikke er tilstede, træffes anden Bestemmelse, derfor er det ikke muligt paa det nuværende Tidspunkt at meddele det ugentlige Bidrags Størrelse. Men vi forventer, at Afdelingerne slutter sig om Hovedbestyrelsens Forslag. At betale 3d. om Ugen i de 1ste 4 Uger, hvilket er circa 24 Øre om Ugen. Organisationen tæller 83,500 Medlemmer, det giver altsaa lavt regnet 20,000 Kr. om Ugen i vor Kasse. Med vore andre Broderorganisationer i Udlandet, som forpligtende støttende, ser vi os istand til at skaffe vore Medlemmer nogenlunde Vilkaar til at fortsætte Kampen paa, forsaavidt dette bliver nødvendig.

Desuden har vi søgt Forbindelse med de samvirkende Fagforbund i England, hvor samme Imødekommenhed vistes. Der blev strax truffet det fornødne Forarbejde ved Udsendelse af trykte Opraab om at støtte de Udelukkede i Danmark. D'Herrer var ikke blinde for, at forsaavidt vi maatte bøje Nakke i de fleste i de af Arbejdsgiver-Foreningen stillede Betingelser, vilde de udenlandske Arbejdsgivere deraf lære, at naar fremtidige Kampe skal føres, maa der Masseudsmidninger til, for derved at borttage Understøttelse til de Udelukkede.

Kunde det ikke være et Bevis paa det modsatte i ovenstaaende Bemærkninger, naar Udlandets Organisationer har faaet Forstaaelsen af, at ved al fremtidig Kamp maa den internationale Broderskabsfølelse rigtig vises, da ophører sikkert lettere de økonomiske Rivninger, som i de senere Aar saa følelig har lammet vort Erhvervsliv.

Derfor, Fagfæller, lad dette være en Lærestreg, vi maa fortsætte vort Samarbejde med Udlandets Organisationer, skabe mere Gensidighed. Et Ønske af denne Art bringer jeg med hjem til Eder alle fra de engelske Fagfæller. *N. Lundby.*

Sverrigs Metalarbejdere.

„Jærnarbetaren" (Vort svenske Broderforbunds Organ) skriver: „Dette er første Gang Overenskomsten, som er raadende imellem vore Forbund, kommer til Anvendelse. Vi anser det for givet, at hvert eneste af vore Medlemmer betragter det som en Æressag, at vort Forbund giver det danske Broderforbund det Beløb, som det har Ret til.

Vi har da heller ikke hørt nogen Besværing over, at Forbundsbestyrelsen saa sig nødsaget til at forhøje Kontingentet i den Anledning.

Vi takker vore svenske Kolleger for den energiske Maade de har grebet Sagen an paa, og den Punktlighed, hvormed de har sendt os deres ugentlige paalignede Bidrag. Vi skal ikke glemme naar det er nødvendigt at gøre Gengæld. Et godt Forhold

mellem de forskellige Landes Organisationer er et godt Værn mod Overklassernes Brutalitet og deres raa Angreb paa Arbejderne.

Norges Metalarbejdere.

Vort norske Broderforbund, med hvem vi ikke har nogen Kontrakt om gensidig Understøttelse under Forhold som de nuværende, har ikke ligget paa den lade Side.

I en Artikel, som vi nedenfor aftrykker, omtales og karaktiseres Lock-outen, og samtidig betaler de norske Kolleger ugentlig 50 Øre pr. Mand.

Jærn- og Metalarbejderen skriver:

Krigen.

En ny Slags Krig er i dette Aarhundredes Slutning begyndt. Det er ikke den Slags Historien hidtil kan opvise. Ikke mellem herskesyge og rovbegjærlige Nationer og Monarker, ikke for eller imod den gamle Slavehandel, ejheller mellem Borgere og Adel som i den franske Revolution, ikke en blodig Kamp paa Barrikaden for at tiltvinge sig Brød, ikke nogen Slags Kamp med almindelige Vaaben. Det er „de korslagte Armes Kamp". Arbejderne har vaagnet til Bevisthed om sit Menneskeværd og deraf følgende Ret til at have et Ord med i Laget naar det gælder om at bestemme Prisen paa sin egen Arbejdskraft og Arbejdsvilkaar. Derfor har de organiseret sig og gjennem sin Organisation begyndt at opnaa lidt af sin Menneskeret, og ved Underhandlinger med sine Arbejdskjøbere rettet paa mange Misforhold baade angaaende Arbejdsløn og andre Forhold. Har ingen rimelig Overenskomst været at opnaa har Arbejderne maattet bruge sin Magt ved at nedlægge Arbejdet, hvorved man enten opnaaede helt eller delvis sine Krav eller maatte indgaa paa de gamle Betingelser. Uden at nogen Arbejdskøber dog ved Arbejdernes forbedrede Vilkaar har lidt noget Tab, eller Industrien som Helhed har lidt noget Tab — alle Parter har tvertimod tjent paa det som Regel — er de (Arbejdskøberne) blevet skrækslagne over denne Arbejdernes Organisation. De vil ikke taale dette, at en Arbejder gør sin Menneskeret gjældende. De danner Modorganisationer, hvilket jo i og for sig er ganske naturlig, naar de blot bevæger sig indenfor saa rimelige Grændser, som Arbejderne gør.

Men hvad gør ikke Arbejdskøberne i vore Nabolande i disse Dage? Og spekulerer ikke vore Arbejdskøbere paa at gøre det samme, naar de blot dertil ser sig istand?

Den seneste Tids Forteelser i vore Nabolande er altfor kendt til, at det her behøves refereret, dog maa det paapeges, hvad Kampen egentlig drejer sig om.

De svenske Arbejdskøbere vil nægte Arbejderne deres mest ubestridelige Menneskeret, nemlig at tilhøre hvilken Forening eller Parti man ønsker.

Og i Danmark har de længe forberedt og for 4 Uger siden aabnet et afgørende Hovedslag mod Arbejdernes Organisation for at knække dens Magt helt og holdent, med et Slag fratage Arbejderne, hvad de i aarevis har tilkæmpet sig. Arbejderne skal ydmyges, for at der siden „skal blive Fred paa Værkstederne", som det hedder. Arbejdsgiverne selv har fremkaldt den nye Krig. De gaar angrebsvis tilværks, sparer hverken Hustruer eller Børn, blot for at nyde den tvivlsomme Ære at være den stærkeste, at gøre Arbejderne til Slaver.

Under Glassenes Klirren og Hurraraab besluttede 100 Arbejdskøbere at gøre 100,000 Arbejdere, Hustruer og Børn brødløse. Dette er Krigen i hele sin Raaskab.

Alle Landets organiserede Arbejderes Øjne er i disse Dage vendt mod Valpladsen og alle Arbejderes Sympathi følger Kollegerne i Ilden. „Deres Sejer er vor Sejer!" lyder Feltraabet og Penge strømmer ind til de belejrede. Landsgrændser er nedbrudt, Nationaliteten træder i Baggrunden, Liebkneckts Ord sandes: „Der er kun to Nationer, de Undertryktes og Undertrykkernes!"

Vi takker vore norske Brødre, for den Iver, hvormed de støtter os i vor Kamp. hvad der sikkert vil bidrage mægtigt til at knytte Skandinaviens Metalarbejdere endnu fastere sammen end de allerede er.

Bofors Jærnværker

(efter Tidsskrift for Maskinvæsen).

(Forsat.)

Som Bevægkraft for Værkerne anvendes baade Damp og Vand; der findes 7 Kedler, hver af omtrent 500 HK., men det er den hydrauliske Installation, som har mest Interesse. Vand har fra gammel Tid været Kraftkilden for de svenske Jærnværker, og det var ligesaa meget de talrige Vandfald, som den lette Maade at skaffe Brændsel paa, der har bidraget til Etableringen af de mange Jærnværker. Den Vandkraft, som Bofors raader over, ligger i en betydelig Afstand fra Værkerne, og tilføres disse enten ved elektrisk Transmission eller anvendes direkte som nedenfor anført. Der findes en Del Elve, der kommer fra to Søer og disse Elve samles i en Beholder paa et bekvemt Sted. Derfra løber Vandet i en Afstand af 1263 Fod igennem en aaben Kanal, der fører til en Dam, hvorfra det føres gennem en Trærørsledning der er forfærdiget af lange Staver, samlede ved Jærnbaand. Denne Ledning er næsten 2400 Fod lang og har et Fald af ca. 1 : 24, og Vandets Hastighed er omtrent 2 Fod pr. Sekund. Denne Ledning fører til et Turbine-Hus af moderne Konstruktion. Der er 6 Turbiner, der hver driver en elektrisk Generator. Elektriciteten anvendes baade til Belysning og Drivkraft. Med Hensyn til Lys-Installationen er intet særligt at bemærke, men derimod har Anordningen af den elektriske Drivkraft tiltrukken sig alle Fagmænds Opmærksomhed. Dette Anlæg var det første, der er anlagt til at drive Valsemøller, udelukkende ved Elektricitet, og Motorerne vare, da de bleve opstillede de største i Verden. Der findes som anført ialt 6 Turbiner. To af disse ere af særlig Konstruktion; de have hver to Hjul paa samme Aksel, saa at det er muligt at at faa 300 HK. med 480 Omdrejninger eller 200 HK. med 320 Omdrejninger pr. Minut. De andre 4 Turbiner have kun 1 Hjul hver. To give 300 HK. ved 480 Omdrejninger, en giver 150 HK. ved 515 Omdrejninger, medens den fjerde har 40 HK. ved 720 Omdrejninger pr. Minut. Generatorerne er direkte koblede til Turbinerne, og hver af de 300 HK. Hjul ere forbundne med en fire-Pols trefaset Maskine, der arbejder med en Spændig af 900 Volt, medens det omdrejende Anker er bygget af valset Pladejærn. Den Kraft, der behøves for at drive hver af disse Generatorer er 2,7 Kilowatt, og Vægten af en Generator er 19 Tons. Den 150 HK. Turbine er koblet til en trefaset Generator, der giver en Spænding af 900 Volt og ligner den større Dynamo i Konstruktion, undtagen at den er en 14 Pols Maskine. For at fremkalde Strømmen findes der to Maskiner, begge koblede til Akslen paa den 40 HK. Turbine.

For at tage Strøm fra Kraft-Huset til Værkerne ere tre af de større Generatorer hver forbundne med deres egen Luft-Ledning og en fjerde Ledning anvendes som Reserve. Den 150 HK. Generator har ogsaa sin egen Ledning.

Ledningen er dannet af ni Kobbertraade hver af 9 mm Diameter, og 3 Traade af $5^1/_2$ mm. Længden af Ledningen er 2500 Meter. For at drive Valsemøllerne findes der fire trefaset Motorer, hver 200 HK. De have 4 Poler og løbe med 460 Omdrejninger pr. Minut. Generatoren og Motoren ere altid i Forbindelse med hinanden gennem Ledningen, og naar Strømmen er fremkaldt i Magneterne, aabnes Turbinens Porte, saa at Generator og Motor sættes i Gang samtidig.

Anlæget har nu været benyttet i flere Aar og har virket fuldstændig tilfredsstillende.

Der benyttes yderligere et Vandfald paa 92 Fod, der bruges til at drive forskellige andre Turbiner, der direkte drive Luft-Trykpumper for Blæseovnene og andre for Bessemer-Pærerne, saavelsom Maskinerne, der levere Luft til de aabne Hærdeovne mm. Andre Turbiner drive Hejseapparater, Elevatorer, hydrauliske Pumper o. s. v. Den samlede Kraft, der faas fra dette Fald beløber sig til 1100 HK. Sammen med den Kraft, der udvikles af det største Fald paa 100 Fod, og som driver Turbinerne til de elektriske Generatorer, bliver den samlede Kraft, som Bofors raader over. ca. 2900 HK. Dette er imidlertid ikke tilstrækkelig for Værkerne, saa at man har maattet ty til Damp, der udvikles i 7 Kedler.

Carnegie-Handelen.

Medens vi er ved Jærnværkerne, skal vi med det samme notere et Par andre Smaating vedrørende Produktion af Staal efter Bessemermethoden.

I „Ingeniøren" for 10. Juni læses følgende:

„Fornylig omtaltes det i Forbindelse med de høje Staalpriser, at det for Øjeblikket var Carnegie Staul Comp. i Pittsburgh, som helt og holdent beherskede Staalmarkedet.

Andrev Carnegie har arbejdet sig op fra simpel Arbejder til at forestaa og hovedsagelig eje Verdens største Staalværk, saa stort, at de øvrige amerikanske Staalværker have fundet deres Sammenslutning resultatløs, saalænge Carnegie ikke kunde formaas til at gaa med; og han har kun villet lade sig købe ud.

Det er saaledes forstaaeligt, at et New-York Selskab har købt Værket med tilhørende Miner, Jærnbaner o. m: for den enorme Sum af 300 Millioner Dollars (63 Mill. Pund Sterling).

Carnegie selv forlader Forretningen med en Privatformue paa 40 Mill. Pd. Sterl., en af de største Formuer, der nogensinde er skabt ved finansielle Operationer og større end nogen anden *Enkeltmands* Formue, siges der. De øvrige Medlemmer i C. Comp. forlade det ligeledes som Millionærer. For Tiden er A. Carnegie paa Rejse i England og til sit Slot Skibo i Skotland.

De amerikanske Staalværker have maattet gøre dette Skridt for at kunne arbejde med Ro og Sikkerhed; det er lykkedes dem at samle Staaltilvirkningen paa temmelig faa Hænder, og der ymtes endog om eksisterende Overenskomster med europæiske Staalværker; men alligevel bliver det tvivlsomt, om de vil have Fordel af Købet. Man véd nemlig ikke, hvor stort Udbytte C.-Værkerne i Virkeligheden have givet; men da det har sikret sig baade de bedste Jærngruber og de bedste Kulgruber (Kokesværker), ved Lake Superior, hvorhen det selv har Jærnbane, og da Værket i det hele taget er saa udmærket indrettet, at det sandsynligvis de første 10 Aar kan frembringe Staal billigere end noget andet Værk, saa er det ikke rimeligt, at en ny Konkurrent af Betydning kan opstaa. Et Spørgsmaal er det derimod, om den ny Ledelse vil være Opgaven voksen i lige saa høj Grad som den tidligere, og om Efterspørgslen vedvarende vil være saa stor, at Staalpriserne kan holdes oppe paa den nuværende Højde.

Nogle Tal. Malmen transporteres paa Værkets Bane for kun $1^1/_2$ Øre pr. dansk Mil og Ton, naar der er tilstrækkelig Fragt til at dække Tilbagekørslen. Der brydes aarlig Malm til 3 Mill. Tons Støbejærn, hvoraf atter fremstilles ca. 3 Mill. Tons Staal; ca. $^2/_3$ efter Bessemermetoden og $^1/_3$ i Ovne med aaben Herd og basisk Foder, som mere og mere komme til Anvendelse.

Efter Carnegies Mening vil smaa Staalværker i Fremtiden kunne konkurrere med de store ved saa vidt muligt at lave *færdige* Staalvarer: Rør, Kedler, Bjælker o. s. v.

Vi skal her tilføje, at Grundlæggeren af den moderne Staal- og Smedejærnsindustri, Sir Henry Bessemer døde for ca. $1^1/_2$ Aar siden. Han var født 1813 i Hertfordshire og viste fra sin tidligeste Ungdom baade Lyst og Evne til at udtænke og forfærdige Modeller. Bessemer havde allerede sikret sig en betydelig Indtægt ved sine talrige Patenter, da han efter aarlange, kostbare Forsøg udfandt Methoden til Raajærnets hurtige Omdannelse til Smedejærn. Det er udenfor al Tvivl, at uden Bessemerprocessen vilde ikke alene Jærnindustrien men endog alle af den afhængige Industrigrene, ikke nær have naaet en saa hurtig Udvikling, som nu er Tilfældet. Man har udregnet, at der paa hver Arbejdsdag i Evropa og Amerika frembringes 34,000 Tons Bessemerstaal til en Værdi af ca. 5 Millioner Kroner. Han var tildelt Æresbevisninger fra Alverdens Lande, og i Nordamerika have endog ikke mindre end 5 Byer tilegnet sig hans Navn som Tak for det store Opsving, de have faaet ved hans Opfindelse.

Det er kun at beklage, at Mænd som Carnegie ved Hjælp af en Opfindelse. der ikke skyldes ham selv, er i Stand til at samle saa fabelagtig en Kapital, som 720 Millioner Kr. maa siges at være. Jo, Arbejdskøberne har Grund til at hyle?

En ny og stor Idé.

Man ligger ikke paa den lade Side i denne Tid indenfor Fabrikantforeningens Kreds. De Timer, som disse haardt prøvede Mennesker kan faa tilovers, naar et standsmæssigt Landliggerliv skal føres, anvender man med en Energi, der ligefrem er forbløffende. Det meste der præsteres er rent Muldvarpearbejde. Snart ser man et Skud her, hvorigennem der skinner en skaldet Isse, snart et, hvoraf der rager en vældig lang Næse. Dette Organ er som bekendt det mest ømfintlige paa Muldvarpen, og blot et lille Knips over den er nok til at den taber Vejret. Det er imidlertid saadanne nogle søde og skikkelige Dyr, som det vilde være Synd at gøre Fortræd, ialtfald saalænge de ikke spolerer de af os besaaede Bede. Skulde de begynde herpaa, kan det jo være, at vi bliver nødt til at træde dem ihjel, men saavidt kommer det vist ikke. Et af de sidste Skud former sig som en Slags Filial af Arbejdsgiverforeningen og skal hedde „Forening af Værkstedsfunktionærer i Jernindustrien i Danmark". Efter et sikkert Forlydende har Fabrikantforeningens Bestyrelse efter at have aproberet det nedenfor aftrykte Exemplar af Love, udnævnt Hauberg til livsvarig Formand for denne Forening, og vi ser ikke rettere, end at man her har grebet rigtigt, thi vi har længe været klar over, at den Dygtighed og det Talent, som Hauberg har lagt for Dagen ved Udgivelsen af alle de sjofle anonyme Flyveblade under denne og tidligere Lock-out'er, burde paaskønnes.

Vi aftrykker her Lovene, der hurtig vil overbevise enhver om, at nu kan vi godt pakke sammen. Naar Fabrikanterne faar saadan en Allieret, saa kan de sagtens klare dem.

Og Hauberg, hvilken Pryd er han ikke for sin Stand!

Udkast til Love
for
„Foreningen af Værkstedsfunktionærer i Jernindustrien i Danmark.

Foreningens *Formaal* er at virke for:

a) At Medlemmerne støtte hinanden indbyrdes i Deres Samarbejde med Arbejderne i det daglige Arbejde.
b) At Medlemmerne støtte *Arbejdsgiverne* og samarbejde med dem paa at skabe velordnede og rolige Forhold paa Fabriker og Værksteder.

c) At der oprettes en Begravelses-, Pensions- og Understøttelseskasse, for hvilken der fastsættes særlige Vedtægter.

§ 1. Som Medlem kan optages enhver Værkmester, Værkfører, Støbemester og fastlønnet Formand, hvis Stilling er i det væsentlige at lede Arbejde og Arbejdere, med hvem der er sluttet Kontrakt om Opsigelsestid, hvis Lønningsvilkaar ere bestemte ved en aftalt fast aarlig Gage og som ikke deltager i Akkorder.

Ligeledes kan optages Maskinmestre, som leder et Reparationsværksted, der beskæftiger mindst 5 Smede eller Maskinarbejdere.

Medlemmerne maa ikke være Medlemmer af Arbejdernes Fagforening.

§ 2. Skriftlig Anmodning om Optagelse stiles til Bestyrelsen og tilstilles Foreningens Formand; den maa være ledsaget af en af et Medlem bekræftet Erklæring om, at Betingelserne for Optagelse ere til Stede.

Beslutning om Optagelse tages med $^4/_5$ Stemmer i et fuldtalligt Bestyrelsesmøde. Opnaar den, der saaledes ønsker at blive Medlem af Foreningen, ikke det for Optagelsen nødvendige Antal Stemmer, kan Sagen henvises til Afgørelse paa den først afholdte Generalforsamling, hvor der da til Optagelse kræves, at Forslaget tiltrædes af $^2/_3$ af de afgivne Medlemsstemmer.

§ 3. Kontingentet er 1 Kr. om Maaneden, som erlægges til Kassereren. Efter en Restance paa 3 Maaneder betales for hver overskydende Maaned en Mulkt af 25 Øre. Efter en Restance paa 6 Maaneder udslettes Medlemmet og har ikke mere noget Krav paa Foreningens Medlemmer eller dens Midler.

Før Udslettelsen underretter Kassereren vedkommende skriftlig derom.

§ 4. Et Medlem, som er udslettet paa Grund af Restance, kan kun optages igen som nyt Medlem og mod at betale Restancen. Naar Sygdom eller anden af Bestyrelsen anerkendt Aarsag er Skyld i Restancen, betaler han det resterende Kontingent og indtræder i sit gamle Nummer. Underretning om Aarsagen sendes til Bestyrelsen.

§ 5. Ethvert Medlem skal forpligte sig til at hemmeligholde overfor uvedkommende alt, hvad der bliver forhandlet, kommer under Diskussion eller bliver vedtaget paa Møderne, og i det hele alt, hvad der vedrører Foreningens Anliggender.

§ 6. Overtræder et Medlem § 5, sammenkaldes et Bestyrelsesmøde, som behandler Sagen. Findes Medlemmet skyldig, suspenderes han af Foreningen, indtil den først afholdte aarlige Generalforsamling. Paa denne tages Bestemmelse, om Medlemmet skal betale en Bøde, som fastsættes af Generalforsamlingen. Beslutning tages med simpel Stemmeflerhed. Indtil Bøden er betalt, har Medlemmet intetsomhelst Krav paa Foreningen eller dens Medlemmer. I Gentagelsestilfælde ekskluderes vedkommende Medlem.

§ 7. Dersom et Medlem udtræder af den Stilling, som i Følge § 1 giver Adgang til Foreningen, vil han kunne vedblive at være i Foreningen, dog kun som særskilt Medlem, uden Ret til at stemme eller bivaane og deltage i Forhandling paa Møderne, men med Ret til den i Vedtægterne for Begravelses-, Pensions- og Understøttelseskassen angivne Begravelseshjælp.

Opfylder han senere de i § 1 angivne Krav indtræder han i sine gamle Rettigheder.

§ 8. Ved Dødsfald af Medlemmer, udbetales til disses efterladte en Begravelseshjælp, som fastsættes i Vedtægterne for Begravelses-, Pensions- og Understøttelseskassen.

§ 9. Saafremt et Medlem skulde miste sin Stilling, grundet paa Uoverensstemmelse mellem ham og de ham undergivne Arbejdere, og det ved en Bestyrelsesbeslutning er fastslaaet, at han har Retten paa sin Side, udbetales der ham en Sum af Foreningens Kassebeholdning.

Summens Størrelse bestemmes af Bestyrelsen, som derfor modtager Forslag desangaaende. Hvis ovennævnte Medlem ikke inden 4 Uger har erholdt anden Stilling, tilskyder hvert Medlem en Sum af indtil 10 Kr., som da udbetales ham som yderligere Støtte.

Dette gælder kun for Medlemmer, som har fungeret i de i § 1 nævnte Stillinger i mindst 5 Aar og i 2 Aar har været Medlem af Foreningen. Undtagelse kan ske ved en Generalforsamlingsbeslutning med $^2/_3$ Stemmers Majoritet.

§ 10. Hvad Foreningens Formue maatte overstige 50 Kr. skal i Foreningens Navn anbringes i „Dansk Arbejderbank" eller anden solid Pengeinstitution og kan kun hæves af Formanden (eller Næstformanden) og Kassereren i Fællesskab.

§ 11. Bestyrelsen bestaar af 13 Medlemmer, Formand, Næstformand, Kassereren og 10 Bestyrelsesmedlemmer. Heraf vælges 5 for København og Sjælland, bestaaende af Formand, Næstformand, Kasserer og 2 Bestyrelsesmedlemmer, som skiftevis fungerer som Sekretær. For Lolland-Falster og omliggende Øer vælges 1 Bestyrelsesmedlem, 2 for Fyen og 5 for Jylland. De i Provinserne valgte Bestyrelsesmedlemmer varetage Foreningens daglige Interesser og korresponderer med den øvrige Bestyrelse eller Medlemmer og giver Møde ved de eventuelle Bestyrelsesmøder, som sammenkaldes, naar det er nødvendigt. Den Del af Bestyrelsen, som er valgt for København og Sjælland, fungerer som Forretningsudvalg. I hver By, hvor Foreningen har Medlemmer, vælge disse en Tillidsmand, som opkræver Kontingent og sender det til Kassereren den første Uge i hvert Kvartal. Desuden vælges 2 Suppleanter for Kjøbenhavn, 1 for Lolland-Falster, 1 for Fyen og 3 for Jylland.

Ligeledes vælges 2 Revisorer.

§ 12. Bestyrelsen, Suppleanter og Revisorer vælges paa den aarlige Generalforsamling, som afholdes efter nærmere Bestemmelse.

Efter det første Aar afgaar Formanden, Kassereren og 1 Bestyrelsesmedlem i København, 1 Bestyrelsesmedlem for Fyen, 2 for Jylland, ligeledes det halve Antal Suppleanter og 1 Revisor; det næste Aar afgaar Resten og saa fremdeles.

Revisorerne kunne ikke genvælges i 2 paa hinanden følgende Aar.

§ 13. Regnskabet afsluttes den 31. Marts og fremlægges revideret til Godkendelse paa den ordinære Generalforsamling.

§ 14. Generalforsamlingen er den højeste Myndighed. Kun den kan give, forandre eller ophæve Love. Den er kun beslutningsdygtig med Hensyn til Lovændringer og Bestemmelse om Foreningens Opløsning, naar $^2/_3$ af Foreningens Medlemmer ere mødte eller repræsenterede ved Fuldmagt af en af de mødende, der foruden sin egen Stemme kun kan afgive Stemme for et Medlem i Følge Fuldmagt. $^2/_3$ af Stemmerne afgør da Sagen. Hvis Generalforsamlingen ikke er beslutningsdygtig udgaar Sagerne til skriftlig Afstemning i hver By. Generalforsamlingen indvarsles skriftlig. Forslag, som ønskes stillede af Medlemmer, skal indsendes til Bestyrelsen 2 Maaneder før sammes Afholdelse. Almindelige Forslag afgøres ved simpel Stemmeflerhed, ligemange Stemmer for eller imod forkaster Forslaget.

§ 15. I Tilfælde af Foreningens Opløsning tager Generalforsamlingen Beslutning om Anvendelse af Foreningens Midler.

Midlertidig Bestemmelse.

Bestyrelsen for Værkførerforeningen i København, suppleret med 2 Medlemmer af Støbemesterforeningens Bestyrelse sammesteds, fungerer som Bestyrelse for Foreningen, og varetager Foreningens Tarv, indtil den nye Bestyrelse kan vælges.

Alvor og Skæmt under Lock-outen.

Det er et glædeligt Faktum under denne Lock-out, at Arbejderne, som med saa grov en Brutalitet er bleven sat ud af deres daglige Virksomhed, overalt ere optraadte paa en rolig og behersket Maade, der har virket respektindgydende paa de krigsgale Arbejdsgivere, om hvem man ikke just har kunnet sige det samme.

Dette gælder i særlig Grad Smede og Maskinarbejderne, og vi skal her notere lidt hist og her om den Maade paa hvilken vore Medlemmer har forstaaet at faa Tiden til at gaa under denne tvungne Ferie.

For Københavns Vedkommende skylder vi hele den Kreds af Lærere, Videnskabsmænd og Kunstnere af forskellig Art, en varm Tak for den Beredvillighed, med hvilken de er kommen os i Møde med Tilbud om Afholdelse af Foredrag, Koncerter og tillige Forestillinger af mere gemytlig Art. Man har ved disse Lejligheder ligesom glemt den haarde nøgne Virkelighed, glemt den imod os øvede Uret, og Sindene ere blevne stemt blidere ved en Stund at nyde de Goder, som ellers tilhører de rige og velhavende.

Hele denne Virksomhed er sikkert d'Hrr. Arbejdsgivere en Torn i Øjet. Man har overhovedet ikke tænkt sig Muligheden af at bevare denne Ro over det hele, og vi betvivler ikke, at de forbød det hele, hvis de havde Magt dertil. Med hvilken Skadefryd har de ikke noteret hver Gang en Mester har erklæret Lock-out, selv om denne Mester kun havde en eneste Mand, og hvor har de ikke bearbejdet saadanne Firmaer, med hvem vi havde Kontrakter, for ogsaa at faa disse til at lukke, og samtidig glædet sig naar de hørte om en Svend, der forgæves havde søgt Arbejde i Udlandet, at han var bleven nødt til at vende hjem igjen, paa deres Forbøn hos de tyske Industrikonger. Trods alt dette har vore Medlemmer — Landet over — bevaret et godt dansk Humør, og selv om der ikke har været saa gode Raad, har man dog forstaaet at hjælpe sig saaledes, at der blev Raad til en lille Fornøjelse.

De københavnske Afdelinger, der er inplicerede i Lock-outen, har alle haft deres Skovtur. Vi nævner særlig *Afdeling 1*, som den 28. Juni marcherede til Dyrehaven med Faner og klingende Spil, ned til den gamle Slette bag Grøndalshuset, hvor Smedene har været samlet saa ofte før naar Fabrikanterne var over os. Efter en Frokost paa Grønsværet, hvortil der vankede et Par gratis Bajere, holdt Forbundets Formand en kort Tale, hvorefter man tilbragte nogle Timer i gemytlig Samvær paa den lune Sommerdag.

Klejnsmedene

drog den 27. Juni ud til Søndermarken, hvor man indtog en efter de sløje Tider animeret Frokost. Derefter lavede F. Ytting sammen med Kildekonen en lille Sang, som vi dog ser os nødsaget til at udelade af Hensyn til Pladsen. Iøvrigt var Turen overordentlig vellykket, og disse Ture, hvor Tusinder af Kolleger morer sig i hinandens Selskab, er ikke mindst en talende Protest mod Fabrikanternes Beskyldning for Drukkenskab og Umedgørlighed.

Fagmøder i Provinserne.

Nakskov. Den 25. Juni samledes i Nakskov Smede og Maskinarbejdere fra Lolland-Falsters Stift, i Anledning af den almindelige Arbejderfest, som afholdtes her. Af de ca. 300 organiserede Svende i Stiftet var mødt over 200, til Trods for, at Lock-out'ens Virkninger ere ret følelige i Maribo og Nykøbing. Efter at Forbundets Formand havde holdt et Foredrag, havde nogle af de stedlige Tillidsmænd Ordet for at tolke den Stemning, der raadede blandt vore arbejdende Medlemmer i Nakskov, og disse gik alle i Retning af, at vi, naar denne Lock-out var afsluttet, maatte sætte alt ind paa at samle en endnu større Kassebeholdning, end vi havde ved Lock-out'ens Udbrud, for derved at sikre os imod Overfald fra Arbejdskøbernes Side. Efter en billig arrangeret Fællesspisning, marcheredes med samtlige Afdelingsfaner i Spidsen og sammen med de øvrige Foreninger, ud til Svingelskoven, hvor der holdtes Taler, blandt andet af Formanden for de samv. Fagforbund, Hr. J. Jensen.

Svendborg. Her afholdtes Fagmøde, ligeledes i Forbindelse med Arbejderfesten den 9. Juli. I Mødet deltog Medlemmer fra Nyborg og Odense i et efter Forholdene betydeligt Antal, og ligesom i Nakskov var Forbundets Formand tilstede, og talte om den foreliggende Situation.

Disse Møder har selvfølgelig ikke kunnet beskæftige sig med Lønkrav og Værkstedsforhold, saaledes som tidligere lignende Møder, da dette Arbejde jo er standset i stort Omfang, saalænge Lock'outen varer, men de har haft deres store Betydning, fordi der gives Adgang for vore Medlemmer fra de forskellige Byer, til at faa hverandre i Tale, og de faar derigennem et klarere og friere Syn paa Tilværelsen.

Endvidere konstaterer disse Møder, at Forstaaelsen af og Tilliden til vor Organisation er rodfæstet, saa rodfæstet, at det, man nærmest tænker paa under denne Lock-out, er at gøre denne saa solid, som det overhovedet er muligt. Midlerne hertil taler vi nærmere om, naar Kampen er stilnet af, og dette sker forhaabentlig, naar Ludv. Christensen ikke kan skaffe flere Stridspunkter, eller naar Lock-outgalskaben hos Arbejdsgiverne er bleven til stille Vanvid.

Maskinmestrene og deres Organisation.

I Fagbladet for Maj Maaned gav vi i en længere Artikel en Redegørelse over den Bevægelse, der i de sidste Par Aar har været oppe iblandt Maskinmestrene, for at forbedre, særlig de søfarende Mestres Kaar.

For ca. en Maaned siden modtog vi saa Meddelelse om, at der nu var opnaaet et Forlig imellem Rhederiforeningen og Maskinmestrene, og Ordlyden heraf udviser, at det er ret betydelige Fordele, som her er opnaaet for den søfarende Maskinmesterstand, dels i Retning af, at Minimallønnen er sat betydeligt op, og Antallet af Mestre paa de forskellige Klasser af Skibe reguleret, og dels i Retning af forbedrede Kostforhold og Lokaliteter. Endelig er der fastsat en Voldgift, hvilket jo ret tydeligt beviser, at Kampen har været ført med skarpe Vaaben, og at man ogsaa har ment i Fremtiden at have Brug for en Institution, for hvilken man kan indanke saadanne Sager, der antager en for skarp Form. Det saa jo en Tid ud til, at der skulde være udbrudt en veritabel Strejke blandt Dampskibsmestrene, men dette er altsaa bleven afværget ved Imødekommen fra de større Rhederes Side, og dermed har d'Hrr. Rhedere sikkert handlet klogt.

Foranlediget

ved et udspredt Rygte, erklærer undertegnede, der sammen med Brødrene C. og M. Ring har været Kedelsmed Peter Rasmussen behjælpelig med Forfærdigelsen af en Vandbeholder til Køge, herved, at saavel M. Ring som os andre har modtaget vort Tilgodehavende rettidig af P. Rasmussen, forinden Afrejsen fra Køge.

Medlem Nr. 5449, *L. P. Larsen.*

Medlem Nr. 11158, *P. Jensen.*

En Brækker.

En durkdreven Herre.

Grovsmed Chr. Otto Larsen, 56 Aar gammel og lidt under Middelhøjde, er en meget lumsk og durkdreven Herre. Da Lock-out'en udbrød, vedblev Larsen med at arbejde hos Smedemester Tranekjær, Nørrebrogade 52, efter at hans øvrige Kammerater vare smidt paa Gaden. Da imidlertid en Kollega foreholdt ham det farlige herved, holdt han op og indmeldte sig i Forbundet, hvor han modtog Understøttelser, ialt 33 Kr. 33 Øre; men samtidig har Larsen ment, at det var Synd at spilde Tiden, og han arrangerede sig saa med Hr. Tranekjær saaledes, at han istedetfor om Dagen, kom til at arbejde om Natten. Dette at modtage Understøttelse som Udelukket om Dagen og arbejde om Natten, var naturligvis ingen daarlig Forretning; men saa opdagede vi jo Historien og dermed var Larsens gode Dage forbi. Det vil blive vanskeligt for ikke at sige umuligt for Larsen at vaske denne Slyngelstreg af sig igen. Smedemester Tranekjær lykønsker vi til hans værdifulde Støtte i den retfærdige Kamp for Arbejdsgivernes Interesser.

Et Exempel til Efterfølgelse.

I Berlingske Tidende læstes forleden følgende:

„Arbejdsforhold i Amerika. I flere store industrielle Etablissementer i Amerika er den Skik indført, at man til Opmuntring af Arbejdernes Opfindelseslyst og praktiske Sans udsætter Præmier for Forslag fra Arbejdernes Side om Forbedringer i Driften.

Har en Arbejder faaet en Idé, som han tror er noget værd, saa skriver han den ned og anbringer det skrevne i en dertil indrettet Brevkasse. Denne tømmes en Gang om Maaneden, og de indkomne Forslag prøves af en Komité. Udfaldet af Bedømmelsen bliver derefter meddelt Arbejderne. Præmiernes Størrelse fastsættes ligeledes af Komitéen.

I hvilken Grad denne Fremgangsmaade har vundet Tilslutning saavel hos Arbejdere som hos Arbejdsgivere, ses bedst deraf, at i en enkelt Fabrik, *National Cash Register Company*, er der i Løbet af sidste Aar indført ikke færre end 1225 Forbedringer, hvorom der er stillet Forslag af Arbejderne. Ved en anden Fabrik, Kodak & Co. i Rochester, er der i Løbet af 9 Maaneder fremkommet 579 Forslag, hvoraf de 362 viste sig brugbare. Resultatet gjør den amerikanske Arbejderstand den største Ære".

Det var godt, om vore hjemlige Fabrikanter vilde tænke paa noget lignende, istedetfor at lave Lock-outer, men det syntes de maaske ikke om?

Vor blinde Kollega Chr. Hvistendahl. Støt hans Forretning!

Som ærede Medlemmer vil erindre mistede vor Kollega, Chr. Hvistendahl, under sit Arbejde Synet paa det andet endnu brugelige Øje sidste Aar og blev fuldstændig blind. Indsamlinger foranledigede af Forbundet gav det glædelige Resultat, at han, efter først at have gennemgaaet et Kursus i Flettearbejde i den af Blindeinstitutet oprettede Fagskole, har faaet sit Ønske, om at etablere en Forretning, realiseret. Hvistendahl har som bekendt taget meget aktiv Del i vor Fagforeningsbevægelse. Han har saaledes i mange Aar beklædt Tillidshverv som Bestyrelses- og Hovedbestyrelsesmedlem, ligesom han i sin Tid har været Formand for Kedelsmedeforeningen.

Idet vi anbefaler at støtte Hvistendahl ved Indkøb af de af ham forhandlede Varer, vil vi erindre de af Medlemmerne, som ikke kender hans Forhold, om. at han under sit Arbejde har mistet Synet paa begge Øjnene, og som Følge deraf ikke ser sig i Stand til ad anden Vej at underholde sig og sin Familie.

Forretningen som er beliggende i

„Guldbergsgade 16, Kælderen",

omfatter: „Børstenbinderarbejde, Kurvearbejde, Maatter og lignende, Træsko, Tøfler og Morgensko, Tobak, Skraa og Cigarer, Øl, Vin og Likører."

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 8856, G. Baggesen, (Kbhvn.s Afdl. 1). Nr. 5673, A. Bergin.

Afrejste uden at melde Afgang:

Nr. 6664, Trap, fra Horsens, Nr. 10736, J. R. Rex, fra Næstved, Nr. 10858, Marius Jensen, fra Næstved.

Bog Nr. 7279, H. N. Andersen, er *fundet* og kan afhentes hos Hovedkassereren.

Bog Nr. 4318, Hans Fogt, er *fundet* og kan afhentes i Københavns Afdl. 1.

Mindre Meddelelser.

Næstved. Den ny Afdelingsformands Adresse er: Smed Chr. Sørensen, Ringstedgades Forlængelse.

Hillerød. Anvisningskontoret er hos Maskinarbejder Joh. Nielsen, „Lindefryd-Alléen".

Hjørring.

Formandens Adr. er: N. Petersen, Aalborgvej 8. Anvisningskontoret hos Kassereren, F. V. Bech, Toftegade.

Postadresse:

Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbund København K.

Telegramadresse: Smedeforbund, København.

Telefon 5121. Forbundets Kontor er Larslejstræde Nr. 1, aabent for Udbetalinger til Rejsende og andre Forretninger fra 9—11 Form. og 6—7 Aften, Mandag og Torsdag tillige fra 7—8 Aften.

Alle Arbejdsløse bedes melde sig paa Arbejdsanvisningskontoret, paa de ovenfor anførte Tider inden de søger Arbejde.

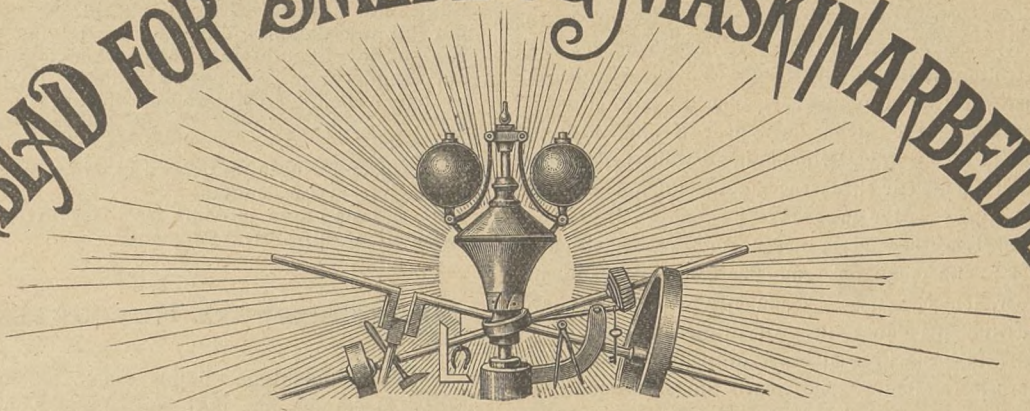
I Provinserne bør ligeledes alle Arbejdsløse henvende sig til de derværende Arbejdsanvisningskontorer inden de søger Arbejde.

Medlemmerne bør aldrig betale Kontingent uden samtidig at faa Mærker paaklæbede i deres Bøger.

Ingen Mærker maa paaklæbes uden samtidig tydelig at overstemples.

Redigeret af *J. A. Hansen.*
Lützhöft-Petersens Bogtrykkeri Aktieselskab. Kbhvn. K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund

Nr. 11 | August 1899 | 11. Aargang

Lock-out'en fortsættes.

Fabrikanterne vil kaste flere af vore Kolleger paa Døren.

Vi skrev i Fagbladet for Juni Maaned, at denne Lock-out enten maatte føre til, at Arbejdsgiverne, specielt dem i Jærnindustrien, kom til Fornuft, eller til Ruin af Haandværk og Industri.

Dette sidste synes mere og mere at skulle blive Tilfældet, naar man betragter hele den Maade, paa hvilken Førerne indenfor Arbejdsgiverforeningen er optraadt, og naar de fremdeles fører et Sprog i deres Presse, der aander det vildeste Hovmod og blindt Raseri efter at kunne tvinge vore Organisationer i Knæ. Det vil sikkert blive baade Landets hele Befolkning og Arbejdsgiverforeningen en dyr Spas at naa saavidt, og det havde været ønskeligt, om man fra deres Side ikke var gaaet saa vidt i Ophidselse, at det, saaledes som det nu synes, er umuligt for Arbejdsgiverforeningens nuværende Ledelse at slutte et Forlig. Man har givet saa mange store Løfter, som der skal ske Fyldest, at man er nødt til at fortsætte Krigen, om ikke for andet, saa for at redde Æren.

Som man vil have set af Dagspressen, har der under denne Lock-out været gjort en Række Forsøg paa at komme til en Afslutning, ligesom der med dette Formaal for Øje har været stillet Forslag fra forskellig Side. Af disse Forslag maa der særlig lægges Mærke til to, det af Professor Deuntzer stillede, samt det senere af d'Hrr. Bing, Heide og Trier, der en Tid syntes at skulle have en Fredsslutning til Følge. Om det første her nævnte Forslag skal det siges, at skønt sikkert ingen kan mistænke Hr. Deuntzer for at nære radikale Arbejdersympatier, saa er dette Forslag dog sikkert det eneste af alle dem, der har været fremme, som har havt Betingelsen for at skabe nogen gensidig Forstaaelse. Men hvad nyttede det? Intet, absolut intet! Den krigsgale Klike havde stadigt Overtaget og søgte med alle Midler at forhindre enhver Forstaaelse.

Hensigten helliger Midlet, sagde Hauberg, da Ordet „mere" forsvandt af et Ritzautelegram, og da der endelig blev gjort et fornyet Forsøg af de 3 førnævnte Herrer, blev man i Arbejdsgivernes Lejr rent vilde af bare Magtbrynde.

Man havde, da man mærkede Medgørlighed, hos de samvirkende Fagforbunds Forretningsudvalg, troet, at nu var Arbejderne færdig med deres Modstandsevne, og at nu var Tiden kommen, hvor man rigtig af Hjertens Lyst kunde sparke til os.

D'Hrr. har forregnet dem — nu, som saa ofte før.

Det kan naturligvis ikke nægtes, at der blev vakt en dyb Forbitrelse imod Arbejdsgiverne, da man saa, at de forinden d'Hrr. Bing, Heide og Triers Forslag endnu var vedtaget, udsendte den Parole igennem Højrepressen, at nu havde Arbejdsgiverforeningen sejret, og Sejren var fuldstændig. Ja enkelte Provinshøjreblade, der staar i nøje Forbindelse med Arbejdsgiverne, saa allerede Fagforeningerne knuste og splittede som Avner for Vinden, og denne Forbitrelse vil sikkert holde sig gennem Aaringer og blive vanskelig at overvinde.

Ved Siden af al denne hovmodige og skidne Journalistik arbejdede Jærnfabrikanterne i det stille, paa at forfølge deres formentlige Sejer. Der omsendtes til Arbejdsgiverne et Værkstedsreglement, trykt med store Typer og holdt i en Tone, der nok skulde tage Modet fra Svendene, naar de efter en lang Arbejdsløshed skulde til at tage fat paa Arbejdet igen.

Endvidere skulde der straks sættes et Efterretningsbureau i Gang, hvorved Arbejdsgiverne blev sat i Stand til at boykotte enhver, der i deres Øjne havde gjort sig lästig, og ligeledes til at holde Lønnen nede. Man maa nemlig forstaa, at der til et saadant Efterretningsbureau hører en Ordre, gaaende ud paa, at intet Medlem af Arbejdsgiverforeningen maa antage en Arbejder til en højere Løn end den, han havde paa det Sted, hvor han kom fra, og det er særlig hertil Bureauet skal bruges.

Man vil maaske finde, at dette er ulovligt, eller i Strid med — — — o. s. v. o. s. v.; men man maa her som overalt vænne sig til den Tanke, at naar Arbejdsgiverne har Ordet, saa gælder Magt for Ret, og vi har da kun at se os om efter Midler til at gøre deres Brutalitet uskadelig.

Vi skal til Slut opkaste det Spørgsmaal: Hvad kan

være Grunden til, at det lykkedes de krigsgale indenfor Arbejdsgivernes Rækker, at vælte dette seneste Forsøg paa et Forlig, og tror vore kære Fabrikanter i Jærnindustrien, at de i en nær Fremtid vil faa os til at bøje os i Støvet for dem? Det skal her siges, at vi er overbevist om, at selv om det er en Kendsgærning, at de sidste Aars gode Konjunkturer har ophobet Kapitaler og skabt Velstand hos de allerfleste Mestre og Fabrikanter, og at Aktieselskaberne har Raad til, som Hr. Jens Lange har sagt, at nøjes med at arbejde de 9 Maaneder af Aaret, saa er der dog næppe nogen Tvivl om, at Lock-out'en vil blive ret følelig ogsaa for dem. Der maa jo være Grænser for de Byrder, som den af den udenlandske Konkurrence haardt trængte Jærnindustri kan taale. Vi tilføjer, at selv om de gør de yderste Anstrængelser, og kaster alt paa Gaden af Smede og Maskinarbejdere, som de paa nogen Maade formaar, saa vil en Afslutning paa Basis af Underkastelse fra vor Side ligge et godt Stykke ude i Fremtiden, ligesom vi ogsaa lover d'Hrr., at vi i alle Tilfælde ogsaa i Fremtiden vil være i Stand til at tale et Ord med baade om Løn og Arbejdsvilkaar.

Arbejdsgiverne skriver i et af deres Cirkulærer, at det er Standsinteresserne de kæmper for, og derom har vi aldrig været i Tvivl. Deres eneste Tanke er den, ved Hjælp af Slavereglementer og lav Løn, at kunne slaa sig op til Konger paa vor Bekostning.

Men det skal blive d'Hrr. saa haard en Dyst.

Derfor Kolleger, ingen Vaklen eller Mismod, selvom der stundom er Nød og Sult inden Døre, saa husk, at Fremtiden hører os til.

Lock-outbetragtninger.

Man bliver naar man ser Arbejdsgivernes sidst udsendte Parole om at de ikke vil erklære Lock-out i saadanne Fag, hvor det kan skade Samfundsinteresserne, noget vamel om Hjertet. Der er vel ingen der mere tiltror Arbejdsgiverne nogen Hensyntagen til andet end deres egne Private og „Standsinteresser". Hvad betyder dette Ord Standsinteresser i dette Tilfælde? det betyder, at saasnart det er lykkedes en af vore moderne studerede og meget belæste Polyteknikere eller Maskinister, at opnaa en betroet Stilling indenfor et eller andet Aktieselskab, saa pynter vedkommende sig med Navnet „Arbejdsgiver" og vedkommende ser da i Reglen med den dybeste Foragt paa alle, som han mener der staar under ham. Dette er endda ikke det værste, langt værre er det at naar der skal ansættes en Værkfører eller Formand, saa bliver det som Regel ikke den dygtigste Arbejder, men først og fremmest den Mand der har bedst Betingelser for at kunne være raa og brutal overfor sine tidligere Kammerater, og samtidig gaa vedkommende „studerede Fagmand" under Øjne.

Træffer det saa en skønne Dag, at Virksomheden ikke gaar saa godt som ønskes kunde, ja saa er det naturligvis ikke vedkommende „Arbejdsleders" Skyld, men det er de stridbare Arbejders Skyld, der ikke vil lade vor „Arbejdsleder" være enebestemmende om at lede og fordele Arbejdet; det Arbejde han som oftest savner enhver Betingelse for at kunne lede, fordi hverken han eller hans „høje Foresatte" har praktisk Forstand derpaa.

Det nytter imidlertid ikke at tale derom. Vor Student tager bare en lille Tur til Udlandet, hvor han til sin store Forundring ser. at lignende Virksomheder som den han har set hjemme, her gaar ganske fortrinligt. Han samler sig saa nogle overfladiske Oplysninger, som han skynder sig hjem med, hvorefter han fortællere sine undrende „Standsfæller", som maaske ikke endnu har kunnet erhverve sig en saa udstrakt Kendskab til udenlandske Forhold, at de danske Arbejdere er noget dovent, udueligt, fordrukkent og opsætsigt Rak, som vil ødelægge den danske Industri, om ikke alt hvad der har Arbejdsgiverinteresser slutter sig sammen i en stor og „ædel" Kamp for at knuse disse forvorpne Vampyrer.

Og hele Koret gentager „Arbejderne er noget Rak", og saa har vi Lock-outen.

Det slap man jo nemt fra. Det bliver sikkert ikke saa nemt at slippe fra Følgerne.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Medlem Nr. 10417 Niels Skjold Andersen, Helsingør Afdeling, Medlem Nr. 2296 M. Jørgensen, Kbhvn. Afd. 1, Medlem Nr. 2459 A. Hansen, Kbhvn. Afd. 1, Medlem Nr. 2077 C. J. U. Ohlsen, Kbhvn. Afd. 1.

Blokerede Værksteder.

Følgende Værksteder i Provinserne ere blokerede:

„Fredericia Jærnstøberi og Maskinfabrik", „Lemvig Jærnstøberi".

Det er forbudt Medlemmer af Forbundet at tage Arbejde ovennævnte Steder.

Hovedbestyrelsen.

Fagblade.

Hvis nogen Afdeling ligger inde med Fagblade for *Juni*, bedes de hurtigst indsendt til Hovedkontoret.

Lønbevægelse i Herning.

Der har siden først i Maj Maaned været en Bevægelse oppe blandt de i Herning (Jylland) beskæftigede Smede.

Grunden hertil var noget saa „revolutionært" som, at man ønskede 33 Øre pr. Time. Det viste sig da ogsaa at et Par af de gæve Mestre ikke vilde indgaa herpaa, og disse fik saa Hjælp hos to af Svendene. Den ene af de her omtalte Hædersmænd, hans Navn er Lidsbjerg, delte en Tid sin værdifulde Krnft imellem de to Mestre, Hansen og Nielsen, som ikke kunde betale det samme som deres øvrige Kolleger, men nu er han forsvundet fra Arenaen og har opsøgt sig federe Græsgange ude blandt de jydske Agrarer. Naa, vi ses vel nok igjen.

Medens vi saaledes ikke længer har Hr. Lidsbjerg for Øje, er han bleven erstattet af en Kollega, hvis Navn er Olsen, og denne Olsen er et rent Pragtexemplar af Rasen.

I Begyndelsen af Maj Maaned henvendte han sig til den stedlige Afdeling og bad om Optagelse, men Penge havde han ingen af. Saa ynkedes vore Medlemmer over ham og var godtroende nok til at samle 15 Kr. ind til ham, samt betalte hans Indskud og Kontingent for de første 14 Dage.

Nu har Olesen altsaa takket dem herfor ved at blive Brækker, og han vil sikkert snart erhverve sig et Navn i Kampen for Arbejdsgivernes Interesser.

Olesen er født den 27. November 1866 i Varde, hans sidste Nummer var 9200. Tilgang til Herning er aflyst indtil videre.

Slettede Medlemmer.

I Henhold til Afdelingslovenes § 12 offentliggør vi herved Navnene paa de Medlemmer, som indtil Dato er slettede for Restance under denne Lock-out.

Det bemærkes, at Navnene paa de slettede Medlemmer fremtidig efterhaanden offentliggøres i hvert Fagblad, hvorfor vi anmoder Afdelingskassererne om punktlig, saaledes som anvist i vort Cirkulære af 1. August, at indsende Listen over dem der slettes. Der vil i de nærmeste Dage udgaa Protokoller og videre Vejledning til Afdelingerne, denne Sag vedrørende.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelses-dato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, for hvilken Vedk. har betalt
9200	Olesen, B.	Varde	27/11 66	Herning	13/5 99	Herning	13/5 99
10543	Jørgensen, Carl	Pjedsted pr. Fredericia	21/7 74	Vejle	7/9 95	Vejle	3/6 „
11543	Schwabach, Alb. Vikt. Em.	København	14/7 68	Nyborg	19/9 98	Nyborg	20/5 „
5137	Hansen, Peter	Lykkeby, Langeland	1/6 78	Kallundborg	1/5 99	Kallundborg	3/6 „
10721	Christensen, Hans Jørgen	Meren?	27/8 74	Kbh. Afd. 3.	30/4 98	Stege	15/7 „
11624	Nielsen, Chr.	Baarse	5/5 77	Præstø	6/9 98	Præstø	6/5 „
12218	Hansen, L. P.	Korsør	20/3 80	Korsør	8/5 99	Korsør	21/5 „
3792	Andersen, Andreas	Sinding	28/6 75	Herning	27/5 99	Herning	3/6 „
10617	Lehd, Otto	Skive	13/11 75	Odense	13/5 98	Viborg	24/6 „
11925	Lindegaard, Fr.	Nykøbing F.	27/6 78	Nykøbing F.	18/12 98	Nykøbing F.	3/6 „
12601	Lord, Otto W.	Malmøhus-Lehn	16/12 79	Stokholm	4/2 99	Helsingør	8/7 „
13018	Timm, Emil	Göstrow, Mecklenb. Strelitz	27/11 75	Helsingør	15/4 99	do.	24/6 „
6696	Mathiesen, Johannes	Københavh	2/10 77	do.	23/1 97	do.	17/6 „
11835	Andersen, Chr.	Sindal	24/12 76	Hjørring	23/4 99	Aalborg	20/5 „
1540	Asmussen, J. P.	Fredericia	8/1 61	Kbh. Afd. 3	25/5 95	Kbh. Afd. 3	10/6 „
5075	Nielsen, Jens Julius	Mørkøb	26/1 77	do.	10/10 96	do.	3/6 „
4607	Brock, Rasmus	Hygum, Kollerup Sogn	19/8 76	Horsens	11/4 96	do.	10/6 „
10341	Nielsen, Chr. M.	Aarhus	18/5 77	Aarhus	5/2 98	do.	13/5 „
12004	Johansen, Harald Frederik	Aagerup Tølløse	23/7 78	Kbh. Afd. 3	28/1 99	do.	20/5 „
12012	Petersen, Rasmus	Stendrup pr. Horsens	17/2 56	do.	8/4 99	do.	13/5 „
12025	Lund, Severin Laurentius	Lundby	3/11 78	do.	15/4 99	do.	17/6 „
12040	Larsen, Karl Johannes	Nexø, Bornholm	22/1 77	do.	27/5 99	do.	27/5 „
9948	Ziegler, Ferdinand	København	31/10 77	Hjørring	7/5 98	Hjørring	27/5 „
3876	Knudsen, H M.			Varde	3/10 98	Kbh. Afd. 3	6/5 „
13112	Hansen, Frederik	Herlufmagle Sogn	20/4 80	Næstved	22/4 99	Næstved	20/5 „
10678	Jansen, Johan Leander	Aalborg	18/5 62	Aalborg	6/8 98	Aalborg	20/5 „

Et Besøg hos „Kong" Krupp i Essen.

Rejseskitze af A. S.

(„Deutsche Metallarbeiter Zeitung").

Det er ikke forundt enhver almindelig Dødelig at kunne aflægge et Besøg hos hans kanonkongelige Majestæt Krupp i Essen og endnu mindre at kunne betræde det Herskabsomraade, hvorover Allerhøjstsamme regerer. — Er man ikke saa heldig at beklæde en Ministertaburet, eller at komme med en Bestilling fra en eller anden Regering bliver man uden videre afvist. Hr. Krupp har engang for alle givet besøgslystne, som tilhører det gemene Folk, det gode Raad ikke at gøre sig nogen Ulejlighed, med at søge Tilladelse til at bese Fabriken, da en saadan under ingen Omstændigheder vil kunne gives.

Ikke destomindre kan der dog vederfares en almindelig Jordorm den Lykke at kunne betræde det Kruppske Kongeriges hellige Haller, og at overbevise sig om sammes „humane" Indretning.

Ogsaa Skriveren af dette, der ikke er saa lykkelig at være Minister, eller at komme med Bestillinger fra en eller anden Potentat, men hvis hele Virksomhed er rettet imod Mord, under enhver Form og i enhver Udstrækning, har opnaaet den ganske særlige Udmærkelse at blive indladt. Ganske vist bød min medfødte Beskedenhed mig at give Afkald paa enhver officiel Modtagelse, heller ikke bankede jeg paa i „Villa Hügeln" (Krupps Privatbolig), endskønt jeg ikke nærede nogen Tvivl om, at „Kongen" saa snart han var bleven bekendt med min Titel og Værdighed, vilde have gjort sit bedste, for at berede mig en „passende" Modtagelse. Imidlertid lod jeg mig nøje med, at besigtige de væsenligste Afdelinger af denne kæmpemæssige Jærn- og Staalproduktion og jeg skal her ganske kort, søge at gengive det Indtryk, som denne storartede Virksomhed har gjort paa mig.

Min Spadseregang begyndte med, at bese de mekaniske Værksteder til Skytsfabrikationen og endte med Ildværkstederne og Pressebygningen. De mekaniske Værksteder frembyde meget af stor Interesse for Maskinarbejdere og Drejere, selv om det ikke altsammen er nyt. Med største Lethed bliver de vældige Kanonløb, ved Hjælp af Kraner og Differenzialtallier, løftede op paa Drejebænkene til Bearbejdelse. Kanonløb i alle Størrelser, fra 3,6 Centim. Feltskyts, til 40 Centim. Marinekaliber og kollossale Kystforsvarskanoner, ligger hel eller halv færdige omkring og giver selv en Lægmand et klart Begreb om Storproduktionens Magt. Hvilke enorme Værdier stikker der ikke i disse Staalsvælg, som ere bestemte til at udspy Fordærvelse, hvilken Mængde kostbar Sved behøves der ikke, inden et saadant moderne Mordinstrument er færdig til Brug! og hvilken Følelse af Nationalstolthed maa det ikke bibringe Tyskeren, naar han ved at disse verdensberømte Ødelæggelsesmaskiner, fra først til sidst er et Produkt af hans store Fædrelands Industri? Har man endelig arbejdet sig igennem de forskellige Bunker af Kanonløb og er kommen ind i Lavetværkstedet, ser man det samme storartede Billede. Istedetfor Træ anvendes nu udelukkende Staal til bygning af Lavetterne. Mægtige hydrauliske Presser trykker Pladerne i den ønskede Form, hvorpaa de bearbejdes videre, paa Høvle-Bore- og Træmaskiner, inden de gaar videre til Samler Værkstedet. Overalt hvorhen man vender sig, møder Øjet de kollossale Maskiner og Arbejdsstykker, saa at man tilsidst næppe lægger Mærke til deres vældige

Dimensioner. Fredelig ligger de her ved Siden af og ovenpaa hinanden, disse fordærvelsesbringende Uhyrer, tilsyneladende ret ufarlige og dog stadig faretruende, for de ved dem beskæftigede Arbejdere.

For de Indviede synes det ganske naturlig og det kan vel sagtens heller ikke være anderledes, men paa den Fremmede gør det et uhyggeligt Indtryk, at skulle klattre over, kravle under og presse sig ind imellem disse Uhyrer, som ved den tilsyneladende Tilfældighed, hvormed de ere henslængte eller opstillede, hvert Øjeblik truer med at styrte om og knuse alt i deres Nærhed. Imellem alt det, ser man Arbejderne haste omkring, snart oppe, snart nede, saa man maa undre sig over, at der ikke sker flere Ulykker end der gør. At dette ikke sker, er vel nærmest en Følge af den, store Øvelse Arbejderne har i Omgangen med Arbejdsstykkerne og Maskinerne, de sidste ere ganske vist ogsaa forsynede med Beskyttelsesindretninger. Hvad Arbejdslokalernes Ventilation angaar, saa mærker man ikke meget dertil. Næsten overalt hersker der en trykkende Luft, opfyldt af Lugten af Maskinolie, varmt Sæbevand og anre Smøre- og Kolevædsker og dog hører de mekaniske Værksteder til de bedst ventilerede. Ildværkstedernes Atmosfære er ligefrem rædsom. Kæmpeildene udsender en forfærdelig Varme, som sammen med Støvet af Hammerskæl, Grafit, tørt Sand og Kulrøg gør Opholdet utaaleligt.

Paa Vejen til Ildværkstederne, passerer man Hovedkontoret, hvor hele Etablissementets Forvaltnings- og Konstruktionsapparat er anbragt. Paa den aabne Plads foran samme, ligger den til Verdensudstillingen i Chicago forfærdigede Kæmpe Krumtapsakse med tilhørende Skibsskrue og tæt derved ligger det Kruppske Stamhus, i hvilket den nuværende Krupps Fader, efter sigende, skal have tilbragt sit Liv. Huset ligner en mindre Haandværkers Bolig og bliver af den nuværende Indehaver af Forretninger holdt i samme Tilstand, som da Faderen døde.

Iblandt de mnnge Damphammere i Hammerværkerne, er Kæmpehammeren „gamle Frits", som allerede har gjort sig saameget omtalt, af størst Interesse. Den slaar med en Faldvægt af 100,000 Pund og er den største Damphammer i Verden.

Den Dag, da jeg besaa Fabrikken, var den gamle Herre ikke i fuld Virksomhed, men stod kun og „smaatjattede". Ikke destomindre sitrede Jorden i lang Omkreds, og man forstaar saa godt, at „Frits" i sine unge Dage har skaffet sine Konstruktører en hel Del Bryderier. Da den første Gang blev taget i Brug, slog Beboelseshusene i Nærheden store Revner og selve Hammerbygningen truede med at ramle sammen over Hovedet paa Frits. Driften maatte saa indstilles og Fundamentet blev ombygget saaledes, at Ambolten kom til at hvile paa Vandunderlag, som dæmpede Rystelsen saameget, at den nu kun føles som en let Sittren. Den næststørste Hammer, „Karl" var ikke i Virksomhed den Dag og den Mængde Hammere af forskjellig Størrelse jeg saa, var ikke istand til at fængsle min Interesse, efter at jeg havde set den gamle Kæmpe.

Et Skuespil af den allerstørste Interesse, frembyder Smeltebygningen, hvor Staalet bliver smeltet i Digler. Her herskede en Hede, som gav Tilskueren en Forsmag paa Temperaturen i Helvede. Vi kom netop i rette Tid til at se en Støbning. En Masse omtrent nøgne Mennesker foer omkring imellem hinanden og tømte de hvidglødende Diglers Indhold ud i Støbegruben. Dette skete med en saadan Hurtighed, at man ikke var i Stand til at følge den enkelte. Blændet af at se paa de glødende Digler og det flydende Staal, nervøs af at se paa dette Virvar af Arbejdere, bedøvet af den af Røg og Støv mættede og kvælende Luft, skyndte vi os at komme ud i den ganske vist ikke friske, men dog forholdsvis kølige Luft udenfor.

(Fortsættes.)

Professor H. Westergaard om Skruebrækkere.

I „Vor Tid" skriver Professor *Harald Westergaard* om Skruebrækkerne:

Endnu antages det, at henved 2000 af 8000 Maskinarbejdere og Smede staar udenfor Fagorganisationen, men denne har i de sidste Aar gjort stærke Skridt fremad. Hvorledes er nu Forholdet til disse Udenforstaaende? Dette har jo været et af Brændpunkterne i den Kamp, der fra visse Sider i den senere Tid *med større eller mindre Sagkundskab og Loyalitet er bleven rettet mod „Fagforeningstyranniet"*. Sædvanligvis mærkes der vistnok lidet til nogen Modsætning; den viser sig kun under Kampaar som 1897 og 1898 var det. Et lille Træk, der meddeles i Smedeforbundets Beretning, er meget oplysende i den Henseende. Nogle „Skruebrækkere" havde anlagt nogle Sager mod Forbundets Formand, fordi han havde ladet deres Navne offentliggøre i Fagbladet. Det kom imidlertid til Forlig, mod at Forbundet maatte betale 1500 Kr. i Sagsomkostninger. Det hænder nu jævnlig at tidligere *Skruebrækkere* melder sig til Optagelse i Fagforeningerne. Hovedbestyrelsen har da vedtaget, at dette kun kan ske, naar den paagældende betaler sin Part af Sagsomkostningerne. *Kan man vel med nogen Grund regne en saadan Fordring for ubillig og tyrannisk, naar „Skruebrækkerne" ved at komme ind i Fagforeningen faar alle de* **Rettigheder, som tilkommer dem, de under Konflikten bekæmpede, og Lod og Del i de Fordele, Fagforeningerne trods deres Modstand har opnaaet?**

Meddelelse fra Afdelingerne.

Odense.

Anvisningskontoret er Nørrebro 52 hos Kassereren, R. H. Hansen, og er aabent Kl. 12—1 Middag.

Udbetaling til Rejsende Kl. $6^1/_2$—$7^1/_2$ Aften.

Bestyrelsen.

Sorø.

Anvisningskontoret er hos Kassereren, Smed J. Hansen, *Baggade 67.*

Holstebro.

Maskinfabrikant Charles Meedom i Holstebro erklærer overfor vor derværende Afdelings Tillidsmænd, at han vil forsøge paa at undlade at beskæftige Fagforeningsmedlemmer. I den Anledning har han (Meedom) engageret en Bræk ker fra Lemvig Jærnstøberi ved Navn Otto Jepsen.

Da vi meget ønsker, at Hr. Meedom skal have Fred paa sin Fabrik, anmoder vi herved vore Medlemmer om at holde dem borte fra ham indtil han fa ar foretaget sit Forsøg.

Hovedbestyrelsen.

Postadresse:

Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbund København K.

Telegramadresse: Smedeforbund, København.

Telefon 5121. Forbundets Kontor er Larslejstræde Nr. 1, aabent for Udbetalinger til Rejsende og andre Forretninger fra 9—11 Form. og 6—7 Aften, Mandag og Torsdag tillige fra 7—8 Aften.

Alle Arbejdsløse bedes melde sig paa Arbejdsanvisningskontoret, paa de ovenfor anførte Tider inden de søger Arbejde.

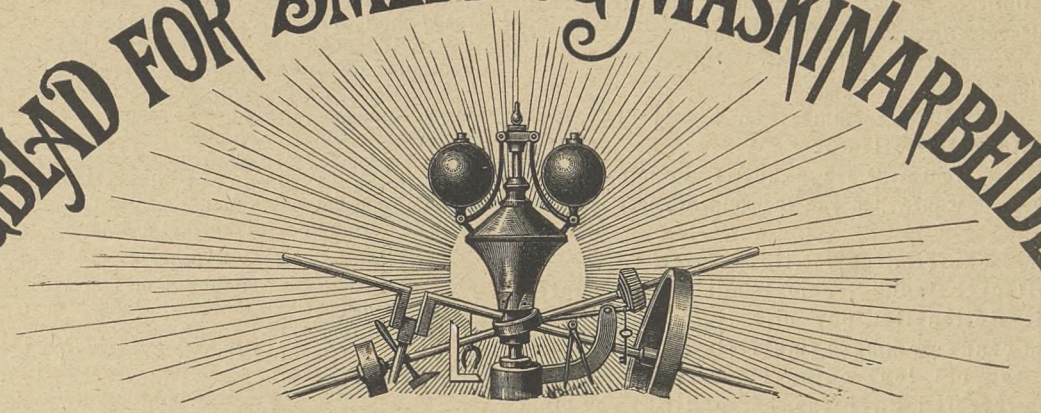
I Provinserne bør ligeledes alle Arbejdsløse henvende sig til de derværende Arbejdsanvisningskontorer inden de søger Arbejde.

Medlemmerne bør aldrig betale Kontingent uden samtidig at faa Mærker paaklæbede i deres Bøger.

Ingen Mærker maa paaklæbes uden samtidig tydelig at overstemples.

Redigeret af *J. A. Hansen.*
Lützhöft-Petersens Bogtrykkeri Aktieselskab. Kbhvn. K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund

Nr. 12 | September 1899 | 11. Aargang

Generallockouten og dens Afslutning.

Jærnfabrikanternes lønlige Haab er bristet.

Saa sluttede da ogsaa denne Lockout, der for vort Vedkommende er den 5 i Rækkefølgen og ligesaavist som at dette er den største Kamp noget Land i Forhold til sin Størrelse endnu har været Vidne til, ligesaavist kunde Fiaskoen for de overmodige Arbejdsgivere ikke blive større, naar deres Organisation skulde gaa ud af denne Kamp uden at splittes.

Jærnfabrikanterne har nu gennemløbet alle Stadier: Først en Lockout i København alene (1885), saa en Lockout i Provinserne alene, som fandt Sted først i Aarhus 1895 og gentoges i Foraaret 1897. Provinsfabrikanterne havde hermed manifesteret, at selv om de var kommen noget bag efter deres københavnske Kolleger, saa stod de nu hvad Hensynsløsheden og Brutaliteten angik, fuldt ud paa Højde med dem. Anerkendelsen herfor udeblev heller ikke fra Københavnernes Side, thi kort Tid, ca. 3 Maaneder efter, enedes de to Fabrikantforeninger som bekendt broderligt om at erklære Lockout over hele Landet.

Imidlertid, Resultatet svarede heller ikke her til Forventningerne. Efter 13 Ugers Kamp kunde vort Forbund notere en smuk Sejer, og dermed var Smedelockouternes Æra forbi for bestandig. Generallockouternes Tid begynder straks ved Indmeldelsen af Jærnfabrikanternes to stormægtige Foreninger i Arbejdsgiverforeningen og Tanken hermed var jo den; ved en almindelig Udsmidning i alle Fag, at give hele Fagforeningsbevægelsen et forsvarligt Knæk.

Heldigvis lykkedes denne smukke Plan ikke. Resultatet er bleven et Forlig, der i Følge den Maade, paa hvilken det er bleven til, og i Følge hele dets Uklarhed, der gør det umuligt for almindelige Dødelige, at finde hvad Meningen er, kun vil faa liden eller ingen Indflydelse paa Stillingen i Almindelighed.

Hvad der derimod kan faa uberegnelige Følger er den Praksis, som er fulgt af Arbejdsgiverne under denne Kamp. Først har de ved Lockoutens Erklæring brudt alle hidtil bestaaende Overenskomster, samt nægtet at bøje dem for en Kendelse, afsagt af en Domstol de selv havde forlangt oprettet, og dernæst har de under Trusler om Boykotning, dels tvunget og dels gjort Forsøg paa at tvinge Arbejdsgivere, med hvem vi havde Overenskomster, til bortset fra disse, at erklære Lockout. Hermed har de selv slaaet fast, at Magten har Ret; men det turde dog være noget tvivlsomt, om dette i Fremtiden vil være til deres Fordel.

Vi føler os imidlertid overbevist om, med det Kendskab vi har til de Hrr. Fabrikanter og efter hvad der allerede i de faa Dage siden Kampens Afslutning, i Retning af Chikane, er præsteret baade overfor de enkelte Svende og overfor flere af Fabrikernes Arbejdere som Helhed, at der er et godt Stykke endnu, inden vi naar til fredelige Forhold, thi selv om der findes enkelte Fabrikanter, der virkelig ser med Velvillie paa Arbejderne og deres Bestræbelser for at forbedre deres Kaar, saa er der nok af dem, der nærer et saa fanatisk Had til samme, at Galden bestandig, ialtfald endnu en rum Tid, vil være den raadende i deres Optræden overfor os.

Med disse ikke altfor glimrende Udsigter for det kommende organisatoriske Arbejde, er det godt at kunne notere, at denne Sommers Kamp har lært os, at vi vil være i Stand til, med den nuværende Ordning af vore financielle Forhold og udenlandske Forbindelser, at holde en hvilken som helst Kamp ud, selv i en meget lang Tid og uden Støtte fra de øvrige Fag herhjemme. Dette sidste er vi jo nemlig nødt til i Fremtiden at regne med, med mindre der da skulde ske et Omslag i den almindelige Arbejdsgivermoral, eller at Stat og Kommune ved sin Indgriben gjorde General-Lock-out'en umulig, eller for det tredie og dette var ganske vist det mest nærliggende, at de samvirkende Fagforbund gennemgik en grundig Omforandring.

Altsaa vor Stilling er solid. Vi staar stærkere end nogensinde tidligere; men vi er ikke glade ved Udsigten til at skulle bruge vore Kræfter i oprivende Kampe, istedetfor at bruge dem til Fordel for et jævnt og roligt Fremskridt; men man har som bekendt ikke Fred længer end ens Nabo vil, og vi lover at være paa vor Post.

Vi slutter disse vore Betragtninger med at rette en Tak til alle vore Medkæmpere under denne store Styrkeprøve, baade dem der har været lukket ude og dem der har ydet det store Kontingent.

Men først og fremmest en hjertelig Tak til vore udenlandske Kolleger.

De har, skønt skilt fra os tildels ved store Afstande, kun haft den ene Tanke, som paa saamange Maader har givet sig Udslag:

Deres danske Klassefællers Sejer!

Kollegerl Denne Arbejdets nationale og internationale Solidaritet har vist sig ubrydelig og staar som denne Sommers smukkeste Resultat.

Vi tør vel love ogsaa i Fremtiden at være blandt de forreste i Rækkerne, beredt til at yde Gengæld, naar det maatte blive nødvendigt.

Stakkels Arbejdsgivere.

Hr. Fabrikant Brems i Viborg er en vidt fremskreden „Arbejdsgiver"; han er stadig paa sin Post overfor de nedbrydende Tendenser, hvad vi skal godtgøre i det efterfølgende.

I „Viborg Stifttidende" for 5. Juli, altsaa ca. 3 Uger efter Lock-outens Udbrud, har vedkommende *Brems* ladet indrykke følgende:

Tyske „Slavekontrakter".

Det kan i disse Dage mulig have nogen Interess at se, hvad Arbejderne skrive under paa i Tyskland og sammenholde dette med, hvad de nægte at forhandle om om i Danmark.

Enhver, som søger Arbejde i Tyskland, maa nemlig, forinden han kan træde i Arbejde, skrive under paa en for paagældende Fabrik eller Arbejdsplads gældende Arbejdskontrakt.

Af disse Kontrakter har jeg nogle Stykker liggende og skal tillade mig at fremsætte et lile Udtog af en af dem; de ligne i Reglen hinanden temmelig nøje:

Til- og Fratrædelse af Arbejderne.

Ved Optagelse i Fabriken maa Arbejderen aflevere sine Legitimationspapirer (Arbejdsseddel eller Arbejdsbog, Kvitteringskort o. s. v.) og modtager et Exemplar af denne Kontrakt, som han maa kvittere for og betale med 25 Pg.

Ophævelse af Forholdet kan (med Undtagelser, som fremgaar af det Følgende) kun finde Sted efter 14 Dages Opsigelse fra begge Sider.

Hvem der gør sig skyldig i falsk Angivelse om Alder, Sundhedstilstand osv. kan afskediges uden Opsigelse.

Arbejdsgiveren er berettiget til, i Tilfælde af Uagtsomhed, Opsætsighed, Stridbarhed, Forstyrrelse, utilbørlig Opførsel imod Foresatte og Medarbejdere, Udbredelse af oprørske Skrifter og ophidsende Blade eller Overtrædelse af denne Kontrakt, at afskedige Arbejderen uden Opsigelse. Den saaledes Afskedigede kan ikke erholde sin resterende Arbejdsløn før næste Lønningsdag (indtil 18 Dage efter Afskedigelsen). Forlader en Arbejder Fabriken uden Opsigelse, kan Arbejdsgiveren forlange en Skadeserstatning af indtil en Uges Løn.

Enhver indtrædende Arbejder skal være Medlem af Sygekassen og før Tiltrædelsen præstere Sundheds-Attest.

Tjenesteforhold.

Samtlige Arbejdere i Fabriken ere *underordnede* Mesteren eller Værkføreren. Hans øvrige *Foresatte* ere: Ingeniørerne, Overingeniøren og Direktøren eller hans Stedfortræder. Alle Arbejdere maa vise ubetinget *Lydighed* mod deres *Foresatte i Tjenesten.*

Ulydighed og Opsætsighed mod disse har Afskedigelse og Mulkt tilfølge.

Alle *tjenstlige* Anliggender, Ønsker, eller Besværinger maa af Arbejderen bringes for den nærmeste Foresatte. Mener Arbejderen at være brøstholden ved hans Afgørelse, kan han henvende sig til den højere Foresatte indtil Direktøren, hvis Afgørelse er **endelig.** Forebringender osv. maa bringes af en enkelt Mand og ikke for mere end højst 3 Personer.

Arbejdstid.

Den daglige Arbejdstid er fra April til September fra 6—6 og fra Oktober til April fra 7—7. I denne Tid finder følgende Pauser Sted:

Om Mogenen fra $8\frac{1}{2}$—9.
— Middagen fra 12—$1\frac{1}{4}$,
— Eftermiddagen fra $3\frac{3}{4}$—4.

En mulig *længere* Arbejdstid *bliver meddelt* Arbejderen og *maa holdes af denne.* Derimod er Overarbejde uden Tilsigelse af de Foresatte ikke tilladt. (Der betales ikke mere end den sædvanlige Løn for Overarbejde).

Arbejdstidens Begyndelse og Ende angives ved Damppiben og alle Arbejdere have at rette sig punktlig efter denne. Enhver Arbejder har ved Begyndelsen af Arbejdstiden at borttage sit Mærke fra Tavlen og ved dens Slutning igen at hænge det paa samme Krog. Undladelse heraf medfører en Mulkt af 25 Pg.

Enhver Arbejder har at møde saa betids paa Arbejdspladsen, at han kan paabegynde Arbejdet, naar Signalet lyder, og maa ikke ophøre med Arbejdet før dette igen har lydt. Hvem der først giver Møde 5—10 Minutter efter Signalet til Arbejdets Begyndelse maa taale et Afdrag af $\frac{1}{3}$ Timeløn. For 10—15 Minutter afdrages $\frac{1}{2}$ Time, for 15—20 Min. $\frac{3}{4}$ Time og for over 20 Minutter 1 Time. Hvem der kommer en Time for sent faar ikke Lov at gaa i Arbejde den paagældende For- eller Eftermiddag.

Under Arbejdet kan en Arbejder *kun forlade Fabriken,* naar han er i Besiddelse af skriftlig Tilladelse fra en Foresat, hvilken Tilladelse afleveres til Portneren og ved Tilbagekomsten faas tilbage, forsynet med Angivelse af Tiden, og afleveres til Værkføreren. Alle Arbejdere maa kun forlade Fabriken ad den dem anviste Port.

Sygdomme og Forfald.

Sygdom maa anmeldes inden 24 Timer paa Fabrikens Kontor. Efter Helbredelsen maa Arbejderen melde sig personlig paa Kontoret og afgive Lægeattest over Sygdommens Varighed. Overtrædelse straffes med Bøder.

Er en Arbejder lovlig forhindret fra at møde, maa han inden Arbejdstidens Begyndelse melde sig og *søge om Orlov.* Indtræffer Aarsagen pludselig eller er af paatrængende Grunde umulig, maa saadant godtgøres senest naar Paagældende igen møder til Arbejde. Overtrædelse straffes med Bøde lig Halvdelen af en Dags Arbejdsfortjeneste.

Lønning.

Lønnen betales hver anden Fredag. Lønperioden slutter Tirsdag Aften. (Der haves altsaa 4 Dages Løn stadig indestaaende).

Fra Lønnen drages:

1. De lovlige Bidrag til Invalide- og Alderdomsforsørgelse.
2. Bidrag til Sygekassen.
3. *De udpantede Beløb* (Skatter, Alimentationsbidrag o. l.)
4. De efter denne Kontrakt ifaldne Bøder og Erstatning for Bortgaaen fra Arbejdet uden Opsigelse.
5. Andre Skadeserstatninger, som maatte skyldes Fabriken.

Orden i Fabriken og Forhold ved Arbejdet.

Enhver Arbejder er forpligtet at holde streng Orden, altid at bringe Værktøjerne paa Plads, ikke beskadige samme og overhovedet bidrage til at holde Arbejdsgiverne fri for enhver Skade.

Enhver Arbejder maa holde de ham betroede Maskiner, Værktøjer og Redskaber propre og maa hver Aften rydde op paa sin Plads og pudse de benyttede Maskiner og Værktøj.

Saafremt han undlader dette eller udfører det utilfredsstillende, vil det blive foretaget af dertil bestilte Folk og Vedkommende derfor blive fradraget en Reichsmark for hvert Tilfælde.

Larmende Underholdning som Syngen, Fløjten o. l. er strengt forbudt. Overhovedet forventes det, at Arbejderne opføre sig strengt sædeligt og alvorligt som det sømmer sig Arbejdets Værdighed.

Det gøres enhver Arbejder til Pligt kun at holde sig paa den ham anviste Plads, og ikke betræde andre Afdelinger uden at være sendt derhen af en Foresat. Ejheller maa Nogen uden en Foresats Tilladelse opholde sig i Fabriken udenfor Arbejdstiden.

Fremmedes Besøg, det være sig Venner eller Slægtninge, er ikke tilladt. Ønsker i paatrængende Tilfælde et Medlem af Vedkommendes Familie en Samtale, kan saadant kun ske ved Portnerens Mellemkomst.

Nydelse af *spirituøse Drikke*, Tobaks- og Cigarrygning i Fabriken er strengt forbudt. Overtrædelse straffes med Bøde lig en halv Dags Fortjeneste.

Antræffes Nogen beruset vil det have øjeblikkelig Afskedigelse til Følge.

Hvem der fordærver et Arbejdsstykke eller udfører det anderledes end det ham paalagt, mister ikke alene Lønnen derfor, men maa erstatte Stykkets Værdi. Stykket bliver Fabrikens Ejendom.

Ved Arbejdets Begyndelse erholder hver Arbejder en Fortegnelse over de ham overleverede Værktøjer og Materialer. Han maa kvittere for Modtagelsen, og naar han forlader Fabriken aflevere Alt i samme Stand eller erstatte ethvert manglende eller beskadiget Stykke.

Straffebestemmelser.

Overtrædelse af Kontraktens Bestemmelser ville, saavidt ikke større Straffe ere bestemte, blive straffede med Bøder lig Halvdelen af den gennemsnitlige Dagsfortjeneste. Anstød mod gode Sæder og mod Gennemføring af Næringslovens Forskrifter straffes med Bøder lig en hel Dagsfortjeneste eller med øjeblikkelig Afsked. Forpligtelsen til at betale en paalagt Bøde bortfalder ikke ved Afskedigelse."

* * *

Jeg har af Hensyn til Pladsen maattet udelade en Del mindre væsenlige Bestemmelser. Ialt væsentlig ser „Slavekontrakten", som den strax vilde blive døbt, om Nogen mødte med den her i Danmark, saaledes ud.

Derefter refererede Hr. Brems de berygtede 8 Punkter, som Arbejdsgiverne stillede overfor os, og han kan fortæller han, ikke begribe, at Arbejderne ikke kunne indgaa paa dem, naar de kan arbejde under dem i Tyskland. Nej det tror vi gerne. Der er sikkert meget som Hr. Brems ikke forstaar.

Vi forstaar imidlertid meget godt, at Hr. Brems ikke er tilfreds med Resultatet af Lock-outen. Denne hans Utilfredshed har givet sig Udslag i, at han, tiltrods for at han er Medlem af Fabrikantforeningen, har nægtet at genantage de af ham udelukkede Svende.

Vi skal imidlertid ikke spilde mere Ulejlighed paa denne Herre i Øjeblikket, da han under normale Forhold, hvis man da kan kalde det saaledes, arbejder med *15 Drenge* og *2 Svende*.

Vi anmoder blot vore Medlemmer om indtil videre at holde dem borte fra vedkommende Anstalt.

Kbhvn. Afd. 1.

Hvis nogle af Medlemmerne i Provinserne kunde ønske at komme i Besiddelse af Afd. 1. Festskrift kan nogle Exemplarer faas til Købs ved Henvendelse til Afdelings-Kontoret i Larslejstræde 1.

V. Boesen.

Dansk Smede og Maskinarbejder Forbunds Klub i Vordingborg.

Stikbrev efter en stor Løgnhals.

Det vil sikkert interessere en Del af vore Kolleger at høre lidt om en stor Løgnhals, som under Lock-outen er optraadt her i Vordingborg. Vedkommeude kom hertil under Lockouten og blev indkvarteret hos Hr. Smedemester Hansen. Vi henvendte os saa til vedkommende med Anmodning om at indmelde sig i vort Forbund; men Gavtyven svarede, at han stod i Forbundet i København. Vi anstillede saa Efterforskninger for at faa fat i hans Bog, som han paastod at have glemt i København, men den var naturligvis ikke til at finde, desformedelst den ikke eksisterede. Saa foreholdt vi Fyren at han maatte melde sig ind og at dette kostede 8 Kr. Hertil var han ogsaa meget villig: „Saa maa jeg jo se at skaffe de lusede 8 Kr." var det raske Svar vi fik, men der kom naturligvis ingen 8 Kr.; derimod pralede vor Helt allevegne hvor han skulde betale, med at det var ham umuligt at skaffe alle disse Penge, „thi han betalte nemlig 3 Kr. om Ugen til sin Fagforening".

Denne hans Træskhed blev jo imidlerlid en skønne Dag opdaget, da vi gjorde opmærksom paa hvad Fyren indeholdt og nu skal han efter Sigende have sat Kursen ad Præstø til, hvor han aabenbart tror at finde federe og mere fredelige Græsgange. Heri tager han dog vistnok Fejl og vi tillader os at anbefale ham til vore Kollegers Bevaagenhed.

Hans Navn er Thomas Sigfred Olsen Alder 32 Aar, lidt over Middelhøjde, tyndt Haar og Skæg, født i København, og har meget fedtede Talegaver. Vi anbefaler at passe godt paa ham.

Med Tak for Optagelsen.

Kolleger i Vordingborg.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Medlem Nr. 10851 T. Petersen, Randers, Medlem Nr. 8488 N. P. Andersen, Kbhvn. Afd. 1, Medlem Nr. 11460 F. Oppenlænder, Kbhvn. Afd. 1, Medlem Nr. 11791 Hans Christensen, Randers, Medlem Nr. 10734 T. A. Andersen, Kbhvn. Afd. 3.

Bog Nr. 2077 C. G. U. Ohlsen, Kbhvn. Afd. 1 er funden.

Følgende danske Medlemsbøger ere ankomne fra Stokholm

og kan rekvireres fra Hovedkontoret: 705, 1198, 1232, 3292, 3537, 4265, 4870, 5940, 6035, 6443, 7026, 7028, 7358, 7430, 7449, 8170, 8403, 8422, 8486, 8604, 9672, 9935, 10042, 10313. 10314, 10319, 11213, 11221, 11478, 11636, 11674, 11970, 11973, 12695, 12800, 13004, 13005, 13017, 13033, 13034, 13038 og 13047.

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, for hvilken Vedk. har betalt
13113	Oluf Jakobsen	Ubekjendt	6/6 77	Næstved	9/4 99	Næstved	22/7 99
13111	Chr. Rasmussen	Køge	3/1 76	do.	26/3 99	do.	29/7 „
11741	O. Kragh	Vejle	31/10 75	Assens	21/1 99	Assens	8/7 „
10086	M. P. Madsen	Skjoldelev	20/2 75	Aarhus	18/11 97	Slagelse	6/5 „
6623	A. Andersen	Aarhus	19/4 77	do.	1/10 96	do.	10/6 „
10864	Lars Chr. Larsen	Mygdal	29/7 77	Randers	15/9 98	Randers	17/6 „
6652	J. P. Christiansen	Ubekjendt	10/9 68	Helsingør	29/1 98	Købh. Afd. 3	17/6 „
7286	Carl Jensen	Hjørring	27/11 58	Hjørring	22/5 99	Hjørring	27/5 „
2865	T. M. Petersen	Grønland	3/6 75	Faaborg	22/4 95	Svendborg	20/5 „
10950	Jens Jensen	Forby	11/5 75	Hadsund-Mariager	11/12 98	Hadsund-Mariager	1/7 „
10340	Oskar Larsen	Frederikshavn	17/6 75	Aarhus	12/2 98	Frederiksh.	6/5 „
10934	Hans A. Jakobsen	Drammen (Norge)	4/12 65	Hillerød	28/6 99	Hillerød	1/7 „
8944	Knud Henriksen	Banholm	23/6 69	Købh. Afd. 1	15/4 99	Købh. Afd. 1	15/7 „
11010	H. E. V. Jørgensen	København	13/3 68	do.	2/7 98	do.	24/6 „
12719	Chr. Jørgensen	Assensløs	8/5 52	do.	22/4 99	do.	24/6 „

Slettede Medlemmer genoptagne.

Nr.	Navn	(Slettes af Protokollen) Nr.	Navn
4607	Rasmus Broch	10341	Chr. M. Nielsen.

Bør Værkførere og Formænd være Medlem af Fagforeninger?

Jeg ønsker at tilstille Fagbladets Læsere følgende til Diskussion, enten i Bladet, eller i de forskellige Afdelinger. Ifølge Forliget: „Heide, Bing, Trier", stilles der Formænd, som Deltager i Arbejdet men ikke i Akkord frit for, om de vil være Medlemmer af Fagforeninger eller ej.

Min Tanke deler jeg i 3 Spørgsmaal:

ad 1. Bør Værkførere og Formænd være Medlemmer af Forbundet.

ad 2. Og vil det være heldigt for Forbundets Virksomhed.

ad 3. Og under hvilke Forhold og Betingelser maa de staa i Forbundet?

Til 1 mener jeg ubetinget ja, baade Værkførere og Formænd. Ved Værkfører forstaar jeg enhver, som har det fulde Ansvar for hele Virksomhedens Drift (Værkstederne), og med de dertil hørende Smedie, Kedelsmedie, Modelværkstedet, eventuelt lidt Opsigt i Støberiet.

Som Formænd forstaar jeg enhver, som har et af ovennævnte Værksteder under sig, som deltager i Arbejdet, men dog er ene ansvarlig for Værkstedets Drift, under samme Form som Værkførere.

Alle andre Schakformænd kan under ingen Betingelser regnes for andet end Arbejdere i almindelige Værksteder.

Jeg mener altsaa, at selv med en Konflikt for Øje maa dette Forhold bringes i Orden, om vi skal have dem eller ej, at det ikke er som nu, naar et Medlem faar en saadan Plads, at han ikke ved om han er købt eller solgt, gaar han ud af Forbundet er det galt, bliver han staaende er det ogsaa galt.

Til 2 mener jeg ligeledes ja! Som Medlemmer af Forbundet vil de altid være interesseret i, at Levevilkaarene bliver saa gode for Arbejderne som mulig, og ved at deltage i Diskussionen ved Møderne vil kunde faa bedre Indsigt i Fagforeningsbevægelsen og de berettigede Ønsker, som der gør sig gældende, samt at han ved sit Kendskab til den merkantile Del af Forretningen, muligen kunde oplyse Arbejderne om Ting, som kan bidrage væsentlig til en bedre Forstaaelse hos Arbejderne, naar der stilles Krav til Arbejdsgiverne om Forbedring af deres Kaar.

For mange ældre Værkførers Vedkommende vil det maaske ikke blive nemt at komme over det; for dem vil Vanskeligheden være stor at skulle staa i Arbejdernes Organisation; men eftersom der stadig kommer nye Elementer ind i den Stand, som jo rekruteres fra Værkstederne, og som Følge deraf Forbundsmedlemmer, saa vil det i Tidens Løb blive ligesaa naturligt for dem, som det nu er for Arbejderne at tilhøre Forbundet.

ad 3. Under hvilke Forhold maa de staa i til Forbundet under Strike eller Lock-out.

Her staar det for mig, at der kun er to Veje at gaa, enten skal saavel Værkfører som Formænd holde op, eller begge blive paa Arbejdspladsen i Tilfælde af Arbejdsstandsning. Som det nu er, betragter jeg det som meningsløst, at man siger: „En Formand, som deltager delsvis med i Arbejdet, men dog er ansvarlig for Værkstedets Drift i samme Form som Værkfører, han skal forlade Arbejdet; men Værkfører, som under almindelige Forhold ikke deltager i Arbejdet, maa i Tilfælde af Arbejdsstandsning blive i Pladsen, og udføre alt det Ar-

bejde, han kan overkomme til Virksomhedens Fordel, om det ikke er sagt i rene Ord, bliver det dog udført i den Forstand.

At det vil blive vanskelig at faa de nuværende Værkførere ind i Forbundet, indser jeg fuldt vel; men maaske det vil blive nemt at faa deres Eftermænd dertil. Det vil ogsaa blive vanskeligt at sige til Medlemmer af Forbundet, som muligvis kan faa saadanne Pladser: Ja, I kan godt tage den, men maa holde op ved en Konflikt, medens Udenforstaaende kan staa i Fred og Ro og virke til Fabrikantens Fordel, vi vil derfor forhindre Medlemmer, som gerne vil have saadanne Pladser i at tage dem, eller ogsaa drive dem ud af Forbundet, som de maaske nødig vil forlade og paa den anden Side kan man jo godt forstaa Arbejdsgiveren, at han vil ikke have en Værkfører eller Formand, som skal gaa sammen med Arbejderne, naar han kan faa andre.

Jeg mener derfor, at der kun er to Veje at gaa, at tvinge, selv om det skal være ved Strike, Værkførere og Formænd ind i Forbundet, og at de skal forlade Arbejdspladsen i Tilfælde af Strike eller Lock-out. Eller søge at lave Lovene saaledes, at de kan staa i Forbundet uden at forlade Pladserne, derigennem er vi dog bedst sikret imod Skruebrækkere. Vi naar dog dette, at det er vore Medlemmer, som skal støtte os, og som vil hjælpe os, hvor de kan, eller vi har Modstandere ikke alene mellem Arbejdsgivere, men ogsaa mellem Formændene. *B.*

Vi skal til Kollega B. bemærke, at vi vedblivende tror, at Kongressens Vedtagelse som gaar ud paa, at Formænd og Arbejdsledere, der under normale Forhold deltager i Arbejdet, bør tilhøre vor Organisation, er den eneste fornuftige Ordning af dette Forhold.

Vi tror dog ikke, at dette Forhold vil afføde Konflikter, da der sikkert ikke er mange af de Formænd, der ikke deltager i Akkord, der ønsker at benytte dem af den saakaldte „fulde Frihed til ikke at være Medlem af Arbejderorganisationerne". Vi forstaar saa udmærket godt, at Fabrikanterne ønsker at have saa mange som muligt paa deres Side i deres Krig imod Arbejdernes mange berettigede Krav; men vi er ligesaa overbeviste om, at Værkstedsformændene gennemskuer Hensigten og ikke ønsker at lade sig bruge til at forraade deres egen Stands Interesser. Dette vilde nemlig hurtig føre til, at Fabrikanten kun vilde betragte dem som et villieløst Redskab, der i intet Tilfælde havde Ret til at have nogen Mening. Et saadant Forhold kender vi jo fra adskillige Fabriker.

I Spørgsmaalet om det vilde være heldigt for Forbundets Virksomhed, at disse ere Medlemmer, skal vi bemærke, at Forbundet sikkert bedre kan undvære Formændene, end Formændene kan undvære Forbundet; men sikkert er det, at om disse, som gode Kolleger, tilhører deres Fags Organisation, deltager i Møderne og Diskussionerne, da vilde dette sikkert bidrage meget væsentligt til Opretholdelsen af et godt Forhold paa Værkstedet og tillige kunne være et Middel, hvorved vedkommende kunde skaffe sig den fornødne Autoritet.

Endelig skal vi bemærke angaaende saadanne Medlemmers Stilling til Organisationen under en Konflikt, at de naturligvis forsaavidt de ere direkte Deltagere i Arbejdet maatte finde dem i at slaa Følge med de øvrige; men deri ser vi heller ingen Ulykke for dem. Strejker af nogen lang Varighed hører jo nu om Dage til Sjældenhederne, og efter at Glandsen er gaaet af Generallock-out'en, vil der sagtens ogsaa blive noget længere imellem, at vi kastes paa Gaden af Arbejdskøberne. *Red.*

Lykønskninger i Anledning af Lock-out'ens Afslutning.

Fra vore Broderorganisationer i Sverrig og Norge har vi modtaget følgende Lykønskninger som vi herved overbringer vore Kolleger:

Smedeforbund Kbhvn:

„Kära Kolleger! Svenska Jern- og Metalarbetareförbundets Styrelse vid Sammarträde iafton mottagit meddelandet om Eder stora Kamps lyckliga afsluttande sänder sina hjerliga lyckönskan. Med beundran ha vi följt Eder under Kampen, med Stolthet, räka vi Eder som vor Broderorganisation och hjertligen lyckönska vi Eder och hela Danmarks Arbetereklass till det ärarika fredslutet. Tack för Eder Uthållighet och Eder Trohet mot Organisationen. Lefva Arbetarnas Solidaritet!

För Förbundsstyrelsen

Ernst Blomberg.

Hovedbestyrelsensen for Dansk smede- og maskinarb. forbund.

Kjære venner og koleger!

„Netop hjemkommen fra 32 dages anstrængende feltliv erfarer jeg Eders seier over det brutale arbejdskjøber-overfald og iler med, paa hovedstyrets og egne vegne, at frembringe vor hjerteligste lykønskning med seiren med opholdelsen af Eders ad aare tilkjempede rettigheder og medbestemmelsesret angaaende arbeidsvilkaarene.

I har grund til at være stolte af denne seier saameget mere som den har kostet savn i mangt et hjem. Seiren var dyrekjøbt, men vi håber den blir varig.

Vi har grund til at takke Eder for Eders selvopofrelse og udholdenhed og den kraft, hvormed i tilbageslog angrebet. Derved har I hindret denne brutalreaktionære arbeidskjøberaand at flamme videre. Endnu en gang: Vor hilsen og lykønskning.

M. Ormestad.

Vi kan ikke ved Ord indtrængende nok tolke vor Taknemmelighedsfølelse overfor de svenske og norske Brødre for deres storslaaede Opofrelse for os under Kampen.

Men vi tilraaber dem et **Leve Metalarbejdernes internationale Organisation!**

Forliget.

For at hvert enkelt Medlem kan have Ordlyden af det Forlig, der danner Afslutning paa denne Sommers store Lock-out, i Besiddelse, aftrykker vi det her med Udeladelse af Underskrivernes Navne.

Overenskomst

mellem

Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening

og

De samvirkende Fagforbund.

Alle Overenskomster vedrørende Arbejdstid, Lønforhold, Priskuranter, Voldgiftsregler m. m., som vare gældende ved Arbejdsstandsningens Begyndelse, vedblive fremdeles at være i Kraft, dog med de Modifikationer, som resulterer af efterfølgende Bestemmelser.

Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening og De samvirkende Fagforbund erkende herved hinandens Berettigelse til henholdsvis at dekretere eller godkende Arbejdsstandsning; dog maa ingen Lock-out eller Strejke af hvilken som helst Grund eller Omfang dekreteres eller godkendes af nogen af Parterne, forinden den er vedtaget med mindst $^3/_4$ af de afgivne Stemmer af en efter vedkommende Organisations Love dertil kompetent Forsamling. At man agter at forelægge en saadan Forsamling Forslag om Arbejdsstandsning skal tilkendegives den anden Hovedorganisations Forretningsudvalg ved særlig og anbefales Skrivelse mindst 14 Dage, før Arbejdsstandsningen efter Forslaget agtes iværksat, og der skal paa samme Maade gives den anden Part Meddelelse om Forsamlingens Beslutning mindst 7 Dage, forinden Arbejdsstandsningen iværksættes. Enhver af Parterne forpligter sig til ikke at godkende eller understøtte nogen Strejke eller Lock-out, saafremt den er etableret i Strid med ovenstaaende Bestemmelser. Som Strejke eller Lock-out betragtes det, hvis Værksteder eller Arbejdspladser systematisk affolkes eller efterhaanden lukkes under Hovedorganisationens eller nogen under den hørende Organisations Medvirkning eller med dens udtalte eller stiltiende Godkendelse, efter at den fra Modpartens Side er gjort bekendt dermed. Det vedtages derhos, at det skal betragtes som Brud paa denne Overenskomst, hvis Arbejder- eller Arbejdsgiverorganisationer, der staa udenfor de to nævnte Hovedorganisationer eller have udmeldt sig af dem, under Strid med nogen af disse eller af de under dem hørende Organisationer understøttes af nogen ved nærværende Overenskomst forpligtet Part.

Overenskomster, der maatte blive afsluttede imellem de to Hovedorganisationer, skulle respekteres og efterkommes af alle under dem hørende Organisationer under vedkommende Hovedorganisations Ansvar.

Arbejdsgivernes Ret til at lede og fordele Abejdet samt til at anvende den efter deres Skøn til enhver Tid passende Arbejdskraft anerkendes, eventuelt støttes, af Arbejdernes Hovedorganisation. Overfor Arbejdere, en eller flere, hvem et bestemt Arbejde mod aftalt Vederlag (Akkord) uden noget Forbehold er overdraget, og som gøre deres Skyldighed, ere Arbejdsgivere dog ikke berettiget til at forandre de Forhold, under hvilke saadant Arbejde udføres, til Tab for Arbejderne, uden samtidig at godtgøre dem det derved lidte økonomiske Tab. Er der Uenighed i saa Henseende, afgøres den ved faglig Mægling, eventuelt Voldgift, som ogsaa afgør Klager fra Arbejdsgivere eller Arbejdere over Brud paa Hovedreglen eller Misbrug af den.

Fastlønnede Formænd eller Arbejdsledere skulle, saalænge de beklæde saadan Stilling, have fuld Frihed til ikke at være Medlemmer af Arbejderorganisationer. Ved fastlønnede Formænd og Arbejdsledere forstaas saadanne, der i Forholdet overfor Arbejderne ere Arbejdsgivernes Tillidsmænd, ikke deltage i Akkorder og ikke ere interesserede i Akkordoverskud.

Opsigelsesfristen for Overenskomster angaaende Priskuranter og øvrige Arbejdsforhold fastsættes herefter til mindst 3 Maaneder, medens Opsigelsesterminen vil være at fastsætte i hvert enkelt Tilfælde i den paagældende Overenskomst. Bestaaende Overenskomster forblive uberørte af denne Bestemmelse indtil deres Udløb efter vedtagen Opsigelse.

Efter Konfliktens Afslutning maa der ikke paa nogen af Siderne finde nogen Art af Boycotting Sted hverken overfor Arbejdsgivere eller Arbejdere.

Ved Konfliktens Ophør gaa samtlige Arbejdere i Arbejde paa de samme Arbejdssteder, hvor de vare beskæftigede ved Konfliktens Begyndelse. Ligesom det er en Selvfølge, at samtlige Arbejdssteder aabnes samtidig og saa vidt muligt i samme Omfang som ved Arbejdets Ophør, saaledes skulle samtlige Arbejdere ogsaa, saavidt Forholdene tilstede det, gaa i Arbejde paa de samme Steder, hvor de vare beskæftigede før Lock-out'en.

Iøvrigt forudsættes det som selvfølgeligt, at De samvirkende Fagforbund vil være villig til af al Magt sammen med Arbejdsgiverforeningen at virke for rolige, stabile og gode Arbejdsforhold, først og fremmest derved, at der ikke under nogen Omstændighed fra nogensomhelst Organisations Side lægges Hindringer i Vejen for nogensomhelst Arbejder for at benytte sin naturlige Ret til at udføre saa meget og saa godt Arbejde, som hans Evner og Uddannelse tillader ham, ligesom det ogsaa maa betragtes som særligt vigtigt, at Hovedorganisationerne samvirke til at hæmme overdreven Nydelse af spirituøse Drikke, hvor saadan mulig maatte finde Sted. En Opsigelsesfrist mellem Arbejdsgivere og Arbejdere erkendes tillige i adskillige Fag for at være i begge Parters Interesser. Det samme gælder med Hensyn til Ordningen af Betalingen for Overarbejde, Ordningen af Lærlingenes Lønningsforhold under Akkordarbejde og Oprettelse af nogenlunde ensartede Voldgiftsregler i alle Fag for Afgørelse af faglig Strid. Hovedorganisationerne ere derfor enige om at samvirke til en for begge Parter tilfredsstillende Løsning af disse Forhold.

I Tilfælde af, at nogen underordnet Organisation eller nogen enkelt Arbejder eller Arbejdsgiver formenes at have gjort Brud paa nærværende Overenskomst, skal Spørgsmaalet — hvis der ikke i de bestaaende Overenskomster eller i nærværende Overenskomst findes andre Regler, eller hvis Anvendelse af disse Regler ikke har ført til nogen Ordning — først gøres til Genstand for

Behandling af Hovedorganisationernes Forretningsudvalg. Opnaas ikke derved en tilfredsstillende Ordning, kan enhver af Hovedorganisationerne gennem Forretningsudvalget bringe Spørgsmaalet ind for Københavns Landsover- samt Hof- og Stadsret som vedtaget Værnething ved Søgsmaalet mod den anden Hovedorganisation paa dens Vegne, som formenes at have gjort Brud paa Overenskomsten.

Saafremt en af Hovedorganisationerne formenes at have gjort Brud paa Overenskomsten, kan Spørgsmaalet mod den anden Hovedorganisations Forretningsudvalg ligeledes indbringes for den nævnte Ret.

Foranstaaende Overenskomst underskrives af Forretningsudvalget for De samvirkende Fagforbund paa samtlige derunder hørende Organisationers Vegne og eventuelt de enkelte udenfor dette staaende Arbejderorganisationers paa den ene Side, med bindende Virkning for samtlige nævnte Organisationer, og af Forretningsudvalget for Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening paa samtlige under denne hørende Foreningers og Virksomheders Vegne paa den anden Side, med bindende Virkning for samtlige disse Foreninger og Virksomheder.

De under de to Hovedorganisationer hørende Foreninger eller Virksomheder skulle ikke ved — før eller efter Overenskomstens Afslutning — at træde ud af Hovedorganisationerne kunne løse sig fra de Forpligtelter, disse ved nærværende Overenskomst ere gaaede ind paa. De vedblive at staa ved Magt, indtil Overenskomsten for disses Vedkommende opsiges af nogen af Hovedorganisationerne.

* * *

I Tilslutning til ovenstaaende under D. D. underskrevne Overenskomst har Forretningsudvalget for henholdsvis Dansk Mester- og Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund ondvidere vedtaget med bindende Virkning for de nævnte Hovedorganisationer:

at der ved Ordningen af praktiske Arbejdsforhold ikke fra nogen af Hovedorganisationernes Side maa fastsættes eller godkendes nogen Bestemmelse, der staar i Modstrid med Bestemmelserne i ovenstaaende Overenskomst.

Saafremt nogen af Hovedorganisationerne formener, at der er gjort Brud paa denne Regel, kan den indbringe Spørgsmaalet for Hof- og Stadsretten i København, indtil det kan henvises til en permanent Voldgiftsdomstol, overfor hvilken der ved Lov er fastsat samme Vidnepligt som overfor Landets almindelige Domstole. Denne Voldgiftsdomstol skal bestaa af 7 Medlemmer, af hvilke hver af Parterne vælger 3 udenfor vedkommende Organisations Bestyrelse og Formanden vælges af disse 6 i Forening blandt Landets Jurister. Saasnart denne Voldgiftsdomstol er oprettet, træder den strax i Stedet for Hof- og Stadsretten i alle Forhold vedrørende ovenstaaende Overenskomst (jfr. dennes 10.—11. Stykke,)

Nu bestaaende skriftlige Overenskomster mellem Arbejdsgivere og Arbejdere vedrørende Arbejdsordningen i de respektive Fag forblive uberørte af Bestemmelserne i ovenstaaende Overenskomst, 4de Stykke, og kunne kun bortfalde ved lovlig Opsigelse.

Et Besøg hos „Kong" Krupp i Essen.

Rejseskitze af A. S.
(„Deutsche Metallarbeiter Zeitung").

Ikke mindre ubehagelig er Opholdet i Bessemerværket i hvilket det smeltede Jærn, ved Uddragning af Kulstof, omdannes til Staal. Til begge Sider ser man de saakaldte Bessemerpærer, i hvilke det flydende Metal ved Tilførsel af atmosphærisk Luft, bliver berøvet en Del af sit Kulstof. Lig en ildsprudende Fontæne bliver de glødende Slakker, ved Hjælp af stærkt sammenpresset Luft, blæst ud af Metallet og spredt over hele Lokalet. Tiltrods for, at Bessemerværket er aaben til flere Sider og Luften saaledes har fri Adgang, hersker her en ligefrem tropisk Hede og Luften er opfyldt af giftige Gasarter, som udstrømmer fra Pærerne. Naar Arbejderne har opholdt sig her hele Dagen, forstaar man saa godt, at de ere blevne saa sløve, at de ikke ere tilgængelige for Oplysning eller at formaa til Deltagelse i Organisationen.

Naar den flydende Masse er bleven berøvet et efter den ønskede Kvalitet tilstrækkelig Kvantum Kulstof, bliver Pærernes Indhold tømt ud i Digler og det nu færdige Bessemerstaal bliver støbt i Blokforme, hvorpaa de stivnede Blokke, endnu i glødende Tilstand bliver ført hen til videre Bearbejdelse.

Vi følger et Jærnbanetog med sin Ladning af glødende Blokke og kommer til Skinnevalseværket, hvor 4 Blokke i Løbet af faa Minutter bleve valsede ud til 4 mindst 10 Meter lange Jærnbaneskinner. Ogsaa her drev den utaalelige Temperatur os hurtig ud i det Frie og vi forlod nu denne Del af Etablissementet og begav os til Pressebygningen. Denne yderst interessante Afdeling hører til Værkets Allerhelligste; selv Folk som i en lang Aarrække har været beskæftiget hos Krupp faar ikke Adgang. Naar man imidlertid, som jeg, har gode Forbindelser, bliver der ikke gjort Vanskeligheder, tvertimod! Etablissementets forskellige Statister lader os, fulde af Ærefrygt, passere hvorhen vi ønsker. Pressebygningen er ubetinget den bedst anlagte af alle Ildværkstederne. Den er høj og luftig bygget, ikke destomindre hersker der ogsaa her den for disse Værksteder ejendommelige trykkende Luft. Her staar Kæmpeilde til at varme Pandserpladerne i, kolossale Valseværker og Presser, hvor Pladerne bliver valsede, bøjede og pressede i Kuppelform. Vi ser, hvorledes en 400 m/m tyk Pandserplade med største Lethed hvælver sig under den hydrauliske Presse, hvorledes en Staalblok i et Kvarterstid valses ud til en 3 Meter lang og 25 m/m tyk Pandserplade. — En Del af Pressebygningen er bestemt til Færdiggjørelse af Pandserplader. Paa Rundsave bliver de skaarne i den ønskede Størrelse, Kanterne bliver fræsede lige paa Fræsemaskiner og paa store Høvlemaskiner bliver de sammenpassede. Alle disse Maskiner i Forbindelse med Valseværkerne og de mægtige hydrauliske Presser, giver Pressebygningen et imponerende Præg og man tør vel sige, at dette er et i sin Art enestaaende Anlæg. — Til Slutning besaa vi en interessant Opstilling af beskudte Pandserplader, som ogsaa befinder sig i Pressebygningen. 300—400 m/m tykke Pandsere har maattet give efter for de fordærvelsesbringende Granater. Tildels anborede, tildels gennemborede og forsynede med fingerbrede Revner, staar de der som et Vidnesbyrd om det høje Standpunkt, hvorpaa Massemordværktøjs-Industrien befinder sig. Vækker allerede denne Udstilling vor Forbauselse, saa bliver denne endnu større ved den Meddelelse, der bliver gjort os, at man nu fremstiller Pandserplader af en saadan Styrke, at de fuldtud ere i Stand til at modstaa de største endnu opfundne Kanoner. Ligesaa tilfredsstillende som en saadan Meddelelse virker, fordi den viser det høje Udviklingsstadium, som Jærn- og Staalindustrien har naaet, ligesaa skeptisk stiller man sig overfor den Slags Fremskridt, fordi man ved, at den forøgede Modstandsevne vil medføre Konstruktionen af Skyts med en tilsvarende forøget Angrebsevne.

Opfyldt af meget blandede Følelser forlod jeg det Kruppske Etablissement. Storartet, som selve Værket,

var det Indtryk, som jeg medbragte derfra, og storartede ere de Fremskridt, som denne Industrigren har gjort paa alle Omraader; men i samme Grad nedslaaende virkede det at tænke paa Hovedfabrikatet: „Mord og Ødelæggelsesværktøjer". Endnu mere nedslaaende virker en stor Del af Arbejdernes, navnlig Ildarbejdernes, uheldige Levevilkaar. I deres Cyclophuler fører de en glædeløs Tilværelse, med strængt aandeligt og legemligt nedbrydende Arbejde.

„Arbejdets Maal skal være det almene Vel". Saaledes staar der paa et Mindesmærke over Fabrikens Grundlægger. Almenvel og Mordinstrumenter, Almenvel og aandelig og legemlig Undertrykkelse af Arbejderne, hvorledes vil man faa det til at passe sammen? — Faa Skridt fra Fabriken hæver der sig en alvorlig og fornem udseende Pragtbygning. Indgangen — om Hjørnet — viser os, at det er det Kruppske Privathotel. Mine, allerede tidligere omtalte, gode Forbindelser skaffede mig ogsaa Adgang her. Lyse, venlige, med al Nutidens Komfort udstyrede Lokaler viser sig for os. Billard-, Skrive-, Ryge-, Læse- og Musik-Saloner, udstyrede paa det eleganteste med alle mulige Bekvemmeligheder, lader os erkende, at „Kongen" ogsaa paa dette Omraade er godt med. Igjennem Forhallen kommer man ind i en overdækket Lysgaard, der ligeledes er udstyret paa det eleganteste. Ved Hjælp af en Elevator kommer man op i de øvre Etager, som indeholder Soveværelser for „Kongens" Gæster. Til Bagsiden er der herfra en allerkæreste Udsigt til en stor smuk Have. Fortil er Udsigten ikke saa god, ganske vist er der ogsaa her en stor aaben Plads med smukke Haveanlæg, men det skæmmes en Del af en stor Jærnkasse (offentlig Nødtørftsanstalt). Denne uæsthetiske Anstalt er anstødelig for de Kruppske Gjæster og hans „Majestæt" har da ogsaa allerede befalet, at den skal bort og den kommer ogsaa bort. Den gamle Kasses Dage ere talte, om kort Tid vil den blive erstattet af en, i Drivhusstil opført, underjordisk Nødtørftsanstalt. De fortil boende Gjæster, vil fremtidig kunne nyde Udsigten og den friske Natur, uden at deres æsthetiske Følelser krænkes. Ja, ja, som man ser: „Arbejdets Maal skal være det almene Vel".

Dage forløb og jeg tiltraadte min Hjemrejse. Jærnbanetoget førte mig forbi det Kruppske Værk og i det fjærne saa jeg endnu engang denne Skov af Skorstene. Endnu engang lod jeg i Tankerne det jeg havde oplevet passere forbi og tænkte paa den smukke Sang: „Hvem har dig, du skønne Skov" o. s. v. Majestrætisk hævede Skorstenene sig mod Himlen. Sort og tæt laa Kulrøgen, som et Lag af Skyer, over Etablisementet. Som en fjærn Torden lød Damphamrenes Banken og Stampen over til os og hist og her slog Flammer og Gnister i Vejret fra Ovnene. Hele Landskabet saa ud som om et Uvejr drog henover det og Luften i Kupeen var lummer og trykkende. Hensunken i dybe Tanker betragtede jeg det ejendommelige Syn.

„Hvad mener De om Fredskongressen i Haag? spurgte en Medrejsende tæt ved mig sin Sidemand. — Som af et Lyn blev jeg opskræmmet af mit Drømmeri. Fredskongressen i Haag, det var det sorte truende Uvejr, der lig de mørke Røgskyer over det Kruppske Etablisement, steg op i Horisonten. Stakkels Krupp! hvad skal der blive af Dig, naar Krigene i Fremtiden afskaffes, Kanoner, Kugler og Pandser ikke mere bruges og dine Maskiner og Værktøjer fordømmes til Uvirksomhed? Hvem vil bistaa dig i din Nød, hvem vil hjælpe dig naar dit Etablisiment med alle de smaa og store Damphammere kommer under Hammeren? og hvad skal der blive af alle dine Arbejdere, for hvem du, saa uegennyttig, har opofret Dig?

I Aanden saa jeg allerede de revnede Skorstene og de forfaldne Bygninger. Hist og her vidnede en rusten Kanon om fordum Storhed. „Villa Hügelse" og Privathotellet saa jeg som Asyler for Hjemløse og „Kongen" selv levede i „Capri" af de Skillinger som Fremmede skænkede ham, for at vise dem Seværdighederne. Stakkels Krupp! det var en traurig Afslutning paa din uegennyttige Virksomhed.

Hr. N. Andersens Tropper.

En brøsig Arbejdsgiver.

En Fagfælle ved Navn Pouelsen havde forleden tilvendt sig en efter vor Mening uberettiget Understøttelse, da det var meddelt os, at Poulsen havde staaet og arbejdet hos sin Broder, Hr. Cyklefabrikant Poulsen, Østersøgade 100, samtidig med, at han oppebær Understøttelse af Forbundet som Udelukket. Vi tog først det omtalte Medlem i Skole, for at faa ham til at tilstaa, hvorledes Sagen egentlig hang sammen; men han forsøgte, trods foreliggende Beviser, frækt at nægte det hele. Da dette ikke helt lykkedes, henviste han os til sin Broder, Cyklefabrikant Poulsen, for at faa nærmere Besked.

Vi sendte saa et Par Kolleger derud for at tale med vedkommende, og det viste sig, at Hr. Poulsen, i Retning af Frækhed og Uforskammethed, staar fuldt ud paa Højde med hans Broder, som har forsøgt at bedrage os. Efter at Hr. Poulsen først havde vist sin Velopdragenhed ved at vende Bagdelen imod vore to Kolleger og dampe paa sin Cigar, samtidig med at han talte med dem, erklærede denne Spire, at han var Medlem af „Arbejdsgiverforeningen", og han skulde vise de „*socialistiske*" *Fagforeninger*, at de skulde ikke komme og true ham i hans Forretning. Vore Kolleger gjorde Poulsen opmærksom paa, at de jo ikke havde truet ham, men kun udbedet dem nogle Oplysninger om et formentligt Bedrageri, der ellers blev overgivet i Politiets Hænder.

Nu blev Hr. Poulsen aldeles rasende, og med stærk Pathos rejste han sig i sin fulde Højde og bød de to Mand skruppe af, hvilket de naturligvis gerne efterkom, da denne Konversation ikke morede dem. Hr. Poulsen er en levende Illustration til Arbejdsgivernes, igennem Bladene fremsatte Løgnehistorier om opsætsige Svende og undertrykte Mestre, der ikke kan være Herre i deres egne Værksteder. Der er vel neppe nogen Kollega, som paa vore hjemlige Værksteder og Fabriker, ikke kender, i hvilken Grad Brutaliteten og Hovmodet netop sidder d'Hrr. Mestre i Halsen ved enhver Lejlighed.

Alsidig Uddannelse.

Nedenstaaende Avertissement beviser i hvilken Grad man har et aabent Øje for det heldige i Lærlingens fagmæssige Uddannelse.

For den moderne Arbejdskøber gælder det kun om at pine det mest mulige ud af det enkelte Individ uden Hensyn.

Herregaardenes Hoved-Adresse-Avis d. 8. Septbr:

Plads straks eller

1ste November er ledig for en **Smedelærling** eller Forbundter, som samtidig vil malke et Hold Køer; høj Løn. Herregaarden Nordruplund pr. Slagelse.

Folkeuniversitetsforeningen i København.

Kl. 8 – 10 Aften.

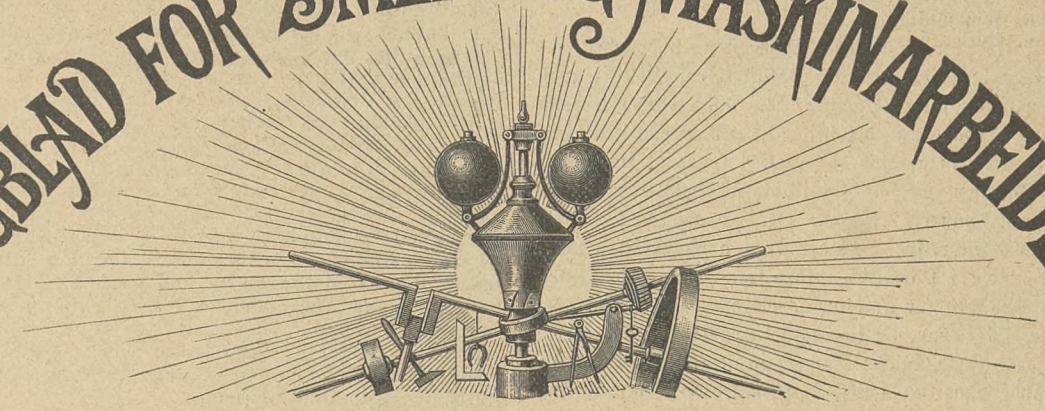
Dr. phil. *S. P. L. Sørensen:* „Indledning til Kemien", Polyt. Læreanst. 21. Septbr. og følg. 5 Torsdage.

Søminemester, cand. mag. *H. Jespersen:* „Den elektriske Strøms Virkninger og dens Frembringelse (ved mekaniske Midler). Polyt. Læreanstalt. d. 3. Novbr. og følgende 5 Fredage.

Adgangskort for *Ikke-Medlemmer* faas hos d'Herrer Boghandl. Andersen, Nørrebrog. 18 A, Baastrup, Østerbrog. 29, Bang, Vesterbrog. 60, Pontoppidan, Falkonerallé 2, Tryde, Østerg. 1, samt paa Foreningens Kontor Fredetiksborgg. 29, aabent til d. 18. Septbr. 12—2 og 7—9 Aft., (fra 19. Septbr. Tirsdag og Fredag 7—9 Aft., øvrige Hverdage 12—2.

Redigeret af *J. A. Hansen.*
Lützhöft-Petersens Bogtrykkeri Aktieselskab. Kbhvn. K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund

Nr. 1 | Oktober 1899 | 12. Aargang

Skal vi saa være gode Venner.

Det første Møde efter Lock-out'en.

Efter at Arbejdsgiverne har overstaaet den første General-Lock-outrus, hvorunder man har svælget i „Arbejdsgivernes samfundsmæssige Mission" og Arbejdernes Dovenskab, Udueligheд, Drukkenskab, Opsætsighed m. m. m., og Lederne, der mæsker sig paa deres fattige Klassefællers Bekostning, har d'Herrer set sig nødsaget til at betragte Resultatet af denne Sommers Anstrængelse.

Resultatet af disse Betragtninger har da sikkert været dette, at man har maattet erkende, hvad vi tidligere har baade skrevet og sagt, at det har været mindre end Nul; mindre, fordi de paa ingen som helst Punkter kan pege paa et positivt Resultat, og det maa formentlig være klart for alle, ogsaa for „Arbejdsgiverne", at en Kamp som denne, med dens uhyre Omkostninger og direkte Tab, er, naar den intet fører til, en saa kolossal Dumhed, at den helst maa glemmes hurtigst muligt og helst ikke gentages.

Vi har Grund til at antage, at det var ud fra dette sidste Synspunkt, at de to Fabrikantforeningers Formænd faa Dage efter Lock-out'en udtalte Ønsket om, at der snarest optoges Forhandlinger mellem de to Organisationers Bestyrelse og vor Hovedbestyrelse, som dels kunne tjene til at udjævne forskellige mindre Tvistepunkter vedrørende Arbejdets Genoptagelse, og dels muligvis hidføre en Ordning af de almindelige Stridsspørgsmaal, saasom ikke faglærte Arbejderes Indgriben i vort Fag, Værkføreres og Formænds Stilling til Organisationen og eventuelt Lærlingespørgsmaalet, samt de i forskellige Provinsbyer ophængte nye Værkstedsregler.

Forhandlingerne paabegyndtes ved et Møde den 19. September, som Formanden for den kobenhavnske Fabrikantforening, Hr. Ludvig Christensen, aabnede med at udtale Ønsket om en fredelig Forhandling mellem de respektive Bestyrelser. Der var særlig et Spørgsmaal, udtalte Hr. Christensen, der laa ham paa Sinde, og dette var, en Ordning af Akkordforholdet, saaledes, at enhver fik Lov til at udføre saa stort et Kvantum Arbejde, som han formaaede, og til at tjene saa meget som muligt. J. A. Hansen svarede paa Hovedbestyrelsens Vegne, at han forsaavidt kunde slutte sig til Hr. Christensen, som denne havde udtalt Ønsket om en rolig og faglig Forhandling. Han maatte dog minde om, hvad der var sket siden sidst, de ærede Bestyrelser var sammen til Møde.

Vi protesterede jo imod Etableringen af Lock-out'en i Henhold til de bestaaende Overenskomster og Voldgiftsregler; men det havde dog ikke frugtet, og vi var da vedblivende af den Mening, at d'Hrr. havde begaaet et Brud paa de skrevne Overenskomster. Dette skulde dog ikke forhindre os i en rolig Forhandling af de foreliggende Sager; vi ønsker nemlig ikke at sætte Magt i Stedet for Ret. Derefter omtalte Hansen den forskellige Opfattelse af Spørgsmaalet, „om Formændene maatte tilhøre Fagforeningerne eller ikke? I Forliget staar, at det er en frivillig Sag; men flere Fabrikanter, deriblandt Thomas Nielsen, Hjørring, forbyder deres Formænd at tilhøre vore Organisationer. Dette kan vi ikke finde os i, og her er da et af de Punkter, hvor vi enten maa se at tale os til Rette eller slaas.

Med Hensyn til Arbejdsmændenes Indgriben i vort Fag, da erkender vi, at den moderne Udvikling af Maskinteknikken stedse i højere Grad muliggør det at anvende ikke faglærte Arbejdere, og vi ere villige til at tage det fornødne Hensyn hertil; men hvis d'Hrr. Fabrikanter vil fortolke Forliget saaledes, at de ganske vilkaarligt kan sætte den faglærte Arbejder til Side og antage ikke faglærte, blot fordi de ere billigere, ja saa er der ogsaa her en Kilde til megen Strid, thi i saa Fald bliver dette jo et rent Brødspørgsmaal for os, og vi maa til det yderste hævde det, som vi anser for vor naturlige Ret.

Naar Hr. Christensen har anket over de Vedtagelser, som gaar ud paa ikke at tjene udover et vist Maksimum ved Akkord, saa maa disse Vedtagelser udelukkende tilskrives de enkelte Fabrikanters Lyst til systematisk at nedsætte Akkordpriserne, saasnart der tjentes nogenlunde anstændigt; men naar dette ikke længere er Tilfældet, saa er Vedtagelser af den

her omtalte Art unaturlige, da vort Krav jo netop er at tjene saameget som muligt.

Der førtes nu en længere Diskussion, hvorunder der vel konstateredes en vidt forskellig Opfattelse af Forliget, men hvor der dog ogsaa faldt Udtalelser, der kunde tydes i fredelig Retning; kun en Gang var det hele lige ved at gaa i Stykker; da nemlig et Medlem af Hovedbestyrelsen spurgte efter, hvor man havde Garanti for, at Fabrikanterne holdt deres indgaaede Overenskomster, erklærede Hr. Christensen, at hvis dette var Hovedbestyrelsens Standpunkt, saa maatte han hæve Mødet. Vi synes, i Parauthes bemærket, at Hr. Christensen har en lille Svaghed for at blive fornærmet midt under Forhandlingerne. Det var nemlig ogsaa Hr. Christensen, der i Sommer vilde forlade Enighedskamret og altsaa sprænge dette, fordi der havde staaet en Artikel i „Demokraten" (Aarhus) om Fabrikant Hauberg.

Dog, man tager sikkert ikke fejl, naar man siger, at Arbejdsgiverne har taget Lære af Erfaringen fra i Sommer, at det er en dyr Historie at lave Lock-out, og at man sikkert i Almindelighed staar sig bedre ved at tale sig til Rette og vise nogen Imødekommenhed, end ved at slaas, og er dette Tilfældee, saa kan man med Rette sige om denne Lære, at vel var den dyr, men saa var den ogsaa god.

Mødet sluttede med Nedsættelse af et Udvalg paa 7 Medlemmer, 2 fra hver af Fabrikantforeningerne og 3 af Hovedbestyrelsen. Dette Udvalg har til Opgave at drøfte alle staaende Stridsspørgsmaal, samt Forstaaelsen af det sidst indgaaede Forlig. Udvalget har afholdt sit første Møde, og naar der forhaabentlig foreligger positive Resultater af dets Virksomhed, skal Medlemmerne høre nærmere derom.

Efter at ovenstaaende var skrevet, har Hr. Christensen paany givet et Bevis for sin noget utilladelige Pirrelighed, nemlig ved et Møde i Studentersamfundet, hvor han fandt det passende at forlade Mødet paa en demonstrativ Maade, fordi „De samvirkende Fagforbund"s Formand hævdede, at Arbejdsgiverne havde været uberettiget til at erklære Lock-out.

Forandringer i Jærnets Elasticitet.

Smedejærn og Staal er mere udsat for Sønderrivning og Sprængning end man tidligere har tænkt sig. Det er jo udsat for mange forskellige Indflydelser, naar det tages i Brug, saasom Stød, Spænding, Rystelser og Rust. I en Klavertraad paa 2 m. m. Tykkelse kan man ophænge indtil 250 kg. før den brister, men vil man bøje den nogle Gange til højre og venste, saa vil den have mistet det halve af sin Styrke, fordi de smaa Krystaller i Traaden ved den ovenfor nævnte Bøjning er skubbet ud af deres oprindelige Leje og derved har tabt i Sammenhæng. Et andet Eksempel afgiver en Lokomotivaksel. Denne maa ved Fabrikationen konstrueres med den otte til tidobbelte Sikkerhed for Øje, men brister den pludselig en Dag etter længere eller kortere Tids Forløb, maa Aarsagen hertil søges i den vedvarende Rysten, den er udsat for; Jærnet har nemlig den Egenskab ved Rystelser at blive bragt tilbage til sin oprindelige Beskaffenhed; men da det derved mister en betydelig Del af sin Elasticitet, gaar det tilsidst i Stykker.

Da Smedejærnet er meget udsat for Temperaturvekslingernes Indflydelse — det udvider sig saaledes som bekendt i Varmen og trækker sig sammen i Kulden — saa indtræffer ofte Fejl ved Broer og andre lignende Jærnkonstruktioner. Alle saadanne ere jo for det meste udsatte for Vejrliget; saaledes vil de ofte være udsat for stærkt Solskin om Dagen med deraf følgende Opvarmning, der saa om Natten paafølges af en lige saa stærk Afkøling. Da Jernet er meget ømfindtligt, saa fremkommer der i de fast sammennittede eller sammenskruede Traverser og Diagonaler en vedvarende Forskellighed i Længden, der ikke nøjagtig gaar tilbage til sin oprindelige Stilling, men derimod lidt efter lidt løsner den krystallinske Sammensætning; dertil kommer endnu de hæftige Rystelser, der fremkommer f. Eks. ved, at et Jernbanetog kører over en Bro eller lign. Man har derfor i den senere Tid begyndt at prøve Jernbroerne fra Tid til anden og forstærke eller ombytte ødelagte Dele af dem.

Alt dette viser, hvor magtesløse vi staa ligsoverfor disse Forandringer i Materialets Sammensætning. Endnu skal nævnes et Eksempel. Tager man f. Eks. en Krankæde, der hænger i et overdækket Rum, altsaa ikke er udsat for Rustovertræk, og som er prøvet til en garanteret Byrde af 200 kg., saa kan den efter at være brugt aarevis briste ved den halve Belastning. Belastes nemlig en saadan Kæde, saa stræbe de ovale Kædeled at trække sig sammen paa Midten, hvorved frembringes en vis Spænding der ødelægger Jærnet i dets Sammensætning, og som, naar Kæden ikke af og til prøves kan give Anledning til større Ulykkestilfælde.

(Vulkan).

Hærdning af Lærer.

For at hærde en Lære kan man bruge flere forskellige Fremgangsmaader, dog kommer Metoden i første Række an paa det Staal, hvoraf Læren er lavet. Ogsaa efter den Haardhed, man ønsker, faar den en tilsvarende Behandling. Kaliberlærer gøres gerne — skriver „Zeitsch. f. Werkz." — haardere end Skabelonlærer, der er mindre udsatte for Friktion paa de maalgivende Flader. De første laves gærne af Støbestaal og de sidste af det saakaldte Atlasstaal (kulstoffattigt Digelstaal). Begge Staalsorter hærdes gerne paa følgende Maade: En firkantet Jernkasse fyldes til Randen med forkullet Læder og i Midten heraf lægges det Stykke, der skal hærdes, saaledes at det helt omgives af Læderkul. Kassen anbringes nu i en Glødeovn og ophedes saa længe til det Hele er rødvarmt. Derved er Læderet brændt ind i Staalet, og hele Kassen dyppes i en Beholder med Olie, hvori man lader den afkøle. Læren faar derved sin rette Haardhed, saaledes at den paa den ene Side slides saa lidt som tænkes kan under Brugen og paa den anden Side heller ikke saa haard, at den gaar itu. Denne Metode kaldes Indsætning. Kaliberdornene blive for det meste, da de behøve en særegen Haardhed, ikke hærdet som ovenfor med Læder, men i Stedet for dette bruges revet Trækul og de afkøles i Vand. Blive de for haarde, anløbes de hvilket maa udføres meget forsigtigt. I Reglen gør man da Stykket blankt og holder det over en Trækulsild, til det faar Farve, der allerhøjst maa være lysegul. Vil man have meget nøjagtige Kaliberlærer med Sikkerhed for, at der ikke indtræder nogen Formforandring, saa gaar man frem paa følgende Maade: Man drejer Kaliberlærerne med indtil $^1/_{10}$ mm. Nøjagtighed, hærder dem derefter og lader dem ligge mindst et halvt Aar, før man gør dem færdige, for at fjerne alle Muligheder for en Molekulærspænding i Materialet. *(Vulkan).*

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelses-dato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, for hvilken Vedk. har betalt
11741	O. Kragh	Vejle	31/10 75	Assens	31/1 99	Assens	8/7 99
12183	Jenus M. Lund	Allinge	13/11 75	Rønne	11/12 98	Rønne	15/7 „
12188	Holger Jørgensen	Rønne	13/5 78	do.	11/12 98	do.	3/6 „
12109	Andr. Vilh. Lund	Allinge	3/4 71	do.	6/5 99	do.	1/7 „
12101	Ole Person Lindstrøm	Sverig	28/8 53	do.	11/12 98	do.	22/7 „
10676	Gotfred Christensen	Hjørring	24/7 47	Aalborg	1/8 98	Aalborg	22/5 „
9961	Chr. David Petersen	Helsingør	4/7 74	Københ. 5	13/11 97	Helsingør	17/6 „
3587	A. Chr. Rasmussen	Odense	8/4 74	Odense	5/8 93	Odense	8/7 „
7021	Peter C. Petersen	Nykøbing M.	3/8 80	Nykøbing M	1/5 99	Nykøbing M.	12/8 „
13131	F. Skjoldborg	Holstebro	14/2 80	Holstebro	23/4 99	Holstebro	8/7 „
11947	H. C. Hansen	Herlufsholm	28/10 60	Præstø	19/3 99	Præstø	20/5 „
4259	Vald. Andersen	Gentofte	16/1 72	Aalborg	29/2 96	Aalborg	5/8 „
12220	Chr. Poul Frederiksen	Haltug	29/10 80	Korsør	2/6 99	Korsør	13/5 „
10411	L. Ekrem	Kristianssund	19/12 77	Helsingør	7/5 98	Helsingør	26/8 „
12588	Carl Joh. Hansen	Aarhus	3/11 68	Københ. 1	25/3 99	do.	12/8 „
6696	Joh. Mathiesen	København	2/10 77	Helsingør	23/1 97	do.	17/6 „

Naar Mestrene gør Strejke.

I københavnske Blade læses følgende Avertissement:

Vogn- og Beslagsmedemester-For ningen for Københavu og Omegn.

Paa Grund af betydelige Forhøjelser paa Materialier m. m., have vi set os nødsagede til fra 1. Oktober at foretage en delvis Forhøjelse paa Vognbeslag og for Hestebeslags Vedkommende med 10 Øre pr. Sko, hvilket herved meddeles vore ærede Kunder.

Kjøbenhavn i Oktober 1899.

W. C. A. Hansen,
Formand.

Lignende Avertissementer har været set fra *Jærnfabrikanterne.* Vore Arbejdsgivere lægger uden videre paa Produktet. „Værsaaartig d'Hrr. Forbrugere. 15 % Forhøjelse, ellers ikke en Sko under". Og dermed er den Potte ude. Der er ingen Mæglingsmøde, Møde for begge Parter, Voldgiftsret, Arbejdsgiverforening, General-Lock-out eller noget andet om den Ting. Sagen er afgjort ved Indrykkelsen af Avertissementet. Der er jo ingen Tvivl om, at Arbejdsgiverne har Ret til selv at sætte Prisen paa deres Arbejde, uden at spørge nogen derom. Heller ikke kan det siges, at vi ere naaede op til en uforholdsmæssig Pris paa Beslagsmede-Arbejde endnu, selv med den sidste Forhøjelse. Ingenlunde. Beslagsmede-Arbejde kan vel endnu henregnes til det daarligst betalte Smedearbejde.

Men kunde vi andre ikke lære noget af Mestrenes Fremgangsmaade. I gamle Dage betragtedes det dog for en selvfølgelig Sag, at Svenden skulde lære af deres Mestre. Og om det ellers ikke er saaledes nutildags i Almindelighed, saa tror jeg dog, at vi ved denne Lejlighed har Grund til at spile Øjnene op paa vid Gab, for at lure Mestrene Kunsten af med Hensyn til Lønforhøjelser. Det falder en som Skæl fra Øjnene, intet er jo simplere her i Verden. Man vedtager blot i Foreningen en Lønforhøjelse paa 15 %, avertere den i Bladene — med Tiden vil man maaske endog kunde undgaa denne Anstrængelse — og vips, flyver denne stegte Due ind i Halsen paa En. Thi ligesaa vist som Hesteejerne ikke vil lade deres Heste gaa uden Sko, fordi Prisen paa disse er steget, ligesaa vist vil Smedemestrene ikke kunde undvære deres Svende, fordi Prisen paa disses Arbejdskraft er steget. Der vil atter komme Harmoni mellem Fagets Udøvere til Stede, Tilfredsheden med Tilværelsen vil atter indtræde, Mestrene faar deres Paalæg paa Lønnen, og Svendene faar deres. Hvis Svendene kun forlanger samme Procent som Mestrene, faar disse i Virkeligheden lidt for meget i Forhold til hine, idet foruden at begge Parter faar et Tillæg af f. Ex. 15 % af *deres Fortjeneste,* faar Mestrene *tillige* et Tillæg af 15 % af, hvad han giver i Husleje, giver for Materialier o. s. v. alle andre Udgifter en stakkels Arbejdsgiver er belemret med. Men dette kom man nok ud af. Af Glæde over, at de selv fik forbedret deres Kaar, vilde Svendene saamænd ikke være misundelige paa Mestrene, om disse fik lidt mere. Hovedsagen er, at Svendene tager Lære af Mestrenes Fremgangsmaade, og paa deres første Generalforsamling vedtager en Forhøjelse af Lønnen for Grovsmedesvende i København — vi kunne jo f. Ex. sige 35 Øre pr. Time som mindste Løn for Svende i det første Aar, og 38 à 40 Øre som mindste Løn for de øvrige — og saa lader det være gældende Lønsatser i Fremtiden. Mestrene vil forhaabentlig finde dette ligesaa rimeligt, som at de selv bærer sig ligedan ad, og i alt Fald kan de jo ikke længer skyde sig ind under som sidst, at de ikke har Raad til at lægge paa Svendenes Løn, thi de 15—20 %, de nu lægger paa Hestebeslaget, strækker jo til en hel Del af den Slags.

En Grovsmed.

Efter Lock-outen.

Vi giver nedenstaaende Ordet til et Par af vore Medlemmer der ønsker at klargøre deres Mening om Forbundets Stilling efter den sidste Lock-out:

Fremtidens Taktik.

Saa gaar da Arbejdet atter sin jævne rolge Gang.

Vi har sundet os lidt ovenpaa Kæmpeslaget og frem for Tanken dukker — Tid efter anden — de enkelte Begivenheder og Momenter fra denne oprivende og for alle implicerede Parter saa ødelæggende Kamp.

Nu, under normale Forhole, forbauses man uvilkaarlig ved Erindringen om det Skridt vore Arbejdsgivere, D'hrr. Jærnfabrikanter, foretog sig, da de i Maj Maaned erklærede vort Forbund Krig; og fast utroligt synes det at alle underskrevne Overenskomster, alle indgaaede Forpligtelser, alle bestaaende Regler for Udjævning af faglige Stridsspørgsmaal, kuldkastes ved

Hjælp af det lurvede Prokuratorkneb der resolverede at *General-Lock-out* ikke var *Lock-out* og derfor ikke vilde være at betragte som Lovbrud.

Er det muligt, spørger vi os selv, at de Mænd der den 12. September 1897 paa Fabrikantforeningens Vegne underskrev Forliget som afsluttede den store Kamp i Jærnindustrien, at de Mænd der senere ved mange Lejligheder har forhandlet med vore Tillidsmænd om Arbejds- og Lønforhold rundt omkring paa Arbejdspladserne i hele Landet, i Erkendelsen af at den rolige Forhandling var det eneste ufejlbarlige Middel til at gavne og fremme vort Fags Udvikling, de samme Mænd hvis industrielle Foretagender er voxet sig stærke og stadigt holdes i Gænge ved *vort* Arbejde, at *de* hensynsløst skulde bryde alle givne Ord og samvittighedsløst ignorere alt hvad man skulde antage maatte henhøre under Begrebet „Ærens Love"?

Ja! det vanvittigt utrolige skete virkeligt. Som ved et eneste Slag følte vi den Grund vi hidtil byggede paa svinde bort under Fødderne paa os. Intet Middel var ladet os tilbage for at forhindre Katastrofen saafremt vi ikke vilde underkaste os en af vore Arbejdsgivere skreven Tyendelov hvor hele Retten var paa hans Side og hvor vi kun havde at adlyde og — lade os udbytte.

Vi skal ikke komme nærmere ind paa Enkelthederne fra disse skandaløse Tider, alt hvad der er foregaaet staar klart og i friskt Minde hos vore Medlemmer, men vi maa med de indvundne Erfaringer for Øje straks lægge ud paa ny for at skaffe os Midler til at afslaa det næste eller de næste Angreb. Intet Øjeblik kan vi vide os sikre, nu da vi har set, hvormeget „Garantierne" i Forliget af 1897 var værd, og hvem borger os for, at den sidst afsluttede Fred indeholder bedre Garantier end hine. Det er os ganske vist klart, at vore Arbejdskøberes Taktik er saa selvmorderisk for dem som den kan være, idet den mere og mere aabner Øjnene paa alle dem, der forhen var blinde for Modbydeligheden i den kapitalistiske Udbytning, og vi véd, at hvert nyt Angreb, der rettes mod os og vore Organisationer er et Spadestik dybere ned i den Grav, hvor Kapitalismen en Gang skal udhvile sit afsjælede Forbryderlegeme; men det er os ligesaa klart, at *vi* faar mangen drøj Dyst at tage før det kommer saa vidt og Slagene vil blive haardere og haardere for hver Gang de kommer.

Lad os derfor, naar vi i den nærmeste Fremtid stævnes til Møder for at søge Midlerne til at gardere os mod nye Angreb, alle som en samles om den Tanke, der vinder mere og mere Raaderum indenfor vore Rækker:

Tanken om at forhøje vort Kontingent!

Gjør vi det og udvider vi samtidig vore internationale Forbindelser saavidt som Forholdene tillader det, da kan vi med frejdigt Mod imødese de kommende Tider om de end bliver nok saa haarde og med fuld Fortrøstning tilraabe hverandre:

Fremtiden er vor! *379.*

* * *

Hr. I. A. Hansen!

Der har ofte i vort Fagblad været rettet Anmodninger til Fagfællerne om at være behjælpelig med Udgivelsen af Bladet ved af og til at fremsætte deres Anskuelser, naar de havde noget paa Hjærtet. Maaske nedenstaaende derfor kunde faa Plads i vort Fagblad.

Efter over 3 Maaneders Kamp er altsaa nu Lock-outen sluttet. Kampen var haard, fra Arbejdernes Side er udvist en Offervillighed og en Udholdenhed, som man næsten skulde anse for at være umulig, en Udholdenhed som ikke engang Smedene ret kan vurdere, fordi vi takket være vor gode Ledelse, har været det Fag, som i økonomisk Henseende har været bedst situeret. Nu efter Kampens Afslutning kunde det da være paa sin Plads at spørge: Har da nu Lock-outen bragt os et Resultat, som kunde give os blot en lille Smule Erstatning for de Tab, som Fabrikanterne har tilføjet os? Eller man kan ret og slet spørge: Med hvilke Fordele gaar vi ind paa de Fabriker, som vi for $3\frac{1}{2}$ Maaned siden forlod? Ja Svaret herpaa maa jo destoværre blive, at for vort Vedkommende er Resultatet bleven mindre end Nul. Et Par Dage efter Afslutningen skrev „Politiken" at ved et af Forligsmøderne kom Hr. Heide og lukkede op i bar Skjorte, og efter min Mening er Forliget ogsaa bleven ligesaa sløjt som Hr. Heides Paaklædning. Gangen i Lock-outen har jo været den, at Arbejdsgiverne til en Begyndelse opstillede 8 Punkter, som en Betingelse for Arbejdets Optagelse. Senere fremsatte Arbejderne Kravet om Arbejdstidens Forkortelse til 9 Timer, men dette Krav blev snart frafalden, fordi Hr. Niels Andersen ganske privat havde forsikret Hr. J. Jensen om, at om nogle Aar, hvis Konjunkturerne og dit og dat holdt sig, og han til den Tid havde noget at sige i Arbejdsgiverforeningen, saa skulde han „ikke være uvillig til at begynde og forhandle om en halv Times Forkortelse i Arbejdstiden". Denne Forsikring tror jeg nu ikke, der er mange som tager alvorligt, og ret betegnende er det jo ogsaa at Arbejdsgiverne vilde have deres Fordringer undertegnede paa Papiret, de vilde ikke nøjes med Forsikringer. Nu har Arbejdsgiverne ved Forliget efter min Mening faaet, det væsentligste af de 8 Punkter, og i Stedet for en 9 Timers Arbejdsdag har vi faaet en Erklæring fra Hr. N. Andersen, som er det mest indviklede og grinagtigste Aktstykke Lock-outen har set. Vilde det da nu ikke være naturligt om vi spurgte os selv: Har nu ogsaa Kampen været ført paa en saadan Maade, som det foreliggende Tilfælde fordrede? Har vi Arbejdere vundet noget ved at lade os smide ud saadan efterhaanden, som vi paa de forskellige Fabriker bedst kunde undværes, saadan at naar d'Hr. Arbejdsgivere havde faaet det Arbejde færdigt, som i Øjeblikket var nødvendigt for dem saa kunde vi skruppe af? Ja vi har vundet Offentlighedens Sympati, vil der blive svaret, men Sympatien fylder saa lidt i Lommen, den kommer vi ikke langt med: Naar man har faaet en Lussing og man straks vender den anden Side af Hovedet til saa kan dette jo være meget smukt, men man opnaar ikke ret meget derved uden at blve til Grin. Og hvad var vel Enighedskammerets Forhandlinger uden et eneste Komediespil med Arbejdernes Repræsentanter? Kort og godt: Da Domsudvalgets Kendelse. som erklærede Lock-outen i Strid med vore Overenskomster, faldt, og Arbejdsgiverne dog ikke vilde hæve Arbejdsstandsningen saa burde der have været sagt stop over det hele. Havde vi den Gang etableret en almindelig Generalstrejke var vi sikkert kommen til en Afslutning i Løbet af kort Tid, en Afslutning med lige saa godt Resultat som det foreliggende og maaske ogsaa bedre. Et tror jeg ogsaa vi kan være klar over, nemlig det, at en Generalstrejke slipper vi ikke for alligevel. Endskønt mange kun vil gøre den til et ækelt Spøgelse, saa tror jeg dog at dette Spøgelse enten lidt før eller senere vil blive iført baade Kød og Blod og staa som en lyslevende Virkelighed. Imidlertid: Gjort Gærning stear ikke til at ændre. Nu er Lock-outen sluttet og vi skal til at lægge Planerne for Fremtiden. Mit Spørgsmaal blver da dette: Kan det nu betale sig for os at samle en Kassebeholdning til at spise op ved Lock-outen som i 1897 og 99, ved hvilket vi intet reelt har opnaaet? Hertil mener jeg nej. Tiden maa nu været kommen for os, da vi med en Del af vor Kapital søger at starte vore egne Fabriker. Vilde det derfor ikke være rtgtigt om Hovedbestyrelsen overvejede Tanken om at oprette vort eget Maskinfabrik. Ikke saaledes som i de øvrige Fag at det blev startet som et privat Foretagende af Medlemmer i vort Forbund, nej det skulde være Dansk Smede og Maskinarbejder Forbunds Ejendom, med Funktionærer og Ledere valgte af Forbundets Medlemmer. Jeg indser godt at det vil være en Del mere vanskeligt i vort Fag end i flere andre f. Eks. Murere, Tømrere og Snedkere, men jeg tror at det er en af de faa Veje vi har til at faa vore Krav sat igennem. Medens jeg lægger Beslag paa Bladets Spalter er der endnu en Ting som jeg gerne vilde omtale, nemlig

Forbundets gifte og ugifte Medlemmers Stilling til hverandre. Dette Spørgsmaal bliver Dag for Dag mere brændende, og der maa efter min Mening ogsaa rettes noget ved det. Sagen er jo den at medens vi alle yder lige meget til Kassen saa nyder de gifte Medlemmer ikke saa lidt mere. Nu kan jo selvfølgelig enhver forstaa, at et familieforsørgende Medlem nødvendigvis maa bruge mere til sit Underhold end et løs og ledigt Menneske, men saa maa de gifte virkelig ogsaa betale et højere Kontingent end de ugifte Jeg ved meget vel at der herimod vil rejse sig en meget stærk Modstand, og det Forhold kan maaske ogsaa jævnes paa anden Maade, men det er sikkert, at som Forholdet har været under den nu afsluttede Lock-out, har det været en Uretfærdighed mod de ugifte Medlemmer, og hvis man er en Tilhænger af den smukke Devise: Lige Pligter, lige Rettigheder, saa maa vi se at faa gjort noget i den her omtalte Retning. Ja hermed har jeg i Grunden skreven hvad jeg har paa Hjærte, til Slut kun dette: Denne Sommers Lock-out bliver fra mange Sider lavet til en Sejr for Arbejderne, men husk vel paa. at vor økonomiske Stilling er ikke saa god saa vi har Grund til at juble selv om vi ogsaa har bevaret den uforandret. H. P. Hansen skrev engang her i Fagbladet, at førend vi i økonomisk Henseende var lige saa godt stillet som vore Arbejdsgivere før havde vi ikke naaet vort Maal. Lad os derfor ikke dysse os i Søvn, selv om vi ogsaa læser i vor Avis om Sejren vi har vundet, thi ingen kan bevise hvori den bestaar, men lad os befæste vor Stilling endnu bedre, gøre os endnu stærkere til de Kampe som forestaar. Vi har langt tilbage førend vi har faaet hvad der med Rette tilkommer os, men lad os saa tillige huske at gøre vore Pligter i samme Grad, som vi stiller Fordringer til andre. Jeg tror vi skylder vor Hovedbestyrelse og Repræsentantskab en Tak for hvad den har udrettet i Sommer, en Tak som jeg hermed yder den, og saa alle Mand fremad paa ny.

Leve Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbund!

København i September 1899.

N. Jensen.
Medlem Nr. 8360.

Vi skal i næste Numer knytte nogle Bemærkninger til Hr. Jensens Indlæg.

Red.

---

† † †

Liste

over Personer som have støttet Fabrikanterne under denne Sommers Lock-out med deres Arbejdskraft. Vi offentliggør her Navnene paa dem med de Bemærkninger, som er os tilsendt af Afdelingerne.

Aarhus: Keddelsmed *Niels Rasmussen* med Tilnavn Bjergager arbejdede hos H. P. Jensen. *Bendixen,* Grovsmed (samme Sted) for anden Gang. *Karl Christian Frederiksen* hos Sabro & Comp. Keddelsmed *Mortensen* tidligere Afdelingsformand i Roskilde (hos Caroc & Leth). Maskinarb. *Sehsted* (Andersen paa Meilgade). *Ole Hansen,* fhv. Maskinfabrikant, har været $^3/_4$ Aar som Modelsnedker hos Hermansen, og da Svendene blev lukket ude gjort Tjeneste i Maskinværkstedet. Helsingør: *Bendt Olsen,* over 60 Aar, har aldrig været i Fagforening, arbejder hos Fabrikant Tvede, fast Inventar paa Fabriken. *Emil Nielsen,* i Trediverne, har aldrig været i Fagforening, stor, tyk og skruttet, hos Fabrikant Tvede. Korsør: *Carl Frederiksen,* Grovsmed, født 21. Septbr. i Bøitro, lært samme Sted, arbejder hos Vogn- & Beslagsmed Carl Sørensen. *Vilhelm Smidt,* født 19. Novbr. 1870 i Korsør, lært hos Carl Sørensen i Korsør, arbejder hos Rørsmed Johansen. *Henrik Hansen* (Tidsstrøms Efterfølger). *Martin Frederiksen,* ca. 35 Aar, en feig Hund, arbejder samme Sted. *Carl Rasmussen,* ca. 25 Aar, meget hellig, arbejder samme Sted. *Peter Aagaard,* Grovsmed, født og lært i Nyborg, arbejder hos Skibssmed Paulsen, er ca. fyrretyve Aar. Kolding: Fhv. Medlem Nr. 1636 *Julius Nielsen,* født 28. Septbr. 1863 i Viborg, indmeldt 6. Juli 1895, Købh. Afd. 4. Fhv. Medlem Nr. 3246 *Jensenius Chr. Hansen Lyster,* født 8. Marts 1865 i Allinge, indmeldt 1. August 1893 i Kolding. Fhv. Medlem Nr. 3204 *A. Hansen,* født 19. Juli 1866 i Faaborg, indmeldt 23. Marts 1895 i Horsens, Montør under Lock-out'en 1899. Fhv. Medlem Nr. 3252 *Christian Ancher,* født 8. Juli i Rønne, Bornholm, indmeldt 1. August 1893 i Kolding, Montør under Lock-out'en 1899. København: *S. Jacobsen,* Maskinpasser paa Anker Heegaards Fabrik. *Oskar Røssel,* kaldet Amerikaneren, arbejder hos sin Broder, Vald. Røssel, Mathæusgade 6. *Søborg,* Maskinarbejder, var ogsa Skruebrækker i 1885. Nakskov: *Ludvig Petersen,* Smeder og dygtig fordrukken, arbejdede hos Vognfabrikant og Ridder Røssel. Næstved: *Paulus Baes,* har aldrig været i Fagforening, arbejdede under Lock-out'en hos I. A. Hermansens Sønner. Sæby: *Mads Larsen,* født i Agersted pr. Sæby, har opholdt sig i Amerika i 22 Aar, er 46 Aar og en skummel Person at se til, arbejdede hos P. Sørensen. Svendborg: *Chr. Hansen,* middelhøj, svær, Fuldskæg, store mørke Øjne. Dette er hans Signalement i Lock-out'en 1897, arbejder hos Jens Lange. *Niels Killerup,* rødt Skæg, gaar altid med Briller, har taget Maskineksamen, født i Svendborg, og er 32 Aar, ca. 66 Tommer høj, samme Sted. Viborg: *L. Thomsen Kjær* hos Fabrikant Brems. Silkeborg: *Anton Foldager,* ca. 40 Aar, mager i Ansigtet, mørkt Haar, stridt Overskæg, og viser Tænder som en Bulldog, har tidligere været Mester. *Carl Jensen,* ca. 40 Aar, middelhøj, blondt Haar, svær Mave, dasker med Armene, ledeløs i Skuldrene. (Specialitet: dygtig doven) har ogsaa været Mester. Begge arbejder paa Silkeborg Maskinfabrik.

Næstved.

De Næstved Smedemestre er nogle underlige Fyre. Som tidligere omtalt her i Bladet indgik de i Maj Maaned en Overenskomst med Forbundet om Løn og Arbejdstid, samt om i Fremtiden kun at beskæftige Fagforeningsmedlemmer paa deres Værksteder. Denne Overenskomst skulde gælde med en 3 Maanders Opsigelse.

Kort Tid derefter begyndte jo imidlertid Lockouten og samtidig Prøvelsernes Tid for vore Smaamestre. De snakkede sammen om denne her Overenskomst og blev snart enige om, at det var en meget skidt Overenskomst.

Nu var gode Raad dyre, for Overenskomsten eksisterede jo dog og bryde den saadan uden videre, det saa jo ikke godt ud; men ligervis som der altid hos Molboerne, i prekære Situationer, opstod kloge Mænd, som kunne klare Skærene, saaledes stillede Smedemester Falck i Næstved sig nu i Spidsen for sine Kaldsfæller og saa gik Marschen ind i Østifternes Mesterforening og derigennem i Arbejdsgiverforeningen. Den kloge Mand havde nemlig hørt noget om, at naar man er Medlem af Arbejdsgiverforeningen, saa har man Lov til at bryde alle Overenskomster, og vips var man ude af Fagforeningens Klør og kunde betale en hvilken som helst Løn man ville, for ikke at tale om, at en af Flokken, der ikke var rigtig paa Hat med de andre Mestre, vilde faa sig en ordentlig Lussing, da *han* vilde komme til at lide mest under en Lock-out. Ja, saadan skulde den skære, og saa lavede de Lock-out. Men *Dagen derpaa* opdagede vor før nævnte kloge Mester med sit Falkeblik, at Overenskomsten vedblivende var spillevende, og for at faa en forsvatlig Pæl rammet gennem Gespændstet sendte han Afdelingen en Opsigelse med Bemærkning om, at „*Overenskomsten ønskes forandret*". Vor Stilling til hele denne Exekution maa nærmest betegnes med Ordene *tages til Efterretning*, og da endelig den store Lock-out sluttede, syntes vi, at det var bedst, at de Næstved Smaamestre fik Tid til nøje at tænke over Overenskomsten og at vi ogsaa fik talt lidt sammen om den forinden Arbejdet genoptages. Dette er nu sket. Efter flere forgæves Forsøg paa at tale de krigerske Herrer til Fornuft, opnaaedes den 10. ds. Overenskomst mellem et Hovedbestyrelsesmedlem af Arbejdsgiverforeningen, Formanden for Østifternes Mesterforening og Forbundets Formand om at Overenskomsten gælder fremdeles og at en eventuel ny ikke maa lyde paa lavere Løn end den gamle (mindste Løn 35 Øre, unge Svende i et halvt Aar 32 Øre pr. Time).

Saaledes endte denne puniske Krig. Men Smaamestrene erhvervede sig Tittel af „Arbejdsgivere" med Tilladelse til at bære samme og til iøvrigt, naar de har Lyst dertil, at spise Kirsebær med de store.

Strandmøllens Maskinværksted, Kedelsmedie og Skibsværft.

I Fagbladet for Juni Maaned skrev vi en Artikel om det nye Værft, som for Hr. Grosserer Alfred Christensens Regning er anlagt ude paa Papirfabriken Strandmøllens gamle Plads tætved Skodsborg, og lovede at have denne Virksomhed i velvillig Erindring, da man derude saa rask havde pralet med, at man ikke vilde have noget Fagforeningsmedlem i Arbejde. Vi skrev endvidere dengang, at forsaavidt dette skulde forstaas bogstaveligt, vilde denne Fabrik blive en Slags Forvisningsanstalt for alt fagligt Udskud. Dette synes fuldtud at skulle gaa i Opfyldelse. Siden da er der nemlig kommen adskillige mere eller mindre lyssky Eksistenser derud, og vi sendte da for nogen Tid siden et Par Kolleger derud, for at undersøge Sagen nærmere. Det viste sig da, at der er flere gamle Kendinge imellem og vi skal her nævne nogle af dem: Aierich, har tidligere været Skruebrækker, G. Sørensen, er slettet for Restanse under Lockout'en i 1897. Endvidere er der fem Personer ved Navnene Larsen, Petersen, Karlsen, samt to Brødre Ørsted. Vi skal senere nærmere gøre Rede for disse Herrers Virksomhed. Da vore to Kolleger havde havt Lejlighed til at tale med et Par af de paa Stedet arbejdende Svende, der gjorde Indtryk af at være nogenlunde kultiverede, lovede disse, at der skulde blive indkaldt til et Møde, hvor man kunde faa dannet en Klub til Varetagelse af deres Interesser. Dette gik imidlertid ikke saa let, thi da Direktøren erfarede, at der var en Revolution under Opsejling, dikterede han de formastelige hver to Dages Karantæne og det hjalp. Da vore Kolleger nogen Tid efter igen var derude for at se og høre hvorledes det gik, turde ingen af disse Helte staa stille medens de talte med vore Tillidsmænd. Da de saa Direktøren stak de hurtigst muligt af.

Vi har senere bragt i Erfaring, at der skal være indført Pryglestraf derude, saa der har nok vanket til de stakkels Fyre da de kom indenfor Porten; men saa kan de jo være artige!

* * *

Efter at dette er skrevet, har Alfred Christensen imidlertid ogsaa underlagt sig Hellerup Skibsværft, og vi faar jo da at se om det er Meningen at arbejde med lignende Kræfter her.

Aalborg.

Fabrikant Buaas i Aalborg har et Par Protegeer som han med inderlig Ømhed vaager over, og som virkelig synes at være nogle ganske fortræffelige Individer. Den ene er Arbejdsmand og afdanket Fattiggaardsbestyrer, han er under Lock-outen sat til at lære at dreje, og Hr. Buaas har efter at Arbejdet er genoptaget resolveret, at den som vover at komme ham den provisoriske Drejer for nær, han vil strax være at afskedige, (bum).

Den anden er en meget fin Person, Tømrer af Profession og hedder Ole Sørensen. Denne Mand er stadig paa Færde, naar det kniber for Buaas, det var han i 97 og det har han ogsaa været i 99. Vi forstaar oprigligt talt ikke, hvad Fabrikanterne vil med saadanne Individer. De fører selv et saa grovt Sprog, som det er dem muligt overfor anderledes tænkende i Arbejdsgiverkredse, med Trusler, ikke alene om at forhindre saadanne i at faa Materiale, men man paalægger ligefrem gennem Organisationen sine Medlemmer ikke at samarbejde med saadanne Firmaer, hvor Talen er om Leverandør, og dog forlanger man ganske ugenert, at Svendene, som tilhører *deres* Organisation, roligt skal se paa og omgaas saadanne Fyre, som Fabrikanter tilfældig køber til at modarbejde hans egne Standsinteresser. Hermed maa det ret snart have en Ende. Vi vil ikke lade os tvinge til at logre for dem, der er Forrædere mod deres egen Stand og d'Hrr. kommer til at finde dem i, selv om det smerter dem nok saa meget at vi saa langt vore Ævner rækker, lader saadanne faglige Forrædere føle vor Foragt. Hvis Fabrikanterne saa lidt mere nøgternt paa Forholdene, vilde de sikkert snart indse, at det var langt mere formaalstjenligt, om de holdt deres Fabriker rene for Skruebrækkere; det vilde i alt Fald se pænere ud, set fra et moralsk Standpunkt, og i Længden vil Skruebrækkerne jo dog ikke kunne være dem nogen overordentlig stor Støtte. Kun et vil de altid være: *En Kilde til evig Strid og Spektakler.*

Udlandet.

England. Fra Sekretæren for den engelske Maskinarbejder Union, Mr. *Geo. N. Barnes,* har vi den 16. f. M. modtaget følgende Skrivelse:

Kære Kolleger! Vi bleve overordenlig glade ved Modtagelsen af Deres Brev, som meddelte os Afslutningen af Lock-out'en, og vi maa lykønske Dem og igennem Dem de danske Arbejdere for den storslaaede Maade hvorpaa de har udholdt denne Kamp. Vær saa god at overbring vore bedste Ønsker til Deres Kolleger i Danmark, og sig til dem fra os, at vi haaber, at de snart maa kanne indvinde de Tab, som de baade samlet og individuelt maatte have lidt.

Endvidere meddeler Mr. Barnes os, at han om nogle Maaneder vil besøge os her i København, for dels at lære vor Bevægelse at kende og dels at se vore industrielle Virksomheder. Det vil sikkert glæde vore danske Kolleger at lære denne Mand at kende, saameget mere, som han er en af de betydeligste Mænd indenfor den engelske Fagforeningsbevægelse, og os er det et glædeligt Faktum, at den store engelske „Amalgamated Society of Enginers" har stillet sig solidarisk med os under denne Sommers Kamp ved at paaligne sine 80,000 Medlemmer ugentlige Bidrag til os.

Hvorfor vor hjærtelige Tak til vore engelske Kolleger!

Hjælpen fra Udlandet.

Under General-Lock-out'en modtog Hovedkassen følgende Bidrag fra vore udenlandske Broderorganisationer:

	Kr.	Øre
Sverig	65,000	00
Tyskland	38,721	81
England	31,680	14
Norge	4,700	00
Schweitz	2,026	75
Østerrig	523	28
Frankrig	283	68
Amerika	185	00
Ialt Kr.	143,120	66

Til Medlemmerne af Københavns Afdeling I.

Nedennævnte Medlemsbøger bedes indleverede til Revision paa Afdelingens Kontor, Larslejstræde Nr. 1, Stuen. — Medlemmerne bedes skrive deres Adresse i Bogen, som da vil blive tilbagesendt efter endt Revision.

58 S. Olsen.
145 Carl Jensen.
162 H. J. Hansen.
224 A. C. Andersen.
253 H. C. Rasmussen.
314 H. P. Hansen.
358 M. Neimers.
378 L. A. Hviid.
397 L. Kofoed.
406 Th. Eriksen.
415 C. P. Larsen.
466 A. Hansen.
523 C. Hansen.
543 C. Floridon.
571 V. Baumgarten.
581 Alfr. Schytt.
627 C. Larsen.
633 M. Sørensen.
725 F. H. Pitzner.
942 Chr. Jacobsen.
974 A. Holgersen.
994 A. Rasmussen.
1122 H. V. Johansen.
1197 F. C. Engstrøm.
1863 C. V. H. Sørensen.
2054 C. A. Jensen.
2062 V. Christensen.
2206 L. Nielsen.
2378 Fr. Krogh.
2749 Ludv. Stoltz.
3283 A. Th. Frederiksen
3407 J. C. Petersen.
3482 J. C. Nielsen.
3699 V. Klinkvort.
5233 C. M. Petersen.
5296 C. L. Nielsen.
5356 J. P. H. Andersen.
5492
5607 Vilh. Laban,
6414 O Christensen.
6978 P. Jørgensen.
7168 P. V. Madsen.
7176
7228 L. P. Larsen.
7390 J. Th. Larsen.
8383 O. Hammerslund.
8419 J. P. Nielsen.
8516 J. J. Jensen.
9525 K. N. Jensen.
9533 H. Petersen.
9646 Holger Hansen.
9815 C. S. G. Olsen.
9933 Marius Hansen.
10771
11050 V. G. Walther.
11203 A. C. Nielsen.
11237 A. C. E. Hansen.
11241 Th. J. Jensen.
11306 E. T. J. Larsen.
11480 Oluf Hekkert.
11851 A. R. Bach.
11923 Joh. Madsen.
11946 Herm. Sørensen.
11957
12561 A. Groth.
12566 C.R.P. Christensen
12602 J. H. Malling.
12603 V. Jørgensen.
12679 Knud Larsen.
12730 J. J. Larsen.
12749 Chr. Hedegaard.
12768 N. C. Funder.
12804 F. C. Henriksen.
12838 M. Holtemann.
12852 R. P. Jørgensen.
12876 Chr. Jensen.
12877 Aug. Evert.
12906 P. Petersen.
12909 A. J. L. Hansen.
12921 Th. Sivertsen.
12946 Vilh. Nielsen.

N. Jakobsen,
Kasserer.

De københavnske Sporveje.

Ogsaa vi har faaet en Konflikt med det stormægtige Sporvejsselskab. Det er nemlig Direktionens Mening at alle Smede, som kommer i Arbejde paa dens Værksteder, skal paa Kontrakt helst paa Livstid. Vi vil dog haabe, at denne Sag gaar i Orden, og vi skal da senere komme tilbage hertil, da der paa et enkelt Værksted findes nogle daarlige Individer, der synes meget forlegne for at faa solgt dem selv til Hr. Lautrup. Vi skal i næste Fagblad komme tilbage til denne Sag.

Fra Helsingør

har vi modtaget følgende, som passende illustrerer Forholdene hos Fahrikant Tvede. Det nærmer sig svært „Idyllen".

Fhv. Medlem Nr. 4866 *Alfred Christensen*, slettet for Kontingentrestance i August 1898, er født i Helsingør den 10—8—74· Han er lille (59" og en svag $^1/_8$"), har lidt Lighed med de smaa Buldogger og er Kæreste med Fabrikantens (Tvedes) Pige, hvilket sidste gør ham til et Led af en Telefon mellem Værksted og Stue.

Fhv. Medlem Nr. 4924 *Jens Sørensen*, slettet for Lock-outrestance i 1897, er ca. et halvt Hundrede Aar (har formodentlig ved Optagelsen ikke kunnet huske Alder og Fødested). Han er af middelhøjde. mager og sortsmudset, har delt sin Levetid nogenlunde ligelig mellem at staa i Fagforeningen. være Good Templar og have Delirium, samt med at handle med selvgjorte Knive paa Landet; han skifter naturligvis ikke Arbejdssted før han skal paa Fattighuset (han har tidligere nydt Fattighjælp samtidig med at han arbejdede).

Det samme gælder „Maskinarbejder" Bendt Olsen, der endnu aldrig har bøjet sig for Fagforeningsaaget. Han er godt et halvt Hundrede Aar, hører til Fabrikens faste Inventar og bruges i Nødstilfælde, ligesom Tvedes gamle Boremaskine, til at lave et Stykke Arbejde ved.

Endvidere har en „Smedekarl", der har tjent som Svend paa Landet, taget Arbejde hos Tvede under Lockouten som „Forbundter". Han hedder *Peter Larsen* og er 23 à 24 Aar gammel. „Ophavsstedet" til dette Individ ubekendt.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 11896 Jul. Fachmann. Nr. 9446 P. Petersen, Aarhus. Nr. 4754 A. M. Sørensen, Roskilde. Nr. 8487 J. F. Hansen. Nr. 8923 Carl Hans Thomsen. Nr. 8924 R. Petersen, Kbhvn. Afd. 1. Nr. 11932 H. O. C. Olsen, Hovedkontoret.

Viborg.

Anvisningskontoret er hos Joh. Molin Mathiasgade 8. Ingen maa søge Arbejde i Viborg forinden de har henvendt dem ovennævnte Sted.

Nakskov.

Formanden, *H. J. Hansen* bor Hardenbergsvej Nr. 57. Kassereren, Maskinarbejder *S. Larsen* bor Tilegade Nr. 258.

Næstved.

Anvisningskontoret for Næstved Afdeling er aabent fra 6—7 Aften og Udbetaling til Rejsende finder Sted til samme Tid.

Chr. Poulsen
Kasserer for Næstved Afd.
Haandværkerstiftelsen.

Svendborg.

Fra Oktober Flytledag er Kassererens Bopæl *Overgade* 7. Træffes Kl. 12—1 og 6—7.

Staalkugler til Cycler.

I Følge et engelsk Tidsskrift skal den største Fabrik i Europa for Staalkugler være i Schweinfurt i Baiern. De to Fabriker, som findes der, lave aarligt 2 Millioner Gros og beskæftiger 600 Arbejdere 10 Timer daglig. Siden 1896 er denne Industrigren bleven betydelig udviklet. Antallet af tyske Staalkuglefabriker steg fra 5 i Aaret 1896 til 28 i 97 og Produktionen fra 1,500,000 Gros til 4,500,000 Gros. Antallet af franske Fabriker steg i samme Periode fra 4—14 og Produktionen fra 300,000 til 500,000 Gros. I England steg Antallet fra 4—7 Fabriker og Produktionen fra 250,000 til 500,000 Gros. De ugentlige Arbejdstimer ere resp. 60—66—52 Timer for Tyskland, Frankrig og England. I den sidste Tid forsender de forenede Stater Staalkugler saavel til Tyskland som England, hvorved Tyskland har faaet en slem Konkurrent paa Markedet i England. Paa Grund af denne Overproduktion faldt Prisen 65 pCt., medens samtidig Prisen for Raamateriale og Løn siden 1896 er stegen fra 28 til 42 pCt. 95 pCt. af Staalkuglerne bruges til Cycler og Resten til andre Mekanismer og Maskiner. Schweinfurter Firmaerne eksporterede i Aaret 1897 for 7000 Pund Sterling (126,000 Kroner) til England.

Postadresse:

Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbund København K.

Telegramadresse: Smedeforbund, København.

Telefon 5121. Forbundets Kontor er Larslejstræde Nr. 1, aabent for Udbetalinger til Rejsende og andre Forretninger fra 9—11 Form. og 6—7 Aften, Mandag og Torsdag tillige fra 7—8 Aften.

Alle Arbejdsløse bedes melde sig paa Arbejdsanvisningskontoret, paa de ovenfor anførte Tider inden de søger Arbejde.

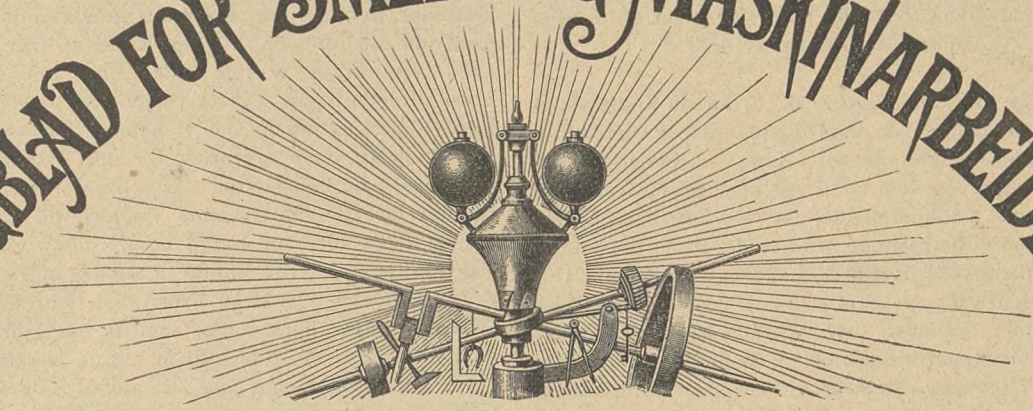
I Provinserne bør ligeledes alle Arbejdsløse henvende sig til de derværende Arbejdsanvisningskontorer inden de søger Arbejde.

Medlemmerne bør aldrig betale Kontingent uden samtidig at faa Mærker paaklæbede i deres Bøger.

Ingen Mærker maa paaklæbes uden samtidig tydelig at overstemples.

Redigeret af *J. A. Hansen*.
Lüzthöft-Petersens Bogtrykkeri Aktieselskab. Kbhvn. K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund

Nr. 2 | November 1899 | 12. Aargang

Organisation.

Det blev for nylig af Arbejdsgiverforeningens Formand i Folketinget sagt eller indrømmet, at Arbejdskøberne havde ventet for længe med at organisere sig, og det er sikkert rigtigt, thi naar man træffer en Mester eller Fabrikant, i Særdeleshed i Provinserne, røber de som oftest den tykkeste Uvidenhed om, hvad Ordet Organisation egentlig betyder. Det vil sige: Man sporer hos en Mængde af disse smaa eller store Konger udi egen Indbildning, at de vil være Herre baade paa det ene og paa det andet Omraade. De bryder dem hverken om Arbejdsgivernes eller Arbejdernes Organisationer; jo disse sidste hader og frygter de, — men de forstaar dem ikke, og synderligt bedre forholder det sig ikke med Stillingen til deres egne Organisationer, som for de fleste kun bruges som Afløbsrende for en Mængde Klager, der ofte savner et fornuftigt Grundlag. At forstaa hvor Udviklingen bærer hen, og at indrømme andre end dem selv, at have en Mening om Arbejdsforholdene, det falder dem ikke ind; „For vi vil være Herre paa vore Værksteder". Det var jo ogsaa Parolen i Sommer.

Denne Moral eller Umoral, hvad man nu vil kalde det, har Fabrikantforeningernes Bestyrelser holdt deres beskærmende Haand over i en Række af Aar, derved, at de altid holdt fast paa, at de i et givet Tilfælde aldrig kunne indgaa paa andet, end hvad deres Medlemmer af sig selv vilde. Dette er en yderst farlig Teori, som ogsaa let kan blive skæbnesvanger for de Forhandlinger, der for Tiden føres imellem vore Organisationer. Her spiller Frygten for ikke at kunne faa Medlemmerne med nemlig ogsaa en Rolle. Det skal her i Parenthes bemærkes, at naar Talen er om os, saa forlanges det, at vi skal kunne faa vore Medlemmer til alt.

Der er jo imidlertid en Mulighed for, at dette Forhold udjævner sig med Tiden eftersom Organisationstanken, og dermed Forstaaelsen af hvad Organisation er, trænger dybere ind, og indrømmes skal det, at er det til Tider galt, naar Talen er om Fabrikantforeningerne, saa er det endnu værre med de 2 Mesterforeninger, Centralforeningen for Østifterne og Centralforeningen for Jylland. Disse to Foreninger staar, den første med 119, den anden med 180 Medlemmer, under Arbejdsgiverforeningen af 1896, og er organiseret med Afdelinger i de enkelte Byer, som hver har en saakaldt Formand i Spidsen. Disse Afdelingsformænd har som oftest ikke Spor af Begreb om Ledelse af en Organisation, hvilket selvfølgelig ogsaa tildels skyldes, at de ere ganske nye paa dette Omraade; men beklageligt er det, stadigt at skulle møde den samme Stædighed overalt. Stædighed er nemlig altid en Følge af Mangel paa Forstand og Myndighed til at behandle Sagerne.

Der maa ske en Forandring i dette Forhold snarest muligt, thi hvis ikke dette sker, saa spaar vi d'Hrr. Provinsmestre en urolig Fremtid, til Skade baade for dem og os. Den Maade, paa hvilken de i Reglen praler af, at „at vi er Medlem af Arbejdsgiverforeningen, imponerer os ikke særligt„ og vi tror heller ikke, at Arbejdsgiverforeningen sætter saa stor Pris paa at blive brugt som Busemand ved enhver Lejlighed.

Imidlertid er det jo først nu under den sidste Lock-out gaaet op for Provinsmestrene, at de burde organisere sig, — om det var en Dumhed eller ikke, at de meldte sig ind i Arbejdsgiverforeningen, skal vi lade dem selv om. Det vil jo Erfaringen lære dem; men et er givet: De maa se at følge med Tiden, og vil de et godt Samarbejde med os, saa er der jo ogsaa en Mulighed for at faa sunde og gode Tilstande indført her.

Nogle Bemærkninger

til den af Medlem Nr. 8360 Hr. N. Jensen til forrige Nummer indsendte Artikel.

Vi ere fuldt ud enige med vor ærede Kollega i at udtrykke vor Glæde over den Udholdenhed og Offervillighed der under Sommerens store Kamp er udvist overalt; men vi ønsker dog her at tilføre specielt for vor egen Organisations Vedkommende, at er det beundringsværdigt, hvad vi herhjemme præsterede, da er det endnu mere beundringsværdigt, at Kollegerne rundt om i Udlandet i den Grad som sket er, har udvist Forstaaelse af vor Kamp. Vi staar her overfor et af vore allerbedste Vaaben imod dem, der vil sætte Foden paa vor Nakke, og lige saa lidt som vi tror paa Mulighen af en Verdenslock-out, lige saa vidst er denne vor internationale stillen os solidarisk et Middel, der nok med Tiden skal faa d'Herrer Arbejdegivere til at foretrække Forhandling og rimelige Indrømmelser, fremfor den stadige Krig. Paa den anden Side skal man sikkert ikke i for høj Grad fortabe sig i Beundring over vore udelukkede Kollegers Udholdenhed, men vor første Tanke maa være den, at samle vort Forbund en Kapital, nu da næsten hele vort Medlemsantal er ydedygtigt, i Modsætning til under Lock-outen, hvor kun et Mindretal kunde yde. Det er ganske vist saaledes, at Arbejderne igennem Organisation, Diciplin og Solidaritetsfølelse, har svunget sig op til et højere Dannelsestrin end nogensinde før, og at dette for en stor Del var Skyld i, at der herskede Ro i Lejren i Sommer, derom er der jo ingen Tvivl; men sikkert er det ogsaa at det vilde have set *noget* anderledes ud, om ikke vore Medlemmer havde levet i den Tryghedsfølelse, at vi stadig var i Stand til at tilvejebringe Midler til en ret anstændig Understøttelse. Denne Tryghed er selvfølgelig meget værd under en Kamp; den ligesom bøder noget paa den — ellers — almindelige Usikkerhed i Erhvervslivet, som disse stadig opdukkende Lock-outer ganske naturligt maa have skabt, og nu medens vi har Freden, maa det være vor Opgave at skabe Betingelser for, at vi ogsaa under fremtidige Kampe kan have fast Grund under Fødderne.

Hr. Jensen opkaster dernæst Spørgsmaalene: Har vi vundet noget ved denne Lock-out? Og med hvad Fordele gik vi ind paa de Fabriker, som vi $3^1/_2$ Maaned i Forvejen havde forladt? Og kommer dertil at Resultatet har været mindre end Nul. Vi ere ikke ganske enige heri. Vi maa jo nemlig huske paa at vi var den angrebne Part, og man maa jo forudsætte. at Arbejdsgiverforeningen, der ledes af *Strategikere* paa Lock-outens Omraade, ikke vilde erklære en saadan, uden at have gode *Chancer* for at give vore Organisationer et Knæk. Dette mislykkedes jo imidlertid fuldstændigt, og derfor har vi Ret til at betegne Resultatet af Kampen som et Nederlag for Arbejdsgiverne. Der er jo imielertid heller intet som helst i Forliget af 5. September, der af *os* kan betegnes, som noget vi har opnaaet, og forsaavidt har Hr Jensen Ret; men Erfaringen lærer os jo, og har forhaabentlig ogsaa lært Arbejdsgiverne, at der som Regel intet som helst opnaas ved de store Styrkeprøver. Her bliver Resultatet almindeligvis dette, at naar Samfundet begynder at lide derunder, kommer der nogle udenforstaaende meget formaaende Mænd, som hugger Knuden over for at faa Fred, og saa er vi lige vidt igen. Men er Kampen først stilnet af, saa tages Arbejdet op paany, for bedre Levevilkaar, og saa er det vi henter Resultaterne hjem. Det er ogsaa af en overordentlig stor Betydning for os, at vi har faaet konstateret, baade overfor Arbejdsgiverne og overfor de samvirkende Fagforbund at vi var i Stand til at føre en Kamp uden Støtte fra de øvrige Fag herhjemme. Det kunde jo tænkes at Fabrikanterne i Jærnindustrien ikke i Fremtiden vil sætte saa stor Pris paa Generallock-outen, som de har gjort, saalænge de i denne saa et Middel til at kunne *knække os*.

Undersøger man paa den anden Side hvad Fabrikanterne har opnaaet, saa kan man blot tage Punkt 4 i Forliget, der ubetinget er et af dem, hvorom der har staaet mest Strid, og tillige er det eneste, der virkelig synes at give Fabrikanterne noget af det, som de mente at mangle. Det lyder saaledes:

4. Arbejdsgivernes Ret til at lede og fordele Arbejdet samt til at anvende den efter deres Skøn til enhver Tid passende Arbejdskraft anerkendes, eventuelt støttes af Arbejdernes Hovedorganisation. Overfor Arbejdere, en eller flere, hvem et bestemt Arbejde mod aftalt Vederlag (Akkord) uden noget Forbehold er overdraget, og som gør deres Skyldighed, ere Arbejdsgivere dog ikke berettiget til at forandre de Forhold under hvilke saadant Arbejde udføres, til Tab for Arbejderne uden samtidig at godtgøre dem det derved lidte økonomiske Tab. Er der Uenighed i saa Henseende, afgøres den ved faglig Mægling, eventuelt Voldgift, som ogsaa afgør Klager fra Arbejdsgivere eller Arbejdere over Brud paa Hovedreglen eller Misbrug af den.

Her var det at man fortalte, at det var Svendene og ikke Fabrikanterne, der var Herre paa Værkstederne. Det er sikkert en blodig Ironi at tale om dette i vort Fag; Guderne skal vide, at d'Herr. Fabrikanter og deres Hjælpere ikke bærer Sværdet forgæves paa Fabrikerne; men man paastod jo dog at det var galt her.

Hvad siger nu Punkt 4 angaaende denne Sag, andet end at Arbejdsgiverne har Ret til at lede og fordele Arbejdet, naar dette ikke kommer til at kolidere med Svendenes økonomiske Interesser?

Ja, men saadan har det jo ogsaa været før Lock-outen, og det bliver sikkert ogsaa saadant i Fremtiden. Vi kan ikke godt tænke os nogen anden Ordning af dette Forhold. Ja, vil man svare, men saa er der jo Retten til „at anvende den efter deres Skøn til enhver Tid passende Arbejdskraft". Det staar der ikke, — men man ved jo, at der er taget Sigte paa Arbejdsmænd. Stillingen er her, saavidt vi kan se akkurat den samme som *før* Lock-outen. Fabrikanterne ønsker at bruge Arbejdsmænd i saa stor Udstrækning som muligt, og dette af 2 Grunde. For det første er de billigere siger man, og for det andet gør de en Del Smede arbejdsløse. Dette sidste bevirker at der ved Antagelse af Smede bliver en større Flok at vrage imellem.

Altsammen Fordele, og Arbejdsmændene siger: „Vi skal have Lov til at bevise, at vi duer til andet end at grave Grøfter og lave Børn", og „vi vil som frie Borger i et frit Land, have Lov til at tage det Ar-

bejde, som vi kan faa". Dette Ræsonnement falder sikkert ret godt sammen med Fabrikanternes og vi maa da se os om efter Midler til at klare vor fremtidige Stilling. Der er da ogsaa en Mulighed for at faa en Ordning af dette saavelsom af Lærlingespørgsmaalet ad Forhandlingens Vej med Fabrikanterne; men skulde dette glippe, er der sikkert ikke andet for os at gøre, for at komme bort fra disse vanvittige Forhold, end at forandre vor Organisationsform. — Dog herom en anden Gang. — Vi har kun villet understrege at Lock-outen ligesaalidt har løst dette som noget andet Spørgsmaal.

Med Hensyn til at Kravet om en forkortet Arbejdsdag blev frafaldet, da skal det siges, at der vist ikke var ret mange iblandt os der troede paa, at dette kunde gennemføres ved denne Lejlighed. dertil var der formegen Galde oppe og den sunde Fornuft sat formeget i Skammekrogen; men nu har Kravet været rejst og det maa ogsaa blive et af de første, som vi søger gennemført, naar vi faar Kræfter dertil. Der er nemlig ingen Tvivl om, at vor Arbejdstid er for lang *som den er.*

Dernæst rejser Hr. Jensen Spørgsmaalet om hvorvidt det var klogt at lade os saadan smide ud Fag efter Fag, uden at slaa igen med en Generalstrejke.

Vi er enige med Hr. Jensen i, at dette med Offentlighedens Symphati ikke er ret meget værd under en Lock-out, og at Arbejdsgivernes Optræden i Enighedskamret var at spille Komedie med os, da det stod ret klart for os, at de paa dette Tidspunkt tænkte paa alt andet end Fred. Der var saaledes for Arbejdernes Delegerede kun dette at gøre, hurtigst muligt at bringe Komedien til Ende, da det var klart, at man ikke vilde Fred.

Det er ogsaa meget muligt, at man kunde have opnaaet en hurtigere Afslutning, ved paa dette Tidspunkt at have standset Arbejdet overalt hos de Arbejdsgivere, hvormed vi ikke havde Kontrakt, men dette Spørgsmaal har kun tildels Interesse for os. Vi kan nemlig være temmelig overbeviste om, at vore Fabrikanter altid naar der skal laves Lock-out, straks vil kaste alt ud, hvad de formaar, for at gøre Antallet, der skal have Understøttelse, saa stort som det er muligt, og selv om de lader Beslagsmedene staa, som de gjorde i Sommer, saa vil det ikke spille nogen afgørende Rolle, om disse nedlægger Arbejdet. Der er jo nemlig en Masse Smaamestre der altid ved Hjælp af Drengene vil kunne klare det mest presserende.

Hr. Jensen taler varme Ord for Oprettelsen af Produktionsværksteder. Denne Sag har jo været oppe næsten i alle Fag siden Lock-outen, og Bygningsfagene har grebet den meget energisk an og er for Tiden i fuld Virksomhed. Noget vanskeligere vil det jo være i vort Fag. Hvor Talen er om Fabriksvirksomhed er Værktøjer og Maskiner jo meget dyrt og kræver betydelige Kapitaler.

Endvidere er det en Selvfølge, at Fabrikanterne vil gøre, hvad de kan for at spænde Ben for den Art Foretagender.

Dette ser man ret tydeligt i Horsens, hvor Arbejderne hos Firmaet Paach. Larsen Petersen, paa Slutningen af Lock-outen tog sig for at oprette en Fabrik for Tilvirkning af Mejerimaskiner. Der er imidlertid ingen Tvivl om, at baade dette og andre Foretagender af lignende Art vil kunne gaa; men man maa bare ikke se alt for idealt paa dette Spørgsmaal, thi dertil egner det sig sikkert ikke.

Hr. Jensen fremfører til Slut Spørgsmaalet gifte og ugifte Medlemmers Stilllng indenfor Organisationen, og hans Mening er den, at der maa ske en Forandring i dette Forhold i Retning af at gøre Alvor af den smukke Devise: „Lige Rettigheder og lige Pligter". Det er sikkert, at en Del af vore ugifte Medlemmer har ræsonneret noget lignende, uden at tænke nærmere over eller kende, hvorledes Forholdene i Virkeligheden er. Man maa nemlig først og fremmest huske paa, naar Talen er om at yde ens og nyde ens, at naar vi fraregner den Tid, Lock-outerne i 1897 og 1899 har varet, er det absolut de ugifte Medlemmer, der har kostet Forbundet de fleste Penge, i Form af Rejseunderstøttelse, og vi formener ikke, at det med nogen Ret kan paastaas, at 3 à 4 Kr. mere for en gift end end en ugift er formeget eller, at det er uretfærdigt. Vi er mest tilbøjelige til at tro, at en ugift klarer sig bedre med 9 Kr. om Ugen, end en Familieforsørger med 12 eller 13 Kr. om Ugen, og tager vi den laveste af de 4 Skalaer, der er fastsat efter og i Overensstemmelse med Forbundets Love § 10, saa tror vi ogsaa, at en ugift, der lige indmelder sig i Organisationen — og saa godt som intet har ydet til denne, klarer sig ligesaa godt med 4—5 Kroner som den gifte, der faar 7 eller 8 Kr. Endvidare maa man endelig ikke forglemme, at den Hjælp, der udbetales under en Strejke eller Lock-out, maa betragtes som en Nødhjælp, og at en meget stor Del af de Penge, som udbetaltes sidste Sommer, ikke er betalt direkte af dem, der blev understøttede, men er skaffet tilveje paa forskellig Maade, blandt andet f. Ex. ved frivillig Indsamling blandt udenforstaaende. De unge Svende maa ræsonnere som saa: Under normale rolige Forhold kan vi rejse det halve Europa rundt og erholde Understøttelse overalt, indtil 105 Kr. i et Kalenderaar, og det er en Kendsgærning, at denne Ret af dem benyttes i stor Udstrækning, medens de gifte er bunden til enkelte Byer og Arbejdspladser, og derfor skal de gifte have lidt mere, naar de ved en Lock-out bliver sat ude af Stand til at forsørge deres Familier.

Endelig skal vi slutte med at at gøre Hr. Jensens Ord til vore, det lyder i hans Slutning paa, at der er ingen særlig Grund for os til at juble over Sejren fra i Sommer.

Den halve Million, som denne Lock-out kostede os, kunde nok have været anvendt paa noget mere nyttigt; men derom nytter det jo ikke at tale nu. Der er en vid Mark at arbejde paa og et langt Stykke frem til Maalet endnu. Vi har et at gøre, og dette maa ske snart; dette ene er, at vi ved et forhøjet Kontingent sætter vor Finanskasse i Orden igen efter den store Aareladning. Gør vi dette, hører Fremtiden os til.

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, for hvilken Vedk. har betalt
9185	L. P. Frandsen	Holne Olstrop	11/2 80		12/9 99	Næstved	24/9 99
10052	Emil Jensen	Svendborg	29/7 78	Svendborg	4/7 98	Hjørring	12/8 99
11827	Lauritz Alfr. Hansen	Aalborg	6/6 74	Hjørring	14/4 99	—	16/9 99
10491	A. P. Høegh	Stangerum	4/3 75	Randers	22/1 98	Randers	22/7 99
13085	Th. Petersen	Nørre-Udum	7/12 80	Horsens	27/4 99	—	Sl. f. M.
13091	Chr. Strøm	Drammen	20/8 80	Horsens	15/7 99	Horsens	15/7 99
9910	Hakon Møller	Holeby	10/6 78	Maribo	21/5 98	Maribo	29/8 99
6793	A. P. Petersen	København	2/8 72	Købh. Afdl. 5	22/8 96	Købh. Afdl. 5	17/6 99
9963	J. E. Dethlefs	København	28/5 68	— — 5	24/12 97	— — -	5/8 99
10959	Th. Petersen	Helsingør	4/2 80	— — 5	30/7 98	— — -	27/5 99
12801	C. Gammerath	Næstved	29/6 80	— — 1	13/5 99	— — -	19/8 99
13401	C. Willendorph	København	1/11 58	— — 5	26/8 99	— — -	26/8 99
7183	L. A. Fald	Elstad	12/5 75	Thisted	17/1 97	Thisted	12/10 99
7824	E. Sommer	Hortens	3/10 54	Odense	14/12 95	Odense	9/9 99
4545	Karl Hjordt	Odense	20/10 68	—	20/6 96	—	9/9 99
12265	N. M. Olsen	Odense	24/5 74	—	6/3 99	—	9/9 99
4283	Jørgen Petersen	Odense	30/6 76	—	1/2 99	—	9/9 99
12480	Nicolai Peter Schultz	Aalborg	18/6 76	Aalborg	10/6 99		8/7 99
9540	J. P. Larsen	Brovst pr. Aalborg	29/3 57	Frederikshavn	20/3 97	Frederikshavn	9/9 99
10933	Jørgen Jørgensen	Græsted	5/4 78	Hillerød	25/6 98	Hillerød	23/9 99
11730	K. P. Thorsen	Skive	16/7 77	Skive	2/11 98	Skive	13/5 99
8084	Chr. Steffensen	København	25/5 67	Købh. Afdl. 1	10/6 99	Købh. Afdl. 1	1/7 99
8228	B. Boesen	København	11/3 68	— — -	15/5 97	— — -	27/5 99
8458	M. Andersen	Thisted	21/4 74	— — -	27/9 97	— — -	15/7 99
8500	Knud Hansen	Freilev	16/6 37	— — -	9/10 97	— — -	20/5 99
8555	C. C. Petersen	Cicago	23/7 75	— — -	25/10 97	— — -	17/6 99
8579	J. C. F. Nielsen	Nr. Sundby	74	— — -	6/5 99	— — -	27/5 99
8654	J. E. P. Jensen	København	20/9 75	— — -	20/11 97	— — -	20/5 99
8666	N. P. Sørensen	Feldballe Sogn	16/1 77	— — -	4/12 97	— — -	6/5 99
8704	J. G Therm	Sandsjö	2/9 76	— — -	20/8 98	— — -	10/6 99
8786	A. H. Jensen	Christiania	31/8 74	— — -	29/1 98	— — -	1/7 99
8920	A. Kjærulf	København	17/5 73	— — -	16/4 98	— — -	24/6 99
8942	N. C. Larsen	København	26/4 79	— — -	29/10 98	— — -	3/6 99
9346	P. V. Sørensen	København	10/7 70	Nykøbing F.	19/11 97	— — -	8/7 99
9363	S. A. Petersen	København	30/12 75	Hillerød	6/11 97	— — -	6/5 99
9576	J. J. Rasmussen	Odense	4/3 77	Aalborg	24/7 97	— — -	17/6 99
9673	H. Christensen	Ringsted	15/9 77	Roskilde	14/5 97	— — -	27/5 99
10170	Anders Christensen	Nyborg	24/1 77	Købh. Afdl. 3	15/1 98	— — -	20/5 99
10808	J. Chr. Arnesen	København	19/9 78	Nykøbing F.	3/7 98	— — -	1/7 99
10904	A. R. C. Hansen	Nykøbing F.	15/11 79	Nakskov	18/2 99	— — -	6/5 99
11040	J. A. Jensen-Hein	Søndervissing	19/3 78	Købh. Afdl. 1	6/5 99	— — -	6/5 99
11082	V. Andersen	København	1/7 75	— — -	30/7 98	— — -	1/7 99
11231	J. P. Jensen	Asminderød	21/8 71	— — -	15/10 98	— — -	5/8 99
11269	N. Joh. Hansen	København	6/10 55	— — -	29/10 98	— — -	20/5 99
11296	S. P. Rasmussen	Hillerød	21/1 64	— — -	4/3 99	— — -	27/5 99
11389	E. V. Mejer	Havreholm	12/4 64	— — -	7/1 99	— — -	9/9 99
11404	R. P. Knudsen	Odense	24/10 74	— — -	14/1 99	— — -	1/7 99
11453	V. Nielsen		11/11 60	— — -	28/1 99	— — -	6/5 99
11469	Peter Larsen	Sønderby	25/2 74	— — -	4/2 99	— — -	10/6 99
11464	C. J. Møller	Nyborg	10/12 65	— — -	28/1 99	— — -	1/7 99
11530	Andreas J. J. Jørgensen	Nysted	31/12 78	Nyborg	10/9 98	— — -	22/7 99
11859	A. Rasmussen	Grenaa	24/10 76	Aarhus	12/11 98	— — -	20/5 99
12460	Ove Jensen	Brønderslev	12/12 80	Aalborg	1/4 99	— — -	17/6 99
12503	S. Sandstedt	Stockholm	25/4 74	Købh. Afdl. 1	12/2 99	— — -	5/8 99
12538	Karl Hansen	Snødt	6/1 78	— — -	11/3 99	— — -	13/5 99
12550	Vilh. Andersen	Slagelse	31/8 75	— — -	11/3 99	— — -	27/5 99
12557	G. Wulff	Hjørring	16/9 76	— — -	18/3 99	— — -	5/8 99
12578	Edm. Hansen	København	14/3 80	— — -	18/3 99	— — -	10/6 99
12613	A. Brandt	København	4/4 68	Sverrig	7/10 97	— — -	17/6 99
12615	Laur. Nielsen	Furendal Sogn	10/4 78	Købh. Afdl. 1	1/4 99	— — -	20/5 99
12618	C. J. C. Jørgensen	København	26/9 68	— — -	25/3 99	— — -	24/6 99
12624	Lars Andersen	Flemming	20/12 76	— — -	25/3 99	— — -	13/5 99
12632	L. C. Jøns	København	8/4 68	— — -	8/4 99	— — -	13/5 99
12633	G. Winkelmann	Tyskland	5/2 80	Berlin	27/11 97	— — -	10/6 99
12638	Joh. Biltner	Tyskland	25/1 75	Tyskland	11/2 99	— — -	13/5 99

Slettede Medlemmer genoptagne:

(Udstreges af Protokollen)

Nr.	Navn	Nr.	Navn
9948	F. Ziegler	3876	Knudsen
12012	Rasmus Petersen	12025	S. L. Lund

Fra Amerika

har vi modtaget følgende fra vore amerikanske Kolleger:

New York, 26. Oktbr. 1899.

Hr. J. A. Hansen!

Kære Kollega!

Jeg maa gratulere Dem og Deres Organisation til deres flotte Sejr over de forenede Kapitalister. Det er en Glæde at se, at deres Armé efter 4 Maaneders haard Kamp, staar ubesejret, og at den hverken er splittet eller demoraliseret under Kampen.

Jeg ser med Fornøjelse, af „*The Engineers Journal*" for Oktober, at De har indbudt vor General-Sekretær, Hr. Geo N. Barner, til at aflægge Eder et Besøg, og jeg haaber, at den gensidige Kammeratskabsfølelse og den internationale Solidaritetsfølelse vil være fuldbragte Kendsgerninger inden længe hos Arbejderne Verden over.

Skulde nogen af Eders Fag ville søge sig et Hjem her, da sig dem, at vi vil byde dem et klassebevidst Velkommen. Det vil være fordelagtigt for dem at henvende sig paa vort Bureau, for at vi kan understøtte og vejlede dem. Ønsker de ikke at vedblive at være Medlemmer af Eders Organisation, kan de slutte sig til os og saaledes blive Medlemmer af Verdens store *Almalgamated Society* (Verdens store sammensluttede Forbund). Jeg kunde ønske, at en gensidig Udveksling af Kort mellem de to Organisationer kunde blive bragt i Stand. Dersom De meddeler vort General-Kontor i London at De vil bringe dette Spørgsmaal frem, kan De i saa Henseende bruge mit Navn.

Kapitalisterne ere forenede Verden over, men vi har hidtil staaet splittede, idet Religion, Nationalitet og Racehad har dreven Kilen ind mellem Arbejderne. Kapitalisterne bruger de nævnte Spørgsmaal for ved Hjælp af dem at forhindre Arbejdernes Sammenslutning. Lad os bryde ud af Aaget, og lad alle Arbejdere i alle Lande Verden over forene sig. I Haab om at dette maa ske, sender jeg mine danske Kammerater mine bedste Ønsker.

Jeg forbliver Eders hengivne

Isaac Cowen

Amalgamated Society of Engineers
137 E. 13th Street. New-York. U. S. of A.

Vi slutter vort Ønske til Hr. Isaac Cowens om en nøjere Sammenslutning af vore Organisationer, til fælles Kamp mod den fælles Fjende: Den internationale Kapitalisme, og vi venter, at den internationale Kongres til næste Aar vil kunne løse denne Opgave tilfredsstillende.

Det lykkedes ikke Arbejdskøberne at sprænge det store internationale Maskinarbejder- og Smedeforbund under den store Lock-out i England. At Forbundet staar usvækket, stærk viser i fuld Udstrækning dens finansielle Statuer, der ser saaledes ud:

Balance Decbr. 1897	Dollars	874,261
Indtægt „ 1898	„	2,253,635
	Ialt	3,127,896

Udgifter.

Til Arbejdsløse og Rejsende, Dollars	874,487
„ Syge	213,396
Alderdomsunderstøttelse	376,444
Ulykkestilfælde og Værktøj	13,218
Begravelseshjælp	67,011
Særlige Understøttelser	13,924
Bidrag til vort eget og andre Fag, til de parlementariske Fond, samt fuld Løn til forfulgte Medlemmer	194,407
Tilbagebetalte Laan	226,557
Udgifter til Organisationer, Kontorer, Tryksager, Husleje og Love	110,845
Ialt Dollar	2,077,289
Balance Dcbr. 1898. Dollar	1,040,607

Vi begyndte Aaret med 91444 Medlemmer og sluttede med 83264. Tilgang af Medlemmer var i Aarets Løb 6,068.

Et stort Antal bleve slettede som Følge af Restancer. De fleste, der lod Restancerne løbe paa, var hildede i den Tro, at Forbundet ikke længere kunde holde slg, da Kampen for 8-Timers-Arbejdsdagen var tabt. De har senere indseet, at de har taget Fejl, og de fylder nu Rækkerne ud igen.

England.

I Følge *Amalgamated Engineers Monthly Journal* var Resultatet af Afstemningen om Støtte til de danske Smede og Maskinarbejdere under Lockouten at

11051 stemte for og 44 stemte imod.

Der indkom endvidere under Diskussion om Støtte til Danskerne talrige Skrivelser fra Afdelingerne, hvori hævdedes Ønskeligheden af en tættere Sammenslutning med de udenlandske Kolleger.

Der anførtes at den Hjælp, England nu ydede Kollegerne i Danmark, kun var en Tilbagebetaling af den Hjælp, de danske Kolleger for to Aar siden sendte engelske Kolleger.

Statsbanernes Smede og Maskinarbejdere.

Natten mellem Lørdag den 4. og Søndag den 5. November, samt Søndag Formiddag afholdtes et Delegeretmøde for Arbejdere ved de danske Statsbaner. Der var mødt Delegerede fra saavel Aarhus og Nyborg som København. Endvidere var der mødt Delegerede for Arbejdsmændene, Karethmagerne m. fl. Tilstede var ligeledes Formanden for Dansk Smede- og Maskinarb.-Forbund, samt Forretningsføreren for Karethmagerforbundet.

Paa Dagsordenen stod: Samarbejdet med de maanedslønnede, samt: En Henvendelse til Statsbaneledelsen om Dyrtidstillæg.

Angaaende det første Punkt, der dækkede over en Lyst hos enkelte, deriblandt Arbejdsmændene, til at lave et blandet Jærnarbejderforbund, enedes man snart om Vedtagelsen af en Resolution, hvori det paalagdes Arbejderne at indmelde dem i de i deres respektive Fag bestaaende Organisationer. Dette var sikkert klogt handlet, da en Organisation som den paatænkte, simpelthen kun vilde betyde, at Arbejderne gav Afkald paa al Indflydelse paa Arbejdsvilkaarene i Fremtiden.

Angaaende det andet Punkt nedsattes et Udvalg paa 3 Mand, der paa Arbejdernes Vegne skal rette en Henvendelse til Jærnbaneautoriteterne, om en Forbedring af Løn og Arbejdsvilkaar. Bliver denne Henvendelse ikke tagen til Følge, bliver Sagen overgivet til Organisationerne, som da maa foretage det videre fornødne.

Der er ingen Tvivl om, at man her er gaaet den rette Vej og vi er overbevist om, at Jærnbaneledelsen i Tide vil indse det fornuftige i at indrømme Arbejderne Indflydelse paa Arbejdsvilkaarene igennem deres Organisationer. — Der trænges saavist ogsaa haardt nok dertil, som baade Betalingen og den Maade, Arbejderne behandles paa paa vore Statsværksteder, i mange Tilfælde er af en skandaløs Art.

Tyskland.

Kampen for 9 Timers Arbejdsdagen i Berlin.
(Deutche Metallarbeiter Zeitung).

Circa 2000 Metalarbejedere i Berlin har siden midt i September Maaned kæmpet for en Forkortelse af Arbejdstiden til 9 Timer daglig og en tilsvarende Forhøjelse af Timelønnen.

Bevægelsen for 9 Timers Arbejdstid i Berlin daterer sig fra Aaret 1890. Dengang lykkedes det, foruden i de mekaniske og optiske Fag, kun at gennemføre den i ganske enkelte Virksomheder. Først det vældige Opsving i alle Grene af Metalindustrien i Aaret 1896, gav Stødet til en mere omfangsrig Bevægelse, hvorigennem det lykkedes at gennemføre 9 Timersdagen for Snit- og Stansemagere, Blikkenslagere, Skruedrejere, Mekanikere, Kleinsmede, Gørtlere og Metaltrykkere. i et stort Antal Virksomheder. — Efter en Statistik som blev optaget i December 1896 havde 6 Virksomheder med tilsammen 419 Arbejdere 8 Timers Arbejdstid. 4 Virksomheder med 1398 mandlige og 541 kvindelige Arbejdere $8^1/_2$ Time, 301 Virksomheder med 9265 mandlige og 580 kvindelige Arbejdere 9 Timers Arbejdstid. Siden den Tid er der, som en Følge af Metalindustriens enorme Fremgang, sket ret betydelige Forandringer heri, saaledes at der for Tiden findes omtrent 700 Virksomheder med en Arbejdstid paa 9 Timer eller derunder.

I 1896 var det særligt de store Virksomheder som modsatte sig en Forkortelse af Arbejdstiden og Arbejdsgiverforbundet har siden den Tid omhyggeligt vaaget over, at der ikke blev rørt ved Arbejdstiden paa de Steder hvor den endnu var paa 10 Timer. — Da nu Metalarbejderne henvendte sig til Arbejdsgiverforbundet med Anmodning om en Forkortelse af Arbejdstiden, blev det paa en i den Anledning afholdt Generalforsamling vedtaget at fastholde den nuværende Arbejdstid. Ordførerne herfor var udelukkende de aller største Fabrikanter, som arbejdede med Højtryk mod at bevillige Arbejdernes Fordringer. Dette blev dog kun vedtaget med en Majoritet paa 7 Stemmer, idet 64 stemte for at imødekomme Arbejdernes Ønsker og 71 stemte imod.

En af Grundene til at de store Arbejdsgivere, hvoraf en er 50 Gange Millionær, ikke vilde gaa ind paa Arbejdernes Fordringer var den, at Arbejderne paa de store Fabriker ikke tidligere havde følt sig foranledidet til at deltage i Bevægelsen og Arbejdsgiverne troede nu at det skulde gaa ligesaadanne denne Gang.

De bleve dog skuffede i deres Forventninger, idet de store Fabrikers Arbejdere meget ivrigt, paa faa Undtagelser nær, deltoge i Bevægelsen og da det viste sig at der kunde opnaas noget ved Forhandlinger, i sluttet Trop nedlage Arbejdet. Dette var over al Forventning og af saa meget større Betydning eftersom der iblandt de Strejkende fandtes mange, som havde arbejdet paa Fabrikerne en hel Menneskealder og som man slet ikke havde tænkt sig at kunne faa med.

Da Arbejdet var bleven nedlagt, var det første, Arbejdsgiverforbundets Ledelse forsøgte, at faa iværksat en almindelig Lock-out. Dette strandede imidlertid, dels paa at det netop var den allertravleste Tid og dels paa at en stor Del af Arbejdsgiverne vare villige til at give efter, og kun afholdtes fra at gjøre dette, af de truende Sigtvexler, som Arbejdsgiverforbundets Medlemmer maa deponere ved Optagelsen.

Da Forsøget paa at faa etableret en almindelig Lock-out var strandet, prøvede man paa at faa Arbejderne til at nedlægge Arbejdet, idet man, paa en provokatorisk Maade forlangte, at de skulde udføre Arbejde for Fabriker hvor Arbejdet var nedlagt. Dette Forsøg mislykkedes ogsaa, idet det med visse Forbehold, tillodes Arbejderne at udføre saadant Arbejde da man vidste at det slet ikke var Arbejdsgiverne om at gøre at faa Arbejdet udført, men derimod at forøge Antallet af de Strejkende saa meget som muligt og derigennem svække Arbejdernes Modstandsevne.

Da det heller ikke paa denne Maade lykkedes at forøge de strejkendes Antal i nogen nævneværdig Grad blev det forbudt de Arbejdsgivere hos hvem der endnu bliver arbejdet, at antage Folk af de Strejkende, selv om de ere nok saa meget i Forlegenhed for Arbejdskraft.

Det synes imidlertid, efter Arbejdsgiverforbundets sidste Tilkendegivelse heller ikke at have givet det forønskede Resultat. De har nemlig tilsendt deres Medlemmer et Circulære, hvori det, under Trudsel om den strængeste Straf forbydes dem „at antage Arbejdere af nogensomhelst Art, eller af nogensomhelst Grund, uanset

om de høre til de Strejkende eller ikke". Dette begrundes med, at „Arbejdsgiverforbundet har bragt i Erfaring, at Arbejdere, som arbejder hos Firmaer, som ikke hører under Forbundet og hos hvem der ikke er Strejke, forlader deres Pladser, som saa besættes med strejkende Arbejdere og selv, som ikke hørende til de strejkende, søger og faar Arbejde paa Forbundsværkstederne og derigennem formindskes Strejkekassens Udgifter".

Trods alle Arbejdsgivernes Forsøg ere Berlins Metalarbejdere ved godt Mod og fast besluttede paa, energisk at føre Kampen tilende. Der er ogsaa Haab om at naa et heldigt Resultat, da allerede en stor Del Arbejdsgivere er gaaet ind paa Fordringerne. *For at naa dette er det nødvendigt at holde den enorme Tilgang borte og vi opfordrer derfor alle Metalarbejdere til at lade være med at modtage Tilbud om Arbejde i Berlin saalænge Strejken varer.*

Fortegnelse over Medlemsbøger der ere modtagne fra Tyskland efter Lock-outen.

Kan af Afdelingerne rekvireres fra Hovedkontoret.

111	5194	7454	10038	11077
440	5269	7690	10096	11110
496	5403	7822	10143	11128
939	5490	7887	10170	11151
976	5551	7916	10173	11216
1008	5609	7983	10221	11252
1084	5615	7984	10231	11272
1224	5640	7992	10257	11277
1453	5698	7999	10334	11352
1729	5743	8508	10354	11369
1961	5855	8652	10395	11417
2276	5899	8689	10405	11483
2410	5986	8865	10447	11492
2879	6076	8951	10468	11507
3057	6086	9105	10493	11509
3104	6108	9177	10510	11527
3107	6208	9181	10521	11608
3296	6279	9219	10525	11609
3371	6413	9344	10576	11610
3391	6445	9413	10578	11611
3514	6799	9417	10579	11633
3541	6848	9420	10657	11658
3549	6854	9430	10663	11667
3815	6866	9450	10763	11684
4004	6954	9488	10795	11721
4142	6970	9499	10820	11734
4257	7013	9509	10838	11810
4352	7044	9528	10855	11890
4525	7045	9529	10907	11897
4600	7099	9564	10916	11926
4650	7116	9618	10966	11985
4690	7124	9625	10968	12053
4996	7200	9647	10971	12058
5092	7342	9661	10972	12311
5135	7364	9916	10976	12412
5148	7401	9959	11034	12643
5188	7414	10017	11046	12765
				12888

Fornøjelse.

Lørdagen den 11. November afholdt Odense Afdeling samt Grovsmedenes Fagforening København deres henholdsvis 11 og 9aarige Stiftelsesfester. Der herskede begge Steder en gemytlig og kammeratlig Tone blandt Kollegerne. Som Talere vare tilstede i Odense, Medlem af Hovedbestyrelsen V. Boesen og hos Grovsmedene, Forbundets Formand. Disse Fester har ogsaa deres Betydning, derved at de styrker og opretholder et godt Kammeratskab mellem vore Medlemmer indbyrdes, og man mærker her tydeligt den store Forskel paa de Fester som holdtes for blot 10 Aar siden og nu, hvor der overalt hersker en Tone der er præget af at man til daglig kæmper for de fælles Interesser.

Københavnske Kolleger *anbefales at besøge Arbejdernes Teater paa Enghavevejen.*

Her spilles af et Selskab af 1ste Klasses Dilettanter og Diletantinder en Folkekomedie, som Folk af vor Stand ikke vil fortryde at ofre en Aften paa en Gang imellem, naar man ved at man samtidig støttter et Foretagende der er startet af Arbejdere.

De københavnske Sporveje.

Medlemmer af vort Forbund anmodes om indtil anden Meddelelse foreligger ikke at søge Arbejde paa Maskinværkstedet ved de elektriske Sporveje (Nørrebrolinien).

Grunden hertil er, at det synes som om det er lykkedes Hr. Lautrup her at samle en Del Eksistenser med en højst mangelfuld Forstaaelse af det kollegiale Hensyn, der burde være raadende blandt os alle.

Da Lock-outen sidste Sommer skulde udvides til at omfatte ogsaa Grovsmedene, blev Beslagsmedene ved to af Selskabets Mestre lukkede ude, og vi (Hovedbestyrelsen) fandt da, at det var bedst, at ogsaa Svendene paa de øvrige af Selskabets Værksteder forlod Arbejdet, da det syntes som om man slet ikke regnede med dem. Dette skete dog vel at mærke først efter at vi loyalt havde henvendt os til Hr. Lautrap og af ham faaet et affejende Svar. Hr. L. var sikker. Det var nemlig lykkedes ham uden Spor af Ulejlighed fra hans Side at faa fæstet en halv Snes Stykker Maskinarbejdere ved den elektriske Linie paa nogle Kontrakter, hvorefter det er Hr. L., der ene bestemmer, hvordan Madposen skal skæres.

Det lykkedes dog ved denne Lejlighed at faa dem alle til at forlade Arbejdet paa Hovedbestyrelsens bestemte Forlangende, da de ellers vilde blive erklærede for Skruebrækkere.

Dette hjalp, thi efter en Samtale mellem Forbundets Formand og Hr. Direktør Hejde, enedes man om at Arbejdet kunde optages paa samtlige Værksteder, ogsaa dem, hvor Svendene vare lukkede ude.

Det blev saa forlangt af Svendene ved Nørrebrolinien, at de straks skulde opsige deres Tyendekontrakter, saaledes at en almindelig Ordning af Arbejdsforholdene ved Sporvejsselskabet kunde finde Sted, naar disse vare udløbne. Herpaa gik de ind alle som en, men da Lautrup hørte, at der var noget i Gære, gik han ud og holdt en Tordentale til de formastelige og det endte med, at de faldt ned og tilbad ham og lovede vedblivende at tjene ham huld og tro.

Derfor gaar foreløbig ingen ærekær Kollega ud og søger Arbejde paa dette Værksted, førend denne Sag er klaret.

Vi skal offentliggøre Navnene paa disse „Kolleger" i næste Fagblad.

Kolding.

Det er højest mærkeligt, at der endnu rundt omkring i Landet hist og her kan findes Kolleger, der tilsyneladende føler dem ganske uberørt af den Bevægelse, der næsten overalt er oppe for at kræve højere Løn og derigennem bedre Levevilkaar, og i ganske særlig Grad er det mærkeligt, at der findes saadanne i Kolding, hvor vort Forbund har en solid og grundmuret Afdeling. Ikke destomindre findes her nogle Grovsmede, der synes, hellere at ville arbejde for hvad Herren giver, og hellere døje deres Standsfællers Foragt end at stille sig i Række og Geled med alle andre.

Nu er der imidlertid ogsaa Folk imellem, som man ikke ønsker eller sætter særlig Pris paa, at faa i Fagforeningen, da Erfaringen lærer os, at det koster baade Tid og Møje, at omdanne en Slyngel til et ordentligt Menneske, eller at overbevise en Erkedummerian om hvilke Goder der kan opnaas ved Hjælp af Organisation.

Følgende Mestre ere blokerede for Tilgang af Medlemmer af vor Organisation: *Beslagsmed J. Hansen* og *Smedrmester L. Nielsen.* Disse to har til alt Held ingen Svende. Saa er der *Smedemester N. Karlsen*, der beskæftiger en Brækker ved Navn Chr. Andersen circa 25 Aar og meget hellig. Vedkommende har lært i Tisted.

Endelig har vi *Smedemester J. C. Nielsen*, der er en meget brøsig Herre. Han truer nemlig alle, som tør vove at fornærme en af ham opdragen Brækker ved Navn Hansen, med at han skal sørge for at de skal komme over paa det store Hus (Raadhuset), som ligger lige overfor.

Det bliver dog forhaabentlig ikke saa slemt.

* * *

Samme Sted er Smedemestrene Moltrup og Thomsen indgaaet paa at betale Minimallønnen, 33 Øre pr. Time, hvorefter Blokaden er hævet hos disse.

Det kunde jo være at ogsaa de andre kom til Fornuft.

* * *

Den i forrige Fagblad omtalte Brækker J. Nielsen fra Firmaet Constantin Hansen & Schrøder Kolding vil fra 1. Januar 1900 være Brækker i dobbelt Betydning, idet han fra dette Tidspunkt overtager Pladsen som Kedelsmedformand hos Thomas Nielsen i Hjørring.

Denne Formandsplads er bleven ledig derved, at den tidligere Formand, Kristen Petersen ikke vilde melde sig ud af vort Forbund paa Kommando af Thomas Nielsen lige efter Lock-outen. Siden da har den gode Hr. Nielsen gjort alt muligt, for at faa Kristen Petersen afskediget derfra hvor han straks fik Arbejde. Dette er jo et „*smukt*" Træk af Thomas Nielsen; men endnu uslere er det af J. Nielsen at tage en saadan Plads, hvor en Kollega er jaget bort uden Grund, og denne samme J. Nielsen blev af Forbundet og som Medlem af samme, skaffet den Plads hvor han staar nu til Spot for sine samtidige.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 6505 A. C. Petersen Broe, Nr. 518 P. Hansen, Nr. 8320 V. Lund, Nr. 12670 E. A. Petersen Kbhvn. Afd. 1. Nr. 1612 Th. Henriksen, Kbhvn. Afd. 4. Nr. 12428 H. S. Godtschalck, Hovedkontoret. Nr. 7088 Overby. Nr. 9146 M. Nielsen, Aarhus.

Vejle.

Hos Hr. Fabrikant Hess i Vejle har nogle af vore Medlemmer, vidst 5 i Tallet meldt sig ud at Forbundet efter at de under Lock-outen har taget den Understøttelse som de kunde faa. Nu paastaar de pludselig, at det strider mod deres religiøse Overbevisning at være i en Fagforening.

Vi skaf nærmere fremdrage disse Planter i næste Fagblad og søge at klargøre deres guddommelige Begreber.

Odense Afdeling

sætter Maskinarbejder *E. Sommer*, forhenværende Medlem Nr. 7824, følgende Eftermæle: Han er doven, fordrukken, meget ondskabsfuld og tilmed uvederhæftig. Han har arbejdet hos Georg Allerup, Ruggaardsvej.

Kolleger i Odense sender ham disse Ord med paa Vejen til Fattiggaarden, hvor man venter han snart vil strække sine skæve Ben.

Anvisningskontoret er hos Kassereren R. H. Hansen Nørrebro 52, *aabent hver Søgnedag fra Kl. 12—1.*

Udbetaling til Rejsende finder Sted om Aftenen fra Kl. $6^1/_2$—$7^1/_2$.

Vordingborg.

Der maa ingen søge Arbeide i Vordingborg uden først at have henvendt sig til Klubkassereren.

Fred. Chr. Andreasen
Algade Nr. 56.

Præstø.

Kassererens Adresse for Præstø Afdeling er: Smed J. A. Sørensen, Præstø.

Samme Sted er Anvisningskontoret, og ingen maa søge Arbejde i Præstø, forinden at have henvendt sig her.

J. A. Sørensen, Kasserer.

Viborg.

Anvisningskontoret er hos Kassereren, Jul. Jensen, Mogensgade 46.

Hinnerup.

Arbejdssøgende Kolleger bedes henvende sig til Vestergaard, Haldumsvej.

Skanderborg.

Arbejdssøgende Kolleger bedes henvende sig til Smed P. Jensen, Gl. Avlsgaard, Adelgade.

Sverrig.

Vort Broderforbund „Sv. Järn och Metallarbejter-Forbund afholder sin Kongres i Dagene den 27—29 December.

Vi sender til denne, som ved tidligere Lejligheder en Repræsentant for at overvære og deltage i Forhandlingerne.

Postadresse:

Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbund København K.

Telegramadresse: Smedeforbund, København.

Telefon 5121. Forbundets Kontor er Larslejstræde Nr. 1, aabent for Udbetalinger til Rejsende og andre Forretninger fra 9—11 Form. og 6—7 Aften, Mandag og Torsdag tillige fra 7—8 Aften.

Alle Arbejdsløse bedes melde sig paa Arbejdsanvisningskontoret, paa de ovenfor anførte Tider inden de søger Arbejde.

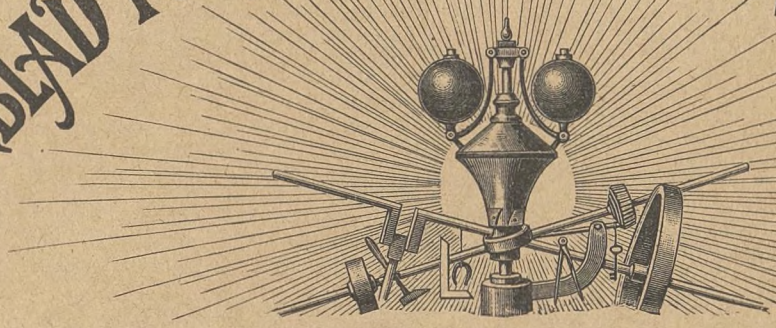
I Provinserne bør ligeledes alle Arbejdsløse henvende sig til de derværende Arbejdsanvisningskontorer inden de søger Arbejde.

Medlemmerne bør aldrig betale Kontingent uden samtidig at faa Mærker paaklæbede i deres Bøger.

Ingen Mærker maa paaklæbes uden samtidig tydelig at overstemples.

Redigeret af *J. A. Hansen.*
Lüxthöft-Petersens Bogtrykkeri Aktieselskab. Kbhvn. K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund

Nr. 3 | December 1899 | 12. Aargang

Lærlingene og Arbejdsmændene.

Er der en sund Udvikling af Arbejdsforholdene i vort Fag?

Det er jo i den senere Tid hos Arbejdsmændene bleven til et ligefrem Dogme, at „vi Arbejdsmænd har en ubestridelig Ret til at tage det Arbejde som tilbyder sig, og nægtes kan det jo ikke, at Frikonkurrencesystemet betinger en saadan. Ved Ophævelsen af Lovene faldt som bekendt alle hidtilværende Grænser, og det blev tilladt for enhver frit at søge sit Erhverv, uden Hensyn til sin faglige Uddannelse.

Dette har sikkert gjort sin store Nytte i visse Henseender. Vi kunde saaledes ikke godt tænke os en Udvikling af vor Industri, saaledes som den faktisk er foregaaet under de gamle lavsmæssige Indskrænkninger; men hermed har man sikkert ogsaa sagt alt det gode, der kan siges om dette System. Med de store Fabrikers Opkomst forsvandt det gamle naturlige Baand imellem Mester og Svend, og Fabrikerne er i mange Tilfælde blevne rene Fængsler, hvis Porte kun aabnes paa bestemte Tider, — ja, selv Strafferegelementer og Forbud mod baade Dit og Dat mangler som oftest ikke.

Under disse Forhold er det, at Arbejdernes Organisation er bleven en fuldbyrdet Kendsgerning. Det vil sige efterhaanden som Arbejdet udspecialiceredes mere og mere, saa forsvandt efterhaanden en Del af den Glæde og Stolthed som Haandværkeren tidligere følte, naar, for at tage et Eksempel, en Vogn var færdig fra Værkstedet, og Svenden kunde pege paa enhver lille Del, som et Produkt af hans Hænders Snille. Istedetfor dette traadte saa, efterhaanden som den enkelte Svend uddannedes til Specialist i en enkelt Del, ganske naturligt Akkordsystemet. Der maatte med andre Ord findes paa noget nyt for at skabe Interesse for Arbejdet.

Nu er der imidlertid samtidig med denne naturlige Tingenes Udvikling, opstaaet en Mulighed for, at ikke faguddannede Folk efterhaanden kan uddannes til, med lige saa stor Færdighed som den virkelig faglærte, at udføre enkelte Specialiteter paa vore Fabrikker, særlig saadanne, hvor det er Maskinerne, der udfører den væsentligste Del af Arbejdet ganske mekanisk.

Denne Del af Arbejdet paa Fabrikerne over ganske naturligt ingen særlig Tiltrækning paa den faglærte Smed eller Maskinarbejder, medens mange af den store Arbejdsmandsklasse anser det for noget ganske særligt behageligt at opnaa saadanne Pladser. Følgen heraf er, at Arbejdsmændene efterhaanden faar Indpas paa Værkstederne, væsentligst fordi de ere billigere, og fordi de ikke forsmaar at tage fat paa noget, og de bliver paa denne Maade vore Konkurrenter, overalt hvor Talen er om Hjælpepladser. Her burde Arbejdsmændenes Organisation træde til og forbyde deres Medlemmer at drive ligefrem Smudskonkurrence, da man jo ellers kommer til at se paa Arbejdsmændene som en lavere Klasse end andre Arbejdere, og hermed turde de være daarligt tjente.

Der er ogsaa en anden Side af denne Sag, end netop Faren ved at Arbejdsmanden tilbyder sig til et hvilket som helst Arbejde, til en hvilken som helst Løn, og denne Fare ligger deri, at Jærnindustriens Udvikling ikke kan holde Skridt med denne stærke Tilgang til Faget. Dette viser den stærke Stigning af periodisk Arbejdsløshed, som vi for Tiden er Vidne til, og vi maa da se os om efter Midler til at reformere, saavel paa dette Omraade som til at forhindre det Misbrug, der i mange Tilfælde finder Sted af Lærlingene, og at det gøres til Pligt for den enkelte Mester at uddanne Lærlingen istedetfor at udbytte denne.

Vi skal i et senere Fagblad komme nærmere ind paa denne sidste Sag.

En Stat i Staten.

(Deutsche Metallarbeiter Zeitung.)

Den nylig udkomne Beretning for 1898 fra Handelskammeret i Essen giver i tørre Tal et anskueligt Billede af den Kruppske Kæmpevirksomhed.

Til Firmaet Friedr. Krupp hører for Tiden følgende Værker:

Støbestaalsfabriken i Essen, det Kruppske Staalværk i Amren i Westfalen, Grusonværket i Buckau ved Magdeburg, 4 Højovnsanlæg ved Duisburg, Neuwied, Engers og Reinhausen (Anlægget ved Reinhausen omfatter 3 Højovne, som hver producerer 230 Tons pr. Døgn), 1 Hütte ved Sayn med fuldstændig Maskindrift, 4 egne Kulgruber og desuden Andel i flere andre Gruber, over 500 Jernstensgruber i Tyskland, deriblandt 11 Dybdebygningsanlæg med fuldstændig maskinel Indretning, forskellige Jærnstensgruber ved Bilbao i Nordspanien, en Skydebane ved Meppen i Hannover paa 16,8 Kilometers Længde og med Mulighed for at kunne skyde i en Afstand paa 24 Kilometer, 3 søgaaende Dampskibe, forskellige Stenbrud, Leer- og Sandgruber etc. Desuden har Firmaet kontraktmæssig overtaget Driften af Skibs- og Maskinbygnings Aktieselskabet „Germania" i Kiel og Berlin.

Støbestaalsfabrikkens vigtigste Fabrikationsgenstande er Skyts (indtil Udgangen af 1898 er der leveret over 37,000 Stk.) Projektiler, Brandrør, færdig Munition etc., Pandserplader, Jærnbanemateriel, Skibsbygningsmateriel, Maskindele af enhver Art, Staal og Jærnplader, Valser, Værktøjstaal o. s. v.

Til Støbestaalfabrikken i Essen hører følgende Virksomheder: 2 Bessemerværker med tilsammen 15 Konverter, 4 Martinværker, 2 Staalstøberier, Puddelværk, Sveisværk, Smeltebygning for Digelstaal, Jærnstøberi, Projektilstøberi, Metalstøberi, Glødehuse, Hærdekammer, Digelkammer, Blokvalseværk, Skinnevalseværk, Pladevalseværk, Laske- og Fjederstaalsvalseværk, Fjederværksted, Pressebygning og Pandserplade Valseværk, Hammerværker, Hjulsmedie, Smedeværksteder, Beslagsmedie, Bandagevalseværk, Jærnbanehjul og Axeldrejeri, Kedelsmedie, Værksted for smalsporede Baneanlæg, mekanisk Værksted, 1 Filefabrik, 4 Reparationsværksteder, Jærnbanereparationsværksted, Kanon- og Munitionsværksteder, Probereanstalt, 2 kemiske Laboratorier, 1 kemisk-physikalsk Forsøgs-Anstalt, Værksteder for Bygningshaandværkere, Sadelmagerværksted, Skrædderværksted, Dampkedelanlæg, Elektricitetsværk, Gasværk med 1 enkelt og 2 dobbelte Gasbeholdere med henholdsvis 5,700, 17,300 og 37,000, tilsammen 60,000 Kubikmeters Rumfang, Vandværk med 3 forskellige Vandindvindings Anlæg, Fabrik for ildfaste Sten og Briketter, Cokesværk, Stenbrud, 2 Teglværker, Litografisk og Fotografisk Anstalt og Bogbinderi, Godsexpedition, Fragtvæsen, Telegraf- og Telefonvæsen, Brandvæsen og Sikkerhedstjeneste, Konsum-Anstalter osv.

Paa Støbestaalsfabrikken var i Aaret 1895 i Virksomhed: Cirka 1600 forskellige Ovne og Smedeilde etc. Over 3000 forskellige Værktøjs- og Arbejdsmaskiner, deriblandt over 1100 Drejebænke og ca. 400 Boremaskiner, 22 Valsegader, 113 Damphammere fra 100—50,000 Kilogram Faldvægt, med tilsammen 248,525 Kilogram Faldvægt, 31 hydrauliske Presser, deriblandt 2 paa hver 5000 Tons, 1 paa 2000 Tons og 1 paa 1200 Tons Trykkraft, 306 opretstaaende Dampkedler, 458 Dampmaskiner fra 2—3500, tilsammen 36,561 Hestes Kraft, 467 Kraner fra 400—150,000 Kilogram, tilsammen 4,912,650 Kilogram Bæreevne. Den samlede Længde af Akselledningerne udgjorde 11 Kilometer, den samlede Længde af Drivremme 60 Kilometer.

Paa Hütteværkerne forarbejdedes der i 1897—98 daglig 2400 Tons Jernærts fra egne Gruber. Kulproduktionen androg gennemsnitlig 3660 Tons pr. Dag. Heri er ikke medregnet Produktionen fra Gruben „Hannibal", som først senere er overtaget.

I 1897—98 brugtes der af Kul og Cokes: i Støbestaalsfabrikken i Essen 786,415 Tons (i Gennemsnit pr. Arbejdsdag ca. 2626 Tons eller 7 Jernbanetog à 38 Vogne à 10 Tons) i de øvrige Værker og paa egne Dampskibe 413,195 Tons, ialt i de Firmaet tilhørende Virksomheder 1,199,610 Tons eller med et rundt Tal 4000 Tons daglig.

Vandforbruget paa Støbestaalsfabrikken i Essen var i 1897—98 13,027,806 Kubikmeter, hvilket omtrent svarer til Vandforbruget i Frankfurt am Main (196,000 Indbyggere.)

Lysgasforbruget paa Støbestaalsfabrikken i Essen var i 1897—98 17,307,480 Kubikmeter til 2527 Gadeblus, 39,345 Værkstedsblus og 850 Blus i Beboelseshuse. Til Sammenligning kan anføres, at Byen Breslau (336,000 Indb.) i samme Tid kun brugte 16,666,300 Kubikmeter og Düsseldorf (145,000 Indb.) 14,371,290 Kubikmeter. Fabrikkens Gasværk er det sjette største Gasværk i Tyskland.

Fabrikkens Elektricitetsværk har 3 Maskinhuse med 4 Fordelingsstationer, 21,26 Kilometer underjordiske og 96 Kilometer overjordiske Lyskabler og føder 720 Buelamper og 5771 Glødelamper.

Til Befordring af Samkvemmet med Omverdenen tjener en normalsporet Jærnbane, som har direkte Sporforbindelse med 3 Jærnbanestationer i Essen. Fabrikkens Sporlængde er 57 Kilometer. Materiellet bestaar af 16 Tender-Lokomotiver og 621 Vogne. Til Samkvemmet indenfor Fabrikken tjener en smalsporet Jærnbane med 43 Kilometer Spor, 22 Lokomotiver og 1025 Vogne.

Til Fabrikkens Telegrafvæsen hører 31 Stationer med 57 Morse Apparater og 80 Kilometer Ledning. Ledningerne staar i Forbindelse med Hovedtelegrafstationen i Essen, med hvilket der i 1898—99 er udvekslet 19,308 Telegrammer.

Fabrikkens Telefonvæsen har 295 Samtalestationer med 298 Telefoner og 297 Kilometer Ledning. Der førtes gennemsnitlig 925 Samtaler om Dagen.

I Støbestaalsfabrikkens Probereanstalt samt i Pladevalseværkets og Skinnevalseværkets Forsøgsanstalter blev der i 1898 foretaget 101,976 Sønderrivningsprøver og 39,142 Bøjningsprøver.

Støbestaalsfabrikken har Arbejderkolonier i Baumhof, Nordhof, Westend, Cronenenberg, Schederhof, Alfredshof og Altenhof. Kolonierne har tilsammen 4209 Lejligheder for gifte Arbejdere. Altenhof er forbeholdt pensionerede og invalide Arbejdere.

Til Fabrikken hører endvidere følgende Anstalter: 2 Sygehuse, 2 Barak Lazaretter for Epidemisygdomme, 1 Rekonvalesenthjem, 1 Arbejderkaserne, 1 Bespisningsanstalt for Arbejdere, 2 Logihuse med Plads til 60 ugifte Arbejdere, 1 Embedsmands Kasino, 1 Værkmester Kasino, 1 Husholdningsskole, 1 Industriskole for Voxne, 3 Industriskoler for Børn, 1 Bogsamling m. m.

Efter Folketællingen den 1ste Januar 1899 var det samlede Antal af de paa de Kruppske Værker beskæftigede Personer, herunder indbefattet 3210 Embedsmænd, 41,750. Heraf er 25,133 beskæftigede paa Støbestaalsfabrikken i Essen, 3548 paa Grusonværket i Buckau, 2726 paa Germania Værftet i Kiel, 10,343 paa Hütteværkerne, Kulgruberne, Skydepladsen osv.

Dette er som man ser en ret omfattende „Stat i Staten", og man vil kunne forstaa, at Herredømmet over alt dette giver Indehaveren en betydelig Indflydelse i mange Retninger og ikke mindst paa den almindelige Politik. Denne Indflydelse benyttes da ogsaa i fuldt Maal til, i Fædrelandets Navn, at virke for en bestandig større Udvikling af Hær og Flaade, som jo danner Grundlaget for hele Virksomhedens Existens.

Maskinteknikens Udvikling.

Det er sikkert en meget almindelig Opfattelse, ogsaa blandt vore Kolleger, at, naar der stadig gennem Blade og Tidsskrifter kan meldes om nye Opfindelser,

der beviser med hvilken rivende Fart Maskinteknikken udvikler sig, saa er dette til Skade for Arbejderne i Almindelighed.

Det kan selvfølgelig ikke nægtes, at det meget ofte er Tilfældet, naar der anskaffes nye Maskiner, at baade en og flere Arbejdere bliver brødløse; men ser man mere stort paa Sagen, tør man ikke uden videre paastaa, at Maskinerne skaber Arbejdsløshed.

Det er nemlig en ub stridelig Kendsgerning, at efterhaanden som Maskinindustrien, „ganske vist i Forbindelse med Frikonkurrencen", har bevirket et Prisfald paa de enkelte Produkter eller Brugsgenstande, er Forbruget steget i et ganske overordentligt Omfang, saaledes at Indførelsen af Maskiner istedetfor Ardejdsløshed har skabt Masseproduktion og der ed sat den ubemidlede i Stand til at købe Produktet.

Dette er jo saaledes Tilfældet med Cyklen. Hvis man for 10 Aar siden vilde eje en Cykle, der kunde betegnes som god, kostede denne — lad os sige 400 Kr., medens en Cykle, der er mindst lige saa god nu, kun koster 125 Kr. Nu er det jo klart, at naar en Cykle koster 400 Kr., er det kun de forholdsvis velhavende, der kan købe en saadan, medens der med de nuværende billige Priser er en Mængde, som kan tillade sig denne Luksus og trods den stærke Udvikling af de mekaniske Hjælpemidler i denne Branche, er der som en Følge heraf et langt større Antal Arbejdere beskæftiget, end for 10 Aar siden, med at lave Cykler.

Den har jo imidlertid, samtidig med at denne Udvikling er foregaaet, været utallige baade større og mindre Konflikter indenfor dette Fag, og disse Konflikter er nærmest et Billede af, hvor svært det er at gaa over fra den haandværksmæssige Udførelse af Arbejdet til moderne Fabriksdrift.

Vi skal ikke fordybe os i Betragtninger herover, men blot gøre opmærksom paa, at det langt fra er Smedene og Maskinarbejderne alene, der ere afhængige af Maskinteknikens Udvikling. Følgende Citat af Typograf-Tidende for 7. December illustrerer træffende, hvorledes man iblandt Typografer opfatter Maskinernes Indtrængen paa Arbejdsmarkedet. Paa den ene Side den naturlige Frygt for Virkningerne af Maskinernes Indførelse, og paa den anden Side Forstaaelsen af, hvor Udviklingen fører hen:

„Sættemaskinen.

Typ.-Tid. har i den sidste Tid indeholdt nogle Smaanotitser om at forskellige Lokalafdelinger har afholdt Generalforsamling, ved hvilken Lejlighed det blev vedtaget at udtale sin Misbilligelse af, at der fra Forbundsstyrelsen var fremkommen Forslag om at indføre Sættemaskiner paa et eventuelt Foreningstrykkeri.

En saadan Misbilligelse er for mig ganske uforstaaelig. Tror d'Hrr. maaske, at vi kan dæmpe op mod Fremskridtet og Udviklingen, og, selv om vi kunde, vilde det saa være rigtigt at gøre det. Jeg mener nej. Lad os forudsætte, at vor Organisation var stærk nok til at forhindre Sættemaskinens Indførelse i Danmark, da vilde Følgen simpelthen blive, at en stor Del af vort Bogarbejde vilde gaa til Udlandet, f. Eks. til Norge, da de der med de bedre tekniske Midler vilde kunne levere det billigere, og samtidig vilde Lønnen og Arbejdstiden af samme Grund blive staaende paa det gamle Stade herhjemme i Danmark. Ja, vil d'Hrr. maaske indvende, vi er kun imod, at Maskinen bliver anbefalet ved, at *vi* indfører den. Men en saadan Indvending gælder ikke. Maskinen har jo nemlig allerede i længere Tid virket i København uden derfor at have fremtvunget nogen Revolution i vort Fag, saa et Trykkeri fra eller til har ikke stort at sige, og paa et Foreningstrykkeri vil vi da selv kunne bestemme, hvorledes Arbejdsforholdene skulle ordnes.

Jeg er ganske vist ikke saa sangvinsk at tro, at Maskinen vil blive en hel Guldgrube for os. Men det tror jeg, at den vil eller rettere kan blive til Velsignelse for os, naar vi — vel at mærke — har en stærk Organisation. Nogen øjeblikkelig Arbejdsløshed vil den vel nok medføre; men dog ikke i den Grad, som mange er tilbøjelige til at tro; thi det er givet, at naar Maskinen først bliver almindelig, vil Dagbladene, tvungne af Konkurrencen, blive betydelig større, og Bogmarkedet vil, grundet paa de lave Produktionsomkostninger, ligeledes blive stærkt udvidet. Indførelsen af Sættemaskinen vil saaledes kun indlede en ny Æra for Bogtrykkerstanden. Og der kan jo heller ikke godt tænkes noget andet. Hvorledes vil man f. Eks. tænke sig et Trykkeri uden Hurtigpresse? Eller har *den* gjort Typograferne arbejdsløse? Nej, den har tværtimod skaffet Arbejde til flere end den gamle Haandpresse vilde kunne have gjort, idet den har bidraget sit til, at Trangen til Kundskab blandt den almindelige Befolkning har naaet en Højde, som vilde have været utænkelig under de gamle Produktionsforhold. Og Sættemaskinen vil heller ikke bringe Arbejdsløshed med sig, naar vi paaser, at den ikke bliver misbrugt af hensynsløse Udbyttere. Men for at forhindre Misbrug er det nødvendigt, at vi har en stærk Organisation, og ikke mindst derfor bør Delegeretmødet, som nu samles om et Par Dage, vedtage en Kontingentforhøjelse, for at vi, naar vor Tarif udløber, kan være medbestemmende om den fremtidige Arbejdsordning."

Vi maa selvfølgeligt gøre os det klart, at det ikke gaar an at lægge Hindringer i Vejen for Maskinernes Fremtrængen. Disses Udviklinger skaber jo dog stedse større Betingelser for Frihed og Velvære, for Menneskeheden, naar blot „Samfundsmaskineriet" samtidig undergaar den fornødne Udvikling, og her maa det være *vor* Opgave, gennem Sammenslutningens Magt, at sørge for Ligevægten.

Maskinindustriens Indflydelse paa den moderne Skibsbygning.

(Tidsskrift for Maskinvæsen).

Ved Indvielseshøjtideligheden af „The Institution of Mechanical Engineer"'s nye Bygning i London, holdt Præsidenten Sir William H. White ovennævnte Foredrag, hvoraf her gengives de vigtigste Brudstykker.

Den samlede Tonnage af Dampskibe i hele Verden beløber sig til omtrent 19,500,000 Tons; heraf regner man, at Storbritanien ejer 57 %; alene forrige Aar afløb der fra engelske Værfter et Antal Dampskibe, alle indregistrerede i engelske Havne, hvis Tonnage beløb sig til over 1 Million Tons. Anvendelsen af Jærn til Skibsbygning begyndte for ca. 60 Aar siden. I 1850

vare af 133,700 Tons britiske Skibe kun 12,800 Tons af Jærn; herefter gik der en Del Aar, hvor Brugen af Jærn skred rask fremad indtil 1875, da Staalet begyndte at finde Anvendelse. I 1878 brugtes dog kun 4500 Tons, men i 1892 var Anvendelsen af Staal naaet op til 98 %. Jærn bruges nu kun til smaa Skibe, mindre end 250 Tons.

Herefter omtalte Præsident White den store Omvæltning, der var foregaaet paa Skibsværfterne, hvorledes man nu anvendte Maskinkraft, hvor det lod sig gøre; hvorledes Nittemaskiner, elektrisk drevne Boremaskiner og hydrauliske Kraner fandt en stedse større Anvendelse ved de store Værfter.

Af størst Interesse var dog det Afsnit i Præsidentens Foredrag, der omhandlede den moderne Maskintekniks Indflydelse om Bord.

For fyrretyve Aar siden var endnu de fleste Dampskibe udstyrede med Haandspil til Ladning og Losning. Spillene vare de samme, som brugtes i Sejlskibene, Løftekraften var som Følge heraf meget indskrænket og Arbejdet gik langsomt fra Haanden. Ligeledes anvendtes Haandkraft ved Skibets Styring, Ankerets Ophivning og ved Forhaling. Nu til Dags ere Forholdene aldeles forandrede, Man styrer med Lethed de største og hurtigst gaaende Skibe, Ladning og Losning foregaar praktisk og let; nogle faa Mand er tilstrækkelig til Ankerets Betjening og Skibets Forhaling. Uden at gaa i Detailler kan det have sin Interesse at kaste et Blik paa nogle enkelte Anvendelser af mekanisk Drivkraft om Bord.

Skibets Styring. De første Forsøg herpaa bleve gjort i 1866 som Følge af de Vanskeligheder, der havde vist sig ved at styre „Great Eastern". I Foraaret 1867 fandt de første Prøver Sted til fuldkommen Tilfredshed; disse førte hurtigt til almindelig Antagelse af det nye System, skønt der selvfølgelig gik nogen Tid inden man havde Styremaskinen saa fuldendt, at alle Fordelene ved den nye Metode kom med. Det første Krigsskib, der havde Dampstyring, var „Minotaur", og netop dette Skib er det bedste Eksempel til Belysning af Fordelene ved Dampstyring. Det tog med Haandkraft $1^1/_2$ Minut for at dreje Roret 25 Grader, og Skibet brugte $7^1/_2$ Minut før at dreje 360 Grader. Med Dampstyring kunne 2 Mand ved Rattet lægge Roret i Borde paa 16 Sekunder. Selvfølgelig er en saadan Fordel ved Skibets Manøvrering af umaadelig Værdi, og intet Under derfor, at næsten alle større Dampskibe ere forsynede med Dampstyreapparat.

Ankerspil. Ved Arbejdet om Bord med Trosser og Ankerkæder er Haandkraft nu fuldstændig afskaffet. Dampkraft er det almindelige, hydraulisk Kraft anvendes enkelte Steder og elektrisk Drivkraft er ved at faa Indpas. Man vil lægge Mærke til, at der ved Konstruktionen er taget Hensyn til, at Materialet med Sikkerhed kan modstaa de pludselige voldsomme Kraftpaavirkninger, der ere uundgaaelige ved den daglige Drift. I de største Handelsskibe anvendes nu op til $3^1/_2$ Tomme Trosser, medens der for tredive Aar siden vare faa Skibe som havde mere end $1^3/_4$ Tomme Trosser. Hastigheden ved Ankerets Ophivning overskrider sjældent mere end 40 Fod pr. Minut.

Dampspil. Adskillige Firmaer have gjort sig store Anstrængelser og gjort sig et specielt Studium af af Hejse- og Løftcapparater, og et af de største og mest kendte er Firmaet Chapmann & Co. Først for 25 Aar siden begyndte man at indsætte Dampmaskiner til Spillene efter det gamle Princip, at Maskinen stod diagonalt. Nu til Dags ere Spillene forsynede med Spilkopper saavel paa Tromle- som Forlagsakslen, hvorved man er i Stand til, ved Anbringelse af et Antal „Vipper", at hive og fire fra 5 forskellige Steder i Lasten, med samme Spil.

Elektrisk Lys. I alle Klasser Dampskibe har elektrisk Lys nu fundet Anvendelse, saa bedre Reklame for dets Fordele behøves næppe. Det er sandsynligt at Indførelsen af elektrisk Lys om Bord, vil bevirke, at ogsaa elektrisk Drivkraft ad Aare vil komme i Brug ved forskellige Hjælpemaskiner.

Kølemaskiner. Dette er en af de nyeste og samtidig en af de allervigtigste Anvendelser af den nyere Maskinteknik om Bord. Det er næppe 20 Aar siden at Trafiken med frossent Kød begyndte mellem Australien og England. De første Kølemaskiner byggedes til at kunne holde 150 Tons Kød i frossen Tilstand; nu bygges de til 3000 Tons, medens de kun have et tre Gange saa stort Kulforbrug som de første Maskiner.

Til Slutning anmodede Præsidenten sine Kolleger om ikke at lade sig nøje med de indvundne Resultater, men ihærdigt at arbejde videre paa, at England stadig i Maskin- og Skibsbygnings Industrien kunde være i første Række.

Supplement

til den i Fagbladet for Oktober offentliggjorte Liste over Personer, der have forsøgt at skade os under Lock-out'en sidste Sommer.

København. Hos Fabrikant Eickhof, Vesterbro, arbejder som bekendt nogle Maskinarbejdere, for hvem Fagforeningen er den rene Vederstyggelighed. Dette kunde jo endda være ligemeget, naar de ikke under Lock-out'en havde arbejdet rask væk paa Bogtrykmaskiner, medens alle der stod i Fagforeningen kastedes paa Gaden. Hermed har disse Personer i tilstrækkelig Grad godtgjort, at de er bitre Fjender af deres egne Standsfæller, og vi kan kun gengælde deres Fjendskab.

Følgende 5 arbejdede under Lock-out'en hos en Bogtrykker i Lille Strandstræde: *Viggo Hansen, Amandus Henningsen, Andreas Nielsen, Julius Rungval, Holger Tribler.* Hos en Bogtrykker i Vejle arbejdede *Sofus Søgaard* (Brækker fra 85).

Som Adjudant for de 5 førstnævnte fungerede en Arbejdsmand ved Navn *Madsen.*

Frederikshavn. Fhv. Medlem 5820 *J. A. Jespersen* født i Skive 9. Oktbr. 67, dygtig fordrnkken (Brækker hos Morch).

Holstebro: Fhv. Medlem Nr. 13131 *Philip Skjoldborg* født 14. Febr. 1880 i Holstebro indmeldt den 23. April 1899.

Fhv. Medlem Nr. 6598 *P. Olsen* (ogsaa kaldet hellig Olsen) født 4. Decbr. 1849 i Helsingborg, indmeldt den 13. Juni 1896, Kbh. Afd. 3.

Næstved. *Frits Knudsen,* fhv. Medlem, født den 23. Febr. 1858 i Sandby Sogn, Lolland, han er 67" høj, har et skummelt Udseende, langt mørkt Fuldskæg, gaar meget i Frelsens Hær og holder sig paa Værkstedet mest blandt Drengene, han var ogsaa Brækker i 97 (arbejder nu hos Hermansen).

Nykøbing Mors. Hos Fabrikant N. A. Christensen arbejder følgende Planter: Smed *Schønning,* 69" høj, 38 Aar gl., rødskægget og skaldet, Smed

N. Andersen, 65" høj, blegt Ansigt, mørkt Haar og Skæg, Smed *V. Nielsen*, 65" høj, lyst Haar og sygeligt Udseende, 35 Aar gl., *A. Vestergaard*, 64" høj, stærkt bygget, meget tykhovedet, 25 Aar gl. Disse 4 hører til de udvalgte og er meget fanatisk missionsgale.

Samme Sted arbejder *R. Johnsen*, 64" høj, 53 Aar gl., skuler, gør Indtryk af at være meget indesluttet og afholder sig fra alt Samkvem med sine Kolleger, og en gammel Fyr, som vi af Hensyn til hans Alder (62 Aar) ikke vil nævne. Unægteligt et kønt Selskab i dette lille Himmerige.

Odense. Paa Frederiksgadens Jærnstøberi arbejder *H. Jensen*. Denne Herre anlagde ved Lock-out'ens Udbrud Tittel af Værkstedsmester, dog tilbød han i en Skrivelse til vor Afdelingsformand at indstille Arbejdet ved Lock-out'ens Udbrud, naar vi vilde underholde ham og hans Familie, (han oplyste at have 6 Børn). Dette fandt vi os ikke foranlediget til, da Vedkommende ikke var Medlem.

Svendborg. Peter Petersen var Brækker første Gang i 1895 under Strejken paa Maskinfabrikken i Svendborg og i Lock-out'en i 97 og nu i Lock-out'en 99, han er født 26. April 1841 i Ellerup paa Fyn, indmeldt 21. Oktb. 1893 som Nr. 3911, er middelhøj og har mørkt Fuldskæg.

Det var i gamle Dage Skik og Brug, at man brændemærkede saadanne Folk, som begik en i den offentlige Mening vanærende Handling. Vi vilde ganske vist ikke anbefale en saadan Straf for Brækkere, men derimod var det sikkert paa sin Plads, om saadanne Individer fik et særligt Mærke, f. Eks. en Halmvisk bag Øret naar de viste sig offentligt.

Vi maa vel snart være naaet dertil, at det regnes for umoralsk at modarbejde sine egne Standsfæller, hvad enten det saa sker blandt os eller Mestrene.

København.

Vi har fra Arbejderpartiets Læse- og Oplysningsselskab „Frem" modtaget følgende, som vi til Trods for dets sene Fremkomst henleder vore københavnske Kollegers Opmærksomhed paa:

Smede- og Maskinarbejdernes Forb.

Ærede Partifæller!

Styrelsen for „Frem" tillader sig herved at meddele, at at der Onsdagen d. 20. ds. Kl. $8^1/_2$ præsis i „Folkets Hus" paa Jagtvejen (den store Sal) paabegyndes en sammenhængende Række af faglige Foredrag for organiserede Arbejdere i Jærnindustrien.

Foredragene, der ere et Led i den nylig paabegyndte „Fagforeningernes tekniske Højskole", ledes af Redaktør Jul. Schiøtt og Professor i Teknologi H. I. Hannover lægger for med 2 Foredrag om, hvorledes man fabrikerer Jernrør (med mange Forevisninger og paafølgende Spørgetime). Til disse Foredrag tillade vi os herved at indbyde Medlemmerne af Deres Organisation. Adgangen er gratis mod Forevisning af Bog eller Kort.

Vordingborg.

Blikkenslager N. P. Hansen og Smedemester E. Thomsen i Vordingborg nærer begge en sand Rædsel for at betale en Smedesvend blot 30 Øre i Timen.

Sidstnævnte har skaffet sig en Arbejdsmand, som er billigere, og derfor anmoder vi Kolleger om ikke at søge Arbejde ovennævnte Steder, saalænge indtil disse to Herrer kommer til Fornuft.

Vejle.

Følgende 5 Individer som arbejder hos Hr. Fabrikant Hess har efter Lock-outen udmeldt sig af Forbundet under Paaskud af, at det strider imod deres religiøse Anskuelser at være i en Fagforening:

Nr. 4483 J. H. Nielsen, født i Røgen ved Aarhus. Nr. 11719 P. C. Jørgensen, født i Bordinge ved Herning. Nr. 11713 A. Jørgensen, født i Vejle. Nr. 11798 Jens Larsen, født i Gamtofte ved Assens. Nr. 11714 A. Sørensen, født i Vunter, Tinstrup Sogn.

Det var da et Held, at ikke deres Religion forbød dem at tage al den Understøttelse de kunde faa af vort Forbund under Lock-outen!

Kerteminde.

Grundet paa for stærk Tilstrømning af Rejsende til Kerteminde, anmodes vore Medlemmer om, forinden de rejser til denne By, at henvende sig paa Afdelingens Anvisningskontor i Odense (Nørrebro 52), da de i modsat Fald ikke vil kunne vente pekuniær eller moralsk Støtte hos Kolleger dersteds.

Københavns Afdeling I.

I det udsendte Regnskab over det indkomne Ekstra Kontingent til Understøttelse af Afdelingens gifte Medlemmer under Lock-outen er indløbet en Fejl, idet et Beløb stort Kr. 33,00, som er indbetalt af Klub Nr. 23 B, Mogensens Værksted hos Burmeister & Wain, fejlagtig er opført under Klub Nr. 23, Centrifugeværkstedet hos B. & W.

Forholdet vil altsaa blive, at Klub Nr. 23 har indbetalt 80 Kr. eller $20,_{82}$ Øre pr. Medlem pr. Uge, medens Klub Nr. 23 B har indbetalt 211 Kr. 50 Øre eller $46,_{9}$ Øre pr. Medlem pr. Uge.

Eksemplarer af Forbundets Jubilæums Festskrift kan erholdes paa Kontoret til følgende Priser: Indbunden i Pragtbind 1 Kr. 75 Øre, uindbunden 75 Øre.

Nedennævnte Medlemsbøger bedes indleveret til Revision paa Afdelingens Kontor inden Nytaar. Klubkassererne anmodes om at sørge for at Bøgerne kommer ind:

Nr. 417 P. Vetterberg, Nr. 633 M. Sørensen, Nr. 937 Hans Oluf Thomsen, Nr. 2166 P. A. Nielsen, Nr. 2183, Nr. 2322, Nr. 2325 V. Larsen, Nr. 5295 F. C. Hansen, Nr. 5356 J. P, Andersen, Nr. 5561 P. Gøtz, Nr. 5660 P. Olsen, Nr. 6062 V. Christensen, Nr. 7417 C. J. Dauding, Nr. 8101 L. Fabricius Nr. 8232 A. B. Schmidt, Nr. 8469 J. V. Nielsen, Nr. 8742 P. Møller, Nr. 8826 Th. C. L. Andersen, Nr. 9685 S. C. Mogensen, Nr. 8995 R. Danielsen, Nr. 10771 J. M. Jakobsen, Nr. 11009 Chr. Abel, Nr. 11073 Fr. Theobald, Nr. 11130 Carl Bærentzen, Nr. 11172 Jul. Holm, Nr. 12544 J. P. Jensen, Nr. 12544 O. Ellermann Jensen, Nr. 12739 P. V. Jensen, Nr. 12804 F. C. Henriksen, Nr. 12807 Anders Persson, Nr. 12848 P. C. Mogensen, Nr. 12852 R. P. Jørgensen.

N. Jakobsen,
Kasserer.

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelses-dato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, for hvilken Vedk. har betalt
12668	P. Halmstrøm	Sverrig	22/12 73	Købh. Afdl. 1	15/4 99	Købh. Afdl. 1	20/5 99
12678	Th. Th. Jensen	Marslund	1/5 80	— — -	15/4 99	— — -	27/5 99
12701	M. Petersen	Aarhus	28/4 75	— — -	15/4 99	— — -	13/5 99
12705	E. C. O. Jørgensen	Købh.	8/5 60	— — -	22/4 99	— — -	3/6 99
12719	Chr. Jørgensen	Assensløs	8/5 52	— — -	22/4 99	— — -	24/6 99
12727	J. Rasmussen	Balle	9/9 52	— — -	22/4 99	— — -	20/5 99
12729	H. P. Henningsen	Kolby	26/2 79	— — -	22/4 99	— — -	17/6 99
12731	C. F. Frandsen	Svendborg	21/3 62	— — -	22/4 99	— — -	6/5 99
12737	Ferd. Førte	Münstät	6/9 76	— — -	20/11 97	— — -	27/5 99
12744	H. Knappe	Tyskland	17/8 50	— — -	29/4 99	— — -	19/8 99
12767	Ivar Almskog	Kalmar	3/5 79	— — -	5/5 99	— — -	8/7 99
12768	N. C. Funder	Aalborg	5/6 72	— — -	5/5 99	— — -	1/7 99
12770	A. P. Andersen	Svendborg	79	— — -	6/5 99	— — -	6/5 99
12796	A. E. Andrè	Nakskov	3/8 80	— — -	6/5 99	— — -	13/5 99
12821	H. F. Svendsen	Købh.	10/12 62	— — -	20/5 99	— — -	15/7 99
12826	C. F. Johansen	Lyngby	6/10 54	— — -	13/5 99	— — -	12/8 99
12840	Fritz Jensen	Købh.	6/6 74	— — -	20/5 99	— — -	12/8 99
12856	J. Andersen	Pederstrup	17/3 73	— — -	29/5 99	— — -	5/8 99
12860	Th. C. Petersen	Broager	2/7 75	— — -	27/5 99	— — -	27/5 99
12862	K. O. Wiegell	Købh.	5/1 78	— — -	27/5 99	— — -	27/5 99
12873	C. O. Larsen	Helsingør	24/12 42	— — -	6/6 99	— — -	1/7 99
12897	A. Gerdes	Købh.	30/1 73	— — -	17/6 99	— — -	15/7 99
12898	P. Andersen	—	7/9 74	— — -	17/6 99	— — -	8/7 99
13002	Villiam C. O. Hansen	Korsør	14/9 79	Helsingør	4/3 99	Korsør	19/8 99
12579	J. Jensen	Langeland	19/10 75	Købh. Afdl. 1	11/2 99	Købh. Afdl. 1	6/5 99
11622	C. E. Christensen	Hyllinge	7/11 76	Præstø	98	Præstø	19/8 99
4715	Chr. Rasmussen	Præstø	31/10 75	-	1/7 99	—	29/7 99
2668	L. Jensen	Lyngsluk	24/7 75	Aarhus	25/6 98	Aarhus	26/8 99
7503	H. C. Israelsen	Viborg	8/4 77	—	20/2 97	—	29/7 99
7872	Chr. Petersen	Aarhus	5/12 73	—	5/12 96	—	5/8 99
9117	C. M. Jensen	Horsens	23/11 76	—	20/5 97	—	13/7 99
9440	L. Mikkelsen	Skjødstrup	4/12 79	—	29/4 99	—	29/7 99
10240	J. Hansen	Vamdrup	17/2 79	—	3/4 97		17/6 99
10337	Jens Jensen	Odder	1/4 58	—	5/2 98	—	22/7 99
10774	R. P. Jensen	Æbeltoft	19/11 77	—	7/5 98	—	19/8 99
4154	P. C. Stein	Lolland	28/10 53	—	1/11 98	—	9/9 99
4170	F. J. Baasch	Hammel	1/5 74	—	13/5 99	—	16/9 99
4606	A. Chr. Nielsen	Voldby Sogn	9/12 75	Horsens	24/12 98	—	9/9 99
6805	S. M. Sørensen	Løgstør	27/2 75	Aalborg	17/10 96	—	9/9 99
10348	F. Mikkelsen	Skjødstrup	4/3 78	Aarhus	3/6 99	—	24/6 99
10778	L. Clemmensen	Viborg	23/8 69	—	21/1 99	—	5/8 99
6925	P. E. Jensen	Holstebro	2/10 77	Holstebro	9/11 96	Horsens	17/6 99
4537	Alb. Andersen	Købh.	9/3 61	Odense	5/5 96	Vejle	29/7 99
11631	C. Bauer	Hammerlund	14/4 63	Holbæk	29/10 98	Holbæk	9/9 99
11514	Fr. Thyge Hansen	Ringe	14/7 78	Svendborg	13/3 99	Svendborg	13/5 99
11512	Alf. Hansen	Langeland	6/12 71	—	3/3 99	—	27/5 99
11619	C. M. Tvede	Købh.	9/3 70	Fredericia	1/8 98	Fredericia	9/9 99
9937	Kristen Laursen	Avlum	2/2 67	Herning	7/5 99	Herning	29/7 99
4328	J. S. V. Petersen	Svendborg	14/2 61			Middelfart	30/9 99
13125	Hans Clemmensen	Karise	30/8 63	Svendborg	13/5 99	Næstved	15/7 99
10133	Jak. Valthers	Verst	2/3 77	Næstved	26/3 99	—	29/8 99
13110	Fr. Chr. Møller	Købh.	26/10 66	—	26/3 99	—	15/7 99
5880	Martin Jensen	Korsør	1/10 76	Korsør	20/4 96	Korsør	8/7 99
1531	C. Petersen	Købh.	24/8 75	Købh. Afdl. 3	27/4 95	Købh. Afdl. 3	5/8 99
4071	C. Rasmussen	Nim	19/4 75	Horsens	13/7 95	— — -	5/8 99
4807	Jensenius Jensen	Vestervig	23/4 70	Købh. Afdl. 3	30/11 95	— — -	22/7 99
5057	Har. Jørgensen	Købh.	21/3 77	— — -	11/7 96	— — -	15/7 99
5100	H. Larsen	Tidsvilde	20/6 76	— — -	16/1 97	— — -	9/9 99
6302	C. A. Svendsen	Sverrig	2/7 78	— — -	15/4 98	— — -	16/9 99
6471	N. Jespersen	Viborg	6/2 60	— — -	17/12 98	— — -	1/7 99
8984	J. P. Olsen	Køge	25/5 79	— — 1	4/5 98	— — -	29/7 99
9260	O. Jensen	—	9/9 57	— — 3	15/5 97	— — -	5/8 99
9273	V. Larsen	—	6/6 78	— — -	10/6 97	— — -	23/9 99
10712	O. J. Andersen	Horns Herred	29/7 77	— — -	23/4 98	— — -	15/7 99
10734	Th. A. Andersen	Købh.	22/2 79	— — 1	14/3 99	- — -	9/9 99
7247	F. J. Knudsen	—	23/10 77	— — 3	17/4 97	— — -	29/7 99

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollen)

Nr.	Navn	Nr.	Navn
13,091	Chr. Strøm	10,959	Th. Petersen
10,904	A. R. C. Hansen	8,654	E. Jensen

Forbundets Anvisningskontorer.

For Fremtiden vil der, saavidt Pladsen tillader det, i hvert Nr. af Fagbladet findes en Liste som efterstaaende over Forbundets Anvisningskontorer, som vi bede vore arbejdssøgende Medlemmer opbevare fra den ene Maaned til den anden, ligesom vi anmoder vore Afdelinger om øjeblikkelig at anmelde, naar der vælges nye Ledere af Kontorerne eller Adresser eller Kontortid forandres.

		Form.	Eftm.	Søndag
Aarhus	R. Larsen, Frederiksgade 42, 1.			
Aalborg	J. Christensen, Urbangade 15, 1.	12¼—1	6½—7½	11—12
Assens	H. P. Rasmussen, Nygade			
Esbjerg	A. Caben, Jyllandsgade 36.			
Fredericia	A. Rasmussen, Prinsessegade 74			
Frederikshavn	P. M. Ludvigsen, Kalkværksvej 18, 1.	12—1	6—7	
Holstebro	C. Madsen, Sønderland		6—8	
Hadsund Mariager	Remuntiussen, Assens pr. H. M.			
Helsingør	A. Johansen, Stengade 73, Stuen	7½—8½	5—7	
Hillerød	Joh. Nielsen, Gasværksvej	11½—1½	6½—7½	
Hjørring	F. W. Bech, Toftegade	12—1	6—7	
Holbæk	Langhoff Petersen, Smedelundsgade 40, 2.		6½—8	10—12
Horsens	H. Røpke, Haumannsgade 2, St.			
Herning	J. Axelsen, Vejlegade			
Hinnerup	Vestergaard, Haldumsvei			
Kallundborg	J. P. Jørgensen, Pavestrædes Forl.			
Kolding	Th. Hansen, Allegade 12	12¼—1¼	6½—7½	
Korsør	C. Johansen, Krusesvej 36			
København	Larsleistræde 1, Stuen	9—11		
Maribo	Th. Larsen, Kihens Vei 79			
Middelfart	O. Petersen, Grønnegade 178			
Nakskov	Sofus Larsen, Tilegade 258	1—1½	6—8	
Næstved	Chr. Poulsen, Haandværkerstiftelsen		6—7	
Nørresundby	L. Jensen, Bondrupsgade 8	12—1		
Nykjøbing, Mors	J. Johnsen, Asylgade 26		7—8	
— Falster	P. M. Petersen, Jærnbane Tværg. 28			
— Sjælland	L. P. Larsen		6—7	
Nyborg	H. L. Christiansen, Vestre Boulevard 18			
Odense	R. H. Hansen, Nørrebro 52			
Præstø	J. A. Sørensen, Adelgade		6—7	
Randers	C. F. Rasmussen, Skousgade 1			
Ribe	J. Poulsen, Præstegade 390		6—7	
Ringsted	A. Thomsen, Torvet 3			
Roskilde	F. Staal, Skomagergade 28		7—8	
Rønne	H. P. Jensen, Vinkelvei 27			
Silkeborg	M. Jensen, Winthersvei			
Skive	J. J. Sund, Østerbro			
Slagelse	Ant. Rasmussen, St. Pedersg. 24 E		6—7½	
Sorø	J. Hansen, Baggaden 67			
Stege	Chr. Eriksen, Raadhusstræde	12—1	6—8	
Svendborg	Jacob Jensen, Overgade 7	12—1	6—7	
Skanderborg	P. Jensen, Gl. Avlsgaard, Adelgade			
Thisted	C. Dysted, Nørregade			
Varde	F. C. Jensen, Slotsgade			
Veile	J. Vogelsang, Vesterbrogade 1, Stuen	12¼—12¾	6½—7½	
Viborg	Jul. Jensen, Mogensgade 46			
Vordingborg	Frederik Andreasen, Algade 56			

Rejse- og Understøttelseskassens Regnskab for April og Juli Kvataler 1899.

Indtægt.	Kr.	Øre
Kassebeholdning for Januar Kvartal	54126	88
Solgte Mærker i April Kvartal	12128	55
— — i Juli —	6770	55
— — i Afd. Filialerne	125	55
— — i Hovedkontoret	11	70
Tilbagebetalt uberettiget modt. Understøttelse	7	20
Tilskrevne Renter	836	39
Balance Kr.	74006	82

Udgift.	Kr.	Øre
Udbetalt Understøttelse i April	1312	00
— — i Maj	997	00
— — i Septbr. à 1 Kr.	808	00
— — i — à 2 Kr.	458	00
Rejse- og Understøttelseskassens Tilskud til Administrationen	120	00
Kassebeholdning til Oktober Kvartal	70311	82
Balance Kr.	74006	82

Vald. Olsen, Hovedkasserer.

Liste over Resultatet af Afstemningen om en Forhøjelse af Kontingentet fra 1. Januar 1900 til 75 Øre ugentlig.

Afdeling	For	Imod
Aarhus	226	56
Aalborg	48	4
Assens		7
Esbjerg	24	
Fredericia	13	
Frederikshavn	14	
Holstebro	10	1
Hadsund-Mariager		
Helsingør	36	71
Hillerød	26	2
Hjørring	11	
Holbæk	11	
Horsens	62	50
Herning	5	
Korsør	9	1
Kolding	35	
Kallundborg	3	8
Maribo	63	14
Middelfart	24	
Nakskov	29	29
Næstved	21	6
Nørre-Sundby	18	1
Nykøbing, Mors	22	1
Nykøbing, Falster	26	2
Nykøbing, Sjælland		5
Nyborg	13	14
Odense	85	
Præstø	6	1
Randers	72	7
Ribe	4	
Ringsted	1	4
Roskilde	17	
Rønne	10	14
Silkeborg		
Skive	6	7
Slagelse	19	
Stege	6	1
Sorø	6	1
Svendborg	40	1
Thisted		
Varde	4	6
Veile	33	2
Viborg		
Købh. Afd. 1	174	305
— 2	36	56
— 3	65	22
— 4	57	13
— 5	78	35
	1458	747

Thisted Afdeling meddeler os, at dens Medlemmer ikke finder sig foranlediget til at forandre deres Vedtagelse af 1 Kr. til 75 Øre.

Kontingentforhøjelsen er saaledes vedtagen med stor Majoritet og vi bringer vore Medlemmer vor Tak herfor. *Hovedbestyrelsen.*

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 6846 C. P, C. Burmeister (Aalborg), Nr. 6059 H. Chr. Knudsen (Maribo), Nr. 7805 Marius Nielsen (Odense) Nr. 304 Darling, Nr 484 Frants Petersen, Nr. 5250 Fr. Meyer, Nr. 8762 Th. Bach, Nr. 11037 Eriksen, Nr. 11152 H. Henriksen (Kbhvn. 1), Nr. 5833 V. Svendsen, Nr. 8724 A. Nielsen (Kbhvn. 2), Nr. 10704 O. F. V. Andersen, Nr. 10735 A. G. Nielsen (Kbhvn. 3), Nr. 1840 C. Kruse (Kbhvn. 5).

Følgende Bøger ere atter fundne:

Nr. 1612 Th. Henriksen (Kbhvn 4), Nr. 6505 A. C. Petersen (Kbhvn. I).

Efterlyste Medlemsbøger.

2 Medlemsbøger, begge lydende paa Numret **12997**, den ene paa Navnet H. Jensen, den anden paa Jørgen Chr. Nielsen samt Bog Nr. 7145 A. M. Rasmussen Vestergaard og Bog Nr. 6618 Søren Mortensen, indm. i Aarhus den 24. Septbr 1898, indkaldes herved til Revision paa Hovedkontoret. *Hovedkassereren.*

Postadresse:

Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbund København K.

Telegramadresse: Smedeforbund, København.

Telefon 5121. Forbundets Kontor er Larslejstræde Nr. 1, aabent for Udbetalinger til Rejsende og andre Forretninger fra 9—11 Form. og 6—7 Aften, Mandag og Torsdag tillige fra 7—8 Aften.

Alle Arbejdsløse bedes melde sig paa Arbejdsanvisningskontoret, paa de ovenfor anførte Tider inden de søger Arbejde.

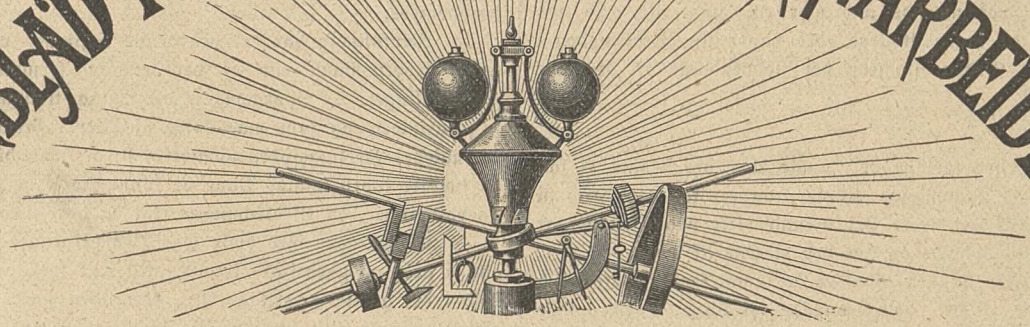
I Provinserne bør ligeledes alle Arbejdsløse henvende sig til de derværende Arbejdsanvisningskontorer inden de søger Arbejde.

Medlemmerne bør aldrig betale Kontingent uden samtidig at faa Mærker paaklæbede i deres Bøger.

Ingen Mærker maa paaklæbes uden samtidig tydelig at overstemples.

Redigeret af *J. A. Hansen.*
Aktieselskabet „Phønix", Kbhvn. K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund

Nr. 4 | Januar 1900 | 12. Aargang

Glædeligt Nytaar!

Lad os begynde Aaret med denne Hilsen til hverandre, og lad os med det samme benytte Lejligheden til at kaste et Blik til begge Sider ved dette — lad os sige „Aarskifte".

Vi passerede forrige Aarskifte med et godt Haab til Fremtiden, — i Følelsen af, at vi stod vel rustede, til at tage imod hvad der maatte komme, og naar vi nu skuer tilbage, saa kan vi vel trøstig sige, at vi havde al Grund til at være nogenlunde trygge, — vi kunne jo ikke vide, at der skjult for vore Blikke laa en Katastrofe, der lig et Spøgelse skulde lægge sin klamme Haand paa vor Industri — og for en Tid faa Erhvervslivet i vort lille Land til at ryste i sine Fuger.

Vi kom imidlertid ikke langt over Tærsklen til Aaret 99, før det grimme Spøgelse „Generallock-outen", — som vi senere skulde blive saa fortrolig med, viste sig i Anledning af „Titanaffæren". Det lykkedes dog denne Gang at mane det i sin Grav igen, og Arbejdet gik atter sin rolige Gang, kun nu og da afbrudt af en lille Skærmydsel af den Art, der nu en Gang er en Følge af Tiden og Udviklingen.

Kongressen, der afholdtes i Slutningen af Marts Maaned, og de paa denne tagne Beslutninger, bærer da ogsaa Præget af, at vi var os vor Styrke bevidst (dette gav sig bl. a. Udslag dels i at gøre det kostbarere at blive optaget i Forbundet, og dels i Vedtagelsen af en Minimalløn). Vi havde et Foraar og en Sommer for os, der tegnede til, hvad Arbejdsmængden angik, at skulle blive bedre end nogensinde, og alt saa jo godt og lovende ud; men midt i alt Arbejdet og alle de lyse Udsigter, forinden vi endnu rigtig havde faaet Tid til at bringe de paa Kongressen tagne Beslutninger til Udførelse, erklæredes General-Lock-outen. Den 24. Maj kastedes ca. 3000 Smede og Maskinarbejdere paa Gaden, og dermed var det givet, at de lyse Udsigter ialtfald for en Tid var gaaet fløjten.

Vi skal ikke dvæle ved, eller opfriske Minder fra den Tid, som vi helst vil tænke tilbage paa som paa en ond Drøm. De Beskyldninger, der rejstes imod de danske Arbejdere under denne Kamp, og som endnu lever i mangen en egoistisk Arbejdsgivers Hjærne, vil forsvinde og give Plads for den jævne, sunde Fornuft, der ene kan skabe saadanne Tilstande, som ere nødvendige, for at Samfundet kan funktionere.

Som alt andet faar en Ende, saa fik ogsaa Lock-outen en Ende, hvorefter man maatte se at udbedre den Skade, vi havde lidt, hvis man overhovedet kan tale om, at vi havde lidt Skade? —

Jo, paa et Punkt havde vi lidt en Skade, nemlig paa vor Kassebeholdning.

Vi kunde naturligvis ikke bruge $^1/_2$ Million til Understøttelse, uden at det mærkedes følelig, og desuden havde vi jo ingen Garanti for, at den nu afsluttede Lock-out var den sidste. Derfor enedes Repræsentantskab og Hovedbestyrelse straks om at sætte et Forslag om Kontingentforhøjelse fra 1ste Januar 1900, under Afstemning Landet over, i Følelsen af, at med den Kampmaade, der nu anvendes overfor os, rækker vor Magt kun saa langt, som vore Penge strækker til til at understøtte vore Medlemmer. Skønt Medlemmerne overalt under Kampen havde sagt: „Lad os skynde os at forhøje vort Kontingent naar Lock-outen er forbi, saa var der dog mange der mente, at det hastede ikke. Det første Forslag forkastedes; men da der paany udsendtes et Forslag, vedtoges dette med overvældende Majoritet, hvilket vi alle har Grund til at være tilfredse med, som ønsker, at Organisationen skal være den Nødhavn, hvortil der søges, naar Arbejdsgiverens Brutalitet bliver for fremtrædende.

Slutningen af det gamle Aar viser os en meget stor Arbejdsløshed, hvilket uden Tvivl skyldes Virkninger af Sommerens Lock-out. Der er paa en Maaned udbetalt over 18,000 Kr. i Understøttelser, hvilket svarer til omtrent $1^1/_4$ Kr. pr. Medlem.

Nu er det heldigvis saaledes, at vor Rejse- og Understøttelseskasse nok kan taale dette for Tiden, idet vi jo i de senere Aar har opsparet nogen Kapital; men Tanken falder dog uvilkaarligt paa dette: „Hvornaar naar vi dog saa vidt, at Stat eller Kommune vil træde til her og yde deres Støtte til

at mildne Følgerne af Arbejdsløsheden? — Ved Siden af denne obligatoriske Understøttelse er der til Julen, ved de arbejdende Medlemmers særlige Bidrag, udbetalt Understøttelser til de arbejdsløse, der alene for de københavnske Afdelingers Vedkommende andrager ca. 4000 Kr. Vi tør trøstig sige, at ingen Kollega, der havde sin Medlemsbog i den behørige Orden, savnede det nødvendigste til at holde en glad Jul.

* * *

Vi vil her forlade det gamle Aar, der bragte os saa megen Uro og saa mange Kvaler, og se lidt paa hvad vi tør vente os af det nye. Det mangler ikke paa Opgaver at løse, og lad os opholde os lidt ved et Par af disse. —

I Marts Maaned afholder de samvirkende Fagforbund Delegeretmøde. Dette Delegeretmøde vil blive af en ganske overordentlig Betydning for os, og vi er da ogsaa allerede nu i travl Virksomhed med at drøfte de Forslag til Forandringer i Organisationsformen, som vi ved denne Lejlighed, belært af Erfaringen fra i Sommer, vil fremsætte. Under Lock-outen traadte saavel de gode som de daarlige Sider ved denne Organisationsform stærkt frem, hvilket ganske naturligt maa fremtvinge en Forandring. Nægtes kan det imidlertid ikke, at der i Centralisationen ligger en ganske betydelig Styrke, og det gælder da om, — ikke som mange har ment var det vigtigste, at slaa denne i Stykker, men derimod om at søge at forene de mange forskellige Interesser, paa et økonomisk Grundlag, der giver enhver sit.

Dernæst træffer det nye Aarskifte os endnu midt i de Forhandlinger, som paabegyndtes i Oktober Maaned med de to Fabrikantforeninger i Jærnindustrien.

Disse Forhandlinger, der oprindelig drejede sig om Forstaaelsen af Forliget af 5. September 99, er efterhaanden gaaet over til at blive et radikalt Forsøg paa at bringe ordnede Tilstande tilveje paa Fabriker og Værksteder. Det kan vel ikke nægtes, at det til Tider er noget besværligt at forhandle med d'Hrr. Fabrikanter, — et Medlem af vor Hovedbestyrelse lignede det en Gang ved at trille Sten op af et Bjerg, hvor man, ligesom man tror at have naaet Toppen, pludselig ser hele Byrden rulle tilbage i Dalen. Vi tror dog fast paa, at det denne Gang skal lykkes os at bringe noget positivt ud deraf. Der er ialtfald lagt saa megen god Vilje for Dagen fra deres Side, at vi har Grund til at tro derpaa.

Uden her paa dette Tidspunkt at komme ind paa Detailler, skal vi blot sige, at Hovedbestræbelserne er gaaet ud paa, dels at skabe nogen Enhed i Lønforholdene, uden dog at komme til at berøre den enkeltes frie Ret til selv at forlange det for sit Arbejde, som han kan blive enig med sin Arbejdsgiver om. Dernæst, hvad vi ikke anser for det mindst vigtige, at skabe saadanne Forhold paa Værkstedet, at Fabrikanten og dennes Repræsentanter anerkender Arbejdernes Ret til, gennem en af det enkelte Værksted valgt Tillidsmand, at have Indflydelse, naar Talen er om mindre Stridsspørgsmaal mellem Arbejdsgiver og Arbejder.

Det kan ikke nægtes, at der paa mange af vore Værksteder ofte er Strid om rene Bagateller, hvilket er vel egnet til at holde Forholdet spændt imellem de to Parter, og det maa her være Opgaven at bringe de modstridende Interessers Talsmænd til at forstaa og anerkende hverandre. — Det vil ellers være os umuligt i Fremtiden at opnaa Fremskridt i Retning af den Forbedring af Løn- og Arbejdsvilkaar, der er nødvendig for os for at kunne leve som Mennesker. Der maa ordnede Tilstande til for at skabe Betingelser herfor, i Stedet for at spilde Kræfterne i begge Lejre paa saadanne Kampe som den, sidste Sommer, hvor Samfundet, og ikke mindst dem, der fører Kampen, lider haardt, uden egentlig at vide hvorom der kæmpes.

Selvfølgelig har der ved denne Lejlighed været mange andre Spørgsmaal, end de her nævnte, fremme ved disse Forhandlinger, — Spørgsmaal, der ogsaa trænger sig stærkt i Forgrunden og som maa løses nu eller i Fremtiden. Der er saaledes Lærlingespørgsmaalet o. fl. a.; men herom senere. Vi haaber inden mange Dage at kunne slutte de her omtalte Forhandlinger, og Medlemmerne skal da høre nærmere fra os.

Vi gentager med disse Par Bemærkninger vort Ønske om et godt og glædeligt Nytaar, med Tak for godt Sammenhold i det gamle. Forstaar vi i Fremtiden med Klogskab at anvende Sammenslutningens Magt, dog uden at misbruge den, da ligger Fremtiden lys og lovende for os, og da vil Aaret 1900 kunne bringe os et godt Stykke fremad.

Idealet.

Vi har modtaget følgende:

Hr. Redaktør!

Foranlediget ved det i Fagbladet for November indeholdte Svar paa min Artikel i Oktb. Fagblad beder jeg om Plads for følgende Bemærkninger:

Jeg maa egentlig talt sige, at Svaret var mig en Skuffelse at læse, fordi det jo baade gav mig Ret og Uret, men jeg opfatter det dog saaledes, at hvad jeg skrev, i det væsenligste var korrekt, men at der blot skulde lidt Melis paa for lettere at faa det til at glide ned. Der findes dog om de produktive Foretagender en Udtalelse, som jeg gerne denne Gang vilde lidt nærmere ind paa. Hvor Talen er om disse skrives, at Arbejderne i Horsens under Lock-out'en oprettede en Fabrik for Tilvirkning af Mejerimaskiner, men at Fabrikanterne spændte Ben for det, men tilføjes der: „Der er imidlertid ingen Tvivl om, at baade dette og lignende Foretagender vil kunne gaa; men man maa bare ikke se alt for idealt paa dette Spørgsmaal, thi dertil egner det sig sikkert ikke." Jeg kunde næsten fristes til med det samme at sige: Jo, det er netop det, det gør, thi saafremt vi ser vort Ideal i selv en Gang at overtage Produktionen, saa maa det ogsaa være vor Pligt at gribe direkte ind i denne, saa vidt som Forholdene paa nogen mulig Maade tillader os det allerede nu. I politisk Henseende bærer vi os jo ogsaa ganske ad paa samme Maade, idet vi jo Gang efter Gang søge at sætte vore egne Mænd ind i Landets og Kommunernes Raad, indtil vi derigennem har erobret Magten. I det følgende vil jeg forsøge at motivere mit Standpunkt nærmere.

Naar Arbejderne slutter sig sammen for at opnaa bedre Livsvilkaar, er det altid vor første Pligt at overveje, hvilke Midler der er bedst tjenlige for os i Kampen. Dette har ført til, at de mest virkningsfulde Midler, som vore Fagforeninger med Held har anvendt, har været Strejker. De første 25 Aar af vore Foreningers Historie viser os derfor jo ogsaa en Mængde mindre Strejker, som har været førte med Held, fordi vi har kunnet tage Værkstederne enkeltvis, men nu gaar dette jo ikke saa nemt mere, fordi Arbejdsgiverne jo nu staar godt sammensluttet. Vi kan organisere os saa godt vi vil, baade nationalt og internationalt, Fabrikanterne har jo gjort det selv samme. Vi kan samle os en stor Krigskasse, det selv samme gør Fabrikanterne og vi ere stadig lige vidt, og til den Agitation, der i Øjeblikket er oppe for Kontingentforhøjelsen, vil jeg dog bede enhver tænke over det ene, som er sikkert: Det er jo os aldeles umulig nogensinde at faa samlet en Kassebeholdning, som kan hamle op med Fabrikanternes, os,

hvis Indtægter kun beløber sig til hundrede for hver Gang de har tusinde. En anden Følge af Fabrikanternes gode Organisation er jo ogsaa, at de benytter denne til at skrue Priserne i Vejret paa deres Produkter, fordi der jo ved Hjælp af Sammenslutningen ingen videre Konkurrence bliver mellem dem. En Del af os have sikkert efter den store Lock-out i Sommer slaaet os til Ro med, at Fabrikanterne nu i alt Fald foreløbig var trætte af at lave Lock-out, men denne var jo allerede paany igen erklæret overfor Formerne, blot for en lille Konflikts Skyld hos Smith, Mügind og Hüttemejer. Det er altsaa hvad vi i Fremtiden kan vente os: Blot en lille Strejke et eller andet Sted, saa straks har vi Fabrikantkoblet paa Nakken af os med Lock-out'en.

Jeg tror nok at jeg i det her anførte tilstrækkelig har godtgjort, at skal vi have Bugt med d'Hrr. i Fremtiden, saa maa vi foruden vore gamle Kampmidler se at finde paa nye, og et af disse burde være at oprette produktive Virksomheder. Der findes sikkert i vort Fag sagtens en eller anden Gren, hvori vi med Held kunde gribe ind. Hvad om vi f. Eks. oprettede en Fabrik for alt Bygningsarbejde og senere, naar vi havde vundet noget mere Erfaring, saa en Fabrik for almindeligt Maskinarbejde, men som jeg sidste Gang skrev skulde det ikke være Medlemmerne privat i vort Forbund, som startede noget saadant, nej, det skulde være Dansk Smede- og Maskinarbejderforbunds Ejendom, med Funktionærer valgte paa samme Maade som vore andre Tillidsmænd. Iøvrigt skulde det jo ikke alene være i vort Fag at noget saadant skulde begyndes, det skulde ogsaa være i de øvrige. Hvad skulde der f. Eks. være i Vejen for at Arbejderne kunde oprette deres egen Skotøjsfabrik, og ligeledes deres egne Herre Ekviperings Magasiner? Jeg indser fuldtud, at det maaske er noget vanskeligt at planlægge saadanne store Foretagender, men da vi har en Landsorganisation som de samvirkende Fagforbund, maa der jo fra dettes Side kunde udarbejdes Planer i denne Retning, saaledes at vi kan faa System i det. De to eneste Indvendinger, som jeg kan tænke mig anvendte imod det her anførte, er for det første: Men hvor skal vi nu faa Arbejde fra til saadanne Fabrikker? og for det andet: Er det nu ikke for stor en Risiko at indlade os paa, hvor vi maaske kan miste en Del Kapitaler? og endelig kan der jo spørges: Men hvad Gavn kan vi da have af disse Foretagender? Ja, til det første vil jeg blot svare, at da vi ikke skal tjene os til Kapitalister paa vore Fabrikker, maa vi jo sagtens kunde konkurrere med de øvrige og saaledes faa Arbejde, men Stillingen er jo nu efter Lock-out'en ogsaa den, at der flere Gange offentlig fra Oppositionens Side er fremsat Forslag om, at Kommunerne i Fremtiden bør overdrage en Del af sine Arbejder direkte til Fagforeningerne, og da Oppositionen jo allerede er Flertal i Københavns Borgerrepræsentation, tør vi vel nok nære Forhaabninger ogsaa i den Retning. At Fabrikanterne vil spænde Ben for saadanne Foretagender er jo en Selvfølge, men det vil de jo gøre ved alt, hvad vi foretager os, saa derfor kan det jo ikke nytte at hænge med Hovedet. Hvad den anden Indvending angaar, saa mener jeg at der er større Risiko ved at vove vore Penge f. Eks. ved en planlagt Strejke, eller, som nu i Sommer, ved Lock-out'en, thi der ere vi altid udsat for ret og slet at tabe vore Penge uden nogen som helst Nytte. Hvis vi derimod har Grund, Bygninger og Maskiner for Pengene, saa kan vort Tab aldrig blive saa stort, fordi vi har Værdien af disse i vort Eje. Jeg mindes i Øjeblikket om en Strejke i Tekstilfaget, som just i denne Tid er sluttet, efter at have varet et helt Aar, nemlig Strejken hos Fabrikant Gedde. Den er sluttet uden nogen som helst Resultat for Arbejderne og har kostet ca. 60,000 Kr. Disse Penge havde været godt til Hjælp til et Væveri, fra hvilket vi kunde have købt vort Tøj, og derigennem givet denne saavel som de andre Tekstilfabrikanter et føleligt Knæk. Naar vi endelig skal tale om hvad Gavn vi kan have af at faa produktive Foretagender i Gang, ja saa kan jeg jo blot henvise til, hvad Gavn f. Eks. Arbejdernes Fællesbageri har gjort i sin Branche. Det har her vist sig, at vi udmærket godt kan betale en god Løn for en kortere Arbejdstid end vi har andre Steder, og dog producere billigere. Endvidere er det jo altid en Fordel for os at have en Del Medlemmer staaende ved vellønnet Arbejde og under gode Arbejdsforhold; men ikke mindst maa vi huske paa, at for hver Gang vi selv opretter Fabrikker, saa slaar vi vore Modstandere med det værste Vaaben vi har, vi gør dem overflødige, og naar først de for Alvor begynder at mærke, at vi kan undvære dem, saa bliver de vist ikke saa krasbørstige, som de for Tiden er. Idet jeg slutter dette Afsnit, vil jeg blot sige: Hensigten med ovenstaaende er selvfølgelig ikke, at vi fra i Dag af skal banlyse alt hvad der hedder Strejker, det kan vi jo ikke; men jeg tror, at vort Forbund saa vel som hele vor Fagforeningsbevægelse er kommen til det Stadium, hvor vi maa se at finde paa nye Udveje. En af disse, mener jeg, er at oprette Produktionsværksteder, og jeg indrømmer ærligt, at som Tiderne staar nu, ser jeg mit Ideal i disse. Et andet Middel, som jeg ogsaa mener vi ligger inde med, er Boycotting. Det har hidtil været temmelig upaaagtet, endskønt det i mange Tilfælde kunde være probat. Vi har jo f. Eks. her i København en Fabrik paa hvilken der altid har været Konflikter, baade for Smedene og de øvrige Fag, og som i Øjeblikket mest drives ved Hjælp af Hædersmænd. Fabriken, som jeg mener, er Glud og Marstrands, og der tilvirkes for største Del hvad Arbejderne forbruger, Hvorfor kunde nu saadan en Fabrik ikke i Stedet for idelige Strejker været bleven boycottet efter alle Kunstens Regler, saadan, at den ikke kunde faa afsat sine Varer? Jeg forstaar det i alt Fald ikke. Endelig vilde jeg gerne for sidste Gang berøre Spørgsmaalet om gifte og ugifte Medlemmers Stilling i vort Forbund. Fagbladets Redaktion kommer her ind paa Beregninger om hvor meget gifte og ugifte Medlemmer behøver for at leve osv. Tillige, skrives der, kan de ugifte rejse det halve Evropa rundt paa Forbundets Regning. Dertil er der nu først det at bemærke, at til Rejsekassens Midler har ethvert Medlem lige stor Ret, hvad enten han er gift eller ej, men de ugifte tvinges af Forbundet til at rejse, saafremt de da vil have nogen Understøttelse. I København kan saaledes et gift Medlem erholde Understøttelse i to Maaneder, men et ugift Medlem kun i to Uger. Det følger deraf, at hvis jeg f. Eks. er 22 Aar, har været 1 Aar i Forbundet, men har sørget for at blive gift, og saa vi har et andet Medlem, som er 32 Aar og har betalt Kontingent maaske i $4\frac{1}{2}$ Aar, saa kan denne kun i København faa 2 Ugers Understøttelse, medens jeg kan faa 2 Maaneders, endskønt jeg hverken har betalt nær saa mange Penge i Forbundskassen eller er nær saa gammel. Om dette er retfærdig eller ej vil jeg overlade enhver selv at dømme om. Iøvrigt er det min fulde Overbevisning, at det absolut ligger udenfor vort Forbunds Opgave at undersøge vore Medlemmers Trang og Værdighed, thi skulde vi gøre det til Gavns, saa kom vi vist ofte til andre Resultater end det nu gældende: At præmiere Børneantallet. Skal vi være retfærdige, saa maa vi kun anvende en Maalestok for Understøttelsen, nemlig efter det Antal Aar vi har været i Forbundet, men lad dog saa endelig gift eller ikke gift blive en Privatsag.

Svar til Hr. Jensen.

Det gør os ondt, at vor ær. Kollega har følt sig skuffet over Svaret paa hans Indlæg, men vi maa ikke desto mindre fastholde, at Spørgsmaalet om Produktionsværksteder ikke lader sig løse efter de ideale Grundsætninger, som Hr. Jensen synes at nære. Først og fremmest ligger det jo i vor Bevægelses Natur, at vi maa tilstræbe at blive gode Konsumenter, med andre Ord at højne vor Købeevne; men for at kunne dette,

maa vi have Raadighed over Penge der ere disponible. Det nytter ikke, naar Arbejdsgiverne erklærer Lock-out, at vi da kan pege paa en stor Fabrik, som tilhører vort Forbund, naar vi ingen Penge har til Understøttelse for Medlemmerne.

Paa den anden Side er der jo ingen Tvivl om, at vi af og til, naar der tilbyder sig en gunstig Lejlighed, bør forsøge paa at gribe direkte ind i Produktionen, naar den har fornøden Sikkerhed for Pengene, lige som det var i høj Grad ønskeligt, om Arbejderpartiet kunde realisere Tanken om Oprettelse af en Bank, og derved sikre os fornøden Indflydelse paa Pengemarkedet.

Naar Hr. Jensen taler om Fagforeningernes „Historie" og om at tage „Værkstederne enkeltvis", saa maa vi her bemærke, at der er sket den Forandring, at der, forinden Strejke kan erklæres, skal føres Forhandlinger mellem Organisationerne i Henhold til de gældende Voldgiftsregler. Disse Bestemmelser har Fabrikanterne jo imidlertid vist at de ikke tager saa nøje. Lock-outen blev jo nemlig erklæret uden at man saa meget som værdigede os en Meddelelse derom, og da vi protesterede henviste de til, at Arbejdsgiverforeningen havde Skylden, og at det „formentlig maatte bero paa en Misforstaaelse", naar vi troede, at Voldgiftsregler og Overenskomster, havde noget med deres Lock-out at skaffe.

Vi tør ligeledes berolige Hr. Jensen med, at med de Forbindelser med vore udenlandske Broderorganisationer og med de Midler vi kan forskaffe os gennem vort eget Kontingent kan vi nogenlunde roligt se Arbejdsgiverne udfolde deres Magt, da de lige saa godt som vi ved, at en Kamp med os betyder Ødelæggelse af Industrien.

Det er med andre Ord *„den væbnede Fred"*.

For saa vidt Hr. Jensen mener, at det er os umuligt at samle en Kapital, stor nok, til med denne at tage Magten fra Fabrikanterne, saa er dette vel til dels rigtigt. Vor Kraft ligger naturligvis først og fremmest i vor Solidaritet; men denne i Forbindelse med den Kapital vi er i Stand til at forskaffe os er Fakta, der paa den anden Side nok skal holde Fabrikanterne i Skak, og betage dem Lysten til at erklære Generallock-out for den Slags Bagateller som Konflikten hos Firmaet S. M. Hüttemeyer.

Dernæst opruller Hr. Jensen et Billede af hvorledes vi selv skulde eje vedkommende Virksomhed og „vælge Funktionærerne ligesom vore andre Tillidsmænd". Dette ser overordentligt kønt ud, men lader sig nok i Almindelighed ikke realisere. Derimod vilde det vist nok være langt lettere, som Hr. Jensen ogsaa omtaler, at oprette Arbejderforetagender i Skotøjs- eller Textilbranchen, fordi at disse Produkter forbruges af Arbejderne i stor Udstrækning. Naar Talen derimod er om vort eget Fag, saa er Forholdet jo derimod et ganske andet. Her bliver Afsætningsforholdene de aller vanskeligste, da man ikke kan regne med vore Standsfæller som Kunder i nogen væsentlig Grad.

Sluttelig skal vi blot bemærke, at selv om der nu skulde findes en Enkelt, som gifter sig 22 Aar gammel og samtidig er understøttelsesberettiget, saa forandrer dette jo ikke den almengyldige Regel, at den gifte Svend i større Grad end den ugifte, er bunden til den enkelte By, og som Følge deraf gennemgaaende nyder mindre Understøttelse end den ugifte, og Hr. Jensen maa endelig ikke tro, at det er saaledes, at vi behøver at tvinge de unge Medlemmer til at rejse, thi Lysten herlil er stor nok hos de allerfleste.

Selvfølgelig er det ikke vor Opgave at undersøge Trang og Værdighed, ligesom vi og ogsaa er enige i at det at gifte sig er en Privatsag; men Lovene for vor Rejse- og Understøttelseskasse, hvorefter der udbetales, er jo først bleven til det de nu er efter 8 Aars Erfaring, og efter langvarige og omhyggelige Drøftelser paa alle Kongresser siden 1891, og de lader sig selvfølgelig kun ændre af en Kongres, forsaavidt der er vægtige Grunde derfor. *Red.*

Svenska Järn- och Metallarbetareförbundet.

Vor Broderorganisation Svenska Järn og Metallarbetareförbundet afholdt sin 7de Kongres i Stockholm i Dagene mellem Jul og Nytaar. Kongressen varede i 6 Dage.

Det er med en forbausende Hurtighed at Organisationen har grebet om sig inden for dette store og udstrakte Land. Svenskerne ere ogsaa flittige Folk. Trods de store Hindringer, Landets Naturbeskaffenhed har stillet i Vejen, er der som bekendt næsten ingen Lande, der kan opvise en saa stor Mængde Jærnbaner, i Forhold til sin Størrelse. Dette har jo gjort Samfærdselen lettere, men der er dog for Arbejderne en Hage ved. Det er nemlig i Sverrig betydelig dyrere at køre paa disse Jernbaner, end her hos os i Danmark. Der er vel ingen Tvivl om, at de stærkt udviklede Samfærdselsmidler, i Forbindelse med en stærkt udviklet Jærnindustri, har givet en god Jordbund for Organisationens Fremtrængen. Vore svenske Kolleger, har da heller ikke ligget paa den lade Side.

Med et Par dygtige Mænd i Spidsen, d'Hrr. Ernst Blomberg og P. Sparring, som henholdsvis Formand og Hovedkasserer, er det lykkedes at skabe en Organisation, der omspænder hele Sverrig og tæller ca. 11,000 Metalarbejdere. Denne Organisation, der nærmest er et Industriforbund, fordi det i Følge sine Love optager alle, der arbejder i Jærn- og Metalindustrien, naar de ere fyldt 18 Aar, bestaar dog næsten udelukkende af de samme Elementer, som vort Forbund er sammensat af, nemlig de forskellige Brancher indenfor Smede- og Maskinfaget.

Dette er set som Helhed, tager man Afdelingerne, vil man finde, at overalt i de største Byer er de forskellige Brancher organiseret hver for sig i Grupper. I Stockholm er saaledes alene 12 Afdelinger, i Eskilstuna og i Gøteborg 7 Afdelinger.

Der er ingen Tvivl om, at denne Form i visse Henseender er at foretrække for vor, hvor saadanne Brancher som Mekanikere, Gas- og Vandarbejdere og Gjørtlere ikke tilhører os, men staar direkte under Landsorganisationen.

Afdelingernes Antal er i Tidsrummet fra forrige Kongres indtil nu (2 Aar) vokset med 31, saaledes at

der nu findes 83 Afdelinger og Medlemsantallet er steget med *3531*.

Med Hensyn til Virksomheden da viser denne en Mængde Lønbevægelser, hvor det dog kun i enkelte Tilfælde er kommen til Strejke. Det bliver saaledes ogsaa i Sverrig mere og mere almindeligt at ordne Lønspørgsmaal ad Forhandlingens Vej; men Kravene maa ganske naturligt i disse Aaringer, hvor det bliver dyrere og dyrere at leve, stige i et betydeligt Omfang. Dette sidste fremgaar ogsaa af det svenske Forbunds Beretning, det der skrives: „De gode Konjunkturer, de forøgede Omkostninger ved Livsopholdet og Organisationens voxende Styrke, har bevirket at Krav om højere Løn fremsættes i større Grad end nogensinde."

Der ligger heri en glædelig Kendsgerning for os, da det jo simpelthen vilde være umuligt for os vedblivende at højne *vore* Levevilkaar, om ikke de omkring os liggende Lande fulgte med i Udviklingen.

Til Stede paa Kongressen vare 132 Delegerede, en ret fyldig Repræsentation, naar der f. Eks. paa det tyske Forbunds Kongres i Halle sidste Foraar kun var 132 Delegerede til at repræsentere 80,000 Medlemmer; men til Gengæld mærker man snart, at man her var noget nærmere paa Livet af de Spørgsmaal, som *er oppe*. Medens Bevægelsen i Tyskland har et stærkt politisk Anstrøg, — hvilket tydeligt kom til Orde ved deres Forhandlinger, og som forøgedes ved at disse Forhandlinger kontrolleres og overværes af en Regeringsembedsmand med et Par Politibetjente, — saa holder man sig i Sverrig strængt til det faglige. —

Vi skal ikke trætte vore Medlemmer med at referere de lange Behandlinger af Lovene for Forbundet og Rejse- og Understøttelseskassen, som jo nærmest er det samme som foregaar hos os paa vore Kongresser, men blot notere, at i Kontingentspørgsmaalet vedtoges en Resolution, der paalægger Hovedbestyrelsen at forberede et Forslag om en Forhøjelse af Kontingentet (det normale er nu 30 Øre ugentlig), med Ret for Hovedbestyrelsen til at udskrive til Strejker, inden næste Kongres.

Ligeledes vedtoges det, med visse Forbehold angaaende Forbindelsen med os, at indmelde sig i Landsorganisationen (Sverrigs samvirkende Fagforbund). Dette sidste Spørgsmaal affødte en meget lang Debat; men det endelige Forslag, hvorom man samlede sig, vedtoges ganske enstemmig, og paa samme Maade behandledes andre Sager af indgribende Natur. Kongressen bar ubetinget Præg af dyb Alvor og god Forstaaelse mellem Kollegerne. Vort Forbunds Formand, J. A. Hansen, holdt en Aften efter endt Møde et Foredrag om den danske Organisation, dens Virkemaade og Stilling efter den store Lock-out, samt bragte de svenske Kolleger en varm Tak for deres Støtte under Sommerens Kamp. Dette modtoges med et hjerteligt Bifald, og ved en Aftenen efter afholdt Souper, hvor det svenske Forbund var Vært, fremkom mange Udtalelser og Ønsker om et godt og fast Samarbejde mellem de skandinaviske Metalarbejderorganisationer og et godt Venskabsforhold mellem Kollegerne paa begge Sider Sundet.

Strejker!

2 større og en mindre Konflikt.

„Strandmøllen" og „Hellerup Skibsværft" med tilhørende Filial i Frihavnen hvis øverste Leder er den for sin Skruebrækkerfabrikation saa vidt berømte *„radikale"* Grosserer Alfred Christensen, har betænkt deres Arbejdere med en Nytaarsgave, og denne kom til at bestaa af et Reglement for ovennævnte Arbejdspladser, der søger sit Sidestykke i Brutalitet. Som alt andet af den Art, hvor Talen er om drakomiske Bestemmelser i Forholdet mellem Arbejder og Arbejdskøber, er det naturligvis en daarlig Oversættelse fra Tysk. Der henter man jo overhovedet sin Visdom fra, naar den „forvorpne" danske Arbejder skal have sig en Overhaling, og da vi talte med Alfred Christensen om Sagen, for om muligt at undgaa Strid, kunde denne Herre meddele os, at nu var man naaet dertil, at hvis ikke „Fagforeningerne kunde slaas i Stykker, saa var inden kort Tid hele den indenlandske Industri gaaet fløjten". Nu maatte i alt Fald „Hellerup Skibsværft" gøre et alvorligt Forsøg paa at arbejde uden Fagforeningsmedlemmer, erklærede Hr. Christensen, og i det nye Reglement blev der ikke forandret en Tøddel.

Det vil sikkert uden Tvivl blive et interessant Forsøg for Hr. Christensen selv som han foretager; men det er ikke afgjort, at det bliver lige saa interessant for hans Aktionærer. Det var i alt Fald efter sigende Meningen, at man vilde bygge flere Skibe, til hvilken Ende den „geniale" Direktør har paataget sig flere Bestillinger, uden Spor af Udsigt til at kunne faa dem færdige; men lad dette blive deres Sag; har de Lyst og Raad til saadanne Extravagancer, var det Synd at forstyrre dem.

For her at give vore Medlemmer en Prøve paa et saadant „Fængselsreglement", som man i det Herrens Aar 1900 finder det passende at byde Folk at arbejde under, som vel at mærke ikke ere Forbrydere, men, i alt Fald for de flestes Vedkommende, baade dygtige og hæderlige Folk, skal vi her give et Par Uddrag til bedste:

I.

„Ved Antagelse paa Fabriken skal Arbejderen fremlægge sine Legitimationspapirer, og fore vise Afskedsbevis fra det Sted, hvor han sidst har haft Arbejde, samt anerkende dette Reglement ved egenhændig Navns Underskrift i en dertil bestemt Bog, hvori et Exemplar af Reglementet er tilheftet. Enhver Arbejder faar ved sin Antagelse ved Fabriken et Exemplar af Reglementet udleveret".

Foruden denne udmærkede Begyndelse findes der et særligt Afsnit, der er betitlet „Ordensstraffe", og som indeholder ikke mindre end 26 forskellige Forbud imod bestemt angivne Ting. Dette Afsnit indledes med følgende Forord:

„Overtrædelser af Bettemmelserne af Arbejdsreglementet blive straffede med en Krones Bøde, saafremt ikke anden eller højere Straf er fastsat i nedenstaaende".

Dette Beløb, 1 Kr., er altsaa det mindste man overhovedet vil ulejlige sig med at trække af.

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelses-dato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, for hvilken Vedk. har betalt
25824	M. Christiansen	Frederikshavn	21/12 76	Frederikshavn	29/8 96	Købh. Afdl. 3	30/9 99
10643	J. N. Nielsen	Lunde, Fyen	18/11 78	Odense	30/7 98	— — -	2/9 99
12286	H. O. Hansen	Ellinge, Fyen	24/1 75	—	20/4 99	— — -	24/6 99
6398	S. Madsen	Odder	28/8 72	Købh. Afdl. 3	3/6 99	— — -	8/7 99
12015	C. V. Nielsen	Sorø	21/7 80	— — -	15/4 99	— — -	5/8 99
12023	H. Hansen	Købh.	23/10 79	— — -	15/4 99	— — -	23/9 99
12024	N. P. Hansen	Horns Herred	15/11 79	— — -	15/4 99	— — -	29/7 99
12033	J. Hansen	Ringsted	14/4 70	— — -	29/4 99	— — -	8/7 99
12039	H. S. Larsen	Nykøb. Sj.	28/8 75	— — -	27/5 99	— — -	5/8 99
5081	R. Jensen	Grenaa	2/11 79	— — -	14/10 99	— — -	14/10 99
1500	O. P. Petersen	Bloustrød	17/4 78	— — -	6/10 99	— — -	7/10 99
5957	G. Sørensen	Ringkøbing	26/9 49	— — -	27/8 98	— — -	6/5 99
9825	C. P. Petersen	Aalborg	9/2 58	Aalborg	9/1 97	Aalborg	23/9 99
6825	Anthon Andersen	–	9/2 58	—	9/1 97	—	16/9 99
289	N. C. Ott	Købh.	29/3 74	Købh. Afdl. 1	21/5 98	Købh. Afdl. 1	8/7 99
381	J. O. Køhlberg	Randers	2/4 63	— — -	12/10 95	— — -	26/8 99
501	C. V. Hansen	Købh.	21/1 74	— — -	1/2 96	— — -	10/6 99
617	H. P. Poulsen	Ølstykke	31/10 71	— — -	23/11 95	— — -	24/6 99
751	H. C. Hansen	Korsør	4/7 78	— — -	14/5 98	— — -	2/9 99
800	Lorenz Møller	København	2/1 64	— — -	4/1 96	— — -	22/7 99
834	Hans Knudsen	Odense	24/6 67	— — -	18/5 95	— — -	3/6 99
965	Charles Ytting	København	29/5 64	— — -	8/6 95	— — -	5/8 99
1078	L. A. Winger	Rudolfstadt	27/6 74	— — -	14/5 98	— — -	17/6 99
1277	H. J. Gihl	Helsingør	11/6 78	— — 2	9/7 98	— — -	19/8 99
1589	P. Corfitz	København	29/6 73	— — 3	26/8 93	— — -	19/8 99
1591	O. Hansen	Trondhjem	6/7 76	— — -	19/10 95	— — -	5/8 99
1761	A. Ohlson	Malmø	15/12 76	Malmø	4/6 98	— — -	1/7 99
1837	V. E. C. Bay	Faxe	8/6 64	Købh. Afdl. 1	23/2 95	— — -	6/5 99
2143	A. Christensen	København	30/8 56	— — -	14/3 96	— — -	2/9 99
2199	Schlichting	Flensborg	22/7 48	— — -	26/12 96	— — -	9/9 99
2206	L. Nielsen	Amager	4/11 75	— — -	27/3 96	— — -	12/8 99
2409	H. F. Hansen	Skelskør	16/1 78	— — -	23/5 96	— — -	1/7 99
2464	Andr. Andersen	Hauerslev	12/2 78	— — -	18/9 99	— — -	16/9 99
2606	Troels Lund	Roskilde	27/2 75	Aarhus	20/5 95	— — -	8/7 99
2976	C. Vilh Otto	Helsingør	21/3 66	Helsingør	24/1 92	— — -	3/6 99
3073	A. Jespersen	Odense	22/11 73	—	28/6 95	— — -	3/6 99
3233	L. O. C. Rasmussen	Nykjøbing F.	5/1 76	Nykøbing F.	9/5 95	— — -	27/5 99
3241	V. C. Jensen	København	4/11 69	Kolding	2/7 98	— — -	19/8 99
3302	Fr. C. Petersen	Flensburg	16/10 52	Lemvig	4/3 95	— — -	3/6 99
3331	O. Christensen	Jægersborg	23/10 59	Nakskov	21/5 98	— — -	24/6 99
3467	H. J. Hansen	Nykjøbing F.	23/9 70	København	6/10 94	— — -	9/9 99
3482	J. C. Nielsen	Saxkjøbing	27/8 44	Nykøbing F.	8/7 98	— — -	16/9 99
3706	V. Nielsen	Thisted	6/3 75	Randers	13/7 95	— — -	20/5 99
4147	P. N. Clausen	Horsens	7/4 73	Horsens	21/9 95	— — -	29/7 99
4017	H. P. Jensen	Følleslev	31/5 74	Kallundborg	27/8 98	— — -	22/7 99
4278	H. P. M. Skov-Hansen	Svendborg	22/9 79	Odense	30/9 98	— — -	6/5 99
4755	Vilh. Topp	Kallundborg	16/11 80	Randers	20/6 98	— — -	6/5 99
4968	N. V. E. Jensen	Bornholm	22/5 77	Købh. Afdl. 1	11/6 98	— — -	17/6 99
5431	Viggo Brasen	Frederiksberg	18/5 76	— — -	19/9 96	— — -	19/8 99
5445	H. Larsen	Aalborg	4/8 66	— — -	5/9 96	— — -	7/10 99
5464	Carl W. Sørensen	Roskilde	5/10 79	— — -	23/9 99	— — -	24/9 99
5682	A. G. Olsen	København	10/8 76	— — -	12/12 96	— — -	9/9 99
5740	S. Krohn	—	12/7 73	— 2	30/1 97	— — -	23/9 99
6025	Søren Nielsen	Grenaa	20/5 62	Aalborg	18/6 98	— — -	23/9 99
6092	Peter Graver	Langaa	15/5 77	Viborg	1/5 97	— — -	20/5 99
6208	H. Madsen	Staarby	17/11 75	Middelfart	23/5 96	— — -	20/5 99
6540	Emil Schneider	Kjerteminde	19/6 74	Odense	3/10 96	— — -	3/6 99
6834	Chr. S. Mikkelsen	Nykjøbing M.	26/12 77	Aalborg	16/1 97	— — -	24/6 99
7033	A. Bamstein	København	29/12 74	Købh. Afdl.	22/11 96	— — -	29/7 99
7040	S. Ekeløf	Jønkøping	24/7 78	Stockholm	1/1 97	— — -	27/5 99
7358	A. Burkhardt	Røthersdorf	27/6	Flensburg	18/10 97	— — -	27/5 99
7359	H. Nielsen	Kirke Hyllinge	7/1 73	Købh. Afdl. 1	18/1 97	— — -	29/7 99
7482	H. S. Hansen	Hollerslev, Slagelse	23/12 77	Slagelse	1/5 97	— — -	9/9 99
7658	H. Secker	Aarhus	21/10 76	Aarhus	4/8 95	— — -	24/6 99

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollen)

Nr.	Navn	Nr.	Navn
11231	J. P. Jensen	12862	K. O. Wiegell

Vi vil ikke trætte vore Medlemmer med at optrykke de enkelte Paragrafer i Reglementet, men vi kan forsikre, at de alle bære Vidne om, at den Hjerne de ere undfangne i, ikke er ganske normal.

Vi beklager, at det her i Landet kan lade sig gøre at danne Aktieselskaber og rejse Kapital til en saa stor Virksomhed, naar der samtidig sættes komplet vanvittige Mennesker i Spidsen for det hele; men det varer selvfølgelig heller ikke mange Dage før det hævner sig.

Det meddeles os, at følgende Personer har taget Arbejde paa „Strandmølleværftet", og vi give dem herved Titel af Skruebrækkere, med Tilladelse til at bære samme for Resten af deres Liv.

Carl Heinemann, (har arbejdet paa Lyngby Sukkerhus), sort Haar og Overskæg, gaar med Briller. Maskinarbejderne *Ernst Grosen* og *Landsberg*, begge Tyskere.

Af vore egne Landsmænd findes følgende Individer: *Peter Larsen*, ogsaa kaldet „Røgteren" *G. Sørensen* og *Carlsen* ere begge gamle Bekendte. (Deres Forretningsprincip er „aldrig betale hvad man skylder").

Endvidere findes følgende, der efter Sigende skal være rene Amatører som Brækkere: *Eyerich*, *P. Hansen* og *L. Hansen*.

Der er sendt Agenter baade til Tyskland og Sverrig for at hverve Tropper, og hvis Politiet her gjorde hvad der var Ret, saa tog de og arresterede baade „Grossereren" og hans to umulige „Direktører".

* * *

Maribo. Paa „Vulkan" i Maribo har Direktør Kiehn kastet et halvt Hundrede af vore Medlemmer paa Gaden, fordi de ikke vilde støtte ham (Kiehn) i en Konflikt med Arbejdsmændene.

Denne Konflikt er et Exempel paa hvorledes og i hvilken Grad Arbejdsgiverne ofte mangler Omtanke ved Ordning af Arbejdsforhold.

Medens vi for vore Medlemmers Vedkommende har en kontraktmæssig Ordning, der, taget som Helhed, intet er at klage paa, har det ikke været muligt for Arbejdsmændene at faa en rimelig Forhøjelse af de i høj Grad usle Lønninger, og det burde jo have været klart for Hr. Kiehn, at han ikke kunde vente, at *vi* vilde hjælpe ham at holde Lønnen nede for Arbejdsfolkene.

Der er imidlertid ogsaa en anden Side af denne Sag, som vi kort skal berøre, og denne er, at vore Medlemmer burde ikke, som de har gjort her, lære Arbejdsmændene til at være Smedehjælpere ved Ildene, thi Følgen er den, at naar Arbejdsmændene efter at have erobret Pladserne som Hjælpere, finder paa at ogsaa de vil have noget mere, saa kan de uden at spørge Svendene derom, nedlægge Arbejdet, og derved gøre det umuligt for Smederen at fortsætte.

Forhaabentligt kan denne Sag dog snart bringes i Orden, da Stillingen for Fabriken „Vulkan" er temmelig umuligt som det gaar.

* * *

Odense. Denne Strejke er af en noget ejendommelig Art. Det er nu ca. et Aar siden at Arbejdet nedlagdes hos Marius Knudsen i Odense (Brøndborer), efter at det havde vist sig umuligt at faa en Lønforhøjelse, samt en Ordning af Lærlinge- og Arbejdsmandsspørgsmaalet gennemført ad Forhandlingens Vej.

Tilstandene her maatte ogsaa siges at være i høj Grad unormale. Man arbejdede nemlig med 14 Lærlinge og 30 Arbejdsmænd, medens der kun beskæftigedes 6 Svende, og det er jo klart, at det forholdsvis let lod sig gøre for Fabrikanten at klare sig uden Svende. Arbejdsmændene var naturligvis ogsaa her, ved Svendenes Hjælp, oplært til at kunde udføre en stor Del af Svendenes Arbejde, og hvad disse ikke kunde udføre, kunde Værkføreren og de store Drenge lave.

Nu har imidlertid Arbejdsmændenes Organisation taget Affære overfor sine Medlemmer, saa vi antager, at det ogsaa her vil lykkes os at komme til Ordning, der kan tilfredsstille Parterne.

Det vilde sikkert være paa sin Plads, om vore Medlemmer i nogen Grad lagde sig paa Sinde, at har man først staaet og lært Arbejdsmænd op ved et eller andet Fag, saa er det ikke saa let en Sag for os, bag efter at forlange dem fjernede.

Amerikansk.

Paa et Værtshus i Colorado var en stræng Vinteraften en Del Maskinarbejdere forsamlede. De havde sat sig rigtig mageligt til Rette omkring Kakkelovnene, hvori Ilden knitrede og blussede lystig og frembragte en behagelig Modsætning til det barske Vejrlig udenfor, med det uigennemtrængelige Mørke og Stormen der hylende piskede Sneen og Regnen mod Kneipens Ruder.

Man havde fordrevet Tiden med at fortælle Historier, den ene mere oprørende end den anden, snart om blodige Kampe med vilde Jndianerhorder, snart haardrejsende Spøgelse- og Mordhistorier, der i al deres Overdrivelse gjorde Tilhørerne mere og mere ulystne til at begive sig ud paa den ubehagelige Vandring i Mørket og de oprørte Elementer.

Paa et Tidspunkt, da de omhandlede Æmner lod til at være udtømte og Talen derfor var gaaet i Staa, henvendte en af de Tilstedeværende sig til en Kammerat, der hele Aftenen havde siddet inde bag en Kakkelovn uden at mæle et eneste Ord til alle de andres Fortællinger, og sagde:

Naa, Charlie! hvad har Du at fortælle os? Du sidder hele Tiden saa tavs, ellers plejer Du nok at kunne levere os et lille underholdende Bidrag.

Aa—aa! svarede den tiltalte i en drævende Tone, man bliver s'gu ked af at høre paa alle de Løgnehistorier her bliver serveret, og hvis I vil have at jeg skal fortælle en, saa bliver den maaske ikke saa interessant,

som I kunde ønske den, men den er i hvert Fald overensstemmende med Sandheden.

Ja, ja! kom Du kun med den, raabte man fra alle Sider og lo.

For tre Aar siden, begyndte Charlie efter at have tænkt sig lidt om, netop paa denne Aarstid, arbejdede jeg paa et Maskinværksted, der laa oppe ved den lille Station B . . . i Coloradobjærgene. En Dag, da jeg havde afleveret et Stykke færdigt Arbejde, sagde Værkføreren til mig, at jeg skulde gaa ud paa Pladsen for at finde et Stykke Rundjærn til at lave en Forlagsaxel af, som skulde bruges til en ny Høvlemaskine, der nylig var stillet op i Værkstedet. Jeg tog Maal af Tykkelse og Længden og gik udenfor, hvor jeg fik fat i en Skovl, hvormed jeg skuffede Sneen bort paa det Sted, hvor jeg antog der var et passende Stykke Jærn at finde, og langt om længe havde jeg da ogsaa udsøgt mig et Stykke, som jeg mente at kunne bruge. Det var lidt spidst til begge Ender, men rigeligt tykt paa Midten og tilstrækkeligt langt til at jeg kunde stikke det tyndeste væk.

Naa! jeg fik et Par Arbejdsfolk til at bakse det ind i Værkstedet og efter at have centreret det og boret det for, fik jeg det anbragt mellem Pinolerne og en ordenlig Skrubspaan sat for. Da jeg var kommen godt i Gang med at dreje gik jeg hen til Kakkelovnen, hvor jeg fik mig en lille Passiar med Fred og Billy, som ogsaa skulde have en lille Varme — det var morderlig koldt den Dag.

Lige paa en Gang, allerbedst som vi staar og sludrer, raaber Fred: Vil Du se din Forlagsaxel, Charlie! og da jeg vendte mig om saa jeg, at Staalet havde hugget i, og Axlen hævede sig i en stor Bue helt op til Loftet. Inden jeg kom hen og fik min Bænk stanset var Axlen faldet ned paa Gulvet, og ligesom lamslaaet blev jeg staaende midt i Værkstedet ved at se den bugte sig, op og ned, op og ned, hen imod Stedet, hvor jeg stod.

Og véd I saa hvad det var jeg havde faaet fat paa ude i Jærnbunken — — — det var Gud døde mig en fordømt frossen Klapperslange — — —

Et Øjeblik efter sad Charlie ganske alene i Kakkelovnskrogen, alle Kammeraterne foretrak dog Uvejret derudenfor fremfor at resikere at høre flere Historier af dette Sandhedsvidne. *boy.*

Pas paa Medlemsbøgerne!

Det er ligefrem en utrolig Ligegyldighed hvormed mange af vore Medlemmer omgaaes deres Medlemsbøger.

Uden at tænke paa, hvilket værdifuldt Aktiv en saadan Medlemsbog er i paakommende Tilfælde af Arbejdsløshed, Strejke eller Lock-out, gemmer nogle den paa de utroligste Steder hvor de er udsat for at miste den. Men mange maa jo ogsaa bøde haardt derfor. I det Tilfælde at et Medlem bliver arbejdsløs just i den Periode hvor han taber sin Bog, kan han i Følge Lovene ikke faa Understøttelse forinden den er skaffet tilveje, eller efterlyst og ugyldiggjort i Fagbladet.

Denne Ugyldiggørelse igennem Fagbladet tager *mindst en Maaned*, idet man skal være sikret mod at Bogen bliver misbrugt af en anden, idet Finderen jo godt kunde finde paa at hæve den Understøttelse, som vore Medlemmer til enhver Tid er berettiget til at modtage.

Men hvor galt det nu end er at tabe sin Bog *her i Landet*, kan det dog ordnes selv om det kan koste vedkommende Medlem nogen Tab af Understøttelse, meget værre er det, som der er sket et Par Gange i den senere Tid, at Medlemmer har forlist deres Bog *i Udlandet*. Saa er det dem ganske umuligt at dokumentere deres Berettigelse i Forbundet, og det er os umuligt at forhindre at de bortkomne Bøger bliver misbrugte af deres eventuelle nye Ihændehaver, og Vedkommende vil da være henviste til at indmelde sig som nye Medlemmer, hvilket jo som bekendt har til Følge at de mister deres alt vundne Rettigheder.

Derfor maa vi indstændigt anmode Medlemmerne om at passe godt paa deres Medlemsbøger, og erindre, at det er *Værdipapirer*, som man ikke bør lade ligge i sin Overfrakke, som man hænger fra sig paa et Sted, hvor den kan blive stjaalet, ikke ligegyldig lade den ligge fremme i sit Hjem eller paa Arbejdspladsen osv., men altid betragte sin Medlemsbog som et Værdipapir, der, hvis det tabes, maaske kan skade én for mange Penge, just paa en Tid da man trænger haardest til dem.

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Frederiksgade 42, 1.
Aalborg, J. Christensen, Urbangade 15, 1. $12^1/_4$-1. $6^1/_2$-$7^1/_2$.
Assens, H. P. Rasmussen, Nygade.
Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36.
Fredericia, A. Rasmussen, Prinsessegade 74.
Frederikshavn, P.M.Ludvigsen, Kalkværksv. 18, 1. 12-1 6-7.
Holstebro. C. Madsen, Sønderland. 6—8.
Hadsund Mariager, Remuntiussen, Assens pr. H. M.
Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen. $7^1/_2$—$8^1/_2$. $11^1/_2$—$1^1/_2$. 5—7.
Hillerød, Joh. Nielsen, Gasværksvej. 12—$12^1/_2$, 7—8.
Hjørring, F. W. Bech, Toftegade. 12—1, 6—7.
Holbæk, Langhoff Petersen, Smedelundsgade 40, 2. $6^1/_2$-8.
Horsens, H. Røpke, Haumannsgade 2, St.
Herning, J. Axelsen, Vejlegade.
Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvei.
Kalundborg, J. P. Jørgensen, Pavestrædes Forl.
Koding, Th. Hansen, Allegade 12. $12^1/_4$—$1^1/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Korsør, C. Johansen, Krusesvej 36.
København, Larsleistræde 1, Stuen. 9—11.
Maribo, Th. Larsen, Kihens Vei 79.
Middelfart, O. Petersen, Grønnegade 178.
Nakskov, Sofus Larsen, Tilegade 258. 1—$1^1/_2$, 6—8.
Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkerstiftelsen. 6—7.
Nørresundby, L. Jensen, Bondrupsgade 8. 12—1.
Nykjøbing, Mors, J. Johnsen, Asylgade 26. 7—8.
— Falster, P. M. Petersen, Jærnbane Tværg. 28.
— Sjælland, L. P. Larsen, 6—7.
Nyborg, H. L. Christiansen, Vestre Boulevard 18.
Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52.
Præstø, J. A. Sørensen, Adelgade. 6—7.
Randers, H. Jensen, Skousgade 1
Ribe, J. Poulsen, Præstegade 390. 6—7.
Ringsted, A. Thomsen, Torvet 3.
Roskilde, L. Hansen, Ringstedgade 34. 7—8.
Rønne, H. P. Jensen, Vinkelvei 27.
Silkeborg, M. Jensen, Winthersvei.
Skive, J. J. Sund, Østerbro.
Slagelse, Ant. Rasmussen, St. Pedersg. 24 E. 6—$7^1/_2$.
Sorø, J. Hansen, Baggaden 67.
Stege, Chr. Eriksen, Raadhusstræde. 12—1, 6—8.
Svendborg, Jacob Jensen, Overgade 7. 12—1, 6—7.
Skanderborg, P. Jensen, Gl. Avlsgaard, Adelgade.
Thisted, C. Dysted, Nørregade.
Varde, F. C. Jensen, Slotsgade.
Veile, J. Vogelsang, Vesterbrogade 1, Stuen. $12^1/_4$-$12^3/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46.
Vordingborg, Frederik Andreasen, Algade 56.

Frederiksborg.

Afdelingen i Frederiksborg beder os meddele, at den har vedtaget at betale 1 Kr. pr. Uge i Kontingent, uanset Kontingentet til Hovedkassen.

Der er forøvrigt flere Afdelinger, der indtager en lignende Stilling.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

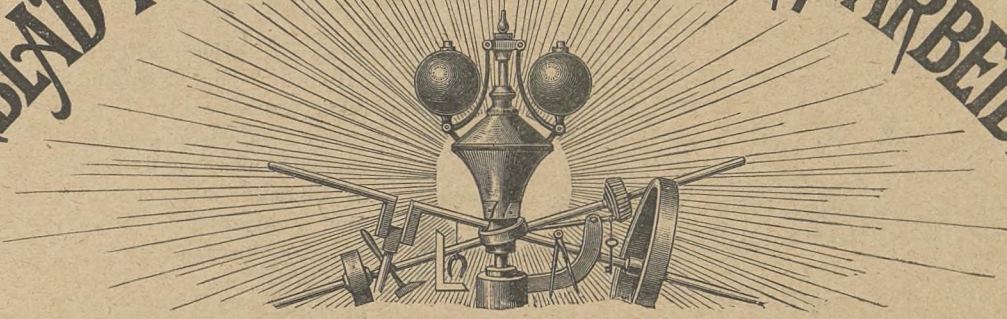
Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 1747, A. Andersen, Købh. Afdl. 4, Nr. 113, A. Lorenzen, Nr. 157, J. Johnsen, Nr. 12953, L. Andersen.

Følgende Bøger ere atter fundne: Nr. 1840, C. Kruse.

Redigeret af *J. A. Hansen.* — Trykt i Aktieselskabet „Phønix", Kbhvn. K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund

Nr. 5 | Februar 1900 | 12. Aargang

Strejken paa Hellerup Skibsværft endt!

Ledelsen kommer til Fornuft.

Mod Slutningen af det gamle Aar blev man overrasket ved at erfare, at Ledelsen af Hellerup Skibsværft havde i Sinde at give deres Arbejdere et nyt Værkstedsreglement i Nytaarsgave.

Dette Reglement var af en saadan Natur, at man nærmest maatte tro — om man ikke havde vidst bedre Besked — at det var lavet til en Institution som Vridsløselille e. l. og til Brug overfor Straffefanger.

Da vi var bleven klar over, at det virkelig var Meningen, at det skulde gælde for Hellerup Skibsværft, tillod vi os ærbødig at forespørge Direktøren, om han nu ogsaa troede at kunne gennemføre det, uden Hensyn til Arbejderne. Jo, det mente han da nok — nu skulde det være forbi med dette her „Snakken og Drikken" paa Arbejdspladsen, — saa ske hvad der vilde.

Vi forespurgte saa den bekendte radikale Grosserer Alfred Christensen, om det nu ogsaa var med hans Vidende og Vilje at saadant skete og vi fik her bekræftet at det, der her var lavet, var ikke noget, der var sket i Hidsighed, men tvertimod noget, som var lavet efter modent Overlæg.

Hr. Christensen hævdede som sin Opfattelse, at Arbejderne her i Danmark var nogle uforskammede Mennesker, der for det første ikke var til at tilfredsstille, og for det andet og tredje drev de den for meget af og saa drak de for meget. — Ikke sandt, kønne Ord i en Mands Mund, der for faa Aar siden som radikal Rigsdagskandidat bejlede til Arbejdernes Stemmer.

Arbejdet nedlagdes saa den 3. Januar efter at Hr. Christensen havde erklæret, at det var deres Hensigt at gøre et radikalt Forsøg paa at arbejde uden Fagforeningsmedlemmer. Det lykkedes virkelig ogsaa at skaffe en Del af det værste Udskud af Kains (ikke Tubalkains) Efterkommere; men samtidig gik det efterhaanden op for Aktieselskabets Ledelse, at det at arbejde med Ikke-Fagforeningsmedlemmer var en lovlig dyr Spads, og man fik da fra deres Side, ad Krogveje, arrangeret et Møde med Tillidsmænd for Arbejdsmændenes, Skibstømrernes og vor Organisation, hvor Resultatet blev, at hele det forhaandenværende Oplag af Værkstedsregler skulde vandre i Papirkurven, medens det overlodes til os at fremkomme med et Forslag til Reglement, i Overensstemmelse med saadanne, som var eller er gældende paa andre Fabriker.

Paa et senere Møde blev man enige om, at alle de antagne Skruebrækkere skulde afskediges i Løbet af 14 Dage fra den Dag Arbejdet genoptoges, saavel paa Hellerup Skibsværft som paa Filialen i Frihavnen.

Hermed turde denne Strid være endt, saafremt da ikke den noget ekscentriske Direktør skulde faa Lyst til paany at at lave Bal i Haven. Vi er selvfølgelig fast besluttede paa at hævde vor Ret til at være medbestemmende ved Fastsættelse af Arbejdsvilkaarene, uden dog at gaa videre end hvad der er fuldt ud forsvarligt for begge Parter.

Det er forøvrigt ganske mærkeligt, at et Tilfælde som det ovenfor omtalte kan passere i vor oplyste Tid.

At der indenfor de organiserede Arbejdsgivere findes Folk, som ønsker vore Organisationer der hen hvor Peberet gror, er vel nok troligt; men det er dog sjældent, at man hører dem fremsætte dem offenligt. Vi er sikkert i Almindelighed naaet dertil, at man fra begge Sider ikke alene regner med Organisationen som en Magt, men ogsaa som en i vore Dage nødvendig Faktor, til at regulere Forholdet mellem de Besiddende og de Besiddelsesløse — og saa finder pludselig Ledelsen for en enkelt Fabriksvirksomhed paa at prøve om ikke den kan slaa hele dette Forhold i Stykker.

Det var rask gjort, men det var ikke klogt gjort.

Vi gør samtidig vore Medlemmer opmærksomme paa, at det saakaldte „Strandmølleværft" vedblivende er blokeret for Tilgang af vore Medlemmer.

Dette hænger saaledes sammen, at Strandmølleværftet er en selvstændig Institution, der har sine særlige Love og en særlige Ledelse, og naar det vedblivende er blokeret, er det fordi der ogsaa her findes en Del Skruebrækkere, som maa fjærnes forinden Blokaden hæves. Navnene paa disse, og paa dem som have arbejdet paa Hellerup ville blive offentliggjorde i næste Fagblad.

Den faglige Bevægelse paa vore Statsværksteder.

I vore Dage, hvor saavel Organisationens Nytte som dens Berettigelse staar klart for alle fornuftigt tænkende Mennesker, skulde man tro, at det var en forholdsvis let Opgave at faa Staten som Arbejdsgiver til at anerkende Fagforeningerne, som det rette Organ for Arbejdernes Interesser; men hvis man tror, at dette er Tilfældet, tager man ikke desto mindre fejl.

Skønt man nu for Tiden ser alle Samfundsklasser organisere sig til fælles Kamp for de fælles Interesser — det være sig Akademikeren eller Tjenestepigen — ja, selv Vaskerkonerne har deres Forening, saa møder man dog stadig hos dem, der leder Statens Værksteder og øvrige Virksomheder, den samme Modstand og den samme Mangel paa Forstaaelse, saasnart der er Tale om, at Arbejderne fremsætter deres Krav om forbedrede Levevilkaar gennem deres *Organisation*.

Det kan ikke nægtes, at det i høj Grad er lykkedes d'Hrr. Embedsmænd og Bureaukrater at holde Arbejderne nede, ikke alene er Lønningerne paa næsten alle Statens Værksteder lavere end i andre tilsvarende Virksomheder, men den Tone, der gennemgaaende hersker i Forholdet mellem Arbejderne og de kommanderende, er af en saadan Beskaffenhed, at man ingen andre Steder vilde finde sig deri.

Til Trods for, at man i lange Tider har været klar over dette uheldige Forhold, har der dog kun været lidet at gøre derved, da det altid har manglet paa Tilslutning til Organisationerne. Arbejderne har enten anset det for aldeles haabløst at organisere sig, eller ogsaa har de lavet dem nogle saakaldte Skillingsforeninger, der ingen Tilknytning har haft til den øvrige Arbejderbevægelse. Naar man saa havde faaet dannet en Forening af den sidstnævnte Art, saa gik det løs med ærbødige Andragender til den „høje Ledelse", hvilket i heldigste Tilfælde resulterede i, at den, som nød den Ære at overbringe et saadant Andragende, fik et Par velvillige Udtalelser og nogle pæne Ord med hjem til deres Standsfæller, og dermed var den Sag færdig; men det har ogsaa hændet, at naar nogen vovede at klage paa sine Kammeraters Vegne, eller at antyde, at alt ikke var saa godt, som det burde være, saa fik han sit Løbepas, som den „væmmelige Socialistagitator" han var — og da havde man igen kvalt Revolutionen for en Tid.

Nu synes der imidlertid at skulle indtræde en Forandring i disse daarlige Forhold. Der er nemlig overalt i de sidste Maaneder sporet en Lyst til endelig at gøre et radikalt Forsøg paa at sprænge de gamle Lænker, og taber man bare ikke Modet, vil man sikkert inden ret længe spore Virkningen.

Vi skal i det efterfølgende meddele lidt om Stillingen indenfor de forskellige Værksteder og Virksomheder, som arbejder for Statens Regning:

Orlogsværftet.

Paa „Holmen", som det populært kaldes, er Tilstandene sikkert værre end de fleste andre Steder. Først og fremmest er Lønnen meget ussel. Naar undtages Torpedoværkstedet, hvor de fleste Smede og Maskinarbejdere i en Aarrække har været organiseret, er 3 Kr. pr. Dag endnu at regne for en høj Løn; men langt værre er dog den Behandlingsmaade, der bliver Arbejderne til Del.

Vel nærmest som en Følge af, at alle Formænd og Mestre paa disse Værksteder bærer Distinktioner, ogsaa under Arbejdet, er det lykkedes dem at bevare en Slags militær Kommando ved Arbejdet; ganske vist har ialtfald de private Arbejdere Lov til at svare, naar de synes det gaar for vidt, men saa ved man saa rart at straffe disse genstridige, f. Ex. ved at nægte dem Akkordarbejde, og det skal nok gøre sin Virkning i længere Tid at skulle nøjes med den elendige Dagløn, der bydes.

Selvfølgelig er saadanne Værksteder, for Mestrene og deres særlige udvalgte, et rent Slaraffenland. Mesteren eller Kvartermanden kan ganske efter Behag bestemme, hvem der maa tjene Penge og hvormeget, der maa tjenes. De kender ikke noget til, at der kommer en Klubformand, som paataler Uretfærdigheder, eller til Akkordudvalg, der vil have Indflydelse paa Fastsættelse af Akkordpriserne. Saadanne Ting bestemmer alene Mestre og Direktører og hvad de ellers hedder, alle disse betitlede og besnorede Herrer, der hvad det praktiske angaar, ofte ikke har mere Forstand eller Erfaring, end det Barn, der fødtes igaar.

Mod Slutningen af det gamle Aar blev saa nogle Kolleger, som arbejde derude, enige om, at det var paa høje Tid at gøre noget, belært af Erfaringen om, at naar man ingen Fordringer stiller, bliver det opfattet, som at man er tilfreds. Der sammenkaldtes til nogle Møder, og det lykkedes snart at faa dannet en Klub, hvis første Opgave det var at faa alle Smede og Maskinarbejdere indmeldt i Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund. Dette virkede, thi siden den Tid er det gaaet Slag i Slag med Indmeldelser, ja selv saadanne, som har været slettet for Restance og som ellers har haft deres Fristed derude, er kommen og betalt Afdrag paa deres Gæld, da Luften begyndte at blive dem for varm. Alt i alt findes der nu et saa betydeligt Antal Medlemmer af vor Organisation paa Orlogsværftet, at det Tidspunkt er nær, da vi kan tage fat for Alvor for at gennemføre vor Medbestemmelsesret om Arbejdsvilkaarene paa dette det daarligste af alle daarlige Arbejdssteder under Staten.

Tøjhuset og Geværfabriken.

Paa disse Værksteder er Lønnen noget højere, selv om den langtfra er paa Højde med, hvad der andre Steder betales for lignende Arbejde; men desto større Grund er der til at klage over den brutale Officerstone, hvormed de overordnede optræder overfor Arbejderne.

For ca. 14 Dage siden havde disse, sammen med vore og Arbejdsmændenes Organisationers Tillidsmænd, sammenkaldt til et Møde, for ligesom at ruske lidt ved dem, der var altfor søvnige. Ved dette Møde talte Formanden for Støberi-, Maskin- og Skibsværftsarbejdernes Fællesforbund, samt Formanden for Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbund, om vore Organisationers Stilling og deres Betydning, ogsaa for Statsarbejderne. Iøvrigt var dette Møde af en ret uskyldig Art, men til Trods herfor er dog flere af dem, der stod organiseret, bleven afskediget i de nærmeste Dage efter Mødet.

At saadant overhovedet kan finde Sted nu om Dage, er i høj Grad skandaløst. Det burde dog være gaaet op for vore Statsautoriteter, at det er lovligt ogsaa for Statens Arbejdere at drøfte deres faglige og økonomiske Interesser i Fællesskab, og at det at tilhøre en Fagforening, ikke er stridende mod Lov og Ret, og at det som Følge heraf er baade raat og brutalt at afskedige en Arbejder, blot fordi han har deltaget i et Møde.

Der er sikkert imidlertid kun et Middel herimod, og dette er, at alle Arbejderne paa de to Værksteder melder dem til deres respektive Organisation, saa er vi stærke nok til at kunne indpode baade Rustmesteren og hans Familie, der efter Sigende har det saa hyggeligt derude med Hensyn til at kunne besætte alle de vellønnede Pladser, en bedre Forstaaelse af, at nu er Tiden kommen, da ogsaa Arbejderne forlanger lidt Hensyntagen.

Statsbaneværkstederne.

København. Af Jærnbanens Værksteder staar Arbejderne paa de københavnske bedst organiseret. Det Antal, der nu er udenfor Fagforeningen her, har ingen Betydning, med Hensyn til at kunne tage fat paa at bringe Orden i Arbejdsforholdene. Der er da ogsaa i den sidste Tid foretaget indledende Skridt, baade fra vor og samtlige øvrige Organisationers Side, hvis Fag har Udøvere paa disse Værksteder, — i Retning af at faa en Forhandling i Stand med Jærnbaneledelsen, om saavel Løn- som øvrige Arbejdsvilkaar.

Efter den Stilling, som Organisationerne nu indtager, tør vi sikkert vente, at vi i det kommende Foraar vil kunne notere Resultater til Bedste for samtlige Arbejdere paa Banen.

Der er i det sidste Aars Tid fra nogle Arbejderes Side, som tilhører forskellige Fag, bleven gjort Forsøg paa at faa de ved Statsbanerne beskæftigede Haandværkere til at melde dem ind i et saakaldt Jærnbanearbejderforbund. Dette Forsøg er dog heldigvis strandet, da Arbejderne vare paa det rene med, at denne Separatforening ikke vilde være i Stand til at gennemføre noget Lønkrav, eftersom den ingen Rod havde i den øvrige Arbejderbevægelse her i Landet. Nu er jo imidlertid det Tidspunkt kommet, da *vi* maa tage Affære, og dette vil ske i den allernærmeste Fremtid. Med Hensyn til de øvrige af Statsbanernes Værksteder skal vi først omtale:

Aarhus. Her findes ca. 200 Medlemmer af vort Forbund paa Centralværkstedet, medens der vel omtrent findes ligesaa mange udenfor. Grunden hertil maa sikkert søges i en Skræk, der endnu sidder en Del af de ældre i Kroppen fra den tabte Strejke i 1891. Om denne Strejke skrev Forbundets daværende Formand, F. Hurup, i Fagbladet for Januar 92 følgende:

„Den 19. August udbrød Strejke paa Statsbanernes Centralværksteds Kedelsmedie i Aarhus. Strejken udvidede sig efterhaanden til ogsaa at omfatte Grovsmedene og Maskinarbejderne. Omtrent samtidig udbrød Strejker paa Caroc & Leths og H. P. Jensens Maskinfabriker. Strejkerne tabtes. Den væsentligste Aarsag hertil var, at de Strejkendes Antal blev saa stort, at det var umuligt at skaffe de fornødne Pengemidler til Fortsættelsen. Der turde samtidig være Anledning til at advare Afdelingerne mod at etablere Strejker uden Hovedbestyrelsens Billigelse; thi selv om Fordringerne ere nok saa berettigede, bør der tages Hensyn til, hvad der er gennemførligt . ."

Man mærker jo ret tydeligt her, at Hurup var paa det rene med, Fordringerne vare berettigede nok, men man manglede bare Ævne til at kunne gennemføre dem.

Det stiller sig jo heldigvis noget anderledes nu. Nu vilde en Strejke af dette Omfang ikke være i Stand til at skabe os store økonomiske Vanskeligheder; men dette forstaar en stor Del af Smede og Maskinarbejderne paa Centralværkstedet ikke. De lever bestandig paa det gamle: „Hvad kan det nytte, vi saa jo, hvordan det gik i 91".

Dette deres Standpunkt er imidlertid ganske uholdbart i Længden. De vil tidlig eller sent komme til at følge Trop med deres øvrige Standsfæller, eller ogsaa vil de blive betragtet som en Skare Individer, hvem ingen tager noget Hensyn til.

Til denne sidste Kategori hører følgende 11, der have udmeldt sig, fordi de ikke vilde betale det forhøjede Kontingent: P. Knoth, J. P. Jensen, Niels M. Henriksen, Chr. Sørensen, J. P. Chr. Jensen, Johannes Sørensen, Johannes Overgaard, A. Chr. Jensen, Sofus Jensen, N. M. Laursen (alle i Vognværkstedet), samt endvidere Jens Jensen (i Grovsmedien).

Vi gør blot disse forhenværende Medlemmer opmærksomme paa, at de i Følge vore Love kun kan optages paany mod at betale al paaløben Restance. Det kunde jo være, at vi fik dem i Tale en Gang endnu.

Nyborg. I Nyborg oprettedes i 1898 en Afdeling, der tiltraadte vort Forbund i Juli Maaned samme Aar. Kærnen i denne Afdeling skulde jo være de paa Jærnbaneværkstedet arbejdende Smede og Maskinarbejdere, og det har da ogsaa her gaaet ret godt indtil for nylig, hvor der synes at være opstaaet en Mislyd angaaende en enkelt Person. Afdelingen anmoder om at faa optaget en Klage over vedkommende i Fagbladet, fordi han, som Jærnbanearbejdernes Tillidsmand ved forskellige Lejligheder, har varetaget deres Interesser daarligt. Vi finder dog ikke dette paa sin Plads her; men vi vil anbefale Nyborggenserne at vælge dem en solidere Talsmand næste Gang.

Vi opfordrer hermed indtrængende alle vore Kolleger paa Statens Værksteder om at organisere dem. Det bør ikke længere være saaledes, at Staten giver mindre Løn end private, og naar vi kun vil, kan dette Forhold forandres.

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, for hvilken Vedk. har betalt	
8052	A. F. Møller	København	3/1 75	Købh. Afdl. 1	6/3 97	Købh. Afdl. 1	26/8 99	
8193	L. Johansen	Vemmelev	14/9 37	— — -	28/5 98	— — -	16/9 99	
8394	V. Adamsen	København	24/6 77	— — -	14/3 97	— — -	5/8 99	
8610	V. F. Honorè	Fredericia	28/2 74	— — -	6/2 96	— — -	9/9 99	
8627	H. P. Baumgaard	Holbæk	1/9 72	— — -	20/11 97	— — -	23/9 99	
8846	H. P. Jensen	Utterslev	27/5 76	— — -	26/2 98	— — -	19/8 99	
8860	A. Strück	Kallundborg	2/11 76	— — -	26/3 98	— — -	26/8 99	
8921	V. Borgstrøm	Odense	4/12 75	— — -	16/4 98	— — -	12/8 99	
9646	Holger Hansen	København	11/2 78	— — 2	15/1 98	— — -	19/8 99	
9740	H. Th. Olsen	Hillerød	26/1 72	Helsingør	16/10 97	— — -	19/8 99	
10013	H. H. Krogh	Helsingør	8/10 77	Helsingør	30/10 97	— — -	26/8 99	
10242	Anton Rasmussen	Varde	18/10 76	Kolding	21/5 98	— — -	2/9 99	
10374	Georg Andersen	København	28/1 79	Købh. Afdl. 2	23/4 98	— — -	9/9 99	
10410	J. P. Stenderup	Aarhus	9/2 79	Helsingør	29/4 98	— — -	9/9 99	
10696	P. B. Jensen	Nøraxe	3/2 76	Aalborg	15/10 98	— — -	19/8 99	
11146	A. P. Nielsen	Aarhus	15/10 54	Købh. Afdl. 1	20/8 98	— — -	9/9 99	
11156	R. Jørgensen	Hellerup	29/4 78	— — -	3/9 98	— — -	9/9 99	
11178	F. C. Petersen	Birkerød	21/12 72	— — -	17/9 98	— — -	26/8 99	
11313	C. F. J. V. Larsen	København	5/3 72	— — -	12/11 98	— — -	21/10 99	
11317	H. G. Jansen	Lolland	27/7 73	— — -	19/11 98	— — -	19/8 99	
11328	Chr. Hansen	Fejø	26/6 68	— — -	26/11 98	— — -	6/5 99	
11365	K. Holmquist	København	6/12 74	— — -	17/12 98	— — -	26/8 99	
11436	J. V. Gyllich	Attrup	21/4 78	— — -	21/1 99	— — -	9/9 99	
11466	A. C. C. Christensen	Frederiksberg	12/2 80	— — -	4/2 99	— — -	9/9 99	
11475	A. G. J. Schmidt	København	4/2 74	— — -	4/2 99	— — -	22/7 99	
11483	H. V. Madsen	—	9/12 78	— — -	5/11 98	— — -	9/9 99	
11957	A. E. Andersen	Malmø	21/4 70	— — 5	10/12 98	— — -	19/8 99	
12508	S. L. Møller	Slagelse	22/9 68	Købh. Afdl. 1	25/2 99	— — -	9/9 99	
12565	P. C. Christoffersen	København	13/12 75	— — -	18/3 99	— — -	26/8 99	
12570	Aage Glæsel	Valby	25/7 73	— — -	18/3 99	— — -	9/9 99	
12721	P. N. J. Schmidt	Fredericia	8/7 63	— — -	22/4 99	— — -	9/9 99	
12722	C. V. J. Berg	Sverrig	2/7 59	— — -	22/4 99	— — -	26/8 99	
12730	J. J. Larsen	Kallehave	5/7 71	— — -	22/4 99	— — -	29/7 99	
12734	Th. Lippert	København	16/4 45	— — -	26/4 99	— — -	9/9 99	
12843	T. Frederiksen	—	21/10 76	— — -	20/5 99	— — -	23/9 99	
12874	L. K. J. Johansen	Frederiksværk	19/5 77	— — -	10/6 99	— — -	16/9 99	
12879	Otto Olsen	Sverrig	7/10 77	— — -	12/6 99	— — -	2/9 99	
12901	Alf. Nielsen	Raadvad	18/11 66	— — -	26/6 99	— — -	2/9 99	
12915	Carl Mørck	København	10/9 66	— — -	11/3 99	— — -	9/9 99	
12918	H. C. L. Sønderkjær	-	1/7 79	— — -	19/7 99	— — -	9/9 99	
13473	Knud Wørner	Nykøbing M.	20/4 75	Aalborg	18/11 99	Aalborg	18/11 99	
3802	C. J. Sørensen	Silkeborg	21/7 76	Silkeborg	1/12 95	Aarhus	16/9 99	
5322	H. C. Friis	Horsens	28/5 75	Aarhus	18/11 99	—	18/11 99	
6630	C. Christensen	Skive	17/9 69	—	23/11 97	—	26/8 99	
7874	J. Andreasen	Vilhelmsborg	27/7 50	—	19/12 96	—	9/9 99	
9512	K. Rosenvold	Esbjerg	17/10 78	—	30/4 99	—	7/10 99	
10087	C. M. Christensen	Aarhus	20/7 70	—	10/6 99	—	25/11 99	
10336	Chr. J. Glud	Vejle	22/7 53	—	29/1 98	—	9/12 99	
10759	J. R. Langberg	Gosmer	8/8 70	—	7/5 98	—	7/10 99	
11873	Jakob Nielsen	Aarhus	5/11 57	—	10/12 98	—	5/11 99	
11772	F. Frederiksen	Sønderup pr. Nibe	11/1 75	Aalborg	11/3 99	—	2/12 99	
6133	M. Rasmussen	Grenaa	15/4 63	Aarhus	10/6 99	—	11/11 99	
6612	Chr. Nielsen	Randers	15/5 74	—	23/9 99	—	18/11 99	
6929	J. Christensen	Vinderup	6/4 79	Holstebro	10/11 98	—	21/10 99	
9384	H. Christensen	Rye pr. Vinderup	1/6 79	Skive	10/11 97	—	21/10 99	
11641	Sophus Holm	Horsens	20/5 79	Horsens	21/2 99	—	21/10 99	
7534	D. F. Mollerup	Aarhus	27/2 78	København	18/2 99	—	28/10 99	
13388	Ebbe Jeppesen	Thostrup	30/9 75	Aarhus	7/10 99	—	4/11 99	
12305	Th. Carl Mikkelsen	Sabro	28/1 80	—	8/4 99	—	14/10 99	
4542	H. Chr. Hansen		18/3 68	Odense	30/5 99	Odense	19/8 99	
11528	Hans Nielsen	Gelsted Sogn	20/1 55	Nyborg	26/8 98	—	4/11 99	(Sl. f. M.)
13202	Søren Petersen	Kyringe	5/5 48	Odense	7/6 99	—	4/11 99	(Sl. f. M.)
12296	H. P. Jensen	Ringkøbing	9/2 69	—	3/5 99	—	25/11 99	
1112	C. Rømler	Randers	20/4 55	Købh. Afdl. 1	21/1 99	Købh. Afdl. 5	16/9 99	
6861	Rudolf Holst	Swinemünde	18/12 74	— — 5	29/4 99	— — -	9/9 99	

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, for hvilken Vedk. har betalt	
6870	K F: Møller	Horsens	24/2	Købh. Afdl. 5	31/10 96	Købh. Afdl. 5	23/9 99	
7562	L. P. Petersen	Skelskør	21/6 68	— — -	13/5 99	— — -	7/10 99	
12150	H. Gammerath	Rønne	15/2 78	Rønne	11/12 98	— — -	16/9 99	
13406	L. Laugesen	Sorø	25/1 55	Købh. Afdl. 5	30/9 99	— — -	14/10 99	
13109	Niels Hansen	Karise	5/6 64	Næstved	26/3 99	Næstved	25/8 99	
13154	H. P. Emil Olsen	Færslev	27/9 77	Roskilde	27/9 99	Roskilde	20/10 99	
10876	H. Chr. Petersen	Roskilde	5/9 79	—	21/9 98	—	6/10 99	
10618	Alfr. Hans Hansen	Fjeldsted, Fyen	12/3 76	Odense	13/5 98	Odense	28/10 99	
12300	Chr. J. Jørgensen	Snestrup, Fyen	3/11 76	—	6/5 99	—	26/8 99	
13215	Lars Thorsen	Hjelmerup, —	13/4 72	—	29/9 99	—	30/9 99	
13221	M. P. Anders Andersen	Ullerslev, —	14/4 72	—	3/10 99	—	25/11 99	
13226	D. Jensen	Særslev, —	6/7 80	—	7/10 99	—	7/10 99	
4514	K. R. Andersen	Tanderup, —	19/4 63	—	22/3 96	—	23/9 99	
11689	Th. Knudsen	Odense	6/9 76	—	16/12 98	—	30/9 99	
9125	Jak. Poulsen	—	5/3 70	Aarhus	9/6 99	—	9/9 99	
13221	A. P. M. Andersen	Ullerslev, Fyen	14/4 72	Odense	3/10 99	—	25/11 99	(Sl. f. M.)
5026	Adolf Jensen	Sæby	15/2 70	Frederikshavn	15/4 99	Frederikshavn	16/9 99	
8930	Offer Jørgensen	Fjeldsted	4/7 77	Købh. Afdl. 1	23/4 98	Middelfart	28/10 99	
11832	Peter Marinus Larsen	Hjørring	10/9 76	Hjørring	1/4 99	Hjørring	28/10 99	
13345	Christen Nielsen	Sindal	3/4 68	—	20/5 99	—	14/10 99	
13273	J. Petersen	Nykøb. F.	26/4 76	Nykøbing F.	21/5 99	Nykøbing F.	9/9 99	
13275	Otto Madsen	Taars pr. Saxkøbing	11/9 77	—	26/5 99	—	9/9 99	
11941	F. Christiansen	Bursø	24/4 61	—	20/2 99	—	28/10 99	
11940	J. F. Hansen	Saxkøbing	9/2 70	—	20/3 99	—	4/11 99	
11531	Chr. Knoop	Aarhus	24/8 61	Nyborg	11/9 98	Nyborg	7/10 99	
1792	J. P. Jakobsen-Nielsen	Aalborg	22/10 73	Købh. Afdl. 4	23/9 99	Købh. Afdl. 4	28/10 99	
11770	J. C. Eriksen	Løgstør	21/1 76	Aalborg	28/2 99	— — -	25/11 99	
9685	S. C. Mogensen	Haderup pr. Horsens	6/7 75	Horsens	6/12 97	— — -	4/11 99	
1945	J. Nielsen		1/10 74	Købh. Afdl. 5	22/4 99	— — -	29/7 99	
6757	A. C. Seierdahl	København	21/12 76	— — -	8/8 96	— — -	4/11 99	
6784	Ludvig Larsen	Vestrup, Loll.	27/6 50	— — -	15/8 96	— — -	14/10 99	
8996	O. F. Strømstrad	København	6/6 61	— — -	31/12 98	— — -	16/9 99	
9458	C. Sandberg	Grenaa	1/2 79	Randers	23/10 97	— — -	20/5 99	
13293	A. Olsen	Søllested, Loll.	5/10 78	Nykøbing F.	17/6 99	— — -	4/11 99	
13413	E. Schoubye	København	24/4 72	Købh. Afdl. 5	14/11 99	— — -	4/11 99	
13473	Knud Wørner	Nykøb. M.	20/4 75	Aalborg	18/11 99	Aalborg	18/11 99	
13471	Marthinus Sørensen	Bælum	1/9 67	—	14/11 99	—	18/11 99	
13464	Anders Blok-Sørensen	Tønderup	31/12 79	—	4/11 99	—	4/11 99	
10573	Carl Markussen	Vejle	28/11 74	Silkeborg	19/11 98	—	11/11 99	
6988	S. M. Jensen	Assens	5/7 76	Odense	24/10 96	Assens	9/9 99	
11745	H. Sørensen	Holbæk	18/3 79	Holbæk	5/5 99	Holbæk	7/10 99	
2848	Jens Nielsen	Stadil	21/1 66	Randers	5/11 98	Randers	9/9 99	
3669	S. M. Sørensen	Helstrup	8/4 79	—	4/6 98	—	23/9 99	
10063	J. Kirkegaard	Thisted	25/4 76	Thisted	13/11 97	—	21/10 99	
2739	B. Laursen	Viborg	18/6 74	Aarhus	8/1 98	—	28/10 99	
3452	Hans Andersen	Roskilde	6/1 51	Nykøb. M.	1/4 93	Nykøb. M.	29/12 99	
9171	N. Nielsen	Holsted	16/5 79	Kolding	6/11 97	Kallundborg	30/12 99	
14285	Vald. Chr. Vallentin	Værslev	20/12 79	Kallundborg	25/11 99	—	25/11 99	
10106	T. V. Hansen	Raadvad	12/12 77	Nyborg	5/2 99	Nyborg	4/11 99	
10873	Chr. Eriksen	Nykøb. M.	17/7 74	Randers	7/1 99	—	25/11 99	
2613	J. C. Jensen	Ørsted	4/7 66	—	1/1 90	Aarhus	27/1 00	
2628	J. P. Jensen	Losbjerg	16/5 70	Aarhus	20/5 95	—	31/12 99	
2785	N. Møller Henriksen	Aarhus	22/6 68	—	20/8 98	—	— 99	
2602	P. Knoth	Viborg	8/10 69	—	10/6 99	—	— 99	
5009	Chr. Sørensen	Thaarup	12/10 75	—	24/6 99	—	— 99	
5011	Chr. Jensen	Vindløv pr. Vejle	5/1 62	—	24/6 99	—	— 99	
6603	Johannes Søsensen	Varde	29/9 56	—	17/6 99	—	— 99	
6842	Joh. Overgaard	Sørup pr. Nibe	26/7 76	—	31/7 99	—	— 99	
7635	Jens Jensen	Veddum pr. Hobro	16/3 66	—	10/7 95	—	— 99	
10260	Sof. Jensen	Aarhus	5/5 69	—	20/11 97	—	— 99	
10786	N. M. Lauersen	Mygind pr. Randers	23/1 68	—	28/5 98		— 99	
11519	Theodor Christensen	Storehedinge	10/5 78	Svendborg	23/9 99	Svendborg	14/10 99	
9693	N. Berthelsen-Hansted	Horsens	5/1 78	Horsens	14/6 97	Horsens	18/11 99	
3221	N. Murmann	Thorsted	16/12 53	—	15/12 94	—	2/12 99	
6304	P. M. Petersen	Brørup pr. Horsens	15/4 78	—	15/9 96	—	26/11 99	

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollen)

Nr.	Navn	Nr.	Navn
7658	C. F. Secher	9200	B. Olsen
11631	C. Bauer.	11530	A. Jørgensen
9185	L. P. Frandsen	7503	Israelsen
6025	Søren Nielsen	5740	S. Krohn

Vort Forhold til Arbejdsmænddne.

Søger Arbejdsmændene Kamp med os?
En umulig Redaktør.

Vi har gentagende her i Fagbladet — rent sagligt — behandlet Spørgsmaalet om den Fare der truer os ved Arbejdsmændene og Fabrikanternes forenede Bestræbelser for at fortrænge Smede- og Maskinarbejderne fra vore Fabriker og Værksteder, og søge ikke faglært Arbejdskraft indført i Stedet. I sidste Fagblad skrev vi atter en Artikel om dette Spørgsmaal, hvori vi slog til Lyd for, at Arbejdsmændene naar de overtog vort Arbejde, skulde have samme Løn som vi for det samme Arbejde, og for at vore Arbejdsgivere skulde *oplære* deres Lærlinge i Stedet for at *udbytte* dem.

Denne Artikel har nu *„Arbejdsmændenes Fagblad"* optrykt i sit sidste Nummer.

Vi have intet at erindre imod at „Arbejdsmændenes Fagblad" laaner vore Artikler til at pynte lidt op med, iblandt dets temmelig tynde Stof, men naar de fremhæver enkelte løsrevne Sætninger af vor Artikel, for at give det Udseende af, *at vi har angrebet Arbejdsmændene*, saa maa vi protestere. Vor Artikel var som alt sagt rent saglig, og kunde som Helhed slet ikke fornærme Arbejdsmændene, hvilket da heller ikke har været vor Mening. Vi vilde kun give en ren objektiv Fremstilling *af de faktiske Forhold.*

Men „Arbejdsm. Fagblad" skaber sig som om vi offentlig har fremsat usandfærdige Beskyldninger mod Arbejdsmændene og deres Organisation og truer os med „Lock-outmændene og deres Staldbrødre". Særlig bebrejder Fagbladet os en løsreven Sætning af vor Artikkel, hvori udtales, at Arbejdsmændenes Organisation skulde forbyde deres Medlemmer at drive en ligefrem Smudskonkurrence mod os faglærte Smede og Maskinarbejdere, og hævder, at Arbm. Organisation altid har forbudt deres Medlemmer at tage Arbejde paa de Steder, hvor Svendene har forladt Arbejdet paa Grund af Konflikt.

Rent bortset fra, at denne Paastand i Praxis vilde vise sig lidt skrøbelig, skal vi oplyse det ærede Fagblad om, at det at optage Arbejde, som andre Arbejdere have nedlagt, ikke kaldes Smudskonkurrence, *men simpelt hen Skruebrækkeri.* Smudskonkurrence derimod er i dette Tilfælde at opfordre sine Medlemmer, direkte eller indirekte, til at søge at erobre Smedenes og Maskinarbejdernes Pladser ved at tilbyde sig til en ringere Betaling end disse. *Men det har i alt Fald det ærede Fagblad gjort.* I en Artikkel i nævnte Fagblad for Oktober 1899 under Overskrift *„Fornuft kontra Kamplyst"*, skriver det:

„Nuvel!" siger Smedene, „Pas vore Maskiner, men forlang saa noget for det. Nægt at gøre det, uden I faa Smedenes Timeløn".

Det er noget, der lyder godt og tilsyneladende ser sundt ud, men, ja der er nemlig et „Men" ved dette, og det endda et meget stort.

Naar vi betænker, at Danmark ifølge sin Lidenhed og sin forholdsvis ringe Indflydelse paa Industriens Verdensmarked absolut maa sakke bagud, maa rette sig i mangt og meget efter de store Kulturlande, naar vi betænker dette, maa vi, om end nødtvungent, give Fabrikanterne Ret i, at i Udlandet anvendes Arbejderen til hvad han kan udrette, uanset hvad han er, og hvad han har lært, og vi kan aldrig for vort lille Land fordre en Førerstilling eller mene, at vore hjemlige Skikke skulle blive Rettesnor for de store Kulturlande, hvorfra vi hente baade Materiale og Ideer.

Se her har vi det ærede Fagblads Stilling. Af Kærlighed til de stakkels Fabrikanter, der fører en haard Kamp med den udenlandske Konkurrence, tilbyder Bladet dem Arbejdsmændene til en lavere Betaling end den der gives de faglærte. Men Bladets Medynk med Fabrikanterne er kun Krokodillegraad. Thi lige efter skriver det:

Om Smedene her viste sig fuldt solidariske, kunne Sagen maaske blive en anden. Vilde Smedene nægte at optage det Arbejde, Arbejdsmanden maatte forlade paa Grund af sin Fordring, vilde holde paa, at den Mand, Arbejdet var tilbudt, ogsaa skulde have det at udfsre, ja, da kunde der maaske udrettes en Del ogsaa paa dette Omraade.

Altsaa, naar en Arbejdsmand faar Tilbud fra en Fabrikant om en lavere Pris paa et Stykke Arbejde, end en faglært Arbejder hidtil har faaet, skal den faglærte, saavel som hans Kolleger, vise sig „solidariske" ved at blokere det vedkommende Arbejde, *sig selv altsaa*, for at:

1) Arbejdsmændene kan faa det paagældende Stykke Arbejde for sin egen Mund, og
2) Arbejdsmanden kan faa den samme Pris for Arbejdet, som den faglærte Arbejder hidtil har faaet.

Og naar Smedene ved denne mærkelige „Solidaritet„ har faaet gennemført disse to Punkter, saa er der ikke noget, der hedder udenlandsk Konkurrence eller Hensyn til Fabrikanterne længere.

Tyskland.

Udviklingen af den tyske Jærn- og Metalindustri.

Det tyske Riges statistiske Aarbog udgiver en Beretning over Fremgangen af den tyske Jærnindustri fra Aaret 1883 til 1897, der stiller sig som neden anført.

I Aaret 1883 var der i Tyskland 779 store Virksomheder til Frembringelse af Jernerts, medens der i 1897 kun var 708, altsaa 71 Fabriker mindre. Antallet af Arbejdere forringedes i lige Maade fra 39,658 til 37,991, hvilket er 1667 Mand mindre. Derimod steg Produktionen fra 8,756,600 Tons til 15,466,000 Tons omtrent til det dobbelte. Og Omsætningen fra 39,139,000 til 60,880,000 Mk., en forhøjet rund Sum af $21^1/_2$ Million Mk.

For Arbejderne sammenlignes Statistiken i følgende: I Aaret 1883 var en Arbejders gennemsnitlige Aarsproduktion 220 Tons og i Aaret 1897 407 Tons, eller 76 % mere, medens Værdien af den enkelte Arbejders Aarsproduktion var i 1883 991 Mk. og i 1897 1608 Mk. eller 69 % mere, skønt Prisen paa Indkøb af Raamateriale i 1883 stillede sig saaledes: 1 Ton Jærnerts kostede Mk. 4,72 og kun 3,88 i 1897, hvoraf man vil forstaa, at Fabrikanterne har haft de største Begunstigelser. Ligeledes stiller det sig i Zink-, Bly- og Kobberindustrien. Angaaende Jernstøberierne, hvortil vore Læseres Interesse særlig er knyttet, stiller Tallene sig saaledes: „I Aaret 1883 fandtes 1056 Støberier med et Antal af 43,012 Arbejdere, hvorimod der i 1897 var 1216 Støberier med et Arbejderantal af 79,884 altsaa i Løbet af de 14 Aar en Forøgelse af 36,832. Massen af smeltet Jern androg i Aaret 1883 740,200 og i 1897 1,681,000 T., som man ser mere end det dobbelte i anførte Tidsrum. Nedenanførte Tal vil bevise, at Forøgelsen af Productionen samtidig har skabt forøget Indtægt for Kapitalisterne i samme Forhold. Af almindeligt Støbegods (saakaldt anden Smeltning) leveredes i:

1883		1897	
Rør		Rør	
Arb.	108,900 T.	Arb.	177,600 T.
Værdi	17,450,000 Mk.	Værdi	24,912,000 Mk.
Alm. Støbegods		Alm. Støbegods	
Arb.	545,200 T.	Arb.	660,600 T.
Værdi	101,856,000 Mk.	Værdi	112,744,000 Mk.
Andre Sorter		Andre Sorter	
Arb.	62,900 T.	Arb.	133,200 T.
Værdi	18,113,000 Mk.	Værdi	40,371,000 Mk.

Derudover er flere andre Fabrikationsgrene, f. Ex. Krigsmateriale og meget andet, som vi ikke ville trætte vore Læsere med.

Man faar herigennem en Prøve af, hvorledes den tyske Industri har blomstret i disse 14 Aar — Aarene 1898—99 har selvfølgelig yderligere forøget Produktionsmængden; men spørger man om al denne Velstand er kommen Arbejderne til Gode, saaledes at de har faaet, hvad der kunde tilkomme dem, som den vigtigste Faktor i Produktionen, saa maa dette besvares med et absolut nej. Noget har de vel erobret; men var Organisationerne noget mere udbredte i Tyskland, kunde og burde det have været noget bedre.

Fra vore Afdelinger.

Kbhvn. Afdl. I.

Nedennævnte Kolleger har endnu ikke, trods gentagen Henvendelse, opgjort deres Kuponbøger fra Lockouten; vi se os derfor nødsagede til at offenliggøre deres Nr. og Navn i Fagbladet for at Kollegerne paa de Værksteder, hvor de arbejder, kan gøre deres til, at de opfylde deres Forpligtelser.

Nr. 545 J. Jørgensen, Valdemarsg. 36, Kuponb. 1019.
- 6873 L. Bertelsen, Evaldsgade 8, 4. — 1022.
- 12654 O. Smith, Raadhusstrræde 17, 1. — 1051.
- 12614 V. Vollertsen, Ahrensbergsg. 15, 4. — 1073.
- 3765 J. P. Andersen, Gothersgade 65, 4. — 2922.
- 4967 N. C. Jensen, Valdemarsg. 43, St. — 2958.
- 2289 V. Mortensen, O. Fischersgade 48, 1. — 2948.

V. Boesen, Formand.

Næstved.

Fra Næstved har vi modtaget følgende:

Medlem Nr. 7003 Otto Gahrn, født den 11. Sept. 1871 i Næstved og indmeldt den 6. Marts 1897 i Afdelingen i samme By, har udmeldt sig af vor Forening. Han mener nu, at det kristelige Fagforbund, der efter hans Udsagn „er bygget paa Vorherre" (huha!), er tilstrækkeligt for ham.

Ved at forhøre os hos Manden fik vi det Svar, at han efter at have raadført sig med Vorherre (!!) var kommen til det Resultat, at han maatte vende Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund Ryggen.

Det er beklageligt, at denne „Kollega" først er naaet dertil efter at han har oppebaaret 330 Kr. i Understøttelser fra os (han har i samme Tidsrum betalt ialt 65 Kr. i Kontingent). Det er ligeledes beklageligt, at det først nu er gaaet op for ham' at det at være Fagforeningsmedlem er i Strid med indre Missions Lære. Saadanne Ting som Lønforhøjelser, der gennemføres ved Fagforeningens Hjælp, tager Hr. Gahrn selvfølgelig imod, og siden hykler han videre med alle de andre hellige Hyklere i den saakaldte „kristelige Fagforening".

Det anbefales Kolleger i andre Byer at have et vaagent Øje med de her omtalte Foreninger. De optager efter sigende saavel kristelige Arbejdsgivere som Svende, Drenge og Arbejdsmænd af samme Kaliber.

Chr. Sørensen,
Formand for Næstved Afdeling.

Vordingborg.

Kleinsmed Petersen her i Vordingborg er Lockoutmester om en Hals. Efterat undertegnede har arbejdet for ham i ca. 9 Aar som Smede- og Skruestiksarbejder er han naaet saa vidt, et han er klar over, at det ikke kan betale sig at holde Svend, naar man skal betale saa fabelagtig høj en Løn som 30 Øre pr. Time. Derfor maatte jeg fortrække og Hr. Petersen fortsætter nu sin Virksomhed, til Held for den danske Industri, med 3 Drenge.

Hr. Petersens Navn vil pynte svært i Bladene, naar der næste Gang erklæres Lock-out af samtlige Smedemestre, som i Forvejen ingen Svende beskæftiger.

F. C. Andersen,
Formand for D. S. M. F. Klub i Vordingborg

Lidt Medlemsstatistik.

Vi har i de sidste Fagblad bragt Lister over vore slettede Medlemmer, for at disse ikke skal kunne slippe ind i Forbundet igen, uden at betale hvad de skylder. Listen denne Gang er større end i noget andet Fagblad, og da vi har hørt Udtalelser fra meget ivrige Modstandere af Kontingentforhøjelsen om, at disse mange Slettelser var en Følge af denne, skal vi knytte et Par Bemærkninger til Forklaring af Fænomenet.

Først maa vi berolige dem der har troet at Kontingentforhøjelsen vilde skabe et uhørt Frafald fra Forbundet. Noget saadant er ikke sket. Nu midt i Februar foreligger der Meddelelser fra Afdelingerne om hvormange der er falden fra. Vi betænker os ikke paa at oplyse det. Paa *Aarhus Jærnbaneværksted* er der 11 Medlemmer udtraadt paa Grund af Kontingentforhøjelsen, 5 Mand paa Sukkerfabriken i Assens, og 1 *(en)* i København (hos Burmeister).

Som man sér, er det ikke videre slemt.

Men hvor kommer alle de slettede Medlemmer fra, vil man spørge. Vi skal forsøge at forklare det.

Det er ingenlunde noget nyt, at Forbundet har mange slettede Medlemmer. I 1897 var der **1794**, i 1898 **1420** og desuagtet gik vi *frem i Medlemsantal* i disse 2 Aar henholdsvis med 726 og 973. Sagen er den, at en stor Del af de slettede Medlemmer er Folk, der *rejser uden at melde Afgang, der bliver syge uden at melde det, der kommer ud at sejle som Fyrbøder eller Maskinmester* uden at melde det til deres Afdeling, *der overgaar til anden Livsstilling, der tager midlertidigt Ophold hos deres Forældre paa Landet* o. s. f.

Ved et Blik paa Listen over slettede Medlemmer, vil det ogsaa strax falde i Øjnene, at det saa godt som altid ere ganske unge Medlemmer, der blive slettede. Folk, der endnu ikke har fundet noget blivende Sted, og for en Tid forsvinder de da fuldstændigt fra Jordens Overflade, uden at nogen egentligt kan forklare hvor de blive af, indtil de en skønne Dag melder sig til en eller anden Afd. med Forespørgsel om, „hvad de skal gøre ved denne Medlemsbog" og med Forklaring om at de har været syg, bortrejst e. l.

Men trods alle de slettede Medlemmer vi for Kontrollens Skyld er nødt til at offentliggøre i Fagbladet, gaar Forbundet dog sin sejrige Gang frem, ogsaa i Medlemstal. Den 1. Jan. 1897 talte Forbundrt **4,657** Medlemmer. den 1. Jan. 1898, **5,383**, den 1. Jan. 1899, var der **6,356**, og ved en *løselig Sammentælling* vi nu har foretaget var der **7,100** Medlemmer. Dette sidste Tal maa ikke gøre Krav paa at være aldeles paalideligt, men det er snarere for lille end for stort.

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Frederiksgade 42, 1.
Aalborg, J. Christensen, Urbangade 15, 1. $12^1/_4$-1. $6^1/_2$-$7^1/_2$.
Assens, H. P. Rasmussen, Nygade.
Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36.
Fredericia, A. Rasmussen, Prinsessegade 74.
Frederikshavn, A. Andersen, Munkegade 6. 12—1, 6—7.
Holstebro. C. Madsen, Sønderland. 6—8.
Hadsund Mariager, Remuntiussen, Assens pr. H. M.
Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen. $7^1/_2$—$8^1/_2$. $11^1/_2$—$1^1/_2$. 5—7.
Hillerød, Joh. Nielsen, Gasværksvej. 12—$12^1/_2$, 7—8.
Hjørring, F. W. Bech, Toftegade. 6—8, Søndag 12—2.
Holbæk, Langhoff Petersen, Smedelundsgade 40, 2. $6^1/_2$-8.
Horsens, H. Røpke, Haumannsgade 2, St.
Herning, J. Axelsen, Vejlegade.
Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvei.
Kalundborg, C. Christensen Missionshjemmet 12. $12^1/_4$—$12^3/_4$, 6—7.
Koding, Th. Hansen, Allegade 12. $12^1/_4$—$1^1/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Korsør, C. Johansen, Krusesvej 36.
København, Larsleistræde 1, Stuen. 9—11.
Maribo, Th. Larsen, Kiehns Vei 79.
Middelfart, O. Petersen, Grønnegade 178.
Nakskov, Sofus Larsen, Tilegade 258. 1—$1^1/_2$, 6—8.
Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkerstiftelsen. 6—7.
Nørresundby, L. Jensen, Bondrupsgade 8. 12—1.
Nykjøbing, Mors, J. Johnsen, Asylgade 26. 7—8.
— Falster, M. Frandsen, Kraghovevej. 6—7, Søndag 10—12.
— Sjælland, L. P. Larsen, 6—7.
Nyborg, H. L. Christiansen, Vestre Boulevard 18.
Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52.
Præstø, J. A. Sørensen, Adelgade. 6—7.
Randers, H. Jensen, Skousgade 1
Ribe, J. Poulsen, Præstegade 390. 6—7.
Ringsted, A. Thomsen, Torvet 3.
Roskilde, L. Hansen, Ringstedgade 34. 7—8.
Rønne, H. P. Jensen, Vinkelvei 27.
Silkeborg, M. Jensen, Winthersvei.
Skive, Chr. Lorentsen, Østerbro.
Slagelse, Ant. Rasmussen, St. Pedersg. 24 E. 6—$7^1/_2$.
Sorø, J. Hansen, Baggaden 67.
Stege, Chr. Eriksen, Raadhusstræde. 12—1, 6—8.
Svendborg, H. C. Jørgensen, Ragnhildsvej 3. 12—1, 6—7.
Skanderborg, P. Jensen, Gl. Avlsgaard, Adelgade.
Thisted, C. Dysted, Nørregade.
Varde, H. P. Hansen, Søndergade. 6—7.
Veile, J. Vogelsang, Vesterbrogade 1, Stuen. $12^1/_4$-$12^3/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46.
Vordingborg, Frederik Andreasen, Algade 56.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 5401, H. Christensen, Købh. Afd. 1, Nr. 10811, C. Nielsen, Købh. Afd. 1, Nr. 4666, M. Sørensen, Aarhus, Nr. 9114, Nisted, Aarhus, Nr. 7896, Chr. Jensen, Aarhus, 4709, C. Madsen, Vejle, Nr. 1303, A. Hansen, Købh. Afd. 2.

2 Bøger begge lydende paa **Nr. 4884** og Navnene Marius Frederiksen og Niels Edv Chr. Hansen, indkaldes til Revision paa Hovedkontoret.

Bog Nr. 8762 Th. Boch er atter bragt til Veje.
Købh. Afd. 1.

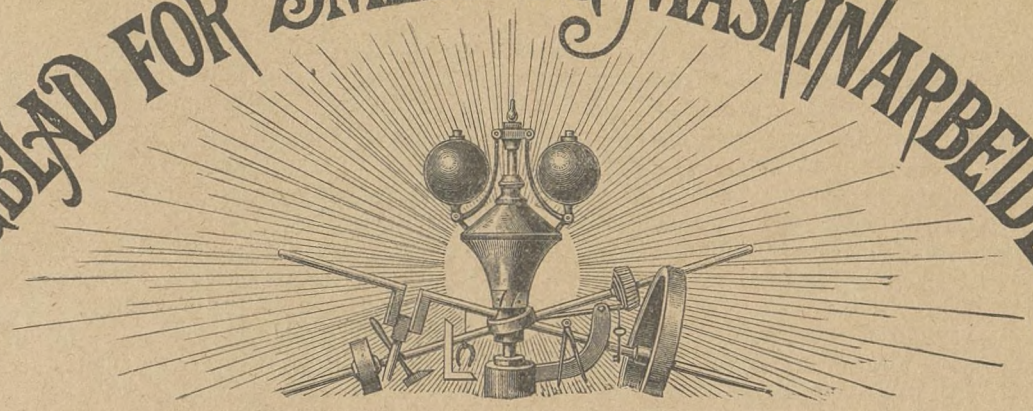
Fejltagelse.

Ved en beklagelig Fejltagelse fra vedkommende Afdelingskasserers Side, staar Nr. 6025, *Søren Nielsen*, i sidste Fagblad blandt de Medlemmer, der er slettede paa Grund af Restance.

Vi beder Søren Nielsen undskylde, og kan bevidne, at han aldrig har gjort sig fortjent til Optagelse i dette Selskab.

Redigeret af *J. A. Hansen.*
Trykt i Aktieselskabet „Phønix", Kbhvn. K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund

Nr. 6 | Marts 1900 | 12. Aargang

Til Kongres.

Forbundet afholder sin 7. Kongres.

Naar Hovedbestyrelsen nu kalder sammen til Kongres, saa kommer dette vel nok en Del af vore Kolleger noget overraskende, — og vi skal ikke nægte — vi er selv noget overraskede.

Dette Faktum, at der virkelig foreligger et Forslag til Overenskomst, som efter fredelig Forhandling, under fredelige Forhold er vedtaget imellem — og underskrevet af Hovedbestyrelsen og Bestyrelserne for Fabrikant- og Mesterforeningerne, klar til at forelægge for vore Medlemmer, dette maa absolut betragtes som en Begivenhed af en ganske usædvanlig Art indenfor vor Organisations Historie. Noget lignende er nemlig ikke hændet før.

De af vore Medlemmer, der har fulgt Begivenhedernes Gang siden Afslutningen af den store Lock-out, vil imidlertid have erfaret igennem Læsning af Fagbladet, saavel for Oktober Maaned ifjor, som for Januar d. A., at der i Løbet af det sidste Halvaar er ført indgaaende Forhandlinger, sigtende til at skabe Betingelser for Ro og Stabilitet i Arbejdsforholdene indenfor vort Fag.

Skulde det virkeligt være muligt — og vi har ikke Ret til at tvivle derom — at de klogeste blandt vore hjemlige organiserede Arbejdsgivere er komne til Erkendelse af, at det, der betaler sig bedst, og det, som derfor i alle Parters velforstaaede Interesse bør tilstræbes, er et loyalt Samarbejde mellem de bestaaende Organisationer.

Det er som et Par stridende Kæmper, der har taget de første 3 Omgange (85, 97, 99) uden afgørende Resultat og derfor et Øjeblik raadslaar om at lade Kampen forblive uafgjort.

Der er vel ingen Tvivl om, at det, som har bragt Fabrikanterne ind paa disse Tanker, er en Slags Bevidsthed om, at saaledes, som det har gaaet i de senere Aar og saaledes som Forholdene har udviklet sig, kan det ikke vedblive at gaa, uden at det maa medføre en fuldstændig Ødelæggelse af Erhvervslivet og vor ellers saa blomstrende Jærnindustri. Der er med andre Ord opstaaet ligesom en Trang til at forsøge at bryde nye Baner og glemme Fortiden.

For os og for Arbejderne som Helhed er Tiderne onde. Alt, hvad der hører til en Arbejders Fornødenheder er i den senere Tid, ialtfald i de store Byer, undergaaet en Prisstigning, der i mangfoldige Tilfælde er rent ud fabelagtig. Det har under disse Forhold været uhyre svært at faa vor Løn til at holde Skridt med, hvad Livet kræver af Udgifter, særlig for Familieforsørgerne. Det, vi derfor skulde naa, var Indførelse af en Minimalløn, der kunde skaffe os alle de smaa Lønstridigheder af Vejen, og dermed noget mere Tryghedsfølelse hos hver enkelt Arbejder.

Kun herigennem, og ved at hver enkelt, saavel Arbejdsledelsen som Arbejderen, gør sin Pligt og arbejder i fuld Forstaaelse, kan der skabes Betingelser for, at Arbejdslønnen kan komme til at svare til vort Behov.

Der er Grund til at tro, at vi med de foreliggende Forslag kan naa et Stykke fremad i den her antydede Retning.

Derfor kalder vi paa vort Forbunds højeste Myndighed, Kongressen.

Statsbanerne.

Hvad vil Baneledelsen?

Den 20. Februar d. A. sendte vi Statsbanernes Maskinchef, Hr. Busse, en Skrivelse, hvori vore Krav, med Hensyn til Minimalløn, Tillæg til højere Lønninger, samt en Ændring af de bestaaende Værksteds- og Akkordregler, vare præciserede.

Samtidig var lignende Krav fremsatte fra de øvrige Organisationer, som har Medlemmer paa de danske Statsbaner.

I nogen Tid hørte man saa intet til, hvad der foregik; først den 10. Marts erholdt vi skriftlig Meddelelse fra Hr. Maskinchef Busse, om at vore Fordringer vare indsendte til Generaldirektoratet for Statsbanedriften.

Hvad nu? Det er naturligvis haardt for en Ledelse, der er vant til at regere efter Principet „vi alene bestemmer" osv., at gaa til en aaben Forhandling med os; men vi tror dog at have mærket paa forskellig Maade, at man alligevel beskæftiger sig med Tanken om noget saadant.

Det kan heller ikke nægtes, at her er meget at ændre og meget forsømt at oprette. Minimallønnen er endnu nede paa 26 Øre pr. Time her i København, og med Hensyn til Akkorders Indgaaelse er man meget langt tilbage i Tiden. Den almindelige Forstaaelse af Akkordsystemet, som en fri Overenskomst mellem den enkelte Svend og vedkommende Arbejdsgiver eller dennes Repræsentant, der, naar den er indgaaet, er en fuldgyldig Kontrakt, som begge Parter skal respektere — den kender man paa Statens Værksteder ikke noget til.

Her gælder det endnu, at hvis en Mand er gode Venner med en Værkfører, saa kommer det ikke saa nøje an paa en god Akkord; men er det omvendte Tilfældet, har Manden paa en eller anden Maade gjort sig udtilbens, eller ikke finder Naade for Herrens Øjne, saa ved Værkføreren at ramme ham paa det værste Sted, dels ved at reducere Akkordpriserne, dels ved rent ud at sætte ham paa Dagløn.

Med disse Tilstande maa det snart have en Ende, og skulde det lykkes os at komme til en Overenskomst med de private Arbejdsgivere, hvad der nu er nogen Udsigt til, saa er Tiden inde, da Baneledelsen maa strække Gevær, saaledes at vore der beskæftigede Kolleger, igennem deres Klub bliver taget med paa Raad, naar Talen er om Fastsættelsen af Akkorder, og saaledes, at de gennem deres Organisation bliver medbestemmende om Timelønnen og de øvrige Forhold, hvorunder de udfører deres daglige Gærning.

Vi skal senere holde vore Medlemmer á jour med hvorledes denne Sag forløber i sine Detailler.

Nogle Ord til Eftertanke.

Efter at vi ere komne lidt til Ro efter Lock-out'en ifjor Sommer, kunde Tiden maaske være inde til at se lidt nærmere paa, hvorledes denne har virket, med Hensyn til de store Principspørgsmaal, som ere nævnte i Forliget, og hvilke Forandringer i Arbejdsmethoden, der er foregaaet indenfor vort Fag.

Jeg vilde gærne i disse Linier dvæle lidt ved et af disse Spørgsmaal, nemlig „Formandsspørgsmaalet". Det er nemlig saa, at flere af vore gamle Medlemmer af Fabrikanterne bliver tilbudt Pladser som Værkfører eller Formænd. Nogle har saa ment at kunne skabe sig en fast Stilling og har modtaget en saadan Plads; men for at faa den, bliver det forlangt, at de skal udmelde sig af Organisationen. Man maa indrømme Fabrikanterne, at en saadan Foranstaltning sikrer dem disse Mennesker som lydige Redskaber i deres Hænder og Parolen bliver da ogsaa i Reglen: „De maa sørge for, at Arbejderne bestiller noget mere, derfor faar De Deres Løn," og lignende pæne Ordrer. Naar dette er gaaet en Tid, vaagner imidlertid Æresfølelsen hos disse Mennesker igen, og de opponerer mod den Behandling, de faar, men saa vil de først mærke, hvor lidt de bliver regnet for, og bøjer de ikke Nakken, er de sikker paa en Opsigelse.

Da dette har gentaget sig flere Gange, og disse Mennesker først nu opdager, hvor stort et Fejlgreb de har begaaet, og hvilket Tab det er for dem at have mistet deres gamle Rettigheder i Organisationen, mener jeg med disse Linier at ville indpode i vore Medlemmers Bevidsthed, at de skal betænke dem to Gange inden de modtager saadanne Pladser, hvor det forlanges, at de skal udmelde sig af Organisationen; thi hvis de ikke skal bruges til Slavefogeder overfor deres forhenværende Kammerater, vilde de vel nok lige saa godt kunde værne om Fabrikantens Interesse, naar de staar i Organisationen, som naar de staar udenfor. Da disse Bemærkninger imidlertid let vil kunne give det Udseende af, at vore dygtige Kolleger fraraades i alle Tilfælde at søge Værkfører- eller Formandspladser, maa det siges, at det dog ikke er alle Arbejdskøbere, der ser saaledes paa Forholdene, at det er umuligt, at en Formand kan staa paa en god Fod med Arbejderne, og for saadanne Værksteders Vedkommende er man ogsaa sikker paa, at en Værkfører, der er udgaaet fra Arbejdernes Midte, altid kan faa den Respekt, som er nødvendig, uden at han behøver straks at vende sin Organisation Ryggen. Er der saa gaaet en Tid og vedkommende Arbejder ser, at han kan bestride Pladsen, og komme ud af det med sine Overordnede, saa kan det jo være tidsnok at tænke paa Udmelding.

Moralen af disse Linier er derfor: Modtag aldrig nogen Værkfører- eller Formandsplads, uden at der gives en Prøvetid, hvor man kan lære Forholdene at kende. *V. B.*

* * *

Vi ere enige med Hr. V. B. i hans Betragtninger over Formandsspørgsmaalet, for saa vidt disse gaar i Retning af at sige til disse Formandsæmner, at de ikke skulde skynde dem altfor stærkt med at melde dem ud, da Resultatet som oftest er dette, at de efter kort Tids Forløb igen kommer og betaler deres Restancer, for at blive Medlem paany.

Dette fører jo nemlig kun til, at de mister deres Anciennitet, hvor Talen er om at nyde de Goder, som Organisationen byder.

Vi skal dog samtidig — nu da Spørgsmaalet er draget frem, gøre et Par Bemærkninger dertil i al Almindelighed.

Naar man vil diskutere dette Spørgsmaal, saa maa man først og fremmest huske paa, at der i denne Sag er tre Faktorer, som man maa regne med.

Lad os, for ikke at fornærme Fabrikanterne, sige, at de er den første Faktor — det er jo nemlig dem, der vælger deres Formænd. Den anden Faktor er selve Formændene eller „Formandsæmnerne", og endelig er

der den tredie Faktor „Organisationen", fra hvis Rammer i Reglen Formændene udgaar.

Skønt vi ikke tror, at dette Spørgsmaal er af dem, der vil volde os store Bryderier, saa meget mere som vi ogsaa paa dette Punkt, ved de i den senere Tid førte Forhandlinger med Mesterforeningerne, er kommen til nogen Forstaaelse, saa er det dog en Kendsgærning, at Parterne ser ret forskelligt derpaa.

Lad os straks sige, at Fagforeningen sikkert uden at lide noget væsenligt Tab, kan undvære de forholdsvis faa Personer, hvorom her kan blive Tale. Der er jo nemlig stadig kun Tale om saadanne Formænd, som ikke deltager i Akkord, og der er vist adskillige af dem, der indtager denne Stilling, som vi var bedst tjent med ikke at have indenfor vore Rækker.

Der er nemlig nogle af disse Folk, der holder af at gøre sig kostbare, og det er vel i Grunden ikke saa underligt, eftersom d'Hrr. Fabrikanter af al Magt haler i den ene Ende af dem og Fagforeningen i den anden. De maa jo absolut komme til at tro, at de er nogle rene Capaciteter, men det vil sikkert en Dag gaa op for dem, at dette langt fra er Tilfældet.

For Fabrikanternes Vedkommende blev Kravet om at holde disse Formænd udenfor Fagforeningerne for første Gang fremsat officielt ifjor under Lock-out'en, og det maa her sikkert betragtes som et Led i deres Bestræbelser for stedse at faa mere Arbejde ud af hver enkelt Arbejder. Disse Bestræbelser bliver jo for hver Dag, der gaar, mere og mere fremtrædende. Den udenlandske Konkurrence, sammen med Kravet om højere Løn og kortere Arbejdstid, ere de stadige Paaskud hertil, hvad enten det saa er med Rette eller Urette. Vi vil her hverken rose eller dadle Fabrikanterne for dette; men sikkert er det vel nok, at vor Stilling som konkurrerende „Industriland" overfor de store Lande, der omspænder os paa alle Kanter, ikke er altfor glimrende.

Hvad vi derimod paa det bestemteste vil protestere imod, det er, at det at faa nogle Formænd paa hver enkelt Fabrik til at melde sig ud af Fagforeningen, skulde gøre os mere konkurrencedygtige. Dette vil langt snarere have den modsatte Virkning, saa sikkert som Fabrikanterne ikke i Længden kan vente, at Formændene vil staa uden Organisation, og faar de først dannet dem en saadan, der kan varetage deres Interesser, saa har Fabrikanterne kun opnaaet at faa en Brøk mere at regne med, og os vil det ikke kunne skade, i alt Fald ikke i nogen væsenlig Grad.

Der er sikkert heller ikke saa stor Lyst, som man har været tilbøjelig til at tro, hos d'Hrr. Fabrikanter til at ansætte Formænd af den her omtalte Type, eftersom det i de fleste Tilfælde vil være en for dyr Luksus. Det ligger nu engang ikke for os Danske at springe for en Opsynsmand, og lad os saa hellere være helt fri for dem.

Formændene tror vi ikke ønsker noget hellere end at faa Lov til at være i Fred, og det skal de have Lov til fra vor Side, naar de ellers optræder som Mennesker.

Der er jo sikkert nogle af dem, der slet ikke kunde tænke dem at være i en Organisation sammen med Svendene, og lad dem saa være fri. De, som deltager i Arbejdet og i Akkorderne sammen med deres Kolleger, bliver vel ikke saa let vildfarende, og den Tid er maaske ikke saa fjærn, da alle Parter opdager, at Formandsspørgsmaalet i Grunden slet intet Spørgsmaal var; men at de gør bedst i at passe hver sit, og lade dem, der har fælles Interesser, kæmpe for dem i Fællesskab.

Kan vore Kolleger paa Landet være med?

Efter at Kontingentforhøjelsen var vedtaget og Resultatet af Afstemningen offentliggjort i December Maaneds Fagblad, modtog vi fra en Kollega, som arbejder paa Landet, følgende Brev, som vi her efter Ønske gengiver, tilligemed nogle Bemærkninger om Organisationens Fremtrængen paa Landet:

„Ærede Kolleger!

I sidste Numer af Fagbladet blev der skrevet, at Kontingentet skulde forhøjes. Dette er jo meget godt, men der er en Hage derved.

Den fungerende Formand ved sidste Kongres, Hr. Vald. Olsen, udtalte ved denne Lejlighed bl. a.: „Siden sidste Kongres har vi faaet Medlemsantallet fordoblet, det kan ikke ske en Gang til, da der ikke er saa mange Svende, der staar udenfor Fagforeningen; men der er dog langt frem endnu."

Jeg vilde nu kun henstille til ærede Kollegers Overvejelse, om der ikke kunde gøres noget for at faa de Svende, der arbejder paa Landet, til at melde dem ind i Fagforeningen. Her synes jeg er en stor Opgave at tage op; thi sikkert er det, at Løn- og Arbejdsforholdene trænger haardt til at reguleres.

Nu er jo imidlertid Kontingentet allerede forhøjet, og bliver det yderligere forhøjet, er vi slet ikke i Stand til at kunne være med. Maaske vil mange sige: „Ja, men det kan vi i Byerne da ikke gøre noget ved" — jo, det er netop det, de kan.

Det er nemlig dem i Byerne, der laver Lovene og fastsætter Kontingentet, fordi de er de mange, medens vi ude paa Landet ingen Indflydelse kan faa — dels fordi der kun er saa faa, som tilhører Organisationen og dels fordi de, der er Medlemmer, er spredt paa for store Afstande. Det er da ogsaa klart, at Svendene i Byerne med en Ugeløn af 25—32 Kr. bedre kan betale 75 Øre om Ugen, end en Svend paa Landet med 3 Kr. om Ugen.

Jeg har selv arbejdet et helt Aar for 3 Kr. om Ugen, og jeg mener derfor, at kommer der en Konflikt og Forbundet forlanger 3 Kr. om Ugen i Kontingent, saa kan vi ikke være med.

Skulde jeg med disse Linier have naaet at henlede Opmærksomheden paa os, som arbejder paa Landet, saa var Hensigten hermed naaet."

„En Svend fra Landet".

Vi skal i Anledning af det her fremkomne bringe i Erindring, at vor sidste Kongres vedtog, at den samme Minimalløn, som var gældende for Byerne, skulde være gældende i en Kreds af en Mil udenom disse, for Københavns Vedkommende $1^1/_2$ Mil.

Det bliver nødvendigt, at vi i den allernærmeste Tid sætter vor Kraft ind paa at faa Svendene ude paa Landet organiserede. Der klages nemlig stadigt og sikkert med nogen Grund, fra de mindre Mestres Side, over at saasnart de forlanger en nogenlunde rimelig Betaling for deres Arbejde, saa truer deres Kunder dem med at tage paa Landet med deres Arbejde, hvor Lønnen er ringe, og hvor Huslejen er uden Betydning.

Dette er vi daarligt tjent med, *og derfor maa vore Afdelinger Landet over tage fat nu til Foraaret, hvor*

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, for hvilken Vedk. har betalt
4030	K. C. Henriksen	Flakkebjerg	23/12 78	Kallundborg	27/8 98	Næstved	27/12 99
10847	Carl Chr. Jul. Nielsen	Gjødstrup	29/12 76	Næstved	5/11 98	—	28/11 99
11414	Jagd	Aarhus	17/2 77	Købh. Afdl. 1	7/1 99	Aarhus	16/10 99
9779	Birger Møller	Hestbjerge	11/1 78	Odense	6/2 98	Odense	20/5 99
9050	Rasmus Jørgensen	Odense	3/9 78	—	10/10 97	—	16/12 99
6538	H. C. Nielsen	Vejle, Fyen	13/9 60	—	3/10 96	—	11/11 99
12271	J. P. Hansen	Vesterby	5/1 74	—	28/3 99	—	6/1 00
12266	H. N. Jeppesen	Thurup pr. Assens	26/10 72	—	9/3 99	—	23/12 99
12282	H. Chr. V. Hansen	Odense	4/2 81	—	7/4 99	—	25/11 99
9782	Henrik Sundahl	—	8/6 64	—	19/2 98	—	6/11 00
3917	Poul Christoffersen	Kjøng, Fyen	27/7 67	Svendborg	15/8 91	Svendborg	8/7 99
6988	S. M. Jensen	Assens	5/7 76	Odense	24/10 96	Assens	16/9 99
7235	H. P. Rasmussen	Voldbro	14/12 74	Købh. Afdl. 3	17/4 97	—	25/11 99
11735	E. A. J. Frederiksen	Odense	24/12 76	Assens	13/10 98	—	19/8 99
11736	J. C. Jakobsen	Salbrovad	13/8 78	—	13/10 98	—	25/11 99
11737	C. G. Steffensen	København	12/3 65	—	16/10 98	—	30/9 99
10905	A. Thorsen	Sæby pr. Nakskov	27/11 77	Nakskov	15/4 99	Nakskov	27/1 00
5978	L. Jørgensen	Køge	3/12 73	Købh. Afdl. 3	18/4 96	Købh. Afdl. 3	9/12 99
6349	L. P. Jakobsen	København	23/2 78	— — -	26/11 98	— — -	4/11 99
7771	J. P. Christensen	Brandekilde	15/7 74	Odense	16/9 98	— — -	18/11 99
9294	C. Larsen	Hvidovre	15/5 78	Købh. Afdl. 3	16/10 97	— — -	4/11 99
10176	Harald Martin Kindt	København	13/4 77	— — -	19/2 98	— — -	14/10 99
10736	F. S. P. Mathiasen	-	10/11 80	— — -	4/11 99	— — -	16/12 99
12030	L. V. E. Gjerløv	—	27/12 77	— — -	20/4 99	— — -	28/10 99
12041	R. T. Rademacher	—	13/9 78	— — -	5/8 99	— — -	16/12 99
12044	O. Jensen	Gaunø pr. Næstved	12/7 76	— — -	16/9 99	— — -	28/10 99
12049	J. H. Olsen	København	30/5 80	— — -	14/10 99	— — -	28/10 99
12384	N. P. Petersen	Hillerød	15/5 79	Hillerød	22/4 99	— — -	4/11 99
12055	Niels Jørgensen	Egtved pr. Kolding	21/4 58	Kolding	13/5 99	Kolding	4/11 99
10507	Vilh. J. V. Flatou	Frederiksberg	13/6 78	Varde	26/2 98	Helsingør	12/12 99
7003	Otto Garhn	Næstved	11/9 71	Næstved	6/3 97	Næstved	27/1 00
9044	F. Hansen	Strandby	12/4 78	Odense	1/10 97	Kallundborg	25/11 99
34	J. J. Mathisson	Korsør	29/12 75	Købh. Afdl. 1	23/10 99	Købh. Afdl. 1	11/11 99
174	M. Petersen	København	3/6 64	— — -	1/1 88	— — -	18/11 99
749	A. Christensen	—	20/3 74	— — -	10/6 99	— — -	18/11 99
799	J. H. R. Nissen	—	10/5 75	— — -	2/2 95	— — -	18/11 99
960	John Hughs	St. Thomas	26/10 62	— — -	23/3 95	— — -	11/11 99
2183	A. Lassen	Aarhus	6/4 74	— — -	21/3 96	— — -	4/11 99
2252	C. O. Hansen	København	21/5 76	— — -	4/4 96	— — -	4/11 99
2322	Chr. Andersen	—	18/3 76	— — -	25/4 96	— — -	4/11 99
5433	A. Larsen	Helsingør	16/5 65	— — -	19/9 96	— — -	4/11 99
5684	Edvard Madsen	København	25/6 52	— — -	12/12 96	— — -	15/7 99
5773	Joh. Vilh. Olsen	—	28/6 75	— — -	23/9 99	— — -	14/10 99
6414	O. Christensen	—	7/11 77	— — 2	11/7 96	— — -	23/9 99
6771	G. C. Andersen	—	25/8 72	— — 5	15/8 96	— — -	21/10 99
7362	A. Petersen	—	17/2 75	— — 1	25/6 98	— — -	14/10 99
7417	C. J. Dauding	—	23/12 70	Helsingør	6/3 97	— — -	12/8 99
7832	P. Petersen	Aalborg	27/2 44	Odense	23/1 97	— — -	28/10 99
8164	P. C. Zetterstrøm	København	23/12 77	Købh. Afdl.1	17/4 97	— — -	9/9 99
8220	Chr. Hansen	—	29/11 68	— — -	8/5 97	— — -	28/10 99
8258	L. Jørgensen	—	12/10 79	— — -	1/6 98	— — -	23/9 99
8330	Carl Andersen	—	8/12 78	— — -	14/10 99	— — -	28/10 99
8473	M. J. Andersen	—	10/4 75	— — -	23/9 99	— — -	14/10 99
8587	J. C. Madsen Schou	Erritsø Sogn	7/3 79	— — -	16/9 99	— — -	30/9 99
8630	V. C. L. Hansen	Vordingborg	9/3 73	— — -	20/11 97	— — -	9/9 99
8651	N. C. Byrsting	Sundbyøster	8/4 62	— — -	27/11 97	— — -	7/10 99
8699	A. Nielsen	København	4/5 76	— — -	2/11 94	— — -	11/11 99
8745	H. Grossmann	—	3/7 79	— — -	14/1 98	— — -	7/10 99
8868	C. F. Madsen	Næstved	18/6 77	— — -	23/9 99	— — -	4/11 99
8882	F. Jensen	Svendborg	56	— — -	19/3 98	— — -	11/11 99
8900	L. M. A. Christensen	København	18/11 68	— — -	5/3 98	— — -	9/9 99
9082	C. F. Christensen	Kallundborg	25/9 78	Holbæk	9/5 97	— — -	7/10 99
10203	Carl Sørensen	Holbæk	8/2 79	—	6/6 98	— — -	21/11 99
10551	J. P. Jensen	Frederikssund	22/2 79	Roskilde	3/7 98	— — -	14/10 99
10729	M. Jørgensen	Flemløse, Fyen	11/3 79	Købh. Afdl. 3	14/5 98	— — -	21/10 99
10771	J. M. Jakobsen	Tvenstrup, Odder	9/3 72	Aarhus	3/8 98	— — -	28/10 99

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelses-dato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, for hvilken Vedk. har betalt
10382	V. A. Janensky	København	11/12 78	Købh. Afdl. 2	23/4 98	Købh. Afdl. 1	30/9 99
11049	Louis Sørensen	—	14/5 78	— — 1	23/1 97	— — -	11/11 99
11089	O. Chr. Jakobsen	—	1/8 78	— — 1	30/7 98	— — -	15/9 99
11196	Fr. Nielsen	Lyderslev	10/8 51	— — 1	21/10 99	— — -	4/11 99
11291	C. M. Knudsen	København	3/10 65	— — 1	5/11 98	— — -	2/9 99
11364	N. E. Nielsen	Visborg	8/5 75	— — 1	17/12 98	— — -	28/10 99
11395	Alb. Jensen	København	7/12 71	— — 1	1/1 99	— — -	9/9 99
11441	Chr. Johansen	Vemmetofte	7/4 74	— — 1	21/1 99	— — -	14/10 99
11480	Oluf Hekkert	København	13/6 77	— — 1	11/2 99	— — -	11/11 99
11499	Chr. Christensen	Sundby	22/4 78	— — 1	18/2 99	— — -	23/9 99
12555	Carl Jensen	Melløse	20/12 56	— — 1	18/3 99	— — -	23/9 99
11625	A. N, Nepper	Frederikshavn	23/4 77	Frederikshavn	8/10 98	— -	9/12 99
12556	Chr. Bochsen	København	23/8 76	Købh. Afdl. 1	18/3 99	— — -	8/7 99
12585	C. C. S. J. Olsen	—	28/10 74	— — 1	18/3 99	— — -	28/10 99
12636	C. P. K. Hansen	Vallenbæk	7/6 55	— — 1	8/4 99	— — -	23/12 99
12595	Alb. Petersen	København	17/1 78	— — 1	25/3 99	— — -	7/10 99
12694	P. V. Christensen	Esbjerg	10/1 80	— — 1	15/4 99	— — -	7/10 99
12739	P. V. Jensen	København	29/5 59	— — 1	29/4 99	— — -	26/8 99
12817	Jakob J. Hansen	—	4/2 73	— — 1	13/5 99	— — -	28/9 99
12819	C. J. Christensen	Randers	10/4 72	— — 1	18/5 99	— — -	14/10 99
12827	N. P. H. Kotzebue	Frederiksberg	27/7 76	— — 1	20/5 99	— — -	23/9 99
12854	S. C. Olsen	København	24/3 48	— — 1	27/5 99	— — -	18/11 99
12886	C. A. Meyer	Frederiksberg	6/2 81	— — 1	12/6 99	— — -	11/11 99
12899	G. Clasen	Hjørring	16/7 79	— — 1	17/6 99	— — -	11/11 99
12913	G. Andersen	Nykøbing F.	11/8 74	— — 1	11/7 99	— — -	30/9 99
12947	K. E. Nielsen	København	26/11 65	— — 1	26/8 99	— — -	21/10 99
12963	Ch. Gyberg	Aarhus	18/4 71	— — 1	8/9 99	— — -	18/11 99
12986	V. Nielsen	København	2/8 72	— — 1	16/9 99	— — -	14/10 99
12993	J. P. Olsen	—	9/2 79	— — 1	6/10 99	— — -	11/11 99
12994	J. V. Larsen	Gladsaxe	29/10 75	— 1	14/10 99	— — -	18/11 99
12997	J. C. Nielsen	Frederiksberg	18/11 77	— — 1	12/10 99	— — -	7/10 99
13072	O. Christensen	Horsens	6/3 81	Horsens	22/9 99	— — -	18/11 99
13077	Viggo Sørensen	Ranbøl, Vejle	4/4 79	—	6/4 99	— — -	18/11 99
13507	A. F. Andersen	Marebjerg	23/3 76	Købh. Afdl. 1	21/10 99	— — -	21/10 99
13510	W. Uhrbrand	Thisted	13/6 77	— — 1	21/10 99	— — -	18/11 99
13515	E. L. V. Hansen	København	4/5 79	— — 1	7/10 99	— — -	18/11 99
13539	C. Meyer	—	18/12 69	— — 1	4/11 99	— — -	11/11 99
13551	Hans Jensen	—	18/9 78	— — 1	11/11 99	— — -	18/11 99
13572	C. C. J. Baade	Svendborg	29/6 79	— — 1	18/11 99	— — -	18/11 99
8855	L. J. Zurwa	Ala-Tornie	4/5 70	— — 1	2/4 98	— — -	21/10 99

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollen)

Nr.	Navn	Nr.	Navn
9458	C. Sandberg	8228	Boesen
6929	J. Christensen	9384	H. Christensen
13293	A. Olsen	4278	Hansen
11641	Sof. Holm	6652	Christiansen
10242	A. Rasmussen	8610	V. F. Honorè
10696	P. B. Jensen	12150	H. Gammenrath
8942	N. Larsen	12305	Th. Carl Mikkelsen
12874	L. K. J. Johansen	6789	Ludvig Larsen
11941	F. Christiansen	10063	Kirkegaard
12739	B. Laursen	10336	Chr. J. Glud
6789	Ludvig Larsen		

Rejse- og Understøttelseskassens Regnskab for Oktober Kvartal 1899.

Indtægt.	Kr.	Øre
Kassebeholdning fra 3. Kvartal	70311	82
Solgte Mærker i Oktbr. Kv. i Afdelingerne	13977	00
— — - - — i Filialerne	83	85
Tilbagebetalt uberettiget modt. Understøttelse	41	00
Balance Kr.	84413	67

Udgift.	Kr.	Øre
Udbetalt Underst. i Oktbr. Maaned à 1 Kr.	3555	00
— — - — — à 2 -	1812	00
— — - Novbr. — à 1 -	4472	00
— — - — — à 2 -	1278	00
— — - Decbr. — à 1 -	6152	00
— — - — — à 2 -	2438	00
Rejse- og Understøttelseskassens Tilskud til Administrationen	60	00
Kassebeholdning til Aaret 1900	64646	67
Balance Kr.	84413	67

Vald. Olsen, Hovedkasserer.

Rejse- og Understøttelseskassens Regnskab for Aaret 1899.

Indtægt.	Kr.	Øre
Kassebeholdning fra 1898	49615	03
Indkommet Kontingent:		
i Afdelingerne	44170	20
i Filialerne	283	65
paa Hovedkontoret	44	70
Tilbagebetalt uberettiget modtagen Underst.	64	70
Tilskreven Rente	836	39
Balance Kr.	95014	67

Udgift.	Kr.	Øre
Udbetalt Understøttelse à 1 Kr. pr. Dag	24142	00
— — à 2 —	5986	00
Rejse- og Understøttelseskassens Tilskud til Administrationen	240	00
Kassebeholdning til 1900	64646	67
Balance Kr.	95014	67

Vald. Olsen, Hovedkasserer.

Travlheden paa Landet begynder. Vi maa have alle disse Mennesker til at forstaa, at det kun er deres simple Pligt overfor dem selv, at de indmelder dem i deres Organisation, og ved dens Støtte forlanger en ordenlig Løn. Lad saa Mestrene slutte sig til *deres* Kolleger i Byerne, i Stedet for stadigt at nedsætte Priserne paa Vognarbejde og Hestebeslag.

Til „en Svend fra Landet" skal vi sige, at der findes ogsaa paa Landet, ialtfald paa sine Steder, Svende, som faar deres Arbejde ordenlig betalt, og vi tør jo nok paastaa, at en Svend paa Landet, der faar 10 à 12 Kr. om Ugen, hvad ikke er saa sjeldent, er fuldt saa godt i Stand til at betale sit Forbundskontingent, som den Svend, der i Byerne tjener 25 Kr., og for Resten er der et stort Antal i Byerne, der ikke tjener 25 Kr. om Ugen.

Fejltagelse.

Ved beklagelige Fejltagelser fra vedkommende Afdelingskassererers Side, stod følgende Medlemmer i sidste Fagblad som slettede. Vi retter her Fejlen og beder de paagældende Medlemmer undskylde, samtidig med, at vi retter en indtrængende Opfordring til *alle Afdelingskasserere*, om paa det omhyggeligste at notere i Medlemsprotokollen, naar noget Medlem melder Afgang fra Afdelingen, anmelder at skulde sejle, eller Afrejse til Udlandet som Montør e. l., saa vi i Fremtiden kan blive fri for disse ubehagelige Fejltagelser.

Nr. 9458, C. Sandberg, Nr. 6929, J. Christensen, Nr. 9384, H. Christensen, Nr. 13293, A. Olsen, Nr. 4278, H. P. M. Skov-Hansen, Nr. 7658, H. C. F. Secher, Nr. 10696, P. B. Jensen, Nr. 12150, H. Gammerath, Nr. 8942, N. Larsen, Nr. 12305, Th. Carl Mikkelsen, Nr. 12874, L. K. J. Johansen.

Arbejdsløn og Varepris.

Er det Arbejdslønnens Størrelse, der er Skyld i den stærke Stigning af Varepriserne?

Spørgsmaalet om den stigende Arbejdsløns Indflydelse paa Prisen paa Livsfornødenheder, et Spørgsmaal, der ofte drøftes herhjemme, er i den senere Tid af „Deutsche Metallarbeiter Zeitung" behandlet i en Artikelserie, der giver et udmærket Bidrag til Belysningen af dette Spørgsmaal, hvorfor vi nedenstaaende giver et sammentrængt Uddrag af disse Artikler. „D. M. Z." skriver:

„Over Forholdet mellem Arbejdslønnen og Prisen paa Livsfornødenhederne hersker der endnu en høj Grad af Uklarhed og Uvidenhed, saavel iblandt Arbejderne som i andre Kredse af Befolkningen, en Uklarhed, som særlig i den senere Tid, hvor Priserne paa næsten alle Livsfornødenhederne er gaaet stærkt opad, ved Samtaler Mand og Mand imellem jævnlig kommer til Orde.

Man hører da, at der findes Arbejdere, oven i Købet organiserede Arbejdere, som har dannet sig den Mening, at Lønforhøjelser og høj Arbejdsløn i det hele taget, i Grunden slet ikke kan nytte dem noget, da dette kun medfører, at Priserne paa Livsfornødenhederne stiger samtidig med Lønforhøjelsen og Resultatet bliver da, at man til syvende og sidst ikke kan købe mere af de dyrere Varer for den højere Løn end man før kunde købe af de billigere Varer for den lavere Løn, eller med andre Ord: „man bliver ved med at være lige daarligt situeret enten Lønnen stiger eller ej."

Dette kan for mindre dybttænkende Folk synes at være en ret træffende og naturlig Argumentation, som synes at være i Overensstemmelse med de faktiske Forhold og der er i Virkeligheden mange Arbejdere,

som af denne Opfattelse lader sig afholde fra en virksom Deltagelse i Kampen for bedre Levevilkaar. Det kan jo heller ikke nægtes, at hvis denne Opfattelse var rigtig, saa vilde hele vort Organisations- og Oplysningsarbejde og alle vore Kampe for at hævde vor Medbestemmelsesret angaaende Løn og Arbejdsvilkaar, fremtræde som de reneste Narrestreger.

Denne Opfattelse er imidlertid ikke rigtig — *heldigvis.*

Det vilde ogsaa være altfor trøstesløst, om den var det, og et eneste Blik paa vor Modparts — Arbejdsgivernes — Optræden, maatte være tilstrækkelig til at faa enhver Arbejder, som tænker saaledes, til at „tænke om igen". Arbejdsgiveren tænker nemlig ikke saaledes, naar der er Tale om hans Udbytte, som dog er en ligesaa vigtig Faktor i Forholdet til Varepriserne som Arbejdslønnen er det; han nærer ikke den taabelige Frygt, at han ved at forhøje sin Forretningsgevinst skulde fordyre Livsfornødenhederne og derigennem forringe sin Købeevne i en tilsvarende Grad.

Nej, uden at lade sig besvære af alle den Slags Skrupler, benytter han sig, som en klog Forretningsmand, af enhver Lejlighed til at forøge Udbyttet af sin Forretning, hvilket for ham er ensbetydende med en Forøgelse af hans Formue.

Den samme Holdning kan man iagttage hos de overordnede Embedsmænd og Arbejdsledere i større industrielle Virksomheder, som dog ogsaa kan betragtes som Lønarbejdere. Selv om de nok saa meget modsætter sig enhver, selv den beskedneste, Lønfordring fra Arbejdernes Side, under Henvisning til den stærke Konkurrence, nærer de dog ikke den mindste Betænkelighed ved at benytte et gunstigt Moment til selv at forlange højere Løn, eller ved at modtage Tilbud om Forhøjelse af Gager og Tantiêmer, ligesaa lidt som de betænker dem paa at ombytte deres Stilling med en anden, der er bedre betalt og altsaa byder dem større Fordele

Hvis det var rigtig, at høj Arbejdsløn var ensbetydende med høje Varepriser, saa vilde det jo være ganske umuligt for de Lande, hvor Arbejderne har været istand til at opnaa en forholdsvis høj Løn, at kunne konkurrere med de Lande, hvor Arbejdslønnen er lav. At det ikke forholder sig saaledes, er jo almindelig bekendt, man ved t. Ex., at Arbejdslønnen er meget højere i England end i Tyskland, og dog er England den farligste Konkurrent for Tyskland paa Verdensmarkedet. Dette er jo et godt Bevis paa, at de engelske Varer ikke er dyrere end de tyske, til Trods for den store Forskel paa Arbejdslønnen

Et andet Bevis paa, at det ikke er Arbejdslønnen, som bringer Varepriserne til at stige, har man i Huslejen. Denne er jo i det sidste Par Aar steget ganske enormt, ofte indtil 50 pCt., og Bygningshaandværkerne og Hjælpearbejderne i Bygningsfagene, vilde naturligvis være svært ovenpaa, hvis deres Løn var stegen i samme Forhold. Det er den imidlertid ikke, de arbejder endnu for samme Løn, som før Huslejen begyndte at stige.

Betragtes Markedsberetningerne, ser man, at Priserne paa Jærn og Staalvarer i de sidste Par Aar er stegne overordentlig. Arbejderne i Jærnindustrien ved destoværre altfor godt, at deres Løn ikke har været Skyld i Prisforhøjelsen.

Det turde af ovenstaaende fremgaa, at det er ganske andre Faktorer end Arbejdslønnen, som faar Varepriserne til at stige, og at Varepriserne stiger uden Hensyn til om Arbejdslønnen stiger eller ikke.

Naar dette er Tilfældet, da bør det være alle tænkende Arbejderes Pligt at slutte sig til deres Fagorganisationer, for derigennem at blive stærke nok til at kunne være medbestemmende ved Fastsættelsen af Arbejdslønnen, saaledes at den maa komme til at staa nogenlunde i Forhold til Priserne paa vore Livsfornødenheder."

Vi skulle i et senere Fagblad komme tilbage til denne Sag og nærmere paavise Anledningerne til Fordyrelsen af Levnetsmidler. Det vil være os en let Sag ved Exempler, tagne fra den kapitalistiske Forretningspraksis at bevise, at Raabet om *den høje Arbejdsløn*, som stadig lyder fra vore Arbejdskøbere, saasnart de fordobler Prisen paa deres Varer, er rent Nonsens.

---

† † †

Følgende Fagfæller, som under Streiken paa Hellerup Skibsværft med tilhørende Filial bleve angrebne af den ondartede Sygdom „Skruebrækker-epidemien" ere faldne som Ofre for Pesten:

Maskinarbejderne **C. Christensen, A. Sørensen, J. E. Andersen, H. Lindkvist** og **O. Andersen,** Maskinpasserne **C. Hansen** og **H. Jensen,** Smedene **S. P. Andersen, N. P. Nielsen, H. Frederiksen, C. Didriksen** og **H. Thomsen,** Smedehjælperne **O. Hvidstrøm, J. Berent, A. Jeppesen** og **P. Hansen,** Kleinsmedene **H. Jørgensen, J. Kittelsen** og **C. Lage.**

Direktøren, **Hr. Hansen,** har loyalt efterkommet det ved Streikens Afslutning indgaaede Forlig og ladet **alt det bedærvede** bringe bort fra Pladsen, paa sidstnævnte **C. Lage** nær, der har faaet Lov til at gjøre et paabegyndt Arbejde færdigt.

Paa Strandmøllen har Sygdommen ligeledes grebet voldsomt om sig og raser dèr den Dag i Dag. Man maa indtil videre betragte denne Arbejdsplads som en Slags Forbryderkoloni, da Forholdene ikke lader sig tilfredsstillende ordne foreløbig.

Følgende bemærkelsesværdige Individer ere angrebne:

Carl Heinemann, sort Overskæg og Briller, har arbejdet paa Lyngby Sukkerhus, **Ernst Grosen,** lyst Overskæg, **Landsberg,** midddelhøj. Alle tre fødte i Tyskland.

Endvidere have følgende 10 af vore egne Landsmænd viet Grosserer Alfred Christensen deres værdifulde Arbejdskraft:

Peter Larsen, ogsaa kaldet „Røgteren", ca. 38 Aar, lys, middelhøj, Specialist i at hjælpe Kulgrosserere, idet han arbejdede som Kularbejder under Streiken i Gasværkshavnen, **G. Sørensen,** der arbejdede paa Hellerup Værftet under Streiken, gjorde sig særlig bemærket i hele Hellerups Omegn ved i sin Fritid at promenere sit sønderslaaede og blodunderløbne Hoved paa Gader og Veje. Hvordan han har faaet det skamferet, kan vi desværre ingen Oplysning give om. Iøvrigt er han forhen berømt ved at være slettet af Forbundet paa Grund af Restance, og heri staar hans nuværende Meningsfælle og Medarbejder **Carlsen** ikke tilbage for ham.

Begge ere nu avancerede et Trin højere op paa Ærens Trappestige ved deres noble (!) og kollegiale (!) Optræden paa Strandmøllen.

Eyerick, ca. 45 Aar, Overmontør, har tidligere arbejdet hos Eickhoff, **Frederiksen,** fhv. Beslagssmedemester i Nærum, ca. 45 Aar, middelhøj, lyst, stridt Haar og Fuldskæg, **Brosselius** fra Hjortekær, lært som Blikkenslager, men arbejder som Smed, af ubestemmelig Alder, stort, mørkeblond Fuldskæg, **Alfred Nielsen,** ca. 20 Aar, lille, spinkel, mørkhaaret, lært paa Raadvaddams Fabriker, **Chr. Jensen,** 45 Aar, døv, lille af Vækst, kalder sig selv Maskinmester, **J. Nielsen,** gulvissen i Ansigtet sort Overskæg, fhv. Maskinpasser paa Slæberen „Langeland", **Lauritz Hansen,** 26 Aar, høj, sorthaaret, skægløs, lært i Helsingør, forhen Hædersmand i Gasværkshavnen.

Endelig sluttes Korpset af Svenskeren **Aggerlin,** 32 Aar gl., meget flot og dannet, har lovet Alf. Christensen at skaffe dygtige og ædruelige Maskinarbejdere og Formere fra Sverrig mod at blive betænkt med en god Plads paa Strandmøllen. Takket være den svenske Organisation vil det vist blive ham vanskeligt at indfri dette Løfte.

Fra Afdelingerne.

Vor Afdelingskasserer i **Næstved,** Chr. Poulsen, har modtaget følgende Brev:

Næstved, den 24. Februar.

„Til Polsen.

Vil de ikke være saa god at slette mig for når ikke kan faa Unnerstøttelse når jeg kuns fordrer det 4 Dage for vær 2 Aar saa er det lige meget enten jeg er i Forbundet eller ikke det er Nommer 4030.

Smedesvend C. Henriksen."

Udmeldelsen toges til Efterretning.

Formanden for **Kallundborg** Afdeling oplyser os om, at Medlem 9171, N. Nielsen, har udmeldt sig af Forbundet og derefter indmeldt sig i „Kristelig Forening", hvor hans Mester, Fabrikant Brostrøm, og to af dennes andre Arbejdere allerede i nogen Tid har arbejdet for at forbedre Vilkaarene for de undertrykte i Samfundet.

Vi udtaler Haabet om, at de alle fire i Forening, ved Bønner og Salmesang, maa naa et tilfredsstillende Resultat af deres Anstrængelser. I hvert Fald faar de nok deres Løn, om ikke her, saa — hisset.

Fra **Odense** meddeles os ligeledes, at der findes enkelte Medlemmer, som for Fremtiden agte at søge Ly under „Kristelige Foreningers" skærmende Vinger, uagtet de have modtaget Understøttelser af Forbundet, saavel under Lock-out'en i Jærnindustrien i 1897 som under General-Lock-out'en afvigte Aar.

Disse Mennesker husker aabenbart ikke, at de kun bliver optaget igen, imod at de betaler al deres Restance.

Faar d'Hrr. intet andet Udbytte af deres Handlemaade, opnaar de dog altid den Glæde, at blive optaget paa Listen over „slettede Medlemmer", og blive betragtet som upaalidelige Personer af alle deres Fagfæller baade her og i andre Lande.

Naa, det er sandt! de venter vel ogsaa deres Løn i en anden Verden.

Da det ser ud, som om der her handles efter en bestemt Plan, skal vi senere drage de Personer frem, som i særlig Grad ved deres pjaltede Optræden har gjort sig fortjent dertil.

Personalia.

Foranlediget ved et udspredt Rygte bekendtgør vi herved, at Medlem Nr. 1894 A. F. Hansen aldrig har været exkluderet af vor Klub, hvilket herved bevidnes

Bestyrelsen for Klub 3.
Københavns Flydedok.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 12280, J. E. Brodersen, Odense, Nr. 3689, C. Jensen, Anvisningskontoret, Købh., Nr. 1716, Chr. Rejsenberg, Købh. Afd 4, Nr. 1039, Schultzer, Købh. Afdel. 1, Nr. 11137, H. Zeidler, Købh. Afd. 1, Nr. 11727, S. C. Petersen, Skive.

Følgende danske Bøger ere ankomne fra Sverrig og kunne rekvireres fra Hovedkontoret:

1789, 2249, 2955, 3092, 5247, 5291, 5537, 8141, 9738, 10018, 10035, 11116, 11746, 12000, 12709, 13042, 13252, 13259, 13403.

Meddelelse fra Norge.

Der er udbrudt Konflikt mellem „Det norske Jærn- og Metalarbejderforbund" og „Brødrene Sundts Maskinfabrik", Kristiania, som mulig udarter til Lockout. Alle Fagfæller advares mod at rejse derop.

Udfald af Licitationer.

Præstø Borgmesterkontor: Smedejærns- & Støbejærnsarbejder. Ved den d. 23. Februar afholdte Licitation indkom følgende Tilbud:

Jærnstøber H. C. Petersen, Præstø: Gasbeholderen, Kr. 8000.

Jærnstøber L. Frandsen, Holbæk: Forskellige Jærnarbejder, Kr. 10,000.

Carl Thomsen, København, & H. C. Petersen, Præstø: Nedlægning af Gasledninger, Kr. 0,40, 0,37; 0,33, 0,30, 0,26 og 0,25 pr. løb. Fod for henholdsvis 6", 5", 4", 3", 2" og $^3/_4$" Rør.

Postadresse:

Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbund København K.

Telegramadresse: Smedeforbund, København.

Telefon 5121. Forbundets Kontor er Larslejstræde Nr. 1, aabent for Udbetalinger til Rejsende og andre Forretninger fra 9—11 Form. og 6—7 Aften, Mandag og Torsdag tillige fra 7—8 Aften.

Alle Arbejdsløse bedes melde sig paa Arbejdsanvisningskontoret, paa de ovenfor anførte Tider inden de søger Arbejde.

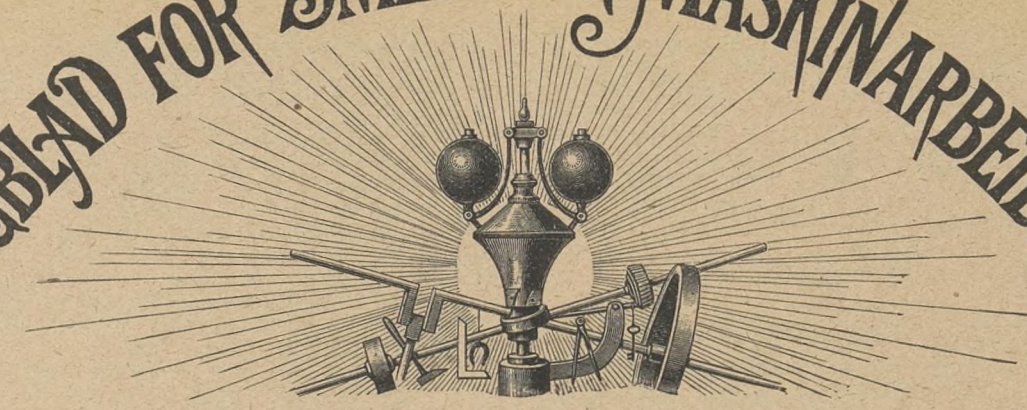
I Provinserne bør ligeledes alle Arbejdsløse henvende sig til de derværende Arbejdsanvisningskontorer inden de søger Arbejde.

Medlemmerne bør aldrig betale Kontingent uden samtidig at faa Mærker paaklæbede i deres Bøger.

Ingen Mærker maa paaklæbes uden samtidig tydelig at overstemples.

Redigeret af *J. A. Hansen.* — Trykt i A. S. „Phønix", Lützhöft-Petersen, Niels Juelsg. 6, Kbhvn. K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund

Nr. 7 | Extranummer April 1900 | 12. Aargang

Den extraordinære Kongres.

Udsigterne for det kommende Aar.

Vort Forbund har afholdt sin 7de Kongres, hvor den Overenskomst, som i Løbet af sidste Vinter er bleven til ved en lang Række af Forhandlinger, blev vedtaget. Samtidig befinder vi os allerede et Stykke inde paa Foraaret, og mange ere sikkert de Tanker, der paatrænger sig vore Kolleger Landet over angaaende Udsigterne for det kommende Aar.

Vil der blive godt med Arbejde?

Hvorledes vil Overenskomsten virke?

Og skal vi have Lock-out igen i Aar?

Det kan ikke nægtes, at en Arbejdsløshed, som den vi har haft i Vinter og som vi har endnu, har vi ikke kendt i lange Tider. Vi maa være glade for, at vor Understøttelseskasse var og er i en god Stand.

Hvad der særlig har bidraget til det store Antal Arbejdsløse her i Kjøbenhavn er Masseaffkedigelserne fra B. & Wains Skibsbyggeri og Kedelsmedie. Sidstnævnte Sted har man under normale Forhold beskæftiget ca. 120 Mand; men af disse er kun de 20 tilbage. For Skibsbyggeriets Vedkommende, hvor man til Tider har beskæftiget 5 a 600 Smede og Maskinarbejdere, er vel knapt halvandet Hundrede tilbage.

For Provinsernes Vedkommende ser det noget lysere ud, idet der i den sidste Tid meldes om Travlhed i flere af vore største Provinsbyer. Naar hertil kommer, at Burmeisters ligger inde med betydelige Bestillinger, der om nogen Tid vil kræve en forøget Arbejdsstyrke, og man samtidig ved, at Arbejdsmængden i de omkring os liggende Lande, ialtfald set i det store og hele, intet lader tilbage at ønske — saa tør man vel haabe, at Sommeren ogsaa hos os vil bringe tilstrækkelig Beskæftigelse.

Hertil skulde ogsaa den vedtagne Overenskomst bidrage ved at skabe Ro og Stabilitet i Arbejdsforholdene. Der skulde i denne ligge en Garanti for vore Medlemmer, for at enhver berettiget Klage hurtigt, og uden for megen Støj, behandles paa en for dem tilfredsstillende Maade. Der er vel endnu en Del Fabrikanter, særlig i Provinserne, der helst ønsker at Galden holdes flydende; men forhaabenlig vil det snart gaa op ogsaa for disse, at det der tjener dem bedst, er at holde Fred med Svendene.

Vi er med dette Foraar naaet til et Punkt, hvor Organisationerne — lad os sige i begge Lejre — synes at skulle komme til deres Ret. Der er Udsigt til, at vi som Organisation kan komme til at bidrage mægtigt til at opretholde Ligevægten i vore Produktionsforhold. De sidste Aar har jo særligt indenfor Jærnindustrien været Aktieselskabernes Æra, og sikkert er det, at det ikke altid var af det gode, naar Risikoen og Ansvaret for Fabrikernes Drift lagdes over paa en Aktieselskabsbestyrelse, hvis Formaal først og sidst var dette: Paa den ene eller den anden Maade at skaffe Aktionærerne det størst mulige Udbytte.

Man maatte jo være klar over, at der paa den ene eller den anden Maade vilde komme en Reaktion, ovenpaa den Flothed, der med de sidste Aars gode Konjunkturer har præget disse Foretagender. Pengene til at lave Lock-out for, og til de, trods alt, ret rigelige Dividender, maatte jo komme et Sted fra, eller ogsaa maatte Dividenderne udeblive.

Derfor grundede Aktionærer og Direktører over, hvilken Vej man skulde gaa i Fremtiden, og derfor valgte de det fornuftige Parti, at tale sig tilrette med os i Stedet for at slaas, da de saa, at vi ikke var værre, end at vi var til at komme tilrette med.

Spørger man nu, hvad sikkert er Tilfældet med mange af vore Medlemmer: „Ere vi nu garderede imod en Lock-out til Sommer, ved hvad der her er sket?“ Saa maa vi svare nej. Vi har ingen bindende Garanti i saa Henseende, thi Arbejdsgiverforeningen har naturligvis formel Ret til at erklære General-Lockout, og til at forlange, at Jærnfabrikanterne gaar med hertil; men man har Lov til at tro, at de i deres egen velforstaaede Interesse ikke vil gøre det, fordi det vilde være imod Forudsætningerne for Overenskomsten og dens hele Grundtanke.

Skulde alligevel den Ulykke, som en General-Lockout maa siges at være, komme over os, saa tør vi trøstig sige, at den ikke træffer os uforberedte og derfor siger vi med fuld Fortrøstning: Til Lykke med Arbejdet i den kommende Sommer!

Motivering
til
Overenskomsten
mellem Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund, de to Fabrikantforeninger i Jærnindustrien samt Grov- og Klejnsmedemesterforeningerne i København.

I Erkendelse af, at det saavel for Arbejdsgiverne som for Arbejderne er af den største Betydning, at den danske Jernindustri udvikler sig paa en sund og rolig Maade, saa at den kan hævde sin Plads overfor den udenlandske Konkurrence saavel her i Landet som paa fremmede Markeder,

og i Erkendelse af, at dette Maal bedst naas ved loyalt Samarbejde mellem begge Parter, saa at ikke tilfældige Aarsager frembringe Standsning i Driften eller paa anden Maade indvirke forstyrrende paa denne,

har Delegerede fra Foreningerne i Jernindustrien i København og Provinserne og Delegerede fra Hovedbestyrelsen for Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund, samt den administrerende Direktør for Aktieselskabet Burmeister & Wains Maskin- og Skibsbyggeri gennem en Række Møder, afholdte i København, drøftet alle herhenhørende Spørgsmaal for derigennem at formulere Betingelserne for en Overenskomst, hvorpaa det paagældende Samarbejde paa en varig og heldbringende Maade kan bygges.

De Spørgsmaal, som fortrinsvis har været Genstand for vore Overvejelser, er følgende:

A. Spørgsmaalet om Samarbejdet paa Værkstederne, derunder Spørgsmaalet om Værkstedsklubbernes Forhold til Fagforbundet og til Arbejdsgiverne, i Forbindelse med Hævdelsen af den fornødne Disciplin ved Arbejdet.

B. Spørgsmaalet om Formændenes Forhold overfor Arbejdernes Fagorganisationer.

C. Lærlingespørgsmaalet.

D. Spørgsmaalet om Benyttelse af faglærte eller ikke faglærte Arbejdere.

E. Spørgsmaalet om Indførelsen af en Minimalløn for Smede- og Maskinarbejder-Faget.

ad A. Ved vore Betragtninger af alle disse Spørgsmaal har vi som Grundopfattelse været enige om,

at ligesom det er Arbejdsgivernes Skyldighed at drage Omsorg for, at Arbejderne lønnes paa passende Maade i Forhold til deres Duelighed,

saaledes er det Arbejdernes Pligt overfor Arbejdsgiverne at yde det for Betalingen forudsatte Vederlag i Form af Flid, Paapasselighed og godt udført Arbejde, og ikke at forsømme den efter Forhandling mellem Fagorganisationerne og Arbejdsgiverne engang vedtagne, reglementerede Arbejdstid, medmindre Sygdom eller en anden af Arbejdsgiveren eller dennes Repræsentant paa Værkstedet godkendt Forhindring er tilstede;

at ligesom det er Arbejdsgivernes Skyldighed at drage Omsorg for, at Arbejdet kan udøves under saa gode lokale Forhold for Arbejderne, som Fagets Natur og Nutidens Udvikling fører med sig,

saaledes er det Arbejdernes Pligt i disse Retninger ikke at stille Fordringerne højere, end hvad Omstændighederne hjemle;

og endelig, at man under eventuelt opstaaende Differencer under den daglige Virksomhed hurtigst og lettest vil finde Vej til Forstaaelse, uden at skulle tage sin Tilflugt til ofte langvarige og vidtløftige Forhandlinger mellem de paagældende Organisationer, naar Arbejdsgiveren indrømmer Værkstedets Arbejdere Ret til at vælge en af dets ældre og anerkendt dygtige Arbejdere til som deres Tillidsmand at optræde som Talsmand for sine Kammerater, saaledes at disse eller vedkommende Arbejdsgiver eller hans Repræsentant kan tilkalde ham ved Behandlingen af foreliggende Spørgsmaal.

Selvfølgelig har en Arbejdsgiver Ret til at afskedige en Tillidsmand som enhver anden Arbejder, men samtidig maa det efter hele Forholdets Natur staa Arbejdsgiveren klart, at han ikke bør foretage et saadant Skridt, medmindre han formener at have tvingende Grunde dertil.

ad B. Endvidere er vi enige om, at medens det paa den ene Side ikke bør finde Medhold, om nogen Arbejdsgiver vil skabe Formandsstillinger i sine Værksteder, der væsentligst har til Formaal at maskere Bestræbelser for at løsrive nogle af hans dygtigste og besindigste Arbejdere fra Fagorganisationerne,

saa bør det paa den anden Side anerkendes som det korrekteste, at fastlønnede Formænd, der ikke deltage i Akkorder, i Egenskab af Arbejdsgivernes Repræsentanter paa Arbejdsstedet ikke bør tilhøre Arbejdernes Fagorganisationer.

ad C. Angaaende Spørgsmaalet om Antallet af Lærlingene i Forhold til Antallet af Svende paa det enkelte Værsted staar det for os som urigtigt at træffe en for alle Forhold og for alle Værksteder gældende fast Regel; vi erkende nemlig, at en saadan i mange Tilfælde i utilbørlig Grad kan træde enkelte Arbejdsgiveres Interesser for nær, selv om Reglen i og for sig var udarbejdet paa et ganske rimeligt Grundlag, og paa den anden Side, at den — lempet efter slige Særforhold — let vil komme til at tabe sin regulerende Betydning overfor Spørgsmaalet i dets store Almindelighed; desuden er der jo en særlig Lærlingelov.

Ligeledes mene vi, at man ogsaa bør være noget varsom paa dette Punkt for ikke at skabe unødvendige Vanskeligheder for Arbejderne med Hensyn til at faa deres Børn anbragt ved faglig Uddannelse.

Vi er derfor enedes om ikke at opstille nogen Regel, men henvise Forbundet til i Tilfælde, hvor Forholdet mellem Antallet af Lærlinge og Antallet af Svende paa et Værksted efter dets Skøn medfører en mangelfuld Uddannelse af Lærlingene, at meddele dette til vedkommende Arbejdsgiverorganisation, som da vil undersøge det paaklagede Forhold og eventuelt søge det ændret paa bedste Maade.

Derimod har vi fra begge Sider ment det rigtigt her at udtale angaaende Lærlingenes Uddannelse, at vi ønske Svendeprøver aflagte. Man vil derigennem ikke alene sikre sig en omhyggeligere Uddannelse af Lærlingene fra Arbejdsgivernes Side og saaledes modarbejde, at Lærlingene misbruges og oplæres daarligt, men man vil ogsaa hæve de unge Menneskers Selvfølelse og udvikle deres Interesse for yderligere Uddannelse til Gavn for Jernindustrien her i Landet i det Hele.

ad D. Angaaende Spørgsmaalet om Benyttelse af faglærte eller ikke faglærte Arbejdere foreligger der vel en Afgørelse i Punkt 4 af Overenskomsten af 5. Septbr. 1899 mellem Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening og de samvirkende Fagforbund, hvori er udtalt:

Arbejdsgivernes Ret til at lede og fordele Arbejdet samt til at anvende den efter deres Skøn til enhver Tid passende Arbejdskraft anerkendes, eventuelt støttes af Arbejdernes Hovedorganisation,

men skønt vi fra alle Sider er enige om, at Hovedreglen for Forholdets Ordning herved er givet, maa vi ikke desto mindre erkende, at Sagen trænger til at blive noget nærmere præciseret i sine Detailler, for at Uoverensstemmelser under den daglige Virksomhed i Fabrikkerne kan undgaas.

Da vi ansaa det for heldigt, om Forholdet kunde ordnes i fuld Forstaaelse med Formernes og Arbejdsmændenes Organisationer, anmodede vi disses Hovedbestyrelser om at deltage i Forhandlingerne om denne Sag.

Det er nemlig saa, at hver af Parterne anser Sagen for at rumme Spørgsmaal af saa stor økonomisk Betydning for Medlemmerne, at den er særlig egnet til at være en Kilde til Uro og Rivninger.

For at stille dette klart frem anse vi det for rettest her at resumere de Betragtninger, som de forskellige Organisationer hver for sig gøre gældende.

De faglærte Arbejdere.

Der er ingen af de forskellige Arbejderorganisationer, som mener at ville frakende en Arbejdsgiver den fuldeste Frihed til at lægge Arbejdet til Rette paa den Maade, *han* mener rettest, og til at anvende den *Mængde* af Arbejdskraft, som Forholdene paa ethvert af Arbejdets Stadier maatte medføre, dette afgjort efter *hans* Skøn alene, men hvad de Faglærte hævde, er dette, at de ikke roligt kan se paa, at et Arbejde, hvortil der efter deres Mening fordres den Faguddannelse, som de gennem en lang Læretid har søgt at erhverve sig, af Arbejdsgiverne lægges i ikke faglærte Hænder; de se deri ikke alene, at deres Fags Adgang til Fortjeneste i og for sig beskæres, men ogsaa, at en saadan Fremgangsmaade fra Arbejdsgiveres Side sænker det faglige Niveau og derved svækker Faget som Helhed, og desuden se de deri en Fare for, at ikke faglærte Arbejdere af en enkelt Arbejdsgiver kan blive brugt til at trykke Lønvilkaarene for de faglærte.

Arbejdsgiverne.

Arbejdsgivernes Opfatelse gaar derimod ud paa, at Udviklingen medfører ikke alene Brugen af flere og flere Arbejdsmaskiner, men ogsaa, at man ved disse i stigende Grad faar udført Arbejdet saa godt som automatisk, saaledes at Pasningen af Afbejdsmaskinerne fra at have fordret fuld Faguddannelse mere og mere trækker sig henimod, at kun almindelig Paapassenhed fra den tilsynsførende Arbejders Side er nødvendig, og at den Uddannelse, som fordres af den Paagældende, ikke er, hvad Arbejderne forstaa ved „Faguddannelse", men en lokal Uddannelse ved Brugen af den særlige Maskine alene.

Naar Verdensudviklingen saaledes gaar den Vej, at mere eller mindre komplicerede og kostbare Maskiner træde i faglærte Arbejderes Sted, skyldes dette ikke alene Bestræbelsen for at forøge Produktionsevnen i Forhold til de dermed forbundne Omkostninger, men ogsaa i mange Tilfælde Bestræbelsen for at præstere et Fabrikat, der i Akkuratesse langt overgaar, hvad Haandarbejdet overhovedet formaar at præstere. Det er klart, at de danske Arbejdsgivere i Jernindustrien i disse Forhold maa følge Trop med Udviklingen i Udlandet, saa at de i mange Tilfælde maa binde større og større Kapital ved Indførelsen af forbedrede Arbejdsmethoder og moderne Arbejdsmaskiner med deraf følgende forøgede Forrentning. Men til Gengæld maa de da ogsaa søge Virksomheden betjent ved saa billig Arbejdskraft, som Markedet og de forandrede Omstændigheder kan byde. Det bør derfor erkendes som en Selvfølge, at de maa have frit Lov til at anvende den billigere ikke faglærte Arbejdskraft, hvor de vil, thi kun ad den Vej kan de faa Produktionen til at svare Regning, saa at de kan hævde deres Plads i den almindelige Konkurrence. Men det erkendes ogsaa, at de kun vil skade deres egen velforstaaede Interesse, saafremt de i den Tro at spare Udgifter gik til at anvende Folk af ringere Duelighed, end hvad der i ethvert Tilfælde svarede til, hvad der ønskedes præsteret.

Overfor disse Forhold hævde Arbejdsgiverne imidlertid deres fulde Ret i Henhold til Punkt 4 af Overenskomsten af 5. Septbr. 1899 til at afveje alle herhenhørende Momenter imod hinanden, idet saadan Disposition henhører under Ledelsen af deres Bedrift.

De ikke faglærte Arbejdere.

Disse staa paa et Mellemstandpunkt i denne Sag, idet de hævde, at de ikke bør udelukkes fra Beskæftigelser, som Arbejdsgiverne i deres Bedrifts Interesse mene at kunne overdrage dem, Beskæftigelser, som i Ordets strenge Betydning ikke kan kaldes Fagarbejde, og hvortil der ikke hører den gennem den lange Læretid erhvervede alsidige manuelle Færdighed, men som kan udføres af enhver normalt udviklet Mand efter kort Tids Øvelse; for dem ligger Kærnen i Spørgsmaalet saaledes, at medens Lønnen for almindelig Arbejdskraft er en Sag for sig, der bør fastsættes for visse Tidsperioder gennem Forhandling mellem Organisationerne, bør Lønningen for de ikke faglærte Arbejdere, som anvendes ved særlig Beskæftigelse, ikke være bunden til den saaledes fastsatte almindelige Arbejdsmands-Løn men rette sig efter de særlige Omstændigheder, der i hvert enkelt Tilfælde gøre sig gældende.

Grundet paa de anførte Betragtninger hos de enkelte Organisationer galdt det altsaa om at angive saadanne Regler for Anvendelsen af faglært eller ikke faglært Arbejdskraft, som alle Parter kunde slutte sig sammen om.

Under vore Forhandlinger i saa Henseende har megen Imødekommenhed fra de forskellige Sider været raadende, men samtidig har Opgaven vist sig at rumme saa mange Detail-Spørgsmaal, hvis Behandling mellem de forskellige Parter med Nødvendighed kræver Tid, at vi Repræsentanter for Arbejdsgivernes Organisationer og for Smede- og Maskinarbejdernes Forbund har ment det rettest ikke at lade Resultatet af vort øvrige Arbejde hvile længere, men at indstille til vore Medlemmer at vedtage Overenskomsten paa de under Afsnittene A, B, C og E behandlede Spørgsmaal uden at afvente det endelige Resultat af Forhandlingerne om Benyttelsen af faglært eller ikke faglært Arbejdskraft, hvilke Forhandlinger vi vedblivende fortsætte; kun mene vi, at der dog straks maa gives en Regel for, hvorledes en Arbejder legitimerer sig som faglært.

I saa Henseende er vi enige om, at Svendebeviset skal være det originale Legitimationsbevis for en faglært Arbejder, men at han, naar han søger Arbejde, skal kunne nøjes med at forevise sin Forbundsbog som Medlem af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund, idet Forbundets Hovedbestyrelse vil paatage sig at drage Omsorg for, at der ikke meddeles nogen Arbejder Forbundsbog, uden at den paagældende forinden har legitimeret sig overfor Forbundet ved Forevisning af Svendebeviset.

De faglærte Arbejdere, som i Øjeblikket ikke har Svendebevis, skal have Ret til at faa et saadant udfærdiget af deres Læremester eller af den paagældende Mesterorganisation, naar de præstere de dertil fornødne Beviser.

ad E. Det vigtigste Spørgsmaal, som vi har gjort til Genstand for omhyggelig Drøftelse, har været Spørgsmaalet om Indførelsen af Minimalløn i de til Jernindustrien hørende Virksomheder.

Det er ikke selve Overgangen til Minimalløn i og for sig, vi har drøftet; denne har Fabrikantforeningernes Delegerede fra Begyndelsen erklæret sig villige til at anbefale deres Organisationer paa Betingelse af, at Arbejderorganisationerne samtidig anerkende det som deres Pligt at holde deres Medlemmer til — hvad enten de

oppebære Minimalløn eller en højere Løn, arbejde i Akkord eller paa Timeløn — fuldt ud at udnytte deres Arbejdsevne og Maskinerne, samt paa Betingelse af, at de øvrige svævende Spørgsmaal ordnes paa saa betryggende Maade, at en rolig og kraftig Udvikling af den danske Jernindustri derved kan sikres; men vi har navnlig behandlet de 2 Spørgsmaal:

1) Bør en og samme Minimalløn fastsættes for hele Landet?
2) Minimallønnens Størrelse.

Med Hensyn til det første Punkt er vi blevne enige om at anbefale, at man straks gaar til en og samme Minimalløn for hele Landet for alle Smede og Maskinarbejdere paa de under Jernindustrien hørende Værksteder.

Vi ere nemlig enige om, at hvad enten man vil tilstræbe en Minimalløn for hver enkelt By eller Landsdel, eller en særlig Minimalløn for hver enkelt Afdeling af Faget, dette enten gældende for hele Landet, eller for hver Afdeling atter afpasset for hver By for sig — vil det sikkert snart vise sig uoverkommeligt at afveje alle de i Sagen indgaaende Momenter paa en for alle Interesserede fuldt ud tilfredsstillende Maade; og desuden er vi undertegnede Repræsentanter for Jernindustrien meget villige til at forsøge, hvorvidt Arbejdernes Opfattelse holder Stik, naar deres Repræsentanter hævde, at kun gennem Indførelsen af en ensartet Minimalløn gaar Vejen til varig Ro, saaledes at man vil kunne blive befriet for de jævnligt tilbagevende Løntvistigheder, der ikke kan andet end virke forbitrende paa Stemningen i begge Lejre, og som desuden drage de respektive Bestyrelsers Tid og Opmærksomhed bort fra Spørgsmaal af langt større Betydning for vor Industri i det Hele. —

Naar dernæst Spørgsmaalet bliver om Minimallønnens Størrelse, og for hvilket Tidsrum den bør fastsættes, da er vi sluttelig blevne enige om at anbefale, at man, saavel hvad Lønningen som hvad Tidsrummet angaar, bliver staaende ved, hvad der ifølge Overenskomst af 7. Maj 1898 er gældende for Burmeister & Wains Værksteder paa Christianshavn, nemlig en Minimalløn af 32 Øre Timen, gældende for Tidsrummet 1. April 1900 til 1. April 1901.

Medens vi er enige om, at Spørgsmaalet om Minimallønnens Størrelse er en Sag, der ordnes ved Forhandling og Overenskomst mellem Arbejdsgivernes og Arbejdernes Organisationer, maa det paa den anden Side fastslaas, at dette ikke er Tilfældet med Spørgsmaalet om dygtigere og mere betroede Arbejderes Lønning.

Vel kan der paa dette Omraade indtræde særlige Tilfælde, hvor en Henvendelse fra Fagforbundet til vedkommende Mesterforening er naturlig, men i det Store og Hele er vi enige om ogsaa paa dette Punkt at følge Burmeister & Wains Ordning, saaledes at

> Lønningen for den dygtigere og mere betroede Arbejder ordnes gennem Forhandling mellem ham og vedkommende Arbejdsgiver eller dennes Repræsentant.

I Sammenhæng med det ovenfor anførte bør det dog ogsaa udtales, hvad der har været en bestemt Forudsætning fra begge Sider for Vedtagelsen af Minimallønnen, at denne ikke maa benyttes til at trykke de højere Lønninger eller til at fordre alt bestaaende Timelønninger paa 32 Øre eller derover forhøjede.

I Henhold til ovenfor anførte er vi enige om at anbefale vore respektive Organisationer at slutte efterfølgende Overenskomst og med alle til Raadighed staaende Midler at søge den opretholdt overfor alle, som ikke underordne sig dens Bestemmelse.

Overenskomsten og dens Tilblivelse.

Medens vi foran har aftrykt den Motivering, der er vedtagen og underskreven af Organisationerne, gengiver vi nedenfor Overenskomstens Ordlyd, sammen med et forkortet Referat af Formandens Indledningsforedrag ved Forelæggelsen af samme for Kongressen.

Vi vælger denne Form, for at vore Medlemmer saavidt muligt kan faa Forstaaelsen af, hvorledes denne Overenskomst er kommen i Stand, og for at enhver ved at opbevare dette Nummer af Fagbladet, stadig kan have en Vejledning.

J. A. Hansen.

Forhandlingerne.

Forinden jeg begynder mit Forsøg paa at vække Forstaaelse for, hvad der er sket i de sidste fem Maaneder, beder jeg Dem undskylde, om Formen skulde lade noget tilbage at ønske. Det er jo kun et Aar siden, at De tog mig bort fra Værkstedet, og man bliver jo ikke Professor i Veltalenhed lige med det samme.

Vi fik altsaa en Samvirken i Stand mellem Fabrikanterne og os, og jeg skal sige straks, at det Resultat vi har naaet, betragter vi som godt. Jeg venter divergerende Anskuelser om Overenskomstens Indhold, men Hovedbestyrelsen og jeg møder her med den bedste Samvittighed, thi vi mener at have gjort et godt lille Stykke Arbejde.

Før Lock-outen mente Arbejdskøberne, at de sad inde med den raa Magt i Forholdet til deres Arbejdere. Derfor kom der Punkter ind i Forliget, som var udtrykkelig møntet paa os, navnlig med Hensyn til Arbejdets Fordeling, Ansættelse af Formænd og Forholdet mellem faglærte Arbejdere og Arbejdsmænd, men derfor satte vi os ogsaa straks til at granske efter, om Arbejdskøberne virkelig havde opnaaet noget reelt ved Forliget.

Vi kom hurtigt paa det rene med, at de ikke havde sejret, og dette bestyrkedes ved et Forslag fra Arbejdskøberne med Indbydelse til en Forhandling om Resultaternes Realitet. Saa vidste vi, at Jens Lange havde Ret, da han sagde, at Forligets Resultat kunde skrives med det bekendte runde Nul. Det nyttede ikke at „Arbejdsgiverforeningen" udsendte en Pjece til deres Afdelinger, hvori de paastod, at de nu havde Lov til at gøre, hvad de vilde. Det nyttede heller ikke, at vore Fabrikanter vare knibske imod os ved det første historiske Forhandlingsmøde efter Lock-outen. Det kom til Rivninger mellem os, men der blev alligevel nedsat et Udvalg, der skulde forberede et virkeligt Forhandlingsgrundlag.

Jeg understreger dette Faktum, thi det kaster et skarpt Lys over Stridens virkelige Resultat. Udvalget kom til at bestaa af 4 Fabrikanter og 3 Hovedbestyrelsesmedlemmer. Ved det første Møde opnaaede vi at konstatere, at vi var uenige om alt muligt mellem Himmel og Jord. Kort Tid efter trak Fabrikant Sørensen, Aalborg, sig tilbage fra Forhandlingerne. Han kunde, paastod han, ikke mere deltage i disse, paa Grund af, at Arbejdsforholdene paa de Smidtske Jærnstøberier var saa fortvivlede.

Saaledes var Stillingen. Imidlertid fik vi at føle et haardt Tryk fra vore Medlemmer, som hastede efter Resultater, men efter at have overvejet Situationen, blev vi enige om at vente, indtil de selv meldte sig. Vi haabede ogsaa, at Lock-outen skulde bringe Fabrikanterne og de store Aktieselskaber Høsten af det, de saaede i Sommer, og de har nu faaet den i Form af manglende Dividende.

For saa vidt er Resultatet godt, men det vilde være sørgeligt, om hvert Aar skulde bringe os en stor Konflikt i Jærnindustrien, saa at vi stadig kom til at paakalde Støtte fra vore Kolleger i Udlandet.

Selv om den Overenskomst, vi har opnaaet, ikke i et og alt tiltaler de Delegerede, maa de huske, at den i hvert Fald bidrager til, at vi kan undgaa en saadan Kalamitet.

Vi ventede altsaa, og en skøn Dag telefonerede Kommandør *Nielsen* fra Burmeister & Wain til mig, om han kunde deltage i Forhandlingerne mellem Fabrikanterne og os og derved muligvis ved sin nevtrale Stilling bidrage til Opnaaelsen af en Overenskomst. Jeg svarede ham, at vi gerne modtog hans Mægling, men at han maatte vide, hvor stort Ansvar han paadrog sig, da Fabrikanterne kun vilde bruge den raa Magt, som de endnu mente sig i Besiddelse af.

Han begyndte alligevel Arbejdet, og vi fik en lang Række svævende og ganske private Forhandlinger, der uden Kommandør Nielsens ihærdige og fordomsfri Bestræbelser næppe havde ført os til noget Resultat. Det varede nemlig ikke ret længe, før ogsaa Hr. Jens Lange løb sin Vej under Paaskud af en aargammel Strejke hos Marius Knudsen i Odense.

Der blev saa ved fortsatte Forhandlinger med den københavnske Fabrikantforening vedtaget en Overenskomst; men Forudsætningen for denne var dog, at man ogsaa opnaaede Enighed med Provinserne om Minimallønnen, og det varede da heller ikke længe, før Hr. Lange mødte til Forhandling paany, hvorefter man enedes om at søge den foreliggende Overenskomst ratificeret saavel af de respektive Mesterorganisationer som af vor Organisation.

* * *

Jeg skal nu gaa over til at omtale selve Overenskomsten, og jeg beder Dem alle se paa den fra det Synspunkt, at vor Organisation paa flere Punkter var bundet ved Forliget. Vi har gjort, hvad vi kunde, for at skaffe de bedst mulige Arbejdsbetingelser, og det bliver nu Dem, mine Herrer, som kommer til at dømme os, og vi skal anerkende Deres Dom, saa at den bliver afgørende for Hovedbestyrelsens Stilling indenfor Forbundet. Vi maa staa og falde med, hvad vi her tilbyder Dem, og vi tror, at det er det bedst mulige, der overhovedet kan skaffes tilveje.

Jeg skal tillade mig at oplæse hvert enkelt Punkt af det foreliggende Forslag og gøre mine Bemærkninger dertil. Det første Punkt lyder saaledes:

A.

Samarbejdet paa Værkstederne.

§ 1.

For hvert Værksted eller — for større Virksomheders Vedkommende — for hver Værkstedsafdeling udvælge de der beskjæftigede Arbejdere af deres Midte en Arbejder, som skal være deres Repræsentant og Tillidsmand og desuden deres Talsmand overfor Arbejdsgiveren eller dennes Repræsentant.

Naar en eller flere af hans Kammerater, enten fordi de føle sig forurettede eller af andre Grunde ønske det, er han forpligtet til at forebringe deres Klager eller Henstillinger for Arbejdsgiveren, dog kun saafremt Sagen ikke bliver ordnet tilfredsstillende ved dennes Repræsentant.

§ 2.

Tillidsmanden skal vælges blandt de anerkendt dygtige Arbejdere, der har arbejdet mindst 2 Aar paa det paagældende Værksted; hvor saadanne ikke findes i et Antal af mindst 5, suppleres dette Tal blandt de Arbejdere, der har arbejdet der længst. Paa Værksteder med 6 Svende eller derunder vælges ingen Tillidsmand, medmindre begge Parter ønske det.

Valget er ikke gyldigt, før det er blevet approberet af Forbundets Hovedbestyrelse og af denne meddelt vedkommende Arbejdsgiverorganisations Bestyrelse.

§ 3.

Hvis Arbejderne slutte sig sammen i en Klub eller lignende, skal Tillidsmanden være Formand.

§ 4.

Det er Tillidmandens Pligt, saavel overfor Forbundet som overfor Arbejdsgiveren, at gøre sit bedste for at vedligeholde og fremme et roligt og godt Samarbejde paa Værkstedet.

Ved Udførelsen af de ham paahvilende Hverv er det ham dog ikke tilladt at forsømme sit Arbejde eller i Arbejdstiden konferere med andre Arbejdere, medmindre han er opfordret hertil i Henhold til §§ 1, 7 og 8 og i hvert enkelt Tilfælde har indhentet Tilladelse fra Arbejdsgiverens Repræsentant.

§ 5.

Alle mellem Arbejderne trufne Aftaler vedrørende Arbejdet eller andre Forhold paa Værkstedet (herunder ogsaa Klublove), skal straks bringes til Tillidsmandens Kundskab og af ham uopholdelig indberettes til Forbundet, der igen meddeler dem videre til vedkommende Arbejdsgiverorganisations Bestyrelse.

§ 6.

Forbundet lover af bedste Evne at medarbejde til, at enhver Arbejder udfører saa meget og saa godt Arbejde, som hans Evner og Duelighed tillader, og navnlig at hindre, at der ved Aftaler i Klubber eller andre Samlinger af Arbejdere lægges Hindringer i Vejen herfor.

§ 7.

Forbundet lover af bedste Evne at hindre, at der ved Aftaler i Klubber eller andre Samlinger af Arbejdere paa nogen Maade gribes ind i den fri Forhandling om Akkorder mellem Mester og Arbejder.

Kan Enighed ikke opnaas mellem disse to, er dog hver af Parterne berettiget til at tilkalde Tillidsmanden til at deltage i den videre Forhandling.

Opnaas heller ikke da Enighed, udføres Arbejdet i Timeløn.

§ 8.

Angaaende Omfanget af Overarbejde fastsættes her ikke særlige Bestemmelser. Som Regel bør Sagen ordnes mellem Arbejdsgiverens Repræsentant og den enkelte Arbejder personlig, under Hensyn til vedkommende Værksteds særlige Forhold. Kun forsaavidt Fordringen om Overarbejde efter Arbejdernes Skøn om de foreliggende Forhold overdrives, er Tillidsmanden berettiget til at forhandle derom med Arbejdsgiverens Repræsentant, eventuelt Arbejdsgiveren selv.

Bliver Sagen ikke ordnet tilfredsstillende ad denne Vej, staar det Tillidsmanden frit for at anmoder Forbundet om at paatale Sagen overfor den paagældende Arbejdsgiverorganisations Bestyrelse.

* * *

Hvad er der opnaaet paa dette Punkt? Der er opnaaet, at Fabrikanterne i Jernindustrien for første Gang har anerkendt Parlamentarismen paa Værkstederne.

Ved Forliget af 5. September blev det slaaet fast, at Arbejdskøberen havde *Eneret* til at lede og fordele Arbejdet. Ved vor Overenskomst er det fastslaaet, at der er to Parter paa Værkstedet, hvorimellem der skal *forhandles*, og vi har faaet anerkendt, at der paa hvert større Værksted er en anerkendt Tillidsmand for Arbejderne. som vil muliggøre en saadan Forhandling. Det er i Virkeligheden en Autorisation af Værkstedsklubberne, vi her har opnaaet, da Tillidsmanden skal være Formand for Klubben. I de aller fleste Tilfælde vil Tillidsmanden kunde fjerne smaa Stridigheder, og i andre Tilfælde vil Hovedbestyrelsen kun have med ham at forhandle, hvad der betydelig vil lette Arbejdet.

Her maa vi huske paa, at det er Hovedbestyrelsen og ikke Fabrikanterne, der skal godkende Arbejdernes Valg af deres Tillidsmand, og skulde Fabrikantere protestere imod Valget, da maa man erindre, at vi ikke har nogensomhelst Pligt til at kassere Valget. Paa den anden Side kan en saadan Protest imod en enkelt Mand give Hovedbestyrelsen et godt Indseende med, at det bliver virkelig dygtige Folk, som bliver valgt til Værkstedernes Tillidsmand, saa at vi kan faa Lejlighed til at gribe ind, naar en Klub vælger en Tillidsmand alene fordi han kan bruge en skrappere Mund end Kammeraterne.

Det andet Punkt i Overenskomsten lyder saaledes:

B.

Formændenes Forhold overfor Arbejdernes Fagorganisationer.

§ 1.

Medens Arbejderorganisationerne anerkende, at de fastlønnede Formænd, som ikke deltage i Akkorderne, i deres Egenskab af Arbejdsgivernes Repræsentanter paa Værkstedet ikke bør tilhøre Arbejdernes Fagorganisationer, vil Arbejdsgivernes Organisationer paa deres Side ikke tillade, at der skabes Formandsstillinger væsenligst for at kunne fordre, at de paagældende udmelde sig af Fagorganisationerne.

§ 2.

I hvert enkelt Tilfælde, hvor en af Parterne efter fornøden Prøvelse skønner, at denne almindelige Bestemmelse misligholdes, har den Paataleret overfor den anden Part, som da paa sin Side er forpligtet til at yde sin fulde Medvirken til Sagens Undersøgelse og Ordning.

* * *

Om dette Spørgsmaal har vi ført lange Diskussioner, og jeg tror, at jeg tør sige, at det er en Fejl af Arbejdsgiverne, naar de tror, at de kan vinde noget ved at holde Formanden udenfor Organisationen. Vi har ganske vist en Værkførerforening, men bliver denne Forening en virksom Organisation, bliver den tillige en Fare for Arbejdskøberne, og udvikler den sig til en ren Skruebrækkerforening, vil den aldrig blive til noget. Lad det da være sagt straks, at vi ikke har noget imod, at de Formænd, der er gledet ud af Arbejdet paa Fabriken og er bleven rene Opsynsmænd, for os gerne kan lave deres egen Forening, holde deres Baller og Maskerader o. s. v.

Nu er det vedtaget, at de Formænd, som ikke deltage i Arbejdet, ikke kan deltage i Arbejdernes Organisation, men vi har tillige taget Afstand fra den Trafik fra Fabrikanternes Side, at der af disse skulde skabes kunstige Formandspladser for at holde Folk udenfor Organisationen. Naturligvis er vi ikke med denne Overenskomst kommen bort fra den i Grundloven hjemlede Foreningsfrihed.

Det tredje Punkt i Overenkomsten omhandler Lærlingene og lyder saaledes:

C.

Angaaende Lærlinge.

§ 1.

Arbejder- og Arbejdsgiverorganisationerne er enige om at anbefale, at Lærlingene, forsaavidt deres Fag tillader det, aflægge Svendeprøve ved Afslutningen af deres Læretid.

§ 2.

Fremkommer der overfor saadanne Værksteder, hvor der ikke i Almindelighed aflægges Svendeprøve, Klage over mangelfuld Uddannelse af Lærlinge i det af hver enkelt Lærling valgte specielle Fag, vil Bestyrelsen for den paagældende Arbejdsgiverorganisation lade Sagen undersøge og, forsaavidt Klagen viser sig berettiget og skyldes et i Forhold til Svendenes Tal uforholdsmæssig stort Antal Lærlinge, søge de paaklagede Forhold ordnede paa bedste Maade.

* * *

Her har vi ikke faaet udrettet ret meget, men vi er dog blevne enige om, at Læretiden helst bør afsluttes med en Svendeprøve. Tidligere var det Fabrikanternes Opgave fra den ene Side at klemme os med Masseantagelser af Lærlinge, og fra den anden Side med Antagelsen af Arbejdsmænd i stor Udstrækning.

Nu erkender de, at deres Fremgangsmaade rummer en Fare for hele Faget, og det viser sig, at Forholdet er værst paa de smaa Værksteder. Her i København er Lærlingenes Antal pr. Svend for Fabriker med over 10 Svende 0.35. Under 10 Svende er det 1,43. Kleinsmedeværkstederne møder med 1.32 og Grovsmedene 0.58. I Købstæderne er det imidlertid meget værre. For Fabriker med 10 Svende og derover har man ganske vist det lille Tal af 0.41, men paa Fabriker med under 10 Svende, og det er jo de fleste, naar Tallet allerede op til 1.9 og paa Kleinsmedeværkstederne er der 2.66 Lærling pr. Svend og Grovsmedene møder med Tallet 2.26. Det vil sige, at man paa disse Værksteder oplærer halvtredje Lærling for hver Svend, der beskæftiges. Arbejdskøberne har nu lovet at tage enhver Klage over mangelfuld Uddannelse og alt for stor Antagelse af Lærlinge under Overvejelse og søge at rette det.

Man vil jo ogsaa kunne forstaa, at en effektiv Indskrænkning i Lærlingenes Antal ikke saadan uden videre lader sig gøre. Dels maa det jo i nogen Grad staa enhver frit for, som har Lyst og Evne dertil, at forsøge paa at lære Faget, og dels maa man gaa ud fra, at dem, der findes i Øjeblikket, er bunden ved Kontrakt indtil Læretiden er udstaaet.

Der skal med andre Ord gaa nogen Tid og gøres en Del Arbejde, forinden vi vil mærke Virkningerne af denne lille Reform.

Det fjerde Punkt indeholdt, som vil kunne ses af den trykte Motivering, oprindelig kun Spørgsmaalet „faglærte eller ikke faglærte Arbejdere", men er senere koncluderet i efterfølgende Punkt D., der lyder saaledes:

D.

Angaaende Legitimation for faglærte Smede og Maskinarbejdere.

§ 1.

Faglærte Arbejdere er saadanne, som har udstaaet deres Læretid og har modtaget Svendebevis.

§ 2.

Faglærte Arbejdere, som ikke i Øjeblikket har Svendebevis, kan forlange et saadant udfærdiget af deres Læremester eller under hans Forfald af det paagældende Laug eller den paagældende Mesterorganisation, naar de præstere de dertil fornødne Beviser.

§ 3.

Forbundet udsteder ikke Forbundsbog for noget Medlem af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund, uden at den paagældende Arbejder har legitimeret sig ved Forevisning af sit Svendebevis.

Der gives enhver Forbundsbog en Paategning herom, angivende Svendens fulde Navn, Læremesterens Navn og Svendebevisets Datum.

§ 4.

For en Arbejder, der søger Arbejde hos et af undertegnede Mesterorganisationers Medlemmer, skal Forevisning af Forbundsbogen være tilstrækkelig Legitimation for ham som faglært Arbejder, saafremt ikke selve Svendebeviset forevises.

§ 5.

I hvert enkelt Tilfælde, hvor en af Parterne efter fornøden Undersøgelse skønner, at disse Legitimationsbestemmelser misligholdes, har den Paataleret overfor den anden Part, som da paa sin Side er forpligtet til at yde sin fulde Medvirken til Sagens Undersøgelse og tilfredsstillende Ordning.

* * *

Altsaa den endelige Afgørelse af dette vigtige Spørgsmaal har vi ikke naaet ved denne Overenskomst. Vi har maattet skyde Afgørelsen ud for at faa fremmet de øvrige vigtige Spørgsmaal, men da disse uheldige Forhold giver Arbejdskøberen lige saa meget som os, har vi god Tro til at vi faar det ordnet. Vi har citeret Forligets Ord her paa dette Punkt, men vi er fra alle Sider enige om, at vi maa rulle et Tæppe for Forligets Bestemmelse, inden vi naar til et Forlig.

Vi har derfor nøjedes med at faa konstateret, at Smede- og Maskinarbejder-Forbundets Medlemsbog skal være fyldestgørende Legitimation for, at han er en faglært Arbejder og skal lønnes som saadan. Vi er derhos gaaet ind paa, at vi ikke udsteder Medlemsbog til nogen Smed, uden at han beviser, at han har udstaaet sin Læretid.

Her kommer Spørgsmaalet om Skruebrækkerne op. Mod dem bør vi forandre Taktik. Det er ikke fornuftigt, at en hel Fabriks Arbejdere gør sig selv arbejdsløse for en elendig Skruebrækkers Skyld. Vi hævder naturligvis vor Ret til at foragte en saadan Person, men nu har vi tillige erhvervet en Ret til at nægte ham den almindelige Legitimation i Faget, idet han hos hver Arbejdskøber vil blive modtaget med Spørgsmaalet: Er De Medlem af Smede og Maskinarbejdernes Forbund?

Jeg føler mig overbevist om, at denne Overenskomst vil styrke vor Stilling, og jeg skal i Sandhedens Interesse erindre om, at vore Arbejdskøbere under de sidste store Konflikter ikke har villet have Skruebrækkere. De har gjort fornuftigt heri, idet den gamle Trafik kun bidrog til, at Kampen med stor Bitterhed blev fortsat, efter at den tilsyneladende er endt.

Vi tør da maaske haabe, at Skruebrækkerspørgsmaalet, i alles Interesse, snart maa komme til at tilhøre Historien.

Vi kommer nu til det sidste Punkt i Overenskomsten, der omhandler Minimallønnen. Det lyder som følger:

E.

Arbejdslønnen m. m.

§ 1.

For Medlemmer af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund med Svendebevis paa de under Mesterforeningerne i Jernindustrien hørende Værksteder fastsættes en Minimalløn af 32 Øre Timen.

§ 2.

Lønningen for de dygtigere og mere betroede Arbejdere ordnes af vedkommende Arbejdsgiver eller dennes Repræsentant paa Arbejdsstedet ved personlig Overenskomst med vedkommende Arbejder.

Minimallønnens Indførelse maa ikke benyttes til at trykke de højere Lønninger eller til at forrykke de Lønsatser, som i den senere Tid har vundet Hævd ved Antagelsen af Svende hos de enkelte Medlemmer af Mesterforeningerne, og heller ikke til at fordre alt bestaaende Timelønninger paa 32 Øre og derover forhøjede.

§ 3.

Ældre og svagelige Arbejdere og Arbejdere, hvis Arbejdsevne paa Grund af Tilskadekomst er forringet, samt undtagelsesvis Udlærlinge i det første Aar efter udstaaet Læretid, kan arbejde for en lavere Løn end Minimallønnen efter Overenskomst mellem Arbejdsgiveren og vedkommende Arbejder, som derom dog først bør indhente sin Organisations Billigelse.

§ 4.

Det erkendes af begge Parter, at Forudsætningen for Fastsættelsen af en Minimalløn er, at Arbejdsmaskinerne vil blive fuldt udnyttede af Arbejderne, samt endvidere, at hver enkelt Arbejder som Vederlag for Lønnen yder det Arbejde, han formaar."

* * *

Det er Hovedpunktet i Overenskomsten, og jeg vil derfor begynde med at sige et Par Ord om, hvad Begrebet „Minimalløn" er. Allerede for 17 Aar siden begyndte vi Forhandlingerne om denne Fordring, men Fabrikanterne vendte stadig det døve Øre til. Paa Kongressen i Odense 1891 vedtoges at forlange en Minimalløn af 27 Øre Timen i Provinserne og 30 Øre i København.

Det lykkedes os ikke formelt den Gang at gennemføre denne Fordring, men Lønnen er dog gaaet saa godt fremad, at vi paa sidste Kongres vedtog at fordre 33 Øre pr. Time som Minimalløn hele Landet over.

Lad os endelig ikke forveksle Begrebet „Minimalløn" med „Normalløn". Minimallønnen er det mindst mulige, der maa betales nogen Arbejder i Faget, og saa snart en Arbejder ved sin Dygtighed hæver sig en Smule over det almindelige, skal han ogsaa have en højere Løn.

Jeg sagde straks til Fabrikanterne, at jeg var ked af at komme til dem for at forhandle om en Minimalløn paa 33 Øre, da den efter min Mening var altfor lille. Paa Skibsværftet i Helsingør, paa „Vulkan" i Maribo og hos Tuxen i Nakskov har vi allerede en Minimalløn paa 33 Øre, og hos Tuxen i København har vi 35 Øre.

Fabrikanterne tog imidlertid straks Afstand herfra og meddelte mig, at en Ting var, at man vedtog en Minimalløn paa en enkelt Fabrik, og en anden Ting var det, at faa den gennemført i hele Faget, hvor det gælder at faa selv den svageste med. Vi blev derfor hurtig klar over, at vi maatte være glad ved, om vi kunde skaffe os en Minimalløn af 32 Øre, der gjaldt over hele Linien, saaledes som den allerede er indført hos Burmeister & Wain.

Det var saa Grovsmedene og Kleinsmedene, der skulde levere os den sidste Bataille.

Det er givet, at vi, — da vi var klar over, hvor stor en Minimalløn der i Øjeblikket kunde naaes, maatte rette hele vor Opmærksomhed imod de Brancher, hvor man allerede nu i Følge Arbejdets Natur har en højere Minimalløn, eller om man vil, Antagelsesløn. Vi har derfor i Overenskomsten udtrykkelig fastsat, at Minimallønnen ikke maa benyttes til at trykke de højere Lønsatser, ligesom den ikke maa forrykke de Antagelseslønninger, som i den senere Tid har vundet Hævd.

Jeg tror, at saavel Mestre som Fabrikanter loyalt vil holde dem dette efterretteligt; men skulde der være enkelte, der desuagtet vil knibe udenom, saa tilsiger vi vore Medlemmer, specielt Grov- og Klejnsmedene, Organisationens Støtte til at hævde vor Ret.

Nu har altsaa Fabrikanterne vedtaget Overenskomsten, og det er min faste Overbevisning, at ogsaa vi vedtager den, saa vil der skabes Albuerum, ogsaa for de af vore Medlemmer, der staa paa de højere Lønninger, til Tid efter anden at faa deres Lønninger forhøjede, saaledes, at det kan blive muligt at følge med og leve menneskeværdigt i disse Tider, hvor det bliver dyrere at leve for hver Dag der gaar.

Nu er dette Arbejde fuldført, men jeg maa med det samme sige, at De maa give os noget mere Arbejdskraft paa Hovedkontoret, thi Arbejdet er for stort med den nuværende Arbejdskraft. Formanden kan ikke hænge paa Kontoret Dag og Nat, naar han skal varetage Forbundets Interesser paa en nogenlunde forsvarlig Maade.

Jeg vil derfor foreslaa Dem, at der bliver antaget en Sekretær til Formandens Hjælp. Nu forestaar der en Omordning af vore Klubber, saa at de bliver et direkte Led mellem Arbejdskøberne og os. Det kan vi ikke gøre alene, og jeg vil derfor anbefale Dem at diskutere dette Spørgsmaal samtidig med Overenskomsten.

Jeg skal nu slutte med at citere Overenskomstens sidste Stykke, der lyder saaledes:

„Nærværende Overenskomst maa helt igennem betegnes som et Forsøg paa gjennem en under fredelige Forhold ført Forhandling at samle Parterne til fælles Stræben henimod en Konsolidering af Arbejdsforholdene og skal derfor ikke, hvis den ikke maatte blive fornyet, paa noget Punkt afkræfte tidligere bestaaende Overenskomster eller Forlig. Den er bindende for alle Parter, indtil den af en af Parterne opsiges med 3 Maaneders Varsel, dog saaledes, at den i alle Tilfælde er gældende til 1ste April 1901.

Saalænge denne Overenskomst staar ved Magt, maa ingen af de respektive Organisationer enten enkeltvis eller flere i Forening forsøge paa ved noget som helst Middel aabent eller skjult at modarbejde dens Bestemmelser eller fremtvinge nogen Forandring deri".

Jeg vil slutte med at udtale, at denne Overenskomst er et godt Grundlag for et fremtidigt Arbejde for bedre Løn- og Arbejdsvilkaar i vort Fag. Vel betyder den ikke, at fremtidig Strid er udelukket, men den betyder, at en Mængde Strid kan undgaas, og hvis mine Fagfæller godkender det Stykke Arbejde, vi her har gjort, skal jeg være tilfreds. (Bifald!)

Fra Sverrig.

Fra Svensk Jern- og Metalarbejderforbund er modtaget følgende Skrivelse:

For Tiden føres her 2 Strejker i Sverrig, en i Arvika og en i Eskilstuna, som vel nok kan kaldes smaa, men dog har sin store Betydning, eftersom det er Statens Værkstedsr og som Følge deraf bliver stærkt omtalt i Pressen, noget saa uhørt, at Arbejderne paa Statsværksteder i Sverrig tør opponere mod de bestaaende Forhold, betragtes i Pressen der som enestaaende. Organisationen meddeler os, at Striden sikkert bliver langvarig, hvorfor de frabeder sig Tilgang af Arbejdskraft, til nærmere Meddelelse foreligger. Dernæst er Lønregulativet opsagt i Landskrona til 1ste April, hvor der beskæftiges ca. 200 Mand. At det vil afføde Arbejdsnedlæggelse er næsten givet, eftersom d'Hrr. Arbejdskøbere ikke ere villige til en Forhøjelse af de tidligere bestaaende Lønninger. Derudover har vi stillet Fordring for Grov- og Beslagsmede i Gøteborg, 150 Mand, samt Kedel- og Skibssmedene samme By om Gennemførelse af en Minimalløn paa 30 Øre pr. Time. Vi skal nærmere holde Eder à jour med denne Kamp.

Fra Norge.

Det norske Jern- og Metalarbejderforbund afholder Kongres i Paaskedagene, hvortil de indbyder en Repræsentant fra Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund. Vi har paa Grund af de samvirkende Fagforbunds Delegeretmødes Afholdelse i de samme Dage maattet afslaa Indbydelsen.

Referatet af Kongressens Forhandlinger følger i næste Fagblad; vi har maattet udelade dem her af Mangel paa Plads.

Postadresse:

Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbund København K.

Telegramadresse: Smedeforbund, København.

Telefon 5121. Forbundets Kontor er Larslejstræde Nr. 1, aabent for Udbetalinger til Rejsende og andre Forretninger fra 9—11 Form. og 6—7 Aften, Mandag og Torsdag tillige fra 7—8 Aften.

Alle Arbejdsløse bedes melde sig paa Arbejdsanvisningskontoret, paa de ovenfor anførte Tider inden de søger Arbejde.

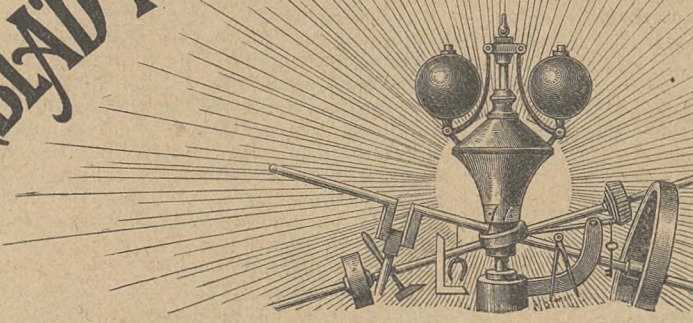
I Provinserne bør ligeledes alle Arbejdsløse henvende sig til de derværende Arbejdsanvisningskontorer inden de søger Arbejde.

Medlemmerne bør aldrig betale Kontingent uden samtidig at faa Mærker paaklæbede i deres Bøger.

Ingen Mærker maa paaklæbes uden samtidig tydelig at overstemples.

Redigeret af *J. A. Hansen.*
Trykt i A. S. „Phønix", Lützhöft-Petersen, Niels Juelsg. 6, Kbhvn. K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund

Nr. 8 | April 1900 | 12. Aargang

Vor Landsorganisation.

Det vil sikkert ikke fra Danmarks øvrige organiserede Arbejdere blive betragtet som Praleri, naar vi Smede og Maskinarbejdere noterer, at siden 1885 er der næppe nogen Organisation herhjemme, der tilnærmelsesvis i samme Grad som vi, ere blevne overfaldne raat og brutalt af Arbejdsgiverorganisationerne, og naar det nu efter alle disse Kampe, der har kostet saa store Ofre, ogsaa fra andre end Smedene, er lykkedes at bringe Organisationerne frem til den Magtstilling, de nu indtager, saa er der ingen, der kan være gladere derved end Smede og Maskinarbejderne.

Naar man ved, at der indenfor Danmarks Købstæder snart ikke findes en, hvor der findes uorganiserede Arbejdere i et saadant Antal, at de har nogensomhelst Betydning, og naar man ved, at Arbejdsmændene med Held arbejder paa at organisere ogsaa Landarbejderne, — saa ligger der naturligvis i dette Faktum en Grund for os alle til at være veltilfredse og til at arbejde videre mod det Maal, hvor hele den arbejdende Stand staar enig og solidarisk overfor ethvert Angreb fra de herskende Klassers Side.

Men — der er nemlig et Men ved denne Sag — vi maa samtidig ikke glemme, at Arbejdsgiverne i de senere Aar have organiseret sig, og, som det synes, først og fremmest med det Formaal at rette store og saavidt muligt afgørende Kampe imod os. Det maa derfor være en unavviselig Pligt for os, at indrette vor Gensidighed derefter og at gøre dette paa en saadan Maade, at vi saavidt muligt deler Sol og Vind lige mellem alle Parter.

Der synes hos de saakaldte „smaa Fag" at være en vis Skræk for, at de ved enhver Lejlighed skal blive overstemte af de Store. Denne Frygt er sikkert ganske ugrundet. Vi kan ikke se, hvilken Grund der skulde være til at søge at paatvinge de smaa Fag nogen anden Holdning overfor deres naturlige Modstandere end den, de selv anse for den korrekteste.

Der er derimod den Fare ved den tidligere Tingenes Ordning, at de smaa Fag ved deres uforholdsmæssig store Indflydelse paa Ledelsen af Landsorganisationen, kunde fremtvinge Afgørelser i vanskelige Situationer, der gik fuldstændig imod de store Organisationers Interesser, naar dette kunde spare de udenfor Kampen staaende, i Reglen de mindre Fag, for at afholde de med de store Konflikter følgende Udgifter.

Det kan jo nemlig ikke nægtes, at det er kun muligt at forene alle de mangeartede Interesser, der findes indenfor de forskellige Fag, naar dette kan ske paa et fælles økonomisk Grundlag, og de smaa Fag har ikke Ret til, blot fordi deres Fag ikke tæller ret mange Udøvere, at paastaa, at deres Ydeevne er mindre pr. Medlem, end den er hos de store Fag, der er spredt over hele Landet, med ofte højst forskellige Indtægter. Det modsatte er snarere Tilfælde.

Der har naturligvis været en Tid, hvor det først og fremmest gjaldt om at faa alle ind i Organisationerne for at lære dem Forstaaelsen af dennes Betydning; men den Tid maa nu være kommen, da det staar enhver klart, at vil man tilhøre en Landsorganisation som De samvirkende Fagforbund, saa man ogsaa være rede til at bringe de Ofre, som det stundom koster at føre en Kamp med de forenede Kapitalister og „Arbejdsgivere".

Hvad der ogsaa særlig bør lægges Vægt paa er dette, at ikke enkelte Brancher af et Fag, som mener at have Særinteresser, optages som selvstændige Led af Landsorganisationen. Det viser sig jo nemlig kun at være en Slags Præmie paa paa at betale et lavt Kontingent, og dertil skulde de samvirkende Fagforbund jo ikke gerne være et Middel.

Naar vi kaste et Blik tilbage paa de Bestræbelser, der fra vor Side have gjort sig gældende paa det nys afholdte Delegeretmøde, saa gaar disse udelukkende i de Retninger, som vi her have omtalt, nemlig først og fremmest at lægge Ledelsens Tyngdepunkt hos Fagforbundenes Hovedbestyrelser, og dernæst at bringe Ydepligten samt Fordelingen af de Penge, der indbetales derhen, at vi alle kunde have en Interesse af at staa solidariske. Det lykkedes ganske vist ikke at naa saa langt frem, som vi kunde have ønsket — ogsaa de organiserede Arbejdere ere til Tider konservative, naar det drejer sig om Indførelsen af noget nyt; men hvad vi ikke naaede ved denne Lejlighed, haaber vi at naa, naar vi næste

Gang træder sammen for at drøfte de fælles Interesser, og da skal vore Medlemmer høre nærmere fra os angaaende vor Stilling til Landsorganisationen.

Vi kan dog ikke slutte disse Bemærkninger, uden samtidig at udtale, at det nys afholdte Delegeretmøde i de samvirkende Fagforbund bærer Vidne om, at der i Danmark findes en højt oplyst og intilligent Arbejderstand der ved Hjælp af en dygtig Ledelse nok skal vide at bane Vej for en lysere Fremtid for vor Stand, og som alt for lang Tid siden har aftvungen vore Modstandere Respekt.

Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbunds 7de Kongres den 24de og 25de Marts 1900.

45 Afdelinger havde sendt Repræsentanter. Nykøbing Sj. og Ribe havde ingen sendt.

Formanden bød de Delegerede et hjerteligt Velkommen, hvorefter udbetaltes Diæter og Rejsepenge, medens Mødet udsattes til Kl. 2, med følgende Dagsorden:

1. Mandaternes Prøvelse.
2. Fastsættelse af Forretningsordenen.
3. Valg af Kongressens Embedsmænd.
4. Forslag til Overenskomst med Fabrikant- og Mesterorganisationerne angaaende Minimalløn m. m.
5. Spørgsmaalet: „Faglærte eller ikke faglærte Arbejdere".
6. Redegørelse fra Hovedbestyrelsen om de af den stillede Forslag til Ændringer i „De samvirkende Fagforbund"s Love.
7. Forslag fra Hovedbestyrelsen angaaende Anvisningskontoret i København.
8. Kontingentets Størrelse.
9. Valg af Formand, Hovedkasserer, eventuelt Sekretær.
10. Valg af Hovedbestyrelse og Hovedrevisorer.
11. Tid og Sted for Afholdelse af næste Kongres.

Mødet Kl. 2. ad 1. Mandatudvalgets Formand, V. Boesen, indstillede alle Mandaterne til Godkendelse, hvilket Kongressen sluttede sig til.

ad 2. Den af Hovedbestyrelsen foreslaaede Forretningsorden godkendtes med to af N. Jacobsen og V. Stilling, Kbh. Afdl. I. stillede Ændringer.

ad 3. Til Kongressens Dirigenter valgtes: N. Lundby af Hovedbestyrelsen og A. Johansen, Helsingør, til Sekretærer valgtes: V. Stilling og O. Smith, Kbh. Afdl. I., Bjerre, Horsens, og Larsen, Aarhus. Til Redaktionsudvalg valgtes: Samuelsen, Aarhus, Vald. Olsen af Hovedbestyrelsen og N. Jacobsen, Kbh. Afdl. I. N. Lundby overtog derefter Ordstyrerposten.

ad 4. Formanden, J. A. Hansen, forelagde Forslaget til Overenskomsten med Fabrikant- og Mesterorganisationerne angaaende Minimalløn m. m. som er refereret andet Steds i Bladet.

2det Møde.

Søndag den 25de Marts Kl. 9.

Ordstyrer A. Johansen.

Diskussionen angaaende Dagsordenens Punkt 4 fortsættes indtil Kl. $10^1/_2$. Ialt deltog 23 Delegerede i denne. Ved Navneopraab vedtoges Forslaget med 72 Stemmer mod 5, 3 svarede „Stemmer ikke", 4 var fraværende.

Sammen med Forslaget vedtoges efterfølgende Resolution:

Kongressen vedtager at godkende det af Hovedbestyrelsen forelagte Forslag til Overenskomst med de to Fabrikantforeninger i Jærnindustrien, samt de to københavnske Mesterforeninger.

For de Punkters Vedkommende, hvor denne Vedtagelse kommer i Berøring med Kongresbeslutningerne af 1899, vedtager Kongressen følgende:

a. *Minimallønnen.*

Kongressen bemyndiger Hovedbestyrelsen til at fastholde den paa Kongressen i 1899 vedtagne Beslutning om Minimalløn for alle saadanne Virksomheders Vedkommende, hvor Forbundet ikke kan opnaa Overenskomst om Løn- og Arbejdsforhold.

Der tilstilles hver enkelt Afdeling Liste over de Fabrikanter og Mestre, som enten ere Medlemmer af de Organisationer, med hvilke ovennævnte Overenskomst er sluttet, eller som uafhængigt af Arbejdsgiverorganisationerne have sluttet Overenskomst med Forbundet om anden Minimalløn end den af Kongressen i 1899 vedtagne.

b. *Formandsspørgsmaalet.*

Den paa Kongressen i 1899 vedtagne Bestemmelse vedrørende Formænds Stilling overfor vor Organisation betragtes som bortfalden i Henhold til Vedtagelse i Punkt B i ovennævnte Overenskomst.

Iøvrigt tilsiger Kongressens Hovedbestyrelsen sin virksomste Støtte til Gennemførelsen af Overenskomsten i den Form, som den af Hovedbestyrelsen er forelagt og motiveret.

ad 5. Formanden og Hovedkassereren meddelte Kongressen de Forhandlinger, der var ført mellem Hovedbestyrelsen, Fabrikantforeningerne og Dansk Arbejdsmands Forbund. Resultatet, der forelaa, kunde endnu ikke betragtes som definitivt, da man ikke i disse tre Institutioner havde opnaaet fuld Enighed om Spørgsmaalet „faglærte og ikke faglærte Arbejdere".

Efter en længere Diskussion vedtoges med 60 Stemmer mod 1 følgende Resolution:

Spørgsmaalet „faglærte eller ikke faglærte Arbejdere". Kongressen tager de af Hovedbestyrelsen om Forhandlingerne om dette Spørgsmaal givne Meddelelser til Efterretning, samt bemyndiger Hovedbestyrelsen til at føre disse Forhandlinger til Afslutning under Hensyn til den paa Kongressen førte Diskussion.

Under samme Punkt henstillede Nielsen, Randers, til Hovedbestyrelsen at udarbejde en Vejledning for Afdelingstillidsmænd, indeholdende Oplysninger om de paa Kongresser og Repræsentantmøder tagne Beslutninger med Hensyn til Arbejdsmændenes Indgriben i vort Fag, saavel hvad Arbejdsløn som Arbejdsmænds Beskæftigelse ved Maskiner angaar. Hovedbestyrelsen tog denne Henstilling til Efterretning.

Til Punkt 4 tilføjes. De af Københavns Afdelinger 3 og 4 valgte Delegerede, som ved Afstemningen om dette Forslag stemte **mod** Forslagets Vedtagelse ønske at præcicere:

at de betragte dette Forslag som en Vinding for Forbundet som Helhed, af hvilken Grund de ikke maatte anse det for formaalstjenligt om Forslaget forkastedes,

men, at deres Afstemning er at opfatte som en Protest mod den i Forslaget fastsatte Minimalløns Indflydelse paa Lønforholdene i Grovsmede- og Kedelsmedefagene i København.

Mødet sluttet Kl. 1.

3die Møde.

Søndag Eftmd. Kl. $2^1/_2$

N. Lundby Ordstyrer.

ad 6. Paa Hovedbestyrelsens Vegne gjorde Vald. Olsen Rede for de Forslag, som af Dansk Smede- og Maskinarb.-Forbund er stillet til Delegeretmødet i „De samv. Fagforbund" og stillede sluttelig følgende Resolution:

Kongressen vedtager at godkende de af Hovedbestyrelsen stillede Ændringer til Lovene for de samvirkende Fagforbund.

Samtidig bemyndiges Hovedbestyrelsen, efter Afholdelsen af Delegeretmødet den 12., 13. og 14. April i ovennævnte Organisation, at tage Beslutning om, hvorvidt det efter de opnaaede Resultater maatte

være nødvendigt at sammenkalde Repræsentantskabet for vort Forbund for at tage Beslutning om vor fremtidige Stilling til Landsorganisationen,
som vedtoges med alle Stemmer.

ad 7. Paa Hovedbestyrelsens Vegne stillede J. A. Hansen Forslag om at forhøje Anvisningskontorets Bestyrers Løn med 150 Kr. om Aaret, som han anbefalede paa det varmeste.

N. Jacobsen, Kbhvn., stillede følgende Forslag:

„Kongressen vedtager at yde et Tilskud paa 200 Kr. aarlig til Anvisningskontoret udover de stipulerede 500 Kr.“

Vald. Olsen stillede følgende Forslag:

„Kongressen vedtager, at Hovedkassen yder et Beløb stort 150 Kr. til Anvisningskontorets Bestyrer aarlig til næste Kongres,“
som vedtoges med stor Majoritet.

ad 8. Kontingentets Størrelse. J. A. Hansen anbefaler, at Kontingentet bliver som det er indtil næste ordinære Kongres, eventuelt 1ste Juli 1901, som vedtoges enstemmig.

ad 9 og 10. Valg af Hovedbestyrelse. H. Hansen, Kbhvn. Afdl. 3 stillede følgende Forslag:

„Kongressen vedtager, at den nuværende Hovedbestyrelse fungerer til den næste ordinære Kongres 1901.“

Efter nogen Diskussion tog H. Hansen sit Forslag tilbage. Derefter foretoges Valg af Formand og Hovedkasserer; hertil valgtes J. A. Hansen med Akklamation som Formand, og Vald. Olsen som Hovedkasserer ligeledes med Akklamation.

Derefter rejstes en Diskussion om Ansættelse af en Sekretær til Brug for Formanden, som vedtoges med alle Stemmer med 2, ligeledes vedtoges at Sekretæren skal have Sæde i Hovedbestyrelsen med 39 Stemmer mod 2, endvidere vedtoges det, at Lønnen skal være 1800 Kr. om Aaret med 48 St. mod 2.

Til Sekretær valgtes N. Lundby med 57 Stemmer, Otto Smith fik 25 Stemmer.

Som Hovedbestyrelsesmedlemmer valgtes V. Boesen 79 St., M. Sørensen 76, P. Petersen 68, Braarup 62, C. L. Jensen 55 og N. P. Nielsen, 47 Stemmer. Derefter havde Ohmsen 42 St., som saaledes er første Suppleant.

Til Suppleanter valgtes A. Mikkelsen, P. Knudsen og P. Borch.

Til Hovedrevisorer valgtes N. Jacobsen, Otto Smith og V. Stilling.

ad 11. Tid og Sted for næste Kongres.

Formanden foreslog at afholde næste Kongres i Juni Maaned 1901, hvilket vedtoges enstemmigt.

Udenfor Dagsordenen foreslog Bjerre, Horsens, følgende:

„Eftersom det er kommet mig til Kundskab, at Formanden, J. A. Hansen, dels under Lock-outen, som de efter denne førte Forhandlinger. er kommet en Del tilbage i pekuniær Retning, henstiller jeg til Kongressens Delegerede at yde ham et Beløb paa 500 Kr., som Ækvivalent for samme.“

Dette Forslag vedtoges enstemmigt.

Efter nogle afsluttende Bemærkninger af Formanden, udbragtes et Leve for Forbundet, hvortil alle de Delegerede sluttede sig.

Efterat Sekretæren havde oplæst Forhandlingsprotokollen, sluttede Ordstyreren den 7de Kongres.

En Hilsen fra Ferdinand Hurop.

Paa vor sidst afholdte ekstraordinære Kongres blev Kongresdeltagerne, da man den 23de Marts om Formiddagen spiste Frokost i Fællesskab, enige om at sende Forbundets to gamle Forkæmpere, H. P. Hansen, Svendborg, og F. Hurop, som i en Aarrække har opholdt sig i Amerika, hver et Telegram med Tak for deres Arbejde for vor Organisation.

Da disse to Mænd sikkert kun tæller Venner indenfor vort Forbund, skal vi her meddele de Svar, som blev os tilstillet fra hver af dem.

H. P. Hansen svarede:

Eders Hilsen er mig kærere end jeg formaar at udtrykke!

Mine Tanker ere hos Eder!

Til Lykke med Arbejdet!

H. P. Hansen.

Da det sikkert er længe siden, de fleste af vore Medlemmer har hørt noget fra gamle Hurop, aftrykker vi her saavel den Tak, som han sendte til Kongressen, som en samtidig medfølgende Skrivelse, der rimeligvis af ham er skrevet til Offenliggørelse i Fagbladet.

Hurop skriver:

Enumclaw, Wash. U. S., March 27, 1900.

D'hrr. J. A. Hansen og G. Olsen.

Ærede Kolleger. Tak for Telegrammet, som blev bragt herud i Vestens store Skove Lørdag den 24. Marts Kl. 1 Eft.

Jeg sender hermed en Tak til Kongresmedlemmerne for den viste Opmærksomhed og skal i de nærmeste Dage sende et mere udførligt Brev om, hvorledes Forholdene har formet sig for mig her i det fjerneste Vesten. Med Hilsen til alle gode gamle Venner derhjemme.

Eders

F. Hurop.

Dernæst skriver han:

Til

Dansk Smede og Maskinarb. Forbund.

Det var mig en behagelig Overraskelse Lørdag den 24. Marts at modtage en telegrafisk Hilsen fra Forbundets Kongres.

Dette bragte mig til at mindes de længst forsvundne Dage, da man endnu betragtede det for risikabelt at tilhøre Fagforeningen, da en Timeløn af 18—20 Øre var meget almindelig, ja endogsaa i enkelte Tilfælde saa lav som *elleve* Øre.

Alle Forsøg paa at organisere „Vulkans Sønner“ strandede den Gang paa det evindelige „Hvad kan det nytte“.

De gamle Pionerer i Forbundet vil endnu mindes, hvor villigt Smedene indrømmede, at Lønnen var for lille, men ogsaa hvor uvilligt Flertallet var til at tage Haand i Hanke for bedre Kaar. Det var den Gang ikke ualmindeligt, at en Svend maatte arbejde paa Afbetaling, det vil sige, nøjes med det, Mester kunde undvære Lørdag Aften og haabe paa, den kommende Uge vilde bringe den fælles Velstand paa en bedre Fod.

Arbejdsgiverne spekulerede i billig Arbejdskraft, og Resultatet var fælles Ruin.

Arbejderne spekulerede ogsaa, men dog nærmest paa, hvorledes det var muligt at faa de smaa Kroner til at række over den kommende Uge.

Man betalte en udlært Svend det mindst mulige og en gammel Svend efter den samme Skala, og man ansaa det endda for givet, at de begge burde være taknemlig til.

Det var den Gang, da det mindste Hummer i

København var stort nok til at rumme samtlige organiserede Arbejdere i vort Fag.

Naar jeg tænker paa *den* Tid og *nu*, da det danske Smede- og Maskinarbejder-Forbund ubetinget er det stærkeste i Verden, saa føler jeg, at det Arbejde, vi gamle begyndte og fortsatte i Forbindelse med yngre Kræfter har faaet en vidtrækkende Betydning for vort Fag og fremfor alt har lagt en sikrere Grundvold for de Unges Eksistens.

Naar jeg nu bringer Forbundet min Tak, fordi det erindrede, at ogsaa jeg var med i Arbejdet i Forbundets Barndom, saa knytter jeg dertil Haabet om, at de kommende Tider maa vise, at særligt de Unge har forstaaet, at kun „Enighed gjorde Forbundet stærkt".

Enumclaw, den 27. Marts 1900.

F. Hurop.

Vore Værkstedsklubber.

Siden Vedtagelsen af Overenskomsten med Fabrikant- og Mesterforeningerne i Jærnindustrien er der fra Medlemmer af de større københavnske Klubber jævnlig bleven draget til Felts imod den Del af Overenskomsten, der kaldes „Samarbejdet paa Værkstederne". Man har ment, at Klubberne vilde miste deres Autoritet og deres Betydning, ja enkelte har endog ment, at Hovedbestyrelsen ligefrem har villet Klubberne til Livs.

Vi skal her til Beroligelse for disse Medlemmer, samtidig med at vi siger dem, at der aldeles intet er sket, som berettiger dem til at tro noget saadant, give en kort Beskrivelse af, hvorledes dette Afsnit af Overenskomsten i Virkeligheden er bleven til:

Som det vil være de fleste af vore Medlemmer bekendt, blev der i Forliget af 5. September i Fjor, som danner Afslutningen af den store Lock-out, indsat en Passus, der forpligter „de samvirkende Fagforbund" til „af al Magt at virke for rolige, stabile og gode Arbejdsforhold, først og fremmest derved, at der ikke under nogen Omstændighed fra nogensomhelst Organisations Side lægges Hindringer i Vejen for nogensomhelst Arbejder for at benytte sin naturlige Ret til at udføre saa meget og saa godt Arbejde, som hans Ævner og Uddannelse tillader ham".

Der er sikkert ikke mange af os, som ikke var klar over, at der her var udtalt et af Jærnfabrikanternes Ønsker, og da vi kort Tid efter Lock-out'en, paa Opfordring af Fabrikanterne, optog Forhandlinger om „Forstaaelse af ovennævnte Forlig", var et af de første Spørgsmaal, de rettede til os, dette: „Hvad agter Hovedbestyrelsen at gøre for at bringe de Vedtagelser ud af Verden, som tages af visse Klubber, sigtende til at forbyde deres Medlemmer at tjene udover et vist Maximum". Disse Vedtagelser var, paastod de, af en saadan Natur, at det mere og mere blev umuligt for os at konkurrere med den udenlandske Industri, og nu mente de at have Ret, i Henhold til Forliget, til at forlange af os, at vi gjorde noget ved dette Forhold.

Denne Tale om den „udenlandske Konkurrence" var jo ikke noget nyt for os, og vi kunde kun svare d'Hrr. Fabrikanter, at naar der paa sine Steder blev truffen den Art Aftaler mellem Arbejderne, saa var dette kun en simpel Følge af Arbejdsgivernes Lyst til at være enebestemmende om Fastsættelsen af Akkorderne, for derigennem stadig at kunne trykke Akkordpriserne. Vi var naturligvis ikke blinde for, at der kan være Tilfælde, hvor en Nedsættelse af Akkordpriser kan være naturlig; men forinden vi fik Garantier imod Vilkaarligheder fra Arbejdsgivernes Side i dette Forhold, nyttede det ikke, at de forlangte, at vi skulde gøre noget for at annullere Klubbernes Vedtagelser om Maximumsfortjeneste ved Akkord.

Vi fremsatte nu ved et senere Fællesmøde med Bestyrelserne for de to Fabrikantforeninger et Forslag, der sigtede til at hidføre en Ordning af denne Sag paa Grundlag af, hvad vi havde opnaaet ved en Overenskomst med Firmaet Tuxen & Hammerich. Dette Forslag var saalydende:

„At der til Spørgsmaalets Udjævning om, at enhver Arbejder udfører saa meget og godt Arbejde, han kan ved Akkord, fastsættes følgende:

En en Gang fastsat Akkord kan i al Almindelighed ikke forandres. Indtræffer det Tilfælde, at en Akkord skønnes at være for højt eller for lavt ansat, nedsættes et Udvalg bestaaende af 4 Medlemmer, hvoraf de 2 vælges af og iblandt det Værksteds Svende, hvori den paagældende Akkord udføres, medens Fabrikens Bestyrelse vælger 2. Opnaas der ikke Enighed i dette Udvalg, vælger dette selv en Opmand, hvis Afgørelse bliver den gældende."

Da disse Stridigheder paa dette Tidspunkt var meget hyppige, ogsaa i Virksomheder der stod udenfor Fabrikantforeningerne og blandt andet hos Burmeisters, blev dette Forhold et af de første, som toges op til Drøftelse, da Direktøren for sidstnævnte Selskab kort Tid efter blandedes ind i Forhandlingerne.

Fabrikanterne vare imidlertid bange for det af os fremsatte Forslag. De mente, at et saadant Firemandsudvalg blev alt for besværligt at arbejde med, og at det let blev til, at Dagene kom til at gaa med Forhandlinger i det uendelige, i Stedet for med Arbejde. Vi skulle ikke her komme ind paa det berettigede i disse Argumenter, men kun bemærke, at da man ikke kunde finde andre Udveje, enedes man om at anerkende en af Arbejderne valgt Tillidsmand paa hvert enkelt Værksted, der for saa vidt der findes en Værkstedsklub, skal være Formand for denne samtidig.

Hermed er jo Værkstedsklubberne egentlig fuldt ud anerkendt, som det naturlige Talerør for de særlige Interesser paa de enkelte Værksteder, og intet er mere rimeligt end dette. Lige saa berettiget det er at baade Arbejdere og Fabrikanter organiserer sig, lige saa upraktisk er det, at de for den mindste Ubetydelighed løber til Organisationen, naar denne kunde være ordnet direkte imellem Parterne.

Paa den anden Side gælder det ogsaa om, at naar der er Grund til Klage, at det da bliver saa simpelt og let som muligt for den enkelte, at faa sine Sager ordnet, og her vil i den allernærmeste Tid fra Hovedbestyrelsens Side udgaa Vedledning desangaaende.

Det vanskeligste Spørgsmaal der vil blive at klare er selvfølgelig det der omhandles i § 7 A, der er saalydende:

„Forbundet lover af bedste Evne at hindre, at der ved Aftaler i Klubber eller andre Samlinger af Arbejdere paa nogen Maade gribes ind i den fri Forhandling om Akkorder mellem Mester og Arbejder.

Kan Enighed ikke opnaas mellem disse to, er dog hver af Parterne berettiget til at tilkalde Tillidsmanden til at deltage i den videre Forhandling.

Opnaas heller ikke da Enighed, udføres Arbejdet i Timeløn.“

Her er det jo nemlig de økonomiske Interesser, der skal varetages, og der vil naturligvis alle Dage, saa længe der eksisterer Akkord, af og til være Uoverensstemmelser mellem Mester og Svend, naar en Akkord skal fastsættes.

Vi tror og venter imidlertid, at man med Tilkaldelse af den af Arbejderne valgte Tillidsmand, vil kunne jævne mange af de herhen hørende Stridigheder. Naturligvis gælder det i høj Grad om, at der til Tillidsmænd vælges dygtige og besindige Mænd, og det vil da være Hovedbestyrelsens Opgave altid at være denne Tillidsmands Støtte, naar det ikke lykkes ham at bringe Sagerne til en Afslutning, som han og hans Kammerater kan være tjent med.

I det hele er der ikke sket nogen væsentlig Forandring i Klubbernes Maade at arbejde paa, — kun maa de i Fremtiden, naar der tages Beslutninger der sigte til at gribe ind i Arbejdsforholdene, altid holde Hovedbestyrelsen à jour dermed.

Vor Organisation har nu naaet den Styrke og almindelige Anerkendelse, at vi kan lægge Kortene paa Bordet og kæmpe med aabent Visir, og vi maa forlange, at Fabrikanterne gør det samme. De Tider, hvor hver af Parterne tog sine Beslutninger uden Hensyn til den anden, maa være forbi, og det er dette, der er taget Sigte paa med den foreliggende Overenskomst.

Skulde det ikke lykkes os at faa Fabrikanterne til at opfylde det, der er Forudsætningerne for Overenskomsten, saa staar det os frit for til næste Aar at slaa om i en anden Gade; men vi haaber at saadant ikke maa blive nødvendigt; thi sikkert er det, at vi trænger haardt til at faa indført ordnede Tilstande paa vore Arbejdspladser. Det staar nu til vore Klubber, hvis de er Venner af et sundt og roligt Fremskridt, at bidrage deres dertil, ved nøje at følge de Anvisninger, som i den nærmeste Tid vil blive givet af Hovedbestyrelsen.

Vi haaber, at de vil gøre dette, og vi tør da trøstig love vore Medlemmer mere betryggende Forhold at arbejde under i Fremtiden.

Besøg af George Barnes.

Mandagen den 16. April modtog vi Besøg af vor navnkundige engelske Kollega, Mr. George N. Barnes. Det lykkedes os under vor sidste store Kamp, i større Grad end nogensinde tidligere, at vinde Sympati hos de engelske Fagfæller; men naar dette skete, saa havde vi først og fremmest Mr. Barnes at takke derfor.

Mr. Barnes er Sekretær for den engelske Fagforening af Maskinarbejdere, der benævnes „Amalgamated Society of Engineers“, hvilket vil sige at han er denne Forenings egentlige Leder, der tæller ialt ca. 86,000 Medlemmer. Han er som en Følge heraf ogsaa en af de mest ansete Fagforeningsmænd i England, og det maa siges til hans Ros, at han er grundig i sine Studier af enhver Sag. Han skyer ikke nogen Anstrængelse for at faa grundig Besked paa alt, og derfor vil man kunne forstaa, at hans Ord har en stor Betydning og hans Person en stor Indflydelse i hans Hjemland.

For at faa det størst mulige Udbytte af hans Besøg sammenkaldte vi Hovedbestyrelsen til et Møde med vor Gæst, hvor der blev ført en Diskussion om vore indre Organisationsanliggender, og hvor hvert enkelt Hovedbestyrelsesmedlem havde Lejlighed til, ved Hjælp af Tolk, at rette Forespørgsler til Mr. Barnes.

Vi skal her allerførst notere, at Mr. Barnes er en varm Tilhænger af international Solidaritet imellem Smedenes Organisationer, og der blev her truffen nærmere Aftale om de Forhandlinger, som det er nødvendigt at føre mellem vore Organisationers Ledelser denne Sag vedrørende.

Mr. Barnes erklærer, at han er klar over, at den engelske Organisations Maade at virke paa i visse Henseender er for konservativ og trænger til en Reform, og han mener, at en gennemgribende Reform vil fremkomme til næste Aar, naar de afholder deres Delegeretmøde.

Det er nemlig ikke saadan i England som hos os, at der holdes Kongres hvert andet Aar. Hos dem er der sædvanligvis en halv Snes Aar imellem de Møder, hvor Organisationens Love kommer til Behandling.

Mr. Barnes meddeler, at de Love hvorefter man nu arbejder, skriver sig fra 1843, og man vil kunne forstaa, at disse derfor ere noget forældede (deres Love er kongelig konfirmerede). Derfor maa der, siger han, ske en Forandring. Vi vil herefter give nogle Oplysninger om, hvad Barnes meddeler angaaende Enkelthederne i deres Administration:

I 1892 naaede man til den Form for Forbundets Ledelse, at der til at danne en Hovedbestyrelse eller Eksekutivkommite valgtes 8 Medlemmer. Disse 8 Medlemmer repræsentere hver en Kreds paa ca. 10,000 Mand, med særlig Pligt til at varetage Interesserne for den Kreds de ere valgte i.

Kontingentet fastsattes ligeledes i 1892 til en Sch. (90 Øre) pr. Uge. Senere forhøjedes Kontingentet til 1 Kr. 35 Øre pr. Uge, som det er nu. Udover dette betales $7^1/_2$ Øre pr. Uge til Invalidekassen og $7^1/_2$ Øre til en særlig Fond, der nærmest anvendes til Strejker i andre Fag.

Det som her er nævnt, er de normale Ydelser. Udover dette kan Eksekutivkomiteen til Brug for Strejker indenfor Organisationens egen Ramme, udskrive Bidrag af 25 Øre ugentlig. Udover dette kan Paaligning kun ske ved Urafstemning.

Naar Midlerne i nogen af de ovennævnte særlige Fonds ere opbrugte, suppleres disse ved en Ekstrapaaligning, hvis Form fastsættes ved Urafstemning.

Med Hensyn til hvad der for dette Kontingent kan oppebæres af Understøttelser, da meddeler Mr. Barnes, at man skal have været Medlem et Aar (und-

tagen i Strejketilfælde) for at kunne erholde Hjælp. Naar man har været Medlem i et Aar, kan der i Løbet af 5 Aar erholdes Understøttelse i tilsammen to Aar paa følgende Maade: De første 14 Uger 10 Sch. pr. Uge, de næste 14 Uger 7 Sch. og Resten af Tiden indtil 2 Aar, 6 Sch. pr. Uge.

Det tages meget strængt, hvis det opdages, at nogen simulerer eller oppebærer uberettiget Understøttelse, i Reglen exkluderes de; men paa den anden Side kan Eksekutivkomiteen tage Hensyn og bevilge Ekstraunderstøttelser, hvis der foreligger et Tilfælde, hvor en Kollega har været særlig virksom for Organisationens Interesser. Samme Hensyn kan ogsaa tages til Medlemmer, som ere gifte, og som af den Grund kommer i særlig Bekneb. I Almindelighed udbetales ens Understøttelse til gifte og ugifte.

I Sygdomstilfælde erholdes nu en Understøttelse af indtil 10 Sch. pr. Uge. Med denne Understøttelse staar det imidlertid saaledes, at man arbejder paa at faa denne adskilt fra den øvrige Virksomhed, og Barnes mener, at dette vil ske snart.

Endvidere er der noget som kaldes en Alderdomsunderstøttelse. Her har Medlemmerne imidlertid ikke nogen absolut Ret; men Medlemmer, der ere fyldte 55 Aar, kunne, naar de ikke ere i Stand til at fortjene deres Ophold ved Arbejde, henvende dem til Klubben paa det Værksted, hvor de have arbejdet. Klubben kommer da med en Indstilling til Eksekutivkomiteen, hvorefter denne undersøger Forholdene og tager Bestemmelse om, hvorvidt vedkommende vil være at understøtte eller ikke.

Med Hensyn til de Midler, som det engelske Forbund raader over, meddeler Barnes, at efter den store Lock-out i 1897 og 98 ejede de vel tilstrækkeligt til at opfylde deres Forpligtelser med Hensyn til Understøttelser; men naturligvis svækkede Lock-out'en ved de uhyre Summer, som denne kostede. Nu er det imidlertid lykkedes at komme til Hægterne igen, idet Forbundet nu ejer en Kapital paa 320,000 Pd. Sterl. (5,660,000 Kr.), deraf indestaar de 210,000 Pd. i de Fonds, der benyttes til faglige Formaal.

Paa Forespørgsel erklærede Mr. Barnes, at det engelske Forbund ved Optagelse af Medlemmer ikke kræver noget skriftligt Bevis for faglig Uddannelse; men derimod fordres det, at de indballoteres ved to Medlemmer, der skal bevidne, at vedkommende er kvalificeret til at udføre det Arbejde, som han har paataget sig. (Det skal dog samtidig hermed bemærkes, at Kedelsmedene og Skibbyggerne have strængere Bestemmelser for Optagelse af Medlemmer).

Vi have refereret disse Enkeltheder, da vi antage at de have almindelig Interesse for vore Medlemmer, baade herhjemme og i de to skandinaviske Broderorganisationer. Der er to Ting der taler stærkt for en international Forbindelse imellem vore Organisationer. Den første er dette, at den vil være et godt Værn imod Overgreb fra de forenede Arbejdsgivere, og det andet, som ogsaa er af meget stor Betydning er, at der derigennem skabes Betingelssr for, at vore yngre Medlemmer med Tryghed kan rejse og lære Forholdene i Udlandet at kende, naar de overalt har en Organisation hvortil de kunne støtte sig. Til snart at opnaa et Resultat i disse Retninger, har dette Besøg sikkert bidraget mægtigt.

Vort Forhold til Arbejdsmændene.

„Den umulige".

Redaktøren af Arbejdsmændenes Fagblad, Hr. C. Jensen, er kommen rent i Vilderede med, hvem det er vi har ment med Betegnelsen „umulig Redaktør".

For nu at klare denne lille Historie for ham, skal vi, uden at komme ud af vor „sædvanlige rolige Ligevægt" meddele, at det er ham, Hr. C. Jensen, vi har ment, og vi skal, da han ønsker det, ogsaa sige ham hvad vore Grunde er til denne Betegnelse.

Grunden er simpelhen den, at vi synes det er galt, samtidig med, at vore Bestyrelser forhandler om Overenskomster vedrørende Spørgsmaalet „Faglærte eller ikke faglærte Arbejdere" — at Redaktøren af Arbejdsmændenes Fagblad da skriver Artikler, som Arbejdsmændenes øverste Leder maa tage Afstand fra. Vi skal imidlertid ikke komme yderlig ind paa denne Sag, da vi kan slutte os til et udtalt Ønske om en Afslutning af denne højst mærkelige Polimik. Der er dog imidlertid en Bemærkning i Hr. Jensens sidste „Straale" i Bladet for Marts Maaned, som vi ønsker at korrigere. Denne viser nemlig yderlig hvor uheldigt det er, naar den Mand, der skriver Fagbladet, ikke deltager direkte i Organisationsarbejdet ude omkring i Landet. Hr. Jensen skriver noget om en Konflikt i Maribo paa „Vulkan", og med den saftige Tone, der er gaaet igennem hans Skriverier imod os, fremkommer han med følgende Mundfuld: „Men der var det vel at mærke ikke vore Medlemmer, der drev Skruebrækkeri. Vel?"

Vi skal saa skaansomst som muligt lade Hr. Jensen vide, at vi har en Kontrakt med „Vulkan" om Løn- og Arbejdsvilkaar, og da Arbejdsmændene lavede Strejke uden at sige noget til os derom, tog Smedene samme Sted Svende til at hjælpe i Stedet for de Arbejdsmænd som strejkede, vel at mærke til en Timeløn der var 6 à 8 Øre højere end den, Arbejdsmændene fik for det samme Arbejde. Vi vare fuldstændig enige med Smedene om dette, da Arbejdsmædene jo netop kort forinden aabenlyst havde erklæret os Krig i deres Fagblad.

Da imidlertid Arbejdsmændenes Forbunds Ledelse, — ikke deres Redaktør — anmodede os om Støtte til at faa en Afslutning af denne, som det synes mindre vel overvejede Konflikt, gjorde vi dette loyalt, og derfor er det noget underligt at se den ær. Redaktør bruge denne Affære, naar han skal køre frem med det grove Skyts.

Iøvrigt skal vi gærne skænke vedkommende alle hans Kraftudtryk, og lover, ikke at beskæftige os mere med denne Sag, om der ikke bliver givet os særlig Grund dertil. Vi finder nemlig, at det er en højst uheldig Maade for vore Organisationer at drøfte disse Sager paa.

Skibsværfterne i Hellerup og Strandmøllen.

Vi meddelte i Fagbladet for Februar Maaned, at den Strejke paa Hellerup Skibsværft som har opstaaet derved, at man derude søgte at indføre russiske Tilstande med Slavereglementer o. l. — nu var afsluttet; men at Blokaden for Strandmøllens Vedkommende fortsattes indtil videre.

Sagen var nemlig hør den samme som paa Hellerup. Under den lange Blokade var det lykkes dem at faa fat paa en Snes Skruebrækkere, og dem var det jo ikke saa let en Sag at blive kvit saadan lige i en Fart.

Direktøren, Hr. Axel Christensen, blev imidlertid til sidst klar over, at det var lykkes ham at samle en Kreds af det allerdaarligste Udskud af Smede og Maskinfaget. Disse honnette Fyre kunde nemlig ikke en Gang enes indbyrdes, ligesom de i de af dem beboede Arbejderboliger tæt ved Værftet, gjorde al den Spektakel de kunde, og opførte sig som en vild Bande.

Det blev nu Direktøren for broget, og der var da ikke andet for ham at gøre, end at tilbyde os en Ordning af Forholdene. Hertil var vi selvfølgelig straks villige og det lykkedes da ogsaa at blive enige om, at alle Brækkerne skulde afskediges i Løbet af en Maaned, fra den Dato hvor Overenskomsten blev truffen. Samtidig bestilte Direktøren og fik igennem vort Anvisningskontor en Snes Mand, Smede og Maskinarbejdere af de forskellige Brancher.

Skønt der siden saavel her som paa Hellerup jævnlig har været smaa Skærmydsler mellem vore Medlemmer og Direktionen, saa tør vi dog sikkert foreløbig betragte denne Konflikt som afsluttet, og der er al Grund til at være tilfreds hermed af flere Grunde. For det første har det hele Vinteren saavelsom Foraaret, været sløjt med Arbejdet, saa det at kunne faa en Snes Mand i Arbejde straks, med Udsigt til snart at kunne faa flere i Arbejde, er selvfølgelig en betydelig Fordel for os.

Vi har ogsaa Grund til at være tilfreds med, at det er bleven konstateret, at det at arbejde med Ikke-Fagforeningsmedlemmer er en lovlig dyr Spads i vore Dage. Direktør Christensen erklærede selv, at paa den Maade fik han ikke andet end daarlige Elementer, som man ingen andre Steder vilde have, og heri havde han sikkert Ret.

Endelig kan det maaske lykkes os at komme til at vise disse Æsler vor Foragt, som nu i over et halvt Aar har haft det saa fredeligt dernede. Der er adskillige gamle Kendinge iblandt dem, som kan have godt af at føle hvad en Skruebrækkers Lod er her i Verden, og det kunde jo ogsaa hænde, at Exemplet vilde bidrage til at andre med dem ligestillede kunne faa Øjnene op for hvilken Løn de kan vente dem, for at være Forrædere imod deres egne Standsfæller.

Fra Afdelingerne.

Da vi har bragt i Erfaring, at Firmaet Monies & Andersen har udarbejdet en Priskurant for Centralvarmeanlæg, som de opfordrer Arbejderne til at underskrive, maa vi bestemt opfordre vore Medlemmer til ikke under nogen Betingelse at underskrive saadanne Priskuranter, før de ere godkendte af Organisationen.

V. Boesen.

Hvis der paa nogen Fabrik eller Værksted skulde arbejde en Smed O. F. Strømsted og en ved Navn M. Seitzberg, bedes dette meddelt paa Kontoret hurtigst muligt.

V. Boesen.

Erklæring.

Da en Person ved Navn P. Mortensen (ogsaa kaldet „Lummervarm") til Stadighed gaar og fortæller, at han er Genstand for Forfølgelse fra de organiserede Arbejderes Side, fordi han ikke vil melde sig ind i Fagforeningen, — finder Klubbens Bestyrelse Anledning til at oplyse, at nævnte Hr. Lummervarm ikke saalænge vor Klub bestaar, vil kunne blive Medlem af samme.

Vi fremkommer med dette, for om muligt derigennem at forhindre, at vore Kolleger skal blive afskediget for at *ville tvinge vedkommende ind i Fagforeningen*, naar Sandheden faktisk er den, *at vi slet ikke vil have vedkommende som Medlem af Klubben.*

Bestyrelsen for Klub Nr. 27, Kbhvn. Afdl. I.
(Statsbaneværkstedet)

Da Hr. Maskinfabrikant H. Hvid i Hillerød afskediger ældre erfarne Folk under det intetsigende Paaskud, at de bruger for mange Kul ved Essen, beder vi eventuelle Arbejdssøgende tage sig dette til Efterretning.

A. Olsen,
Formand for Hillerød Afd.

Giv Agt!

Vore Medlemmer bedes iagttage følgende:

Foranlediget ved, at der i den senere Tid jævnlig er opstaaet Misforstaaelser angaaende Betalingen for Udearbejde, samt Vejpenge efter „Fælles Værkstedsregler", derved at vedkommende Fabrikant har gjort gældende, at Betaling for Udearbejde med de bekendte 3 Øre ekstra pr. Time, var indbefattet i Akkordbetalingen, hvor der har været afsluttet Akkord om Udførelsen af et Stykke Arbejde udenfor Værkstedet, — henstiller vi til vore Medlemmer, at de sørger for, *i alle Tilfælde at træffe en ren Aftale,* der holder denne Ekstrabetaling *udenfor* Akkordberegningen, saaledes at der kan undgaas Strid herom ved Akkordens Opgørelse.

Overenskomsten.

I Henhold til det herom til Afdelingerne udsendte Cirkulære anmoder vi Klubberne om hurtigst muligt at drage Omsorg for, at der foretages Valg af Tillidsmænd, samt at dette igennem den stedlige Afdeling straks indberettes til Hovedbestyrelsen under Adresse *N. Lundby, Larslejstræde 1, Kbhvn. K.*

For Københavns Vedkommende maa Meddelelse om Valg af Tillidsmænd ligeledes hurtigst muligt tilstilles de respektive Afdelinger. Afdelingerne bedes paaskynde denne Sag saa meget som muligt.

Hovedbestyrelsen.

Sygekasser.

Fra Aalborg har vi modtaget følgende:

Da det gentagne Gange har vist sig ved Kongresserne, at Forbundet anser det for uheldigt at sammenblande Sygeforsikring med de Opgaver, som dette alt har optaget (hvad der ogsaa er vort Synspunkt), tillader undertegnede Bestyrelse sig at foreslaa Oprettelse af en faglig Sygekasse for hele Landet, særligt baseret paa Gensidighed mellem alt bestaaende og eventuelt nyoprettede Sygekasser for Smede og Maskinarbejdere. — Grundene hvorfor vi ønske dette ere: Da Arbejdsforholdene ofte tvinge os til at flytte fra en By til en anden, vilde det være betryggende, at vi alle Steder kunde vide os nogenlunde forsikret mod at lide Nød begrun-

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollen)

Nr.	Navn	Nr.	Navn
9910	Hakon Møller	10382	V. A. Janensky
10876	H. Chr. Petersen	7417	C. J. Jensen-Dauding
12993	J. P. Olsen	5824	Møller Christensen
13072	O. Christensen	5445	H. Larsen
8164	P. Zetterstrøm	10736	F. S. P. Mathiesen
10203	C. Sørensen	9082	C. F. Christensen
13154	H. P. E. Olsen	13572	C. C. J. Baade
9779	Birger Møller		

det paa Sygdom, og samtidig kunde Sygekasserne bedre faa de unge Svende som Medlemmer, da disse — som jo sjældent arbejder stadigt i en By — daarligt kan være tjent med at betale Indskud og staa deres Tid som nyoptagne Medlemmer i de forskellige Byer, og muligvis kunde vi da ogsaa blive de tvungne Fabrikssygekasser kvit, som det vistnok er de fleste Smedes Ønske.

Vi opfordre derfor enhver Sygekassebestyrelse i vort Fag, til at overveje, om muligvis en saadan Sammenslutning ikke kan være til vort fælles Bedste, og ligeledes opfordre vi Fagfællerne rundt om i Landet, hvor der endnu ikke findes nogen saadan Forening, om at arbejde for Sagen.

I den nærmeste Fremtid vil vi tillade os at omsende en Skrivelse til de forskellige Tillidsmænd for Forbundets Afdelinger, og haaber vi da, at disse enten selv vil interessere sig for Sagen eller formaa andre Fagfæller dertil.

Aalborg i Marts 1900.

Bestyrelsen for
Smede og Maskinarb. Sygekasse.

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Frederiksgade 42, 1.
Aalborg, J. Christensen, Urbangade 15, 1. $12^1/_4$-1. $6^1/_2$-$7^1/_2$.
Assens, H. P. Rasmussen, Nygade.
Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36.
Fredericia, A. Rasmussen, Prinsessegade 74. Udbt. til Rejs. 6—7 Aften.
Frederikshavn, A. Andersen, Munkegade 6, 12 - 1, 6—7.
Holstebro. C. Madsen, Sønderland. 6—8.
Hadsund Mariager, Remuntiussen, Assens pr. H. M.
Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen. $7^1/_2$—$8^1/_2$. $11^1/_2$—$1^1/_2$. 5—7.
Hillerød, J. Hasselbalck, Chr. Hansens Vej. $12^1/_2$—1, $7^1/_2$—8 Aften.
Hjørring, F. W. Bech, Toftegade. 6—8, Søndag 12—2.
Holbæk, Langhoff Petersen, Smedelundsgade 40, 2. $6^1/_2$-8.
Horsens, H. Røpke, Haumannsgade 2, St.
Herning, J. Axelsen, Vejlegade.
Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvei.
Kalundborg, C. Christensen Missionshjemmet 12. $12^1/_4$—$12^3/_4$, 6—7.
Koding, Th. Hansen, Allegade 12. $12^1/_4$—$1^1/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Korsør, C. Johansen, Krusesvej 36.
København, Larsleistræde 1, Stuen. 9—11.
Maribo, Th. Larsen, Kiehns Vei 79.
Middelfart, O. Petersen, Grønnegade 178.
Nakskov, Sofus Larsen, Tilegade 258. 1—$1^1/_2$, 6—8.
Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkerstiftelsen. 6—7.
Nørresundby, L. Jensen, Bondrupsgade 8. 12—1.
Nykjøbing, Mors, J. Johnsen, Asylgade 26. 7—8.
— Falster, M. Frandsen, Kraghavevej. 6—7, Søndag 10—12.
— Sjælland, L. P. Larsen, 6—7.
Nyborg, H. L. Christiansen, Vestre Boulevard 18.
Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. $12^1/_4$—1. Udbt. til Reis. $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Præstø, J. A. Sørensen, Adelgade. 6—7.
Randers, H. Jensen, Skousgade 1
Ribe, J. Poulsen, Præstegade 390. 6—7.
Roskilde, L. Hansen, Ringstedgade 34. 7—8.
Rønne, H. P. Jensen, Vinkelvei 27.
Silkeborg, M. Jensen, Winthersvei.
Skive, Chr. Lorentsen, Østerbro.
Slagelse, Ant. Rasmussen, St. Pedersg. 24 E. 6—$7^1/_2$.
Sorø, J. Hansen, Baggaden 67. Udbt. 6—8 Aften.
Stege, Chr. Eriksen, Raadhusstræde. 12—1, 6—8.
Svendborg, H. C. Jørgensen, Ragnhildsvej 3. 12—1, 6—7.
Skanderborg, P. Jensen, Gl. Avlsgaard, Adelgade.
Thisted, C. Dysted, Nørregade.
Varde, H. P. Hansen, Søndergade. 6—7.
Veile, J. Vogelsang, Vesterbrogade 1, Stuen. $12^1/_4$-$12^3/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46.
Vordingborg, Frederik Andreasen, Algade 56.

Fejltagelse.

Ved beklagelige Fejltagelser fra vedkommende Afdelingskassereres Side, stod følgende Medlemmer i sidste Fagblad som slettede. Vi retter her Fejlen og beder de paagældende Medlemmer undskylde, samtidig med, at vi retter en indtrængende Opfordring til *alle Afdelingskasserere*, om paa det omhyggeligste at notere i Medlemsprotokollen, naar noget Medlem melder Afgang fra Afdelingen, anmelder at skulde sejle, eller Afrejse til Udlandet som Montør e. l., saa vi i Fremtiden kan blive fri for disse ubehagelige Fejltagelser.

12862 K. O. Wiegell, 10382 V. A. Janensky, 13072 O. Christensen, 7417 C. J. Jensen-Dauding, 8164 P. Zetterstrøm, 9082 C. F. Christensen, 10736 F. S. P. Mathiesen og 13572 C. C. J. Baade.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 1546 J. P. Henriksen (Nykøb. S.), 6197 P. Mogensen (Randers). 5841 O. Nielsen (Købh. Afdel. 2), 63 N. C. A. Rasmussen (Købh. Afd 1), 11088 O. Birch (Købh. Afd. 1), 8086 K. E. Asmussen (Købhv. Afd. 1).

Følgende have atter funden deres Bøger: 11727 S. C. Petersen, 11137 H. Zeidler.

Følgende danske Bøger ere ankomne fra Sverrig og kunne rekvireres fra Hovedkontoret:

290, 903, 1761, 1765, 1779, 1952, 3079, 3114, 4655, 5351, 5780, 5799, 5903, 5966, 7430, 7538, 7583, 7584, 8443, 8444, 8481, 8517, 8586, 8633, 8637, 8671, 8717, 8831, 8981, 9159, 9314, 9334, 9479, 9498, 9711, 9743, 9850, 10019, 10043, 10194, 10315, 10415, 10445, 10467, 10570, 10596, 10915, 10924, 10983, 10988, 11007, 11361, 11573, 11604, 12003, 12228, 12428, 12502, 12507, 12630, 12647, 12661, 13010, 13037, 13045, 13046, 13048, 13508, 13519, 13544, 13575.

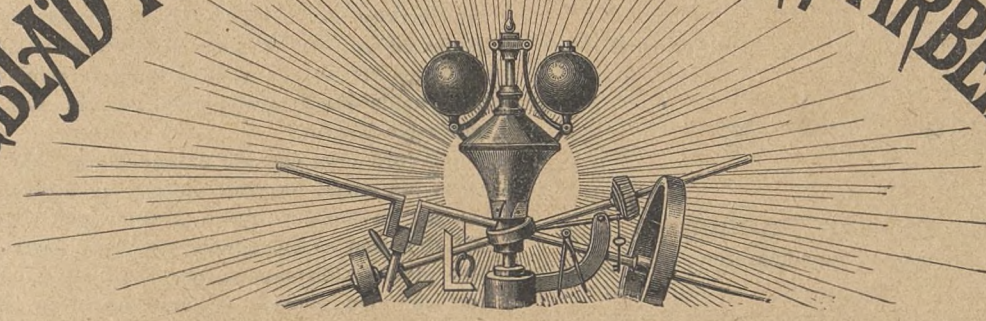
Nr. 12997.

To Bøger af ovenstaaende Nr., den ene paa Navnet H. Jensen, den anden paa Jørgen Chr. Nielsen, indkaldes til Revision paa Hovedkontoret. *Hovedkassereren.*

Medlem Nr. 9689, C. V. Clausen, bedes opgive sin Adresse paa Hovedkontoret.

Redigeret af *J. A. Hansen.*
Trykt i A. S. "Phønix", Lützhöft-Petersen, Niels Juelsg. 6, Kbhvn. K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund

Nr. 9 | Maj 1900 | 12. Aargang

Minimalløn.

I dette lille Ord „Minimalløn" ligger jo en kæmpestor Betydning for vort Fag, og vi kan derfor ikke for ofte tage dette Spørgsmaal op til Undersøgelse og Belysning. Vi skal i dette og næste Nummer af Bladet søge at give en Oversigt over denne Side af vor Kamp for bedre Levevilkaar, og vi skal søge at gøre dette i en saadan Form, at det er let for alle vore Medlemmer at følge med og forstaa, hvorledes vi hidtil ere gaaede frem, og derigennem hvilke Veje vi bør gaa i Fremtiden.

Naar man vil belyse dette Krav fra dets Tilblivelse indtil nu, kan det ganske naturligt, af Hensyn til Pladsen, kun blive antydningsvis, samtidig med at vi anmoder, ialtfald vore ældre Kolleger, om at huske sig tilbage til de Tider, hvor Organisation kun kendtes af Navn, og hvor derfor Lønnens Størrelse i Ordets skarpeste Betydning var noget Mester bestemte; thi vilde man ikke arbejde for hvad han bød, saa kunde man jo lade være — der var saa nok andre der vilde.

I 1883 sporedes den første Bevægelse for Gennemførelsen af en Minimalløn, som rejstes af de daværende kun faa organiserede Smede og Maskinarbejdere. Selvfølgelig tænkte man den Gang kun paa København, det eneste Sted, hvor der overhovedet fandtes Fagforening, og det er ikke til at undres over, at man paa dette Tidspunkt intet væsentligt kunde udrette, da der stadig var Svende nok, som tilbød sig for næsten intet.

Naar vi siger, at de tilbød sig for næsten intet, saa tænker vi her paa saadanne Lønninger som 10 og 12 Kr. om Ugen paa egen Kost, som en Mængde Mestre den Gang ikke generede sig for at byde. Nogle Steder var man dog „betydelig højere oppe" — f. Eks. hos Burmeister betalte man ikke under „13 Kr. 50 Øre om Ugen til en Smed"; men til Gengæld var dette ogsaa nærmest at betragte som en Normalløn, og der fordredes **særlige Kvalifikationer** for at kunne erholde en Løn, der var højere.

Vi skal blot her i Forbigaaende bemærke, at Overarbejdet samtidig florerede i en ligefrem uhyggelig Grad. Det blev betragtet som en slem Tilsidesættelse, hvis en Svend i flere paa hinanden følgende Uger ikke forlangtes til at arbejde over paa en Fabrik, og dette hænger selvfølgelig nøje sammen med den lave Løn, som det var umuligt at leve af.

Hvad der særlig kendemærker denne Periode er en meget stor Forskel paa Lønningerne. Man lønnede nogle ganske enkelte forholdsvis højt, medens alt hvad der paa nogen Maade kom ind under Begrebet Hjælpere, holdtes nede paa saadanne Minimumslønninger, som er nævnt ovenfor.

Disse Forhold var naturligvis de første der faldt vore Kolleger for Brystet, da de begyndte at organisere sig, og derfor bliver Minimallønnens Indførelse og Afskaffelse af Akkordsystemet hurtigt den fælles Fane hvorunder alle samles. Det var nemlig saaledes, at ogsaa Akkorderne den Gang kun nærmest var til, for at enkelte udvalgte kunde berige sig, og iøvrigt bruge dem som Paaskud til at forcere Arbejdet — og det i Reglen paa en saadan Maade, at det ogsaa her gik ud over Hjælperne i al for høj Grad.

Fagforeningens Bestræbelser kom da til at gaa i Retning af, ikke alene Højning af Lønnen, men ogsaa i Retning af at raade Bod paa disse iøjnefaldende Misforhold, hvor enkelte bogstaveligt talt levede højt paa den store Masses Bekostning. Det er en Selvfølge, at Arbejdsgiverne straks mødte enhver Fordring om Forandring paa dette Omraade med Paastanden om, at nu vilde vi „dele", og det var bare fordi Fagforeningerne vare socialistiske o. s. v., o. s. v.; men til trods herfor er det dog lykkedes at naa et meget langt Stykke frem i Retning af en retfærdig Fordeling af Arbejdsfortjenesten, og det der særlig markerer Fremskridtet paa dette Omraade er, at det i de senere Aar tildels er bleven slaaet fast, at Akkorders Indgaaelse er et fuldstændig aabent og frit Kontraktforhold imellem Mester og Arbejder.

Det kan altsaa ikke længere lade sig gøre, at der af den enkelte kan afsluttes Akkorder, hvor han selv tager Overskudet og lader Kammeraterne slide. Akkorden er nemlig offenlig tilgængelig for dem alle, og det er kun deres Pligt at kontrollere.

Naturligvis var dette imidlertid ikke tilstrækkeligt. Der maatte være et Bolværk imod den enkelte Mesters Lyst til at

byde det mindst mulige i Dag- eller Timeløn. Vi maatte have en Minimalløn paa den ene eller den anden Maade, og var det første Forsøg i 1883 ikke stort bevendt fordi Organisationen endnu var for lidt udbredt, saa gik det bedre, da man ca. 8 Aar senere tog fat paa en frisk.

Herom i næste Fagblad. (Fortsættes.)

1ste Maj og Smedene.

Hvorfor vi demonstrerer.

Nu da vi igen har passeret den 1ste Maj — den af de organiserede Arbejdere indstiftede Festdag — kan det have nogen Interesse at se lidt paa, hvorledes vi egenlig staar i det med Hensyn til Hvile- og Fritid i vort Fag.

Majdemonstrationen er jo en Fest for Kravet om mere Frihed og for Protest imod legemlig Overanstrængelse, og da der næppe findes noget Fag, hvor Arbejdet er strængere eller ubehageligere end vort, saa er det en Selvfølge, at vore Kolleger Landet over paa denne Dag er mødt talrigt under de røde Faner. I København var det almindelig Fridag, medens man af praktiske Hensyn til den pekuniære Side af Sagen mange Steder i Provinserne arbejdede til Middag. Hovedbestyrelsen har ikke vildet blande sig heri, men har ment at det var bedst, at overlade til Afdelingerne i de forskellige Byer selv at tage Beslutning, som man kunde blive enige om, under Hensyn til de stedlige Forhold.

Den 1ste Maj er forsaavidt ikke den allerheldigste Dag til denne Fest, som det i Reglen er dygtig koldt paa denne Aarstid, og hertil kom saa i Aar en vedholdende Regn fra om Morgenen og lige til det Øjeblik, hvor Afmarchen til Festpladsen fandt Sted i København. Naar ikke desto mindre Smedene vare mødte i tusindvis, saa har vi sikkert Grund til at notere, at der begynder at blive baade Alvor og Bestemthed i denne Demonstration.

For ti Aar siden, da der første Gang demonstreredes, var Stemningen i København tildels af en anden Art. Efter at Parolen om at holde Dagen fri var udgaaet fra de daværende „samvirkende Fagforeninger", gjaldt det naturligvis for Arbejdsgiverne om at kvæle denne, som enhver anden Sag, der rejses af Arbejderne, i Fødslen. Hos Burmeister & Wain paa Refshaleøen sloges Plakater op, der meddelte Arbejderne, at hvis de ikke kom paa deres Arbejde den 1ste Maj, saa var de afskedigede med det samme. Den daværende Ledelse var ikke vandt til at tage Hensyn til Arbejderne eller til hvad disse ønskede, og de vidste kun altfor godt, hvilken Tvang de havde paa Arbejderne igennem den da eksisterende Pensionskasse. Arbejderne trodsede imidlertid ved denne Lejlighed al Frygt for at miste deres Arbejde og deres surt erhvervede Rettigheder — af Smedene mødte kun en Mand og det var en Krøbling. Nu fik Direktionen travlt med at annulere deres brutale Bestemmelse, og det endte selvfølgelig med, at alle gik i Arbejde paa de gamle Betingelser efter en Dags Forløb.

Denne lille Begivenhed vil altid staa som et smukt Minde om Solidaritet, paa et Tidspunkt hvor Organisationerne dog ikke havde ret stor Indflydelse. Nu er det anderledes. Den nuværende Ledelse for B. & W. tænker ikke paa at ignorere Arbejderne eller deres Organisationer. Nu formaar vi altid at skaffe os Gehør, og vi tør vel nu, da vi ikke længere strides om Retten til at holde den 1ste Maj hellig, tænke paa at gennemføre selve Kravet.

Vore organiserede Arbejdsgivere har da sikkert ogsaa saa smaat begyndt at gøre sig fortrolig med Tanken om en Forkortning af Arbejdstiden. Herpaa tyder et Løfte, som af Formanden for Arbejdsgiverforeningen blev givet til Formanden for de samvirkende Fagforbund kort før den store Lock-outs Afslutning i Fjor. Dette Løfte løb den samme Herre ganske vist kort efter fra, men Betydningen heraf er sikkert ikke stor, da det dog var givet, og Kravet skal nok blive rejst, selv om det ikke kan vente officiel Tilslutning fra den Side straks.

Vi noterer ogsaa en Udtalelse fra en af de ledende Fabrikanter indenfor Jernindustrien, som er fremkommen for ganske nylig. Vi skal ikke nævne vedkommendes Navn, thi han vilde selvfølgelig i saa Fald være tvungen til paa en eller anden Maade at dementere; men vi skal tillade os kort at referere hans Udtalelser, der gik ud paa, at er der nogen Steder, hvor en Forkortning af Arbejdstiden er retfærdig, saa er det indenfor Jernindustrien, — dels fordi Arbejdet i denne Industri ofte er meget anstrængende, og dels fordi det i stedse større Grad udspecialiseres og for en Del udføres ved Hjælp af Maskiner, hvorfor det i høj Grad virker sløvende, naar Arbejdstiden er for lang. Men, erklærede vedkommende samtidig, der er jo en slem Vanskelighed, som vi ikke maa overse, og dette er de mange Penge, som Maskinerne koster at indføre. Alle disse Penge skal jo forrentes, og dette sker bedst ved, at Maskinerne holdes i Gang saa længe som muligt hver Dag.

Saa langt vor Fabrikant. Han erkender, at der er Trang til at faa Arbejdstiden forkortet, men Kapitalen skal have sin Rente, og derfor er det saa vanskeligt at gennemføre denne Reform.

Naturligvis er denne Vanskelighed tilstede. Kapitalens Interesser og de almindelige Samfundsinteresser har jo til Dato kun sjelden vist sig at være i Overensstemmelse, og saaledes er de det heller ikke i dette Tilfælde; thi den stærke Udvikling og Fuldkommengørelse af Maskinerne overflødiggør jo ikke sjælden Arbejderen, og heri ligger, ialtfald samfundsmæssigt set, en Mulighed for en tilsvarende Forkortelse af Arbejdstiden for dem der bliver tilbage, f. Eks, ved at lade arbejde i flere Hold. Denne sidste Tanke har nemlig været fremme fornylig, da en herværende større Fabrik havde anskaffet en efter vore Forhold meget kostbart Smedepresse, og man vil sikkert ad denne Vej kunne raade Bod paa de Tilfælde, hvor det virkelig er nødvendigt at udnytte de særlig dyre Maskinanlæg ved en lang Arbejdstid.

Naar man betragter den Side af dette Spørgsmaal, der indeholder hvad vi vil kalde Berettigelsen og Begrundelsen af Kravet om kortere Arbejdstid, saa er der her et rigt Materiale, der kunde give Stof til mange

Betragtninger. Af Hensyn til Pladsen skal vi imidlertid kun kortelig antyde, hvad vi her sigter til, idet vi deler de herhenhørende Momenter i to Dele: „Arbejdsgivernes Bestræbelser for stedse at fremtvinge en større Arbejdsydelse af den enkelte Arbejder" — og „Svendenes urgamle Kamp for den størst mulige Frihed fra det haarde legemlige Arbejde".

Angaaende det førstnævnte Moment, da er det jo bekendt nok for vore Medlemmer, hvorledes Fabrikanterne igennem en Aarrække har forsøgt, ved Hjælp af stedse strængere Arbejdsreglementer, at gøre Fabrikkerne til rene Fængsler, og først i de sidste Par Aar er det lykkedes vore Organisationer i nogen Grad at tage Braaden af disse Bestræbelser, efterhaanden som vi vandt større Autoritet. I Udlandet, hvor Organisationerne endnu kun har liden eller ingen Magt, f. Eks. i Amerika, regner man absolut kun med en Arbejder som med et Led i en Maskine, der i den Tid, hvor han har solgt sin Arbejdskraft, staar fuldstændig bunden til sit Arbejde, og man forstaar med hvilken Begejstring disse Mennesker slutter sig til Tanken om mere Frihed.

Vi kender ligeledes hvordan Formandsspørgsmaalet for ganske nylig har været slaaet op til noget særligt stort af vore Fabrikanter. Det var Teorien om „en Slavefoged paa Nakken", der for en Gangs Skyld skulde være Midlet til at fremtvinge et større Kvantum Arbejde af hver enkelt.

Man kan jo mene hvad man vil om, hvorvidt de her nævnte Forholdsregler vilde virke i den af Fabrikanterne ønskede Retning — om de gennemførtes konsekvent, eller ikke — saa er de et godt Bevis for, at der intet lades uforsøgt fra den Side, for at pine mere og mere Arbejde ud af hver enkelt Arbejder.

Med Hensyn til det andet Moment i Sagen, da kan man gaa saa langt tilbage som til Middelalderen. Der vil man støde paa den bekendte „Blaamandag", for hvis Bevarelse Datidens Haandværkssvende kæmpede, maaske endnu taprere end vi i vore Dage kæmper for Normalarbejdsdagen. Hvad var vel denne Ekstrafridag om Ugen andet end et Udslag af Trangen til legemlig Hvile og Rekreation, i Forbindelse med Lysten til en Gang imellem at føle sig frigjort for alle Baand?

Denne Maade at forkorte Arbejdstiden paa, er imidlertid ikke længer tidssvarende, ja den er sikkert endogsaa ganske uforenelig med vore nuværende Produktionsforhold, idet Udeblivelsen fra Arbejdet umuliggør det overhovedet at organisere Arbejdet paa den Maade, som er nødvendigt — medmindre det da blev almindelig Kotume at holde to Søndage. Det er imidlertid sikkert ikke dette som det store Flertal ønsker, hvorimod Trangen til en kortere Arbejdsdag træder stedse tydeligere frem.

Vi har sjælden set større Enstemmighed for noget Forslag, end da der paa det bekendte Wodrofflundmøde for vore københavnske Medlemmer, ved Afslutningen af den store Lock-out ifjor, stilledes en Resolution, der paalagde Hovedbestyrelsen at virke efter Ævne for en Forkortelse af Arbejdstiden. Der var sikkert ikke en Mand til Stede, som ikke stemte for denne Resolution, og der synes virkelig ogsaa i de sidste Aars Begivenheder at ligge et Bevis for, at en Forkortning af Arbejdstiden ikke er saa helt vanskeligt endda.

Naar vi tager Tiden fra Foraaret 1897 indtil nu, saa har vi, med de to stedfundne Lock-outer, lagt saa godt som fuldstændig stille med alt Arbejde i Jærnindustrien i 7 Maaneder. Disse 7 Maaneder i Løbet af ca. 3 Aar udgør jo ca. en Femtedel af Arbejdstiden i dette Tidsrum, — eller det samme Forhold som hvis man gennemsnitlig havde arbejdet 8 Timer i Stedet for 10. Nu kan man jo nok indvende, at saadanne Aar som 1897 og 99 taaler vor Industri ikke mange af, og det er naturligvis rigtigt — skønt endnu har vi ikke hørt, at nogen Direktør har faaet sin Løn sat ned af den Grund —; men det er sikkert ogsaa mere fordelagtigt at arbejde 8 Timer hver Dag Aaret rundt, end det er at arbejde 10 Timer de 8 Maaneder og saa ligge stille de 4 bedste Sommermaaneder.

Inden vi slutter disse Par Bemærkninger om den Bestræbelse, der for Tiden er oppe for at forkorte Arbejdstiden, skal vi blot endnu pege paa, at altid, naar vi stiller Fordringer til Arbejdsgiverne, det være sig enten om højere Løn eller kortere Arbejdstid, saa er det altid den „udenlandske Konkurence", der efter deres Sigende staar som en Hindring; men her er for en Gangs Skyld et Krav, der ikke stilles i Danmark alene, men over hele den civiliserede Verden. Maatte dette bidrage til, at d'Hrr. Fabrikanter snart overvinder deres sidste Betænkeligheder overfor det Krav, som de ret snart vil komme til at staa Ansigt til Ansigt med.

Udlandet.

Norsk Jærn- og Metalarbejderforbnnd

afholdt i Paaskedagene det 10. Landsmøde. Vi vare, som bekendt, forhindrede i at sende en Repræsentant, paa Grund af at vi samtidig havde Delegeretmøde i de samvirkende Fagforbund herhjemme.

Vi aftrykker her, med enkelte Udeladelser, efter vort norske Broderorgan et sammentrængt Referat af, hvad der foregik paa Landsmødet. Der findes i dette Referat ikke saa faa Enkeltheder, der kan have stor Interesse for vore Medlemmer.

Norsk jern- og metalarbeidsforbunds 10de landsmøde

afholdtes i dagene 12—13—14 og 15de april i Kristiania.

Fremmødt var 33 valgte repræsentanter fra 16 afdelinger samt 5 hovedstyremedlemmer.

Som gjæst fra vort svenske broderforbund var tilstede forbundets forretningsfører hr. *E. Blomberg.*

Forretningsføreren ønskede repræsentanterne velkommen og udbragte et „leve" for forbundet. Hr. E. Blomberg bragte en hilsen fra svenske kolleger.

Fuldmagtskomiteen bestaaende af C. Christoffersen, Tønsberg, L. Kristoffersen, Kr.a, og I. Larsen, Kr.a, gjennemgik fuldmagterne og indstillede paa samtliges godkjendelse.

Til at overvære møderne gaves *medlemmer* adgang, hvorimod dagspressens referenter maatte vende om. Endel blade har senere gjort væsen af dette og kaldt det „møde for lukkede døre", noget vi selvfølgelig tar med ro, da ethvert af vore medlemmer hadde adgang til at overvære forhandlingerne.

Efter at mødets forretningsorden var vedtat efter hovedstyrets forslag, valgtes mødets funktionærer.

Beretningen om forbundets virksomhed godkjendtes med 2 st. efter endel diskussien, der væsentlig dreiede

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, for hvilken Vedk. har betalt
257	E. Eriksen	Sæby	9/1 74	Købh. Afdl. 1	24/8 95	Købh. Afdl. 1	27/1 00
750	Chr. Buck	København	3/11 65	— — 1	14/8 89	— — 1	30/12 99
820	A. Berg	Varde	11/4 58	— — 1	28/4 94	— — 1	30/12 99
1122	H. V. Johansen	København	2/10 70	— — 1	7/12 95	— — 1	20/1 00
1129	L. V. Markussen	Stege	23/4 80	Stege	1/4 99	— — 1	18/11 99
2226	Alfr. Wilken	København	20/10 70	Købh. Afdl. 1	1/10 99	— — 1	4/11 99
2324	Andr. Hyrup	Kolding	6/9 66	— — 1	18/9 99	— — 1	27/1 00
4455	M. Rasmussen	Hornsyl, Horsens	27/10 77	Horsens	21/3 96	— — 1	13/1 00
4883	O. Nilsson	Lagerød, Sverrig	30/10 64	Helsingør	25/1 96	— — 1	30/12 99
5592	N. P. Andersen	København	7/12 62	Købh. Afdl. 1	14/11 96	— — 1	13/1 00
5794	D. Lundsteen	København	4/7 68	— — 1	26/12 96	— — 1	23/12 99
5989	M. Seitzberg	Frederiksberg	17/1 76	— — 3	25/4 96	— — 1	6/1 00
6550	H. Nielsen	Haarby, Fyen	30/12 73	Odense	8/10 96	— — 1	6/1 00
6869	C. Guldmann	Højberg	28/10 69	Købh. Afdl. 5	31/10 96	— — 1	30/12 99
7360	O. Hansen	København	8/8 76	— — 1	23/1 97	— — 1	30/9 99
7403	F. Hansen	Hamburg	28/5 69	Helsingør	23/1 97	— — 1	20/1 00
7452	N. P. Rasmussen	Saxkøbing	19/10 77	Nakskov	10/4 97	— — 1	9/12 99
3071	Edv. Carl Nielsen	København	19/5 75	Helsingør	10/8 95	— — 1	30/12 99
479	C. Rasmussen	Husum	6/6 72	Købh. Afdl. 5	11/5 95	— - 1	9/9 99
519	I. S. Larsen	Veinbrød	19/2 58	— — 1	22/2 90	— — 1	7/10 99
8017	Chr. Clausen	København	27/8 60	— — 1	20/2 97	— — 1	25/11 99
8085	Martinius Nielsen	Kolding	23/3 64	— — 1	20/3 97	— — 1	25/11 00
8257	S. C. Petersen	København	13/12 76	— — 1	28/5 97	— — 1	27/1 00
8320	V. Lund	—	9/8 58	— — 1	5/6 97	— — 1	4/11 99
8331	Alb. Andersen	Harboøre	29/12 80	— — 1	14/10 99	— — 1	23/12 99
8367	N. C. Christensen	København	14/5 77	— — 1	17/7 97	— — 1	2/12 99
8634	K. Hedelin	—	18/7 78	— — 1	6/11 97	— — 1	25/11 99
8647	H. P. Larsen	Virung	13/7 57	— — 1	27/11 97	— — 1	30/12 99
8694	Chr. Larsen	Sorø	22/6 71	— — 1	12/12 97	— — 1	25/11 99
8764	V. E. Vollertsen	Amager	24/7 79	— — 1	1/4 99	— — 1	3/2 00
8774	Rasmus N. Rasmussen	Tinning	6/1 73	— — 1	29/1 98	— — 1	30/9 99
8965	A. Lundsteen	Helsingør	20/7 54	— — 1	23/4 98	— — 1	9/12 99
8982	Hans Stigaard	Aarhus	6/12 73	— — 1	30/4 98	— — 1	2/12 99
11012	C. A. Espensen	København	7/4 79	— — 1	4/7 98	— — 1	13/1 00
11030	C. Ludvigsen	—	3/4 78	— — 1	11/7 98	— — 1	20/1 00
11130	Carl Bærentzen	—	1/6 64	— — 1	20/8 98	— — 1	25/11 99
11145	L. Ørsted	—	1/5 77	— — 1	20/8 98	— — 1	9/12 99
11191	Viggo Nielsen	—	13/12 76	— — 1	24/9 98	— — 1	30/9 99
11217	A. P. Petersen	Vandløse	10/8 76	— — 1	21/10 99	— — 1	27/1 00
11271	Jørgen Jensen	København	24/11 73	— — 1	29/10 98	— — 1	20/1 00
11301	I. C. Møller	Uglebølle	6 78	— — 1	12/11 98	— — 1	13/1 00
11322	M. Knudsen	Ore Sogn	7/2 79	— — 1	23/11 98	— — 1	20/1 00
11341	Peter Jensen	København	11/5 79	— — 1	26/11 98	— — 1	27/1 00
11346	O. Mouritzen	Horsens	31/6 69	— — 1	26/11 98	— — 1	30/12 99
11360	K. F. Holm	Eidanger	21/4 80	— — 1	10/12 98	— — 1	13/1 00
11386	Alfred Petersen	Maaløv	5/3 80	— — 1	7/1 99	— — 1	30/12 99
11515	Gerhard Hansen	Sandager	28/5 73	Svendborg	11/3 99	— — 1	9/12 99
11687	V. Brøndum	Odense	23/12 76	Odense	2/12 98	— — 1	16/12 99
12206	Jul. E. Olsen	Slimminge	6/7 80	Næstved	11/3 99	— — 1	27/1 00
12210	Chr. Petersen	Storeheddinge	7/7 77	Næstved	22/4 99	— — 1	2/12 99
12421	L. Nielsen	København	11/1 75	Købh. Afdl. 2	29/7 99	— — 1	27/1 00
12518	l. P. Hansen	Rakeløv, Kallundborg	30/4 76	— — 1	11/10 99	— — 1	30/12 99
12590	Vald. Olsen	København	2/4 69	— — 1	25/3 99	— — 1	27/1 00
12623	P. Petersen	Svendborg	19/3 75	— — 1	25/3 99	— — 1	30/12 99
12629	S. M. Thomsen	Hobro	29/11 58	— — 1	8/4 99	— — 1	13/1 00
12645	P. C. Petersen	København	21/7 79	— — 1	8/4 99	— — 1	25/11 99
12657	L. K. Carlsen	Valby	16/1 80	— — 1	15/4 99	— — 1	6/1 00
12735	C. I. Gottlieb		16/3 76	— — 1	22/4 99	— — 1	16/12 99
12772	C. P. Jensen	København	8/8 47	— — 1	6/5 99	— — 1	30/12 99
12773	H. V. Bruun	—	1/11 71	— — 1	29/4 99	— — 1	30/12 99
12812	N. H. Nielsen	Jernløse	13/2 81	— — 1	6/5 99	— — 1	20/1 00
12820	J. Rasmussen	Kollerup	22/10 50	— — 1	18/5 99	— — 1	30/12 99
12838	M. Holtemann	Christiania	9/9 78	— — 1	20/5 99	— — 1	30/12 99
12848	P. C. Mogensen	Amager	4/4 74	— — 1	27/5 99	— 1	3/2 00
12850	Chr. Borre	København	9/1 63	— — 1	27/5 99	— — 1	17/2 00
12867	A. M. Jensen	Tipperup	26/2 60	— — 1	10/6 99	— — 1	30/12 99

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelses-dato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, for hvilken Vedk. har betalt
12878	J. Gjerløv	København	17/9 73	Købh. Afdl. 1	10/6 99	Købh. Afdl. 1	13/1 00
12884	H. Poulsen	Lynge	31/5 60	— — 1	10/6 99	— — 1	6/1 00
12891	F. Engelsen	Helsingør	26/9 72	— — 1	10/6 99	— — 1	30/12 99
12935	N. Jørgensen	Frederiksberg	17/8 72	— — 1	5/8 99	— — 1	27/1 00
12996	F. N. Bäre	København	22/4 80	— — 1	12/10 99	— — 1	6/1 00
13378	T. Rasmussen	Ødom	24/8 79	Aarhus	2/9 99	— — 1	20/1 00
13538	Martin Nielsen	København	18/8 80	Købh. Afdl. 1	8/11 99	— — 1	9/12 99
13548	Helge Andersen	Fæmø	12/6 76	— — 1	10/11 99	— — 1	9/12 99
13549	A. L. Badino	København	24/12 76	— — 1	11/11 99	— — 1	25/11 99
13570	F. Wulff	Hjørring	16/12 76	— — 1	20/11 99	— — 1	17/2 00
13583	A. S. Gulstad	Helsingør	20/2 79	— — 1	5/12 99	— — 1	3/2 00
13596	L. H. Andersen	København	15/2 71	— — 1	30/12 99	— — 1	13/1 00
13599	C. R. Voss	—	8/4 81	— — 1	2/1 00	— — 1	6/1 00
13612	N. C. Hansen	Kisserup, Hvalsøe	19/2 73	— — 1	19/1 00	— — 1	3/2 00
13623	F. P. Frederiksen	Trøløse	21/1 81	— — 1	20/1 00	— — 1	20/1 00
13626	Chr. Schmidt	København	5/8 75	— — 1	20/1 00	— — 1	20/1 00
13485	L. C. Gregersen	Sørup, Støvring	6/9 68	Aalborg	24/1 00	Aalborg	20/1 00
1143	O. Jørgensen	Helsingør	22/9 72	Købh. Afdl. 1	14/12 95	Købh. Afdl. 1	28/10 99
12154	A. P. Anderson	Sverrig	12/10 57	Rønne	11/12 98	Rønne	30/12 99
12158	C. J. Vesterdahl	Rusker, Hasle	30/12 70	—	11/12 98	—	30/12 99
12108	Carl F. Lindstrøm	Rønne	5/6 78	—	1/4 99	—	28/10 99
12105	Hans Vesth	—	16/1 63	—	11/12 98	—	30/12 99
12190	P. A. Thorsen	—	6/4 78	—	11/12 98	—	20/1 00
12172	Magnus Thulin	Sverrig	4/12 63	—	11/12 98	—	30/12 99
12176	Har. Chr. Petersen	Allinge	14/12 61	—	11/12 98	—	6/1 00
12196	R. G. Sonne	Klemensker, Hasle	1/12 72	—	11/12 98	—	6/1 00
12156	Oluf A. Sjøstrøm	Ystad	24/2 62	—	11/12 98	—	24/2 00
12199	N. L. Nordstrøm	Sverrig	25/5 59	—	11/12 98	—	10/2 00
13339	C. P. J. Thomsen	Tolne	26/12 74	Hjørring	19/9 99	Hjørring	23/12 99
11718	V. Bertelsen	Horsens	26/4 73	Vejle	27/2 99	Horsens	18/11 99
13065	N. Chr. Nielsen	Vordingborg	16/7 79	Horsens	16/4 99	—	30/12 99
9356	C. Chr. Stuhr	Holbæk	6/3 76	Hillerød	12/6 97	—	27/1 99
13276	H. C. R. Hansen	Saxkøbing	8/4 77	Nykøbing F.	26/5 99	Nykøbing F.	9/9 99
11616	J. N. Fisker	Kjellerup, Silkeborg	2/6 74	Fredericia	1/8 98	Fredericia	30/12 99
11537	Chr. Sørensen	Gylding	15/8 73	Nyborg	19/9 98	Nyborg	30/12 99
7752	Niels Chr. Johansen	Mole, Fyen	12/3 73	Odense	17/4 97	—	30/12 99
7764	Jens Fr. Jensen	Silkeborg	16/8 73	—	21/3 97	—	30/12 99
10638	Niels Chr. Kirstein	Rynkeby, Fyen	4/10 70	—	13/7 98	—	30/12 99
12398	H. L. C. Hansen	Kragtved, Svendborg	9/2 78	Nyborg	12/5 99	—	20/1 00
9773	A. Markvadsen	Dalby, Fyen	8/3 58	Odense	18/12 97	—	30/12 99
7807	H. Chr. Jørgeusen	Vejle, Fyen	30/3 71	—	12/9 98	—	3/2 00
10057	Robert Rasmussen	Svendborg	15/2 74	Svendborg	7/2 98	—	31/12 00
11521	Adolf Kjær Knudsen	Nyborg	26/9 75	Nyborg	23/7 98	—	21/10 99
6562	A. Thomsen	Roskilde	3/10 75	Roskilde	7/7 96	Ringsted	30/12 99
11538	Vilh. Hansen	Nyborg	28/5 80	Nyborg	7/11 99	Svendborg	20/1 00
7257	A. Ross	Vamdrup	29/2 76	Kolding	7/1 99	Esbjerg	10/10 99
1469	C. F. Christiansen	Thestrup, Næstved	1/5 75	Købh. Afdl. 3	30/9 99	Købh. Afdl. 3	30/12 99
5047	L. C. Jensen	København	17/11 65	— — 1	27/6 96	— — -	2/12 99
6465	Borregaard	—	28/8 70	— — 3	17/9 98	— — -	30/12 99
5025	J. F. F. Sanderhoff	Aalborg	31/3 57	Frederikshavn	18/3 99	Frederikshavn	16/12 99
7142	A. Jensen	Læsten	8/10 78	Hadsund-Mariager	11/12 98	Randers	20/1 00
5317	J. P. Poulsen	Fuglebjerg	30/3 77	Næstved	4/5 95	Randers	30/12 99
12385	L. H. J. Jensen	Nykøbing F.	28/8 72	Hillerød	14/5 99	Hillerød	16/12 99
4936	P. Chr. Martinus Sørensen	Aarhus	20/1 71	Helsingør	2/5 96	Helsingør	6/1 00
14157	Gustav Palmqvist	Jønkøping	4/3 71	—	31/3 00	—	31/3 00
7713	P. Hansen	Randers	20/10 77	Randers	4/4 97	Aarhus	20/1 00
10331	H. J. Eriksen	Fredericia	24/11 74	Aarhus	30/1 98	—	6/1 00

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollen)

Nr.	Navn	Nr.	Navn
10203	H. Nielsen	7359	C. Sørensen

sig om den del, som laa forud for det daværende hovedstyres virksomhed og udgjorde en historisk oversigt fra forbundets stiftelse.

Af beretningen fremgik, at medlemsantallet var over *3-dobbelt* siden sidste landsmøde og udgjorde den 1ste marts 1372 mod 417 den 1ste oktober 98. Afdelingsantallet har i samme tidsrum fordobblet sig og udgjorde ovennævnte dato 16, mod 8 1ste oktober 98. Desuden var under dannelse en ny afdeling paa Hamar.

Medlemmerne kan forøvrigt nærmere gjøre sig bekjendt med hele beretningen i sine afdelinger, hvor de vil blive oplæst.

Regnskaberne for administrationskassen, reservekassen og den provisoriske understøttelseskasse blev fremlagt og enstemmig godkjendt efter at et par forespørgsler var besvarede. Der blir sammen med nærværende fagblad omsendt til afdelingerne trykte regnskabshæfter, saa medlemmerne derigjennem kan gjøre sig nærmere bekjendt med samme. (Antallet strækker dog ikke til samtlige medlemmer, men ved medlemsmøder vil de blive fremlagt, saa enhver har anledning til at se, hvor „det blir af 25-øringerne" for at bruge et vist organs smagfulde udtryk).

Man gik derefter over til realitetsdebat om oprettelse af en reise- og arbeidsledighedskasse. Det maa her siges til samtlige repræsentanters ros, at de fuldt ud forstod betydningen af denne nødvendige institution. Vel var der 3 repræsentanter som stemte for udsættelse til næste landsmøde, da de hadde mandater dertil af sine afdelinger, men de vil vistnok i lige saa stor grad som de øvrige være begeistret for, at denne institution nu endelig ogsaa hos os er bragt i havn. Det var selvfølgeligt kun kontingentspørgsmaalet som har gjort sig gjældende hos disse afdelinger. Som sagt, forslaget om oprettelse af reise- og arbeidsledighedskasse vedtoges med alle mod 3, der afgaves for udsættelse. Dermed var 1ste dags møde endt.

Møde fredag 13de og 14de.

Det af hovedstyret udarbeidede forslag til love for „Reise- og arbeidsledighedskassen" vedtoges efter en interessant diskussion om hver enkelt §, i det væsentligste i overensstemmelse med forslaget. Endel blev delvis forandret. For at være understøttelsesberettiget maa man ha været medlem i 52 uger. Understøttelsen blir 1 krone pr. dag indtil 60 dage om aaret. Reiseunderstøttelsen fastsættes nærmere af hovedstyret i henhold til veilængden.

Kontingenten sattes til 10 øre pr. uge. (Lovene udkommer samtidig med forbundsloven).

Derefter behandledes hovedstyrets forslag til forbundslove. Kontingenten vedtoges i overensstemmelse med det foreliggende forslag og blir saaledes fra 1ste juli 33 øre pr. medlem og uge af kl. a og 22 øre af kl. b. Medlemmer med en timeløn af 20 øre og derover tilhører kl. a og de, der har mindre, til kl. b. Grændsen er saaledes flyttet lidt høiere end efter de gamle love. Kontingenten skal anvendes saaledes:

Klasse a: 8 øre til forbundets administration, 15 øre til streikefondet og 10 øre til reise- og understøttelseskassen.

Klasse b: 4 øre til forbundets administration, 8 øre til streikefondet og 10 øre til reise- og understøttelseskassen.

Forhøielsen gjælder, som man ser, reise- og arbeidsledighedskassen og reservekassen — hvorfra medlemmerne har sin fulde valuta igjen. For streikekassens vedkommende betyder forandringen egentlig ingen forhøielse af kontingenten, men kun en *omlægning*; thi jo mere der betales i *ordinær* kontingent, jo mindre blir det i ekstraordinær under streiketilfælder. Medlemmerne bør hilse denne beslutning med glæde, thi det betyder, at vort forbund nu blir saa meget mere rustet til at udrette noget til fordel for medlemmerne. Vi er saaledes sikker paa, at ikke medlemmerne vil løbe fra sin organisation af den grund. Der er end mere som binder os sammen nu end tidligere.

Skalaen for understøttelse i streiketilfælde forandredes endel saaledes, at der blev taget mere hensyn til vedkommendes forsørgelsespligt.

En bestemmelse, som vistnok vil faa stor betydning er, at paa stæder, hvor der er flere afdelinger, skal der tilsættes en fælles stedlig styrelse for disse, der har at staa som mellemled mellem hovedstyret og afdelingerne, hvilket praktisk talt vil lette arbeidet ved ekspedition og lignende ligesom det vil tjene til et bedre samarbeide mellem de forskjellige afdelinger paa stedet. Denne styrelse skal bestaa af en mand valgt af hver afdeling.

Man behandlede derefter afdelingslovene. Som bekjendt har vi ikke tidligere havt fælles bestemmelser for disse, saa det maa betragtes som et stort fremskridt.

Det i § 22 vedtagne om en bedre ordning med kontingentets indbetaling, tror vi vil virke til en mere præcis forretningsførsel.

For medlemmer som ønsker at lade sig stryge for kontingentrestance, kan det antagelig være af interesse at erfare, at efter de nye love maa de for at gjenoptages som medlem betale 3 kr. i indtrædelsesafgift samt 4 ugers kontingentrestance.

Lovene har i det hele taget gjennemgaaet en grundig revision, som vel kunde fortjene en nærmere omtale, hvis kun pladsen tillod det.

Forbundets navn forandredes en smule, idet det herefter kommer til at hede: „Norsk jern- og metalarbeiderforbund".

Mødet hævedes kl. $12^1/_2$ nat til lørdag og fortsattes søndag morgen kl. 9 til behandling af de øvrige punkter paa dagsordenen.

Om forbundets indmeldelse i landsorganisationen vedtoges følgende:

„Forbundet indmeldes ikke i „arbeidernes faglige landsorganisation i Norge" saalænge bestemmelserne i sammes love § 3 om, at forbundsafdelinger maa tilhøre de lokale samorganisationer, opretholdes i den nuværende form.

Forandres disse bestemmelser kan spørgsmaalet igjen optages til afgjørelse ved afstemning inden afdelingerne eller ved næste landsmøde."

Om forholdet til udenlandske organisationer i vort fag besluttedes følgende:

Hovedstyret bemyndiges til, med de udenlandske organisationer i vort fag, som dertil maatte være villige, paa forbundets vegne at indgaa overenskomster om gjensidig pligtmæssig understøttelse under konflikter med arbeidskøbere samt understøttelse af reisende og arbeidsløse medlemmer."

Denne beslutning vil utvivlsomt faa stor betydning for vort forbund, idet vi sandsynligvis i en nær fremtid kan gjøre regning paa at kunne indgaa overenskomst med vore broderorganisationer i Sverige og Danmark. Hvad der vedrører en saadan overenskomst var imidlertid ikke paa Forhaand saa tilstrækkeligt forberedt mellem de respektive forbund, at den kunde endelig vedtages, men efter ovennævnte beslutning er hovedstyret paalagt saa snart det lar sig gjøre at indgaa saadan overenskomst.

Fra Dansk smede- og maskinarbeiderforbund har vi modtaget et forslag til regler for gjensidig understøttelse, som vi her skal aftrykke. (Det bemærkes, at det er ligelydende med den overenskomst, som bestaar mellem det danske og svenske forbund.)

„§ 7 a. Naar en strid udbryder indenfor det ene af de solidariske forbund og denne strid (streike eller lock-out) er af et saadant omfang, at der til understøttelse af de i striden inddragne forbruges en sum, der svarer til en af det i striden førende forbunds styrelse foretagen udskrivning af ekstrabidrag af 50 øre pr. medlem om ugen, saa har dette forbund ret til at kræve økonomisk hjælp hos det andet, forsaavidt ikke egne midler er tilstrækkelige til den understøttelse, der forbruges.

b. Den hjælp, som fordres, kan høist være saa stor som det forbunds bidrag pr. uge og medlem af hvilket striden føres og mindst 20 øre pr. medlem og uge.

c. Forsaavidt ikke hele den sum, der under saadanne forhold gives fra det ene forbund til det andet, forbruges, gives restbeløbet til det første, saa snart striden er sluttet og regnskabet opgjort.

d. Af denne aarsag har de solidariske forbund ret til at fordre kopi af hinandens regnskaber til gjennemsyn.

e. Naar udbruddet af en saadan strid (streike eller lock-out) kan ventes, saa den i overenskomsten hjemlede ret til at kræve bidrag af hinanden kommer til anvendelse, skal forbundsstyrelserne saa tidlig som muligt underrette hverandre derom og forespørge om den begjærede hjælp paa det tidspunkt kan erholdes."

Det faar nu bli hovedstyrets sag at træffe nærmere aftale om de foreliggende forslag.

En del vedrørende samme overenskomst (som ikke her er aftrykt) omhandler gjensidig understøttelse af reisende medlemmer.

I det af landsmødet vedtagne indbefattes ogsaa dette.

Om forholdet til andre organisationer inden vort fag, som ikke er tilsluttet forbundet, besluttedes:

„Eksisterende foreninger inden vore fag, som ikke er tilsluttet forbundet, kan ikke betragtes som solidariske organisationer og støttes ikke under nogenslags form fra forbundets side, ligesom heller ikke noget slags samarbeide med disse kan finde sted."

Denne beslutning bør man ogsaa være opmærksom paa, da den vil tjene til at drive de endnu udenforstaaende afdelinger ind i forbundet.

Om statistik og lønspørgsmaalet vedtoges følgende:

„Hovedstyret paalægges at udarbeide et statistiksystem, hvorved man kan erholde kundskaber om de faktiske lønningsforhold ved alle værksteder til forskjellige tider.

Diese opgaver lægges til grund for de fremtidige lønskrav, idet der maa søges indført mest mulig ensartede lønsvilkaar ved de forskjellige værksteder, paa steder, hvor livsfornødenhederne er nogenlunde ens.

Ligeledes beslutter landsmødet at alle lønskrav maa gaa i retning af at faa indført mindsteløn og faste tariffer med forskjellige satser i forhold til den tid, vedkommende har arbeidet i faget og med hensyntagen til vedkommende fagudøvers alder.

Som mindsteløn ansees 30 øre pr. time for de, som har arbeidet i faget i 4 aar og samme mindsteløn for de, som har fyldt 20 aar, uanseet hvor lang tid de har arbeidet i faget. Undtagelser og tillæmpninger gjøres i specialfag og afdelinger, hvor de lokale forhold kræver det."

Denne beslutning maa jo nærmere betraktes som et arbeidsprogram, en rettesnor, hvorefter de fremtidige lønsbevægelser maa indrettes. Forud for at stille saadant krav maa selvsagt tilstrækkelig solid organisation til for at beslutningen kan føres ud i livet.

Angaaende arbeidsanvisningen vedtoges følgende:

1. Paa hvert sted, hvor der findes afdelinger af forbundet, vælger pladsstyret en funktionær, der skal føre bøger over de arbeidssøgende og iøvrigt gi dem oplysninger om arbeids- og lønsforholdene ved de forskjellige arbeidspladser.
2. De arbeidende medlemmer er derfor forpligtet til at meddele vedkommende funktionær alle de oplysninger, som kan være til nytte for ham som saadan.
3. Bliver et medlem arbeidsløs er han pligtig til straks at melde dette til vedkommende funktionær, ligesaa naar og hvor han træder i arbeide igjen.
4. De til arbeidsanvisningen valgte funktionærer skal efter hovedstyrets nærmere bestemmelser regelmæssig indsende Rapporter til hovedkontoret om forholdene paa stedet. Dette meddeler igjen hovedkontoret til de øvrige pladse, saa ethvert anvisningskontor til enhver tid er a jour med arbeidsforholdene de øvrige steder.
5. Der gjøres henvendelser til arbeidsgiverne om at benytte forbundets anvisningskontorer.

Hermed er fastslaaet, at arbeidsformidlingen bør bli et fast led i organisationen i den udstrækning forholdene tillader. Man er selvfølgelig opmærksom paa vanskelighederne ved den effektive gjennemførelse af beslutningen, nemlig at faa bevæget arbeidsgiverne til at benytte anvisningskontoret. En vanskelighed tør ogsaa ligge i at faa ethvert medlem til at holde sig beslutningen efterrettelig. Dette vil de dog med tiden erfare lønner sig bedst, da der naturligvis ikke udbetales understøttelse til de, som ikke melder sig.

Punkt 14 paa dagsordenen om lærlingeforholdene besluttedes udsat, da man mente sagen var for lidet drøftet paa forhaand.

Fra hovedstyret forelaa en indstilling, der senere vil blive afdelingerne tilstillet til behandling.

Ved punkt 15 om arbeidstidens regulering, vedtoges følgende forslag fra redaktionskomite nr. 1:

„Det paalægges hovedstyret at udarbeide bedre og mere ensartede arbeidsreglementer for samtlige værksteder, hvor der er medlemmer, der tilhører forbundet.

Dette blir at forelægge afdelingerne og første landsmøde. Dog kan afdelingerne med den længste arbeidstid ved beleilig tid forsøge at afkorte arbeidstiden i henhold til de af hovedstyret udarbeidede værkstedsreglementer, i henhold til §§ 12 og 13 i forbundsloven."

Motivet til denne beslutning var, at man altid føler det uheldige i, at hvert værksted har *sin* arbeidstid og *sit* reglement, der ikke er i overensstemmelse med hinanden. Da vore kolleger nu oftere skifter arbeidsplads føles denne uafladelige forandring af arbeidsvilkaarene mere. Det er saaledes mindre behageligt for de af vore kolleger, som kommer fra et værksted med nogenlunde gunstigt arbeidsreglement til et sted, hvor det er mindre gunstigt. Og denne forandring gjælder i første række arbeidstiden. Paa de fleste steder her i Kristiania er nu arbeidstiden 57 timer, hvorimod der f. eks. i bergen er 62 timer.

(Fortsættes).

En Brækker!

Svendene paa Maskinfabriken „Atlas" meddeler os følgende, som man først for nylig er bleven klar over:

„Vi har nu faaet konstateret, at Montør Hjalmar Morsing har arbejdet som Skruebrækker under Lock-out'en 99, og vi anmoder derfor nu om hans Optagelse i Fagbladet. Han har tidligere arbejdet som Kedelsmed, men for ca. 6½ Aar siden kom han hos Tuxen & Hammerich paa Vester Fælledvej, hvor han fik Arbejde som Montør ved Rørarbejde. Senere er han saa bleven ansat som Montør paa „Atlas" med fast Løn og paa Kontrakt, og det er i hans Egenskab som saadan, at han har arbejdet under Lock-out'en, til Trods for, at alt, hvad der hedder Kontrakt paa Tid, i Følge Forliget 1897, ophæves af sig selv under Strejker og Lock-out.

Vi ønsker nu at faa nævnte Hr. Morsing indlemmet i det øvrige „Selskab", hvor han rettelig hører hjemme, og det bemærkes, at han, medens han var Fagforeningsmedlem, var meget radikal — næsten fanatisk, og dette i særlig Grad, naar det gjaldt „Skruebrækkere".

Han er noget døv, men holder meget af at prale af sine Kræfter. Desuden optræder han i Reglen med Paastand om, at han er en „regulær Kammerat".

Vi anbefaler denne Fyr til vore Kammeraters Velvillie, hvor han maatte vise sig. Klub Nr. 16.

Fra Sadelmagernes Fagforening i København

har vi modtaget følgende:

I længere Tid har Brandts Drivremmefabrik i Falkoneralleen paa Frederiksberg været blokeret, da Brandt ikke har villet betale efter det i vort Fag gældende Lønregulativ. Paa ovennævnte Fabrik arbejder foruden en Del konfirmerede Drenge, et Par „Hædersmænd", nemlig Madsen, Kronborggade 16⁴, og Sørensen, Roarsvej 11, Kj., hvor han har Grønthandel og Rulle, disse har det hidtil været os umuligt at faa ind i vor Organisation og til at overholde Lønregulativet.

Vi beder nu de organiserede Smede og Maskinarbejde om, hvis ovennævnte Personer skulde komme paa Deres Arbejdsplads for der at opsætte eller reparere Remme, da efter Ævne at behandle dem paa den Maade, som Forholdene tillade det, og med den Ringeagt, som slige Hædersmænd fortjene det. Vi haabe da, at faa dem til at makke ret. Vi er stedse parate til Gentjeneste.

Med solidarisk Hilsen

Bestyrelsen
for
Sadelmagernes Fagforening.

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Frederiksgade 42, 1.
Aalborg, J. Christensen, Urbangade 15, 1. 12¼-1. 6½-7½.
Assens, H. P. Rasmussen, Nygade.
Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36.
Fredericia, A. Rasmussen, Prinsessegade 74. Udbt. til Rejs. 6—7 Aften.
Frederikshavn, A. Andersen, Munkegade 6, 12—1, 6—7.
Holstebro. C. Madsen, Sønderland. 6—8.
Hadsund Mariager, Remuntiussen, Assens pr. H. M.

Rejse- og Understøttelseskassens Regnskab for 1ste Kvartal 1900.

Indtægt.	Kr.	Øre
Kassebeholdning fra 1899	64646	67
Solgte Mærker i Afdelingerne (brune)	11124	30
„ — i — (blaa)	690	75
„ — i — (graa)	207	90
„ — i Filialerne	41	10
Tilbagebetalt uberet. modt. Understøttelse	14	00
Balance	76724	72

Udgift.	Kr.	Øre
Udbetalt Underst. i Januar à 2 Kr. pr. Dag	4422	00
— — i — à 1 - - „	4852	00
— — i Febr. à 2 - - „	3594	00
— — i — à 1 - - „	6139	00
— — i Marts à 2 - - „	3224	00
— — i — à 1 - - „	6663	00
R. & U.kassens Tilskud til Administrationen	60	00
Kassebeholdning til 2det Kvartal	47770	72
Balance	76724	72

Vald. Olsen, Hovedkasserer.

Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen. $7^1/_2$—$8^1/_2$. $11^1/_2$—$1^1/_2$. 5—7.
Hillerød, J. Hasselbalck, Chr. Hansens Vej. $12^1/_2$—1, $7^1/_2$—8 Aften.
Hjørring, F. W. Bech, Toftegade. 6—8, Søndag 12—2.
Holbæk, Langhoff Petersen, Smedelundsgade 40, 2. $6^1/_2$-8.
Horsens, H. Røpke, Haumannsgade 2, St.
Herning, J. Axelsen, Vejlegade.
Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvei.
Kalundborg, C. Christensen Missionshjemmet 12. $12^1/_4$—$12^3/_4$, 6—7.
Koding, Th. Hansen, Allegade 12. $12^1/_4$—$1^1/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Korsør, C. Johansen, Krusesvej 36.
København, Larsleistræde 1, Stuen. 9—11.
Maribo, Th. Larsen, Kiehns Vei 79. K.
Middelfart, O. Petersen, Teglværksgade.
Nakskov, Sofus Larsen, Tilegade 258. 1—$1^1/_2$, 6—8.
Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkerstiftelsen. 6—7.
Nørresundby, L. Jensen, Bondrupsgade 8. 12—1.
Nykjøbing, Mors, J. Johnsen, Asylgade 26. 7—8.
— Falster, M. Frandsen, Kraghavevej. 6—7, Søndag 10—12.
— Sjælland, L. P. Larsen, 6—7.
Nyborg, H. L. Christiansen, Vestre Boulevard 18.
Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. $12^1/_4$—1. Udbt. til Reis. $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Præstø, J. A. Sørensen, Adelgade. 6—7.
Randers, P. Krogh, 12—1, 6—7, Skousgade 15.
Ribe, J. Poulsen, Præstegade 390. 6—7.
Roskilde, L. Hansen, Ringstedgade 34. 7—8.
Rønne, H. P. Jensen, Vinkelvei 27.
Silkeborg, M. Jensen, Winthersvei.
Skive, Chr. Lorentsen, Østerbro.
Slagelse, Ant. Rasmussen, St. Pedersg. 24 E. 6—$7^1/_2$.
Sorø, J. Hansen, Baggaden 67. Udbt. 6—8 Aften.
Stege, Chr. Eriksen, Raadhusstræde. 12—1, 6—8.
Svendborg, H. C. Jørgensen, Ragnhildsvej 3. 12—1, 6—7.
Skanderborg, P. Jensen, Gl. Avlsgaard, Adelgade.
Thisted, C. Dysted, Nørregade.
Varde, H. P. Hansen, Søndergade. 6—7.
Veile, J. Vogelsang, Vesterbrogade 1, Stuen. $12^1/_4$-$12^3/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46.
Vordingborg, Frederik Andreasen, Algade 56.

Odense.

Anvisningskontoret er aabent for Arbejdssøgende hver Søgnedag fra Kl. $12^1/_4$ til 1. Udbetaling af Rejsehjælp hver Aften fra $6^1/_2$ til $7^1/_2$.

Medlemmer, der søge Arbejde i Odense forinden de have henvendt dem ovennævnte Sted, erholder ingen Understøttelse, men indføres i den paa Kontoret værende Klageprotokol, som oplæses paa de ordinære Generalforsamlinger.

Om Søndagen er Kontoret aabent fra 10 til 12 Formiddag.

Afdelingsformanden træffes paa Kontoret hver Tirsdag og Fredag Aften fra $6^1/_2$ til $7^1/_2$.

Bestyrelsen for Afdelingen i Odense.

Fejltagelse.

Ved en beklagelig Fejltagelse fra vedkommende Afdelingskasserers Side stod Medlem Nr. 10203 C. Sørensen blandt de slettede Medlemmer i sidste Fagblad.

Vi retter her Fejlen og beder det paagældende Medlem undskylde.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 13121 F. C. Andersen (Næstved), 13169 H. V. Heyr, do., 7498 C. A. Hansen, do., 2709 Marius Voigt (Aalborg), 11871 S. Rasmussen (Aarhus), 6188 J. S. Jensen (Randers), 1854 Erik Petersen, 1632 C. Johnsen (Kbhv. Afd. 4).

Nr. 8086 C. Asmussen har atter **funden sin Bog.**

Postadresse:

Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbund København K.

Telegramadresse: Smedeforbund, København.

Telefon 5121. Forbundets Kontor er Larslejstræde Nr. 1, aabent for Udbetalinger til Rejsende og andre Forretninger fra 9—11 Form. og 6—7 Aften, Mandag og Torsdag tillige fra 7—8 Aften.

Alle Arbejdsløse bedes melde sig paa Arbejdsanvisningskontoret, paa de ovenfor anførte Tider inden de søger Arbejde.

I Provinserne bør ligeledes alle Arbejdsløse henvende sig til de derværende Arbejdsanvisningskontorer inden de søger Arbejde.

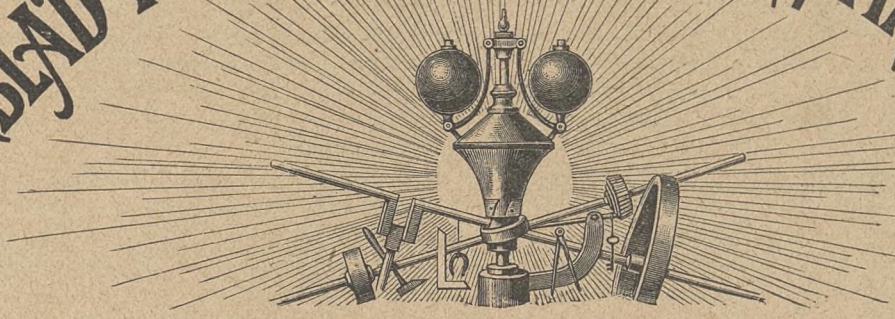
Medlemmerne bør aldrig betale Kontingent uden samtidig at faa Mærker paaklæbede i deres Bøger.

Ingen Mærker maa paaklæbes uden samtidig tydelig at overstemples.

Redigeret af *J. A. Hansen.*

Trykt i A. S. "Phønix", Lützhöft-Petersen, Niels Juelsg. 6, Kbhvn. K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund

Nr. 10 | Juni 1900 | 12. Aargang

Minimalløn.

Fortsat.

Paa Kongressen i Odense 1891 vedtoges et Lønprogram, der skulde faa stor Betydning for de nærmest paafølgende Aars Fremskridt paa dette Omraade. Utallige ere de Overenskomster, der endnu ere i vor Besiddelse, i hvilke de paa Odensekongressen vedtagne Bestemmelser ere underskrevne af Mestre rundt omkring i Landet.

Der er dog til dette, det saakaldte Odenseprogram, det at bemærke, at medens de Vedtagelser, der gælde Over-, Nat- og Søndagsarbejde, ere gældende som Norm den Dag i Dag, saa varede det ikke længe, før man gik bort fra de 27 Øre pr. Time i Minimalløn, som var vedtaget for Provinserne. Fra 1896 foreligger der saaledes en Række Overenskomster eller Kontrakter med forskellige Mestre i Provinserne, hvor der er fastsat en Minimalløn paa 30 Øre. — Disse Overenskomster med 30 Øres Minimalløn i Provinserne ligner saa temmelig hverandre, og Underskrift af saadanne er fortsat lige til 1898, hvor Hovedbestyrelsen alvorlig begyndte at overveje Tanken om Gennemførelsen af en forhøjet Minimalløn.

Samtidig med at der saaledes kan noteres en jævn Fremadskriden med Hensyn til Minimallønnens Størrelse, er der jo imidlertid opvokset en Organisation af Fabrikanter og Mestre i vort Fag. Denne Organisation havde ganske naturligt, særlig i Begyndelsen, ikke Evne som den havde Vilje til at modsætte sig Kravet om Lønforhøjelser fra Arbejdernes Side. Dertil vare disse Krav altfor indlysende retfærdige, — dels paa Grund af de senere Aars opadgaaende Konjunkturer og dels paa Grund af Arbejderstandens naturlige stigende Krav til at leve menneskeværdigt. — Men hvad Fabrikanterne havde forholdsvis let ved og derfor ogsaa hurtigt fandt paa, — det var at koncentrere hele deres Modstand imod Gennemførelsen af Princippet „Minimalløn".

Medens det saaledes var forholdsvis let for vor Organisation at gennemføre Minimallønninger, naar vi stod overfor den enkelte Arbejdsgiver, hvorved der i Reglen skabtes rolige og stabile Arbejdsforhold paa disses Arbejdspladser, — saa var Forholdet et ganske andet paa de under Fabrikantforeningerne hørende Arbejdspladser.

Naar der paa et Værksted af denne sidste Art af Svendene blev rejst Krav om en Forhøjelse af Lønnen, saa regnede man ud, hvad Gennemsnitslønnen var for samtlige Svende paa Stedet, og saa begyndte Debatten om, hvad Lønnen var paa andre Værksteder og lignende. Forsaavidt der saa skulde opnaas Enighed om en saadan Lønstrid, saa maatte det i Følge Fabrikanternes Modstand imod Minimallønnen ske paa den Maade, at man fastsatte en Gennemsnitsløn, der var saa og saa mange Øre højere. Derved opnaaede Fabrikanterne naturligvis den tilsyneladende Fordel, at de igen, *efter* at saadan „Enighed" var opnaaet, frit kunde afskedige nogle af de højere lønnede og rekruttere med andre til en lavede Løn, og de (Fabrikanterne) forsømte selvfølgelig ikke at benytte sig heraf. — Vi har i saa Henseende et prægtig Exempel fra Strejkerne i Odense og Slagelse.

Disse Strejker var som bekendt den *officielle* Anledning til den store Lock-out i 1897, og da denne sluttede, blev Lønfordringerne fra disse to Steder henvist til Afgørelse af den i vort Fag oprettede Voldgiftsret. Denne Voldgiftsret afsagde saa den 2. Maj 1898 ved Retsformand Madvig i København en Kendelse for at *Gennemsnitstimelønnen* skulde forhøjes til $30^1/_6$ Øre; men allerede nogle Maaneder efter at denne Kendelse var afsagt, kunde vi konstatere, at Lønnen igen var dalet, ved at nogle af dem med de højere Lønninger var afskediget, medens der antoges andre til meget lave Lønninger. Nu maa man ikke tro, at blot Hr. Madvig, som dog havde afsagt Kendelsen, vilde indrømme at der her forelaa et Brud eller en Misligholdelse. Nej, Hr. Madvig erklærede ganske rolig, at *den af ham afsagte Kendelse kun gjaldt for de Svende, som stod i Arbejde paa den Tid, da denne blev afsagt.* Man vil sikkert kunne kunne forstaa, at efter denne Forklaring var Hovedbestyrelsen grundigt bleven betaget Lysten til overhovedet mere at lade noget Lønspørgsmaal afgøre ved Voldgift.

Det er ikke vor Hensigt at ville bebrejde Hr. Madvig for Partiskhed; men vi har blot fremført dette for at

belyse Fabrikanternes Kampmaade overfor vore Lønfordringer, og det synes jo unægtelig, som om denne deres stærke Modstand har haft en ikke ringe Indvirkning paa den afsagte Kendelse i dette Tilfælde.

Skønt Fabrikantforeningernes Modstand imod Minimallønnens Indførelse saaledes ikke kan siges at have været helt uden Resultater, saa er det jo dog en Kendsgerning, at de ikke var i Stand til at forhindre en Stigning af Lønnen, og vi føler os overbevist om, at Fabrikanterne vilde have været langt bedre tjent med, allerede for Aar tilbage, at have vist nogen Imødekommenhed paa dette Omraade; thi Modstanden kunde kun føre til en bestandig Guirillakrig fra begge Sider. Dette stod vel egentlig ogsaa klart for Fabrikanterne, og de forsøgte derfor ved Hjælp af store omfattende Lock-outer at tage Magten fra os, saaledes at vi kunde komme til at ligge fuldstændig under.

Disse smukke Planer mislykkedes som bekendt fuldstændigt. Vi stod, efter en Kamp paa 13 Uger i 97, stærkere end nogensinde før, og den daværende Formand for den københavnske Fabrikantforening, Hr. Helweg, udtalte den Gang, da Fredsforhandlingerne foregik, at naar der en Gang blev Fred og Ro i Faget, saa skulde de ikke være uvillige til en Forhandling med os om en Minimallons Indførelse. — Om dette bare var tomme Ord, eller om der heri laa en Forudfølelse af, at de ikke i Længden vilde kunne modsætte sig dette Krav, skal vi ikke kunne afgøre; men Hovedbestyrelsen forsømte selvfølgelig ikke Lejligheden til, da der var bleven Ro, at forlange Løftet om en Forhandling om Minimalløn indfriet af Hr. Helweg.

Vi mødtes ved denne Lejlighed med nogle ret intetsigende Bemærkninger om, at de (Fabrikanterne) ikke kunde erkende, at der var Ro i Faget, hvilket selvfølgelig kun dækkede over deres Ulyst til overhovedet at forhandle med os om dette Spørgsmaal. Efter dette Afslag, der forøvrigt synes at staa i en vis Forbindelse med Hr. Helwegs senere Afgang som Formand for den københavnske Fabrikantforening, var vi selvfølgelig atter henviste til endnu en Tid at fortsætte ad de gamle Baner, indtil det eventuelt kunde lade sig gøre, ved en Kongres, at faa vedtaget et nyt Lønprogram.

I Sommeren 1898 rejste der sig saa en Art Lønbevægelse blandt Kedelsmedene i København, der, støttet af ret gode Arbejdsforhold i Faget, meget hurtigt førte til Gennemførelsen af en Minimalløn af 35 Øre. Kun Smith og Myginds Firma stred tappert imod denne i høj Grad rimelige Fordring, indtil i Foraaret 1899, da det var aldeles uomtvistelig bevist, at ingen Kedelsmed vilde arbejde for dette Firma for en mindre Løn. Saa først gav Firmaet efter.

Alt medens disse Forhold ordnedes, uden videre Stridigheder af Betydning mellem Organisationerne, overvejede Hovedbestyrelsen, hvad der burde gøres for Gennemførelsen af en Minimalløn for hele Faget. I Efteraaret 1898 udsendtes Skemaer til Udfyldning af Medlemmerne, for at fremskaffe Materiale til Udarbejdelse af en almindelig Lønstatistik, og denne Statistik, der forelaa færdig til Kongressen 1899, danner en væsenlig Del af det Materiale, paa Grundlag af hvilket Kongressen vedtog Gennemførelsen af en Minimalløn paa 33 Øre. Man skred til denne Vedtagelse i fuld Bevidsthed om vor Organisations Styrke, og tillige i Bevidstheden om, at der vilde kræves Ofre af vore Medlemmer for at kunne realisere Spørgsmaalet; men disse sidste vilde dog sikkert ikke være større end at vore velfyldte Kasser var i Stand til at raade Bod herpaa og yde dem den fornødne Støtte.

Vore Arbejdsgivere skulde jo imidlertid endnu en Tid faa Lejlighed til at forpurre vore Planer. Det var dem ganske vist en dyr Spads at holde Svendene ude fra deres Arbejdspladser i 4 Maaneder, men det lykkedes dem jo i alt Fald at sætte os dette Tidsrum tilbage, og først da de havde set, at selv denne lange Kamp ikke var nok til at bøje os, begyndte de at tale om Fred og Forsoning, ogsaa paa Minimallønsspørgsmaalet.

Det er ganske naturligt at en Kamp som denne i nogen Grad trætter paa begge Sider, og det var da heller ikke i alle Tilfælde med Begejstring at vore Medlemmer lige efter Lock-outens Slutning gav sig i Kast med Gennemførelsen af Minimallønnen. Der var blandt andet adskillige af de unge, som mente, at de blev uretfærdigt behandlede; men det skal paa den anden Side ogsaa siges, at det var kun faa, der svigtede og vedblev at arbejde for en mindre Løn (der er kun meddelt 3 à 4 Tilfælde), og vi kunne derfor, da der virkelig blev Alvor i Forhandlingerne, stille os paa det Standpunkt: Enten et Tilbud, hvor vore Medlemmer i alt Fald vil vinde noget positivt, — eller vi fortsætter alene paa den Bane, vi ere slaaede ind.

Vi skal i næste Fagblad omtale selve Forhandlingerne og disses Resultater set i Belysning af hele vor Stilling.

(Fortsættes).

Statens Værksteder.

Vi skrev i Fagbladet for Februar, at Tiden var inde, hvor der maatte tages fat paa en Forbedring af Forholdene paa vore Statsværksteder. Siden den Tid er der paa forskellig Maade gjort Skridt til at faa vedkommende Autoriteter til at indlede Underhandlinger med Fagforeningerne om Arbejdsvilkaarene.

Hvad der i saa Henseende er sket, er ret interessant. De Besværligheder, som vi havde at kæmpe med for 10—15 Aar siden overfor de private Arbejdsgivere og Fabrikanter, gaar nu igen, saasnart vi staar overfor Staten som Arbejdsgiver.

Der er sagt og skrevet meget om at vort lille Land regeres af en lille reaktionær Klike i politisk Henseende, og det er desværre en Kendsgerning; men hvad der er ikke mindre beklageligt er, at et saadant Regimente vilde have været komplet umuligt, om der fandtes saa megen Moderation iblandt dem, der dannede den naturlige Opposition, nemlig i det saakaldte Venstre.

Men akkurat som det er gaaet i det politiske Liv, saaledes har det hidtil været med Arbejderne og deres Fagbevægelse i de Virksomheder, som ejes af og bestyres af Staten. Hvis ikke en stor Del af Arbejderne, bare ved Tanken om det saakaldte „faste Arbejde“ under Staten havde været saa villige til bogstavelig talt at træde deres egen Overbevisning under Fødder, — saa vilde Tilstandene allerede nu have været ganske anderledes.

Dette staar dog heldigvis en Del af Arbejderne klart, og disse Folk fortjener alle vore Klassefællers udelte Paaskønnelse fordi de ikke taber Taalmodigheden; men trolig fortsætter det lidet taknemmelige Arbejde, at organisere og paatale Kammeraternes Ret. Det vil da sikkert ikke heller vare længe, forinden Anstrængelserne frugter.

Nu er det jo saaledes, for at nævne Jærnbanen, at en Stab af Embedsmænd med en Storgodsejer (Baron Jul Ryssensten) i Spidsen, fuldstændig er Herre over

Forholdene. Det gælder bare for dem om, at faa saa mange som muligt af sin Familie og sine Bekendte ind i de bedste Stillinger, uden Hensyn til Kvalifikationerne, og saa for Resten saa meget som muligt at holde fremmed Indblanding ude.

Det er ofte nok fremdraget, hvorledes man herinde forstaar at bruge Akkordsystemet til at bringe Splid iblandt Arbejderne ved at favorisere nogle faa udvalgte, og vi skulle ikke her komme ind paa denne Side af Sagen. Det kan derimod sikkert have nogen Interesse at se lidt paa, hvorledes der manøvreres fra Magthavernes Side.

Efter at vi i afvigte Marts Maaned havde modtaget en Del Klager fra Smede og Maskinarbejderne paa Statsbanerne, indsendte vi til Maskinchef Busse en Skrivelse med vore beskedne Fordringer tilligemed en Anmodning om Forhandlinger vedrørende Arbejdsregler og Akkordforhold.

Samtidig hermed blev Lønningsforholdene for Statens Arbejdere behandlet i Rigsdagen, og det var jo naturligt, at de socialdemokratiske Rigsdagsmænd ved denne Lejlighed søgte at slaa et Slag for Arbejdernes Interesser.

Det vakte nu blandt de organiserede Arbejdere almindelig Glæde, at den daværende Indenrigsminister Bramsen kort og fyndigt erklærede under Debatten, at den Art Sager burde behandles paa den Maade, at Arbejderne fremsatte deres Krav igennem deres Organisationer. Dette har imidlertid sikkert ikke vakt udelt Glæde hos Banens Avtoriteter, og man undlod foreløbig at svare andet, end at „de af os stillede Fordringer vare indsendte til Generaldirektoratet for Statsbanedriften".

Det varede da heller ikke længe, før der udnævntes et delvis nyt Ministerium, og selvfølgelig benyttedes Lejligheden til at tage Trafikministeriet fra Hr. Bramsen og lægge dette ind under Godsejer og Storagrar Juul Ryssensten. Det er jo klart, at det ikke kunde gaa at have en Minister, som vilde have Forhandlinger med Fagforeningerne, og som havde Forstand paa, hvad Fagforening overhovedet er for noget — det var altfor farligt.

Nej, saa hellere en Godsejer, der ikke har mere Forstand paa Arbejdsforholdene i Byerne end det Barn, som fødtes i Gaar; thi saa kan hele den øvrige Stab af Embedsmænd krybe bag ved ham og bruge ham som Skalkeskjul. De kan saa vist ikke gøre for, at Ministeren ikke vil gaa med til noget, eller gøre for, at nu har Ministeren *resolveret* osv.

Dette lykkedes altsaa at trække Sagen ud endnu en Tid, men det er heldigt, at vi har vore Repræsentanter inde paa Siden af de store Herrer, saavel paa Rigsdag som i Kommissioen o. l., og selv om det skulde koste vort Forbund adskilligt, saa maa vi i den nærmeste Tid have brudt dette selvbestaltede Bureaukratregimente.

En Ting bør imidlertid vore Standsfæller paa Statens Værksteder selv gøre. De bør alle som en tilhøre deres Organisation.

Norsk jern- og metalarbejdsforbunds 10de landsmøde.

Fortsættelse.

Man mener altsaa ved ovennævnte beslutning, at regulering, d. v. s. forkortelse, af arbeidstiden nærmest bør ske ved forandringer af arbeidsreglementerne.

Som forholdene nu er, tør der i ethvert fald lægges megen vægt paa denne beslutning. Den indebar i sig jo mere end bare forkortelse og hensigtsmæssig regulering af arbeidstiden; den tar ogsaa sigte paa i det hele at forbedre værkstedsforholdene, der mange steder er skjæve nok i flere retninger.

Punkt 16 om værkstedsklubber vedtoges følgende:

„Da man i mange tilfælder føler savnet af engere ordnede organisationer ved hver enkelt arbeidsplads eller værksted anbefaler landsmødet, at der oprettes værkstedsklubber.

Disses opgave maa være:

1. Som et led af fagorganisationen ved hver enkelt værksted at arbeide for tilslutning til forbundet og sprede organisationstanken blandt de endnu udenforstaaende kolleger.
2. At søge at udjevne tvistigheder, saavel faglige som personlige, mellem det enkelte medlem og deres overordnede.
3. At forberede og indsende til vedkommende afdeling alle krav, som medlemmerne paa stedet ønsker at fremme.
4. At paatale og anmelde alle misligheder af faglig eller personlig art, som er til skade for medlemmerne, og i det hele fremme og varetage medlemmernes tarv paa stedet.
5. At ordne med og passe kontingentens punktlige indbetaling.

Ved større værksteder organiseres helst klubberne fagvis under vedkommende afdeling. Ved mindre værksteder kan der dannes fællesklubber, selv om medlemmerne tilhører forskjellige afdelinger.

Klubberne vælger en bestyrelse og vedtager love eller regler, der dog maa godkjendes af hovedstyret, for at de kan bli mest mulig ensartede."

Denne beslutning ført ud i livet betyder en tildels ny form for organisationen. Det tør jo være, det hos os vil gaa lidt sent med gjennemførelsen af denne reform, da tanken egentlig ikke har vokset frem af sig selv. At der hos vore medlemmer er trang og stemning derfor tviler vi ikke paa. Det maa vel nærmest bero paa mangel af initiativ, at ikke denne tanke synderlig tidligere har kommet op.

Til at ordne forskjellige mindre spørsmaal og mellemværende mellem arbeiderne og chæferne har man kun været henvist til at „vælge en komite" for hvert enkelt tilfælde, der hadde at forebringe arbeidskjøberne hvad de har paa hjerte. At denne fremgangsmaade er upraktisk har vel nogen hver faat føle, og især de, som har maattet deltage i disse komitéer.

Ved organisation af værkstedsklubber derimod blir disse komiteer et led i selve forbundet Der kan saaledes da handles mere planmæssigt med organisationen direkte — om end noget skjult — i baghaand. Der vil saaledes bli mindre resiko for de mænd, som skal tale sine kammeraters sag. Desuden vil disse klubber ganske sikkert virke godt i agitatorisk henseende, ligesom man der fra først af kan lære sig t l at debattere o. l. bedre end ved større møder.

Bekjendtgjørelser, opslag o. l. blev nemt at faa ekspederet gjennem klubbestyrelserne..

Der vil forøvrigt fra hovedstyret komme nærmere anvisning paa, hvordan slutningen blir at realisere.

Et forslag om oprettelse af en obligatorisk forsikringskasse besluttedes omsendt afdelingerne til behandling og afstemning. Plan for samme vil om kort tid udsendes.

Der forelaa ogsaa forslag om oprettelse af sygekasse for forbundet. Det besluttedes, at hovedstyret skulde udarbeide love for en saadan kasse og tilstille disse afdelingerne til udtalelse.

Angaaende punkt 19 om agitationen blev det stærkt fremhævet, at der maatte lægges al kraft paa dette arbeide og blev der henstillet til hovedstyret at drive agitationen som før saalangt midlerne tillader.

Med samme formaal besluttedes, at fagbladet udgaar i saa stort oplag, at det kan sendes ogsaa til ikkemedlemmer naar stoffet egnede sig dertil efter hovedstyrets skøn.

Besluttedes at forsikre forbundets midler i et garantiselskab for et beløb, som hovedstyret ansaa passende.

Forretningsførerens løn fastsættes til 1800 kroner pr. aar og revisorernes løn til 50 kr. pr. aar. hver.

Et forslag om godtgjørelse til det øvrige hovedstyre faldt mod nogle faa stemmer.

Derpaa skred man til valg hovedstyre og hovedrevisorer.

Udfaldet af valget blev, at *M. Ormestad enstemmig* gjenvalgtes. Til viceformand valgtes mekaniker *Emil Pedersen* og øvrige hovedstyremedlemmer: pladearbejder *A. Kristensen*, smed *O. Godtaas*, elektriker *J. Larsen*, *K. Kristensen*, Bygdø, bicyklearbejder *H. Jensen*, vognsmed *H. Haug*, jerndreier *A. Olsen* og skrue- og nagle-arbejder *H. K, Hansen*.

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelses-dato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, for hvilken Vedk. har betalt
10530	A. Jepsen	Skive	6/10 71	Skive	15/4 98	Aarhus	6/1 00
13372	J. Vinkler	Ørum	18/6 60	Aarhus	30/9 99	—	20/1 00
4668	S. A. Sørensen	Lading	3/6 78	Hinnerup	16/1 00	—	25/2 00
9909	P. A. Nielsen	Saxkøbing	2/12 74	Maribo	16/4 98	Nakskov	18/11 99
10925	J. Hansen	Halsted, Nakskov	16/2 77	Nakskov	29/4 99	—	30/12 99
11815	J. Mikkelsen	Horsens	12/2 53	Vejle	3/12 98	Vejle	9/3 00
6996	O. Kjøller	Nexø	7/5 72	Odense	31/10 96	Odense	13/1 00
4550	J. P. L. Holst	Odense	2/12 54	—	10/7 96	—	30/12 99
7141	K. M. Lionett	Enslev	9/9 74	Hadsund-Mariager	10/7 97	—	28/10 99
6843	Rasmus Hansen	Munkebo, Fyen	2/5 51	Aalborg	20/2 97	Aalborg	17/2 00
13477	J. Carl Rasmussen	Horsens	23/12 75	—	2/12 95	-	6/1 00
14297	Joh. Jørgensen	København	25/11 78	Maribo	20/11 99	Maribo	27/1 00
5035	N. C. Nielsen	Skive	18/7 73	Skive	20/11 99	Skive	3/2 00
3829	A. Andersen	Grinderslev	23/2 75	—	1/3 96	—	9/12 99
14350	A. Jespersen	Brøndum	22/3 69	Kbhv. Afdl. 4	27/1 00	Kbhv. Afdl. 4	10/3 00
12532	H. P. Hansen	Maribo	18/10 51	— — 1	1/1 98	— —	20/1 00
6950	O. Bressendorf	Aarhus	19/3 59	Vejle	1/5 97	Vejle	28/10 99
7017	Anton Nielsen	Nykøbing M.	6/9 77	Nykøbing M.	16/5 99	Nykøbing M.	29/12 99
9753	A. Nielsen	Branderup, Fyn	8/12 58	Odense	12/10 97	Odense	16/3 00
6508	V. Møller	Ryde, Lolland	3/12 52	—	1/8 96	—	3/2 00
13246	I. P. Madsen	Kosterlev, Bogense	13/3 59	—	7/1 00	—	3/2 00
197	Simon Larsen	Kerteminde	16/1 76	Kbhv. Afdl. 1	12/10 95	Aarhus	17/2 00
7613	M. Overgaard-Madsen	Toustrup, Silkeborg	10/6 74	Aarhus	1/1 95	—	2/3 00
10797	N. P. Nielsen	Vierst, Lunderskov	22/9 74	—	18/6 98	—	3/2 00
11194	A. Andersen	Aalborg	13/1 77	—	17/12 99	—	3/2 00
11545	B. I. Nielsen	Odense	22/3 50	Nyborg	27/1 99	Nyborg	4/2 00
14451	Ernst Martin Olsen	Rudkøbing	3/5 79	—	21/1 00	—	21/1 00
13148	Jens Melchiorsen	Ølsted	14/7 62	Hillerød	23/9 99	Hillerød	20/1 00
466	A. Hansen	København	13/9 75	Kbhv. Afdl. 1	4/6 98	Kbhv. Afdl. 1	17/2 00
636	H. G. Hansen	Aarhus	12/2 70	— — 1	30/11 95	—	24/2 00
682	H. Christensen	Kildebrønde, Taastrup	2/3 68	— — 1	27/7 91	—	24/2 00
737	C. I. Rødtjer	København	3/7 62	— — 1	11/12 99	—	10/2 00
1597	I. C. Hansen	Frydendal, Holbæk	29/6 73	— — 3	26/10 95	—	24/2 00
2152	M. V. Jensen	København	19/12 75	— — 1	7/3 96	—	2/3 00
2235	I. Lund	Aalborg	31/1 58	— — 1	21/3 96	—	24/2 00
4925	F. Bauer	København	24/2 73	— — 1	18/2 99	—	17/2 00
5247	I. P. Sjøholm	Sverrig	13/1 65	Malmø	25/3 99	—	30/12 99
5375	P. Sørensen	København	3/8 54	Kbhv. Afdl. 1	22/8 96	—	2/3 00
8660	F. G. C. Holstein	—	21/3 79	— — 1	11/12 97	—	17/2 00
11111	K. V. Larsen	—	14/4 80	— — 1	6/8 98	—	30/12 99
11321	Jens Nielsen	Brønderslev	3/11 76	— — 1	19/11 98	—	17/2 00
11358	Fr. Jørgensen	København	60	— — 1	19/11 98	—	24/2 00
12530	V. Henriksen	—	24/2 74	— — 1	4/3 99	—	10/2 00
12610	Charles Olsen	—	16/3	— — 1	1/4 99	—	9/3 00
12896	Chr. Rasmussen	—	19/5 79	— — 1	15/6 99	—	17/2 00
13517	I. Løvendahl	Stockholm	27/3 57	— — 1	27/10 99	—	17/2 00
13580	H. S. Hansen	Valby	11/11 71	— — 1	1/12 99	—	24/2 00
13590	P. F. Petersen	Tømmerup	29/9 62	— — 1	17/11 99	—	17/2 00

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollen)

Nr.	Navn	Nr.	Navn
5069	Larsen	5081	R. Jensen
5978	Jørgensen	12730	J. Larsen
12891	F. Engelsen	9356	C. C. Stuhr
12730	J. J. Larsen	13510	W. Uhrbrand
10551	J. P. Jensen.	2226	A. Wilken
12595	Alb. Petersen	13378	Th. Rasmussen
12590	Vald. Olsen.	12820	J. Rasmussen
8855	Zurwa		

Til revisor gjenvalgtes *P. Pedersen* og *W. Johansen*.

Næste landsmøde besluttedes afholdt i *Bergen* ved pinsetid 1902.

Sekretærerne bevilgedes et gratiale paa 10 kr. hver for vel udført arbeide.

Derpaa blev ordet git til hr. Blomberg, som i et interessant foredrag gav en historisk oversigt over jernindustriens og organisationens udvikling i Sverige, hvilket lønnedes med tilhørernes bifald.

Forretningsføreren takkede hr. Blomberg for, at han hadde været tilstede og bidraget med mange gode raad, samt bad ham bringe svenske kolleger landsmødets hilsen.

Ligesaa takkede han de afgaaede af hovedstyret for godt og frugtbringende samarbejde i den forløbne tid samt mindede landsmødets repræsentanter om det store ansvar, de nu hadde paataget sig ved de mange vigtige beslutninger, som var fattet og som nu stod tilbage at føre ud i livet.

En flerhed af repræsentanterne og da især de udenbys takkede for samarbeidet og udtalte sin tilfredshed med de mange vigtige beslutninger, hvorpaa ordstyreren, hr. Dahl, erklærede det 10de landsmøde for afsluttet.

Under mødet indløb følgende telegrammer:

Kjøbenhavn, 12—4—00.

Dansk smede- og maskinarbejderforbund sender Eder vor broderlige hilsen med tak for ydet understøttelse under lock-outen og med ønsket om et godt resultat af Eders forhandlinger paa kongressen.

Kan desværre ikke lade os repræsentere, grundet paa landsmødet. Leve arbeidernes internationale organisation.

Bergen 12—4—00.

Landsmødets repræsentanter hilses kollegialt. Haaber godt samarbeide til fælles interesse.

Afdeling 11
Bestyrelsen.

Bergen 12—4—00.

Tillykke med arbeidet. Er med fra 1ste mai
Mekanik.

Fra Tyskland.

Vejen til Rigdom.

„Deutsche Metall-Arbeiter Zeitung“ giver, efter Børsanmeldelser en Oversigt over de forskellige Maskinfabrikers Gevinst i Aaret 1899.

Der er tilsammen 166 Aktieselskaber i Jern-, Metal- og Maskinindustrien, hvilket er en meget stor Del af Industriens Udøvere; nedenanførte Gruppering af Selskabernes Dividende vil vise os, at Aaret 1899 har været et gyldent Jubelaar for Kapitalisterne, der har haft deres Penge anbragt i ovennævnte Selskaber.

13	Selskaber	betalte	over	20	indtil	60	%	Dividende
11	—	—	—	20	—	„	„	—
9	—	—	—	15	—	20	„	—
13	—	—	—	15	—	„	„	—
6	—	—	—	14	—	„	„	—
22	—	—	—	12	—	14	„	—
22	—	—	—	10	—	11	„	—
14	—	—	—	9	—	9½	„	—
12	—	—	—	8	—	8½	„	—
16	—	—	—	7	—	7½	„	—
19	—	—	—	6	—	6½	„	—
9	—	—	—	4	—	5½	„	—

Og denne eksempelløse glimrende Gevinst og Dividende blev fordelt i et Aar, hvor en Tugthuslov, ligesaa eksempelløs som den i 1878 vedtagne, blev anbefalet og forsvaret af de tyske Kapitalister under Motivering af: „At den Forfølgelse, Forulæmpelse og Uro de var Genstand for fra Arbejdernes Side umuliggjorde Dem at fortsætte deres Forretninger“. Skammeligere Usandfærdighed og Bedrag har den offentlige Mening vel sjelden været udsat for. Man maa heller ikke forglemme, at i Spidsen for de betrængte Kapitalister staar en Jern- og Grubebaron i Rhinland-Westfalen, som er en af dem, der har melet sin Kage ved at stikke 60 % Dividende i Lommen af hans Virksomhed i Aarets Løb og samtidig, staaet Ministrene og Kejseren meget nær som Raadgiver, saa vi finder det ikke underligt, at naar Statsledelsen har saa slette Raadgivere, at Arbejderne altid fra den Side bliver ansete for en fordringsfuld, hensynsløs og umulig Klasse af Mennesker at forhandle med eller at imødekomme noget.

I talrige Forretningsberetninger høres den almindelige Klage over den høje stedse stigende Arbejdsløn, men samme Beretninger omtaler ikke med et Ord de høje Dividender, som Forretningerne har givet. For 100 Aar siden foreholdt Adam Smith Arbejdsgiverne netop dette, at deres egen Profit aldrig blev berørt, naar Kravet om højereArbejdsløn var under Omtale. Kapitalisterne er altsaa i Dag de samme, som for 100 Aar siden.

Betragter vi disse overordentlige Gevinstsummer af Hundrede af Millioner Mark, som Aktionærerne i Jern- og Maskinindustrien i Dividender og Tantieme har puttet i Lommen, saa maa vi som altid beklage, at Organisationen og den organisatoriske Enighed mellem de tyske Metalarbejdere ikke er bedre. Hvor mange Millioner Mark vilde de ikke have kunnet stukket i deres egne Lommer af det kolossale Overskud, de Forretninger har givet, hvis de havde været delagtige i Udbyttet. Lad dette være et af vore Agitationsmidler paa Værksteder, Forsamlinger og Gader, paa disse Steder bør ovenstaaende holdes frem som Bevis for, hvad der endnu er at udrette for en god forstaaende veldiciplineret Organisation.

Billeder af den tyske Jernindustri.

(Deutsche Metalarbeiter Zeitung).

Smedearbejdet er hovedsageligt delt i 3 Klasser. Hestebeslag, Vognbyggeri og Brokonstruktioner. En fjerde Klasse er Forfærdigelse af alle Slags Værktøjer, som Hammere, Økser, Spader, Skovle, Hakker, Høst- og Høgafler osv. Sidstnævnte Klasse er fuldstændig gaaet over til Fabriksdrift. Hammer- og Tøjsmedene hører saagodt som Fortiden til. Denne Overgang har i Værktøjsbranchen ikke bragt nogen Fordel med Hensyn til Varens Kvalitet, fordi Stor- og Specialvirksomheder ikke udfører saa godt Arbejde som Haandværkeren, samt fordi der i de fleste Tilfælde, hvor der er indrettet Masseproduktion, i væsentlig Grad efterstræbes at producere billigere.

Bygningsarbejdet deles mellem Smede og Kleinsmede, formedelst de forskellige Arbejder, der henhører derunder. Ogsaa her har Specialdriften sine Leveringer

f. Eks. Forskruninger, Bolte, Nagler, Møttrikker og m. a., saa Bygningsarbejde vil nærmest haandværksmæssigt set, sortere under Monterings eller Samlingsarbejde. Ligesaa ved Vognbygning, her leveres fra Maskinvirksomhederne Akslerne, Bøsninger, Møttrikker og Fjedrene, samt til Luksusvogne det dertil fornødne (forniklede eller forsølvede) Beslag. Dog gives der mange Virksomheder, som indretter Vognbyggeri i som Specialitet, drevne ved Dampkraft, disse forfærdiger selv alt til Vognfaget henhørende.

Beslagsmedene har ogsaa i meget stor Grad Fabriksdriften at konkurere med, 75 % af Hestesko og dito Søm bliver lavet paa Maskine, betydelige Virksomheder er udelukkende beskæftigede i denne Branche; men det gaar med Hesteskoen, som med Fabriksstøvlen, de er kun beregnet for en normal Fod, og ved Hestebeslag forekommer mange vanskelige Fødder, hvor Haandværket da kommer til sin Ret, ved Forfærdigelsen af de mange Gange særlig vanskelige Sko. Hvad Besparelsen angaar i de ovenfor anførte Fremstillinger af Fabriks og Haandens Arbejde har en Smed opstillet følgende Beregning. En Svend med en ung Hjælper kan daglig fremstille 40 Par Sko til en Vægt af 3 Kg. pr. Par. Dette andrager en Udgift saaledes:

Svendens Løn	4,00	Mk.
Hjælperens do.	2,50	„
Jernet 120 Kg. à 13,50 pr. 100 Kg.	16,20	„
1 Cntn. Kul	1,25	„
Afbenyttelsen af Værktøj	0,80	„
Afgifter for Værkstedet 1 Dag	2,00	„
Skatter	1,00	„
120 Kg. koster	27,75	Mk.
100 Kg. altsaa	23,13	„

De fra Fakrikerne leverede Hestesko koster kun 22,50 Mk. pr. 100 Kg. Som heraf vil ses, er Prisforskellen 63 Pf. pr. 100 Kg. og naar dertil kommer, at Sko, som er smedet af gammelt Jern, altid er de bedste, formedelst den gentagne Forarbejdning, der gør dem haarde, bruger saadanne Selskaber (Sporvogne og Omnibus), som anvender Heste paa Stenbro, som Regel Sko af gammelt (sammenbrændt) Jern, og disse betales med 28 Mk. pr. 100 Kg., altsaa højere end nyt forarbejdet Materiale. Dette bringer Faget den Fordel, at det altid er istand til at konkurere med Fabrikerne.

Over Arbejds- og Lønforhold, blandt Smedene i Almindelighed, har Forfatteren ingen Meddelelser givet, hvad vi meget beklager, eftersom man mangler Timeantallet pr. Dag i ovennævnte Opgørelse for Beslagsmedene.

Fra vore Afdelinger.

Frederikshavn. Smedemester Mørks Værksted i Frederikshavn er vedblivende blokeret for Tilgang af Forbundsmedlemmer Samme Værksted har nu været blokeret i ca. $1^1/_2$ Aar, og Anledningen hertil er den, at Hr. Mørch nægtede at indlade sig paa en Ordning af Lærlingeforholdene paa sit Værksted.

I Slutningen af Maj Maaned henvendte saa Forbundets Formand sig, tilligemed et Par af den stedlige Afdelings Tillidsmænd, til Hr. Mørk for at erfare, om Humøret fremdeles var lige krigerisk hos ham. — Det kan heller ikke nægtes, at det er Umagen værd at aflægge ham et Besøg; thi Hr. Mørk er en af Frederikshavns største Mærkværdigheder.

Han er „meget frisindet", erklærer han, og som saadan nærer han et „ligefrem fanatisk Had til alle bundne Regler".

Endvidere erklærede Hr. Mørk, at han var „næsten helt Socialist". Naar hertil kommer, at Hr. Mørk er Medlem af den kristelige Fagforening tilligemed tre hos ham arbejdende Bøndersmede, saa kan vore Medlemmer vel saa omtrent danne sig et Begreb om denne „Vulkans Søn". Foruden de tre ovennævnte Eksemplarer beskæftiger han en 16—17 Drenge, og han fortæller, „at det er ham en ligefrem Samvittighedssag at oplære disse Drenge til dygtige Fagmænd?

Vi er ikke i Tvivl om, at ethvert fornuftigt Menneske vil kunne forstaa, at Manden nærmest er gal. Man kunde jo for saavidt sige, at det ikke vedkom os, naar ikke det var saaledes, at vi Tid efter anden faar Faget overfyldt med en Masse unge Svende, der efter at være uddannet paa saadanne Værksteder har meget svært ved at opfylde de Fordringer, som af Arbejdsgiverne stilles til dem.

Hvis det nu var saaledes, at Arbejdsgiverne med Taalmodighed fandt dem i denne Følge af deres egen Udbytningslyst, saa var der maaske intet at sige dertil; men saaledes er det jo slet ikke. Saasnart de har sluppen en saadan Dreng ud af Flokken, efter at have haft ham i 5 Aar og udbyttet ham efter alle Kunstens Regler, saa møder vi Paastanden om, at det er højest uforskammet, at vi forlanger, at de skal betale Minimallønnen til disse unge Mennesker, som ikke er bedre uddannede.

Dette er den ene Side af Sagen. Den anden Side er den, som i dette Tilfælde, hvor man søger at bruge Religionen som Skalkeskjul. Det er ikke noget nyt her i Verden, at man bruger Religionen som Skalkeskjul for Kæltringestreger; men at den nu ogsaa skal være Midlet for Mestøren til, igennem Misbrug af Lærlingene, at ødelægge det Fag, de selv, i alt fald i nogle Tilfælde, have tilhørt, — det er unægteligt noget nyt. Vi haaber imidlertid ved Lejlighed at kunne komme til at faa saavel Hr. Mørk som hans øvrige Aandsfrænder i Tale, og vi skal da ikke lægge Fingrene imellem.

Holstebro. I denne lille gode gamle Højreby, hvor man ellers ikke kender ret meget til det Kulturliv, der udvikler sig ude omkring i den store Verden, har vort Forbund en ret solid lille Afdeling. Der er ganske vist ikke ret mange Medlemmer der i Byen, højst en 10—12 Stykker; men til Gengæld er Holstebro noget af et Knudepunkt for den vestlige Del af Midtjylland. Afdelingen har Medlemmer saavel i Lemvig og i Ringkjøbing som i Struer og Vinderup, og der er Udsigt til, naar de nye Baneanlæg, Viborg—Holstebro og Holstebro—Herning, bliver anlagte og Samfærdselen bliver lettere, at denne Afdeling yderlig vil kunne udvikles.

Forbundets Formand aflagde Afdelingen et Besøg Tirsdagen den 5. Juni, og Søndagen den 10. Juni afholdtes der en Arbejderfest i Byen. Ved denne Lejlighed afholdtes der Fagmøde, hvor Smede og Maskinar-

bejdere vare mødte fra Skive og Ringkjøbing. Der herskede en god og kammeratlig Stemning paa Mødet, selv om Antallet ikke kunde siges at være stort.

Iøvrigt er disse vore vestjydske Kolleger af den Slags Folk, som ikke svigter saa let. Der er ganske vist ikke de Betingelser til Stede for en stærk Udvikling af Organisationen, som findes i de større Byer; men naar man taler med disse Mænd, faar man Færten af, at det skal gaa haardt til, før nogen af dem viger fra deres Principper eller opgive den Organisation, de har sluttet sig til.

I det hele er der, til trods for de daarlige Betingelser og til trods for, at Arbejderne som Stand generes paa alle mulige Maader af den stedlige højregale Borgmester og Kommunalbestyrelse, en ret livlig Arbejderbevægelse i Holstebro. Vor Kollega og Afdelingsformand Smed *Kristen Madsen*, Sønderland, er tillige Næstformand i den stedlige Fællesorganisation og udfolder et ivrigt Arbejde for denne.

Samme Kristen Madsen er forøvrigt for kort Tid siden bleven overflødig paa det derværende Støberi, fordi man ogsaa her søger i stor Udstrækning at anvende Lærlinge.

Jærnstøberen, en Hr. Simonsen, erklærede ganske aabenhjærtigt, i en Samtale med Forbundets Formand, „at det var jo blevet *nødvendigt at holde mange Lærlinge, naar man hvert Aar kunde vente en Lock-out, for saa kunde der da laves noget Arbejde, selv om Svendene skulde gaa*“. Ikke sandt? — Der aabner sig et nydeligt Perspektiv, naar man hører den Art Udtalelser. Heldigvis kan vi tale et Ord med om denne Sag og forhaabentlig bremse lidt paa d'Hrr.s Lyster.

Herning. I Herning har den derværende Klub i ca. et Aar ført Krig imod nogle mindre Mestre, der for en Del have alieret sig med „Missionen“.

Forbundet har for nylig tabt en Sag, som var anlagt imod et tidligere Medlem, Lind, der havde produkseret sig som Brækker, efter at have erholdt en Del Understøttelse (ialt ca. 122 Kr.) fra os. Vi naaede altsaa ikke ved denne Lejlighed at ramme denne noble Herre, og dette Resultat skyldes rimeligvis en Mangel ved vore Love, der ikke synes at være tydelige nok, naar d'Hrr. Prokuratorer skal til at læse og fortolke dem.

Iøvrigt melder Herning Klub, *at Smed Anton Nielsen har underskrevet paa vore Fordringer*, samt *at Smed J. Hansen vedblivende er blokeret for Tilgang af Arbejdskraft fra vor Organisation.*

Exkluderet. Medlem Nr. 766, Thorvald Andersen, født i Tikøb 27. Febr. 74, tidligere Klubkasserer i Klub Nr. 23, Burmeister & Wain (Centrifugeværkstedet) er i Henhold til Afdelingens Vedtægter exkluderet af Forbundet grundet paa svigagtig Regnskabsførelse. Han arbejder for Tiden i Maskinværkstedet paa Holmen og maa i Følge Afdelingslovenes § 12 a og b ikke optages i nogen Afdeling af Forbundet, forinden han har tilbagebetalt det besvegne Beløb til Afdeling 1.

N. Jakobsen.
Kasserer for Københavns Afd. 1.

Vor Landsorganisation.

Efter den paa Delegeretmødet i Paaskedagene foretagne gennemgribende Omordning af den Form, hvorunder vor Landsorganisation virkede, afholdtes den første Generalforsamling Lørdag den 9. Juni i Forsamlingsbygningen paa Enghavevej.

Der forelaa, foruden Valg af Tillidsmænd, Behandling af Forslag til en yderligere Omredigering af Fagforbundets Love, da der paa selve Delegeretmødet faktisk ikke var levnet tilstrækkelig Tid dertil.

Skønt der naturligvis i en saa stor og sammensat Organisation, som „De samvirkende Fagforbund“ er, *maa* være delte Meninger om, hvilke Veje man i hvert enkelt Tilfælde rettest bør gaa, saa er det glædeligt at notere, at Sammenholdet blandt de mange er ubrydeligt, og det er da ogsaa med Tilfredsstillelse at vi noterer, at det er lykkedes at rette Lovene derhen, at Organisationen i Fremtiden vil kunne virke med større Fuldkommenhed.

Det er selvfølgelig ingen let Opgave at lede en saa stor Organisation, hvor der er saa mange forskelligartede Interesser at tage vare for de mange forskellige Fag; men Arbejderpartiet har jo igennem de Aar, det har bestaaet, opfostret en Stab af dygtige Kræfter, der borger for, at intet vil blive forsømt og intet sparet for, at Landsorganisationen „De samvirkende Fagforbund“ kan blive en Hovedhjørnesten for Arbejderbevægelsen i vort Land.

Da der fra vore Medlemmers Side er lagt en overordentlig Vægt paa Ordningen af denne Sag, vil der i den nærmeste Tid udgaa en nærmere Redegørelse til Afdelingerne om de Forandringer, som er sket, — nu da der er truffet en Afgørelse, der ialtfald er gældende for et Aar.

Smaa Notitser

efter Tidsskriftet „Vulkan“.

Borenes Forløbning. At Borene forløbe er en gammel og følelig Ulempe, som enhver, der har arbejdet med et Bor, kender. Aarsagen til, at det løber, er den, at Spidsen paa Grund af sin forholdsvis langsomme Omdrejning maa udholde et meget stærkt Tryk, hvorved den let trykkes til en af Siderne. En Mand i Dortmund ved Navn Watermann har gjort en Opfindelse, der skal bøde paa denne Ulempe. Han anbringer nemlig et lille Bor i et Hul igennem det større og dette lille Bor skal med større Omdrejningshastighed bore Spidsen ned. Den Opfindelse faar næppe nogen praktisk Betydning. Det er dog langt simplere at bore med et lille Bor først og saa senere bore færdig med et større.

Skorstene af Staalplade. I Amerika anvender man meget Staalskorstene, der gaa under Navnet „Self supporting steel stacks“ og som, efter hvad der meddeles, skal have vist sig meget hensigtssvarende og have vundet megen Indgang, saa meget lettere som en saadan Skorsten koster en Trediedel af, hvad en muret Skorsten koster. I en nybygget amerikansk Papirfabrik er der opstillet en saadan Skorsten af følgende Dimensioner: 10 Fod i Diameter, 180 Fod høj. Staalpladerne ere $^1/_2$ Tomme tykke og Skorstenen er fastgjort paa et stærkt Fundament med 30 Fod lange Ankerbolte.

Moderne Ringbrynjer. En Industri, som egentlig tilhører en længst forsvunden Tid, blomstrer endnu i Byen Walsall i England. En Fabrik, beliggende i denne By, fremstiller ikke alene Stigbøjler, Sporer, Kæder og

Bidsler, men ogsaa Panserskjorter af Staaltraadsringe, der ere meget efterspurgte i Indien, Syd- og Mellemafrika. En saadan Skjorte eller Brynje vejer fra 7—8 kg. og bæres f. Eks. af de indfødte Fyrsters Officerer. Staaltraad af 1,6—2,1 mm. Tykkelse bukkes i Ringe af 8—10 mm. Diameter, og der gaar af disse Ringe 3000 paa en engelsk Kvadratfod. Traaden snoes om en Dorn af 100 mm. Længde og passende Tykkelse og Ringene saves derpaa igennem med en Sav. De varmes senere til Rødvarme og afkøles i Olie. Vævet gøres blankt i Skruetromle.

Et nyt Staalforbedringspulver, sammensat af en Blanding af Boghvedemel, Majsmel, Trækul, rød Peber, og Asa foetida (lat. Navn for stinkende Asaut, Dyvelsdræk, Saften af en i Persien voksende Palme), er patenteret Léon Budzinski og Basile Schouwaloff i Paris.

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Frederiksgade 42, 1.
Aalborg, J. Christensen, Urbangade 15, 1. $12^1/_4$-1. $6^1/_2$-$7^1/_2$.
Assens, H. P. Rasmussen, Nygade.
Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36.
Fredericia, A. Rasmussen, Prinsessegade 74. Udbt. til Rejs. 6—7 Aften.
Frederikshavn, A. Andersen, Munkegade 6, 12-1, 6—7.
Holstebro. C. Madsen, Sønderland. 6—8.
Hadsund Mariager, Remuntiussen, Assens pr. H. M.
Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen. $7^1/_2$—$8^1/_2$. $11^1/_2$—$1^1/_2$. 5—7.
Hillerød, J. Hasselbalck, Chr. Hansens Vej. $12^1/_2$—1, $7^1/_2$—8 Aften.
Hjørring, F. W. Bech, Toftegade. 6—8, Søndag 12—2.
Holbæk, Langhoff Petersen, Smedelundsgade 40, 2. $6^1/_2$-8.
Horsens, H. Røpke, Haumannsgade 2, St.
Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvei.
Kalundborg, C. Christensen Missionshjemmet 12. $12^1/_4$—$12^3/_4$, 6—7.
Koding, Th. Hansen, Allegade 12. $12^1/_4$—$1^1/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Korsør, C. Johansen, Krusesvej 36.
København, Larsleistræde 1, Stuen. 9—11.
Maribo, Th. Larsen, Kiehns Vei 79. K.
Middelfart, O. Petersen, Teglværksgade.
Nakskov, Sofus Larsen, Tilegade 258. 1-$1^1/_2$, 6—8.
Næstved, Chr. Poulsen, Haandvæ kerstiftelsen. 6—7.
Nørresundby, L. Jensen, Bondrursgade 8. 12—1.
Nykjøbing, Mors, J. Johnsen, Asylgade 26. 7—8.
— Falster, M. Frandsen, Kraghavevej. 6—7, Søndag 10—12.
— Sjælland, L. P. Larsen, 6—7.
Nyborg, H. L. Christiansen, Vestre Boulevard 18. $12^1/_2$-1, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. $12^1/_4$—1. Udbt. til Reis. $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Præstø, J. A. Sørensen, Adelgade. 6—7.
Randers, P. Krogh, 12—1, 6—7, Stalgaardsgade 15.
Ribe, J. Poulsen, Præstegade 390. 6—7.
Roskilde, L. Hansen, Ringstedgade 34. 7—8.
Rønne, H. P. Jensen, Vinkelvei 27.
Silkeborg, M. Jensen, Winthersvei.
Skive, Chr. Lorentsen, Østerbro.
Slagelse, Ant. Rasmussen, St. Pedersg. 24 E. 6—$7^1/_2$.
Sorø, J. Hansen, Baggaden 67. Udbt. 6—8 Aften.
Stege, Chr. Eriksen, Raadhusstræde. 12—1, 6—8.
Svendborg, H. C. Jørgensen, Ragnhildsvej 3. 12—1, 6—7.
Skanderborg, P. Jensen, Gl. Avlsgaard, Adelgade.
Thisted, C. Dysted, Nørregade.
Varde, H. P. Hansen, Søndergade. 6—7.
Veile, J. Vogelsang, Vesterbrogade 1, Stuen. $12^1/_4$-$12^3/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46.
Vordingborg, A. P. Petersen, Adresse Smedem. Nissen, træffes fra 12—1 Middag.

Meddelelse.

Den i forrige Fagblad paa Strandmøllen omtalte Maskinist C. Jensen, som var angivet som Skruebrækker, skyldes en af os modtaget Liste over de den Gang paa Fabriken arbejdende Svende, hvor iblandt C. Jensen var anført. Efter senere modtagne Oplysninger viser det sig, at for hans Vedkommende taler særlige Forhold til hans Undskyldning, hvoraf fremgaar, at han fritages for denne Hæderstitel.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 11260 E. S. L. Nielsen, 12925 R. Halmgreen, 10532 Doolewerth, 14539 Har. M. Larsen, 2881 M. A. Deleuran alle af Kbhv. Afd. 1 og 1948 C. E. Petersen (Kbhv. Afd. 5.)

Nr. 2709 Marius Voigt har atter **funden sin Bog.**

Efterlysning.

Medlem Nr. 11707, P. Eriksen, opfordres til at sende sin Adresse til Kassereren i Varde.

H. P. Hansen,
Kasserer

Medlem Nr. 2053 N. Tandrup bedes opgive sin Adresse til Nyborg Afd. snarest.

Rettelser.

I sidste Fagblad stod opført blandt slettede Medlemmer Nr. 5317 Poulsen skal være **3517**, som bedes rettet i Protokollen.

Ligeledes vare de to genoptagne Medlemmers Numre forbyttede.

Fejltagelser.

Ved beklagelige Fejltagelser fra vedkommende Tillidsmænds Side ere følgende Medlemmer optagne blandt slettede Medlemmer:

Nr. 12730 J. J. Larsen, 10551 J. P. Jensen, 2226 A. Wilken, 13378 Th. Rasmussen, 12820 J. Rasmussen, 9356 C. C. Stuhr og 8855 Zurwa.

Idet vi herved retter Fejlen beder vi de paagældende Medlemmer undskylde.

Postadresse:

Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbund København K.

Telegramadresse: Smedeforbund, København.

Telefon 5121. Forbundets Kontor er Larslejstræde Nr. 1, aabent for Udbetalinger til Rejsende og andre Forretninger fra 9—11 Form. og 6—7 Aften, Mandag og Torsdag tillige fra 7—8 Aften.

Alle Arbejdsløse bedes melde sig paa Arbejdsanvisningskontoret, paa de ovenfor anførte Tider inden de søger Arbejde.

I Provinserne bør ligeledes alle Arbejdsløse henvende sig til de derværende Arbejdsanvisningskontorer inden de søger Arbejde.

Medlemmerne bør aldrig betale Kontingent uden samtidig at faa Mærker paaklæbede i deres Bøger.

Ingen Mærker maa paaklæbes uden samtidig tydelig at overstemples.

Redigeret af *J. A. Hansen.*

Trykt i A. S. "Phønix", Lützhöft-Petersen, Niels Juelsg. 6, Kbhvn. K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund

Nr. 11 | Juli 1900 | 12. Aargang

Til vore Værkstedsklubber.

Benyt Overenskomsten af Marts 1900.

I.

Det er ikke sjældent, at vi erfarer, at der rundt omkring paa de forskellige Værksteder findes saadanne Forhold og raader saadanne Tilstande, at det er højst uheldigt for Arbejderne, og der mangler som oftest kun dette, at drage Spørgsmaalene frem til Behandling for at faa det rettet.

Vel er Interessen i nogen Grad modsatte hinanden hos Mester og Svend, hos Fabrikant og Arbejder; men vi kan dog vanskeligt tænke os nogen Sag dragen frem, hvor det drejer sig om Stridigheder paa Arbejdspladsen imellem de to Parter, uden at det, ialtfald i nogen Grad, lykkes at gøre Retten gældende.

Vi lever jo for Tiden i en Organisationernes Tidsalder. Enhver Klasse, ethvert Fag og enhver Stand søger ved Hjælp af den Magt, der ligger i Sammenslutningen, at opnaa de størst mulige Fordele for sig. Der er derfor ingen fornuftige Mennesker, heller ikke de organiserede Mestre og Fabrikanter i Jærnindustrien, som vil bestride vor Ret til at arbejde for de Reformer, som kan tjene til at højne vor Stand.

Det er imidlertid altid vanskeligt at faa en saa stor Organisation som vor til altid at funktionere saaledes, som det til enhver Tid tjener det enkelte Medlem bedst. Det er meget ofte saaledes, at de mere stilfærdige gaar og tygger paa Harmen over en begaaet Uret, uden at komme frem dermed til sin Organisation. Grunden hertil kan være forskellig. Den kan være dette, at man frygter for at komme i Miskredit hos Arbejdsgiveren ved at protestere imod Uretten; — men den kan ogsaa være den, at man mener, at det er forbunden med altfor megen Besvær at fremsætte sine Klager for sin Organisation.

Med Hensyn til Frygten for at komme i Miskredit hos Arbejdsgiveren, da er denne sikkert ganske ugrundet. Hvis der i vore Dage finder et virkeligt Overgreb Sted fra en Fabrikants Side, saa er det ikke vanskeligt for Organisationens Ledelse at ændre dette paa en Maade, som vedkommende kan være tjent med — og hvad nu angaar Maaden at faa sine Klager behandlede af Organisationens Ledelse paa, da er det særlig dette Forhold, der fra vor Side er lagt Vægt paa ved Indgaaelsen af Overenskomsten af Marts 1900.

Det er her slaaet fast, at der paa ethvert Værksted, hvor der kan tænkes at være Brug for en saadan, skal være en Tillidsmand, hvis Opgave det er at forebringe alle disse daglige Stridspunkter, der selvfølgelig kan være mere eller mindre berettigede fra Arbejderens Side, for saavel Arbejdsgiveren som Organisationen.

Det maa naturligvis i alle disse Tilfælde være saavel Medlemmernes som Tillidsmændenes Opgave at sørge for, at begrunde enhver Klage, og naar dette sker, vil det altid være let for Ledelsen at gribe ind paa Organisationens Vegne, og vi maa endelig ikke glemme, at der opnaas aldrig Fremskridt, naar der ikke føres Klager, ligesom det maa staa enhver klart, at Fremskridtet ikke alene ligger gemt i de positive Forhøjelser af Timelønnen, men sikkert i ligesaa høj Grad, eller maaske højere i den daglige Indflydelse paa Arbejdets Gang og paa Samarbejdet paa Værkstederne.

II.

Der findes endnu enkelte Værksteder, hvor man ikke har foretaget Valg af de i Overenskomsten af Marts 1900 omtalte Tillidsmænd, ligesom der findes Værksteder, hvor man har foretaget Nyvalg og glemt at meddele dette.

Vi anmoder indstændig alle vore Klubber om ikke at forsømme at foretage disse Valg, og ejheller at glemme at besørge dette indberettet til Hovedbestyrelsen. Det maa nemlig bestemt forlanges, at i alle Tilfælde, hvor et eller andet ønskes paatalt, at saadanne Sager først ere forebragte for vedkommende Mester eller Fabrikant igennem den i Henhold til ovennævnte Overenskomst valgte Tillidsmand.

Altsaa Medlemmerne maa sørge for at vælge dem en Tillidsmand, der kan frembære deres Klager og Tillidsmandens Pligt er det, at frembære disse med Støtte af sin Organisation.

Minimalløn.

(Fortsat.)

Den 19de September i Fjor afholdtes, efter Indbydelse af de to Fabrikantforeninger, et Møde mellem deres Bestyrelser og Hovedbestyrelsen. Dette Møde var for en stor Del præget af Bitterhed, selv om Diskussionen førtes under høflige Former, og det var vel heller ikke til at undres over, efter den Behandling, som kort i Forvejen var bleven vore Medlemmer til Del. Uden blot at meddele os et Ord derom, havde de den 24. Maj kastet ca. 3000 af vore Kolleger paa Gaden, med en Flothed og Nonchalance, som vi dog ikke før havde set.

Denne Bedrift var saa meget uforsvarligere, som der paa dette Tidspunkt ikke fandtes nogensomhelst Konflikt i Faget, som kunde berettige eller blot forklare et saadant Skridt. Dog, nu var det jo sket, og man maatte da se paa, hvad der skulde ske i Fremtiden.

Man talte paa dette Møde intet om Minimallønnen. Da *vi* omtrent samtidig havde udsendt et Cirkulære desangaaende til vore Medlemmer, var det mest naturligt for *os*, først at afvente Virkningerne af dette; derimod drøftedes ivrigt de forskellige Punkter i Forliget af 5. September. Mødet endte som bekendt med Nedsættelsen af et Udvalg, der dog snart efter gik i Stykker, og derfor ikke fik nogen synderlig Betydning.

Først da Bestyrelserne nogen Tid efter atter kom sammen til Fællesmøde, blev Spørgsmaalet om Indførelse af en Minimalløn bragt paa Bane, paa den Maade, at Formanden for Provinsfabrikantforeningen paa deres Vegne klagede over, at vore Medlemmer nægtede at tage Arbejde for mindre end 33 Øre pr. Time. Hovedbestyrelsen indrømmede, at dette skete med dens Billigelse, samt at det var vor Agt at slaa et Slag for Minimallønnens Gennemførelse, og Fabrikanterne maatte indrømme os, at vi jo forsaavidt var i vor gode Ret, naar vi kæmpede for dette Kravs Gennemførelse. Der opnaaedes paa dette Møde Enighed om, at Hovedbestyrelsen paany skulde udsende et Cirkulære angaaende vore Medlemmers Optræden i dette Spørgsmaal, da det saa ud til, at nogle havde misforstaaet Parolen og vare gaaede videre, end man egentlig havde tænkt sig at kunne forsvare, og til Gengæld lovedes det fra Fabrikanternes Side, at de vilde fremkomme med Forslag til en Minimalløn i den nærmeste Tid.

Der fremkom da ogsaa kort Tid efter et Forslag fra Hr. Jens Lange. Dette var ganske vist ikke og blev heller aldrig fremsat offentligt, fordi det rimeligvis ikke havde den fornødne Tilslutning blandt hans Medlemmer; men Princippet deri: En kvalificeret Minimalløn, i Forhold til hvad hver enkelt tidligere havde haft i Løn i et vist Tidsrum, var, saavidt vi har forstaaet dette, ogsaa ganske umuligt at gennemføre.

Hovedbestyrelsen kunde selvfølgelig kun holde fast paa de 33 Øre, som vare vedtagne paa Kongressen, hvilket jo forsaavidt ogsaa var det letteste Standpunkt. Dette Standpunkt, hvis Korrekthed vi senere skulde søge at godtgøre, fastholdt vi ogsaa ved et senere Møde af Delegerede for Fabrikantforeningerne og Hovedbestyrelsen, hvori Direktøren for Burmeister & Wain, Hr. Kmd. Nielsen, deltog Her tog Hr. Jens Lange saa under Diskussionen, tilsyneladende pludselig, resolut Standpunkt for en ensartet Minimalløn for hele Landet.

Det var værd her at spørge sig selv: Hvorledes skulde en Minimalløn se ud, naar den skulde være til vor fulde Tilfredshed? Man kunde svare som saa: 38 eller 40 Øre pr. Time, saa skulde vi erklære os tilfreds for en Tid og ikke komme igen i Hast. Ja, det er godt nok, og i og for sig er der jo mange, som alt nu har denne Løn. Desuden er det aldeles klart, at en Familieforsørger, selv med denne Løn, ingenlunde kan siges at danse paa Roser; men Sagen er den, at dette vilde betyde en fuldstændig Principforandring fra det, der for Tiden er gældende Lønningsmaade.

Der er næppe noget Fag, hvor der findes større Variation i Lønnens Størrelse end hos os, og denne store Variation er sikkert i mangfoldige Tilfælde højst uheldig og meget uretfærdig; men paa den anden Side kan det jo ikke nægtes, at der stilles højst forskellige Fordringer til Dygtigheden. Det er derfor et stort Spørgsmaal, om Indførelse af en Minimalløn paa f. Eks. 40 Øre pr. Time, der sikkert samtidig vilde blive en Normalløn, d. v. s. den almindelige Løn, — nu ogsaa var ønskelig at faa gennemført, og om man saa havde naaet Retfærdigheden. Vi tror det ikke. Det vilde sikkert ikke være heldigt i et Fag som vort, om Organisationerne fastsatte en bestemt Løn for alle og dermed basta. Der maa være noget ogsaa for det enkelte Individ at kæmpe for, og noget at opnaa. Akkorderne er ogsaa i nogen Grad et Middel til en Udjævning af Forskellen i Timelønningerne, ialt Fald hvor det drejer sig om Enkeltakkorder, idet Timelønnen her spiller en forholdsvis underordnet Rolle. Det maa ogsaa nu erindres, at medens man for blot 10 Aar siden, som tidligere bemærket, saa en Fjende i Akkordsystemet, saa er man nu for længst gaaet til at erkende, at Akkord bør tilstræbes i saa høj en Grad som muligt. Akkordsystemet er, brugt paa den rette Maade, ikke alene et Middel for den enkelte til at fortjene mere end Timelønnen; men det forudsætter tillige noget mere Frihed i Arbejdsforholdet, samt virker opdragende derigennem, at Arbejderen vænnes til at bedømme sit Arbejde, og han faar Lejlighed til at være medbestemmende om hvilken Pris, der skal betales.

Alt dette taler i høj Grad for, at Organisationen bør nøjes med at fastsætte en absolut Mindsteløn — maaske bliver det næste Skridt at fastsætte en saadan for hver enkelt Branche — og saa iøvrigt lade det være den enkeltes Sag at ordne de højere Lønningssatser med sin Mester.

Naturligvis kan dette, at overlade dette med de højere Lønninger til den enkeltes Initiativ, blive farligt. Fabrikantforeningerne forbyder jo f. Eks. deres Medlemmer at give en nyantagen højere Løn de første 3 Uger, end vedkommende har haft paa det Sted, hvor han kommer fra. Hvis de nu gik hen og udvidede en saadan Bestemmelse, saa maatte man naturligvis skride ind; men der er for Tiden ingen Grund til at tro, at noget saadant vil ske, og desuden vil vi jo nøje kunne kontrollere hele dette Forhold igennem Statistikken. *Denne Statistik maa vi meget anmode vore Medlemmer om at være os behjælpelige med, ved at opgive deres Lønninger paa de i den Anledning af og til udsendte Schemaer.*

Ud fra disse almindelige Betragtninger var det, at Hovedbestyrelsen fastholdt Kravet om en Minimalløn i Overensstemmelse med Vedtagelsen paa Kongressen. Der var dog sikkert iblandt Fabrikanterne enkelte, som haabede at kunne tjene noget ved den Affære, — vi kender i alt Fald en — og Hovedbestyrelsen maatte derfor samtidig rette sine Bestræbelser imod at faa indført Bestemmelser i Overenskomsten, der forbød at bruge den fastsatte Minimalløn til at trykke de højere Lønninger. Værre blev det endnu, da Mesterforeningerne traadte til; thi Fabrikanterne havde lovet dem ubrødeligt Sammenhold, da de gik med til at lave Lock-out i 1897, og nu maatte de frelses for, eventuelt „af Fagforeningerne at blive tvungen til at betale højere Løn", ved at komme med ind under en Minimalløn paa 32 Øre pr. Time.

Det lykkedes dem ikke. Vi fik i Overenskomstens Afsnit E § 2 slaaet fast, *„at Minimallønnens Indførelse ikke maa benyttes til at trykke de højere Lønninger, eller til at forrykke de Lønsatser, som i den senere Tid har vundet Hævd ved Antagelsen af Svende hos de enkelte Medlemmer af Mesterforeningerne."* Hermed var der opnaaet Sikkerhed for, at der, hvor Overenskomsten ingen Gavn gjorde, der gjorde den heller ingen Skade.

Man kan beklage, at det ikke ved denne Lejlighed lykkedes at indføre en højere Løn for Grovsmedene. Der var sikkert ingen Steder, hvor der haardere trængtes til en saadan, eller hvor denne vilde være mere berettiget; men vi kan jo holde os dette in mente til næste Foraar, og Grovsmedene har jo heldigvis ingen Forpligtelser til at arbejde for 32 Øre pr. Time.

Vi skulle endnu til Slut bemærke, med Hensyn til Minimallønnens Størrelse, at denne blev i høj Grad afhængig af, hvad der var gældende hos Burmeister, der som bekendt er den største Arbejdsgiver her i Landet. Højere end Lønnen var her turde Fabrikanterne ikke gaa, forklarede de, da de ellers ikke vilde kunne gennemføre Overenskomsten i deres Foreninger.

Vi ved ikke om dette var Tilfældet, men vi ved, at Vejen er aaben for en sundere Ordning af Lønforholdene i Smede- og Maskinfaget end Tilfældet har været før, og vi venter, at næste Aar vil bringe os betydelige Fremskridt ad denne Vej. (Sluttet.)

Udlandet.

Fra Sverrig. Nedenstaaende gengiver vi efter vort svenske Broderorgan en Redegørelse for den Lønstrid, der for Tiden finder Sted i Göteborg. Denne Kamp er et Billede af Bevægelsen blandt vore Kolleger i Nabolandet og et Bevis paa, at man ogsaa der kæmper en haard Kamp for højere Løn.

Lønbevægelsen blandt Smede og Beslagsmede i Göteborg.

„Afdelingen indenfor denne Ramme af vort Fag stiftedes Aaret 1896, og kort efter stilledes der Krav om Lønfordringer, hvilket ogsaa stærkt tiltrængtes; i 1898 lykkedes det Organisationen at gennemføre en mindre Lønforbedring paa de fleste Værksteder; men Ønsket om at faa Lønforholdene paa lige Fod med de i Stockholm og Malmø bestaaende, lykkedes dog ikke denne Gang.

Man udarbejdede derfor i Vinterens Løb et Lønregulativ, lig det som var gældende i Stockholm, hvori der foresloges: „En Minimalløn af 30 Øre pr. Time for Smedere og Beslagsmede, som har været beskæftiget mindst 1 Aar, 35 Øre for dem, som har været 2 Aar. 25 Øre i Timen for Bænkarbejdere, som har været beskæftiget i Faget i et Aar, 30 Øre for dem, som har været 2 Aar og 35 Øre for dem, som har været 4 Aar. For Arbejde udenfor Værkstedet, men i selve Byen, betales et Tillæg af 25 % og for Arbejde i en anden By et Tillæg af 50 % og frit Logi med ordinær Arbejdstid af 58 Timer i Ugen. Overarbejde betales for Søgnedagene med 50 % og for Søn- og Helligdagene med 100 % Tillæg. Timelønnen garanteres ved Akkordarbejde. Arbejdslønnen udbetales ugevis hver Fredag. Sluttelig forlangtes 5 Øre som Timelønsforhøjelse for alle indenfor Faget, som igennem Minimumslønnens Bestemmelser ikke erholdt denne Forhøjelse.

Ved Lønbevægelsen i 1898 forsøgte Arbejderne at henvende sig værkstedsvis til de respektive Arbejdsgivere, men mødtes med, at de skulde henvende sig til Mesterforeningen gennem deres Ordfører. Denne Foranstaltning skete først i April, og den 17. erholdt Afdelingen dette Svar: At Mesterforeningen ikke var bemyndiget til at indgaa nogensomhelst Underhandling, paa Grund af, at Flertallet af Smedemestrene ikke tilhørte Foreningen, og som Følge deraf ikke kunde tage nogen Beslutning. Sluttelig udtalte Smedemesterforeningen, som sin Mening, at de ansaa det for rigtigst, „at betale deres Arbejdere efter Flid og Dygtighed, og ikke efter Alder".

Det var jo velbekendt, at en Del af Mestrene ikke stod i Forening, men det burde dog være klart for dem, at den Aftale, som var truffet gjaldt deres Medlemmer, og de øvrige Mestre havde Afdelingen hver for sig truffen Overenskomst med, naturligvis paa samme Vilkaar, som vare gældende mellem de respektive Foreninger. Men det var jo uden Tvivl en Maade for Mestrene at komme fra selve Sagen paa, naar de ikke vilde forstaa den.

Der var saa intet andet for Afdelingen at gøre, end at henvende sig til hver enkelt Mester, efter at alle Forhandlingsforsøg med Mesterforeningen havde vist sig resultatløse. Der udsendtes da et Cirkulære til hver af de 27 Værksteder, den 10. Maj, med Begæring om at tiltræde det af Arbejderne fremsatte Lønreglement, og den Virkning, det havde paa Mesterforeningen, var helt fænomenal; faa Dage efter den 15. Maj fik vi tilsendt en Skrivelse, at Mesterforeningen havde nedsat en Komité, som var bemyndiget til at underhandle med nogle af Arbejderne udvalgte, om det af os fremstillede Lønkrav.

Mestrene forhalede imidlertid Sagen ved en Del forskellige Indlæg, og Arbejdernes Komiterede fik Indtrykket af, at d'Herrer kun vilde snakke dem fra det hele.

Arbejderne besluttede da den 28. Maj at nedlægge Arbejdet hos Smedemester C. H. Andersen, hos hvem der arbejdede 15 Mand, og da Mesterforeningen fik denne Meddelelse, gaves der Arbejderne Løfte om, at inden Udgangen af Ugen skulde der indløbe Svar paa deres Andragende, hvorfor de trak deres Beslutning tilbage om Strejke. Det omtalte Svar indtraf ogsaa, men Betingelserne deri var, at for at faa den forlangte Minimalløn, skulde en Arbejder arbejde i 1 à 2 Aar paa samme Sted, for at komme i Betragtning. Derved blev Minimallønsspørgsmaalet helt illusorisk. Ligeledes vilde de ikke gaa ind paa at garantere Timelønnen ved Akkordarbejde. Spørgsmaalet om Tillægsbetaling for Udearbejde blev helt strøget, saavelsom Begæringen om 5 Øre mere pr. Time for dem, der ikke fik noget Løntillæg ved Minimallønnens Ikrafttræden. Der fandtes ikke et eneste Punkt i Forslaget, som kunde antages af Arbejderne.

Da man saaledes i dette Forslag ikke saa nogen Imødekommenhed fra Mestrenes Side, uden en fortsat Forhaling af Stridsspørgsmaalene, saa udbrød den før paatænkte Strejke hos Smedemester Anderson d. 14. Juni.

Da dette imidlertid ikke syntes at have den tiltænkte Virkning, fremsattes et Forslag fra Arbejderne om at udvide Strejken til 2 à 3 Værksteder mere. Dette

tiltraadtes af Forbundsstyrelsen, dog saaledes, at der først skulde tilbydes Mestrene en Forhandling paany.

Man kom nu dertil, at Mestrenes Komiterede gik ind paa, at Bestemmelsen om, „at en Arbejder skulde arbejde en vis Tid paa et bestemt Værksted for at faa Minimallønnen", bortfaldt, og Arbejdernes Formulering deraf, at det skulde være gældende, at en Smeder o. s. v. som havde arbejdet den i Forslaget fastsatte Tid, uanset paa hvilket Værksted, godkendtes.

Med nogle smaa Ændringer kom man til Enighed i alle Punkter med Undtagelse af 4, nemlig: Spørgsmaalet om 35 Øre, Minimalløn for Bænkarbejdere, Hjælpernes Timeløn og 5 Øre Forhøjelse af Timelønningerne. I sidstnævnte Spørgsmaal fremsatte Arbejderne et Mæglingsforslag og indgav dette, med den Forklaring: forsaavidt det ikke godkendtes til den 20. Juni, vil Arbejdet blive nedlagt den 21. Juni paa 3 Værksteder udover de tidligere nævnte. Dette frugtede ikke, nogen Godkendelse af vore Forslag fandt ikke Sted og Arbejdet blev nedlagt nævnte Dag. Strejken omfatter 80 Mand.

Siden den Tid er der ført enkelte Forhandlinger, men noget Resultat om, hvorledes den vil slutte, kan vi endnu ikke meddele.

Jærnbanens Værkstedsklub i København

holdt Lørdagen d. 30. Juni Fest paa „Gimle" med Indvielse af et nyt **Klubmærke, et arbejdende Lokomotiv.**

Ligesom Afdelingerne Tid efter anden anskaffer sig Faner, saaledes begynder de københavnske Klubber at anskaffe sig de saakaldte *Klubmærker*, som symboliserer, hvad de forskellige Værksteder producerer.

Ved Afsløringen udtalte Forbundets Hovedkasserer, *Vald. Olsen* omtrent følgende:

Da vor Formand er forhindret i at være til Stede i Aften, er jeg anmodet om at sige et Par Ord ved denne Lejlighed. Og jeg gør det gerne, dels fordi jeg selv en Gang var med at lave det første Klubmærke, som nu syntes at have vundet almindelig Bifald blandt vore Kolleger, dels fordi det er mig en Fornøjelse at faa Lejlighed til at sige vore energiske Kolleger, der stadig arbejder paa at faa en god Organisation paa Jærnbanen, et Par anerkendende Ord.

Paa intet andet Felt i vort Samfund kan man spore en saa rask fremadskridende Bevægelse, som paa vore faglige Organisationers Omraade. I forholdsvis kort Tid er det lykkedes os at skabe os en Magtstilling i Samfundet, som vi kan være stolte af. For kun ganske faa Aar siden betragtedes det at være Medlem af en Fagforening, som noget særligt forfærdeligt, noget revolutionært, og Fagforeningernes Virksomhed som en aldeles uberettiget Indgriben i Arbejdsgivernes private Sager. Men jo mere Modstand Fagforeningerne mødte, jo stærkere bleve de, og nu ere de en Magt i Samfundet, som vises Anerkendelse fra alle Sider.

Men det har ikke altid været saaledes. Der var en Tid, hvor Fagforeningen kæmpede med bogstaveligt alt og alle i Samfundet. Vi kæmpede med Magthaverne og deres Politi, vi kæmpede med Arbejdsgiverne, og vi kæmpede, og ikke mindst med vore egne Kolleger og Klassefæller.

Og i denne Kamp for højere Løn, for bedre Arbejdsbetingelser, for ordentlig Behandling paa Arbejdspladsen, og for Udryddelsen af Autoritetstroen, var Kampen med vore egne Kolleger, Skruebrækkerne, den haardeste. Det kunde ordentlig smerte os, naar vi saa den Lunkenhed, eller endog aabenlyse Modstand, vore daarlige Kolleger udviste overfor vore Bestræbelser for at forbedre vore Forhold. Magthavernes Fanatisme mod os, og Arbejdsgivernes Modstand, kunde kun opflamme os til forøgede Anstrængelser, men vore egne Kollegers troløse Adfærd kunde mange Gange bringe os til at spørge: „Hvad kan det nytte?"

Men om vi end en Gang imellem kunde fristes til at opgive det hele Arbejde for Organisationen, saa holdtes dog Begejstringen vedlige, og Resultatet ser vi nu, da Smedene og Maskinarbejderne i et Antal af mellem 7- og 8000 staar samlet over hele Landet i en stærk Organisation, kæmpende sig Skridt for Skridt fremad til bedre Levevilkaar for sine Medlemmer.

Men som det er gaaet i det store Hele, saaledes er det ogsaa ved at gaa i den Klub, som vi i Aften hædre. Ogsaa de Kolleger, som har kæmpet for en god Organisation for Jærnbanens Arbejdere, har haft og har vel tildels endnu store Vanskeligheder at kæmpe med. Ogsaa dèr har den haardeste Kamp været med vore egne Kollegers Lunkenhed, og den samme Kamp som tidligere blev ført for forbedrede Løn- og Arbejdsforhold, for en ordentlig Behandling paa Arbejdspladsen, og for Udryddelsen af Autoritetstroen, føres den Dag i paa Jærnbanens Værksteder.

For nogle Aar siden kunde man, naar man fik Arbejde paa Jærnbanens Værksteder, sige med Dante: „Her lades alt Haab ude". Naar man kom dèr, vidste man, at man havde at holde Mund, og være tilfreds med, hvad de Overordnede bød en. Da hjalp der ingen Mukken. Ved den mindste Forseelse fik man Karantæne, d. v. s., at i saa og saa lang Tid var man afskaaret fra at tjene det nødvendige til Livets Ophold.

Men efterhaanden er der paa Jærnbanens Værksteder kommen yngre Kræfter til, og med samme Udholdenhed, med hvilken vi i sin Tid arbejdede for en god Organisation for Smedene over hele Landet, med samme Udholdenhed har de arbejdet for en god Organisation paa Jærnbanen, og skøndt der endnu er meget tilbage at overvinde af Lunkenhed, Spytslikkeri og Autoritetstro hos vore Kolleger, og af Vilkaarlighed hos de Overordnede, saa ere vi dog naaet et godt Stykke fremad, som er al Ære værd, netop fordi Opgaven har været saa vanskelig paa denne Arbejdsplads, og fortsætter vore energiske Kolleger med Organisationsarbejdet, som de har begyndt, saa varer det ikke længe, inden Jærnbanens Værksteder naar ligesaa vidt med Hensyn til Arbejdernes Medbestemmelsesret overfor Løn- og Arbejdsforhold, som de øvrige Værksteder ere naaede.

Det er forresten ret interessant at se, hvilke Krumspring der gøres for at blive fri for Arbejdernes Fordringer. Man ligesom tæller paa Knapperne: Jeg vil, jeg vil ikke o. s. v. Minister *Ingerslev* udtalte en Gang i Folketinget, da man bebrejdede ham de daarlige Lønninger paa Jærnbanen, at det slet ikke var daarlige Lønninger der gaves. Thi saalænge Jærnbanen kunde faa Arbejdere nok til de Lønninger der gaves, saalænge maatte disse Lønninger anses for at være gode. Først naar man ingen Arbejdere kunde faa til disse Lønninger, var det tidsnok at tænke paa at forhøje dem. Han kom altsaa til det Resultat paa Knapperne, *at han vilde ikke.* Saa kom *Bramsen.* Han udtalte, ligeledes i Folketinget, at det var ganske naturligt, at Statsarbejderne organiserede sig, og at Organisationen fremsatte og gennemførte Arbejdernes Krav. Han havde altsaa truffet en Knap, der nok kunde tillade ham lidt Imødekommen overfor Arbejderne. Men ligesom det undertiden sker, naar man tæller paa Knapperne, at man alligevel ikke retter sig efter det Resultat man naar, saaledes ogsaa her. Man fik ved første Lejlighed skaaret den Knap af *der vilde,* og sat en anden i Stedet, *der ikke vilde.* Med andre Ord, Bramsen blev sat udenfor, og *Juel-Ryssensten* blev Trafikminister. *Og han vil ikke.*

Paa en Henvendelse, som Forbundets Formand forleden rettede til denne Minister, om at faa ordnet Løn- og Arbejdsforhold ved Organisationens Mellemkomst, svarede han, at hjemme paa hans Gods var det nu saaledes, at han alene bestemte sine Arbejderes Løn, og der var aldrig noget i Vejen, og han var overbevist om, at det ogsaa var allerbedst, naar Forholdet var det samme paa Jærnbanen.

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, for hvilken Vedk. har betalt
13615	A. C. Petersen	Avedøre, Glostrup	13/4 80	Kbhv. Afdl. 1	12/1 00	Kbhv. Afdl. 1	10/2 00
13642	Laur. Clausen	Odense	22/8 71	— — 1	6/2 00	—	24/2 00
13665	F. Biedermann	Tyskland	1/2 80	— — 1	2/3 00	—	2/3 00
13681	C. H. Petersen	Helsingør	15/4 65	— — 1	12/2 00	—	9/3 00
766	Th. Andersen	Tikøb	27/3 74	— — 1	1/1 95	—	23/3 00
325	H. Bracher.	København	23/1 65	— — 1	11/2 93	—	12/5 00
764	J. F. Jensen	Hillested	1/12 63	— — 1	21/7 95	—	31/3 00
766	Th. Andersen	Tikøb	27/2 74	— — 1	1/1 95	—	24/3 00
1148	Cuno Ravn	København	27/2 78	— — 1	14/5 98	—	24/3 00
2289	V. Mortensen	—	26/2 76	— — 1	15/4 96	—	17/3 00
2360	J. P. Jensen	—	24/9 55	— — 1	26/12 96	—	7/4 00
3334	C. V. Lunø	Varde	10/6 71	Esbjerg	1/9 93	—	24/3 00
4310	N. C. Balle	V. Nobel	14/12 77	Kolding	8/10 98	—	24/3 00
5221	C. Knoblauch	København	24/2 78	Kbhv. Afdl. 1	18/6 98	—	24/3 00
5665	J. M. Schmidt	Valby	28/2 67	— — 1	12/12 96	—	31/3 00
5737	J. Petersen	København	21/12 76	— — 1	9/3 00	—	10/3 00
6380	H. C. Hansen	Helsingør	7/12 72	Helsingør	13/6 96	—	10/3 00
8147	A. V. Hansen	Næsby, Nakskov	4/1 77	Kbhv. Afdl. 1	23/1 99	—	24/3 00
8249	V. F. Nielsen	København	27/6 74	— — 1	28/1 99	—	3/2 00
8265	P. J. Christensen	Frederiksværk	3/7 51	— — 1	29/5 97	—	7/4 00
8383	O. Hammerlund	Helsingør	19/2 76	Berlin	20/7 97	—	17/3 00
8522	K. Hulstrøm	København	14/9 78	Kbhv. Afdl. 1	9/10 97	—	31/3 00
8619	Har. Hansen	Dragør	3/2 73	— — 1	13/11 97	—	31/3 00
8715	O. A. Petersen	København	23/7 76	— — 1	1/1 98	—	31/3 00
8812	F. C. Christensen	Aalborg	15/4 58	— — 1	7/5 98	—	14/4 00
8952	N. C. Lynge	København	19/2 79	— — 1	27/4 98	—	14/4 00
9221	C. S. Simonsen	Assens	18/11 77	Assens	12/2 98	—	7/4 00
9576	J. J. Rasmussen	Odense	4/3 77	Aalborg	24/7 97	—	7/4 00
9731	H. P. Mohr	Aarhus	25/7 77	Helsingør	24/7 97	—	24/3 00
10202	A. Østrup	—	8/7 53	Holbæk	6/8 98	—	31/3 00
11117	P. K. Jensen	Nykøbing M.	5/11 74	Kbhv. Afdl. 1	13/8 98	—	20/1 00
11251	Georg Müller	Køge	13/6 72	— — 1	21/10 99	—	10/3 00
11503	Har. Hansen	Svendborg	11/2 78	Svendborg	3/9 98	—	10/3 00
12841	Otto Thomsen	København	6/9 68	Kbhv. Afdl. 1	20/5 99	—	31/3 00
12851	H. C. Plambeck	Sneslev, Ringsted	22/5 75	— — 1	27/5 99	—	17/3 00
12855	A. C. Schou	København	20/2 79	— — 1	29/5 99	—	10/3 00
12861	F. Poulsen	—	22/3 75	— — 1	27/5 99	—	30/12 99
13520	A. Petersen	Usserød	7/9 76	— — 1	29/10 99	—	31/3 00
13557	K. Jørgensen	København	23/1 77	— — 1	3/12 98	—	7/4 00
13669	P. Garbers	—	5/9 74	Berlin	14/9 99	—	24/2 00
13702	Ole Poulsen	Bjælkerup, Storehedinge	26/4 78	Kbhv. Afdl. 1	23/3 00	—	7/4 00
13705	H. R. Nielsen	Rudkøbing	13/12 78	— — 1	31/3 00	—	31/3 00
13712	C. F. Petersen	Helsingør	20/1 59	— — 1	2/4 00	—	7/4 00
13778	C. L. Schulemann	Svendborg	25/8 52	— — 1	24/4 00	—	20/4 00
8892	H. H. Bolvig	København	8/11 79	— — 1	29/9 99	—	27/1 00
1921	C. Bjørn	—	18/6 51	— — 5	2/7 98	— 5	10/3 00
1976	H. P. Christiansen	Odense	20/3 69	— — 5	1/2 96	—	30/12 99
7553	S. P. Sørensen	Elsted	10/4 69	— — 5	13/2 97	—	3/3 00
7592	V. C. Jørgensen	København	20/7 77	— — 5	24/4 97	—	7/4 00
9952	S. Sørensen	Laxenax, Borgen	9/10 76	— — 5	16/10 97	—	3/2 00
9963	J. E. Dithleft	København	28/5 68	— — 5	24/12 97	—	10/3 00
10745	H. P. Akerlund	—	3/7 78	— — 3	9/7 98	—	30/12 99
13424	N. L. Petersen	—	21/9 70	— — 5	20/1 00	—	3/3 00
6864	E. Andersen	—	5/7 65	— — 5	10/10 96	—	24/2 00
6795	H. V. Christiansen	—	3/1 58	— — 5	22/8 96	—	30/12 99
14582	V. M. L. Hullevod	Faaborg	6/1 79	Svendborg	3/4 00	Svendborg	27/4 00
7263	H. Nielsen	Hundeby, Lolland	21/1 69	Esbjerg	30/1 97	Esbjerg	24/2 00
6336	Peter Emil Hansen	Hammer	20/3 78	N. Sundby	1/11 97	N. Sundby	20/4 00
6029	Fr. Melau	Næstved	6/2 76	Brønderslev	14/6 96	Helsingør	27/4 00
14159	G. A. J. Haldèn	Malmø	22/1 74	Helsingør	24/3 00	—	13/4 00
9728	Jul. Alfr. Jensen	Esbønderup	22/11 79	—	18/2 99	—	11/1 99
14158	Georg Thurmann	Svendborg	4/71 78	—	30/3 00	—	30/31 00
10301	E. N. Jensen Bruun	Levring	7/3 73	Viborg	1/2 98	Viborg	30/3 00
743	Chr. Thoby	København	16/10 69	Kbhv. Afdl. 1	22/6 96	Kbhv. Afdl. 1	28/4 00
8896	F. P. Municke	Næstved	14/6 61	— — 1	12/3 98	—	5/5 00
8558	P. A. E. Stuhr	København	4/7 63	— — 1	21/5 98	—	31/3 00
755	J. Jakobsen	Randers	29/1 63	— — 1	20/7 95	—	17/3 00
13628	A. N. Hedelin	København	23/1 80	— — 1	23/1 00	—	10/3 00

Men med Organisationsarbejdet gaar det nu en Gang saaledes, at Modstanden fra oven kun skærper Appetitten og Energien hos Arbejderen, og gaar Organisationen paa Jærnbanen blot vedblivende fremad, som hidtil, vil det ikke vare længe, inden den „industrielle Parlamentarisme" ogsaa er indført her, som paa saa mange andre Værksteder.

Som jeg sagde Dem før, har jeg selv været med til at lave det første Klubmærke i København. Det var ude paa Kofoed & Haubergs Centrifugeværksted, at en Kollega fik den Ide, at vi skulde have et synligt Tegn paa den Kærlighed, vi nærede til Organisationen, og ved forenede Anstrængelser lykkedes det os da at faa lavet en Regulator med en Gevindklup underneden, og det hele omkrandset af et Par Laurbærgrene. Og paa Grundlovsdagen stillede vi med „Klubmærket". Det gjorde Lykke, og vi havde allerede den Gang en Fornemmelse af, at dette Mærke vilde blive efterfulgt af flere, men at det skulde udarte sig til, at en Klub mødte med et arbejdende Lokomotiv, tænkte vi os dog ikke.

Men iøvrigt er denne Ide slet ikke saa ilde, thi Lokomotivet symboliserer virkelig Jærnbanens Klub. Ligesom Lokomotivet farer hen over Landet og baner Vej paa hidtil ukendte Steder, saaledes skal Klubben bane sig Vej i Fordommenes og Autoritetstroens Vildnis.

Og Lokomotivet er en god Demokrat. I gamle Dage, inden man opfandt Lokomotivet, vare Befordringsmidlerne højst forskellige. Fyrsten og Greven befordredes i deres kostbare Karosser, Junkeren paa sin Hest, den mere velhavende Borger i mere eller mindre rigt udstyrede Vogne, og Arbejderen og Bonden paa deres Ben.

Men alle disse forskellige Befordringsmidler satte Skjæl i Befolkningen. Jo flottere Befordringsmiddel, jo højere paa Straa.

Men Lokomotivet tager ikke Hensyn til, hvem det befordrer. Greven som Arbejderen maa begge møde i rette Tid og paa rette Sted, naar de vil befordres af Lokomotivet o. s. v., og saaledes har Lokomotivet været behjælpelig med at bortrydde de Skjæl, som før saa skarpt delte Befolkningen i Klasser, og lad os da haabe, at Jærnbanens Klub, ligesom Lokomotivet, vil hjælpe til at nedbryde de Skranker, som endnu rejser sig mod Arbejdernes Frigørelse, og idet jeg har den Ære at afsløre dette Klubmærke, beder jeg Dem raabe et „Leve" for Jærnbanens Klub. (Stormende Hurraraab).

Bagefter havde saavel Klubbens Formand, som Formanden for Klubben paa Jærnbaneværkstedet i Aarhus Ordet, ligesom en Sangforening sang forskellige Frihedssange. Og saa tog Ballet sin Begyndelse i den dejlige Sommernat.

Vore Kolleger paa Jærnbanen har Grund til at være stolte af denne Fest.

Til samtlige Medlemmer af vort Forbund!

Ved nærværende bringer vi til vore Medlemmers Kundskab, at Hovedbestyrelsen har besluttet, at intet Medlem af vor Organisation maa tage Arbejde paa noget af Statsbanernes Værksteder, **med mindre de erholder en Timeløn af mindst 33 Øre.**

Overtrædelse heraf vil medføre Udslettelse af Forbundet, samt Offentliggørelse i Fagbladet.

Grunden til, at Hovedbestyrelsen har besluttet at foretage dette Skridt, er, at der i Løbet af det sidste Halvaar er foretaget en Række af skriftlige, saavelsom af mundtlige, Henvendelser angaaende en Ordning af Løn- og Arbejdsforhold paa disse Værksteder, uden at dette i mindste Maade har kunnet bevæge Autoriteterne til at gaa med til de Reformer, som der i saa høj en Grad tiltrænges.

Statsbaneledelsen, saavel de Komiterede som Generaldirektøren, — ja, selve hans Stormægtighed Baron Juul-Ryssensten — holder fremdeles fast paa, at en Minimalløn af 28—29 Øre i Timen er en passende Løn for faglærte Smede og Maskinarbejdere, til Trods for, at vor Organisation nu har Overenskomster med næsten enhver Fabrikant eller Arbejdsgiver her i Landet om Minimallønninger, der er betydelig højere. For at drage en Sammenligning, saa har Svendene paa de to Waggonfabriker „Skandia" og „Vulkan" ikke under 33 Øre pr. Time, og vi har mangfoldige Overenskomster med enkelte Arbejdskøbere fra det sidste Aars Tid, hvor Minimallønningerne ere fastsatte til fra 35 til 38 Øre.

Endvidere er den Maade, hvorpaa der afsluttes Akkorder paa Statens Værksteder, saavelsom den Maade, hvorpaa den saakaldte Disciplin overholdes, af en saadan Natur, at det er uværdigt for os i Længden at finde os deri.

Det kunde jo dog hænde, naar vi overholder ovenstaaende Parole, eventuelt i den nærmeste Fremtid skrider til en mere effektiv Blokade eller Arbejdsstandsning, at vi da kunne vende d'Hrr. Bureaukraters Opmærksomhed paa os i den Grad, at der skete en Forandring til det bedre.

Altsaa, ingen tager Arbejde paa Statsbanernes Værksteder, hverken i København eller i Provinserne, til en mindre Løn end 33 Øre pr. Time!

Hovedbestyrelsen.

Strejke.

Et nobelt Træk!

Som bekendt har Arbejdsmændene nedlagt Arbejdet paa samtlige under Fabrikantforeningen hørende Værksteder i København. Der blev sidste Vinter gjort et Tilløb til at faa en Ordning i Stand vedrørende disse Forhold. Dette strandede imidlertid. Grunden hertil kender vi ikke og skal derfor ikke beskæftige os med den.

Nu er det jo imidlertid klart, at denne Strejke ikke kan undgaa at komme til at berøre os i visse Tilfælde, og vi har naturligvis taget det Standpukt i al Almindelighed, at vore Medlemmer ikke maa tage fat paa saadant Arbejde som Arbejdsmændene ere gaaede fra. Der er sikkert ingen, ikke en Gang Fabrikanterne, som vil undres derover eller fordømme dette vort Standpunkt; men vi skal dog ikke desto mindre oplyse vore Læsere om, hvorledes et herværende større Firma mener det rigtigt at optræde overfor en tilskadekommen Arbejder.

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollen)

Nr.	Navn	Nr.	Navn
12282	H. Chr. V. Hansen	13548	H. Andersen
12632	L. C. Jøns	7021	Peter C. Petersen
12735	Gottlieb	1112	C. Rømler

For ca. $^3/_4$ Aar siden førtes der paa Fabriken „Atlas" en Del Forhandlinger mellem Maskinarbejderne og Direktøren paa denne Fabrik om 'saa vidt muligt at bruge faglærte Folk ved Maskinerne. Direktionen nægtede imidlertid paa det bestemteste at gaa ind paa nogetsomhelst, og Arbejdsmændene stod fremdeles ved disse.

Sidste Efteraar kom en ældre Smed ved Navn Olsen til Skade og blev Invalid. Han fik Erstatning af Ulykkesforsikringen (1900 Kr.), der selvfølgelig ikke betyder meget, hvis ikke vedkommende ved Siden af kan arbejde og fortjene noget. Olsen har da ogsaa siden været beskæftiget ved lettere Skruestiksarbejde o. l.; men da nu Arbejdsmændene nedlagde Arbejdet forlangte Direktøren straks, at Olsen skulde gaa til en Skæremaskine, hvorfra der var gaaet en Arbejdsmand, og *„hvis han ikke vilde dette, kunde han gaa og lade Smedeforbundet forsørge ham"*. Saadan behandlede man en Mand, hvis Førlighed er gaaet tabt for ham i Firmaets Tjeneste. Olsen vilde ikke være Skruebrækker, han forhørte sig hos sin Organisation og fastholdt sit Standpunkt. Han blev derefter afskediget, fordi han ikke vilde udføre Arbejde som en Arbejdsmand havde nedlagt.

Det synes unægtelig som om vore Dages Arbejdsgivere sætter en ligefrem Ære i saadanne Handlinger, som man tidligere vilde have betragtet for en Skændselsgerning.

Til vore Medlemmer.

Bort med Kontingentrestancerne!

Der har været en Del gode Aar, hvor der, især om Sommeren, saa godt som ingen Arbejdsløshed har været, og fra og med 1896 begyndte vor Rejse- og Understøttelseskasse at give et Overskud; men samtidig er ogsaa Understøttelsens Størrelse gradvis bleven sat op, og hvis denne Kasse skal kunne balancere, er det i høj Grad nødvendigt, at det paases, at alle, som ere berettigede til at nyde, punktlig opfylder deres Forpligtelser.

Paa vor Kongres i 1897 vedtoges det med stor Begejstring at nedsætte Restancetiden fra 8 til 4 Uger, og dette var sikkert fuldt ud korrekt, fordi at Princippet Restance i sig selv er forkasteligt. Det er jo nemlig i Reglen saa, at naar et Medlem først er kommen tilbage med at betale, er det uhyre vanskeligt, med de smaa Indtægter, at komme paa Fode igen.

Det viser sig ogsaa i mange Tilfælde, at naar et Medlem bliver arbejdsløs, og som Følge deraf skal have Understøttelse, saa er det i høj Grad ubehageligt, naar der er Restancer, der i Følge Lovene skal fradrages Understøttelsen straks.

Restancerne ere i lige Grad uheldige for de af vore Medlemmer, som rejser til Udlandet, da de risikere, at man ikke der vil tage deres Bøger gyldige, hvis de staar længere end den lovmæssige Tid tilbage.

Da Hovedbestyrelsen var klar over dette, og da man havde erfaret, at enkelte Afdelinger ikke tog det saa nøje, paalagdes det Hovedkassereren, i Juni Maaned, at udsende et Cirkulære til samtlige Afdelings og Klubbestyrelser, som nedenfor anført.

Dette Cirkulære bringer vi her til Medlemmernes Underretning, ved at aftrykke samme:

Til samtlige Afdelings- og Klubbestyrelser.

Det er kommen Hovedbestyrelsen for Øre, at forskelllge Afdelinger og Klubber tillader en længere Restancetid for Medlemmerne, end tilladt i Lovene, ja, at der er Medlemmer, saavel i København som i Provinserne, der staar 8 til 10 Uger til Restance nden at blive slettet.

Sligt bør ikke finde Sted i en velordnet Organisation. Har man paa lovlig Maade fastsat en Restancetid, bør den overholdes, og er der nogen Afdeling, der mener at Restancefristen er for kort, bør den stille Forslag om en længere paa rette Tid og Sted.

Hovedbestyrelsen finder derfor Anledning til at minde de ærede Afdelings- og Klubbestyrelser om, at det er deres Pligt at efterse, at vedkommende Tillidsmand sletter ethvert Medlem, som kommer længere end den tilladte Tid til Restance, og kun optager ham paany efter Reglerne for nye Medlemmers Optagelse, med Betaling af alle Restancerne, nyt Indskud og ny Indmeldelsesdato.

For at enhver kan faa Lejlighed til at afvikle sin Restance, vil Hovedbestyrelsen først fra **1. Juli d. A.** tage kraftig fat for at faa Restancetiden respekteret, men efter denne Dato vil den ogsaa med alle til Raadighed staaende Midler træde op imod denne Omgaaelse af Lovene, og den vil drage enhver Tillidsmand til Ansvar som gør sig skyldig heri, hvilket vi mener vi kan gøre med saa meget desto større Berettigelse, som vi ere overbeviste om, at vore Tillidsmænd aldeles ikke gøre Medlemmerne nogen Tjeneste med at tillade en længere Restancetid end Lovene foreskriver, da disse, selv om de ere fattige, ikke bliver mere velstillede ved at komme dybere i Gæld, som ogsaa vi ere overbeviste om, at det meget store Flertal af saavel Medlemmer som Tillidsmænd vit give os Ret i, at Restancetiden bør overholdes.

Altsaa fra 1. Juli 1900.

Ingen Restancer ud over de i Lovene fastsatte 4 Uger.

Med kollegial Hilsen
Paa Hovedbestyrelsens Vegne
Vald. Olsen.
Hovedkasserer.

Da der har vist sig flere Anskuelser om, hvad der skal forstaas ved de i Lovene omtalte „4 Ugers Restance", anmodes Tillidsmændene om, at beregne det saaledes, at den sidste Dag, der kan betales Restance, med Bibeholdelse af vedkommende Medlems Rettigheder, og uden nyt Indskud, er den Dato, som staar anført i den 5te Rubrik efter det sidste betalte Mærke.

Kollegial Hilsen
Vald. Olsen.

I Henhold hertil anmoder vi alle vore Medlemmer om, at være behjælpelige med at paase, at Restancefristen af 4 Uger nøje overholdes, da det ellers vil være umuligt at fastholde den Diciplin, der er saa nødvendig ved alt Organisationsarbejde, og nødvendig for en yderlig Udvikling af de Institutioner, som ere skabte af vort Forbund, saavel Understøttelseskassen som Anvisningskontorerne osv.

Altsaa, Parolen maa være:

Ingen Restancer!

Advarsel.

Vi undlader herved ikke at advare vore Kolleger imod at laane eller betro forhenværende Medlem, Nr. 1122 H. Wiggo Johansen, noget, eftersom han har den slemme Vane aldrig at betale tilbage, hvad han laaner. At han ikke har betalt de 8 Kr., han laante af vor Frokostforening, tilgiver vi ham, det var Kolleger det gik ud over; men at han vilde være saa hensynsløs ikke at tilbagebetale 12 Kr., som han laante af samtlige Arbejderes Jule-Sparekasse, det var dog mere, end vi havde ventet. Bestyrelsen for Klub 32.

Hamlet.

Vi kunne saameget lettere give denne Advarsel vor Anbefaling, da Vedkommende heller ikke kan betale til sin Organisation, hvor han er slettet paa Grund af Restance. Red.

Utro Kasserer.

Tidligere Medlem, Nr. 6562 Adolf Thomsen, som er opført blandt de slettede Medlemmer, er rejst fra Ringsted, efterladende en Gæld paa c. 16 Kr. hos den derværende Afdelingsfilial, hvor han var Inkassator.

Afdelingskassererne anmodes om ikke at optage ham forinden denne Gæld er betalt.

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Frederiksgade 42, 1.
Aalborg, J. Christensen, Urbangade 15, 1. $12^1/_4$-1. $6^1/_2$-$7^1/_2$.
Assens, H. P. Rasmussen, Nygade.
Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36.
Fredericia, A. Rasmussen, Prinsessegade 74. Udbt. til Rejs. 6—7 Aften.
Frederikshavn, L. Jensen, Barfoedsvej $12^1/_2$-$1^1/_4$, $6^1/_2$-$7^1/_2$.
Holstebro. C. Madsen, Sønderland. 6—8.
Hadsund Mariager, Remuntiussen, Assens pr. H. M.
Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen. $7^1/_2$—$8^1/_2$. $11^1/_2$—$1^1/_2$. 5—7.
Hillerød, J. Hasselbalck, Chr. Hansens Vej. $12^1/_2$—1, $7^1/_2$—8 Aften.
Hjørring, Smed Adrias Jensen, Kolsmissigade 16,². 6—8, Søndag 12—2.
Holbæk, Langhoff Petersen, Smedelundsgade 40, 2. $6^1/_2$-8.
Horsens, H. Røpke, Haumannsgade 2, St.
Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvei.
Kalundborg, C. Christensen Missionshjemmet 12. $12^1/_4$—$12^3/_4$, 6—7.
Kolding, Th. Hansen, Allegade 12. $12^1/_4$—$1^1/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Korsør, C. Johansen, Krusesvej 36.
København, Larsleistræde 1, Stuen. 9—11.
Maribo, Th. Larsen, Kiehns Vei 79. K.
Middelfart, O. Petersen, Teglværksgade.
Nakskov, Sofus Larsen, Tilegade 258. 1-$1^1/_2$, 6—8.
Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkerstiftelsen. 6—7.
Nørresundby, L. Jensen, Bondrursgade 8. 12—1.
Nykjøbing, Mors, J. Johnsen, Asylgade 26. 7—8.
— Falster, M. Frandsen, Kraghavevej. 6—7, Søndag 10—12.
— Sjælland, L. P. Larsen, 6—7.
Nyborg, H. L. Christiansen, Vestre Boulevard 18. $12^1/_2$—1, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. $12^1/_4$—1. Udbt. til Reis. $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Præstø, J. A. Sørensen, Adelgade. 6—7.
Randers, P. Krogh, 12—1, 6—7, Stalgaardsgade 15.
Ribe, J. Poulsen, Præstegade 390. 6—7.
Roskilde, L. Hansen, Ringstedgade 34. 7—8.
Rønne, H. P. Jensen, Vinkelvei 27.
Silkeborg, M. Jensen, Winthersvei.
Skive, Chr. Lorentsen, Østerbro.
Slagelse, Ant. Rasmussen, St. Pedersg. 24 E. 6—$7^1/_2$.
Sorø, J. Hansen, Baggaden 67. Udbt. 6—8 Aften.
Stege, Chr. Eriksen, Raadhusstræde. 12—1, 6—8.
Svendborg, H. C. Jørgensen, Ragnhildsvej 3. 12—1, 6—7.
Thisted, C. Dysted, Nørregade.
Varde, H. P. Hansen, Søndergade. 6—7.
Veile, J. Vogelsang, Vesterbrogade 1, Stuen. $12^1/_4$-$12^3/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46.
Vordingborg, A. P. Petersen, Adresse Smedem. Nissen, træffes fra 12—1 Middag.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 12803 Carl Aug. Larsen, 3532 Lars Nielsen, 11260 Nielsen, 669 N. P. Hansen (alle af Købh. Afd. 1), 8949 Jul. Olsen (Købh. Afd. 4), 14112 L. Mauritzen (Aarhus) og 7068 L. Nielsen (Maribo).

Nr. 13150 J. P. Hansen og 2881 M. A. Deleuran have atter **funden deres Bøger.**

Postadresse:

Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbund København K.

Telegramadresse: Smedeforbund, København.

Telefon 5121. Forbundets Kontor er Larslejstræde Nr. 1, aabent for Udbetalinger til Rejsende og andre Forretninger fra 9—11 Form. og 6—7 Aften, Mandag og Torsdag tillige fra 7—8 Aften.

Alle Arbejdsløse bedes melde sig paa Arbejdsanvisningskontoret, paa de ovenfor anførte Tider inden de søger Arbejde.

I Provinserne bør ligeledes alle Arbejdsløse henvende sig til de derværende Arbejdsanvisningskontorer inden de søger Arbejde.

Medlemmerne bør aldrig betale Kontingent uden samtidig at faa Mærker paaklæbede i deres Bøger.

Ingen Mærker maa paaklæbes uden samtidig tydelig at overstemples.

Redigeret af *J. A. Hansen.*

Trykt i A. S. "Phønix", Lützhöft-Petersen, Niels Juelsg. 6, Kbhvn. K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund

Nr. 12 | August 1900 | 12. Aargang

Statsbanerne.

Det maa i høj Grad beklages, at vore Statsautoriteter ved deres dumme og egenmægtige Optræden ligefrem tvinger os til aaben Kamp, i Stedet for at det burde være saaledes, at disse Autoriteter var dem, der gik i Spidsen for et roligt Forhold mellem Arbejdskøber og Arbejder.

Har endelig en Minister, som Bramsen sidste Vinter, rent og uforbeholdent sagt, hvad ethvert fornuftigt Menneske anser for naturligt, at Arbejdsforholdene paa Statens Værksteder bør ordnes paa samme Maade, som de ordnes i enhver privat Virksomhed, nemlig saaledes, at Arbejderne igennem de af dem udpegede Tillidsmænd fremsætter deres Kammeraters Krav, som saa bliver Genstand for Forhandling mellem de to Parter, — saa skynder man sig, paa en pæn Maade, at faa en saadan Minister skubbet væk fra et Ministerium som Trafikministeriet. Der vilde han ellers let kunde gøre altfor megen Skade.

Denne Autoriteternes Kamp imod den sunde Fornuft fører som bekendt til, at Værkførere og Mestre ved en mildest talt egenmægtig Brug af deres Indflydelse ved Fordelingen af Akkordarbejdet og ved Fastsættelsen af Akkordbetalingen, fuldstændig over Haand- og Halsret overfor den enkelte Arbejder.

Dette har Svendene paa Banens Værksteder været klar over i lange Tider; men det har for dem været uhyre vanskeligt at foretage noget Skridt, da der som Følge af ovennævnte Værkføreres Herskermagt stadig var en Del af Kollegerne, som nærmest af Skræk for den økonomiske Virkning af at stille sig i Opposition, — stadig holdt sig i nogen Afstand fra Organisationen.

Nu er Tallet paa disse indifferente Kolleger, og har allerede i nogen Tid ikke været saa stort, at vi behøvede at frygte dem. Derfor har Hovedbestyrelsen alt længe været fast besluttet paa, hvis ikke de Hrr. Embedsmænd lod sig tale til Rette, at gøre et alvorligt Forsøg paa at tvinge en Forandring af Forholdene igennem.

Efter dette behøver vi antagelig kun at anmode vore Kolleger om at gøre alt muligt for at holde Tilgang borte, indtil Autoriteterne giver Køb. Det skal da nok vise sig, at det bliver dem (Autoriteterne), der trækker det korteste Straa. Til vore Aarhuskolleger skal vi bemærke, at nu ser det jo anderledes ud end i 1891. Dengang lavede Smedene Strejke uden at have nogen virkelig Organisation og uden Sanktion fra vort Forbunds daværende Ledelse, eller Udsigt til at kunne skaffe de Midler, som ere saa nødvendige for at kunne føre en Kamp. — Nu derimod staar vi med en Organisation, der er stærk saavel ved sit indre Sammenhold, som ved sin økonomiske Kraft, og derfor bør de ikke, ved Tanken om det Nederlag, som vi den Gang led, frygte for Udfaldet af det Skridt, vi nu har foretaget os, hvad enkelte synes at have været tilbøjelige til.

Det er forøvrigt ikke alene Banens Værksteder, der trænger til vor Opmærksomhed. Der er Steder, hvor Staten ligefrem forsøger, ved Hjælp af lav Arbejdsløn at drive Smudskonkurrence overfor de private Arbejdskøbere; men herom senere, naar vi har faaet det her omtalte Forhold fuldt opklaret.

Det er forøvrigt i disse Dage ret interessant at se, hvilken udelt Opmærksomhed vor Blokade overfor Statsbanerne har vakt i Pressen, blandt andet skriver Arbejdsgiverorganet „Samfundet" i en Artikel herom:

„Det maa beklages, at Statsbanernes Administration ikke har kunnet finde nogen Form, hvorunder den kunde optage Forhandling med Smedene. Det er en gylden Regel, ganske særlig for alle faglige Forhold, at man bør forsøge at „tale og dele sig til Rette", som Kristian den Femtes Lov i anden Forbindelse udtrykker det. Og at det her drejer sig om en Statsinstitution, forandrer ikke denne gyldne Regel."

Ja, vi beklager det selvfølgelig ogsaa; men det kunde jo være, at de Hrr. Embedsmænd senere kunde finde en „Form".

Indtil videre maa Parolen være:

Ingen Smede eller Maskinarbejdere paa Banen under 33 Øre!

Arbejdsforholdene.

Er Konjunkturerne nedadgaaende?

Er der noget Spørgsmaal, der har Krav paa vor fulde Interesse, saa er det naturligvis Spørgsmaalet om de skiftende Konjunkturer, fordi vi ved, at saasnart der virkelig kan paavises en Nedgang i disse, bliver det af Arbejdskøberne benyttet som et Paaskud til Forsøg paa at trykke Lønforholdene.

Dette at bruge en forøget Efterspørgsel efter Arbejde — eller om man vil, forøget Tilbud af ledig Arbejdskraft — som Paaskud til at betale en lavere Arbejdsløn, er naturligvis et vindt og skævt Frikonkurrencestandpunkt, og er, som Arbejdsgivernes Moral i Reglen er det, i Strid med al human Tænkning. Det er jo nemlig klart, at det bliver vanskeligere for Arbejderen at leve, jo mere udsat han er for at komme til at gaa arbejdsledig. — Det er jo nemlig saa, at Mad og Drikke samt Klæder skal der til, hvad enten der haves Arbejde eller ikke.

Nu har Arbejdsgiverne i de senere Aar, hvor Konjunkturerne bevislig har været gode, ved enhver mulig og umulig Lejlighed, hvor der har været Tale om en nok saa beskeden Lønfordring fra Arbejdernes Side, fablet om, *at Fagforeningerne vilde umuliggøre det at producere, hvis Tiderne blev daarlige, thi da vilde de ikke have fornødent frie Hænder til at regulere Lønnen i Overensstemmelse med, hvad der blev betalt for at forfærdige Produktet,* — og de har da heller ikke forsømt allerede nu, i Anledning af den for Haanden værende betydelige Arbejdsløshed, at melde dem med Paastanden om, at det er dem umuligt, med *de nuværende sløje Konjunkturer*, at imødekomme f. Ex. det af Arbejdsmændene fremsatte Krav om en Timelønsforhøjelse.

Vi skulle ikke her opholde os ved disse Paastande, der hviler paa fuldstændig løs Grund. Det er jo klart, at Argumenter maa der til, naar der er Tale om at modsætte sig en Lønfordring, og saa er man ikke saa kræsen i Valget. Det falder ikke de Hrr. ind at tale om den Flothed, hvormed der erklæres Lock-outer, eller hvilke Summer der anvendes paa at modsætte sig Lønforbedringer for Arbejderne. Det er noget, som skal til, for at bevare Herredømmet.

Hvad vi ved nærværende har tilsigtet var at give et Billede af Erhvervsforholdene i vort Fag for Øjeblikket, saa vidt det fremgaar af de for Haanden værende Oplysninger, og vi skulle da først og fremmest se lidt paa Forholdene indenfor vort eget Lands Grændser.

Man tør sikkert paastaa, at den store Arbejdsstandsning i Fjor har sin store Del af Skylden for den ret betydelige Arbejdsløshed, som fandt Sted sidste Vinter. Paa dette Tidspunkt var der nemlig ingen usædvanlig Arbejdsløshed at mærke i de omkring os liggende Lande, og det er da heller ikke til at undres over, om saadant har været Tilfældet. Imidlertid er der sikkert andre mere væsentlige Grunde til, at der nu i Sommerens bedste Tid fremdeles gaar et stort Antal Smede og Maskinarbejdere ledige. Arbejdsforholdene har nemlig i det sidste halve Aar været ret rolige, og det normale Forhold maatte saaledes nu være genoprettet.

En af disse Grunde er den høje Pris, som Raamaterialet for Tiden staar i. Dette har nemlig bevirket, at der især i Skibsbygningsfagene er langt mindre at bestille, end Tilfældet har været i flere Aar. De store Rhederier undlader at gøre flere Bestillinger end højst nødvendigt, og saa er det endda vanskeligt for vore hjemlige Skibsbyggerier at erholde de Materialier, som der er Brug for, til Trods for, at det ikke er store Mængder. Burmeister & Wain beskæftiger for Tiden, alene for Skibsbyggeriets Vedkommende, mindst 250 Mand mindre end sædvanlig, og tager man Kedelsmedien med, forøges dette Tal meget betydeligt.

En anden meget væsentlig Grund er naturligvis det trykkede Pengemarked med deraf følgende Sløjhed i Omsætningsforholdene og Bygningsfagene.

Endelig er der Strejkerne i Arbejdsmands- og Blikkenslagerfagene i København. Disse har ogsaa, om end ikke i nogen stor Udstrækning, bidraget til at forøge Arbejdsløsheden i vort Fag.

Men selv om der nu paa Grund af de her nævnte Forhold hersker megen Arbejdsløshed i Smede- og Maskinfaget (der findes for Tiden c. 400 Arbejdsløse alene i København), saa er der dog, efter vor Formening, intet af alt dette, som berettiger til at tale om nedadgaaende Konjunkturer. B. & W. har jo allerede i en Aarrække, af forskellige Grunde, som vi ikke her skulle omtale, haft svært ved at konkurrere, — Pengemarkedet har alle Dage været underkastet Svingninger, og de for Haanden værende Strejker faar vel ogsaa en Afslutning.

Betragter man Stillingen ud fra et videre Synspunkt, med Henblik paa Udlandet, saa er der adskilligt, som kan give Stof til Eftertanke. Afstandene mellem de forskellige Verdensdele spiller nu, paa Grund af de stærkt udviklede Samfærdselsmidler, kun en ringe Rolle, og Virkningerne af Krigene i Sydafrika og Østasien har som Følge heraf allerede begyndt at øve deres Indflydelse paa saavel Vareomsætningen som Arbejdsforholdene. De store Elektricitetsfirmaer i Berlin lider saaledes stærkt under Krigen i Kina, hvor de ved Krigens Udbrud havde store Leverancer af elektriske Anlæg. Følgen er her Arbejdsløshed i et betydeligt Omfang.

Af Beretninger fra Udlandet ses det, at der i Juli Maaned har hersket meget stærke Svingninger i Kursforholdene. I Marts og April havde forskellige Papirer naaet Højdepunktet i Stigning, men siden da er disse dalet med rivende Hast. I Følge Efterretninger fra Berlins Børs viser 14 Aktieselskabers Regnskaber en Tilbagegang i deres Aktiver af fra 5,25 til 56 %.

Grunden til dette Børskrak angives dels at være Tysklands krigerske Interesser i Udlandet, dels det amerikanske Markeds Indflydelse paa Europa. Først og fremmest anføres dog en almindelig Standsning af Højovnsvirksomhederne med deraf følgende Stigning af Priserne paa Materialierne og Indskrænkning i Produktionen overalt paa Fabrikerne.

Hvor Grunden nu iøvrigt ligger til dette Fænomen er vanskeligt at sige. Nationaløkonomerne bryder deres Hjerner dermed, uden at kunne blive enige. Der er dog ingen Tvivl om, at de to Samfundsmagter, Militarisme og Kapitalisme, sammen med deres Følgesvende „Befolkningens Overbebyrdelse med Skatter" og „Børs-

jobberiet", her som overalt er den væsentligste Aarsag.

Til Trods for, at alt saaledes ikke ser overdrevent glimrende ud med Hensyn til Erhvervsforholdene, saa er det dog paa den anden Side glædeligt at kunne notere, at vore Broderorganisationer i Udlandet ikke ligger paa den lade Side. Som det vil ses andet Steds i Bladet arbejdes der med Kraft paa at forbedre Lønforholdene rundt om, og denne Bevægelse turde vel være en Borgen for, at ikke Kapitalisterne faar Lov til at bruge en Arbejdsløshedsperiode til at reducere Lønningerne. Der er sikkert heller ingen Grund til strax at betegne de her nævnte Svingninger som nedadgaaende Konjunkturer; men hvad der var i høj Grad ønskeligt, det var om vi i Fremtiden, i større Grad end i Fortiden, kunde beholde Landets eget Arbejde indenfor Landets egne Grænser. Hortil mangler vi en Forandring i vor bestaaende Toldlov, der i mangt og meget begunstiger Udlandet i Konkurrencen overfor os; men der mangler sikkert ogsaa stabile Arbejdsforhold, og disse opnaas først, naar Lederne af vore større industrielle Etablissementer indenfor Jernindustrien i mindre Grad lader det skorte paa Imødekommenhed overfor Arbejderne og i større Grad lægger Vægten paa Arbejdets praktiske Ledelse. Naturligvis maatte Arbejderne heller ikke glemme at gøre deres Pligt, og da kunde det hænde, at vi ikke behøvede at tale om daarlige Konjunkturer.

Hvad der skal gøres.

I Tilslutning til Artikkelrækken her i Fagbladet angaaende Minimallønnen, maa det maaske være mig tilladt at fremkomme med nogle Bemærkninger.

Nu, da Fabrikanternes principielle Modstand mod Indførelsen af en Minimalløn i Maskinfaget er brudt, fremkommer ganske naturlig Spørgsmaalet:

Hvor stor, eller rettere, hvor lille en Minimalløn kan vi være tjent med, at lade os nøje med, og hvilke Midler skal der anvendes for at gennemføre den?

Hvad Størrelsen angaar, da er det ikke let at fremsætte noget bestemt. Maalet, der skal naas, maa være, at komme paa samme Højde med Minimallønnen som de med os ligestillede Fag, og som saadanne maa Bygningsfagene nærmest regnes, men at dette Maal ikke naas paa en Gang, derom kan vi vel nok være enige, dertil er Forskellen for stor.

Hvad Spørgsmaalet, om hvilke Midler der skal anvendes, angaar, da er største Parten af Medlemmerne temmelig sikkert af den Mening, at man fuldstændig skal overlade til Forbundets Ledelse at faa Minimallønnen hævet, idet man ræsonnerer som saa: Naar vi betaler vore Penge til Forbundet, er det Forbundets Pligt at skaffe os forbedrede Lønvilkaar, uden at vi selv behøver at gøre noget derfor; hvad betaler vi ellers vore Penge til? Denne Opfattelse er ofte fremsat saavel paa Arbejdspladserne, som paa vore Generalforsamlinger, men er ikke desto mindre grundfalsk; thi hvis vi ikke overalt, saavel enkeltvis som samlet har stillet Krav om Lønforhøjelse, ja da kan en Ledelse ikke udrette noget.

Man har bebrejdet Hovedbestyrelsen, at den er gaaet ind paa den nuværende Minimalløn, det er urigtigt, Hovedskylden ligger hos Medlemmerne selv; hvis Kravet om højere Løn havde været stillet med mere Eftertryk af de enkelte Medlemmer, da vilde det ogsaa have været lettere for Hovedbestyrelsen at faa en højere Minimalløn indført, og Bebrejdelserne havde da været mere berettigede, men det er netop Ulykken, at største Parten af vore Medlemmer ikke er vaagnet op til Erkendelsen af deres fulde Værd, og som Følge deraf ikke stiller Krav om Forbedring af deres Stilling.

Hvorfor mon de i andre Fag er saa langt forud for os, er det fordi deres Organisation er saa meget bedre end vor? jeg mener nej! Ganske vist har de i Bygningsfagene ikke den udenlandske Konkurrence at slaas med, og deres Fag er mere enkle end vort, men desuagtet maa Grunden til deres bedre Arbejdsvilkaar søges deri, at Arbejderne i disse Fag har forstaaet deres Værd og stillet Fordringer derefter, og dette gælder i ligesaa høj Grad de ikke faglærte Arbejdere.

Er det, at slaa op med en Forhammer eller mejsle Grader af Støbegods, ikke et ligesaa samfundsnyttigt og værdifuldt Arbejde, som at bære Sten og Kalk til en Bygning, skulde det da ikke kunne betales ligesaa godt, men det er jo en Kendsgerning, at Murarbejdsmændene er bedre lønnet end de fleste Smedehjælpere, og allerede for et Par Aar siden stillede Støberiarbejdsmændene Fordring om en Løn, der var højere, end den en stor Del af Svendene arbejdede for.

Hvis vi nu ønsker, at næste Aars Forhandlinger om en højere Minimalløn skal bringe et for os gunstigt Resultat, da maa vi, alle som en, i den mellemliggende Tid gøre vort til Opnaaelsen heraf, *lad os alle gøre vor Pligt*, men lad os saa ogsaa samtidig kræve vor Ret. Stil Fordring om en ordentlig Timeløn, naar der begyndes paa en ny Arbejdsplads, og angiv som Grund til, at en Arbejdsplads forlades, at Lønnen er for lille, benyt enhver Lejlighed til at forlange Lønnen forhøjet; man behøver jo ikke at gøre det til et Kabinetsspørgsmaal og mene, at hvis man ikke faar den højere Løn straks, da skal man forlade Arbejdet, nej, stil Fordringen Gang paa Gang, lad ikke Mestrene have Fred, selv om man ikke er skaaret saa godt for Tungebaandet, kan enhver vel nok sige saa meget, som der skal siges for at forlange mere i Timen, og lad os saa endelig være fri for det forbandede „Hvad kan det nytte", et Udtryk, som desværre bruges af alt for mange. Jo, det kan nytte, derved faar Arbejdskøberen at vide, at det ikke er „Fagforeningen" eller den enkelte, som er utilfreds og som de kan erstatte med ti andre mere tilfredse, men at vi alle ere utilfredse, og de vil da ikke kunne afvise Hovedbestyrelsen, naar den til næste Aar stiller Fordring om højere Minimalløn, paa samme Maade som Ministeren, der i Tinget afviste et Andragende om højere Løn for Statsarbejderne med: at saalænge der var nok, som tilbød sig for den lave Løn, var der ikke Grund til at forhøje den.

Altsaa, Kammerater, lad os gøre vor Pligt og kræve vor Ret, saavel overfor Forbundet, som overfor Arbejdskøberne. *Skipper.*

Vi har her givet Ordet til en af vore Kolleger angaaende denne Sag, der jo ligger alle saa stærkt paa Sinde, idet vi dog forbeholder os senere at komme tilbage til det af Hr. „Skipper" indtagne Standpunkt.

Red.

Blikkenslagerkonflikten i København.

De københavnske Blikkenslagere har i indeværende Sommer udvist, at de med Hensyn til Organisation, Disciplin og Respekt for indgaaede Overenskomster ikke lader saa lidt tilbage at ønske. Man vil maaske ræsonnere: Hvad kommer det os Smede ved, hvad Blikkenslagerne laver? Men dette holder ikke rigtig Stik i Længden.

De forskellige Organisationer ere nu knyttede til hinanden ved ret stærke Baand gennem Fællesorganisationer og Landsorganisationen, og dette, at et enkelt

(Forts. S. 94)

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, for hvilken Vedk. har betalt
4713	S. Sørensen	Stube pr. Æbeltoft	28/1 57	Præstø	11/8 95	Esbjerg	30/12 99
7263	H. Nielsen	Hundseby, Lolland	21/1 69	Esbjerg	30/1 97	—	17/2 00
10658	Søren Ebsen	Ribe	25/8 74	—	9/9 98	—	24/2 00
9787	Anders P. Eriksen	Otterup, Fyen	22/6 76	Odense	6/3 98	Odense	19/4 00
10273	Kristian Hansen	Handsted	18/12 78	Aarhus	27/11 97	Frederiksh.	21/4 00
10547	Carl Julius Larsen	Frederikshavn	1/7 71	Frederiksh.	5/3 98	—	11/11 99
13360	P. Nielsen	Augustendahl, Ørtung	27/4 51	Aarhus	16/9 99	Aarhus	23/3 00
13364	J. P. Jensen	Skørring	24/5 53	—	9/9 99	—	17/2 00
13374	L. Chr. Sørensen	Aarhus	8/4 80	—	7/10 99	—	3/2 00
13389	S. V. Bengtsen	Skaarup, Føring Sogn	24/1 76	—	2/10 99	—	13/4 00
13392	A. E. Johansen	Esbjerg	12/2 81	—	30/9 99	—	6/4 00
14106	E. Jensen	Avlum	19/6 70	—	4/11 99	—	2/3 00
9500	J. Chr. Sørensen	Mundelstrup	13/6 78	—	4/11 94	—	20/1 00
7874	J. Andersen	Vilhelmsborg	27/7 50	—	19/12 96	—	11/5 00
13492	C. Nielsen	København	1/11 71	Göteborg	5/11 99	—	4/5 00
3802	C. J. Sørensen	Silkeborg	21/7 76	Silkeborg	1/11 95	—	13/4 00
14668	N. K. Andersen	Randbøl	5/9 75	Aarhus	13/4 00	—	13/4 00
14669	H. P. Petersen	Aarhus	5/9 63	—	6/4 00	—	6/4 00
14671	C. M. Skriver	Galten	31/12 78	—	6/4 00	—	6/4 00
14667	J. Svarrer	Nordby, Fanø	1/2 79	—	13/4 00	—	4/5 00
2794	J. Jensen	Viborg	30/11 59	—	2/7 95	—	16/3 00
4582	S. Christensen	Karby, Morsø	29/7 76	—	30/3 96	—	25/5 00
4654	N. Stieg Nielsen	Egaa	19/8 62	—	3/6 99	—	24/2 00
7534	D. F. Mollerup	Aarhus	27/2 77	—	1/5 97	—	16/3 00
7609	R. P. Hansen	Tromlev pr. Aarhus	23/1 52	—	1/9 85	—	30/12 99
7668	S. Nielsen	Houelberg	12/6 72	—	27/5 99	—	17/2 00
7682	A. E. Nielsen	Aarhus	14/6 77	Hinnerup	3/12 98	—	23/3 00
7774	Th. P. Jensen	Odense	31/12 77	Odense	26/4 97	—	9/3 00
7868	J. P. Thomsen	Haslev pr. Braband	31/1 71	Aarhus	5/5 97	—	27/4 00
7892	A. V. Clemmensen	København	28/7 76	—	30/1 97	—	9/3 00
9492	P. C. Momme	Nordby, Samsø	29/9 60	—	18/10 97	—	2/3 00
10756	L. P. Jørgensen	Turup	27/10 67	—	7/5 98	—	18/5 00
10823	M. Lund	Hjørring	8/1 72	Fredericia	12/4 99	—	25/5 00
11852	V. Petersen	Aarhus	16/9 79	Aarhus	12/11 98	—	27/4 00
12366	H. C. Jensen	Allestrup	13/5 76	Randers	15/4 99	—	2/3 00
11372	J. A. N. Iversen	København	15/7 79	Kbhv. Afdl. 1	31/12 98	Aalborg	3/3 00
7773	A. L. Jensen	Frederikshavn	5/12 66	Odense	24/4 97	—	28/2 00
11773	Wilhelm Nielsen	Trend	9/4 80	Aalborg	11/3 99	—	13/1 00
12456	P. C. Jørgensen	Seilflod pr. Aalborg	4/12 68	—	18/3 99	—	31/3 00
13477	Jens P. Gyberg	Aarhus	18/4 71	Kbhv. Afdl. 1		—	21/4 00
6003	Lauritz Christensen	Nørre Sundby	8/6 38	Aalborg	21/3 96	—	7/4 00
13462	Erik R. Eriksen	Vilshøj	9/7 80	—	3/11 99	—	21/4 00
12493	Jens Jakob John Mikkelsen	Aalborg	1/3 79	—	2/9 99	—	9/9 99
3766	A. F. Kjeldstrøm	Sverrig	4/4 72	Roskilde	1/3 93	Roskilde	23/3 00
5308	D. A. Larsen	København	29/3 52	Kbhv. Afdl. 1	14/11 99	—	26/2 00
6351	P. Jensen Petersen	—	5/2 75	Helsingør	9/5 96	Helsingør	6/4 00
10412	Johan Marius Wyrtz	Skotterup	26/3 79	—	7/10 99	— 2	11/5 00
9190	Jens Peter Olsen	Næstved	19/9 70	Næstved	8/1 98	Næstved	8/6 00
12949	H. A. Sundby	København	4/1 81	Kbhv. Afdl. 1	23/3 99	Slagelse	20/3 00
12232	V. C. Nielsen	Roskilde	24/4 68	Slagelse	25/9 99	—	3/2 00
11849	C. Brix	Gellerupslund	30/3 52	Herning	19/11 98	Herning	18/5 00
3795	Vilh. Møller	Skive	17/8 80	—	26/3 99	—	18/5 00
405	C. Larsen	Søndervinge	12/9 73	Kbhv. Afdl. 1	18/2 96	Kbhv. Afdl 1	28/4 00
1334	Jesper Hansen	Slagelse	18/6 74	— — 2	26/1 95	— — 1	5/5 00
2460	H. A. Svendsen		11/4 72	— — 1	14/6 96	— — 1	31/3 00
4334	Carl Møller	København	2/9 75	Esbjerg	22/3 96	— — 1	26/5 00
5234	O. Larsen	Næstved	7/9 67	Kbhv. Afdl. 1	11/7 96	— — 1	16/12 99
5423	Nørretranders	Stege		— — 1	18/12 97	— — 1	28/4 00
7865	B. Overgaard	Herning	29/12 73	Aarhus	28/11 96	— 1	28/4 00
8280	H. E. Hansen	København	14/12 78	Kbhv. Afdl. 1	28/5 98	— — 1	12/5 00
8426	V. A. Spendrup	København	20/7 73	— — 1	14/10 99	— — 1	5/5 00
8493	Ørsted Petersen			— — 1	2/10 97	— — 1	26/5 00
8701	Hans Larsen	Frederiksborg	9/5 68	— — 1	30/9 99	— — 1	19/5 00
8911	Harry Petersen	København	7/6 79	— — 1	13/4 98	— — 1	26/5 00
11149	C. Johansen	Aalborg	31/1 63	— — 1	27/8 98	— — 1	21/4 00
11484	G. Janniche	København	29/1 80	— — 1	11/2 99	— — 1	28/4 00
11494	F. C. Jensen	—	22/8 50	— — 1	18/2 99	— — 1	19/5 00

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelses-dato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, for hvilken Vedk. har betalt
							1
12373	P. Nielsen	Geimming	1/5 80	Randers	6/5 99	— — 1	28/4 00
12671	J. Koberg	Nyborg	10/1 79	Kbhv. Afdl. 1	15/4 99	— — 1	28/4 00
12728	J. Christensen	Karise	16/10 75	— — 1	22/4 99	— — 1	12/5 00
13547	Hjalmar Møller	København	24/7 80	— — 1	21/10 99	— — 1	12/5 00
13624	Aage Sahlertz	—	3/9 76	— — 1	20/1 00	— — 1	5/5 00
13627	J. R. Mentzer	Stockholm	5/5 65	— — 1	1/5 97	— — 1	5/5 00
13630	M. Jensen	Thurø	10/4 73	— — 1	1/1 00	— — 1	19/5 00
13685	Chr. Johansen	København	14/12 78	— — 1	3/3 00	— — 1	12/5 00
13766	L. R. Rasmussen	–	5/10 80	— — 1	7/4 00	— — 1	5/5 00
7986	C. V. Hoibro	—	7/2 78	— — 2	24/4 97	— — 2	30/12 99
11592	Mikkelsen	Samsø	19/2 60	— — 2	7/1 99	— — 2	23/3 00
7909	F. T. Rasmussen	København	25/9 50	— — 2	19/6 97	— — 2	24/2 00
14201	C. Obrander	—	22/10 73	— — 2	2/12 99	— - 2	30/3 00
12415	O. Petersen	Roskilde	6/7 57	— — 2	3/6 99	— — 2	13/4 00
11599	J. N. Rasmussen	København	23/5 79	— — 2	11/3 99	— — 2	5/5 00
1394	H. A. Sørensen	—	24/11 68	— — 2	23/7 98	— —	19/5 00

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollen)

Nr.	Navn	Nr.	Navn
13517	J. Løvendahl	12896	Christoffer Rasmussen
4310	N. C. Balle	8952	N. C. Lynge
10729	N. P. Jørgensen	13246	J. P. Madsen.

Rejse- og Understøttelseskassens Regnskab for April Kvartal 1900.

Indtægt.	Kr.	Øre
Kassebeholdningen fra Januar Kvartal	47770	72
Solgte Mærker i Afdelingerne (brune).....	13042	35
— — (graa).....	79	05
— i Filialerne.....	18	00
Tilbagebetalt Understøttelse.....	4	00
Balance Kr....	60914	12

Udgift.	Kr.	Øre
Udbetalt Understøttelse i April Md. à 2 Kr.	2556	00
— — - — - 1 -	4119	00
— — - Maj Md. - 2 -	1112	00
— — - — - 1 -	2551	00
— — - Juni Md. - 2 -	1404	00
— — - — - 1 -	2793	00
Rejse- og Understøttelseskassens Tilskud til Administrationen.....	60	00
Kassebeholdning til Juli Kvartal	46319	12
Balance Kr....	60914	12

Vald. Olsen, Hovedkasserer.

Revideret og funden rigtigt. København, d. 5. August 1900.

N. Lundby. **N. Jacobsen.** **Viggo Stilling.** **Otto Smith.**

Hellige Smede og Brorsons Kirken.

Nu skal Plankeværket snart rives ned, og et rigtigt Jernstakit sættes op omkring Brorsons Kirken.

Naar vore Venner blandt Smedene i Danmark vilde forfærdige og give os hver en Ramme paa ca. 3 Alen, fik vi dette Rækværk paa en nem og skøn Maade.

Værdien af en Ramme vil antagelig blive ca. 30 Kr. Og denne maa være leveret inden 1. August i Aar.

Tag nu dette Arbejde op for Herren og skriv om Tegning til *Vilh. Cold*, Brohusgade 9, 1. Sal, København N., Formand for Komiteen.

(Hvis det er nødvendigt, kan vi ogsaa nok sende en lille Træmodel).

Se omstaaende Artikel om Brorsons Kirken.

Ovenstaaende Avertissement har vi i udklippet Tilstand faaet tilsendt. Vi lader det gaa videre, ved Tanken om, at vi senere vil kunne maale vedkommende Gelænder op og derved erhverve os en statistisk Oversigt over, hvormange hellige Smede der findes i København og Omegn.

Personalia.

I Juli Fagblad staar et tidligere Medlem Nr. 325 H. Bracher opført som slettet paa Grund af Restance. Dette bedes ikke forvexlet med Medlem Nr. 885 H. F. Bracher, der forhen har arbejdet paa „Titan".

Otto Smith.

Led af denne store Kæde pludselig faar Lyst til, som det synes uden mindste Spor af reelle Grunde, først at trodse Ledelsen af de samvirkende Fagforbund og derefter gøre alt, hvad de kan, for at slaa deres egen Organisation i Stykker — det bliver sikkert en ret kostbar Historie for de Hrr. Blikkenslagere.

Blikkenslagernes Fagblad skriver i Anledning af Miseren følgende, som vi ganske kan slutte os til:

Er det Vejen?

„Blikkenslagerforeningen af 1873 har paa deres Generalforsamling, som afholdtes den 25de Juli, vedtaget at udmelde sig af Blikkenslagerforbundet.

Grunden var den, at de formente, at de havde for ringe Indflydelse paa Forbundet og dets Virksomhed.

Forholdet er dette, at Foreningen i København har $^2/_3$ af Forbundets Medlemsantal, og naar de havde en saa stor Majoritet, saa mente de, at det var dem, der burde være de bestemmende i Forbundet, og da de ikke opnaaede det paa vor sidst afholdte Kongres, saa de ingen anden Vej at gaa end at foretage en Udmeldelse af Forbundet. Ræsonnementet var rigtigt, forudsat at de øvrige Medlemmer i Forbundet stode samlede paa en anden Plads; men hvor Forholdet er det, at der er 25 Afdelinger, saa forrykkes Ræsonnementet, idet man maa gaa ud fra, at lige saa mange Afdelinger, lige saa mange forskellige Forhold og Synspunkter findes der; ved en Kongres saavel som ved en Generalforsamling maa Parolen dog være denne: Igennem Diskussion skaber man et Flertal for sit Forslag, men ikke ved Magtudfoldelse, kan man ikke opnaa Flertal eller Tilslutning til det, maa man lade et saadant Forslag falde. Det er beklageligt, at et saadant Skridt er foretaget; i vor Tidsalder søger man ved Sammenslutning at gøre sine Organisationer saa stærke, som det paa nogen mulig Maade kan lade sig gøre.

Vi har ingen Gevinst af en Splittelse; hvem der derimod kan have Gavn deraf er vore Arbejdskøbere, de kan muligvis ræsonnere, at nu er der noget for dem at gøre, nu da vi mangler Rygstød fra de forskellige Sider.

Og saa de unge Medlemmer, som ikke kan tænke sig at være faste i Arbejdet her paa Pladsen, de bliver ved en saadan Beslutning afskaarne fra den Understøttelse, som vi var forpligtet til at give dem, naar de rejste.

Udsigterne til en vedvarende god Arbejdsperiode er ikke lyse, og det bliver saa et Spørgsmaal, om alle de Kolleger, der for Tiden finder Beskæftigelse i København, vedblivende kan opholde sig herinde, for dem maatte det være Opgaven at blive staaende i en Organisation, som vilde hjælpe dem, naar de maatte søge Arbejde paa andre Pladser end København." *L. S.*

Det var ønskelig, om de Hrr. Blikkenslagere maatte finde hverandre igen — og det gør de vel nok; men det var ogsaa ønskeligt, om de havde undladt at strejke hos B. & Wain, da der faktisk forelaa en Overenskomst, som var underskreven af deres københavnske Fagforenings tidligere Formand.

Er der noget, vore Organisationer bør lægge sig paa Sinde, saa er det sikkert dette, at vi nøje overholder enhver Overenskomst, som vi indgaar med vor Modpart.

Fra Provinserne.

I Jylland og paa Fyn har i Løbet af den nu hældende Sommer været afholdt en Række af Fagmøder i Forbindelse med Arbejderpartiets Distriktsfester. Saaledes i Ribe, Vejle, Aalborg og Odense. Der har overalt, naar man tager Vanskelighederne for Arbejderne ved i stor Udstrækning at rejse til andre Byer for at holde Fest — været ret god Tilslutning.

Disse Møder maa imidlertid nu nærmest betragtes som selskabelige Sammenkomster, hvor en Repræsentant for Hovedbestyrelsen kommer tilstede og holder et Foredrag om vort Maal og vore Midler i Kampen for bedre Levevilkaar. Den Betydning, som Fagmøderne havde for en Del Aar tilbage — da Anvisningskontorerne og tildels Understøttelsen endnu kun var i sin Vorden, og da man paa disse Møder kunde planlægge Maaden, hvorpaa man bedst opnaaede en højere Løn — har de naturligvis ikke nu. Alligevel har de deres store Betydning derved, at Kollegerne i de forskellige Byer lærer hverandre at kende, eller gammelt Kammeratskab opfriskes.

Forbundets Ledelse er jo nu gledet over i et andet Spor end det, hvori det befandt sig i hine Tider. Den udøvende Myndighed maa ligge hos en ansvarlig Bestyrelse, der til Gengæld staar til Regnskab overfor Repræsentantskab og Kongres.

En Ting fremgaar tydelig af alle de afholdte Fagmøder, og dette ene er, at vor Organisation undergaar en sund Udvikling, der medfører saavel Medlemmernes intellektuelle Højning som deres bedre økonomiske Existents.

Horsens.

Den 31. Juni holdt vor Afdeling i Horsens sin tiaarige Stiftelsesfest, der var i høj Grad vellykket. De 10 Aar, som Horsens Afdeling nu har bestaaet i, har gjort denne til en af vore solideste Provinsafdelinger. Vi giver nedenfor et sammentrængt Referat af de mange Taler ved dette lille Jubilæum.

Ved Bordet bød Afdelingens Formand, Maskinarbejder Bjerre, Velkommen, hvorefter J. A. Hansen bragte Afdelingen Forbundets Lykønskning til Stiftelsesfesten. Han gav en lille Oversigt over Forbundets Virksomhed i de forløbne 10 Aar, en Oversigt, der viste Organisationens raske og sejrrige Fremgang. I 1890 stod Forbundet med 2000 Medlemmer, medens Medlemstallet nu er ca. 8000, idet saa godt som alle Fagets Udøvere staar som Medlemmer af Forbundet. Efter at have takket de gamle for deres Arbejde i Organisationens Tjeneste, manede han de unge til at vandre videre paa samme Vej. For Øjeblikket tegner alt indenfor Faget fredeligt og roligt, men det er maaske kun Vindstille før Stormen, og Taleren følte sig forvisset om, at vi gik haarde Kampe i Møde, derfor gjaldt det om at samle Ammunition, saa vi kunde staa vel forberedte. Han sluttede med et Leve for Horsens Afdelingen af Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund.

Talerne gik nu Slag i Slag. Maskinarbejder N. Nielsen talte for Enigheden og Sammenholdet, Typograf P. Andersen (Fællesorganisationens Formand) for Organisationerne, Red. L. Rasmussen for Socialismen, Maskinarbejder P. Andersen, der for 10 Aar siden var med til at stifte Afdelingen, gav en Oversigt over den lokale Virksomhed i de forløbne 10 Aar, Maskinarbejder Dahl talte for Formanden, V. Boesen for Damerne, J. A. Hansen for Afdelingens Tillidsmænd, og E. N. Sørensen omtalte Arbejdet for at skaffe de organiserede Arbejdere en egen Forsamlingsbygning.

Mellem Talerne musiceredes af Lomholts Orkester, og man afsluttede med staaende at afsynge „Socialisternes Marsch".

Efter at Pavillonen var bleven gjort ryddelig, fik Deltagerne sig en Svingom, og først sent skiltes man, og alle med Bevidstheden om at have tilbragt en i alle Maader behagelig og udmærket Aften.

Udlandet.

Sverrig.

Lock-out blandt Smede og Beslagsmede i Göteborg.

Vi meddelte i forrige Maaned i en Artikel efter „*Jernarbetaren*", at der var opstaaet en almindelig Lønbevægelse i Gøtoborg blandt de forskellige Brancher i vort Fag. Siden da er der erklæret Lock-out af samtlige Medlemmer af den derværende Mesterforening.

„Jernarbetaren" skriver desangaaende:

„Som Forbundets Medlemmer igennem de daglige Blade allerede kender, har Konflikten i Gøteborg, for hvilken vi i forrige Nummer gav en Redegørelse, siden resulteret i en Lock-out fra Smedemestrenes Side.

Der findes i Gøteborg 31 Værsteder i Faget, af hvilke 21 tilhører Smedemesterforeningen. Disse har i Stedet for at indgaa paa de af Arbejderne fremsatte Fordringer, erklæret Lock-out Onsdag den 4. Juli.

Konflikten, som før Strejken omfattede 80 Mand. kom ved Lock-outen til at omfatte ca. 200, deri iberegnet nogle, som ikke vare Medlemmer.

Som man erindrer gjaldt Stridspunkterne tilsidst, efter en Del Underhandlinger, hvor Arbejderne allerede i Fredens Interesse havde gjort en Del Indrømmelser, følgende Punkter:

1. 35 Øres Minimalløn for Bænkarbejdere.
2. Smedehjælpernes Timeløn.
3. 35 Øres Forhøjelse af de Timelønninger, som ikke gennem Minimallønsbestemmelserne forhøjedes med dette Beløb.

I det første Punkt, som Mestrene helt vilde stryge, kom man sluttelig overens om, at denne Timeløn skulde gælde Pengeskabs-, Kunst- og Vægtsmedene. I de andre Punkter derimod vedholdt Arbejderne deres Fordring om, at den bestemte Timeløn af respektive 18 og 20 20 Øre skulde erholdes efter henholdsvis $^1/_2$ og 1 Aars Arbejde ved Faget — det er sandelig ikke for meget, — medens Mestrene stod fast paa 1 og 2 Aar. I Spørgsmaalet om det tredie Punkt, da omtalte vi i forrige Fagblad, at Arbejderne havde fremsat et Mæglingsforslag. Dette gik ud paa at erholde 3 Øres Forhøjelse nu og 2 Øre længere frem. Det var, da ikke dette Forslag antoges af Mestrene, at Strejken udbrød hos Rosengren, Møller og Lamberg den 21. Juni. — Mestrene vægrede sig ved at indgaa paa nogensomhelst Lønforhøjelse.

Omtrent en Uges Tid efter Midsommer afholdtes saa en Konference mellem Arbejdernes og Mestrenes Delegerede, hvor disse sidste tilbød en 2 Øres Forhøjelse, men nægtede at fragaa deres tidligere Standpunkt angaaende Hjælpernes Lønninger. Samtidig truede Mestrene med, at de, hvis vi ikke antog dette Tilbud, vilde trække alle deres Tilbud tilbage.

Vi kunde naturligvis ikke lade os skræmme af denne Trusel, men vi tilbød dog at give Afkald paa vor Fordring om 2 Øres Tillæg længere frem, som er nævnt ovenfor. Herpaa svarede Mestrene med at erklære Lock-out.

Samme Uge som Lock-outen udbrød, blev der forsøgt en Forhandling mellem de stedlige Tillidsmænd for vort Forbund og den af Mestrene, der synes at være deres Leder (Rosengren). Vor Tillidsmand tilbød her at udstrække Overenskomsten til to i Stedet for et Aar, og samtidig at de 2 Øres Forhøjelse kunde modtages nu og den ene Øre længerr hen.

Men ogsaa dette Mæglingsforslag strandede Mestrene har ikke en Gang værdiget os noget Svar derpaa, og som Følge deraf vil der nu ikke fra *vor* Side kunne gøres noget som helst til Stridens Bilæggelse, — det faar nu at blive Mestrenes Sag at faa en Afslutning paa Striden; — men nu er det ganske vist ikke meget sandsynligt, at vi vil en Afslutning paa de Vilkaar, som vi tidligere vare villige til.

I Stedet for at bidrage til en Løsning af Striden, har Mestrene gjort en hel Del Krumspring for at klare dem, blandt andet ved at tage fat selv, hvad der naturligvis ikke smagte dem ret godt. Der er ogsaa forsøgt paa at ansætte Formænd og saa anvende et Par Læredrenge til Hjælp.

Intet af alt dette har imidlertid frugtet. Vi havde fra Begyndelsen erklæret Blokade, og det er da heller ikke lykkedes Mestrene at skaffe mere end 8 à 9 Skruebrækkere, hvilket naturligvis ikke har nogen som helst Betydning for Stridens Gang.

Det ser da ogsaa ud til, at Mestrene ikke ret ved, hvad de vil. En af dem (Lamberg) underskrev saaledes paa Svendenes Fordringer, men allerede Dagen derefter erklærede han Lock-out paany. Alt tyder paa, at Mestrene ere haardt trykkede af Lock-outen; men indtil videre forstaar de store Mestre at svinge Knaldepisken over Hovedet paa de smaa, og der er ingen Tvivl om, at de store Mestre ønsker, at de smaa brækker Halsen i denne Strid.

Vi ønsker selvfølgelig ikke Striden fortsat, hvilket vi noksom have godtgjort ved alle vore Eftergivelser. Ansvaret maa derfor lægges over paa Mestrene. — Just som Bladet gaar i Trykken kommer der imidlertid Meddelelse om, at Mestrene vil fremkomme med et Forslag til en Løsning. Det kunde da hænde, at de Hrr. allerede er kommet til Fornuft.

* * *

Norge.

Som bekendt har vore norske Kolleger hidtil haft svært ved at faa Organisationstanken til at vinde nogen almindelig Udbredelse. Dette er vel nok for en ikke ringe Del begrundet i de Vanskelighedea, som Naturforholdene lægger i Vejen for Samfærdselen. Man kender som Følge heraf ikke i den Grad som hos os til den vilde Konkurrence eller til de stærke Sammenslutninger mellem Arbejdsgiverne med deraf følgende Tryk paa Arbejdernes Existens.

Nu synes der imidlertid at skulle ske en Forandring i dette Forhold, og vore norske Kolleger faar da se at skynde sig og følge Arbejdsgiverne med at organisere sig. „Jern- og Metalarbejderen" indeholder i Anledning af den ny Situation en Artikel, som Pladsmangel desværre hindrer os i at bringe i dette Nummer.

* * *

Tyskland.

Ogsaa i Tyskland er der for Tiden en livlig Bevægelse og Kamp mellem Storkapitalismen og de organiserede Arbejdere. Af Mangel paa Plads maa vi dog denne Gang udelade en nærmere Omtale af Konflikterne og blot *fraraade vore Kolleger at rejse til Hamborg.*

Til samtlige Medlemmer af Københavns Afdl. 1.

Af Juli Fagblad d. A. vil vore Medlemmer have set, at Hovedbestyrelsen har ladet Cirkulærer udgaa til alle Forbundets Afdelinger, hvori det paalægges Tillidsmændene nøje at paase, at den i vore Love fastsatte Restancetid for Kontingentets Indbetaling ikke overtrædes.

Naar et saadant Cirkulære udsendes, kan man være aldeles overbevist om, at der foreligger Beviser for Overtrædelse af vore Love i saa vid Udstrækning,

at Forholdene er blevet aldeles utilladelige, og det forbavser derfor intet Medlem, der er vidende om disse Forholds Tilstedeværelse, at Hovedbestyrelsen søger Midler til at afskaffe disse Lovovertrædelser og dæmme op mod den af Medlemmer og Tillidsmænd udviste Ligegyldighed paa det foreliggende Omraade, og det bliver derfor i samme Øjeblik en Pligt for alle Tillidsmænd at støtte Hovedbestyrelsen i dens Bestræbelser for at ordne og rette disse absurde Forhold.

Men Pligten rækker i sidste Instans langt videre end til Tillidsmændene, thi disse kan i Virkeligheden ikke gøre andet end *slette* de Medlemmer, der ikke overholder Lovene, derfor bliver det *Medlemmerne*, der skal komme Hovedbestyrelsen og alle Afdelings- og Klubbestyrelser til Hjælp, og denne Hjælp fra Medlemmernes Side kan kun komme paa *en* Maade, nemlig ved, at ethvert Medlem sørger for at han ikke kommer *en eneste Dag* udover de fastsatte fire Uger med sit Kontingent.

For os, der sidder paa Kontoret for at modtage Indbetalinger til Forbundet, er det næsten med en Følelse af Ubehag hver Gang man tager en Medlemsbog i Haanden, hvori der forlanges indsat Mærker, thi man nærer stadig Frygt for, at vedkommende Medlem har udsat sit Kontingents Betaling til et saa sent Tidspunkt, at han maa betale paaløbne Restancer og nyt Indskud for atter at blive Medlem, ligesom han i dette Tilfælde har mistet sine alt erhvervede Rettigheder. Ganske vist er det forholdsvis kun faa Medlemmer, der kommer i denne Situation, men hver eneste Mand det overgaar, er en Mand for meget, og ligesaa sikkert, som Tillidsmændene ere nødte til at optræde strængt overfor den, der ikke selv passer Tiden for Kontingentets Indbetaling, ligesaa sikkert smærter det dem at se en Kammerat miste sine kostbare Rettigheder for en lumpen Bagatels Skyld.

Den, der betænker, at man med 3 Aars Anciennitet i Forbundet har Ret til en Understøttelse af 2 Kr. pr. Dag i Tilfælde af Arbejdsløshed, at man skal have 5 Aars Medlemsret for at kunne faa højeste Understøttelse i Tilfælde af Strejke eller Lock-out og endelig, at vor Styrke hovedsagelig ligger i, at have Medlemmer, der aldrig svigte Forbundet, hverken paa den ene eller paa den anden Maade, vil give mig Ret i, at det nok er Umagen værd at indbetale sit Kontingent i rette Tid for at bevare disse Rettigheder, og at den, der ikke passer det, uagtet han stadig mindes derom, ikke fortjener bedre end selv at maatte bøde for sin Ligegyldighed.

Jeg siger derfor til alle Medlemmer af vor Afdeling: *„Gør Arbejdet paa det her omhandlede Felt let for Eders valgte Tillidsmænd ved selv, alle som én, at tage et Tag med for at rykke den gamle Slendrian op med Rode, betal hellere Kontingentet en Uge eller to for tidligt, fremfor at vi skal komme i den pinlige Situation at skulle være tvungne til at fratage Eder de Goder, som I ved mange Aars Indbetalinger til Forbundet har erhvervet Eder, og husk, at det er Eder selv, der kommer til at døje haardest, naar I overtræder Lovene"*.

Derfor Kolleger, Haanden paa Værket!
Ingen ulovlige Restancer mere!

Otto Smith,
p. T. Formand.

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Frederiksgade 42, 1.
Aalborg, J. Christensen, Urbangade 15, 1. $12^1/_4$-1. $6^1/_2$-$7^1/_2$.
Assens, H. P. Rasmussen, Nygade.
Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36.
Fredericia, Smed C. Al. Jensen, Bjergegade 60. Udbt. til Rejs. 6—7 Aften.
Frederikshavn, L. Jensen, Barfredsvej $12^1/_2$-$1^1/_4$, $6^1/_2$-$7^1/_2$.
Holstebro. C. Madsen, Sønderland. 6—8.
Hadsund Mariager, Remuntiussen, Assens pr. H. M.
Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen. $7^1/_2$—$8^1/_2$. $11^1/_2$—$1^1/_2$. 5—7.
Hillerød, J. Hasselbalck, Chr. Hansens Vej. $12^1/_2$—1, $7^1/_2$—8 Aften.
Hjørring, Smed Adrias Jensen, Kolsmissigade 16,^{2}. 6—8, Søndag 12—2.
Holbæk, Langhoff Petersen, Smedelundsgade 40. 2. $6^1/_2$-8.
Horsens, H. Røpke, Haumannsgade 2, St.
Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvei.
Kalundborg, C. Christensen Missionshjemmet 12. $12^1/_4$—$12^3/_4$, 6—7.
Kolding, Th. Hansen, Allegade 12. $12^1/_4$—$1^1/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Korsør, C. Johansen, Krusesvej 36.
København, Larsleistræde 1, Stuen. 9—11.
Maribo, Th. Larsen, Kiehns Vei 79. K.
Middelfart, O. Petersen, Teglværksgade.
Nakskov, Sofus Larsen, Tilegade 258. 1—$1^1/_2$, 6—8.
Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkerstiftelsen. 6—7.
Nørresundby, L. Jensen, Bondrursgade 8. 12—1.
Nykjøbing, Mors, J. Johnsen, Asylgade 26. 7—8.
— Falster, M. Frandsen, Kraghavevej. 6—7, Søndag 10—12.
— Sjælland, L. P. Larsen, 6—7.
Nyborg, H. L. Christiansen, Vestre Boulevard 18. $12^1/_2$ -1, $6^1/_2$—$7^1/_2$
Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. $12^1/_4$—1. Udbt. til Reis. $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Præstø, J. A. Sørensen, Adelgade. 6—7.
Randers, P. Krogh, 12—1, 6—7, Stalgaardsgade 15.
Ribe, J. Poulsen, Præstegade 390. 6—7.
Roskilde, L. Hansen, Ringstedgade 34. 7—8.
Rønne, H. P. Jensen, Vinkelvei 27.
Silkeborg, M. Jensen, Winthersvei.
Skive, Chr. Lorentsen, Østerbro.
Slagelse, Ant. Rasmussen, St. Pedersg. 24 E. 6—$7^1/_2$.
Sorø, J. Hansen, Baggaden 67. Udbt. 6—8 Aften.
Stege, Chr. Eriksen, Raadhusstræde. 12—1, 6—8.
Svendborg, H. C. Jørgensen, Ragnhildsvej 3. 12—1, 6—7.
Thisted, C. Dysted, Nørregade.
Varde, H. P. Hansen, Søndergade. 6—7.
Veile, J. Vogelsang, Vesterbrogade 1, Stuen. $12^1/_4$-$12^3/_4$. $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46.
Vordingborg, A. P. Petersen, Adresse Smedem. Nissen, træffes fra 12—1 Middag.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 11976, C. S. V. Andersen (Købh. 5), Nr. 11431, P. A. J. Nielsen (Aalborg), Nr. 10844, L. Larsen (Købh. 1), Nr. 2588, H. P. Hansen (Købh. 1), Nr. 9466, J. F. C. Ravn (Randers), 11899 P. H. Knudsen (Købh. 1), 5233 C. M. Petersen (Købh. 1), 11338 H. P. S. Jørgensen (Købh. 1), 7705 V. Overgaard (Købh. 1).

3532 Lars Nielsen og 10532 Dovlewirth have atter *fundet deres Bøger*.

Fejltagelser.

Ved beklagelige Fejltagelser fra vedkommende Tillidsmænds Side ere følgende Medlemmer optagne blandt slettede Medlemmer:

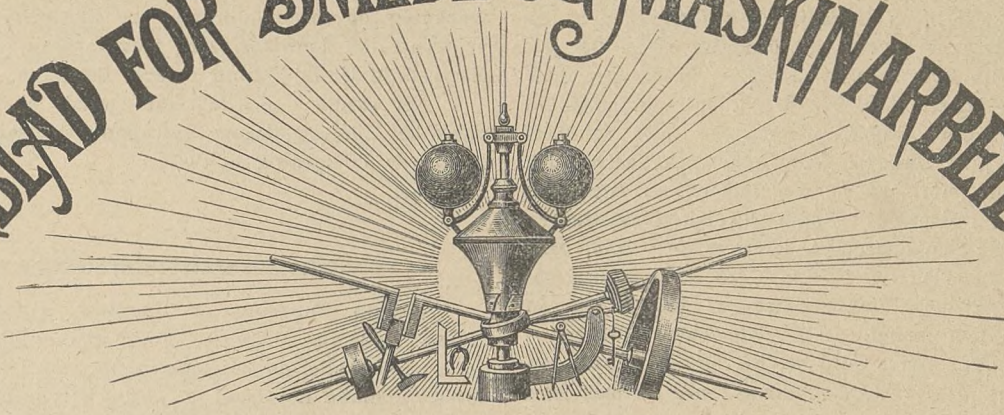
12896 Christoffer Rasmussen, 4310 N. C. Balle, 8952 N. C. Lynge.

Idet vi herved retter Fejltagelsen, beder vi de paagældende Medlemmer undskylde.

Redigeret af *J. A. Hansen*.

Trykt i A. S. "Phønix", Lützhöft-Petersen, Niels Juelsg. 6, Kbhvn. K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund

Nr. 13	September 1900	12. Aargang

Forliget af 5. September 1899 og den permanente Voldgiftsret.

Som bekendt var Oprettelsen af den saakaldte „permanente Voldgiftsret" et af de betydningsfuldeste Punkter i Forliget af 5. September 1899. Denne Institution, der oprettedes ved Lov sidste Vinter og afsagde sin første Kendelse den 20. Juli d. A., har faaet den vanskelige Opgave, at skulde vaage over Overholdelsen af det Aktstykke, der danner Afslutningen paa den store Lock-out i Fjor. Denne Opgave er selvfølgelig lidet misundelsesværdig, naar man ved, at Forliget paa næsten alle Punkter er overordentlig uklart.

Man kunde vel ikke vente andet af et Forlig som dette; thi det er jo blevet til under en haard Kamp, hvor Mistænksomheden paa begge Sider i høj Grad vanskeliggjorde Muligheden for at se klart i alle Forhold, og Erfaringen vil da sikkert inden ret længe gøre det nødvendigt at underkaste Forliget en grundig Revision under fredelige Forhold, der kunde gøre det til, hvad det burde være: En klar og tydelig Vejledning for saavel Arbejder- som Arbejdsgiverorganisationerne under de Kampe, der sikkert vil vedblive at eksistere ligesaa længe der overhovedet findes Lønarbejdere, og Arbejdsgivere til at udbytte disse. Eller skulde man maaske hellere gaa tilbage til den gamle Ordning igen, hvor hvert Fag kun havde sine egne Voldgiftsregler at holde sig til, og hvor der ingen højere Instants fandtes? Der er sikkert ikke faa, der vil mene, at dette sidste vilde være at foretrække; men det vilde sikkert være vanskeligt, og der vilde heller ikke være nogen Grund til at gaa tilbage, forsaavidt som det praktisk set, vil være mulig for vore Organisationer at funktionere nogenlunde frit under de nuværende Tilstande.

Den sidste Dom, der er fældet af Voldgiftsretten, hvori de samvirkende Fagforbund blev ikendt en Bøde, synes imidlertid at tyde paa, at det vil være meget svært at undgaa at komme i Kollision med Rettens Opfattelse af Forliget, og skulde Fremtiden yderligere slaa dette fast, da maa der naturligvis paa en eller anden Maade ske en Forandring.

Vore Medlemmer vil erindre, at der fra mange Sider ytredes Misfornøjelse mod, at der i Forliget af 5te Septbr. var Tale om at indanke Sagen for Hof- og Statsretten „som vedtaget Værnething", hvorimod Loven af 3. April 1900 om Oprettelsen af den „permanente Voldgift-ret" blev hilst med almindelig Glæde i Arbejderkredse. Man ventede, at denne Ret, hvor Juristerne var i Mindretal, de med Arbejdsforholdene praktisk kendte i Flertal, vilde have bedre Betingelser for at dømme nogenlunde retfærdigt i Forholdet mellem Arbejder og Arbejdskøber, end Hof- og Statsretten havde. Dette er selvfølgelig ogsaa Tilfældet, men det kan naturlig alligevel meget godt i visse Tilfælde blive de juridiske Synspunkter, der gør Udslaget. Naar Retten bestaar af 6 Medlemmer foruden Formanden, hvoraf 3 er valgt af hver af Parterne, saa er der naturligvis mange Tilfælde, hvor der staar 3 imod 3, og i alle disse Tilfælde er det Formanden, der er Jurist, der skal afgøre Sagen ved sit Votum.

Der synes ved denne sidste Kendelse at foreligge et Tilfælde, hvor det udelukkende er Juristeriet, der har været det raadende. Der er sikkert ingen almindelig dødelig iblandt Arbejderne, der forstaar, hvorledes Formerstrejken, der er vedtaget paa Henstilling af de samvirkende Fagforbund, kan være et Brud paa Forliget, hvori der staar: at Hovedorganisationerne har anerkendt hinandens Ret til at dekretere Arbejdsstandsning. Det er sikkert en meget god Bestemmelse, der indeholdes i Forliget, med Hensyn til, at der skal være $^3/_4$ Majoritet for Strejker; men der er selvfølgelig ingen Mening i at anvende dette paa de Tilfælde, hvor Hovedorganisationen maa forlange Arbejdet standset i et Fag for at støtte et andet. Der maatte man i alt Fald kun kunne forlange, at $^3/_4$ Majoriteten skal være til Stede i den Forsamling, der har taget Beslutningen, nemlig Forretningsudvalget for de samvirkende Fagforbund.

Det er interessant at se „Arbejdsgiverne" bestride dette, netop de samme noble Herrer, der i Fjor fuldstændigt brød de — blandt andet i vort Fag — bestaaende Voldgiftsregler.

Vi har naturligvis aldrig været i Tvivl om, at det er deres Mening, at Forliget og Voldgiftsretten skulde saa nogenlunde umuliggøre de mindre Arbejdsstandsninger. Det fortalte jo blandt andet Direktør Caroc os straks efter Lockouten i Fjor. Heri vil de dog sikkert, hvad vi ogsaa den Gang svarede, blive skuffede. Endvidere skulde det være Midlet til at stikke Næven i Fagforeningernes Kasser. Det er haarrejsende Fordringer om Erstatninger, der har været fremsat, saavel i Sagen fra Smith, Mygind & Hüttemejer, som i den sidste Sag angaaende Formerstrejken. Paa dette Punkt er d'Hrr. imidlertid, til Trods for deres „udmærkede Advokater"s fortvivlede Anstrængelser for dog at faa saa mange Penge som muligt, — til Dato blevet skuffede. — De Bøder, der har været Tale om, har heldigvis ingen reel Betydning haft for vore Organisationer; men det maa være haardt for Niels Andersens Garde at tænke paa alle de dejlige Penge, som de der skulde have tjent, for det er sløje Tider for „Arbejdskøberne".

Kundskab er Magt!

Det er som bekendt ikke ret mange Aar siden, at Arbejdernes Organisationer her hjemme begyndte at faa nogen virkelig indgribende Betydning med Hensyn til Fastsættelse af Arbejdsvilkaarene, og de fleste af os kan endnu, ved at tænke blot nogle faa Aar tilbage i Tiden, huske hvor langt man var tilbage med Arbejdets Betaling og i hvor høj Grad Overarbejdet misbrugtes til *yderligere* at reducere Arbejderen, saavel legemlig som aandelig.

Det er da ganske naturligt, at det der først maatte lægges Vægt paa, var at højne Lønnen og forkorte Arbejdstiden, — da det endelig lykkedes at naa saavidt, at vi kunde være medbestemmende.

Nu er det jo imidlertid saaledes, at om vi vedblivende skal kunne gaa fremad mod bedre Levevilkaar og faa en større Magt og Indflydelse i Samfundet, saaledes som Tilfældet har været i de senere Aar, — saa maa vi ikke glemme, at stille Fordringer til os selv. — Med andre Ord, *vil vi være den Klasse, der bestemmer Fremtidens Udvikling*, saa maa vi ikke glemme at erhverve os *et større Maal af Kundskaber;* thi *Kundskab er Magt.*

Der er vel nok endnu en Del af vore Kolleger, der arbejder saa haardt, at det er vanskeligt at holde ud til over dette at gaa til Aftenundervisning; men der er sikkert ogsaa et betydeligt Antal, som meget vel er i Stand til et Par Gange om Ugen at afse et Par Timer til at modtage Undervisning i, — og ingen Tid vilde være bedre anvendt end netop disse Timer. Er der noget, der virker uheldigt paa en Arbejders hele aandelige Udvikling, saa er det *Dag ud og Dag ind at gaa i den samme Trædemølle, uden nogen Afveksling for Tanken*, og som Følge deraf *uden noget højere Maal for sin Stræben.*

Nu er der imidlertid en rig Anledning for hver enkelt til at tilfredsstille den Kundskabstrang, der dog, naar alt kommer til alt, slumrer hos hvert enkelt Menneske. Der er i de senere Aar jævnlig, Haand i Haand med Højnelsen af vor Skoleundervisning, dannet Selskaber og Foreninger med det Formaal at give Arbejderne den Lærdom, som blev forsømt ved en ofte mangelfuld Undervisning i deres Barndom.

Vi skulle i det følgende omtale et Par af disse Selskaber, der er dannet i København, samt den begyndende Tilslutning til disse.

* * *

Folkeuniversitetsforeningen.

Denne Forening er nærmest oprettet som et Mønster paa de engelske Folkeuniversitetsforeninger, der allerede tæller en lang Aarrække paa deres Bag og i deres Hjemland har faaet en uhyre Betydning i Retning af Arbejdernes aandelige Uddannelse og der lægges an paa, ved Rækker af Foredrag over bestemte Emner, at give Arbejderne Adgang til de samme Studier, som foregaar paa Statens Universitet, — lagt til Rette paa en „folkelig" Maade, saaledes at enhver Arbejder vil være i Stand til at tilegne sig Teorierne i de forskellige Specialiteter. Endvidere gives der ved alle disse Foredrag Adgang til at rette Spørgsmaal og diskutere det af Foredragsholderen fremsatte, hvilket vil kunne faa den allerstørste Betydning ved Uddannelsen.

Naturligvis staar det enhver Arbejder frit for at deltage i denne Undervisning, men der er paa den anden Side gjort en Begyndelse for at skabe Tilslutning ved at tage Spørgsmaalet op i Afdelinger og Klubber i København, — bl. a. ogsaa for derigennem at gøre Deltagelsen billigere.

Fra Kbhvn. Afd. 1 have vi modtaget følgende:

„Paa et Bestyrelsesmøde i Afd. 1 blev der i Juli Maaned nedsat et Udvalg for at behandle en Anmodning fra Folkeuniversitetsforeningen, om indenfor vor Ramme at fremme Interessen for samme. Udvalget har herefter søgt forskellig Oplysning angaaende Sagen, og paa sidste Bestyrelsesmøde vedtoges, at Afd. 1 indmeldte sig i F. U. F. som Medlem. Saaledes at forstaa, at naar Afdelingen er Medlem af F. U. F. med et aarligt Kontingent, kan ethvert Medlem af Afd. 1 mod Forevisning af Medlemsbog deltage i Foredragene, som for 1 Række paa 6 Foredrag og 6 Spørgetimer vil koste *1 Kr.* Udvalget har ved de samv. Klubbestyrelsers sidste Møde gjort Klubbestyrelsen bekendt med Sagen og samtidig uddelt Program for de Foredrag, der vil blive afholdt i Vinter. Som den ærede Formand ser er Sagen delvis bekendt i Klubberne, men Udvalget henstiller nu til den ærede Formand, igennem Fagbladet at gøre samtlige Medlemmer af Afd. 1 bekendt med Sagen. Udvalget har da ment, at naar dette skete, kunde de Medlemmer der har Interesse for Sagen, personlig selv afhente deres Kort til det Foredrag de eventuelt vil deltage i. I Tilfælde af, at Formanden ønsker nærmere Oplysning end her beskrevet, er Udvalget rede til at meddele samme, men vi have ment, da Formanden tidligere har skrevet om samme Emne, at Sagens Enkeltheder var kendt. Da Foredragene begynder i Oktober, henstiller Udvalget at omtalte Artikel maatte komme i Fagbladet for denne Maaned".

Paa Udvalgets Vegne
Otto Svendsen.

Saavel Københavns 1ste som 5te Afdeling have vedtaget at indmelde sig som Medlemmer af Folkeuniversitetsforeningen, samt efter Evne at virke for Tilslutning til samme, og der er ingen Tvivl om, at de andre med Glæde følger Eksemplet.

Medlemmerne bedes henvende sig til deres respektive Afdelingsbestyrelser og der erholde nærmere Oplysninger vedrørende Deltagelsen i Undervinsing i de Fag, som de nærmest maatte ønske.

* * *

Arbejdernes Læse- og Oplysningsselskab „Frem".

Denne Institution er i strængeste Forstand et Barn af den store Lock-out. Hr. cand. mag. Jul. Schiøtt, der nu er Direktør for „Zoologisk Have", arbejdede paa dette Tidspunkt ivrigt for at skaffe Arbejderne, der brutalt vare kastede paa Gaden, aandelig Beskæftigelse til Udfyldelse af den tvungne Lediggang. Dette lykkedes i en betydelig Grad ved Hjælp af Afholdelsen af en Mængde populærvidenskabelige Foredrag og ved en senere Oprettelse af ovennævnte Selskab.

Selskabet ledes nu af Arbejdere, der udfolder store Anstrængelser for at faa deres Standsfæller i Tale og faa disse til at indmelde sig i Organisationen.

Vi anbefaler vore Kolleger i stort Tal at slutte sig til denne Institution.

Selskabet har Kontorer paa Jagtvejen 49 (Folkets Hus).

* * *

Medens der ovenfor nærmest kun er Tale om almenvidenskabelig Undervisning, har Kbhvn.s Afd. 1 arrangeret sig med „Læreanstalt for Maskinteknik" Nørregade 45, om Afholdelsen af en Række Foredrag om rent faglige Æmner.

Vi anbefale Medlemmer af denne Afdeling i stort Tal at slutte sig til denne Undervisning. Ved at henvende sig paa Kontoret i Larslejstræde erholdes nærmere Oplysninger. De Æmner, som her ville blive behandlede er følgende:

1. Dampmaskinens historiske Udvikling, der for ikke i Længden at skulle virke trættende paa Tilhørerne, kun vil komme til at omhandle det vigtigste og mest interessante paa dette Omraade.
2. Populær Forklaring over den moderne Dampmaskine og dens Teori.
3. Praktisk Forklaring af Indikatordiagrammet, dets Betydning og Beregning.
4. Populær Fremstilling af Elektrotekniken (Dynamoer).

Saafremt det skulde vise sig, at Interessen hos Tilhørerne for de angivne Emner stadig holdes fangen, vil Foredragsrækken selvfølgelig blive forlænget.

Kolleger! Efteraaret og Vinteren med de lange Aftener begynde. Benyt disse Aftener til Eders aandelige Uddannelse.

Fra Udlandet.

Norge.

Landsarbejdsgiverforeningen.

„Arbejdsgiverne ruster sig til kamp. En af dens mænd har i den senere tid „reist langs land og strand, levet høit paa arbeidernes bekostning og opviglet arbeidskjøberne til at organisere sig." Idet vi bruger ovennævnte udtryk, som ofte er brugt om arbeidernes agitatorer, vil vi minde d'herrer om, at de nu selv bruger samme fremgangsmaade for at vinde tilslutning til deres organisation.

Denne deres landsorganisation skal nu snart være en fuldbyrdet kjendsgjerning. Vi meddeler et andet sted, at *„vore"* arbeidskjøbere allerede har sluttet sig til.

Hvis vi nu ikke tar kraftigt i med vort organisationsarbeide, tør det hende, denne organisation kan bli os farlig nok, ved at hindre os i fremme af selv de de mest beskedne krav.

Men staar vi som en kompakt masse, er vi uovervindelige.

Vi aftrykker nedenfor nogle punkter af deres love, som tydelig viser hensigterne. De handler om den maade, hvorpaa de skal støtte hverandre under konflikter.

1. Udbetaling af hovedkassen af indtil en fjerdedel af den løn, som deres arbeidere vilde ha oppebaaret, og for den tid, som centralstyret bestemmer.
2. Forbud for foreningens medlemmer mod at opta i sin bedrift nogen af de streikende svende eller arbeidere.
3. Paabydelse af arbeidsstansning hos samtlige foreningsmedlemmer af samme fag enten ifølge centralstyrets eget initiativ eller efter opfordring fra en af vedkommende fagsammenslutning.
4. Paabydelse af arbejdsstansning hos samtlige fagsammenslutninger i samme by eller kreds.
5. Paabydelse af arbeidsstansning hos samtlige fagsammenslutninger over det hele land.
9. Laan af hovedkassens beholdning.

Forsaavidt man kan dømme efter en i samme Fagblad indeholdt Notits, er Smedene i Norge imidlertid alle klar over Stillingen. Der skrives nemlig følgende angaaende Tilslutning til Jern- og Metalarbejderforbundet:

Fremgang.

„Ca. 500 nye medlemmer er tilkommet forbundet i juni maaned, kun faa er udtraadt.

Begreberne klarner. Grund? Agitation, daarlige tider, kontingentens forhøielse, oprettelse af reise- og understøttelseskasse, „Ørebladet"s reklame, dommen.

— Vi skulle angaaende den i ovenciterede indeholdte Hentydning til en Dom oplyse, at det norske Forbunds Formand lige nu har faaet en Dom paa 120 Kr. i Bøde og 15 Kr. i Sagsomkostninger i en Skruebrækkersag.

Med et lille Tilbageblik paa de os overgaaede Domme er vi ved at tro, at det er billigt sluppet.

Vi gratulerer Hr. Ormestad.

* * *

Tyskland.

Lock-outen i Hamburg.

Arbejdsgivernes Forbund i Hamborg vil nu igen levere en Kraftprøve, hvortil de har udset Værftsarbejderne som Offer. Over 3000 Værftsarbejdere er udelukket fra de hamborgske Skibsværfter, ikke fordi de stillede Fordringer, men paa Grund af, at en Gruppe af Arbejderne (Nitterne) havde fordret en mindre Lønforhøjelse, og denne blev nægtet, forlod de Arbejdet. Da dette paa given Ordre ikke strax optoges, erklæredes Lock-out for alle Værftsarbejdere.

Den borgerlige Presse i Hamborg forsøger under denne Strid at paalyve Publikum, hvor uretfærdige Arbejdernes Fordringer er, og henviser særlig til, at disse kun vilde forhindre Færdiggørelsen af et Skib, som skulde transportere Tropper til Kina. Denne usande Paastand bevises let ved, at det Fag (Nitterne), hvorover Striden kom, ikke havde mindste Indflydelse paa det Arbejde, som var tilbage at udføre, idet kun Indretningen af Skibet skulde udføres, hvor Nitterne selvfølgelig ikke skulde beskæftiges.

I Juni Maaned tilsendte Værftsarbejdernes Afdeling gennem Metalarbejder Forbundet en Skrivelse til Jærnindustriens (Arbejdsgivernes) Forbund, hvori anmodes: „Om en Forbedring af Lønnen, samt en bedre Ordning af Arbejdsforholdene paa Værfterne." Den 30. Juni fik man først Svar, hvor et fuldstændigt Afslag paa vor Henstilling forelaa.

Under denne Periode traadte en anden til. Paa Reiherstieg Skibsværft havde Nitterne henvendt sig til Direktionen med en Fordring om at blive sat i lige Lønforhold som dem, der var gældende paa de andre Skibsværftter. Nitterne paa Reiherstieg Værftet havde en Timeløn fra 33 til 37 Pfenning, hvorimod Nitterne paa de øvrige Værfter havde fra 35 til 38 Pfenning pr. Time. Sikkert en forklarlig og billig Fordring.

Efter almindelige Begreber formenes: at ensartede Lønforhold ikke alene er i Arbejdernes Interesse, men nok saa meget i de konkurrerende Arbejdsgiveres. I andre Industrier, f. Ex. Bogtrykkerhaandværket, ser man, at Arbejdsgiverne støtter Arbejderne, ikke alene financielt, men ogsaa moralsk i Bestræbelserne for Gennemførelsen af ensartede Lønsatser for lige Arbejde. Lighed i Lønvilkaar er nemlig det bedste Middel imod Smudskonkurrence.

De ledende Herrer i Jærnindustrien tænkte imidlertid noget andet; Ledelsen af Reiherstieg Skibsværft vilde trods alle Regler ikke gaa med til en Lønforhøjelse og den dermed forbundne Ligestillelse af *deres* Arbejdere med *andre* Værfters, skønt det i det væsentligste kun drejede sig om 1—2 Pf., siger og skriver en à to Pfennige pr. Time Det synes derfor, som om om de andre Værftsindehavere var enige med Reiherstieg-Værftet i at holde uensartede Lønforhold eller maaske for at faa en Anledning til at tage en Kraftprøve med Deutsche Metalarbeiter Verband. Disse lod sig ikke afficere deraf, idet de lod til at have en bedre Forstaaelse af Arbejdsgivernes Plan. Den var ensbetydende med at faa konstateret, hvor vidt Deutsche Metalarbeiter Verbands Evner strakte sig, og da der senere oplyses: „At Arbejdsgiverforbundet vilde foretage en Aktion i stor Stil," var vor Opmærksomhed strengt henvendt paa disse Forhold.

Arbejdsgiverne tog strengt det samme Standpunkt som under Havnearbejderstrejken for to Aar siden, hvor det strengt fremhævedes: At de socialdemokratiske Organisationer var en saa farlig Modstander, at en Overrumpling var nødvendig. Dette vilde vi forhindre og formener at kunde gøre det. Offentligheden kan under ingen Omstændigheder give Arbejdsgiverne Ret i, at en Fordring fra enkelte Arbejdere om at blive stillede paa lige Lønforhold med andre i samme Branche, kan kaldes ublu. Saaledes er Forholdene i Sagen. Man vil unkerkue Arbejderne; men hvorpaa bygger nu Arbejdsgiverne deres Haab. Jo! et af Arbejdsgiverorganerne udtaler sig desangaaende, det skriver:

„Medens der ved Begyndelsen af Strejken var 8,500 Værftsarbejdere beskæftiget og 500 Strejkende at understøtte, fremkom ved den af os foretagelse Afskedigelse af 1500 Mand et andet Forhold, idet der da bliver 2000 at understøtte af 7000 Arbejdende. Da der imidlertid ikke haves noget betydeligt Strejkefond og Udsigten til flere Afskedigelser foreligger, vil man forstaa, hvor haabløst det er for Arbejderførerne at animere til Fortsættelse af Strejken."

Udsmidningen paafulgte altsaa for at sprænge Deutsche Metalarbeiter Verbands Kasse. Men saa let, som Hamborger Kapitalist Pressen forestiller sig, vil Sagen dog ikke gaa, der er nemlig andre Organisationer under Forbundet, som pligtmæssig maa understøtte en strejkende Afdeling, og skulde Antallet af de Strejkende blive for stort, vil de øvrige organiserede Fag ikke lade de Strejkende i Stikken.

Medens man nægtede Nitterne den ovenanførte ubetydlige Lønforhøjelse, søger Arbejdsgiverne overalt efter Skruebrækkere til højere Løn end den, Nitterne har forlangt, ligesom en stor Del Arbejde er sendt til Udlandet. Man vil dog vise de Strejkende, at man endnu er Herre i Huset, koste hvad det vil.

Selv Staten støtter Hamborger Privatkapitalisterne. Skibet „Sarimia" er transporteret til det kejserlige Værft i Wilhelmshafen, for der at blive gjort færdigt. Bauter Arbejderblad beretter derom:

Det uhørte er sket: Den Kaiserlige Marineforvaltning har antaget et Transportskib „Sardinia", bestemt til Kina til Færdiggørelse, efter at Arbejderne i Stettin og Rostock havde nægtet at udføre det Arbejde, deres Kolleger i Hamborg har maatte forlade, de vilde ikke falde Kollegerne i Ryggen ved at udføre Skruebrækkerarbejde.

Privatværftsejerne i Stettin og Rostock kunde ikke fremtvinge det; men Statens Værksted var strax beredvillig og Arbejderne der er bundne ved Kontrakt, saaledes at en hvilkensomhelst Nægtelse fra deres Side var ensbetydende med Afsked, som ogsaa viste sig den første Dag, idet 4 Mand, som nægtede at arbejde paa dette Skib, øjeblikkelig blev afskediget. De ledende Herrer paa Værftet bebrejdede de 4 Mand deres Optræden og lod dem vide, at det var en Nationalpligt, at „Sardinia hutigst mulig blev sat i Stand til at bringe Tropper til Kina for at forsvare det store Tysklands Inreresser der, og at det var Mangel paa Fædrelandsfølelse, naar de nægtede at udføre dette Arbejde.

„Worwärts karakteriserer denne Fædrelandsskrig med følgende Ord:

Hamborger Arbejdsgivere kaster i uhørt Overmod Tusinder af Arbejdere paa Gaden, medens Statens Marineforvaltning støtter Privatkapitalisten i at undertrykke de allerede tilstrækkelig undertrykte Arbejdere. Medens man sender vore Soldater til Kina for at kæmpe for den europæiske Kapitalisme, vender vore Statsledere deres Vaaben mod de af vore egne Kapitalister udsmidte Arbejdere, saa aabenbar er den inderlige Forbindelse mellem Verdens- og Tugthuspolitiken.

D'Hrr. har imidlertid valgt et daarligt Tidspunkt. En General-Lock-out, som Hamborger Skibsværfter har planlagt vil under en saa heldig Forretningsperiode som den nuværende, ikke have samme Virkning, som hvis den var daarlig. Og det synes, som om Arbejderne har fulgt en klog Taktik, ved i sluttet Enhed at optræde som anført; ydermere kan konstateres, at flere Hundrede Værftsarbejdere, som stod udenfor Organisationen, nu er indmeldt i denne, hvilket jo ogsaa for en stor Del tyder paa Arbejdsgivernes fejlagtige Beregninger.

* * *

Senere Efterretninger:

Situationen er uforandret, naar undtages, at de udelukkedes Antal er blevet noget forøget, idet nogle faa Værfter har sluttet sig til de tidligere omtalte Lock-out-Mestre og lukket deres Fabrikker i Forventning om derved at indgyde de udelukkede Skræk. Efter nedenstaaende Vedtagelse, synes det dog at have gjort den modsatte Virkning.

I en af Værftsarbejderne den 3die August afholdt Generalforsamling blev, efter en varm og livlig Diskussion, enstemmigt vedtaget følgende Resolution:

„Forsamlingen ser en Svaghed i d'Herrer Værftejeres Stilling, idet de ikke turde eller har kunnet bringe den ofte frenførte Trusel til Virkelighed ved at lukke samtlige Værfter.

Endvidere erklærer Forsamlingen, at den ved tidligere Generalforsamling tagne Beslutning om Nægtelse af alt Overarbejde paa de arbejdende Værfter bibeholdes. Dernæst henstilledes til Hovedledelsen af „Deutsche Metallarbeiter Verband" at beskæftige sig med Spørgsmaalet om, hvorvidt et tredje Forsøg til Forhandling med Værftsejerne om en Afslutning af Striden

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, for hvilken Vedk. har betalt
6656	Peter Henning Schønemann	Dragør	24/3 78	Helsingør	10/9 98	Helsingør	23/3 00
12080	N. Sørensen.	Balle Mark v. Vejle	29/10 75	Vejle	25/5 00	Vejle	25/5 00
10471	B. G. Bendiksen	Havdrup, Horsens	24/2 76	Horsens	6/9 98	Horsens	10/3 00
13059	C. Christensen	Horsens	19/7 45	—	20/5 00	—	1/7 00
13076	E. Johansen	—	17/2 55	—	29/4 99	—	1/7 00
10843	Th. Sørensen	Rarup, Horsens	29/1 48	—	15/6 98	—	3/2 00
9005	M. Emborg	Horsens	24/9 58	—	20/3 97	—	3/2 00
13082	E. M. Sommer	—	30/4 52	—	15/4 99	—	23/1 00
13081	H. Rosenbeck	Marstal	9/7 57	—	15/4 99	—	9/6 00
3490	Carl F. V. Johansen	Viborg	5/2 78	Viborg	9/11 96	Svendborg	25/5 00
14334	Lauritz Mikkelsen	Hjørring	20/3 78	Hjørring	7/5 00	Hjørring	25/5 00
9541	Vilh. Jensen	Frederikshavn	25/10 81	Frederiksh.	6/5 00	Frederiksh.	14/7 00
5054	R. P. Petersen	Randers	30/7 69	Kbhv. Afdl. 3	10/2 00	Kbhv. Afdl. 3	10/2 00
5481	J. P. Falk	København	24/5 76	Kbhv. Afdl. 1	3/10 96	— 3	18/5 00
9010	K. C. Frederiksen	Nørre Aldum pr. Horsens	8/10 77	Horsens	17/4 97	— 3	10/2 00
9251	G. V. Hansen	Bogø	10/9 77	Kbhv. Afdl. 3	14/10 99	— 3	17/2 00
10830	A. C. Nielsen	Roskilde	3/1 80	Slagelse	7/7 98	— 3	23/3 00
11700	N. L. Svømmekjær.	Fredericia	25/1 67	Odense	15/1 99	— 3	20/4 00
10749	C. C. Hansen	Valby	13/9 77	Kbhv. Afdl. 3	9/7 98	— 3	23/3 00
13153	L. V. Petersen	København	10/6 64	Roskilde	2/6 99	— 3	23/3 00
10198	K. K. V. Danielsen	—	13/3 80	Kbhv. Afdl. 3	7/4 00	— 3	5/5 00
14724	N. Jørgensen	Husby, Fyn	20/1 67	— 3	31/3 00	— 3	11/4 00
1566	N. P. L. Nielsen	Ølstykke	29/6 74	— 3	2/3 00	— 3	2/3 00
10171	Niels Møller	Viborg	15/10 74	— 3	15/1 98	— 3	16/6 00
10665	Chr. Mikkelsen	Avlum	18/4 76	Esbjerg	2/4 00	Esbjerg	6/4 00
14565	Oscar Moss	Silkeborg	9/3 80	—	18/5 00	—	25/5 00
9386	Th. Iversen	Tilde pr. Skive	14/12 48	Skive	15/3 98	Skive	11/5 00
2100	N. L. Havn	Glostrup	17/4 77	Kbhv. Afdl. 1	11/6 98	Kbhv. Afdl 1	23/6 00
2193	C. Stich	Frederiksberg	11/10 65	— 1	28/3 96	— 1	9/6 00
3536	Chr. Petersen	Førslev	12/3 76	Ringsted	25/11 95	— 1	23/6 00
4397	F. Christensen	Køge	16/11 74	Esbjerg	1/11 95	— 1	23/6 00
4725	Peter Jensen	Lundby	26/12 78	Præstø	15/8 98	— 1	23/6 00
5596	A. J. Andersen	Tolstrup	8/9 68	Kbhv. Afdl. 1	23/9 99	— 1	9/6 00
5932	F. Jensen	Terløse	3/2 76	Slagelse	5/4 96	— 1	2/6 00
6712	J. F. Sørensen	København	20/8 71	Kbhv. Afdl. 5	20/6 96	- 1	9/6 00
6881	L. B. J. Nielsen	—	14/4 78	— 5	6/5 99	— 1	9/6 00
7353	Laur. Larsen	Odense	28/2 71	— 1	16/1 97	— 1	16/6 00
7922	G. Lundsted	København	30/1 72	— 2	10/7 97	— 1	26/5 00
8228	Bernhard Boesen.	—	11/3 68	— 1	15/5 97	— 1	9/6 00
8891	B. Warming	Lundsmark	11/6 76	— 1	12/3 98	— 1	23/6 00
10214	H. Jacobsen	Færøerne	28/9 72	Holbæk	1/5 98	— 1	2/6 00
11100	K. Larsen	København	26/11 80	Kbhv. Afdl. 1	4/9 98	— 1	23/6 00
11185	V. C. Andersen	—	4/12 69	— 1	24/9 98	— 1	14/4 00
11726	Carl Nielsen	Skudsbjerg, Mors	27/5 78	Skive	18/3 00	— 1	23/6 00
12050	Fr. Jacobsen	København	20/8 79	Kbhv. Afdl. 3	14/10 99	— 1	2/6 00
12343	T. G. Pøhls	Lemvig	13/5 78	Holstebro	9/3 99	— 1	26/5 00
12724	Ferd. Larsen	København	15/8 64	Kbhv. Afdl. 1	22/4 99	— 1	5/5 00
12771	V. Møller	Randers	8/10 81	— 1	6/5 99	— 1	9/6 00
12793	F. Jensen	København	29/7 79	— 1	13/5 99	— 1	23/6 00
13585	Hermann Olsen	Mørkøv	20/7 62	— 2	9/12 99	— 1	21/4 00
13668	Ferd. Pampar	Ungarn	14/9 69	— 1	2/3 00	— 1	26/5 00
13689	A. Poulsen	Nibe	12/6 76	— 1	19/3 00	— 1	9/6 00
13721	G. C. Clement	København	12/6 74	— 1	4/4 00	— 1	26/5 00
13745	Claudius Jørgensen	Sorø	25/7 80	— 1	10/4 00	— 1	16/6 00
13762	O. C. Hansen	Farum	31/5 80	— 1	14/4 00	— 1	26/5 00
13783	H. C. Thomsen	Ravnholt	12/9 71	— 1	27/4 00	— 1	9/6 00
13790	Hj. Sandstrøm	København	6/1 79	— 1	28/4 00	— 1	2/6 00
13801	C. S. Jensen	—	16/5 81	— 1	3/5 00	— 1	9/6 00
13835	A. F. Jensen	—	18/11 80	— 1	26/5 00	— 1	16/6 00
11473	Jul. Møller	—	3/8 79	— 1	4/2 99	— 1	13/5 00
6337	J. A. Nielsen	Borup Vraa, Vendsyssel	23/7 76	Nørresundby	6/11 97	— 1	16/6 00
13212	Mads Larsen	Sønder-Næraa, Fyn	23/12 73	Odense	14/9 99	Nyborg	27/1 00
9042	Martin Sørensen	Kaarby pr. Assens	2/10 59	Odense	27/9 97	Nyborg	20/1 00
11523	Just F. Hammerich	Nyborg	23/1 77	Nyborg	23/7 98	—	2/3 00
3383	H. P. Lundby	Taarnby, Amager	2/10 74	Nakskov	2/12 99	—	24/2 00

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollen)

Nr.	Navn	Nr.	Navn
9731	P. Mohr	8846	H. P. Jensen
820	A. Berg	12373	P. Nielsen
13730	M. Jensen		

var formaalstjenlig, *da den jo er lige frygtelig for begge Parter*. Dog tilføjes der, at det maa ikke opfattes som, at ovennævnte Anmodning er fremkommet af Nød eller pekuniære Besværligheder".

De udelukkede erklærer ydermere, at skulde Arbejdsgiver Forbundet tilbagevise Underhandlingerne, vil de udelukkede staa fast sammen og *under ingen Omstændigheder vil Arbejdet blive optaget uden Resultater*.

Overfor de Kolleger, som ikke fuldt ud har efterkommet den ved forrige Generalforsamling tagne Beslutning (Nægtelse af Overarbejde) vil, hvis saadant gentages, blive ekskluderet af Forbundet og eventuelt betragtet som *Skruebrækkere*.

Dernæst vedtog man, at alle arbejdende Medlemmer, fra 16. Juli at regne, skulde betale et ugentlig Bidrag af 1 M. pr. Medlem, saalænge Strejken eller Lock-outen varer. *Dog kan Hovedledelsen uden Generalforsamlingens Samtykke forhøje dette til 2 M. ugentlig, hvis Nødvendigheden kræver det.*

Denne Kontingentforhøjelse, som Forbundsmedlemmerne har foretaget, vil være en stor Skuffelse for d'Herrer Udsmidere, som jo straks ved Udsmidningens Begyndelse raabte højt om, at det vilde være umuligt for Organisationen at støtte de allerede den Gang udelukkede.

Mon ikke ovenstaaende Beslutning har givet d'Herrer den modsatte Opfattelse.

I Anledning af Ovenstaaende, frabedes al Tilgang til Hamborg indtil nærmere foreligger.

Fra Berlin

have vi modtaget følgende:

„I Henhold til den store Arbejdsnød i Metalindustrien, som for Øjeblikket hersker her, og stadig griber mere om sig se vi os foranlediget til at advare vore danske Kolleger mod at tage hertil for at søge Arbejde, saalænge disse Forhold vedvarer."

Sverrig.

Den i forrige Fagblad omtalte Strejke i Göteborg er, efter Forhandling med Mestrene dersteds, afsluttet med et for vort Broderforbund gunstigt Resultat. Arbejdet blev genoptaget den 6te August paa alle Værksteder.

Derimod mener vort svenske Broderforbund, at de ikke fritages for den i samme Fagblad kort omtalte Lønbevægelse paa Motale-Verftet. Paa det første indgivne Forhandlingstilbud, fik de et rent Afslag paa den af dem forlangte Lønforhøjelse. Hvorvidt dette kan udarte sig, vides paa det nuværende Tidspunkt ikke; men der meddeles os, at de nok skal holde os a jour med Forholdene.

Tyskland.

Skøndt der andet Steds i Fagbladet fraraades Smede og Maskinarbejdere at rejse til Berlin, formedelst daarlige Konjunkturer i Metal- og Jernindustrien, lyder Efterretningerne fra andre Pladser i Tyskland noget bedre.

Fra Rheinland-Westphalen meddeles: Konjunkturernes Tilbagegang føles her, som andre Steder, dog synes det ikke at have indvirket paa Maskin- og Kedelfabrikkerne, som har fuldt op at bestille, og der menes: „At der foreløbig Vinteren over, vil være tilstrækkeligt Arbejde dersteds". Samme Efterretninger lyder fra Schlesien, ligesom de elektriske Dynamo Fabrikker paa forskellige Pladser i Tyskland ligefrem søger Arbejdskraft.

Vi bringer dette til Underretning for de af vore Kolleger, som agte at rejse til Tyskland.

Fra Provinserne.

Godt Kammeratskab. Fra *Odense* meddeles os, at Medlem No. 10602 Joh. A. Andersen, har laant 20 Kr. af en Skruebrækker og sat sin Medlemsbog i Pant for Beløbet.

* * *

Fra Statsbanerne. Medens vore Medlemmer alt i alt meget loyalt opretholder Blokaden af Jærnbanens Værksteder, saa at disse ikke faar nye Arbejdere til en lavere Timeløn end 33 Øre, er der dog naturligvis enkelte, der føler dem saa lidet skikkede til at kunne ernære sig paa de private Værksteder, at de for enhver Pris klamrer sig fast til Jærnbanen, vel vidende, at det dér ikke kommer saa nøje an paa *Dygtighed*, naar de blot have en god *Protektion*. Saaledes meddeles det os fra *Aarhus*, at følgende 6 Medlemmer have taget Arbejde paa Baneværkstedet til en lavere Timeløn end 33 Øre. No. 10280 Villadsen, 8199 C. Sørensen, 11871 S. Rasmussen, 6107 J. Andersen, 9681 M. F. Møller og 2874 J. Jørgensen.

* * *

Ingen Udbetaling af Understøttelse. Fra vor Afdeling i *Kallundborg* er vi bleven anmodet om at meddele i Fagbladet, at der ikke udbetales Rejseunderstøttelse i denne By.

Fra Holmen. De gode gamle Tider er forbi paa Holmen, Frygten for at den „socialistiske Udsæd“ ogsaa skulde naa Chr. IV. stolte Værft, har vist sig begrundet. Daglig indmeldes Medlemmer fra denne Arbejdsplads i vort Forbund, og de saaledes organiserede Arbejdere forhandler nu med Værftets Ledelse om Løn- og andre Arbejdsforhold. Men en Gang imellem træffes der jo Kolleger, som endnu gaar i Traditionen fra ovennævnte Konges Tid og derfor finder det ganske rimeligt at unddrage Forbundet deres Støtte, idet saadanne Kolleger stoler paa at opnaa de samme Fordele som de organiserede Arbrjdere, og „saa sparer man dog Kontingentet“. Men til Tider regner disse „noble“ Kolleger jo fejl, Saaledes maatte forleden et Pragteksemplar af denne Race fortrække fra Holmens Torpedoværksted, fordi Omgangen med hans organiserede Kolleger blev ham lovlig hed. Hans Navn var C. Larsen, og man paastaar, at han, paa Grund af en Fejl ved hans Ben, bedst egner sig som Krumpasser.

* * *

Hadsund Mariager.

Vor Afdeling i Hadsund Mariager meddeler os, at Arbejdet er nedlagt paa Cementfabriken „Dania“ ved Mariager Fjord. Grunden hertil er, at den snedige Direktør Møller gør Forsøg paa at tage nogle af Svendene paa Kontrakt og samtidig forbyde dem at være Medlemmer af Forbundet.

Den Art Forsøg kender vi jo. Tilfældet er desværre langt fra enestaaende; men de mislykkes dog i Reglen, og det turde blive dyrt for den store Cementfabrik at gennemføre Experimentet.

Forholdet er iøvrigt mærkeligt, eftersom der nylig ved en Forhandling med saavel denne Fabrik, som med Cementfabriken „Cimbria“ samme Sted opnaaedes en Lønforhøjelse for samtlige Medlemmer af 2 Øre pr. Time.

Paa „Cimbria“ gik Sagen i Orden og der arbejdes uforandret, men paa „Dania“ syntes Direktøren ikke om, at det gik saa roligt af.

Der er for Tiden en Mængde Smaaskærmydsler omkring i Provinserne paa forskellige Fabriker og Værksteder. Disse ere dog ikke af nogen ondartet Beskaffenhed forsaavidt, og de forventes at ville gaa i Orden ved Forhandlinger med Fabrikantforeningen. Vi nævne her de vigtigste:

* * *

Hjørring.

Fabrikant Thomas Nielsen i Hjørring, der gjorde sig bekendt efter Lock-outen i Fjor ved at nægte sin Kedelsmedeformand at gaa i sin Plads igen, medmindre han meldte sig ud af Forbundet, ligger i en stadig Krig med vor Tillidsmand Bech, og iøvrigt ogsaa med sine andre Svende. Blandt andet har han afskediget nogle og søgt at reducere Lønnen for andre. Der er indkaldt Mæglingsmøde i Sagen.

* * *

Kolding.

Fabrikant Leneth i Kolding har været paa Krigsstien i Fjor da han fik en Skruebrækker i Arbejde. Han vil ikke have Fagforeningsmedlemmer paa sin Fabrik (han har dog nogle alligevel). Han kan naturligvis ogsaa godt blive fri for at faa flere af den Slags; thi der er nemlig ikke saa rart at være.

Værkføreren (Lyster) er en meget vigtig Herre og en gammel „Bekendt“ af os. Saa er der en Mand til som i Fjor under Lock-outen tog saa megen Understøttelse, han kunde faa fra os; men da denne var forbi, meldte han sig ud „paa Vorherres Befaling“.

Hr. Leneth skal være overordentlig glad for denne Meningsfælle. Han har paa det strængeste forbudt de øvrige Svende at fornærme ham. Vi faar at se, hvad der kan komme ud af denne temmelig muntre Historie.

* * *

Ringsted.

Fabrikant Lendorf har jaget vor Tillidsmand paa Porten og vil ikke overholde Overenskomsten af Marts 1900.

Vi venter, at Fabrikantforeningen vil tugte denne opblæste Herre, der tidligere brugte at slaa sine Svende paa Snuden, naar han ikke paa anden Maade kunde blive enig med dem.

Denne slaaende Argumentation er ikke længer tidssvarende, og derfor kommer Hr. Lendorf til at styre lidt i en anden Kurs.

En Indsamling.

Fra Formanden for de samvirkende Klubber under Kbhvns. Afdl. 1 have vi modtaget Anmodning om at offentliggøre nedenstaaende, hvilket vi herved efterkommer:

Liste over frivillige Bidrag til Medlem 11448, O. Jensen, Medlem Olaf Schmidt og Medlem Petersens Enke:

Klub Nr. 1	24,10	Klub Nr. 27	16,90
— 2	17,50	— 27 a	6,58
— 3	7,55	— 27 b	3,70
— 4	5,40	— 27 c	4,25
— 5	6,75	— 30	5,00
— 6	2,15	— 31	8,75
— 9	4,85	— 32	9,50
— 10	5,50	— 33	8,25
— 11	3,50	— 34	5,25
— 12	4,00	— 35	2,25
— 13	9,70	— 37	10,75
— 14	12,25	— 38	3,25
— 15	11,60	— 39	1,25
— 16	14,70	— 40	2,50
— 17	4,00	— 41	3,40
— 18	2,40	— 42	13,10
— 19	5,50	— 43	5,50
— 20	7,00	— 44	7,00
— 22	2,00	— 46	4,10
— 23	6,50	— 49	12,90
— 23 a	1,00	— 49 a	3,75
— 23 b	7,35	— 53	1,25
— 23 c	5,25	— 54	6,10
— 23 d	2,35	— 56	8,00
— 23 f	12,05	— 57	2,80
— 25	5,50	— 58	6,00
— 26	4,75	— 60	2,00

Klub Nr. 61	3,75	Jærnmøbelarb.Fællesk.	5,75
— 62	6,00	Vald. Olsen	1,00
— 34 O. Svendsen	2,90		
		Ialt Kr....	378,68

De indkomne Bidrag ere fordelte saaledes: O. Jensen har modtaget 200 Kr. Olaf Schmidt 100 Kr. 18 Øre. Petersens Enke 75 Kr. Dernæst er til Trykning af Listerne forbrugt 3 Kr. 50 Øre.

Samtidig med, at vi paa Modtagernes Vegne bringer vore Kolleger en hjærtelig Tak for deres Offervillighed, skal vi dog bemærke, at Pengene ere delte, for at vi ikke straks skulde være nødsagede til, at foranstalte en ny Indsamling. Vi indser det farlige i at paabyrde Medlemmerne udover deres Kontingent, og haaber, at alle vil forstaa, at det denne Gang var en Undtagelse.

For De samv. Klubbers Forretningsudvalg

Chr. Christensen.

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Frederiksgade 42, 1.
Aalborg, J. Christensen, Urbangade 15, 1. $12^1/_4$-1. $6^1/_2$-$7^1/_2$.
Assens, H. P. Rasmussen, Nygade.
Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36.
Fredericia, Smed C. M. Jensen, Bjergegade 66. Udbt. til Rejs. 6—7 Aften.
Frederikshavn, L. Jensen, Barfredsvej $12^1/_2$-$1^1/_4$, $6^1/_2$-$7^1/_2$.
Holstebro. C. Madsen, Sønderland. 6—8.
Hadsund Mariager, Smed R. Hansen, Cimbria pr. Mariager.
Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen. $7^1/_2$—$8^1/_2$. $11^1/_2$—$1^1/_2$. 5—7.
Hillerød, J. Hasselbalck, Chr. Hansens Vej. $12^1/_2$—1, $7^1/_2$—8 Aften.
Hjørring, Smed Adrias Jensen, Kolsmissigade 16,². 6—8, Søndag 12—2.
Holbæk, Langhoff Petersen, Smedelundsgade 40, 2. $6^1/_2$-8.
Horsens, H. Røpke, Haumannsgade 2, St.
Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvei.
Kallundborg, C. Christensen Missionshjemmet 12. $12^1/_4$—$12^3/_4$, 6—7.
Kolding, Th. Hansen, Allegade 12. $12^1/_4$—$1^1/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Korsør, Smed J. A. Jensen, Adr. Murer Kristensen, Halskov.
København, Larsleistræde 1, Stuen. 9—11.
Maribo, Th. Larsen, Kiehns Vei 79. K.
Middelfart, O. Petersen, Teglværksgade.
Nakskov, Sofus Larsen, Tilegade 258. 1—$1^1/_2$, 6—8.
Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkerstiftelsen. 6—7.
Nørresundby, L. Jensen, Bondrursgade 8. 12—1.
Nykjøbing, Mors, J. Johnsen, Asylgade 26. 7—8.
— Falster, M. Frandsen, Kraghavevej. 6—7, Søndag 10—12.
— Sjælland, L. P. Larsen, 6—7.
Nyborg, H. L. Christiansen, Vestre Boulevard 18. $12^1/_2$—1, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. $12^1/_4$—1. Udbt. til Reis. $6^1/_2$-$7^1/_2$.
Præstø, J. A. Sørensen, Adelgade. 6—7.
Randers, P. Krogh, 12—1, 6—7, Stalgaardsgade 15.
Ribe, J. Poulsen, Præstegade 390. 6—7.
Roskilde, Smed P. Jensen, Rughavevænget.
Rønne, H. F. Jørgensen, Vinkelvei 9.
Silkeborg, M. Jensen, Winthersvei.
Skive, Chr. Lorentsen, Østerbro.
Slagelse, Ant. Rasmussen, St. Pedersg. 24 E. 6—$7^1/_2$.
Sorø, J. Hansen, Baggaden 67. Udbt. 6—8 Aften.
Stege, Chr. Eriksen, Raadhusstræde. 12—1, 6—8.
Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhildsvej 3. 12—1, 6—7.
Thisted, C. Dysted, Nørregade.
Varde, H. P. Hansen, Søndergade. 6—7.
Veile, J. Vogelsang, Vesterbrogade 1, Stuen. $12^1/_4$-$12^3/_4$; $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46.
Vordingborg, A. P. Petersen, Adresse Smedem. Nissen, træffes fra 12—1 Middag.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 14,703, J. M. Kettelsen (Maribo).
- 9,306, Th. Larsen (Maribo).
- 11,405, Osv. Larsen (Købh. Afdl. 1).
- 12,493, J. J. J. Mikkelsen (Købh. Afdl. 1).
- 14,657, P. Poulsen (Aarhus).
- 716, A. Madsen (Købh. Afdl. 4).

Fejltagelser.

Ved beklagelige Fejltagelser fra vedkommende Tillidsmænds Side ere følgende Medlemmer optagne blandt slettede Medlemmer:

Nr. 9731 P. Mohr, Nr. 820 A. Berg, Nr. 13630 M. Jensen og Nr. 12,373 P. Nielsen.

Idet vi herved retter Fejltagelsen, beder vi de paagældende Medlemmer undskylde.

Postadresse:

Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbund København K.

Telegramadresse: Smedeforbund, København.

Telefon 5121. Forbundets Kontor er Larslejstræde Nr. 1, aabent for Udbetalinger til Rejsende og andre Forretninger fra 9—11 Form. og 6—7 Aften, Mandag og Torsdag tillige fra 7—8 Aften.

Alle Arbejdsløse bedes melde sig paa Arbejdsanvisningskontoret, paa de ovenfor anførte Tider inden de søger Arbejde.

I Provinserne bør ligeledes alle Arbejdsløse henvende sig til de derværende Arbejdsanvisningskontorer inden de søger Arbejde.

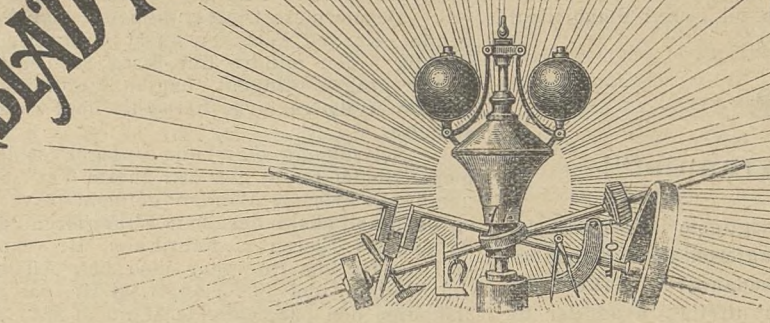
Medlemmerne bør aldrig betale Kontingent uden samtidig at faa Mærker paaklæbede i deres Bøger.

Ingen Mærker maa paaklæbes uden samtidig tydelig at overstemples.

Redigeret af *J. A. Hansen.*

Trykt i A. S. "Phønix", Lützhöft-Petersen, Niels Juelsg. 6, Kbhvn. K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund

Nr. 14 | Oktober 1900 | 12. Aargang

Den internationale Metalarbejderkonference i Paris.

De internationale Arbejderkongresser i Paris er nu afsluttede, og Tanken om at gøre al Verdens Arbejdere til en stor solidarisk Armé er kommen et Skridt nærmere sin Realisation. Den 28. September 1864 stiftedes det første „Internationale" i St. Martin Hall i London; det hed den Gang i en Adresse fra de engelske Arbejdere til de franske: „Saalænge der er Kappestrid mellem Arbejdsherrerne indbyrdes og Tvistemaal om Lønningsvilkaar, saalænge er alle Arbejderes Forening det eneste Middel til Frelse for dem".

Denne Arbejdernes første „Internationale" har vel haft sin store Betydning, men maatte dog langsomt dø, da Betingelserne, for at den kunde virke, endnu ikke var til Stede. Arbejderne maatte nemlig først lære at organisere sig nationalt, før der kunde være Tale om at organisere sig internationalt. I de forløbne Aar er denne nationale Organisation bleven en fuldbragt Kendsgerning, og man turde nu tage fat paa at danne den ny Internationale, efter at man havde bygget et solidt Fundament til at bære Sokkelen.

Naar det i 1864 hed, „at Arbejdernes internationale Sammenslutning var det eneste Middel til" o. s. v., o. s. v., saa er dette naturligvis ikke længere Tilfældet. Den første Betingelse for Arbejdernes Frigørelse maa være stærke Organisationer indenfor hvert enkelt Lands Omraade, og er denne Betingelse først til Stede, da bliver den internationale Organisation det naturlige Middel til at afværge saadanne pludselige Overfald som dem vi har været Genstand for i 1897 og 99, og den er ligeledes i Stand til at virke regulerende under de almindelige Frikonkurrencetilstande, hvorunder vi lever, samtidig med, at det stadige Samarbejde virker ansporende paa alle Parter.

Den 21. September aabnedes den internationale Metalarbejderkonference i Rue Fontaine ou Roi 66 af Englænderen Mr. Cha. Hobson som Sekretær for det internationale Metalarbejder-Informationsbureau. Han holdt en kort Tale, hvori han udtalte det Haab, at denne Konference maatte bringe de forskellige Landes Metalarbejderorganisationer endnu nærmere sammen og knytte Baandet endnu fastere imellem dem, end Tilfældet var allerede nu. Mr. Hobson meddelte endvidere, at hans egne Landsmænd nu, i stort Tal havde erklæret sig for Tilslutning til den internationale Organisation; der var saaledes til Stede, Repræsentanter for 180,000 engelske Metalarbejdere.

Der afgaves nu Beretninger fra de forskellige Landes Delegerede, hvoraf det fremgik, at Metalarbejdernes Organisationer overalt staar paa et meget højt Udviklingstrin. Der foreligger endvidere udførlige trykte Beretninger, som vi naturligvis af Hensyn til Pladsen ikke kan offentliggøre her. Vi skal dog, saavidt muligt, i næste Fagblad give et lille Uddrag deraf.

Det næste og vigtigste Punkt paa Dagsordenen var „Formen for det fremtidige Samarbejde". Dette affødte en meget lang og indgaaende Diskussion, hvoraf Hovedresultatet blev, at der vælges en Sekretær i hvert Land; disse samtlige Landes Sekretærer besørger alt vedrørende Korrespondancen, og danner iøvrigt, med en Generalsekretær i Spidsen, en internationalt Komité, der blandt andet har det i sin Magt at indkalde til Konferencer imellem samtlige Organisationer, naar Forholdene maatte kræve dette.

Endelig genvalgtes Engelskmanden Hobson enstemmigt til Generalsekretær for det internationale Informationsbureau. Det kunde maaske i den Anledning være af Interesse at høre lidt om denne Mand, der iblandt sine Landsmænd nyder udelt Agtelse.

Paa den internationale Kongres i Zürich 1893 valgtes fra Arbejdsgivernes Side, Lederen af Metalorganisationen i Schefield, Mr. Hobson, til Sekretær for det internationale Metalarbejderbureau. Hr. Hobson gjorde sig paa Kongressen særlig bemærket ved hans udelte Sympati for den internationale Sammenslutning af Organisationer, som paa dette Tidspunkt ikke var stærkt raadendende hos Engelskmændene; dette i Forbindelse med hans personlige Dygtighed gav Anledning til, at Bureauet for de internationale Metalarbejderorganisationer flyttedes fra Zürich til Schefield under Hr. Hobsons Ledelse.

Aaret efter, 1894, valgtes Hobson som Medlem af Kommunalbestyrelsen i Scheffield, hvor han har haft Sæde siden.

Alt i alt er Hr. Hobson en varmtfølende og tillige klarttænkende og nobel Personlighed, der sikkert, med sin store Indflydelse i engelske Arbejderkredse, vil være i Stand til at gavne vore Organisationer betydeligt.

„Fagforeningstyranniet"!

En af vore Fabrikanters vigtigste Læresætninger er som bekendt den, at det er Fagforeningsmedlemmers Pligt at arbejde sammen med saadanne, som ikke er i Fagforeningen. Det er ligefrem utroligt, hvad der til Tider fra deres Side er sat ind paa at føre dette Princip igennem.

For Tiden strejker nogle af vore Medlemmer i Mariager, fordi Cementfabriken „Dania"s Direktør for enhver Pris vil have en Smeder udenfor Fagforeningen, og i Kolding har Fabrikant Leneth snart i et Aar ligget i Strid med sine Svende om at have Skruebrækkere og Ikkefagforeningsmedlemmer i sit Arbejde.

Da vi sidste Foraar fik gennemført en Overenskomst med de to Fabrikantforeninger i Jærnindustrien, blev der i denne som bekendt indsat en Bestemmelse om, at Medlemsbogen til vort Forbund skal være tilstrækkelig Legitimation ved Antagelsen af Svende paa de Værksteder, hvor Fabrikanten er Medlem af Fabrikantforeningen. Hermed mente man, at der var gjort et Skridt henimod en Løsning af Striden om, hvorvidt vore Medlemmer ere pligtige til at arbejde sammen med Ikke-Medlemmer — og noget saadant synes der jo virkelig ogsaa at ligge i denne Bestemmelse — ja, man talte endogsaa om Muligheden af, at *vi* skulde udstede en almindelig Skrnebrækkeramnesti, hvad vi naturligvis kun meget vanskeligt nogensinde vil kunne indlade os paa.

Der er ingen Tvivl om, at Fabrikanternes ledende Mænd mente dette ærligt nok; thi Erfaringerne havde ogsaa lært dem, at det er bedst, naar der hersker et godt Forhold blandt Svendene indbyrdes paa Værkstedet, og at det i sidste Instans gaar ud over Fabrikanten, naar han skal beskytte Skruebrækkere imod Fagforeningsmedlemmer, rent bortset fra, at det strider imod al sund Sans at skulle agere Beskytter overfor slige daarlige Elementer. Ethvert fornuftigt Menneske er jo dog nu klar over, at det at handle imod sin egen Stands Interesser, ved at støtte en Modpart under en Kamp, det er at betragte lig med Forræderi, og Forræderen foragter man.

Alt dette er jo meget godt, men der findes endnu i d'Hrr. Fabrikanter noget af „den gamle Adam".

Firmaet Smidt, Mygind & Hüttemeier har i den sidste Tid jævnlig truet i Arbejdsgiverorganet „Samfundet" med at ville antage Skruebrækkere i Stedet for de strejkende Arbejdsmænd og Formere, og forleden findes i „Samfundet" følgende, i Anledning af en Strejke paa Ry Træskofabrik, som det kan have sin Interesse at læse, fordi Artiklen rimeligvis skylder Jærnfabrikanternes Sekretær, Hr. cand. polit. Vald. Helsing, sin Tilværelse:

„Paa Ry Træskofabrik er der opstaaet en Konflikt, som der er Grund til at dvæle noget nærmere ved, da den er meget oplysende med Hensyn til den Begrebsforvirring, der hersker indenfor Socialdemokratiet om, hvad der er Lock-out og hvad ikke.

De nærmere Omstændigheder ved Affæren er følgende: En ved Fabriken ansat Savskærer har gjort sig skyldig i den mindre fine Streg at nægte at betale sit Fagforeningskontingent, uagtet Fagforeningen, medens han for nylig var syg, har ydet ham væsentlig Understøttelse.

Selvfølgelig blev hans Kolleger forbitrede herover, men i Stedet for at gaa den eneste Vej, der var mulig, nemlig at overtale Manden gennem privat Paavirkning og eventuelt ekskludere ham af Fagforeningen, blandede Arbejderne Ejeren af Fabrikken, Hr. van Deurs, som jo i og for sig Intet har med hele Affæren at skaffe, ind i Sagen, idet de forlangte, at Hr. van Deurs skulde afskedige den paagældende Mand af sin Tjeneste.

Herpaa vilde Hr. van Deurs naturligvis ikke gaa ind; han mente, som rimeligt var, at den Sag maatte Arbejderne ordne mellem sig, som de kunde bedst. Den kom ikke ham ved. Han strakte sig dog saavidt, at han indstændigt opfordrede Manden til at betale sit Kontingent, men uden Resultat, hvorpaa de andre Arbejdere fremkaldte Katastrofen ved at nægte at arbejde sammen med den paagældende Savskærer. Hr. van Deurs, der selvfølgelig ikke kunde beholde i sin Tjeneste Arbejdere, som hvert eneste Øjeblik uden Varsel kunde nedlægge Arbejdet, havde saa ingen anden Udvej end at afskedige alle Arbejderne med Undtagelse af denne ene Mand.

Det er om denne Situation, at „Socialdemokraten" bruger Udtrykket Lock-out. Som enhver kan se, betegner dette Udtryk en kolossal Begrebsforvirring. Naar Arbejderne sætter Principalen Kniven paa Struben og siger „afskedig Manden, ellers gaar vi", og Principalen ingen Anledning ser til at fjerne en Arbejder, som i sit Forhold til ham altid har gjort sin Pligt, og derfor af Hensyn til sin Fabriks rolige og støtte Gang bliver tvungen til at afskedige Arbejderne, hvorledes kan saa dette kaldes en Lock-out?

Situationen er dog øjensynlig den, at Arbejderne ved et uberettiget Skridt har fremkaldt en Arbejdsstandsning, men en af Arbejderne foraarsaget Arbejdsstandsning kalder man almindeligvis ikke Lock-out, men Strejke, og i dette Tilfælde en uberettiget Strejke, og det selv om det formelt er Arbejdsgiveren, som har givet Arbejderne deres Afsked.

Hr. van Deurs søger selvfølgelig nu at samle sig en ny Stab af Arbejdere, som er villige til at arbejde sammen med den Mand, som er Aarsag til Konflikten; men hans Arbejde i denne Retning sker naturligvis under stor Modstand fra de stedlige Socialdemokrater".

* * *

Det eneste der altsaa, efter Arbejdsgivernes Mening, er at gøre i et saadant Tilfælde, er at „overtale Manden ved privat Paavirkning", eller „ekskludere ham af Fagforeningen". Det var slet ingen Skade, til om Arbejdsgiverne igennem deres Blad gav os et godt Raad, som vi kunde rette os efter, naar vi skulde være en daarlig Makker kvit; men denne her Recept dur ikke.

Der var vistnok intet, som den her omtalte Savskærer hellere vilde, end netop ekskluderes af Fagforeningen, — saa sparede han jo ovenikøbet sit Kontingent, og Arbejderne vilde have naaet den samme Virkning, som Molboerne naaede, da de druknede Aalen. Ikke en Smule bedre staar det til med den „private Paavirkning". De fleste af vore Læsere kender vistnok, hvad det vil sige at „paavirke" den Slags Mennesker. Sagen er nemlig den, at Paavirkningen sker, forinden vedkommende har begaaet Forseelsen og forinden det kommer saavidt,

at der fra Arbejdernes Side stilles den Art Fordringer, som der her er Tale om.

Nej, Sagen er den, at det Princip, som ligger i denne Arbejdsgiverartikel, og som i mange Tilfælde praktiseres af Fabrikanterne, gaar ud paa dette, at saasnart en Arbejder har forstaaet at gøre sig forhadt af sine Arbejdskammerater, saa er det ligemeget, hvor stor en Æsel han ellers er, saa føler Arbejdskøberen det som sin Pligt at holde sin beskyttende Hsand over vedkommende og eventuelt, som i dette Tilfælde, afskedige alle dem, som ikke vil finde sig i at arbejde sammen med en Kollega, der opfører sig uhæderligt.

* * *

Klejnsmedemester O. Schæbel, Gl. Kongevej, København, har for nogen Tid siden faaet en tysk Svend (Haffrits) i Arbejde, som bestemt nægter at melde sig ind i Forbundet og siden, at det er bleven Hr. Schæbel bekendt, at de øvrige Svende paa Værkstedet, som ganske naturligt er, fordrer af ham, at han skal melde sig ind, er denne Tysker bleven Hr. Schæbel saa kær, som om han hørte til nævnte Mesters Familie. Ikke sandt, — det er ligefrem rørende, saadan som Mestrene forstaar at værne om den „personlige Frihed"! —

Forholdene ved de københavnske og frederiksbergske Sporveje.

Som det vil være vore Medlemmer bekendt, opstod der en Strid mellem det københavnske Sporvejselskab og os i Fjor paa Slutningen af den store Lockout. Anledningen hertil var, at Hovedbestyrelsen, efter at der var erklæret Lock-out hos de Mestre, som privat beslaar Heste for Selskabet, forlangte, at saavel Grovsmede som Maskinarbejdere paa Selskabets egne Værksteder skulde forlade deres Arbejde.

Det opdagedes nu, at Maskinarbejderne paa Nørrebroliniens Værksted vare gaaede paa fast Løn med Forudbetaling af Lønnen for 14 Dage ad Gangen, og da de alligevel, paa Hovedbestyrelsens Opfordring, nedlagde Arbejdet, truedes de først af Selskabet med Arrestation for Bedrageri, idet Selskabet gjorde gældende, at det maatte kaldes for Bedrageri at forlade Arbejdet, forinden de havde tjent det modtagne Forskud. Ved en Forhandling mellem Forbundets Formand og Bankdirektør Heide, som sidder i saavel Frederiksbergs som Københavns Sporvejselskabers Bestyrelser, enedes man imidlertid om at lade Arbejdet genoptage over det hele, baade hos de private Beslagsmedemestre og paa alle Selskabets egne Værksteder; Spørgsmaalet om fast Ansættelse skulde saa senere ordnes.

Siden den Tid er der ført en Række, saavel skriftlige som mundtlige Forhandlinger, uden at man dog ret kunde blive enige. Sporvejselskabet holdt paa, at enten maatte vore Medlemmer gaa ind paa de samme Vilkaar, som vare gældende for Sporvognsfunktionærerne, eller ogsaa maatte de undvære den faste Ansættelse. Herimod gjorde vore Medlemmer gældende, at de var berettigede til at nyde de samme Goder som Selskabets Funktionærer, naar de arbejdede for det samme Selskab, og Hovedbestyrelsen gjorde gældende, at der matte træffes en saadan Ordning, at der samtidig med, at vore Medlemmer blev delagtige i de Goder, som existerede for Funktionærernes Vedkommende, sikredes Smede og Maskinarbejderne ved Selskabet Ret til at have Indflydelse paa Arbejdsvilkaarene gennem deres (vor) Organisation.

Sagen trak af forskellige Grunde noget i Langdrag og blev først igen aktuel, da der paa Frederiksberg opstod Strid, ved at Selskabet forlangte, at Maskinarbejderne der skulde gaa paa fast Løn. Arbejdet nedlagdes; men paa indtrængende Opfordring af Direktør Winsløv genoptoges det efter 1 Dags Forløb, af Hensyn til Driften og det store kørende Publikum.

Samtidig med, at man enedes om Arbejdets Genoptagelse, fastsattes der et Møde mellem Direktørerne for de to Selskaber i København og Frederiksberg og Delegerede for Hovedbestyrelsen og Afdeling 1.

Paa dette Møde tilbød d'Hrr. Lautrup og Winsløv at forandre de bestaaende Regler for fast Ansættelse derhen, at Medlemmer af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund i Fremtiden kan ansættes ved de to Selskaber uden at erholde Lønnen betalt forud.

Efter at denne den væsentligste Hindring for, at vore Medlemmer kunde modtage Selskabernes Tilbud om saakaldte faste Ansættelser var fjærnet, vedtoges det paa et Fællesmøde mellem Bestyrelsen for 1ste og 3die Afdeling samt Hovedbestyrelsen at godkende det af Selskaberne fremsatte Forslag.

Samtidig vedtoges det at søge oprettet en særlig Afdeling for alle de Smede- og Maskinarbejdere, som beskæftiges ved Sporvejsselskaberne, saaledes at denne Afdeling i Fremtiden i første Instans kan have Ordningen af Arbejdsforholdene paa disse Arbejdspladser i sin Haand.

Fra Maribo.

Tre nydelige Planter.

Der findes vel næppe nogen, som for Alvor vil benægte, at vore Organisationer har bidraget mægtigt til at højne Arbejdernes Dannelse og Intelligents. De ældre Fagfæller, som deltog i Organisationsarbejdet, i Møder og Forsamlinger for — lad os sige 15 Aar tilbage — vil give os Ret, naar vi siger, at der i Løbet af disse Aar er foregaaet en uhyre stor Forandring til det bedre. Naar Fagforeningsmøderne ledes med den fornødne Interesse og Dygtighed, er de en udmærket Skole for Arbejderne, ligesom Bevidstheden om at tilhøre en Organisation, igennem hvilken man paa forskellig Maade er i Stand til at øve Indflydelse paa Arbejdsvilkaarene, er vel skikket til at udvikle den Selvstændighedsfølelse, der er en nødvendig Betingelse for det enkelte Individ.

At der alligevel paa dette Felt endnu ikke er saa lidt tilbage at udrette, det er vel de fleste klar over, og vi er sikkert alle enige om, at naar man træffer paa saadanne Exemplarer, som dem vi nedenfor vil præsentere for vore Læsere, saa bør man ikke lægge Fingrene imellem, naar Talen er om at bibringe dem en bedre Opdragelse og Forstaaelse af de Pligter, der følger med Retten til at betragte sig som Kammerat og Kollega.

(Forts. S. 109)

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, for hvilken Vedk. har betalt
13844	Peter Johan Volfram	København	30/5 58	Kbhv. Afdl. 1	1/6 00	Kbhv. Afdl. 1	16/6 00
13845	Joh. Chr. Christensen	Aarhus	4/11 80	— 1	7/5 00	— 1	2/6 00
13881	Carl Petersen	Jordløse pr. Kallundborg	4/9 75	— 1	26/6 00	— 1	14/7 00
13884	Peter Jensen	Kallehave	11/12 75	— 1	28/6 00	— 1	30/6 00
13893	A. Christiansen	Stege	15/12 75	— 1	23/6 00	— 1	7/7 00
13943	Chr. Andersen					— 1	4/8 00
14252	Georg Madsen	Holbæk	8/9 81	Hillerød	5/5 00	— 1	14/7 00
14310	H. E. Kock			Ringsted	1/12 99	- 1	21/7 00
11363	P. M. Johansen	København	7/3 78	Kbhv. Afdl. 1	17/12 98	— 1	14/7 00
11423	Jens Peter Alfred Møller	Tørslev	12/3 71	— 1	21/1 99	— 1	28/7 00
11491	Ferd. Alexius Christensen	København	17/7 79	— 1	18/2 99	— 1	30/6 00
11892	Johannes Volf Petersen	Aarhus	26/1 81	Aarhus	14/1 99	— 1	4/8 00
12542	Laurits Emil Aug. Hansen	København	4/8 77	Kbhv. Afdl. 1	11/3 99	— 1	5/5 00
12730	J. J. Larsen	Kallehave	5/7 71	— 1	22/4 99	— 1	12/5 00
12834	V. Kneppel	København	16/10 74	— 1	20/5 99	— 1	14/7 00
13050	Chr. Wilh. Aug. Schrader	Flensburg	29/3 81	Helsingør	8/5 99	— 1	14/7 00
13537	Emil Jensen	København	24/3 65	Hamburg	26/8 99	— 1	5/5 00
13578	Ejnar Chr. Petersen	Frederiksberg	29/12 78	Kbhv. Afdl. 1	1/12 99	— 1	28/7 00
13634	Hans Søren Hansen	Helsingør	14/10 51	— 1	27/1 00	— 1	28/7 00
13686	J. Nielsen	København	24/5 71	— 1	10/3 00	— 1	14/7 00
13699	Jens Chr. Jensen	Smørumovre	29/11 73	— 1	27/3 00	— 1	7/7 00
13729	Frantz Vilh. van Norde	København	27/9 80	— 1	6/4 00	— 1	21/7 00
13825	Eduard August Nielsen	—	2/12 79	— 1	15/5 00	— 1	12/5 00
8369	P. Nielsen	Gudme, Slagelse	11/11 44	— 1	24/7 97	— 1	21/4 00
8578	A. Rasmussen	København	25/2 78	— 1	30/10 97	— 1	7/7 00
8783	Chr. E. Lynbeck	—	19/11 56	— 1	29/1 98	— 1	14/4 00
8855	Lauri Johannes Jurva	Ala-Tornie	4/5 70	— 1	2/4 98	— 1	5/5 00
8933	Christen Edv. Sørensen	Klatrup	15/6 67	— 1	23/4 98	— 1	21/7 00
9200	Carl Chr. Therkildsen	Veirup	16/3 74	Middelfart	12/11 99	— 1	30/6 00
9803	Fr. Nielsen	Aasted Sogn pr. Kvissel St.	21/9 77	Frederiksh.	6/5 99	— 1	21/7 00
10063	Johannes Kirkegaard	Thisted	25/4 76	Thisted	13/12 97	— 1	28/7 00
10323	Hjalmer Brøgger	Bogø	4/12 77	Silkeborg	25/3 98	— 1	28/7 00
10368	Otto Em. Rosenkrantz Theil	Næstved	16/6 73	Kbhv. Afdl. 2	2/4 98	— 1	30/6 00
10551	Jens Peter Jensen	Frederikssund	22/2 79	Roskilde	3/7 98	— 1	28/7 00
10992	Chr. Jul. Emil Olsen	Helsingør	19/1 68	Kbhv. Afdl. 5	15/10 98	— 1	11/8 00
11020	Fritz Meyer	København	2/11 78	— 1	9/7 98	— 1	28/7 00
11105	Adolf Frederik v. d. Recke	—	28/4 78	— 1	6/8 98	— 1	21/7 00
11318	C. F. Christensen	Romø	5/3 79	— 1	19/11 98	— 1	28/4 00
11338	H. P. F. Jørgensen	København	29/3 66	— 1	26/11 98	— 1	7/7 00
2102	Fr. Neuhausen	—	70	— 1	7/3 96	— 1	14/7 00
2370	Lauritz Jensen	—	31/12 75	— 1	8/5 96	— 1	21/7 00
2630	Anders Jørgensen	Hjortshøj	28/3 75	Aarhus	18/5 95	— 1	30/6 00
3689	C. Jensen	Randers	7/10 72	Randers	30/3 94	— 1	28/7 00
3989	Sophus Jacob Hansen	København	29/11 75	Vejle	30/6 95	— 1	14/7 00
4640	Johannes Lohse	Kraghave, Falster	25/12 76	Nykøbing	11/5 96	— 1	21/7 00
4733	Sophus Peter Jeppesen	Hallensted, Brønderslev	30/8 78	Randers	5/9 99	— 1	7/7 00
5238	Vald. Peter Emil Olsen	København	13/3 79	Kbhv. Afdl. 1	20/6 98	— 1	7/7 00
5336	H. C. A. Frederiksen	Aarhus	14/8 79	— 1	11/6 98	— 1	7/7 00
6277	Marius Ramussen	Slagelse	9/3 81	Slagelse	1/5 00	— 1	7/7 00
6438	Morten Kayser	København	13/6 77	Kbhv. Afdl. 2	10/10 96	— 1	7/7 00
6535	M. Nielsen	Odense	8/9 76	Odense	3/10 96	— 1	14/7 00
7366	Christen Sørensen	Nyborg	5/9 77	Kbhv. Afdl. 1	9/1 97	— 1	30/6 00
7404	Jørgen Carl Niels Jørgensen	Helsingør	22/1 76	Helsingør	2/2 97	— 1	30/6 00
8266	H. C. Jonassen	København	8/1 61	Kbhv. Afdl. 1	15/5 97	— 1	5/5 00
8297	G. T. Solberg		17/9 67	— 1	29/5 97	— 1	7/7 00
13161	Oluf Julius Olsen	Kirkerup pr. Slagelse	10/4 80	Næstved	28/1 00	Næstved	29/5 00
13539	Anders Madsen Sørensen	Velløv, Randers	30/6 76	Tyskland	5/6 00	—	13/7 00
14380	Jens Jensen					Randers	16/6 00
11514	Andreas Sørensen	Sunds pr. Herning	22/5 81	Svendborg	11/8 00	Svendborg	17/8 00
10827	Volmer Andreasen	Slagelse	16/5 78	Slagelse	5/11 98	Slagelse	25/5 00
3832	Anders Andreas Andersen	Sønder Bjerge	27/10 80	—	19/4 00	—	29/6 00
14504	Peter Hansen Schmidt	Varde	22/1 81	Varde	4/3 00	Varde	10/3 00
6878	Carl Alfred Sim	København	16/10 59	Kbhv. Afdl. 5	16/1 97	Kbhv. Afdl. 5	19/5 00
8498	Hermann Roth	Odense	17/7 77	— 1	24/9 97	— 5	7/7 00
9969	Victor Emanuel Schmith	København	31/3 79	— 5	12/8 98	— 5	3/3 00
2579	Jens Madsen	Aalborg	30/3 58	Aalborg	13/6 98	Aalborg	30/6 00

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelses-dato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, for hvilken Vedk. har betalt
6846	C. P. Christensen Burmeister	Sæby	17/2 65	Aalborg	13/3 97	Aalborg	16/6 00
6839	Anders Peter Christiansen	Bælum	12/10 63	—	6/2 97	—	16/6 00
11347	Hans Martin Jensen Mørch	Aarhus	4/7 76	Kbhv. Afdl. 1	3/12 98	—	28/4 00
5849	J. Christiansen	København	24/12 60	— 2	14/4 94	—	28/4 00
6034	Bengt Severin Svendsen	Alfshøj i Sverrig	28/5 54	Aalborg	5/5 00	—	19/5 00
13478	Niels Nielsen	Aalborg	4/11 80	—	6/12 99	—	4/8 00
14169	C. A. Mønnicke			Helsingør	21/4 00	Helsingør	8/6 00
9208	Peder Lauritz Jensen	Hjørring	7/11 78	Hjørring	1/11 97	Hjørring	15/6 00
12376	Søren Andersen	Bredstrup	15/5 73	Holbæk	5/2 99	Holbæk	22/6 00
7785	H. L. Hansen	Reersnæs	19/2 76	Maribo	11/3 97	Maribo	10/2 00
14293	H. Chr. Therkelsen	Vester Nebel, Jylland	3/6 68	—	11/11 99	—	27/7 00
11929	A. L. Christensen	Nykøbing F.	16/1 59	Nykøbing F.	14/2 99	Nykøbing F.	6/3 00
13292	J. P. N. Ohrberg	—	31/12 76	—	14/1 00	—	18/5 00
10882	Ludvig Berner			—	8/7 98	—	4/5 00

Maribo Afdeling beder os om at meddele følgende:

Smeder C. M. O. Sanderhoff (Medlem No. 1009) kom for nogen Tid siden til „Vulkan" i sin Egenskab som saadan. Da han havde arbejdet i 2½ Dag begyndte han, under Paaskud af, at hans Timeløn var for lav, at gaa rundt i Byen og drikke sig fuld. Pengene til dette Solderi skylder han for en Del endnu, ligesom han fægtede hos Kollegerne paa Værkstedet efter Ævne. Dette Herreliv varede i ca. 8 Dage, hvorefter Sanderhoff forlangte, at Svendene paa „Vulkan" skulde samle Penge sammen til ham til at rejse fra Byen for. Dette nægtede de, og herover maa Sanderhoff være bleven fortørnet; thi skønt han alligevel naaede at rejse fra Byen, (rigtignok efterladende sit Tøj til Gæstgiveren, som han skyldte Penge) saa skrev han strax efter et Brev til Direktør Kiehn og bad denne om Arbejde. Da dette Brev beviser, hvilken daarlig Makker Hr. Sanderhoff er, og da det samtidig illustrerer, at mangelfuld Skoleundervisning for en Del ligger til Grund for denne Mands Opfattelse af sine Pligter overfor andre, saa vil vi nedenfor gengive dets Ordlyd og Orthografi.

Samtidig med, at Hr. Sanderhoff skriver dette Brev til Hr. Kiehn, har han skrevet et Brev til Maribo Afdeling, der strutter af Udgydelser som „gode Kammerater" o. l. Brevet til Hr. Kiehn lyder som følger:

Gonsemagele d. 19. Sept. 1900.

Her Derriktor Kjehei

Jeg Tillader Mig at Forhørre Om Jeg Kunde Blive instilt i en Lønd af en 38 A 40 Ø i Timen Dag vilde Jeg Verre Vilig Til at udføer Alle Distørre Ting Som Jeg havde Begønt pod. Som Derres Verkfør og Formand Ved. at Jeg Kan. Jeg Til Lader Mig at Bede Her Derriktørren Om at Forhørre Derres Verkfør Om ikke Jeg er en Døgtig Mand. og Om ikke Dette Arbejde Som Jeg havde Begønt pod dag Vilde Dig Strax kunde Sed at det er Gaat Men Dag en Del af Detilstedende Verne Arbejder Saa at Jeg Var Fremstilt paa en Lønd af 33 Ø Aapfaadrede Mei til at haalle Op Som Aagesaa, Jeg Gjorte Men Til Traas For dem Som har det. Dag Skal Jeg Verre Vilig til at komme og Smede Dig Større, Ting og Lave Dem efter Derriktørrens Tilfreshed.

Jeg Vilde Samtidig Forhørre Om Dig Vil Gaat gør Mig Reisen der Over igen Dag er Jeg Villig til at komme Strax.

Erbødis
C. M. O. Sanderhoff
Gonsemagele per Ølstøke
Sjelland.

Jeg Beder Her Derriktørren Om et Svar Der po.

* * *

Da Hr. Kiehn havde modtaget dette Brev, kaldte han vor Afdelingsformand for sig og beskyldte ham for, at vor Afdeling forbød Svendene at arbejde for den gældende Minimalløn paa 33 Øre. Vor Afdelingsformand gjorde imidlertid Hr. Kiehn opmærksom paa hvorledes Sagen forholdt sig, og Kiehn leverede ham derefter Brevet til fri Afbenyttelse.

Foruden det her nævnte Eksemplar har P. Christensen (Medlem No. 6677) forstaaet at faa en Kollega til at kautionere for sig, for en hel ny Garderobe, uden at betale en eneste Øre derpaa. Vedkommende Kautionist er Familiefader og fattig.

Den tredie i Rækken No. 2012, Haakonsen, har kun forholdsvis ringe Resultater at opvise; det er nemlig kun lykkedes ham at laane mindre Beløb fra forskellige Kolleger, medens et Forsøg paa at laane en Sum fra Afdelingsformanden mislykkedes. Dette Forsøg paa at laane fortjener at nævnes, fordi Haakonsen foregav at have et Overskud tilgode, som slet ikke existerede.

Vi offentliggør disse Personer, fordi vi mener, at saadan Optræden fortjener at revses skarpt. Hovedbestyrelsen har foreløbigt ikke villet exkludere dem; men vi anbefaler vore Afdelinger, hvor de maatte vise sig, et passe godt paa dem, — maaske der saa kunde blive ordentlige Mennesker af dem. —

Statsbanerne.

Statsbanerne er vedblivende blokeret for Tilgang af Medlemmer af vort Forbund, indtil de indvilliger i at betale en Løn af 33 Øre pr. Time.

Denne Blokade har allerede varet i to Maaneder, og Enden er ikke endnu. Statsbanerne indtager endnu det Standpunkt, som for Aar tilbage indtoges af de private Arbejdsgivere, nemlig det, at de ikke vil forhandle med nogen Fagforening.

Til Trods for den stærke Eftertragten efter de saakaldte faste Pladser, er det dog hidtil lykkes os saa nogenlunde at holde Tilgangen borte, kun ganske enkelte har sat Hensynet til de fælles Interesser til Side og taget Arbejde for hvad Herren vil give, og deres Navne er bleven offentliggjorte i Fagbladet.

Spørger man nu, ja, men hvad skal Enden paa denne sikkert endnu langvarige Blokade blive? Saa svarer vi: Der er ikke andet for os at gøre end at holde ud, til det lykkes os at tvinge Autoriteterne til Hensyntagen. Det forlyder da ogsaa rygtevis allerede nu, at man paa Banen, iblandt „den høje Ledelse", alvorlig omgaas med Tanken om at tilbyde Arbejderne en Lønforhøjelse; men efter Sigende bryder man mest sin Hjerne med at udfinde, hvorledes man bedst kan komme til at give denne Lønforhøjelse, uden at det skal faa Udseende af, at man har givet efter for Fordringen fra Organisationens Side. Hvor latterligt! I Stedet for loyalt at forhandle denne ligefremme Sag med de bestaaende Organisationer, saa støtter man paa alle mulige Maader en Forening, som er oprettet paa Værkstedet i København, og som nærmest er et „Arbejdernes Værn" om igen.

Saalænge der overhovedet har bestaaet en Fagforeningsbevægelse, har saadanne Forsøg paa at danne Separatorganisationer været kendte, og der er ingen Tvil om, at man ogsaa i Fremtiden vil blive Vidne til noget saadant, — vi har jo f. Eks. nu den saakaldte „kristelige Bevægelse", — hvad andet er den vel, end et rent og skævt Forsøg paa at fri sig for de Forpligtelser, som nødvendigvis følger med at staa i en Organisation, der gør Fordring paa at have Indflydelse paa Arbejdsvilkaarerne, og saa dog samtidig i Ly af denne Organisation søge at tage hvad der falder af i Form af højere Løn, kortere Arbejdstid og større Respekt hos Arbejdskøberne. Alt dette er jo saare menneskeligt.

Vi kan foragte de Mennesker, der saaledes forraader deres egen Stands Interesser, men vi forstaar i alt Fald, hvad der er Bevæggrunden, og har man først sat sig lidt ind i vore Organisationers Kampe og Besværligheder i de senere Aar, saa ved man ogsaa, at vel kan den Art Bevægelser i enkelte Tilfælde skade os øjeblikkeligt; men i Længden at hæmme os i vore Bestræbelser for at blive den med Arbejdskøberen ligestillede Faktor i Arbejdsforholdet, det er de ikke i Stand til.

Men naar nu Talen er om Arbejdsgiveren, i dette Tilfælde Staten repræsenteret af en Række af stive og stokreaktionære Embedsmænd med Baron og Storagrar Juul af Ryssensten i Spidsen, saa er det umuligt at tænke sig, at Spekulation i en Splittelsesforening som den der her er Tale om kan bunde i andet end et af to Ting, — enten maa det være den reneste Dumhed, der ikke tillader d'Hrr. at se en eneste Smule længere end til deres egen Næsetip, — eller ogsaa er det Herskesygen — Lysten til at holde Arbejderne nede — der er det bestemmende. Junkeren, der til daglig Brug kun nævner den Slags Folk som „Rakket", „socialistisk Rak", har opdaget, at der indenfor Arbejdernes egen Kreds ikke altid er det bedste Sammenhold, — en af Mestrene kom en Dag krybende paa alle fire og fortalte ham noget om en Splittelse iblandt Arbejderne, — og nu skal denne „Splittelse", som i Virkeligheden slet ingen Splittelse er, bruges til at nægte Arbejderne den Løn, som Fagforeningen har forlangt, skønt den snarere er for lille end for stor i Forhold til Lønnen paa andre Værksteder.

Kolleger paa Banens Værksteder! I bør være paa Eders Post! Glem ikke, hvad Sammenhold og Udholdenhed formaar overfor en halstarrig Modstander. Vi har en solid Organisation, og vi har vore Repræsentanter i Statens og Kommunens Styrelser. Dette vil bryde selv den stupideste Reaktion fra oven.

Tak!

Ved nærværende bringer jeg en hjertelig Tak til mine Kolleger for den Hjælp, de har ydet mig under min lange Sygdom. Jeg har modtaget 73 Kr. 70 Øre, hvorfor jeg takker mine Kammerater fra Viadukten til den nye Godsbanegaard.

Medlem 6701, *C. G. Larsen.*

Larsen kom til Skade midt under sit Arbejde den 8. September, og det er tvivlsomt, om han genvinder sin Arbejdsævne. *Red.*

Lønstatistik.

I disse Dage omsendes til vore Afdelinger og Klubber Schemaer til en almindelig Lønstatistik for hele Faget. Samtidig udsendes der en Vejledning angaaende Fremgangsmaaden ved Udfyldningen og Indsendelsen af Schemaerne.

Wi anmoder vore Medlemmer om af al Kraft at være os behjælpelig med at faa denne Statistik til at blive et fuldt ud paalideligt Billede af, hvorledes baade Timelønnen og Akkordfortjenesten er og vi kunne saa meget lettere rette denne Anmodning til vore Medlemmer, som de Spørgsmaal vi stiller, kun er meget faa og klare. Det gælder da blot om, at hvert enkelt Medlem af vort Forbund føler det som sin Pligt *nøjagtigt at udfylde* det ham udleverede Schema *og derefter aflevere det til sin Klub- eller Afdelingskasserer* senest Lørdagen den 10. November.

Sidst vi udarbejdede en Statistik for hele Landet var i Efteraaret 1898, altsaa for to Aar siden. Denne Statistik har været os i høj Grad til Nytte, naar der er stillet Fordringer om Lønforhøjelse paa de enkelte Værksteder, ligesom vi have været i Stand til at sammenligne vore Lønninger med Lønningerne i Udlandet. Foruden at det saaledes er af den allerstørste Betydning at have en paalidelig Statistik i Øjeblikket, hvad vi senere skulle nærmere pointere, saa er det af ikke mindre Betydning for os senere hen at kunne se tilbage paa de svundne Aar og derigennem bevise Lønsatserne og Svingningerne til de forskellige Tider, under de forskellige Konjunkturer.

Naar det i Øjeblikket ganske særligt gælder om at tilvejebringe statistisk Materiale, saa skal vi erindre om, at vore Overenskomster, saavel med Fabrikantforeningerne som med Skibsbyggerierne udløber til 1. April næste Aar. Da der rimeligvis i Tidsrummet 1. Januar til 1. April i den Anledning vil blive foretaget Forhandlinger om en almindelig Revision af Timelønningerne, vil vore Medlemmer forstaa, hvor nødvendigt det er, at de alle uden Undtagelse opgiver deres Indtægter efter de af Hovedbestyrelsen fastsatte Regler.

Altsaa Haanden paa Værket alle Mand! Saa vil vi om to Maaneder have et fuldstændigt Billede af Lønforholdene i vort Fag.

Benyt Overenskomsten af Marts 1900.

Husk i alle Tilfælde, hvor der foretages Nyvalg af Tillidsmænd, at indsende Meddelelse derom til Hovedbestyrelsen, saaledes at dette kan blive meddelt videre til Fabrikantforeningen og til vedkommende Fabrikant.

Klubberne anmodes endvidere om at holde sig nøje til Overenskomsten, samt de til for Klubtillidsmændene udsendte Vejledninger, i alle Tilfælde, hvor der rejses Krav overfor Fabrikanten eller Mesteren; det være sig af en hvilken som helst Art.

Husk, at Tillidsmandens Pligt er, saalænge han beklæder saadan Stilling, at varetage Kammeraternes og vor Organisations Interesser overfor Arbejdsgiveren, og husk, at Fabrikanterne ere ikke enebestemmende i Arbejdsforholdene.

Klager, som ikke direkte lader sig ordne, bedes straks indsendte igennem Afdelingen til Hovedbestyrelsen.

Skibsbyggerierne.

Helsingørs Jernskibs- og Maskinbyggeri holdt d. 27. September Generalforsamling under Ledelse af Overretssagfører *Paludan.*

Formanden, Overdommer *Rosenstand,* aflagde Beretning og Regnskab.

Der var i Aarets Løb ikke forefaldet særlig store Begivenheder, men Driften var uforstyrret gaaet sin jævne, rolige Gang. Omsætningen havde andraget ca. 3,524,000 Kr. eller ca. 300,000 Kr. mere end forrige Aar. Der var ialt beskæftiget 1022 Personer, Lærlingene medindbefattede, med en Gennemsnitsløn af 1076 Kr. 95 Øre, eller noget mere end forrige Aar. Paa Grund af den høje Diskonto og de dyre Kulpriser vare Driftsomkostningerne stegne ret betydeligt.

Overskudet udgjorde 268,954 Kr. 90 Øre eller ca. 13 pCt. af Aktiekapitalan, hvoraf det foresloges at udbetale *6 1/2 pCt. til Aktionærerne* og at henlægge 110,000 Kr. til Reservefonden, der herved naar en Størrelse af ca. 205,000 Kr. Fremdeles foresloges det at henlægge 5000 Kr. til et Pensionsfond for Funktionærer og Mestre der paatænktes oprettet af disse med Støtte af Selskabet.

Ved Ulykkesforsikringslovens Ikrafttræden havde Selskabet besluttet selv at overtage Forsikringen og dannet et særligt Forsikringsfond. Erfaringer for især syntes at vise, at dette vilde betale sig udmærket.

Siden Udvidelsen i 1896 havde Værftet navnlig lagt an paa at være Reparationsværksted, og Udviklingen var ogsaa gaaet i den Retning, idet Reparationskontoen siden 1896 var bleven fordoblet. Der var ialt i det forløbne Aar foretaget 182 Reparationer og afleveret 4 Nybygninger.

For Øjeblikket havde Værftet saa mange Bestillinger under Arbejde, at det vilde være optaget dermed det meste af Aaret 1901, saa dersom Reparationsarbejdet fremdeles gik godt, var der al Grund til at se Fremtiden i Møde med Fortrøstning.

Selskabet havde for nylig foretaget Prøvetur med en ny Passagerdamper til Rusland, som havde overtruffet alle Forventninger, saavel med Hensyn til Hurtigheden som Besparelse i Kulforbruget, ligesom den i sin Udstyrelse overgik alt, hvad der endnu var præsteret herhjemme af Passagerdampere. Selskabet forventer derfor flere Bestillinger fra dette Selskab.

Angaaende Udsigterne for det kommende Aar, oplystes det endvidere, at Selskabet havde Bestilling paa en Dampfærge til Tyskland, samt en Damper til Esbjerg-Parkeston-Ruten. Denne sidste med moderne Udstyrelse for Kahytspassagerer, Elektrisk Lys, samt for Transporten af Kød, Fisk og Smør forsynet med Isafkølingsmaskiner. Disse og andre mindre Bestillinger androg tilsammen et Beløb af 1,600,000 Kr.

Angaaende Selskabets Forhold til Arbejderne, da meddelte Hr. Rosenstand, at dette maatte siges at være udmærket. I saa Henseende henviste han til de bestaaende Overenskomster med Organisationerne, der virkede fuldt ud tilfredsstillende.

Til et Spiselokale til Arbejderne samt en ny Kontorbygning besluttedes at anvende ca. 70,000 Kr.

Der gaves Decharge.

Til Medlem af Bestyrelsen genvalgtes Landsthingsmand, Birkedommer *Høst.*

Ligeledes genvalgtes Revisorerne.

* * *

I København synes der nu ogsaa at skulle komme Liv i Skibsbyggeriet igen. B. & Wains har saaledes modtaget meget betydelige Bestillinger, efter at der i lang Tid næsten intet har været at bestille paa flere af dette Selskabs Værksteder. Det vil dog rimeligvis vare noget, forinden Virkningerne heraf vil spores i vort Fag, da der først skal træffes Forberedelser og i Reglen ventes en rum Tid paa Materialerne fra Udlandet.

Holmen.

Lørdagen den 13. afholdtes et Agitationsmøde for Smede og Maskinarbejdere paa Statens Orlorgsværft, „Agitationsmøde" — dette Ord synes jo nu næsten at tilhøre en svunden Tid; vi behøver ellers ikke at agitere, ganske simpelthen af den Grund, at saa godt som alle nu er organiserede.

At det er noget anderledes paa Holmen, har sin Grund i de Tilstande, hvorunder Statens Arbejdere holdes ude fra Indflydelse paa Arbejdsvilkaarene.

Der var stor Begejstring paa Mødet, og man skiltes med Løftet om, at snart skulde der ikke findes en Smed eller Maskinarbejder paa denne Arbejdsplads, som ikke tilhørte vort Forbund. — At der nu er Alvor i Sagen,

ser man deraf, at vi allerede nu har ca. 200 Medlemmer derude. Autoriteternes Modstand imod vore Krav vil da sikkert ikke holde ret længe; den kan nemlig kun holde, saalænge der er Uenighed blandt Arbejderne.

Lock-outen i Hamborg sluttet.

Den i forrige Fagblad omtalte valgte Komité underhandlede den 19de Sept. med et Udvalg af Værftejernes Forbund, hvor der opnaaedes Enighed om en Afslutning af Lock-outen.

Resultatet deraf var: Alle tidligere beskæftigede Arbejdere paa Værfterne, hvor Arbejdet var forladt, kunde tiltræde deres tidligere Pladser, hvorefter en Revision af Akkordpriserne skulde foretages, saaledes at de af Arbejderne fremstillede Krav straks skulde behandles af et dertil nedsat Udvalg af Arbejdere og Arbejdsgivere.

Dernæst indvilligede Værftsejerne i at indrette Spiselokale med Varmeanlæg for de paa Værfterne arbejdende Svende, hvorimod den vigtigste Fordring, Lønforhøjelsen, ikke paa noget Punkt blev efterkommet.

Ved en den 22. September afholdt Generalforsamling forelagde Komitéen det opnaaede Resultat, som vedtoges med ca. 2500 Stemmer mod 986.

Hvorefter man besluttede, at de Arbejdere, som ikke straks fik Beskæftigelse, vedblivende skulde understøttes af Strejkefondet.

* * *

Paa Grund af forholdsvis stor Arbejdsløshed paa Skibsværfterne i Hamborg, frabedes Tilgang af Smede og Maskinarbejdere indtil bedre Arbejdsforhold indtræffer.

Fra Sverrig.

Den tidligere omtalte Lønbevægelse paa Motala Værftet, der en Tid saa ret truende ud, er i Midten af forrige Maaned bilagt med det Resultat, at samtlige Metalarbejdere have erholdt et Løntillæg af 4 Øre pr. Time. Kun nogle faa, der var over 60 Aar, maatte nøjes med 3 Øres Tillæg.

Vi skulle senere komme tilbage til denne Sag, der har saa stor Betydning ogsaa for os.

Slettede Medlemmer genoptagne

(Udstreges af Protokollen).

10808	J. C. Arnesen.
764	J. F. Jensen.
4968	N. V. E. Jensen.
13745	Claudius Jørgensen.
10830	A. C. Nielsen.
12793	Ferd. Jensen.
9190	J. P. Olsen.
4936	P. C. M. Sørensen.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 5430, M. Tranberg (Købh Afdl. 1).
- 9699, Vilh. Ide (Esbjerg).

Nr. 7705, V. Overgaard, har atter **fundet** sin Bog.

Fejltagelser.

Ved beklagelige Fejltagelser fra vedkommende Tillidsmænds Side ere følgende Medlemmer optagne blandt slettede Medlemmer:

Nr. 13745, Claudius Jørgensen,
- 10830, N. C. Nielsen.

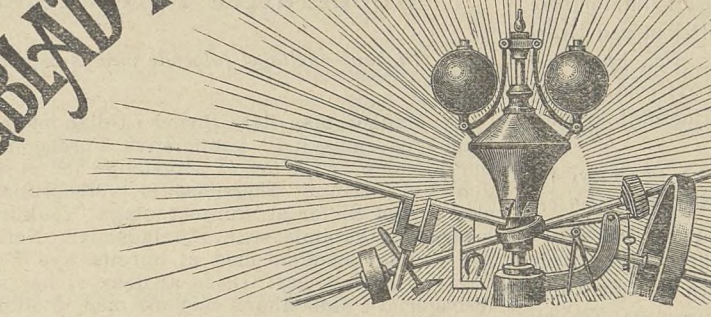
Idet vi herved retter Fejltagelsen, beder vi de paagældende Medlemmer undskylde.

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Frederiksgade 42, 1.
Aalborg, J. Christensen, Urbangade 15, 1. $12^1/_4$-1. $6^1/_2$-$7^1/_2$.
Assens, H. P. Rasmussen, Nygade.
Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36.
Fredericia, Smed C. M. Jensen, Bjergegade 66. Udbt. til Rejs. 6—7 Aften.
Frederikshavn, L. Jensen, Barfredsvej $12^1/_2$-$1^1/_4$, $6^1/_2$-$7^1/_2$.
Holstebro. C. Madsen, Sønderland. 6—8.
Hadsund Mariager, Smed R. Hansen, Cimbria pr. Mariager.
Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen. $7^1/_2$—$8^1/_2$. $11^1/_2$—$1^1/_2$. 5—7.
Hillerød, J. Hasselbalck, Chr. Hansens Vej. $12^1/_2$—1, $7^1/_2$—8 Aften.
Hjørring, Smed Adrias Jensen, Kolsmissigade 16,^{2}. 6—8, Søndag 12—2.
Holbæk, Langhoff Petersen, Smedelundsgade 40, 2. $6^1/_2$-8.
Horsens, H. Røpke, Haumannsgade 2, St.
Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvei.
Kallundborg, C. Christensen Missionshjemmet 12. $12^1/_4$—$12^3/_4$, 6—7.
Kolding, Th. Hansen, Allegade 12. $12^1/_4$—$1^1/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Korsør, Smed J. A. Jensen, Adr. Murer Kristensen, Halskov.
København, Larsleistræde 1, Stuen. 9—11.
Maribo, Th. Larsen, Kiehns Vei 79. K.
Middelfart, O. Petersen, Teglværksgade.
Nakskov, Sofus Larsen, Tilegade 258. 1-$1^1/_2$, 6—8.
Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkerstiftelsen. 6—7.
Nørresundby, L. Jensen, Bondrursgade 8. 12—1.
Nykjøbing, Mors, J. Johnsen, Asylgade 26. 7—8.
— Falster, M. Frandsen, Kraghavevej. 6—7, Søndag 10—12.
— Sjælland, L. P. Larsen, 6—7.
Nyborg, H. L. Christiansen, Vestre Boulevard 18. $12^1/_2$-1, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. $12^1/_4$—1. Udbt. til Reis. $6^1/_2$-$7^1/_2$.
Præstø, J. A. Sørensen, Adelgade. 6—7.
Randers, P. Krogh, 12—1, 6—7, Stalgaardsgade 15.
Ribe, J. Poulsen, Præstegade 390. 6—7.
Roskilde, Smed P. Jensen, Rughavevænget.
Rønne, H. F. Jørgensen, Vinkelvei 9.
Silkeborg, M. Jensen, Winthersvei.
Skive, Chr. Lorentsen, Østerbro.
Slagelse, Ant. Rasmussen, St. Pedersg. 24 E. 6—$7^1/_2$.
Sorø, J. Hansen, Baggaden 67. Udbt. 6—8 Aften.
Stege, Chr. Eriksen, Raadhusstræde. 12—1, 6—8.
Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhildsvej 3. 12—1, 6—7.
Thisted, C. Dysted, Nørregade.
Varde, H. P. Hansen, Søndergade. 6—7.
Veile, J. Vogelsang, Vesterbrogade 1, Stuen. $12^1/_4$-$12^3/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46.
Vordingborg, A. P. Petersen, Adresse Smedem. Nissen, træffes fra 12—1 Middag.

Redigeret af *J. A. Hansen.*
Trykt i A. S. "Phønix", Lützhöft-Petersen, Niels Juelsg. 6, Kbhvn. K

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund

Nr. 15 | November 1900 | 12. Aargang

Det andet ordinære Repræsentantskabsmøde.

Som bekendt besluttedes det paa vor Kongres i Fjor at oprette et Repræsentantskab indenfor Forbundet, der skulde bestaa af en Repræsentant for hver af vore Afdelinger, som tæller over 20 Medlemmer. Aarsagen til dette Repræsentantskabs Oprettelse var den, at der hos Provinsafdelingerne var et Ønske oppe, om at faa nogen større Indflydelse paa Forbundets Ledelse i den Tid, der ligger imellem Kongreserne. Det var jo for saavidt ikke til at undres over, at en saadan Trang var til Stede, naar man ved, at Hovedbestyrelserne for flere af Landforbundene bestaar af Folk, der til Dels er bosatte i Provinserne.

En saadan Ordning var man imidlertid paa det rene med vilde være uheldig for vort Vedkommende, da det rimeligvis vilde være umuligt, at finde saadanne Kolleger i vort Fag i Provinserne, der altid kunde være rede til at rejse til København til Hovedbestyrelsesmøde, naar der blev kaldt paa dem.

Det var da heller ikke Lyst til at deltage i den daglige administrative Ledelse, der gjorde sig gældende, men derimod til at være med, naar det drejede sig om Spørgsmaal af mere indgribende Natur for Organisationen. Dertil var det, at Repræsentantskabet oprettedes, og det viste sig da ogsaa hurtigt, at der skulde blive god Brug for denne nye Institution. Under Lockouten i Fjor var Repræsentantskabet sammenkaldt ekstraordinært ikke mindre end 3 Gange, og der skaffedes, ved at man her ligesom havde en bredere Bacis for Forbundets Ledelse, rent naturligt derved en betydelig større Styrke til Gennemførelsen af de tagne Beslutninger.

I Følge Lovene afholder Repræsentantskabet ordinært Møde hvert Aar i November Maaned, og i Henhold hertil var det andet ordinære Møde sammenkaldet til Lørdagen den 10. November. Mødet afholdtes i Salonen Kæden, Dr. Tværg. 55, med følgende Dagsorden:

1. Beretning om Virksomheden i det forløbne Aar.
2. Opsigelse af samtlige Overenskomster med Skibsbyggerierne samt Fabrikant- og Mesterforeningerne.
3. Fordringerne til Arbejdsgiverne, herunder Forslag fra Horsens Afdeling.
4. Beretning fra Aktieselskabet „Aurora".
5. Forslag om Oprettelse af en Hjælpekasse.
6. Spørgsmaalet om Oprettelse af Industriforbund.
7. Forhøjelse af Kontingentet for Tiden mellem 1ste December og 1ste April. (Odense Afd.)

Som man ser, en omfattende og betydningsfuld Dagsorden, og Mødet varede da ogsaa, med en Times Afbrydelse, fra Kl. 10 Fmd. til Kl. 8½ Aften, til hvilken Tid man havde slidt sig igennem samtlige 7 Punkter, hvorefter man skiltes med den Bevidsthed, at have tilbragt en interessant Dag med at drøfte og vedtage Beslutninger for den kommende Tid.

Da der i den nærmeste Tid vil blive trykt og omsendt et fuldstændigt Referat af hele Mødet til samtlige Afdelinger, for at disse ved Afholdelse af Møder kan gøre samme bekendt for Medlemmerne, er det ikke vor Hensigt her at komme nærmere ind paa dette; men vi skulle indskrænke os til at notere nogle af Udtalelserne, som under Beretningen fremkom fra Formanden og Hovedkassereren.

Formanden: Paa det første ordinære Repræsentantskabsmøde, den 18. November i Fjor, blev det paalagt Hovedbestyrelsen at ordne to meget vigtige Spørgsmaal. Det ene af disse var Spørgsmaalet om Forhøjelse af vort ugentlige Kontingent til en Krone, og det andet var vor Stilling til de samvirkende Fagforbund. Med Hensyn til Kontingentforhøjelsen, da lykkedes det os vel ikke, som Repræsentantskabet havde vedtaget, at gennemføre en Krone, men derimod at sætte det til 75 Øre. Det havde da ogsaa vist sig, at dette Kontingent havde sat os i Stand til, forsaavidt at opfylde de store Krav, der sidste Sommer var stillet til vor Kasse — at samle os en ikke ringe Formue.

Spørgsmaalet om vor Stilling til de samvirkende Fagforbund havde væsentlig fundet sin i alt Fald foreløbige Afslutning ved Delegeretmødet og Generalforsamlingen, som

sidste Foraar afholdtes indenfor Landsorganisationen. Hovedbestyrelsen havde ved denne Lejlighed fremsat en Række af Forslag, som der jo paa anden Maade var gjort Rede for og som i det væsentligste blev gennemførte.

Det forløbne Aar havde et ret betydeligt Antal mindre Arbejdskonflikter at opvise, men kun en (Strejken paa Helleruр Skibsværft) havde havt større Omfang. Paa denne Arbejdsplads var Arbejdsforholdene iøvrigt nu ret gode, efter at det var lykkedes at faa affkaffet et temmelig rigoristisk Arbejdsreglement.

Samtlige disse Konflikter var faldet ud til Fordel for Arbejderne; derimod har vi endnu en Del Konflikter, som ere ret ubehagelige. Der strejkes saaledes paa Cementfabriken Dania, fordi en Direktør vil forbyde to af Arbejderne at være Medlem af Forbundet. Arbejdsgiverforeningen er i Færd med at undersøge Sagen, der rimeligvis i den nærmeste Tid vil komme for den permanente Voldgiftsret.

Hos Fabrikant Leneth i Kolding arbejder en Skruebrækker, samt en kristelig Smed, der var Medlem af Forbundet, saalænge der var nogen Understøttelse at faa. Nu har vore Medlemmer maattet forlade Værkstedet, da det blev uudholdeligt at arbejde sammen med disse Elementer. Værkføreren paa dette Værksted er ogsaa gammel Skruebrækker.

Endelig har vi Blokaden overfor Statsbanens Værksteder. Denne er selvfølgelig for Tiden ikke meget effektiv, og det er muligt, at vi kommer til at tage under Overvejelse at erklære Strejke her. Det ser jo nemlig ret underligt ud, at disse Værksteder vedblivende nægter at betale den samme Timeløn, som betales paa andre Værksteder. Selvfølgelig er de for Tiden herskende daarlige Arbejdsforhold i vort Fag en god Støtte for Staten i dens Modstand mod vore retfærdige Krav.

Taleren gik derefter over til en kort Omtale af Overenskomsten af Marts 1900, der havde været Aarets store Begivenhed. For en Del havde denne vel ganske svaret til de Forventninger, som man nærede til den, for saavidt som den ligesom havde skaffet os fast Grund under Fødderne. Det havde dog vist sig svært mange Steder at faa Fabrikanterne til at overholde samme, saavel med Hensyn til Minimallønnen som med Hensyn til Anerkendelse af Tillidsmanden. Paa den anden Side havde det ogsaa i mange Tilfælde vist sig svært at faa vore egne Medlemmer til at forstaa og benytte Overenskomsten, og Taleren bad Repræsentanterne virke for, hver i sin Afdeling, at man ikke alene paatalte alle Tilfælde, hvor der fra Arbejdsgiverens Side forelaa Brud paa Overenskomsten; men at de ogsaa selv nøje holdt sig til de i samme fastsatte Regler for Samarbejdet paa Værkstederne.

Jøvrigt sluttede Formanden sin Beretning med at udtale sin Tilfredshed med Afdelingernes Arbejde i det forløbne Aar.

Hovedkassereren gav derefter en med Opmærksomhed fulgt detailleret Oversigt over Forbundets finansielle Status og sluttede med en Beklagelse over den omfattende og tilsyneladende tiltagende Arbejdsløshed, ligesom han stillede i Udsigt, at man eventuelt henimod Marts næste Aar kunde blive nødsaget til at nedsætte Arbejdsløshedsunderstøttelsen.

Efter en kort Diskussion mellem Repræsentanterne for Afdelingerne 1, 2 og 3 i København samt Formanden, godkendtes Beretningen enstemmigt.

Dernæst gik man over til Beretning fra de forskellige Afdelinger, hvis Repræsentanter havde noget at forebringe; men angaaende dette henviser vi til det trykte Referat.

Kooperative Foretagender.

Vi have modtaget følgende med Anmodning om Optagelse.

Medens man flere Steder i Udlandet er naaet langt frem med Hensyn til kooperative Foretagender, har vi her hjemme været meget ængstelige for at søge frem ad den Vej. Denne Ængstelse er velbegrundet, thi der skal meget til for at kunne optage Konkurencen med bestaaende kapitalstærke Foretagender. Netop fordi vi har været varsomme med at oprette nye Foretagender, har vi i Reglen haft Glæde af dem, vi har startet. Fællesbageriet i København nævnes med Stolthed, som et af vore bedste kooperative Foretagender. Det er en meget rentabel Forretning og har været til uendelig Gavn for de københavnske Arbejdere. I Provinserne findes en Mængde Fællesbagerier, der, om de end ikke alle ere lige godt økonomisk funderede, har en stor Indflydelse paa Brødpriserne.

I nogle Byer har Arbejderne oprettet Bryggerier, men den Forretning har kun i enkelte Tilfælde vist sig at være særlig fordelagtig.

I samme Forbindelse kan maaske nævnes de saakaldte „Kulforeninger“, som Provinserne har fostret. Igennem disse opsparer Arbejderne om Sommeren en Sum Penge, saaledes at de mod Efteraaret kan købe deres Forbrug af Kul og Kokes i Fællesskab, og derved opnaa rimeligere Vilkaar, end naar de skulde købe enkeltvis i smaa Partier.

Om alle de her nævnte Forretninger gælder, at Arbejderne omfatter dem med stor Kærlighed og glæder sig for hver lille Fremgang, der kan noteres.

Mærkeligt nok kan Svendborg Margarinefabrik, der er det yngste og rimeligvis største Arbejderforetagende her i Landet, ikke glæde sig ved samme Popularitet. Sagen er, at denne Fabrik fra første Færd har været forfulgt af Uheld. Da Arbejdsmændene købte Fabriken, savnede de aabenbart Midler til at drive den for, og til en Margarinefabrik skal der netop Penge, mange Penge. Hertil kom, at man nogle Gange har været uheldig med Produktet, hvad der vel havde sin Aarsag i gamle forældede Maskiner. Nu er man imidlertid kommen paa ret Køl derovre i Svendborg. I Sommer har man faaet Raad til at anskaffe sig helt nye Maskiner, og det er en Selvfølge, at Fabriken derved er bleven indrettet paa det mest moderne, saa den utvivlsomt kan levere det bedste Produkt. Det gælder imidlertid nu om at skaffe den fornødne Omsætning, saaledes at Fabriken kan give et ordentligt Overskud. Fabriken kan producere 14,000 Pd. Margarine pr. Dag, og naar dette kan sælges, da vil den kunne give et betydeligt Overskud aarlig. Nu lyder jo 14,000 Pd. pr. Dag helt stort, men naar man erindre, at der sælges 102,000 Pd. pr. Dag her i Landet, saa er det ikke ubeskedent at vente, at Arbejdernes egen Fabrik kan komme til at levere de 14,000 Pd., det er jo dog kun $^1/_7$ af hele Salget. Der bliver i denne Tid overalt i Provinserne virket for at bringe Salget op, saaledes at Fabriken kan komme til at gaa med fuld Kraft. Vi vil gærne lægge et godt Ord ind hos vore Standsfæller i alle Fag, for at de deltager i denne Agitation, thi det er selvfølgelig af største Betydning for *alle Arbejdere*, at de kooperative Foretagende, vi har, kan blomstre, paa det at der stedse kan blive oprettet flere og flere. Saa beder vi da vore Standsfæller agitere indbyrdes, for at alle vore Hustruer hos deres Købmænd kræver Svendborg Margarine, og har han det ikke, bør de bestemt forlange, at han skal skaffe det. Stiller en Købmand sig uvillig hertil saa køb aldrig for en Skilling hos ham, men gaa til en anden, som ikke *boykotter* Arbejdernes Margarinefabrik. *S. n.*

Til ovenstaaende skal vi bemærke, at vi ønske Arbejdsmændene alt mulig Held med den af dem startede Fabrik. Det var sikkert ønskeligt, om Arbejderne i større Grad end hidtil sluttede sig om den kooperative Tanke; thi vi staar her overfor et Middel til ikke alene at virke regulerende paa Salgspriserne paa vore Livsfornødenheder, men ogsaa til at styrke og fundere vore Organisationer indadtil. Vor Fagforeningsbevægelse er en Klassekamp, hvor vi (Arbejderne) søger at vinde frem til større Magt og Indflydelse i Samfundet, og lad os da ikke glemme at benytte et saa vigtigt Kampmiddel, som den kooperative Bevægelse er. *Red.*

De nye Medlemsbøger.

Vore nuværende Medlemsbøger kan som bekendt ikke bruges længere end til Nytaar, og Hovedbestyrelsen har da ogsaa allerede de nye færdige. De ere omtrent som de gamle, kun enkelte nødvendige Forandringer ere foretagne. Der er dog et mindre Antal Blade i, end i de gamle, ligesom de ere fabrikerede af tyndt, men godt Papir, for at gøre dem saa spinkle og sirlige som muligt, uden derfor at berøve dem deres Styrke. Den fremtræder i smukt brunt Shirtingsbind, ligesom der til hver Bog følger et Futteral, som Medlemmerne dog maa betales med 10 Øre, medens selve Bogen leveres gratis. Skulde enkelte Medlemmer *ikke* ønske Futteral, kunne de selvfølgelig spare deres 10 Øre, og erholde Bogen gratis udleveret. Men Hovedbestyrelsen har ganske vist forudsat, at alle eller saa godt som alle Medlemmer købte Futteral, for dermed at beskytte Bogen, der skal vare i 6 Aar, saa meget som muligt.

Da hvert Medlem beholder sit Nummer, vil enhver kunde inse, at Ombytningen af Bøgerne vil være et meget stort Arbejde, som baade kræver Tid, og for at Fejl kan undgaaes, Paapasselighed fra vedkommende Fnnktionærs Side, og det vilde derfor være ønskeligt, om vi allerede den 1. Decbr. kunde paabegynde dette Arbejde. En Betingelse herfor er imidlertid, at nogle af Medlemmerne betale deres resterende Kontingent for i Aar allerede i Novbr., eller saa snart de ser dem i Stand eller har Lejlighed dertil. Dette er egentligt ikke noget nyt for vore Medlemmer. Det er os bekendt, at enkelte, allerede først i Novbr. Maaned betalte Aaret ud. Men hvis mange vilde følge denne Opfordring, vilde det lette Administrationen ved dette Arbejde betydeligt, ligesom det vilde spare Forbundet for en Udgtft, idet man vil blive nødsaget til at antage en betydelig Medhjælp, hvis *alle Medtemsbøgerne* skal ombyttes i den sidste Halvdel af Januar.

Fremgangsmaaden bliver da den, at Medlemmerne indbetale deres Kontingent *for dette Aar* saa snart som muligt, og afleverer sin Bog til Afdelingskassereren, *efter at have skrevet sin Adresse* paa den indvendige Side af Bindet, for at den nye Bog kan sendes ham derefter.

Skulde der være Fejl i den gamle Bog ved Navnet, Fødselsdag, Aarstal e. l. bedes en Meddelelse herom paa en Seddel indlagt mellem Bindet og første Blad.

Derefter sender Afdelingskassereren Bogen ind til Hovedkontoret, der udskriver den nye Bog og tilbagesender den snarest.

Skulde noget Medlem ønske *at beholde sin gamle Bog*, bedes en Meddelelse herom ligeledes indlagt mellem Bindet og første Blad, hvorefter den vil blive retourneret tilligemed den nye Bog.

Altsaa, Kolleger! Indbetal Eders resterende Kontingent for dette Aar, saa snart som muligt, saa vi kan komme i Gang med Udstedelsen af de nye Bøger.

Det er en Selvfølge, at der ikke kan udstedes nogen ny Bog, forinden Kontingentet paa den gamle er fuldt indbetalt.

Med kollegial Hilsen
Vald. Olsen.
Hovedkasserer.

Til vore ærede Kolleger!

Ved lang Arbejdstid, vi mener udover de 10 Timer, højner vi ikke vor Løn, men skaber Arbejdsløshed iblandt os, og derfor er det vores Mening, at arbejde hen til at afskaffe alt Overarbejde paa nyt Arbejde paa Fabrikkerne. Derimod kan vi selvfølgelig ikke undlade at arbejde over paa Reparationer, hvor det faktisk er nødvendigt, særligt da vor Hovedledelse har undladt at tage det Punkt med under Forliget, men derimod har indflettet, at Overarbejde maa ikke nægtes.

Hr. J. A. Hansen har senere paa et Møde i de samvirkende Klubber, hvor dette Spørgsmaal var oppe, henvist til, at Medlemmerne selv skulde sørge for at faa Overarbejde afskaffet, da det jo faktisk er nemmere for Hovedledelsen at tiltræde denne Fordring, naar først Klubberne selv har afskaffet det.

Forresten kom Hr. J. A. Hansen med den Undskyldning, at han ingen Materiale havde at fremvise, skønt baade Hr. Hansen og flere af Hovedledelsen godt ved, at det er en ren Mani med Overarbejde, ja, der er endog Saisoner, hvor der arbejdes over i flere Maaneder, og saasnart saa Overarbejdet ophører, begynder man at afskedige Folk. Den Uskik bør ikke finde Sted under de nu fremskridende og oplyste Tider; ja, vi har jo Exempler paa, at naar en Mand har nægtet at arbejde over fra 6—8, har han strax sin Afsked, hvad vi kan takke Forliget for. Derfor beder vi de forskellige Afdelinger, samt Kolleger over hele Landet at anmælde til Hovedledelsen, hvor der er meget Overarbejde, eller hvor Tvang og andre Midler anvendes, saa d'Hrr. ikke kan undskylde sig endnu en Gang med, at de intet Materiale har at fremvise, naar de skal forhandle d. 1. April. Vi vil jo gerne vise de gode Fabrikanter, hvad vi ønsker paa det Omraade, og ikke som nu, „vil den Ene ikke, saa skal den Anden nok komme til det", siger de, men det vil vi ikke finde os i, det skal være ens for alle.

Med kollegial Hilsen
Klub 18. København.
B. Caspersen, Formand.

Jeg skal til Hr. B. Caspersen, alias Klub Nr. 18, bemærke, at jeg er ganske enig med ham i, at lang Arbejdstid eller Overarbejde ikke er noget Middel, hvormed vi kan højne vor Løn, ligesom vi er enige i, at det var ønskeligt, om vi var i Stand til fuldstændig at afskaffe alt Overarbejde; thi jeg ved meget vel, at Overarbejde, naar dette dyrkes flittigt, virker i høj Grad ødelæggende og sundhedsnedbrydende paa det enkelte Individ. Det er selvfølgelig ogsaa rigtigt, at man lettest kan afskaffe Overarbejdet paa „nyt Arbejde", medens

dette bliver vanskeligere, for ikke at sige umuligt, naar Talen er om Reparationer. — Det skal dog ikke hermed være sagt, at ikke den aller væsentligste Del af Overarbejdet ogsaa ved Reperationer lod sig afskaffe. Dette lod sig sikkert meget vel gøre mod lidt god Villie fra begge Sider.

Naar der nu ikke desto mindre arbejdes en hel Del over, saa er Grundene hertil naturligvis forskellige. For Arbejdsgiveren er det jo en Behagelighed og meget ofte ogsaa en betydelig Fordel, naar han altid kan faa Arbejderen til at fortsætte Arbejdet, saa længe *han* (Arbejdsgiveren) ønsker det, og ikke sjældent er Arbejderen forholdsvis villig dertil, fordi hans Fortjeneste er en saadan, at han faktisk trænger til at supplere den, naar Lejlighed gives. Han glemmer som oftest at tænke over, om det nu virkelig ogsaa er til hans Fordel.

Det er selvfølgelig ikke rigtig naar Hr. Caspersen skriver, at jeg paa de samvirkende Klubbers Møde har sagt, at Medlemmerne selv skal afskaffe Overarbejdet, og dette har da heller ikke paa nogen Maade været Meningen med § 8 i Afsnit A i Overenskomsten af Marts 1900. Hvorledes skulde dette ogsaa kunne lade sig gøre, hvis der samtidig, som Hr. Caspersen skriver, stod i Overenskomsten, at „Overarbejde maa ikke nægtes?“ Nej, Meningen med dette Punkt i Overenskomsten er, at give vore Medlemmer Anvisning paa at indbringe deres Klager igennem Fagforeningsbestyrelsen, for at det ad denne Vej kan blive klart, hvad det er der rører sig iblandt dem paa Værkstederne; derved vil man forhindre, at enkelte Kolleger paastaar overfor Fabrikanterne, at de grumme gærne vil arbejde over, naar de bare turde for deres Kammerater.

Det forekommer mig da ogsaa, at § 8 ikke ret godt kan misforstaas. Den lyder saaledes:

> „Angaaende Omfanget af Overarbejde fastsættes her ikke særlige Bestemmelser. Som Regel bør Sagen ordnes mellem Arbejdsgiverens Repræsentant og den enkelte Arbejder personlig, under Hensyn til vedkommende Værksteds særlige Forhold. Kun for saa vidt Fordringen om Overarbejde efter Arbejderens Skøn om de foreliggende Forhold overdrives, er Tillidsmanden berettiget til at forhandle derom med Arbejdsgiverens Repræsentant, eventuelt Arbejdsgiveren selv.
>
> Bliver Sagen ikke ordnet tilfredstillende ad denne Vej, staar det Tillidsmanden frit for at anmode Forbundet om at paatale Sagen overfor den paagældende Arbejdsgiverorganisations Bestyrelse.“

Her er jo ikke Tale om, at der „ikke maa siges Nej.“ Tvertimod, hvis Arbejderne (Klubben) skønner, at det overdrives, saa henvises de udtrykkelig til at rette Paatale igennem deres Forbund, og skulde en Fabrikant forsøge at misbruge sin Stilling ved at søge at anvende nogen Art af Tvang overfor den enkelte Arbejder, da vilde det selvfølgelig ogsaa i saa Tilfælde være Organisationens Pligt at paatale dette.

Med Hensyn til at opnaa ensartede Forhold til 1. April, naar vi skal til at forhandle med Fabrikanterne, som Hr. Caspersen omtaler, da er der det at bemærke, at her kommer Forholdene paa Skibsbyggerierne saavel her som i Helsingør paa Dagsordenen, og paa disse Steder har vore Afdelinger alle Vegne kontraktmæssige Indskrænkninger i Overarbejdet. Maaske kunde dette bidrage noget til, at vi kunde faa en ensartet obligatorisk Indskrækning i Overarbejdsmængden. I modsat Fald maa vi vel holde os til, hvad vi har — Ret til at forlange Misbrugene rettet. *J. A. Hansen.*

En hidsig Direktør.

(„Nej, stop nu lidt Smidt!“)

Kedelsmed Vilhelm Knudsen havde i længere Tid været beskæftiget hos Firmaet Smidt, Mygind og Hüttemeier i København, og havde blandt andet fungeret som Klubformand under de urolige Arbejdsforhold i vort Fag, som fandtes paa denne Fabrik for ca. 2 Aar siden. Under alt dette havde Knudsen paadraget sig Direktør Smidts Unaade, og mange vare de Beskyldninger, som man rettede imod ham, for at skade Firmaets Interesser.

I Foraaret 1899 fik vi Lockouten, og Knudsen blev udelukket sammen med sine øvrige Kammerater. Nu skulde man jo tro, at det gamle Had var glemt, da den efter 4 Maaneders Forløb var afsluttet; men heri tog man dog fejl. Kort efter, nemlig den 8. September i Fjor, da Knudsen var inde paa Firmaets Kontor, blev han af Direktør Smidt trakteret med saadanne Smagfuldheder, som **„nederdrægtig Flab“**, **„Æsel“**, **„lumsk Person“**, **„uforskammet Karl“**, samt **„den værste Fagforeningsagitator,** der endnu havde været indenfor hans Porte.

Da Knudsen ikke vilde finde sig i dette Traktements, anlagde han ved Forbundets Sagfører Søgsmaal imod Direktør Smidt, til Straf og Mortifikation af de fornærmelige Skældsord, og der er nu under 22de September, altsaa et Aar efter, afsagt følgende Dom:

Thi kendes for Ret.

De fornævnte af Indklagede, Direktør Niels Smidt, om og mod Klageren, Kedelsmed Vilhelm Knudsen, brugte fornærmelige Udladelser bør være døde og magtesløse og bør Indklagede til Statskassen bøde 50 Kr. eller i Mangel af denne Bødes fulde Betaling hensættes i simpel Fængsel i 8 Dage.

Saa bør han ogsaa til Klageren betale Sagens Omkostninger med 6 Kr. 80 Øre.

Det idømte at udrede inden 3 Dage efter denne Doms lovlige Forkyndelse og Dommen i det hele at efterkomme under Adfærd efter Loven.

Altsaa der er virkelig en Grændse for den Uforskammethed, som en Direktør tør tillade sig overfor en Arbejder — og hvis Direktør Smidt nu ikke havde haft de 50 Kr., sikken en dejlig Rekreation han saa kunde have faaet sig ovenpaa den Ophidselse, han uden Tvivl er kommen i ved at høre denne Dom blive læst op.

Konflikter i Provinserne.

Cementfabriken „Dania“ ved Mariager Fjord.

Som allerede meddelt i Fagbladet for September Maaned er Arbejdet nedlagt paa Cementfabriken „Dania“ ved Mariager Fjord, fordi Direktøren for denne Fabrik mener, at have Lov til at forbyde en paa Fabriken arbejdende Smeder, Søren, samt en Maskinarbejder Frandsen, at være Medlem af en Organisation. Denne Strejke har Krav paa vor fulde Interesse — ikke for de Penge den koster, ejheller fordi det særlig gælder om at vinde et Par Medlemmer for vort Forbund. — Nej, det er et Princip, der her skal afgøres.

Cementfabrikanterne her i Landet hører nærmest til Matadorerne iblandt Arbejdsgiverne og skal efter Sigende staa Arbejdsgiverforeningens Formand Hr. N. Andersen meget nær, saaledes at forstaa, at Etatsraaden selv er Aktionær i flere af disse Fabriker. Det er da

ogsaa rent utroligt, hvad der i dette Tilfælde er præsteret for at bevise, at Smeder Sørensen er „Smedemester" og Maskinarbejder Frandsen er „Assistent".

Sagen vil uden Tvivl i den allernærmeste Tid blive indanket for den permanente Voldgiftsret, hvorefter der rimeligvis vil følge en Vidneforklaring tillige med Edsaflæggelser, og hvad der ellers hører til en saa vigtig Sag som denne.

For saa vidt har denne Sag altsaa en betydelig Interesse, som det her skal afgøres, om det i Henhold til Forliget af 5. September i Fjor, kan forbydes bestemte Personer at være Medlem af bestemte lovlig bestaaende Organisationer.

Det hedder nemlig i nævnte Forlig, at „fastlønnede Formænd og Arbejdsledere skulle, saalænge de beklæde saadan Stilling, have fuld Frihed til ikke at være Medlemmer af Arbejderorganisationer". Dette fortolker Arbejdsgiverne saaledes, at de har Ret til at forbyde enhver at være Medlem af sin Organisation, naar de bare giver vedkommende en kunstig Tittel af Formand, eller som i dette Tilfælde „Mester" og „Assistent".

Vi skal, naar denne Sag er afgjort, give en mere detailleret Fremstilling af de forskellige Synspunkter, som her gør sig gældende. Foreløbig strejkes der videre.

* * *

Kerteminde.

Den 11. Oktober nedlagdes Arbejdet paa Kerteminde Jernstøberi paa Grund af, at Direktøren havde besluttet, dels at reducere og dels at stryge de hidtil gældende Akkordsatser ved at beslaa Komfurer og Kakkelovne.

Den 9. November er Strejken imidlertid sluttet, ved at Fabrrkanten forpligtede sig til at tage samtlige Svende i Arbejde paany, og ikke afskedige nogen af dem, før Forhandlingerne om en ny Priskurant er sluttet. Tidsfristen, inden hvilken Forhandlingerne skulle være afsluttede, er ansat til 1. Januar 1901.

Statsbanerne.

Det er fremdeles forbudt Medlemmerne af vort Forbund at tage Arbejde paa noget af Banens Værksteder til en mindre Timeløn end 33 Øre. Paa Værkstedet i Aarhus har to af vore Medlemmer, nemlig Nr. 7750, Chr. Christensen, og 3828, R. Schmicht, taget Arbejde til Trods for Forbudet og er dermed udelukket af vor Organisation.

Vore Medlemmer,

som ønske Bidrag til Fagbladet eller Reklamationer optaget i samme, gøres opmærksom paa, at de for at Optagelse kan ske, maa opive deres Navn og Adresse til Efterretning for Redaktionen.

Böhlerstaal.

(Efter Tidsskriftet „Vulkan").

Aktieselskabet *Nielsen & Winther* udsendte for en Tid siden et lille Hefte, omhandlende det af dem forhandlede Værktøjsstaal (Digelstøbestaal) fra Aktieselskabet Gebr. Böhler & Co. i Steyermark. Med nævnte Firmas Tilladelse ville vi i det følgende give nogle interessante Enkeltheder af dette lille Heftes Indhold. Dette er naturligvis i første Række beregnet paa Behandlingen af Böhlerstaalet, men enhver, der arbejder i haardt Staal, vil have Interesse og Nytte af disse paa Praksis støttede rige Erfaringer.

Raamaterialet til Böhlerstaalet kommer fra Ertzberg i Steyermark. (Dette Bjærg ligger omtrent i en Linie, der fra Linz tænkes dragen til Graz, Hovedstaden i Steyermark).

Malmen, der er en Blanding af Jærnspat og Brunjærnsten, indeholder ca 40 pCt. Jærn og er let at behandle samt næsten fri for de skadelige Indblandinger. Svovl og Fosfor, der som Regel findes i saa store Mængder i mange andre, f. Eks. i de engelske Jærnmalme, at det overhovedet ikke er muligt at fremstille Værktøjsstaal af dem; man træffer derfor i England Benævnelser som „Scandinavian Works", „Dannemora Steel Works" og andre lignende, der tyde paa, at Raamaterialet ikke (af de nævnte Grunde) kommer fra Indlandet, men derimod fra Norge og Sverrig, hvor Jærn- og Staalindustrien ogsaa — ligesom i Steyermark — er meget gammel og oprindelig har været drevet som en Slags Husflid, og hvor Kendskabet til den er gaaet i Arv fra Fader til Søn.

I Steyermark findes endnu en Del smaa Virksomheder indenfor Jærnindustrien. Kører man med Jærnbane derigennem, ser man ved Bække og Aaer hyppig et Vandhjul og en Bygning med forholdsvis høj Skorsten; ved nærmere Eftersyn viser det sig, at der enten er en lille Højovn til Nedsmeltning af Jærnmalme eller en Hærd, paa hvilken der af Raajærn fremstilles hærdfersket Jærn eller Staal, eller endelig en Smedie med Vandhamre af ret primitiv Konstruktion. Dog er det selvfølgelig gaaet her som alle andre Steder, hvor Transportmidlerne Tid efter anden udvikles. De smaa Virksomheder forsvinde mere og mere, og der bliver i Stedet færre og større, hvor Driften er mere rationel, og hvor Teori og Praksis arbejde Haand i Haand.

Besværligt har det i ældre Tider været at hente Jærnmalmen fra Bjærgene ned i Dalene, hvor den nødvendige Drivkraft til Blæsere og Vandhamre fandtes i Vandløbene. Nu er selvfølgelig meget forandret siden den Tid; de Metoder, der anvendtes til Malmens Brydning, Transport og Bearbejdning, ere væsentligt forbedrede; af stor Betydning for Transporten er en i Aarene 1889—1891 bygget Tandhjulsbane, der fra Vordernberg (768 Meter over Havfladen) med stærk Stigning snor sig op imellem og tildels igennem Bjærge af det mest forskelligartede Udseende samt paa murede Viadukter over Dale og Kløfter, indtil den ved Präbischi (1104 Meter over Havfladen) naar sit højeste Punkt, hvorfra den atter gaar nedad, indtil den ender ved Eisenertz, der ligger 692 Meter over Havfladen. Banen har saavel ved Vordernberg som ved Eisenerz Forbindelse med de almindelige Jærnbaner og har den for disse normale Sporvidde; midt imellem Skinnerne ligger en Tandstang, hvori et Hjul paa Lokomotivet griber ind. Selv hvor Stigningen er stærkest, 71 $^{0}/_{00}$, kunne Lokomotiverne, der veje henimod 56 Tons, befordre et Tog paa 105 Tons Vægt opad; nedad kan denne Vægt stige til 120 Tons.

Selve Erzberg begynder c. 1200 Meter over Havfladen, og dets Spids er 1537 Meter over denne; paa hele den mellemliggende Del brydes Malmen saa at sige „i Dagen" (ɔ: som i Ler- og Mergelgrave), idet Bjærget dels af Naturen og dels ved Kunst har faaet Form som en mægtig Trappe, hvis „Trin" have en Højde af 9—13 Meter. Paa hver Afsats findes en trans-

(Fortsættes S. 119)

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelses-dato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, for hvilken Vedk. har betalt
13458	Alfred Edvard Therkildsen	Hostrup Huse pr. Hobro	28/9 81	Aalborg	26/10 99	Hjørring.	10/8 00
14039	Carl Wedel Larsen	Nyborg	2/10 80	Nyborg	4/1 00	Helsingør	22/6 00
11938	Peter Christensen	Nykøbing F.	23/5 52	Nykøbing F.	20/3 99	Nykøbing F.	6/4 00
9937	Lars Chr. Dam Christensen	Brønderslev	6/6 80	N. Sundby	10/7 00	— M.	10/8 00
9327	Hans Søren Hansen	Roskilde	6/6 78	Roskilde	20/11 97	Roskilde	6/4 00
7803	Jens Rasmussen	Erritsø pr. Fredericia	17/4 70	Odense	8/11 96	Odense	7/10 99
4520	Knud Chr. Jensen	Højme pr. Odense	22/2 76	—	11/4 96	—	30/12 99
13222	Jens Chr. Hansen.	Ubberup, Fyen	8/5 75	—	8/10 99	—	10/3 99
9797	Lauritz Hansen	Odense	15/2 77	—	17/2 96	—	21/4 00
9027	Niels Jørgensen	Verninge, Fyen	12/8 72	—	4/5 97	—	4/8 00
10616	Hans Sofus Nielsen	Assens	18/6 77	—	6/5 98	—	30/12 99
9751	Kristian Jensen	Odense	8/5 77	—	10/10 97	—	24/8 00
12282	H. Chr. K. Vilh. Hansen	—	4/2 81	—	7/4 99	—	10/8 00
14179	Rasmus Andersen	Holte, Odense	15/4 79	—	14/5 00	—	23/6 00
14538	Hans Ole Hansen	Ellinge, Nyborg	24/1 75	—	17/4 00	—	21/4 00
13223	Jens Laurits Rasmussen	Odense	17/8 80	—	5/10 99	—	28/7 00
14182	Carl Gustav Gundersen	Grimstad, Norge	3/11 76	—	15/5 00	—	26/5 00
14186	Mads Rasmussen	Krarup, Faaborg	24/8 81	—	11/6 00	—	23/6 00
14522	H. P. M. H. Heinsen	Odense	2/1 66	—	19/3 00	—	2/6 00
13356	Chr. Mortensen Bisgaard	Aarhus	10/4 81	Aarhus	23/9 99	Vejle	1/6 00
2741	H. C. S. F. Møller	Hauerslev	7/3 79	—	20/8 98	—	29/6 00
535	A. Eliasen	Slagelse	21/2 53	Kbhv. Afdl. 1	27/7 95	Kbhv. Afdl. 1	7/9 00
1767	Th. Grabrielsen	Bergen, Norge.	18/1 47	— 1	14/1 99	— 1	27/7 00
1811	Theodor E. Haastrup	København	6/4 58	— 5	4/11 99	— 1	31/8 00
2089	Svend Colberg	—	3/3 76	— 1	23/10 97	— 1	10/8 00
2240	Chr. Mortensen	Taarbæk	19/7 78	— 1	18/9 99	— 1	7/9 00
4089	C. J. Chr. Christensen	Randers	10/4 71	— 1	1/8 00	— 1	17/8 00
5478	K. Østergaard Jensen	Haldager pr. Aalborg	4/1 66	— 1	9/6 00	— 1	17/8 00
8022	Ulrik Jensen	København	4/5 72	Harburg	11/5 92	- 1	10/8 00
8199	C. M. Sørensen	—	23/5 63	Kbhv. Afdl. 1	24/4 97	— 1	10/8 00
8210	Don Serving Glæsel	Hvidovre	22/3 77	Helsingør	20/1 00	— 1	3/8 00
8270	Carl Peter Gelser	København	1/10 46	Kbhv. Afdl. 1	14/10 99	— 1	3/8 00
8766	Alfred Jacob Hansen	—	8/9 64	— 1	22/1 98	— 1	24/8 00
8826	Theodor C. L. Andersen	Ringsted	3/9 73	— 1	23/2 98	— 1	17/8 00
8986	Aage Petersen	København	13/1 79	— 1	14/4 00	— 1	3/8 00
11047	C. C. E. Zimmermann	—	20/1 80	— 1	5/8 00	— 1	3/8 00
11057	Carl Fred. Knudsen	Odense	3/7 72	— 1	21/10 99	— 1	31/8 00
11042	J. F. Brassel	København	7/8 67	— 1	16/7 98	— 1	24/8 00
11104	Christian Hansen	—	13/5 76	— 1	6/8 98	— 1	3/8 00
11253	Alf. Th. Laurits Andersen	—	17/1 76	— 1	22/10 98	— 1	10/8 00
11316	Peter Vilh. Fasting	Aalborg	16/11 80	— 1	24/8 00	— 1	31/8 00
11353	J. C. M. Sørensen	Aarhus	28/11 69	— 1	10/12 98	— 1	10/8 00
11402	Vald. Ch. Nielsen	København	27/3 69	— 1	14/1 99	— 1	29/6 00
12168	H. P. Kruse	Rønne	25/2 80	Rønne	11/12 99	— 1	31/8 00
12659	H. Kaufmann	København	20/4 79	Kbhv. Afdl. 1	15/4 98	— 1	18/5 00
12732	Jens Nielsen	Grenaa	4/11 44	— 1	22/4 99	— 1	3/8 00
13378	Thomas Rasmussen	Røve Ødum Sogn	24/8 79	Aarhus	2/9 99	— 1	31/8 00
13619	Jens Christian Larsen	København	6/11 73	Kbhv. Afdl. 1	15/1 00	— 1	17/8 00
13643	Mathias Aagesen	Dragør	24/8 64	— 1	6/2 00	— 1	31/8 00
13715	Einar Sørensen	København	15/2 80	— 1	2/4 00	— 1	31/8 00
13786	Martin Theodor Christiansen	Hillerød	16/9 81	— 1	27/4 00	— 1	29/6 00
13861	Rudolf Emil Ammentorp	Korsør	22/10 78	— 1	16/6 00	— 1	10/8 00
13868	Hans Wrecken	Hamborg	26/9 76	Hamborg	27/3 00	— 1	17/8 00
13871	Jens Julius Nielsen	Glostrup	4/4 81	Kbhv. Afdl. 1	18/6 00	— 1	31/8 00
13874	Anders Chr. Nielsen	Holdsbæk pr. Græsted	23/4 74	— 1	21/6 00	— 1	24/8 00
13895	Otto Peter Vald. Christensen	Næstved	1/10 77	— 1	23/6 00	— 1	31/8 00
13913	Oluf Emanuel Sørensen	København	24/8 80	— 1	14/7 00	— 1	31/8 00
13770	Lars Peter Julius Jensen	Sorø	24/12 73	— 1	21/4 00	— 1	28/7 00

Rejse- og Understøttelseskassens Regnskab for Juli Kvartal 1900.

Indtægt.	Kr.	Øre
Kassebeholdningen fra April Kvartal.....	46319	12
Solgte Mærker i Afdelingerne (brune).....	13390	05
— — (graa).....	51	60
— i Filialerne (brune).....	11	55
— paa Anvisningsk. i Kbhvn.	59	85
Tilbagebetalt Understøttelse.....	70	00
Balance Kr....	59902	17

Udgift.	Kr.	Øre
Udbetalt Understøttelse i Juli Md. à 2 Kr.	1768	00
— — - — - 1 -	3562	00
— — - Aug. Md. - 2 -	3176	00
— — - — - 1 -	4108	00
— — - Sept. Md. - 2 -	3000	00
— — - — - 1 -	4246	00
Rejse- og Understøttelseskassens Tilskud til Administrationen.....	60	00
Kassebeholdning til October Kvartal.....	39982	17
Balance Kr....	59902	17

Vald. Olsen, Hovedkasserer.

Revideret og fundet rigtigt. København, d. 4. November 1900.

N. Lundby. **N. Jacobsen.** **Viggo Stilling.** **Otto Smith.**

portabel Jærnbane, og i Sommertiden arbejde over 3000 Bjærgmænd alene ved Nedhugningen af Malmen, der paa Tipvogne føres til Ramper, hvorfra den styrtes ned for at optages paa Jærnbanevogne og transporteres til Rist- og Højovnene, der udelukkende anvende Trækul, og hvorfra den kommer som Raajærn, der da senere og paa andre Steder forarbejdes til Raastaal og derefter til Digel-Støbestaal. I Vordernberg findes ikke mindre end 10 Højovne.

Talrige Spor vise, at der allerede i Romertiden har været brudt Malm paa Erzberg, og naar undtages, at Arbejdet har ligget stille paa Folkevandringens Tid, har dette siden da stadig været Tilfældet. For Tiden brydes der aarlig c. 800,000 Tons, og desuagtet findes den fortrinlige Malm endnu i saadanne Mængder, at der er tilstrækkeligt i Aarhundreder.

Staar man paa Jærnbanestationen i Eisenerz, har man lige foran sig den lille By med dens lave og gammeldags Huse, og lige bag Byen hæver sig et mægtigt, skovbevokset Bjærg, og derpaa ser man (naar man efterhaanden vender sig mere til Højre) det imponerende, brungule Erzberg med det stærke Liv, der om Dagen rører sig her; derefter ser man et højt Bjærg med evig Sne og endeligt et stort, nøgent Bjærg.

* * *

Det Raajærn der er indvundet ved Malmens Ristning og Smeltning sorteres i Numre og forsendes til de forskellige Værker. Den bekendte Metallurg, Bjærgraad, Professor *A. Ledebur* meddeler følgende Analyse af Raajærn fremstillet af Jærnmalmen fra Erzberg:

Kulstof.....	3,50—4,20 pCt.
Mangan.....	0,80—2,39 -
Kisel.....	0,11—9,24 -
Fosfor.....	0,03—0,07 -
Svovl.....	0,00—0,02 -
Kobber.....	0,00—0,005 -
Jærn.....	Resten.

Indholdet af Svovl og Fosfor formindskes ved den senere Behandling. Manganindholdet reguleres til det ønskede ved passende Blanding af Beskikningerne i Ovnene og senere i Diglerne.

Omsmeltning i Digler er den ældste Metode til Fremstilling af flydende Staal; den er i Slutningen af forrige Aarhundrede opfunden af Urmageren Benjamin Huntzmann, der faldt paa denne Idé, fordi han af Svejsstaal havde ondt ved at fremstille gode Urfjedre. I lang Tid fremstilledes kun smaa Blokke, hvis Størrelse var bestemt ved en enkelt Digels Indhold.

Den Omstændighed, at Staalet under Smeltningen i Diglerne er indesluttet og unddraget al ydre Indvirkning, gør det muligt at regulere det i kemiske Sammensætning meget nøje. Man kan derfor bedre i Digler end paa nogensomhelst anden Maade fremstille rent og derfor med samme Haardhed mindre skørt Staal.

Digelstøbestaalet er derfor ogsaa som Regel meget tættere end Bessemer- og Martinstaalet, ved hvis Fremstilling det smeltede Staal ikke kan forhindres i at optage Gasarter, der senere bevirke Utætheder. Puddelstaal og hærdfærsket Staal er Hovedbestanddelen i Diglernes Beskikning. Processen er kostbar, dels fordi Diglerne ere kostbare, og dels fordi Brændselforbruget er stort (2—3 Gange saa meget i Vægt som det smeltede Staal); man anvender ogsaa derfor kun de reneste og bedste Materialier og kan ved passende Valg og Sammensætning af disse fremstille Staal af enhver Haardhed lige fra blødt og let smeltelig Staal op til det haardeste Værktøjsstaal, der naar det skal anvendes til Bearbejdning af haarde Materialier, kan indeholde indtil 1 pCt. Chrom og 8 pCt. Wolfram eller $1,_5$—2 pCt. Nikkel.

Staalet, der skal sættes paa Diglerne, udstrækkes til Stænger med kvadratisk Tværsnit (Siderne ca. 20 mm.), der kastes glødende i Vand; de blive derved lette at sønderbryde og sorteres efter Bruddet. Ogsaa de øvrige Materialer sønderdeles, saa at Diglen kan faa sin hele Beskikning førend den sættes ind.

Diglerne, der rumme ca. 30 kg., benyttes kun 1 Gang og fremstilles af en blanding af ildfast Ler og Grafit; ere de bestemte til Smeltning af blødere Staalsorter (0,3—0,4 pCt. Kulstof), er Grafitmængden c. 25 pCt.; er Kulstofmængden større (haardere Staal), kan Grafitindholdet stige til henimod 50 pCt. Efter at Massen er omhyggelig sammensmeltet, fremstiles Diglerne deraf ved Presning og tørres først i Luften og dernæst i Tørrekamre; naar de tages ud af disse, blive de beskikkede og derpaa forvarmede, inden de sættes ned i Digelovnen.

Medens man tidligere som Brændsel anvendte Kokes, benytter man siden Siemensovnens Opfindelse (1861) nu udelukkende Gasfyring, ved hvilken man langt lettere kan faa den fornødne høje Temperatur, c. 2000 Gr.

En Digelovn til Gasfyring rummer i Reglen henimod 20 Digler, opstillede i Rækker ved Siden af hinanden; ved den ene Ende af Ovnen findes et Forbrændingskammer, hvori Gas og Luft mødes.

Ovnen er dækket af et Laag, der fjernes, naar Diglerne skulle indsættes eller udtages, samt naar man ved at stikke en Jærnstang ned igennem det Hul, der altid findes i disse Laag, prøver, hvor vidt Smeltningen er fremskreden.

En Smeltning varer 4—6 Timer.

Naar Staalet er blevet tyndtflydende og Luftudviklingen er hørt op, lader man Diglerne staa endnu nogen Tid til „Eftersmeltning", idet Erfaringen har lært, at Kogning eller Sprøjtning derved bedre undgaas; dernæst aftages Laaget, og Diglerne udtages med Tænger og transporteres eventuelt med en lille Løbekran til Udløbningsstedet.

Det er absolut nødvendigt at ordne Støbningen saaledes, at Straalen kommer jævnt og uafbrudt ind i Formen; det mindste Ophold kan let foraarsage, at vedkommende Genstand bliver ubrugelig. Arbejderne, der følge aldeles regelmæssigt efter hinanden, tømme Diglerne ud i en med ildfast Ler foret Rende, der fører til Formen, som efter Omstændighederne kan være af Sand, Masse eller Jærn; ved Fremstilling af Værktøjsstaal anvendes altid Jærnformer.

De afkølede Blokke efterses og renses omhyggelig paa Overfladen, forinden de fortsættes ad mekanisk Vej, dels ved Smedning og dels ved Valsning.

Mindre Dimensioner af Böhlerstaal valses først et Par Gange og smedes derpaa rundt eller firkantet under Damp- eller Vandhamre; de større Stykker smedes under Damphamre. (Fortsættes)

Fejltagelser.

Ved beklagelige Fejltagelser fra vedkommende Tillidsmænds Side ere følgende Medlemmer optagne blandt slettede Medlemmer:

62,77 M. Rasmussen. 14,310 H. E. Koch. 11,111 K. V. Larsen. 13,547 Hj. Møller, 12,618 C. Jørgensen. 9,273 Viggo Larsen.

Idet vi herved rette Fejlen beder vi de paagældende Medlemmer undskylde.

Slettede Medlemmer genoptagne

(Udstreges af Protokollen).

10756	L. P. Jørgensen.
13374	L. Chr. Sørensen.
9294	Ch. Larsen.
9260	O. Jensen.
9273	V. Larsen.
12996	F. N. Bäre.
11111	K. V. Larsen.
13943	Chr. Andersen.
13547	Hj. Møller.
12618	C. Jørgensen.
13729	F. V. van Norde.
13523	F. P. Frederiksen.
13050	C. V. A. Schrader.
2102	Fr. Neuhausen.
2848	Jens Nielsen.
8493	H. Ørsted Petersen.
11700	N. L. Svømmekjær.
6277	M. Rasmussen.
14310	H. E. Koch.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

12001, Sørensen (Købh. Afdl. 3).
14133, H. Winther (Randers).
14930, Jul. Hansen (Holbæk).
10282, Fr. Knudsen (Odense).
9534, A. V. Kjøge (Købh. Afdl. 1).
9427, L. E. Jensen (Aarhus).

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Frederiksgade 42, 1.
Aalborg, J. Christensen, Urbangade 15, 1. $12^1/_4$-1. $6^1/_2$-$7^1/_2$.
Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36.
Fredericia, Smed C. M. Jensen, Bjergegade 66. Udbt. til Rejs. 6—7 Aften.
Frederikshavn, L. Jensen, Sorgade $12^1/_2$-$1^1/_4$, $6^1/_2$-$7^1/_2$.
Holstebro. C. Madsen, Sønderland. 6—8.
Hadsund Mariager, Smed R. Hansen, Cimbria pr. Mariager.
Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen. $7^1/_2$—$8^1/_2$. $11^1/_2$—$1^1/_2$. 5—7.
Hillerød, J. Hasselbalck, Chr. Hansens Vej. $12^1/_2$—1, $7^1/_2$—8 Aften.
Hjørring, Smed Adrias Jensen, Kolsmissigade 16,^{2}. 6—8, Søndag 12—2.
Holbæk, Langhoff Petersen, Smedelundsgade 40, 2. $6^1/_2$-8.
Horsens, H. Røpke, Haumannsgade 2, St.
Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvei.
Kallundborg, C. Christensen Missionshjemmet 12. $12^1/_4$—$12^3/_4$, 6—7.
Kolding, Th. Hansen, Allegade 12. $12^1/_4$—$1^1/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Korsør, Smed J. A. Jensen, Adr. Murer Kristensen, Halskov.
København, Larsleistræde 1, Stuen. 9—11.
Maribo, Th. Larsen, Kiehns Vei 79. K.
Middelfart, O. Petersen, Teglværksgade.
Nakskov, Sofus Larsen, Tilegade 258. 1—$1^1/_2$, 6—8.
Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkerstiftelsen. 6—7.
Nørresundby, L. Jensen, Bondrursgade 8. 12—1.
Nykjøbing, Mors, J. Johnsen, Asylgade 26. 7—8.
— Falster, M. Frandsen, Kraghavevej. 6—7, Søndag 10—12.
— Sjælland, L. P. Larsen, 6—7.
Nyborg, H. L. Christiansen, Vestre Boulevard 18. $12^1/_2$—1, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. $12^1/_4$—1. Udbt. til Reis. $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Præstø, J. A. Sørensen, Adelgade. 6—7.
Randers, P. Krogh, 12—1, 6—7, Stalgaardsgade 15.
Ribe, J. Poulsen, Præstegade 390. 6—7.
Roskilde, Smed P. Jensen, Rughavevænget.
Rønne, H. F. Jørgensen, Vinkelvei 9.
Silkeborg, M. Jensen, Winthersvei.
Skive, Chr. Lorentsen, Østerbro.
Slagelse, Ant. Rasmussen, St. Pedersg. 24 E. 6—$7^1/_2$.
Sorø, J. Hansen, Baggaden 67. Udbt. 6—8 Aften.
Stege, Chr. Eriksen, Raadhusstræde. 12—1, 6—8.
Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhildsvej 3. 12—1, 6—7.
Thisted, C. Dysted, Nørregade.
Varde, H. P. Hansen, Søndergade. 6—7.
Veile, J. Vogelsang, Vesterbrogade 1, Stuen. $12^1/_4$-$12^3/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46.
Vordingborg, A. P. Petersen, Adresse Smedem. Nissen, træffes fra 12—1 Middag.

Postadresse:

Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbund København K.

Telegramadresse: Smedeforbund, København.

Telefon 5121. Forbundets Kontor er Larslejstræde Nr. 1, aabent for Udbetalinger til Rejsende og andre Forretninger fra 9—11 Form. og 6—7 Aften, Mandag og Torsdag tillige fra 7—8 Aften.

Alle Arbejdsløse bedes melde sig paa Arbejdsanvisningskontoret, paa de ovenfor anførte Tider inden de søger Arbejde.

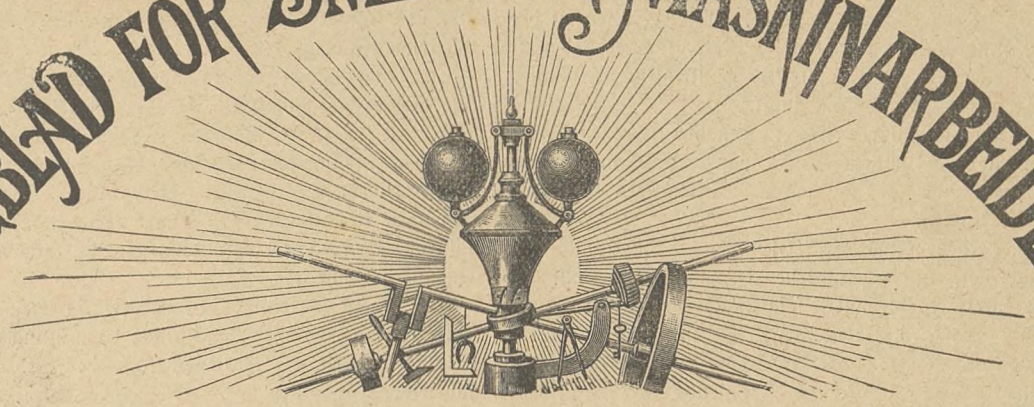
I Provinserne bør ligeledes alle Arbejdsløse henvende sig til de derværende Arbejdsanvisningskontorer inden de søger Arbejde.

Medlemmerne bør aldrig betale Kontingent uden samtidig at faa Mærker paaklæbede i deres Bøger.

Ingen Mærker maa paaklæbes uden samtidig tydelig at overstemples.

Redigeret af *J. A. Hansen.*
Trykt i A. S. "Phønix", Lützhöft-Petersen, Niels Juelsg. 6, Kbhvn. K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund

Nr. 3 | December 1900 | 13. Aargang

Arbejdsløsheden og Conjuncturerne.

Medens Dagene bliver kortere og kortere, og Luften bliver mere og mere kold, bliver Arbejdsløsheden stedse mere omfattende. Efter en Sommer, der har været sløj, og hvor Arbejdsforholdene i vort Fag endnu ikke har overstaaet Følgerne af den store Arbejdsstandsning i Fjor, har vi faaet et Efteraar og en Vinter, hvor ikke alene en stor Mængde af Fagets Arbejdskraft gaar ledig, men hvor ogsaa et meget betydeligt Antal af de arbejdende kun arbejde paa halv Dag eller 8 Timer pr. Dag.

Der stilles under disse Forhold meget store Krav om Understøttelse af Forbundet, og det er kun beklageligt, at Arbejderne alene er henvist til at løse den tunge Opgave, som Understøttelse af Fagets Arbejdsløse er, — igennem deres Organisation, — jo, naar det var saaledes, at Produktionen blev ledet samfundsmæssigt og med skyldigt Hensyn til vore Interesser, men saaledes er det desværre ikke. For den moderne Industrileder eller Aktieselskabsdirektører spiller dette, at en stor Mængde Arbejdere er uden Erhverv, selvfølgelig en underordnet Rolle, ja der er endog ikke faa blandt dem, der ser paa dette Forhold med en vis Skadefryd, i Haabet om, at Arbejdsløsheeen nok skal gøre Arbejderne myge, saaledes at d'Hrr., naar Arbejdet begynder paany, bedre kan skalte og valte efter Behag.

Ser man til dem, der er sat til at røgte Landets Tarv og Borgernes Fællesinteresser, saa staar Kampen om Militarisme, og om hvorvidt Grev Dit eller Baron Dat skal være Minister og Leder af Administrationen, medens Reformer i Arbejdets og Arbejdernes Interesser først kommer i 7de Række, naar Overklasserne har tømt Statskassen. Saa kommer de først og tilbyder os Reformer, vel at mærke paa Betingelse af, at vi selv betaler disse i Form af nye Skatter.

Under disse Tilstande er der kun et for os at gøre, nemlig dette, at vi i størst mulig Grad styrker vor Organisation og vort Sammenhold. Vi har aldrig stærkere Brug derfor, end netop under daarlige Arbejdsforhold; thi vel er det en gammel Paastand, at naar Tilbudet af Arbejdskraft er stort, saa maa i samme Grad Arbejdslønnen være dalende; med andre Ord: Arbejdslønnens Højde reguleres efter gammel Regel af Tilbud og Efterspørgsel paa Arbejdsmarkedet; men har vore Organisationer den tilstrækkelige Styrke, saa er dette ikke længer Tilfældet, saa bliver vi ikke alene i Stand til at opretholde, hvad der tidligere er vundet, men ogsaa til at gennemføre rimelige Lønforhøjelser, samt en Forkortelse af Arbejdstiden. Gennemførelsen af dette sidste Krav lettes nemlig ganske betydeligt, naar det er bevisligt, at der stadig er en stor Arbejdskraft ledig.

Hvad der ogsaa i høj Grad nødvendiggør en solid Organisation under daarlige Arbejdsforhold, er den store Trang, der stadig viser sig til Organisationens Støtte under saadanne Forhold saavel i moralsk som i pekuniær Henseende. Mangen en, som ikke i Tide har haft den rette Forstaaelse af dette Forhold, fortryder det bittert i denne Tid, hvor det er saa svært for mange at klare sig uden Hjælp. Lad os en Gang se lidt paa, hvilke Goder Organisationen byder Medlemmerne nu og som er Frugten af deres Offervillighed igennem de forløbne Aar: I Aaret 1891 vedtoges det at oprette Rejse- og Understøttelseskassen, og denne traadte i Kraft samme Aar den 1ste Juli. Der var den Gang to Ting, som man vilde opnaa med dennes Starten; det ene var at støtte de ældre Medlemmer, som blev arbejdsløse og som havde vanskeligt ved at rejse, og det andet var at værne de unge, der lige saa snart, de havde udlært, blev kastet paa Landevejen.

Begge disse Opgaver maa siges at være løst paa en særdeles smuk Maade, og vi tror ikke, at der findes et eneste fornuftigt Medlem af vort Forbund, som ikke føler sig tilfreds med denne Kendsgerning. Bare nu ikke at Byrden med Tiden bliver for haard. Vi begyndte med at give 60 Øre pr. Dag i Understøttelse, og nu gives der 1 Kr. pr. Dag, og 2 Kr. naar man har været Medlem i 3 Aar mindst. Vi havde jo i de gode Aar fra 1894 samlet os en betydelig Kapital i denne Kasse, og Kongressen i 1899 mente, at dette ikke var Menin-

gen, men at Pengene burde anvendes. Saa satte vi Understøttelsen op til den nuværende Højde, hvilket bevirker, at der i denne Tid udbetales ca. 10,000 Kr. pr. Maaned, eller et Beløb, der svarer til ca. 1 Kr. 50 Øre pr. Medlem pr. Maaned af Forbundets samlede Medlemsantal.

Det kan naturligvis ikke i Længden vare ved med Kassens nuværende Indtægter, men maaske turde man haabe at kunne spare lidt paa andre Conti i Fremtiden til Fordel for R. & U. Kassen.

Foruden den obligatoriske Hjælp vi her have omtalt, er det bekendt nok, at Afdelingerne i mangfoldige Tilfælde hjælper de enkelte Medlemmer, som af en eller anden Grund er kommen i Trang, meget betydelig, og nu, hvor vi stunder til Julen, har de københavnske Afdelinger vedtaget at yde en Ekstrahjælp fra 16—26 Kr. pr. Arbejdsløs, for at saavidt muligt ingen skal komme til at lide Nød i denne Højtid. Alt dette mener vi taler højt til vore Medlemmer om, hvor nødvendig Organisationen er, — ingen ved nemlig, naar Turen kommer til ham at blive arbejdsløs. Dertil er der nu om Dage for megen Usikkerhed i Erhvervsforholdene.

Vi skulde nu forlade dette Tema og gaa over til en Omtale af Udsigterne for Arbejdsmængden i den kommende Tid.

Det er naturligvis paa dette Omraade kun muligt at udtale sig om Udsigterne, og om disse er der i Reglen delte Meninger. Vi tror dog at kunne sige, at naar man i dette som i næsten alle andre Tilfælde. hvor Forholdene er mindre gunstige, hører næsten alle Mennesker være enige om, „at nu faar vi nedadgaaende Konjuncturer", og at „Tiderne bliver værre og værre" — saa er dette noget forkert og bunder først og fremmest i den naturlige Frygt for en Forringelse i Eksistensbetingelserne.

Det er naturligvis en Kendsgerning, at Pengemarkedet er trykket, og at i Forbindelse hermed „Byggeriet" er delvis standset. Dette virker igjen paa en Mængde Fabriker i Jærnindustrien, som for en Del have været knyttede hertil, og hertil er der vel intet at sige; — det var maaske heller ingen Skade til, at d'Hrr. Byggespekulanter blev tvungne til at tage lidt Reb i Sejlene. Som ovenfor nævnt er der heller ingen Tvivl om, at vor hjemlige Jærnindustri endnu føler Efterveerne fra Lockouten i Fjor, og maaske var det heller ingen Skade til, at man indenfor disse Krese kom til at tage lidt Reb i Sejlene. Vi mener med Hensyn til Lockouterne.

Paa Skibsbyggerierne, hvor Forholdene i de senere Aar have udviklet sig nogenlunde roligt, synes der ikke at kunne tales om daarlige Tider. Vore Medlemmer vil huske Overdommer Rosenstands glimrende Beretning fra Helsingør Skibsværft (meddelt i Oktober Fagblad) og paa de øvrige Skibsværfter synes der ligeledes at være fuldt op af Bestillinger og Ordrer for det kommende Aar. Vi tør saaledes haabe, ikke alene at den for Haanden værende Mangel paa Arbejde paa Værfterne vil ophøre hen ad Foraaret; men ogsaa, at der her vil blive ligefrem Travlhed.

Fra Udlandet lyder Efterretningern meget forskellige. Vort svenske Broderforbund melder om trykkende Forhold i det store og hele, uden dog nærmere at begrunde dette, og samtidig meldes der, at dette ikke gælder de Værksteder, hvor der fabrikeres Jærnvejsmateriel. Her skal der være fuldt op, saa at man endogsaa er i Færd med at anlægge nye Fabriker.

Fra Norge, hvor Organisationerne som bekendt saavel for Arbejdernes som for Arbejdsgivernes Vedkommende er yngre, har vi intet hørt, der tyder paa daarlige Konjunkturer, Derimod klager Arbejdsgiverne højt om „Arbejdernes anmassende Fordringer."

Naar Talen er om Konkurrencee med Udlandet, saa har disse Lande imidlertid ikke saa stor Betydning som Tyskland, der jo snart indtager en dominerende Stilling i en Mængde Industrigrene, og her synes Forholdene ikke at være særlig egnede til at vække Bekymring. Vort Broderorgan „Deutsche Metallarbeitee Zeitung" skriver under 8. December følgende i en Artikel om Metal- og Maskinindustrien i Kongeriget Würtemberg:

„I en Beretning fra nederrinske, westfalske Jern- og Staalmarked modtager vi følgende Fremstilling om Forholdene i første Halvdel af November Maaned: I Kedel- og Maskinfabrikkerne er endnu en stor Mængde Ordrer at fuldføre, hvorimod Effektueringen af nye Bestillinger vedblivende er noget vanskelig, da der i saadanne Tilfælde handles stærkt om Priserne. I Jernstøberierne er Beskæftigelsen forholdsvis god, og der indkommer stadig nye Ordrer, som vil indvirke saaledes: „At Driften i denne Branche kan holdes paa sin fulde Højde", hvortil specielt Udviklingen af Bjergværksdriften bidrager. I Kleinsmedebranchen, er Situationen meget forskellig, hvad der, indenfor denne staar bedst, er Smaadele til Jernbanedriften, og det daarligste synes at være Bygningsartikler, saasom: Beslag og Traadstifter. For sidstnævnte Branches Vedkommende, er der i den sidste Tid foregaaet en systematisk Nedgang af Produktionen af 40 %. For Fabrikation af Skruer og Møttrikker, kan ligeledes noteres en Nedgang af 45 %. Noget flottere gaar det f. T. i den saakaldte Solinger-Industri, som særlig omfatter Landvæsensmaskiner; denne Branche synes at have taget et betydeligt Opsving i Tyskland. Langt nede er derimod Industrien for Forfærdigelser af Blik- og Emaillevarer, samt Laaseproduktion. De Handlende ligger inde med store Oplag, og Handelen deraf er meget daarlig, hvilket vel nærmest har sin Aarsag i, at en Udførselsgodtgørelse ikke kan naaes, og kun de høje Raamaterialepriser har fortrængt vor Eksport af disse Varer."

Der var adstilligt at sige til det her citerede, men det er ikke muligt af Mangel paa Plads. Vi skulle til Slut blot bemærke, at vel er Forholdene ikke særlig gunstige, men paa den anden Side er der sikkert heller ingen overhængende Fare, og slutter vi os fast om vort Forbund, da vil vi ogsaa nok kunne ride en Storm af, og med Tiden vil der komme en mere fornuftig Ordning af vore Produktionsforhold.

Mimimallønnen og Udlærlingene.

Naar to Orgsnisationer afslutter Overenskomster, der i større Omfang griber direkte ind i Arbejdsforholdet, saa er det ikke til at undres over, at der hist og her findes Medlemmer, som det er svært at faa til at rette sig efter disse Overenskomster. Dette kan have sin Grund i, at de ikke forstaar, hvad der er vedtaget, eller er klar over, hvilke Forpligtelser der derved er dem paalagte, og det kan ogsaa have sin Grund i, at den enkelte mod bedre Vidende vil søge at knibe uden om. Hertil er der naturligvis kun et at svare, nemlig det, at det maa blive Organisationernes Opgave at vaage over, at de vedtagne Overenskomster overholdes.

Det Punkt i Overenskomsten af Marts 1900, der synes at have trykket Fabrikant- og Mesterforeningens Medlemmer mest, er dens Afsnit E § 3, i Følge hvilken det kun „undtagelsesvis“ er dem tilladt at beskæftige unge Svende i det første Aar efter Læretiden, for en mindre Løn end Mimimallønnen. Der har i den forløbne Tid været ikke faa Tilfælde, hvor det har været nødvendigt at rette Henvendelse til disse Foreningers Bestyrelser for at faa deres Medlemmer til at betale den en Gang vedtagne Mimimalløn. Nu har dette imidlertid ihke ført til synderlig Strid hidtil, da det i Reglen er blevet ordnet ved en simpel Henvendelse til vedkommende Organisations Formand; men naar vi her vil gøre dette Spørgsmaal til Genstand for Omtale, saa er Grunden den, at vi for nylig har haft en Sag imellem Forbundets og den københavnske Fabrikantforenings Bestyrelser, der kan have nogen Interesse for Medlemmerne af vor Organisation i Almindelighed og for Klubtillidsmændene i Særdeleshed.

I Begyndelsen af September Maaned modtog vi fra Tillidsmanden hos Fabrikant Julius Brun i Hejmdalsgade, København, en Klage over, at der paa denne Fabrik arbejdede 3 unge Svende for en mindre Løn end de 32 Øre. Ved en Henvendelse fra Afdelingsformandens Side til Hr. Brun opklaredes det, at sidstnævnte havde forstaaet Overenskomsten af Marts saaledes, at han havde Lov til at lønne sine Udlærlinge, som han selv syntes, men da Afdelingsformanden Hr. Smith gjorde ham opmærksom paa at dette ikke var Tilfældet, erklærede Hr. Brun sig villig til at betale de omhandlede unge Svende Mimimallønnen.

Hr. Smith gjorde nu gældende, at da der forelaa en Misligholdelse af Overenskomsten. saa maatte Fabrikant Brun betale Mimimallønnen med tilbagevirkende Kraft, indtil den Dato. da vedkommende havde udstaaet deres Læretid, men herpaa vilde Hr. Brun ikke indlade sig med mindre hans Organisation, den københavnske Fabrikantforening, vilde erklære, at han var pligtig dertil.

Sagen henvistes nu til Behandling imellem Hovedbestyrelsen og Fabrikantforeningens Bestyrelse, der efter at have drøftet denne paa et Fællesmøde, enedes om at lade det af Hr. Smith rejste Krav afgøre ved en Sammenkomst imellem ham og Hr. Brun. Denne Semmenkomst, der fandt Sted kort efter, overværedes af saavel Fabrikantforeningens Formand, Hr. Direktør Hauberg, som Forbundets Formand, J. A. Hanseu.

Vi kommer nu til det, der egentlig har Interesse i denne Sag: Hr. Direktør Hauberg indtog nemlig paa sin Forenings Vegne det Standpunkt, — der efter hans Udtalelser var dikteret af Frygten for alt for mange Efterkrav paa dette Omraade, — at naar der i Overenskomsten af Marts 1900 staar: „For Medlemmer af Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbund med Svendebevis paa de under Mesterforeningerne i Jernindustrien hørende Værksteder fastsættes en Mimimalløn af 32 Øre pr. Time“ — saa maa der heri ligge en Ret for Mestrene at have Svende til en lavere Løn, naar disse ikke ere Medlemmer af Forbundet.

Da Mestrene nu ikke kan have nogen Forpligtelse til at vide, om vedkommende Udlærlinge strax har indmeldt sig i Forbundet, siger Hr. Hauberg, saa kan er heller ikke være Tale om at rejse et Efterkrav paa, det her omhandlede Omraade, længere end til den Dato hvor det blev vedkommende Mester brkendt, enten igennem *Tillidsmanden eller Udlærlingen* selv. at vedkommende Udlærling er tiltraadt Forbundet. Hr. Hauberg siger samtidig, at „ganske vist vilde det være dumt af Mestrene at spekulere i dette, thi det er jo klart, at naar det, ikke at være Medlem af Forbundet, af Mestrene honoreres med, som i dette Tilfælde 4 Øre mindre pr. Time, saa maatte jo Svendene være gale, om de ikke sørgede for at indmelde sig hurtigst muligt.

Det eneste, som Hr. Hauberg og Fabrikan foreningen opnaar ved dette Standpunkt, er altsaa efter deres Mening dette, at de sikrer sig imod, at en Udlærling kan gaa i halve eller hele Aar og tie stile til den Løn, der bydes ham, for saa paa en Gang gennem Organisationen at rejse Krav om Efterbetaling for hele den Tid, der er gaaet.

Herimod har Hovedbestyrelsen gjort gældende, at naar der er vedtaget en Mimimalløn, som det for Udlærlingenes Vedkommende kun rent undtagelsesvis er tilladt at afvige fra, saa er det Fabrikanternes Pligt at betale denne Mimimalløn til alle, med mindre de er istand til at give en rimelig Grund til, at de ikke vil betale vedkommende *enkelte* Ungsvend den ellers gældende Løn. I saadanne Tilfælde havde Hovedbestyrelsen intet imod, at Mesteren afventede en Meddelelse fra Tillidsmanden eller Udlærlingen selv, om hvorvidt han havde Tilladelse fra sin Organisation til at arbejde for en mindre Løn end Mlmimallønnen.

Vi benytte her Ldjligheden til at bringe i Erindring, at i Følge vort Cirkulære til Afdelingerne af 17. April d. A., giver Hovedbestyrelsen kun Sanktion til at Udlærlinge kan arbejde for mindre end 32 Øre pr. Time i saadanne Tilfælde, hvor enten Udlærlingen lider af Legemsfejl, der forringer hans Arbejdsevne, eller hvor han af en eller anden Grund flere Gange har skiftet Læremester, og saaledes er bleven sat tilbage i sin Uddannelse i Faget.

Den ovenomtalte Sag ordnedes nu derhen, at Fabrikant Brun udbetalte de tre Udlærlinge Memimallønnen med tilbagevirkende Kraft indtil 23. August (deres Læretid var udløben 1ste Juli), til hvilken Tid man antog, at det maa have været Hr. Brun klart, at han skulde betale Memimallønnen.

Vi finder af forskellige Grunde ingen Anledning til at beskæftige os yderligere med dette Spørgsmaal for Tiden. Vi har kun ved nærværende villet gøre vore Medlemmer bekendt med, hvorledes saavel Fabrikantforeningens Bestyrelse i København, som Hovedbestyrelsen, stiller sig dertil, og samtidig anmode Klubtillidsmændene om at sørge for, at det hurtigst muligt i alle Tilfælde meddeles Fabrikanten, naar en Udlærling indtræder i Forbundet efter udstaaet Læretid, samt at han (Udlærlingen) er berettiget til at erholde den vedtagne Mimimalløn, med mindre et af de ovenomtalte særlige Forhold er til Stede.

Iøvrigt maa vi naturligvis bestemt fastholde, at det er Fabrikanternes Pligt at betale Minimallønnen uden Opfordring.

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, for hvilken Vedk. har betalt
319	P. Hansen	Bidstrup	12/5 44	Kbhv. Afdl. 1	26/7 95	Kbhv. Afdl. 1	21/9 00
364	A. Svendsen	Sorø	12/3 54	— 1	21/12 95	— 1	14/9 00
397	L. C. Koefod	Lyngby	8/5 60	— 1	18/10 90	— 1	6/7 00
669	N. P. Hansen	Ringsted	20/11 69	— 1	29/6 95	— 1	21/9 00
698	C. Olsen	København	14/5 57	— 1	13/10 90	— 1	21/9 00
2016	G. V. Børgesen	—	13/4 76	— 1	25/1 96	— 1	21/9 00
2487	C. P. Jensen			— 1	26/3 98	— 1	14/9 00
5257	Carl Jacobsen	Valby	25/3 76	— 1	18/7 96	— 1	2/9 00
5527	J. E. Janniche	København	19/2 76	— 1	24/10 96	— 1	5/10 00
5560	N. P. Petersen	Mørke pr. Randers	20/7 70	— 1	31/10 96	— 1	28/9 00
6093	Helfred Vestergaard	Kallundborg	15/11 77	Viborg	1/5 97	— 1	14/9 00
8217	Michael Petersen	Mørkøv	14/4 77	Kbhv. Afdl. 1	8/5 97	— 1	7/9 00
8494	B. Stauning	Frederiksberg	4/5 76	Neumühlen	29/7 97	— 1	21/9 00
8519	Carl Valdemar Petersen	Kildebrønde	25/9 78	Kbhv. Afdl. 1	2/10 97	— 1	5/10 00
8528	A. G. Andersen	Helsingør	18/5 34	— 1	2/7 98	— 1	7/9 00
8656	A. Frederiksen	Roskilde	17/1 77	— 1	23/11 97	— 1	21/9 00
8888	A. H. Olsen	København	23/7 78	— 1	12/3 98	— 1	14/9 00
8999	Chr. Petersen	Nakskov	22/10 70	— 1	30/9 99	— 1	27/7 00
10239	Jens Ruberg	Frederikshavn	18/12 77	Nykøbing S.	4/11 97	— 1	21/9 00
12180	Carl Jørgensen	Randers	30/3 77	København 1	23/6 00	— 1	21/9 00
12527	Carl Petersen	Eskeberg	8/7 75	— 1	4/3 99	— 1	14/9 00
12563	M. Kjellerup	København	8/10 55	— 1	18/3 99	— 1	5/10 00
12932	Emil Adolf Frederik Hansen	Værslev Kallundborg	7/1 77	— 1	1/9 99	— 1	14/9 00
13523	Harald Peter Christiansen	Springforbi	6/9 79	Kbhv. Afdl. 1	11/11 99	— 1	24/8 00
13559	P. A. Jensen	Halle	19/3 53	— 1	11/11 99	— 1	21/9 00
13603	Jens Chr. Rasmus Steffensen	København	25/5 67	— 1	6/1 00	— 1	21/9 00
13798	Holger Wesche	—	24/6 81	— 1	2/5 00	— 1	7/9 00
13799	Joh. Carl Thorv. Grundtvig	—	6/11 80	— 1	2/5 00	— 1	14/9 00
13802	Oluf Mathias Hansen	—	2/4 81	— 1	28/4 00	— 1	28/9 00
13822	Vald. Valentin Falster	Tryde, Sverrig	9/11 80	— 1	7/5 00	— 1	21/9 00
13917	Oskar Laurits Larsen	Græsted	10/8 75	— 1	17/7 00	— 1	7/9 00
13949	Carl Christian Nielsen	København	21/5 80	— 1	9/8 00	— 1	28/9 00
13962	William Adolf Sponholtz	Frederiksberg	13/11 66	— 1	10/9 00	— 1	21/9 00
14272	Funder Jensen	Kolding	4/5 82	Kolding	20/4 00	— 1	31/8 00
14528	Johan Frederik Madsen	Kjærum pr. Assens	21/5 77	Odense	30/3 00	— 1	24/8 00
9610	Anders Jakobsen	Roskilde	5/5 58	Kbhv. Afdl. 2	9/10 97	— 1	2/6 00
3698	Vald. Jens Fred. Jacobsen	København	13/6 80	— 1	26/3 00	— 1	9/6 00
11349	C. C. Larsen	—	23/12 78	— 2	15/4 99	— 2	4/8 00
4248	F. P. N. Rasmussen	—	5/1 69	— 2	23/6 00	— 2	28/7 00
14249	Søren C. Petersen	Vejle	23/8 74	— 2	30/6 00	— 2	14/7 00
14402	Søren J. Madsen	Vælløv	29/7 76	— 2	30/6 00	— 2	7/7 00
14407	Fr. Holger Joh. Petersen	København	21/3 81	— 2	9/7 00	— 2	14/7 00
16733	Chr. Larsen	Haarløv	20/8 69	— 5	25/7 96	— 2	4/8 00
0969	Niels Peter Larsen	Frederikssund	12/10 75	— 5	13/8 98	— 2	8/9 00
10979	Emil V. Nielsen	Helsingør	16/3 00	— 5	3/9 98	— 5	18/8 00
12696	Johan Hendriksen	Aarhus	22/3 73	Aarhus	24/11 94	Aarhus	27/7 00
3521	Martin Thomsen	Ribe	16/12 76	Ribe	5/4 96	—	4/8 00
5285	J. A. Jakobsen	Aarhus	6/10 73		1/8 96	—	26/5 00
6065	Christian Valdemar Jensen	Hjørring	24/5 76	Hjørring	1/5 96	—	29/5 00
7648	Søren Mortensen	Vistoft Sogn, Mols	17/3 43	Aarhus	27/7 95	—	29/6 00
7750	Niels Christian Christensen	Rønberg	7/7 74	Randers	23/3 98	—	7/9 00
9432	Jens Jensen	Blindstrup, Holsted Sogn	6/5 71	Aarhus	24/9 97	—	31/3 00
10280	Chr. Willadsen	Aarhus	15/5 79	—	6/5 99	—	17/8 00
11188	K. M. Nielsen	Viggerslev	5/11 73	Kbhv. Afdl. 1	21/3 94	—	31/5 00
12372	Niels Chr. Thygesen	Asferg pr. Randers	26/4 78	Randers	7/5 99	—	28/7 00
13391	Chr. V. Mikkelsen	Rørth pr, Odder	19/11 78	Aarhus	30/9 99	—	2/6 00
2754	Alfred Fritze	Altenburg, Saxen	25/4 61	—	10/2 00	—	20/7 00
14669	H. P. Petersen	Aarhus	5/9 63	—	6/4 00	—	3/8 00
14675	Jens Christian Jensen	Løgstør	14/10 53	—	24/3 00	—	14/7 00
9878	Jens Th. Jørgensen	Hvissel	31/1 76	Aarhus	18/5 00	—	4/8 00
9681	Morten Fr. Møller	Vinding Sogn pr. Horsens	2/9 77	Horsens	24/1 97	—	11/8 00

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelses-dato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, for hvilken Vedk. har betalt
3828	R. S. Andreasen Schmidt	Vamdrup	13/4 75	Skive	2/6 95	Aarhus	7/9 00
10348	P. H. Schiødt	Braband	3/6 68	Aarhus	13/7 00	—	28/7 00
13776	R. M. Kjeldsen	Samsø	17/2 80	Kbhv. Afdl. 1	24/4 00	—	28/7 00
14370	Carl Marius Rasmussen	Bøstrup, Lauerberg	6/3 81	Randers	7/5 00	—	30/6 00
10520	Jens Peter Eriksen	Kolstrup i Slesvig	3/6 62	Esbjerg	23/9 99	—	14/9 00
9695	Rasmus Mortensen	Bjerre, Horsens	13/1 60	Horsens	12/6 97	Horsens	29/9 00
3218	P. Markusen	Lund pr. Horsens	11/10 59	—	15/12 94	—	7/9 00
14267	Knud Valdemar Jensen	Kolding	20/2 70	Kolding	4/3 00	Kolding	27/4 00
14269	Jens Jensen	Sommersted	15/11 65	—	24/3 00	—	28/9 00
8382	G. O. A. Lundby					Maribo	28/9 00
13145	Konrad J. Petersen	Nykøbing M.	4/1 74	Nykøbing M.	1/5 99	Nykøbing M.	1/7 00
9918	Otto Ottosen	Morgenstrup	15/2 78	Næstved	7/5 98	Næstved	21/9 00
14724	Niels Jørgensen	Husby, Fyen	20/1 67	Kbhv. Afdl. 3	31/3 00	—	3/10 00
3435	Peter Chr. Petersen	Skanderborg	5/5 80	N. Sundby	17/4 99	N. Sundby	28/9 00
13324	Alfred Christensen	Vadum, N. Sundby	7/9 77	—	31/3 00	—	7/9 00
14197	Th. P. Frederiksen	Nørre Sundby	1/5 79	—	16/9 00	—	16/9 00
7825	J. Jensen	Højby, Fyen	60	Odense	22/12 96	Odense	13/1 00
14459	Niels Charlo Edvin Fr. Hansen	Odense	10/12 81	Nyborg	2/6 00	—	7/9 00
14352	Søren Christensen	Over Hombek	20/11 77	Randers	2/12 99	Randers	30/6 00
11874	Lauritz Lorentzen	Randers	10/3 78	Aarhus	10/12 98	—	23/6 00
9861	Niels Chr. Nielsen	Sødring	17/12 74	Randers	23/4 98	—	26/5 00
2491	Sophus Emilius Esbensen	Slagelse	21/2 62	Kbhv. Afdl. 1.	18/7 96	Roskilde	3/8 00

Statsbaneværkstederne.

Lønforhøjelsen og Ophævelse af Blokaden.

Som vore Medlemmer allerede vil have set af Hovedbestyrelsens Redegørelse i Dagbladene, er Blokaden af disse Værksteder hævet, efter at der er gennemført en Forhøjelse af Mimimallønnen fra 28 til 32 Øre pr. Time.

Det er nu ca. 3/4 Aar siden vi første Gang søgte en officiel Forhandling med Baneledelsen og vore Medlemmer vil ligeledes erindre, at Forbundets Formand søgte Audiens hos selve Trafikminister Jul. Ryssensten for om mulig at udvirke en Forhandling. Dette satte man sig imidlertid paa det bestemteste imod, idet man paastod, at Arbejderne paa Banen ingen Grund havde til Klage, og hvis de virkelig havde dette, saa kunne de komme enkeltvis, om det saa var til selve Ministeren?

Nu har d'Hrr. jo imidlertid efter den noget lange Betænkningstid indset det uholdbare i Stillingen og ere gaaede til en almindelig Lønforhøjelse, og ved denne Lejlighed har indført samme Mimimalløn som der sidste Foraar blev fastsat paa de under Fabrikantforeningerne hørende Virksomheder. Det er naturligvis ganske uberettiget, at Statsbaneinstutionen saaledes tager vore Overenskomster og fortolker dem efter Behag, uden at give Arbejderne den nødvendige Indflydelse paa, hvorledes de føres ud i Livet.

Det er da ogsaa en Selvfølge, at mange føler sig forurettede ved den skete Lønforhøjelse, hvor Mestre og Værkførere har haft en rig Lejlighed til at forfordele alle dem, der i *deres* Øjne har gjort sig mislibige. Paa disse Værksteder værdsætter man som bekendt i de fleste Tilfælde mere Øjentjeneriet end den virkelige Fagdygtighed.

Hvad der imidlertid er langt mere beklageligt er, at der her endnu findes et meget betydeligt Antal Arbejdere, som aabenlyst og skjult af al Kraft modarbejder deres egne og deres organiserede Kollegers Interesser. Tilsyneladende ganske tankeløst gaar de og laver Kaninarbejde og starter Safaratbevægelser med tilhørende Spytslikkeri overfor de overordnede, og alt dette er selvfølgelig til Ledernes Fornøjelse samt en god Forbundsfælle imod de af os rejste Krav.

Da der imellem de her omtalte Fagfæller er ikke saa faa af vore gode gamle Bekendte, skal vi senere præsentere nogle af dem i Bladet, og iøvrigt skal vi vide at holde et vaagent Øje med hvad der foregaar.

Til vore Medlemmer paa Banen siges: *Slut Eder sammen om Eders Medbestemmelsesret i Arbejdsforholdet, selv om det ikke passer Eders Værkførere eller Mestre.* Resultaterne vil da heller ikke i Fremtiden udeblive.

Fra Provinserne.

Korsør.

Ved nærværende gøres de rejsende Medlemmer opmærksom paa, at Udbetaling af Rejseunderstøttelseskassen ikke mere finder Sted i Korsør.

Uddrag af Beretning fra den internationale Metalarbejderkonference i Paris

I Oktober Fagblad, under Omtalen af „Den internationale Metalarbejderkonference“ i Paris, udtaltes, at der forelaa trykte Beretninger fra de forskellige Lande, og af hvilke det fremgaar, hvilket høje Udviklingstrin, Metalorganisationerne staar paa, og vi lovede ved denne Lejlighed, at give et Uddrag deraf. Vi vil da til en Begyndelse give vore Læsere et kort Omrids af Beretningen fra „Deutsche Metallarbejterorganisation“.

Trods alle Besværligheder, af forskellig Art, saasom Politiets lovmedholdelige Tilstedeværelse ved vore Møder, er det lykkedes os, at give vor Organisation en vægtig Fremgang i de sidste Aar, hvilket nedenstaaende Tal nærmere vil anskueliggøre. Medens der i Aaret 1892 kun var 24,422 Medlemmer af Deutsche Metallarbejter Verband, stiller Fremgangen sig til Aaret 1899 saaledes:

31. December	1894:	33,406 Medlemmer
„	95:	33,189 „
„	96:	49,001 „
„	97:	59,890 „
„	98:	75,431 „
„	99:	85,013 „

Med Medlemstilgangen i det løbende Aar, vil vort Medlemsantal nu være ca. 100,000.

Forbundets finansielle Stilling i denne Periode udviser følgende Resultat:

	Kassebeholdning ved Begyndelsen — Enden af Aaret		Indtægt med Kassebeh. fra forrige Aar	Udgift
1895.....	36,421.53	38,943.10	280,262.78	241,319.68
1896	38,943.10	63,662.37	351,381.03	287,718.66
1897	63,662.37	176,281.25	550,419.01	374,127.76
1898	176,291.25	391,360.66	771,274.52	379,913.86
1899	381,360.66	385,148.31	1,288,046.01	902,897.70
Summa: i Aarene 1895—99			2,571,125.97	2,185,977.66
Aarligt Gennemsnit....	141,337.78	211,681.14	684,276.67	437,195.53

Udgiften var for

Aar	Strejke	Hjælp til trængende Medl.	Processer	Tilskud til Rejsepenge	Fagbladet
1895.	36,577.26	7,660.65	2,194.54	49,143.72	41,623.88
1896.	102,075.61	9,129.73	1,434.36	23,475.50	46,928.99
1897.	110,966.44	11,230.86	3,785.82	21,965.46	58,634.43
1898.	70,407.74	18,603.01	6,048.67	27,340.52	73,654.05
1899.	416,445.17	23,731.00	5,019.08	38,828.77	72,647.55
Summen i Aaret 1895—99.	736,472.22	70,354.25	18,482,37	160,753.97	293,536.00
Aarligt Gennemsnit..	147,292.44	14,070.85	3,696.47	32,150.79	58,707.20

Disse Tal beviser os, at Deutsche Metallarbeiter Verband i den sidste Halvdel af dens snart 10-aarige Bestaaen, har gjort betydelige Fremskridt. Denne Bevisthed vil dog ikke hindre os i, at der med forøget Kraft tages fat paa at organisere disse Masser af Smede og Maskinarbejdere, som endnu staar udenfor vor Organisation.

Siden 1ste Juli 1890, da Arbejdsløshedsunderstøttelsen blev indført er Fra- og Tilgang af Medlemmer blevet betydelig forringet og Medlemmerne knyttes fastere til Forbundet. Vor Opmærksomhed er derfor stærkt henvendt paa en Forbedring af Arbejdsløshedsunderstøttelsen, og de dermed forbundne Udgifter vil fremtidig være lettere at paaligne, da Forstaaelsen af en saadan Institutions Betydning synes at være godt fremme hos Medlemmerne.

Hvsd der ogsaa meget har bidraget til den betydelige Tilgang af Medlemmer, skyldes navnlig: „At der paa Værkstederne (særlig de større) vælges Tillidsmænd, som særlig virker som Inkassatorer af Kontingent til Forbundet; men samtidig er et oplysende Mellemled imellem Ledelsen og Medlemmerne.

Ligesom Organisationens Organ: Deutsche Metallarbeiter Zeitung har haft en mægtig Indflydelse paa Organisationens betydelige Udvikling. Vi give her et sammentrængt Referat af Fagbladets Historie.

I September Maaned blev det tyske Fagblad trykt i et Antal af 100,000 Eksemplarer, hvorved dets Redaktion i en Artikel lykønsker Deutche Metallarbeiter Verband med den overordentlige Fremgang deres Organisation har haft i de 9 Aar den har bestaaet.

Da Deutche Metallarbeiter Verband blev stiftet i Foraaret 1891 i Frankfurt a. Main, androg Fagbladets Oplag ca. 18,600 Eksemplarer, som dog ved Slutningen af Aaret 1892 var steget til 27,000 Ekspl.; i 1893 28,800; 1894 34,700; 1895 35,000; 1896 50,400; 1897 60,200; 1898 77,300; 1899 89,200 og udgives nu i et Antal af 100,000 Eksemplarer.

I de første Aar beskæftigede Bladet sig hovedsageligt med Syge- og Begravelseskassespørgsmaalet; men er senere gaaet over til udelukkende at behandle faglige Spørgsmaal.

Bladet udgaar en Gang ugentlig, og der bruges 2 Dage til at distribuere dette, saaledes at de 100,000 kan fordeles til alle Kroge i Tyskland.

Organisationens Medlemsantal er kun 2 à 3000 mindre end Antal af Fagblade; men forsaavidt den tidligere udviste Iver bibeholdes, forventes Medlemsantallet at være de 100,000 inden Aarets Udgang. Det vil da blive vor Opgave i de kommende 10 Aar, at kunne slutte med 200,000 organiserede Arbejdere indenfor den tyske Metalindustri.

(Fortsættes.)

Fra Afdelingerne.

Fra Randers.

Lørdagen den 24. November fejrede vor Afdeling i Randers sin 13-aarige Stiftelsesfest, og denne Afdeling er saaledes en af de faa Provinsafdelinger, der er ældre i sin Oprindelse end „Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund", der som bekendt først oprettedes i Efteraaret 1888.

Skønt de senere Aars Bestræbelser paa Organisationsarbejdets Omraade i væsenlig Grad er gaaet i Retning af at lægge Tyngdepunktet og Hovedansvaret opad til Forbundsledelsen, saa er det og bør sikkert ogsaa være saaledes, at Afdelingerne i hver enkelt By ligesom danner et eget lille Centrum, indenfor hvilket de lokale Krav og Interesser faar deres første objective Behandling og Drøftelse.

Naar Randers Afdeling er en af vore ældste Provinsafdelinger, saa hænger dette sikkert for en Del sammen med, at der i denne By allerede for 13 Aar siden, da Afdelingen oprettedes, fandtes flere betydelige Fabriker. Af disse Fabriker var „Scandia", der vil være de fleste af vore Kolleger bekendt, den største, og her blev da og saa rig Lejlighed til at anvende Organisationen som det Vaaben, der i Arbejdernes Haand var Midlet til at gøre Arbejdsforholdene mere taalelige for Arbejderne. Det er jo forøvrigt overalt en Kendsgerning, at det er Haandværkets Overgang til Fabriksdrift der ligefrem har tvunget Arbejderne til Organisation.

Afdelingen i Randers opnaaede allerede i 1889, ca. $2^1/_2$ Aar efter dens Dannelse, ved Forbundets Hjælp en Overenskomst med „Scandia", der skaffede dem betydelige Fordele, og der er da siden taget mangen en Tørn, og Randers er nu en af dem, der staar højst med Hensyn til Lønninger og øvrige *Arbejdsvilkaar*.

Stiftelsesfesten holdtes i Randers Arbejderpartis store nye Forsamlingsbygning, der hører til de største og mest velindrettede af Provinsforsamlingsbygningerne heri Landet, og hvori Smedene selvfølgelig har deres Andel. Festen bestod i en Aftenunderholdning med efterfølgende Fællesmaaltid og Bal. Den største Del af Aftenunderholdningen besørgedes af Medlemmer af Afdelingens Bestyrelse med dens energiske Formand, Klejnsmed *Krogh* i Spidsen, — der, foruden at vedligeholde en livlig Korrespondance mellem Afdelingen og Hovedbestyrelsen, tager virksom Del i et af de Randers Kolleger oprettet Sangerkor.

Forbundets Formand, *J. A. Hansen,* var til Stede og overbragte Afdelingen Hovedbestyrelsens Lykønskning i Dagens Anledning.

Denne, saa vel som de mange andreFester, som vore Afdelinger rundt omkring afholder, afgiver et kraftigt Vidnesbyrd om den kolossale Udvikling, der er foregaaet med vore Fag- og Standsfæller i de senere Aar, og det taler højt om, at der er bleven større Lykke og mere Velvære i Hjemmene end Tilfældet var tilforn.

Odense.

(En Værksteds-Formands-Type.)

Nedenstaaende ønskes optaget i Fagbladet, vel er vedkommende ikke den kostbare Plads værd; men hans Opførsel er af en saadan Beskaffenhed, at den fortjener at kendes af alle Smede og Maskinarbejdere.

I Slutningen af October d. A. blev Medlem Marius Nielsen udnævnt til Formand for sine tidligere Arbejdskammerater (Kakkelovnssmedene) paa M. P. Allerups Efterfs. Fabrik i Odense.

Dette havde vi imødeset med god Fortrøstning, at et af vore Medlemmer blev foretrukket for en af de mange Hædersmænd, som beskæftiges paa denne Fabrik. Vi blev imidlertid hurtig revet ud af vore Illusioner. Den 1ste November, efter at han havde overtaget Ledelsen over de 6 a 8 Mand, som beskæftigedes i ovennævnte Værksted, meldte han sig øjeblikkelig ud af Forbundet, og 2 Dage efter faar hans Storheds Vanvid fuldstændig Overhaand med ham, hvad følgende Optræden vil vise: „Nævnte Dag farer han op, overfuser en tidligere Kollega (som har arbejdet over 20 Aar paa Fabriken) med de mest uforskammede Ukvemsord og sluter sin Talestrøm med, at han vil sk — — baade ham og Fabrikanten et Stykke, spænder Arbejdet af Skruestikken, skubber ham bort fra denne med den Motivering, at han skulde skruppe ud af Fabriken straks.

Dette fandt vore Medlemmer vel stift, og eftersom vedkommende Marius Nielsen udenfor sit egentlige Erhverv driver en Fedevareforretning samt et Pensionat, i hvilket nogle af Fabrikens Arbejdere har haft Kost og Logi, udtalte en af disse: „At efter at have været Vidne til en saa uforskammet Optræden kunde De ikke støtte hans Geschæft." Men det var mere end denne Mand i sin Storhedsrus kunde staa for, idet han lod d'Hrr. vide: „At forsaavidt de ikke i Fremtiden kunde bo og spise hos ham, *saa kunde de heller ikke arbejde mere hos ham*, og I kan vove mere at sætte Eders Ben paa Fabrikens Grund. Hertil bemærkede en af de Implicerede, at det havde Nielsen ikke Magt til, han vilde gøre sin Akkord færdig, hvortil Nielsen svarede: „Ja! det kan Du godt og forsaavidt Du vil melde Dig ud af Fagforeningen, kan Du fortsætte med Arbejdet". Dette galante Tilbud blev dog ikke modtaget, hvorefter Nielsen i sin engang paatagne Storhed bebudede, at der skulde lægges mere Arbejde paa Akkorderne, eller ogsaa skulde Priserne sættes ned, *„og vil I ikke finde Eder deri, kan I gaa; der staar 100 Svende udenfor Porten, som gerne vil ind"*. Disse Udtalelser blev ledsaget af de mest udsøgte Kraftudtryk og Eder af den værste Slags, som fandt sin Afslutning i følgende: *„Her raader Kraft — — jeg, og det er mig* ***alene*** *der bestemmer, hvad der skal betales for Arbejdet i Fremtiden!*

Man skulde jo efter dettte antage, at han fik et stort Løntillæg som Ekvivalent for sin Optræden; men det er ingenlunde Tilfældet. Tidligere da han arbejdede tjente han (som stod stadig i Akkord) ca 1500 Kr., nu faar han derimod kun 1200 Kr, aarlig.

Efter disse Oplysninger staar det vel klart for enhver, at det er Mandens daarlige Karakter og Lysten til at svinge Knaldpisken over sine tidligere Kammerater, der har dikteret ham hans Handlemaade.

J. Andersen,
Formand for Afdelingen i Odense.

Til vore korresponderende Medlemmer.

Paa given Foranledning gør jeg herved opmærksom paa, at der intet Hensyn kan tages fra min eller Hovedbestyrelsens Side til saadanne skriftlige Henvendelser, som ikke ere forsynede med An-

givelse af Navn og Adresse paa den eller dem der retter Henvendelsen.

Der vil saaledes heller intet Hensyn blive taget til de under 26. November og 4. December modtagne Skrivelser, undertegnede henholdsvis: „De ovennævnte Arbejdere paa Orlogsværftet" og „R & L Maskinarbejdere", med mindre der sker personlig Henvendelse til undertegnede, desangaaende.

J. A. Hansen.

At tabe sin Medlemsbog.

Paa given Foranledning gøre vi herved vore Medlemmer opmærksom paa, at de, naar de have tabt deres Bøger, først vil kunne faa udstedt en ny ca. en Maaned efter, at Bogen har været offentliggjort i Fagbladet som tabt og ugyldig.

Dette sker, for at undgaa at der udbetales Understøttelse paa saadanne Bøger, i Tilfælde hvor de findes af andre, der er kendt med, hvilken Understøttelse en saadan Bog giver Adgang til.

Hovedbestyrelsen.

Medlemsbøgerne skal ombyttes.

For at lette Ombytningen af Medlemsbøgerne saa meget som muligt, bedes Medlemmerne indbetale deres resterende Kontingent for det gamle Aar, saa hurtig de kan.

Saasnart den gamle Bog er udbetalt, indsender Afdelingskassereren den til Hovedkontoret, hvor den nye udstedes og tilbagesendes.

De nye Medlemsbøger leveres Medlemmerne uden Betaling, hvorimod de medfølgende Futteraler betales med 10 Øre Stk.

Hovedkassereren.

Fejltagelser.

Ved beklagelige Fejltagelser fra vedkommende Tillidsmænds Side ere følgende Medlemmer optagne blandt slettede Medlemmer:

12,168 H. P. Kruse. 5932 F. Jensen. 4,733 S. P. Jeppesen.

Idet vi herved rette Fejlen beder vi de paagældende Medlemmer undskylde.

Slettede Medlemmer genoptagne

(Udstreges af Protokollen).

11047 C. Zimmermann.
10551 Jens Peter Jensen
2409 H. F. Hansen
12168 H. P. Kruse
12897 A. K. Gerdes
800 L. P. Møller
5431 V. Brasen
8291 V. Borgstrøm
1591 O. M. Hansen
289 N. C. Ott
12898 J. P. Andersen
5932 F. Jensen
4733 S. P. Jeppesen
8917 Marius H. Larsen
13715 Ejnar Sørensen

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

7,378 J. M. Jensen (Købh. Afdl. 1).

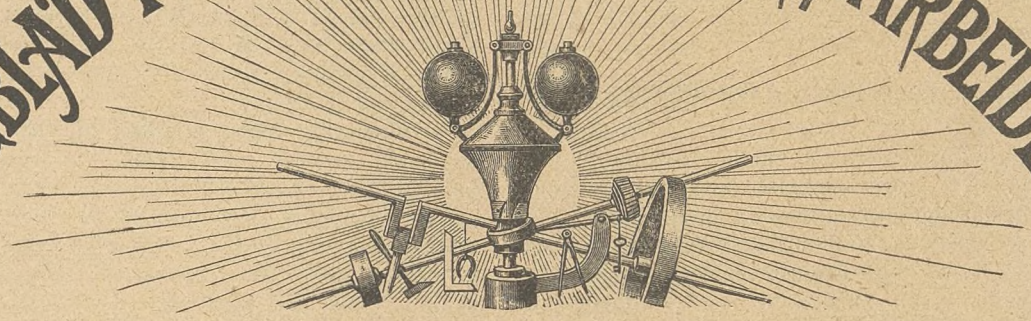
Medlemsbog No. 8312 tilhørende Chr. Andersen er **funden** og indleveret til Anvisningskontoret i København.

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Frederiksgade 42, 1.
Aalborg, J. Christensen, Urbangade 15, 1. $12^1/_4$-1. $6^1/_2$-$7^1/_2$.
Asseus, H. P. Rasmussen, Nygade
Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36.
Fredericia, Smed C. M. Jensen, Bjergegade 66. Udbt. til Rejs. 6—7 Aften.
Frederikshavn, L. Jensen, Søndergade, Adr. Tømrer Pahl $12^1/_2$-$1^1/_4$, $6^1/_2$-$7^1/_2$.
Holstebro. C. Madsen, Sønderland. 6—8.
Hadsund Mariager, Smed R. Hansen, Cimbria pr. Mariager.
Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen. $7^1/_2$—$8^1/_2$. $11^1/_2$—$1^1/_2$. 5—7.
Hillerød, J. Hasselbalck, Chr. Hansens Vej. $12^1/_2$—1, $7^1/_2$—8 Aften.
Hjørring, Smed Adrias Jensen, Kolsmissigade 16,². 6—8, Søndag 12—2.
Holbæk, Langhoff Petersen, Smedelundsgade 40, 2. $6^1/_2$-8.
Horsens, H. Røpke, Haumannsgade 2, St.
Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvei.
Kallundborg, C. Christensen Missionshjemmet 12. $12^1/_4$—$12^3/_4$, 6—7.
Kolding, Th. Hansen, Seestvej 20 B. $12^1/_4$—$1^1/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Korsør, Smed J. A. Jensen, Adr. Murer Kristensen, Halskov.
København, Larsleistræde 1, Stuen. 9—11.
Maribo, Th. Larsen, Kiehns Vei 79. K.
Middelfart, O. Petersen, Teglværksgade 13 b. d. $12^1/_4$-$2^3/_4$ $6^1/_2$-$7^1/_2$.
Nakskov, Sofus Larsen, Tilegade 258. 1-$1^1/_2$, 6—8.
Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkerstiftelsen. 6—7.
Nørresundby, L. Jensen, Bondrursgade 8. 12—1.
Nykjøbing, Mors, J. Johnsen, Asylgade 26. 7—8.
— Falster, M. Frandsen, Kraghavevej. 6—7, Søndag 10—12.
— Sjælland, L. P. Larsen, 6—7.
Nyborg, H. L. Christiansen, Vestre Boulevard 18. $12^1/_2$—1, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. $12^1/_4$—1. Udbt. til Reis. $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Præstø, J. A. Sørensen, Adelgade. 6—7.
Randers, P. Krogh, 12—1, 6—7, Stalgaardsgade 15.
Ribe, J. Poulsen, Præstegade 390. 6—7.
Roskilde, Smed P. Jensen Grønneg. 12.
Rønne, H. F. Jørgensen, Vinkelvei 9.
Silkeborg, M. Jensen, Winthersvei.
Skive, Chr. Lorentsen, Østerbro.
Slagelse, Ant. Rasmussen, St. Pedersg. 1, 6—$7^1/_2$.
Sorø, J. Hansen, Baggaden 67. Udbt. 6—8 Aften.
Stege, Chr. Eriksen, Raadhusstræde. 12—1, 6—8.
Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhildsvej 3. 12—1, 6—7.
Thisted, C. Dysted, Nørregade.
Varde, H. P. Hansen, Søndergade. 6—7.
Veile, J. Vogelsang, Vesterbrogade 1, Stuen. $12^1/_4$-$12^3/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46. 6—8.
Vordingborg, A. P. Petersen, Adresse Smedem. Nissen, træffes fra 12—1 Middag.

Redigeret af *J. A. Hansen.*
Trykt i A. S. "Phønix", Lützhöft-Petersen, Niels Juelsg. 6, Kbhvn. K

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund

Nr. 4 | Januar 1901 | 13. Aargang

Det Aarhundrede som gik og det Aarhundrede som kommer.

Med nærværende ønsker vi vore organiserede Kolleger, saavel i Ind- som Udland et **glædeligt og godt Nytaar**, i Haabet om, at det Aarhundrede, hvis Tærskel vi nys har overskredet, maa bringe en Udjævning i Klasseforskellen, der er en Ulykke for hele Menneskeheden. Vore Organisationer ere i Løbet af den sidste Fjerdedel af det Aarhundrede, som svandt, voksede op til at blive en Faktor af stor Betydning. og hver Dag, som svinder, bringer os nærmere vort Maal: Ret for os alle til at sidde med til Bords ved Samfundets rigt dækkede Bord.

Mange af vore Kolleger føler for Tiden haardt, hvad det vil sige ikke at høre med til Samfundets privilligerede. I mange Aar har Arbejdsløsheden ikke haft saa stort et Omfang som Tilfældet er for Tiden i vort Fag; men ingen tænker paa at lette os denne Byrde. Staten bevilliger Penge til Kvæg- og Svineopdrætning paa Landet, og dette skal Industriens Arbejdere bidrage deres Part til; men naar vi, en Organisation paa 7000 Medlemmer, for Tiden skal bruge ca. 15,000 Kr. pr. Maaned for at holde den værste Nød fra Dørene, og for blot at kunne udbetale hvad der er fastsat ved vore Love, — saa maa det blive vor Sag.

Fabrikanterne gør kun et, naar der ikke er mere at bestille, de meddeler blot Svenden at han er afskediget, eller at han fra nu af maa nøjes med en indskrænket Arbejdstid og samtidig naturligvis med en indskrænket Fortjeneste. Imod alt dette er der imidlertid kun et at gøre, nemlig at sstyrke vor Organisation og vort Sammenhold. I samme Grad vil vor Indflydelse paa Samfundshusholdningen nemlig stige, og der vil blive taget Hensyn til vore Interesser som til enhver anden Faktor i det store Samfundsmaskineri.

Skønt der saaledes er meget i vor Tid, som trænger til at ændres, saa gaar vi dog stedse fremad, og intet fornuftigt Menneske ønsker sig de Tilstande tilbage, som var for blot 20 Aar siden.

Kaster vi et lille Blik tilbage over det Aarhundrede, som nu er forsvundet, saa vil der være adskilligt, som vi nok kan drage en gavnlig Lære af. Man hører vel af og til Folk tale om „den gode gamle Tid" og den saakaldte „vore Bedsteforældres Tid"; men gaar man dem lidt nærmere paa Livet, saa vil man meget snart erfare, at de i Virkeligheden ikke mener noget med det.

De fleste af vore ældre Kolleger mindes nemlig endnu, naar de husker dem tilbage til deres Læretid og første Svendeaar, hvorledes Tonen var hos de Mestre, som endnu holdt paa Skikkene fra Lavstiden. Det som her var mest fremtrædende var, at først og fremmest var Arbejdet meget strængt og Kosten daarlig; dernæst var Lønnen meget lille og tillod ikke Haandværkeren nogen som helst Ekstravagancer, og det var endda ikke sjældent, at Mesteren, naar han var sikker paa at være den stærkeste Part, i Stedet for Løn gav Svenden en god Dragt Prygl. Og det var i Grunden slet ikke saa underligt; det samme gjorde Herremændene jo ved deres Bønder og Tjenestetyende langt ind i det 19de Aarhundrede. Længe efter at Stavnsbaandet teoretisk set var ophævet, bestod dette faktisk alligevel, fordi den store Masse var økonomisk afhængige af Herremanden.

Det samme Forhold træffer man naar man betragter Forholdet imellem Mester og Svend. I Begyndelsen af det nu afsluttede Aarhundrede anerkendtes Menneskerettighederne i Teorien, d. v. s. man erkendte ethvert Menneskes Ret til paa en hæderlig Maade at erhverve sig Livets Ophold ved sit Arbejde. Junigrundloven af 1849 bragte Næringsfriheden og dermed friere Erhvervsforhold. Men den arbejdende Stand og Haandværkssvenden vedblev at være den økonomisk afhængige Træl og er det i en ikke ringe Grad den Dag i Dag.

Arbejderstandens Organisation er imidlertid i sin fulde Blomstring; for hver Dag der gaar, rykker vi de herskende Klasser nærmere paa Livet. Ikke alene højnes Lønnen jævnt og sikkert, men rundt omkring i Landet sidder vore Kolleger

som Medlemmer af Kommunernes og de offentlige Institutioners Styrelser, saa naar alt kommer til alt, har sikkert alligevel den allerførste Grund til, med et godt Haab til Fremtiden at ønske hverandre et glædeligt nyt Aarhundrede.

Opsigelse af vore faglige Overenskomster,

Paa Slutningen af det gamle Aar har Hovedbestyrelsen i Overensstemmelse med Repræsentantskabets Beslutning desangaaende, opsagt vore Overenskomster med de to Fabrikantforeninger i Jernindustrien, Grov- og Kleinsmedemesterforeningerne i København samt Helsingørs og Burmeister & Wains Skibbyggerier til Ophør 1ste April 1901.

Opsigelsen skete ved en Skrivelse af 28de December f. A. til samtlige ovennævnte Institutioner. Skrivelsen var af omtrent følgende Indhold:

„Undertegnede Forbund tillader sig herved at opsige Overenskomsten indenfor Jernindustrien af Marts 1900 til Ophør 1ste April 1901. Samtidig undlader vi ikke at bemærke, at vi fremdeles anser denne Overenskomst for at være et godt Grundlag for en Ordning af Arbejdsforholdene, særlig paa de større Værksteder, og vi opsiger saaledes kun Overenskomsten dels af Hensyn til den i samme nævnte Minimalløn, og dels paa Grund af, at vi ønsker en yderligere Udvikling af enkelte i samme indeholdte Bestemmelser.

Med Hensyn til de Krav, som fra vor Organisations Side vil blive rejste vedrørende den ovennævnte Overenskomst, da forventer vi at være klar med de fornødne Forberedelser, saaledes at vi kunne tilstille den ærede Bestyrelse Arbejdernes Fordringer inden 15de Januar 1901."

Det er ikke lykkedes os at holde vort Løfte om at indsende Arbejdernes Fordringer inden 15de Januar. Skylden herfor ligger dels deri, at det har været svært at faa Klarhed paa de mangeartede Spørgsmaal og Fordringer, som stadig indkommer til Hovedbestyrelsen, dels deri, at vi ønskede saavidt muligt at have Lønstatistiken for hele Landet færdig, saaledes at vi var i Stand til nøje at begrunde vore Krav.

Alt dette vil dog være klar i Løbet af nogle Dage, hvorefter Forhandlingerne antagelig vil begynde straks efter.

Fra Provinserne.

Maribo.

Direktøren paa Vaggonfabriken „Vulkan" i Maribo, Hr Kiehn, er som bekendt en meget excentrisk Herre som „Arbejdsgiver". Det vil saaledes være i frisk Erindring hvorledes han for ca. 3 Aar siden gebærdede sig overfor Forbundets daværende Formand.

Nu har det imidlertid gaaet saadan nogenlunde godt siden idet vi stadig har truffen Overenskomster om Lønningerne for et bestemt Tidsrum. Den sidste Overenskomst blev truffen i Sommeren 99, midt under den store Lock-out, og i Følge denne forhøjedes Minimallønnen den 1ste Oktober 1899 til 32 Øre pr. Time, samtidig med at alle højere Lønninger fik et Tillæg af 2 Øre. Endvidere bestemte samme Overenskomst, at samtlige Lønninger skulde forhøjes med 1 Øre den 1. April 1900, hvilket ogsaa skete, samt at dette skulde gentage sig til 1. April 1901, hvorefter Minimallønnen altsaa vilde blive 34 Øre, — med mindre Overenskomsten opsagdes til Udløb, mindst 3 Maaneder inden sidstnævnte Tidspunkt.

Skønt Hr. Kiehn er gaaet ind paa alt det som er nævnt ovenfor uden Kamp, ved ren saglig Forhandling saa synes han dog nu at være fast besluttet paa at ville styre i en anden Kurs. Grunden hertil er maaske den, at „Vulkan" er bleven optaget i Arbejdsgiverforeningen. Maaske tænker Hr. Kiehn: Fanden skulde betale alle de Penge, som dette koster, naar saa ikke man kunde faa nogen Fordel deraf? — Ialtfald henvendte Hr Kiehn sig paa Slutningen af det gamle Aar til vor stedlige Afdelingskasserer og gav ham en Opsigelse af Overenskomsten. Kiehn gjorde samtidig Tilbud om en Forhandling paa Grundlag af en *Reduktion af Minimallønnen til 30 Øre pr. Time og en tilsvarende Reduktion af de højere Lønninger!*

Ikke sandt? Kiehn generer sig virkelig ikke.

For nu yderlig at faa slaaet fast, hvorledes han bliver trukket op af de saakaldte socialistiske Fagforeninger, saa rejste Hr. Kiehn til København og udgød sig for en af Nationaltidendes Reportere, hvorefter man den 8. Januar kunde læse følgende:

Konflikten paa „Vulcan".

„Vi havde i Dag en Samtale med Direktøren for Fabrikken „Vulkan" i Maribo, Hr. Kiehn, der angaaende den opstaaede Konflikt bl. a. udtalte følgende:

„Vulcan" beskæftiger 350 à 400 Mand samt at Fabriken tilvirker Lokomotiver Jernbanevogne, elektriske Sporvogne samt Sporskifter. Den konkurrerer her i Landet med Fabrikken „Scandia" men iøvrigt ved Licitationer til Statsbanerne og Sporvejsselskaber med hele Udlandet.

„Vulcan", der indtil for kort siden stod udenfor Arbejdsgiverforeningen, har som som Følge deraf andre Kontrakter med sine Arbejdere og andre Lønsatser end dem, der gælde for Fabrikantforeningens Medlemmer. Medens saaledes Medlemmer af Fabrikantforeningerne betale deres Maskinarbejdere en Minimaltimeløn af 32 Øre, saa betales der i Øjeblikket paa „Vulcan" 33 Øre pr. Time, og fra 1. April 1901 skulde Minimallønnen være 34 Øre pr. Time.

Da det stod mig klart, siger Direktør Kiehn, at det vilde være Fabrikken umuligt under den nuværende Konkurrence at betale denne Timeløn, der i Virkeligheden ved Akkorder o. l. er betydelig højere, opsagde jeg den 27. December forrige Aar Kontrakten med Arbejderne til Ophør 1. April 1901, idet jeg meddelte dem, at jeg fra dette Tidspunkt ikke vilde betale mere, end hvad Medlemmer af Fabrikantforeningerne gav deres Arbejdere. Denne Meddelelse modtog Fabrikkens Maskinarbejdere tilsyneladdnde uden Utilfredshed.

Saa er der den nylig etablerede Malerstrejke. Med denne forholder det sig saaledes:

Malerne paa „Vulcan" have hidtil havt nominelt 32 Øre pr. Time, effektivt 35 Øre. I September i Fjor modtog jeg en Skrivelse fra Malersvendenes Fagforening, i hvilken der fordredes en Timeløn straks af 38 Øre og fra 1. April 1901 skulde den være 40 Øre pr. Time. Skrivelsen var affattet som et Ultimatum, om hvilket der ikke kunde forhandles. Den 29. December sidste Aar modtog jeg saa en Skrivelse, hvor det medeltes, at hvis Malerne ikke fik deres Krav opfyldt inden 1. Januar, saa vilde de strike. Samtidig med at jeg mod-

tog denne Skrivelse forlode imidlertid alle Malerne Arbejdet.

Saaledes er Situationen og i den Anledning har jeg klaget til Arbejdsgiverforeningen, under hvilken „Vulkan" sorterer som selvstændig Institution.

Direktør Kiehn udtalte iøvrigt som sin personlige Overbevisning, at Minimaltimelønnen vilde blive en Ulykke for dansk Industri. Under de forestaaende Forhandlinger om Lønforholdene i Jernindustrien var det derfor hans Hensigt bestemt at bekæmpe Fastholdelsen af Minimallønnen, der tilmed altid blev nominel, medens den Lønarbejderne fik i Virkeligheden var betydelig højere.

Direktør Kiehn sluttede med for os at nævne et Eksempel paa det Drilleri en Arbejdsgiver er udsat for: Han havde villet overdrage nogle Snedkere Trærarbejdet ved en Jærnbanevaggons indre Udstyr for den sædvanlige Akkordløn Snedkerne havde imidlertid forlangt højere Akkordbetaling end sædvanlig, hvorfor Direktøren havde overdraget dem Arbejdet paa Dagløn; Resultatet blev at dette Arbejde blev Fabrikken dobbelt saa dyrt som noget tidligere Arbejde af lignende Art."

Vi skulle hertil først bemærke, at paa samme Tid som Hr. Kiehn har fostret denne smukke Plan om en større Lønreduktion blev der mellem Hr. Direktør Brun paa „Scandia" i Randers og Forbundets Formand truffet Overenskomst om et Tillæg til alle paa denne Fabrik bestaaende Lønninger af 1 Øre fra 1ste Januar d. A. Minima lønnen er nu saaledes 33 Øre ogsaa paa denne Fabrik, og iøvrigt har vi sikret os Ret til paany at rejse Krav paa dette Omraade, naar vi først ere klar over, hvad Minimallønnen vil blive til Foraaret paa Fabrikantforeningernes Værksteder.

Dette med at „Vulkan"s Maskinarbejdere skulde have modtaget Meddelelsen om den tilsigtede Lønreduktion „tilsyneladende uden Utilfredshed" vil vi foreløbig lade staa, der er jo saavist heller ingen Grund til at blive bange for Hr. Kiehn og det ere vore Medlemmer dernede selvfølgelig heller ikke bleven. Vi spaar Hr. Kiehn trange Tider, hvis han vil foretage Lønreduktioner; den for Haanden værende Dyrtid paa vore Livsfornødenheder berettiger saavist ikke dertil.

Det maa imidlertid indrømmes, at hele Kiehns Plan er iklædt ret pæne Ord i Nationaltidende. Man lader bare som om, at det er den naturligste Ting af Verden, at naar der i Fjor vedtoges en Minimalløn med Fabrikantforeningerne, som med visse Forbehold blev gjort almindelig for hele Landet, saa er det en Selvfølge at „Vulkan" kommer ind under denne — i alt Fald nu da den er kommen i Arbejdsgiverforeningen. —

Ogsaa paa dette Punkt kommer vi imidlertid til at rive Hr. Kiehn bort fra sine Illusioner; men det er maaske tids nok at tale derom til 1ste April.

Esbjerg.

Som bekendt havde Provinsfabrikantforeningen paa Slutningen af det gamle Aar paany animeret sig selv op til at true med en Lock-out i Anledning af en Arbejdsmandstrejke hos d'Herrer Jensen & Olsen i Esbjerg. D'Herrer Jensen & Olsen kan virkelig være stolte over al den megen Opmærksomhed der saaledes bliver vist dem.

At de ogsaa virkelig har følt dem meget stolte og meget sikre som betrængte „Arbejdsgivere" er der ingen Tvivl om; det mærker man paa deres Optræden overfor vore Medlemmer, som jo dog ikke har fornærmet de to, ud i egen Indbildning, meget store og meget vigtige Repræsentanter for den danske „Arbejdsgiverstand". Naa, men vore Kolleger har jo dog saadan nogenlunde kunnet klare sig overfor d'Herrer ved at tage den med Ro, naar der kom en eller anden større Udgydelse i Anledning af de bekendte, ,socialistiske Overgreb".

Værre har det været for de Lærlinge, hvis faglige Uddannelse er bleven overladt Firmaet Jensen & Olsen.

Disse Lærlinge er uden Skaansel bleven beordret til at udføre Skruebrækkergærning. Det nyttede ikke, at de protesterede; thi saa vankede der Klaps — særlig H.. Fabrikant Jensen er nemlig ved Siden af, at han er en stor „Arbejdsgiver" en stærk Mand, der vil have sin Villie.

Man begynder nu at forstaa, at de Hensyn, som for nylig bevægede Arbejdsgiverforeningen til at udsende den Parole, at man i Fremtiden vilde sikre sig Ret til at bestemme, hvilke Foreninger Lærlinge maa være Medlemmer af, har været af en temmelig materiel Art.

Naar man er Arbejdsgiver maa man nemlig have „Herskeret", og er det virkelig kommen saavidt, at man ikke en Gang har Lov til at gøre alt hvad man finder for godt imod en Arbejdsmand eller Smed, saa maa man i det mindste have Lov til at gøre det ved Lærlingene.

Vi raader alle vore Kolleger, som sætter deres Sønner i Lære. til at gøre sig bekendt med Lærlingeloven, og til at paase, at deres Børn ikke misbruges af de magtsyge Herrer Arbejdsgivere, men sørge for at Hovedvægten lægges paa *en ordentlig Uddannelse i Faget*, saaledes som det er Fabrikantens Pligt naar, han vil holde Lærlinge.

Kerteminde.

Vogt Eder for de forlorne Formandsstilllinger.

Som tidligere meddelt sluttedes en Strejke paa Kerteminde Jernstøberi den 9. November, idet man enedes om at forhandle om en ny Priskurant.

Som det vil erindres drejede denne Strid sig om, at Arbejderne ikke vilde finde sig i en Lønreduktion; men da Fabrikanten nu ikke har kunnet faa sin Villie paa dette Punkt, saa skal det gaa udover en paa Værkstedet ansat Formand. Her mener Fabrikanten nemlig at have frit Slag.

Den Formand, hvorom det her drejer sig, er en Mand ved Navn Julius Jensen. Jensen, der er godt kendt blandt Kolleger i København, forresten som en god Kollega, han har blandt andet været Klubtillidsmand hos Ruben, kom for ca. et halvt Aar siden til Støberiet i Kerteminde. Han var i København bleven engageret som „*Formand*" til denne Arbejdsplads; men det varede ikke længe, førend Jensen opdagede, at med dette Formandskab var det ikke videre bevendt.

Jensen maa nemlig dagligdags arbejde, ligesom de øvrige Svende paa denne Fabrik, og den eneste Særstilling han indtager er den, at han er indgaaet paa en Kontrakt, hvorefter han lønnes med 1200 Kr. om Aaret eller 100 Kr. om Maaneden. Paa den anden

Side skal han betale et helt Aars Løn i Mulkt, hvis han bryder Kontrakten.

Fabrikanten, en Hr. Nielsen, tvinger nu Jensen til at melde sig ud af Afdelingen i Odense, hvoraf han er Medlem, til det nye Aars Begyndelse. I og for sig er denne Ulykke jo ikke saa stor for vort Vedkommende. Vi kunde naturligvis overhovedet ikke have Medlemmer af Forbundet, der stod i et saadant Forhold til deres Arbejdsgivere som det der her er Tale om; men alligevel er denne Sag jo principielt af den allerstørste Betydning.

Vi har altid og vil ogsaa i Fremtiden energisk protestere, naar Fabrikanterne tiltager sig Ret til ene at bestemme, hvilke Foreninger deres Arbejdere maa være Medlem af, selv om vedkommende Arbejder, som i dette Tilfælde, er bleven behængt med en forloren Formandstittel.

Vi kommer derfor, saa nødigt vi end vil, til at nappes med den gode Fabrikant Nielsen om denne Sag, saa meget mere som det meddeles os, at der er flere som er ved at sælge deres Sjæl til ham, og da kunde det hænde, at Jensen og flere, som i og for sig ellers regnes for gode Kolleger, kom til at ataa i et Lys, som de ikke vil være glade ved.

Vi har skrevet disse Par Ord for at advare Kolleger om at reflekterer paa den Slags „gode Pladser" som dem der findes paa Kerteminde Jernstøberi. Vel er Tiderne i Øjeblikket sløje, og det er svært at faa Arbejde, men disse Forhold faar forhaabenlig snart en Ende. I alle Tilfælde er det galt at sælge sig til Fabrikanterne, saaledes som Jensen har gjort, thi for dem, der gør dette, bliver det daarlige Tider hele Livet igennem.

Vi skal senere komme tilbage til denne Sag.

Randers.

Fra 1ste Januar 1901 er Anvisningskontoret i Randers paany overtaget af Afdelingens forhenværende Formand, Hans Jensen, Adresse: Schousgade 1.

Udfald af Licitationer,

1.

Københavns Stadsingeniør; Varmeapparat. Ved den d. 28. December afholdte Licitation indkom følgende Tilbud:

Michael Nyrop: Varmeapparat Kr. 6287.76. „Vølund". Varmeapparat Kr. 6870.00, Blikkanaler Kr. 2545.00. A. B. Reck's Opvarmningskompagni: Varmeapparat Kr. 6925.00, Blikkanaler Kr. 2576.71. Hein & Møller-Holst: Varmeapparat 1. Tilbud Kr. 8000.00, 2. Tilbud Kr. 8670.00, Blikkanaler Kr. 2018.90. Magnus Hertz: Varmeapparat Kr. 9764.00, Blikkanaler Kr. 2310.74. Christianshavns Jernstøberi og Maskinværksteder: Varmeapparat Kr. 11371 50, Blikkanaler Kr. 2759.55. Bonnesen & Danstrup: Varmeapparat & Blikkanaler Kr. 14200.00. „Aurora", ved Louis Holtemann: Blikkanaler Kr. 1444.04.

2.

Københavns Stadsingeniør; Koldt- & Varmtvandsledninger. Ved den d. 29. December afholdte Licitation indkom følgende Tilbud:

Larsen & Horn	Kr.	9791.29
(35 pCt. for galvaniserede).		
Kr. Noe Harboe	Kr.	8820.21
Roskilde Maskinfabrik, Nielsen & Olsen	—	7921.15
Theodor Jensen & Co.	—	7639.20
Chr. Øberg, Fælledvej	—	8909.85
„Vølund"	—	8792.75
Ludvigsen & Hermann	—	8660.25
H. T. Christensen	—	7318.25
Fr. Wienberg	—	9800.00
„Aurora", Horsens	—	8603.95
Sundby Vand- & Gasmesterforretning, P. Andersen	—	8273.60
Chr. Hougaard	—	9680.22
Hein & Møller Holst	—	10260.95
M. Jørgensen, Falkoner Allé	—	8751.30
„Pasteur", Randers	—	8659.85

3.

Københavns Stadsingeniør; Spildevandsledninger. Ved den d. 29. December afholdte Licitation indkom følgende Tilbud:

Kr. Noe Harboe	Kr.	6131.85
Roskilde Maskinfabrik, Nielsen & Olsen	—	5383.20
Brdr. Thøfner	—	5837.86
Bernhard Graucob & Co.	—	4597.10
„Vølund"	—	5762.40
Ludvigsen & Hermann	—	6079.80
H. T. Christensen	—	5835.50
N. Ejbye, Fredericia	—	6470.84
Hein & Møller-Holst	—	6481.70
M. Jørgensen, Falkoner Allé	—	5463.95
Ch. Hougaard	—	5006.82
P. M. Nielsen, Borup St.	—	9764.59
Larsen & Horn	—	6777.80

4.

Københavns Stadsingeniør; Koldtvandsbeholdere. Ved den d. 29. December afholdte Licitation indkom følgende Tilbud:

Anker Heegaard	3180	Kr.
Allerups nye Maskinfabrik, Odense	2200	—
Smith, Mygind & Hüttemeyer	2242	—
Brostrøm, Kallundborg	1560	—
Roskilde Maskinfabrik, Nielsen & Olsen	1795	—
Christianshavns Jærnstøberi og Maskinfabrik	2275	—
„Strømmen", Randers	1745	—
Henrichsen & Mohr, Godthaab	3400	—
Borch & Henriksen	2590	—
„Vølund"	2492	—
Ludvigsen & Hermann	1860	—
Bonnesen & Danstrup	3200	—
Fr. Wienberg	2800	—
„Aurora", Horsens,	1380	—
Niels Eibye, Fredericia	1720	—
Wendt	3050	—

(Forts. Side 30.)

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, for hvilken Vedk. sidst betalt
9757	Johannes Ludvig Petterson	Kerteminde	30/11 74	Aarhus	19/5 98	Aarhus	31/8 00
14699	V. Christensen	Holstebro	20/1 79	—	12/10 00	—	12/10 00
14018	H. P. Jørgensen	Kregome	20/8 56	Hillerød	4/11 99	Hillerød	19/4 00
14020	Lars Petersen	—	28/8 59	—	4/11 99	—	12/4 00
11829	Jens Lauritz Jensen	Taars pr. Hjørring	10/1 58	Hjørring	6/5 99	Hjørring	12/10 00
14635	Christian Johansen	Kjerting pr. Haderslev	24/12 67	Kbhvn.	23/7 98	Helsingør 2	5/10 00
14490	Joh. Chr. Larsen	Kallundborg	4/12 81	Kallundborg	5/5 00	Kallundborg	28/9 00
14794	Niels Peter Hansen	Slagelse	23/10 66	Kbhv. Afd. 3	14/7 00	Kbhv. Afd. 3	22/9 00
14540	Carl Kruse	Jyderup, Sjælland	13/12 76	Odense	20/4 00	—	14/9 00
14750	Frederik Johannes Christensen	Svebølle	6/9 76	Kbhv. Afd. 3	19/5 00	—	7/6 00
14776	Martinus Th. Hougs	Kbhvn.	22/12 79	—	25/6 00	—	11/8 00
14772	Hans Henrik Petersen	Tingerup, Hvalsø	14/2 77	—	26/5 00	—	29/9 00
13438	Hans J. Hansen Damm	Skive	22/6 78	— 5	3/3 00	—	13/10 00
13285	Frd. E. Poulsen	Bandholm	18/12 80	Nykøbing F.	3/11 99	—	24/8 00
1519	H. P. Jensen	Mørkov	5/12 73	Kbhv. Afd. 3	18/4 93	—	14/9 00
6132	Holger Emil Hviid	Kbhvn.	16/2 78	—	15/10 98	—	17/8 00
7193	Carl Hansen	Stillinge, Slagelse	13/9 77	Slagelse	14/5 00	—	17/8 00
10162	Hans Osvald Vald. Petersen	Kbhvn.	23/6 78	Kbhv. Afd. 3	15/1 98	—	1/9 00
12557	Peter Poulsen Olsen	Varde	20/8 73	— 1	4/8 00	Mariebo	28/8 00
13336	Carl Peter Christiansen	Holeby	17/11 80	Mariebo	16/9 99	—	5/8 00
4363	Jakob Petersen	Lejrskov, Kolding	25/2 69	Nakskov	8/5 00	Nakskov	17/7 00
7175	Julius Christensen	Lundby p. Sjælland	6/12 75	—	17/10 96	—	14/9 00
9865	Peter Albert Østergaard	Randers	3/5 79	Randers	4/5 98	Odense	20/7 00
12159	Svend Svendsen	Lørup, Sverrig	1/11 59	Rønne	11/12 98	Rønne	16/8 00
14777	Fritz Mortensen	Rønne	8/11 81	Kbhv. Afd. 3	2/7 00	—	20/7 00
5164	Hans Fr. Hansen	Sønder Næraa	31/12 78	Svendborg	11/8 00	Svendborg	5/10 00
10562	Peter L. R. Petersen	Agger pr. Vestervig	27/1 78	Thisted	23/4 98	Thisted	16/8 00
11839	Anthon Christensen	Hurup	1/4 73	—	14/1 99	—	27/4 00
14546	Søren Chr. Berthelsen	Vestervig	27/5 80	—	3/4 00	—	27/7 00
11710	Mads Peter Sørensen	Vilstrup, Vejle	6/5 65	Vejle	1/1 99	Vejle	16/11 00
7138	Marinus Mathisen					Varde	27/10 00
563	Ditlev Marius Ditlevsen	Bogø	25/7 73	Kbhv. Afd. 1	14/5 98	Kbhv. Afd. 1	5/10 00
2271	Axel Andersen	Kbhvn.	8/1 78	—	11/6 98	—	19/10 00
2947	Chr. Jørgensen	Slagelse	14/2 66	Helsingør	1/7 89	—	5/10 00
3913	C. J. Martinsen	—	9/7 69	Svendborg	29/5 99	—	26/10 00
5207	H. J. A. Jørgensen	Kbhvn.	16/7 61	Kbhv. Afd. 1	4/7 96	—	23/11 00
6466	Carl Sophus Fr. Petersen Buske	Førslev, Haslev	5/5 79	— 3	17/9 98	—	19/10 00
6614	R. Rasmussen Skade	Aarhus	13/4 76	Aarhus	12/9 96	—	28/9 00
6677	Peter Hans Christensen	Helsingør	2/1 69	Helsingør	31/10 96	—	21/9 00
8308	Johan Erik Martin Steenberg	Helsingborg	21/8 81	Kbhv. Afd. 1	8/9 00	—	12/10 00
8321	Anders Andersen	Aalborg	7/3 77	Aalborg	3/4 97	—	26/10 00
8589	Otto Børgesen	Kbhvn.	23/12 76	Kbhv. Afd. 1	30/9 99	—	26/10 00
11172	Julius Holm	København	20/8 75	Kbhv. Afd. 1	10/8 98	—	19/10 00
11728	Lars Peter Larsen	Skive	26/7 79	Skive	14/11 98	—	19/10 00
12538	Oscar Olsen	Kbhvn.	23/7 81	Kbhv. Afd. 1	3/8 00	—	24/8 00
12699	P. J. A. M. Petersen	Karlsgave	16/9 78	—	21/4 99	—	12/10 00
12875	Vilhelm E. V. Pøchel	London	12/8 80	—	10/6 99	—	7/9 00
12904	C. G. L. Ø. Petersen	Kbhvn.	19/8 79	—	29/6 00	—	10/8 00
13367	P. Anthon Madsen	Aarhus	27/10 77	Aarhus	5/10 98	—	5/10 00
13651	N. Chr. Jensen	Ordrup	23/12 70	Kbhv. Afd. 1	17/2 00	—	5/10 00
13672	Peter Oluf Christiansen	Kbhvn.	1/5 60	—	3/3 00	—	25/5 00
13719	Hans Fred Petersen	Hvidovre	10/4 77	—	4/4 00	—	19/10 00
13818	Aage Thorvald Nielsen	Kbhvn.	7/1 81	—	9/5 00	—	26/10 00
13958	Mads Madsen	Meisling, Højen Sogn	10/8 70	—	28/8 00	—	5/10 00
13996	F. N. Bære	Kbhvn.	22/4 80	—	5/10 00	—	15/10 00
14969	Jørgen Jensen	—	13/4 77	—	19/10 00	—	9/10 00

Titan	2600 Kr.
Hein & Møller-Holst	3200 —
Allerups Efterfølger, Odense	2110 —
P. Andersen, Dagmarsgade, S.	2148 —
Petersen & Wraae	3250 —
„Pasteur", Randers	2388 —
C. F. Riedel & Lindegaard	2072 —
Esbjerg Jernstøberi og Maskinfabrik	2480 —
Hermannsens Sønner, Næstved	2460 —
Brødrene Hendriksens Kedelsmedie	4650 —

5.

Københavns Stadsingeniør; Varmeapparat. Ved den d. 4. Januar afholdte Licitation indkom følgende Tilbud:

Christianshavns Jærnstøberi	60,000 Kr.
Allerups Efterfølger, Odense	61,500 —
Recks Op armningskompagni	61,400 —
Monies & Andersen	81,958 —
Hein & Møller-Holst	64,000 —
Do.	60,000 —
Bonnesen & Danstrup	54,800 —
„Vølund"	75,000 —
Michael Nyrop (den ene Bygning o: Kvindebygn.)	41.147 —

6.

Slagelse Stadsingeniør; Smede- og Jernstøberarbejde. Ved den d. 5te ds. afholdte Licitation indkom følgende Tilbud:

„Vølund", København	25,700 Kr.
„Strømmen", Randers	24,800 —
Borch & Henriksen	23,500 —
Berlin-Anhaltische Maschinenbau, Act. G.	23,205 —
F. Mogensen, København	23,000 —
Ludvigsen & Hermann, do.	22,900 —
Anker Heegaard, do.	22,000 —
H. C. Petersen, Præstø	21,120 —
H. Rasmussens Sønner og „Alliance", Slagelse	21,000 —
N. P. Nielsen, Aarhus	19,830 —
Allerups ny Maskinfabrik, Odense	19,295 —
„Aurora", Horsens	15,797 —

Udvalget indstillede Allerups ny Maskinfabrik, Odense. Det samlede Byraad overdrog Leverancen til H. Rasmussens Sønner og „Alliance", Slagelse. Pokkers flot Byraad, det Slagelse Byraad!

Af de øvrige anførte Tilbud blev for de under 1. og 4 nævnte Licitationers Vedkommende de af „Aurora", Horsens, gjorte Tilbud antagne.

Uddrag af Beretning fra den internationale Metalarbejderkonference i Paris.

Deutscher Metallarbeiter Verband.

(Fortsat).

Efter at have meddelt, hvilket Fremskridt Organisationen i Tyskland har gjort i de senere Aar, gaar Beretningen over til at omtale Jernindustriens Fremskridt i al Almindelighed; men Jern- og Staalproduktionen i Særdeleshed, og fremfører:

En Angivelse af Produktionen og de for vort For brug nødvendige Raaprodukter, vil i følgende Fremstilling give Beviser for, hvor kolossalt Fremskridt, Raajernsproduktionen for Tysklands vedkommende har at opvise. Fra 1890 til 1899 steg Produktionen af Raajern fra 4,651,000 Tons til 8,130,000 Tons, den har altsaa i andførte 9 Aar tildels fordobtet sig.

Værdien af Raajernsproduktionen steg i samme Tidsrum fra 267,165,000 til 455,210,000 Mark. Indførelsen af Raajern voksede i samme Tid fra 404,000 til 676,000 Tons, og Værdien deraf var 23,510,000 til 44,096,000 Mark. Udførselen voksede fra 158,000 til 235,000 Tons og dennes Værdi androg 10,727,000 til 16,299,000 Mark.

Dersom ikke Amerika og Rusland kunde opvise en ligesaa betydelig Fremgang i Jernproduktionen som det tyske Rige, vilde det ikke vare længe før Tyskland, som med Kæmpeskridt gaar fremad, vilde have fortrængt Engelskmændene paa Markedet. Dette vil nærmere sees af nedenstaaende Tal.

Raajernsproduktionen i Million Kilogram i Aarene

	1886	1891	1896	1897	1898
Amerika	5774,2	8412,4	8761,1	9807,9	11962,2
Storbritanien	7122,9	7524,6	8798,2	8958,0	8819,5
Tyskland	**3528,7**	**4641,2**	**6372,2**	**6881,5**	**7233,0**
Frankrig	1516,6	1897,4	2339,6	2484,0	2534,0
Østerig-Ungarn-Bosnien	721,0	922,8	1227,9	1324,1	?
Rusland-Finland	532,1	1004,7	1594,9	1868,6	2228,6
Belgien	701,7	684,1	948,0	1034,7	997,0
Sverig	442,5	490,9	494,4	538,2	522,
Spanien	156,0	149,8	100,8	146,9	?
Tilsammen	20652,5	25897,0	31084,8	33451,8	36158,

Tysklands Stilling til Staalproduktionen vil sees af efterfølgende Tal:

	1880	1895	1898	1899
Amerika	1,287,983	6,312,074	8,970,772	10,702,209
Tyskland	**624,418**	**2,830,468**	**5,734,307**	**7,290,434**
Storbritanien	1,341,690	3,365,109	4,628,345	4,933,010
Frankrig	388,894	714,523	1,441,633	1,520,182
Belgien	132,052	454,619	729,920	729,920
Østerig-Ungarn	134,218	330,000	950,000	950,000
Rusland	295,568	574,112	1,250,000	1,250,000
Sverig	28,597	197,177	257,000	257,000
Italien	—	55,000	80,000	80,000
Spanien	—	65,000	120,000	120,000
Tilsammen	4,233,320	14,899,082	24,161,977	26,841,755

Disse Tal ere saa meget mere betydningsfulde, for den i Tyskland opvoksede Jernindustri, idet at Indførslen af Jernerts og Raajern i den sidste Tidfuldstændig har overfløjet Udførslen, saaledes i Aaret 1898, var Udførslen 583,000,000 Kilogram. Sydtyskland forbruger saaledes: „Ikke alene sin egen kolosale Produktion; men i Følge Jernindustriens mægtige Fremskridt, maa lade indføre saadanne Masser af Raajern og Jernerts, som ovenanførte Tal beviser.

Tysklands Skibsbyggerier har fuldstændig indrettet sig efter udenlandske Værfter. De største Handels og Krigsskibe samt Persondampere, bliver nu bygget i Tyskland. Og alt hvad tidligere blev bygget af Træ, er nu fortrængt af Staal og Jern.

I Tyskland har Jernstøberierne og Flusjern og Flusstaal Fabrikationen taget et mægtigt Opsving medens Svejsjern Fabrikationen ustandselig gaar tilbage, som følgende Opstilling beviser:

	1880	1885	1890	1895	1896	1897
1. Jernstøberier...	1034	1072	1148	1232	1215	1216
De i disse beskæftigede Arbejdere	35667	46161	63960	67903	74536	79844
Million Kilogram smeltet Jern....	583	761	481	1341	1570	1681
2. Svejsejernværker	335	313	255	208	192	186
De i disse beskæftigede Arbejdere	51185	54114	53970	38190	39684	39958
Million Kilogram forarb. Jern.....	1841	2056	2104	1370	1521	1456
3. Flussjernværker	53	84	115	149	153	164
De i disse beskæftigede Arbejdere	20116	30480	52823	75080	83302	91526
Million Kilogram forarb. Jern....	890	1561	2921	4995	6020	6512

Det tyske Rige har en voksende meget betydelig Merudførsel af Hel- og Halvfabrikation af Jern og Staal, men en stigende Indførsel af Raajern. Man vil derfor af de her angivne Fremstillinger kunne se, hvor lidt berørt den tyske Jernindustri er af Udlandets Konkurrence.

II.

Vi har nu i forrige Fagblad og ovenstaaende givet et Uddrag af „Deutsche Metallarb. Verband"s Beretning; men før vi forlader Tysklands Metalarbejder Organisationer, skylder vi vore Læsere en Omtale af et andet dersteds eksisterende Forbund, som bærer Navnet: *„Central Forbund for alle ved Smederiet beskæftigede Personer"*.

Nævnte Organisation synes i nogen Grad at være en Konkurrenceorganisation til „Deutsche Metallarbeiter Verband", idet den optager Medlemmer paa tildels de samme Felter som sidstnævnte. Dette Forhold er langt fra enestaaende indenfor de tyske Fagforeninger, hvilket sikkert er uheldigt. Herpaa skulle vi imidlertid ikke komme nærmere ind, men derimod give Ordet til selve denne Organisations Formand.

Central Forbundets Formand, Hr. *F. Lange* skriver i sin Beretning: „Vort Forbund kan med Tilfredshed se tilbage paa de sidste Aars Virksomhed. Efter vor Beretning paa den internationale Metalarb. Kongres i London havde vi i 1896 31 Udbetalingssteder og 2500 Medlemmer, medens at vi nu har 78 Udbetalingssteder og 5500 Medlemmer. Vel ere disse Tal forholdsvis meget smaa, men naar de vanskelige Forhrld tages i Betragtning, hvorunder en stor Del af Smedene ere beskæftigede, synes den anførte Tilgang af Medlemmer at vise i den rigtige Retning. De største Besværligheder for at organisere, fremkommer særlig ved, at et meget stort Antal af Fagets Udøvere arbejder paa Landet eller paa Smaaværkstederne i Byerne, disses Antal udgør efter Generalkommissionens sidste afgivne Beretning 46 % af samtlige Smede, som er Medlemmer. Vor Opmærksomhed er derfor stærkt henvendt paa disse Forhold; vel maa det indrømmes, at under faglige Kampe spille de omtalte Smede en betydningsløs Rolle. Stridigheder kendes næsten ikke paa de mindre Værksteder.

Udeladende disse mindre heldige Forhold, har vi dog begrundet Haab om, at vor Organisation ogsaa i den kommende Tid vil gøre betydelige Fremskridt. Forrige Aar forøgedes vort Medlemsantal med 34 %, og i dette Aar forventer vi denne Tilgang betydelig overskreden.

I Aaret 1897 forhøjede vi vort Kontingent fra 15 til 20 Pfg. og samtidig forhøjedes Rejseunderstøttelsen. Medens der hidtil paa hvert Udbetalingssted blev udbetalt hvert rejsende Medlem 80 Pfg., bliver der nu udbetalt 2 Pfg. pr. Kilometer, naar vedkommende Medlem har betalt 26 Ugebidrag. Denne Forandring har begunstiget Rejsekassen saaledes: „at vi siden 1ste Januar 1899 ser os i Stand til at udbetale en Rejsehjælp af 60 Pfg. pr. Dag." Efter at denne Forandring var sket, har Erfaringen vist hvor heldigt denne Institution virkede, og vi besluttede i 1899 at forhøje Kontingentet med 5 Pfg., som skulde tilfalde Rejsekassen, som derefter fastsatte Arbejdsløshedsunderstøttelsen saaledes: Efter at et Medlem har betalt 52 ugentlige Bidrag, erholder han 1 Mark pr. Dag, efter at have betalt 156 Uger 1 Mk. 50 Pf., og efter 312 Uger 2 Mk. pr. Dag. Udover Rejse- og Arbejdsløsheds-Understøttelsen afholder Forbundet Udgifterne ved Sagsanlæg, som skyldes Arbejdsstridigheder. Ligeledes betales indtil 75 Mark til Medlemmer, som paa Grund af Agitation for vore Interesser bliver gjort mislibig paa en bestemt Arbejdsplads eller Distrikt, saaledes at han ikke mere kan erholde Arbejde der.

I Strejkeundsrstøttelse bliver betalt: For ugifte 10 Mk. ugentlig, for gifte 12 Mk. og 1 Mk. for hvert Barn.

Central Forbundet udgiver et Fagblad, kaldet „Broder Smed", der f. T. trykkes i et Oplag af 7200 Exempl., og bliver Medlemmerne gratis tilstillet, ligesom der tilstilles de østerrigske Kolleger et Antal af 150 Exempl.

I de fleste større Udbetalingssteder forefindes Arbejdsanvisning samt et Bibliotek, som staar gratis til Medlemmernes Afbenyttelse.

Sidste Aar er der udfoldet en betydelig Agitation, som har strakt sig over hele Tyskland, hertil er fra 1. Juli 1899 til 30. Juni 1900 brugt et Beløb af Mk. 4878,78.

I Tiden fra 1896 til 1899 har der i vort Fag været 17 Strejker; deraf forløb de 11 med et for os gunstigt Resultat, hvorimod de 6 tabtes. Til disse 17 Strejker blev der tilsammen udgivet Mk. 20.309.32. Delagtige i disse Strejker var 1129 Mand. I dette Aar foranstaltede

vore Kolleger i Lübæk en Strejke paa 2 Fabrikker, hvilken omfattede 114 Mand; efter at have varet i 7 Uger, sluttede denne med fuldstændig Sejr for Arbejderne. Udgiften hertil androg ca. 10,000 Mk. Ligeledes blev der paa Germaniaværft i Kiel i Aar foranstaltet en Strejke, som ogsaa forløb til Gunst for os.

Desuden bør nævnes 2 Strejker, 1 i Görlitz og 1 i Augsburg, hvor „*Mestersvendene*" havde nedlagt Arbejdet; disse sluttede ogsaa med et for os gunstigt Resultat.

Til de udelukkede Værftarbejdere i Hamburg blev der indtil 1. September fra vort Forbund ydet Mk. 10,404.

Vi kan yderligere notere, at der ad Forhandlingens Vej er opnaaet betydelige Fordele for vore Medlemmer, saavel med Hensyn til Løn- som Værkstedsforhold.

Vor Stilling til de udenlandske Jærn- og Meltal-Organisationer har altid været god. Naar disse har været impliceret i større Kampe, har vor Offervillighed altid været til Stede, ligesom vi har gjort alt for at holde Arbejdskraft fjernet fra de Steder, hvor Kampe har været ført.

Fejltagelser.

Ved beklagelige Fejltagelser fra vedkommende Tillidsmænds Side ere følgende Medlemmer optagne blandt slettede Medlemmer:

Nr. 11,43 O. Jørgensen. 12,372 J. Chr. Thygesen. 11,599 N. J. Rasmussen. 9,969 W. E. Schmidt.

Idet vi herved rette Fejlen beder vi de paagældende Medlemmer undskylde.

Slettede Medlemmer genoptagne

(Udstreges af Protokollen).

14,370 Rasmussen.
9,969 W. E, Schmidt.
11,599 N. J. Rasmnssøn.
12,372 J. Ohr. Tygesen.
2,240 Chr. Mortensen.
12,901 Alfred Nielsen.
8,660 F. G. Holstein.
5,527 J. E. Janniche.
7,922 C. Lundsted.
13,161 Oluf Jul. Olsen.
1,143 O. Jørgensen.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

3498 L. P. Larsen (Nykøbing Sj.). 8404 A. Jensen (Købh. Afdl. 1). 8312 Chr. Andersen (Købh. Afdl. 1). 8493 Ørsted Petersen (Købh, Afdl. 1). 2316 Oskar Andersen (Købh. Afdl. 1). 12349 Hj. S. A. Nielsen Nyborg. 513 Bjørckholm (Købh. Afdl. 4). 9136 Andersen-Hald (Købh. Afdl. 4). 5971 Søren Nielsen (Købh. Afdl. 3). 12332 J. Christensen (Maribo). 14864 V. Petersen (Maribo) 4666 M. Sørensen (Aarhus). 9862 H. Brix (Aarhus). 11994 H. S. Hansen (Købh. Afdl. 5).

Fagblade købes.

Fagbladet for December 1894
— - Marts 1896
— - Juni 1898

ønskes til Købs, da de mangler i Klubbens Arkiv. Man bedes henvende sig til Chr. Østberg, Langebrogade 42 St. C., enten skriftlig eller mundtlig.

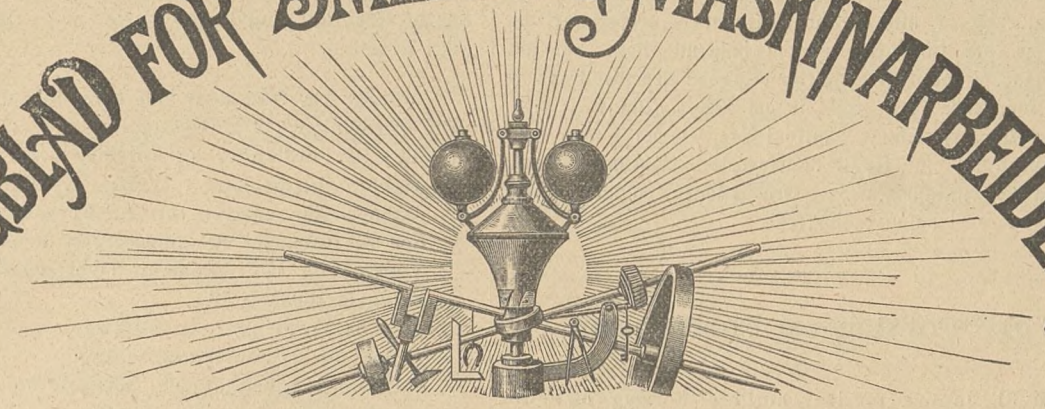
Formand for Klub 31.

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Frederiksgade 42, 1.
Aalborg, J. Christensen, Urbangade 15, 1. $12^1/_4$-1. $6^1/_2$-$7^1/_2$.
Asseus, H. P. Rasmussen, Nygade.
Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36.
Fredericia, Smed C. M. Jensen, Bjergegade 66. Udbt. til Rejs. 6—7 Aften.
Frederikshavn, L. Jensen, Søndergade, Adr. Tømrer Pahl $12^1/_2$-$1^1/_4$, $6^1/_2$-$7^1/_2$.
Holstebro. C. Madsen, Sønderland. 6—8.
Hadsund Mariager, Smed R. Hansen, Cimbria pr. Mariager.
Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen. $7^1/_2$—$8^1/_2$. $11^1/_2$—$1^1/_2$. 5—7.
Hillerød, J. Hasselbalck, Chr. Hansens Vej. $12^1/_2$—1, $7^1/_2$—8 Aften.
Hjørring, Smed Adrias Jensen, Kolsmissigade 16,^{2}. 6—8, Søndag 12—2.
Holbæk, Langhoff Petersen, Smedelundsgade 40, 2. $6^1/_2$-8.
Horsens, H. Røpke, Haumannsgade 2, St.
Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvei.
Kallundborg, C. Christensen Missionshjemmet 12. $12^1/_4$—$12^3/_4$, 6—7.
Kolding, M. Sørensen, Seestvej 20 B. $12^1/_4$—$1^1/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
København, Larsleistræde 1, Stuen. 9—11.
Maribo, Th. Larsen, Kiehns Vei 79. K.
Middelfart, O. Petersen, Teglværksgade 13 b. d. $12^1/_4$-$12^3/_4$ $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Nakskov, Sofus Larsen, Tilegade 258. 1--$1^1/_2$, 6—8.
Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkerstiftelsen. 6—7.
Nørresundby, L. Jensen, Bondrursgade 8. 12—1.
Nykjøbing, Mors, J. Johnsen, Asylgade 26. 7—8.
— Falster, M. Frandsen, Kraghavevej. 6—7, Søndag 10—12.
— Sjælland, L. P. Larsen, 6—7.
Nyborg, H. L. Christiansen, Vestre Boulevard 18. $12^1/_2$—1, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. $12^1/_4$—1. Udbt. til Reis. $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Præstø, J. A. Sørensen, Adelgade. 6—7.
Randers, H. Jensen, 12—1, 6—7, Skousgade 1.
Ribe, J. Poulsen, Præstegade 390. 6—7.
Roskilde, Smed P. Jensen Grønneg. 12.
Rønne, H. F. Jørgensen, Vinkelvei 9.
Skive, Laurits P. Christensen, Nordbanevej.
Slagelse, Ant. Rasmussen, St. Pedersg. 1, 6—$7^1/_2$.
Sorø, J. Hansen, Baggaden 67. Udbt. 6—8 Aften.
Stege, Chr. Eriksen, Raadhusstræde. 12—1, 6—8.
Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhildsvej 3. 12—1, 6—7.
Thisted, C. Dysted, Nørregade.
Varde, H. P. Hansen, Søndergade. 6—7.
Veile, J. Vogelsang, Vesterbrogade 1, Stuen. $12^1/_4$-$12^3/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46. 6—8.
Vordingborg, A. P. Petersen, Adresse Smedem. Nissen, træffes fra 12—1 Middag.

Redigeret af *J. A. Hansen.*
Trykt i A. S. "Phønix", Lützhöft-Petersen, Niels Juelsg. 6, Kbhvn. K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund

Nr. 5	Februar 1901	13. Aargang

Vor Stilling til 1ste April.

Skal vi have Krig eller Fred?

Arbejdsgiverforeningen nedsætter en Velfærdskomité!

Som meddelt andet Sted i Bladet ere vi nu i Hovedbestyrelsen naaede saa vidt, at vi har arbejdet os igennem første Akt af de Forhandlinger som vi vidste skulde komme i indeværende Vinter og i det kommende Foraar. Der er da heller ikke noget at være forbauset over, og man skulde synes at det var umuligt for nogen, at lave noget større Nummer ud af det ganske selvfølgelige, at vi benytter vor kontraktmæssige Ret til en almindelig Revision af vore Overenskomster.

De trænger saa vidst haardt dertil, som vi først i de senere Aar herhjemme ere komne ind paa at afslutte Overenskomster mellem Fabrikanterne og vore Organisationer om Timelønninger og Akkordpriser.

Som Følge af denne Tingenes Tilstand og som Følge af Fabrikanternes mangeaarige energiske Modstand imod overhovedet at indgaa paa bindende Overenskomster, har vi selvfølgelig i alt væsentlig været henviste tit at optræde overfor Fabrikanterne enkeltvis, og derfor har man det Særsyn, at vi her i vort lille Land har et rent Utal af saakaldte Forlig, der danner Afslutning paa en eller anden Lock-out og som stadig er et Middel i „Arbejdsgivernes" Hænder til at yppe Strid, Klage over Brud e. l. Vi mangler heller ikke Voldgiftsregler. Dem har vi en sand Velsignelse af; men derimod ingen detaillerede Overenskomster vedrørende Timeløn og Akkord. Alt synes med Flid at være lagt tilrette for at føre Krig.

Til Trods for, at det er almindeligt bekendt, at der ikke findes noget Land, hvor Organisationstanken er trængt dybere igennem end hos os, saa er det dog en Kendsgerning, at man f. Ex. i England har fastsatte Overenskomster om saavel Ugeløn som Akkordpriser i saa godt som hver en Krog af Storbritanien, medens vi staar tilbage her. Der var nu til Foraaret en Anledning til at bøde paa dette Misforhold ved at gaa til en virkelig saglig Forhandling om alle de fremsatte Forslag, og var vore Fabrikanter kloge, saa gik de et Stykke videre med Hensyn til at foreslaa faste Priskuranter og Lønforhold end vi har ævnet at foreslaa denne Gang. Det er et vanskeligt og svært Arbejde at udarbejde og fremsætte Forslag til nye Priskuranter og naar dette skal gøres af Arbejderne alene, kræves der et stort Forarbejde. For Fabrikanterne derimod vilde det være en forholdsvis let Sag.

Eftersom Forholdet imellem os og Fabrikantforeningerne har været i det sidste Aars Tid, vare vi imidlertid berettigede til at tro, at der nu vilde kunne naaes et Stykke fremad Forhandlingens Vej uden at slaas, men Arbejdsgiverforeningen synes at ville det anderledes.

Efterat det i lang Tid har været en offentlig Hemmelighed at Parolen for i Aar skulde lyde paa: „Nok Forhandling med Arbejdernes Organisationer, men ingen Indrømmelser", holdt Arbejdsgiverforeningen forleden et Møde, hvis Resultat allerede vil være vore Medlemmer bekendt igennem Dadspressen. Man faar her at vide, at Formanden for den københavnske Fabrikantforening har holdt „et længere Foredrag"; men hvad han har sagt udover at foreslaa nedsat et Udvalg, det faar man ikke at vide. At dømme efter den Tale hvormed N. Andersen (Formanden) sluttede Mødet kan man jo imidlertid drage sine Slutninger, og det nedsatte Udvalg skal da formodentlig virke som en Slags Velfærdskommité, der kan virke opstrammende paa saadanne „Arbejdsgivere", som maatte vise sig for bløde. — Eller maaske er det ikke Hr. Haubergs Mening. Maaske er det blot Arbejdsgiverforeningens Formand, der i ubegrænset Storhedsvanvid tror at kunne standse Udviklingen. Noget i den Retning kan for Resten Arbejdsgiverforeningens Optræden i den senere Tid i Lærlinge- og Formandsspørgsmaalet tyde paa.

Midt i al denne Rummel, hvor det suser om Ørerne paa os med Spørgsmaal om, „bliver der Kamp?" „Faar vi Lock-out til Sommer?" o. l., finder vi Anledning til at sige

højlydt til vore Medlemmer: Bryd Eder blot ikke en Smule om alt dette! Der er intet af hvad der af os er fremsat som Fordringer, der kan stemples som højstemt eller urimeligt. Derfor gaar vi roligt til en Forhandling om Arbejdsvilkaarene for det kommende Aar; thi selv om Ordet „Dansk Arrejdsgiver og Metterforening" omtrent betyder det samme som Ordet „Lock-out", saa frygte vi ikke dette. Arbejderne er nu en Gang den rigtigste Faktor i Produktionen, og naar vi selv blot vil, da er vi ogsaa de stærkeste.

Vore Forslag og Fordringer.

Den 31. Januar forelaa samtlige Forslag og Fordringer vedrørende en fornyet Overenskomst med Mesterforeningerne og Skibsbyggerierne til 1ste April d. A. færdig og udsendtes samtidig til de respektive Bestyrelser og Direktioner. Vore Medlemmer vil af Dagspressen have set i hvilken Grad der er bleven lagt Vægt paa, *at Smedene begynder at røre paa sig*, og man kan vel i Grunden ikke undres herover. I lange Tider har jo nemlig Jernindustrien haft Navn af „det urolige Hjørne". Ikke fordi man ansaa Smedene for at være noget uroligt Folkefærd, og det var der da saavidt heller ingen Grund til, men fordi man vidste, at i Jernindustrien havde man at gøre med de Arbejdsgivere, der altid stod stejlt overfor Arbejdernes Krav om højere Løn.

I dette Forhold syntes der imidlertid i Fjor at skulle indtræde en Forandring, da man for første Gang under fredelige Forhold indgik en Overenskomst, der, om den skulde faa nogen Betydning, absolut maatte kræve Fred i nogle Aar, hvor der kunde arbejdes for Gennemførelsen af de i denne nedlagte Principper. Der var dog den Hage ved det hele, at Minimallønnen ansattes til 32 Øre pr. Time af Hensyn til, at det største Firma indenfor Jernindustrien, nemlig Burmeister & Wain, paa dette Tidspunkt netop havde en Minimalløn af denne Højde. End ikke Grov- og Kleinsmedemestrene vilde høre Tale om en højere Minimalløn paa Papiret, til Trods for, at de i Virkeligheden betalte betydelig mere.

Vi fik saaledes, i alt Fald for Københavns Vedkommende, kun Princippet Minimalløn indført. I Virkeligheden kostede hele Historien ikke Fabrikanterne store Sager, medens vore Medlemmer under den herskende Dyrtid stedse trængte lige haardt til en virkelig Lønforhøjelse, og det var derfor baade naturligt og nødvendigt, at vi opsagde vore Overenskomster, saaledes at der kan blive truffen en Ordning med Hensyn til Minimalløn paa en saadan Maade, at denne fastsættes med Henblik paa, hvad Lønninger der allerede nu betales i de respektive Brancher og saaledes, at Minimallønnen bedre bliver i Overensstemmelse med de Krav, der nu maa stilles af en Arbejder, naar han skal leve som Menneske.

Mesterforeningerne og Skibsbyggerne have saa godt som alle givet Tilsagn om snarest muligt at paabegynde Forhandlingerne, og vi maa da haabe, at den sunde Fornuft vil være det fremherskende hos Mestrene, saa at det uden Sværdslag for os paa ny vil kunne lykkes at naa et Resultat, som begge Parter ere enige om at føre ud i Livet.

Først og fremmest kan man dele de af os fremsatte Fordringer i 2 Hovedafsnit:

1. Alle de Fordringer og Forslag, som ere fremsatte overfor Burmeister & Wains og Helsingørs Jernskibsværfter og som ere en Fortsættelse af, hvad der er fastslaaet og opnaaet ved de mellem nævnte Værfter og os bestaaende Overenskomster af henholdsvis 1898 og 99.
2. Alle de Fordringer og Forslag, som af os er tilstillet de 2 Fabrikantforeninger i Jernindustrien samt de 2 københavnske Mesterforeninger, og som fremkommer dels som Ændringer til Overenskomsten af Marts 1900, dels som Forslag til Ændringer i „Fælles Værkstedsregler".

Disse forskellige og mangeartede Forslag, saavel med Hensyn til Timeløn og Arbejdstidens Længde som ogsaa med Hensyn til Akkordpriskuranter, vilde det selvfølgelig være umuligt her at gengive af Hensyn til Pladsen. Vi skulle derfor indskrænke os til at nævne Hovedkravene ved at aftrykke den skriftlige Motivering, som ledsagede samtlige Forslag ved deres Indgivelse til Arbejdsgiverne. Denne Motivering havde følgende Indhold:

Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Larslejstræde 1.

København, den 31. Januar 1901.

„Til samtlige Bestyrelser for Fabrikant- og Mesterforeningerne samt Direktionerne for de to Skibsværfter, som have indgaaet Overenskomsten indenfor „Jernindustrien" af Marts 1900 med Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

„Idet vi bede de ærede Bestyrelser og Direktioner undskylde, at vi ikke have været i Stand til saaledes som meddelt i vor Skrivelse af 28. f. M. at tilstille Dem Arbejdernes Fordringer inden 15. Januar, ttllade vi os med nærværende at fremsende vore Forslag til Forandringer i Overenskomsten af Marts 1900, samt enkelte Forslag til Forandringer i „Fælles Værkstedsregler". Til Forslagene vedrørende Værkstedsregler er dog det at bemærke, at vi af rent praktiske Hensyn til andre interesserede Fag, have set os nødsagede til sammen med disse at udarbejde Ændringer til de Værkstedsregler, som findes paa Skibsbyggerierne.

Iøvrigt skulle vi tillade os, forinden vi komme nærmere ind paa de af os fremsatte Krav, at bemærke, at vi have adskilt de forskellige af Arbejderne fremsatte Krav, og tilsendt de respektive Direktioner og Bestyrelser dem paa følgende Maade:

1. De ovennævnte Forslag til Forandringen i Overenskomsten af Marts 1900 tillade vi os at tilstille samtlige interesserede Parter.
2. Ændringer til „Fælles Værkstedsregler" tilstille vi ligeledes samtlige Parter. Men der er dog dette at bemærke, at der i vore Ændringer til „Fælles Værkstedsregler" findes enkelte Punkter, der som Følge af Hensynet til de øvrige interesserede Fag, tillige ad anden Vej er tilstillet Skibsbyggerierne.
3. Endvidere tilstille vi samtidig Skibsbyggerne en Række af Forslag til nye — eller til Revision af Priskuranterne.

4. Endelig er der rejst en Række af separate Lønkrav, dels for de københavnske Mesterforeningers Vedkommende og dels paa de to Skibsbyggrier.

For Mesterforeningernes Vedkommende er Separatfordringerne indflettet som Ændringer til Martsoverenskomsten, hvorimod vi af Hensyn til de nu bestaaende Overenskomster for Skibsbyggeriernes Vedkommende tilstiiller disse vore Forslag særskilt, saavel hvad Lønningerne som Priskuranterne angaar,

Vi skulle efter dette tilllade os kort at gennemgaa forskellige af de af os fremsatte almindelige Krav.

Af alle de Krav som ere fremsatte, er selvfølgelig Fordringen om en Minimalløn paa 35 Øre pr. Time det vigtigste, og vi have derfor, forinden vi fremsatte dette Krav, omhyggeligt undersøgt, dels hvormeget af et saadant Kravs Gennemførelse vilde betyde for Arbejdsgiverne i Almindelighed, og dels have vi undersøgt, hvorledes at Lønningerne have været paa forskellige Tider i de senere Aar, for derved at komme til Klarhed over, hvorledes Fremgangen har været.

Vi maa dog bemærke, at det Materiale, hvoraf vi have betjent os, først kan foreligge om et Par Uger, naar den af os udarbejdede Statistik foreligger trykt.

Vi skulle saasnart dette er Tilfældet tilstille de ærede Bestyrelser og Direktioner et Eksemplar deraf.

Skønt fyldestgørende Beviser for vore Paastandes Rigtighed først kan foreligge til ovennævnte Tid, skulle vi dog allerede nu tillade os at anføre, at det fremgaar af omtalte Statistik, at Gennemførelsen af den 32 Øres Minimalløn ikke har kostet Arbejdsgiverne noget Offer i pekuniær Henseende, naar det tages i Betragtning, hvorledes Stigningen af de forskellige Lønninger har været i de Aar, der ligge nærmest forud for Martsoverenskomstens Indgaaelse.

Dette er naturligvis naar man ser Stillingen i sin Helhed. Skiller man København fra Provinserne, saa vil det naturligvis ses, at der sidstnævnte Sted er et ikke ringe Antal, der ved Overenskomstens Indgaaelse har erholdt et Løntillæg: men til Gengæld har der rimeligvis været Stagnation i den Tid, der er gaaet siden.

Tager man København for sig, vil man se, at Minimallønnen nærmest har virket negativt, ialtfald har den ingen Stigning bevirket, som Helhed taget.

Det er imidlertid ikke Hensigten her at komme nærmere ind paa dette Forhold, der uden Tvivl bedst lader sig belyse ved de Forhandlinger, som maa finde Sted, naar de ærede Bestyrelser og Direktioner har haft Lejlighed til at sætte sig ind i det foreliggende Materiale; men hvad vi særlig mene, allerede nu at maatte slaa fast, er dette, at den vedvarende Stigning paa alle Livsfornødenheder, med andre Ord, den permanente Dyrtid vi synes at være inde i, absolut nødvendiggør, at der finder et Fremskridt Sted med Hensyn til de Lønningerne for Smede- og Maskinarbejdere, og da først og fremmest for Minimallønnens Vedkommende.

Naar vi dernæst ere gaaede til at fremsætte et Separatkrav for Grovsmede i København paa henholdsvis 35 og 40 Øre pr. Time, samt for Kleinsmedenes Vedkommende et Separatkrav paa henholdsvis 35 og 38 Øre pr. Time, saa begrunde vi disse dels paa Erfaringen for, hvorledes Martsoverenskomsten har virket i disse to Brancher, og dels paa den af os nys omtalte udarbejdede Statistik.

Disse to Ting viser nemlig begge, at det er i høj Grad nødvendigt for en rolig Udvikling indenfor Jernindustrien, at der opnaas Enighed om en Minimalløn, der har sin Rod i de Lønninger, der faktisk allerede nu ere gældende for disse Brancher.

Med Hensyn til det Standpunkt, paa hvilket Lønningerne for Tiden staa, da skulle vi først tillade os at bemærke, at der f. Ex. for Grovsmedenes Vedkommende kun findes ialt 5 Mand af 166 Svende, der har opgivet deres Lønninger ved Udarbejdelsen af vor Statistik, og som lønnes med mindre end 35 Øre pr. Time, og ialt findes af de samme 166 Svende kun 55 paa Arbejde under 40 Øre pr. Time, og af disse sidste staar endda de 13 paa 38 og 39 Øre pr. Time.

Naar hertil kommer, at en Del af disse 55 Svende selvfølgelig ere dem, som ikke have været Svende i 2 Aar, saa formene vi, at det er tilstrækkelig godtgjort, at det af os fremsatte Krav for Grovsmedenes Vedkommende vil være meget let gennemførligt og ialfald ikke betyder nogen nævneværdig Lønforhøjelse.

Hvad der iøvrigt i høj Grad berettiger den af Grovsmedene fremsatte Lønfordring er, at her udelukkende er Tale om Arbejde pr. Timeløn, idet der absolut ikke arbejdes eller kan arbejdes paa Akkord for dette Fags Vedkommende.

Det samme som vi her have nævnt for Grovsmedønes Vedkommende, gælder i en betydelig Grad Kleinsmedesvendene.

Naar vi ikke her er gaaet højere end til 38 Øre pr. Time for dem, der har været Svende i over 1 Aar, saa er det ogsaa fordi denne vor Fordring er bygget paa Statistikken.

Det viser sig saaledes, at der af 179 Kleinsmedesvende, der have opgivet deres Lønninger til os, findes ialt kun 87, der have under 38 Øre pr. Time, og af disse staa de 25 paa 36 og 37 Øre pr. Time, de 35 paa 35 Øre.

Da der ogsaa af disse sidstnævnte findes et meget betydeligt Antal, der ere unge Svende, for hvilke der kun forlanges 35 Øre pr. Time, saa formene vi ogsaa her at have godtgjort, at det af os fremsatte Krav kan gennemføres og at det ikke betyder nogen væsentlig Udgift for Kleinsmedemestrene.

Iøvrigt arbejdes der kun meget lidt paa Akkord i denne Branche, hvilket ligesom for Grovsmedenes Vedkommende nødvendiggør en nogenlunde anstændig Timeløn.

Med Hensyn til de af os fremsatte Forslag vedrørende Lærlingeforholdet, da skulle vi paa nærværende Tidspunkt indskrænke os til at fastslaa den efter vor Mening absolute Nødvendighed af en gennemgribende Reform paa dette Omraade.

Martsoverenskomsten indeholder vel et Par Punkter vedrørende dette Forhold, men de have efter vor Formening i det Aar, der er hengaaet, vist sig at være saa omtrent uden Betydning.

Vi kunne her dele det af os fremsatte Forslag i to Hovedpunkter:

1. Ønsket om fra vor Side at faa Indflydelse paa Bedømmelsen af Svendeprøverne.
2. En gradvis effektiv Indskrænkning af Lærlingeantallet paa saadanne Værksteder, hvor Misbrugene ere altfor iøjnefaldende.

Med Hensyn til det første Punkt, da formene vi, at vi paa det nuværende Tidspunkt bør indskrænke os til eventuelt at opnaa Enighed om Princippet, for senere, om dette kan naas, at føre Tanken praktisk ud i Livet.

Med Hensyn til det andet Punkt, da viser den af os i Fjor udarbejdede Statistik, hvoraf den ærede Bestyrelse har erholdt Exemplar, samt ogsaa den praktiske Erfaring, at der er nogle ganske enkelte Mestre, som lægge an paa næsten udelukkende at anvende Lærlinge i deres Virksomhed, blot for en Vindings Skyld og uden Hensyn til disse Lærlinges faglige Uddannelse.

Videre end til et Forsøg paa at ramme netop dette Forhold have vi imidlertid ikke turdet gaa, men det er dette, som vi tilsigter med den af os foreslaaede nye § 2 i Afsnit E af Overenskomsten af Marts 1900.

Endelig have vi fremsat nogle Krav om Forandring i Værkstedsreglerne. Her kommer først og fremmest Gennemførelsen af en 9 Timers Arbejdsdag. Dette Krav er ogsaa paa anden Maade fremsat overfor Skibsbyggerne i København og Helsingør efter Samraad med de øvrige Fag, som have Udøvere paa disse Pladser.

Med Hensyn til Realiteten i dette Krav, da skulle vi tillade os at bemærke, at den forhaandenværende næsten permanente Arbejdsløshed efter vor Formening

ikke alene retfærdiggør, men ogsaa nødvendiggør dettes Gennemførelse.

Vi ere klar over, at der er et Hensyn at tage til Udnyttelsen af de kostbare Maskiner indenfor vor Industri; men paa den anden Side er det jo ogsaa sikkert, at disse Maskiner for en Del overfødiggør Arbejdskraften.

Endvidere virker for en stor Del Arbejdet ved disse Maskiner sløvende, og vi formene derfor, at der er stor Grund til at tro, at en rimelig Indskrænkning i Arbejdstiden, som den vi her tillade os at foreslaa, ikke vil betyde nogen, ialfald ikke nogen væsentlig Nedgang i Arbejdsmængden.

Naar vi ikke ere gaaede videre end til 9 Timers Arbejdsdag, sea er Grunden den, at de lave Lønninger, der for en stor Del ere gældende i Smede- og Maskinarbejderfaget, maa betydelig højere op, hvis Arbejderne skulle kunne taale en yderligere Indskrænkning.

Vi forvente da ogsaa, at d'Hrr. Arbejdsgivere ville stille sig velvilligt overfor dette Krav, saa meget mere, som Bevægelsen overalt i Udlandet gaar i Retning af at forkorte Arbejdstiden.

Foruden dette Hovedkrav, som kommer ind under „Fælles Værkstedsregler", have vi tilladt os at stille Forlangende om, at alt Søndagsarbejde betales med dobbelt Timeløn.

Her er det ikke alene for os et økonomisk Spørgsmaal, hvorom det gælder, men i lige saa høj Grad et Ønske hos Arbejderne om, at alt Søndagsarbejde saavidt muligt maa undgaas.

De to sidste Krav vedrørende „Fælles Værkstedsregler", nemlig at Udearbejdspengene forhøjes fra 3 til 5 Øre samt at Opholdspengene for Rejsearbejdet forhøjes fra 1 Kr. 75 til 2 Kr. 50 Øre pr. Døgn, ere fremsatte udelukkende af Hensyn til, at det siden disse Betalinger blev fastsat i „Fælles Værkstedsregler" er bleven langt kostbarere at leve, hvad enten det for en Arbejder gælder om at leve hjemme eller om at bevæge sig ude.

De Hrr. Arbejdsgivere ville sikkert indrømme os, at 1,75 pr. Døgn er alt for lidt for en Arbejder til Kost og Logi, naar han skal leve i mange Tilfælde langt borte fra sit Hjem. Endvidere er de 3 Øres Merbetaling for Udearbejde for lidt, saalænge de almindelige Lønninger for Smede og Maskinarbejdere staar paa deres nuværende Niveau.

Med disse 3 sidstnævnte Krav forholder det sig efter vor Mening saaledes, at de rent pekuniært set, ikke vil kunne faa væsentlig Betydning, og at de som Følge deraf ville være gennemførlige.

Vi anmode nu de Hrr. Arbejdsgivere om at tage de af os saaledes fremsatte Forslag under velvillig Overvejelse, og vi mener at turde paastaa, at vore Krav som Helhed ere overordentlig beskedne og i alle Tilfælde gennemførlige, uden at dette i nogen Maade vil kunne skade vort Lands Jernindustri.

Vi tillade os endelig at anmode de ærede Bestyrelser og Direktioner om, at der snarest muligt maa blive foranstaltet en Paabegyndelse af Forhandlingerne angaaende de forskellige her rejste Krav, og vi tillade os at afvente den ærede Bestyrelses Erkendelse af Modtagelsen af nærværende, samt eventuelt Deres ærede Meddelelse om, at De ere villige til saasnart som muligt, at optage de ønskede Forhandlinger."

I Hovedbestyrelsen for Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

J. A. Hansen, Formand.

En Tak.

Saalænge vort Forbund har bestaaet, har der ikke været stillet saa store Krav til den Side af vor Virksomhed, der omfatter Understøttelsen af Arbejdsløse, som i indeværende Vinter. Det er da ogsaa meget store Summer, det her drejer sig om, hvilket kan ses dels af Regnskabet for R.- & U.-Kassen og dels af, at der er uebetalt ca. 11000 Kr. i København alene i Extraunderstøttelser til Julen. En stor Del arbejdsløse Kolleger har selvfølgelig været glade ved den Hjælp, der er ydet, og en af dem har sendt os følgeede vercifiserede Tak til de Ydende, som vi herved gengiver:

Til mine Kolleger.

En Tak fra den store, arbejdsløse Flok,
Som har hjemme i Smedenes Rækker,
Et Offer I os bragte, det ved vi jo nok,
Hvor Indtægt til Udgift ej strækker;
Men saa i den Glæde, som der blev kaldt frem
I mange bekymrede Hjerter,
Og spørges det vilde, om end I savnede dem,
Det Offer os slet ikke smerter.
Ja, saa I den Fryd i Kollegernes Hjem,
Den Jubel blandt Rollingeskaren,
Da Fader med Julegaven kom frem,
Afvæbnet var Nøden og Faren.
Det er ej saa lige Dag ud og ind
At slide paa Brosten og Fliser,
Det nager, og bittert bliver bvert Sind,
Naar sin Kunst og sit Haandværk man priser.
I vort Indre et Frø i vor Barndom er lagt,
Om Julen vi bliver et Barn;
Vel at mærke, naar Livskampen ej har os bragt
Til at blive helt ud et Skarn.
En Tak til jer alle, ej Julen blev tristj
Gid I maa faa Fryd, ja, og Gammen;
Den Julegave, jeg siger forvist,
Har kvyttet os inderlig sammen.

D: En arbejdsløs Kollega.

Et Par Ord til Smede- og Maskinarbejdere paa Statsbanens Værksteder.

Som vore Medlemmer paa Statsbanens Værksteder ville erindre, begyndte vi for ca. 1 Aar siden alvorligt at overveje, hvad der var at gøre for at kunne gennemføre en Forbedring af Arbejds-Forholdene paa ovennævnte Værksteder. Det var selvfølgelig ikke nogen let Sag at gennemføre noget saadant, thi vi stod overfor en Statsadministration, der ved alle Midler søgte at bevare sin Overlegenhed og Værdighed. Et af de Midler, som man benytter hertil, er, at man stadig nægter at give Arbejdernes Organisation som saadan Indflydelse paa Fastsættelse af Arbejdsvilkaarene. Dette Princip holdt man da ogsaa højt i Ære, da vi forsøgte en høflig

(Forts. Side 39.)

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, for hvilken Vedk. har betalt
828	A. Hansen	København	18/9 73	Kbhv. Afd. 1	28/4 94	Kbhv. Afd. 1	2/11 00
4114	J. P. Christiansen	Grendsømagle	15/6 71	Helsingør	1/1 93	—	30/11 00
5223	O. F. C. Hansen	Odense	29/7 62	Kbhv. Afd. 1	21/1 99	—	30/11 00
5295	F. C. Hansen	Kbhvn.	21/5 77	—	1/8 96	—	14/12 00
5418	E. Petersen					—	14/9 00
5567	G. Kroneberg					—	14/9 00
5780	C. Th. Jensen					—	9/11 00
				1			
6439	Thorkild Anth. M. Hansen	Kbhvn.	16/6 77	— 2	10/10 96	—	16/11 00
6652	J. P. Christiansen	Solperup	10/9 68	— 3	1/1 00	—	2/11 00
7315	Frederik Lundberg	Amager	18/4 59	— 1	26/12 96	—	23/11 00
7354	Carl Wulff	Kbhvn.	3/2 72	— 1	17/6 98	—	23/11 00
8244	Bernh. Hasenius Larsen	Stokkemarke	14/10 79	— 1	14/10 99	—	9/11 00
8329	Johannes Osvald	Eslingen	12/7 74	Tyskland	4/2 94	—	2/11 00
8635	A. J. Christiansen	Maribo	12/11 75	Kbhv. Afd. 1	13/11 97	—	2/11 00
8652	A. Jensen					—	9/11 00
8887	A. L. H. Bernhardt	Kbhvn.	2/2 58	— 1	12/3 98	—	7/12 00
9329	Kristian Konrad Ejner Olsen	Roskilde	8/8 78	Roskilde	20/11 97	—	2/11 00
9915	Frantz Eykins Mellerup	Jordløse	11/6 79	Præstø	11/2 99	—	16/11 00
10007	Hans Lauritz Simonsen	Dalby pr. Kolding	25/3 77	Vejle	2/11 97	—	9/11 00
11018	Georg Rasmussen	Kbhvn.	12/4 77	Kbhv. Afd. 1	9/7 98	—	3/8 00
11053	Chr. F. D. Reinholdt	Aarhus	4/7 69	—	23/7 98	—	9/11 00
11061	Rasmus Martin Petersen	Vesterborg, Nakskov	18/9 43	—	23/7 98	—	30/3 00
12475	Lauritz Chr. Mathiesen	Store Aistrup	5/6 79	Aalborg	3/5 99	—	7/9 00
12618	C. F. C. Jørgensen	Kbhvn.	26/9 68	Kbhv. Afd. 1	25/3 99	—	16/11 00
12630	Gustav Walther	—	5/12 80	—	19/11 00	—	23/11 00
12619	Jens Lauritz Larsen	Køng Sogn	24/11 74	—	7/5 00	—	24/8 00
12818	Georg Jakobsen	Kbhvn.	10/6 77	—	17/5 99	—	26/10 00
13644	Chr. Marius Rasmussen	—	24/6 79	—	10/2 00	—	16/11 00
13757	Andr. Vald. Emil Petersen	—	13/5 73	—	14/4 00	—	7/9 00
13837	Ludv. Carl Aug. Poulsen	—	20/1 72	—	26/5 00	—	29/6 00
13978	Hans Peter Holger Frederiksen	—	27/5 80	—	9/10 00	—	23/11 00
13986	Peter Knud Vald. Rønne	Sønbjerg, Jylland	4/4 78	—	12/10 00	—	12/10 00
13997	Carl Chr. Joh. Hansen	Kbhvn.	23/6 81	—	28/10 00	—	16/11 00
14799	Uffe Barfoed	—	4/4 79	Varde	14/7 00	—	23/11 00
1378	A. P. Petersen	Vissenbjerg	25/12 68	Kbhv. Afd. 2	15/2 96	— 2	31/8 00
5708	F. P. E. Ytting	Kbhvn.	15/10 56	—	21/11 96	-	12/10 00
6415	G. Nielsen	—	23/7 74	—	12/2 98	—	26/10 00
6429	Thorv. Niels Hannibal Olsen	—	3/1 74	—	27/3 99	—	10/8 00
8211	Ello Petersen	Valby	2/1 78	— 1	8/5 97	—	21/9 00
9615	Vilhelm Becker	Kbhvn.	28/2 78	— 2	2/10 97	—	2/11 00
11575	Axel Madsen	—	1/2 78	—	15/10 98	—	24/8 00
11581	Johan Wilhelm Bølling	Ringsted	1/10 78	—	26/11 98	—	5/10 00
14231	P. M. Petersen			—	7/4 00		26/10 00
14422	J. V. Kroll	Kbhvn.	8/2 80	—	12/10 00	—	12/10 00
14423	C. F. T. Jensen	—	19/9 81	—	13/10 00	— 3	2/11 00
5951	J. F. Nielsen	—	27/10 55	— 3	14/3 96	—	11/5 00
6579	Jørgen Jensen	Glumsø, Ringsted	4/2 66	—	1/10 98	—	19/10 00
6704	M. Mikkelsen	Torp	18/5 68	— 5	13/5 99	— 5	19/10 00
6865	Martin Th. Jensen	Kbhvn.	2/11 74	—	24/10 96	—	19/10 00
7555	C. A. Jensen	—	13/10 66	—	13/3 97	—	12/10 00
8463	Th. Nielsen Størling	—	3/10 61	— 1	11/3 99	—	27/7 00
11987	L. F. V. Nielsen	—	8/11 74	— 5	11/3 99	—	26/10 00
13426	Ulrik Olsen	Vedde, Sorø	10/3 81	—	20/1 00	—	3/2 00
12913	J. P. Olsen						30/3 00
13445	H. P. Holm						17/8 00
14938	N. V. T. Jensen	Kbhvn.	20/8 79	—	28/7 00	—	28/9 00
14940	Chr. Pries	Helsingør	28/1 67	—	28/7 00	—	26/10 00
14356	Peter Jul. Jensen	Aalborg	9/7 60	Randers	4/3 00	—	1/6 00
2720	Martinus Vissing	Aarhus	13/9 61	Aarhus	21/6 95	Aarhus	30/11 00
6146	Lauritz Nielsen	Aarhus	5/10 68	Aarhus	12/8 96	—	28/9 00
10284	Christen Marius Christensen	Nørre True pr. Hobro	4/9 75	—	10/2 97	—	12/10 00
10786	N. P. Axelsen		23/9 80	—	6/6 00	—	14/9 00
10520	Jens Peter Eriksen	Kolstrup i Slesvig	3/6 62	Esbjerg	23/9 99	Hjørring	14/9 00
10440	Jakob Ole Møller Jocumsen	Smøllerup pr. Viborg	13/1 77	Aalborg	30/4 98	Horsens	23/12 00

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, for hvilken Vedk. har betalt
12058	Ingvard Jensen	Vinding pr. Vejle	15/12 73	Kolding	13/5 99	Horsens	7/9 00
12467	Niels Magnus Ørnskov Nielsen	Holstebro	21/2 80	Aalborg	22/4 99	Fredr.havn	9/12 00
3504	Valdemar Clausen	Nykøbing Sj.	5/8 76	Nykøbing S.	9/8 95	Holbæk	2/11 00
13827	Peter Sejersen Petersen	Boring	4/9 78	Kbhv. Afd. 1	17/5 00	Maribo	1/11 00
14705	Chr. Larsen	Nørre Alslev	3/6 00			—	7/12 00
14711	Niels Peter Petersen	Østofte Sogn	2/3 79	Maribo	28/4 00	—	25/10 00
14722	J. Marius Hansen	Ørerup pr. Næstved	29/4 81	Næstved	1/5 00	Næstved	16/11 00
3583	T. Bjørklund	Gentofte	24/2 68	Odense	4/5 95	Nyborg	26/9 00
4401	Chr. Jensen	Gislev, Fyen	21/8	Odense	8/10 97	—	4/8 00
7772	Hans Chr. Rasmussen	Odense	4/4 78	—	23/4 97	—	1/1 01
3622	Hans Jørgen Hansen	Ullerslev pr. Nyborg	21/4 81	—	23/4 00	Odense	21/9 00
4298	P. Nielsen	Odense	28/10 68	—	14/12 95	—	9/11 00
9087	Julius Edv. Aug. Jensen	Kbhvn.	29/8 54	Roskilde	1/5 97	—	28/12 00
12299	Viggo Chr. Andersen	—	24/8 79	Odense	5/5 99	—	9/11 00
13135	Alfred Mikkelsen	Lem	20/11 79	Holstebro	20/4 00	—	14/12 00
13896	Jens Peter Clemmensen	Assens	1/5 81	Kbhv. Afd. 1	5/7 00	—	28/12 00
14188	Niels Chr. Nielsen	Taarup, Odense	28/5 70	Odense	19/6 00	—	7/12 00
14909	Johannes Jeppesen	Odense	1/3 82	—	22/9 00	—	1/1 01
14949	John Nymann					Roskilde	17/11 00
10557	Lauritz Hansen	Roskilde	28/12 75	Roskilde	1/5 98	—	14/9 00
10602	Johannes A. Andersen	Odense	8/2 80	Odense	14/4 98	—	2/11 00
3768	P. E. Akkermann	Gure	30/12 68	Roskilde	10/6 99	—	23/11 00
11505	Jens Steensen	Kirkerup, Slagelse	29/5 65	Svendborg	5/11 98	Svendborg	23/11 00
11838	Anders Chr. Larsen	Thisted	12/10 77	Thisted	14/1 99	Thisted	16/11 00
4478	Jens Thomas Eriksen	Brædstrup pr. Fredericia	25/4 80	Vejle	4/10 00	Vejle	5/10 00
4120	H. M. Rasmussen	Kerteminde	18/7 70	Odense	12/10 95	Varde	26/1 01
6293	Ch. Christiansen	Assens	16/6 41	Varde	1/5 99	—	26/1 01
7115	Christian Christensen	Tarm	5/7 55	—	11/12 96	—	26/1 01
14503	Christen Peter Christensen	Lunde, Varde	18/5 79	—	19/5 00	—	29/9 00

Rejse- og Understøttelseskassens Regnskab for Oktober Kvartal 1900.

Indtægt.	Kr.	Øre	*Udgift.*	Kr.	Øre
Kassebeholdning fra Juli Kvartal	39982	17	Udbetalt Understøttelse i Oktober à 2 Kr.	3092	00
Solgte Mærker i Afdelingerne (brune)	14593	20	— — — à 1 —	5130	00
— — — (graa)	55	80	— — i November à 2 —	3894	00
— — i Filialerne	14	10	— — — à 1 —	7817	00
— — i Anvisningsk. i København	89	10	— — i December à 2 —	4252	00
Tilbagebetalt Understøttelse	53	00	— — — à 1 —	9612	00
Tilskrevne Renter	1375	47	R. og U. Kassens Tilsk. til Administrationen	60	00
			Kassebeholdning til 1901	22305	84
Balance Kr.	56162	84	Balance Kr.	56162	84

Vald. Olsen, Hovedkasserer.

Revideret og fundet rigtigt. København, d. 4. Februar 1901.
N. Lundby. **N. Jakobsen.** **Viggo Stilling.** **Otto Smith.**

Rejse- og Understøttelseskassens Regnskab for Aaret 1900.

Indtægt.	Kr.	Øre	*Udgift.*	Kr.	Øre
Kassebeholdning fra 1899	64646	67	Udbetalt Understøttelse à 2 Kr. pr. Dag	35494	00
Solgte Mærker i Afdelingerne (brune)	52149	90	— — à 1 Kr. —	61592	00
— — — (blaa)	690	75	Rejse- og Understøttelseskassens Tilskud til Administrationen	240	00
— — — (graa)	394	35	Kassebeholdning til 1901	22305	84
— — i Filialerne	84	75			
— — paa Anvisningskont. i Kbh.	148	95			
Tilbagebetalt uberettiget modtaget Understøttelse	141	00			
Tilskreven Rente	1375	47			
Ralance Kr.	119631	84	Balance Kr.	119631	84

Vald. Olsen, Hovedkasserer.

Revideret og fundet rigtigt. København, d. 4. Februar 1901.
N. Lundby. **N. Jakobsen.** **Viggo Stilling.** **Otto Smith.**

Henvendelse til Jernbanens Administration, for om mulig at kunne gennemføre nogle beskedne Fremskridt, som der i høj Grad tiltrængtes saavel paa Timelønnens som paa Akkordarbejdets Omraade. Det er imidlertid ikke alene Embedsmændene og Autoriteterne, der ved denne Lejlighed stillede sig aldeles afvisende, men ogsaa en Del af vore egne Kolleger syntes at finde det klogest, i Stedet for at støtte os efter Ævne ved Gennemførelsen af de rejste Krav, at søge en Sprængning af Organisationen og samtidig lægge sig ganske fladt paa Maven for de Overordnede, i Haab om ved denne deres Holdning at kunne skabe sig en særlig gunstig Position. Nogen Tid efter, at vi havde forsøgt Henvendelse til Autoriteterne uden Resultat, var der paa Banens Værksteder i København ca. 30 Smede- og Maskinarbejdere, der igennem den stedlige Klub søgte Optagelse i Forbundet uden at komme til at betale deres Restancer. Men forinden Hovedbestyrelsen ret kunde faa Tid til at overveje, hvorvidt her kunde gøres en Undtagelse fra den almindelige Regel, besluttede en Klike af Smede- og Maskinarbejdere paa Værkstederne i København at oprette en Splittelses-Forening for alle timelønnede Arbejdere paa Statsbanerne. Det siger sig selv, at dem, der kom til at danne „Kærnetropperne" i denne nydannede Forening, vare saadanne, som enten paa Grund af daarligt Kammeratskab eller paa Grund af, at de skyldte vort Forbund en hel Del Penge, vare søgte ind paa Baneværkstederne og kun søgte en velkommen Anledning til at komme i Selskab med en Skare af Ligestillede. Der er ingen Tvivl om, at „Jernbaneforeningen af 1900", som denne Organisation kalder sig, er et Forsøg af lignende Art, som vore ældre Kolleger vilde kunne huske at der foretoges i 1885, da en Skare af Skruebrækkere og alskens Krapyl indenfor Faget dannede en Forening ved Overklassernes og en Del større Arbejdsgiveres Hjælp, den noksom bekendte og berygtede Skruebrækkerforening for Smede- og Maskinarbejdere. Denne Forening har da ogsaa holdt sig til Traditionerne af sine berømte Forfædre, idet den har gjort alt for at søge at skade vore Medlemmer i deres Stilling overfor de Overordnede, og til Trods for at det er almindelig bekendt, hvorledes netop de højere stillede Embedsmænd paa Statsbanerne, speciels Værkførere og Værkstedsfunktionærer indenfor Statsbanens Værksteder, tyranniserer de timelønnede Arbejdere ved Hjælp af Akkord-Systemet, saa har denne nydannede Skifting, i Spidsen for hvilken der staar en hel Del mere eller mindre i faglig og kammeratlig Henseende berygtede Personer, henvendt sig til et Papir, der kalder sig „Dansk Jernbaneblad", og som redigeres af en Kontorchef Andersen, for i dette Blad at gøre opmærksom paa sin Existens, samtidig med at man insinuerer, at naar vor Organisation ser paa den saaledes, som vi forklarer ovenfor, saa er det fordi vi ere bange for at *miste Udsigten til et betydeligt Kontingent fra Statsbanens Arbejdere.*

Dette er noget af det frækkeste, vi længe have set. For Smede- og Maskinarbejderne som Helhed vilde det vistnok næppe betyde nogen Ruin, om vor Organisation, der tæller over 7000 af Fagets Udøvere, skulde miste Kontingentet af det Par Hundrede Medlemmer, hvorom det her drejer sig; en anden Ting er det, at vore Kolleger paa Statsbanerne alt fra det Øjeblik af, da der var Tale om at oprette Organisation i Smede- og Maskinarbejderfaget, har været med til at deltage i dette.

Vel har det været vanskeligt for dem at faa direkte Indflydelse paa Arbejdsvilkaarene, men paa den anden Side har der ikke manglet Opgaver for dem at løse igennem deres stedlige Klubber, derom ere sikkert alle vore Medlemmer enige, og desuden er det jo ganske klart, at det betydelige Antal af Smede- og Maskinarbejdere, som arbejde for Timeløn paa Statens Værksteder, ikke kunne være tjente med at staa uorganiserede. Deres Interesse maa naturligvis ligge deri, at de sammen med deres Kolleger fra den private Industri søger at hæve Fagets Lønninger, da de ere afhængige af de Fremskridt, der her kan naas. Desuden rekruterer Statens Værksteder jo stadig fra de private Værksteder, til hvilke disse Folk naturligvis søge tilbage, naar de blive afskedigede fra Statens Arbejde.

Vi kunne godt forstaa og erkender det naturlige i, at Embedsmændene danne en særlig Organisation og at de f. Ex. ikke gaa hen og melde sig ind i Dansk Arbejdsmandsforbund. Men naar en lille Klike, heldigvis et Mindretal, af Smede- og Maskinarbejdere paa Statens Værksteder, som arbejder under de selv samme Vilkaar i det store og hele som deres Kolleger paa alle andre Fabrikker og Værksteder, løber sammen i noget, de kalder en Forening, og derefter løber til Banens øverste Funktionærer for at bede om Beskyttelse imod deres egne Kammerater, saa finde vi ikke, at der i vort Modersmaal findes Ord, der ere stærke nok til at udtrykke den Foragt, som vi nære overfor disse Individer.

Det kan maaske være meget behageligt for et Øjeblik tilsyneladende at være paa Hat med disse pæne, guldtressede Herrer, men de maa jo dog være klar over, at i Længden kan de ikke vente dem andet end et Æselspark fra den Kant, hvad de sandelig ogsaa fortjener.

Som ovenfor bemærket, har et betydeligt Antal af Smede- og Maskinarbejdere paa Banens Værksteder i en længere Aarrække staaet organiserende indenfor Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund, og Lønforhøjelsen sidste Efteraar viser jo tydelig, at hvad vi opnaar at gennemføre i den private Industri, ogsaa lader sig gennemføre paa Banens Værksteder, selv om man ikke direkte har villet forhandle med vort Forbund om dette Forhold. Dette vil naturligvis ogsaa ske i Fremtiden, og med en ny Regering kommer der forhaabentlig ogsaa en ny Taktik overfor Arbejdernes Organisationer. Der er derfor al Grund til for vore organiserede Kammerater paa Statens Værksteder at betragte den her omtalte Forening og de mere eller mindre uheldige og slibrige Elementer, hvoraf den bestaar, med al den Foragt, den fortjener, og vi føler os everbeviste om, at enhver hæderlig Smed og Maskinarbejder vil betragte det som en Skam at udgøre Halen i Embedsmandsforeningen og i det hele taget at skulle logre for disse, for at faa varetaget deres faglige Interesser og for at faa henledt Opmærksomheden paa sin Eksistens. Dertil har „Jernbaneforeningen 1900" forsøgt at bringe det.

Af og til mærker man hist og her, at der viser sig en eller anden Sygdom paa det faglig organisatoriske Legeme, og at saadanne skyder frem som mere eller mindre ondartede Bylder.

Vi erindre saaledes „Kristelig Dansk Fælles Forbund", der, selv om denne Forening bruger Religionen som Skalkeskjul, dog absolut kun har det ene som sit Formaal, *bare at slippe for at betale det høje Kontingent*, som de virkelige Fagforbund ofte ser sig nødsaget til at paalægge sine Medlemmer,

Den Slags Bylder kunde maaske nok fjærnes ved en rask lille Operation, og i det hele taget tror vi ikke, at man skal være bange for at trykke lidt paa de Steder, hvor saadanne Sygdomme viser sig. Men der er ellers ingen Tvivl om, at de meget hurtig ville gaa i Stykker af sig selv, og naar alt det daarlige er kommet ud af disse Tingester, saa vil de Saar, som de kan have forvoldt, meget hurtig forsvinde.

Vi anbefale dog vore Kollegaer at holde sig i tilbørlig Afstand fra disse Symptomer.

Strejke paa „Hamlet".

Mellem Direktionen for Cyklefabriken „Hamlet" i Købehhavn og Fabrikens Maskinarbejdere er der fra Novbr. f. A. til Begyndelsen af Januar d. A. ført Forhandlinger om en Priskurant, der skulde gælde for de Cycler, som Firmaet agtede at lade udføre til den forestaaende Saison. Disse Forhandlinger førte imidlertid ikke til noget tilfredsstillende Resultat, idet Direktionen fordrede en langt større Reduktion af de tidligere gældende Priser, end Arbejderne kunde gaa med til.

Sagen var dog muligvis gaaet i Orden uden nogen alvorlig Konflikt, hvis ikke Firmaets Direktør, Hr. Bruun, for at føre sin Krig igennem, havde grebet til det Middel, at afskedige tre af Arbejdernes Tillidsmænd, og motivere Afskedigelserne med, at de havde været for „haarde" under Forhandlingerne.

Fra dette Øjeblik overgav Klubben paa „Hamlet" Sagen til Forbundet.

Klubbens Medlemmer tilgav paa Forhaand Hr. Bruun, at han havde lovet Svendene, „at de sknlde komme paa Ladegaarden allesammen, hvis de ikke vilde udføre det omspurgte Arbejde for den Pris, som han havde bestemt", men de fandt Overgrebet for stærkt fra Hr. Bruuns Side, naar de af Klubben valgte Repræsentanter til Forhandlingen om den nye Priskurant skulde betale dette Tillidshverv med at blive brødløse.

Klubben vedtog derfor enstemmigt at søge Bestyrelsens Sanktion til at nedlægge Arbejdet, saafremt de tre Opsigelser ikke bleve tagne tilbage, og anmodede samtidig om Støtte hos Bestyrelsen for at faa den af Arbejderne tilbudte Priskurant gennemført.

For mulig at undgaa Konflikt, henvendte Bestyrelsen for Københavns Afdeling 1, repræsenteret ved Afdelingens Formand, sig til Direktionen, men en Forhandling, der strakte sig over ca. 3 Timer, resulterede i, at Hr. Bruun vilde „blæse Forbundet noget".

Efter at dette Forsøg paa en mindelig Ordning af Sagen var glippet, konstateredes det, ved at undersøge Forholdere paa andre Cyclefabriker, at det af „Hamlet"s Arbejdere givne Tilbud var betydeligt lavere end de Priser, der betaltes andre Steder, og Bestyrelsen gav derfor sin Sanktion til Arbejdsnedlæggelsen, som iværksattes **Lørdag den 18. Januar.**

Hovedbestyrelsen har godkendt den foretagne Arbejdsnedlæggelse, og Strejken fortsættes, indtil det gaar op for „Hamlet"s Direktion, at det ikke lader sig gøre, at benytte de i Øjeblikket stedfindende daarlige Konjunkturer til at trykke de bestaaende Lønninger saa langt ned, som d'Hrr. finder passende. „Der er Grændser for!" o, s. v.

Tilgang til „Hamlet" frabedes.

Bedrageri.

Fra Bestyrelsen for en af Forbundets Afdelinger indsendtes i December Maaned Meddelelse til Hovedbestyrelsen om, at det var konstateret, at et Medlem havde gjort sig sig skyldig i bedragerisk Forhold overfor Rejse- og Understøttelseskassen, idet han havde opbebaaret 60 Dages Understøttelse samtidig med at han havde staaet i Arbejde.

Sagen henvistes til Afgørelse ved Retten, og Dommen, der faldt i Slutningen af Decbr., kom til at lyde paa: **8 Dages Vand og Brød.**

Man kan vel ikke undres over, at der af og til findes Folk i vore Rækker, som enten søger at bedrage os eller paa anden Maade gør os det onde, de formaar; men det maa være en af vore Tillidsmænds vigtigste Pligter at passe paa disse Herrer. Der har været Tider, hvor kun de var i Fagforeningen, som virkelig var beredte til at ofre noget derfor, men nu, da saagodtsom alle er med, maa der selvfølgelig være enkelte daarlige Elementer imellem, og vor Pligt maa det da være at lede dem i det rigtige Spor.

Man vil maaske resonnere, at det er en daarlig Maade at retlede et Menneske paa, at skaffe ham Vand og Brød; men her maa man ikke glemme, at der vanskeligt kan tænkes et æklere Bedrageri end det, hvorom der her er Tale, og der er jo en Mulighed for, at det, der her er foretaget, kunde afskrække eventuelle ligesindede.

Personlige Meddelelser.

Aarhus Afdeling.

A. Foldager, som i 1897 var Skruebrækker paa Silkeborg Jernstøberi, er atter optaget i Forbundet imod at betale 100 Kr. i Mulkt. Han har samtidig lovet god Opførsel i Fremtiden og ønsket dette optaget i Fagbladet,

Silkeborg og Hinnerup Klubber

ønsker meddelt i Fagbladet, at der ikke udbetales Understøttelse i disse Byer til rejsende Medlemmer.

Varde Afdeling.

Vor Afdeling i Varde ønsker offentliggjort, at de Medlemmer, som findes i Listen over slettede Medlem-

mer, ere gaaede ud af Forbundet efter Samraad med Vorherre, som mener, at vort Kontingent er for stort. Hr. Birch vil efter Sigende ikke have Fagforeningsmedlemmer i sit Arbejde, *for ikke at risikere at komme til at lave Lockout*, hvilket herved meddeles til behagelig Efterretning.

Til Medlem Nr. 9313, V. Clausen,
henligger Overskud paa Anvisningskontoret i København.

Böhlerstaal.

Fortsat.

Det er absolut nødvendigt at ordne Støbningen saaledes, at Straalen kommer jævnt og uafbrudt ind i Formen; det mindste Ophold kan let foraarsage, at vedkommende Genstand bliver ubrugelig. Arbejderne, der følge aldeles regelmæssigt efter hinanden, tømme Diglerne ud i en med ildfast Ler foret Rende, der fører til Formen, som efter Omstændighederne kan være af Sand, Masse eller Jærn; ved Fremstilling af Værktøjsstaal anvendes altid Jærnformer.

De afkølede Blokke efterses og renses omhyggelig paa Overfladen, forinden de fortsættes ad mekanisk Vej, dels ved Smedning og dels ved Valsning.

Mindre Dimensioner af Böhlerstaal valses først et Par Gange og smedes derpaa rundt eller firkantet under Damp- eller Vandhamre; de større Stykker smedes under Damphamre.

Ved regelmæssig Udstrækning fra alle Sider maa man søge at undgaa, at Staalet noget Sted revner eller kommer til at ligge dobbelt; skulde det alligevel ske; navnlig i Nærheden af Skæret, maa dette borthugges. Det smedede Værktøj lader man afkøle langsomt og paa et tørt Sted, for at de mulig opstaaede Spændinger atter kunne forsvinde. Smedeheden maa under ingen Omstændigheder benyttes som Hærdehede.

Til Hærdning opvarmes Staal meget langsomt og regelmæssigt, indtil det bliver kirsebærrødt; ved for hurtig eller uregelmæssig Ophedning kan det let ødelægges Man maa sørge for, at Ophedningen ikke begrænses for skarpt, men forløber efterhaanden.

Derefter dyppes Staalet i Vand, hvis Temperatur er 15—20 Gr. R., saa dybt, at c. 50 mm. af den opvarmede Del endnu befinder sig over Vandet, hvorefter det langsomt trækkes tilbage, saaledes at kun det egentlige Skær bliver i Vandet, indtil det er fuldstændig afkølet. Naar dette er sket, tages Værktøjet op og anløber da af sig selv paa Grund af den Varme, der findes i den ikke afkølede Del. Saasnart den nødvendige Anløbsfarve, der er gul — og for særlig haarde Værktøjer lysegul — viser sig paa rette Sted, sænkes Værktøjet paany hurtigt i Vand for at fiksere den rette Haardhed og afkøles derefter langsomt men fuldsfændigt i Luften.

Skal Skæret være ganske særlig haardt, kan man nøjes med kun at ophede dette og køle hele Værktøjet fuldstændigt i Vand.

Anløbning sker da bedst ved at lægge Værktøtet paa et Stykke glødende Jærn — saaledes at Skæret er udenfor dette.

Værktøjer, der kun ere udsatte for en rolig Paavirkning, behøve ikke absolut at anløbes; dog hænder det da undertiden, at fine Partikler springe af Skæret under en ejendommelig knitrende Lyd. Da de herved fremkaldte smaa Ujævnheder, der næppe nok er synlige for det blotte Øje, atter slides af under Arbejdets Gang, kan et saadant Værktøj gøre Indtryk af at have stukket sig, medens i Virkeligheden det modsatte er Tilfældet.

Skærets Form maa, naar Paavirkningen er stærk, ikke være for spids, men skal nærme sig saa meget som mulig til den rette Vinkel.

Efter gentagen Hærdning bør man afhugge og derefter paany ved Smedning tildanne Skæret.

Medens Hærdferskning og Pudling finder Sted paa forskellige andre Værker, foregaa de sidste Operationer: Omsmeltning i Digler og Udsmedning eller Udvalsning til de ønskede Dimensioner, i Hovedsagen i *Kapfenberg*, hvor der foruden en Mængde Vandhamre findes c. 20 Damphamre af forskellig Størrelse, og hvis Hammerklodser veje fra c. 300—3000 kg.

For at give Begreb om, hvor stor Virksomheden i Kapfenberg er, skal det anføres, at der uden Vanskelighed kan ekspederes 200 Waggonladninger smedet Digestøbestaal i hver Uge.

Selskabets Aktiekapital er 12,000,000 Mark. Hovedsædet er i Berlin og Hovedkontorerne der og i Wien; desuden findes store Oplag i Buda-Pest, Prag, Frankfurt am Main, Milano, Paris, Sheffield, København, New York og flere andre store Byer. — Virksomheden har i de senere Aar stadig været i Tiltagende; i Ratibor i preussisk Schlesien er for et Par Aar siden bygget et stort Værk, „Styria", der foruden Digelstøbestaal ogsaa fremstiller Martinstaal.

„Specialstaalet" er „selvfølgelig det dyreste, derefter følger de 3 Mærker af „Ekstra" Staal, der alle ere lige dyre; de 4 først anførte Mærker af Mangatstaal ere ogsaa lige dyre, men atter noget billigere end „Ekstra" Staal.

Samtlige her anførte 9 Staalsorter have som Varemærke en indstemplet Stjærne med 6 Spidser; paa Etiketterne er Anvendeligheden angivet.

Aktieselskabet „Gebr. Böhler & Co." leverer Værktøjsstaal saavel efter engelsk Maal som i Millimeter.

Medens Behandlingen af Manganstaalet vil blive udførlig beskreven i det følgende, skal der her meddeles følgende Anvisning til

Behandling af Böhler-Staal, „Special meget haardt".

Smedningen skal helst ske i Trækulsild eller i hvert Fald under Anvendelse af svovlfri Kul; Staalet opvarmes langsomt, regelmæssigt og maa ikke blive mere end kirsebærrødt. Den opvarmede Del maa ikke være for kort og helst strække sig 50 – 60 mm. bag den Del, der smedes. (Fortsættes)

Hvormange Medlemmer er vi i Forbundet?

Ved Optællingen af Medlemsantallet efter den nu tilendebragte Ombytning af Medlemsbøgerne, viste det sig, at der ialt var udstedt **7225** nye Bøger, hvilket altsaa er vort nøjagtige Medlemsantal d. 1. Januar 1901. Vi anføreer her Medlemsantallet siden 1897:

1. Januar	1897	var der	4,657.
1. —	1898	- -	5,383.
1. —	1899	- -	6,356.
1. —	1901	- -	7,225.

Slettede Medlemmer genoptagne

(Udstreges af Protokollen).

Nr. 2947, Chr. Jørgensen.
- 12699, P. Potersen,
- 8989, S. J. Hansen.
- 13712, C. F. Petersen.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

2566, Chr. Christensen (Aalborg).
14383, Vogelius (Aarhus).
7595, J. P. Larsen (Købh. 3).
14975, C. F. V. Løfberg (— -).
12862, Wigell (Købh. 1).
12760, V. C. Jensen (— -).
11422, B. Madsen (— -).
2213, G. Zigau (— -).
12885, A. Madsen (— -).

Nr. 8493, Ø. Petersen, har atter fundet sin Bog.

Postadresse:

Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbund København K.

Telegramadresse: Smedeforbund, København.

Telefon 5121. Forbundets Kontor er Larslejstræde Nr. 1, aabent for Udbetalinger til Rejsende og andre Forretninger fra 9—11 Form. og 6—7 Aften, Mandag og Torsdag tillige fra 7—8 Aften.

Alle Arbejdsløse bedes melde sig paa Arbejdsanvisningskontoret, paa de ovenfor anførte Tider inden de søger Arbejde.

I Provinserne bør ligeledes alle Arbejdsløse henvende sig til de derværende Arbejdsanvisningskontorer inden de søger Arbejde.

Medlemmerne bør aldrig betale Kontingent uden samtidig at faa Mærker paaklæbede i deres Bøger.

Ingen Mærker maa paaklæbes uden samtidig tydelig at overstemples.

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Frederiksgade 42, 1.
Aalborg, J. Christensen, Urbangade 15, 1. $12^1/_4$-1. $6^1/_2$-$7^1/_2$.

Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36.

Fredericia, Smed C. M. Jensen, Bjergegade 66. Udbt. til Rejs. 6—7 Aften.
Frederikshavn, L. Jensen, Søndergade, Adr. Tømrer Pahl $12^1/_2$-$1^1/_4$, $6^1/_2$-$7^1/_2$.

Holstebro. C. Madsen, Sønderland. 6—8.
Hadsund Mariager, Smed R. Hansen, Cimbria pr. Mariager.
Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen. $7^1/_2$—$8^1/_2$. $11^1/_2$—$1^1/_2$. 5—7.
Hillerød, Th. Hansen Svendestiftelsen, Langevej. 12-$12^1/_2$. 7—8 Aften.
Hjørring, Smed Adreas Jensen, Kolsmissigade 16,^{2}. 6—8, Søndag 12—2.
Holbæk, Langhoff Petersen, Smedelundsgade 40, 2. $6^1/_2$-8.
Horsens, H. Røpke, Haumannsgade 2, St.
Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvei.

Kallundborg, Smed C. Andersen, Præsteg. 156. $12^1/_4$—$12^3/_4$, 6—7.
Kolding, M. Sørensen, Seestvej 20 B. $12^1/_4$—$1^1/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
København, Larsleistræde 1, Stuen. 9—11.

Maribo, V. Christensen, Kirkestræde 212. 6—7.
Middelfart, O. Petersen, Teglværksgade 13 b. d. $12^1/_4$-$12^3/_4$ $6^1/_2$—$7^1/_2$.

Nakskov, Sofus Fryd Tilegade 258. 1—$1^1/_2$, 6—8.
Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkerstiftelsen. 6—7.
Nørresundby, L. Jensen, Bondrursgade 8. 12—1.
Nykjøbing, Mors, J. Johnsen, Asylgade 26. 7—8.
— Falster, M. Frandsen, Kraghavevej. 6—7, Søndag 10—12.
— Sjælland, L. P. Larsen, 6—7.
Nyborg, H. L. Christiansen, Vestre Boulevard 18. $12^1/_2$—1, $6^1/_2$—$7^1/_2$.

Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. $12^1/_4$—1. Udbt. til Reis. $6^1/_2$—$7^1/_2$.

Præstø, J. A. Sørensen, Adelgade. 6—7.

Randers, H. Jensen, 12—1, 6—7, Skousgade 1.
Ribe, J. Poulsen, Præstegade 390. 6—7.
Roskilde, Smed P. Jensen Grønneg. 12.
Rønne, H. F. Jørgensen, Vinkelvei 27.

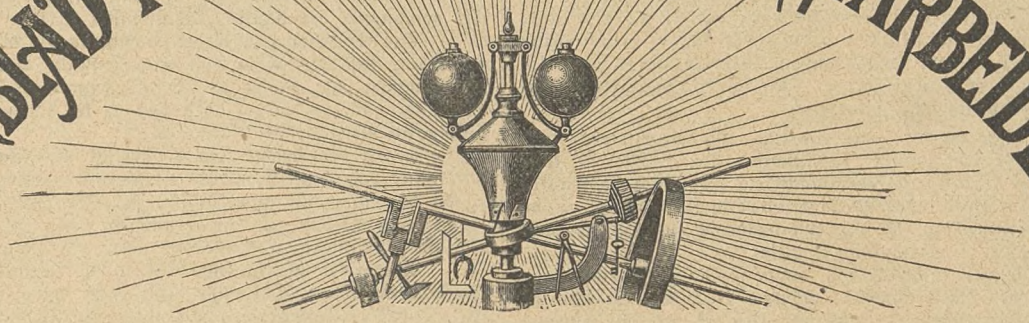
Skive, Laurits P. Christiansen, Nordbanevej.
Slagelse, Ant. Rasmussen, St. Pedersg. 1, 6—$7^1/_2$.
Sorø, J. Hansen, Baggaden 67. Udbt. 6—8 Aften.
Stege, Chr. Eriksen, Raadhusstræde. 12—1, 6—8.
Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhildsvej 3. 12—1, 6—7.

Thisted, C. Dysted, Nørregade.

Varde, H. P. Hansen, Søndergade. 6—7.
Veile, J. Vogelsang, Vesterbrogade 1, Stuen. $12^1/_4$-$12^3/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46. 6—8.
Vordingborg, A. P. Petersen, Adresse Smedem. Nissen, træffes fra 12—1 Middag.

Redigeret af *J. A. Hansen.*
Trykt i A. S. "Phønix", Lützhöft-Petersen, Niels Juelsg. 6, Kbhvn. K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund

Nr. 6 | Marts 1901 | 13. Aargang

Danmarks Jærnindustri og Toldforhold.

Medens vi endnu midt i Marts Maaned ikke er naaet til at begynde Forhandlingerne om Arbejdsvilkaarene for det kommende Aar indenfor Jærnindustrien, saa har man indenfor Arbejdsgivernes egen Kreds — saa vidt man kan se af Højrepressen — i den sidste Maaneds Tid arbejdet ihærdigt for en almindelig Sammenslutning af alle de Virksomheder, over for hvilke der af Arbejderorganisationerne er rejst Krav vedrørende Løn- og Arbejdsvilkaar.

Af hvilken Art denne „Sammenslutning" er, kender vi ikke og skal derfor undlade at beskæftige os med den; men medens alt dette er gaaet for sig bag Kulisserne, er der kommet et Spørgsmaal frem for Rigsdagen og Offentligheden, som har Interesse for os et godt Stykke ud over det almindelige. Det er Spørgsmaalet om den danske Jærnindustris Stilling under vore forældede Toldforhold.

Medens der imidlertid, som ovenfor omtalt, synes at være udmærket Enighed om fra Arbejdsgivernes Side at optræde enige overfor de af os rejste Krav, saa synes det samme ikke just at være Tilfældet med de Herrers Optræden i Toldspørgsmaalet. I Begyndelsen af dette Aar søgte Grosserer Alfred Christensen, som driver Skibsbyggeri i Hellerup og paa det saakaldte Strandmølleværft, at faa de øvrige større Skibsbyggerier til at underskrive paa et Andragende til Rigsdagen vedrørende Lettelser i Tolden. Dette lykkedes imidlertid ikke, hvorimod Andragendet undertegnedes af næsten alle de større Skibsrhedere.

Senere er der saa indsendt Andragender eller Besværinger, hvad man nu vil kalde det, fra saavel de to største Jærnskibsbyggerier her i Landet som fra Foreningen af Fabrikanter i Jærnindustrien i København, og Tid efter anden kommer der maaske flere drattende, naar de er bleven paa det rene med, at de her har en Interesse at varetage.

Man kan sikkert med Føje spørge d'Hrr. Andragere: Hvorfor er de ikke i en Sag som denne optraadt mere i Fællesskab? og hvorfor har d'Hrr. ikke henvendt sig til os? Der er dog næppe Tvivl om, at ogsaa vi kunde have bidraget vort baade til Belysning af Spørgsmaalet og til Støtte for Gennemførelsen af en Reform, disse Misforhold vedrørende. Man er maaske bange for, at det skulde faa Udseende af, at Forholdet mellem deres og vore Organisationer var af en fredelig Natur?

Jøvrigt er hele dette Spørgsmaal naturligvis ikke af nogen ny Dato. I 1898 rettede Cyclefabrikanterne to Gange Henvendelser til Landstinget for at faa en rimelig Ordning af Tolden paa Materiale til Cycler. Det samme Forhold, som iøvrigt gaar igennem næsten overalt, at Tolden paa Raamaterialet er højere end Tolden paa de færdige Varer, finder man nemlig ved Cyclefabrikationen. Her var Forholdet det, at der betales i Told paa Materialet til en Cycle ialt 4 Kr. 89 Øre, medens Tolden paa en færdig Cycle, regnet efter 20 %, kun er ca. 1 Kr. 25 Øre.

For Skibsbyggeriernes Vedkommende er Forholdene rent ud fortvivlede, idet det er muligt for Skibene at lade alle Reparationer foretage i Udlandet og derved fuldstændigt slippe for den Told af Materiale, der uvægerligt skal erlægges, om Arbejdet blev udført indenfor Landets Grænser.

Vi aftrykker nedenfor i sammentrængt Form den skriftlige Henvendelse, som er rettet til Rigsdagen af den københavnske Fabrikantforening, og vore Medlemmer vil deraf kunne se, at man dog er i Færd med at rette sit Skyts imod de Punkter, hvor Meningsløshederne er at finde. Forhaabentlig vil vi saa i Fremtiden høre mindre Tale om „opskruede Lønninger", som vi ialtfald ikke kender til for Smede og Maskinarbejdernes Vedkommende.

Skrivelsen er saalydende:

København i Marts 1901.

Til den høje Regering og Rigsdag!

Den danske Jærnindustri arbejder ikke under gunstige Vilkaar, hvortil foruden forskellige andre Omstændigheder, der har deres Rod i Landets Beskaffenhed og dets særlige Forhold, ogsaa den Omstændighed bidrager, at den ringe Told-

beskyttelse af 1 Skilling pr. Pd. tildels neutraliseres gennem Tolden paa Kul og Raamaterialer, medens den helt bortfalder, hvor det drejer sig om Anskaffelsen til nye Statsbaneanlæg og alle Privatbaneanlæg. Den naturlige Følge heraf er, at der paaføres det danske jærnindustrielle Marked en meget skarp Konkurrence fra Udlandet, specielt fra Tyskland, England, Amerika og tildels Sverrig, hvor saavel bedre naturlige Betingelser som den gennem disse Landes Størrelse muliggjorte mere specialiserede Fabriksdrift bidrager til at forringe Produktionsomkostningerne.

Det vilde da kun være rimeligt, om Autoriteterne herhjemme ydede den danske Jærnindustri den Støtte at tage det hjemlige Forbrug af Jærnindustriens Fabrikata hos danske Fabrikanter, ialfald naar Prisforskellen mellem disses og de udenlandske Fabrikata ikke var overvældende stor og det præsterede Arbejde af jævnbyrdig Kvalitet.

Herigennem vilde der dog, baade for de Industridrivende og Arbejdernes Vedkommende, opnaas noget af det, som de fleste af de ovennævnte Lande har tilsigtet ved at afstænge sig igennem en stærk Toldbeskyttelse mod Indforsel udefra.

Men det er desværre kun i ringe Grad, at Autoriteterne yder Jærnindustrien saadan Støtte. Som oftest er selv kun en ubetydelig Prisforskel afgørende ved Nyanskaffelser og bevirker, at det paagældende Arbejde gaar til Udlandet, uagtet Konditionerne som Regel udtrykkelig kræver, at Arbejdet skal udføres saa vidt muligt af danske Arbejdere. Medens man andetsteds saa godt som ubetinget holder paa sit eget og t. Eks. siger „Tyskland for Tyskerne", „Sverrig for Svenskerne", vil en Vedvaren af de herhjemme eksisterende Forhold let blive ensbetydende med „Danmark for Udlændingene".

Vi skal tillade os at anføre nogle Eksempler til Belysning af Forholdene:

1) Drejeskiver hører til de Ting, der ligger godt for en Mængde danske Fabrikanter, og der er ogsaa forfærdiget en Del saadanne i Danmark. Ikke desto mindre modtages der stadig Tilbud ogsaa fra udenlandske Fabrikker, og af og til faar disse Ordrerne. T. Eks. blev Forfærdigelsen af 7 Drejeskiver til Ebeltoft-Trustrup-Banen, Hammel-Banen og Lyngby-Banen overdraget et tysk Firma til en Stykpris af Kr. 1953. Det laveste danske Bud var Kr. 2250.

Da Drejeskiverne var til nye Baneanlæg, **indkørtes de toldfrit**, hvilket stiller det tyske Firma overordentlig gunstigt i Forhold til de danske Fabrikanter, der maa betale Told af i hvert Fald en Del af de anvendte Materialier, samt Kul, Værktøj osv.

2) Jærnventehallen paa Klampenborg Station blev bortgivet til et tysk Firma efter et ukonditionsmæssigt Tilbud med Pris pr. 1000 Ko., medens der var forlangt en samlet Pris. Laveste danske Bud var Kr. 42,700, hvilket efter alle Sagkyndiges Skøn var yderst billigt. Det tyske Firma, der ikke var noget 1ste Klasses, blev halvvejs ruineret ved dette Arbejde. At dets Tilbud overhovedet var billigere end det nævnte danske, skyldes efter den tyske Fabrikants egen Udtalelse hans Mangel paa Kendskab til danske Arbejdsforhold. Det tør sikkert paastaas, at det endelige Resultat af dette Arbejde er blevet adskilligt ringere, end om det laveste danske Tilbud var bleven antaget.

3) Nogle danske Fabrikker, der havde Lyst til at kaste sig over Lokomotivfabrikationen og har indrettet sig med dette for Øje, har i de senere Aar deltaget i Licitationerne over Levering af Lokomotiver. I 1899 overtog to danske Fabrikker for at gøre en Begyndelse hver 2 Rangerlokomotiver til samme Pris, som de vilde komme paa fra Udlandet. Alle øvrige Lokomotiver blev dette Aar bestilt hos en Fabrik i Milano.

Aar 1900, hvor Fabrikken i Milano naturligt gik op med sine Priser paa Grund af de stigende Konjunkturer, var de tyske Fabrikkers Priser, paa Trods af Konjunkturerne, langt lavere end det foregaaende Aar, og de fik de først udbudte 15 Lokomotiver, hvoriblandt 5 Tenderlokomotiver, til en Styk-Pris af Kr. 33,000 (hvortil kommer Tolden Kr. 1000), medens Milano-Fabrikkens Pris paa disse Tenderlokomotiver (med Tillæg af Tolden) og en dansk FabriksPris begge var ca. Kr. 41,000. Ved en senere stedfindende Licitation over atter 15 Lokomotiver havde det danske Firma, belært af Erfaringen, trykket sin Pris paa Tenderlokomotiverne ned til Kr. 38,000, og det lykkedes det herigennem at sikre sig Ordre paa disse 5 Lokomotiver, medens de 10 andre gik til Tyskland.

Disse i Aar 1900 i Tyskland bestilte 25 Lokomotiver repræsenterer en samlet Sum af ca. 1 Million Kr., der altsaa ikke er kommet den danske Jærnindustri til Gode.

Det fortjener i dette Sammenhæng at anføres, at den en Gang fastsatte Told paa et Lokomotiv, Kr. 1000, falder nær sammen med, ja for de større Lokomotivers Vedkommende endog er mindre end Tolden paa de til Forfærdigelse af et Lokomotiv medgaaende Materialer.

4) I den seneste Tid er den ny Langebro, med Konditionerne paa engelsk, udbudt til Licitation over hele Verden, og da det var nogle amerikanske Fabrikker umuligt at fremskaffe deres Tilbud til den berammede Dag, 1ste Marts dette Aar, er Aabningen af Tilbudene udsat i 6 Dage.

Eksempler af lignende Art vilde kunne fremføres i Hundredevis (deres Tal vilde blive legio, hvis der ogsaa var Tale om Nyanskaffelser fra de kommunale Myndigheders Side), alle pegende i samme Retning, alle bekræftende det Faktum, at der hvert Aar gaar meget betydelige Kapitaler ud af Landet, som med en ringe Udgiftsforøgelse for Staten kunde være kommen Danmarks Jærnindustri til Gode.

Vi tillade os derfor, under særlig Henvisning til den store Arbejdsløshed, der for Tiden herskер ogsaa paa Jærnindustriens Omraade, at andrage den høje Regering og Rigsdag om at ville udvirke en Forandring i disse Forhold til Støtte for Jærnindustrien og til Gavn for hele Landet.

(undertegnet)

Ærbødigst

Bestyrelsen for Foreningen af Fabrikanter i Jærnindustrien i København.

J. Caroc. S. C. Hauberg.

P. N. Holst. Fr. A. Krogh. Ferd. Wienberg.

Maaske er der ikke meget Haab om, at de Folk, der nu regerer Land og Rige, vil tage noget Hensyn til den Art Interesser; men derfor er der selvfølgelig ingen Grund til at ligge stille. Det vil sikkert ikke være nogen Skade til, om vore Medlemmer ved de kommende Valg erindrede Rigsdagskandidaterne Landet over om, at der her er et Spørgsmaal, der bør og skal løses.

Iøvrigt skal vi senere komme tilbage til denne Sag, der indeholder saa meget, hvori vi ere interesserede.

Den cooperative Bevægelse blandt Arbejderklassen.

Under Lock-outen i 1899, da Medlemmerne af „Københavns Tilskærerforening" paa Arbejdsgiverforeningens Magtsprog blev kastede paa Gaden, sammen med de andre Arbejdere i Beklædningsindustrien, opstod hos de udelukkede Tilskærere Tanken om at oprette et Beklædnings-Etablisement, og ved et Møde den 18. September samme Aar realiseredes Tanken, idet man oprettede „Arbejdernes Beklædningsmagasin". Driftskapitalen var imidlertid kun ringe (1000 Kr.) og det er klart, at Forretningen, der aabnedes den 1. Oktober 1899, har haft en Mængde Vanskeligheder at kæmpe med. Fra først af synes der at have været nogen Uoverensstemmelse mellem denne Forretning (som var startet af Tilskærerforeningen) og „Dansk Skrædderforbund". Disse Vanskeligheder ere imidlertid ryddede af Vejen, hvilket vi igennem et Circulære har erholdt Meddelelse om. Forretningen har nu opnaaet Aner-

kendelse saavel hos „Dansk Skrædderforbund" som hos „De samvirkende Fagforbund"s Ledelse, og tilbage staar der kun, hvad der ganske vist ogsaa er det allervigtigste, at faa de organiserede Arbejdere til, ved Aktietegning, at støtte Forretningen.

Det er jo en Kendsgerning, desværre, at Forholdet saavel i Skrædder- som i Skomagerfaget paa Grund af Hjemmearbejde og Humbugs-Forretninger er meget daarligt, og i samme Grad have disse Fag naturligvis ondt ved selv at holde Produktionsforretninger i deres Fag oven Vande.

Det er jo imidlertid klart, at en Sag som denne ikke alene angaar Skrædderne. Det maa ganske naturligt ligge i alle Arbejderes Interesse, om en Forretning af denne Art, der styres og ledes efter sunde Principer og af Arbejderne selv, kan komme til at florere.

Vi anbefale derfor trøstigt ogsaa vore Kolleger at yde Tilskærernes Produktions-Forretning, Nørrefarimagsgade Nr. 40, København K., al den Støtte de formaa, ved at søge Forretningen.

Aktietegning modtages hver Søgnedag mellem 9—12 og 5—8, Nørre Farimagsgade Nr. 40, hvor ligeledes enhver Oplysning om Foretagendet kan faas.

Aktierne ere paa 10 Kr. og kan indbetales afdragsvis.

* * *

Tanken om cooperative Foretagender indenfor Arbejderklassen vokser og trives rundt omkring os.

Det er ganske naturligt, at de lange og store Kampe, som indenfor vort eget Lands Grænse ere førte mellem Arbejdsgiverne og os, maatte bringe os til at tænke paa, om det ikke lod sig gøre for os at gribe regulerende ind i Produktionsmaaden, derved at vi selv overtager en Del af Produktionen. Dette ikke mindst, fordi den Handelsstand og mindre Haandværksstand, der til daglig Brug lever af Arbejdsklassen, i det store og hele pænt lader os sejle vor egen Sø, naar vi ere komne i Kamp med de store „Arbejdsgivere". Disse bliver jo til daglig Brug, og sikkert med nogen Grund, betragtet som deres svorne Fjender.

Men ogsaa i Udlandet har man begyndt at spekulere paa denne Side af den moderne Arbejder-Bevægelse. I August f. A. foretog en mindre Instrumentmagervirksomhed i Christiania Lock-out overfor Medlemmerne af vort norske Broderforbund, fordi de ikke vilde finde sig i, at Arbejdstiden paa dette Værksted var 4 Timer længere pr. Uge, end paa alle andre Værksteder indenfor Faget. Saa opstod imidlertid Tanken om Muligheden af, for Arbejdernes eget Vedkommonde at oprette en Virksomhed indenfor Instrumentmagerfaget.

Man indbød nu til en Aktietegning indenfor Forbundsmedlemmernes egen Kreds. Aktierne vare paa 10 Kr., og Aktiekapitalen ansattes til 5000 Kr. Denne er dog senere forhøjet til 10,000 Kr. Planen var, først og fremmest at beskæftige sig med nautiske Instrumenter, for senere muligt at kunne udvide Virksomheden til ogsaa at omfatte andre Grene af Faget.

Efter en Del forberedende Arbejde indregistreredes Selskabet den 28. December f. A., og det kom til at føre Navnet „Norsk Instrumentkompagni".

Det er ganske morsomt at se, hvorledes de norske Arbejdsgivere have gjort alt, hvad de formaaede, for at kvæle denne Sag i Fødselen. — — I Følge den norske Lovgivning skal for saadanne Selskabers Vedkommende en af Indehaverne aflægge en Fagprøve, der kaldes „Svendeprøve", men som i Virkeligheden nærmest er en Mesterprøve, idet den giver Adgang til at drive Næring for egen Regning.

Da nu Mestrene var komne under Vejr med, at det her drejede sig om et Organisationsforetagende, og en af Virksomhedens udsete Ledere udmeldtes til at aflægge Prøve, saa tog Mestrene, der fungerede som „Skuemestre", ikke i Betænkning — til Trdds for at den Arbejder hvorom det drejede sig var en anerkendt dygtig Fagmand — at kassere det af ham forfærdigede Stykke Arbejde (et Spritkompas). Og endnu mere morsomt bliver det, naar man erfarer, at den Svend som forfærdigede dette Kompas, i en længere Aarrække havde forfærdiget alle de Kompasser af den Art, som leveredes i Handelen af den Mester, som nu kasserede den aflagte Prøve. Det norske Fagblad skriver med Rette, at Mesteren her i Virkeligheden fælder en Dom over de Varer som han selv i en Aarrække har forhandlet.

Naturligvis lod man sig ikke afskrække af dette lille Uheld, der anmeldtes øjeblikkelig en anden til at aflægge Prøve, og ham lykkedes det at faa godkendt. Mestrene vare nu blevne betænkelige, og den Mester som bevirkede, at den først aflagde Prøve kasseredes, fik nu ikke Lov at være med.

Naturligvis er det med dette, som med alt andet, som med alt andet hvad vore Organisationer har begyndt paa, eller skal begynde paa; det vil møde Modstand fra de herskende Klassers Side, og det vil ogsaa møde Vanskeligheder indenfor vor egen Kreds. Der er imidlertid ingen Grund til at tvivle om, at der vil blive arbejdet stærkt paa dette Felt i den nærmeste Tid, der ligger foran os, og de Vanskeligheder der ere til Stede, ere ikke større end at de kan overvindes.

Fra Folkeuniversitetsforeningen.

Til Medlemmer af Københavns Afdelinger 1 og 5.

Folkeuniversitetet. Fredag d. 15. ds. Kl. 8 begynder Søminemester, cand. mag. H. Jespersen paa Polyteknisk Læreanstalt en Forelæsningsrække om: *„Den elektriske Strøms Anvendelse til Belysning og som Bevægkraft".* Disse Foredrag ville have særlig Interesse for alle, som arbejde ved Belysningsvæsenet, Sporvognene, og andre Steder, hvor Elektriciteten benyttes i Driften. Adgangskort for Ikke-Medlemmer: *Kr. 1,50.* Medlemsforeninger: *20 Kort à 1 Kr. Stk.* F. U. F.s Kontor, Frederiksborggade 29, 3, er aabent fra *11.—15. ds.* Kl. 12—2 og 7—9 Aften.

Oprettelsen af en Hjælpekasse.

Som bekendt har Spørgsmaalet om Oprettelse af en Syge- eller Hjælpekasse staaet paa Dagsorden ved omtrent alle vore tidligere Kongresser.

De te Spørgsmaal er imidlertid enten blevet (som i 1899) henvist til Hovedbestyrelsens Overvejelse, eller ogsaa har man rent ud forkastet Tanken om at knytte den Art Virksomhsd til Forbundet.

Nu synes Kravet om Oprettelse af en Hjælpekasse sideordnet med Rejse- og Understøttelseskassen at have faaet nogen større Vægt. Sagen har saaledes været drøftet, blandt andet i en Del af vore større jydske Afdelinger, ligesom Spørgsmaalet undergik en Drøftelse paa det sidste Repræsentantskabsmøde, hvor følgende Resolution vedtoges:

„Repræsentantskabet udtaler sin Tilslutning til Tanken om Oprettelsen af en Hjælpekasse for Forbundets Medlemmer og paalægger Hovedbestyrelsen at forelægge Repræsentantskabsmødet eller en Kongres et Udkast til Love for en saadan Hjælpekasse".

Da der selvfølgelig er stærkt delte Meninger om Ønskeligheden af det saaledes paatænkte Skridt, vil sikkert en Diskussion i Fagbladets Spalter have nogen Interesse, saaledes at muligen deved de Delegerede, som vælges til Kongressen, kan have deres Standpunkter nogenlunde klarede. Det er klart, at dette Spørgsmaal ogsaa bør sættes under Debat i Afdelingerne, naar Medlemmerne have haft Lejlighed til at læse Hovedbestyrelsens Forslag til Love for en saadan Kasse.

Som det første Indlæg i dette Spørgsmaal have vi fra et af vor Organisations ældre Medlemmer modtaget følgende.

„Undertegnede Medlem af Københavns Afdeling 1, anmoder om Plads i Fagbladet for nedenstaaende:

Af Beretning fra vor Repræsentant hørte jeg paa vor sidste Generalforsamling, at Repræsentantskabet har vedtaget at Hovedbestyrelsen ved den kommende Kongres skal udarbejde et Udkast til Love for en Hjælpekasse i Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Jeg forstod ogsaa, at Stemningen derfor var stor, efter de Udtalelser der faldt. Jeg fandt imidlertid, at det var overflødigt at udtale mig derom ved den Lejlighed. Skønt jeg er vant til at bøje mig for Majoriteten, skal jeg dog ikke undlade ved nærværende at udtale mig om dette Spørgsmaal i Fagbladet.

Jeg vilde ønske, at alle Medlemmer vil opfatte denne Sag med al den Alvor den fortjener og paa deres respektive Generalforsamlinger vil diskutere dette Spørgsmaal. Hvis dette kunde opnaaes vilde jeg betragte det, som om Hensigten med mit Bidrag var opnaaet, hvad enten vi faar en Hjælpekasse eller ikke. Vore Delegerede til Kongressen ville da have faaet deres Medlemmers Meninger at høre, og kunne da lettere tage Standpunkt.

Jeg skal nu sige, hvad min Mening og mit Standpunkt er:

Skønt jeg er gammel og kunde være en af dem, der kunde faa det største Udbytte af en saadan Hjælpekasse, saa siger jeg dog: Lad os aldrig begynde paa den Slags! — og det af flere Grunde:

Vi har altid modarbejdet tvungne Sygekasser, men nu er vi selv i Færd med at at starte en saadan.

Der siges, at de smaa Hjælpekasser af den Slags ikke kan bestaa. — Jo der er mange, der bestaar. Jeg er selv Medlem af en saadan, men der er heller ikke nogen lønnet Formand eller Kasserer eller andre lønnede Funktionærer. Det samme vil man vist ikke kunne sige, hvis man fik en Hjælpekasse indenfor Forbundet.

— Og det vilde jo være ganske naturligt, at der vilde blive Arbejde til en hel Stab af lønnede Funktionærer, og saa ville vi ogsaa kunne bibeholde vort høje Kontingent. Dette sidste skulde jeg ikke have det mindste imod, naar det blot bliver brugt til det, vi en Gang har bestemt, nemlig til en solid Understøttelseskasse.

Dette er nemlig det eneste Værn, naar vi skulle smides paa Gaden hvert andet Aar.

Der er saamænd Syge- og Hjælpekasser nok; lad os holde vor Næse fra det, vi ikke have med at gøre. Vi have ikke Raad til at forsømme noget af vort faglige Arbejde. Jeg skal nu slutte for denne Gang, jeg forstaar godt, at jeg vil blive imødegaaet. Jeg forbeholder mig derfor at fremføre flere Grunde, for saa vidt jeg ikke bliver gjort klog paa, at jeg er paa Vildspor; men jeg har dog somme tider staaet ene med en Idé, i Forbundets Tjeneste, og til sidst faaet Ret."

Med Tak for Optagelsen

Medlem 641. *V. Grøndahl.*

* * *

Af Mangel paa Plads i Bladet skal vi vente til næste Fagblad med at gøre vore Medlemmer Rede for, hvad Hovedbestyrelsens Mening er om denne Sag.

Red.

Fra Afdelingerne.

Vejle.

Medlem Nr. 3959 P. Sørensen er i Henhold til Afdelingslovenes § 1 e exkluderet af Vejle Afdeling. Grunden til dette Skridt er, at Sørensen har søgt at skade sine Arbejdskolleger ved i overdreven Grad at sjuske med sit Arbejde og samtidig give det Udseende af, at han var i Stand til at udføre dobbelt saa meget som nogen af de øvrige Arbejdere.

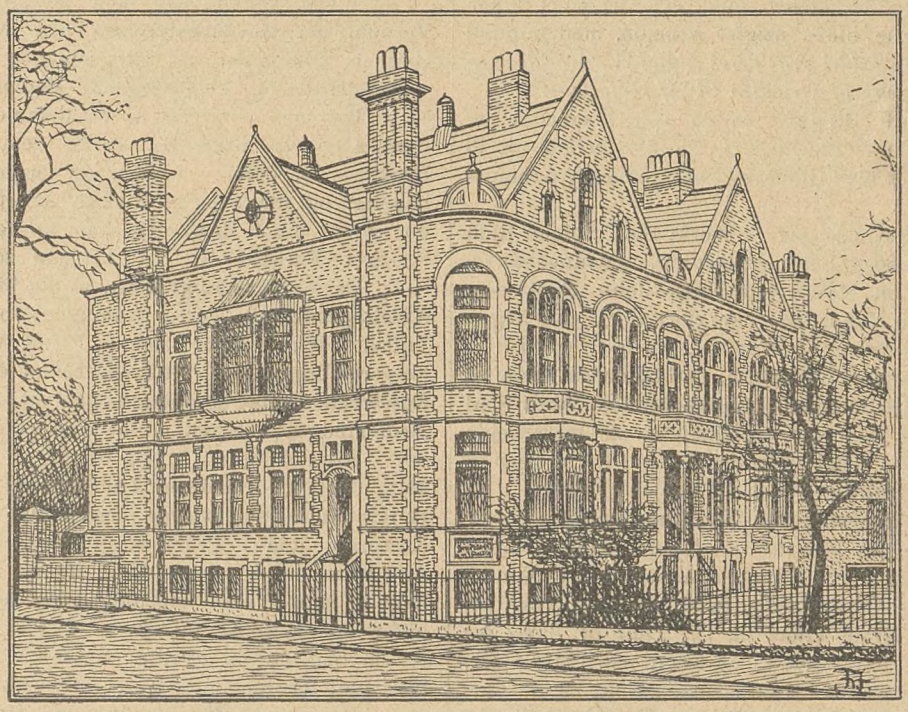
Da Sørensen ovenikøbet nægtede at efterkomme Værkførerens Opfordring om at rette, hvad der var daarligt udført, mente Afdelingen sig berettiget til at foretage ovenomtalte Skridt — hvad den uden Tvivl ogsaa var.

Kerteminde.

Den i Januar Fagblad omtalte Julius Jensen, som det blev oplyst havde solgt sig med Hud og Haar til den nye Direktør, Hr. Nielsen paa Kerteminde Jernstøberi, er nu slettet af Forbundet. I det hele taget kan vi naturligvis ikke have Medlemmer, der saadan uden videre forpligter sig til at arbejde gratis et Aar, hvis de forser sig.

Selvfølgelig kommer Jensen ingensinde mere i Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund, uden at han i Henhold til Lovene betaler alle Restancer. Naa, det var jo heller ikke saa slemt at betale nogle Restancer til Fagforeningen, som at betale 1200 Kr. i Mulkt til en Fabrikant.

Et halvhundredaarigt Jubilæum

GENERAL OFFICE, LYNDHURST ROAD AND PECKHAM ROAD

Den første Januar fejrede „Amalgamated society of engineers" (Sammensluttet Forening af Smede og Maskinarbejdere) i England sin 50-aarige Bestaaen. I den Anledning har Organisationen, hvis Sekretær er Mrs. Geo N. Barnes, der f. A. aflagde et Besøg hos os her i København, udgivet et pragtfuldt Festskrift, der indeholder en kortfattet Fremstilling af Fagforenings-Bevægelsen i Smede- og Maskinarbejderfaget i England lige indtil den nyeste Tid. I hvor vel Skildringen er kort, er det os dog umuligt at gengive der her i Fagbladet, og vi indskrænke os derfor til at give et Billede af denne Organisations egen Bygning i London, hvor Hovedkontorerne findes, og samtidig her et lille Uddrag af den historiske Oversigt.

I 1850 blev Begyndelsen gjort til en ny Æra. Hovedformaalet var simpelt og ligefremt, nemlig Sammenslutning af alle Lokal-Foreninger indenfor Smede- og Maskinarbejderfaget til én Organisation med ét Formaal og ledede af én fælles Bestyrelse, samt Betaling af et ensartet Kontingent med deraf følgende ensartet Understøttelse af alle Medlemmer. Der var mange Foreninger paa dette Tidspunkt i Smede- og Maskinarbejderfaget, men Sammenholdet var meget daarligt og Kampen mellem de mange smaa Organisationer, der konkurerede indbyrdes, førtes tidt under en meget skarp Form. De ældste Fagforenings-Mænd fra den Tid vare „the millwrights" (Maskinarbejdere, hvis Bestilling er Opstilling af Maskiner, Indlægning af Akselledning o. l.). Men allerede i 1850, ja endog tidligere, vare disse overgaaet af Ungdommen — Mænd med nye og friske Ideer. I London var saaledes den gamle Forening af Smede og Maskinarbejdere, den ny do., den gamle Smedeforening og den ny do. samt Grovsmedenes Organisation. Overalt var til Stede en Krig mellem det gamle, der ikke længere tilfredsstillede, og det nye, der skulde bane sig Vej fremad.

Af de ældste Foreninger, som have bestaaet før Forbundets Dannelse, kan nævnes „Broderskabet af Grovsmede", den filantropiske Forening for Maskinarbejdere i Lancashire (1839), Smedenes Understøttelses-Syge- og Begravelseskasse (1830), Masktnarbejdere i Manchester (1826) o. m. a.

Fagforenings-Bevægelsen i sin Helhed er dog meget ældre; thi allerede i 1725 dannede Arbejderne i Uldindustrien en Forening, der imidlertid blev undertrykt ved en Lov, vedtaget af Parlamentet.

Man vil kunne forstaa, hvilke Kvaler og Besværligheder der var til Stede ved at forene de mangeartede Interesser, som skabtes ved de forskellige Formaal som Sygeunderstøttelse, Arbejdsløshedsunderstøttelse, Invaliditetsunderstøttelse o. l. De forskellige Foreninger havde selvfølgelig et meget forskelligt Kontingent i Forhold til deres Medlemsantal og Størrelsen af de vedtagne Ydelser. Her følger nu en længere Redegørelse angaaende Ydelsernes Størrelse, en Del Korrespondancer o. l. som vi ville forbigaa. Med Hensyn til, ved hvilke Midler Sammenslutningen til en fast Organisation er naaet, nævnes følgende: Først „Lancashire Bevægelsen", som havde til Formaal at afskaffe „Arbejdssedler" og dernæst Bevægelsen for Afskaffelse

af Overarbejdet og en kortere Arbejdsdag i London. I 1844 var en meget stærk Agitation begyndt i „Bolton", hvor Arbejderne strejkede mod et System, under hvilket Arbejderne bleve nægtet Arbejde, med mindre de fremviste *en Seddel fra deres tidligere Arbejdsgiver med en ren Angivelse af Grunden til Afskedigelsen.*

En udbrudt Strejke varede i 9 Maaneder og kostede 9,000 Pund Sterling (1 Pund Sterling = 18 Kr.) og Resultatet blev Ophævelse af Systemet „Arbejds-Sedler".

Denne Bevægelse gav et stærkt Stød fremad til at gennemføre Tanken om Sammenslutning, og dennes største Talsmand blev en Mand ved Navn John Rovlinson. Rovlinson er den Mand, som har gjort mere end nogen anden for Sammenslutnings-Tanken, særlig i Lancashire-Distriktet. En anden Bevægelse, der ligeledes ydede et vægtigt Bidrag til Sammenslutnings-Tanken, fandt Sted 1836, og dennes Maal var: Afskaffelse af Overarbejde eller Forandring i Betalingen deraf, samt Indførelsen af en kortere Arbejdstid.

Tidligere arbejdede man $10^1/_2$ Time daglig, og naar man arbejdede over, saa var det for den samme Timeløn som om Dagen. Nu forlangte Arbejderne 10 Timers Arbejdsdag samt Overarbejdet betalt med $1^1/_4$ Time pr. Time for de 2 første Timer og $1^1/_2$ Time pr. Time for Tiden derefter. Dette førte til en Kamp paa 8 Maaneder, men Arbejderne vandt en fuldstændig Sejr, og de Foreninger, der havde arbejdet sammen, fik derved Øjnene op for, hvilke Resultater der i Virkeligheden kunde opnaas ved et godt Samarbejde.

I 1898 købte Hovedbestyrelsen en Grund og paabegyndte Opførelsen af den Bygning, hvis Billede vi her se ovenfor. Den er nu færdig og i Bygningen er indstalleret hele Centralledelsen med dennes vidtforgrenede Administration.

Vore engelske Kolleger kan saaledes se tilbage paa mere end en Menneskealders Arbejde for at skabe en stærk Organisation, og har der end været en Tid, hvor den engelske Arbejder var konservativ, saa er dette ikke længere Tilfældet. De har for længst rakt Kammeraterne i andre Lande Broderhaand.

Vi ønsker „Amalgamated Engineers" til Lykke med deres Jubilæum og med Arbejdet for de fælles Interesser i de næste 50 Aar!

Til vore rejsende og arbejdssøgende Medlemmer.

For nogen Tid siden modtog Hovedbestyrelsen en Klage fra Næstved, undertegnet 4 Medlemmer, som mente sig forurettede ved vor stedlige Kasserers Optræden mod dem, da de havde henvendt dem til Vedkommende for at erholde deres Rejseunderstøttelse. Vi sendte Klagen til Næstved Afdelings Bestyrelse, og bad først og fremmest om dennes Erklæring i Sagen, forinden man yderligere kunne beskæftige sig med den i Hovedbestyrelsen.

Afdelingens Bestyrelse undersøgte nu Forholdet og kom til det Resultat, at det ikke var Kassereren, men særlig den ene af de 4 Underskrivere, der havde optraadt ukorrekt ved den omhandlede Lejlighed.

Skønt denne Sag maa betragtes som ude af Verden, har Hovedbestyrelsen dog ment det heldigt, gennem Fagbladet, at rette følgende Henvendelse til vore rejsende og arbejdssøgende Medlemmer:

Det maa allerførst af Medlemmerne erindres, at vore Afdelings-Kasserere, særlig dem ude omkring i Provinserne, udføre et stort, og som oftest meget ubehageligt og utaknemligt Stykke Arbejde, og den Løn der gives disse Kasserere, kan selvfølgelig ikke staa i noget Forhold til det Arbejde som der udføres.

Det er jo nemligt klart, at det Bidrag, som levnes Afdelingerne til deres Administration, i de fleste Tilfælde ikke sætter dem i Stand til at give høje Kasserer-Lønninger. Til Trods herfor er det naturligvis Kassererne Pligt at optræde humant og høfligt overfor Medlemmerne, og det er da sikkert ogsaa saadant, at der i Almindelighed ingen Grund er til at klage over dette Forhold. Medens Afdelingerne forholdsvis ofte skifter Formænd, saa er næsten alle vore Afdelingers Kasserere ude i Provinserne Folk, som gennem en Aarrække have røgtet dette Hverv. Det vilde selvfølgelig ogsaa være ønskeligt, om Afdelingerne ikke altfor ofte skiftede Kasserere. Det er nemlig ikke saa let en Sag for en nyvalgt Kasserer at sætte sig ind i vore vidt forgrenede administrative Forhold.

Der er imidlertid ikke saa faa Tilfælde, hvor disse Kasserere klage over de rejsende Medlemmers mindre korrekte Optræden, naar de henvende sig paa Kassererens Bopæl for at erholde deres Understøttelse.

Det er her, vi ville gøre vore Medlemmer opmærksomme paa, at hvis de ville gøre Fordring paa høflig og pæn Behandling, saa bør de først og fremmest selv forstaa at optræde med det fornødne Hensyn til de Forhold, hvorunder Afdelings-Kassererne arbejder, og først og sidst med den fornødne Dannelse og Beskedenhed.

Endvidere skal vi opfriske i Medlemmernes Erindring, hvad vi saa ofte før have anmodet dem om: Nemlig, ikke at søge Tillidsmændene paa deres Arbejdspladser eller i Arbejdstiden, men at de henholder dem til de Tider, der igennem Fagbladet, eller paa anden Maade, publiceres som de Tider, hvor Vedkommende er til at træffe. Dette gælder saavel København som Provinserne.

Hovedbestyrelsen.

Postadresse:

Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbund København K.

Telegramadresse: **Smedeforbund, København.**

Telefon 5121. **Forbundets Kontor er Larslejstræde Nr. 1, aabent for Udbetalinger til Rejsende og andre Forretninger fra 9—11 Form. og 6—7 Aften, Mandag og Torsdag tillige fra 7—8 Aften.**

Alle Arbejdsløse bedes melde sig paa Arbejdsanvisningskontoret, paa de ovenfor anførte Tider inden de søger Arbejde.

Hovedbestyrelsens Forslag til nye Love

til Kongressen.

§ 1.

Forbundets Formaal er:

a) at samle alle Fagforeninger af Smede- og Maskinarbejdere i Danmark til fælles Arbejde, for at fremme og værne faglige Interesser;
b) at regulere Lønningsforholdene, saaledes at de altid staar i passende Forhold til vort Arbejde og vore Livsfornødenheder;
c) at afskaffe alt Søndags-, Over- og Natarbejde, som ikke er absolut nødvendigt;
d) i Forbindelse med Arbejderpartiet at søge indført en Maksimalarbejdsdag;
e) at understøtte Medlemmerne paa Rejse og under Arbejdsløshed, samt under Sygdom.
f) at udbetale en Begravelseshjælp ved Medlemmers Død, eventuelt besørge Begravelsen.
g) at understøtte Medlemmerne under Stridigheder, der maatte opkomme imellem dem og Arbejdskøberne;
h) at oprette Arbejdsanvisningskontor i enhver By, hvor Forbundet har Afdeling.

§ 2.

a) Midlerne til disse Formaals Fremme tilvejebringes ved, at der, igennem Afdelingerne, indbetales til Hovedkassen 75 Øre ugentlig af hvert Medlems ydede Kontingent.
b) Ingen Restance kan finde Sted uden Hovedbestyrelsens Samtykke.
c) Midlernes Anvendelse er følgende:
Forbundets Administration 5 Øre pr. Uge, Rejse- og Understøttelseskassen 20 Øre, Hjælpe- og Begravelseskassen 20 Øre og Strejkekassen 30 Øre pr. Uge. Af Strejkekassens Midler udbetales dog ved hvert Kvartals Slutning til Afdelingerne til Hjælp til Administrationen 2 Øre pr. solgt Kontingentmærke, ligesom dens Midler kan anvendes paa den i Rejse- og Understøttelseskassens Loves § ▪ antydede Maade.

§ 3.

Alle af Smede- og Maskinarbejdere bestaaende Fagforeninger, som tæller mindst 20 Medlemmer, og som vil holde sig disse Love efterrettelige, kan indordnes under Forbundet. Fagforeninger, der tæller mindre end 20 Medlemmer, kan af Hovedbestyrelsen nægtes Optagelse, under Appel til første Kongres.

Hvor et tilstrækkeligt Antal Medlemmer til en Afdeling ikke kan erhverves, kan oprettes en Afdelingsfilial, som administreres efter Hovedbestyrelsens nærmere Bestemmelse, enten som staaende direkte under Hovedkontoret eller under nærmeste Afdeling.

§ 4.

a) Beslutninger om Forbundets Virksomhed vedtages paa Kongressen, der med fornødent Hensyn til denne §'s Afsnit f er den højeste Myndighed i alle Forbundets Anliggender.
b) Til Kongressen har enhver af Forbundets Afdelinger Ret til at sende 1 Delegeret for indtil 100 Medlemmer, 2 for indtil 300, 3 for indtil 400, 4 for indtil 500, 5 for indtil 600, 6 for indtil 700, 7 for indtil 1000, 8 for indtil 1300, 9 for indtil 1600, og saa fremdeles 1 Delegeret for hver 300 Medlemmer eller Dele deraf. Afdelingsfilialerne har Ret til at deltage i Valget af Delegerede i nærmeste Afdeling.
c) Medlemsantallet regnes efter det indbetalte Kontingent i det afsluttede Hovedregnskab for det sidste Kvartal før Kongressens Afholdelse.
d) Hovedbestyrelsen har altid Sæde paa Kongressen og betragtes som Delegerede. Dog har den ikke Stemmeret med Hensyn til Godkendelse af Virksomheden og Regnskaberne.
e) Rejsen til og fra Kongressen, 5 Kroner i Opholdspenge for hver Kongresdag samt 5 Kr. pr. Arbejdsdag for Tab af Arbejdsløn, betales af Hovedkassen. Tillige betales for Tidsspilde, Fortæring paa Rejsen o. s. v. en Sum svarende til $2^1/_2$ Øre for hver Kilometer, den Delegerede tilbagelægger Tur og Retur.
f) Hovedbestyrelsen har Ledelsen af Forbundets Virksomhed i Overensstemmelse med Kongressens Beslutninger, ligesom den kan forbinde Forbundet under Ansvar overfor første Kongres.

Under ekstraordinære Forhold kan den lade foretage Afstemninger over et Spørgsmaal i Forbundets forskellige Afdelinger. Afstemningen foregaar afdelingsvis ved Medlemsmøder. Tallet paa de afgivne Stemmer, for og imod Forslagene, indsendes til Hovedbestyrelsen inden Udløbet af den fastsatte Tidsfrist for Afstemningen.

Stemmeflerhed er afgørende for alle saaledes behandlede Forslag.

Kun herved kan en Kongresbeslutning annulleres.

g) Hovedbestyrelsen har sit Sæde i København; den bestaar af Formanden, Hovedkassereren og 7 Repræsentanter, der vælges paa Kongressen ved skriftlig Afstemning. Endvidere vælges 4 Suppleanter.
h) Hovedbestyrelsens Valg gælder til næste Kongres.

§ 5.

a) Over Hovedbestyrelsen staar et Repræsentantskab, sammensat af en Delegeret for hver af de af Forbundets Afdelinger, der tæller 20 Medlemmer eller derover.
b) Uden Repræsentantskabets Samtykke kan Hovedbestyrelsen intet foretage i følgende Tilfælde:
Hovedbestyrelsen kan ikke indlade sig paa at lade en Lock-out indtræde,
den kan ikke lade en Lock-out afslutte, og
den kan ikke behæfte Forbundet med Gæld.
c) Repræsentantskabet kan annullere en af Hovedbestyrelsen fattet Beslutning, der ikke er bragt til Udførelse, og standse en iværksat Beslutning, der findes uforenelig med Forbundets Tarv. Dog

har Hovedbestyrelsen Handlefrihed i administrativ Henseende.

d) Repræsentantskabet kan udsætte en paa en Kongres tagen Beslutnings Udførelse, men ikke forandre Forbundets gældende Love.

e) Repræsentantskabet skal sammenkaldes af Hovedbestyrelsen i hvert Aars November Maaned. Foruden kan Hovedbestyrelsen til enhver anden Tid indkalde Repræsentantskabet telegrafisk med 48 Timers Varsel. Repræsentantskabsmøderne ere beslutningsdygtige uanset de Mødtes Antal. Paa det aarlige ordinære Repræsentantskabsmøde aflægger Repræsentanterne en kort Beretning vedrørende de faglige Forhold paa deres Hjemsted, ogsaa indeholdende Afdelingens Stilling til de af Hovedbestyrelsen der trufne Afgørelser.

Hovedbestyrelsen giver paa Repræsentantskabsmøderne en kortfattet Oversigt over Forbundets Stilling udad og indad.

f) Hovedbestyrelsen har Stemmeret paa Repræsentantskabsmøderne.

g) Repræsentantskabsmødets Udgifter afholdes i Henhold til Forbundslovenes § 4 e.

§ 6.

Formanden besørger den daglige Ledelse af Forbundets Virksomhed og redigerer Fagbladet, samt fører Forhandlingsprotokollen. Han skal i alle Spørgsmaal handle i Overensstemmelse med Hovedbestyrelsen.

Endvidere udarbejder han til hver Kongres en detailleret Oversigt over Forbundets Virksomhed, som trykkes og omdeles til Afdelingerne 1 Maaned inden Kongressen.

§ 7.

a) Hovedkassereren fører Forbundets Regnskaber, som fremlægges paa Hovedbestyrelsens Møde i revideret Stand senest en Maaned efter det sidst forløbne Kvartal; udebliver han dermed eller er Regnskabet i Uorden, kan Hovedbestyrelsen straks suspendere ham ved en Majoritetsbeslutning. Dette kan ogsaa ske, hvis han efter Hovedbestyrelsens Mening ikke i et og alt opfylder sine Forpligtelser.

Han har at føre en Kassebog, der nøjagtig angiver enhver Indtægt og Udgift med vedføjet Dato. Ingen Penge kan hæves af Hovedkassereren uden i Forening med Formanden og en Repræsentant.

Efter hver Kongres udarbejder Hovedkassereren, i Overensstemmelse med de nys vedtagne Love, en „Vejledning“ for Afdelingskasserere, som disse nøjagtig maa rette sig efter. „Vejledningen“ skal godkendes af Hovedbestyrelsen.

b) Naar Formanden eller Hovedkassereren fratræder udenfor Orden, vælger Hovedbestyrelsen andre i deres Sted, hvis Valg da gælder til næste Kongres.

Lønnen for begge disse Tillidsmænd fastsættes af Kongressen.

§ 8.

Til at revidere Forbundets Regnskaber vælger Kongressen 3 Revisorer og 3 Suppleanter. Fratræder en Revisor udenfor Orden, indkaldes den Suppleant, der har det højeste Stemmeantal. Revisorerne lønnes. Lønnen bestemmes af Kongressen. Hovedbestyrelsen vælger en Revisor af sin Midte.

Revisorerne ere forpligtede til at være tilstede paa det Hovedbestyrelsesmøde, hvor Regnskabet fremlægges.

Regnskabsaaret regnes fra 1. Januar til 31. December inkl.

§ 9.

Forbundet kan ikke opløses, uden at $^2/_3$ af samtlige Medlemmer stemmer derfor.

§ 10.

a) Ingen Arbejdsnedlæggelse kan finde Sted, ejheller Underhandlinger med Arbejdskøberne, før Sagen har været forelagt Hovedbestyrelsen og faaet dennes Godkendelse.

b) Naar en Strejke er godkendt af Hovedbestyrelsen eller af dennes til Stede komne Repræsentant, paa dens Vegne, skal Deltagerne understøttes efter en af Hovedbestyrelsen fastsat Skala, saaledes, at de, der har været Medlemmer uafbrudt i 8 Aar, faar højst Understøttelse, de, der har været Medlemmer i fra 4 til 8 Aar, faar næsthøjst, de med 1 til 4 Aars Medlemsret tredjehøjst, og de, der ikke har været Medlemmer i 1 Aar, mindst Understøttelse.

c) En Strejke, der ikke varer ud over 3 Dage, støttes ikke af Kassen. Varer den ud over 3 Dage, støttes den fra første Dag.

d) Ingen kan erholde Understøttelse, forinden han har været Medlem i 14 Dage.

e) Af Strejkekontoens Midler afholdes tillige de Ydelser, som Forbundet af dertil berettigede kan blive forlangt til at yde til andre Fag her i Landet, samt til udenlandske Organisationer i vort eget Fag.

f) Under særlige Forhold kan Hovedbestyrelsen udskrive ekstra Bidrag til Strejker eller Lock-out saavel til Forbundets eget Brug som til andre Fag.

Afdelingerne skulle i saa Fald forhøje Kontingentet med det paalignede Beløb.

Almindelige Bestemmelser.

§ 11.

Ingen Afdeling kan indgaa Overenskomst om Arbejdstid og Arbejdsløn, ej heller underkaste sig Forligs- eller Voldgiftskendelser af stedlige Institutioner, uden Hovedbestyrelsens Samtykke.

§ 12.

a) Naar et Medlem rejser fra en By til en anden, kan han henvende sig til Tillidsmanden for at blive overført fra den ene Afdeling til den anden uden Indskudserlæggelse. Det samme gælder for de københavnske Afdelinger indbyrdes.

b) Ingen Afdeling maa optage Medlemmer, der ikke ere afmeldte den Afdeling, de forlod.

c) Naar et Medlem begiver sig til Udlandet for at søge Arbejde, skal han, for at beholde sine Rettigheder i Forbundet, anmelde sin Afrejse og

indmelde sig i Organisationen i det Land, hvortil han kommer.

d) Ethvert Medlem er pligtig til, inden 8 Dage efter at have faaet Arbejde i en By, hvori der findes en Afdeling af Forbundet, at lade sig overføre i denne; i modsat Fald tabes Retten til Understøttelse af Rejsekassen i 6 Maaneder.

e) Under Militærtjeneste og Sygdom, som *ikke* støttes af Forbundet, samt naar et Medlem ikke arbejder, medens han læser til Eksaminer, er Pligter og Rettigheder, saavel til Forbundet som til Rejse- og Understøttelseskassen, hvilende. Anmeldelse om Sygdommens, Militærtjenestens eller Læsningens Begyndelse og Slutning skal uopholdelig foretages.

Det samme gælder for Medlemmer, som arbejder i Udlandet paa Steder, hvor der ikke findes nogen Organisation i vort Fag. Dog indtræder Retten til Understøttelse af Rejse- og Understøttelseskassen først 2 Maaneder efter at Vedkommende atter er tilmeldt, og Vedkommende maa betale alt paaløbende Kontingent.

Under Sygdom, som støttes af Forbundet, betaler Medlemmet Kontingent som sædvanlig.

f) Medlemmer, der sejler med Dampskibe, kan der tilstaas en længere Restancetid, end Lovene ellers tillader. Betingelsen er dog, at det forinden er anmeldt for den Afdeling, Vedkommende forlod. Tilmeldelse skal ske senest 8 Dage efter Afmønstringen.

Montører, som arbejder i Udlandet, har 10 Ugers Restancetid.

g) Naar et Medlem er fyldt 55 Aar og i de sidste 15 Aar uafbrudt har været Medlem af Forbundet, kan han fremtidig fritages for at betale Kontingent og dog bibeholde alle sine Rettigheder, saafremt den stedlige Afdeling ikke modsætter sig det.

Afdelingernes Love.

§ 1.

a) Afdelingernes Opgave er, indenfor den Kreds, hvor de ere dannede, at søge fremmet Smede- og Maskinarbejdernes fælles Interesser i Overensstemmelse med Forbundets Formaal.

Som Medlem kan Afdelingerne optage Enhver, der arbejder som Svend ved Smede- og Maskinfaget, og som ikke ved Kontrakt eller paa anden Maade er forbindret i at opfylde Forbundets Love i alle deres Konsekvenser.

b) Hvor Retten til Optagelse i Forbundet kan bestrides, kan Afgørelsen indankes for Hovedbestyrelsen.

c) I Indmeldelsesafgift betales 5 Kr. Udlærlinge, der indmelder sig senest 10 Dage efter Læretidens Udløb, betaler kun 2 Kr.

Tidligere Medlemmer, der indmelde sig paany, og som i Henhold til § 12 i Lovene skal betale deres Restancer, betaler dog ikke nyt Indskud.

d) Medlemmer, som under en Strejke eller Lock-out optager Arbejdet paa en Fabrik eller et Værksted, forinden Strejken eller Lock-out'en er erklæret for hævet af Hovedbestyrelsen, betragtes som udstødt af Forbundet og er pligtig til uopholdelig at tilbagebetale alt i den Tid han har været Medlem af Forbundet nydt Understøttelse, hvad enten denne har bestaaet i Strejkehjælp, Hjælp af Rejse- og Understøttelseskassen, eller i anden Hjælp ydet af Forbundet eller en af dets Afdelinger.

Denne Bestemmelse gælder ogsaa, selv om Medlemmet udmelder sig af Forbundet forinden han optager Arbejdet paa det blokerede Værksted.

Beløbet kan eventuelt inddrives ved Hjælp af Fogden, og der kan lægges Beslag paa Vedkommendes fulde Arbejdsløn, indtil den nydte Understøttelse fuldt ud er tilbagebetalt.

Finder en Afdeling det formaalstjenligt at optage en Strejkebryder, kan dette kun ske, naar den Afdeling, hvor Vedkommende har optaget Arbejdet under en Strejke, eller hvor flere Afdelinger er repræsenteret, da Klubben, samt Hovedbestyrelsen giver sit Samtykke dertil.

e) Ethvert Medlem, der handler uhæderligt, ukollegialt eller i Strid med bestaaende Regler, tagne af Arbejderne til Beskyttelse af deres Interesser, kan ekskluderes paa enhver Generalforsamling med en Majoritet af $^2/_3$ af de afgivne Stemmer.

§ 2.

Kontingentets Størrelse, der ikke maa være mindre end 80 Øre ugentlig, bestemmes ved en Generalforsamling. Afdelingens Kassebeholdning skal altid være saa stor, at den svarer til et Beløb af 5 Kr. pr. Medlem for at kunne klare de nødvendige Udbetalinger til tilrejsende og syge Medlemmer. Er Kassebeholdningen af en eller anden Grund bragt ned under dette Beløb, skal Afdelingen forhøje Kontingentet med mindst 10 Øre pr. Uge pr. Medlem fra Begyndelsen af førstkommende Kvartal indtil den atter er bragt op til det normerede Beløb. Afdelingen fastsætter Tidsfristen for Medlemmernes Restancefrist, der i intet Tilfælde maa overstige **4 Uger**, jfr. dog § 12, e. f. almindelige Bestemmelser.

§ 3.

Bopælsforandringer skal altid meddeles Kassereren. Har Forsømmelse heraf medført Skaar i Medlemmernes Rettigheder, kan Afdelingen eller dens Bestyrelse ikke gøres ansvarlige herfor.

§ 4.

En Afdelings Bestyrelse skal bestaa af en Formand, 1 Kasserer og mindst 1 Repræsentant. Repræsentanternes Antal kan forøges, naar Afdelingens Medlemsantal taler derfor, men maa ikke overstige 15.

Formanden kan dog, naar særlige Forhold tale derfor, tillige være Kasserer, men i saa Fald maa der vælges mindst 2 Repræsentanter. En saadan Ordning skal dog først godkendes af Hovedbestyrelsen.

Til at føre Kontrol med Afdelingens Regnskaber vælges mindst 2 Revisorer.

Ovenanførte Tillidsmænd vælges for et Aar ad Gangen paa de ordinære Generalforsamlinger i Januar og Juli. I Januar vælges Kassereren og den større Halvdel af Repræsentanter og Revisorer. I Juli vælges Formand og den mindre Halvdel. Har Afdelingen kun én Repræsentant, udløber Mandatet hvert Halvaar.

Valgene foretages ved hemmelig Afstemning. De Medlemmer, der har størst Stemmetal efter de valgte Tillidsmænd, ere Suppleanter i Rækkefølgen efter Stemmeantal.

§ 5.

Bestyrelsen leder Afdelingen i Overensstemmelse med Kongres- og Generalforsamlingsbeslutninger. Under fornøden Hensyn hertil fastsætter den iøvrigt selv sin Forretningsorden.

§ 6.

Formanden besørger den daglige Ledelse af Afdelingens Anliggender. Ledelsen skal altid være i Overensstemmelse med Lovene og de af Afdelingen og Bestyrelsen trufne Bestemmelser.

§ 7.

Kassereren fører Afdelingens Regnskab. Han har at føre de af Hovedbestyrelsen autoriserede Bøger. Regnskabet fremlægges i revideret Stand hvert Kvartal til Godkendelse for Bestyrelsen og Generalforsamlingen. Udebliver han med Regnskabet, eller er det i Uorden, kan Bestyrelsen straks suspendere ham ved en Majoritets-Beslutning. Der vælges i et saadant Tilfælde straks et Medlem af Bestyrelsen til at varetage hans Hverv, indtil nyt Valg kan finde Sted. Kassererens øvrige Pligter fastsættes i Forretningsordenen.

Foruden at revidere Kvartalsregnskabet er det Revisorernes Pligt hver Maaned at efterse Kassererens Mærke- og Kassebeholdning.

Hovedbestyrelsen har til enhver Tid Ret til at kontrollere Afdelingernes Regnskaber.

§ 8.

Ordinære Generalforsamlinger afholdes i Januar, April, Juli og Oktober.

Ekstraordinære Generalforsamlinger kan indvarsles af Bestyrelsen efter eget eller efter $^1/_3$ af Medlemmernes Initiativ. En Begæring herom, undertegnet af 50 Medlemmer, er dog i alle Tilfælde tilstrækkelig.

I ovennævnte Tilfælde tilstilles Bestyrelsen en skriftlig Motivering af den Sag, der ønskes behandlet.

Generalforsamlinger indvarsles mindst 7 Dage før Afholdelsen ved Tilsigelse eller ved Avertering. Generalforsamlinger angaaende Arbejdsnedlæggelser kan, om fornødent, indkaldes med 2 Dages Varsel.

Dagsordenen for Generalforsamlinger skal bekendtgøres med tydelig Angivelse af den eller de Sager, der skal behandles.

Ethvert Spørgsmaal afgøres ved Stemmeflerhed.

Skriftlig Afstemning skal finde Sted, naar $^1/_4$ af Forsamlingen forlanger det.

§ 9.

Bliver Arbejderne paa et Værksted enige om og finder det nødvendigt at stille Fordringer om Løn- eller Arbejdsforhold, har de, samlede eller ved Udvalg, skriftlig derom til Bestyrelsen at indgive en Beretning med alle fornødne Oplysninger vedrørende Sagen og forsynet med samtlige Deltageres Underskrifter. Strejke kan ikke godkendes, naar ikke mindst $^3/_4$ af samtlige Arbejdere paa Værkstedet har underskrevet. Kan Bestyrelsen ikke blive enig med Arbejderne om Fordringernes Berettigelse, eller mener Bestyrelsen, at Tiden ej er heldig valgt, indkaldes med to Dages Varsel en Generalforsamling, hvor Sagen forelægges og afgøres, dog under fornødent Hensyn til Forbundslovenes § 10.

§ 10.

Bliver et Medlem arbejdsløs, maa han snarest henvende sig paa Arbejdsanvisningskontoret, hvor der udstedes ham et Kort, hvorpaa er angivet Medlemmets Numer og Navn samt hvilken Dag Arbejdsløsheden er anmeldt og i hvilken By. Inden han atter træder i Arbejde maa han lade sit Kort ombytte paa Arbejdsanvisningskontoret med et andet, der angiver, foruden Numer og Navn, hvor og hvornaar Arbejdsløsheden er indtraadt, og hvor og naar han atter træder i Arbejde.

§ 11.

Arbejdsløse Medlemmer, som endnu ikke ere understøttelsesberettigede, kan ved Henvendelse hver Uge til vedkommende Tillidsmand erholde foreløbige Stempler, med hvis Betaling der kan gives Henstand til *senest 4 Uger* efter at Medlemmet er traadt i Arbejde.

Det samme gælder dem, der efter at have erholdt Understøttelse i 70 Dage vedblivende ere arbejdsløse.

§ 12.

a) Ingen kan optages i nogen Afdeling i Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund, som før har været Medlem af nævnte Organisation, uden først at betale sin Restance fra den Tid og Dato, Vedkommende er bleven slettet.
b) Denne Paragraf omfatter al Slags Gæld til Forbundet eller dets Afdelinger.
c) Enhver Kasserer er pligtig til straks at meddele Hovedkassereren Numer og Navn paa det eller de Medlemmer, som er bleven slettede, hvilket saa vil blive meddelt af Hovedkassereren i først udkommende Fagblad.
d) Enhver Bestyrelse skal nøje efterse, at dette bliver overholdt, og enhver Kasserer skal føre en Liste over de slettede Medlemmer med Navn, Numer, Fødested og Fødsels-Dato.
e) Denne Paragraf kan ikke bringes i Anvendelse paa de Medlemmer, som udmelder sig som Følge af, at de forlader Faget.

§ 13.

Opløses Afdelingen af en eller anden Grund, tilfalder dens Kassebeholdning og Effekter den til enhver Tid bestaaende centrale Organisation af Smede- og Maskinarbejdere i Danmark.

§ 14.

Afdelingerne har Ret til for deres lokale Virksomhed at vedtage og benytte særlige Bestemmelser,

der dog ikke maa være i Modstrid med nærværende Love, som til enhver Tid ere gældende og naar som helst kunne bringes i Anvendelse.

§ 15.

Disse Love kan kun forandres eller ophæves paa en Kongres eller ved en Urafstemning og træder i Kraft den 1. Oktober 1901.

Love
for
Rejse- og Understøttelseskassen.

§ 1.

Kassens Formaal er at yde Medlemmerne Understøttelse i Tilfælde af Arbejdsløshed, der kan hæves i enhver af Forbundets Afdelinger, under fornødent Hensyn til Bestemmelsen om Opholdets og Understøttelsens Varighed.

§ 2.

Berettigede til Understøttelse er kun de:

a) der ikke staar over **4 Uger** til Restance. Kontingentrestance eller anden Gæld til Forbundet fradrages Understøttelsen straks;
b) der har været Medlem de sidst forløbne 12 Maaneder og har betalt 52 Ugers Kontingent siden sidste Indmeldelsesdato eller er indtraadt som Medlem senest 10 Dage efter Lærebrevets Udstedelse;
c) der fremviser den af Hovedbestyrelsen udstedte Medlemsbog, forsynet med Afdelingens Paategning og Stempel;
d) Fagfæller, som hjemkommer fra Udlandet og som ved deres Hjemkomst præsterer Bevis for, at de i de sidste 12 Maaneder har været Medlem her og i Udlandet.
e) Berettigede er endvidere: Udlændinge, der præsterer Bevis for, at de har været Medlemmer i mindst de sidste 12 Maaneder af en eller flere af de udenlandske Organisationer, som Forbundet har Overenskomst med om gensidig Understøttelse af Medlemmerne.

Hvis et Medlem, der er indmeldt senest 10 Dage efter Læretidens Udløb, gaar i Lære igen (Forbundt), kan han ikke atter indmeldes efter Reglen for Udlærlinge, men maa som alle andre staa 12 Maaneder i Forbundet, før Retten til Understøttelse indtræder.

§ 3.

Udbetaling sker til rejsende Medlemmer den Dag, de ankommer til en By, hvor der findes en Afdeling. Til de arbejdsløse Medlemmer begynder Understøttelsen en Uge efter at Arbejdsløsheden er anmeldt. Familieforsørgende Medlemmer kan oppebære Understøttelse indtil 70 Dage i et løbende Aar og er ikke forpligtede til at forlade den By, hvor de var Medlemmer ved Understøttelsens Begyndelse.

§ 4.

Et ugift Medlem nyder samme Ret som Familieforsørgeren, naar han har været Medlem uafbrudt de sidste 8 Aar eller er fyldt 33 Aar.

§ 5.

Ugifte Medlemmer kan erholde Understøttelse i den By, hvor de var Medlemmer ved Understøttelsens Begyndelse, indtil 3 Dage i Provinserne og 2 Uger i København. Tilrejsende Medlemmer kan erholde Understøttelse i Provinserne for indtil 3 Dage i hver By, hvor der findes Afdelinger af Forbundet, og 2 Uger i København. Ophold udover den Tid støttes ikke af Kassen. Saafremt Rejsen fortsættes, indtræder Understøttelsen paany. Rejseunderstøttelse, iberegnet stedlig Understøttelse, gives ikke ud over 70 Dage i et Aar. Naar et Medlem anmelder for en Afdeling at ville rejse, begynder Retten til Understøttelse straks og udbetales med en Dags Understøttelse den Dag, Afrejsen finder Sted, selv om der ikke er forløbet en Uge, siden Arbejdsløsheden anmeldtes.

Mister et Medlem sin Medlemsbog, kan han ingen Understøttelse erholde i den Tid der hengaar, indtil den er efterlyst i Fagbladet, og der kan udstedes ham en ny.

§ 6.

Arbejdsløse Medlemmer, som under Arbejdsløshed søger Arbejde i andre Fag, ere ikke berettigede til Understøttelse for de Dage, de saaledes har Arbejde. For saa vidt et Medlem modtager Understøttelse for saadanne Dage, fortaber han sin Ret til yderligere Understøttelse i 12 Maaneder.

§ 7.

Ethvert arbejdsløst Medlem er under Fortabelse af sin Understøttelse i 6 Uger forpligtet til at henvende sig paa Arbejdsanvisningskontoret, forinden han søger Arbejde i nogen By, hvor der findes Afdeling af Forbundet, og rette sig efter de Forskrifter, der gives ham af vedkommende Tillidsmand.

§ 8.

Arbejdsløse, familieforsørgende Medlemmer skulle afhente deres Understøttelse ugevis, i modsat Tilfælde bortfalder Understøttelsen for de Dage, der er gaaet over en Uge.

§ 9.

Arbejdsløse Medlemmer, der er paa Rejse, udbetales Understøttelsen efter en nærmere af Hovedbestyrelsen fastsat Skala, der angiver, hvor lang Tid et Medlem maa være paa Rejse mellem de forskellige Byer, dog aldrig for flere Dage end de faktisk have brugt til at tilbagelægge den paagældende Vejlængde.

§ 10.

Under Sygdom udbetales ikke Arbejdsløshedsunderstøttelse.

§ 11.

Rejsende Medlemmer kan ikke indenfor et Tidsrum af 2 Maaneder faa Understøttelse af Rejsekassen 2 Gange i en By, med mindre de i Mellemtiden har haft Arbejde mindst 14 Dage.

§ 12.

Tid og Sted for Understøttelsens Udbetaling fastsættes af Afdelingen; Kontrolsystemet og Kassens Virksomhed ledes af Hovedbestyrelsen. Understøttelsen er 1 Kr. pr. Dag. Medlemmer med 4 Aars uafbrudt Medlemsret i Forbundet udbetales dog

1 Kr. 50 Øre pr. Dag de første 35 Dage i Løbet af et Kalenderaar, og de med 8 Aars uafbrudt Medlemsret 2 Kr. pr. Dag de første 35 Dage.

Medlemmer af udenlandske Broderorganisationer, med hvem vi have Gensidighed, som ere indmeldte her i Landet og have henholdsvis 4 eller 8 Aars Medlemsret, blive ved Udbetaling af Understøttelse at betragte som om de hele Tiden havde været Medlem i Danmark. Medlemmer, som ere indmeldte i udenlandske Organisationer, opnaar først Ret til forhøjet Understøttelse, naar de have opholdt sig her i Landet som Medlemmer af Forbundet i de foreskrevne Tidsrum.

Ingen kan erholde mere end 210 Dages Understøttelse i Løbet af 5 Kalenderaar.

Hvis Kassens Midler ikke strække til til de her nævnte Understøttelser, tages Resten af Strejkekassen.

§ 13.

Rejse- og Understøttelseskassens Midler maa ikke bruges paa anden Maade end udtrykkelig tilladt paa sidste Kongres.

§ 14.

Rejse- og Understøttelseskassens Regnskab skal hvert Kvartal offenliggøres i Fagbladet.

§ 15.

Regnskabet for Understøttelseskassen skal, i Forbindelse med Mærkeregnskabet, indsendes til Hovedkassereren hver Maaned senest den 10de for den foregaaende Maaned; i modsat Fald er han ikke forpligtet til at honorere de indsendte Kuponer.

§ 16.

a) Strejkende kan ikke oppebære Hjælp af Rejse- og Understøttelseskassen.
b) Medlemmer, der rejser med andre Formaal end at søge Arbejde, erholder ingen Understøttelse.
c) I København kan intet Medlem erholde Understøttelse, før han har været arbejdsløs i en Uge.

§ 17.

Den Tillidsmand, der har foranlediget uberettiget Udbetaling af Rejse- og Understøttelseskassens Midler, er pligtig at erstatte Kassen det fulde Beløb, der af den Grund er blevet udbetalt i hans egen eller andre Afdelinger.

Den Afdeling, der har valgt Tillidsmanden, staar som Garant for, at Beløbet uopholdelig indgaar i Hovedkassen.

§ 18.

Medlemmer af „Svenska Järn- och Metallarbetare-Förbundet", „Deutscher Metallarbeiter-Verband", „Verband Schweizische Metallarbeitern" og „Norsk Metalarbejderforbund", der ankommer til Danmark, erholder, naar de opfylder Fordringerne i de paagældende Organisationers Love, Understøttelse i samme Tidsrum, som de var berettigede til i deres Hjemland, dog ikke over 1 Kr. pr. Dag.

Disse Love træder i Kraft den 1. Oktbr. 1901.

Regler for
Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbunds
Arbejdsanvisningskontorer.

§ 1.

Kontorets Formaal er at vejlede arbejdsløse Kolleger, saavel tilrejsende som bosiddende.

§ 2.

Det er enhver tilrejsende Kollegas Pligt samme Dag han ankommer til en By at melde sig paa Kontoret.

Ligeledes er det enhver bosiddende Kollegas Pligt senest 24 Timer efter at være ophørt med Arbejdet paa et Sted at meddele dette paa Kontoret.

Medlemmerne bør ikke søge Arbejde paa nogen Arbejdsplads, forinden de har meldt dem paa Kontoret og modtaget det i § 3 nævnte Kort.

§ 3.

Enhver arbejdsløs Kollega faar, naar han melder sig paa Kontoret, et Kort, der angiver, hvad Dag han har meldt sig arbejdsløs.

Har han ikke inden 8 Dage derefter erholdt Arbejde, fornyes Kortet ved en Paategning igen for 8 Dage o. s. fr. De Arbejdsløse maa møde personlig.

§ 4.

Naar Arbejde erholdes, skal Kortet inden Arbejdet paabegyndes ombyttes med et andet Kort; dette afgives ved Arbejdets Begyndelse til Klubkassereren paa Arbejdsstedet, som igen afleverer det til den Afdeling af Forbundet, hvoraf Vedkommende er Medlem.

Er der ingen Klub paa Arbejdsstedet, afgives det direkte til den Afdelings Kasserer, hvoraf Vedkommende er Medlem, men skal forinden forevises de øvrige paa Værkstedet arbejdende Medlemmer af Forbundet.

§ 5.

Det er enhver Klubbestyrelses Pligt, saa snart den erfarer, at der paa en Arbejdsplads er Brug for Arbejdere, straks at meddele dette paa Anvisningskontoret.

§ 6.

Naar Arbejdskøbere søger Arbejdere ved Henvendelse til Kontoret, kan kun saadanne arbejdsløse Kolleger forlange at komme i Betragtning, der er kendt med Arbejdet i den Branche, hvortil de søges.

§ 7.

Paa Kontoret skal altid ligge en Klageprotokol, hvori ethvert Medlem, der mener sig forurettet af Bestyreren af Anvisningskontoret, kan indskrive sin Klage og undertegne den med Navn, Medlemsnumer og Bopæl.

Klageprotokollen skal fremlægges paa hvert Hovedbestyrelsesmøde og Klageren tilsiges hertil.

§ 8.

Anvisningskontorets Bestyrer fører en Protokol over de Arbejdsløse.

Saa snart et Medlem melder sig arbejdsløs, indføres han i Protokollen med en Vedtegnelse om, i

hvilke Brancher han kan arbejde. Der angives tillige kort Aarsagen til Arbejdsløsheden.

§ 9.

Medlemmerne skal have Arbejde i den Rækkefølge, hvori de har meldt sig arbejdsløse. Dog med fornødent Hensyn til §§ 3 og 6.

Love
for
Hjælpe- og Begravelseskassen.

§ 1.

Kassens Formaal er at yde Medlemmerne Støtte i Tilfælde af Sygdom og Medlemmernes Efterladte en Understøttelse i Tilfælde af Medlemmers Død.

Berettigede til Understøttelse ere kun de:

a) der ikke staa over 4 Uger til Restance. Kontingentrestancer eller anden Gæld til Forbundet fradrages Understøttelsen straks;
b) der har været Medlem de sidst forløbne 12 Maaneder og har betalt 52 Ugers Kontingent siden sidste Indmeldelsesdato, eller er indtraadt som Medlem senest 10 Dage efter Læretidens Udløb og har betalt mindst 4 Ugers Kontingent og som kan fremvise den af Hovedbestyrelsen udstedte Medlemsbog, forsynet med Afdelingens Paategning og Stempel, samt skriftligt Bevis fra en Læge om, at Vedkommende er under Lægebehandling og ude af Stand til at forrette sit Arbejde, eller, i Tilfælde af Dødsfald, Dødsattest;
c) Fagfæller, der hjemkomme fra Udlandet og som ved deres Hjemkomst præsterer Bevis for, at de i de sidste 12 Maaneder har været Medlem her og i Udlandet.

§ 2.

Udbetalingen sker gennem Afdelingen og beregnes fra den Dag, Sygdommen er taget under Lægebehandling og skriftlig anmeldt for Afdelingens Tillidsmand.

§ 3.

Understøttelse gives kun i 13 Uger i Løbet af et Aar og højst i 39 Uger for en og samme Sygdom. Understøttelsen i Sygdomstilfælde er 1 Kr. pr. Dag.

I Tilfælde af Dødsfald 50 Kroner for Medlemmer med fra 1—5 Aars Medlemsret, 60 Kr. for 6 Aars, 70 Kr. for 7 Aars Medlemsret o. s. fr. derligere 10 Kr. for hvert Aars Medlemsret, dog ikke udover 150 Kroner.

Mister et Medlem sin Medlemsbog, kan han ikke erholde Understøttelse i den Tid, der medgaar ved at efterlyse den i Fagbladet og gøre den ugyldig.

§ 5.

Tid og Sted for Understøttelsens Udbetaling fastsættes af Afdelingen; Kontrolsystemet og Kassens Virksomhed ledes af Hovedbestyrelsen.

§ 6.

Hvis Hjælpe- og Begravelseskassens Midler ikke strække til til Understøttelserne, tages Resten af Strejkekassen.

§ 7.

Hjælpe- og Begravelseskassens Midler maa kun bruges paa den Maade, som er foreskrevet i Lovene.

§ 8.

Hjælpe- og Begravelseskassens Regnskab skal hvert Kvartal offentliggøres i Fagbladet.

§ 9.

Regnskabet for Hjælpe- og Begravelseskassen skal, i Forbindelse med Mærkeregnskabet, indsendes til Hovedkassereren hver Maaned senest den 10de for den foregaaende Maaned. I modsat Fald er han ikke forpligtet til at modtage de indsendte Kuponer.

§ 10.

Den Tillidsmand, der har foranlediget udbetalt uberettiget Understøttelse af Kassen, er pligtig at erstatte Kassen det fulde Beløb.

Den Afdeling, der har valgt Tillidsmanden, staar som Garant for, at Beløbet uopholdelig indgaar i Hovedkassen.

§ 11.

Sygeunderstøttelsen udbetales hver Uge saa vidt muligt til Medlemmet selv mod Kvittering. Er Medlemmet bevidstløs, sindssvag eller ude af Stand til at kvittere, kan den dog udbetales til hans nærmeste Familie, hvis Kvittering da er tilstrækkelig. Har Medlemmet ingen Familie paa Stedet, udbetales Understøttelsen først ved Sygdommens Ophør eller delvise Ophør.

§ 12.

Begravelseshjælpen udbetales Medlemmets nærmeste Familie, naar denne vil besørge Begravelsen. Har Medlemmet ingen Familie, der kan kvittere paa Arvingernes Vegne, besørger Afdelingen en til Beløbet svarende Begravelse.

Eventuelt tilgodehavende Sygehjælp tilfalder i saa Tilfælde Afdelingens Kasse.

§ 13.

Sygeunderstøttelse ydes ikke for Drankergalskab eller kronisk Alkoholisme og dens Følger, ligesaalidt som for Ulykkestilfælde, der ere foranledigede ved Sportsfremvisninger, Boksning, Brydning eller Cykleløb paa Bane.

For veneriske Sygdomme og Sindssvaghed ydes kun Hjælp i Tilfælde af Indlæggelse paa Sygehus.

§ 14.

Et Medlem, der bliver syg medens han er paa Udearbejde, kan mod fornøden Legitimation og Lægeattest erholde sin Understøttelse udbetalt i nærmeste Afdeling.

Indbetalingen til Kassen træder i Kraft den 1. Oktober 1901, Kassens øvrige Virksomhed den 1. Januar 1902.

Klublove
for
Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Formaalet

med Værkstedsklubberne er:

at oplyse Fagfæller om Organisationens saavel almindelige som personlige Betydning for enhver og derved opnaa, at alle hæderlige Kolleger bliver Medlemmer af „Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund".

Endvidere at hjælpe hinanden indbyrdes ved Meddelelser om den bedste Maade at udføre et Arbejde paa.

§ 1.

Medlem af Klubberne er ethvert Medlem af „Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund".

§ 2.

Et Medlem kan nægtes Adgang til Klubbens Møder, naar han paa Arbejdspladsen har skadet en enkelt eller flere af sine Kammerater; dog kan saadan Afgørelse indankes for Afdelingsbestyrelsen, eventuelt Hovedbestyrelsen.

§ 3.

Et Medlem, over hvem der er klaget, har dog Adgang til det Møde, hvor hans Sag skal behandles, og han skal tilsiges hertil af Klubbens Bestyrelse.

Finder Klubben ham skyldig i det, han er anklaget for, kan han nægtes Adgang til Klubbens Møder for et Tidsrum, hvorom Klubben paa samme Møde tager Beslutning.

§ 4.

Et Medlem, der er nægtet Adgang til Klubbens Møder, skal alligevel rette sig efter de Bestemmelser vedrørende Forhold paa Arbejdsstedet, som Klubben senere maatte vedtage, naar Meddelelse derom gives ham.

§ 5.

Til Klubbens Administration betales ordentligvis intet Kontingent. Et Arbejdssteds Medlemmer kan dog fastsætte et mindre ugentlig Beløb hertil, men Beslutning herom skal i saa Fald vedtages paa de ordinære Klubmøder i April og Oktober.

§ 6.

Mener et Medlem sig forurettet enten af andre Medlemmer eller af Arbejdskøberen eller hans Repræsentant, maa han anmelde det til Værkstedets Tillidsmand, der saa skal foretage det fornødne for at skaffe Klageren sin Ret.

§ 7.

Kan Tillidsmanden ikke forskaffe et forurettet Medlem hans Ret, kan han forelægge Sagen for et Klubmøde eller henvise den til den Forbunds-Afdelings Bestyrelse, hvortil Medlemmet hører, eventuelt Hovedbestyrelsen.

§ 8.

Ethvert Medlem bør søge at hæve Løn- og Arbejdsvilkaar saa meget som muligt.

§ 9.

Akkordpriser maa ikke ansættes af nogen enkelt Arbejder — naar flere kan være interesserede deri —, men kun efter Samraad med Kollegerne, eventuelt Klubbens Bestyrelse, der, naar den anser det for nødvendigt, i saadanne Anliggender naar som helst kan indkalde til Klubmøder.

§ 10.

Naar en Akkord er sluttet, skal den Arbejder, der skal udføre den, paase, at den nøjagtig indføres i Fabrikens Akkordbog, der altid skal være tilgængelig. (Se fælles Værkstedsregler § 5.)

§ 11.

I Fællesakkord skal det Medlem, der forestaar Arbejdet, oplyse sine Kolleger om Akkordsummens Størrelse og det Arbejde, der skal udføres for den.

§ 12.

En Akkord, der er sluttet af en Arbejder, der ikke er Medlem af Forbundet, er ikke bindende for Forbundets Medlemmer, med mindre Akkorden sanktioneres af samtlige Forbundsmedlemmer paa den Fabrik.

§ 13.

Faar eller tager et Medlem, der arbejder i Fællesakkord, sin Afsked, forinden Akkorden er færdig, skal han gøre sine Kolleger i Akkorden bekendt med, hvor megen Tid han har haft, og hvor mange Penge han har modtaget i den Akkord.

§ 14.

Intet Medlem maa modtage Dusør for Udførelsen af et Fælles-Arbejde uden at dele med sine i dette Arbejde interesserede Kolleger.

§ 15.

Enhver Forarbejder er pligtig at føre nøjagtig Regnskab over Tid for enhver Deltager i en Fælles-Akkord.

Skulde han komme bort fra Arbejdet, inden det er færdigt, maa han afgive Regnskabet til de øvrige i Akkorden interesserede Arbejdere, der saa vælger en af deres Midte til at føre det videre.

§ 16.

En Klubs Bestyrelse bestaar af en Formand, en Sekretær, en Kasserer og en eller flere Repræsentanter efter hver enkelt Klubs Beslutning.

Valg finder Sted hvert Halv- eller Helaar, eftersom Klubben beslutter. Genvalg i uafbrudt Rækkefølge er tilladt.

§ 17.

Klubbestyrelsens Funktioner bestaar af følgende: Formanden skal modtage alle Klager fra Medlemmerne eller Arbejdskøberen og lader disse gaa videre til sit rette Forum, Klub-Bestyrelsen, Klubmødet, eventuelt Afdelings-Bestyrelsen.

Sekretæren opbevarer og fører Protokol over Klubbens Møder og sammes Bestyrelsesmøder og er ansvarlig for, at alle Beslutninger ere rigtigt indførte i Protokollen.

Kassereren modtager Kontingent fra Klubbens Medlemmer og indbetaler det hver anden Uge til Afdelings-Kassereren. Han skal mod den Tid, da Medlemmerne ikke kan staa længere til Restance, minde dem om at betale.

Klubformanden og Klubsekretæren kontrollerer, at Klubkassereren nøjagtig hver anden Uge indbetaler til Afdelingskassereren.

§ 18.

Hele Klubbestyrelsen har Ansvaret for, at der meddeles Anvisningskontoret, naar de ved, der er

Brug for Arbejdere paa Fabriken eller paa Værkstedet.

§ 19.

Det betragtes som en Æressag for Medlemmerne stedse at have deres Kort i Orden. Kontingentet bør indbetales til Klubkassereren. De, der undlader dette og betaler direkte til Forbundet, er pligtig til paa Forlangende at forevise deres Medlemskort for Kassereren før hvert Klubmøde. Restancerne oplæses paa hvert ordinært Møde. I Tilfælde af, at Kassereren skulde blive syg, kan en af Bestyrelsen opkræve Kontingentet.

§ 20.

Dør et Medlem eller hans Hustru, maa Klubbestyrelsen drage Omsorg for, at Fabrikens Arbejdere i vort Fag faar Fritid i de Timer, Begravelsen varer.

§ 21.

Ordinære Klubmøder afholdes en Gang om Maaneden paa en Dag, der nærmere fastsættes af hver enkelt Klub.

Ekstraordinære Klubmøder kan indvarsles af Bestyrelsen til enhver Tid.

Det er ethvert Medlems Pligt at møde. Overarbejde maa saavidt muligt undgaas den Aften. Kan et Medlem af tvingende Grunde ikke møde, maa han dog rette sig efter de paa Mødet tagne Beslutninger.

§ 22.

Ethvert Klubmøde er beslutningsdygtigt, naar $^1/_3$ af Fabrikens eller Værkstedets Arbejdere har givet Møde.

§ 23.

Paa Klubmøderne i Januar, April, Juli og Oktober vælges Bestyrelsen. Udtræder et Medlem af Klubbens Bestyrelse udenfor Tid, vælger det først derpaa følgende Klubmøde en anden i hans Sted.

Det Medlem, der udtræder af Bestyrelsen, skal afgive de Sager, han af Klubben har i sit Værge, til de tilbageblivende.

Vælg delegerede til Kongressen!

Afdelingerne anmodes om, paa deres forestaaende Generalforsamling i April, at vælge Kongresdelegerede i Overensstemmelse med Forbunds Lovenes § 4, hvori Repræsentations Retten er fastslaaet.

Saasnart Valg er foretaget, bedes Meddelelse derom indsendt til Hovedkontoret.

Som bekendt blev det paa den extraordinære Kongres vedtaget, at næste Kongres skal afholdes i Juni Maaned.

Nærmere Betegnelse af Tid og Sted vil senere blive bekendtgjort.

Vi udsende allerede med nærværende Blad Hovedbestyrelsens Forslag til nye Love, og der vil i de nærmeste Dage endvidere blive tilsendt Afdelingerne forskellige Bilag til enkelte af de fremsatte Forslag tilligemed en kort Motivering.

Der vil saaledes være tilstrækkelig Tid for Afdelingerne til at drøfte de af Hovedbestyrelsen tilsendte Forslag i Løbet af denne og næste Maaned, og Afdelingernes eventuelle Ændringer eller Forslag maa være indsendte til Hovedkontoret senest den 8. Maj, hvorefter disse vil blive optaget i Fagbladet for Maj Maaned.

Hovedbestyrelsen.

Overenskomst om Gensidighed med vort norske Broderforbund.

Nedenfor aftrykker vi i Følge derom truffen Aftale med det norske Jern- og Metalarbejderforbund, en Overenskomst om Gensidighed paa forskellige nærmere betegnede Omraader, som *den 1ste April d. A. træder i Kraft mellem vore Forbund.*

Det er klart, at naar Talen er om international Organisation, saa ligger det nærmest for, og er mest naturligt, at vi søger at knytte Organisationerne i de tre skandinaviske Lande saa fast sammen som muligt. Her hvor Sproget ikke stiller for store Vanskeligheder, og hvor Samkvemmet derfor er stærkere end med de store Lande, er det af den allerstørste Betydning for de skandinaviske Metalarbejdere, at styrke og bevare et godt Samarbejde.

Vort norske Broderforbund har haft mange Vanskeligheder at kæmpe med, forinden det er lykkedes at organisere Kollegerne i et saa stort Antal, at der kunde opnaas Indflydelse paa Arbejdsvilkaarene. Forbundet stiftedes den 21. Februar 1891, og af efterfølgende Tal vil det ses, hvorledes det er gaaet frem og tilbage, indtil det, som det nu synes, lykkelig har overstaaet sine Børnesygdomme:

Aar 1. Jan.	Antal afdelinger	Antal medlemmer	Kontingentets størrelse til forbundet.	Anmærkninger
1891	4	400	12 øre pr. kvartal	
1892	5	322	do.	
1893	6	356	do.	
1894	5	462	do.	
1895	7	352	do.	
1896	12	489	do.	
1897	9	817	12 øre pr. uge.	Fagbladet begyndte, Strejkekasse oprettedes.
1898	9	502	13 — —	
1899	10	593	do.	
1900	12	1048	18 — —	Lønnet forretningsfører ansattes i 99.
1901	25	2200	33 — —	Rejse- & arbejdsløsheds-kasse er oprettet.

Som man vil se, er Medlemsantallet voxet med rivende Hast fra det Tidspunkt, hvor der ansattes en lønnet Forretningsfører. Det er da ogsaa en Kendsgerning, at man i Hr. M. Ormestad, der vil være mange af vore Kolleger bekendt fra vor Kongres i 1899, som han overværede, har fundet en Mand der med Dygtighed og utrættelig Energi lægger sig i Selen for at skabe en stærk Organisation.

Vi kan kun ønske ham og hans Kolleger Held og Lykke dertil.

Overenskomsten der i alt væsentlig er af samme Indhold, som den der siden 1897 har været gældende mellem vort svenske Broderforbund og os, har følgende Ordlyd:

* * *

Regler for Gensidighed
mellem
Norsk Jern- og Metalarbejder Forbund
og
Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbund

1. Saasnart et Medlem, som tilhører et af Forbundene „Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbund" eller „Norsk Jern- og Metalarbejder-Forbund", ankommer til Omraadet for det andet Forbunds Virksomhed og legitimerer sig som berettiget Medlem af det Forbund, fra hvis Omraade han kommer, har han Ret til, uden at betale nyt Indskud, at indtræde i det andet Forbund med samme Rettigheder som dets egne Medlemmer, forsaavidt han inden 10 Dage efter sin Ankomst anmelder sig.

(For Retten til Rejsehjælp og Arbejdsløshedsunderstøttelsens Vedkommende dog med fornødent Hensyn til nedenstaaende Punkter 5 og 6).

2. Hvis et Medlem, der saaledes rejser fra det ene Land til det andet, tager Arbejde i et Fag, der ikke henhører under det kontraherende Forbunds Omraade, kan vedkommende Medlem efter saadant Arbejdes Paabegyndelse, henvises til Optagelse i den Organisation, hvoraf hans øvrige Medarbejdere ere Medlemmer.

Ombytning af Medlemsbøger finder Sted umiddelbart efter at den Tilrejsende har erholdt Arbejde.

3. Naar en Konflikt (Strejke eller Lock-out) udbryder, eller forventes at ville udbryde indenfor det ene af Forbundene, skal dettes Styrelse ufortøvet give det andet Forbunds Styrelse Underretning derom og dette er da pligtig til, naar det forlanges, at bringe Meddelelse herom til alle sit Forbunds Afdelinger, Pressen, samt hvilke andre man har Forbindelse med og hvis Kendskab til Sagen man mener kan være nyttig for Forbundets Interesser.

4. Forbundene bytter Fagblade saaledes, at man sender hinanden, hvergang Bladene udkommer, et Antal, der skal svare til 10 Stk. til Forbundsstyrelserne og 2 Stk. til hver af Forbundenes Afdelinger.

Forretningsførerne besørger det tilsendte Antal omdelte.

Forbundsstyrelserne skulle altid have Adresserne paa hinandens Afdelingers Tillidsmænd.

Regler for Gensidighed paa Omraadet Rejsehjælp- og Arbejdsløsheds-Understøttelse.

5. Medlemmer af Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbund der ankommer til Norge, behandles efter samme Regler som Medlemmer af Norsk Jern- og Metalarbejder Forbund med Hensyn til Udbetaling af Rejse og Arbejdsløshedsunderstøttelse, naar de ved deres Anmeldelse ikke staar mere end 5 Uger til Restance med Kontingentet samt har betalt mindst 52 Ugers Kontingent.

6. Medlemmer af Norsk Jern- og Metalarbejder Forbund, der ankommer til Danmark, behandles efter samme Regler som Medlemmer af Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbund med Hensyn til Rejse- og Arbejdsløshedsunderstøttelse, naar de ved deres Anmeldelse ikke staar mere end 4 Uger til Restance med deres Kontingent og har betalt mindst 52 Ugers Kontingent.

Understøttelsens Størrelse og Varighed fastsættes i Overensstemmelse med Norsk Jern- og Metalarbejder Forbunds Love.

7. Saasnart et Medlem, der ankommer til et andet Lands Omraade har erholdt Arbejde, ombyttes hans Medlemsbog fra det Forbund, hvorfra han kommer, med en Medlemsbog til det Forbund, hvoraf han fra nu af er Medlem. Indtil dette Tidspunkt indtræder, udbetales Understøttelse og afstemples Kontingentet i det andet Lands Bog hvorfra han er kommen.

De Medlemmerne saaledes fratagne Bøger, indsendes til vedkommende Lands Hovedbestyrelse og udveksles derfra med det andet Lands.

8. Ved Ombytning af Medlemsbog fra det ene Land til det andet, indføres der i den nye Bog følgende:

a. Hvorfra vedkommende Medlem er kommen,
b. Paa hvilket Bognummer,
c. hvilken Branche vedkommende søger Arbejde i,
d. hvormegen Rejse- og Arbejdsløshedsunderstøttelse han Aar for Aar har modtaget siden sin Indmeldelse.

Regler for Gensidighed i Understøttelse under Strejker og Lock-out mellem D. S. & M. F. og Norsk Jern- og Metalarbejder Forbund.

9 a. Naar en Kamp udbryder indenfor et af de solidariske Forbund og denne Kamp er af et saadant Omfang, at Forbundsstyrelsen i det Land, hvori Kampen paagaar, maa udskrive et ugentligt Extrabidrag af mindst 1 Kr. pr. Medlem, har det kæmpende Forbunds Styrelse Ret til hos det andet Forbund at kræve økonomisk Hjælp.

b. Den Hjælp, som kan fordres, kan højst være 50 Øre pr. Medlem pr. Uge.

c. De solidariske Forbund har Ret til at forlange Copi af hinandens Regnskaber til Gennemsyn.

d. Naar der ventes Udbrud af en saadan Kamp, at den i Overenskomsten hjemlede Ret, til at udskrive Kontingent hos hinanden, antages at maatte benyttes skal Forbundsstyrelserne saa tidlig som mulig underrette hinanden derom og forespørge om den begærede Hjælp paa dette Tidspunkt kan erholdes.

Hovedbestyrelsen for
Dansk Smede & Maskinarbejder Forbund.

J. A. Hansen
Formand.

Hovedbestyrelsen for
Norsk Jern- og Metalarbejder Forbund.

M. Ormestad
Forretningsfører.

NB. Nærmere Instrukser til Afdelingskassererne angaaende vor Stilling til Udbetaling af Understøttelse til Medlemmer af forskellige udenlandske Organisationer vil i den nærmeste Tid blive udsendt af Hovedbestyrelsen.

Afsluttede Konflikter.

Cementfabrikkerne ved Mariagerfjord.

I Fagbladet for November Maaned meddelte vi, at en Konflikt paa Cementfabrikken „Dania" ved Mariagerfjord sandsynligvis i den nærmeste Tid, vilde blive indbragt for den „permanente Voldgiftsret", og at Sagen drejede sig om, at Direktør Møller paa nævnte Fabrik mente sig berettiget til at forbyde en Smeder og en Maskinarbejder at være Medlemmer af vor Organisation.

Vi meddelte ligeledes, at det var rent utroligt, hvad der præsteredes fra Direktørens Side for at bevise, at Smederen var „Mester" og Maskinarbejderen „Assistent", samt at Sagen fik forøget Interesse derved, at selve hans Stormægtighed, Arbejdsgiverforeningens Formand, var Aktionær i Fabrikkerne, og at de Arbejdsgivere, hvorom det her drejede sig, hørte til Landets største, og derfor mente, at de kunne tillade dem, hvad de fandt for godt.

Paa Foranledning af nævnte Formand for Arbejdsgiverforeningen og Formanden for „De samvirkende Fagforbund" blev der kort Tid efter, at vi skrev dette i Fagbladet forsøgt et Forlig; men det viste sig meget hurtigt, at Direktør Møller intet som helst vilde i Retning af Imødekommenhed, idet han opretholdt alle sine tidligere Paastande om Ret til at gøre, hvad han fandt for godt. Omtrent samtididig med dette Forligs-Forsøg afskedigede Cementfabrikken „Cimbria", der er Nabo til „Dania", 4 Mand, og deriblandt vor Afdelings Formand, Rasmus Hansen, som var Smeder paa denne Fabrik. Den ene af de 4 Medlemmer antoges forøvrigt igen et Par Dage efter Afskedigelsen, og det stod os selvfølgelig klart, at disse Afskedigelser vare foretagne for at blive vor Afdelings Formand kvit. Der er i de senere Aar gjort ikke saa lidt for at faa Vedkommende fjernet; thi skønt han er en Mand, der passer sit Arbejde og er den personificerede Punktlighed i hvad han foretager sig, saa skulde han naturligvis ikke saadan ustraffet have Lov til at virke for Organisationens Interesser.

Strejkerne gik nu deres uforstyrrede Gang paa begge Fabrikerne, og i Begyndelsen af Januar behandledes Sagen angaaende „Dania" for den „permanente Voldgiftsret".

Spørgsmaalet om disse Strejkers Berettigelse førte til en meget skarp Diskussion, mellem Arbejdsgiverforeningens Formand og Forbundets Formand for Rettens Skranke, og Resultatet blev, at Rettens Formand, Hr. Etatsraad Jakobi, efter Retsmødets Slutning foreslog Forbundets Formand at gaa paa Forlig i Sagen. Efter nogen Forhandling angaaende dette Spørgsmaal og om Betingelserne for et Forligs Indgaaelse modtoges Tilbudet om Forlig, og dette skete særlig af Hensyn til to Ting, nemlig, for det første: Hensynet til Vanskeligheden ved Optagelsen af Vidne-Afhøring paa Stedet, som i saa Fald ikke vilde blive ledet af Voldgiftsrettens Formand, men af de stedlige Jurister.

Vi har før set Følgen af, at der bestaar et Afhængighedsforhold mellem „Rettens Haandhævere" eller Sagføreren og den Arbejdsgiver, om hvem den paagældende Sag drejer sig. Dernæst var der under Sagens Gang fremkommen en Kontrakt, som i 1893 var oprettet mellem Smed Sørensen og „Dania"s Direktion, og paa denne Kontrakt var Smed Sørensen netop betegnet som „Mester". Der var nu nogen Grund til at tro, til Trods for at det var let at bevise, at Sørensen aldrig havde fungeret som „Mester", at Voldgiftsretten, hvis Formand er Jurist, vilde tage Hensyn til denne Kontrakt, naar der eventuelt skulde afsiges Kendelse i Sagen.

Vi modtog saa under 4. Februar fra Hr. Etatsraad Jakobi et skriftligt Tilbud om Forlig, hvorefter det stilledes den omstridte Maskinarbejder frit for at være Medlem af vor Organisation, medens Smed Sørensen reduceredes fra Mester til at „betragtes som Formand i den Betydning, hvori det tages i Overenskomstens Punkt 5" (Forliget af 5. September 99).

Dette Forlig modtoges af Forbundets Formand i Odense, og efter en Forhandling den paafølgende Dag med Cementfabrikken „Dania"s Direktion genoptoges Arbejdet paa „Dania" den 8. Februar.

Nu var altsaa „Cimbria" tilbage, og her maatte vi selvfølgelig forlange, at vor Afdelings Formand, der var bleven afskediget under saare mystiske Omstændigheder, skulde tages i Arbejde igen, forinden Strejken kunde hæves. Paa Formandens Henvendelse erklærede den stedlige Direktør paa Fabrikken imidlertid, at han ikke havde nogen Bemyndigelse til at forhandle, da Sagen var overgivet til Arbejdsgiverforeningen, og ved en senere Henvendelse til Aktieselskabet Cimbrias Direktør i København opnaaedes ikke Enighed, da vedkommende Direktør erklærede, at enten man vilde tage Rasmus Hansen i Arbejde eller ikke, maatte det være en Sag der blev overladt til Fabrikkens Ledelse, *uden Forbundets Indblanding.*

Vi kunde naturligvis kun hertil svare, at naar Anledningen til Strejken saaledes fremdeles var til Stede, maatte Strejken fremdeles vedvare.

Der hengik nu igen nogen Tid, hvorefter Næstformanden for Cementfabrikantforeningen, Hr. Direktør William Boas, København, foranledigede en Sammenkomst mellem Forbundets Formand, ham selv, og Hr. Direktør Allan Petersen paa „Cimbria". Forbundets Formand erklærede nu i Overenstemmelse med vort tidligere Standpunkt, at den omhandlede Strejke vilde blive hævet, dersom „Cimbria" forpligtede sig til, naar Arbejdet genoptoges, da at antage de Arbejdere, som vare beskæftigede, før Strejken udbrød, i et saadant Antal, som svarer til Fabrikens Behov, og af disse Smed Rasmus Hansen. Endvidere, at Arbejdslønnen bliver overensstemmende med den Aftale, som var truffet forinden Konflikterne paa disse 2 Fabrikker opstod, (efter denne Overenskomst blev der givet mindst 2 Øres Tillæg til alle Timelønninger).

Hr. Direktør Allan Petersen accepterede dette Tilbud, og hermed endte altsaa denne puniske Krig.

* * *

Maribo.

Der er kun faa Arbejdsgivere i vort lille Land, der er i Besiddelse af den Evne, at kunne gøre en Myg til en Elefant, som Hr. Direktør Kiehn paa „Vulkan" i Maribo, og skønt han i længere Tid igennem „Nationaltidende" har fablet om den slemme udenlandske Konkurrence med de deraf følgende trykkende Forhold for Fabrikken, saa tog han dog ikke i Betænkning at erklære en lille Lock-out Tirsdagen den 19. Februar, efter at Svendene paa den ene af Fabrikkens 2 Afdelinger i Maribo, imod Hr. Direktørens Ønske, havde helligholdt Fastelavns Mandag fra Middag.

Denne Lock-out havde imidlertid den Form, at Hr. Kiehn havde meddelt Svendene, at hvis de vovede at holde fri, saa vare de at betragte som afskedigede, og vor Hovedbestyrelse var nærmest tilbøjelig til at modtage Tilbudet om Afskedigelse, og saa lade Hr. Direktør Kiehn forsøge at skaffe sig anden Arbejdskraft.

Som sædvanlig kom imidlertid Hr. Kiehn snart til Fornuft og indsaa, at det er slet ikke saa morsomt at være Fabrikant, uden samtidig at have det fornødne Antal Smede og Maskinarbejdere.

Han rejste nu til København, hvor han opholdt sig paa Selskabets herværende Kontor; men nu gjaldt det jo om at faa fat paa Forbundets Hovedbestyrelse. Hr. Kiehn vilde naturligvis ikke gerne have, at det skulde faa Udseende af, at han maatte krybe til Korset, og han valgte derfor den Fremgangsmaade gentagne Gange at telegrafere eller telefonere til Maribo, og der lade vor Afdelings-Formand vide, at Hr. Kiehn var villig til at forhandle, og var at træffe der og der og til det og det Klokkeslet. Vi fandt naturligvis ingen Anledning til at forstyrre Hr. Kiehn i hans ophøjede

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, for hvilken Vedk. har betalt
4165	Jens Mikkelsen Johansen	Foldby, Aarhus	14/3 66	Hinnerup	1/11 98	Aarhus	19/10 00
10786	N. P. Axelsen	Jaungyde	23/9 80	Aarhus	6/6 00	—	7/9 00
2582	Henrik P. Voigt	Aarhus	12/3 77	Aalborg	30/4 00	Aalborg	31/8 00
6848	Chr. Valdemar Sørensen	Aalborg	7/10 78	—	23/11 00	—	23/11 00
10693	Johan Toft Jensen	Vrensted, Løkken	28/7 73	—	4/10 98	—	14/4 00
12480	Ernst Martin Jennerjahn	Svendstrup, Aalborg	16/4 80	—	17/6 00	—	17/11 00
13289	O. Male	Aarhus	13/3 80	Nykøbing F.	22/10 99	—	27/10 00
13468	Jens Peter Jensen	Ulsted	16/12 77	Aalborg	25/6 00	—	17/8 00
13493	Jens Martinus Christiansen	Øster-Ørbæk	20/7 77	—	4/3 00	—	22/9 00
2823	Ole Hansen	Varde	28/8 78	Esbjerg	9/1 00	Esbjerg	20/1 00
3903	N. P. Christensen Bjerregaard	Nyk. Mors	29/4 58	Svendborg	1/1 94	—	19/10 00
13322	Jesper Johannes Jespersen	Bagterp pr. Hjørring	30/1 77	N. Sundby	20/5 99	N. Sundby	14/12 00
14199	S. P. Sørensen	Hune, Jetsmark Sogn	23/1 77	—	13/9 00	—	21/12 00
3793	L. Chr. Lauersen	Linden	20/11 68	Silkeborg	4/5 00	Roskilde	29/12 00
4046	H. P. Hansen.	Gjershøj Sogn	27/8 81	Roskilde	11/1 00	—	16/2 01
6219	H. A. P. Rasmussen	Middelfart	22/6 79	Middelfart	9/10 97	Odense	23/11 00
10630	Adolf Johansen	Peirup. Faaborg	10/10 70	Odense	18/6 98	—	28/12 00
14068	Johannes Nielsen	Løsning pr. Horsens	1/6 82	Horsens	8/7 00	—	28/12 00
3834	M. Johansen	Agersø	30/1 70	Slagelse	27/9 72	Slagelse	26/1 01
12234	Carl Sørensen	Københavvn	27/2 81	—	2/11 99	—	1/11 00
10046	Hans Jørgen Hansen	Svendborg	13/11 77	Svendborg	7/5 00	Svendborg	28/12 00
11717	Niels Chr. Jakobsen	Ykast	7/12 65	Vejle	19/1 99	Vejle	1/10 00
13318	Lars P. Pedersen	Fjerretslev, Kollerup Sogn	29/8 72	N. Sundby	8/5 99	Præstø	28/12 00
1477	Valdemar Mathias True	København	7/9 76	Kbhv. Afd. 3	23/12 99	Kbhv. Afd. 3	4/11 00
1650	Frits L. Petersen	Frederiksværk	7/6 57	— 4	15/8 91	— 4	11/8 00
1723	Joh. Fred. Leidecher	Roskilde	13/7 55	—	28/10 98	—	1/11 00
1758	Frederik Chr. Hansen	Tølløse	9/10 55	—	15/4 99	—	1/7 00
14349	Frits Otto Robert Mølholm	København	27/7 58	—	9/3 00	—	16/6 00
928	C. F. Juel	—	26/11 75	— 1	9/10 97	— 1	14/9 00
1327	O. Mortensen Bruun	—	13/10 74	-	31/8 95	—	19/1 00
4383	Oluf Jespersen	Nyborg	2/10 74	Fredericia	9/2 96	—	15/12 00
4576	A. Neuschwang	Svendborg	27/3 80	Aarhus	6/7 00	—	9/11 00
6060	Edv. Wilhelm Eskildsen	København	11/6 76	Kbhv. Afd. 3	15/10 98	—	15/12 00
7632	H. P. Hansen	Vester Aaby	30/7 57	Aarhus	21/9 00	—	29/12 00
8209	Vald. Emil J. Hinsch	Amager	6/5 80	Kbhv. Afd. 1	14/11 99	—	29/12 00
11075	Otto Carl Martin Larsen	København	4/9 77	—	30/7 98	—	15/12 00
12683	Hans Fred. Kaas	Brøndby Øster	7/3 55	—	15/4 99	—	29/12 00
12685	H. P. Nielsen	Kirkesyv	15/11 58	—	15/4 99	—	29/12 00
12752	Laur. Chr. Petersen	Aarhus	2/5 67	—	29/4 99	—	7/12 00
13000	Viggo Løvgren Petersen	Kværkeby Bjerg	23/6 75	—	13/10 99	—	29/12 00
13534	H. Nielsen	Kastrup, Vordingborg	7/3 57	—	4/11 99	—	30/11 00
13851	Hans M. Rasmussen.	Skuldelev	16/5 80	—	6/6 00	—	30/11 00
13932	Laurits Bentzen	København	17/4 73	—	27/7 00	—	22/12 00

Ro, og der var da ikke andet for ham at gøre end at sende et Bud hen paa Forbundets Hovedkontor og lade meddele, at Hr. Kiehn meget ønskede en Forhandling med Forbundets Formand.

Saa megen Elskværdighed kunde vi naturligvis ikke staa for, og en Sammenkomst fandt derefter Sted, hvor Hr. Kiehn indrømmede, at der ikke fra vore Medlemmers Side var begaaet noget, der kunde stemples som Brud paa nævnte Fabriks Orden, og Forbundets Formand erklærede sig derefter villig til at udvirke, at de afskedigede Smede og Maskinarbejdere genoptog det afbrudte Arbejde.

Vi formener, at det var ønskeligt, for saa vidt som det er rigtigt, hvad Hr. Kiehn fortæller, at „Vulkan" arbejder under store Vanskeligheder, — om man da undlod at foretage saadanne Experimenter, der efter Hr. Kiehns egen Udtalelse kostede Fabrikken 5 à 600 Kr. pr. Dag.

Hvis ikke det var sket, havde Hr. Kiehn ikke behøvet at opsige den gældende Overenskomst, han kunde da ganske roligt have lagt den Øre paa Minimallønnen, der var Forudsætningen for at den kunde gælde fremdeles, os saa have arbejdet roligt videre.

Men Arbejdsgivernes Veje (specielt Hr. Kiehns) ere uransalige.

* * *

Københavns Afdeling I.

Strejken paa „Hamlet" afsluttet.

Efter at der i den sidste Tid er ført nogle For-

handlinger mellem Direktionen for „Hamlet“ og Bestyrelsen for Københavns Afdeling 1. afsluttedes Strejken, og Arbejdet genoptoges Tirsdag den 12. Marts.

Samtlige Strejkende genantoges, og den af Arbejderne tilbudte Priskurant godkendtes med en mindre Ændring.

Advarsel til Medlemmerne

Fra „Deutsche Metallarbeiter Verband“ er vi anmodede om at hindre Tilgang af Smede og Maskinarbejdere til Fabrikken „Vulkan“ i Bremen, formedelst et Forsøg fra en der nyansat dansk Mester, Nielsen, paa at dupere de derværende Arbejdere med, at dersom de ikke vilde, som han befalede, kunde de alle skruppe af, *for han behøvede kun at skrive til Danmark, saa kunde han faa Folk nok.* At vedkommende Mester Nielsen, (som for øvrigt er kendt, dels fra Burmeister, Strandmøllen og „Vølund“, hvor han har været Værkfører korte Tidsrum) ved denne Lejlighed har udvist et mangelfuldt Kendskab til de danske Smede og Maskinarbejdere er næsten overflødigt at tilføje, idet vi ved, at naar saadanne Forhold er vore Medlemmer bekendt, lader de sig ikke friste af lokkende Avertissementer, Breve o. l.

Manuduktion til Gas- og Vandmester-Examen.

Opmaaling og Beregning giver *G. Lehnert*, Nyvej 2 A.

Opmærksomheden henledes endvidere paa den af Hr. G. Lehnert udgivne ny og meget forbedrede Udgave af **Tabel og Vejleder** i Blikkenslager-, Skifferdækker-, Gas- og Vandledningsfaget. — For de af vore Medlemmer der beskæftiges ved Gas- og Vandledningsarbejde, samt Indstallering af Vandklosetter indeholder denne Vejledning en Række af baade nyttige og nødvendige Oplysninger, som er ordnet paa en praktisk og let overskuelig Maade. Vi kunne derfor paa det bedste anbefale vore Medlemmer at anskaffe sig et Exemplar af samme.

Bekendtgørelse
angaaende
Rejse- og Understøttelseskassen.

Det meddeles herved Afdelingerne, at Hovedbestyrelsen i Henhold til Rejse- og Understøttelseskassens Love § 12, andet Stykke, har besluttet at reducere den paa Kongressen i 1899 vedtagne 2 Kr.s Udbetaling fra førstkommende 1ste April, paa følgende Maade:

Medlemmer med 4 Aars uafbrudt Medlemsret i Forbundet udbetales efter 1ste April 1 Kr. 50 Øre pr. Dag de første 35 Dage i Løbet af et Kalenderaar, og Medlemmer med 8 Aars Medlemsret udbetales 2 Kr. pr. Dag de første 35 Dage af et Kalenderaar.

Iøvrigt er Understøttelsen den sædvanlige lovmæssige 1 Kr. pr. Dag.

Vi undlade ikke samtidig at bringe i vore Medlemmers Erindring Ordlyden af den Vedtagelse paa vor sidste ordinære Kongres, i Henhold til hvilken ovenstaaende Reduktion i Understøttelsen er foretagen. Den lyder saaledes:

„For Medlemmer med 3 Aars uafbrudt Medlemsret i Forbundet er Understøttelsen dog 2 Kr. pr. Dag i de første 35 Dage og derefter 1 Kr. pr. Dag i de næste 35 Dage. Denne Forhøjelse kan dog ved en Hovedbestyrelsesbeslutning helt eller delvis bortfalde, naar Kassens Beholdning er gaaet ned til 10,000 Kr.

Viser det sig, at Kassen heller ikke kan bære den ordinære Understøttelse af 1 Kr. pr. Dag i 70 Dage for alle understøttelsesberettigede Medlemmer, tages det manglende af Strejkefonden“.

Saavidt det paa nærværende Tidspunkt kan ses af de indkomne Regnskaber for Februar Maaned. var der allerede den 1ste Marts et Underskud i Rejse- og Understøttelseskassen paa ca. 5,000 Kr., som saaledes maa tages af Strejkefonden.

Naar Hovedbestyrelsen ikke tidligere har villet gøre Brug af sin Ret til at nedsætte Understøttelsen, saa er Grunden hertil den, at vi ikke midt i Vintrens Hjerte vilde gaa med til at beskære de arbejdsløse Medlemmer for noget af den Hjælp, som Organisationen var i Stand til at yde dem under den for Haanden værende ekstraordinære store Arbejdsløshed.

Der er ingen Tvivl om, at vor Rejse- og Understøttelseskasse har afbødet det værste Stød for en stor Del af vore Medlemmer under denne Vinters haarde Nød; men nu, da Foraaret stunder til, have vi Grund til at tro, at Forholdene ville bedre sig noget, og vi have derfor ment, ikke længere at kunne forsvare ikke at gøre Brug af Retten til at forsøge paa at regulere Understøttelsen.

Hvad Hovedbestyrelsen her har foretaget, maa nemlig ses som et første Forsøg paa en Regulering af Understøttelsen som Helhed, idet vi agte at fremsætte yderligere Forslag i saa Henseende til den førstkommende Kongres.

Hovedbestyrelsen.

Tak!

Vi har modtaget følgende:

For den mig af Vejle Afdeling ydede værdifulde Gave, som Erkendtlighed for det ringe Arbejde, jeg har haft den Glæde at udføre i Foreningens Tjeneste som Regnskabsfører og Kasserer, beder jeg samtlige Givere modtage min bedste Tak.

Ligeledes finder jeg Anledning til at takke Hovedbestyrelsen for den smukt motiverede Tak, som sendtes mig ved Skrivelse af 18. Februar.

Vejle, den 10. Marts 1901

J. Vogelsang.

Slettede Medlemmer genoptagne

(Udstreges af Protokollen).

8463 Th. Nielsen Størling.
7247 F. J. Knudsen.
12874 V. Knepell.
8589 O. Borjesson.
13613 M. Aagesen.
5989 M. Seitzberg.
743 C. Thoby.
14705 Chr. Larsen.
12467 N. M. Ørnskov-Nielsen.
13996 N. Bäre.
13228 Chr. Kjærsgaard.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

11034 G. Ahlstrøm, Købh. 1. 14987 H. P. Hansen, Aarhus. 2613 N. Nielsen, Aarhus. 5447 R. C. Andersen, Esbjerg. 13533 S. Holm Vejle.

Nr. 12760 V. C. Jensen har atter **fundet** sin Bog.

Fejltagelser.

Ved beklagelige Fejltagelser fra vedkommende Tillidsmænds Side ere følgende Medlemmer optagne blandt slettede Medlemmer:

12467 N. M. Ørnskov-Nielsen.
14705 Chr. Larsen.
7247 F. J. Knudsen.

Idet vi herved retter Fejlen, beder vi de paagældende Medlemmer undskylde.

Medlem Nr. **13809 Vilh. Jensen** bedes opgive sin Adresse til Anvisningskontoret i København.

O. Smith.

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Frederiksgade 42, 1.
Aalborg, J. Christensen, Urbangade 15, 1. $12^1/_4$-1. $6^1/_2$-$7^1/_2$.

Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36.

Fredericia, Smed C. M. Jensen, Bjergegade 66. Udbt. til Rejs. 6—7 Aften.
Frederikshavn, L. Jensen, Søndergade, Adr. Tømrer Pahl $12^1/_2$-$1^1/_4$, $6^1/_2$-$7^1/_2$.

Holstebro. C. Madsen, Sønderland. 6—8.
Hadsund Mariager, Smed Aug. Olsen, Cimbria pr. Mariager.
Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen. $7^1/_2$—$8^1/_2$. $11^1/_2$—$1^1/_2$. 5—7.
Hillerød, Th. Hansen Svendestiftelsen, Langevej. 12-$12^1/_2$. 7—8 Aften.
Hjørring, Smed Adreas Jensen, Kolsmissigade 16,^{2}. 6—8, Søndag 12—2.
Holbæk, Langhoff Petersen, Smedelundsgade 40, 2. $6^1/_2$-8.
Horsens, H. Røpke, Haumannsgade 2, St.
Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvei.

Kallundborg, Smed C. Andersen, Præsteg. 156. $12^1/_4$—$12^3/_4$, 6—7.
Kolding, M. Sørensen, Seestvej 20 B. $12^1/_4$—$1^1/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
København, Larsleistræde 1, Stuen. 9—11.

Maribo, V. Christensen, Kirkestræde 212. 6—7.
Middelfart, O. Petersen, Teglværksgade 13 b. d. $12^1/_4$-$12^3/_4$ $6^1/_2$—$7^1/_2$.

Nakskov, Sofus Fryd Tilegade 258. 1--$1^1/_2$, 6—8.
Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkerstiftelsen. 6—7.
Nørresundby, L. Jensen, Bondrursgade 8. $6^1/_2$—$7^1/_2$ Aften.
Nykjøbing, Mors, Ferd. Nielsen, Fiavej 17, 1. 7—8.
— Falster, M. Frandsen, Kraghavevej. 6—7, Søndag 10—12.
— Sjælland, L. P. Larsen, 6—7.
Nyborg, H. L. Christiansen, Vestre Boulevard 18. $12^1/_2$—1, $6^1/_2$—$7^1/_2$.

Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. $12^1/_4$—1. Udbt. til Reis. $6^1/_2$—$7^1/_2$.

Præstø, J. A. Sørensen, Adelgade. 6—7.

Randers, H. Jensen, 12—1, 6—7, Skousgade 1.
Ribe, J. Poulsen, Præstegade 390. 6—7.
Roskilde, J. Andersen, Bondetinget 20. $6^1/_2$-$7^1/_2$. Sønd. 9-10
Rønne, H. F. Jørgensen, Vinkelvei 27.

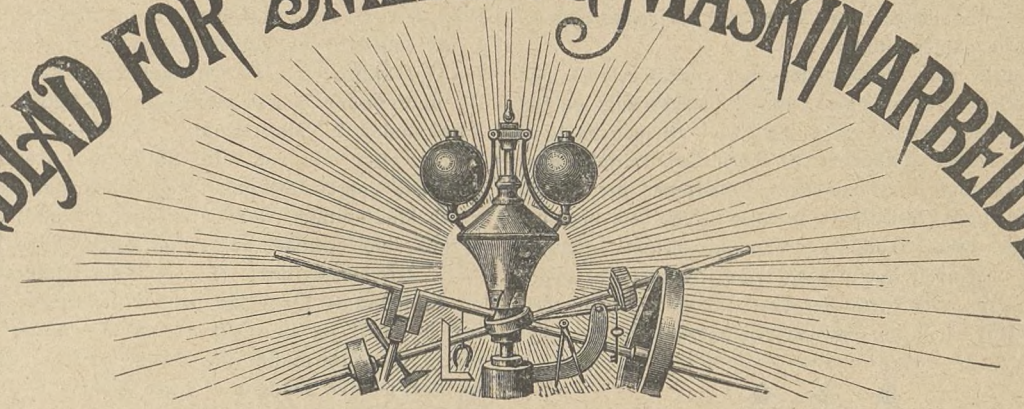
Skive, Laurits P. Christiansen, Nordbanevej.
Slagelse, Ant. Rasmussen, St. Pedersg. 1, 6—$7^1/_2$.
Sorø, J. Hansen, Baggaden 67. Udbt. 6—8 Aften.
Stege, Chr. Eriksen, Raadhusstræde. 12—1, 6—8.
Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhildsvej 3. 12—1, 6—7.

Thisted, C. Dysted, Nørregade.

Varde, H. P. Hansen, Søndergade. 6—7.
Veile, J. Vogelsang, Vesterbrogade 1, Stuen. 12—$12^3/_4$, 6—$7^1/_2$. Søndag 11—12.
Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46. 6—8.
Vordingborg, A. P. Petersen, Adresse Smedem. Nissen, træffes fra 12—1 Middag.

Redigeret af *J. A. Hansen.*
Trykt i A.-S. "Phønix", Lützhöft-Petersen, Niels Juelsg. 6, Kbhvn. K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund

Nr. 6 | Marts 1901 | 13. Aargang

Forhandlingerne med Arbejdsgiverne.

Ingen Overenskomster.

I Fagbladet for Februar Maaned skrev vi, at Arbejdsgiverne indenfor Jernindustrien havde nedsat et Udvalg („Velfærdskomité"), der efter alt at dømme havde den Opgave at virke opstrammende paa saadanne Elementer, som mulig ellers kunde blive stemt for nogen Imødekommenhed overfor Arbejderne i Løbet af Forhandlingerne. Begivenhederne har fuldt ud givet os Ret i dette vort Synspunkt. Et saadant Experiment, som det vi foretog i Fjor med Vedtagelsen af Martsoverenskomsten, lader sig aabenbart ikke foretage en Gang til. Dertil synes Lysten til at modsætte sig ethvert Krav om højere Løn endnu at sidde Arbejdsgiverne for meget i Blodet.

Ja det er egentlig ikke nok med at man modsætter sig ethvert Krav om højere Løn. Provinsfabrikanterne truer os ganske aabenlyst med Lønreduktioner, og i København staar f. Ex. Direktør Caroc for Smidt, Mügind & Hyttemeyer og udslynger en Række af Beskyldninger, paa Aktieselskabets Generalforsamling, mod Arbejderne, uden at kunne bevise noget som helst.

Hvis der er noget i alle disse Beskyldninger imod Arbejderne for, „at de gensidig forbyder hinanden at arbejde saa meget som deres Evner tillader det", saa var der sikkert større Grund til at tale direkte med Arbejderne om denne Sag, end at staa og lade sig beundre af en Flok Aktionærer, der heller ingen Forstand har paa Sagen, for bagefter at faa den refereret i hele Landets Højrepresse. — Det er forresten ganske mærkeligt, at det netop er hos „Smidt og Mygind" at der ikke „bestilles nok"; der er jo dog ellers saadan nogenlunde en Formand for hver Kvadratalen Værksted.

— — Men det var ikke herom vi vilde skrive. Beklageligt er det kun, at den Art Skryderier for Tiden synes at være fint Papir overalt i Overklassen.

Arbejdsgiverne vil altsaa ikke alene ikke gaa med til nogen Lønforhøjelse, men man vil ovenikøbet, naar det maatte passe, foretage Lønreduktioner. — Det er da et Held, at vi faar Lov at være med, for saa kommer det dog vist ikke til at gaa saa let med denne „Reduktion".

Det kan naturligvis ikke benægtes, som Arbejdsgiverne nu stadig henviser til, at Arbejdsforholdene er daarlige for Tiden; men Arbejdsforholdene ere jo først og fremmest daarlige paa den Maade, at der kun er lidt at bestille; dette føler vi i første Linie paa Udbetalingen af Understøttelse. Men dette behøver paa ingen Maade absolut at medføre en Forringelse i Fabrikanternes Evne ttl at betale en ordentlig Løn; thi Betalingen for selve Produkterne, det færdige Arbejde, er ikke sat ned. Der findes uæpve noget Tidspunkt hvor Varerpriserne i Almindelighed har været højere end de netop er nu. Tilbage bliver da kun den saa meget udskregne „udenlandske Konkurrence" og den er vi jo gammel kendt med. Den har nemtig altid været til Stede, naar vi skulde forhandle med Fabrikantforeningerne i Jernindustrien, og det vil den sikkert aedblive at være. Fabrikantforeningerne har forøvrigt med alle Deres Lock-outer og med deres Kamppolitik overfor os gjort hvad de har formaaet, for at skaffe Udlandet Indgang paa vort hjemlige Marked. Sammenligner man de Lønninger, som der sædvanligvis betales faglærte Smede- og Maskinarbejdere, særlig i Provinserne hvor Arbejdsgiverne er allermest stejle, saa maa vi paa det bestemteste paastaa, at kan Fabrikanterne her ikke konkurrere med Udlandet, saa ligger Grunden ialtfald ikke i at de betaler for høj Løn; thi man maa helt ned til Sydtyskland, Østerig og Italien for at finde saa lave Lønninger for faglærte Folk som dem der her betales.

Fabrikanternes Stilling under de nylig stedfundne Forhandlinger ligner iøvrigt forbausende hvad de tidligere har præsteret; de plejer nemlig altid — og det har de ogsaa gjort denne Gang — forinden de gaar til en Forhandling — først at vedtage, at de ikke kan give efter paa nogetsomhelst Punkt. Naar vi saa kommer til Møde, saa sidder de — lig en Flok Høns, der er fløjet til Vejrs naar Ræven kommer — paa

deres vedtagne Standpunkter og meddeler blot, at vi maa endelig ikke vente eller forlange, at de skal komme os i Møde, for det er dem ganske umuligt.

Nu vel, vore Medlemmer maa være belavet paa at leve uden Overenskomster i den kommende Tid, og kan det ikke blive andet, saa tage vi det med. Vi maa da se at gennemføre ordnede Tilstande ad anden Vej, ialtfald hvor dette lader sig gøre, og er der nogle Fabrikanter, der for enhver Pris vil have Spektakler, saa tales vi ved, om hvad der er at gøre ved dem. Tiderne ere daarlige, men det er dyrere at leve end nogensinde, og vi kan derfor ikke taale, at nogen rører ved vore Indtægter eller søger at gøre dem mindre. Vi maa og skal endnu en Tid gaa den anden Vej.

Vor Arbejdsløn set i Belysning af vor Statistik.

I.

For anden Gang foreligger der nu fra vor Side en detailleret Statistik over Lønforholdene i Smede- og Maskinfaget, omfattende hele Landet og alle Arter af Virksomheder indenfor vort Fag. Det første Forsøg af denne Art blev gjort i Efteraaret 1898, og Resultatet af Undersøgelserne udsendtes til Afdelingerne sammen med Beretningen til Kongressen i 1899.

Der blev vel ligeledes til Kongressen i 1897 udarbejdet en saakaldet statistisk Oversigt, men de Opgivelser, som denne var bygget paa, vare kun foretagne efter et Skøn og led som Følge heraf af ret følelige Mangler.

Det er en Selvfølge, at den nu foreliggende Statistik, der omfatter, foruden Lønforholdene, Oversigt over Arbejdsløsheden og Lærlingeforholdene, vil blive samlet i et fælles Bind og udsendt i et saadant Antal til Afdelingerne og Klubberne, at ethvert Medlem, der interesserer sig derfor kan faa Lejlighed til at studere disse Resultater, der alle ere af den allerstørste Betydning for Arbejdsforholdene i vort Fag; men foreløbig maa vi indskrænke os til at skrive lidt om de Afsnit, som har den største aktuelle Interesse.

Første Afsnit giver Oplysning om Virkningen af den i Foraaret 1900 gennemførte Mimimalløn. Som Følge heraf omhandler disse Tabeller kun den Del af vore Medlemmer, som arbejder paa Fabrikker under Fabrikantforeningerne. Materialet til Tabellerne er indsamlet dels i Maj, dels i November Maaned. I Begyndelsen af Maj udsendtes til Klubformændene Lønningslister, hvorpaa skulde angives hvert Medlems Alder og Timeløn. I November udsendtes som bekendt Lønskemaer til Udfyldning af *alle* vore Medlemmer, men af disse Skemaer er her kun benyttet dem, der vedrører Medlemmer, som paa dette Tidspunkt arbejdede hos Fabrikantforeningernes Medlemmer.

En Forbindelse mellem Lønskemaerne for November og Lønningslisterne for før 1ste April er tilvejebragt paa den Maade, at hvert enkelt Medlem er identificeret paa de to Tidspunkter, saaledes at man nøjagtig kan sige, hvad Lønstigningen har beløbet sig til for hvert enkelt Medlem, for saa vidt han arbejdede paa samme Sted i April og i Oktober. Dem, der har skiftet Plads i Mellemtiden, er det naturligvis langt vanskeligere at faa Oplysning om. Det er saaledes ikke let at sige, om de Medlemmer, der er afskediget fra Fabrikantforeningens Værksteder i Tidsrummet 1. April—1. November, har vundet eller tabt ved Mim mallønnens Gennemførelse — men saa meget fremgaar med Sikkerhed af Tabellerne, at de Medlemmer, der er antaget i Stedet for de afskedigede, har opnaaet de samme eller bedre Betingelser.

Hovedresultatet af den hele Undersøgelse giver en fuldstændig Oversigt over Fordelingen paa Timeløn før 1. April og den tilsvarende Fordeling i November, altsaa da Mimimallønnen havde været i Kraft $^1/_2$ Aar og derfor maa antages at have faaet Tid til at vise sine fulde Virkninger. 1ste Tabel er indrettet saaledes, at den viser Fordelingen paa Timeløn særskilt for alle dem, der ikke har skiftet Plads i Tidsrummet April—November, og særskilt for dem, der er afskediget eller antaget i dette Tidsrum. Endelig indeholder denne Del en Oversigt over den samlede Arbejdsstyrke i April og November og sammentrængt ser dette Forhold saaledes ud:

Fordeling paa Timeløn.

København.

	April		November	
Under 32 Øre	33	4 pCt.	11	1 pCt.
32 —	58	7 —	70	9 —
33—34 —	157	19 —	102	13 —
35 —	218	27 —	219	28 —
36—39 —	188	23 —	204	26 —
40—44 —	109	13 —	119	15 —
45 — o. derov. .	59	7 —	63	8 —
Ialt....	822	100 pCt.	788	100 pCt.

Provinserne.

	April		November	
Under 32 Øre	330	30 pCt.	23	2 pCt.
32 —	260	24 —	450	48 —
33—34 —	281	26 —	241	26 —
35 —	125	12 —	134	14 —
36—39 —	63	6 —	63	7 —
40—44 —	28	2 —	30	3 —
45 — o. derov. .	3	—	3	—
Ialt...	1090	100 pCt.	944	100 pCt.

Hele Landet.

	April		November	
Under 32 Øre	363	19 pCt.	34	2 pCt.
32 —	318	17 —	520	30 —
33—34 —	438	23 —	343	20 —
35 —	343	18 —	353	20 —
36—39 —	251	13 —	267	15 —
40—44 —	137	7 —	149	9 —
45 — o. derov. .	62	3 —	66	4 —
Ialt..	1912	100 pCt.	1732	100 pCt.

Som man vil se, er der navnlig for Provinsens Vedkommende sket en ikke ubetydelig Forskydning

opad. Et kort Udtryk for denne Bevægelse faar man, naar man tager den gennemsnitlige Timeløn paa de to omtalte Tidspunkter.

	April	November
København	36,4	36,9
Købstæderne	32,5	33,3
Hele Landet	34,2	34,9

Den gennemsnitlige Forhøjelse i Timelønnen er altsaa: København 0,5 Øre i Provinserne 0,8 og i heleLandet 0,7 Øre.

Her kan man nu stille det Spørgsmaal, om denne Lønfremgang udelukkende skyldes Mimimallønnens Gennemførelse, eller om den tildels blot er et Udslag af den Bevægelse, der i det hele taget har været i Retning af højere Løn i de senere Aar og som hænger sammen med den kolossale Prisstigning paa næsten alle Livsfornødenheder. Et Bidrag til Belysning af dette Spørgsmaal kan man faa ved at sammenholde den gennemsnitlige Timeløn i April og November 1900 med Timelønnen i Novbr. 1898. Man finder da følgende Tal:

København.

November 1898 ..... 33,9 }
April 1900 ..... 36,4 } + 2,5 Øre i 1½ Aar.
November 1900 ..... 36,9 + 0,5 Øre i ½ Aar.

Provinserne.

November 1898 ..... 31,2 }
April 1900 ..... 32,5 } + 1,3 Øre i 1½ Aar.
November 1900 ..... 33,3 + 0,8 Øre i ½ Aar.

Efter disse Tal synes Mimimallønnens Indvirkning paa Gennemsnitslønnen i København ikke at kunne spores. Efter en Stigning paa 2,4 Øre i Løbet af Tidsrummet Novbr. 1898 til April 1900, vilde det ikke være uberettiget at vente en Fremgang i Tiden fra April til Novbr. 1900 paa c. ¾ Øre, selv om Mimimallønnen slet ikke var blevet gennemført for Københavns Vedkommende. Faktisk har Stigningen endda kun været ½ Øre — altsaa snarest mindre end man skulde vente. Anderledes stiller Sagen sig, naar vi ser paa Provinserne. Her var Stigningen fra Novbr. 1898 til Novbr. 1900 kun 1,3 Øre, og man kunde derfor næppe vente en Stigning af mere end c. 0,4 Øre i det paafølgende Halvaar. I Virkeligheden var Stigningen dobbelt saa stor, nemlig 0 8 Øre, og der er ingen Tvivl om, at dette Resultat i det væsentlige skyldes Mimimallønnens Gennemførelse. — Hele dette Spørgsmaal om, hvor stor en Del af Lønforhøjelsen der skyldes Mimimallønnens Gennemførelse kommer vi forresten senere tilbage til.

Denne Del af Statistiken giver Oplysning om ialt 1912 Medlemmer i April, men 1732 i November. Denne Forskel af 180 hidrører sikkert hovedsagelig fra den store Arbejdsløshed i Novbr. Men der er dog ogsaa en anden Aarsag, nemlig den, at Materialet for Novbr. for flere Fabrikkers Vedkommende ikke er saa fuldstændigt som i April. Dette ligger i den før omtalte Maade, hvorpaa Materialet indsamledes. I første Tilfælde var det overladt Klubformændene selv at udfylde Lønlisterne, i sidste Tilfælde skulde hvert enkelt Medlem selv udfylde sit Lønskema — og det er klart, at det paa denne Maade lettere sker, at nogle Medlemmer ikke kommer med paa Statistikken. Denne Forskel er langt mere udpræget i Provinserne, hvor Nedgangen er 146 (1090 ÷ 944), end i København, hvor den kun er 34 (822 ÷ 788).

Vi har set, at Hovedresultatet var en Lønopgang saavel i København som i Provinserne. At en saadan Opgang maatte finde Sted for alle de Medlemmers Vedkommende, som blev i samme Plads hele dette Halvaar fra April til Novbr., er indlysende; thi allerede Statistiken fra 1898 viste, at jo længere et Medlem forblev i samme Plads, jo større blev hans Timeløn.

En særlig Tabel giver nærmere Oplysning om hele dette Forhold, men tilbage bliver de, som er afskediget eller antaget efter 1ste April. Uddrag af Oplysningerne vedrørende dette Forhold ser saaledes ud:

København.

	Afskedigede		Antagne	
Under 32 Øre.....	15	5 pCt.	7	3 pCt.
32 —	27	10 —	37	15 —
33—34 —	67	24 —	31	13 —
35 —	75	28 —	91	37 —
36—39 —	50	18 —	45	19 —
40—44 —	31	11 —	28	12 —
45 — o. derov.	11	4 —	3	1 —
Ialt...	276	100 pCt.	242	100 pCt.

Provinserne.

	Afskedigede		Antagne	
Under 32 Øre.....	106	29 pCt.	8	4 pCt.
32 —	112	30 —	154	68 —
33—34 —	103	28 —	49	22 —
35 —	28	7 —	8	4 —
36—39 —	15	4 —	3	1 —
40—44 —	6	2 —	3	1 —
45 — o. derov.	2	—	1	—
Ialt...	372	100 pCt.	226	100 pCt.

For Københavns Vedkommende er denne Fordeling vistnok saa gunstig, som man overhovedet kunde vente. Alle Lønklasser paa 35 Øre og derover viser en Stigning med Undtagelse for de allerbedst lønnede paa 45 Øre og derover. (Fortsættes.)

„Hjælpekassen".

Tillad mig Plads i Fagbladet for Nedenstaaende:

Medlem 641 Grøndahl skriver i Fagbladet for Marts, at Repræsentantskabet paa sit sidste Møde vedtog, at Hovedbestyrelsen til den kommende Kongres, skulde udarbejde et Udkast til Love for en Hjælpekasse indenfor Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund, dette er rigtigt.

Men naar Grøndahl endvidere skriver, at han forstod at Stemningen derfor var stor, saa erkender jeg ikke dette. Ganske vist blev Resolutionen vedtaget med Majoritet (18 Stemmer mod 10) men nogen stor Stemning mærkede jeg ikke, jo maaske fra Repræsentanten fra Afdeling 1 og Vald. Olsen. Derimod blev Forslaget, foruden af min Ringhed og Repræsentanten fra Svendborg (Referatet nævner kun os to) bekæmpet af flere Repræsentanter, hvis Navn har en god Klang indenfor Forbundet.

Jeg udtalte paa Mødet, at dette Forslag var det ubetimeligste jeg har set; ubetimeligt fordi der aldeles ingen Trang var dertil, idet vi i enhver By har et saadant Utal a fSygekasser, at de ere nærved at konkurrere hinanden til Døde, desuden hvem skal kontrollere?

Har man en Smule Kendskab til Sygekasserne, saa ved man, at uden en stræng gennemført Kontrol, kan ingen Sygekasse bestaa; vore Tillidsmænd ere saa overbebyrdede med Arbejde, at deres Fritid er fuldt optaget, saa skal man søge lønnet Hjælp. Ja! Grøndahl har Ret, der bliver Arbejde, for en hel Stab, og hvor skal Pengene komme fra? de 2 Øre pr. Mærke, som bliver refunderet af Hovedkassen, kan ikke klare Administrationsudgifterne. Vi skal altsaa forhøje Kontingentet; naar det saa endda var til at fremhjælpe de bestaaende Kasser Strejke- og Understøttelseskassen, men nej, de skal bruges til Oprettelse af nye Kasser (Syge- og Begravelseskasser). Naar vi nu har en Kasse, nemlig Rejse- og Understøttelseskassen, som ikke kan klare sig, saa kalder jeg det ubetimeligt at oprette 2 Hjælpekasser til. Nej, lad os lægge Hovedvægten der, hvor vi engang har bestemt at den skal lægges, nemlig paa Understøttelseskassen og Strejkekassen, saaledes, at vi med nogenlunde Tryghed kan tage mod de Kampe, som det ser ud til, at vi skal have hver Gang vi forlanger en Smule Forhøjelse af vor Løn. Jeg hører ligesom min ærede Kollega Grøndahl snart til de Gamle, og er altsaa en af dem der snarest kunde faa Udbytte af en saadan Kasse.

Ikke desto mindre forbauser det mig, at det synes som om Hovedbestyrelsen lægger mindre Vægt paa, at sikre Medlemmerne saa høj en Understøttelse som mulig under Stridighederne, som maatte opkomme mellem dem og Arbejdskøberne.

Til Slutning opfordrer jeg Afdelingerne hele Landet over, at tage Forslaget om Oprettelse af en Hjælpe- og Begravelseskasse under den nøjeste Overvejelse paa de kommende Generalforsamlinger.

Nakskov i Marts 1901.

Rasmus Olsen.
Medlem af Repræsentantskabet.

* * *

Svar til D'Hrr. Grøndahl og Olsen.

I.

Saavel i forrige Fagblad som ovenfor har vi givet Ordet til et Par, som det synes, meget energiske Modstandere af den paatænkte Hjælpe- og Begravelseskasse. Af Pladshensyn har vi maatte udelade et 3die Indlæg der tildels gaar i samme Retning, fra en Kollega i Esbjerg. Vi mener, at det nu maa være paa Tiden, at der ogsaa siges et Par Ord om, hvad **vor** Mening er om denne Sag, og hvad der kan siges af godt om dette nye Princip.

Allerførst vil vi holde os til Spørgsmaalet om, hvorvidt der kan siges at være Trang iblandt vore Medlemmer til en saadan Hjælpekasse, saavel Hr. Grøndahl som Hr. Rasmus Olsen har jo paa det bestemteste protesteret herimod. Nu er det jo imidlertid en Kendsgerning, at da Sygekasseloven først i Januar 93 traadte i Kraft, indtraadte der samtidig en betydelig Forandring i hele dette Forhold. Tidligere kunde enhver forsikre sig indenfor en Sygekasse eller i flere forskellige, for saa meget man havde Lyst til, og først med Sygekasseloven blev der givet bestemte Regler for, hvor højt et Beløb pr. Dag en Arbejder havde Lov til at sikre sig indenfor en Sygekasse. Da det samtidig var saaledes, at kun faa anerkendte Sygekasser ydede det fastsatte Maximum, saa blev der i høj Grad Brug for sideordnede Hjælpekasser, som kunne yde det tilstrækkelige Supplement. Men da Sygekasserne samtidig med Statsanerkendelsen kom ind under Statskontrol med dertil hørende bestemte Regler for deres Virksomhed, saa overlodes Hjælpekasserne, dem der bestod og dem der oprettedes, fuldstændig til dem selv og de Menneskers Omsorg, der af en eller anden Grund, fandt paa at starte saadanne.

Det er da ikke til at undre sig over, at en Mængde af disse Kasser, ganske særlig i København, har spillet Fallit, efter at have virket i kortere eller længere Tid. Dette er jo en simpel Følge af, at der ikke har været Orden eller System i hele dette Forhold.

Vi skal nævne et Exempel, der er typisk for en hel Række af disse Kasser:

Paa et Værksted eller en Fabrik bliver en Snes Mand eller saa, enige om at oprette en Hjælpekasse, og ved nogen Agitation, drives den maaske op til at blive en Halvhundred-Mands-Forening. Vi forudsætter, hvad der i Reglen er Tilfældet, at disse Mennesker for største Delen er Folk i deres bedste Alder, og samtidig Folk der, hvad der jo er meget smukt, kun har det Ønske ved fælles Solidaritet at kunne modstaa Følgerne af Sygdomme. Der gaar saa nogle Aar, hvor der intet er at klage paa, fordi der endnu ikke har været nogen Sygdom af Betydning blandt Medlemmerne; men efterhaanden, naar der f. Ex. er gaaet blot en halv Snes Aar, saa begynder en Del af Medlemmerne at blive ofte syge, og dette Forhold bliver værre og være, desto længere Tid der gaar. Saa begynder Medlemmerne naturligvis at knurre over det høje Kontingent, der paalignes dem, og efterhaanden forsvinder en Del af dem, der skulde holde Kassen oven Vande ved deres Indbetalinger, og derved gaar Kassen i Stykker.

Det er klart at der, foruden det her nævnte, klæber adskillige andre Ulemper ved de nubestaaende Hjælpekasser, og disse Ulemper er, som allerede bemærket, en simpel Følge af, at hele det bestaaende Hjælpekassesystem er ganske overladt til sig selv, og ikke knyttet til nogen Institution, som har Ret eller Evne til at gribe regulerende ind.

Men der er ogsaa en anden Side af denne Sag, som ikke maa forglemmes, og denne er det uheldige i, at et meget stort Antal af vore Medlemmer, særlig af dem der rejser, ikke er Medlem af nogen Syge- eller Hjælpekasse. Under Arbejdsløshed faar disse Folk den i Love for Rejse- og Understøttelseskassen hjemlede Understøttelse, men saasnart Sygdom indtræder under Arbejdsløshed, og Vedkommende saaledes ikke er i Stand til at søge Arbejde, saa ophører Hjælpen af R.- og U.-Kassen, som oftest paa et Tidspunkt, hvor Medlemmet trænger allerhaardest til Hjælp.

Dette maa man ikke forglemme naar man drøfter Nytten af en Hjælpekasse indenfor Forbundet, thi det er af den aller største Betydning.

Men — siger saa d'Hrr. Grøndahl og Rasmus Olsen: „En saadan Kasse vil give Arbejde til en hel Stab af Funktionærer indenfor Forbundet", og „en saadan Kasse vil ikke kunne opretholdes uden en stræng gennemført Kontrol", — altsaa, man frygter Simulanter.

(Fortsættes Side 68)

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelses-dato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, for hvilken Vedk. har betalt
879	Ole Louis Barlach	København	12/4 71	Kbh. Afdl. 1	5/10 00	Kbh. Afdl. 1	9/2 01
2054	Frederich Herdt	Langselholt, Tyskland	29/9 80	— 1	23/1 01	— 1	26/1 01
2120	Vald. Gerhard Jensen	København	14/3 77	— 1	4/3 99	— 1	12/1 01
2249	Albert Jensen	—	24/4 75	— 1	29/10 00	— 1	28/12 00
5247	Aage Petersen	Gjørlev	1/5 81	— 1	29/10 00	— 1	26/1 01
5406	Lars Niels Larsen	Braaby	2/5 75	— 1	18/6 98	— 1	19/1 01
5514	Th. Rasmussen	København	7/7 75	— 1	23/4 98	— 1	28/12 00
5557	A. I. Iversen	Horsens	18/5 61	— 1	17/6 99	— 1	28/12 00
5622	M. Poulsen	Nykøbing M.	6/7 64	— 1	21/11 96	— 1	28/12 00
5672	Vilh. Nielsen	Præstø	16/2 52	— 1	25/6 98	— 1	12/1 01
7733	Vilhelm Højer	Udbyhøj	25/6 80	— 1	27/12 00	— 1	28/12 00
7977	A. E. H. Gotfredsen	København	24/5 75	— 1	8/11 00	— 1	2/11 00
8068	Herman Schlie	—	15/12 70	— 1	13/3 97	— 1	26/1 01
8298	Jørgen Olsen	Høie Taastrup	3/10 73	— 1	8/5 97	— 1	12/1 01
8350	Svend Andersen	København	3/4 70	— 1	3/7 97	— 1	16/2 01
8715	H. P. F. Madsen	Sengeløse	20/7 58	— 1	12/1 01	— 1	19/1 01
8795	R. Danielsen	København	6/6 78	— 5	5/2 98	— 1	28/12 00
8914	V. Broen	—	5/10 78	— 1	9/4 98	— 1	28/12 00
8919	Johannes Petersen	—	18/2 79	— 1	16/4 98	— 1	28/12 00
9847	Jens V. Hansen	Nakskov	20/2 75	Ringsted	16/3 00	— 1	7/12 00
11048	Frederik Alfred Gall	Leipzig	16/6 78	Kbh. Afdl. 1	13/10 00	— 1	26/1 01
11242	Alfred Hansen	København	22/12 76	— 1	11/7 96	— 1	19/1 01
11525	Chr. Pedersen	Langaa	21/3 74	Nyborg	23/7 98	— 1	28/12 00
12768	Morten Andr. Jørgensen	Dyreborg pr. Faaborg	12/8 75		1/2 01	— 1	26/1 01
12853	Robert Elof Johansen	København	6/11 79	Kbh. Afdl. 1	27/5 99	— 1	5/1 01
12909	Alexander Joh. L. Hansen	Frederiksberg	16/3 63	— 1	15/7 99	— 1	12/1 01
13269	Carl Bentzen	Holbæk	24/9 81	Holbæk	1/5 00	— 1	28/12 00
13652	Ernst Carl Olaf Jørgensen	Frederiksberg	8/5 [60	Kbh. Afdl. 1	17/2 00	— 1	2/2 01
13803	Ove Fraas	Ribe	11/11 79	— 1	3/5 00	— 1	19/1 01
13860	Joh. Martin Foersom	København	1/12 61	— 1	9/6 00	— 1	28/11 00
13872	Jørgen Hermann Sonne	—	7/3 74	— 1	19/6 00	— 1	28/12 00
7969	J. C. Hedegaard	Langaa	1/11 80	— 2	15/4 99	— 1	28/12 00
14211	Uhlik Kihlberg	København	20/8 80	— 2	6/1 00	— 1	28/12 00
14418	Konrad Thelin	Upsala	6/7 76	Stockholm	25/5 00	— 1	28/12 00
14431	Carl Cramer Claudi	Frederiksberg	23/3 81	Kbh. Afdl. 2	1/12 00	— 1	28/12 00
1710	Anton Jensen	København	21/12 73	— 4	6/4 00	— 4	31/12 00
9510	Viggo Jensen	Aarhus	22/4 64	Esbjerg	1/5 97	— 4	6/10 00
14887	Chr. Overgrd. Christensen	Aars	5/3 79	Aalborg	12/10 00	Aalborg	15/12 00
3959	Peter Sørensen	Grejs ved Vejle	27/5 65	Vejle	1/2 93	Vejle	23/2 01
10182	C. A. Smidt	Villinge, Fyen	12/3 63	Kbh. Afdl. 3	26/2 98	Kbh. Afdl. 6	29/12 00
14024	Christian Poulsen	Rested pr. Morsø	2/4 67	Viborg	21/10 99	Viborg	29/12 00
14025	Byrge Chr. Byrgesen	Aars	6/5 77	—	21/10 99	—	29/12 00
14027	C. M. O. Andersen	Sparkær pr. Viborg	6/7 79	—	4/11 99	—	29/12 00
14062	Svend Jensen	Askov, Vejen	4/1 81	Horsens	3/4 00	Esbjerg	16/2 01
10122	Aage Lillelund	Assens	3/8 78	Slagelse	5/5 98	Nakskov	23/11 00
4368	Rasmus Hansen	Søllested	15/10 68	Nakskov	25/1 96	—	2/11 00
9909	P. A. Nielsen	Saxkøbing	2/12 74	—	16/4 99	—	17/8 00
3289	Chr. N. Christensen	Kolding	7/1 76	Kolding	29/10 98	Kolding	7/1 01
4202	Hans Jørgen Andersen	Gjelsted paa Fyen	16/12 61	Næstved	1/4 99	Næstved	16/2 01
14716	Søren Nielsen	Braaby pr. Haslev	21/4 61	—	1/9 00	—	26/1 01
10483	Hans Gram	Slesvig	12/11 74	Randers	11/1 98	Slagelse	29/12 00
5117	Jørgen Johansen	Slotsbjergby pr. Slagelse	14/12 46	Slagelse	29/10 96	—	9/3 01
7799	Herman Holm	Lysgaard pr. Viborg	29/5 76	Fredericia	1/1 97	Fredericia	5/1 01
12100	Mads P. Jensen	Nørre Snede	28/3 77	Vejle	19/5 00	Vejle	19/10 00
14506	Jens Thomsen	Hirtshals	23/1 81	Skive	10/11 00	Skive	28/12 00
7012	Lars Peter Nielsen	Koldsbæk	21/1 60	Kbh. Afdl. 1	28/1 99	Odense	2/2 01
12212	Casper Christiansen	Husby	20/2 80	Middelfart	22/4 99	Middelfart	26/1 01
11535	Chr. M. Nielsen	Aarhus	22/8 69	Nyborg	1/10 98	Nyborg	23/2 01
4429	F. Chr. Jensen	Esbjerg	2/5 75	Varde	26/4 96	Varde	10/3 00
10507	N. J. Nielsen	Ribe	28/12 70	—	11/8 00	—	15/9 00
10650	Alfred E. Petersen	Odense	8/6 79	Odense	12/4 98	Odense	27/7 00

Hertil skulle vi bemærke, at vi ere klar over, at det vil give Afdelingskassererne, der i Forvejen har meget at bestille, endnu mere, men vi tror dog at kunne sige paa Forhaand, at det Arbejde, hvorom det her vil dreje sig, ikke vil blive af en saadan Natur, at det faar nogen særlig Betydning. Tanken er nemlig den, at det paalægges Medlemmerne selv at føre Beviset for deres Berettigelse til at kunne erholde Udbetaling af Hjælpekassen, enten derved, at de føre Bevis for at erholde Understøttelse af en statsanerkendt Sygekasse, og i saa Tilfælde fører jo denne Kontrol, eller at Vedkommende fremlægger Attest for at være under Lægebehandling og uarbejdsdygtig.

Og nu med Hensyn til Hovedkontorets Administration, da vil en Hjælpekasse, der administreres sideordnet med R.- og U.-Kassen ikke betyde nogen Forøgelse i Administrationen som er nævneværdig. Naturligvis vil det koste lidt til Kvitteringsbøger, ligesom der bliver nogle flere Kvitteringer for Hovedkassereren at kontrollere og indføre i Hovedbøgerne; men dette skulde vel i alt Fald ikke kunne virke afskrækkende.

Vi kommer nu til det sidste men ikke mindst væsentlige i d'Hrr. Grøndahl og Olsens Argumentation, og det er Spørgsmaalet om, hvorvidt det overhovedet er formaalstjenstligt at anvende et saa stort Beløb som 20 Øre pr. Uge pr. Medlem af vort Kontingent til en Hjælpekasse. Vi er ganske enige i, at vore Arbejdsforhold ere i høj Grad truede og urolige, og at vi, naar det skal være, kan vente et Overfald fra vore Modstanderes (Arbejdsgivernes) Side, samt at det som Følge deraf er ønskeligt for os, at have en saa stor Krigskasse som mulig. Men paa den anden Side maa vi huske paa, at ved de Lejligheder, hvor Hovedbestyrelsen har forelagt Medlemmerne Forslag om Kontingent-Forhøjelse i dette Øjemed, da har man stadig væk talt om og krævet af Hovedbestyrelsen, at man kom med Forslag om økonomiske Reformer og, som vi bemærkede i forrige Fagblad, har der jo endnu ikke været nogen Kongres, hvor man ikke har drøftet Ønskeligheden af, at knytte denne Art af Virksomhed til vort Forbund. Ser man hen til Udlandet, saa er det ligemeget om vi gaa til Sverrig, England eller Tyskland, saa har man Sygekasse Institutionen i større eller mindre Grad knyttet til Fagforeningsbevægelsen.

Det har ikke været vor Hensigt at gøre noget saadant, men det har været vor Hensigt at byde Medlemmerne et Forslag om Oprettelse af en Kasse, der, ganske uafhængig af den hele Sygekasse Institution, var i Stand til at yde Medlemmerne en Hjælp i de Tilfælde, hvor vor R.- og U.-Kasse i Følge dens Love og Virksomhed ikke yder Medlemmerne nogen Hjælp.

Det faar nu blive Medlemmernes Sag at sige deres Mening om hvorvidt de føler Trang til en saadan Institution eller ikke.

* * *

II.

I Agitationen *mod* den projekterede Hjælpe- og Begravelseskasse er fremkommen *3 Hovedanker*, som vist kan formuleres saaledes:

I. Hjælpekassen kan ikke bestaa for 15 Øre pr. Uge.

II. Det vil blive nødvendigt at antage en hel Stab af Medhjælpere („Embedsmænd") til at administrere disse Kasser og

III. Streikekassen kan ikke taale at svækkes i den Grad som foreslaaet,

Tillad mig at omtale disse tre Anker lidt nærmere.

ad I. Naar man skal beregne Kontingentets Størrelse for en Sygekasse, maa man se, hvormange Sygedage andre Sygekasser *med ligestillede Medlemmer* har aarlig pr. Medlem. Dette er ikke saa lige en Sag. De københavnske Sygekassers Sygedageantal varierer saaledes fra 3 til 14, alt efter hvilke Fag Kasserne virker mellem. Hovedbestyrelsen har derfor fundet det rimeligt at beregne Sygedagenes Antal efter hvad „Smede- og Maskinarb.-Foreningen af 1862" (den statsanerkendte Smede- og Maskinarbejder-Sygekasse i København) har haft nu i en Aarrække, gaaende ud fra, at denne Kasse var væsentlig stillet med Hensyn til Medlemmernes Alder o. l. ligesom Forbundet. I begge Institutioner er Folk af alle Aldere. Hovedbestyrelsen kom da, ved at studere denne Kasses Virksomhed i de senere Aar, til det Resultat, at der i Forbundet maatte regnes med 7 Sygedage pr. Medlem aarlig. Man opstillede da følgende Budget:

7000 Medlemmer à 15 Øre pr. Uge giver for 1 Aar.....	54,600 Kr.
7000 Medlemmer à 7 Kr. Understøttelse	49,000 —
Overskud pr. Aar...	5,600 Kr.

ad II. Det vil ikke blive nødvendigt at antage en eneste Medarbejder („Embedsmand") for at administrere Kasserne. Lad os tage Rasmus Olsens Afdeling i Nakskov. Den tæller ca. 100 Medlemmer. Faar altsaa en Udbetaling i Følge ovenanførte Beregning paa 700 Kr. aarlig, d. v. s. at da der kun skal udbetales Sygepenge èn Gang ugentlig, *vil der højst blive 3 Kvitteringer ugentlig at skrive og udbetale efter.*

Skulde dette være saa uoverkommeligt for Kassererne eller Formændene.

Naturligvis vil der saa blive en Del mere Arbejde paa Hovedkontoret med Understøttelsens Bogføring o. l., men neppe en Fjerdepart af hvad der er med Rejse- og Understøttelseskassen.

ad III. Hvad endelig den 3die Anke angaar, at Strejkekassen ikke kan taale en Kontingentnedsættelse som den foreslaaede, har den mere paa sig. Hovedbestyrelsen har været lige saa betænkelig, som Medlemmerne nu viser sig at være, men Hovedbestyrelsens Stilling til denne Side af Sagen findes udtrykt i en Skrivelse til Afdelingernes Bestyrelser, som blev udsendt umiddelbart efter Fagbladet med Lovændringer, hvori det hedder: „Dette (Kontingentnedsættelsen for Streikekassens Vedkommende) maa imidlertid ikke opfattes saaledes, at Hovedbestyrelsen mener, at vi nu har saa stor en Kassebeholdning i Strejkekassen, saa vi med Tryghed kan se Fremtidens even-

tuelle Kampe imøde. *Tværtimod.* Men naar vi desuagtet foreslaar Strejkekassens Kontingent nedsat med saa betydeligt et Beløb, er det fordi vi føle os forpligtede hertil i Følge tidligere Vedtagelser, og det maa da blive Kongressens Sag at drøfte, om en saadan Nedsættelse er forsvarlig."

Hovedbestyrelsesmedlem.

Til Redaktionen af Fagbladet.

Tillad mig gennem Fagbladet at henlede Opmærksomheden paa følgende Forhold indenfor vor Organisation, som efter min Formening trænger stærkt til en Løsning. Enhver, der følger Udviklingen i vort Fag med Opmærksomhed, i Særdeleshed paa vore større Arbejdspladser, vil have lagt Mærke til, at vore Arbejdskøbere i stedse stigende Grad ser deres Fordel ved at ansætte som Arbejdsledere (Værkførere) Medlemmer af vor Organisation. Det er disse Medlemmers Stilling indenfor Forbundet, som jeg ønsker at berøre med et Par Ord.

Naar en Kollega, der er Medlem af Organisationen, — ikke alene for sin personlige Fordels Skyld, men ogsaa paa Grund af varm Interesse, for gennem denne at højne Niveauet økonomisk og moralsk for sine Fagfæller, — af Arbejdskøberen indsættes i ovennævnte Stilling paa Grund af praktisk og theoretisk Dygtighed, vil der ofte for ham skabes Situationer, hvori Forholdet mellem ham og Forbundet efter min Mening er lidt uklart og ikke ganske retfærdigt. Som ganske naturligt vil Vedkommende helst blive staaende i sin Organisation, hvad man ikke kan undre sig over, da det i mange Tilfælde er ældre Forbundsmedlemmer, der jo have erhvervet sig en vis Anciennitet indenfor Forbundet og som ofte, trods de ændrede Forhold, hvorunder de nu virke, bevare en usvækket Interesse for Organisationens Stræben mod bedre Livsvilkaar. Jeg er overbevist om, at det i mange Tilfælde vilde være klogt og praktisk at beholde dem indenfor vore Rækker i Stedet for straks at isolere dem, da Solidaritetsfølelsen overfor tidligere Kammerater sikkert aldrig helt fornægter sig og ofte kan udøve en gavnlig Indflydelse, som man ikke kan undervurdere.

Som et Middel til at faa dette efter min Formening skæve Forhold rettet, ønskede jeg gennem disse Linier at slaa til Lyd for den Tanke at faa indført Princippet „hvilende Medlemsret" i vore Love, saaledes at Medlemmer, som f. Ex. komme i ovennævnte Stilling, kunne bevare deres Anciennitet uden altfor store Pengeofre. Noget lignende stiller Forholdet sig for Medlemmer, der under Arbejdsløshed, Lock-out o. lign. tager Plads som Søfyrbøder, eller ganske midlertidig maaske griber Arbejdsmandens Skovl og Spade. Trods den ringe Fortjeneste forlanges der jo Kontingent af dem til 2 Organisationer, hvad man ofte havde Lejlighed til at konstatere under Lock-outen 1899, hvor en Del Kolleger tog ud at sejle som Søfyrbødere og derved kom i ovennævnte Situation. At der her er et Hul i vore Love vil vistnok enhver, der er i Besiddelse af en lille Smule Retfærdighedssans give mig Ret i.

For førstnævntes Vedkommende har jeg tænkt mig, at „hvilende Medlemsret" kunde finde Sted med en vis Begrænsning, f. Ex. at den kun gjaldt det første Aar efter Indtrædelsen i den nye Stilling, da man ved, at de, naar først et Aar er gaaet, som Regel bliver i denne, samt at vedkommende Afdelings eller Klubs Sanktion var nødvendig.

For de øvriges Vedkommende burde ganske naturlig ingen anden Begrænsning finde Sted, end et vist Tidsrum indenfor hvilket Medlemsretten kan bevares.

Jeg ved fuldt vel, at denne Tanke jeg udkaster ikke er ny, og at den tidligere har været diskuteret, men jeg er overbevist om, at Tiden nu er inde for dens Realisation, og det skulde glæde mig om der ved den kommende Kongres kunde skabes en Reform i denne Retning.

Nr. 1010, *Johs. Andersen.*

Til alle vore Medlemmer. Pas paa Restancefristen.

I Maj Maaned forrige Aar udsendte Hovedbestyrelsen Cirkulærer til alle Afdelingers Bestyrelser, hvori disse opfordredes til at paase, at Medlemmerne ikke overtraadte den i Lovene fastsatte Restancetid, ligesom Artikler i Fagbladet paakaldte Medlemmernes Assistance til at lette Tillidsmændene det Hverv Hovedbestyrelsen havde paalagt dem ved ovennævnte Cirkulære.

Vi kunde kort efter med Glæde notere, at Klagerne over Medlemmernes Tilbøjelighed til at overskride Restancefristen forstummede mere og mere; men vi maa desværre erkende, at der nu, et lille Aar efter, ret jævnlig indløber Meddelelser til os om, at det kniber for Kassererne at faa Medlemmerne til at betale i rette Tid, og vi anmodes lige saa ofte om at yde vor Hjælp til at faa disse Forhold bedrede.

Selv om man kan sige, at sidste Aars strænge Vinter i Forbindelse med de daarlige Konjunkturer har bevirket, at et uforholdsmæssigt stort Antal af vore Medlemmer ere blevne fuldstændig arbejdsløse og at mange flere har maattet suge paa Labben fordi Arbejdstiden paa mange Værksteder har været indskrænket betydeligt, og selv om man er klar over, at disse Aarsager har været stærkt medvirkende til at frembringe den herskende Sløjhed med Hensyn til Betalingen af Kontingentet, maa vi dog trods alle disse Ulemper sige til vore Medlemmer: **„Gaa ikke ud over den tilladte Restancefrist."**

Det er nemlig aldeles umuligt for Tillidsmændene at undersøge de forskellige Aarsager til, at et eller andet Medlem er kommet for sent med sit Kontingent, og selv om dette lod sig gøre og man for enkelte Medlemmers Vedkommende fandt en plausibel Grund til at undskylde ham og derfor lod ham blive i sine Rettigheder, selv om han faktisk burde være slettet, saa vilde dette simpelthen føre til at alle andre Medlemmer, for hvem der ingen Grund til Undskyldning fandtes, vilde raabe op i vilden Sky om den Uretfærdighed, hvormed de bleve behandlede.

Der er ingen anden Maade at faa de paaklagede Ulemper fjernede paa end *den,* at Medlemmerne gør det til en Æressag, at indbetale Kontingentet rettidigt, og vi beder dem, som føler sig forurettede, fordi de slettes naar de kommer og vil betale Kontingent nogle Dage udover de lovtilladte 4 Uger, at betænke, at det er ikke nogle Dage, de kommer for sent, men *hele 4 Uger og disse Dage*; thi *det*, at Lovene tillader 4 Ugers Restance er ikke ensbetydende med, at man *skal* være 4 Uger bagefter, men betyder kun, at man under særlig vanskelige Forhold kan tillade sig denne Restance. Hver Uges Kontingent skal selvfølgelig almindeligvis betales paa den Dag, som samme Uges Dato i Medlemsbogen angiver.

Det hænder ret ofte, at Medlemmer slettes, fordi de overlader det til andre Medlemmer eller Ikke Medlemmer at betale Kontingent for dem, ligesom det hænder, at arbejdsløse Medlemmer, som ikke skulle have Understøttelse i deres Afdeling, udebliver fra Anvisningskontoret, enten af Ligegyldighed eller i god Tro til, at saalænge de ere arbejdsløse, blive de ikke slettede af Forbundet. Ligeledes indtræffer der Tilfælde, hvor Medlemmer holde Ferie eller rejse bort for kortere eller længere Tid paa Arbejdets Vegne, og naar de kommer hjem er Restancetiden overskreden. Til disse Medlemmer i Særdeleshed og til alle Medlemmer i Almindelighed ville vi sige: *„Stol paa Jer selv og sæt jer godt ind i vore Forbundslove* og lær af ovenstaaende, at det er Eder selv, der skal passe Kontingentets Indbetaling i rette Tid. Fejlen, naar I slettes, ligger ikke hos Tillidsmændene, thi over dem staar Lovene, men hos Eder selv; lad derfor ikke Eders Bebrejdelser gaa ud over disse Tillidsmænd, men tag som gode Kammerater et alvorligt Tag med for at lette og behageliggøre Organisationsarbejdet for os alle."

Et saadant Tag tager hver den, som husker og overholder Lovenes Paragraf, der siger:

Restance udover 4 Uger har Udslettelse til Følge.

Kongressen.

Vort Forbunds Kongres afholdes i Dagene den 27., 28. og 29. Juni i Arbejderpartiets Forsamlingsbygning, Rømersgade 22 (Festsalen), København.

Fra Norge.

Fra Forretningsføreren for det norske Jern- og Metalarbejderforbund ere vi underrettet om, at flere danske Medlemmer er taget til Norge for at søge Arbejde, som have modtaget deres fulde Understøttelse af Rejse- og Understøttelseskassen, og da der ikke gives Geschenk i Norge, bliver disse Folk noget uheldigt stillede. Der advares derfor mod Tilgang af Smede og Maskinarbejdere. F. T. menes der dog at være Beskæftigelse for Skibsbyggere, Nittere og Stemmere paa følgende Værksteder: Frederiksstad, Moss, Grimstad og Bergen. Vi maa dog anbefale eventuelle Søgende at forhøre sig paa vedkommenee Værksteder, før de rejser derop.

Travlhed paa Skibsbyggerierne.

Der er for Tiden, blandt andet særlig paa Hellerup Skibsværft, stærk Trang for Smede, som kan arbejde selvstændigt ved Pladearbejde og Nitning. Vi kan derfor anbefale Medlemmer, der føler sig kvalificerede, at henvende dem paa Anvisningskontoret i København; de vil da kunne erholde forholdsvis vellønnet Arbejde.

Slettede Medlemmer genoptagne

(Udstreges af Protokollen).

Nr. 12,861 Ferd. Poulsen.
„ 3,517 Jens P. Poulsen.
„ 2,016 C. V. Børjesson.
„ 10,745 J. F. Akerlund.
„ 3,795 V. Møller.
„ 13,722 J. M. Hansen.
„ 6,093 Vestergaard.
„ 3,490 Johansen.
„ 14,711 N. P. Petersen.

Faaborg.

I Faaborg er oprettet en Filial af Svendborg Afdeling. Anvisningskontoret er hos Formanden, Maskinarbejder L. P. Frandsen, Odensevej Nr. 8.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

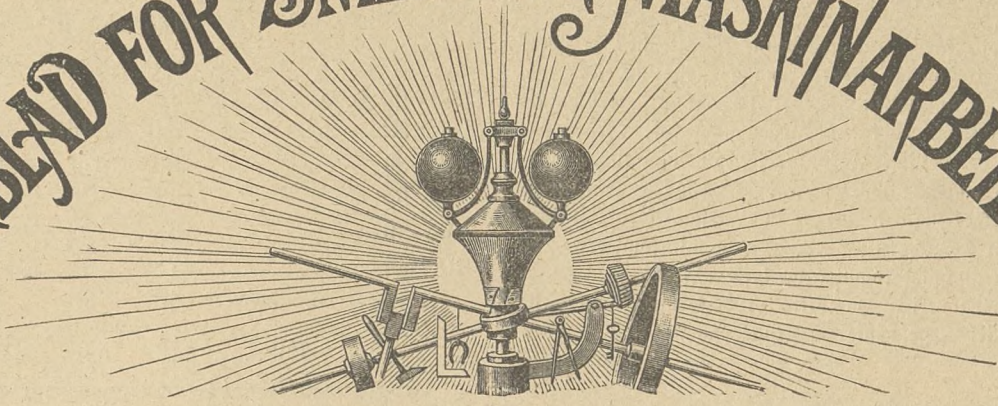
Nr. 11,081 M. P. Petersen (Nykøb. Sj.)
„ 7,920 H. V. Nielsen (Købh. 2)
„ 1,291 Schmahr (Købh. 2)
„ 3,711 C. P. Christensen (Købh. 1).

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Frederiksgade 42, 1.
Aalborg, J. Christensen, Urbangade 15, 1. $12^1/_4$-1. $6^1/_2$-$7^1/_2$.
Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36.
Fredericia, Smed C. M. Jensen, Bjergegade 66. Udbt. til Rejs. 6—7 Aften.
Frederikshavn, L. Jensen, Søndergade, Adr. Tømrer Pahl $12^1/_2$-$1^1/_4$, $6^1/_2$-$7^1/_2$.
Faaborg, L. P. Frandsen, Odensevej Nr. 8.
Holstebro. C. Madsen, Sønderland. 6—8.
Hadsund Mariager, Smed Aug. Olsen, Cimbria pr. Mariager.
Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen. $7^1/_2$—$8^1/_2$. $11^1/_2$—$1^1/_2$. 5—7.
Hillerød, Th. Hansen, Svendestiftelsen 2. Sal, Langevej. 12-$12^1/_2$, 7—8 Aften.
Hjørring, Smed Andreas Jensen, Kolsmissigade 16,^{2}. 6—8. Søndag 12—2.
Holbæk, Langhoff Petersen, Smedelundsgade 40, 2. $6^1/_2$-8.
Horsens, H. Røpke, Haumannsgade 2, St.
Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvei.
Kallundborg, Smed C. Andersen, Præsteg. 156. $12^1/_4$—$12^3/_4$, 6—7.
Kolding, M. Sørensen, Seestvej 20 B. $12^1/_4$—$1^1/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
København, Larsleistræde 1, Stuen. 9—11.
Maribo, V. Christensen, Kirkestræde 212. 6—7.
Middelfart, O. Petersen, Teglværksgade 13 b. d. $12^1/_4$-$12^3/_4$ $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Nakskov, Sofus Fryd Tilegade 258. 1--$1^1/_2$, 6—8.
Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkerstiftelsen. 6—7.
Nørresundby, L. Jensen, Bondrursgade 8. $6^1/_2$—$7^1/_2$ Aften.
Nykjøbing, Mors, Ferd. Nielsen, Fjordgade 17, 1. 7—8.
— Falster, M. Frandsen, Kraghavevej. 6—7, Søndag 10—12.
— Sjælland, L. P. Larsen, 6—7.
Nyborg, H. L. Christiansen, Vestre Boulevard 18. $12^1/_2$—1, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. $12^1/_4$—1. Udbt. til Reis. $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Præstø, J. A. Sørensen, Adelgade. 6—7.
Randers, L. P. Larsen, 12—1, 6—7, Østervang.
Ribe, J. Poulsen, Præstegade 390. 6—7.
Roskilde, J. Andersen, Bondetinget 20. $6^1/_2$-$7^1/_2$. Sønd. 9-10
Rønne, H. F. Jørgensen, Vinkelvei 27.
Skive, Laurits P. Christiansen, Nordbanevej.
Slagelse, Ant. Rasmussen, St. Pedersg. 1, 6—$7^1/_2$.
Sorø, J. Hansen, Baggaden 67. Udbt. 6—8 Aften.
Stege, Chr. Eriksen, Raadhusstræde. 12—1, 6—8.
Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhildsvej 3. 12—1, 6—7.
Thisted, C. Dysted, Nørregade.
Varde, H. P. Hansen, Søndergade. 6—7.
Veile, A. I. Glasberg, Bleggaardsgade 2, 1. 12—$12^3/_4$, 6—$7^1/_2$. Søndag 11—12.
Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46. 6—8.
Vordingborg, A. P. Petersen, Adresse Smedem. Nissen, træffes fra 12—1 Middag.

Redigeret af *J. A. Hansen.*
Trykt i A. S. „Phønix", Lützhöft-Petersen, Niels Juelsg. 6, Kbhvn. K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund

Nr. 8 | Maj 1901 | 13. Aargang

1ste Maj!

Et Verdenskrav om Arbejderreformer?

Aar for Aar flokkes al Verdens Arbejdere i stedse tættere Skarer om Kravet om en kortere Arbejdstid, og ved Siden af dette Krav lyder et millionstemmigt Raab om Reformer til den arbejdende Stands Vel. Den store Masse af Arbejdere træller bastet og bundet under Kapitalismens Aag, og derfor har Masserne med Begejstring grebet denne af deres Organisationer indviede Fest- og Fridag, som det Tidspunkt hvor man hvert Aar samles om Fanerne og lader de herskende Klasser forstaa, at Tiden nærmer sig da man ikke længere lader sig afvise; men hvor vi forlanger Haanoens Arbejdere respekterede som ligeberettigede med alle andre Samfundsborgere. Den moderne Industriarbejder maa, i Følge Arbejdets Natur, desværre altfor ofte føle sig som et usselt Værktøj, et Led i det store Maskineri, hvor der intet Hensyn tages til hans Person, det Maskineri som han af Hjertet hader, men som han ikke kan frigøre sig for — thi han skal jo leve og Familien ogsaa.

Arbejdsgiverne har efterhaanden vænnet sig til Tanken om den 1ste Maj som Fridag — da det ikke kunde være andet. Tilbage er der kun Statens Værksteder. Her svinger endnu en lille Klikke af egenmægtige Embedsmænd, takket være vor elendige Regeringsadministration, Scepteret.

Paa Jernbaneværkstederne er der saaledes ikke Tale om Fridag 1ste Maj, og paa Orlogsværftet viste Ledelsen sin Elskværdighed ved at tvinge Arbejderne til at holde fri en halv Dag mere, end man ellers plejer. Dette lille Spark af de besnorede Mestre og Arbejdsledere paa Orlogsværftet, toge Arbejderne naturligvis med en knusende Ro. De vare selvfølgelig ikke saa kede af at faa dem en hel Fridag, men desværre er Fortjenesten jo saadan, at mangen en Arbejder har svært ved at taale det Skaar i Fortjenesten, som Tabet af en halv Dag giver.

Hvor længe vil det iøvrigt vare, forinden Kravet om en 8 Timers Arbejdsdag lader sig realisere? Ja, derom kan man naturligvis ikke sige noget bestemt, men saa meget er vist, at Arbejdsgiverne har rottet sig sammen og synes at ville gøre al den Modstand de ere i Stand til mod dette vort fornemste Krav. Vi har jo atter i Aar gennem vort Forbund fremsat Fordringen om en Forkortelse af Arbejdstiden, og Fabrikanterne har skyndt sig at svare „Nej" til en Forkortelse. — Jo, hos Burmeister & Wain, hvor man om Sommeren arbejder 10½ Time pr. Dag, vil man dog nok gaa med til at stryge den halve Time, men selvfølgelig kan dette paa ingen Maade tilfredsstille os. Den 10 Timers Arbejdsdag er, med vor nuværende forcerede Arbejdsmethode, altfor lang en Arbejdstid; men samtidig med en Forkortelse af denne, maa der naturligvis komme en Forhøjelse af Lønnen, thi vi kan ikke taale at Lønnen paa noget Punkt bliver mindre end den er nu.

Disse 2 Spørgsmaal, Lønnen og Arbejdstidens Længde ere i og for sig nadskillig forenede, og Styrken i vor Fordring om en Forkortelse af Arbejdstiden, vil altid i en betydelig Grad være afhængig af en Forhøjelse af Lønnen.

Der er dog heldigvis Ting, der tyder paa, at en Forkortelse af Arbejdstiden ikke ligger saa langt borte. Her findes allerede adskillige Institutioner, saavel private som kommunale her hjemme, som arbejder med en Arbejdstid paa 8 à 9 Timer og i Udlandet, særlig i England, arbejdes der stærkt paa at bringe Arbejdstidens Længde ned. Vi har her Grund til at mindes den store Maskinarbejderstrike med dertil hørende Lockout i 1898, hvor det ganske vist ikke lykkedes vore engelske Kolleger at faa indført 8 Timers Arbejdsdag, men siden den Gang er det ikke desto mindre gaaet rask fremad med Hensyn til at faa reduceret Arbejdstidens Længde.

Hertil kommer nu den 1ste Maj hvor Arbejdermasserne saa godt som over hele den civiliserede Verden i Fællesskab og fuld Enighed stiller Fordring om større Frihed for den arbejdende Mand, og selv om Arbejdskobernes og Overklassernes Mænd sætter sig nok saa meget derimod, saa vil denne

„1ste-Majbølge" hurtig vokse sig saa stærk, at den bryder al Modstand.

Til Trods for at der paa denne Aarstid hos os findes et stort Antal Helligdage, større end de fleste Arbejdere ønsker det, saa var dog Tilslutningen i Aar over alt, men ganske særlig i København, større end nogen sinde før. Festen var begunstiget af det dejligste Foraarsvejr, som man kunde ønske sig, og overalt paa Samlings- og Festpladserne eller paa Mødelokalerne, mærkede man, at der er god Forstaaelse af, at naar det gælder om Løsningen af et Spørgsmaal, som dette, da gælder det om at holde sammen og løfte i Flok.

Og nu, da vi har lært dette, vil Reformen, som vi alle ønsker, sikkert ikke lade vente ret længe paa sig.

Vor Arbejdsløn set i Belysning af vor Statistik.

(Fortsat).

II.

At der paa de højeste Timelønsatser ikke antages saa mange, som der afskediges, er jo ganske naturligt; ti dem, der ved Afskedigelsen var paa en Timeløn af 45 Øre, er selvfølgelig ikke antaget paa denne Timeløn, men har maaske først opnaaet den efter lang Tids Arbejde i samme Plads.

For Provinserne viser Bevægelsen sig at gaa i en dobbelt Retning, saaledes, at Resultatet bliver en stærk Vækst paa Lønsatsen 32 Øre og en Nedgang paa alle andre Lønsatser saavel under som over de 32 Øre. At Antagelsen af Folk paa under 32 Øre maatte ophøre, er jo en simpel Følge af Minimallønnen; et andet Spørgsmaal bliver det, hvorledes man skal forklare Nedgangen paa de højere Lønsatser. Det er jo muligt, at Grunden blot er den allerede omtalte, at de højere Timelønninger sjældent naas af de nyantagne, men først i Løbet af kortere eller længere Tid. Men hvorfor er da Nedgangen saa meget stærkere for Provinserne end for København? Der foreligger her et Problem, som det vistnok i Øjeblikket ikke er muligt at besvare. Et samlet Udtryk for de foran omtalte Forhold faar man ved at tage den gennemsnitlige Timeløn.

	Afskedigede	Antagne
København	35,5	35,3
Provinserne	32,4	32,5

Ved første Øjekast kunde disse Tal synes at modsige, hvad der ovenfor er udviklet, idet København jo viser en Nedgang, hvorimod Provinserne viser en Opgang; men Grunden hertil er jo netop den omtalte dobbelte Bevægelse i Provinserne, idet den Fremgang, der fremkommer for de lavere Lønninger, opvejer Tilbagegangen paa de højere Satser.

Hvis man alene ser paa de Medlemmer, der var beskæftiget paa samme Sted baade i April og November, viser der sig en meget stor Forandring.

Fordeling paa Timeløn.

	København.		*Provinserne*	
	April	Novbr.	April	Novbr.
Under 32 Øre	18	4	224	15
32 —	31	33	148	296
33—34 —	90	71	178	192
35 —	143	128	97	126
36—39 —	138	159	48	61
40—44 —	78	91	22	26
45 — o. derov.	48	60	1	2
Ialt...	546	546	718	718

Tager man Gennemsnitslønnen faar man:

	København	*Provinserne*
April	36,8	32,5
November	37,5	33,6

Dette er naturligvis en betydelig større Opgang, end naar alle Arbejdere tages under ét, ganske simpelt af den Grund, at selve den Omstændighed, at disse Arbejdere 1/2 Aar har været i samme Plads, maatte bevirke en Lønstigning, selv uafhængig af Minimallønnens Indførelse. Om den Gruppe Arbejdere, som her omtales, giver forresten, som allerede sagt, Tabel IV nærmere Oplysning.

Det er før bemærket, at af 1912 Medlemmer, som var i Arbejde 1. April blev 648 afskediget inden November. Dette udgør ialt 34 pCt. Nedenstaaende Oversigt giver Oplysning om, hvorledes disse Afskedigelser fordeler sig paa de forskellige Lønningsklasser.

København.

	Ialt i Arbejde i April	Heraf afskediget indtil November	
Under 32 Øre ...	33	15	45 pCt.
32 — ...	58	27	47 —
33 — ...	93	41	44 —
34 — ...	64	26	41 —
35 — ...	218	75	35 —
36—39 — ...	188	50	28 —
40—44 — ...	109	31	28 —
45 o. derov....	59	11	19 —
	822	276	34 pCt.

Provinserne.

Under 32 Øre ...	330	106	31 pCt.
32 — ...	260	112	43 —
33 — ...	167	68	41 —
34 — ...	114	35	31 —
35 — ...	125	28	22 —
36—39 — ...	63	15	24 —
40 o. derov....	31	8	26 —
	1090	372	34 pCt.

Denne Tavle er af stor almindelig Interesse, idet den viser den overordentlig store Forskel i Chancerne for at blive afskediget, der (navnlig i København) er paa de lavere og højere Lønninger. Dette vil med andre Ord sige, at jo lavere Timelønnen er, jo større er Chancen for Arbejdsløshed. Hvis disse Erfaringer skulde bekræfte sig ved senere Undersøgelser, kunde man for Københavns Vedkommende udtrykke dette saaledes, at af et vist Antal samtidig arbejdende Medlemmer paa Lønsatserne under 35 Øre vil næsten Halvdelen være forsvundet fra Fabrikken inden et halvt Aars Forløb.

Men ovenstaaende Tabel har desuden særlig Interesse ved det Emne, vi her behandler. Dette gælder navnlig Provinserne, hvor Minimallønnen jo især har øvet Indflydelse. Man kunde paa Forhaand tænke sig, at Minimallønnen vilde bevirke, at Fabrikanterne vilde foretrække i Stedet for at lade Arbejderne rykke op paa Minimallønnen, tvertimod at afskedige dem og antage nye i deres Sted. Ganske vist maatte Fabrikanten naturligvis ogsaa betale disse Nytilkomne den fastsatte Minimalløn, men han kunde alligevel have god Grund til at handle saaledes. Han vilde nemlig derved undgaa forøgede Lønkrav fra de Arbejderes Side, som i Forvejen stod paa højere Satser end Minimallønnen. Hvis han nemlig uden at afskedige nogen, lod alle Medlemmer under 32 Øre rykke op paa Minimallønnen vilde Følgen sandsynligvis blive, at dem, der allerede havde 32 Øre nu vilde forlange højere Løn, saaledes, at Forholdet mellem de forskellige Lønningsklasser ikke blev saa stærkt forrykket. — Ser man nu paa Tabellen over Provinserne, viser hele denne Tankegang sig ikke at holde Stik. Af Medlemmer paa under 32 Øre er kun afskediget 31 pCt., altsaa ikke engang saa mange som for alle Medlemmer tilsammen (34 pCt.). Derimod er der afskediget usædvanlig mange af dem, der stod paa 32 og 33 Øre, nemlig henholdsvis 43 og 41 pCt. Det synes altsaa, som om Fabrikanterne vel har beholdt de fleste af dem, der før havde under 32 Øre (idet en Masseafskedigelse af disse vilde have vakt Opsigt), men til Gengæld har afskediget en stor Mængde af Folkene paa 32 og 33 Øre for at undgaa de Krav om Lønforhøjelse, som ganske naturligt maatte fremkomme fra disse, naar alle de lavere lønnede pludseligt rykkede op paa deres Lønsats. (Naturligvis forudsætter alt dette ikke nogen bestemt Aftale mellem Fabrikanterne, men kan skyldes rent instinktmæssige Følelser hos hver enkelt Fabrikant).

Imidlertid er det foran udviklede ret usikkert, fordi man savner Materiale fra tidligere Tid til at sammenligne med. Det er saaledes vanskeligt at sige, om det er unormalt, at 34 pCt. er afskediget i Løbet af et halvt Aar. Ved første Øjekast synes denne Procent meget høj; Statistikkeh fra 1898, hvor det viste sig, at 28 pCt. af Medlemmerne ikke havde været $^1/_2$ Aar i deres Plads, kunde dog tyde paa, at de 34 pCt. maaske ikke er saa særlig meget over det normale.

Endelig giver Tabel I i vor Statistik Lejlighed til at beregne, hvad en Forøgelse af Minimallønnens Forhøjelse til f. Ex. 35 Øre vilde koste Fabrikanterne. En saadan Forhøjelse vilde betyde et gennemsnitligt Løntiilæg af 1,5 Øre pr. Time for hvert Medlem. Fabrikanternes Merudgift vilde følgelig i Gennemsnit blive Kr. 45.00 aarlig pr. Medlem, som de beskæftiger (Aaret regnet til 300 Arbejdsdage à 10 Timer). Dette under Forudsætning af, at Minimallønnens Forhøjelse til 35 Øre ikke ogsaa fremkaldte en Lønforhøjelse for Lønningerne over 35 Øre. Forøvrigt maa det naturligvis ikke overses, at hele denne Beregning er rent formel. Hvad den reelle Udgift for Arbejdsgiverne vil blive, lader sig ikke sige med Bestemthed, idet det vil komme an paa Forholdet mellem Timelønnen og Akkordoverskuddet. Da det gennemsnitlige Akkordoverskud pr. Time i Novbr. 1900 var 5,5 Øre, vil det ses, at en forhøjet Timeløn af gennemsnitlig 1,5 Øre pr. Mand i det hele og store slet ikke behøver at betyde nogen reel Merudgift for Fabrikanterne.

Tabel II i Statistiken giver for hvert enkelt Værksted under Fabrikantforeningen Oplysning om følgende Forhold: 1) Kolonne: Det samlede Antal Medlemmer, der var beskæftiget paa vedkommende Plads baade i April og November; 2) hvormange der heraf har opnaaet Lønforhøjelse; 3) og 4) disse Medlemmers gennemsnitlige Timeløn dels i April, dels i November; 5) den gennemsnitlige Timeløn for dem, der er afskediget efter 1. April og 6) for dem, der er antaget efter 1. April; endelig 7) og 8) det samlede Antal Medlemmer, der var i Arbejde i April og deres Timeløn samt 9) og 10) de tilsvarende Tal for November.

Der skal ikke her gaas nærmere ind paa Indholdet af denne Tabel. Blot henledes Opmærksomheden særligt paa de to Kolonner, der giver Oplysning om Gennemsnitslønnen for de afskedigede og nyantagne, idet man heraf for hvert enkelt Værksted kan konstantere, om det er lykkedes Fabrikanten ad denne Vej at „tjene" noget. Dog maa det erindres, at det for de mindre Virksomheders Vedkommende ofte drejer sig om saa faa Tilfælde, at Gennemsnitstallet bliver temmelig værdiløst. Selve Antallet af afgaaede og nytilkomne er, paa Grund af Pladsmangel ikke opført i Tabellen, men det er let at regne sig til det, idet man for at faa Tallet for de afskedigede blot skal trække Tallet i første Kolonne fra Tallet i 7. Kolonne, medens man for at finde de nytilkomne skal trække det samme Tal fra Tallet i 9. Kolonne.

Tabel III i Statistikken giver mere detaillerede Oplysninger for alle de Fabrikker, hvor der i November var beskæftiget mindst 20 Medlemmer. De første 8 Kolonner af Tabellen handler kun om dem, der var i samme Plads baade i April og i November. Man faar i disse 8 Kolonner et godt Overblik over de Lønforandringer, der er foregaaet paa hver af de større Fabrikker i det forløbne Halvaar. Med Timelønnen i April som Udgangspunkt angives nemlig hvor mange af vore Medlemmer, der er sat ned i Løn, hvor mange der staar paa samme Løn, hvor mange der har faaet 1 Øres Løntillæg o. s. v. Medens de 6 første Kolonner viser, hvilke Lønningssatser Forhøjelserne er kommet til gode saa har man i 7. og 8. Kolonne et Overblik over det samlede Resultat for den Gruppe Medlemmers Vedkommende. 9. og 10. Kolonne viser Fordelingen paa Timeløn henholdsvis for de afskedigede og de antagne. Disse Oplysninger danner et Supplement til Gennemsnits-

tallene i Kolonne 5) og 6) i Tabel II. Endelig giver de to sidste Kolonner et Overblik over Fordelingen paa Timeløn for alle Medlemmer under ét den 1. April og i November. Disse Tal fremkommer ved Sammenlægning af Tallene i henholdsvis 7. og 9. samt 8. og 10. Kolonne.

Tabel IV, hvormed dette Afsnit slutter, indeholder kun Oplysning om de 1264 Medlemmer, der ikke har skiftet Plads i Halvaaret April—November. Der knytter sig den særlige Interesse til disse Medlemmer, at man for deres Vedkommende aldeles nøjagtig kan opgøre, hvor stor Lønfremgangen har været for de enkelte Lønsatsers Vedkommende. Med Timelønnen i April som Udgangspunkt angives det, hvormange der har modtaget Lønreduktion, hvor mange der staar paa samme Løn o. s. v. En tilsvarende Tabel over dem, der har skiftet Plads efter 1. Aprll, vilde have meget stor Interesse, idet den sandsynligvis vilde vise et temmeligt modsat Billede af den her meddelte Tabel; men før den hele Lønstatistik er bearbejdet, kan en saadan Statistik ikke gives.

Nedenstaaende Tabel viser, hvilke Lønsatser det er, der har taget forholdsvis størst Del i Lønfremgangen:

København.

Timeløn i April	Samme Løn	1—2 Øres Tillæg	Tillæg af 3 Øre o. over	Ialt
Under 32 Øre	22 pCt	50 pCt.	28 pCt.	100 pCt.
32 —	68 —	26 —	6 —	100 —
33—34 —	63 —	29 —	8 —	100 —
35 —	75 —	21 —	4 —	100 —
36—39 —	66 —	28 —	6 —	100 —
40 o. derov.	79 —	11 —	10 —	100 —
Ialt ...	70 pCt.	23 pCt.	7 pCt.	100 pCt.

Provinserne:

Under 32 Øre	4 pCt.	54 pCt.	42 pCt	100 pCt.
32 —	73 —	22 —	5 —	100 —
33—34 —	74 —	24 —	2 —	100 —
35 —	87 —	12 —	1 —	100 —
36—39 —	81 —	15 —	4 —	100 —
40 o. derov.	92 —	4 —	4 —	100 —
Ialt ...	55 pCt.	30 pCt	15 pCt.	100 pCt.

Af de 546 københavnske Medlemmer har altsaa ialt 165 eller 30 pCt. faaet Løntillæg, af de 718 Provinsmedlemmer derimod 325 eller 45 pCt. Dette Plus for Provinserne skyldes atter Minimallønnens Indførelse. Man ser det deraf, at kun 14 (= 2 pCt.) af de københavnske Medlemmer (nemlig dem, som før 1ste April stod paa under 32 Øre) direkte kan henføre det opnaaede Løntillæg til Minimallønnen, mens Tallet for Provinserne er 215 (= 20 pCt.) Den Del af Medlemmerne, som har faaet Løntillæg, uden at dette direkte skyldes Minimallønnens Indførelse, bliver altsaa henholdsvis 28 pCt. og 25 pCt. for København og Provinserne.

Af Tabellens første Kolonne ses det, at ialt 10 Mand har modtaget Lønreduktion. Ingen af disse er dog derved naaet ned under Minimallønnen, saa der er for saa vidt intet at sige hertil. Det drejer sig jo ogsaa her kun om 1 pCt. af det samlede Antal, hvilket er forsvindende i Sammenligning med det Antal, der har opnaaet Lønforhøjelse. At Tallet ikke er større, vidner i det hele taget om gode Forhold. Hvis man tænkte sig en saadan Opgørelse foretaget aarlig, vilde man have den bedst mulige Maalestok for Organisationens Styrke; man vilde da have en god Kontrol med Forholdenes Udvikling og i Tide kunne tage sine Forholdsregler.

Hermed ere vi færdige med det Afsnit, der særlig er udarbejdet til Belysning af Virkningerne af den ifjor indførte Minimalløn. Dette er ubetinget det, hvortil den øjeblikkelige Interesse knytter sig stærkest.

Vi skulle i det følgende give et Uddrag af den almindelige Statistik, som omfatter alle vore Medlemmer og alle Virksomheder indenfor vort Fag, der har nogen Betydning. (Fortsættes).

Et Jubilæum.

En af vore gamle og i København velkendte Kolleger, Horsens Petersen almindelig kaldet, fejrede den 7. Maj sit 25-aarige Jubilæum som Medlem af „Smede- og Maskinarbejdernes Forbund". Petersen, der er 63 Aar gammel, hævder sin Plads, som den der længst har været Medlem af vor Organisation og selvfølgelig var han som saadan Genstand for megen Opmærksomhed paa sin Jubilæumsdag. Bestyrelsen for „Smede- og Maskinarbejdernes Forbund", Kbhv., hvoraf Petersen fremdeles er Medlem (kontingentfri), og hvis Formand han var fra September 1889 til Oktober 1890 — overrakte ham i Dagens Anledning en kalligraferet Adresse med Tak for hans Arbejde for vore fælles Interesser, tilligemed en lille Pengegave.

Desuden modtog vor gamle Kollega Lykønskninger, saavel fra Hovedbestyrelsen som fra Formanden for de samvirkende Fagforbund. Ved nærværende siger vi endnu en Gang gamle Horsens Petersen Tak for hans Trofasthed imod Organisationen.

Tak!

Horsens Petersen har sendt os følgende, med Anmodning om at faa det optaget i Fagbladet:

Hjærtelig Tak til Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund, Kbh. Afdl. 1. og Klub Nr. 22 for udvist Opmærksomhed, for Gaven og de kære Erindringer, jeg har modtaget paa min 25-Aars Jubilæumsdag som Medlem af „Smede- og Maskinarbejdernes Forbund".

H. Petersen.

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, for hvilken Vedk. har betalt
7702	S. Christensen	Vinkel	23/7 44	Hjørring	4/6 99	Hjørring	9/2 01
3296	Bernhart Poulsen	Vallekilde	11/4 80	Holbæk	4/11 00	Holbæk	31/12 00
4221	Jacob Nielsen	Rødby	21/8 75	Maribo	6/3 96	Maribo	8/2 01
14473	N. Pedersen	Bjørup, Falster	6/5 65	Nykøbing F.	9/5 00	Nykøbing F.	31/12 00
11344	Henrik Peter Ipsen	Hasle	27/6 77	Kbh. Afdl. 1	18/12 00	Rønne	28/12 00
13348	Adolf Larsen	Damsholte pr. Stege	24/4 80	Stege	26/3 01	Stege	26/3 01
4655	Mads Chr. Krøyer	Lindelse Sogn	11/3 82	Aarhus	6/11 00	Svendborg	23/2 01
6948	J. Rasmussen	Hørup	31/3 63	Vejle	1/9 00	Vejle	28/12 00
5059	J. P. Akton Jensen	Aalsø, Randers	19/7 77	Kbh. Afdl. 3	11/7 96	Kbh. Afdl. 3	9/3 01
7234	Jørgen Larsen	Østrup pr. Holbæk	8/6 56	—	3/1 98	—	23/2 01
14779	Axel Magnussen	København	15/6 80	—	7/7 00	—	23/2 01
1853	L. Sonne	—	23/11 76	— 5	18/2 99	— 5	23/2 01
2059	W. Willadsen	København	30/8 72	— 1	15/2 96	—	28/12 01
9955	Peter Christensen Thorning	Viborg	29/8 69	— 5	23/6 00	—	2/2 01
10988	Jørgen Schnor	København	18/2 58	—	26/1 01	—	23/2 01
878	Thorvald Axel Petersen	Nyrop	11/7 51	— 1	19/5 00	— 1	23/2 01
1088	C. S. B. Mejer	København	23/11 65	—	2/3 01	—	2/3 01
2126	Johannes Hansen	—	19/3 73	—	7/3 96	—	2/3 01
2169	H. F. Brandrup	—	7/10 77	—	17/1 98	—	2/2 01
3130	Fage Emil Petersen	København	23/6 82	—	9/1 01	—	2/2 01
3483	F. Knudsen	Randers	25/10 72	Randers	8/9 92	—	2/3 01
4968	Niels Victor Emanuel Jensen	Bornholm	12/5 77	Kbh. Afdl. 1	22/9 00	—	28/12 00
5653	Peter Bertelsen	København	28/8 62	—	16/2 98	—	19/1 01
5772	Ludvig Jørgensen	Svendborg	12/1 65	—	20/4 00	—	2/2 01
7397	Axel Theodor Emil Gundel	Aarhus	31/3 77	—	18/3 99	—	2/3 01
7953	A. E. S. Frederiksen	København	28/9 76	— 2	8/4 99	—	9/2 01
8187	Johan Henriksen	Ruds Vedby, Slagelse	3/9 69	— 1	28/4 97	—	2/3 01
8493	H. Ørsted Petersen	Valby	1/7 78	—	27/10 00	—	22/3 01
8603	Valdemar Andersen	København	20/4 79	—	27/10 97	—	3/2 01
8726	Alvin Werner	Tyskland	9/10 74	Hannover	1/5 00	—	9/2 01
8827	I. V. Christensen	Slagelse	24/9 68	Kbh. Afdl. 1	12/2 98	—	9/3 01
8925	Edv. Vald. Johansen	København	6/6 74	—	18/1 01	—	22/3 01
8978	J. Kristensen Kold	Ravnkilde	17/7 77	—	1/8 00	—	2/3 01
11083	Otto Emil Georg Birch	København	20/10 78	—	6/8 98	—	13/2 01
11129	Chr. Bærentzen	—	7/12 71	—	20/8 98	—	22/3 01
11302	M. Jakobsen	—	15/8 73	—	12/11 98	—	6/3 01
11454	Chr. Henningsen	Eherslev Magle	28/2 74	—	28/1 99	—	2/3 01
11912	Christian Sørensen	Skive	14/8 79	Skive	1/1 99	—	9/2 01
12200	Chr. L. Sehnoor	Svendborg	15/3 79	Kbh. Afdl. 1	16/2 01	—	2/3 01
12509	J. P. S. Christensen	København	23/6 69	—	25/2 99	—	2/3 01
13194	Henry Jensen	Aalborg	22/10 80	Holstebro	1/5 00	—	2/2 01
13806	Axel Emil Klit	København	12/10 79	Kbh. Afdl. 1	4/5 00	—	23/2 01
14880	Andr. H. Lindberg Nielsen	Aalborg	30/3 80	Aalborg	7/9 00	—	14/9 00

Rejse- og Understøttelseskassens Regnskab for Januar Kvartal 1901.

Indtægt.	Kr.	Øre	*Udgift.*	Kr.	Øre
Kassebeholdning fra 1900	22305	84	Udbetalt Understøttelse i Jan. à 2 Kr. pr. Dag	11306	00
Solgte Mærker i Afdelingerne (grønne)	12567	15	— — i — à 1 — —	7175	00
— — — (graa).....	10	20	— — i Febr. à 2 — —	8158	00
— — i Filialerne (grønne)	17	25	— — i — à 1 — —	9174	00
— — paa Anvisningskont. i Kbh.	111	60	— — i Marts à 2 — —	5616	00
Tilbagebetalt Understøttelse	118	—	— — i — à 1 — —	9771	00
Strejkekassens Tilskud	16129	96	Rejse- og Understøttelseskassens Tilskud til Administrationen	60	00
Ralance Kr.	51260	00	Balance Kr.	51260	00

Vald. Olsen, Hovedkasserer.

Regnskabet revideret og fundet rigtigt. København d. 5te Maj 1901.
N. Jacobsen. **N. Lundbye.** **Otto Smith.**

Indkomne Ændringer til Hovedbestyrelsens Lovudkast.

Forbundets Love.

Til § I. Horsens Afdl.: vedtages uforandret.

Til § I. Randers „ Hjælpe- og Begravelseskassen: udgaar.

Til § I. Esbjerg Afdl. Hjælpe- og Begravelseskassen: udgaar.

Til § I. e Nakskov: sidste Sætning (under Sygdom): udgaar.

Til § 1 e. Helsingør Afdl. I: Sidste Sætning bortfalder.

Til § 1 f. Nakskov Afdl.: „at udbetale Begravelseshjælp, ved Medlemmernes Død, eventuelt besørge Begravelsen" udgaar.

Til § I f. Helsingør Afdl.: § udgaar.

Til § II. a. Nakskov Afdl.: § forandres til at lyde saaledes: Midlerne til disse Formaals Fremme tilvejebringes ved, at der igennem Afdl. indbetales til Hovedkassen 45 Øre ugentlig af hvert Medl. ydende Kontingent.

Til § II. a. Horsens Afdl. foreslaar: 70 Øre.
„ § II. a. Aarhus „ „ 75 „
„ § II. a. Odense „ „ 75 „
„ § II. a. Kbh. Afdl. II. „ 75 „
„ § II. a. Randers Afdl.: „ 75 „
„ § II. a. Rønne „ „ tilføjet: For Bornholms Vedkommende, dog foreløbig et efter Hovedbestyrelsens Skøn nærmere fastsat mindre Bidrag.

Til § II a. Helsingør Afdl. I: Istedetfor „75 Øre sættes 50 Øre".

Til § II. c. Nakskov Afdl. foreslaar: Midlernes Anvendelse er følgende: Forbundets Administration 5 Øre pr. Uge, R. og U. K. 15 Øre pr. Uge og Strejkefonden 25 Øre pr. Uge. Strejkefondens Midler kan ogsaa anvendes paa den i R. og U. K.s Loves § 3 antydede Maade.

Til § II c. Helsingør Afdl. I: Forbundets Administration 5 Øre pr. Uge, R. & U. Kassen 20 Øre og Strejkekassen 25 Øre pr. Uge. Strejkekassens Midler kan anvendes o. s. v.

Til § II. c. Odense Afdl. foreslaaar en Transaktion af 5 Øre fra Strejkekassen til R. og U. K.

Til § II. c. Aarhus Afdl. foreslaar, at Afdl. faar 3 Øre (istedetfor 2 Øre) pr. Mærke refunderet.

Til § III. Odense Afdl. foreslaar: sidste Stykke tilføjes: og denne har Ret til at faa extraordinære Udgifter, som Afdelings-Filialen paaforer samme ved Arbejder, som ere anerkendte af Hovedbestyrelsen, refunderet af Hovedkassen.

Til § III. Skive Afdl, foreslaar: § 1. Stk. forandret saaledes. Alle af Smede og Maskinarb. bestaaande Fagforeninger, som tæller mindst 10 Medl. og som vil holde o. s. v. Fagf., der tæller mindre end 10 Medl. o. s. v.

Til § IV. b. Hovedbestyrelsen foreslaar § tilføjet: De Delegerede maa møde paa Kongressen med frit Mandat.

Til § IV. b. Kbh. Afdl. I. foreslaar følgende Ændringer:

Til Kongressen har enhver af Forbundets Afdelinger, som tæller 20 Meelemmer eller derover, Ret til at sende 1 Delegeret for hver 100 Medlemmer indtil 1000, 11 for indtil 1200, 12 for indtil 1400 og saa fremdeles 1 Delegeret for hver 200 Medlemmer eller Dele deraf. Afdelingsfilialerne har Ret til at deltage i Valget af Delegerede i nærmeste Afdeling. Afdelinger paa under 20 Medlemmer kunne i Fællesskab vælge en Delegeret, naar disse Afdelingers samlede Medlemsantal udgør 20 Medlemmer eller derover.

Til § IV. c. „Kvartal" rettes til „Aar".

Til § IV. f. 1ste Punktum tilføjes: „dog under fornødent Hensyn til § V. c.

Til § IV. g. Kbh. Afdl. II. foreslaar: Sidste Stykke udgaar, og der tilføjes i Stedet: Enhver af Forbundets Afdl. i København skal være repræsenteret i Hovedbestyrelsen. Udtræder en Repræsentant for hans Functionstid er udløbet, vælger den Afdl. han repræsenterede en anden i hans Sted.

Til § 4 g. Kbh. Afdl. V. foreslaar § tilføjet: efter skriftlig Afstemning.

Til § 4 g. Kbh. Afdl. V. foreslaar: Enhver af de kbh. Afdl. skal være repræsenteret.

Til § 4 g. Aalborg Afdl. foreslaar § forandret saaledes: Hovedbestyrelsen bestaar af 6 Repræsentanter i Kbh. og 3 i Provinserne.

Til § 4 g. (ny) Aalborg Afdl. foreslaar: Forbundet fritager Afdelings-Formændene og Kassererne for at betale Kontingent. I Afdelinger, hvor Medlemsantallet er under 75, er kun Kassereren kontingentfri. (Selvfølgelig beholder Vedkommende sine Rettigheder som Medlem.)

Til § 5 e, Kbh. Afdl. I. 4de Punktum ændres til: Paa det aarlige ordinære Repræsentantskabsmøde gives der Repræsentanterne Lejlighed til at aflægge en kort Beretning o. s. v.

Til § 6. Odense Afdl. foreslaar § tilføjet: Til at bistaa Formanden vælges en Sekretær, som tillige er Medl. af Hovedbestyrelsen.

Til § 6, 2det Stk. Randers Afdl. foreslaar tilføjet: Saa tidligt, at det kan komme med til Lovforslagene.

Til § 7 b. Helsingør Afdl. I: sidste Afsnit tilføjes: og maa ikke overstige 1800 Kr.

Til § 8. Kbh. Afd. II. foreslaar: Imellem de 2 sidste Stykker indsættes: Halvaarlig Regnskab over Hovedforbundets Midler skal affattes i Særtryk og kan afhentes af Medlemmerne i deres respektive Afdelinger.

Til § 8. Odense Afdl. § tilføjes: Ved Valg af Revisorer kan kun en af de afgaaede genvælges.

Til § 10 b. Kbh. Afdl. I. 1—4 Aar og 4—8 Aar rettes til 1—3 Aar og 3—6 Aar.

§ tilføjes: Medlemmer, som under Strejker eller Lock-out giver Afkald paa Understøttelse, kunne alligevel erholde Fristempler, uanset hvor de opholde sig, naar de fremlægge Bevis for, at de ikke have arbejdet i den Tid.

Til § 10 b. Odense Afdl. foreslaar § forandret saaledes: De, der har været Medl. uafbrudt i 7 Aar, faar højest Understøttelse, fra 5—7 Aar næsthøjest, fra 3—5 Aar trediehøjest og fra 1—3 Aar fjerdehøjest, medens de. der ikke har været Medl. 1 Aar, faar mindst Understøttelse.

Randers Afd. foreslaar følgende Skala:

De, som har været Medlemer uafbrudt i 5 Aar, erholder højest Understøttelse, fra 3—5 Aar næsthøjest, 1—3 Aar trediehøjest, nye Udlærlinge samt de, som kun har været Medl. fra 14 Dage til 1 Aar, laveste Understøttelse.

Horsens Afdl, foreslaar følgende 5 Skalaer:

De, som har været Medl. uafbrudt i 8 Aar, højeste Understøttelse, fra 6—8 Aar næsthøjeste, 3—6 Aar trediehøjeste, 1—3 Aar fjerdehøjeste, under 1 Aar laveste.

Til § 10 d. Esbjerg Afdl. ønsker § tilføjet: undtagen Udlærlinge.

Almindelige Bestemmelser.

Til § 12 c. Kbh. Afdl. I. (nye).

Medlemmer, som paa Grund af Arbejdsforhold ere *tvungne* til at indmelde sig i andre faglige Organisationer, eller som arbejde i Udlandet paa Steder, hvor der ikke findes nogen Organisation i vort Fag, samt de, der overtage Pladser som Arbejdsledere under saadanne Forhold, at de ikke kunne være Medlemmer af Forbundet, kunne, *naar dette anerkendes af Forbundet*, erholde hvilende Medlemsret (dog ikke ud over 2 Aar), mod at betale et ugentligt Kontingent af 10 Øre, hvoraf 5 Øre betales til Afdelingen og 5 Øre til Forbundets Administration.

Saadanne Medlemmer kunne indtræde i deres gamle Rettigheder, hvis de tilmeldes Organisationen inden Udløbet af ovennævnte Tidsrum, i modsat Tilfælde

betragtes de som udmeldte. Hvilende Medlemsret tillægges ikke Medlemmets Anciennitet i Forbundet,

I alle Tilfælde indtræder Retten til Understøttelse dog først 2 Maaneder efter Tilmeldelsen.

Til § 12 e. Odense Afdl. ønsker sidste Stykke tilføjet: Kolleger, som har arbejdet i Udlandet eg ved deres Hjemkomst præsterer Bevis for, at de har været Medl. i en med vor beslægtet Organisation, bliver at betragte som Medlem efter den Tid de har staaet i Organisationen enten her eller i Udlandet.

Til § 12 c. Helsingør Afdl. I: Sætningen: „som *ikke* støttes af Forbundet" bortfalder.

Sidste Afsnit bortfalder.

Til § 12 f. Odense Afdl. ønsker sidste Stykke tilføjet: Det samme kan af Afdl.-Bestyrelsen tillades Medlemmer, som ligger paa Udearbejde.

Til § 12 g. Odense Afdl. foreslaar indflettet:

Naar et Medlem er fyldt 60 Aar, og ikke er ved sin fulde Førlighed, og har staaet i sin Organisation uafbrudt i 5 Aar, kan Vedkommende fremtidig staa for halv Kontingent og dog bibeholde— o. s. v.

Til § 12 e. Nakskov Afdl. foreslaar, at sidste Stykke udgaar.

Til § 12 g. Nakskov Afdl. foreslaar, at Sætningen fra sidste Komma udgaar.

Afdelingernes Love.

Til § 1 c. Kbh. Afdl. I. 2det Stykke udgaar.

Til § 1 c. Randers Afdl. 2det Stykke tilføjes efter Ordet Restancer. — Det sidste Aars Kontingent, i hvilket de var slettet, samt betale alt i ovennævnte Tid (1 Aar) udskreven Extra-Kontingent — og nyt Indskud.

Til § 1 d. Kbh. Afdl. I. Sidste Stykke ændres til: Finder en Afdeling det formaalstjenligt at optage en Strejkebryder, kan dette ske med Hovedbestyrelsens Approbation. Denne kan kun gives, naar den Afdeling, eller hvor flere Afdelinger ere repræsenterede, da Klubben, hvor Vedkommende har optaget Arbejdet under en Konflikt, giver sit Samtykke dertil.

Til § 1 d. Stege Afdl. § tilføjes: Medlemmer, som slettedes under Lock-outen 1897, kan optages mod et af Kongressen fastsat Indskud.

Til § 2. Horsens Afdl. Kontingentet forandres fra 80 til 75 Øre.

Til § 2. Horsens Afdl. De 5 Kr. pr. Medl. udgaar.

„ § 2. Odense Afdl. Kontingentet forandres fra 80 til 75 Øre.

Til § 2. Odense Afdl. De 5 Kr. forandres til 4 Kr.

„ § 2. Aalborg „ De 5 Kr. forandres til 2 Kr.

„ § 2. Rønne „ foreslaar følgende Tilføjelse: For Bornholms Vedkommende retter Kontingentets Størrelse sig foreløbig efter det af Hovedbestyrelsen fastsatte Bidrag.

Til § 2. Nakskov Afdl. foreslaar: Den nye § 2 udgaar og den gl. § 2 bibeholdes i hele sin Ordlyd.

Til § 2. Helsingør Afdl. 1. I Stedet for „80 Øre" sættes „50 Øre".

Stykket „Afdelingernes Kassebeholdning — — indtil den atter er bragt op til det normerede Beløb" udgaar.

Til § 4. Odense Afdl. Tredie Stykke tilføjes: Disse kan ikke genvælges.

Til § 4. Kbh. Afdl. I. 4. Stykke tilføjes: Afdelinger kunne træffe en anden Ordning, som dog kun er gyldig, naar Hovedbestyrelsen har godkendt den.

Til § 8. Randers Afdl. 5te Stykke udgaar.

„ § 11. Kbh. Afdl. I. Efter „foreløbige Stempler" indsættes: „Naar Arbejdet atter paabegyndes, skal Restancernes afbetales med mindst 3 Ugers Kontingent pr. Uge." Resten af Stykket bortfalder.

Til § 11. Helsingør Afd. 1. Ordene „*foreløbige* Stempler" — erstattes med „Fristempler".

Sætningen „med hvis Betaling o. s. v. udgaar.

Til § 12 a og b. Kbh. Afdl. I. Tidligere Medlemmer af Forbundet, som ere slettede paa Grund af Restance, kunne kun optages paany mod at betale alt Extrakontingent, som er paalignet siden de blev slettede, alt paaløbet ordinært Kontingent (dog ikke ud over det første halve Aars), nyt Indskud samt al anden Gæld til Forbundet eller dets Afdelinger.

Til § 15. Randers Afdl. foreslaar § tilføjet: Et Forslag stillet af en Afdeling og vedtaget af denne, kan af samme fordres sat til Urafstemning.

Rejse- og Understøttelseskassen.

Til § 2 d. Odense Afdl.: I sidste Linie forandres „og" til „eller"

Til § 2 e. Horsens Afdl.: sidste Stk. tilføjes:

Lærlinge, hvis Læretid strækker sig udover et Tidsrum af 5 Aar, skal være Medlem i 12 Maaneder, inden Retten til Kassen træder i Kraft.

Til § 3. Hovedbestyrelsen foreslaar § tilføjet:

Forsaavidt der findes en Afdeling af Forbundet.

Til § 4. Odense Afdl. foreslaar § tilføjes:

Eller lider af Invaliditet, som besværliggør hans Gang.

Til § 4. Randers Afdeling foreslaar: Den gamle § bibeholdes.

Til § 4. Aalborg Afdl. foreslaar: 8 Aar forandres til „5 Aar" (og er fyldt 33) bortfalder.

Til § 4. Helsingør Afdl.: „eller er fyldt 33 Aar" udgaar.

Til § 5. Kbh. Afdl. I tilføjes: „hvorefter den Understøttelse, han har været berettiget til at faa udbetales ham.

Til § 5. Kbh. Afdl. II. foreslaar: 70 Dage forandres til 60 Dage.

Til § 6. Kbh. Afdl. I ændres til: „Arbejdsløse Medlemmer, som tage midlertidigt Arbejde, som varer ud over 1 Uge, skulle igen gaa arbejdsløse 1 Uge efter denne Tid, inden de paany ere berettigede til Understøttelse.

Varer Arbejdet mindre end 1 Uge, indtræder Understøttelsen straks efter.

Den, der tager Understøttelse for Arbejdsdage, drages til Ansvar.

Til § 6 a. Aalborg Afdl. (ny).

Naar et Medlem faar Arbejde efter at have erholdt Arbejdsløshedsunderstøttelse — som ikke varer udover 3 Uger, indtræder Understøttelsen strax paany, varer det over 3 Uger, skal Vedkommende igen gaa en Uge, før Understøttelsen begynder.

Til § 7. Esbjerg Afdl. foreslaar § forandret saaledes:

Ethvert arbejdsløst Medlem, som undlader at henvende sig paa Anvisningskontoret, forinden han søger Arbejde i nogen By, hvor der findes en Afdeling af Forbundet, kan idømmes en Bøde af denne Afdeling.

Til § 11. Aalborg Afdl. ønsker § tilføjet:

herfra undtages dog Rejsende, som ankommer sydfra til Aalborg og rejser til Hjørring, Frederikshavn og tilbage over Sæby, kan erholde Understøttelse for Rejsedagene, men kun en Opholdsdag.

Til § 12. Aalborg Afdl. foreslaar Understøttelsen forandres:

fra 4 og 8 Aar, til 3 og 5 Aar — og til 150 Øre og 2 Kr. pr. Dag, næstsidste Stykke i samme § bortfalder.

Til § 12. Odense Afdl. foreslaar følgende Tal forandres:

4 Aar til 3 Aar og 8 til 6 Aars.

Til § 12. Aarhus Afdl. foreslaar følgende Forandring:

Medlemmer med 3 Aars Medlemsret faar 150 Øre pr. Dag de første 35 Dage, og de med 5 Aars Medlemsret faar 2 Kr. de første 35 Dage og 1 Kr. de næste 35 Dage.

Til § 12. Aarhus Afdl. foreslaar:

Bibeholdelsen af den nuværende Ordning med Hensyn til, at hvert Medlem, som bliver arbejdsløs eller

rejser, kan erholde 70 Dages Understøttelse om Aaret, alt i Henhold til de nu bestaaende Love.

Til § 12. Stege Afdl. foreslaar:

Den gamle Understøttelse bibeholdes med den Ændring, at naar et Medlem har faaet for 70 Dage, kan han ikke faa mere før efter et Aars Forløb.

Til § 12. Kbh. Afdl. III.: 4 og 8 Aar forandres til 3 og 6 Aar.

Til § 12. Helsingør Adl.: Afsnittet „Ingen kan erholde mere end 210 Dages Understøttelse i Løbet af 5 Kalenderaar" udgaar.

Til § 12. Kbh. Afdl. III: 3 Stk. (ingen kan erholde mere end 210 Dages o. s. v.) bortfalder.

Forslag fra Kbh. Afdl. I til en ny § 13.

Til Medlemmer med over $^1/_2$ Aars Medlemsret, som har været arbejdsløs de sidste 14 Dage før Jul, udbetales der den 23. December en extra Understøttelse, hvis Størrelse fastsættes af Hovedbestyrelsen, dog maa den ikke være mindre end 1 Uges Streikehjælp efter den til enhver Tid gældende Strejkeskala. Midlerne hertil tilvejebringes ved at hvert Medlem betaler 1 Uges Kontingent mere om Aaret, som tilfalder Rejse- og Understøttelseskassen.

Til § 16 c. Randers Afdl.:

I København kan — udgaar af Paragrafen.

Til § 17. Kbh. Afdl. I tilføjes:

Medlemmer, som har modtaget uberettige Understøttelse, er pligtig at tilbagebetale samme, og Understøttelse kan ikke udbetales dem paany, inden den uberettiget modtagne er tilbagebetalt.

Regler for Anvisningskontoret.

Til § 2. Aalborg Afdl.:

Sidste Stykke: Medlemmerne bør forandres til maa ikke o. s. v.

Til § 2. Aalborg Afdl. § tilføjes:

Medlemmer maa ikke skriftlig søge Arbejde i en By, uden først at have søgt Oplysning paa Anvisningskontoret.

Til § 3. Kbh. Afdl. V. foreslaar § forandret saaledes:

Enhver arbejdsløs Kollega, *der kan legitimere sig*, faar, naar han melder sig paa Kontoret, o. s. v.

Til § 7. Aalborg Afdl.:

§ kan ikke bringes i Anvendelse udenfor Kbh.

Til § 7. Odense Afdl. I sidste Stk. indflettes:

Klageprotokollen skal fremlægges paa hvert Afdelings- eller Hovedbestyrelsesmøde og Klagerne tilsiges hertil.

Klublovene.

Til § 9. Aalborg Afdl.:

§ er i Uoverensstemmelse med Marts Overenskomsten med Fabrikantforeningen.

Til § 17. Aalborg Afdl. 3. Stk. forandres til:

Kassereren modtager Kontingent fra Medlemmerne og indbetaler det *hver* Uge til Afdelingskassereren o. s. v.

Til § 21. Aalborg Afdl.:

Ordinære Klubmøder afholdes en Gang om Maaneden — forandres til *hveranden Maaned* o. s. v.

Hjælpe- og Begravelseskassen.

Helsingør Afdl.: Hjælpe- og Begravelsesk. udgaar.

Esbjerg Afdl. forkastet Oprettelsen af Hjælpe- og Begravelseskassen.

Nakskov Afdl. Hjælpe- og Begravelseskassen foreslaas forkastet, og Kontingentet nedsat, som det blev lovet, da det blev forhøjet.

Til § 3, 2. Stk. Horsens Afdl. foreslaar en fast Begravelseshjælp af 75 Kr. til alle Medlemmer.

Til § 3, 2. Stk. Kbh. Afdl. III foreslaar:

I Tilfælde af Dødsfald 50 Kr. for Medlemmer med fra 1—5 Aars Medlemsret, 60 Kr. for 6 Aar o. s. v. — forandres til, for Medlemmer med 1 Aars Medlemsret 50 Kr., med 2 Aars 60 Kr. og fremdeles 10 Kr. mere for hvert Aar indtil 200 Kr.

Til § 3. Nyborg Afdl. § forandres til at lyde:

Understøttelsen gives kun i 13 Uger i Løbet af 1 Aar og højest 39 Uger for kroniske Sygdomme o. s. v.

Til § 14. Nyborg Afdl. § forandres saaledes:

Et Medlem, der bliver syg, medens han er paa Udarbejde eller paa Rejsen o. s. v.

Uddrag af Beretning fra den internationale Metalarbejderkonference i Paris.

Østerigske Metalarbejder Forbund

(Fortsat.)

I Fagbladet for Februar Maaned afsluttede vi vor Omtale af de tyske Smede- og Metalarbejder Organisationers Betretninger. Vi vil da her fortsætte med nogle Uddrag af „Det østerigske Jern- og Metalarbeider Forbund"s Beretning:

Østerig indtager overfor de andre organiserede Lande en vanskelig Stilling, hvilket i første Række skyldes Sprogvanskeligheder, som vanskeliggør Agitationen betydelig. Forbundet er paa Grund deraf inddelt i 12 Landdistrikter, bestaaende af Wien, Neder Østerig, Over Østerig, Salzburg, Tyrol og Voralberg, Bøhmen, Mähren, Schlesien, Steiermark, Kärnten og Istrien. Disses samlede Medlemsantal den 31. December 1899 androg 15,405 med en Kassebeholdning paa 108,398,77.

Det her anførte Medlemsantals Lidenhed vil sikkert først forbause vore Læsere, men til Undskyldning derfor taler: Dels er den østerigske Organisation meget ung (den er stiftet den 7. Marts 1891) og dertil kommer dels som ovenanført, den store Sprogvanskelighed, dernæst den katholske Religions mægtige Indflydelse paa Befolkningen, ligesom Øvrigheden gør alt muligt for at hindre en sund Udvikling af Organisationerne. Trods dette er, efter Forbundets Beretning, Organisationen vedblivende fremadgaaende.

Antallet af Strejker viser sig ogsaa, Aar for Aar, at være i tiltagende og fordeler sig saaledes: I 1894 forefaldt 15 Strejker, i 1895 19, i 1896 19, i 1897 28, i 1898 35 og i 1899 52 Strejker. Aarsagen til disse, skyldes nærmest Lønreduktioner, og i flere Tilfælde har Arbejderne maattet indgaa paa saadanne, formedelst Arbejdsgivernes enige Optræden mod vor endnu svage Organisation. Vi ere derfor tilbøjelige til at tro, at enkelte ganske nævneværdige Nederlag har været en væsentlig Aarsag til den i de sidste Aar betydelige Tilgang af Medlemmer, og selv om ogsaa Strejkerne i disse Aar har vist sig mere fuldtallige, kan vi dog kun opvise et Tilfælde, hvor absolut Nederlag fra vor Side har været tilstede, og heraf synes dog at fremgaa, at vor Modstandsdygtighed i denne Tid har bedret sig betydelig.

Arbejdstidens Længde er her meget forskellig, den varierer mellem 9 til 10½ Time daglig, og stiller sig som følgende: I Wien er i 29 Virksomheder med 4049 Arbejdere indført 9 Timers Arbejdsdagen. I 70 Virksomheder med 15,305 Arbejdere 9½ Time. I Florisdorf har 2 Fabrikker med 1764 Arb. 9 Timers Arbejdsdag. I Wien Neustadt en Fabrik med 1904 Arb. 9½ Time, de to sidstnævnte Virksomheder er gennem Strejke tvungne til denne Afkortelse i Arbejdstiden, som paa de anførte Steder tidligere var 10½ Time. Tager man Kleinsmedeværkstederne med, bliver Antallet af Arbejdere, der arbejde 9½ Time, ca. 20,000. Ogsaa paa dette Punkt spores Organisationens Nytte, idet det netop er disse Fabrikker, hvor Oganisationen har nogen Indflydelse, som kan notere den kortere Arbejdstid, hvorimod der paa disse Værksteder, hvor der ingen, eller saa godt som ingen Medlemmer findes, — vedblivende arbejdes 10 à 10½ Time pr. Dag.

Forbundets Rejse- og Understøttelseskasse har i de sidste Aar haft store Vanskeligheder at kæmpe imod, hvilket skyldes den stedse tiltagende Arbejdsløshed, der var saaledes i Aaret 1897 8,86 % arbejdsløse Medlemmer, i 1898 13,74 % og i 1899 14,80 %, og alt tyder paa, at Aaret 1900 vil bringe Procentantallet betydelig højere op. Man har da, for at bevare disse Institutioner stillet Forslag om en betydelig Forhøjelse af Kontingentet, saa det kan komme paa Højde med de bedre funderede udenlandske Organisationer.

* * *

England

(Amalgamated Society of Engineers).

I Modsætoing til de tyske og østerigske Jern- og Metalarbejder Organisationer, som omfatter alle indenfor Industrien beskæftigede Arbejdere, er den engelske Organisation specificeret i forskellige Brancher, saaledes: 1. Maskinarbejdere, Monteurer, Drejere, Maskinister, Grovsmede som beskæftiges ved Forfærdigelse af Maskiner, samt i alt væsentligt Kleinsmede. 2. Kedelsmede, Skibsbyggere, Spantehuggere og Pladearbejdere. 3. Formere.

Den førstnævnte Organisation bærer Navnet „Amalgamated Society of Engineers" og er stiftet for 50 Aar siden, efter at have sluttet sig sammen med en Del, allerede den Gang bestaaende smaa Foreninger, som blev grundede Aaret 1822. Organisationen har nu 88,000 Medlemmer og en Formue paa 800,000 Pd. Sterling (1 Pd. = 18 Kr.) og har særlig i de senere Aar skaffet vore Medlemmer betydelige Forbedringer i deres Arbejdsvilkaar.

Foreningen for Kedelsmede og Skibsbyggere har bestaaet siden Aaret 1836 og har nu 45,000 Medlemmer, deres Formue beløber sig til ca. 300,000 Pd. St. Det er en meget solid Organisation og omfatter mindst 90 % af de i Kedel- og Skibsbyggerbranchen beskæftigede Arbejdere. I den politiske Agitation tager de ikke Del, men har indenfor den faglige Bevægelse adskillige gode gennemførte Reformer at henvise til. Deres Lønforhold er delt og den bedste Branches Arbejdere opnaar en Fortjeneste af indtil 1 Pd. St. om Dagen.

Formernes Organisation har 18,000 Medlemmer i England og 7000 i Skotland og arbejder til Dels efter samme Regler, som den førnævnte Organisation, ogsaa disse kan anføre gode Resultater for deres Medlemmer.

Kontingentet til alle 3 Foreninger er ens og andrager 20 Pence (150 Øre) pr. Uge. Medlemmerne modtager saavel Syge- som Rejseunderstøttelse af 10 Sh. (9 Kr.) pr. Uge.

Udover de 3 her nævnte Foreninger, existerer der flere smaa Foreninger indenfor Jernindustrien, som dog ikke udøver nogen nævneværdig Indflydelse.

Siden den store Lock-out 1898 har der ikke fundet nogle store Kampe Sted, hvorfor det under den hidtil herskende Vaabenstilstand har været dem mulig at samle den ovenanførte forholdsvis store Kassebeholdning, ligesom der er lagt alt ind paa at opdrage Medlemmerne til mere selvstændig Optræden, hvad der tidligere lod meget tilbage at ønske.

* * *

Det sidstnævnte mægtige engelske Forbunds Delegerede paa Kongressen repræsenterede 200,000 Medlemmer

* * *

Naar vi hermed slutter vor Omtale af de Landes Beretninger fra den internationale Konference i Paris, som har særlig Interesse for vore Medlemmer, vil vi i de kommende Fagblade give vore Læsere en Oversigt over Arbejder-Kongressen i Almindelighed, samt gengive de der vedtagne Resolutioner.

Giv en Haand med til at faa Kvinderne organiserede!

Fra „Arbejdernes Fællesorganisation i København" har vi modtaget nedenstaaende med Anmodning om Offentliggørelse i Fagbladet:

Til alle organiserede Mænd!

Paa „Arbejdernes Fællesorganisation"s Møde den 11. ds. blev der i Anledning af en Opfordring fra Syerskernes Forbund enstemmigt vedtaget følgende Beslutning:

„De forsamlede Bestyrelser udtaler, at det er en Pligt for enhver organiseret Arbejder at virke energisk for, at hans Paarørende blandt de kvindelige Arbejdere, saavel blandt Syerskerne som i alle andre Fag, indmelder sig i de respektive kvindelige Organisationer. Det paalægges Forretningsudvalget at rette en skriftlig Appel til samtlige københavnske Fagforeninger, hvori de opfordres til at agitere kraftigt for denne Sag."

Idet Forretningsudvalget opfylder det givne Paalæg skal man bemærke:

Det turde næsten være overflødigt at fremhæve, at Kvinderne i stedse stigende Grad som selvstændig erhvervende drages ind paa Arbejdsmarkedet baade i Industri og Handel, ligesom Kvinderne ogsaa som Lærere, Læger, Kunstnere osv. søger at hævde en Plads jævnbyrdige med Mændene.

Under naturlige Samfundsforhold vil det selvfølgelig være en Vinding, at den størst mulige Sum af fysiske og aandelige Kræfter deltager i Samfundsvirksomheden, fordi der herigennem opnaas et større Maal af Goder for Menneskene, men under de nu herskende Forhold, hvor Produktion og Omsætning har til Hovedformaal at skaffe Profit for den enkelte Arbejdsgiver, og hvor Arbejdet regnes for en Vare, der betales efter Markedspris, d: efter Lovene for Tilbud og Efterspørgsel, er det indlysende, at Kvindernes Deltagelse i Produktionen er egnet til at trykke Arbejdslønnen og derigennem Levefoden for Arbejderklassen.

Der findes imidlertid et Middel til Værn imod denne Fare, og det er **Organisation**. De mandlige Arbejdere i alle Fag har forlængst lært, at gennem Organisation og fast Sammenslutning er de i Stand at ophæve Konkurrencen paa Arbejdslønnens Bekostning mellem dem indbyrdes, og til at hæve denne til et Punkt, der dog for de flestes Vedkommende tillader en nogenlunde menneskeværdig Tilværelse.

Der er imidlertid ingen Tvivl om, at der truer os en ganske betydelig Fare fra de Tusinder af uorganiserede Kvinder, der drages ind paa Arbejdsmarken i snart sagt alle Virksomheder. Det er dog heldigvis ikke Mennesker, der er fremmede for de organiserede Arbejdere, som det her drejer sig om. Det store Flertal af disse Kvinder ere vore Hustruer, vore Døtre eller vore Søstre. Det er Kvinder, som lever deres Liv sammen med organiserede Mænd, og som det derfor vil være meget let at gøre Organisationens Nytte indlysende. De ser det jo dagligt i de Hjem, de tilhører. Det gælder blot om at baade de og Mændene gør sig klart, at **naar Kvinderne ere Arbejdere, maa de ogsaa være organiserede.**

Paa dette Punkt hersker der imidlertid et Fejlsyn hos et meget stort Antal Mænd. Mange er nemlig tilbøjelige til at gaa ud fra den Betragtning, at Kvinderne kun paa Grund af unaturlige Samfundsforhold deltager i produktivt Arbejde og at de derfor ikke er virkelige Arbejdere og saaledes heller ikke bør underkaste sig de Vilkaar, der gælder Arbejdere i Almindelighed. Dette er som sagt et Fejlsyn; Kvinderne har altid deltaget i Samfundsarbejdet. Tidligere foregik Arbejdet i Hjemmet som en Art Husflid ved Bagning, Spinding, Vævning, Syning osv. Nu kan disse Arbejder med større Fordel udføres i Fabriker og Værksteder, og nu flytter Kvinderne fra Hjemmene og til Fabrikerne, eller de bliver i Hjemmene og i Stedet for at udføre Arbejdet for egen Regning til eget Brug, udfører de det for de store Magasiner og til disses Fordel.

Dette har naturligvis medført, at Trangen til personlig social og økonomisk Uafhængighed er bleven lige saa stærk og lige saa naturlig hos Kvinderne som hos Mændene. Derfor maa Kvinderne ogsaa have de Organer, som kan bidrage til at sikre dem denne Uafhængighed, og det er **Organisationen**, Sammenslutningen.

Den passive, eller endog den aktive Modstand, Mændene i mange Tilfælde har rejst mod Kvindernes Organisation, maa afløses af en levende Interesse for at faa alle arbejdende Kvinder organiseret, ogsaa i Virksomheder, hvor Kvinderne ikke endnu staar som direkte Konkurrenter til Mændene.

Ingen Mand har Ret til at betragte sig som et godt Fagforeningsmedlem, medmindre han er sig bevidst at have bidraget, hvad der staar i hans Magt, til, at hans kvindelige Paarørende, der deltager i produktivt Arbejde enten i Hjemmet eller i Fabrikerne, er Medlemmer af deres respektive Fagorganisationer.

Kvinderne har som Mennesker og Medarbejdere Krav paa Mændenes Støtte i denne Retning, og navnlig har de Krav paa, at den Modstand og Uvillie, der nu ofte vises fra deres mandlige Slægtninges Side mod, at de tilhører Organisationen, opgives og afløses af Iver for Kvindernes faglige Sammenslutning.

Ved et energisk og taalmodigt Arbejde er det gennem Tiderne lykkedes at organisere Mændene til Kamp for og Værn om deres Interesser, og alle føler Velsignelsen af denne Gerning, **men det er kun halvgjort Arbejde, saalænge Kvinderne ikke staar paa samme Trin.**

Vi retter derfor en indtrængende Opfordring til alle organiserede Mænd om paa det mest energiske at støtte de Bestræbelser, der i denne Tid udfoldes for at organisere Kvinderne i de forskellige Fag, og da navnlig indenfor Syerskernes store Gruppe. Det er notorisk, at medens det ved Hjælp af Organisationen er lykkedes at hæve Lønnen for Mændene i de senere Aar, saa er den gaaet nedad for de kvindelige Syere, og ingen andre har haft Fordel deraf, end de Storkapitalister, der udbytter Kvinderne.

Dette Forhold maa forandres og det kan forandres, naar vi selv vil. Derfor rask Haand paa Værket, og i Løbet af et Aarstid vil vi have en Organisation af kvindelige Arbejdere ligesaa fastsluttet og maalbevidst som den, Mændene nu glæder sig til.

Med solidarisk Hilsen

Forretningsudvalget
for
Arbejdernes Fællesorganisation i København.

Indlæg angaaende Hjælpekassen.

Fra *Esbjerg* have vi modtaget følgende:

I Fagbladet for Marts, læste jeg Artiklen fra Medlem 641, V. Grøndahl angaaende Oprettelsen af Hjælpekassen. Jeg kan fuldt ud slutte mig til hans Anskuelser i denne Sag. Sygeforsikring bør være en Samfundssag, og hele Sygeforsikringen bør overgaa til Staten. Lovgivningsmagten har jo ogsaa anerkendt Sygeforsikring som en Samfundssag gennem Loven om anerkendte Sygekasser. Gennem disse Sygekasser kan vi blive syge- og begravelsesforsikrede fra Vuggen og til Graven. Ethvert Medlem af de anerkendte Sygekasser kan blive overflyttet fra den ene til den anden uden særlige Udgifter. Der gives jo nu saadanne anerkendte Sygekasser over hele Landet og det er altsaa ingen Vanskelighed at blive optaget. En Nødvendighed er Oprettelsen af en Syge- og Begravelseskasse derfor ikke. Ejheller kan jeg indse, den kunde gøre Gavn nok til at oprette den Skade, som den uden Tvivl vilde komme til at gøre de ældre Medlemmer. Jeg antager nemlig, at de fleste ældre og gifte Medlemmer af vort Forbund er i en eller anden anerkendt Sygekasse og syge-understøttelsesberettiget der, saa højt som muligt.

Bliver han af en eller anden Grund nødt til at søge andet Erhverv efter hans 45. Aar, saa er det ligemeget med Hensyn til en anerkendt Sygekasse, men det samme kan ikke siges, hvis vi faar en Tvangssygekasse i Forbundet, thi udtræder vi af Forbundet, saa maa vi jo ogsaa være færdig med Sygekassen*). Er vi saa over 45 Aar, saa er der ingen Sygekasse, som vil optage en, og saa misterman de Fordele, som man i en Aarrække har betalt for.

Saa vidt mig bekendt, saa var Oprettelsen af en Sygekasse i Haandværkersvendenes Rejseforening netop Dødsstødet til disses Afdelinger i mange Byer, fordi Sygedagene oversteg Understøttelsen; det er jo ogsaa let at blive syg naar Rejseunderstøttelsen er udløben.

Ogsaa af Hensyn til Sammenslutning af alle Fag i Metalindustrien til et Forbund vil Hjælpekassen være uheldig, idet Forhøjelsen af det i Forvejen høje Kontingent, bliver til Hinder for at dette kan ske. Kontingentet er altid blevet benyttet som Paaskud imod en Sammenslutning.

Til Slut vil jeg sige: Lad os endelig komme bort fra denne Hjælpekasse; den vil kun sætte Utilfredshed blandt vore Medlemmer, og den kan ingen Gavn gøre. Vi taber maaske endnu flere Medlemmer end vi allerede har tabt. Naar man læser Listen over slettede og genoptagne Medlemmer i hver Maaned, saa har man allerede nok.

Med Tak for Optagelsen

J. Hellner,
Medlem 3511.

Fra Næstved.

Tillad mig Plads for Nedenstaaende i Fagbladet:

I Fagbladet for Marts har Medlem Nr. 641 V, Grøndahl skrevet et Indlæg, hvori han fremhæver, at skønt han er gammel, og kunde være en af dem der fik det største Udbytte af en Hjælpekasse, saa siger han dog: »Lad os aldrig begynde paa den Slags, vi har altid modarbejdet tvungne Sygekasser, men nu er vi selv i Færd med at starte en saadan«. Han henviser til at der vil blive Arbejde for en hel Stab af lønnede Funktionærer, og slutter med at sige, at der er Syge- og Hjælpekasser nok, lad os holde vor Næse fra det vi ikke har med at gøre.

Hertil skal jeg nu sige: lad os ikke betragt denne Sag som noget os uvedkommende, men lad os se at faa gjort Hovedbestyrelsens Forslag til Lov, det er et saa godt Forslag at det falder mig vanskeligt at forstaa, at noget Medlem kan være med til at skyde saa store Goder fra sig, som dem dette Forslag byder paa, særlig da Kontingentet kun foreslaas forhøjet med 5 Øre, for at opnaa disse Goder, hvad alle de lønnede Funktionærer angaar, da er det sikkert en Sætning, der er beregnet paa at gøre de Delegerede betænkelig ved at stemme for Forslaget. Jeg nærer ingen Frygt, hvad det angaar.

Til Grøndahls Bekymring om tvungne Sygekasser skal jeg bemærke, at det kan man maaske nok kalde det, men saa kan man med lige saa god Ret sige tvungne Fagforeninger, og det er vi dog vel enige om, at disse har gjort fortrinlig Nytte ved, at Løn- og Arbejdsforhold derigennem er forbedret meget betydelig i vort Fag. Hvorfor skulde vi da vige tilbage for at knytte en Hjælpekasse til vort Forbund, naar vi er paa det rene med, at dette vil blive til stor Gavn for Medlemmerne. Der henvises jo til, at der er Syge- og Hjælpekasser nok; det kan være der er, men desuagtet kommer der stadig Rejsende, som ikke er forsikret i nogen, og naar nu en saadan Kollega paa Rejsen bliver syg og indlægges paa et Sygehus, saa kan han ifølge vore Love ingen Understøttelse faa, og hans Forsørgelseskommune maa da betale Omkostningerne, og dette kan under visse Forhold komme til at staa som Hindring for Vedkommende senere i Livet, idet saadan Gæld jo enten skal betales eller eftergives f. Eks. hvis han vil indgaa Ægteskab. Har vi derimod den paatænkte Hjælpekasse i Virksomhed, da vil denne staa som Garant for Medlemmet, og han kommer ikke i Gæld for sit Sygehusophold og staar da frit naar han igen er rask.

Jeg kan ikke se rettere end, at Vedtagelsen af dette Forslag, foruden de Goder det byder Medlemmerne, tillige vil være et Bindeled mere og muligt bidrage til at formindske Listen over slettede Medlemmer.

Sluttelig skal jeg oplyse, at det paa Generalforsamlingen den $^{20}/_{4}$ i vor Afdeling, efter en længere Diskussion om Hjælpekassens Betimelighed enstemmig vedtoges, at Repræsentanten støtter de Bestræbelser der er oppe for at faa vedtaget dette Forslag.

Næstved i April 1901.

Chr. Sørensen,
Medlem af Repræsentantskabet.

*) En af Fordelene ved Hjælpekassen skulde jo rigtignok ogsaa være den, at vi dermed binder Medlemmerne stærkere til Organisationen. *(Red.)*

Arbejdsløsheden!

Arbejdsløsheden er fremdeles af et betydeligt Omfang. Anvisningskontorets Protokol i København udviser, saavel i Midten af April som Maj Maaned nøjagtig 277 arbejdsløse Smede og Maskinarbejdere.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 8,953 N. Petersen (Kbh. Afdl. I.)
- 5,456 L. Sanderhof (Kbh. Afdl. I.)
- 13,814 J. Henriksen (Kbh. Afdl. I.)
- 8,176 H. Petersen (Kbh. Afdl. I.)
- 2,769 F. le Fevre (Aarhus).
- 5,724 A. Møller (Kbh. II).
- 11,568 H. A. Jørgensen (Kbh. II).
- 4,895 H. P. Nielsen (Helsingør).
- 11,547 P. J. Ley (Helsingør).
- 12,231 R. Madsen (Kbh. 5).
- 14,133 L. Winther (Kbh. 5).
- 14,932 T. N. D. Larsen (Kbh. 5)

Fejltagelser.

Ved beklagelige Fejltagelser fra vedkommende Tillidsmænds Side ere følgende Medlemmer optagne blandt slettede Medlemmer:

Nr. 8,795 R. Danielsen.
- 13,269 K. Bentzen.

Idet vi herved rette Fejlen beder vi de paagældende Medlemmer undskylde.

Efterlysning.

Bog Nr. *9454, L. Poulsen,* indmeldt 9. Oktober 1897 i Randers, bedes indsendt til Hovedkontoret snarest. *Hovedkassereren.*

Rettelse.

Ved en beklagelig Fejltagelse fra Trykkeriets Side er forrige Fagblad bleven „Marts 1901" istedet for „April 1901". De Medlemmer, som opbevarer Bladet, bedes selv at rette denne Fejl ved Henlæggelsen.

Red.

Randers.

Da Randers Afdeling ligger inde med et Herrelommeuhr tilhørende Medlem Nr. 8234, W. Hullevad, anmodes han ved nærværende om inden en Maaned at lade høre fra sig, da ellers hans Ret til samme bortfalder.

P. Krogh.

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollen).

Nr. 8209 V. Hinsch.
„ 11892 Joh. Volf. Petersen.
„ 13269 K. Bøntzen.
„ 5464 C. V. Sørensen.
„ 8795 R. Danielsen.
„ 14062 S. Jensen.
„ 13534 H. Nielsen.
„ 14777 Fr. Mortensen.
„ 174 M. Petersen.

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Frederiksgade 42, 1.
Aalborg, J. Christensen, Urbangade 15, 1. $12^1/_4$-1. $6^1/_2$-$7^1/_2$.
Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36.
Fredericia, Smed C. M. Jensen, Bjergegade 66. Udbt. til Rejs. 6—7 Aften.
Frederikshavn, L. Jensen, Søndergade, Adr. Tømrer Pahl $12^1/_2$-$1^1/_4$, $6^1/_2$-$7^1/_2$.
Faaborg, L. P. Frandsen, Odensevej Nr. 8.
Holstebro. C. Madsen, Sønderland. 6—8.
Hadsund Mariager, Smed Aug. Olsen, Cimbria pr. Mariager.
Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen, $7^1/_2$—$8^1/_2$. $11^1/_2$—$1^1/_2$. 5—7.
Hillerød, Th. Hansen, Svendestiftelsen 2. Sal, Langevej. 12-$12^1/_2$, 7—8 Aften.
Hjørring, Smed Andreas Jensen, Kolsmissigade 16,^{2}. 6—8. Søndag 12—2.
Holbæk, Langhoff Petersen, Smedelundsgade 40, 2. $6^1/_2$-8.
Horsens, H. Røpke, Haumannsgade 2, St.
Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvei.
Kallundborg, Smed C. Andersen, Præsteg. 156. $12^1/_4$—$12^3/_4$, 6—7.
Kolding, M. Sørensen, Seestvej 20 B. $12^1/_4$—$1^1/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
København, Larsleistræde 1, Stuen. 9—11.
Maribo, F. Larsen, Kirkestræde 212. 6—7.
Middelfart, O. Petersen, Teglværksgade 13 b. d. $12^1/_4$-$12^3/_4$ $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Nakskov, Sofus Fryd Tilegade 258. 1—$1^1/_2$, 6—8.
Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkerstiftelsen. 6—7.
Nørresundby, L. Jensen, Bondrursgade 8. $6^1/_2$—$7^1/_2$ Aften.
Nykjøbing, Mors, Ferd. Nielsen, Holmen 4, 7—8.
— Falster, M. Frandsen, Kraghavevej 5, 6—7, Søndag 10—12
— Sjælland, L. P. Larsen, 6—7.
Nyborg, H. L. Christiansen, Vestre Boulevard 18. $12^1/_2$—1, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. $12^1/_4$—1. Udbt. til Reis. $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Præstø, J. A. Sørensen, Adelgade. 6—7.
Randers, L. P. Larsen, 12—1, 6—7, Nordre Grave 4.
Ribe, J. Poulsen, Præstegade 390. 6—7.
Roskilde, J. Andersen, Karen Olsdatterstræde 5, $6^1/_2$—$7^1/_2$. Sønd. 9—10.
Rønne, H. F. Jørgensen, Vinkelvei 27.
Skive, Laurits P. Christiansen, Nordbanevej.
Slagelse, Ant. Rasmussen, St. Pedersg. 1, 6—$7^1/_2$.
Sorø, J. Hansen, Baggaden 67. Udbt. 6—8 Aften.
Stege, Chr. Eriksen, Raadhusstræde. 12—1, 6—8.
Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhildsvej 3. 12—1, 6—7.
Thisted, C. Dysted, Nørregade.
Varde, H. P. Hansen, Søndergade. 6—7.
Veile, A. I. Glasberg, Bleggaardsgade 2, 1. 12—$12^3/_4$, 6—$7^1/_2$. Søndag 11—12.
Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46. 6—8.
Vordingborg, A. P. Petersen, Adresse Smedem. Nissen, træffes fra 12—1 Middag.

Redigeret af *J. A. Hansen.*
Trykt i A. S. „Phønix", Lützhöft-Petersen, Niels Juelsg. 6, Kbhvn. K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund

Nr. 9 | Juni 1901 | 13. Aargang

Situationen.

Arbejdsgivernes Stilling overfor os.

Saa gik da Forhandlingerne med Arbejdsgiverne i Jernindustrien i Stykker for — lad os sige syvende Gang i dette Foraar og Sommer. — Det var for Resten baade Synd og Skam, hvis der da ellers er noget i, hvad Fabrikanterne stadig fortæller, nemlig at det „staar yderst slet til med Jernindustrien, ganske særligt her i Danmark". Det maa jo dog sikkert staa de Herrer klart, at det ingenlunde kan blive til deres Fordel at arbejde uden Overenskomster, tværtimod kan det let komme til at koste dem adskilligt. For os er denne Tilstand ingenlunde den værste. Det vil nemlig i mangfoldige Tilfælde være langt behageligere for os ikke at være bundet af noget som helst under vor Virksomhed for at skabe bedre Levevilkaar, end det er at være bundet af indgaaede Overenskomster. Altsaa med denne Fremgangsmaade maa Fabrikanterne bare ikke tro, at de slaar os sønder og sammen.

Der er gjort ikke saa faa Tilløb til Forhandling i det Tidsrum, der ligger mellem den 22. Marts og den 29. Maj; men paa det Møde, der afholdtes den sidstnævnte Dato, syntes det hele nigenkaldelig at være gaaet i Stykker.

Det første Forhandlingsmøde, som skulde være en Art Indledning, afholdtes den 22. Marts, og ved denne Lejlighed var samtlige Fag repræsenterede, hvis Udøvere vare interesserede i Arbejdsforholdene= Ordning i de forskellige Virksomheder i Jernindustrien.

Resultatet af dette Møde var en Vedtagelse om **straks at tage fat paa Separatforhandlinger med hvert enkelt Fag.**

Disse Separatforhandlinger tog deres Begyndelse ved et Møde den 23. Marts mellem det saakaldte Fællesudvalg og vor Hovedbestyrelse, ved hvilken Lejlighed Hovedbestyrelsen dog havde indbudt forskellige Repræsentanter for vore Afdelinger i København og Helsingør. Mødet blev imidlertid en ren Parodi paa en Forhandling, idet Arbejdsgiverne straks erklærede ikke at kunne gaa ind paa noget som helst, der kunde faa Karakteren af en Lønforhøjelse.

Fra dette Øjeblik ventede Hovedbestyrelsen sig ganske naturlig ikke store Resultater af yderligere Forsøg paa at komme overens; men da vi i Midten af April Maaned modtog en Anmodning fra Hovedorganisationerne om at fortsætte og ikke opgive Forhandlingerne, saa erklærede man sig dog villige til loyalt at følge denne Henstilling. Der afholdtes nu et Fællesmøde mellem Hovedbestyrelsen og „Fællesudvalget" den 29. April, men det viste sig meget snart, at det langt fra kunde siges, at man i den Tid, der nu var hengaaet, var kommen hinanden nærmere.

Mødet endte med gensidige Udtalelser om, at **man ansaa yderligere Forhandlinger for frugteslose for Tiden.**

Imidlertid opnaaedes der Enighed mellem Arbejdsgiverforeningen og de samvirkende Fagforbund om Løn= og Arbejdsforhold i forskellige andre Fag og samtidig vedtog man at gribe direkte ind i de mellem os og Jernfabrikanterne afbrudte Forhandlinger, saaledes at der straks toges fat paa vore Fordringer under Medvirkning af en Repræsentant for hver af de to Forretningsudvalg.

Maaske kunde der herigennem være naaet til et Resultat, forudsat da at Arbejdsgiverforeningen virkelig havde til Hensigt at gøre sin Indflydelse gældende i fredelig Retning. Men Jernfabrikanterne vilde det anderledes. De vendte nu op og ned paa selve Arbejdsgiverforeningens Forslag, og dette bevirkede, at der **først afholdtes et Møde mellem samtlige interesserede Fag og det af Jernfabrikanterne nedsatte Fællesudvalg.**

Dette Møde endte med Nedsættelse af et Underudvalg, (saadanne var forøvrigt i Forvejen nedsat i et betydeligt Antal), der skulde forberede Forhandlingerne om en Fællesoverenskomst for alle Fagene.

Hermed var i Virkeligheden Forhandlingerne umuliggjorte, da det meget snart viste sig at der ikke saadan uden vi-

dere kunde opnaas Enighed om Regler, der var egnede til at vinde Bifald indenfor alle Brancher og alle Fag. Men for Fabrikanterne var det lykkedes at sætte deres Standpunkt igennem uden Hensyn til Arbejdsgiverforeningens Forretningsudvalg.

Hvad nu? Hele den Fremgangsmaade, som Fabrikanterne har fulgt under denne Kampagne, er jo fuldstændig i Strid med, hvad der hidtil har været Kotume, naar man fastsatte Arbejdsvilkaarene. I Stedet for at undersøge og drøfte Lønvilkaarene udfra, hvad der hidtil har været gældende i de enkelte Virksomheder eller Brancher indenfor vor Industri (denne Fremgangsmaade blev ogsaa fulgt ved Marts-overenskomstens Indgaaelse), saa har man denne Gang lavet et kombineret Udvalg, der repræsenterer baade organiserede og uorganiserede Virksomheder, alt sammen for blot at kunne møde vore Lønkrav med en Paastand om, at **Industrien ikke kan taale at betale mere i Løn.**

Dette Standpunkt kunde maaske have haft nogen Berettigelse, hvis Forholdet var dette, at der bestod en Løntarif i Faget, som under gode Konjunkturer var oprettet med fornødent Hensyn til, dels hvad en Arbejder maa kunne forlange for at leve nogenlunde menneskeværdigt af sit præsterede Arbejde, dels hvad en nogenlunde vel ledet Fabrik eller anden produktiv Virksomhed er i Stand til at betale; men saadan er Forholdet jo slet ikke. Lønsatserne — ja endogsaa Minimallønsatserne ere vidt forskellige i de forskellige Virksomheder og paa de forskellige Arbejdspladser, og „Konkurrencen med Udlandet" maa dog ialtfald kunne tillade den ene Fabrikant at betale den samme Løn som den anden indenfor det samme Omraade.

Den samme Forskel, som findes paa Timelønsatserne, findes ogsaa paa Priskuranterne for Akkordarbejdet, og hvad vi ovenfor gjorde gældende vedrørende „Industriens Evne til at kunne betale mere", maa vi naturligvis ogsaa fastholde her.

Det af Arbejdskøberne indtagne Standpunkt savner saaledes fuldstændig sin Berettigelse i de faktiske Forhold, og vi har da ogsaa under Forhandlingerne maattet høre paa, at at f. Ex. Kiehn, Maribo, — hvem man ganske vist heller ikke kan bebrejde for at være Diplomat — søgte at forsvare en en Reduktion af Minimallønnen paa „Vulkan" med, „at nu var „Vulkan" kommen ind i Arbejdsgiverforeningen, og saa maatte han (Kiehn) være berettiget til at opnaa saadanne Fordele, som en Reduktion af Minimallønnen".

Et Firma som Kbhvns. Flydedok, hos hvem vi ikke har rejst et eneste Lønkrav i lange Tider, sender et af sine Bestyrelsesmedlemmer, som ikke har Skygge af Forstand paa, hvorvidt de af os hos de øvrige Firmaer fremsatte Krav lader sig gennemføre eller ikke, — til at deltage i Forhandlingerne paa Arbejdskøbernes Vegne. Hans Opgave har da ogsaa kun været, rent automatisk at aflire en Del af Arbejdskøberkatekismen om „Arbejdernes opskruede Fordringer i Forhold til deres Arbejdsydelser", „Industriens daarlige Stilling" o. s. v.

Hermed maa det naturligvis have en Ende. Med den Art Argumentation standser D'hrr. Jernfabrikanter og deres Bundsforvante ikke Udviklingen.

Paa den anden Side kræver hele vor Stilling, at vi nøje overvejer de Skridt, vi foretager os, og desuden er det jo ogsaa meget naturligt, at den forestaaende Kongres faar Lejlighed til at tage Bestemmelse om vor Taktik. Et er imidlertid sikkert, og dette er, at Ordningen af Løn- og Arbejdsforhold i en Række af vore Brancher paa de forskellige Pladser trænger sig paa og maa finde sin Løsning i en nær Fremtid enten med det gode eller med . . . . .

Vor Arbejdsløn set i Belysning af vor Statistik.

(Fortsat.)

III.

Medens det vi har behandlet i de to foregaaende Artikler specielt kun omfatter Spørgsmaalet om Virkningerne af den i Foraaret 1900 gennemførte Minimalløn og derfor kun omfatter de Medlemmer, som arbejder paa Fabriker under Fabrikantforeningerne, ville vi i det efterfølgende beskæftige os med de Tabeller, der omfatter alle Fabriker og Værksteder, hvor Medlemmer af Forbundet er i Arbejde.

Materialet til Statistiken er de i November Maaned udsendte Lønskemaer. Angaaende de Fordele og Mangler, som klæber ved disse Skemaer, skulle vi først bemærke følgende:

Stastiken omfatter, ligesom den vi udarbejdede i 1898, kun en bestemt Uge. Dette er naturligvis tilstrækkeligt for Timelønnens Vedkommende, medens det for Akkordfortjenestens Vedkommende kun kan give et temmeligt usikkert Billede af Forholdet, som det er. Af denne Grund er de indvundne Oplysninger om Akkordfortjenesten ikke medtagne ved Opstillingen af de statistiske Tabeller over Arbejdslønnen; men vi har dog bearbejdet ogsaa dette Materiale og skal senere komme ind paa denne Side af Lønningsmaaden i vort Fag.

Der indkom ialt 4647 Lønskemaer, men heraf er ved Tabellernes Udarbejdelse kun benyttet de 4540, Resten er udeladt fordi de enten omhandlede Medlemmer, der arbejdede paa Landet (81), eller Medlemmer, der var maaneds- eller aarslønnede, for hvem en Timeløn vanskelig kunde angives. At optage disse Lønskemaer i den almindelige Statistik vilde blot bringe Forvirring.

I 1898 var Antallet af indkomne Lønskemaer 4504, men da Medlemsantallet i den forløbne Tid er steget fra ca. 6000 til over 7000, kunde man have ventet et ikke saa lidt større Tal denne Gang. Naar Antallet af indkomne Lønskemaer alligevel kun er vokset med ca. 150, ligger det dels i den større Arbejdsløshed i November 1900 end i Novbr. 1898, men dels ogsaa i, at Materialet for de mindre Værksteders Vedkommende ikke er saa godt indsamlet som i 1898. Det indkomne Materiale er dog sikkert stort nok til, at man kan drage berettigede Slutninger deraf.

I det følgende skal vi gøre nogle korte Bemærkninger angaaende de udarbejdede Tabeller.

Tabel V giver Oplysning om Lønforholdene paa hvert enkelt Arbejdssted. Medens der i 1898 kun gaves særskilte Oplysninger for de større Virksomheder, er man denne Gang gaaet over til at opføre alle Værksteder, selv de ganske smaa. — Tabellens første Kolonne giver Oplysning om, hvor mange Lønskemaer der i alt er indkommet paa det paagældende Arbejdssted. Dernæst

følger en Oversigt over Fordelingen paa Timeløn; idet der er foretaget en Inddeling i 6 Timelønsgrupper. I den tilsvarende Tabel i Statistikken for 1898 fandtes kun en Deling i 3 Grupper; men den nye Inddeling er foretaget paa en saadan Maade, at der alligevel kan finde en Sammenligning Sted med de ældre Tal. — Endelig findes opført den gennemsnitlige Timeløn og til Sammenligning hermed er opført det tilsvarende Tal for 1898, saaledes at man for hver enkelt Virksomhed kan se Fremskridtet i de forløbne 2 Aar.

Tabellen er delt i to Afsnit: København og Købstæderne. For Københavns Vedkommende er først opført Maskinfabrikker og Maskinværksteder i alfabetisk Orden. Dernæst følger Kleinsmedeværkstederne og endelig Grovsmedeværkstederne, ligeledes ordnet alfabetisk. — Købstæderne er opført i alfabetisk Orden, og indenfor hver Købstad er først opført Fabrikker, dernæst (i alfabetisk Orden) Smedeværkstederne og endelig Reparationsværksteder af forskellig Art.

Tabel VI giver en fulstændig Oversigt over, hvor mange Medlemmer der staar paa hver enkelt Timelønsats. Inddelingen er denne Gang en noget anden end i 1898, idet man har ment, at en Inddeling af Fabrikker eftersom de stod indenfor eller udenfor Fabrikantforeningen vilde have større Interessse end Inddelingen i store og smaa Fabrikker. Som en særlig Gruppe er denne Gang udskilt Reparationsværksteder, hvorved forstaas saadanne Værksteder, der er knyttet til Fabrikker af forskellig Art, som kun udfører Reparationer til eget Behov (Cementfabrikker, Sukkerfabrikker, Textilfabrikker, Bryggerier o. s. v.).

Til Sammenligning med den nuværende Fordeling paa Timeløn er for København, Købstæderne og hele Landet anført de tilsvarende Tal fra Statistikken for 1898.

I nedenstaaende Tabel gives en Oversigt over den procentvise Fordeling paa forskellige Timelønsgrupper i November 1900 og i November 1898.

Timeløn	København		Købstæderne		Hele Landet	
	1900	1898	1900	1898	1900	1898
Under 32 Øre.	3	17	10	61	7	38
32	6	13	28	13	16	13
33—35	32	39	42	18	37	29
36—39	26	15	14	5	20	10
40—44	21	12	5	2	13	8
45 og derover.	12	4	1	1	7	2
Ialt...	100 %	100 %	100 %	100 %	100 %	100 %

Tabel VII viser Gennemsnitslønnen i de forskellige Aldersklasser. De tilsvarende Tal for 1898 er ogsaa her anførte, saaledes at man kan se, hvilke Aldersklasser det er, som særlig har haft Fordel af den stedfundne Opgang i Timelønnen.

Tabel VIII giver Oplysning om, hvilken Indflydelse Arbejdsforholdets Varighed har paa den gennemsnitlige Timeløn i de forskellige Aldersklasser.

Vi afbryder her og skal i det følgende komme ind paa Akkordfortjenesten samt nogle almindelige Bemærkninger om Fagets Stilling.

(Fortsættes.)

Deutscher Metallarbeiter Verband.

Generalforsamlingen i Nürnberg.

Det er allerede ca. 10 Aar siden vort Samarbejde med den Organisation, hvis Navn staar over disse Linier tog sin Begyndelse. Først var det Rejseunderstøttelsen det gjaldt. Hvor mange af vore Kolleger har ikke følt Lyst til i de unge Aar at drage imod Syden. Dels for at se og lære dens dejlige Natur at kende og dels for at udvikle sine Fagkundskabsr og sit Syn paa Livet, og hvor behageligt er det ikke, naar man kommer til et fremmed Land, da at have Venner og Forbundsfæller at kunne henvende sig til, hvor man kan erholde baade moralsk og pekuniær Støtte.

„Deutscher Metallarbeiter Verband" oprettedes i 1891 og man tog strax fat paa at centralisers Rejseunderstøttelsen. Som bekendt oprettedes vor R. U. K. ogsaa i 1891 i Følge Beslutning paa Kongressen i Odense og intet var jo mere naturligt, end at man strax søgte Gensidighed med Udlandet.

Det blev, efterhaanden som Aarene gik, ikke ved Rejseunderstøttelsen alene. Da vore Fabrikanter i 1897 fandt paa at lave Lock-out, stod det snart klart for det tyske Broderforbunds Ledelse, at de her maatte hjælpe efter Ævne. Dette skete ogsaa og saavel dette Aar som under den store Lock-out i 1899 støttede de tyske Kolleger os med betydelige Beløb.

I 1899 enedes vi for første Gang imellem de to Hovedbestyrelser om at sende Delegerede til hinandens Kongresser, og dette har atter fundet Sted i Aar. Hovedbestyrelsen for det tyske Forbund der har Sæde i Stuttgart, har meddelt os at Formanden, Hr. Alexander Schlike, er valgt til at overvære vor Kongres i Slutningen af denne Maaned, og i Dagene fra den 28. Maj til den 1. Juni incl. overværede vort Forbunds Formand „D. M. V."s 5te Generalforsamling i Nürnberg. Her nogle Notitser fra denne betydningsfulde Begivenhed i den tyske Fagbevægelse.

I en festligsmykket Sal („Rosenau") beliggende i en Staten tilhørende smuk Park, afholdt Forbundet sin 5te ordinære Generalforsamling. Rundt om paa Salens Vægge fandtes Symboler paa de forskellige Brancher, som Metalarbejderforbundet omfatter, ordnet i smagfulde Grupperinger. Fra Tribunen der ved Hjælp af Træer var forvandlet til en fuldstændig Have, mødtes Blikket af en kollossal Buste forestillende Friheden og i Baggrunden var med Kridt tegnet to allegoriske Figurer, der forestillede henholdsvis Industrien og Arbejdet. Paa en Tavle ovenfor var følgende Motto skreven:

„Der Man der recht zu wirken denkt,
muss auf das beste Werkzeug halten".

Med disse Ord vilde man ligsom slaa fast den fælles Tanke, at gøre Organisationen til det rette Værktøj i i Arbejdernes Hænder.

Klokken er 9. De Delegerede indtager deres Pladser; der er ialt 185 foruden Hovedbestyrelsen. Paa Tribunen har 3 Arbejdersangforeninger ved et udvalgt Kor taget Stade og hilste med et Par smukke Sange Generalforsamlingen velkommen. Derefter traadte Kollega Scherm Redaktør af Fagbladet „Deutsche Metalarbejder Zeitung", frem paa Talerstolen og bød de Delegerede velkommen i de Nürnbergske Kammeraters Navn. Han udtalte derefter omtrent følgende:

„Medlemmerne af Arbejder-Organisationerne i Nürnberg, ere meget glade og betragter det som en stor Ære at D. M. V. afholder sin Generalforsamling her. saameget mere, som Forbundet afholder sin 10aarige Stiftelsesfest Det glæder ogsaa mig ganske overordentlig, netop i disse Dage at hilse paa saa mange gamle Venner og Kampfæller, nu da vi netop staar ved en saa betydningsfuld Mærkepæl i vort Forbunds Historie

Det var en smuk Opgave vi satte os for 10 Aar siden, da vi forenedes i Ønsket om at skabe en stærk Metalarbejderorganisation, en Organisation der omfattede alle saavel Guldsmeden som Grovsmeden, Maskinbyggeren og Uhrmageren, Elektroteknikeren og Filehuggeren, og dog maa det siges at være lykkedes os at løse denne Opgave, „De samme Interesser" og „de samme Principer" har sejret over alt smaalig Ensidighed. Taleren kom derefter ind paa en Omtale af Middelalderens Svendeorganisationer, der netop ogsaa den Gang særlig i Nürnberg, hvor Haandværk, Handel og Kunst blomstrede havde haft deres store Betydning og Indflydelse,

I Nürnberg hvor de tyske Arbejderforeninger i 1868 paa 5 Foreningsdage satte en Skilning mellem Arbejderstand og Bourgoisi blev ogsaa i 1869 den internationale Metalarbejderforening sat i Verden. I alle Faser af Organisationens Udvikling har de Nürnberger-Metalarbejdere taget livlig Del, og Metalindustrien er i Nürnberg af et Omfang og staar i en saadan Udvikling som kun faa Steder i Tyskland, men Interessemodsætningerne mellem Kapital og Arbejdet er her ganske særlig skarpe, hvad man vil kunne se af de sidste Aars Kampe. Scherm sluttede med at udtale, at han tvivlede ikke om, at Generalforsamlingen vilde retfærdiggøre de Forventninger, som de 100,000 Metalarbejdere stillede til dem. ligesom han heller ikke tvivlede om, at de Delegerede vilde mærke sig de Ord, som stod med Kæmpebogstaver over Tribunen: „Der Mann der recht zu wirken denkt, muss auf das beste Werkzeug halten".

Hovedbestyrelsens Formand, Hr. Alexander Schlicke Stuttgart, hilste de Delegerede Velkommen i Hovedbestyrelsens Navn. Han talte om det store Arbejde, som skulde udføres i disse Dage, og kastede et Tilbageblik over de forgangne Aar I Nürnberg bestod under Socialistloven en stærk Metalarbejderbevægelse. En mægtig Del i denne Bevægelse havde den altfor tidlig afdøde Kollega Grillenberger taget. Lad os mindes hans Arbejde og hans Ord, da han paa Partidagen i Halle udraabte de Ord: „Skab store og mægtige Fagforeninger".

Derefter udspandt Kampen sig om Dannelsen af Organisationer i den bedste Form. Den 1ste August 91 stod Forbundet med med 18000 Medlemmer. Vi voksede imidlertid snart og blev stærkere; der fulgte en indre Udvikling og der blev skaffet de fornødne Bindemidler til at knytte Medlemmerne fastere til os.

Vi kunne i Dag modig byde d'Hrr. Arbejdskøbere Braadden. Det er store Summer vi har givet til Strejker og til Underetøttelser; men dette vidner jo om vor Offervillighed.

Ogsaa paa de internationale Kongresser har de tyske Metalarbejdere stedse fundet Agtelse. Vore internationale Forbindelser har vi stedse opretholdt; saaledes har vi i Dag i vor Midte Kollega Hansen fra København som Gæst og jeg byder ham herved hjertelig Velkommen. Alexander Schlicke slutter nu med en kraftig Opfordring til at arbejde videre paa Udviklingen af Forbundet, hvorefter han erklærede den 5te Generalforsamling for aabnet.

Vort tyske Broderforbund er gaaet stærkt frem i de sidste to Aar (ca. 20,000) det tæller nu over 100,000 Medlemmer. Det er ganske interessant at se, at det er gaaet der akurat som hos os: Det er først efter at man har sat Kontingentet op, at det er lykkedes at sætte Fart i Tilslutningen til Organisationen. Hvad der ogsaa har en særlig Interesse for Tiden er, at det tyske Formerforbund er ved at gaa helt op i Metalarbejderforbundet. Hermed vil Metalarbejderforbundet yderlig blive forøget med en Snes Tusind Medlemmer, hvad der naturligvis yderlig vil bevirke Massetilslutning.

Vi skal senere komme nærmere ind paa Kongressens Forhandlinger og Resultater samt give nærmere Oplysninger om Arbejdsforholdene i forskellige tyske Industribyer. Disse sidste ser naturligvis noget anderledes ud end dem som Fabrikanterne kolporterer igennem Højrepressen.

Fra Norge.

Lock-outen hos Mustad & Søn.

Arbejderne sejret efter 119 Dages Kamp!

Aarsagen til denne Konflikt var en paa Fabrikken i Januar Maaned d. A. opslaaet Bekendtgørelse: At enten maatte Timelønnen nedsættes med 10 % og Akkorderne med ca. 20—40 %, eller ogsaa skulde Arbejdstiden indskrænkes til 3 Dage om Ugen. Arbejderne vedtog straks det sidste, men det viste sig hurtigt, at de havde forregnet sig. En Reduktion af baade Timeløn og Akkordpriser skulde til, og da dette nægtedes, blev alle Arbejderne af Hr. Mustad betydet, at fra den 24. Januar standsedes Arbejdet.

I Løbet af de 4 Maaneder, Lock-outen varede, lykkedes det Hr. Mustad at hverve 6—8 Skruebrækkere, men med denne Arbejdskraft var det selvfølgelig ikke muligt at holde Virksomheden gaaende. Det lykkedes derfor Ledelsen af Organisationen at faa en Forhandling med Hr. Mustad om en Afslutning af Striden, og denne fandt Sted den 19. Maj med følgende Resultat:

1. Bibeholdelse af de tidligere Timelønninger og Akkordpriser, men med Fradrag af Huslejegodtgørelse, 7 Kr. pr. Maaned.
2. Samtlige Skruebrækkere fjernes strax.
3. De af de øvrige Arbejdere, som under Konflikten er blevet afskediget — fordi de har nægtet at udføre Skruebrækkerarbejde, antages paany, saafremt de ønsker det.

Dette var Virkeligheden Gennemførelse af Arbejdernes Tilbud før Arbejdet blev nedlagt.

Det under Punkt 1 anførte Fradrag af 7 Kr. pr. Maaned for Huslejegodtgørelse, har sin Oprindelse fra den Tid, hvor Arbejderne erholdt Kost og Logi hos Mesteren, et Forhold, som vi jo stadig søger at komme tillivs, og hvorfor Arbejderne før Strejkens Udbrud tilbød nævnte Ordning, under Forventning af, at naar bedre Tider oprandt, ville de i Form af Løntillæg let faa Anledning til at indvinde dette.

Kongressen.

Dagsorden for Kongressen den 27.—28. og 29. Juni:

1. Mandaternes Prøvelse.
2. Fastsættelse af Diæter og Rejsegodtgørelse til de Delegerede.
3. Valg af Kongressens Embedsmænd.
4. Fastsættelse af Forretningsorden.
5. Beretning om Forbundets Virksomhed siden sidste Kongres.
6. Regnskaberne for Aarene 1899 og 1900.
   a) Forbundets.
   b) Rejse- og Understøttelseskassens.
   c) Strejkekassens.
   d) Ejendommens.
7. En Sag fra Odense Afdeling angaaende Strejkeunderstøttelse.
8. Forslag fra Aalborg Afdeling om at refundere et Beløb af Hovedkassen, som af Afdelingen er bevilget til et af dens Medlemmer.
9. Forslag fra Hovedbestyrelsen om Oprettelse af en Hjælpekasse.
10. Revision af Lovene.
11. Vor fremtidige Taktik.
12. Beslutning vedrørende Lærlingeforholdene.
13. Fagbladet.
14. Forslag fra Københavns Afdeling I: „Bør der være mere end en Afdeling i København?“
15. Forslag fra Københavns Afdeling I om Tilskud til Anvisningskontoret i København af Hovedkassen.
16. Anvisningskontoret i Provinserne og Medlemmernes Pligt til at søge disse.
17. Oprettelse af et Industriforbund.
18. Aktieselskabet „Aurora“.
19. Valg af de fastlønnede Tillidsmænd.
20. Valg af Hovedbestyrelse og Hovedrevisorer.
21. Fastsættelse af Tid og Sted for næste Kongres.

* * *

Kongressen aabnes Torsdagen den 27. Juni Formiddag Kl. 10 pr. i Arbejderpartiets Forsamlingsbygning, Rømersgade 22, Festsalen. Ingen tilstedes Adgang uden Mandat. Mandatet skal være underskrevet af Afdelingens Formand og 2 Bestyrelsesmedlemmer. Er Formanden valgt til Delegeret, underskriver 3 Bestyrelsesmedlemmer.

* * *

Der er fra Hovedbestyrelsen udgaaet Indbydelse til samtlige udenlandske Organisationer i vort Fag, med hvem vi staar i direkte Forbindelse, til at lade sig repræsentere ved vor Kongres. Af disse har følgende anmeldt deres Deltagelse:

Svenska Järn- och Metallarbetarförbundet ved sin Formand Ernst Blomberg, Stockholm.

Norske Jern- och Metalarbejderforbund ved sin Formand M. Ormestad, Christiania.

Deutscher Metallarbeiter Verband ved sin Formand Alexander Schlicke, Stuttgart.

Union Cooperative des Ouvriers Mecaniciens ved sin Sekretær Mon. Prost, Paris.

Union Féderalé des Ouvriers Metallurgistes de France ved sin Sekretær Mon. H. Galanturs, Paris.

Endvidere har Sekretæren for det internationale Metalarbejder-Informationsbureau, Mr. Cha. Hobson i Scheffield, anmeldt sin Deltagelse.

Det anbefales de Delegerede saa vidt muligt at undgaa at rejse Natten før Kongressens Aabning, da deres Arbejdskraft i saa Fald næppe vil kunne forslaa hele Dagen igennem.

Vi anbefaler ligeledes de Delegerede, som ikke i Forvejen har Logi, at bestille dette hurtigst muligt ved skriftlig Henvendelse til Hovedkontoret. Det kan nemlig befrygtes at blive vanskeligt at erholde Værelser paa de københavnske Hoteller i de Dage hvor Kongressen afholdes, da der samtidig skal være Skyttefest for hele Landet her.

Da det fornødne Antal Værelser maa forudbestilles og saaledes skal betales, er skriftlig Forudbestilling bindende for de Delegerede.

Vor Virksomhed i Aarene 1899 og 1900.

I Slutningen af Maj Maaned udsendtes Regnskaberne samt Beretningen over vort Forbunds Virksomhed for Aarene 1899 og 1900 til vore Afdelinger.

Beretningen der omfatter 65 Sider stort Median Kvartformat, er trykt i et Oplag af 300 Exemplarer og indeholder: Medlemsstatistik, Lønstatistik delt i to Hovedafsnit, Lærlingestatistik og Statistik over Arbejdsløsheden i vort Fag.

Beretningen er omdelt i et saadant Antal Exemplarer, at Afdelingerne har erholdt hver sit til

Arkivet, samt endvidere et Exemplar til de større Klubber. Paa Kongressen erholder hver Delegeret et Exemplar til eget Brug.

Det er Hensigten at enhver der har Interesse for at studere det omfangsrige Materiale, skal have Lejlighed dertil og saadanne Medlemmer vil ved Henvendelse til Klubben eller Afdelingsbestyrelsen erholde et Exemplar til Gennemlæsning mod at aflevere det igen.

Vi anbefaler vore Medlemmer at benytte sig flittigt heraf.

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, for hvilken Vedk. har betalt
2622	Jens Jensen	Trustrup	17/5 80	Aarhus	5/11 00	Aarhus	24/2 01
2779	Chr. Sørensen	Them pr. Silkeborg	27/3 75	Silkeborg	12/10 00	—	23/2 01
4232	A. C. Bertelsen	Viborg	2/11 77	Aarhus	2/2 01	—	9/2 01
7862	Chr. M. Larsen	Randers	12/3 79	—	15/10 98	—	29/12 00
8449	L. S. Ranch	Kasberg	28/3 77	Kbh. Afdl. 1	2/10 99	—	9/2 01
2508	Vilh. Johansen	Aalborg	24/2 64	Aalborg	25/11 88	Aalborg	23/2 01
2552	Carl Chr. Lassen	—	15/1 68	—	15/5 97	—	12/1 01
2810	K. M. E. Mikkelsen	Hjørring	16/4 66	Esbjerg	1/3 94	Esbjerg	19/1 01
2819	Peter C. Larsen	Slagelse	28/2 69	—	24/11 99	—	28/12 00
2847	Chr. P. Christiansen	Ørdum pr. Varde	22/7 77	—	1/9 95	—	27/7 00
2834	Peter Jessen	Boerslev pr. Kolding	30/3 70	—	1/1 91	—	16/2 01
2857	A. Rosenbach	Vejrup	16/9 60	—	11/4 95	—	21/9 00
12382	Jens Kristiansen	Ramløse	11/4 79	Hillerød	18/2 99	Hillerød	2/2 01
4962	Gotfred Jensen	Snekkersten	10/5 72	Helsingør	4/4 96	Helsingør	6/7 00
8382	G. O. A. Lindberg	Stockholm	25/11 59	Maribo	16/11 00	Maribo	9/3 01
9535	N. Chr. Andersen	Almindelille, Ringsted	2/3 81	Ringsted	1/5 99	Helsingør	17/3 01
14292	Chr. Bruun	Serslev pr. Stubbekøbing	6/6 76	Maribo	8/11 99	Maribo	9/3 01
14325	Lars Hansen	Hunnerup. Lolland	31/8 77	—	17/12 99	—	23/3 01
7701	Lauritz Hald	Rygaarde	23/3 62	Randers	14/5 98	Randers	30/11 01
14366	Lauritz D. Nielsen	Ydby pr. Thisted	19/4 76	—	5/5 00	—	9/2 01
13348	Adolf Larsen	Damsholte pr. Stege	24/4 80	Stege	26/3 01	Stege	26/3 01
14537	Thorvald Hansen	Ørits pr. Odense	7/5 79	Odense	17/4 00	Odense	27/4 01
837	Vald. Petersen	Præstø	15/6 69	Kbh. Afdl. 1	22/6 95	Kbh. Afdl. 1	6/4 01
928	Johannes Jensen Stibolt	Vestermarie, Bornholm	18/12 81	—	1/4 01	—	30/3 01
1181	D. Halkjær	Aalborg	11/8 77	—	16/3 01	—	23/3 01
1191	Vilhelm Christensen	Kjøge	31/8 74	—	22/10 98	—	30/3 01
3843	Carl Robert Jönson	Malmø	15/3 79	—	24/1 01	—	30/3 01
5213	P. Sørensen	Rudkøbing	8/8 73	—	3/10 96	—	30/3 01
5215	L. P. Jensen	Søndersted	5/5 75	—	5/7 96	—	16/3 01
7245	Christian Jakobsen	København	9/9 45	— 3	5/3 98	—	9/3 01
7778	A. Larsen	Skovby, Gunslev Sogn F.	5/11 74	Maribo	7/1 99	—	30/3 01
8388	Vilhelm Christoffersen	København	29/5 77	Kbh. Afdl. 1	25/6 98	—	23/3 01
12063	O. P. Lundin	Sverrig	8/5 79	Eskildstuna	1/2 99	—	30/3 01
12562	H. G. Endersen	København	10/9 75	Kbh. Afdl. 1	18/3 99	—	6/4 01
12793	Hubert Martin Jacob Petersen	—	16/2 82	—	26/1 01	—	9/2 01
12815	Chr. Larsen	Roskilde	5/10 71	—	6/5 99	—	9/3 01
12851	Jens Chr. Søborg Petersen	Svendborg	16/6 79	—	26/1 01	—	16/2 01
12885	A. L. Madsen	København	28/3 70	—	10/6 99	—	16/2 01
13166	Jørgen Jørgensen	Stege	9/10 73	Næstved	25/9 99	—	6/4 01
13621	Thorvald Verdich	København	5/10 81	Kbh. Afdl. 1	18/1 00	—	30/3 01
13808	Lauritz Chr. Jessen	Frederiksberg	21/1 72	—	7/5 00	—	6/4 00
14829	Richard Gottlieb Henningsen	København	8/3 79	—	26/1 01	—	16/3 01
14930	Julius Hansen	Ferslev Mark	16/2 78	Roskilde	10/7 00	—	9/3 01
11254	A. M. Hansen	København	10/11 79	Kbh. Afdl. 1	22/10 98	—	23/3 01
11319	Niels Peter Petersen	Sædder	9/3 78	—	19/11 98	—	16/3 01
11333	Fr. Laur. Vald. Jensen	København	17/8 80	—	18/8 00	—	19/1 01
11409	V. F. Petersen	København	23/6 50	—	14/1 99	—	9/3 01
11410	Hans Chr. Olsen	Roskilde	1/9 79	—	11/1 99	—	9/3 01
11430	C. F. J. Nielsen	København	24/10 78	—	21/1 99	—	16/3 01
11492	Harald V. A. Knudsen	—	22/9 81	—	28/11 00	—	9/3 01
11846	Niels Chr. Olsen	Skørpinge pr. Slagelse	7/10 76	Sorø	15/4 99	—	16/2 01
12349	HjalmarSigismund A. Nielsen	Nyborg	6/11 81	Nyborg	9/8 99	Hovedkontr.	23/12 00

Efterat ovenstaaende Forligstilbud af Arbejderne var vedtaget, paabegyndtes Arbejdet henholdsvis den 20 og 23. Maj efter, som foran nævnt, at have varet i 119 Dage.

Da Arbejderne rykkede ind i deres gamle Pladser, maatte ifølge Betingelserne de tilbageværende Skruebrækkere, 5 i Tallet, forlade Arbejdspladsen, medtagende deres gode Tøj. Arbejdernes Foragt over disse med Judasmærket stemplede Personer, gav sig roligt men forstaaende tilkende ved disses Bortgang.

Til Skræk og Advarsel for Ligesindede, finder vi Anledning til at offentliggøre Navnene paa disse 5:

Modelarb. Johannes Petersen, ca. 50 Aar.
Beslagsm. Otto Hansen, ca. 38 Aar.
Maskinarb. Niels Nielsen, ca. 35 Aar.
„ Sven Olsen, ca. 62 Aar.
Frelsersoldat Olaf Andresen, ca. 18 Aar.

Vi ønsker vore norske Kolleger til Lykke med Sejren.

Fra Sverrig.

Et Par interessante Konflikter.

Lock-outen i Arlöf.

I November Maaned f. A. etablerede en i Byen „Arlöf" værende Direktør for en stor Vaggonfabrik, Lock-out overfor sine Arbejdere, hvis Antal androg ca. 250 Mand. Aarsagen dertil var — for det første, at Arbejderne søgte en Indskrænkning af den uforholdsmæssig lange Overarbejdstid, som havde varet i flere Maaneder, og i hvilket Tidsrum der desuagtet fandt en Masse Afskedigelser Sted, en Mani, som særlig syntes at behage Direktøren (hvis Navn er Røssel og er dansk født). Dette System ønskede Arbejderne forandret saaledes, at Arbejdstiden indskrænkedes, og at den i Arbejde værende Arbejdsstyrke bibeholdtes.

Dette Krav blev i en Skrivelse forelagt Direktøren d. 26. November og Svar ønskedes til næste Dags Middag.

Nævnte Dags Formiddag confererede (under Direktørens Fraværelse) en Ingeniør med et Udvalg af Arbejderne. Denne Conference nødvendiggjorde, at Arbejderne maatte afholde et extra Møde, i hvilken Anledning de bad sig fri samme Dags Eftermiddag. — Men da de mødte næste Dags Morgen, var Porten lukket og Kontrolbrikkerne indtagne; hermed var Lock-out Erklæringen givet.

Arbejderne saa heri et smudsigt Angreb paa deres Organisation, og dette bidrog mægtigt til at forøge den Harme, som hidtil var raadende formedelst Direktørens enestaaende uforskammede Optræden ved alle Lejligheder. Denne Gentleman kunde ved sine Samtaler, dels med og dels om Arbejderne, ikke finde Udtryk, som vare kraftige nok, og hvis Gengivelser vi ikke agter at komme ind paa.

Denne Konflikt, som endnu holdes gaaende, har faaet et ret ejendommeligt Præg over sig. Tid efter anden lykkedes det Hr. Røssel at hverve en Del Skruebrækkere, dels fra det nordlige Sverrig, dels fra Tyskland; fra sidstnævnte Sted ere de fleste dog straks afrejste igen, efterhaanden som Forholdene bleve dem klargjorte. Da Hr. Røssel mærkede, at de Udelukkede kunde faa Indflydelse paa disse saa kostbart erhvervede Tropper, maatte der træffes anden Foranstaltning; disse værdifulde Individer maatte værnes. Dette blev dog Direktøren noget vanskeligt, thi det var nemlig ikke muligt at opdrive Logi til disse, hvorfor de maatte indstalleres indenfor Fabrikkens Enemærker i dertil indrettede Barakker.

Nu var alt forsaavidt efter Ønske, men disse Folk skulde jo dog have noget at spise, og her indtraf det mest vanskelige. Hr. Røssels Optræden overfor sine gamle Arbejdere havde fremkaldt en saadan Opposition imod ham blandt Byens, ja Landets næringsdrivende Borgere, at ingen vilde være Leverandører til hans noble Stab, og dette har affødt, at Røssel har maattet henvende sig til Danmark om at faa Brød til sine Brækkere. Dette syntes ogsaa straks at skulle lykkes, idet en herboende Hofbager afsendte et forønsket Kvantum; men Hr. Røsel regnede ikke med Udskibningen og Transporten af det tilsendte, og herpaa strandede senere Forbindelse med vedkommende Leverandør. Nu maatte Direktøren søge Statens Leveringssteder, men ogsaa her blev han afvist med Undskyldning om, at Staten ikke var eller kunde være Privatleverandør. Bryggerierne har ligeledes nægtet at levere Øl, formodentlig af Frygt for en Boykotting af deres Produkt. Ja! saa vidt er det gaaet, at Hr. Røssel har maattet engagere en Barber, som har sit Domicil indenfor Fabrikkens Porte, hvor han med Omhu tager sig af disse langhaarede Individer.

Som man heraf vil se er det en ganske komisk, men tillige en særlig mønsterværdig Enighed, der her har givet sig tilkende hos den svenske næringsdrivende Stand, og det vil sluttelig ogsaa nok lykkes at faa Bugt med den stædige og egenmægtige Direktør.

Hr. Røssel har aabenbart troet, at efterat det var lykkedes ham at faa disse Skruebrækkere, vilde Striden hurtig være slut; — men heri har han altsaa forregnet sig. Der finder ingen Afslutning Sted før der kan træffes en antagelig Afgørelse med det svenske Forbund — hvis ikke, slutter den aldrig. Hr. Røsel kunde, hvis han havde ønsket det, faaet Striden afsluttet for længe siden, men det har ikke behaget den Herre at ville indlade sig med Forbundets Styrelse, derimod har han ikke undset sig ved, — efter at være interpelleret af Aktieselskabets Bestyrelse om hvorfor Striden ikke kunde afsluttes, at benytte sig af en fræk Løgn, idet han paastod, at Karethmagernes Forbund, for sit Vedkommende havde forlangt 50,000 Kr. i Skadeserstatning.

Og med saadannne Midler tror Hr. Røssel at kunne sejre — nej! den gaar vist ikke.

Lock-out paa Søndergaards mek. Værksted
(i Örebro).

Arbejderne paa ovennævnte Værksted enedes om at stille Fordring om nogen højere Løn, saaledes at denne kom paa Højde med, hvad der betales paa lignende Værksteder. I Anledning heraf henvendte de sig d. 12. April ved et Udvalg til Firmaets Indehaver, en dansk Mand ved Navn Søndergaard, men vedkommende Herres Forstaaelse af, at der i det hele taget er noget, som hedder Organisation, eller at Arbejderne gennem valgte Mænd kan fremsætte Fordringer, gav sig straks tilkende, idet han paa en meget ondartet Maade lod Udvalget vide, at før skulde han lukke Værkstedet — før han vilde give nogen Indrømmelser. Da al Forhandling saaledes syntes afbrudt, gaves der Hr. Søndergaard 8 Dages Betænkningstid, hvor de saa ønskede endeligt Svar. Men allerede 3 Dage efter, den 15. April, da Arbejderne mødte paa deres Arbejdsplads, var Porten lukket og Hr. Søndergaard erklærede, at den fremlagte Begæring kunde der ikke forhandles om.

Ved et senere Besøg, som vor Tillidsmand aflagde Hr. Søndergaard for om mulig igennem en Forhandling at ordne Sagen, opnaaedes ikke noget Resultat. Hr. Søndergaard forlangte, at Arbejderne skulde komme en for en; men derpaa kunde vi ikke indlade os. Vor Tillidsmand foreslog, at Lock-outen skulde hæves og saa skulde der føres Forhandling om de fremsatte Krav; men Hr. Søndergaard vilde ikke høre Tale om nogen Forhandling.

Konflikten har derfor maattet gaa sin Gang og fortsættes vedblivende. Hr. Søndergaard maa indtil videre hjælpe sig med Værkføreren (Sjölin) samt en Kobbersmed, Anderson-Holstein, som selv har et lille Værksted, og en tidligere hos denne arbejdende Svend ved Navn Bergstrøm.

Skønt Hr. Søndergaard har søgt baade Borgmesterens og Politiets Hjælp til at tvinge Arbejderne ind under de gamle Betingelser, har dette hidtil været uden Resultat.

Det kunde derfor være, at Hr. Søndergaard snart vil kunne indse, at han hellere maa søge Forbundets Mellemkomst for at faa sit Værksted i Gang igen.

Ikke sandt! — de af vore Landsmænd, der ved Skæbnens Gunst er komne til at spille en Jernfabrikants Rolle i vort Naboland — hvor Lønnen jo efter Sigende er saa lav, at danske Fabrikanters Tænder løber i Vand, bare ved Tanken — de stiller dem virkelig paa en Maade overfor deres Arbejdere, der maa siges fuldt ud at være paa Højde med de danske Jernfabrikanters Arbejdervenlighed.

Lock-outen i Varberg.

Paa Varbergs mek. Værksted, som ejes af en Ingenieur Gerlack, beskæftiges 27 Jernarbejdere, hvis Timeløn varierede fra 18 til 30 Øre pr. Time med en 11 Timers Arbejdsdag og ingen ekstra Betaling for Overarbejde, ligesom der ikke findes Ulykkesforsikring paa Fabrikken.

At Arbejderne paa dette Værksted ønskede disse Forhold forandrede, syntes ganske naturligt, og efter at Organisationen havde henvendt sig til Fabrikkens Indehaver ved en Skrivelse, dateret d. 15. April, hvori fremsattes Ønske om en Forhandling, og denne mødtes med, at Hr. Gerlack ikke vilde have nogetsomhelst med Organisationen at gøre, fremlagde han en Liste, paa hvilken de Arbejdere, der vare tilfredse med de herskende Forhold, skulde skrive deres Navn, men Resultatet deraf viste sig meget sørgeligt for Hr. Gerlack — ikke en af Arbejderne underskrev, hvorefter der blev givet Ordre til at holde Porten lukket fra næste Dags Morgen. Siden har Konflikten vedvaret.

Et Par Ord om den paatænkte Hjælpe- og Begravelseskasse.

Naar der i Fagbladet er taget til Orde for og imod Hjælpekassen uden at der i Virkeligheden er fremkommet noget, udfra hvilket Medlemmerne kan tage Standpunkt ligger det maaske deri, at man ikke har egentlig Kendskab til den Virksomhed der igennem en saadan Kasse vil udfolde sig, man er selvfølgelig ikke i Stand til paa Forhaand at kunne udraabe alle de Eventueliteter som Sygeforsikring af nævnte Art, indenfor Forbundet, vil afføde.

En Ting maa vi imidlertid være klar over, og det er dette: Opretter vi en Sygeforsikring som den paatænkte, vil det blive ganske umuligt atter at gaa bort derfra.

Begyndelsen ser imidlertid fristende nok ud, idet der ikke skal svares noget Kontingent til denne Kasse udover det vi svarer til Fagforeningen, jeg havde hellere set, at den ærede Hovedbestyrelse strax havde gjort Skridtet fuldtud og havde forlangt en saadan Forhøjelse af Kontingentet, saa at den paatænkte Hjælpekasse ikke kom til at angribe Strejkekassen. Jeg tror ikke det er Meningen i den Grad at angribe Kassebeholdningen, og Resultatet vil da ogsaa blive, at vi inden ret længe faar en Kontingentforhøjelse, der svarer til den Udgift Hjælpekassen vil paaføre Forbundet nemlig 20 Øre pr. Uge pr. Medlem. Nødhvendigheden heraf vil efter alt at dømme indtræffe ved næste Kongres.

Det Spørgsmaal jeg vil stille til Medlemmerne er: Kan vi forsvare at oprette en Hjælpe- og Begravelseskasse indenfor Forbundet, og kan vi forsvare at angribe vore Midler i den Grad, som her paatænkes? Forslaget vil bringe vor Kassebeholdning 70 à 80,000 Kr. ned pr. Aar og kan vi forsvare det udadtil? Jeg mener nej, og skal strax begrunde det. Alle Arbejderorganisationer har for os megen stor Betydning og vi bør derfor ikke i nogen Retning skade nogen enkelt af disse Institutioner; men ved at oprette en Hjælpekasse bevirker vi, at de unge Fagfæller undlader at indmelde sig i en Sygekasse og derved tilføjer vi denne Institution det Tab, der ligger i at den unge og bærende Kraft ikke tilføres denne. Allerede nu er det forbundet med Vanskeligheder at overbevise de Unge om Nødvendigheden af at være sygeforsikret, og sikre vi dem først 1 Kr. daglig i Sygdomstilfælde gennem Fagorganisationen, vil det blive langt vanskeligere. Først naar Sygdommen har gæstet dem alvorligt vil de søge Sygekasserne, De ældre Fagfæller der antagelig for Størstedelen er sygeforsikrede, vilde, naar de har Valget imellem en Kontingentforhøjelse af 20 Øre pr. Uge, eller at være fritaget for Hjælpekassen, vælge det sidste.

Naar Hovedbestyrelsen har taget deres Udgangspunkt fra Smede og Maskinarbejdernes Sygekasse af 1862 og deraf regner med 7 Sygedage pr. Medlem, saa kan denne Beregning ikke overføres paa Hjælpekassen, hvor alle Medlemmer uanset Alder skal optages, Aldersgrænsen i Smede og Maskinarbejdernes Sygekasse af 1862 er saavidt jeg ved 40 eller 45 Aar, men i den paatænkte Hjælpekasse er der ingen Aldersgrænse; unge og gamle bliver alle Medlemmer, og derfor vil de 7 Sygedagedage ikke forslaa. Der er i København Sygekasser, der har knyttet en Hjælpekasse til sin Virksomhed, og her er Sygedagene løbet op til langt over *det dobbelte*.

Regner man med andre uafhængige Hjælpekasser er Sygedagene ogsaa omkring det dobbelte, man regner derfor ikke meget fejl, naar Sygedagenes Antal sættes til 10 pr. Medlem paa ingen Maade tærre, og hertil er et Kontingent af 20 Øre passende, regner vi, som i dette Tilfælde, tillige med en Begravelseshjælp maa vi være forberedte paa at de 20 Øre ikke giver den ringeste Udsigt til Overskud. Et Faktum er ogsaa dette, at en Hjælpekasse altid har flere Sygedage end en Sygekasse, og tillige har Erfaringen vist, at jo højere Forsikringssummen er, des flere Sygedage bliver der, ganske naturlig fordi man ved den lave Forsikring ikke melder sig syg, saafremt man ved mindre Uheld eller Upasselighed paa nogen Maade kan holde sig oprejst, hvorimod den høje Forsikring tillader den, om jeg saa maa sige, Luxus at melde sig syg. Den paatænkte Hjælpekasse vil bevirke en højere Forsikring og vi er nødsaget til at regne dermed. En Kendsgærning er det ogsaa, at kun faa Sygekasser benytter sig af den Ret Sygekasseloven hjemler os, at sikre sig to Trediedele af Arbejdsfortjenesten. Den Sygekasse der har den laveste Forsikring har ogsaa de færreste Sygedage og her har vi et godt Bevis for, at vi ikke kan regne med 7 Sygedage pr. Medlem.

I Artiklen i April Fagblad af et Hovedbestyrelsesmedlem angives følgende;

7000 Medlemmer à 15 Øre pr. Uge giver for et Aar 54,000 Kr. 7,000 Medlemmer à 7 Kr. Understøttelse 49,000 Kr. Overskud pr. Aar 5,600 Kr.; men da der ikke skal svares særlig Kontingent til Hjælpe- og Begravelseskassen, maa det da blive et Underskud af 49,000 Kr.

Regnskabet kommer imidlertid til at se noget anderledes ud, naar vi regner med 10 Sygedage pr. Medlem og 20 Øre om Ugen i Kontingent, saa bliver det af 7000 Medlemmer à 20 Øre pr. Uge giver 72,800 Kr. for et Aar, 7000 Medlemmer à 10 Kr. Understøttelse 70,000 Kr., lad os sige Underskud, dertil kommer Begravelseshjælp, der efter den foreslaaede Skala kan regnes for 100 Kr. pr. Dødsfald. Regner vi Dødeligheden til $1^3/_4\,^0/_0$ saa bliver denne Udgifr over 12000 Kr. pr. Aar, eller en samlet Ud-

gift af over 82000 Kr. aarlig, der skal udredes af Strejkekassen — hvilken Udgift denne selvfølgelig umulig kan bære. Jeg er tilbøjelig til at tro, at Forslaget om Oprettelsen af en Hjælpe- og Begravelseskasse er et Udslag af Bestræbelserne for at skaffe Resultater, og jeg vil bede Medlemmerne ikke at forlange saa meget af Hovedbestyrelsen, at den skal fristes til at bringe os Resultater af saadan Art, der vil nødvendiggøre en Kontingentforhøjelse paa Grundlag af Oprettelse af en Hjælpe- og Begravelseskasse. Skal vi have en Kontingentforhøjelse, maa det være paa Basis af opnaaede eller forventede opnaaede Fordringer i Løn- eller Arbejdsbetingelser.

Med Hilsen

Medlem No. 22. LUDVIG JENSEN.
Afdeling 1.

Vi anser det ikke for nødvendigt nu lige op til Kongressen at føre denne Diskussion videre i Fagbladet, men vi indskrænker os blot til at fastholde de af os og et „Hovedbestyrelsesmedlem" tidligere opgivne Tal som værende korrekte. *(Red.)*

Arbejdstidens Forkortelse.

Et Fremskridt paa Hellerup Skibsværft!

Medens de sidste Aars krigerske Arbejdsgiverpolitik vedblivende viser sin Virkning i Form af lidt eller saa godt som intet Arbejde paa en Mængde Fabriker, saa gaar Udviklingen overalt ellers sin jævne Gang. Der meldes vel hist og her fra Udlandet om „daarlige Tider"; dette Raab som Folk er saa tilbøjelige til at istemme ved enhver selv nok saa ringe Anledning; men paa den anden Side viser den udenlandske Fagpresse, som hver Uge giver os omfattende Oplysninger om Tilstandene i de store Industrilande, at der ikke er nogen særlig Grund til at tale om daarlige Arbejdsforhold i Jernindustrien. Enkelte Gange har der ganske vist været tale om Kampe paa Grund af Lønreduktioner, — saaledes i Schweitz og enkelte Steder i Tyskland — men saadanne forekommer ogsaa under gode Konjunkturer. I det store og hele staar Kampen overalt om *Lønforhøjelse og Forkortelse i Arbejdstiden*, og særlig vedrørende det sidstnævnte Punkt meldes der ikke sjældent om betydelige Resultater.

Vore hjemlige Arbejdsgivere har selvfølgelig ikke villet høre Tale om Forkortelse af Arbejdstiden. Hvis det faar Lov at gaa efter deres Kogebog, saa faar vi ingen Reformer hverken af denne eller nogen anden Art, forinden disse i alt Fald for længst er indført overalt i de andre Lande. Selv om man nu maa give Jernindustriens Arbejdsgivere Ret i, at Industrien herhjemme f. T. har en Del Vanskeligheder — disse ligge forøvrigt langt fra udelukkende i Konjunkturerne — saa er der dog ingen Tvivl om, at alle de haarrejsende Paastande om „Jernindustriens ulykkelige Stilling overfor Udlandet", som Arbejdsgivernes Talsmænd i de sidste Maaneder have bragt til Torvs paa Møderne og i Højrepressen — i det store og hele savner deres Begrundelse i de faktiske Forhold. Der er, for med Kraft at kunne modsætte sig de af os fremsatte Krav, rejst en Bevægelse iblandt Arbejdskøberne af samme Art som den vi var Vidne til under Lock-outen i 1899 og med det samme Formaal, og saa tager d'Hrr. det ikke saa nøje med Logiken. Medens saaledes Vaggonfabriken „Scandia" i Randers, der ikke staar direkte under de organiserede Jernfabrikanters Knaldpisk, fra 1ste Januar d. A., uden mange Omstændigheder lagde 1 Øre paa samtlige Timelønninger, da den hidtil gældende Overenskomst var udløben, — saa ser man nu de sammensluttede Fabrikanters Fællesudvalg gøre velmente Forsøg paa at bevise os Nødvendigheden af en Lønreduktion paa „Vulkan" i Maribo der er Konkurrent til „Scandia". Dette til Trods for at Gennemsnitslønnen er højere paa „Scandia" end paa „Vulkan".

Som det gaar med Fabrikanternes Standpunkt til Lønkravene, gaar det med deres Stilling til Forkortelse af Arbejdstiden. Skønt den forhaandenværende Mangel paa Beskæftigelse til Fagets Arbejdere i høj Grad vilde lette og retfærdiggøre en Forkortelse, saa møder Fællesudvalget, forinden Forhandling endnu er paabegyndt, med Paastand om, „at noget saadant kan Jernindustrien paa ingen Maade bære for Tiden". Der er ingen fornuftige Mennesker der kan tage fejl af denne Taktik. Vi befinder os her ikke overfor Argumenter der fremgaar af den sunde Fornuft, men derimod staar vi overfor den raa Magt, der ligger i den sammensluttede solidariske Kapitalisme. Her hører i Virkeligheden den sunde Fornuft op.

Hellerup Skibsværft, der heller ikke tilhører Fabrikantforeningerne, har derimod for nylig uden mange Omstændigheder indført en Forkortelse af Arbejdstiden til *54 Timer ugentlig*, hvoraf den sidste halve Time om Lørdagen fra *Kl. 1—1½ anvendes til Udbetalingen af Ugelønnen*. Nu maa man bare ikke tro, at dette Firma, hvis øverste Repræsentant er den bekendte Grosserer Alfred Christensen, er særlig arbejdervenlig; de fleste af vore Kolleger erindrer sikkert den betydelige Konflikt vi for ca. 1½ Aar siden havde netop paa dette Værft. Men her har vi jo netop et Bevis for, hvor kunstig Modstanden imod en Forkortelse af Arbejdstiden er. Enkeltvis kan man faa en Mængde Arbejdsgivere til at indrømme det berettigede i vore Krav, men som Organisation modsætter de dem alt mellem Himmel og Jord undtagen Lønreduktioner.

Denne Arbejdsgivernes Modstand, der er i den skæreste Modstrid med den sunde Fornuft og med Udviklingen, vil vel næppe kunne holde ret længe, ialtfald ikke uden der vil opstaa Kampe, og da turde det være for sent for Fabrikanterne at blive forhandlingsvenlige.

Viborg.

Fabrikant Schneevoigt i Viborg har i den senere Tid forøget sin Arbejdsstyrke til 8 Mand. Grunden hertil er, at Hr. Schneevoigt har faaet overdraget Arbejdet til et nyt Uldspinderi og Farveri i Grindsted ved Horsens.

Da tyske Firmaer ogsaa konkurerede om dette Arbejde, er Hr. Schneevoigt altsaa i dette Tilfælde gaaet sejrrig ud af den „udenlandske Konkurrence."

Arbejdsløsheden.

Arbejdsløsheden er paany steget ret betydeligt i København. Medens Antallet i April var gaaet ned til 277, findes der nu ialt 430 Mand arbejdsløse her. Grunden maa søges i, at den Reparationsperiode, som hvert Foraar indtræder paa Skibsværfterne, nu tildels er afsluttet.

Det kan saaledes for Tiden ikke tilraades Kolleger at rejse til København, da det vil være vanskeligt at finde Beskæftigelse.

Maribo.

Foranlediget ved stadige Forsøg fra Aktieselskabet „Vulkans" Side paa at faa Smede og Maskinarbejdere til en lavere Løn end 33 Øre pr. Time, som var gældende i Følge Overenskomst med nævnte Aktieselskab indtil 1. April d. A., skulle vi ved nærværende gøre vore Medlemmer bekendt med, at det under ingen Omstændigheder er tilladt vore Medlemmer at arbejde paa dette Firmas Værksteder for mindre end 33 Øre pr. Time.

Hovedbestyrelsen.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 13,430 A. C. Christoffersen (Kbh. Afdl. 5.)
- 2,102 F. Neuhausen (Kbh. Afdl. 1.)
- 13,996 F. Bäre (Kbh. Afdl. 1.)
- 4,806 K. M. J. Jensen (Kbh. Afdl. 3.)
- 12,553 C. M, Petersen (Aalborg)
- 9,611 H. P. Hansen (Kbh. 2)

Følgende Medlemmer har **atter fundet** deres Bøger: Nr. 4,895 H. P. Nielsen, Nr. 11,547 P. J. Ley, Nr. 8,953 N, Petersen og Nr. 3,711 Christensen.

Til vore rejsende Kolleger.

Fra Redaktionen af De skandinaviske Foreningers Medlemsblad, som udgaar i Zürich, har vi modtaget Anmodning om at publicere for vore Medlemmer, hvilken Støtte dette Organ er for de unge Mennesker, som agter sig til Udlandet.

Vi kan dele den ær. Redaktions Opfattelse heri. Ikke alene viser Bladet sig, — efter at vi har gjort os bekendt med dette, at være et godt vejledende Organ for de Rejsende med Hensyn til Oplysninger om Arbejdsforholdene i de enkelte Byer; men tillige anvises der ogsaa gennem dette Arbejde i de forskellige Fag. Naar dertil kommer, at den aarlige Abonnementspris indskrænker sig til 8 Frc., iberegnet Porto, er det jo ikke uoverkommeligt for vore unge Mennesker at abonnere paa Bladet. Skulde nogle af vore Afdelinger synes tiltalt af at have et saadant Blad til Oplysning om Forholdene i Udlandet, kan vi anbefale at abonnere paa det. Redaktionens Adr. er: Hr. V. Heitmann, Stüssihofstatt 14, Zürich.

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollen).

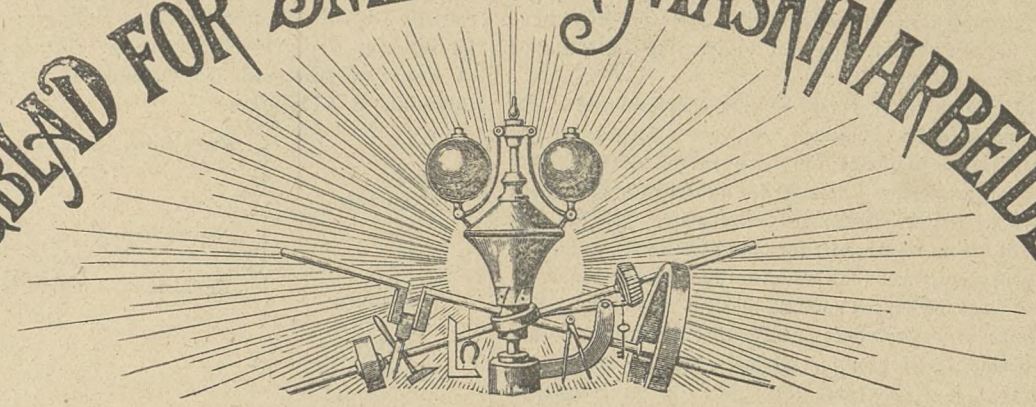
Nr. 12619 Jens Laur. Larsen.
„ 12886 C. A. Mejer.
„ 12772 C. P. Jensen.
„ 9847 J. V. Hansen.
„ 6414 O. Christensen.
„ 10122 Aage Lillelund.
„ 1921 C. Bjørn.
„ 5653 P. Berthelsen.
„ 11728 L. P. Larsen.
„ 11129 Chr. Berentzen.

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Frederiksgade 42, 1.
Aalborg, J. Christensen, Urbangade 15, 1. $12^1/_4$-1. $6^1/_2$-$7^1/_2$.
Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36.
Fredericia, Smed C. M. Jensen, Bjergegade 66. Udbt. til Rejs. 6—7 Aften.
Frederikshavn, L. Jensen, Søndergade, Adr. Tømrer Pahl $12^1/_2$-$1^1/_4$, $6^1/_2$-$7^1/_2$.
Faaborg, L. P. Frandsen, Odensevej Nr. 8.
Holstebro. C. Madsen, Sønderland. 6—8.
Hadsund Mariager, Smed Aug. Olsen, Cimbria pr. Mariager.
Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen. $7^1/_2$—$8^1/_2$. $11^1/_2$—$1^1/_2$. 5—7.
Hillerød, Th. Hansen, Svendestiftelsen 2. Sal, Langevej. 12-$12^1/_2$, 7—8 Aften.
Hjørring, Smed Andreas Jensen, Kolsmissigade 16,². 6—8. Søndag 12—2.
Holbæk, Langhoff Petersen, Smedelundsgade 40, 2. $6^1/_2$-8.
Horsens, H. Røpke, Haumannsgade 2, St.
Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvei.
Kallundborg, Smed C. Andersen, Præsteg. 156. $12^1/_4$—$12^3/_4$, 6—7.
Kolding, M. Sørensen, Seestvej 20 B. $12^1/_4$—$1^1/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
København, Larsleistræde 1, Stuen. 9—11.
Maribo, F. Larsen, Kirkestræde 212. 6—7.
Middelfart, O. Petersen, Teglværksgade 13 b. d. $12^1/_4$-$12^3/_4$ $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Nakskov, Sofus Fryd Tilegade 258. 1—$1^1/_2$, 6—8.
Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkerstiftelsen. 6—7.
Nørresundby, L. Jensen, Bondrursgade 8. $6^1/_2$—$7^1/_2$ Aften.
Nykjøbing, Mors, Ferd. Nielsen, Holmen 4, 7—8.
— Falster, M. Frandsen, Kraghavevej 5, 6—7, Søndag 10—12
— Sjælland, L. P. Larsen, 6—7.
Nyborg, H. L. Christiansen, Vestre Boulevard 18. $12^1/_2$—1, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. $12^1/_4$—1. Udbt. til Reis. $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Præstø, J. A. Sørensen, Adelgade. 6—7.
Randers, L. P. Larsen, 12—1, 6—7, Nordre Grave 4.
Ribe, J. Poulsen, Præstegade 390. 6—7.
Roskilde, J. Andersen, Karen Olsdatterstræde 5, $6^1/_2$—$7^1/_2$. Sønd. 9—10.
Rønne, H. F. Jørgensen, Vinkelvei 27.
Skive, Laurits P. Christiansen, Nordbanevej.
Slagelse, Ant. Rasmussen, St. Pedersg. 1, 6—$7^1/_2$.
Sorø, J. Hansen, Baggaden 67. Udbt. 6—8 Aften.
Stege, Chr. Eriksen, Raadhusstræde. 12—1, 6—8.
Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhildsvej 3. 12—1, 6—7.
Thisted, C. Dysted, Nørregade.
Varde, H. P. Hansen, Søndergade. 6—7.
Veile, A. I. Glasberg, Bleggaardsgade 2, 1. 12—$12^3/_4$, 6—$7^1/_2$. Søndag 11—12.
Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46. 6—8.
Vordingborg, A. P. Petersen, Adresse Smedem. Nissen, træffes fra 12—1 Middag.

Redigeret af *J. A. Hansen.*
Trykt i A. S. „Phønix", Lützhöft-Petersen, Niels Juelsg. 6, Kbhvn. K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund

Nr. 10 | Juli 1901 | 13. Aargang

Vor Kongres.

Vort Forbund har afholdt sin 7. ordinære Kongres. Der medgik 4 Dage, nemlig den 27., 28., 29. og 30. Juni, og det holdt endda haardt nok at blive færdig. Vor Organisation er jo stedse bleven større og større, og det er da ikke til at undres over, om Forhandlingerne paa det store Stævne, som afholdes hvert andet Aar, tager mere og mere Tid. Det ser saaledes ud som om det bliver nødvendigt, at vi næste Gang beregner en Dag mere, naar vi ikke vil risikere, at Kongressen opløser sig forinden Sagerne er behandlet færdige, paa Grund af, at de fleste Delegerede skal hjem og tage fat paa deres Arbejde.

Der har intet Tidspunkt været, saalænge vort Forbund har bestaaet, hvor Arbejdsforholdene i vort Fag har været saa vanskelige som de ere for Tiden. De ere vanskelige paa Grund af, at en stor Mængde af vore Medlemmer gaa arbejdsløse, og de ere ikke mindst vanskelige, fordi vore organiserede Arbejdsgivere for lang Tid siden har sat fuld Damp op, for at kunne modsætte sig alle Krav om Lønforhøjelse fra Arbejdernes Side. Intet er da mere naturligt eller mere forstaaeligt, end at Medlemmerne i saadanne vanskelige Tider først og fremmest kaste sig over nøje at undersøge, om hvorvidt Organisationens Ledelse gør sin Pligt, og om hvorvidt samme Ledelse manøvrerer fornuftigt og forsvarligt eller om det modsatte er Tilfældet. Det har da heller ikke manglet paa saadan Kritik paa denne Kongres; men til Trods for at denne Kritik i visse Tilfælde havde fundet sig et noget mærkeligt Afløb, saa er det dog en Kendsgerning, at saavel denne som de tidligere Kongresser vidnede om Forstaaelse af Organisationens Betydning og en dyb Solidaritetsfølelse, hvor det drejer sig om de store Spørgsmaal. Denne Solidaritetsfølelse er paa en Gang en Garanti for, at vor Organisations Udvikling nok skal holdes i det rette Spor, og tillige for, at den Kritik, som til enhver Tid kan rettes fra forskellige Sider, vil holde sig indenfor saadanne Grænser, at den ikke bliver et Vaaben i vore Modstanderes Hænder.

Der var da ogsaa al Grund til at være aarvaagen og agtpaagiven under disse Dages Forhandlinger; thi det var store betydningsfulde Spørgsmaal, der stod paa Kongressens Dagsorden. Men til Trods for, at det som ovennævnt nær var blevet vanskeligt at bringe Kongressens Arbejde til Afslutning, saa tage vi dog ikke i Betænkning at notere, at ethvert Spørgsmaal, der har været fremsat paa Kongressen, saavel vedrørende Lovændringerne som de øvrige Punkter, har faaet en saadan Behandling, og ere blevne afgjorte paa en saadan Maade, at det stemmer med Medlemmernes Ønsker og Tarv, set som Helhed.

Der blev intet af Oprettelsen af en Hjælpekasse. Man var i Almindelighed enige om, at skulde vi have en saadan Kasse, skulde det vente til vi fik Raad dertil. Ud fra de samme Grundsætninger vedtog man at beholde det hidtil bestaaende Kontingent, og man har sikkert gjort Ret deri, særlig da der var almindelig Stemning for at vi bør gøre alt for at afbøde den Nød som Arbejdsløsheden skaber iblandt vore Kolleger.

Som bekendt havde Hovedbestyrelsen den 1ste April d. A. i Følge Bemyndigelse paa forrige Kongres, vedtaget en Aarsanciennetet for Ret til henholdsvis 1½ og 2 Kroners Udbetaling pr. Dag af Rejse- og Understøttelseskassen paa 4 og 8 Aar. Dette nedsatte Kongressen til henholdsvis 3 og 6 Aar, og har derved slaaet fast sin Forstaaelse af, at Rejse- og Arbejdsledighedsunderstøttelsen er et af de bærende Principer i vort Organisationsarbejde.

Der er til alt dette, pekuniært set, kun det at bemærke, at det sikkert vil være umuligt for Rejse- og Understøttelseskassen at klare de hermed forbundne Udgifter i den nærmeste Tid med de 20 Øre pr. Uge, som det vedtoges at henlægge til samme; men da er det jo godt at vide, at vi har andre Veje, ad hvilke vi ere i Stand til at opfylde vore Forpligtelser, og naar man undtager et Par Afdelinger, som havde stillet Forslag til Nedsættelse af Kontingentet, løftede der sig da heller ingen Røster i saa Henseende.

Med Hensyn til Understøttelsen vedtoges det endvidere at gøre Juleunderstøttelsen obligatorisk. Dette vil sikkert have en meget stor Betydning, dog skal vi ikke ved Nærværende komme nærmere ind paa dette.

Med Hensyn til de øvrige foretagne Lovændringer skal vi nævne nogle enkelte vigtige. Saaledes vedtoges det, at Medlemmer i visse Tilfælde kan have tildels hvilende Medlemsret; dernæst vedtoges en noget formildende Omstændighed med Hensyn til slettede Medlemmers Optagelse. Ikke saaledes at forstaa, at det nu vil være let for vore Medlemmer at lade sig slette og genoptage, men saaledes at forstaa, at der dog er en Grænse for hvad Restancen nu kan løbe op til. Endelig skal vi blot nævne at det vedtoges, at Hovedbestyrelsen udvidedes til 13 Medlemmer i Stedet for som tidligere, hvor den bestod af 9.

Der har jo i de senere Aar gjort sig en Bevægelse gældende, som gaar ud paa at give Forbundets Ledelse den bredest mulige Form og derigennem Medlemmerne den videst mulige direkte Indflydelse paa Sagernes Afgørelse. Dette er sikkert meget rigtigt og naturligt, der er kun det at sige dertil, at en Hovedbestyrelse paa 13 Mand som oftest kan blive lidt besværlig at arbejde med, da hver enkelt af de Hovedbestyrelsesmedlemmer, der ikke er fast ansatte, selvfølgelig først og fremmest maa lægge an paa at passe deres Arbejde, og det er da ikke let til Tider, at faa samlet en saa stor Forsamling, hvor det drejer sig om at møde med kort Varsel.

Jøvrigt henviser vi til det udførlige Referat, som findes nedenfor.

Denne Kongres fik endvidere et ganske særligt højtideligt Præg derved, at to af vore Broderorganisationer, Tyskland og Frankrig, foruden vore gamle Bundsforvante i Norge og Sverige, denne Gang havde sendt Repræsentanter.

Efter Kongressens Slutning afholdtes der i Dagene den 1. og 2. Juli en Konference paa vort Hovedkontor, hvor man drøftede vort fremtidige Samarbejde, samt vedtog Resolutioner, vedrørende saadanne Spørgsmaal som Udveksling af Fagblade samt alle Arter af trykte Skrifter og Beretninger af almindelig Interesse, Udgivelse af en almindelig fælles Adressefortegnelse, Gensidighed for Rejse- og Understøttelsesomraadet, samt gensidig Understøttelse under Konflikter med Arbejdsgiverne. De Beslutninger, der her blev vedtagne, vil sikkert have en overordentlig stor Betydning i Retning af at styrke og udvikle vort gode Forhold til Udlandet.

Alt i Alt tror vi at have Grund til at være tilfredse med Resultatet af denne Kongres. Nu staar vi atter midt i Lønbevægelsen, midt i Kampen for at opnaa os Fordele for vore Medlemmer; Tiderne ere os ikke gunstige, men vi staar stærke til Forsvar, og vi haaber, at det skal lykkes os at tvinge vore Modstandere til de nødvendige Fremskridt, for derigennem at skabe de solide Arbejdsforhold, der er en Existensbetingelse for os allesammen.

Dansk Smede- og Maskinarb.-Forbunds 7de ordinære Kongres.

(Referat)

Kongressen aabnedes Torsdag den 27. Juni Kl. 10 Formiddag i Forsamlingsbygningen, Rømersgade 22.

Formanden Hr. J. A. Hansen bød de Delegerede et hjerteligt Velkommen til Kongressen, og rettede en særlig Tak til de udenlandske Kolleger, som hædrede Kongressen ved deres Nærværelse. Han oplyste derefter, at der var fremmødt 75 Delegerede, repræsenterende følgende 46 Afdelinger:

Aarhus	Maskinarb. N. Leth Nielsen
	— Rasmus Larsen
	— F. F. Samuelsen
	Kedelsmed M. K. Møller
	Smed N. K. Frisch
Aalborg	Maskinarb. L. Knudsen
	— L. Hjort
Esbjerg	— H. P. Hansen
Fredericia	— Chr. Henriksen
Frederiksbavn	— N. C. Christensen
Holstebro	Smed Chr. Madsen
Hadsund-Mariager	— R. Hansen
Helsingør I	— A. Johansen
	— F. J. Weber
Helsingør II	Nitter J. Jensen
Hillerød	Maskinarb. Chr. Henriksen
Hjørring	Smed F. V. Beck
Holbæk	— P. Mortensen
Horsens	Maskinarb. P. Andersen
	Kleinsmed H. Røpke
Kolding	Maskinarb. Th. Hansen
Kallundborg	— V. Petersen
Maribo	Smed Jens Jensen
	— F. Larsen
Middelfart	S. Sørensen
Nakskov	Maskinarb. R. Olsen
Næstved	Smed Chr. Sørensen
Nørre Sundby	Maskinarb. C. Thorsen
Nykøbing M.	Smed L. A. Svendsen
Nykøbing F.	Maskinarb. M. Frandsen
Nyborg	Maskinarb. H. L. Christiansen
Odense	Smed J. Andersen
	— R. H. Hansen
Præstø	— J. A. Sørensen
Randers	Kleinsmed P. Krogh
	Smed N. C. Nielsen
Ribe	— J. Poulsen
Roskilde	— J. Larsen
Rønne	Maskinarb. H. P. Jensen
Skive	— A. P. M. Petersen
Slagelse	— M. Andersen
Stege	— Chr. Eriksen
Sorø	— P. G. Ø. Block
Svendborg	Smed H. P. Hansen
	— Lars Trap Jensen
Thisted	— C. Dysted
Varde	— Th. F. Iørgensen
Vejle	— S. A. Olufsen
Viborg	Maskinarb. Jul. Jensen
Kbh. Afdl. I	Smed Ludv. Jensen
	Maskinarb. Viggo Stilling
	— Niels Jacobsen
	— Ch. Segato
	— A. Michelsen
	— Chr. Christensen
	— Otto Smith

Kbh. Afdl. I	Maskinarb. Jul. Christensen
	Smed V. Grøndahl
	— Chr. Nielsen
	Maskinarb. Chr. Østberg
	— V. Walther
	— M. Kirketerp
Kbh. Afdl. II	Klejnsmed P. Borch
	— C. Bech
	— Freisleben
Kbh. Afdl. III	Smed H. Hansen
	— G. Christensen
	— H. Jensen
Kbh. Afdl. IV	Kedelsmed F. V. Nielsen
	— C. Knudsen
Kbh. Afdl. V	Skibssmed Rasmus Olsen
	— M. C. Larsen
	— Carl Schrøder
	— Frands Sørensen
Kbh. Afdl. VI	Smed J. F. C. Jensen

Endvidere var Hovedbestyrelsen tilstede ved følgende 9 Medlemmer:

J. A. Hansen	N. P. Nielsen
Vald. Olsen	A. P. Braarup
Lundbye	M. Sørensen
C. L. Jensen	P. Petersen
V. Ohmsen	

Yderligere var vore Broderorganisationer i Udlandet repræsenteret saaledes:

Norge	ved	M. Ormestad
Sverrig	—	Ernst Blomberg
Tyskland	—	Alex. Schlicke
Frankrig	—	Prost, Galanthus

England, Østrig og Schweitz havde ogsaa modtaget Indbydelse til at lade sig repræsentere, men kunde af forskellige Aarsager ikke sende Delegerede.

Dagsordenen:

1. Mandaternes Prøvelse.
2. Fastsættelse af Diæter og Rejsegodtgørelse til de Delegerede.
3. Valg af Kongressens Embedsmænd.
4. Fastsættelse af Forretningsorden.
5. Beretning om Forbundets Virksomhed siden sidste Kongres.
6. Regnskaberne for Aarene 1899 og 1900.
   a) Forbundets.
   b) Rejse- og Understøttelseskassens.
   c) Strejkekassens.
   d) Ejendommens.
7. Vor fremtidige Taktik.
8. Forslag fra Hovedbestyrelsen om Oprettelse af en Hjælpekasse.
9. Revision af Lovene.
10. En Sag fra Odense Afdeling angaaende Strejkeunderstøttelse.
11. Forslag fra Aalborg Afdeling om at refundere et Beløb af Hovedkassen, som af Afdelingen er bevilget til et af dens Medlemmer.
12. Beslutning vedrørende Lærlingeforholdene.
13. Fagbladet.
14. Forslag fra Københavns Afdeling I: „Bør der være mere end en Afdeling i København?“
15. Forslag fra Københavns Afdeling I om Tilskud til Anvisningskontoret i København af Hovedkassen.
16. Anvisningskontoret i Provinserne og Medlemmernes Pligt til at søge disse.
17. Oprettelse af et Industriforbund.
18. Aktieselskabet „Aurora“.
19. Valg af fastlønnede Tillidsmænd.
20. Valg af Hovedbestyrelse og Hovedrevisorer.
21. Fastsættelse af Tid og Sted for næste Kongres.

Ad 1. Paa Hovedstyrelsens Vegne foreslog Formanden følgende Repræsentanter til at prøve Mandaterne, som valgtes: P. Krogh, Randers, J. Andersen, Odense, R. Olsen, Nakskov, C. L. Jensen og G. Christensen, København.

Paa Udvalgets Vegne meddelte C. L. Jensen, at Udvalget indstillede samtlige Mandater til Godkendelse, hvorefter disse godkendtes.

Ad 2. Følgende af Hovedbestyrelsen stillet Forslag vedtoges:

Rejsen til og fra Kongressen, 5 Kr. i Opholdspenge for hver Kongresdag samt 5 Kr. pr. Arbejdsdag for Tab af Arbejdsløn, betales af Hovedkassen. Tillige betales for Tidsspilde, Fortæring paa Rejsen o. s. v. en Sum svarende til $2^1/_2$ Øre for hver Kilometer, den Delegerede tilbagelægger Tur og Retur.

Efter det her vedtagne Forslag, udbetalte Hovedkassereren Diæter og Rejsepenge.

Ad 3. Til Ordstyrer valgtes: Otto Smith, Kbh. Afdl. I og H. P. Hansen, Svendborg.

Til Sekretærer valgtes: Niels Lundbye og Viggo Stilling, København. Leth Nielsen, Aarhus og H. L. Christiansen, Nyborg.

Til Redaktionsudvalg valgtes: F. Samuelsen, Aarhus, P. Andersen, Horsens, A. Johansen, Helsingør, Vald. Olsen af Hovedbestyrelsen og N. Jacobsen, Kbh. Afdl. I.

Til det første Møde overtog O. Smith Ordstyrerhvervet. V. Stilling og H. Christiansen fungerede som Sekretærer.

Ad 4. Den af Hovedbestyrelsen foreslaaede Forretningsorden vedtoges med 2 af N. Jacobsen, Kbh. Afdl. I stillede Ændringer, som gik ud paa, at Ændringer eller Underændringer til Hovedforslag, skal være indsendte til Dirigenten inden Debattens Afslutning, samt at de Delegerede skal stemme fra deres Pladser.

Ad. 5. Forbundets Formand aflagde en kort Beretning om Forbundets Virksomhed og henviste iøvrigt til den af Hovedbestyrelsen trykte Beretning og sluttede med paa Hovedbestyrelsens Vegne at stille følgende 2 Resolutioner:

1. Kongressen vedtager at paalægge Hovedbestyrelsen snarest mulig at udarbejde en Fortegnelse over samtlige tidligere Kongresbeslutninger, saavidt muligt med vedføjede Bemærkninger til hver enkelt Beslutning om, hvorvidt disse kunne betragtes som gennemførte eller ikke, og med særlig Vedtegning om saadanne, som

af en eller anden Grund er traadt ud af Kraft eller forældet.

2. Kongressen udtaler sin Billigelse af, at Hovedbestyrelsen har afsluttet en Overenskomst om Gensidighed saavel med Hensyn til Rejse- og Arbejdsledighedsunderstøttelse som Understøttelse under Strejke og Lockout med det norske Metalarbejder-Forbund. Endvidere billiger Kongressen, hvad der af Hovedbestyrelsen er foretaget i Retning af at forbedre og udvikle Samarbejdet med vore Broderorganisationer i de øvrige evropæiske Lande.

Samtidig bemyndiger Kongressen Hovedbestyrelsen til, under fornødne Hensyn til, at de Pligter, vi paatage os i Retning af at understøtte andre Organisationer, ikke overstiger vore Evner, — at gaa videre i Retning af at afslutte Overenskomster om Gensidighed med andre Landes Organisationer i Jernindustrien.

Disse 2 Resolutioner vedtoges enstemmigt.

Iøvrigt godkendtes Beretningen med alle Stemmer mod 1, hvorefter Mødet hævedes Kl. 8.

Næste Møde Fredag Kl. 8.

2det Møde Fredag Morgen Kl. 8.

Ordstyrer: H. P. Hansen.

Sekretærer: N. Lundbye og N. Leth Nielsen.

Ad. 6. Chr. Nielsen, Kbh. Afdl. I, ankede over en paa Aarsregnskabet 1900 værende Post, omhandlende Rejser, under hvilken Formanden, J. A. Hansen, skulde have modtaget 1300 Kr. for en Rejse til Paris. H. Hansen, Kbh. Afdl. III, fandt den Sum, som var anført for Udskrivning af Medlemsbøger utilgivelig høj og mente, at der kunde have været sparet en Del, hvis Afdelingerne selv havde udfyldt Medlemsbøgerne. Efterat H. P. Hansen, Svendborg, P. Borck, Kbh. Afdl. II, V. Stilling, Kbh. Afdl. I, havde haft Ordet, for de førstnævntes Vedkommende for at rette stærke Angreb paa Administrationskontoen, bleve samtlige Talere grundigt imødegaaet af henholdsvis Formanden og Hovedkassereren, blandt andet tilbageviste J. A. Hansen den af Chr. Nielsen udtalte Formodning, at han skulde have modtaget det af ham nævnte Beløb for sin Rejse til Paris, idet han for denne kun har modtaget 425 Kr. Hermed sluttedes Diskussionen med en af N. Jacobsen, Kbh. Afdl. I rettet Henstilling — at alt fremtidigt indkommet Ekstrakontingent bliver opført paa Regnskabet som Indtægt. Efter at Hovedkassereren havde givet denne Henstilling sin Tilslutning, skredes der til Afstemning over Regnskaberne, som enstemmig godkendtes.

Ad. 7. Formanden indledede og gjorde i et udførligt Foredrag Rede for den forhaandenværende Stilling med et sagligt Tilbageblik paa de Forhandlinger, som har været ført med Fabrikanterne. Paa Grund af at Tiden var saa vidt fremrykket, maatte Formanden afbryde sit Foredrag, som han ønskede at fortsætte ved Eftermiddagsmødet.

Mødet hævet Kl. 12.

3die Møde. Fredag Eftm. Kl. 3.

Ordstyrer: Otto Smith.

Sekretærer: V. Stilling og H. Christiansen.

Fortsættelse af Punkt 7.

Formanden fortsatte sit i forrige Møde afbrudte Foredrag om Forbundets fremtidige Taktik, og fremhævede særlig, at han saa temmelig lyst paa Forholdene til Trods for, at der ingen Overenskomst var blevet med Fabrikantforeningen.

V. Grøndahl, Kbh. Afdl. I, stillede følgende Resolution:

„Kongressen giver Hovedbestyrelsen Fuldmagt til at føre Forbundets Taktik til, hvad der baader Forbundet bedst, eftersom Forholdene i Øjeblikket ikke tillader Kongressen at tage bestemt Standpunkt dertil."

Jul. Christensen, Kbh. Afdl. I, stillede følgende Resolution:

„Forsamlingen tager de faldne Udtalelser til Efterretning og gaar dernæst over til den næste Sag paa Dagsordenen."

Resolution I (V. Grøndahls) vedtoges enstemmigt.

Ad. 8. Paa Hovedbestyrelsens Vegne forelagde Vald. Olsen Forslag til Love til en Hjælpe- og Begravelseskasse. Hovedbestyrelsen fremlagde dette Forslag for at undgaa at trække af Kontingentet, da der var lovet Medlemmerne, den Gang Kontingentet blev forhøjet til 75 Øre pr. Uge, skulde det kun vare til 1ste Juli 1901. Taleren mente, at saadan en Hjælpe- og Begravelseskasse vilde være et udmærket Middel til at knytte Medlemmerne fast til Forbundet og henstiller til Kongressen først at behandle Betimeligheden af en saadan Kasse, og hvis dette bliver vedtaget, da at behandle Enkelthederne i Forslaget.

N. Jacobsen, Kbh. Afdl. I, stillede følgende Resolution:

„Kongressen udtaler sin Tilslutning til det af Hovedbestyrelsen, efter Paalæg af sidste Repræsentantskabsmøde udarbejdede Forslag til Love for en Hjælpe- og Begravelseskasse, men vedtager: at udsætte Sagens nærmere Behandling, indtil Strejkekassens Beholdning er bleven saa stor, at man med større Tryghed endnu kan se eventuelle fremtidige Kampe imøde."

A. Johansen, Helsingør, stillede følgende Resolution:

„Kongressen anser det nuværende Tidspunkt for at være uheldig til Oprettelsen af en Hjælpe- og Begravelseskasse og vedtager at udsætte Sagens Behandling til et senere Tidspunkt."

Vald. Olsen stillede følgende Resolution:

„Kongressen vedtager at oprette en Begravelseskasse men henlægger Forslaget om Sygekasse foreløbig."

Efter en længere Diskussion vedtoges paa Forlangende af 3 Medlemmer Afstemning ved Navneopraab over Forslaget, som forkastedes med 61 Nej mod 17 Ja.

Ad 9. Revision af Forbundets Love.

Det vedtoges at behandle Forslaget paragrafvis straks.

§ 1. Forbundets Formaal vedtages uforandret ved Udskydelsen af det, som vedrører Syge- og Begravelseskassen.

§ 2. Det vedtoges med stor Majoritet at bibeholde det gamle Kontingent à 75 Øre om Ugen pr. Medlem. Fordelingen af Kontingentet vedtoges det paa Forslag af

(Forts. efter næste Side).

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, for hvilken Vedk. har betalt
294	N. F. Nielsen	København	6/12 74	Kbh. Afdl. 1	25/6 98	Kbh. Afdl. 1	5/1 01
689	N. Hansen	Harrestedgaard	9/6 55	—	2/4 92	—	11/5 01
775	P. Eriksen	Skodsborg	16/1 43	—	1/9 94	—	6/4 01
846	Niels Peter Kristiansen	Bloustrød	30/9 82	—	19/4 01	—	20/4 01
1044	Julius Øjersionn	København	17/8 78	—	9/4 01	—	13/4 01
1148	Aug. Chr. Baggersted	Skibbinge	16/3 76	Næstved	10/11 94	—	6/4 01
1151	J. C. Bothmann	Dragør	16/7 75	Kbh. Afdl. 1	8/3 01	—	13/4 01
1206	P. Poulsen	København	14/11 65	—	22/5 99	—	4/5 01
5892	Hjalmar Hellesen	Korsør	29/10 78	Korsør	3/9 97	—	6/4 01
6000	L. Andersen	København	4/10 70	Kbh. Afdl. 3	22/5 97	—	30/3 01
7973	Julius Thonboe	—	13/9 80	— 2	15/4 99	—	4/5 01
8087	Sophus Hass	—	8/10 74	— 1	20/10 99	—	4/5 01
8264	Chresten Larsen	Slagelse	8/7 77	—	19/3 98	—	9/3 01
8427	L. Andersen	Hillerød	30/8 61	—	17/9 97	—	13/4 01
8584	Bernhard Sibbern	Amager	26/2 80	—	8/9 00	—	20/4 01
8585	Vald. V. Ravn	København	6/5 78	—	30/10 97	—	6/4 01
8753	O. Hillig	Oure	26/5 70	—	21/1 98	—	11/5 01
11046	Arthur Wismann	København	29/6 80	—	18/12 00	—	25/5 01
11101	Peter Madsen	—	18/3 61	—	6/8 98	—	20/4 01
11133	I. H. Strick.	Viborg	10/6 60	—	20/8 98	—	4/5 01
11151	N. I. Bergqvist	Sverrig	17/3 78	Sverrig	7/10 00	—	27/4 01
11596	E. L. V. Northoff	København	16/10 78	Kbh. Afdl. 2	25/2 99	—	16/3 01
12662	Gerhard Christensen	Hobro	5/1 72	— 1	15/4 99	—	27/4 01
12672	H. P. H. Baaer	København	12/8 79	—	15/4 99	—	27/4 01
12726	Aug. Rittgarn	—	11/9 64	—	22/4 99	—	13/4 01
13073	C. Edelmann	Horsens	7/8 80	Horsens	2/10 99	—	13/4 01
13503	Eggert Staal	Gram	4/4 81	Kbh. Afdl. 1	21/10 99	—	20/4 01
13546	H. C. E. C. Christensen	København	7/7 77	—	24/7 98	—	20/4 01
13682	Carl Alfred Jensen	--	8/12 78	—	10/3 00	—	27/4 01
13712	Chr. Frd. Petersen	Helsingør	20/1 59	—	7/1 01	—	2/2 01
13774	Jens Peter Jensen	Strydnø	14/1 75	—	21/4 00	—	13/4 01
13859	Johan P. Petersen	København	4/11 58	—	23/11 00	—	6/4 01
13934	Carl Vilh. Larsen	Aarhus	22/3 63	—	27/7 00	—	2/3 01
14573	Thorvald Olsen	København	8/4 77	—	14/4 96	—	20/4 01
10418	Jens Lauritz Jensen	Vinderød pr. Frederiksv.	9/4 77	Helsingør	7/5 98	—	23/3 01
1224	G. W. K. Bræchwaldt	København	27/1 70	Kbh. Afdl. 2	2/2 01	— 2	2/3 01
6425	Richard Neelmeier	Göteborg	16/7 79	—	8/4 99	—	23/2 01
10395	C. W. E. Groth	København	30/8 79	—	12/1 01	—	9/2 01
14233	A. V. E. Piculell	—	9/5 80	—	14/4 00	—	23/2 01
13813	Jens Jensen Engstrup	Mejlby	26/6 81	— 1	8/5 00	Anvisnkt.	6/4 01
12589	Hans Peter Hansen	Tikøb	10/1 79	—	25/3 99	Helsingør	21/9 00
13046	Aage G. M. Hansen	København	15/12 80	Helsingør	23/2 01	—	9/3 01
13262	Vilhelm Hermann	—	4/8 81	—	2/11 00	—	6/4 01
3436	C. H. Rasmussen	Flensborg	17/5 49	Nykøbing M.	1/11 92	Nykøbing M.	30/3 01
3445	Anders Andersen	Nykøbing M.	17/9 55	—	23/11 94	—	23/3 01
13116	Jens Peter Jensen	København	9/9 82	Næstved	1/11 00	Roskilde	2/3 01
13158	Christian Peter Jacobsen	Haarløv	30/1 78	Roskilde	17/10 99	—	16/3 01
14309	Julius Andersen	Torpsed	1/5 80	Ringsted	10/5 00	Ringsted	28/9 00
9420	Adolf C. Christensen	Ribe	1/5 83	Ribe	4/5 01	Ribe	11/5 01
3516	Niels Chr. Christensen	Seistrup pr. Ribe	12/10 60	—	4/12 00	—	13/4 01
6933	C. I. Hansen	Sellerup	22/4 77	Vejle	1/5 97	Slagelse	16/2 01
12237	Thorvald Larsen	Svendstrup	14/2 81	Slagelse	11/9 99	—	26/1 01

Tak!

Da jeg nu efter 10 Maaneders Sygdom igen kan optage Arbejdet, vil jeg herved takke de ærede Kolleger for den Hjælp, de har ydet mig. En særlig Tak til Hr. Sofus Petersen paa Titan; jeg har i det hele modtaget 176 Kr. 66 Øre.

Endnu en Gang Tak!

Emil Petersen,
Medlem Nr. 80 af Afdl. I.

Fotograferingen af Kongressens Deltagere.

Med Beklagelse ser vi os nødsaget til at meddele, at begge Plader, som toges af Kongressen i Kongens Have, er blevne ødelagt af Solen, og at der som Følge deraf ikke kan erholdes noget Fotografi af denne Kongres.

Jul. Christensen at udsætte til Kongressen har taget Bestemmelse om den Understøttelse, der skal ydes under Arbejdsløshed.

Mødet hævet.

4de Møde. Lørdag Kl. 8.

Ordstyrer: H. P. Hansen.

Sekretærer: N. Lundbye og N. Leth Nielsen.

§ 3. Vedtoges med nedenstaaende af Odense Afdl. stillede Ændring:

Sidste Stykke tilføjes:

„Og denne har Ret til at faa ekstraordinære Udgifter, som Afdelingsfilialen paaforer samme ved Arbejder, som ere paabudte af Hovedbestyrelsen, refunderede af Hovedkassen."

§ 4 a. Vedtoges uforandret.

b. Ved Navneopraab vedtoges med 43 Ja mod 36 Nej følgende af Afdl. I stillede Ændring:

Til Kongressen har enhver af Forbundets Afdelinger Ret til at sende en Delegeret for hver 100 Medlemmer indtil 1000. 11 for indtil 1200, 12 for indtil 1400 og saa fremdeles 1 Delegeret for hver 200 Medlemmer eller Dele deraf. Afdelingsfilialerne har Ret til at deltage i Valget af Delegerede i nærmeste Afdeling.

c. „Kvartal" rettes til „Aar".

d. og e. Vedtoges uforandret.

f. Følgende af Kbh. Afdl. I stillet Tilføjelse vedtoges:

„Hovedbestyrelsen har Ledelsen af Forbundets Virksomhed i Overensstemmelse med Kongressens Beslutninger, ligesom den kan forbinde Forbundet under Ansvar overfor første Kongres.

Under ekstraordinære Forhold kan den lade foretage Afstemninger over et Spørgsmaal i Forbundets forskellige Afdelinger.

En saadan Afstemning skal ogsaa finde Sted, naar det forlanges skriftlig af mindst 500 Medlemmer.

g. Efter Forslag af Jul. Christensen, Kbh. Afdl. I, samt en af Kbh. Afdl. II stillet Ændring vedtages § saaledes med 35 Stemmer mod 24 Stemmer:

Hovedbestyrelsen har sit Sæde i København; den bestaar af Formanden, Hovedkassereren og 11 Repræsentanter, der vælges paa Kongressen ved skriftlig Afstemning.

Enhver af Forbundets Afdelinger i København skal være repræsenteret i Hovedbestyrelsen. Udtræder en Repræsentant før hans Funktionstid er udløbet, vælger den Afdeling, han repræsenterede, en anden i hans Sted.

§ 5. Der forelaa følgende Ændringer. som vedtoges med stor Majoritet:

Til § 5 e. Middelfart Afdl. foreslaar efter første Punktum: „dog ikke det Aar, hvor der afholdes Kongres."

Til § 5 e, Kbh. Afdl. I, 4. Punktum ændres til:

Paa det aarlige ordinære Repræsentantskabsmøde gives der Repræsentanterne Lejlighed til at aflægge en kort Beretning o. s. v.

§ 6. Nedenstaaende Ændringer til § vedtoges med overvejende Majoritet:

Til § 6. Odense Afdl. foreslaar § tilføjet: Til at bistaa Formanden vælges en Sekretær, som tillige er Medlem af Hovedbestyrelsen.

Til § 6, 2det Stk. Randers Afdl. foreslaar tilføjet: Saa tidligt, at det kan komme med til Lovforslagene.

Mødet hævet.

5te Møde. Lørdag Kl. 2 Eftm.

Ordstyrer: Otto Smith.

Sekretærer: V. Stilling og H. Christiansen.

§ 7 a. Vedtoges uforandret.

b. Vedtages uforandret, hele §en faar altsaa den Ordlyd, som Hovedbestyrelsen har foreslaaet.

§ 8. Vedtoges uforandret.

§ 9. Vedtoges uforandret.

§ 10 a. Vedtoges uforandret.

b. Naar en Strejke er godkendt af Hovedbestyrelsen eller af dennes til Stede komne Repræsentant, paa dens Vegne, skal Deltagerne understøttes efter en af Hovedbestyrelsen fastsat Skala, saaledes, at de, der har været Medlemmer uafbrudt i 6 Aar faar højest Understøttelse, fra 3—6 Aar næsthøjest og fra 1—3 Aar tredjehøjst, og de der ikke har været Medlemmer i 1 Aar mindst Understøttelse.

c. Vedtoges uforandret.

d. — —

e. — —

f. — —

g. Medlemmer, som under Strejker eller Lockout giver Afkald paa Understøttelse, kunne alligevel erholde Fristempler, uanset hvor de opholde sig, naar de fremlægge Bevis for, at de ikke have arbejdet i den Tid.

Almindelige Bestemmelser.

§ 11. Vedtages uforandret.

§ 12. *a.* — —

b. — —

c. Medlemmer, som paa Grund af Arbejdsforhold ere *tvungne* til at indmelde sig i andre faglige Organisationer, eller som arbejde i Udlandet paa Steder, hvor der ikke findes nogen Organisation i vort Fag, kunne, *naar det anerkendes af Forbundet*, erholde hvilende Medlemsret (dog ikke ud over 2 Aar), mod at betale et ugentligt Kontingent af 10 Øre, hvoraf 5 Øre betales til Afdelingen og 5 Øre til Forbundets Administration.

Saadanne Medlemmer kunne indtræde i deres gamle Rettigheder, hvis de tilmeldes Organisationen inden Udløbet af ovennævnte Tidsum, i modsat Tilfælde betragtes de som udmeldte. Hvilende Medlemsret tillægges ikke Medlemmets Anciennitet i Forbundet.

I alle Tilfælde indtræder Retten til Understøttelse dog først 2 Maaneder efter Tilmeldelsen.

Naar et Medlem begiver sig til Udlandet for at søge Arbejde, skal han, for at beholde sine Rettigheder i Forbundet, anmelde sin Afrejse og indmelde sig i Organisationen i det Land, hvortil han kommer.

d. Vedtoges uforandret.

e. Under Militærtjeneste og Sygdom, samt naar et Medlem ikke arbejder, medens han læser til Eksaminer, er Pligter og Rettigheder, saavel til Forbundet som til Rejse- og Understøttelseskassen, hvilende. Anmeldelse om Sygdommens, Militærtjenestens eller Læsningens Begyndelse og Slutning skal uopholdelig foretages.

Det samme gælder for Medlemmer, som arbejder i Udlandet paa Steder, hvor der ikke findes nogen Organisation i vort Fag. Dog indtræder Retten til Understøttelse af Rejse- og Understøttelseskassen først 2 Maaneder efter at Vedkommende atter er tilmeldt, og Vedkommende maa betale alt paaløbende Kontingent.

f. Medlemmer, der sejler med Dampskibe, kan der tilstaas en længere Restancetid, dog ikke ud over 3 Maaneder i Indenrigs- og 6 Maaneder i Udenrigs Fart, end Lovene ellers tillader. Betingelsen er dog, at det forinden er anmeldt for den Afdeling, Vedkommende forlod. Tilmeldelse skal ske senest 8 Dage efter Afmønstringen.

Montører, der arbejde i Udlandet, har 10 Ugers Restancetid.

g. Naar et Medlem er fyldt 55 Aar og i de sidste 15 Aar uafbrudt har været Medlem af Forbundet, kan han fremtidig fritages for at betale Kontingent og dog bibeholde alle sine Rettigheder.

Afdelingens Love.

§ 1. *a.* Uforandret vedtaget.

b. — —

c. I Indmeldelsesafgift betales 5 Kr. Udlærlinge, der indmelde sig senest 10 Dage efter Læretidens Udløb, betale kun 2 Kr.

d. Medlemmer, som under en Strejke eller Lock-out optager Arbejdet paa en Fabrik eller et Værksted, forinden Strejken eller Lock-out'en er erklæret for hævet af Hovedbestyrelsen, betragtes som udstødt af Forbundet og er pligtig til uopholdelig at tilbagebetale alt i den Tid han har været Medlem af Forbundet nydt Understøttelse, hvad enten denne har bestaaet i Strejkehjælp, Hjælp af Rejse- og Understøttelseskassen, eller i anden Hjælp ydet af Forbundet eller en af dets Afdelinger.

Denne Bestemmelse gælder ogsaa, selv om Medlemmet udmelder sig af Forbundet, forinden han optager Arbejdet paa det blokerede Værksted.

Beløbet kan eventuelt inddrives ved Hjælp af Fogden, og der kan lægges Beslag paa vedkommendes fulde Arbejdsløn, indtil den nydte Understøttelse fuldt ud er tilbagebetalt.

Finder en Afdeling det formaalstjenligt at optage en Strejkebryder, kan dette ske med Hovedbestyrelsens Approbation. Denne kan kun gives, naar den Afdeling, eller hvor flere Afdelinger er repræsenterede, da Klubben, hvor Vedkommende har optaget Arbejdet under en Konflikt, giver sit Samtykke dertil.

e. Uforandret vedtaget.

§ 2. Kontingentets Størrelse, der ikke maa være mindre end 75 Øre ugentlig, bestemmes ved en Generalforsamling. Afdelingen fastsætter Tidsfristen for Medlemmernes Restancefrist, der i intet Tilfælde maa overstige **4 Uger,** jfr. dog § 12, e. f. almindelige Bestemmelser.

Midlernes Anvendelse er følgende:

Forbundets Administration 5 Øre pr. Uge, Rejse- og Understøttelseskassen 20 Øre og Strejkekassen 45 Øre pr. Uge. Af Strejkekassens Midler udbetales dog ved hvert Kvartals Slutning til Afdelingerne til Hjælp til Administrationen 3 Øre pr. solgt Kontingentmærke, ligesom dens Midler kan anvendes paa den i Rejse- og Understøttelseskassens Loves § 12 c antydede Maade.

§ 3. Uforandret vedtaget.

§ 4. En Afdelings Bestyrelse skal bestaa af 1 Formand, 1 Kasserer og mindst 1 Repræsentant. Repræsentanternes Antal kan forøges, naar Afdelingernes Medlemsantal taler derfor, men maa ikke overstige 15. Afdelingerne kunne træffe en anden Ordning, som dog kun er gyldig, naar Hovedbestyrelsen har godkendt den. Der vælges mindst 2 Repræsentanter. En saadan Ordning skal dog først godkendes af Hovedbestyrelsen.

Til at føre Kontrol med Afdelingernes Regnskaber vælges mindst 2 Revisorer.

Ovenanførte Tillidsmænd vælges for et Aar ad Gangen paa de ordinære Generalforsamlinger i Januar og Juli. I Januar vælges Kassereren og den større Halvdel af Repræsentanter og Revisorer. I Juli vælges Formand og den mindre Halvdel. Har Afdelingen kun én Repræsentant, udløber Mandatet hvert Halvaar.

Valgene foretages ved hemmelig Afstemning. De Medlemmer, der har størst Stemmeantal efter de valgte Tillidsmænd, ere Suppleanter i Rækkefølgen efter Stemmeantal.

§§ 5, 6, 7, 8, 9, 10. Uforandret vedtaget.

§ 11. Arbejdsløse Medlemmer, som endnu ikke ere understøttelsesberettigede, kan ved Henvendelse *hver* Uge til vedkommende Tillidsmand erholde *foreløbige* Stempler; naar Arbejdet atter paabegyndes, skal Restancernes afbetales med mindst 3 Ugers Kontingent pr. Uge.

§ 12. *a* og *b.* Tidligere Medlemmer af Forbundet, som ere slettede paa Grund af Restance, kunne kun optages paany mod at betale alt Ekstrakontingent, som er paalignet siden de blev slettede, alt paaløbet ordinært Kontingent (dog ikke ud over det 1ste halve Aars), nyt Indskud samt al anden Gæld til Forbundet eller dets Afdelinger.

b og *d.* Uforandret vedtaget.

e. Vedtaget med Tilføjelsen: „eller gaar over til selvstændig Virksomhed."

§§ 13, 14, 15. Uforandret vedtaget.

Mødet hævet.

6te Møde. Søndag Form. Kl. 8.

Ordstyrer: H. P. Hansen.

Sekretærer: N. Lumbye og N. Leth Nielsen.

Love for Rejse- og Understøttelseskassen.

§§ 1, 2, 3. Uforandret vedtaget.

§ 4. Vedtoges med nedenstaaende af Helsingør Afdl. stillet Ændring.

„eller er fyldt 33 Aar" udgaar.

§ 5. Uforandret vedtaget.

§ 6. Arbejdsløse Medlemmer, som tage midlertidigt Arbejde, som varer ud over 1 Uge, skulle igen gaa arbejdsløse 1 Uge efter denne Tid, inden de paany ere berettigede til Understøttelse.

Varer Arbejdet mindre end 1 Uge, indtræder Understøttelsen straks efter.

Den, der tager Understøttelse for Arbejdsdage, drages til Ansvar.

§ 7. Vedtages uforandret, samtidig udgaar Punkt 16 paa Dagsordenen.

§§ 8, 9, 10. Vedtoges uforandret.

§ 11. Gives følgende af Aalborg Afdl. stillet Tilføjelse:

„herfra undtages dog Rejsende, som ankommer sydfra til Aalborg og rejser til Hjørring, Frederikshavn og tilbage over Sæby, kan erholde Understøttelse for Rejsedagene men kun en Opholdsdag."

§ 12. Tid og Sted for Understøttelsens Udbetaling fastsættes af Afdelingen; Kontrolsystemet og Kassens Virksomhed ledes af Hovedbestyrelsen. Understøttelsen er 1 Kr. pr. Dag. Medlemmer med 3 Aars uafbrudt Medlemsret i Forbundet udbetales dog 1 Kr. 50 Øre pr. Dag de første 35 Dage i Løbet af et Kalenderaar, og de med 6 Aars uafbrudt Medlemsret 2 Kr. pr. Dag de første 35 Dage.

Medlemmer af udenlandske Broderorganisationer med hvem vi have Gensidighed, som ere indmeldt her i Landet, og have henholdsvis 3 eller 6 Aars Medlemsret, blive ved Udbetaling af Understøttelse at betragte som om de hele Tiden havde været Medlem i Danmark. Medlemmer, som ere indmeldte i udenlandske Organisationer, opnaar først Ret til forhøjet Understøttelse, naar de have opholdt sig her i Landet som Medlemmer af Forbundet i det foreskrevne Tidsrum.

Hvis Kassens Midler ikke strække til til de her nævnte Understøttelser, tages Resten af Strejkekassen.

§ 13. Efter Forslag af Kbh. Afdl. I gaves § følgende Tilføjelse:

Til Medlemmer med over $^1/_2$ Aars Medlemsret, som har været arbejdsløs de sidste 14 Dage før Jul, udbetales der den 23. December en ekstra Understøttelse, hvis Størrelse fastsættes af Hovedbestyrelsen, dog maa den ikke være mindre end 1 Uges Strejkehjælp efter den til enhver Tid gældende Strejkeskala. Midlerne hertil tilvejebringes ved at hvert Medlem betaler 1 Uges Kontingent mere om Aaret, som tilfalder Rejse- og Understøttelseskassen.

§§ 14, 15, 16. Vedtages uforandret.

§ 17. Vedtages med følgende af Kbh. Afdl. I ønsket Tilføjelse:

Medlemmer, som har modtaget uberettiget Understøttelse, er pligtig at tilbagebetale samme, og Understøttelse kan ikke udbetales dem paany, inden den uberettiget modtagne er tilbagebetalt.

§ 18. Vedtaget uforandret.

Herefter vedtoges Lovene for R. og U. Kassen i sin Helhed enstemmigt.

Regler for Anvisningskontoret.

§§ 1 og 2. Vedtages uforandret.

§ 3. Vedtages saalydende:

„Enhver arbejdsløs Kollega, der kan legitimere sig som Jernarbejder, faar, naar han melder sig paa Kontoret, et Kort, der angiver, hvad Dag han har meldt sig arbejdsløs.

Har han ikke inden 8 Dage derefter erholdt Arbejde, fornyes Kortet ved en Paategning igen for 8 Dage o. s. fr. De Arbejdsløse maa møde personlig.

§§ 4, 5, 6. Vedtages uforandret.

§ 7. Vedtages med følgende Tilføjelse:

Paa Kontoret skal altid ligge en Klageprotokol, hvori ethvert Medlem, der mener sig forurettet af Bestyreren af Anvisningskontoret, kan indskrive sin Klage og undertegne den med Navn, Medlemsnummer og Bopæl.

Klageprotokollen skal, naar der er indført Klager, fremlægges for Afdelingernes Bestyrelse. I København for Hovedbestyrelsen.

§§ 8, 9. Vedtages uforandret.

Derefter vedtoges Reglerne for Anvisningskontorerne enstemmigt.

Klublovene.

§§ 1—12 inkl. Vedtages uforandret.

§ 13. Vedtoges med følgende af Otto Smith og N. Jacobsen, Kbh. Afdl. I. stillet Tilføjelse:

„Faar eller tager et Medlem, der arbejder i Fællesakkord, sin Afsked, forinden Akkorden er færdig, skal han gøre sine Kolleger i Akkorden bekendt med, hvor megen Tid han har haft, og hvor mange Penge, han har modtaget i den Akkord.

Ethvert Medlem er berettiget til sin Andel i det eventuelle Overskud paa Akkorder, han har deltaget i, uanset af hvilken Grund han forlader Arbejdspladsen.

I Tilfælde, hvor Arbejdsgiveren ikke *vil* udbetale ham Overskudet, ere de øvrige Deltagere i Akkorden pligtige at gøre dette, naar Afdelingens Bestyrelse forlanger dette.

§§ 14—23. Vedtoges uforandret.

Herefter vedtoges Klublovene enstemmigt.

Ad 10. Odense Afdl. androg om at faa refunderet et Beløb, stort 194 Kr., som Afdelingen havde udbetalt i Strejkeunderstøttelse. Det vedtoges at erstatte dette af Hovedkassen.

Ad 11. Aalborg Afdelingens Andragende om at faa refunderet et Beløb af Hovedkassen forkastedes med 21 Stemmer mod 17.

Ad 12. Under dette Punkt gav Formanden en klar Fremstilling af de under Lærlingeforholdene værende Tilstande, efter nogen Diskussion henvistes de af J. A. Hansen og Otto Smith stillede Resolutioner til Redaktionsudvalget.

Mødet hævet.

---

7. Møde Søndag Kl. 2.

Ordstyrer: Otto Smith.

Sekretærer: V. Stilling, H. Christiansen.

Der fortsattes med Dagsordenen Punkt 12. Fra Redaktionsudvalget forelaa en Resolution saalydende:

„Kongressen opfordrer „De samv. Fagforbund" til af al Kraft at virke hen til en Ordning af Lærlingeforholdene, saaledes at Lærlingene ikke udbyttes istedetfor at oplæres.

Endvidere paalægger den Hovedbestyrelsen stadig at have sin Opmærksomhed skarpt henvendt paa samme Sag og stræbe hen til, at der ved Indgaaelse af fremtidige Overenskomster med Arbejdsgivernes Organisationer i vort Fag indføres saadanne Bestemmelser, at Forbundet faar Indflydelse paa og Kontrol med Lærlingenes Uddannelse."

Denne Resolution vedtoges enstemmigt.

Ad 13. Fagbladet. Det vedtoges at udgive dette i samme Form som hidtil.

Ad 14. Toges tilbage af Forslagsstillerne (Kbh. Afdl. I).

Ad 15. Forslag fra Kbh. Afdl. I om Tilskud af Hovedkassen til Anvisningskontoret i København — henvistes til Afgørelse mellem Hoved- og Københavns Afdelingernes Bestyrelser.

Ad 16. Omhandlende Anvisningskontorerne i Provinserne; bortfaldt da det er vedtaget under Behandling af Lovene.

Ad 17. Oprettelse af et Industriforbund.

Formanden gav nogle Oplysninger om de Forhandlinger, der var foretaget med andre Fagforbund om Oprettelse af en Organisation indenfor alle Brancher i Jern og Metalindustrien. Nogle af disse Forbund havde givet det sin Tilslutning og andre, særlig Arbejdsmændenes Forbund, havde stillet sig afvisende til Tanken om et Industriforbund.

Jul. Christensen, Kbh. Afdl. I, stillede følgende Resolution:

„Hovedbestyrelsen bemyndiges til at arbejde videre paa denne Sag og forelægger den paa næste Kongres."

Denne Resolution vedtoges enstemmigt.

Ad 18. Fra Aktieselskabet „Aurora" i Horsens forelaa Anmodning om et Laaan paa 20,000 Kr. af Forbundets Kasse.

Efter en lang, indgaaende Diskussion, vedtoges Anmodningen enstemmigt.

Ad 19. Det vedtoges at bibeholde den nugældende Løntarif af 1800 Kr. for de fastlønnede Tillidsmænd indenfor Forbundet.

Hovedrevisorernes Løn fastsattes til 40 Kr. Kvt.

Til Formand genvalgtes J. A. Hansen med 82 Stemmer. Til Hovedkasserer Vald. Olsen med 71 Stemmer og til Sekretær Niels Lundbye med 80 Stemmer.

Til Hovedbestyrelsesmedlemmer valgtes:

Martin Sørensen...	med	73 Stemmer
Otto Smith.....	—	73 —
Chr. L. Jensen....	—	67 —
A. P. Braarup.....	—	66 —
Chr. Segato	—	65 —
W. Ohmsen.....	—	60 —
P. Petersen	—	58 —
Chr. Christensen ..	med	57 Stemmer
C. Bech.....	—	43 —
J. F. C. Jensen ...	—	42 —

Til Hovedrevisorer valgtes:

N. Jacobsen.....	med	75 Stemmer
V. Stilling	—	67
P. Borck.....	—	42 —
A. Mikkelsen	—	32 —

Ad 20. Det vedtoges at afholde næste Kongres i Aaret 1903 i København paa den Tid af Aaret som Hovedbestyrelsen finder mest belejligt, dog inden August Maaned.

Derefter havde Alex. Schlicke, Stuttgart, Prost, Paris, Ormestad, Kristiania, og Blomberg, Stockholm, Ordet, hvor de takkede for den overordentlig elskværdige Modtagelse, som der var blevet dem til Del i København, samt udtalte deres Anerkendelse om Organisationerne i Danmark.

Protokollen oplæst og godkendt.

Til Slut havde J. A. Hansen Ordet for at takke for den Tillid, der var vist ham ved at genvælge ham enstemmigt til Formand og udtalte sin Tillid til Fremtiden, da vor Organisation nu stod saa stærk, som den nogensinde havde været, og takkede de Delegerede for det energiske Arbejde, som de havde udført i de forløbne Dage. Endelig rettede han en hjertelig Tak til de udenlandske Repræsentanter for deres Deltagelse i Kongressen.

N. Lundbye oplæste en Del Skrivelser fra vore udenlandske Broderorganisationer, hvori der ønskedes os til Lykke med vort Arbejde paa Kongressen.

Hvorefter Dirigenten Otto Smith sluttede den 7de ordinære Kongres.

En stille Strejke.

For ca. 6 Uger siden henvendte Klubben hos Fabrikant *Pindstofte* i Hellerup sig til Bestyrelsen for Københavns Afdeling I med Anmodning om Forbundets Støtte for at faa to Kolleger til at melde sig ind i Organisationen.

De to Mænd var ansatte som Formænd paa Kontrakt med 3 Maaneders Opsigelse, men deltog i Arbejdets Udførelse, ligesaavel som de øvrige Svende, og gentagende Opfordringer til dem om Indmeldelse vare aldeles frugtesløse, de henholdt sig til deres Kontrakter og Formandsstillinger.

En Forhandling mellem Bestyrelsen og Fabrikanten bragte intet tilfredsstillende Resultat, idet Hr. *Pindstofte* paa den ene Side intet havde imod at Formændene vare Medlemmer af Forbundet, men paa den anden Side forventede han af de kontraktbundne, at de som »*ærlige Mænd*« vilde overholde de 3 Maaneders Opsigelse.

Dette vilde med andre Ord sige, at Adgangen til Forbundet vilde være dem forment, hvis de ikke vilde bryde Kontrakterne i Tilfælde af Konflikt.

Efter dette negative Produkt af Konferencen, vedtog Bestyrelsen at lade Arbejdet nedlægge, saafremt en sidste Forhandling intet skulde frugte, men det traf sig da saa

uheldigt, at Hr. *Pindstofte* netop skulde foretage en højst nødvendig Rejse lige paa det Tidspunkt, da Afdelingen indbød til denne Forhandling, og Arbejdsnedlæggelsen fandt da Sted Onsdag Aften d. 10. Juli.

Dette foranledigede Hr. *Pindstofte* til straks at afbryde sin paabegyndte Rejse og Fredag Morgen satte han sig i Forbindelse med Forbundet og andmodede om en Forhandling om Spørgsmaalet.

Denne Forhandling fandt Sted samme Dag og man enedes der om et Forslag, der gik ud paa, at Kontrakterne ophævedes med det samme, de to Formænd skulde indmelde sig i Organisationen senest Lørdag d. 13. ds. skulde beholde deres Stillinger og Lønninger, og saafremt denne Ordning accepteredes af dem, skulde Arbejdet genoptages Mandag Morgen.

Sagen gik i Orden paa ovenanførte Maade, og Arbejdet gaar atter sin rolige Gang derude paa Fabriken, hvor der ellers hersker et godt Forhold mellem Arbejdsgiver og Arbejder, man naaede ikke en Gang saa vidt at faa Konflikten averteret, inden den var afsluttet, fordi der toges fat paa Løsningen af Spørgsmaalet ligestraks, og vi skulde heller ikke beskæftige os videre med den, hvis ikke netop Formandsspørgsmaalet var af saa stor og indgribende Betydning saavel for vor Organisation som for vore enkelte Medlemmer.

Men vi maa gøre et Par Bemærkninger til dette Spørgsmaal inden vi slutter.

Det maa vel dog tilsidst gaa op for enhver Fagfælle, der arbejder imellem os og sammen med os, at hans rette og eneste Plads er i vor Organisation. Hvad enten han er Formand eller Schackformand eller Kvartermand eller hvad som helst af alle de Titler, der hæftes paa Forarbejderne rundt omkring paa Fabriker og Værksteder, saa er det dog saa selvindlysende, at de har Interesser sammen med de øvrige Arbejdere. Thi hvad sker, hvis alle disse Mennesker, der beklæder saadanne Stillinger vilde staa udenfor Organisationen og være paa Kontrakt med Arbejdsgiverne?

Kommer vi en skønne Dag til en Kamp, da staar de fastnaglede til Arbejdslederne, og Fabrikanterne vil da tvinge disse Mennesker til at udføre det Arbejde, Svendene ere gaaede fra, med hvem de burde staa solidarisk.

Resultatet vil mulig være et Nederlag for os, med Reduktion af Lønninger og Akkordpriser, Indførelse af strænge Arbejdsreglementer o. s. v., kort sagt, en Tilbagegang for Fagets Udøvere.

Det vilde maaske ikke røre de kontraktbundne paa det Tidspunkt, men hvem kommer Turen til næste Gang?

Naturligvis de kontraktbundne, det gik jo godt med de organiserede, lettere vil det da være med de uorganiserede. Og hvad har de saa til at gøre Modstand med? *Intetsomhelst!*

Løsnet maa derfor være: *Alle Mand, som arbejder, Staa i Organisationen!*

Vore Arbejdsgivere har intet højere Ønske end at faa Lønnen trykket saa langt ned som muligt. Jærnindustriens Historie beviser dette tydeligt nok.

Og selv paa nærværende Tidspunkt vilde det ikke gavne Forarbejderne det allermindste, om de stod udenfor Organisationen. Ser vi paa Sagen fra *Pindstofte*, har vi jo det bedste Bevis for, at de to Formænd intet taber ved at tilhøre os. De beholder deres Stillinger og Lønninger, og Organisationen frier dem endda for at være lænkebundne af Kontrakterne; de ere frie Mænd, der kan afkaste Aaget hvilket Øjeblik det skal være.

En anden Side af Sagen er de øvrige Medlemmers Stilling til dem, der beklæder saadanne Pladser. Der maa ikke findes Gran af Misundelse eller Jalousi fordi en Kammerat ved sin Dygtighed, Flid og Pligtopfyldelse kommer et Hestehovede frem for sine Kolleger. Staar denne Mand i sin Organisation, bør det være alles Pligt at støtte ham i hans Virksomhed og være ham behjælpelig med at frembringe og opretholde de bedst mulige Forhold paa Arbejdspladsen.

Har vi Alle Øjnene aabne og ser at vi kun ved fælles Anstrængelse kan bevare opnaaede Goder og komme videre frem ad den Vej, der bringer Fordele for dem, der skal tjene Føden ved Hændernes Arbejde, da støtter vi hinanden, hvad enten vi ere Svende eller Formænd, og *Formandsspørgsmaalet* er da ude af Verden.

Fagmøder i Provinserne.

Arbejderpartiet mønstrer sine Tropper.

Som et fast Led i det organisatoriske Arbejde i Provinserne fremtræder nu de aarlige Distriktsarbejderfester, som afholdes skiftevis i Byerne indenfor det enkelte Agitationsdistrikt. Disse Fester, der i Reglen alle afholdes efter den samme Plan, har en overordentlig stor Betydning for den samlede Arbejderbevægelse i Provinserne fordi de i Reglen byder paa en for en Arbejderfamilie vel anvendt Søndag. De udenbys Arbejdere tager saaledes om Formiddagen hen til den Distriktsby, hvor Festen skal afholdes, og naar man har indtaget Frokosten, der som oftest er medbragt fra Hjemmet, tages der fat paa Afholdelsen af Fagmøder. Dernæst marcheres i Procession gennem Byen med Faner og Musik medens Storborgeren hænger maabende ud fra Vinduer og Altaner. Kun faa af disse Mennesker har endnu lært at forstaa de stærke Baand, der binder Arbejderne over hele Landet, ja over hele Verden, sammen til en ubrydelig Kæde.

Naar Processionen er endt i et eller andet Lystanlæg, begynder den politiske Del af Festen. Der holdes Taler af de mere kendte Partiledere om Arbejderpolitik og Arbejderstandens Indflydelse paa Styrelsen af Stat og Kommuner. Aftenen slutter saa med Dans og forskellige andre Forlystelser, hvorefter man tager hjem med Extratog eller med de for Haanden værende Midler til Befordring og længe mindes man Talerne og det behagelige Samvær paa den lyse Sommerdag. — Men Storborgeren i Provinsbyen sover ikke roligt den Nat; han hører vedblivende de taktfaste Trin i Stenbroen og gruer ved Tanken om de Farer, der truer Overklassens Privilegier.

Næstved. Fagmøde afholdtes i Forbindelse med en Arbejderfest den 23. Juni. Der var mødt Kolleger fra Slagelse og Præstø i et betydeligt Antal efter Forholdene. Paa Mødet, hvor Forbundets Formand

J. A. Hansen talte, herskede den bedste Stemning. Der raadede vel i Næstved nogen Sløjhed i Arbejdsforholdene, men det hører dog ikke til de Steder, hvor man føler Trykket allerhaardest.

Esbjerg. Fagmøde og Fest afholdtes Søndag den 30. Juni. Her var ligeledes mødt Kolleger i et betydeligt Antal fra Kolding og Varde. Hovedbestyrelsesmedlem Chr. Ludv. Jensen talte ved Fagmødet, hvor der raadede den bedste Stemning og det bedste Haab til Fremtiden. Der er for Tiden roligt i Esbjerg naar undtages nogle mindre solide Medlemmer, som har glemt at betale deres Kontingent i rette Tid. Det er ikke umuligt at dette vil føre til Konflikt paa et Par Værksteder.

Nykøbing F. og Faaborg. I disse to Byer holdtes Fagmøder i Forbindelse med Arbejderfesten Søndagen den 7. Juli. I Nykøbing talte Forbundets Formand først ved et Fagmøde og dernæst ved det almindelige Arbejderstævne i „Vesterskoven". Ved Fagmødet var en Del Kolleger fra Maribo og Nakskov til Stede.

I Nykøbing gaar alt for Tiden nogenlunde roligt. Dette kan derimod ikke siges om *Maribo*, hvor Direktøren, den noksom bekendte Hr. Kiehn, gør velmente Forsøg paa at trykke den hidtil gældendende Minimalløn. Naturligvis er dette dog ikke hidtil lykkedes. Derimod ser det ud som om det kan blive vanskeligt for Hr. Kiehn at skaffe Arbejde til den betydelige Bedrift; thi som vore Medlemmer vil have set af Pressen, gik for nylig saagodtsom alle Statsbanernes betydelige Bestillinger for i Aar til „Scandia" i Randers.

I **Nakskov** er Forholdene alt andet end lyse, hvad Arbejdet angaar. Som bekendt gik Firmaet Tuxen & Hammerich fallit sidste Vinter. Firmaet har nok ikke kunnet klare sig overfor „den udenlandske Konkurrence", hvilket i dette Tilfælde vil sige Konkurrencen fra Firmaet „Atlas" i København. Denne Fabrik (T & H.), der tidligere var en af de bedste Arbejdspladser i vort Fag her i Landet, er nu overtaget og drives af en Rigmandsson fra Nykøbing F., men der arbejdes nu i Sommerens bedste Tid paa indskrænket Tid og en stor Del af den normale Arbejdsstyrke er afskediget.

Her staar vi overfor en af de Kalamiteter, der er en direkte Følge af den moderne kapitalistiske Produktion. Det er at haabe, at Følgerne ikke vil blive altfor langvarige.

Faaborg. Til. Mødet i den lille fynske By ved Lillebælt var mødt Kolleger i et betydeligt Antal fra Nyborg, Svendborg og Odense. Forbundets Sekretær Hr. N. Lundbye talte ved Fagmødet, hvor der herskede en udmærket kammeratlig Stemning.

Iøvrigt hersker der paa de fleste Fabriker i de fynske Byer en beklagelig Sløjhed i Arbejdsmængden. Kapitalen lever paa Resultaterne af de gode Aar, medens Svendene maa suge paa Labben under Arbejdsløsheden.

Aarhus og Kolding. I disse to Byer holdtes Fagmøder i Forbindelse med Arbejderfester Søndagen den 14. Juli. Fagmødet i *Aarhus* var besøgt af ca. 300 Kolleger, og der holdtes Foredrag af Forbundets Formand, hvorefter flere Talere havde Ordet. Vore aarhusianske Kolleger havde gjort store Anstrængelser for at imponere ved deres Procession, og dette lykkedes ogsaa i høj Grad ved en Række af Symboler, som vare forfærdigede i Dagens Anledning.

Vi nævner Kedelsmedene, der mødte med en imiteret Dampkedel, hvis Dimensioner vi anslaar til ca. 6 Fods Længde og ca. 3 Fod i Diameter, Klejnsmedene mødte med 2 forgyldte Nøgler i et smukt forarbejdet Stativ, Grovsmedene med en Hestesko med Inskription og Maskinarbejderne med en Maskine, der dreves ved opvarmet Luft

Det hele vidner smukt om den Foretagsomhed, der raader iblandt vore Fagfæller i Aarhus. Foruden selve de her nævnte Symboler vakte det almindelig Opmærksomhed, at de blev baaret og omgivet af Svende i Arbejdstøj, Bluse og Skødeskind.

Desuden var Afdelingen i *Randers* repræsenteret ved en Kreds af Kolleger, der mødte med denne Afdelings store og smukke Banner.

I *Kolding* var mødt et stort Antal Kolleger fra Esbjerg, Vejle, Middelfart og Fredericia, og der taltes ved Fagmødet af Forbundets Sekretær, Niels Lundbye, hvorefter der fandt en Diskussion Sted.

Fra alle de her omhandlede Møder har man udtalt sig anerkendende om Hovedbestyrelsens Virksomhed, og man har vedtaget at sende Hilsener med Tak for vel udført Arbejde til Organisationens Bedste.

Vi antager at Fagmøderne i Provinserne hermed i det væsentligste er afsluttet for i Aar, og vi er sikker paa, at vore Provinskolleger har haft Glæde deraf.

Statsbanerne.

Vil der ske Forandringer, naar Jul, Ryssensten er færdig?

De Tilstande, som raader paa vore Statsværksteder, ere som bekendt i høj Grad uheldige, idet der raader et Embeesmandsvælde med dertil hørende „Protektion" og „Forfordeling" eftersom Arbejderen staar sig godt eller daarligt med den administrative Myndighed.

Det er at haabe, at der med det forestaaende Ministerskifte vil ske en grundig Forandring heri, og dette kan selvfølgelig ske derved, at man indrømmer Arbejderne den fornødne Indflydelse paa Arbejdsforholdene gennem de af dem skabte Organisationer.

Der er da heller ingen Tvivl om, at en fornuftig Administration under en mere frisindet Regering straks vil indse dette, og der vil da med et Slag ske en Forandring til det bedre for vore Kolleger paa Statsbaneværkstederne.

Her har Modstanden foroven som bekendt affødt en lille Skare af Snobber, der laver en Art Mavedans for Embedsmændene, og disse sidste morer sig selvfølgeligt svært over at staa som „Beskyttere" for saadanne af Fagforeningen forfulgte og ringeagtede Medskabninger.

Forholdet er værst i København, hvor Embedsmændene uden Tvivl er mest storsnudede, mærkværdig nok, at dette har kunnet føre dertil. Det vil imidlertid næppe vare længe, før der sker en Forandring, og da ser det surt ud for dem, der ikke har kunnet holde Ryggen rank.

Fra Norge.

En Protest.

Det norske Storting har for nylig bevilliget et Beløb af ca. 6 Millioner Kr. til Krigsmateriel, hvilket maa siges at være en ret artig Aareladning. Vort norske Broderforbunds Hovedbestyrelse har set, at der er Fare for, at disse Bestillinger „som sædvanlig" gaar til Udlandet, og man ræsonnerer med rette som saa, at skal Landet udpines ved den Art Bevillinger, saa var der da Mening i at lade Arbejdet udføre hjemme, da der er Værksteder nok, hvor dette kan lade sig gøre.

Endvidere er saavel den norske Fabrikantforening som Forbundets Hovedbestyrelse indgaaet til Regeringen med en Skrivelse, hvori det henstilles, at Arbejdet overdrages indenlandske Værksteder til Udførelse. Man henviser blandt andet til, at mange norske Arbejdere tvinges til at udvandre under den for Haanden værende Mangel paa Arbejde.

Læreanstalt for Maskinteknik.

Med dette Nummer af Bladet omsender vi til vore Medlemmer et Program for ovennævnte Læreanstalt, som vi kan anbefale vore Medlemmer paa det bedste.

Bestyrerne for Anstalten, d'Hrr. Alb. B. C. Hansen og M. Lublin har blandt andet gjort sig fortjente til vor Tak ved at afholde en Række af gratis Foredrag for vore københavnske Medlemmer.

Fra Afdelingerne.

2 Breve til *J. N. Dahlstrand* fra *Trelleborg* i Sverig henligger paa Anvisningskontoret i København.

Medlem *Nr. 3710 J. Hansen* bedes hurtigst muligt opgive sin Adresse til Otto Smith, Larslejstræde Nr. 1, København.

Otto Smith.

Lønforhøjelse paa „Carl Lunds Fabriker".

Efter nogle Forhandlinger mellem Fabrikens Direktion og Bestyrelsen for Afdl. I er Minimallønnen for Maskinarbejdere ved ovennævnte Virksomhed forhøjet fra *38 Øre* til *43 Øre pr. Time* fra 20. Juni d. A., og fra 1. Juni 1902 forhøjes den til *45 Øre*.

Samtidig opnaaedes de samme Betingelser for Overarbejde, som er fastslaaet i „Fælles Værkstedsregler"; tidligere betaltes Tillægget ikke til dem, der arbejdede i Akkord.

Direktionen var dog først villig til Forhandling, da den stod overfor en *Strejke*.

I Februar forhøjedes Lønnen for Smedene ved samme Fabrik fra *30 Øre* til *40 Øre* pr. Time ved en Forhandling mellem Klubbestyrelsen og Direktionen.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 12.837 M. Nylander (Kbh. Afdl. 1).
- 12,747 E. A. M. E. Bjerre (Kbh. Afdl. 5).
- 7,187 Carl Nielsen (Kbh. Afdl. 1).

Nr. 9,611 H. P. Hansen har atter *fundet* sin Bog.

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollen).

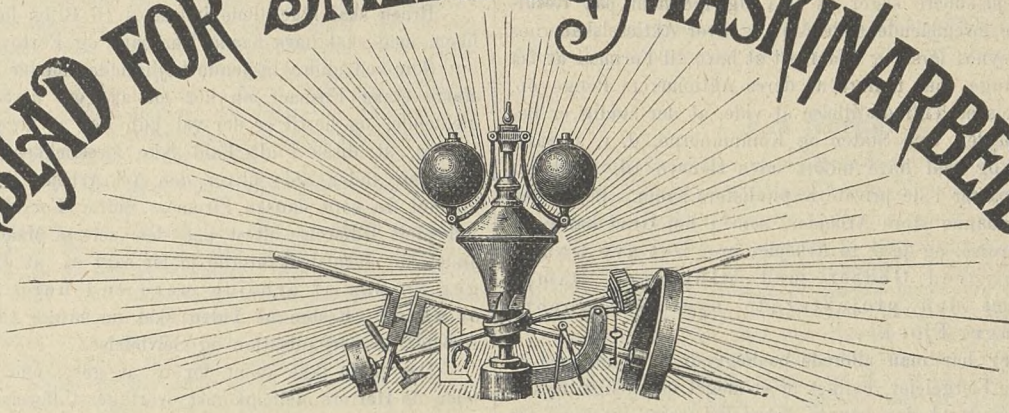
Nr. 13,872 J. Herman Sonne.
- 8,147 A. V. Hansen.
- 3,483 F. Knudsen
- 13,997 C. C. J. Hansen.
- 10 823 M. Lund.
- 2,360 J. P. A. Jensen.
- 13,409 J. P. Olsen.
- 2,508 W. Johansen.
- 12,899 G. Clasen.
- 11,254 A. Hansen.

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Frederiksgade 42, 1.
Aalborg, J. Christensen, Urbangade 15, 1. $12^1/_4$-1. $6^1/_2$-$7^1/_2$.
Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36.
Fredericia, Smed C. M. Jensen, Bjergegade 66. Udbt. til Rejs. 6—7 Aften.
Frederikshavn, L. Jensen, Søndergade, Adr. Tømrer Pahl $12^1/_2$-$1^1/_4$, $6^1/_2$-$7^1/_2$.
Faaborg, L. P. Frandsen, Odensevej Nr. 8.
Holstebro. C. Madsen, Sønderland. 6—8.
Hadsund Mariager, Smed Aug. Olsen, Cimbria pr. Mariager.
Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen. $7^1/_2$—$8^1/_2$. $11^1/_2$—$1^1/_2$. 5—7.
Hillerød, Th. Hansen, Svendestiftelsen 2. Sal, Langevej. 12-$12^1/_2$, 7—8 Aften.
Hjørring, Smed Andreas Jensen, Kolsmissigade 16,[2]. 6—8. Søndag 12—2.
Holbæk, Langhoff Petersen, Smedelundsgade 40, 2. $6^1/_2$-8.
Horsens, H. Røpke, Haumannsgade 2, St.
Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvei.
Kallundborg, Smed C. Andersen, Præsteg. 156. $12^1/_4$—$12^3/_4$, 6—7.
Kolding, M. Sørensen, Seestvej 20 B. $12^1/_4$—$1^1/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
København, Larsleistræde 1, Stuen. 9—11.
Maribo, F. Larsen, Kirkestræde 212. 6—7.
Middelfart, O. Petersen, Teglværksgade 13 b. d. $12^1/_4$-$12^3/_4$ $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Nakskov, Sofus Fryd Tilegade 258. 1—$1^1/_2$, 6—8.
Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkerstiftelsen. 6—7.
Nørresundby, L. Jensen, Bondrursgade 8. $6^1/_2$—$7^1/_2$ Aften.
Nykjøbing, Mors, Ferd. Nielsen, Holmen 4, 7—8.
— Falster, M. Frandsen, Kraghavevej 5, 6—7, Søndag 10—12
— Sjælland, L. P. Larsen, 6—7.
Nyborg, H. L. Christiansen, Vestre Boulevard 18. $12^1/_2$—1, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. $12^1/_4$—1. Udbt. til Reis. $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Præstø, J. A. Sørensen, Adelgade. 6—7.
Randers, L. P. Larsen, 12—1, 6—7, Nordre Grave 4.
Ribe, N. C. Christensen, Hundegade 93. 6—7.
Roskilde, J. Andersen, Karen Olsdatterstræde 5, $6^1/_2$—$7^1/_2$. Sønd. 9—10.
Rønne, H. F. Jørgensen, Vinkelvei 27.
Skive, Laurits P. Christiansen, Nordbanevej.
Slagelse, Ant. Rasmussen, St. Pedersg. 1, 6—$7^1/_2$.
Sorø, J. Hansen, Baggaden 67. Udbt. 6—8 Aften.
Stege, Chr. Eriksen, Raadhusstræde. 12—1, 6—8.
Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhildsvej 3. 12—1, 6—7.
Thisted, C. Dysted, Nørregade.
Varde, H. P. Hansen, Søndergade. 6—7.
Veile, A. I. Glasberg, Bleggaardsgade 2, 1. 12—$12^3/_4$, 6—$7^1/_2$. Søndag 11—12.
Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46. 6—8.
Vordingborg, A. P. Petersen, Adresse Smedem. Nissen, træffes fra 12—1 Middag.

Redigeret af *J. A. Hansen.*
Trykt i A. S. „Phønix", Lützhöft-Petersen, Niels Juelsg 6, Kbhvn.K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund

Nr. 11 | August 1901 | 13. Aargang

Et Angreb fra Jernfabrikanterne.

Skal det være en Lock-out?

Naar Smaadrengene har faaet dem en Pisk, saa skal den proves, ligemeget hvor, og faar de en ny Kniv, saa skærer de i alt muligt, blot for at prøve Kniven — somme Tider skærer de deres egne Fingre.

Sidste Vinter lavede vore organiserede Jernfabrikanter noget, som de kaldte et „Fællesudvalg for Mesterforeningerne i Jernindustrien, Skibsbyggerierne og „Vulkan" i Maribo". Med dette Udvalg var det lykkedes dem, dels ved List og dels ved Tvang, at faa Skibsbyggerierne (med Undtagelse af Hellerup og Strandmøllen) samt „Vulkan" i Maribo direkte lagt ind under sit Herredømme. Thi, sagde Hr. Hauberg saa smukt, „det er dog for galt, at vi Gang efter Gang skal se paa, naar vi laver Lock-out, at Skibsbyggerierne arbejder rask væk og ligefrem støtter vore Modstandere". Det lykkedes altsaa at faa denne Sammenslutning i Stand, og ingen kan jo tvivle om Hensigten.

Man startede Forhandlingerne i Foraaret med at erklære, at der under ingen Omstændigheder kunde være Tale om gennemgaaende Lønforhøjelser. I det store og hele maatte de staa fast paa Opretholdelsen af Status quo.

Den nye Situation krævede selvfølgelig de alvorligste Overvejelser fra vor Side, saameget mere som der iblandt de Sammenrottede fandtes Elementer, som nok kunde ønske, at der paany oprettedes en Overenskomst med nogle mindre Indrømmelser til os. Det viste sig imidlertid meget snart, at disse mere medgørlige Elementer kun liden eller ingen Indflydelse havde; man vilde først have, at vi skulde frafalde alle Krav om Lønforhøjelser og senere hen føjede man til „og lade Minimallønnen paa „Vulkan" reducere til 32 Øre". Men hvad der desforuden i særlig Grad umuliggjorde en ny Overenskomst var Fabrikanternes bryske Fordring om, at en eventuel Overenskomst skulde gælde alle Fag indenfor Jernindustrien; thi det forlangtes naturligvis ligeledes, at alle de øvrige Fag skulde give Afkald paa enhver Lønforhøjelse, og man kan da ikke undres over, at de med en vis Forbauselse spurgte, hvad de saa skulde med en Overenskomst, som paa intet Punkt vilde bringe dem Fordele.

Tiden skred imidlertid frem og efter Afholdelsen af vor Kongres tog vi fat paany for at prøve paa Gennemførelsen af saadanne Lønfordringer fra vore Medlemmer, som vare mest paatrængende nødvendige.

Paa det først afholdte Mæglingsmøde desangaaende, nemlig hos Burmeister & Wain den 20de Juli, skimtedes der en ganske svag Imødekommenhed, der dog imidlertid meget hurtig forsvandt. Den Slags taales nemlig ikke i det Selskab, som dette Firma nu er kommen i.

Ved de Forhandlinger som senere ere førte angaaende Lønnen for Grov- og Klejnsmede paa Helsingørs Værft har alt hvad der blot kunde smage af Imødekommenhed været som blæst bort, og ikke nok hermed. Paa det sidst afholdte Møde mellem et Udvalg af Arbejdsgiverne og Hovedbestyrelsen, forlangte man rent ud en Reduktion af Minimallønnen paa „Vulkan" og truede os med, naar vi ikke gik med hertil, at etablere Lock-out. —

Det er „den nye Pisk" der skal prøves. Vore Fabrikanters helligste Mission synes jo at være den, stadig at opfinde nye Midler til at trykke Arbejdernes Levefod med. Saa maa det ellers koste hvad det vil — for de store Firmaers Vedkommende er det jo bare Aktionærerne man bedrager for deres Penge, og dette kan næppe komme i Kollision med vor moderne Fabrikantmoral.

De Hrr. skal imidlertid huske paa, at vi leger ogsaa med. — Sæt vi tog Pisken fra dem!

To betydelige Statsarbejder.

I disse arbejdsløse Tider, hvor en stor Del af Jernindustriens Arbejdskøbere søger at slaa sig igennem paa Resultaterne af de foregaaende gode Aar, og hvor Aktieselskabernes Direktioner synes først og fremmest at have til Formaal at faa spist saa mange som muligt af deres Aktionærers Penge op, er det til Dels en Tilfredsstillelse at vide, at der stadig er betydelige Arbejder, som Staten og Kommunerne, d. v. s. Samfundet, maa og skal have udført uden Hensyn til, hvad der tilfældigvis passer i de private Kapitalisters Kram. For Tiden er der to saadanne store Arbejder, som i høj Grad har Krav paa vor Interesse, og disse to Arbejder ere: Det nye Dampfærgeanlæg ved Gedser med tilhørende Dampfærger samt den projekterede nye Jernbanebro over Mariager Fjord.

I Gedser har man allerede paabegyndt Arbejdet med at bygge to nye Færgelejer, hvilket er et meget betydeligt Stykke Arbejde; men hvad der har en betydelig større Interesse for Smedene og Maskinarbejderne, er Bygningen af de to store Dampfærger, som for Danmarks Vedkommende skal afløse de primitive smaa Dampskibe, som nu besørger Trafikken paa denne Rute. Disse Dampere ere forøvrigt, saa vidt vi véd, Tyskere med Undtagelse af én («Edda»), der for en Del Aar siden, som en til Dels mislykket Konstruktion, udgik fra Burmeister & Wains Værft og af den Grund nok stadig gaar for dette Værfts Regning.

Der kan saaledes nok trænges til en Afløsning paa denne Rute, der har Betingelser for at blive Hovedruten for de skandinaviske Landes Forbindelse med Kontinentet, — men nu kommer det naturligvis an paa, om ikke vore Skibsværfter for Tiden er alt for stærkt optagne af deres saakaldte «Arbejdsgiverinteresser», til at de kan paatage sig dette Arbejde. For Tiden anvendes jo alle Midler for at bevise, at de ikke kan «konkurrere med Udlandet», og at det, de først og fremmest maa lægge an paa, er at faa trykket Betalingen for Arbejdets Udførelse ned. Nu raader Staten imidlertid over sit eget Værft med de fornødne tekniske Hjælpemidler, og Arbejdere, som ere kompetente til at udføre Arbejdet i Praksis, mangler vi heller ikke — desværre er der for Tiden alt for mange til det Arbejde, som findes —, og det er da at haabe, at den nye radikale Regering vil tage fat paa dette Arbejde selv, som alligevel kun skaber de private Skibsbyggerier saa forfærdelig mange Bryderier. Samtidig vilde man opnaa at beskæftige Orlogsværftets Arbejdere ved noget mere produktivt end det at bygge Fartøjer til at lege Krig med for Landets Penge.

* * *

Ved Hadsund, som dannes ved en Indsnævring af Mariager Fjord, ligger paa begge Sider Halvdelen af en lille By — Hadsund-Nord og Hadsund-Syd —, og ligeledes paa hver Side stopper en Jernbane op: Aalborg—Hadsund-Banen nord for Sundet, Randers—Hadsund-Banen syd for dette.

Det er let at se, at det, der her mangler, er en Jernbanebro over Vandet, — som Erstatning for den primitive Færge, der nu har den Opgave at befordre den stadig stigende Trafik paa dette Sted.

Der har ofte været talt om en saadan Bro, og nu er den endelig sin Virkeliggørelse nær. Der er udskrevet en Konkurrence om Projektet, og Planer og Tegninger skal være indleverede inden 1. Oktober.

Til Foraaret tages der fat paa Broens Bygning.

Rigsdagen har i dette Øjemed bevilget 350,000 Kr., Aalborg og Randers Amter tilsammen 100,000 Kr. Det er altsaa ikke noget ganske ubetydeligt Foretagende.

Broen skal ikke alene indrettes til Brug for Jernbanetrafiken, men skal have baade Kørebane og Fortov.

Som ved andre lignende Lejligheder møder vel sagtens de større tyske Firmaer op her for at gøre deres Kapitalmagt gældende, og hertil er der vel kun det at sige, at det maa haabes, at disse i alt Fald ikke foretrækkes for Danskerne Paa den anden Side bliver den Art Arbejde i Almindelighed forsømt fra vore danske Firmaers Side. For det første ledes Arbejdets Udførelse oftest paa den usleste Maade, og for det andet har Jernfabrikanterne jo før sagt os, at de ikke lægger an paa at arbejde mere end højst 9 Maaneder af Aaret. Resten af Tiden skal de bruge til Knusning af Arbejdernes Organisation og Selvfølelse.

Der er da ikke andet for os at gøre, end at Arbejderne uden de Herrers Mellemkomst overtager Udførelsen af saadanne Arbejder, og dette er vi i Stand til, naar vi blot vil.

Fra vor nys afholdte Kongres.

Under denne Overskrift vil vi i dette og næste Nummer af Bladet gengive nogle Taler og Bladnotitser af vore udenlandske Kolleger som overværede vor Kongres. Disse Udtalelser har deres store Interesse ikke mindst derved, at de hver for sig kaster et Lys over Forholdene i det Land, som vedkommende Taler eller Skribent repræsenterer. Her en Tale af Formanden for Deutscher Metallarbejter-Verband, Hr. Alexander Schlicke, holdt ved Afslutningen af Kongressen:

Forinden jeg atter forlader København, føler jeg Trang til endnu en Gang at udtrykke min Tak for Deres Indbydelse og fremfor alt for den venlige Modtagelse, som De har ydet os Repræsentanter af udenlandske Organisationer.

Vær forsikret om, at jeg vil tage mangt et Indtryk med hjem, Indtryk, som jeg ogsaa hjemme agter at gøre mig til Nytte. Af særlig Interesse af Deres Forhandlinger var for mig den Regnskabsaflæggelse, som indeholder et stort Materiale, som Tiden dog forbyder mig at gaa ind paa. Uden Tvivl vil man hos os i Tyskland med Interesse lægge Mærke til, at De som faglig Organisation ikke forsmaar at anbringe en Del af Deres Penge i Industriværdier, for derigennem at sikre Dem Indflydelse paa disse Fabrikers Generalforsamlinger.

Desværre er dette ikke muligt for os i Tyskland, ikke alene fordi Antallet af disse Aktieforetagender er stort, men navnlig deres Aktiekapital er saa stor, at vi ikke vilde kunne opnaa nogen nævneværdig Indflydelse paa disse Forretningers Forhold. Ved Aktieforetagender, hvor Aktiekapitalen ikke regner med Hundredetusender men med Millioner, og hvor 20—50 Millioner Mark ikke er nogen Sjældenhed, maatte Fagorganisationerne bringe langt betydeligere Ofre for at opnaa noget ad denne Vej

Ikke mindre interessant var for mig Meddelelsen om det af Dem understøttede Aktieselskab «Aurora». Desværre vil vi heller ikke her kunne følge Dem. Vore politiske Forhold tillader det simpelthen ikke. Arbejde fra de borgerlige Kredse vilde vi ikke kunne gøre Regning paa, og det er jo kun disse der sætte Maskiner og Jernkonstruktioner i Arbejde. Hvormeget vor af preussisk Soldateraand gennemtrængte tyske Regering vilde imødekomme os, vil De kunne dømme om, naar De erindrer Dem, hvorledes man i Preussen straffer hver den, der har en afvigende Mening. Udvisning af danske Landsmænd fra Sønderjylland vil give Dem en lille Forsmag derpaa.

Forholdene i Tyskland fører henimod Kampen; de trænger henimod Koncentrering af de Kæmpende. Koncentrationen i Industrien kræver en Koncentration af de i denne beskæftigede Arbejdere, og dette har foranlediget os til Oprettelsen af vort Industriforbund.

En af de ærede Delegerede paa denne Kongres udtalte, at han rystede ved Tanken om at faa for meget Centralisation; ogsaa hos os havde vi saadanne Anskuelser. Ogsaa vi, der for

10 Aar siden skabte vort Forbund, var i Tvivl om det vilde lykkes. Da vi oprettede vort Forbund, sluttede sig af de 30,000 Medlemmer, der stod i de da bestaaende Foreninger, kun 18,000 Medlemmer til os. Syv Forbund holdt dem helt borte fra os. I de forløbne 10 Aar er vort Medlemsantal steget til over 100,000, og af Forbundene staar endnu kun 2 udenfor, medens et ligger i Underhandling med os om Indtrædelse. Det er kun et Tidsspørgsmaal, naar ogsaa de manglende gaar over til os. Industriforbundets Ide har i de sidste 10 Aar gjort betydelige Fremskridt, og er trængt ind selv i Egne, hvor det tidligere ikke var muligt. Antallet af dem, der ryster for de store Organisationer, er hos os i Aftagende, og dette vil føre til, at det kun er vore Modstandere, der ryster.

Ærede Kolleger! Det paatrænger mig ogsaa i anden Henseende at sige min Mening.

Ved Diskutionen om Regnskabet blev af nogle Kongres-Deltagere udtalt en Frygt for, at Udlændingene kunde faa den Opfattelse, som om de danske Kolleger i Forhold til Udlandet havde ydet for lidt. Helt bortset fra, at en saadan Opfattelse overhovedet ikke kan faaes af Tallene, allerede af den Grund fordi en Maalestok for, om og hvorledes de danske Kolleger har gjort deres Skyldighed, ikke kan faaes af de nøgne Tal.

En saadan Kamp fordrer ikke alene Penge, men ogsaa Offervillighed og Afsavn hos de Kæmpende. Og i denne Retning, Kolleger, kan De være forsikret om, at der i Tyskland ikke existerer nogen organiseret Kollega, som nærer den mindste Tvivl om, at De fuldtnd har gjort Deres Skyldighed.

At være udelukket i 4 Maaneder, at være arbejdsløs uden at fortvivle, betyder en Heroisme, en Sum af Afsavn, som ikke kan opvejes ved Penge.

Til Slutning har Besøget ved Deres Kongres ogsaa kastet en anden Frugt i de udenlandske Repræsentanters Skød.

Som Gæster har her været Repræsentanter for de 2 skandinaviske Forbund, samt fra Frankrig og Tyskland — et helt internationalt Selskab! Selv om vi alt tidligere overfladisk eller kun af Navn har været kendt med hinanden, har Deres Kongres dog ført os nærmere sammen og ladet os blive gode Venner. De ved Bourgeoisiets Chauvinistmur til Tysklands Arvefjende ophidsede «grande nation» sad her venskabeligt ved Siden af Preusseren og bragte herved atter et Bevis for, at Menneskene ikke adskilles ved Grænsepælene, men ved deres økonomiske Interesser. Disse Interesser er for Arbejderne i alle Lande de samme, og derfor kan de heller ikke være Fjender. Kun den er vor Fjende, som træder vore Interesser under Fødder, ligegyldig om han er Tysker, Franskmand, Dansker eller maaske Kineser.

Af denne Erkendelse er ogsaa De gennemtrængt, derfor har De indbudt os. Vi takker Dem herfor, og vi forlader Dem med Forsikringen om, at vi vil vise os Deres Tillid værdig og sætte hele vor Kraft ind paa en Virkeliggørelse af Ordet: «Arbejdere i alle Lande, forener Eder».

* * *

Endvidere giver Hr. Schlicke i «Deutsche Metallarbeiter-Zeitung» af 13. Juli et fyldigt og velskrevet Referat af vort Forbunds 7. ordinære Kongres.

Det, som særlig synes at have forbauset vor tyske Kollega, var den Stilling, vort Forbund indtager til Akkordarbejde, hvilket i det væsentligste synes at blive foretrukket for Lønarbejde; men han maatte dog anerkende, at de for Bibeholdelsen af Akkordarbejde fremførte Motiver i alle Retninger vare rigtige. Skulde man søge Akkordarbejde afskaffet, vilde det for Tiden være ensbetydende med en betydelig Reduktion af Indtægterne for det absolute store Flertal af Medlemmerne.

Under sin Omtale af Beretningen dvæler Hr. Schlicke en Del ved Optagelsen af vore Medlemmer og fremhæver bl. a., at der kun optages udlærte Smede og Maskinarbejdere, og som først efter at kunne legitimere sig som saadan kan erholde Medlemsbog, en nævneværdig Foranstaltning, som det sikkert kun er forbeholdt enkelte Landes Organisationer at realisere.

Yderligere dvæler Hr. Schlicke ved Formandens Indledning af Spørgsmaalene «Vor fremtidige Taktik», Lærlingespørgsmaalet samt Oprettelse af et Industriforbund; for det sidste Punkts Vedkommende synes Tiden ikke fjern, før alle de under Jern- og Metalindustrien beskæftigede Fag vil være sammensluttet i en Organisation.

Efter en indgaaende Omtale af Aktieselskabet «Aurora» slutter Hr. Schlicke sit indholdsrige Referat af vor Kongres.

Fra Norge.

Organet for vort norske Broderforbund, «Jern- og Metalarbejderen», giver i sit sidst udkomne Numer en Karakteristik af vor sidst afholdte Kongres, hvoraf vi giver et lille Uddrag:

«En Begivenhed af allerstørste Betydning er det, naar et stort og vel udviklet Fagforbund holder Kongres. Det gælder ikke længer at vedtage en Række mere eller mindre højtflyvende Resolutioner om store Principer og Ideer, der ønskes løst paa den eller den Maade. Man er allerede kommet de nærmeste praktiske Opgaver ind paa Livet, og under Virkelighedens Ansvar tages de Beslutninger til deres Løsning, som de mener sig stærke nok til at gennemføre i Praksis i den paafølgende Periode. I store Linier optrækkes den Vej, som Hovedledelsen har at gaa under sin Virksomhed.

Det er det praktiske Arbejdes Politik, som føres for at bringe Medlemmerne det størst mulige Udbytte af deres Arbejde.

Det er Hovedindtrykket, man faar ved at overvære en saadan Kongres.»

Hr. Ormestad omtaler derefter meget udførlig Behandlingen af Dagsordenens forskellige Punkter, men opholder sig særlig ved Formandens Indledningsforedrag af disse. Vi kan af Mangel paa Plads ikke gengive disse velskrevne Referater, men vil anbefale vore respektive Bestyrelsesmedlemmer at læse det norske Fagblad, som til enhver Tid ikke alene er vel skrevet, men i alle Maader et underholdende og belærende Organ.

Arbejdsgiverne og Industriens Trivsel.

Et Aars Skibsbygning.

Som det vil være vore Medlemmer bekendt har Jernskibsbygningsindustrien i de senere Aar udviklet sig herhjemme i en efter vore Forhold ikke ringe Grad. Saaledes anlagdes for ca. 4 Aar siden «Københavns Flydedok», og Hellerups og Strandmøllens Værfter, som ere ca. 2 Aar gamle.

Skønt denne Industri ligger saare naturlig for os med vore mange udmærkede Havne og vor betydelige Handelsflaade, er det altsaa først i de senere Aar, at der synes at skulle komme nogen Fart i denne Industri. Hidtil har Arbejdsforholdene været jævnt rolige paa vore Skibsbyggerier, men i det sidste halve Aar synes det, som om der er foregaaet en Frontforandring. Der kræves stadig mere Arbejde af Arbejderne, medens man nægter enhver nok saa ringe Forhøjelse af Timelønnen under Henvisning til, at Aktionærerne intet Udbytte faar af deres i Skibsbyggerierne indestaaende Penge. Under alt dette kommer Arbejdets Ledelse paa Værkstederne først i anden Række; derimod instrueres Mestre og Funktionærer til skarp Optræden, efter Forskrifter fra vore «erfarne» Fabrikantforeninger, der nok skal vide at bringe den rette Tone ind. Særlig maa man naturligvis vise sin «Styrke» overfor sine nye Allierede, og det er da ogsaa muligt, at det inden ret længe med denne yderliggaaende Taktik vil lykkes at bringe Skibsbyggerierne ned paa vore øvrige Maskinfabrikers Standpunkt, hvor der snart intet er at bestille — efter at man nu i en Aarrække har lagt an paa, med korte Mellemrum, at ligge stille i flere Maaneder, for paa den Maade at komme de organiserede Arbejdere til Livs.

Det var jo at haabe, at d'Hrr. i Tide vil tage Fornuften fangen, at ikke ogsaa denne Erhvervsgren skal være Spilleboldt for den mest yderliggaaende Arbejdsgiverbevægelse, som er en

Efterabelse af de store tyske Industriridderes Kampmaader overfor Arbejdernes Bestræbelser for at opnaa bedre Levevilkaar.

For at vore Medlemmer kan danne sig et Begreb om, hvilken Betydning denne Industri har for os, gengiver vi nedenfor nogle Tal vedrørende de forskellige Landes Bidrag til den almindelige Produktionsmængde af Jernskibe.

Lloyds Register of British and Foreign Shipping giver desangaaende følgende interessante Oplysninger om Skibsbygning m. m. i det forløbne Aar. Det fremgaar saaledes bl. a. af Registret, at der i Fjor, foruden Krigsskibe, i Storbritannien og Irland er blevet sat i Vandet 692 Skibe med 1,442,471 Grostonnage, nemlig 664 Dampskibe med 1,432,600 Tons og 28 Sejlskibe med 9871 Tons. Paa Regerings- og private Værfter sattes 29 Skibe med et Deplacement af 68,364 Tons i Vandet, saa at det samlede Antal bliver 721 Skibe med 1,510,835 Tons.

Den i 1898 i Vandet satte Tonnage var 75,000 og i 1899 26,000 Tons mindre end i Fjor. Hvad Krigsskibene angaar, sattes der 100,000 Tons mindre i Vandet end i 1899. I Fjor sattes, som anført, næsten udelukkende Dampskibe i Vandet, medens i 1889 ti Procent af den i Vandet satte Tonnage faldt paa Sejlskibsflaaden. Derefter tiltog endog Procenten af Sejlskibstonnagen — fra 1890 til 1893 steg den endog til 19 Procent — men da begyndte Sejlskibstonnagen at dale betydeligt Aar for Aar, indtil den i Fjor kun beløb sig til 0,7 Procent; det nærmest foregaaende Aar var Sejlskibstonnagens Procent forresten endnu ringere.

Over 99 Procent af Tonnagen falder paa Skibe byggede af Staal, kun 0,8 Procent byggedes af Jern. Af Jern byggedes næsten udelukkende Trawlere, og intet Skib paa over 240 Tons byggedes af Jern.

Som bekendt betales der i England en betydelig højere Løn end i noget andet Land i Europa, men ikke desto mindre leverer England Skibe til Lande, hvor der betales de usleste Lønninger. Saaledes blev over 23 Procent af de i Fjor i Vandet satte Skibe byggede til Udlande og Kolonierne mod 19 Procent i 1899, 22 Procent i 1898 og 25 Procent i 1897. Ligesom i 1899 var Tyskland i Fjor den engelske Skibsbygningsindustris bedste Kunde med 25 Skibe med 103,625 Tons; derefter kom Østerrig-Ungarn med 80,426 Tons.

Tilbøjeligheden til at bygge store Sejlskibe tiltager. Det største Sejlskib, bygget i Fjor, var «Nonpareil» paa 1982 Tons; dette Skib er forresten allerede forlist.

Lloyds Register bringer ogsaa Oplysning om, at der for Øjeblikket i Storbritannien og Irland staar under Bygning 1,269,919 Tons foruden Krigsskibe, hvilket er 36,000 Tons mindre end paa samme Tidspunkt i Fjor. I December 1898 var der 1,401,087 Tons under Bygning, hvilket betegner Maximum i Skibsbygningsindustrien.

I Udlandet er der i Fjor blevet bygget 347 Dampskibe med 602,889 Tons og 325 Sejlskibe med 258,703 Tons samt 70 Krigsskibe med 192,000 Tons. I de Forenede Stater byggedes 333,500 Tons, i Tyskland 205,000 Tons og i Frankrig 117,500 Tons. Det største Skib i Aarets Løb sattes i Vandet i Tyskland, nemlig «Deutschland» med 16,502 Tons. I Frankrig vedbliver Bygningen af store Sejlskibe at florere paa Grund af Regeringens Støtte.

Verdens samlede Produktion for Aaret 1900 beløber sig til ialt 2,369,000 Tons. Deraf byggedes i:

England	1,540,000	Tons
Tyskland	250,000	—
Forenede Stater	179,000	—
Frankrig	73,000	—
Rusland	47,000	—
Holland	35,000	—
Italien	35,000	—
Norge	27,000	—
Japan	24,000	—
Østerrig	22,000	—
Danmark	9,800	—
Belgien	7,000	—
Sverrig	6,000	—

Af Danmarks samlede Produktion, der nøjagtigt andrager 9,770 Tons, glimrer Burmeister & Wain med et Skib, en Færge, paa 1114 Tons. Vi mangler Oplysninger om, hvor mange Skibe Danmark har ladet bygge i Udlandet, men Tallet paa disse har i de senere Aar været meget betydeligt. Her er en vid Mark at arbejde paa, naar blot det kunde lykkes at faa skrinlagt de store Lock-outer og en Del af vort lille Lands Arbejdsgiverhovmod, inden det er for sent.

Iøvrigt var det ønskeligt, om den nye Regering vilde skaffe os en Reform af vore Toldsatser paa Raamateriale til Jernindustrien; thi da vilde der være en Betingelse mere for at beholde det Arbejde her i Landet, som ligger os saa overordentligt nær.

Arbejdsforhold i Udlandet.

Løn- og Arbejdsforhold for Rørlæggere ved Gas-, Vand- og Centralvarmearbejde i Berlin.

Efter en i April d. A. foretaget statistisk Opgørelse af Løn- og Arbejdsforhold paa de i Berlin værende Virksomheder, som beskæftiger sig i ovenanførte Brancher, foreligger følgende Resultater fra 64 Firmaer: I disse Virksomheder var tilsammen beskæftiget 1544 Personer, hvoraf 659 Rørlæggere, 654 Hjælpere, 216 Værkstedsarbejdere og 15 Jordarbejdere.

Af disse er 669 Medlemmer af «Deutsche Metallarb. Verband», 38 tilhører andre Organisationer, medens der fra 4 Firmaer med tilsammen 121 Arbejdere ikke foreligger Oplysninger om de ere organiserede eller ej.

Arbejdstiden andrager for 4 Virksomheder 6 Timer pr. Dag, i 1 Virksomhed om Sommeren 10 Timer og om Vinteren 9 Timer, i 58 9 Timer. I 8 af de sidstnævnte Virksomheder maa Værkstedsarbejderne arbejde 10 Timer, i 2 9½ Time og hos et Firma er Arbejdstiden, naar Arbejdet foregaar udenfor Byen 8 Timer. I 28 Virksomheder bliver Arbejdet udført i Akkord og kun hos et Firma er Timelønnen ikke garanteret.

Timelønnen for Rørlæggere svinger imellem 45 og 70 Pfg. Timelønninger paa 45 Pfg. betales kun i 5 Virksomheder, derefter 48 Pfg. i 21 — 50 Pfg. i 35 — 55 Pfg. i 44 — 57½ Pfg. 43 — 60 Pfg. 14 — 65 Pfg. og i 8 Virksomheder 67 til 70 Pfg.

I 18 Forretninger, hvor Hjælpemontører beskæftiges, ere Lønningerne fra 35 til 57 Pfg. pr. Time. Dog findes der Hjælpere, som arbejder fra 30 til 47 Pfg. pr. Time.

Lønudbetaling finder overalt Sted om Lørdagen, henholdsvis Kl. 4, 4¾, 5, 5½ og 6 Eftm.

Overarbejde finder ikke Sted i 23 Virksomheder, medens det i 32 Virksomheder, naar særlig nødvendige Forhold kræver det, bliver tilladt. Hos enkelte Firmaer er Overtid helt forbudt naar Arbejdet udføres i Akkord, hvorimod det, naar Arbejdet udføres i Timeløn hyppigere finder Sted, væsentligt befordrer Arbejderne det selv, for derved at suplere deres Indtægter.

I 7 Virksomheder betales ingen Tillæg for Overarbejde, hvorimod de øvrige betaler fra 25, 50 og 75 pCt., hvilket ogsaa gælder Søndagsarbejde.

For udenbys Montage betales i Kost- og Tæringspenge udover Daglønnen fra 2 M. 50 Pfg. til 3 M. 50 Pfg. pr. Dag, et enkelt Firma betaler 1 M. 50 Pfg. samt Logi og Kaffe.

I 7 Virksomheder bliver, forsaavidt Udarbejde ikke foregaar mindst 3 Kilometer fra Værkstedet, ingen Rejsepenge betalt, ligesom den Tid der medgaar, til at tilbagelægge Vejlængden heller ikke bliver erstattet.

Som foranstaaende viser, findes der i anførte Brancher en Række højst forskellige Ordninger af Arbejds- og Betalingsforhold. At det ikke hidtil er lykkedes at skabe mere ensartede Arbejdsbetingelser, skyldes kun Arbejderne selv. Forstaaelsen af Organisationen er hos dem endnu ikke rigtig vakt, ligesom Diciplinen indenfor disse, lader noget tilbage at ønske. Hvad der imidlertid særlig har Betydning for os er, at vore Medlemmer herhjemme, ved Hjælp af ovennævnte Tal kan anstille Sammenligninger med vore hjemlige Forhold, og derigennem se, at Arbejdsgivernes Fabler om Udlandets «utrolig lave Arbejdsløn» er i høj Grad overdrevne.

Böhlerstaal.

(Fortsat.)

Af Pladshensyn have vi siden Februar Maaned maattet udelade Fortsættelsen af de i November f. A. paabegyndte og

(Fortsættes Side 110.)

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelses-dato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, for hvilken Vedk. har betalt
903	Niels Hansen	Gentofte	29/7 69	Kbh. Afdl. 1	7/11 00	Kbh. Afdl. 1	1/6 01
1033	Sophus Knudsen	Amager	17/7 81	—	20/4 01	—	18/5 01
1064	Hans Peter Olsen	Odense	16/12 68	—	12/4 01	—	4/5 01
1070	Soph. Laur. Hugo Sørensen	København	7/5 81	—	13/4 01	—	4/5 01
1085	Theodor C. Rossing	—	3/10 70	—	27/4 01	—	18/5 01
1157	Carl Chr. Bernh. Hansen	Køge	9/3 82	—	11/3 01	—	25/5 01
5783	Ernst P. C. Kjær	København	21/12 64	—	18/12 96	—	25/5 01
8065	H. C. A. Petersen	—	18/1 72	—	13/3 97	—	11/5 01
8176	Henrik Petersen	—	7/5 77	—	23/4 97	—	11/5 01
8389	Ernst Aug. Nielsen	—	17/11 77	—	17/12 98	—	18/5 01
11230	H. U. E. Jørgensen	—	6/11 75	—	15/10 98	—	18/5 01
11278	Magnus Johan Bruhn	—	16/8 79	—	22/10 98	—	25/5 01
11324	Alfred Ludvig Giese	—	12/3 76	—	21/1 99	—	30/12 00
12513	I. G. Günthel	—	6/11 54	—	11/11 99	—	4/5 01
12559	Ed. Birnbaum	—	17/4 71	—	18/3 99	—	27/4 01
13718	P. Alfred Christensen	—	13/3 81	—	3/4 00	—	18/5 01
13735	Axel Eduard Erlandsen	Sundbyvester	22/8 80	—	7/4 00	—	11/5 01
13791	Louis Sæby	København	26/3 81	—	28/4 00	—	25/5 01
13846	A. K. Jensen	—	20/2 82	—	16/1 01	—	18/5 01
14454	N. P. Jensen	Gylding, Horsens	30/9 66	Nyborg	29/4 00	—	18/5 01
4823	Lars Ivar Gerhard Frandsen	Vordingborg	22/5 80	Kbh. Afdl. 3	20/4 01	— 3	1/6 01
4832	Valdemar A. Schmith	København	13/3 77	—	4/5 01	—	11/5 01
5080	Jens Peter Larsen	Gladsaxe	28/10 77	—	4/8 00	—	11/5 01
10747	Hans Chr. Nielsen	København	15/11 79	—	9/8 98	—	27/4 01
12547	Otto Peter Petersen	—	23/1 79	—]	11/3 99	— 5	13/4 01
1978	C. J. Gustafson	Sverrig	29/8 62	— 5	23/3 01	—	6/4 01
6899	Carl Adolf Fred. Bærentzen	København	24/8 77	—	6/1 00	—	31/3 01
11579	Carl Oscar Hansen	—	16/2 54	—	16/6 00	—	19/1 01
13436	C. J. E. Holm	—	11/9 61	—	17/2 00	—	20/4 01
14932	Fr. N. D. Larsen	—	16/11 76	—	14/7 00	—	16/2 01
2538	Niels Peter Nielsen	Stagstrup pr. Thisted	3/2 74	Aalborg	20/4 00	Aalborg	9/2 01
10120	Anders Peter Møller	Svenstrup	9/11 81	—	21/5 00	—	31/8 00
10445	Niels Christensen	Nimtofte	19/12 76	—	31/12 00	—	23/3 01
12476	Anthon Smith Andersen	Løgsted Sogn pr. Løgstør	8/7 77	—	6/5 99	—	1/12 00
11634	Julius Hansen	Hørby	21/7 67	Holbæk	5/2 99	Holbæk	13/4 01
13288	C. M. P. S. Simonsen	Nysted	7/11 80	Nykøbing F.	5/1 01	Nykøbing F.	29/3 01
3454	Christian Sørensen	Nykøbing M.	3/3 77	— M.	1/5 95	— M.	1/6 01
12104	Gustav Frederik Nielsen	Otteslo, Holsten	26/7 79	Rønne	1/1 01	Rønne	6/4 01
12115	Karl Johan Vesterdahl	Rudskær, Hasle	30/12 70	—	1/10 00	—	27/5 01
12146	Oluf Adolf Sjøstrøm	Ystad	24/2 61	—	1/12 00	—	6/4 01
12177	Jens Henriksen Kjær	Øster Larskær, Svaneke	22/4 72	—	11/12 98	—	4/5 01
12184	Lauritz M. Dam	Olsker pr. Allinge	11/12 77	—	1/1 01	—	6/4 01
12198	Adolf M. Børgesen	Knudsker, Rønne	18/7 77	—	11/12 98	—	4/5 01
11919	Poul Christensen	Salling pr. Skive	2/3 77	Skive	2/3 00	Skive	2/3 01
6278	P. Andersen	Odense	12/3 68	Slagelse	20/7 96	Slagelse	8/6 01
11709	Hans Sørensen Winther	Ringsted Mark pr. Vejle	3/7 59	Vejle	20/12 98	Vejle	29/5 01
11816	Jens Søballe Poulsen	Bjergløv, Vejle	6/6 53	—	3/12 98	—	6/6 01
11824	Frederik Chr. Larsen	Vejle Søndermark	31/3 73	—	3/12 98	—	25/5 01

Rejse- og Understøttelseskassens Regnskab for April Kvartal 1901.

Indtægt.	Kr.	Øre
Solgte Mærker i Afdelingerne (grønne)	12728	40
— — i — (graa)	22	35
— — i Filialerne (grønne)	19	80
— — paa Anvisningskontoret i Kbh.	120	45
Tilbagebetalt Understøttelse	30	00
Strejkekassens Tilskud	9391	50
Balance...	22312	50

Udgift.	Kr.	Øre
Udbetalt Understøttelse i April à Kr. 2,00 pr. Dag	244	00
— — i — à - 1,50 - —	1312	50
— — i — à - 1,00 - —	5492	00
— — i Maj à - 2,00 - —	246	00
— — i — à - 1,50 - —	1429	00
— — i — à - 1,00 - —	5557	00
— — i Juni à - 2,00 - —	124	00
— — i — à - 1,50 - —	1629	00
— — i — à - 1,00 - —	6219	00
Rejse- og Understøttelses-Kassens Tilskud til Administrationen	60	00
Balance...	22312	50

Vald. Olsen,
Hovedkasserer.

efter Tidsskriftet «Vulkan» aftrykte Artikler om Böhlerstaalets Behandling og Metallurgi. Med nærværende fortsætter vi paany med Afsnittet: Behandling af Böhler-Staal, «Special meget haardt»:

Ved regelmæssig Udstrækning fra alle Sider maa man søge at undgaa, at Staalet noget Sted revner eller kommer til at ligge dobbelt; skulde dette alligevel ske, navnlig i Nærheden af Skæret, maa dette borthugges. Det smedede Værktøj lader man afkøle langsomt og paa et tørt Sted, for at de mulig opstaaede Spændinger atter kunne forsvinde. Smedeheden maa under ingen Omstændigheder benyttes som Hærdehede.

Til Hærdning opvarmes Staalet meget langsomt og regelmæssigt, indtil det bliver kirsebærrødt; ved for hurtig eller uregelmæssig Ophedning kan det let ødelægges. Man maa sørge for, at Ophedningen ikke begrænses for skarpt, men forløber efterhaanden.

Derefter dyppes Staalet i Vand, hvis Temperatur er 15—20 Gr. R., saa dybt, at c. 50 mm. af den opvarmede Del endnu befinder sig over Vandet, hvorefter det langsomt trækkes tilbage, saaledes at kun det egentlige Skær bliver i Vandet, indtil det er fuldstændig afkølet. Naar dette er sket, tages Værktøjet op og anløber da af sig selv paa Grund af den Varme, der findes i den ikke afkølede Del. Saasnart den nødvendige Anløbsfarve, der er gul — og for særlig haarde Værktøjer lysegul — viser sig paa rette Sted, sænkes Værktøjet paany hurtigt i Vand for at fiksere den rette Haardhed og afkøles derefter langsomt men fuldstændigt i Luften.

Skal Skæret være ganske særlig haardt, kan man nøjes med kun at ophede dette og køle hele Værktøjet fuldstændigt i Vand.

Anløbningen sker da bedst ved at lægge Værktøjet paa et Stykke glødende Jærn – saaledes at Skæret er udenfor dette.

Værktøjer, der kun ere udsatte for en rolig Paavirkning, behøve ikke absolut at anløbes; dog hænder det da undertiden, at fine Partikler springe af Skæret under en ejendommelig knitrende Lyd. Da de herved fremkaldte smaa Ujævnheder, der næppe nok ere synlige for det blotte Øje, atter slides af under Arbejdets Gang, kan et saadant Værktøj gøre Indtryk af at have stukket sig, medens i Virkeligheden det modsatte er Tilfældet.

Skærets Form maa, naar Paavirkningen er stærk, ikke være for spids, men skal nærme sig saa meget som muligt til den rette Vinkel.

Efter gentagen Hærdning bør man afhugge og derefter paany ved Smedning tildanne Skæret.

(Fortsættes.)

Böhlerstaalet fremstilles i følgende Mærker:

Staalets Art.	Kulstofindhold. pCt.	Etikettens Farve.	Betegnelse.	Anvendelse.	Behandling. Smedehede.	Hærdehede.	Afkøling.
Manganstaal.	c. 1.20	Gul	Haardt.	Dreje-, Bore- og Høvlestaal samt Værktøj til Bearbejdning af haarde Stenarter.	Lys kirsebærrød	Kirsebærrød	Der anvendes Vand af 20° R. eller ved vanskelige Stykker Kalkvand eller Olie. Skæret hærdes som angivet ved «Ekstrastaal».
	c. 1.00	Teglstensrød	Middelhaardt.	Alle Slags Bore- (ogsaa Dreje- og Høvle-) Værktøjer, Mejsler, Kørnere, Polerhamre og alle lignende Værktøjer, til hvilke der ikke stilles specielle Fordringer.			
	c. 0.85	Lilla	Sejgt.	Skraamejsler, Knive til Klippemaskiner, Lokstempler, Præge- og Pressematricer, Sporpander- og -tappe, Værktøj til Træbearbejdning, Bænkhamre, Fjedre, Smedeværktøj samt Værktøj til blødere Stenarter.	Lyserød	Lys kirsebærrød	Der anvendes Vand af almindelig Temperatur (c. 15° R.).
	c. 0.70	Mørkeblaa	Blødt.	Svære Smedehamre, Knapmagere, Sænkere, Matricer til varm Presning, og fine Maskindele samt Forstaaling af store Flader (NB. let svejseligt).			
	c. 1.20	Karmoisinrød	*Ekstra* sejghaardt.	Snittappe- og -bakker, Snitjærn og Stiftbakker, Rivaler, Lokstempler, Knive, Drejestaal, *Matricer til kold Presning* af Messing og lignende Metaller.	Lys kirsebærrød	Kirsebærrød	Der anvendes Vand af 20° R. Vanskelige Stykker faa den sidste Afkøling i Tran. — Skærende Værktøjer hærdes højst c. 20 m/m., dog ikke efter nogen skarpt begrænset Linie.
	c. 1.30	Violet	*Ekstra* middelhaardt.	Haarde Drejestaal og Fræsere, Billejærn, Krushamre, Papir- og Tobakskæreknive, Mejsler til Filehugning.			
	c. 1.45	Sølv	*Ekstra* haardt (Chromstaal).	Meget haarde Dreje-, Høvle- og Borestaal, Fræsere, Skrabere og Billejærn.		Mørk kirsebærrød	
Specialstaal.	Wolfram c. 3.00	Guld	*Special* meget haardt (Wolframstaal). «Diamantstaal».	Bearbejdning af de allerhaardeste Materialier saasom: Haardstøbt Jærn, haardstøbte Valser, haarde Hjulbandager. Endvidere til Værktøjer, der skulle skære hurtigt og tage stor Spaan, saaledes at der stilles store Fordringer til dem.	Behandles efter særlig Anvisning, som findes nedenfor.		
		Sort	*Naturhaardt* Specialstaal «Boreas».	Dreje-, Bore- og Høvlestaal til Bearbejdning af Staal og Jærn.	Hærdes ikke og maa i varm Tilstand ikke komme i Berøring med Vand.		

Plattenslageri.

Nr. 14764 Klejnsmed Hans Knudsen har en særlig Evne til ved urigtige Foregivender at narre vore Afdelingskasserere. Sidst har han formaaet en Række jyske Afdelingskasserere til at udbetale sig Understøttelse, skøndt han endnu ikke har betalt 52 Ugers Kontingent siden hans sidste Indmeldelsesdato, bl. a. ved det urigtige Foregivende, at han havde talt med Formanden (J. A. Hansen) som havde sagt, at den Bog var god nok.

Ved en anden Lejlighed fik Knudsen en Afdelingskasserer til at forny sine Lotterisedler til 6te Trækning. «Kassereren kunde da nok forstaa», sagde K., «at han ikke vilde lade sine Sedler gaa for de Par Øre». Kassereren gik paa Vildmanden uden at tænke paa, at han derved i Virkeligheden overtog Knudsens Risiko, thi var der vundet noget paa Sedlerne, skulde K. jo nok melde sig, men da der nu tilfældigvis intet kom, glemte K. jo at indløse dem.

En Kasserer i en sjællandsk Købstad, fik K. til at løse noget pantsat Tøj hjem for sig, og Kassereren «maatte endelig sende det pr. Omgaaende, da K. nu skulde til at arbejde, men manglede Tøjet». Da man bebrejdede K. dette Forhold, og talte om Snyderi, blev han fornærmet, Kassereren var hans Lærekammerat, og det kunde aldrig falde ham ind at snyde ham, han vilde vel sagtens hellere skylde ham Pengene, om det saa skulde være hele sin Levetid, end snyde en god gammel Kammerat.

Vi advarer Kassererne mod at lade dem tage ved Næsen af Hans Knudsen.

Af en Korrespondance.

Nedenstaaende gengiver vi en Korrespondance mellem vor Hovedkasserer og Kassereren for Horsens Afd. Denne Korrespondance er typisk for Opfattelsen af Understøttelsesretten hos ikke faa af vore Medlemmer og Tillidsmænd, men til Trods for den gode Vilje der ligger til Grund for disse Anskuelser, maa vi dog slaa fast, at det er rent galt at lade Barmhjærtigheden være den raadende ved Administrationen af vor R.-U.-Kasse. Det koster og vil koste store Summer i den kommende Vinter at udbetale den Understøttelse, som er fastslaaet ved Lovene, og gaar vi derudover, saa er det ikke godt at vide hvor vi ender. Der maa først og fremmest være Orden i Sagerne og Princippet maa være, ikke alene lige Rettigheder, men ogsaa lige Pligter:

Hr. V. Olsen. Kjøbenhavn.

.... Du har Ret, jeg har udbetalt Nr. 14764, Hans Knudsen, Understøttelse, men han har faaet Mærker for Pengene, og da han har faaet Understøttelse i andre Byer, mente jeg, at ogsaa jeg kunde udbetale ham. — Fra et menneskeligt Standpunkt at betragte, er det forkert, at nægte ham Understøttelse, da han faktisk har været Medlem i 12 Maaneder, og da han har været arbejdsløs det meste af Tiden, kunde han jo paa denne Maade (at faa Understøttelse til dermed at betale sit Kontingent) følge med, ellers er det jo en Umulighed for ham. — Men skal jeg betale den Understøttelse tilbage, som han har faaet, saa skal jeg naturligvis betale. — — —

Hr. H. Røpke. Horsens.

.... Hvis din Teori om, at ethvert Medlem skulde have Understøttelse efter et Aars Forløb, uanset om Vedk. havde betalt Kontingent i 52 Uger eller ej, blev praktiseret, vilde der oprinde en ny Guldalder for alle professionelle Dagdrivere, der tilfældig havde lært Smedeprofessionen. Disse behøvede da kun at indmelde dem, og derefter tage Restancestempler. Naar Aaret var gaaet kunde en saadan Kollega faa udbetalt 70 Kr. Ganske vist maatte han saa betale sin Restance, 52 Uger à 75 Øre = 39 Kr., men der blev dog en ren Gevinst paa 31 Kr., foruden at være en god Kammerat, der altid havde sin Bog i Orden, og Udsigten til efter 3 Aars Forløb at faa 1½ Kr. og efter 6 Aars Forløb 2 Kr. pr. Dag de første 35 Dage af et Aar. — Nej Du, fra et menneskeligt Standpunkt set, bør Medlemmerne først yde og derefter nyde. Man høster nemlig ikke før man har saaet. — — —

Svendborg.

Lørdag Aften den 10. Aug. fejrede en lille Kreds af Kolleger i Svendborg den stedlige Afdelings 10-aarige Jubilæum. Afdelingen er oprettet i 1891, d. v. s. lidt senere end de fleste jydske Afdelinger. Svendborg Afdeling tæller et betydeligt Antal gamle solide Medlemmer af vort Forbund, der borger os for, at denne vil staa fast i onde som i gode Tider.

Forbundets Formand var til Stede og overbragte Hovedbestyrelsens Lykønskning i Dagens Anledning, ligesom han talte om vor Bevægelse og Stilling for Tiden.

Til vore Afdelingsbestyrelser.

Foranlediget ved Henvendelser fra flere af vore Afdelinger vedrørende Priserne paa Kopipresser, bekendtgør vi herved til behagelig Efterretning for Afdelingerne, at Støbejernskopipresser kunne rekvireres igennem Hovedkontoret til en Pris af fra 14 Kr. 75 Øre til 17 Kr. 50 Øre. Smedejernspresser kunne rekvireres til 31—35 à 40 Kr. pr. Stk.

Den til Pressen hørende Kopibog, hvis Størrelse maa rette sig efter Omfanget af den Korrespondance, som hver enkelt Afdeling fører, kan erholdes med 250 Kopiblade til en Pris af 2 Kr. pr. Stk., og med 500 Blade til 2 Kr. 50 Øre pr. Stk. Det bemærkes, at her saavel for Pressernes som Bøgernes Vedkommende er Tale om Kvartformat.

Vi undlader ikke at anbefale vore Afdelinger, naar det er overkommeligt for dem, at anskaffe en Kopipresse og indføre Kopiering af al deres Korrespondance. Særligt er det nødvendigt altid at have Genpart af saadanne Sager, som gaar ind til Hovedkontoret, og i det hele taget vilde det selvfølgeligt være af stor Betydning for Afdelingernes Ledelse, altid at have ved Haanden Ordlyden af enhver Skrivelse, der i Aarenes Løb udgaar fra Afdelingen.

Til Vinteren.

Firmaet Jørgensen & Ørum har tilbudt os at levere Kul og Cokes til Medlemmer af Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund i København imod Forevisning af gyldigt Medlemskort, mod en Rabat der er for Kul og Briketter 10 pCt. og for Cokes 6 pCt. under den til enhver Tid existerende almindelige Notering for disse Varer.

Firmaet lover at levere Varerne i udelukkende bedste Kvalitet og frit for Smuld, samt at notere disse efter hvad der til enhver Tid er officiel Dagspris for Kul, Briketter og engelske Cokes.

Betingelserne er gældende for Leverancer paa mindst 2 Tdr. og Varerne kunne, naar dette ønskes for Kontrollens Skyld, forlange det leverede maalt ved Afbæringen.

Firmaet Jørgensen & Ørum har Kontor Frederiksberggade 20.

Hovedbestyrelsen har vedtaget at modtage Tilbudet, og det anbefales vore Medlemmer, som allerede nu maa begynde at tænke paa Brændsel til den kommende Vinter, at henvende sig til nævnte Firma, der naturligvis venter ad denne Vej at kunne forøge sin Omsætning betydeligt.

Advarsel.

Fra Afdelingen af «Deutsche Metallarb.-Verband» i Frankfurt a. d. Oder anmodes vi om at advare vore danske Kolleger mod at reflektere paa de i danske Blade gentagne Gange annoncerede Tilbud om Arbejde paa en derværende Maskinfabrik («Feutonia») ved Hr. Maskinfabrikant Haacke, hvor der specielt søges Maskinarbejdere og Afvejere af Cylindre, eftersom Forholdene paa nævnte Fabrik er af en meget tvivlsom Art.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 11,952 J. Bergmann (Kbh. Afdl. 5).
- 1,004 Poul Jul. Sørensen (Kbh. Afdl. 1).
- 978 P. Damsgaard (Kbh. Afdl. 1).
- 10,469 S. Larsen (Kbh. Afdl. 1).
- 8,274 V. Segerlin (Kbh. Afdl. 1).
- 9,538 H. C. Christiansen (Kbh. Afdl. 1).
- 11,949 C. M. Poulsen (Faaborg).
- 12,992 V. Davidsen (Kbh. Afdl. 1).
- 13,480 J. Jeppesen (Nyk. F.).
- 13,688 G. Andersen (Kbh. Afd. 1).
- 8,737 V. Petersen (Kbh. Afd. 5).

Til Afdelingskassererne og de rejsende Medlemmer.

Da jeg har erfaret, at en Del rejsende Medlemmer forlanger udbetalt Understøttelse for de tre Dage de har Ret til i én By, allerede den første Dag de ankommer, og at enkelte Afdelingskasserere indlader sig paa dette Arrangement, skal jeg herved gøre opmærksom paa at dette Forhold er aldeles ulovligt.

Understøttelse maa under ingen Omstændigheder betales forud, undtagen for Helligdage, og da kun hvis Kassereren ikke har Udbetaling saadanne Dage.

Hovedkassereren.

Fejltagelser.

Ved beklagelige Fejltagelser fra vedkommende Tillidsmænds Side ere følgende Medlemmer optagne blandt slettede Medlemmer.

Idet vi herved retter Fejltagelsen, beder vi de paagældende Medlemmer undskylde:

Nr. 1,148 A. Baggersted.
- 8,585 V. Ravn.

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollen).

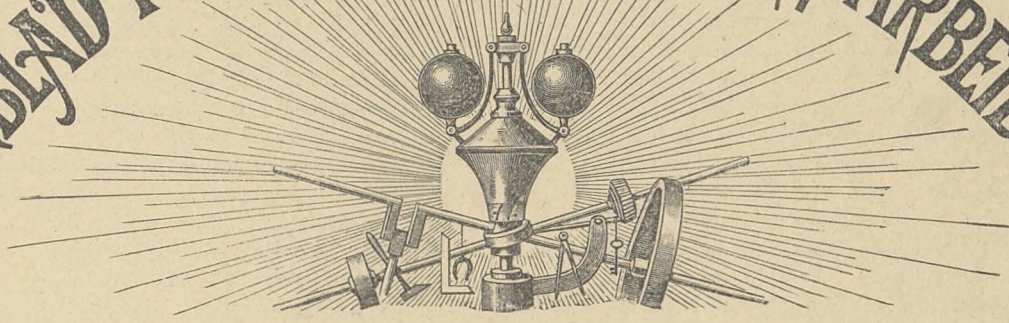
Nr. 11,596 E. Northoff.
- 5,295 F. C. Hansen.
- 1,148 A. Baggersted.
- 8,585 V. Ravn.
- 2,152 M. V. Jensen.
- 5,207 H. Jørgensen.
- 5,567 G. Kronenberg.
- 2,810 K. M. E. Mikkelsen.
- 2,819 P. C. Larsen.

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Frederiksgade 42, 1.
Aalborg, J. Christensen, Urbangade 15, 1. 12¼—1, 6½—7½.
Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36.
Fredericia, Smed C. M. Jensen, Bjergegade 66. Udbetaling til Rejsende 6—7 Aften.
Frederikshavn, L. Jensen, Søndergade. 12½—1¼, 6½—7½.
Faaborg, L. P. Frandsen, Odensevej 8.
Holstebro, C. Madsen, Sønderland. 6—8.
Hadsund Mariager, Smed Aug. Olsen, Cimbria pr. Mariager.
Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen. 7½—8½, 11½—1½, 5—7.
Hillerød, Th. Hansen, Svendestiftelsen, 2. Sal, Langesvej. 12—12½, 7—8 Aften.
Hjørring, Smed Andreas Jensen, Tinpottegade. 6—8, Søndag 12—2.
Holbæk, Langhoff Petersen, Smedelundsgade 40, 2. 6½—8.
Horsens, H. Røpke, Haumannsgade 2, St.
Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvej.
Kallundborg, Smed C. Andersen, Pavestræde 156. 12¼—12¾, 6—7.
Kolding, M. Sørensen, Seestvej 20 B. 12¼—1¼, 6½—7½.
København, Larsleistræde 1, Stuen. 9—11.
Maribo, F. Larsen, Kirkestræde 212. 6—7.
Middelfart, O. Petersen, Teglværksgade 13 b. 12¼—12¾, 6½—7½.
Nakskov, Sofus Fryd, Tilegade 31. 1—1½, 6—8.
Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkerstiftelsen. 6—7.
Nørresundby, L. Jensen, Bondrupsgade 8. 6½—7½ Aften.
Nykjøbing, Mors, Ferd. Nielsen, Holmen 4. 7—8.
— Falster, M. Frandsen, Kraghavevej 5. 6—7, Søndag 10—12.
— Sjælland, L. P. Larsen. 6—7.
Nyborg, H. L. Christiansen, Vestre Boulevard 18. 12½—1, 6½—7½.
Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. 12¼—1. Udbetaling til Rejsende 6½—7½.
Præstø, J. A. Sørensen, Adelgade. 6—7.
Randers, L. P. Larsen, Nordre Grave 4. 12—1, 6—7.
Ribe, N. C. Christensen, Hundegade 93. 6—7.
Roskilde, J. Andersen, Karen Olsdatterstræde 5. 6½—7½, Søndag 9—10.
Rønne, H. P. Jensen, Vinkelvej 27.
Skive, Laurits P. Christiansen, Nordbanevej.
Slagelse, Ant. Rasmussen, St. Pedersgade 1. 6—7½.
Sorø, J. Hansen, Baggaden 67. Udbet. 6—8 Aften.
Stege, Chr. Eriksen, Raadhusstræde. 12—1, 6—8.
Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhildsvej 3. 12—1, 6—7.
Thisted, C. Dysted, Nørregade.
Varde, H. P. Hansen, Søndergade. 6—7.
Vejle, A. I. Glasberg, Bleggaardsgade 2, 1. 12—12¾, 6—7½, Søndag 11—12.
Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46. 6—8.
Vordingborg, A. P. Petersen, Adresse Smedem. Nissen, træffes fra 12—1 Middag.

Redigeret af *J. A. Hansen.*
Bianco Lunos Bogtrykkeri — København.

Fagblad for Smede og Maskinarbejdere

Udgivet af Dansk Smede- og Manskinarbejder-Forbund.

Nr. 12. | September 1901 | 13. Aargang.

Situationen.

Fabrikanterne lægger ud paany, men paa en anden Vov.

I forrige Nummer af Bladet meddelte vi, hvorledes de sammensluttede Arbejdsgivere i Jernindustrien søgte at gennemføre en Reduktion af Minimallønnen paa „Vulkan". Der var vel i og for sig ikke saa meget at sige dertil, naar Fabrikanterne kæmpede ærligt; thi man forstaar jo meget godt hvor vanskeligt det er for Ledelsen at holde Styr paa saadanne Herrer som Kiehn i Maribo, der maa naturligvis laves noget Postyr, for at ligesom manifestere Arbejdsgivernes Magt og Vælde overfor de rebelske Arbejdere. Man faar i det hele taget Følelsen af, at det er kollosalt, hvilke Anstrængelser det har kostet og hvilke Midler man har maattet bringe i Anvendelse, for at faa den Sammenslutning i Stand, som stabledes paa Benene sidste Vinter. — Men hvad der stiller dette Forsøg paa at reducere Lønnen for dem der daarligst kan taale at miste noget, i det rette Lys, er den Maade, hvorpaa Fabrikanterne igennem Pressen søgte at give det Udseende af, at det var os der rettede et Angreb paa de betrængte Arbejdsgivere, og hele Arbejdsgiverpressen hylede i Kor, at „Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund" havde blokeret „Vulkan", medens Hovedbestyrelsen kun havde sagt til vore Medlemmer, at de ikke maatte tage Arbejde der til en mindre Løn end den hidtil gældende Minimalløn.

Fabrikanterne udsendte nu en Liste paa 13 Smede og Maskinarbejdere til alle Arbejdsgivere i Jernindustrien, med Ordre til at boykotte dem, fordi de havde været paa „Vulkan", men ikke havde villet arbejde der for en mindre Løn end 33 Øre pr. Time. Det mest passende Svar herpaa havde selvfølgelig været, at lade Arbejdet nedlægge paa „Vulkan"; men under de forhaandenværende daarlige Arbejdsforhold og med den store Arbejdsløshed, som vi lider under for Tiden, valgte Hovedbestyrelsen at understøtte de blokerede, indtil de erholder andet Arbejde. — Siden har der været en forstaaelig Stilhed om denne Sag.

Freden varede imidlertid ikke ret længe. Under 24. August modtog Hovedbestyrelsen paany en Skrivelse fra de forenede Arbejdsgivere, hvori de, næst efter at have fremsat en Klage over at Maskinarbejderne paa Burmeister & Wains Skibsbyggeri havde nægtet at udføre Over- og Natarbejde — i almindelige Udtryk udtalte Ønske om en Ordning af Overarbejdsspørgsmaalet paa samtlige Fabriker. Endelig paastod man i samme Skrivelse, at der nu var opstaaet et nyt Divergenspunkt, derved at Værkstedsklubberne lagde sig hindrende i Vejen for Afslutning af Akkorder mellem Mester og Arbejdere, og at man forhindrede Arbejdets Udførelse paa Timeløn, naar der ikke opnaas Enighed om Akkord.

Det maa her bemærkes, at man kort forinden, nemlig i Slutningen af Juli Maaned, mellem vor Hovedbestyrelse og det saakaldte Fællesudvalg for Mesterforeningerne i Jernindustrien, Skibsbyggerierne og „Vulkan" i Maribo havde vedtaget nogle Regler for Behandling af faglig Strid, hvorefter Klager først skal behandles ved Forsøg paa Mægling mellem de direkte interesserede Parter. Dette brød Fabrikanterne sig imidlertid ikke om, og det maa saaledes antages, at naar der vedtages saadanne Regler, som ovenfor nævnt, saa gælder disse kun for os, medens Fabrikanterne ikke behøver at rette sig derefter.

Det Svar som Hovedbestyrelsen gav paa ovennævnte Skrivelse vil være vore Medlemmer bekendt igennem Pressen. Vi nægtede ikke at forhandle til Trods for at Fabrikanterne gik uden om vore Forhandlingsregler; men vi maatte naturligvis holde fast paa, at der fra vor Side intet var sket — udover Nægtelsen af Overarbejdet paa Refshaleøen — der kunde gøre en saadan almindelig Overenskomst, som af Fabrikanterne foreslaaet, absolut nødvendig.

Forinden Forhandlingerne paabegyndtes vekslede der endnu et Par skarpe Skrivelser, der ligeledes vil være vore Medlemmer bekendt gennem Pressen, og samtidig førte Arbejdsgiverpressen op med en Række Paastande om, hvor nødvendigt det var, at vore Fabrikanter fik deres Fordringer ført igennem — koste hvad det vilde.

Fredagen den 6te September afholdtes saa et Forhandlings-

møde, hvor Fabrikanternes Optræden nærmest maa betegnes som hysterisk; man mærker ved saadanne Lejligheder ikke noget til den „Ro" som d'Herrer paastaar der skal være paa Værkstederne — tvertimod, man forstaar saa udmærket godt, at disse Herrer nok skal sørge for, at holde deres Arbejdere i en evig Uro og Usikkerhed. Flydedokkens Repræsentant ved denne Lejlighed, en Hr. Boas, paastod rask væk, at Direktionen intet kendte til de Regler for Maximum af Overarbejde, som anvendtes paa denne Arbejdsplads af Arbejderne — før i de sidste Dage. Hr. Boas blev ligefrem meget vred, da vi tilbød ham at bevise, at Direktionen havde kendt dem i over et Aar. Han søgte blandt andet at knæsætte den Teori, at naar han (Boas) paastod, at de ikke kendte disse Regler, saa var vi forpligtede til at tro, at dette var rigtigt.

Mødet sluttede med, at vi erklærede os villige til, at anmode Maskinarbejderne paa Refshaleøen om, at tage deres Vedtagelse om fuldstændig Nægtelse af Overarbejde tilbage, saaledes at de hidtil gældende Regler forblive i Kraft indtil man maatte blive enige om nye. Endvidere lovede vi at tage nogle af Fabrikanterne fremsatte Forslag til Overenskomst under Overvejelse, og eventuelt at stille vore Ændringer til samme i Løbet af en 14 Dages Tid.

Alt imedens dette staar paa, holdes der Møde paa Møde imellem Arbejdsgivernes ledende Aander, og det meddeles os, at der fra de intransigentes Side holdes stærkt paa, at den forhaandenværende store Arbejdsløshed skal bruges til at slaa et større Slag for en Lønreduktion, samtidig med at alle Regler for Indskrænkning af Over- og Natarbejde skal bortfalde.

Kolleger! Pas paa hvad der sker! Fabrikanterne er stærke i Kraft af deres Udbytterret, deres delsvise Ansvarsløshed og deres berømte Hensynsløshed. Det er derfor nødvendigt, at vi alle er paa vor Post, at ikke det skal lykkes dem at skrue Udviklingen tilbage; det er nemlig vore gamle Bekendte, de organiserede Jernfabrikanter der fører an, og vi ved jo hvad vi kan vente fra den Kant.

Vor Arbejdsløn set i Belysning af vor Statistik.

(Fortsat.)

IV.

For at kunne udarbejde en nøjagtig og i alle Henseender paalidelig Statistik over Lønforhold i et Fag hører der to Ting. Først og fremmest dette, at de Spørgsmaal der rettes paa de benyttede Skemaer ere saa korte og klare at alle kan forstaa dem, og dernæst at ethvert Medlem føler det som sin Pligt, at besvare de rettede Spørgtmaal efter den givne Anvisning, samt endelig at saavidt muligt alle opfylder denne Pligt. Med Hensyn til det første da er det sikkert ikke muligt at rette Spørgsmaalene med større Klarhed, end sket er i 1898 og 1900. Derimod er der faktisk et ikke helt ubetydeligt Antal Medlemmer, der ikke har udfyldt deres Skema. Hvor stort disses egentlige Antal er, eller om dette var forholdsvis større i 1900 end 1898, er ikke godt at sige, da Arbejdsløsheden her spiller en mægtig Rolle særlig i 1900.

Der er imidlertid ingen Tvivl om, at de Resultater, som vi igennem den af os udarbejdede Statistik ere komne til, i alt væsentligt ere korrekte. Særlig for Timelønningernes Vedkommende er den af os valgte Fremgangsmaade helt igennem tilfredsstillende. Med Hensyn til Akkortstatistikken da stiller Forholdene sig noget anderledes, idet den for at blive fuldstændig korrekt maatte stille Fordring om Oplysninger, der strakte sig over et længere Tidsrum. Her var det ønskeligt, om Fabrikanterne vilde lægge sig i Selen for at skabe en Statistik, da de — forsaavidt de da fører ordentlige Bøger — selvfølgelig har langt lettere Adgang til det nødvendige Materiale end vi; thi der er naturligvis en Mængde Arbejdere, der ikke fører nøje Regnskab over hvad de tjener i Akkord, udover at passe paa at de erholder udbetalt, hvad de kan tilkomme paa den enkelte Akkord. Af disse Hensyn har vi som bekendt indskrænket os til for Akkordernes Vedkommende, ligesom for Timelønnen at spørge om hvad der er udbetalt i en enkelt Uge, og selvfølgelig er der ingen Garanti for, at et Resultat bygget paa disse Omgivelser bliver nøjagtig i Detaillerne.

Til Trods for disse Mangler er de foreliggende Oplysninger, som Helhed, sikkert fuldt ud korrekte. Vi har dog ikke i den af os i Aar udgivne Statistik indsat noget om Akkorderne, da vi først senere hen er blevne overbeviste om, at vore Tal kunde staa for en Kritik, og derfor er der vor Hensigt ad denne Vej at anstille nogle Betragtninger over denne Del af Erhvervsforholdene i vort Fag.

I Aaret 1998 stillede den gennemsnitlige Fortjeneste ved Akkord sig saaledes:

Københavns.

Større Fabriker	7,9	Øre	pr.	Time
Burmeister & Wain...	6,6	„	„	„
Mindre Fabriker.....	4,1	„	„	„
Maskinværksteder	2.5	„	„	„
Kleinsmedeværksteder	1,6	„	„	„

Ialt var for samtlige københavnske Medlemmer (heri indbefattet Grovsmedene der saagodtsom slet ikke arbejder i Akkord) den gennemsnitlige Fortjeneste ved Akkord 5,6 Øre pr. Time.

Købstæderne.

Større Fabriker	4,1	Øre	pr.	Time
Mindre do.	1,9	„	„	„

Ialt var for Købstædernes Vedkommende (ogsaa indbefattet Smedeværkstederne) den gennemsnitlige Fortjeneste ved Akkord 3,2 Øre pr. Time

Tager man hele Landet, saa var den gennemsnitlige Fortjeneste ved Akkord (samtlige 4502 Medlemmer som opgav dores Fortjeneste iberegnet) ialt 4,4 Øre pr. Time.

Forinden vi i det følgende gaar over til at anføre den opgivne Fortjeneste ved Akkord i Aaret 1900, vilde vi dog advare vore Medlemmer imod i for høj Grad at drage Slutninger af Sammenligningen mellem Tallene for 1898 og 1900; hertil egne Tallene for Aaret 1900 sig ikke, alene af den Grund, at de af Hensyn til at kunne konstatere Virkningerne af Mårtsoverenskomstens Indførelse, ere grupperede anderledes. — Det er da ogsaa

i mindre Grad vor Hensigt med disse Tal at føre Bevis for, om der har været en Stigen eller Dalen, end det er at føre Bevis for, hvor betydelig en Rolle hele Akkordsystemet spiller i Smede & Maskinfaget.

Resultatet af Undersøgelserne over hvad der fortjenes ved Akkord. var i Aaret 1900 følgende:

København.

Fabrikker indenfor Fabrikantf.....	6.0	Øre	pr.	Time.
do. udenfor do.	5.9	„	„	„
Kleinsmedeværksteder.....	3.6	„	„	„
Grovsmedeværksteder.....	—	„	„	„
København ialt:	5.3	Øre	pr.	Time.

Provinserne.

Fabrikker indenfor Fabrikantf.....	5.1	Øre	pr.	Time.
do. udenfor do.	3.7	„	„	„
Smedeværksteder.....	0.1	„	„	„
Provinserne ialt:	4.0	Øre	pr.	Time.

Tager man hele Landet, saa var den gennemsnitlige Fortjeneste ved Akkord (samtlige 4540 Medlemmer iberegnet hvis Besvarelser ere benyttede) ialt 4,7 Øre pr. Time imod 4,4 Øre pr. Time i 1898. (Fortsættes).

Fra vor nys afholdte Kongres.

II.

I forrige Nummer af Bladet gengav vi den Tale, som Formanden for vort tyske Broderforbund holdt ved Afslutningen af Kongressen. Nedenfor aftrykker vi Talen som holdtes af den ene af de franske Repræsentanter, Mon. Louis Prost:

Danske Brødre!

I den franske Delegations Navn takker jeg af Hjærtet for Eders Indbydelse til at overvære Eders Kongres, hvorved vi fik Lejlighed til gennem Selvsyn, at gøre os Rede for Eders vidtforgrenede Organisations Styrke.

Fra vort Besøg i den smukke danske Hovedstad vil vi medbringe de bedste Minder og dertil en varig Belæring; vi har beundret den Ro, der har hersket under Eders Forhandlinger og kunde kun ønske, at Debatterne i vore hjemlige Organisationer altid prægedes af den samme Orden. Selv om nemlig Eders Talere forstaar at iblande Diskussionen den frie Kritiks bldende Vid, lyttes der dog altid til i Stilhed, hvad der er Kendetegnet paa et dybt indgroet og modent Frisind. Vi Franske maa misunde Eder denne Tolerance og sunde Diskussionsfrihed.

Naar vi anstiller en Sammenligning mellem Deres og vore Organisationer, gribes vi af en vis Skamfølelse; hos os er nemlig de organiserede Arbejdere meget faa i Forhold til det samlede Antal og vi staar i det hele taget langt tilbage for den faglige og samvirkende Bevægelse der har udfoldet sig i Danmark og det øvrige Skandinavien.

Ikke desto mindre har den franske Organisation i den senere Tid taget et vist Opsving; Førerne arbejder ihærdigt paa at fremskynde denne Bevægelse og vi haaber snart at kunne tage os anstændigt ud ved Siden af de andre Landes Organisationer.

Hensigten med vort Besøg var endvidere at lægge det første Grundlag til en nærmere Sammenslutning mellem Deres og vore Organisationer. Vi er Tilhængere af Arbejdernes internationale Forstaaelse og skal — indenfor de Grænser, vore Mandater foreskriver os, — gøre alt for, at de Følelser vi nærer i saa Henseende, snart kan blive omsatte i Handlinger.

Kapitalisterne nøjes jo ikke med at bevidne hverandre Sympati; de er tværtimod stærkt sammenknyttede og støtter endog hverandre med rede Penge, naar Omstændighederne kræver det. Hvis Arbejderne ikke vil bukke under i Kampen, maa de gøre ligesaa og slutte sig internationalt sammen.

For nogle Dage siden hævdede de franske Delegerede ved et stort Møde i London alle Arbejderes Broderskab. Ogsaa her erklærer vi, at overfor Kapitalisternes Koalition bør Arbejderne mere end nogensinde staa solidariske med hverandre.

Ved den Frokost der indledede Kongressen, udtalte Kammerat Schlicke, at vi alle var Medlemmer af samme Familie; vi bifalder fuldtud et saadant Sprog saavelsom hvad der nylig er blevet udtalt af den norske og andre Delegerede; og med disse og med Eder raaber vi:

Leve vor internationale Enighed og Solidaritet!

* * *

Sverrig.

I vort svenske Broderorgan „Järnarbeteren" for Juli og August giver Kollega Ernst Blomberg et meget udførligt Referat af vor Kongres, som han slutter med følgende Udtalelse:

„Det er blot et sammentrængt Billede vi har kunnet give af Kongressens Forhandlinger. Nu som før faar man det bedste Indtryk af de danske Kollegers Organisationsarbejde, og det turde ikke være nogen Overdrivelse at sige, at deres Organisation er en af de bedste i Verden — Englands ikke undtagen. De Storme og Kampe den har været udsat for i 1897 og 99 og som den med Hæder bestod, har vist os dette. Adskillige medvirkende Forudsætninger, som vort og andre Lande savne, har bidraget dertil, men frem for alt det ufortrødne Arbejde som udførtes, og den Energi som vore danske Kolleger udviklede, som og deres store Offervillighed for Organisationen har gjort, at de har kunnet føre denne saa langt frem."

Akkordsystemet og „Fælles Værkstedsregler".

Paa Foranledning af vore Medlemmer hos Firmaet F. L. Smidth & Co. i Valby afholdtes paa nævnte Firmas Kontor den 31. f. M. et Mæglingsmøde, paa hvilket man i Henhold til Voldgiftsreglerne drøftede forskellige af Arbejderne og Firmaets Ledelse hver paa sin Side fremsatte Klager. Fra Arbejdernes Side klagede man bl. a. over, at Firmaet nægtede at fremlægge den i „Fælles Vænkstedsregler"s § 5 omhandlede Akkordbog, og paa selve Mæglingsmødet fastholdt Fabrikantforeningens Næstformand, Hr. Direktør Caroc, at Arbejderne ikke, i Følge ovennævnte §, havde Ret til, gennem Akkordbogen at erkyndige sig om, hvad der tidligere er givet for det Arbejde som overlades ham til Udførelse paa Akkord.

Da Forbundets Formand, J. A. Hansen, maatte fastholde som sin Opfattelse af nævnte §, at Arbejderne i alle Tilfælde havde en saadan Ret til af Akkordbogen at erfare, hvad der tidligere er betalt for det bestemte Arbejde, enedes man om at henvise Sagen til Behandling mellem Bestyrelserne. I den Anledning afsendte

Hovedbestyrelsen til Fabrikantforeningen en Skrivelse under 4. Septbr., hvori der gjordes Rede for vort Standpunkt i denne Sag (Skrivelsernes Ordlyd maa vi udelade af Mangel paa Plads), og den 13. September modtog vi Fabrikanternes Svar.

I dette Svar fremsætter Fabrikantforeningens Bestyrelse den Anskuelse, som det hedder: „Efter nøje Prøvelse af Ordlyden af „Fælles Værkstedsregler"s § 5 andet Stykke, — at den maa give Direktør Caroc Ret hans Opfattelse af den nævnte Bestemmelse." Videre hedder det: „Men vi skal paa den anden Side udtale, at vi ikke har noget imod at gaa med til, at en Arbejder skal have Ret til at se Beskrivelsen i Akkordbogen af en tidligere udført Akkord, som nu tilbydes ham." Endelig meddeles det i samme Skrivelse, at dette Tilsagn er givet under Forbehold af, at de øvrige 3 Mesterforeninger ogsaa vil gaa med til denne Forstaaelse.

Vi skal ikke her komme ind paa, at den Forstaaelse, som Fabrikanterne her har givet deres Tilslutning, sikkert er den eneste der kan lægges i F. V. § 5 — ellers vilde denne nemlig være ganske meningsløs — men vi har villet gøre vore Medlemmer opmærksomme paa dette Forhold, for det Tilfælde at der skulde være flere Fabrikanter, der opfatter F. V. paa samme Maade som Firmaet F. L. Smidth & Co. i Valby. Under de nuværende daarlige Conjukturer, der hersker næsten alle Vegne, undtagen paa Skibsbyggerierne, staar Arbejdere og Arbejdsgivere ofte skarpt overfor hinanden ved Afslutningen af Akkorder. Arbejdsgiveren eller hans Stedfortræder er under disse Forhold den stærkeste Part; men det har her nogen Betydning, at Akkordforholdet er et aabent og klart Kontraktforhold mellem de to Parter, hvor ingen af Parterne har noget at skjule, men hvor ogsaa Arbejderen kan forlange Kortene lagte paa Bordet. Skulde han saa alligevel blive terroriseret af Arbejdsgiveren, staar det ham altid frit for at henvende sig til sin Organisation.

Den skandinaviske Arbejderkongres.

En Milepæl i den skandinaviske Arbejderbevægelse.

I Dagene den 22.—24. August afholdtes den skandinaviske Arbejderkongres i København. Det blev først og fremmest en mægtig Demonstration, derved at den talte, ikke alene en Hær af dygtige og intelligente Repræsentanter for de tre nordiske Lande, men ogsaa Repræsentanter for Tysklands, Englands, Belgiens og Finlands organiserede Arbejdere.

For os Smede- og Maskinarbejdere har denne Kongres nærmest Betydning som Demonstration, thi det mere praktiske Samarbejde ordner vi jo for vort Vedkommende ad direkte Vej, ved Kontrakter og Overenskomster mellem de respektive Landes Organisationer i vort Fag; men som Demonstration af Sammenholdet og Enighed i Valget af Maal og Midler har denne Kongres da ogsaa den allerstørste Betydning. Den moderne Arbejderbevægelse var vel international allerede i sin Oprindelse, men det internationale Samarbejde faar først sin Betydning med Dannelsen af stærke Forbund i forskellige Fag, der var i Stand til at byde sine Medlemmer gensidige økonomiske Fordele, dels under fredelige Forhold ved Rejse- og Arbejdsledighedshjælp og dels ved Støtte under Kampen for højere Løn og kortere Arbejdstid.

Vi gaar ikke for vidt, naar vi siger, at denne Kongres har konstateret, at Arbejderbevægelsen i de tre nordiske Lande nu kan betegnes som en fast sammenhængende Kæde, der i alle vanskelige Situationer vil vide at skaffe sig Respekt, og som nok skal kunne holde sammen i det lange Løb, fordi den hviler saavel paa et økonomisk som paa et moralsk Grundlag, og fordi de skandinaviske Arbejdere ere baade fagligt organiserede og politisk vakte.

I Sverrig og Norge — særlig det sidste Sted — har det været noget besværligere end i Danmark, at faa samlet alle Organisationer i et Landsforbund, og der findes forøvrigt endnu i disse Lande Fagforbund, som ikke tilhører Landsorganisationerne. I den Anledning var der til Kongressens Dagsorden af den svenske Landsorganisation stillet et Forslag gaaende ud paa, at intet Forbund, der staar som Medlem af sin Landsorganisation, maa slutte Overenskomst med et audet Lands Forbund i sit Fag, uden at dette tillige tilhører Landsorganisationen i sit Hjemland.

Dette Forslag var lovlig skarpt fremsat og faar sin Interesse for os derved, at det ret tydeligt tog Sigte paa vort Forhold til Svensk Jern- og Metalarbejderforbund, der som bekendt ikke tilhører den svenske Landsorganisation. Man enedes imidlertid hurtigt om at Svenskerne frafaldt deres principale Forslag, og man vedtog i Stedet en Resolution der siger, at saadanne Overenskomster mellem Forbund i de enkelte Fag *ikke bør være nogen Hindring for at de enkelte Forbund tilhører deres Landsorganisation.*

Ja derom kan vi sikkert alle være enige. Selvfølgelig ligger der en betydelig Styrke i en stærk Landsorganisation og selvfølgeligt er det rigtigt at alle tilhører en saadan; men er der praktiske lokale Vanskeligheder, som hindrer saadan Tilslutning, saa bør vedkommende Landsorganisation selv se at fjerne disse, og Tilslutningen vil da komme af sig selv.

Den skandinaviske Arbejderbevægelse har traadt sine Børnesko. Derfor kommer Repræsentanterne for Tysklands og Englands mandsstærke Organisationer gerne en Tur herop. Der var en Tid, hvor vi lærte næsten alt af dem, men nu er det ikke sjældent at vi er i Stand til at give dem gode og praktiske Vink.

Fra Tyskland.

Metal- og Maskinindustrien i Preussen.

(Deutscher Metallarbejter Zeitung).

Ligesom tidligere Aar, har den tyske Komite for Handel og Industri, udgivet en Aarsberetning over Udviklingen af den tyske Metal- og Maskinindustri. Af dette omfangsrige og interessante Værk vil vi give

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelses-dato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, for hvilken Vedk. har betalt
3438	Oluf Andersen	Nykøbing M.	22/12 70	Nykøbing M.	1/2 93	Nykøbing M.	1/6 01
3453	A. G. Svendsen	Thisted	12/6 57	—	1/6 94	—	8/6 01
5130	Carl Wilh. Klausen	Skørringe, Lolland	2/10 75	Maribo	5/12 96	Maribo	22/6 01
14711	M. P. Petersen	Østofte Sogn	2/3 75	—	28/4 00	—	16/3 01
10650	M. Hunderup	Odense	5/12 49	Odense	24/5 99	Odense	26/6 01
11700	Niels Larsen Svømmekjær	Fredericia	25/1 67	—	26/10 00	—	28/12 00
13211	Carl Fred. Clausen	Odense	9/10 68	—	14/9 99	—	23/11 00
14305	Hans Jørgen Nielsen	Rødestofte	30/5 82	Præstø	20/6 01	Præstø	22/6 01
12114	P. J. J. Chr. Schou	Rønne	14/2 82	Rønne	20/10 00	Rønne	25/5 01
12145	Harald Chr. Petersen	Allinge	11/12 61	—	1/12 00	—	25/5 01
12153	Morten Hansen	Engelsted Sverrig	25/4 63	—	11/12 98	—	22/6 01
12166	Peter Viktor Pihl	Nykær pr. Hasle	25/2 79	—	1/3 01	—	15/6 01
9089	Jørgen P. Sørensen	Tølløse	10/3 78	Roskilde	21/10 99	Svendborg	22/6 01
9069	Julius Peter Jørgensen	Diernisse, Faaborg	27/12 79	Svendborg	18/11 99	—	15/6 01
10356	Edvard Petersen	København	12/5 73	Kbh. Afdl. 2	5/2 98	Kbh. Afdl. 2	30/3 01
14412	L. Andersen	—	18/3 80	—	4/8 00	—	6/4 01
14414	G. A. Bergmann	Hoheda, Sverrig	18/12 76	Stockholm	9/11 97	—	13/4 01
14433	L. Madsen	København	19/8 75	Kbh. Afdl. 2	3/7 97	—	30/3 01
4112	Victor E. Jørgensen	Melby pr. Bogense	22/12 80	Odense	6/5 01	Odense	6/7 01
10604	Jens Andreas Sundahl	Odense	9/9 60	—	17/4 98	—	25/5 01
770	Hans Peter Sørensen	Taarbæk	16/6 79	Kbh. Afdl. 1	6/2 00	Kbh. Afdl. 1	27/4 01
864	Anders Rich. Jacobsen	København	29/1 76	—	1/6 01	—	8/6 01
892	J. H. C. J. Damm	—	24/11 71	—	8/6 01	—	29/6 01
932	Lauritz K. J. Johansen	Frederiksværk	19/5 77	—	1/4 01	—	25/5 01
954	Mikkel Ellingsen	Selfjord, Norge	75	—	16/4 01	—	15/6 01
977	Holger Petersen	Haarlev	20/5 82	—	5/6 01	—	8/6 01
1011	Jens Peter Ludv. Jensen	Ødemark	28/9 81	—	18/4 01	—	8/6 01
1091	Mantin Ludv. Winther	København	23/6 80	—	9/5 01	—	15/6 01
1116	K Nielsen	Farum	7/1 82	—	17/5 01	—	8/6 01
1126	Florens Fred. Capian	Gentofte	2/12 70	—	23/5 01	—	15/6 01
1165	P. Christensen (Bay)	Aarhus	4/7 78	—	14/3 01	—	22/6 01
1187	Jens P. Poulsen	Fuglebjerg	30/3 77	—	27/3 01	—	25/5 01
1196	L. G. Jørgensen	Svendborg	13/9 69	—	10/8 95	—	15/6 01
2045	Jens Gram	København	4/1 76	—	15/2 96	—	25/5 01
2350	K. A. Petersen	—	21/6 68	—	31/8 00	—	8/6 01
2943	Alfred A. Jacobsen	Aarhus	21/3 79	Helsingør	27/4 01	—	22/6 01
5519	Daniel Lundsteen	København	13/9 75	Kbh. Afdl. 1	17/10 96	—	1/6 01
8767	J. C. Jensen	Tibberup	27/7 63	—	22/1 98	—	1/6 01
8895	Martin Josefsen	København	22/4 70	—	5/3 98	—	27/4 01
8998	Peder Viggo Vald. Andersen	—	1/10 76	—	12/1 01	—	27/1 01
10736	Fr. S. P. Mathiesen	—	10/11 80	—	4/11 99	—	8/6 01
11177	F. Chr. Jørgensen	Rudkøbing	25/4 75	—	17/9 98	—	15/6 01
13746	Edv. Chr. Brusen	Rødvig	12/6 80	—	15/1 01	—	11/5 01
13889	Hans Peter Nielsen	Herfølge Sogn	5/4 79	—	2/7 00	—	15/6 01
13902	Carl Peter Johannes Jensen	København	6/7 81	—	7/7 00	—	25/5 01
13996	A. F. Bære	—	22/4 80	—	2/3 01	—	11/5 01
14241	Edv. Chr. Nielsen	—	17/5 80	— 2	28/5 00	—	8/6 01

Eventuelle Rettelser bedes indgivet senest den 15de September; hvis ingen Rettelser haves, behøver Listen ikke at tilbagesendes.

Vald. Olsen, Hovedkasserer.

---

vore Læsere et lille Uddrag, hvoraf der for nedennævnte 4 Distrikter anføres følgende Udvikling i Aaret 1900.

Distrikt	Virksomheder			Arbejdere		
	1900	1899	1898	1900	1899	1898
1. Berlin	1477	1351	1299	46715	44039	40316
2. Brandenburg	784	771	757	17252	16576	15620
3. Pommeren . .	437	418	411	16715	14793	12829
4. Øst- og Vest-preussen . .	599	576	537	18758	17722	15920
Tilsammen . .	3279	3116	3004	99440	93130	84625

Denne Sammenstilling viser, at skøndt der har været betydelige nedadgaaende Konjunkturer, er der desuagtet sket en antagelig Forøgelse af Virksomheder, som dog staar i et tildels omvendt Forhold til den i samme Virksomheder angivne Forøgelse af Arbejdernes Antal I Berlin steg i et Aar Tallet af Virksomheder med 126 og Antallet af Arbejdere med 2676, i Brandenburg 13 med 676, i Pommeren 19 med 1922 og i Øst- og Vest-Preussen 23 med 1036, tilsammen 163 med 6310, altsaa en ganske betydelig Forøgelse. Sammenligner man nu Angivelsen for 1900 med denne fra 1898, saa giver dette en samlet Forøgelse af 275 Virksomheder med 14775

Arbejdere, hvoraf alene 178 med 6400 falder paa Berlin. Af dette fremgaar, hvor rask og betydelig Metal- og Maskinindustrien er gaaet frem i de sidste Aar. Ligesaa fordelagtig som en saadan Udvikling er for Industrien, ligesaa beklageligt virker den paa Arbejderne, naar, som f. T. den mægtige Arbejdsløshed indfinder sig.

I de 4 Distrikter androg de i Følge Regnskaberne udbetalte Lønninger 98,377,416 Mk. imod 89,731,744 Mk. i 1899.

Denne meget imponerende Sum taber imidlertid betydeligt af sin Storslaaethed, naar man beregner den enkelte Arbejders aarlige Gennemsnitsløn, som andrager følgende:

Distrikter	1900	1899	1898
	Mk.	Mk.	Mk.
Berlin	1128	1098	1082
Brandenburg	819	821	823
Pommeren	914	922	890
Øst- og Vestpreussen .	833	795	797
Gennemsnit . . .	989	963	951

Efter de her anførte Lønsatser skulde man jo antage, at Arbejdsgiverne ikke vilde gøre Forsøg paa at reducere saadanne Lønninger; men nej! disse synes dog under den nuværende Krise at være d'Herrer for høje.

Af de enkelte Beretninger anføres Maskinfabrikken „Cyclop", Mehlis & Behrens i Berlin, hvor der de første 9 Maaneder af Aaret var, om just ikke rigeligt, dog temmelig godt med Arbejde, hvorimod der de sidste 3 Maaneder af Aaret og fremdeles ind i dette Aar, har vist sig en beklagelig Arbejdsmangel. Arbejdsforholdene paa denne Arbejdsplads er særlig tilfredsstillende, blandt andet gives der en meget høj Løn, og dette skyldes vel at der ikke har været nogen Strejke hos dette Firma.

Hos Firmaet Borsig i Tegel ved Berlin, spores ogsaa Konjunkturernes Nedgang, — men Firmaet opgiver i sin Beretning: „Efter den Anerkendelse Firmaet har modtaget paa Verdensudstillingen i Paris," at det har vist sig, at der indløber store Bestillinger fra Udlandet, og Frygten for Konkurrencen med Udlandet synes jo dermed udelukket. Den tyske Industri har til Dato baaret Sejren hjem.

Aktieselskabet Berliner Maschinenbau, (tidligere Schwartzkofhh) har i Regnskabsaaret haft en Omsætning af 10,981,513 Mk. imod 11,441,361 Mk. forrige Aar (1899), altsaa omtrent ½ Million mindre. Værdien af Lager og paabegyndt Arbejde androg 5,283,125 Mk. imod 4,214,433 Mk., ca. 1 Million mere, og i Netto Overskud 1,539,074 Mk. imod 1,290,859 Mk. altsaa ca ½ Million mere.

En i Firmaet ny oprettet Afdeling, hvor der forfærdiges Linotype Sættemaskiner, viser en betydelig Fremgang, saaledes at det til Tider har knebet med at være leveringsdygtige; men en senere Udvidelse af Afdelingen har afhjulpet dette.

Det store Aktieselskab Ludvig Löwe i Berlin beretter, at trods den voldsomme Nedgang i Jernindustrien, er der dog kun forekommet forholdsvis faa Afskedigelser af Arbejdere, idet flere Fabrikker har besluttet at lave paa Lager, saaledes at de, naar gunstigere Tider indtræffer, kan være parate med Leveringerne. Ligeledes meddeler Firmaet, at Arbejdslønnen har holdt sig paa samme Højde som i Foraaret 1900.

I Lighed med den almindelige Nedgang paa Arbejdsmarkedet, er ogsaa Afsætningen paa Værktøjsmaskiner betydeligt forringet, som vel væsentligt skyldes den store Import af amerikanske Maskiner, der dog menes at ville blive fortrængt, eftersom de tyske Værktøjsmaskinfabrikker mere og mere indretter sig efter de amerikanske Arbejds-Methoder, som vil gøre det muligt at holde den amerikanske Konkurrence ude.

Ikke uden Interesse er Beretningen fra Aktieselsk. Berliner Værktøjmaskinfabrik (tidligere Sentker), der skrives: Efter at den i September Maaned følelige Arbejdsmangel var indtraadt, blev der udelukkende arbejdet paa Lager, eftersom Forventningerne om snarlig Ændring i Konjunkturerne fuldstændig synes at udeblive. Herved fik vi, lad os sige for første Gang, Forstaaelsen af, hvad den nærværende Krise betyder indenfor vor Forretningsverden, og som ligefrem synes at lide af en organisk Sygdom, som vil vare i flere Aar. At Firmaet kan paatage sig selv de største Stykker Arbejde, fremgaar i Beretningen af, at de har leveret en Værktøjsmaskine af den anselige Vægt af 80,000 Kilogram = 1600 Cnt., ligesom der er og kan leveres de største Bygninger af Værktøjsmaskiner, saavel som mindre Størrelser. Afsætningen af disse Maskiner er hovedsagelig til Tyskland; men for Frankrigs og Ruslands Vedkommende er der ogsaa leveret en Del, som dog kun har haft ringe Betydnig. Fra Arbejdernes Side er der gjort gentagne Forsøg paa at drive Lønnen i Vejret (hvad der utvivlsomt har været god Grund til. Red. Anmk.), men har ikke bragt disse noget positivt Resultat, ligesom det heller ikke har foraarsaget nogen Udskejelse eller anden Rolighedsforstyrrelse, vel nærmest paa Grund af Tidernes Ugunst.

Medens vi beskæftiger os med den tyske Værktøjsmaskinfabrikation, noterer et Firma Becker, som udelukkende fabrikerer Værktøjer til Høstarbejde, i sin Beretning, at det maa betragtes som en glædelig Kendsgerning, at *i den Branche indtager Tyskland, blandt alle, en absolut 1ste Plads, hvilket til Dato har umuliggjort enhver Konkurrence for Udlandet.* Vort tyske Broderorgan føjer hertil: „Kolleger! Glem ikke de gyldne Ord, naar I ved en senere Lejlighed ønsker Eders Forhold forbedrede, at I da slaar de ofte gentagne Paastande tilbage, om den tyske Arbejders „Uduelighed", hvormeget han staar tilbage for den engelske og amerikanske Arbejder o. s. v. Nu har en tysk Fabrikant selv, gennem en glimrende Anerkendelse af den tyske Arbejder, for lange Tider brændemærket den ofte gentaget Løgnehistorie.

I de øvrige Beretninger (som forøvrigt stemmer godt overens), fremkommer intet særligt interessant, kun gaar det samma igennem alle: At medens Forretningerne gik godt det første Halvaar af 1900, har Tilbagegangen senere været ganske betydelig, og, menes der i Beretningen, at saalænge Forviklingerne i Kina og Sydafrika vedvarer, vil ingen Bedring finde Sted.

Vi finder Anledning til sluttelig at notere, at trods al Omtale af Virksomhedernes uheldige Stillinger, bliver der dog ikke med et eneste Ord ført Klage imod Arbejderne.

Som man ser, kender de tyske Fabrikanter, lige saa godt som vore hjemlige, Visen om de „uduelige" Arbejdere. Det er selvfølgelig dernede at vore hjemlige Arbejdsgivere har lært denne Parole, som de overhovedet paa mange andre Omraader søger at efterabe Tyskerne.

Bøhlerstaal.

Det Mærke af Manganstaalet, der har vundet størst Udbredelse, og er det mest anvendelige til forskellig Brug er *„Extra sejghaardt"*.

Den bekendte Professor Ledebur (ved det kgl. Bjærgakademi Freiberg i Sachsen) har i Tidsskriftet „Stahl und Eisen" (1895 Nr. 1) givet en paa Selysyn støttet, udførlig Beskrivelse af Bøhlerstaalets Fremstilling m. m. Han meddeler bl. a. følgende Analyse for Staal af det nævnte Mærke:

Kulstof	1,190	pCt.
Kisel	0,385	-
Mangan	0,234	-
Fosfor	0,008	-
Svovl	0,007	-

Man vil heraf se, hvor rent et Produkt det omhandlede Staal er.

Behandlingen af almindeligt Bøhlerstaal. Selvfølgelig kan ingen lære at smede, hærde, anløbe, rette og sveise Staal alene ved at læse Beskrivelsen deraf! dertil hører først og fremmest Interesse for disse Arbejder, Haandelag, Øvelse og Erfaring samt Evne til tydeligt at kunne skelne de forskelllige Farver, som Staalet efterhaanden antager saavel under Opvarmningen, som under Anløbningen, saa at disse Processer kunne afbrydes netop i rette Øjeblik; men enhver, der interesserer sig for denne yderst vigtige Sag, vil sikkert have Udbytte af, at blive bekendt med de Erfaringer, der ere gjorte af Mænd, som i en Aarrække have beskæftiget sig med Staalets Behandling.

Herom har den blandt Fagmænd højt ansete Direktør for Bøhlers ovenfor omtalte Staalværk i Kapfenberg, Hr. Fridolin Reiser, skrevet en meget interressant og udførlig Bog (125 Sider i stort Format), der første Gang udkom i 1881, og hvoraf sidste, paa ny bearbejdede Oplag udkom 1896; dens Tittel er: „Das Härten des Stahles in Theori und Praxis“ (Leipsig, Verlag von Arthur Felix), og den kan ikke noksom anbefales til dem, der interresserer sig for et indgaaende Kendskab til Behandlingen af Værktøjsstaal; men da ikke alle kunne afse den Tid, der er fornøden til at arbejde sig igennem en saa udførlig, og paa et fremmed Sprog skreven Bog skal der i det følgende gives en sammentrængt Bearbejdelse af den for Praktikere vigtigste Del af Indholdet. Som bekendt medfører enhver Hærdning en Forøgelse af vedkommende Genstands Tykkelse, der vokser med den anvendte Hærdetemparatur og tilsidst kan blive saa stor, at Staalets Sammenhængskraft overvindes, saaledes at der opstaar Hærderevner. Af denne Forbindelse mellem Hærdetemperatur, Udvidelse og Spænding fremgaar den første Hovedregel:

Hærdetemparaturen maa aldrig være større end nødvendig.

Hvis den Udvidelse, der altid er en Følge af Opvarmningen, ikke er regelmæssig (den samme overalt), eller hvis Afkølingen under Hærdningen er stærkere nogle Steder end andre, kan den Udvidelse, der altid fremkommer som Resultatet af Hærdningen, heller ikke blive regelmæssig.

Vedkommende Genstand vil derfor forandre sin oprindellge Form paa uregel mæssig Maade og efter Omstændighederne kaste sig eller revne; heraf følger den anden Hovedregel:

Saavel Opvarmningen til Hærdning som Afkølingen under Hærdningen skal være saa regelmæssig, som det er muligt.

(Fortsættes).

Centralisation af Fagforeningerne i Udlandet.

Den 11. August d. A. fandt en Urafstemning Sted blandt de tyske Formere, for at tage Stilling til en Sammenslutning med det „Tyske Metalarb. Forbund. Resultatet af Urafstemningen var følgende: Af 6724 stemmeberettigede Medlemmer, afgav kun 3944 deres Stemmer; deraf var 3011 for Sammenslutningen, medens 930 stemte imod.

Imidlertid fordrer Formernes Organisations Love, at for at et Forslag kan betragtes som vedtaget, skal det have en Majoritet af $^4/_5$ af de afgivne Stemmer, og her afgaves som angivet noget over $^3/_4$ for Forslaget.

Eftersom at en stor Del af Medlemmerne ikke har stemt, og forøvrigt har stillet sig temmelig ligegyldig overfor dette Spørgsmaal, agter Ledelsen at rette en fornyet Henvendelse til alle som ikke har afgivet sin Stemme, og nærer de derfor ingen Betænkeligheder ved at fremskaffe den i Lovene foreskrevne Majoritet. Centralforeningen for Formerne i Tyskland vil da fra 30. September d. A. være opløste, og fra 1. Oktober vil Formerne sikkert staa som et samlet Led af Det Tyske Metalarb. Forbund.

„Lommebog for Mekanikere“.

Fra Hr. Boghandler Hagerup har vi modtaget til Anmeldelse heri Bladet „Lommebog for Mekanikere“ af P. Lobben. Vi har sjælden set en Bog, der i den Grad fortjente at være i enhver Smed og Maskinarbejders Eje, som denne Lommebog. Bogen er paa ca. 760 Sider, med en Mængde Tegninger og Tabeller og udkommer 10 i Hæfter med 2 Ugers Mellemrum à 50 Øre Heftet, ialt 5 Kr.

Dette er ganske vist intet lille Beløb, men paa den anden Side er Bogen saa værdifuld, at Prisen ingenlunde kan siges at være høj.

Vi tør trøstig anbefale enhver Kollega at tegne Subskription paa Bogen; særlig for enhver selvstændig Arbejdende Kollega vil den være et udmærket Arsenal hvorfra der kan hentes Raad og Vejledning i mangen vanskelig Situation, saavel ved Arbejdets Udførelse som i det praktiske Liv.

Bogen indeholder følgende Hovedafsnit, der hver for sig er inddelt i mindre Afsnit. F. Eks.

Arithmetik. Om Tegn og Tal. Formler, Brøk, Decimalbrøk, Reguladetri, sammensat Reguladetri, Rentesregning, Diskonto og Rabat, Reservefond og Sparepenge, Værdi af Kontrakter, Delingsregning, Kvadratroden, Kubikroden, Tabeller over Kvadratrod og Kubikrod, Kvadrat og Kubik samt Reciprokværdi fra $^1/_{64}$ til 1600 o. s. v. Side 1—41.

Endvidere som Hovedafsnit: „Mynt, Maal og Vægt,“ „Logarithmer“, „Algebra“, „Geometri og Trigonometri“, „Konstruktionstegning“, „Kvadrat- og Kubikregning“, „Styrkeberegning“, „Mekanik“, m. m. m.

Efterlysning.

Fra Politimesteren i Aalborg har vi modtaget følgende med Anmodning om Optagelse i Bladet:

Smedesvend P. J. S. Andreasen

bedes hertil meddele de nærmere Omstændigheder, under hvilke han i Begyndelsen af Juli d. A. blev reddet fra at drukne.

Aalborg Politikammer d. 11. Septbr. 1901.

Smit.

Arenatheatret i København.

De samvirkende Fagforbund meddeler os, at Direktøren for Arenatheatret, Hr. Thor Jensen, har nedsat Entréen for alle Fagforeningsmedlemmer til 10 Øre for Resten af September Maaned. Der forevises en Mængde store og smaa Politikere i Lysbilleder fra de „30 Aars Politik", hvorfor man behage at henvende sig.

En Kollega.

Medlem Nr. 8111, Carl Andersen, beder os meddele, at han efter 4½ Aars Arbejde paa „Hamlet", Kbhvn., er afskediget og har paabegyndt en Forretning med Udlejning af Haandklæder. Han beder Kolleger om at støtte sig i denne Forretning, ved at leje Haandklæder hos ham.

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollen.)

Nr. 9050 R. Jørgensen.
- 13682 C. A. Jensen.
- 11075 O. C. Larsen.
- 12853 R. E. Johansen.
- 8766 A. J. Hansen.
- 12672 H. Baaer.
- 2169 H. Brandrup.
- 12232 V. Nielsen.
- 14422 J. V. Krøll.
- 7701 L. Hald.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 14495 H. Langemarch (Købh. Afdl. 1).
- 13574 V. Lange (Købh. Afdl. 1).
- 1936 L. Mortensen (Købh. Afdl. 5).
- 2053 N. Tandrup (Nyborg).

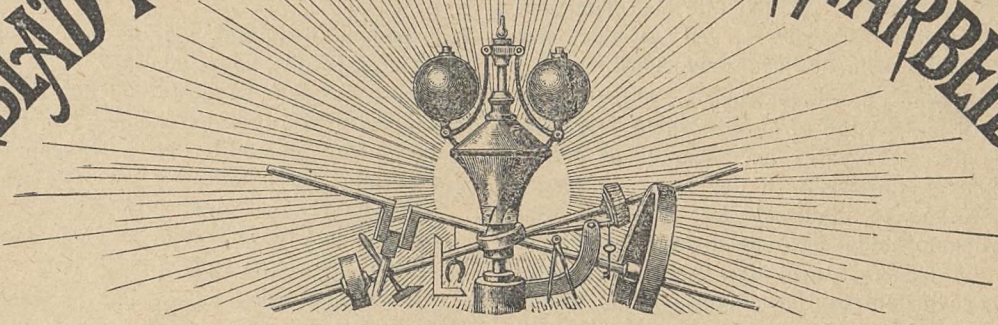
Medlemmerne Nr. 13480, J. Jeppesen og 8737, E. V. Petersen har atter *fundet* deres Bøger.

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Skolegade 34
Aalborg, J. Christensen, Urbangade 15, 1. 12¼—1, 6½—7½
Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36.
Fredericia, Smed C. M. Jensen, Bjergegade 66. Udbetaling til Rejsende 6—7 Aften.
Frederikshavn, L. Jensen, Søndergade. 12½—1¼, 6½ 7½
Frederiksværk, Maskinarb. Hans Andersen. 6½—7½.
Faaborg, L. P. Frandsen, Odensevej 8.
Holstebro, C. Madsen, Sønderland. 6—8
Hadsund Mariager, Smed Aug. Olsen, Cimbria pr. Mariager.
Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen. 7½—8½, 11½—1½, 5—7.
Hillerød, Th. Hansen, Svendestiftelsen, 2. Sal, Langesvej. 12—12½, 7—8 Aften.
Hjørring, Smed Andreas Jensen, Tinpottegade. 6—8, Søndag 12—2.
Holbæk, Langhoff Petersen, Smedelundsgade 40, 2. 6½ —8.
Horsens, H. Røpke, Haumannsgade 2, St.
Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvej.
Kallundborg, Smed C. Andersen, Pavestræde 156. 12¼ —12¾, 6—7.
Kolding, M. Sørensen, Seestvej 20 B. 12¼—1¼, 6½—7½
Købedhavn, Larslejstræde 1, Stuen. 9—11.
Maribo, F. Larsen, Kirkestræde 212. 6—7.
Middelfart, O. Petersen, Teglværksgade 13 B. 12¼— 12¾, 6½—7½.
Nakskov, Sofus Fryd, Tilegade 31. 1—1½, 6—8.
Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkersvendestiftelsen. 6—7.
Nørresundby, L. Jensen, Bondrupsgade 8. 6½—7½ Aften.
Nykøbing, Mors, Ferd. Nielsen, Holmen 4. 7—8.
— Falster, M. Frandsen, Kraghavevej 6—7, Søndag 10 —12
— Sjælland, L. P. Larsen. 6—7.
Nyborg. H. L. Christensen, Vestre Boulevard 18. 12½ —1, 6½—7½.
Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. 12¼—1. Udbetaling til Rejsende 6½—7½.
Præstø, J. A. Sørensen, Adelgade. 6—7.
Randers, L. P. Larsen, Nordre Grave 4. 12—1, 6—7.
Roskilde, J. Andersen, Karen Olsdatterstræde 5. 6½— 7½, Søndag 9—10.
Rønne, H. P. Jensen, Vinkelvej 27.
Skive, Laurits P. Christiansen, Nordbanevej.
Slagelse, Anton Rasmussen, St. Pedersgade 1. 6—7½.
Sorø, J. Hansen, Baggaden 67. Udbet. 6—8 Aften.
Stege Chr. Eriksen, Raadhutstræde. 12—1, 6—8.
Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhidevej 3. 12—1, 6—7.
Thisted, C. Dysted, Nørregade.
Varde, H. P. Hansen, Søndergade. 6—7.
Vejle, A. I. Glasberg, Bleggaardsgade 2, 1. 12—12¾, 6 —7½, Søndag 11—12.
Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46. 6—8.
Vordingborg, A. P. Petersen, Adresse Smedem. Nissen træffes fra 12—1 Middag.

Redigeret af *J. A. Hansen*,
Hoffmanns Bogtrykkeri ved E. Lange, Admiralgade 24. K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Nr. 13. | Oktober 1901 | 13. Aargang.

„Ad administrativ Vej."

Jo længere Tiden skrider frem, desto mere krigerske synes vore kære Arbejdsgivere at blive. Vinteren staar for Døren og Arbejdsløsheden er, hvad den forøvrigt længe har været, meget betydelig, og hvis man hidtil har troet, at d'Hrr. Arbejdsgivere dog sikkert vilde skamme sig for rent aabentlyst at benytte sig af denne ligefremme Nødstilstand til at reducere Løn- og Arbejdsvilkaar — saa er man nu grundig bleven kureret herfor. Under Raabet om Nødvendigheden af en Forandring i Akkord- og Overarbejdsspørgsmaalet farer man frem med Lønreduktioner — eller dog i alt Fald kraftige Forsøg derpaa — Affkedigelser og Boykotning af den enkelte Arbejder paa en saadan Maade, at man tydelig mærker, hvorledes de store Herrer Aktieselskabsdirektører for Tiden er i deres Es.

Vor gamle Ven Jens Lange, der altid, efter sit eget Udsagn, har villet „Arbejdernes Vel", har ladet sig intervive for nylig af en fynsk Højrejournalist, og hvor svælger han ikke ved denne Lejlighed i højttravende Udtalelser om Arbejdsgivernes Magtmidler til at gennemføre, hvad de finder for godt. Direktør Caroc, Smith Mygind & Hüttemejer, der ligeledes er en velbekendt „Ven" af Arbejderne, jager uden Spor af Grund vore Tillidsmænd for Kedelsmedene paa Gaden. Han skal have „Ro" i Arbejdsforholdene og Lønreduktion efter en større Maalestok, skønt hans Firma i Forvejen hører til de daarlige Betalere. Direktøren for B. & Wain, Hr. Kommandør Nielsen, som man dog ellers med nogen Grund har haft mistænkt for at nære tolerante Anskuelser lige overfor Arbejdernes Bestræbelser for at skaffe sig bedre Levevilkaar, holder lange Foredrag for sine Mestre, som han spækker med Udtalelser om „bare affkedige alle, som ikke holder sig vore Instrukser efterettelige; der er Folk nok at faa i Stedet"!

Alt imedens fører Arbejdsgiversprøjten „Samfundet", der længe har været Jernfabrikanternes Livorgan, et Sprog der næppe har sit Sidestykke i hvad Højrepressen ellers har turdet byde Arbejderne, og det siger ikke saa lidt.

Man vil maaske spørge: jo, men har vor Hovedbestyrelse ikke ogsaa været noget for halstarrig under de Forhandlinger, som ere førte? Vi kan hertil svare: Vi har modsat os et officielt Forlangende om en Lønreduktion paa „Vulkan" i Maribo, vi har modsat os en stykkevis Gennemførelse af en Overenskomst vedrørende Arbejdsforholdene i Almindelighed, uden samtidig at faa en Ordning af Lønspørgemaalet, og vi har endelig modsat os Fabrikanternes Fordring om, at vi skulde annullere alle vore hidtil bestaaende Regler for Maximum af Overarbejde, og vi vil selvfølgelig blive ved med at modsætte os disse eller lignende Fordringer fra Fabrikanternes Side — der forøvrigt kun kan være dikterede af ren Magtbrynde.

Selvfølgelig er de daarlige Tider et Middel i Arbejdskøbernes Haand, naar de vil forringe Arbejdsvilkaarene; men de faar dog fremdeles regne med Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbund, naar de udsender deres Parole om at gennemføre „ad administrativ Vej", hvad vi som ovenfor nævnt nægter at gaa ind paa. Ogsaa vi raader over baade Magt og Hjælpemidler overfor d'Hrr.'s Angreb. Vore Medlemmer beder vi blot om at tage alt, hvad der sker, med den samme Ro, som de har udvist hidtil og i alle Tilfælde holde sig til Hovedbestyrelsens Anvisninger. Endnu er vi dog ikke helt Slaver for d'Hrr. stormægtige Fabrikanter, og bliver Vinteren end ikke just behagelig, saa er dog den Understøttelse, vore Medlemmer kan erholde af Organisationen, en god Trøst naar man gaar vore Intersser alt for nær.

Lærlingespørgsmaalet.

En Ordning af Lærlingeforholdene i Tapetsererfaget.

I Smede- og Maskinfaget hersker der som bekendt det vildeste Anarki med Hensyn til Uddannelsen af Lærlinge. Medens der selvfølgelig findes hæderlige Mestre, som kun holder et rimeligt Antal og søger at

uddanne dem paa bedste Maade til dygtige Arbejdere i Faget, saa er Tallet altfor stort paa dem, der i Lærlingen kun ser en billig Arbejdskraft. Følgen er, at enkelte Brancher overfyldes med en Arbejdskraft, der ingenlunde er den bedste, og som ofte maa saadanne efterhaanden søge deres Erhverv ved Arbejde, der ligger fjærnt fra det, som de burde have lært.

Arbejdsgiverne i Jernindustrien har aldrig været til at formaa til en Ordning af disse Forhold. Som bekendt gjortes der et Forsøg i den Retning ved Marts-overenskomstens Indførelse, men det viste sig meget hurtigt at være ganske utilstrækkeligt. De fleste Klager over Lærlingeforholdet er kommen fra Provinserne. og der blev da ogsaa i Aaret 1900 sendt en Række saadanne til Provinsfabrikantforeningen. Dette kunde vi imidlertid lige saa godt have sparet; thi vi hørte aldrig mere noget til dem — og med den Forretningsgang, der raader i denne Forening, kunde man jo ikke vente sig andet.

Vore Medlemmer vil erindre, at vi sidste Vinter fremsatte nogle Forslag overfor Anbejdsgiverne, sigtende til at raade Bo paa de nævnte Brøst. Disse Forslag gik ud paa følgende:

1. Aflæggelse af Svendeprøver efter udstaaet Læretid.
2. Svendenes Delagtighed i at bedømme Svendeprøverne gennem Repræsentanter valgte af de stedlige Afdelinger.
3. Fastsættelse af det Antal Lærlinge, som en Mester maa beskæftige i Forhold til Antallet af Svende.

Arbejdsgivernes eneste Svar herpaa var, at de gennem opstyltede Artikler i deres Presse paastod, at vi her blandede os i et Forhold, som de selv nok skulde klare, og som forøvrigt var ordnet ved Lov. Selvfølgelig dækkede alle disse Paastande kun over Arbejdskøbernes Ulyst til overhovedet at gaa med til en Reform af Lærlingeforholdene, der naturligvis kun kan naas derved, at den enkelte Mester maa give Afkald paa at spekulere i Lærlingen som „billig Arbejdskraft."

Nu ser man, at det meget vel er muligt at opnaa en Ordning i andre Fag lig den, som vi ønskede os, men i det Fag er Arbejdsgiverne heller ikke saadanne Stormægtigheder, som dem der regerer den danske Jernindustri. Der er her Tale om Tapetsererne. Et Fællesudvalg af Mestre og Svende i dette Fag har paa et Møde i Odense fornylig vedtaget at anbefale deres respektive Organisationer at vedtage følgende Ordning:

1. Lærlingen skal aflægge Svendeprøve, der godkendes af et Kontroludvalg, bestaaende af 2 Mestre og 2 Svende. Svendeprøven skal udføres paa et fremmed Værksted efter Udvalgets Bestemmelse.
2. Læretiden sættes til 5 Aar.
3. Læremesteren forpligter sig til at beskæftige Lærlingen mindst 3 Maaneder efter Læretidens Udløb.
4. Lønnen fastsættes til 4 Kr. ugentlig det første Aar, stigende med 1 Kr. hvert efterfølgende Aar.
5. En Mester, der ikke beskæftiger nogen Svend, samt de, der beskæftiger én Svend, maa holde én Lærling. Mestre med 2 Svende og derover maa holde 2 Lærlinge, udover det Antal maa ingen Mester beskæftige.
6. Ingen Mester maa oplærere Lærlinge i Specialiteter, saasom Tapetopsætning, Linoleumspaalægning o. s. v.
7. Svendene forpligter sig til ved Revideringen af de nugældende Lønregulativer at at sætte Lønnen højere hos Ikke-Faglærte end hos Faglærte.
8. Ligeledes vil disse (Svendene) iværksætte en Agitation for at hindre den i de senere Aar omsiggribende Udvikling ved at Snedkerne antager Tapetserere. Udvalget forpligter sig derfor til at arbejde hen til, at Fagets Arbejde udføres af Fagets Mestre paa deres egne Værksteder.

Som man heraf vil se, har Sadelmager- og Tapetserermestrene meget godt kunnet gaa med til at vedtage de Forslag, som vi fremsatte i Foraaret, og uden at vi iøvrigt ønsker at komme tilbage til Lavstiden, saa var det dog i høj Grad ønskeligt, om vore Arbejdskøbere i Jerindustrien vilde belave dem paa at indrømme os, at Lærlingespørgsmaalet ikke er et Spørgsmaal, som de alene har Hals- og Haandsret over.

„Kristelig" Arbejderbevægelse.

Det er i mange Henseender en højst uheldig Trang, der synes at raade hos vore Landsmænd og Medborgere i de forskellige Samfundsklasser, til at efterabe tyske Forhold baade paa det ene og det andet Omraade. Vi erindrer saaledes, at for et Par Aar siden var en større Arbejdskøber i Jernindustrien, om hvis ægte Konservatisme og Patriotisme man ellers ikke tør tvivle — der udtalte til os, at „det var ønskeligt, om Tyskerne vilde komme og tage os". Han troede, erklærede han, at der saa vilde være ganske andre Udviklingsmuligheder for vor Handel og Industri.

En saadan Udtalelse kan man imidlertid forstaa, thi den bunder jo tydelig nok i Kapitalismens hele Klyngen sig til Militarismen, som Midlet til at holde Arbejderklassen nede — saa Pokker med Fædrelandskærlighed og Patriotisme. — Hvad man derimod kun vanskeligt kan forstaa, er det Forsøg, der er gjort paa at omplante den bekendte tyske „Kristelige Arbejderbevægelse" paa dansk Grund.

I Tyskland er denne Bevægelse gammel, særlig i Sydtyskland, hvor den for en Del har sin Rod i Befolkningens Religiøsitet og Katolicismen. De tyske kristelige Fagforeninger, der jævnlig kritiseres stærkt af de socialdemokratiske Arbejderorganisationer, tvinges dog mere og mere over til at kæmpe paa samme Maade og for de samme Idealer som de sidstnævnte, og det er kun et Tidsspørgsmaal, naar denne „Kristelige" Organisationsform helt vil forsvinde.

Skønt den kristelige Bevægelse saaledes snart maa siges at være et overvundet Stadium i Tyskland, saa ere vi dog ikke blevne forskaanede for at se en Efterlignelse af den her i Danmark. I de sidste Par Aar har man jævnlig maattet være Vidne til, at det saakaldte „Kristeligt Dansk Fællesforbund" har rodet

sig ind i Konflikt med Fagforeningens Medlemmer, derved at de har givet deres Medlemmer Ret til at arbejde, hvor der var blokeret af Fagforeningerne. I vort Fag har vi ikke haft megen Gene af dem til Dato, og i det hele taget tror vi heller ikke, at nogen behøver at befrygte, at Smedene skulde blive i den Grad gudfrygtige, at de glemmer at stille de fornødne Krav til Livet — igennem den Organisation, der har sat sig til Opgave at kæmpe for de „jordiske" Interesser.

Et Sted har vi dog her i Landet hvor „den kristelige" synes at have godt fat i Smedene, og Guderne skal vide, at de nok kunde trænge til at slaa dem paa det himmelske; ialtfald bygger man sig intet jordisk Paradis naar man arbejder for 27 Øre pr. Time. Det er Rønne og i det hele taget de bornholmske Byer vi sigter til. Her er Lønninger paa 24 Øre pr. Time endnu ikke usædvanlige, og i Almindelighed staar Smedene paa Bornholm meget sløjt. 30 Øre regnes for en høj Løn her.

For ca. 3 Aar siden dannedes der i Rønne en Afdeling af Dansk Smede- og Maskinarb.-Forbund, og den havde en Tid opnaaet et efter Forholdene ret anseligt Medlemsantal. Lønningerne blev da ogsaa forhøjede ved en Overenskomst, som udløb sidste Foraar. Man stod imidlertid stadig i to Lejre, hvoraf den ene var „kristelig", og da forskellige Forhold i Foraaret bevirkede, at Hovedbestyrelsen ikke kunde give Sanktion til Fremme af en Lønbevægelse paa Bornholm paa dette Tidspunkt, saa tabte nogle af Kollegerne Troen paa Fremtiden og lod dem slette af Forbundet. Men saalænge disse Tilstande raader, sker der naturligvis ikke nogen Lønforhøjelse. De kristelige gjorde vel et Tilløb til ogsaa at forlange Tillæg i Foraaret, men de fik selvfølgelig den Besked af Fabrikanten, at naar de vilde have Lønforhøjelse, saa kunde de ligesaa gærne melde dem i „den socialistiske Fagforening."

I vor stedlige Afdeling er der kun en 7 à 8 trofaste Mand tilbage, og de staar og venter paa, at de øvrige kristelige og ukristelige — skal komme og melde sig, for at de tilsammen kunde opnaa en højere Timeløn. De faa trofaste kommer sikkert ikke til at vente forgæves. Arbejderne tvinges til nu for Tiden at organisere sig, hvis de da vil leve nogenlunde som Mennesker. Bare det ikke maa vare forlænge inden de melder sig.

Vi kender ikke de Mænd som leder det „kristelige" Forbund, men saa meget er vidst, at hvis det var Mænd, der paa hæderlig Vis kæmpede for at højne deres Medlemmers Levevilkaar, saa vilde de, uanset deres Religion, anbefale deres Meningsfæller først og fremmest at være Medlem af vor Afdeling, thi saa kom der en Lønforhøjelse, ellers kommer den ikke.

Iøvrigt gaar det vistnok den „kristelige" alle Vegne som det gaar den paa Bornholm; den kan kun være til Skade for Arbejderne ved at blande sig i Kampen for de økonomiske Interesser. I Tyskland har der maaske været Plads for en saadan Bevægelse, men her er ingen Plads for den, og derfor maa den ryddes af Vejen.

Løn- og Arbejdsforhold i Tyskland.

Fra en Del forskellige Afdl. under „Deutsche Metallarb.-Verband", have vi modtaget Beretning over disses Stilling med Hensyn til Løn- og Arbejdsforhold i de forskellige Distrikter, og vil vi i nogle efterfølgende Artikler give vore Læsere et Uddrag deraf. Vor første Artikel vil omhandle Lübeck, samt iøvrigt den i Schleswig-Holsten værende Jernindustri.

Lübeck.

Efter at have udsendt Spørgeschemaer til de forskellige Værksteder, ere følgende Resultater indkomne: Af større Virksomheder, som har indsendt Schemaer, findes: 1 Fabrik for Tilvirkning af Ølapparater, 2 Blikvarefabrikker, 1 Baneværksted (Reperatur), 1 Emaillefabrik, 2 Metalstøberier, 1 Pengeskabsfabrik, 1 Konservesfabrik, 4 Maskinfabrikker, 1 Møllebyggerværksted og 1 Skibsværft.

Af mindre Virksomheder (det vil sige Virksomheder, som beskæftiger under 10 Mand) findes: 1 Traadgitterfabrik, 3 Cycelreperatørværksteder, 2 Filehuggerier, 1 Klokkestøberi, 1 Værksted for Varmeanlæg, 10 Blikkenslagerværksteder, 2 Kobbersmedeværksteder, 1 Metalvarefabrik og 12 Kleinsmedeværksteder.

I samtlige anførte Virksomheder beskæftiges 2305 Arbejdere, hvoraf 2174 i de store Virksomheder og 131 i de mindre. I de store Virksomheder er Procentantallet af organiserede Arbejdere 51,6 % hvorimod der i de mindre Virksomheder findes et Procentantal af 67,8 organiserede.

Lønforholdene.

Brancher	Timeløn i Pfg. Højeste Løn	Laveste Løn	Gennemsnitsløn
Fabriksarbejdere	35	20	28,4
Kvindelige Arbejdere	22	14	17,2
Drejere	50	22	35,5
Trykkere	40	27	38,5
Filehuggere	40	40	40,0
Formere	50	40	46,7
Gørtlere	50	37	41,8
Gravører	50	50	50,0
Høvlere	35	27	31,0
Hjælpere	41	20	27,3
Kærnemagere	35	30	31,7
Kedelsmede	41	38	39,2
Blikkenslagere	43	27	33,4
Kobbersmede	45	26	39,4
Maskinarbejdere	40	32	36,4
Mekanikkere	50	32	37,1
Nittere	36	20	29,0
Skibsbyggere	42	20	32,2
Slibere	30	30	30,0
Kleinsmede	50	23	31,7
Smede	50	25	36,2
Skrueskærere	30	29	29,5
Valseriflere	35	34	34,5

Angivelsen af disse Lønsatser andrager 1627 Arbejdere.

Angivelserne over Fortjenesterne ved Akkordarbejde er meget mangelfuldt afgivet, men angives gennemsnitlig saaledes: Arbejderne paa en Fabrik for Tilvirkning af Ølapparater fortjener gennemsnitlig 45 Pfg. pr. Time, Blikkenslagere 40 til 50 Pfg. Paa Baneværkstedet fortjener Haandværkerne 40 til 50 Pfg. pr. Time og Hjælperne 30—35 Pfg. Forsaavidt der i længere Tid ikke er forefaldet Akkordarbejde, erholder Haandværkerne et Tillæg til Lønnen af 35—40 %. I en Emaillefabrik fortjener Arbejdsmændene 16—30 Pfg., Kvindelige Arbejdere 14—18 Pfg., Blikkenslagerne 8 Pfg., Fortinnere 11 Pfg., Hjælpere 7 Pfg. mere end den almindelige Timeløn, medens Kleinsmedene, Maskinarbejdere, Drejere og Metaltrykkere fortjener 50 % og derover ved Akkordarbejde. Paa Skibsværfterne tjener Kleinsmede, Smede og Kedelsmede 25 % medens Maskinarbejderne opnaar en Merfortjeneste af 50 % naar der arbejdes i Akkord.

Betaling for Overarbejde. I 1 Traadgitterfabrik, 1 Blikkenslagerværksted og 7 Kleinsmedeværksteder gives intet Løntillæg for Overarbejde. I 1 Gørtlerværksted, 1 Pengeskabsfabrik, 2 Blikkenslagerværksteder, 1 Konservesfabrik og 1 Metalvarefabrik betales 5 Pfg. mere pr. Time for Overarbejde. I en Fabrik for Tilvirkning af Ølapparater, 3 Blikkenslagerværksteder, 1 Kobbersmedeværksted og 1 Møllebyggerværksted (for sidstnævnte kun naar presserende Bestillinger foreligger) betales 10 Pfg. mere pr. Time. I 1 Emaillefabrik erholder kun de Arbejdere, som fortjener mere end 36 Pfg. pr. Time, et Tillæg af 10 Pfg. pr. Overtime og dog kun forsaavidt der bliver arbejdet mere end 11 Timer. Efter Procentberegning betales der paa 1 Maskinfabrik og 1 Skibsværft 25 %, 50 Procent i 1 Maskinfabrik og endelig for en tredie Maskinfabriks Vedkommende betales naar der arbejdes til Kl. 8 Aften 25 % og øvrige Timer derover betales med 50 %.

For Søndagsarbejde betales i 1 Traadgitterfabrik, 1 Blikkenslager- og 8 Kleinsmedeværksteder ikke noget ekstra. I 1 Gørtlerværksted, 1 Pengeskabsfabrik, 1 Blikkenslagerværksted, 1 Konservesfabrik og 1 Metalvarefabrik betales Søndagsarbejdet med 5 Pfg. ekstra pr. Time. I 1 Fabrik for Tilvirkning af Ølapparater, 1 Emaillefabrik, 2 Blikkenslager- og 1 Kobbersmedeværksted erholdes 10 Pfg. mere pr. Time. Efter Procentberegning bliver Tillægget for 1 Maskinfabrik og 1 Skibsværft 25 %, medens det for 2 Maskinfabrikkers Vedkommende andrager 50 %.

Fvr Natarbejde gives paa 1 Emaillefabrik, 1 Maskinfabrik og 3 Kleinsmedeværksted ikke noget Tillæg til Timelønnen, hvorimod der i 1 Gørtlerværksted, 1 Pengeskabsfabrik og 1 Metalvarefabrik betales et Tillæg af 5 Pfg. pr. Time og i 1 Kobbersmedeværksted 10 Pfg. pr. Time. Efter Procentberegning bliver Tillægget for 1 Skibsværfts Vedkommende 25 % og for 2 Maskinfabrikkers 50 %.

Arbejdstiden er almindelig 10 Timer pr. Dag i alle Virksomhederne. De paa Jernbaneværkstedet beskæftigede Lærlinge, som ikke er fyldt 16 Aar, maa ikke arbejde mere end 9¼ Time om Dagen. Den samme Arbejdstid er gældende for Lærlingene paa 1 Emaillefabrik og 2 Filehuggerværksteder. Fra et Blikkenslagerværksted meddeles, at en Lærling dér maa arbejde sine 80—90 Timer om Ugen og til Tider endnu længere. Beklageligt nok staar der ikke anført om Vedkommende er over eller under 16 Aar gammel. Paa 3 Maskinfabrikker og 1 Skibsværft arbejder Lærlingene, som er under 16 Aar, 9½ Time. Derimod maa Lærlingene paa 1 Kleinsmedeværksted arbejde deres 10—11 Timer daglig.

Overarbejde. I 5 mindre Virksomheder (1 Filehuggerværksted, 3 Blikkenslagerværksteder og 1 Kleinsmedeværksted) forekommer intet Overarbejde; derimod finder Overarbejde regelmæssigt Sted paa Skibsværftet og paa 1 Kleinsmedeværksted, 2 Cyclereparationsværksteder, 1 Kobbersmedeværksted og 1 Metalvarefabrik.

Lønudbetalingen finder som Regel Sted hver Lørdag Aften. Den eneste Undtagelse er Jærnbaneværkstedet, hvor Lønnen udbetales hver 14de Dag. I de forskellige Virksomheder bliver der henholdsvis staaende fra 1 indtil 3 Dages Løn, dog danner Jernbaneværkstedet ogsaa her en Undtagelse, idet der henstaar 6 Dages Løn.

Erstatningsspørgsmaalet. For forsætlig at ødelægge Materiale eller Værktøj er der i følgende Virksomheder fastsat Krav paa Erstatning: En Fabrik for Tilvirkning af Ølapparater, 1 Blikkenslagerværksted, 1 Emaillefabrik, 1 Gørtlerværksted, 1 Pengeskabsfabrik og 1 Kleinsmedeværksted. I Beretningen anføres dog, at det sjældent eller saa godt som aldrig bringes i Anvendelse. I samtlige Storvirksomheder og 2 mindre dito (1 Blikkenslager- og 1 Kleinsmedeværksted) fastsættes Pengebøder for at komme for sent. Endvidere findes der yderligere Bestemmelser, f. Eks. paa Jernbaneværkstedet maa der betales Bøder for ofte Forsømmelser og Beruselse paa Værkstedet. Emaillefabrikkerne har en meget omfangsrig Arbejdsordning med mange og til dels temmelig skarpe Bestemmelser overfor eventuelle Fejl ved Fabrikationen, og hvor der menes, at Skylden for saadanne ligger hos Arbejderne; dog paastaas det, at disse Straffebestemmelser meget sjeldent bliver anvendte, og at Arbejdsforholdene iøvrigt ere meget humane. Fra et Gørtlerværksted berettes: Naar det ved Prøver af Haner og Ventiler viser sig, at Gosset er utæt, faar vedkommende Drejer eller Skruestiksarbejder ingen Betaling for dette Arbejde, selv om Skylden derfor paahviler Formerne. I en Maskinfabrik er fastsat Straf (Mulkt) for følgende: Bliver en Arbejder truffet ved Bladlæsning paa W. C., betales 1 Mk. i Bøde, den som medbringer mere end for 10 Pfg. Snaps, eller lader afhente saadant, maa bøde 1 Mk. 50 Pfg., og hvis der udføres Slag med Hammer paa Værktøjsmaskinerne er Mulkten 1 Mk. Ligeledes er det strafbart i et Møllebyggerværksted naar Arbejderne undlader at ophænge det ham udleverede Kontroltegn.

Anvendelsen af disse Mulkter er meget forskelligt. For de fleste Virksomheders Vedkommende tilfalder de Fabrikkernes Syge- eller Understøttelseskasser, paa en Fabrik (Emaillefabrik) anvendes Mulkterne til Bestri-

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelses-dato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, for hvilken Vedk. har betalt
9558	Jacob Jensen	Voxlev pr. Nibe	1/7 52	Aalborg	21/5 00	Aalborg	31/12 00
12469	Jens Christiansen	Aalborg	1/8 79	—	22/4 99	—	1/6 01
12470	Chr. Ferdinand Nielsen	Sulsted	7/2 75	—	1/5 99	—	1/6 01
13498	Jeppe Knæk Jeppesen	Nees pr. Lemvig	7/6 61	—	16/3 01	—	8/6 01
14360	Niels Chr. Nielsen Brix	Aistrup pr. Hadsund	10/4 82	Randers	5/4 00	Hads.-Mariag.	18/5 01
1112	Christian Julius Rømler	Randers	20/4 55	Helsingør	12/1 01	Helsingør	8/6 01
4914	Vald. Christensen	København	21/9 72	—	25/4 96	—	23/9 01
7437	Magnus Petersen	Aarhus	20/4 75	—	30/4 00	—	20/7 01
9748	Johannes Vald. Dinesen	Aalborg	11/1 74	—	25/2 99	—	15/6 01
5147	Charles Hansen	København	3/5 73	Roskilde	2/4 97	Maribo	20/7 01
9405	H. C. Ahrens	Kældenæs	17/2 74	Maribo	6/8 97	—	3/8 01
14806	J. M. Mortensen	Smidstrup Sogn	30/1 75	Middelfart	30/6 00	Middelfart	8/6 01
9301	Chr. Raun	København	14/2 78	Maribo	25/9 97	Nakskov	25/5 01
14852	Carl Eskild Nielsen	Abeltørpe pr. Nakskov	4/3 75	—	2/9 00	—	26/1 01
14854	Anders J. Larsen	Skovlænge pr. Nakskov	4/4 51	—	21/9 00	—	19/1 01
8310	Peter Emil Nielsen	Ruds-Vedby	17/10 59	Kbh. Afdl. 1	5/6 97	Nyborg	30/3 01
11533	Chr. Asker Emil Larsen	Nyborg	24/9 76	Nyborg	17/10 98	—	23/2 01
13117	Knud Kristensen	København	10/4 80	Næstved	25/4 99	Næstved	20/7 01
14037	H. F. Hansen	Thybjerg p. Herlufmagle	6/3 75	—	17/3 00	—	27/4 01
5917	Martin Jensen	Blendstrup	7/11 72	Randers	6/3 97	Randers	6/4 01
6119	Anders Carl Jespersen	Hovelbjerg	13/10 78	Aarhus	7/11 00	—	27/1 01
7707	Jens Jensen	Erdt pr. Hammel	25/5 78	Randers	2/11 99	—	16/2 01
14354	Julius K. Iversen	Tøhup Hørdum Sogn	2/7 57	—	4/1 00	—	20/4 01
3537	Jørgen Fred. Nielsen	Benløse	15/4 76	Ringsted	23/9 00	Ringsted	15/6 01
9672	Christian A. Hansen	Roskilde	28/8 82	Roskilde	6/5 01	Roskilde	8/6 01
11507	Anders V. E. Rasmussen	Svendborg	21/4 80	Svendborg	6/4 01	Svendborg	6/7 01
5520	Otto Johansen	Faaborg pr. Varde	2/12 80	Varde	20/7 01	Varde	27/7 01
4000	Karl Aug. Hansen	Bording ved Herning	4/2 73	Vejle	10/9 98	Vejle	27/4 01
3986	F. Poulsen	Hylke pr. Skanderborg	11/9 75	—	8/8 98	—	3/8 01
11705	G. Griffenfeldt Jakobsøn	København	5/4 70	—	27/3 99	—	9/2 01
11711	Johannes Madsen	Hjørting pr. Torring	14/4 67	—	14/1 99	—	9/2 01
11712	Erik Jørgensen Hatt	Hjarup pr. Kolding	4/4 61	—	1/1 99	—	6/4 01
11723	H. Hansen	Assendrup pr. Vejle	21/10 58	—	19/1 99	—	15/6 01
11818	A. Holst	Rostock	21/3 56	—	3/12 98	—	2/3 01
11825	Hans Peter Hansen	Gjenner pr. Aabenraa	31/12 71	—	3/12 98	—	13/7 01
14781	Mads Madsen	Smidstrup	8/11 76	Kbh. Afdl. 3	7/7 00	—	20/4 01
6413	Ludv. Hansen Dahl	København	17/10 69	Berlln	9/11 00	Kbh. Afdl. 2	20/4 01
693	Niels Peter Chr. Jensen	—	13/5 52	Kbh. Afdl. 1	6/7 01	— 1	6/7 01
944	Johannes Wolf Petersen	Aarhus	26/1 81	Hannover	30/8 00	—	6/7 01
993	H. J. Wegener	København	14/7 66	Kbh. Afdl. 1	10/6 01	—	20/7 01
1001	Walther Arno Ungethum	Stallburg, Tyskland	18/11 79	—	12/6 01	—	6/7 01
1015	Hans Bro Hansen	Horsens	5/6 76	Horsens	19/10 95	—	29/6 01
1122	H. P. Petersen	Vissing	6/9 78	Kbh. Afdl. 1	20/5 01	—	29/6 01
1670	Thomas Thomsen	Karleby	1/3 66	—	7/1 99	—	15/6 01
4597	Thomas Madsen Thomsen	Aarhus	20/2 77	Aarhus	1/5 96	—	6/7 01
6599	Otto Harald Hansen	Bangsbostrand p. Frhvn.	2/2 57	Kbh. Afdl. 3	13/6 96	—	13/7 01
7364	Rud. Josef Vilh. Werner	København	8/9 81	— 1	3/11 00	—	29/6 01
8104	Chr. Mührer	Bergen	10/3 67	—	27/3 97	—	22/6 01
8286	A. A. S. Dyhrberg	Hobro	19/1 68	—	26/11 98	—	6/7 01
8420	F. Chr. V. Hoppe	Danstrup	24/11 76	—	25/5 99	—	27/7 01
8642	L. Christensen	Rødovre	20/8 37	—	20/11 97	—	20/7 01
8678	E. O. Jeppesen	Frederiksberg	4/1 78	—	23/4 98	—	20/7 01
8883	Konrad Høiberg	København	18/6 77	—	19/3 98	—	6/7 01
8996	Oluf Peter Olsen Lynge	Maaløv	16/12 78	—	18/2 01	—	15/6 01
11556	Aage L. C. Jørgensen	København	26/4 78	— 2	17/9 98	—	13/7 01
11603	G. Björn Smidt Hansen Fage	Korsør	16/9 79	Korsør	31/10 99	—	1/6 01
13667	Carl Fred. Malmberg	København	27/7 81	Kbh. Afdl. 1	2/3 00	—	26/6 01
13692	Frantz C. Støckel	—	22/3 67	—	17/3 00	—	13/7 01
13733	Thorv. M. M. Sørensen	—	26/4 80	—	6/4 00	—	29/6 01
13994	P. Larsen	Bjergsø, Sjælland	23/1 66	—	19/10 00	—	13/7 01

delse af et Kaffekøkken, som findes paa Fabrikken. Naar vi undlader Jærnbaneværkstedet, hvor Arbejderne slet ingen Indflydelse har paa Mulkternes Anvendelse, er der for de øvrige Virksomheders Vedkommende som Regel et af Arbejderne valgt Kontroludvalg, der ere med til at revidere disse Fonds.

Böhlerstaal.

(Fortsat.)

Da Overfladen — og særlig Kanterne — af en Genstand under Smedningen afkøles hurtigere end det indre, ville de ogsaa ved en eventuel umiddelbart paafølgende Hærdning hurtigere blive kolde end det indre; heraf kan uddrages den tredje Hovedregel:

Smedevarmen maa ikke tillige være Hærdevarme.

Naar et Stykke Værktøj er smedet færdig, bør man derfor ufravigelig lade det afkøles, inden det opvarmes til Hærdning.

Erindrer man endelig, at de for Hærdningen saa skadelige Spændinger, der dels allerede findes i blankt smedede eller valsede Staalstænger (fremkaldt ved Bearbejdningen), dels opstaa ved, at Fortætningen under Smedning eller anden mekanisk Bearbejdning af det vedkommende Værktøj ikke er den samme overalt, vil man let kunne indse Nødvendigheden af den fjerde Hovedregel:

Enhver Genstand, hvis Tværsnit ere forskellige, eller hvis Form er blot nogenlunde indviklet, bør altid underkastes en forsigtig Udglødning, for at skadelige Spændinger kunne blive fjernede, inden Opvarmningen til Hærdning finder Sted.

Smedningen bør ske i saa faa Heder, som muligt; jo hyppigere Staalet opvarmes, desto lettere kan det ske, at det helt eller delvis berøves dets Kulstof, hvoraf Følgen er, at det helt eller delvis taber sin Hærdelighed.

Har vedkommende Genstand, der skal smedes, en saadan Form, at gentagne Opvarmninger under Smedningen ikke kunne undgaas, bør man ikke smede altfor nær til de færdige Maal, men hellere frembringe disse ved Drejning, Høvling eller paa anden lignende Maade. Der kan nemlig under Glødskallen dannes afkullede Steder, som, hvis de ikke fjernes ved den senere Bearbejdning, paavirke Hærdeligheden.

Uden Nødvendighed bør der aldrig ved Smedningen frembringes skarpe Kanter, men alle Overgange imellem ulige Tværstykker bør være afrundede, saaledes at Overgangen fra større til mindre Dimensioner sker gradvis.

Til at beskytte Overfladen af komplicerede Smedestykker mod Afkulning anbefales følgende Blanding:

20 Kvint Soda opløses i en Pot Vand, og deri udrøres 2 Pd. Ler. I denne Masse dyppes det kolde Staal, tørres over Ilden og opvarmes derefter paa sædvanlig Maade.

Den bedste Smedehede er for:

haarde og meget haarde Staalsorter ..lys kirsebærrød,
middel og sejghaarde .....lyserød.
bløde og sejge.....indtil lysegul.

Opvarmes Staal for stærkt, bliver det overhedet, viser sig grovkornet i Bruddet og bliver skørt. Stiger Heden saa stærkt, at Staalet begynder at sprude Gnister, og er der samtidig Adgang for Luft, bliver Staalet forbrændt og er ødelagt.

Men ogsaa for ringe Ophedning, nemlig svagere end Rødglødhede, virker skadeligt, fordi Staalet i denne Tilstand er mindre strækkeligt og let kan faa smaa Revner eller blive skørt, saa den senere Hærdning mislykkes. Stukning af haardt Staal bør saavidt muligt undgaas.

Afhugning af korte Stykker i kold Tilstand bør kun ske ved tynde Staalstænger, og efter at der forud paa hele deres Omkreds er gjort Indhug, saaledes at Bruddet kan bevirkes ved et let Slag med en Hammer. Af tykkere Staalstænger bør der kun afhugges korte Stykker i varm Tilstand, eller, hvad der absolut er at foretrække, afstikkes paa Drejebænk.

Udglødningen er nødvendig for at fjerne de Spændinger, der paa Grund af ulige Tæthed og Haardhed ere opstaaede ved Bearbejdelsen, og som kunne give Anledning til Hærderevner. Det er som bekendt almindeligt, at Værktøjsstaalet bringes i Handelen med blank og smuk Overflade; men denne kan kun faas ved at fortsætte Smedningen indtil lav Varme, og derved opstaar ufravigelig Spændinger; selv Stykker, der ikke ere blevne underkastede nogen intensiv Smedning, bør udglødes, især naar de have en kompliceret Form, stærkt forskellige Tværsnit eller ere meget lange.

Stykker, der have ganske simpel Form, er det tilstrækkeligt at ophede saa regelmæssigt som muligt til mørk Rødvarme og derpaa afkøle langsomt i Luften.

Tynde Stykker eller saadanne, der have fremspringende Kanter, bør man lade afkøle nedpakkede i tørret Trækuls- eller Kokespulver, Sand eller Hammerskæl.

Spændingerne fjernes ikke, uden at Udglødningen efterfølges af en langsom Afkøling.

Benyttes Udglødningsvarmen som Hærdevarme, viser Erfaringen, at vedkommende Genstand ikke har mistet det mindste af sin Spændingsskørhed.

Genstande, som paa Grund af deres Form og Størrelse kunne antages at være tilbøjelige til at kaste sig eller revne, saasom Rivaler, Snittappe, Fræsere og lignende, udglødes, efter at de have faaet den foreløbige Form (ere afskruppede), ved at nedpakkes i Trækulspulver, i en Jærnbeholder, der er tæt tilklinet med Ler for at forebygge Luftens Adgang. Man anbringer derefter Beholderen i en rolig Kulild, sørger for, at den bliver opvarmet lige stærkt overalt, og lader den blive der saa længe, indtil man antager, at de i den anbragte Genstande helt igennem ere ophedede til mørk Rødvarme; da det maaske kan være vanskeligt at skønne dette Tidspunkt rigtigt, anbefales det at have en Jærnstang af passende Tykkelse stukket ind i Beholderen gennem et Hul i dens Side eller Ende paa en saadan Maade, at man kan tage den ud en Gang imellem og se, hvor varm den er.

Naar Udglødningen er endt, udtages Beholderen af Ilden og afkøles meget langsomt, nedpakket i tørt Kulpulver, Sand, Hammerskæl eller deslige.

En meget væsentlig Betingelse for, at Hærdningen skal lykkes, er, at Udglødningen udføres korrekt og omhyggeligt.

Er Ophedningen for stærk, bliver Staalet overhedet eller maaske endogsaa forbrændt (det sidste navnlig, hvis Beholderen ikke har været lufttæt); Udglødningen bør derfor aldrig vare længere, end til de vedkommende Genstande helt igennem have mørk Rødvarme.

Selvfølgelig kan selv den omhyggeligste Udglødning ikke ophæve de Fejl i Staalet, der ere opstaaede ved en forudgaaene, urigtig Behandling. — Det er f. Eks. klart, at er der ved Stukning eller Afhugning af Staalet opstaaet Revner i det, forsvinde de ikke ved Udglødning.

Naar Staalet skal opvarmes til Hærdning, bør man omhyggelig passe paa, ikke at lade dette komme i Berøring med brændende Materialier, der indeholde Stoffer, som paavirke det skadeligt; almindelige Stenkul indeholde næsten altid Svovl, hvad der foraarsager bløde Pletter i Staalet og forringer dets Sejghed.

Har man ikke særlige Hærdeovne — hvad der er meget nødvendigt til finere Værktøjer — men kun en almindelig Smedeild, bør man saavidt muligt anvende Trækul.

Har man ikke dette, men maa nøjes med Stenkul, skal man sørge for, at disse ere halvt udbrændte (Svovlet bortbrændt), forinden vedkommende Genstand lægges i Ilden.

Brændselsmaterialiet skal saavidt muligt være i lige store Stykker, saaledes at det kommer til at ligge tæt (ikke hult) over Essen; og man maa vogte sig for at lade Blæsten træffe Staalet direkte; Ilden skal, naar Staalet lægges ind, være i fuldstændig Glød, og Blæsten, navnlig ved tykkere Genstande og i Begyndelsen, ikke ret stærk; først henimod Slutningen af Opvarmningen lader man den tiltage i Styrke.

Den tykkere Del af Værktøjer bør saavidt mulig opvarmes først og, under stadig Iagttagelse af Opvarmningens Fremadskriden, drejes og bevæges frem og tilbage.

Til Opvarmning af vanskelige og tynde Stykker er det hensigtsmæssigt at anbringe et Jærnrør af passende Dimensioner i Ilden, og først naar dette er ensformigt rødglødende, at anbringe dem deri og dernæst jævnlig dreje og bevæge dem frem og tilbage, efterhaanden som Opvarmningen skrider frem.

Trods al Omhu og Forsigtighed er det ofte svært at faa Genstande med fremspringende Kanter og Hjørner gjort ens varme overalt; for at bøde herpaa anbefales det først at lade dem afkøle noget i Luften, da de tynde Steder uvilkaarlig blive mest varme men ogsaa afkøles hurtigst, hvorved det opnaas, at hele Værktøjet efter nogle Øjeblikkes Forløb vil være ensformig rødt og tjenligt til Hærdning. Man kan ogsaa gentagne Gange tage vedkommende Genstand ud af Ilden og afkøle de tyndere Dele med Vand. Endnu bedre er det 2—3 Gange under Opvarmningen at tage Genstanden ud af Ilden og afkøle hele dens Overflade ved rask Neddypning i varmt Vand.

Ved partiel (delvis) Opvarmning maa man aldrig begrænse Heden for skarpt, men lade den aftage efterhaanden; iagttages dette ikke, revner Genstanden næsten altid ved Grænselinien. (Fortsættes.)

Den kommunale Arbejdsanvisning.

Som bekendt har Københavns Kommune sidste Sommer oprettet et Arbejdsanvisningskontor, som foreløbig er indstalleret i Brolægningsvæsenets gamle Kontorlokaler i Guldbergsgade paa Nørrebro.

Kontoret har vakt en Del Opmærksomhed og Kritik i Arbejderkredse. Igennem mange Aar har Arbejderne jo vænnet sig til at se en Modstander i Københavns Kommune som daarlig Betaler og som tagende Parti *mod* Arbejderne ved enhver Lejlighed. Man har derfor lidt svært ved at tænke sig, at den samme Kommune nu skulde oprette den Institution, som skulde være til virkelig Gavn for Arbejderne. Og selve det Forhold, Kommunen her paatog sig at ordne, var jo vel skikket til at opvække Arbejdernes Mistænksomhed.

Ved flere Lejligheder har vore Modstandere jo søgt at oprette „Arbejdsonvisningskontorer", som i Virkeligheden kun skulde fungere som Skruebrækkeranstalter under Striker, og vi har jo endnu de berygtede „Fæstekontorer" og „Forhyringskontorer" med „Hyrebasserne" i frisk Minde, saa det var ikke saa mærkeligt, om Arbejderne saa lidt skeptisk paa den nye Institution i Guldbergsgade.

Men Københavns kommunale Ledelse er ikke længer den samme som før. Arbejderne og den øvrige frisindede Del af Københans Borgere har gjort dem til Herrer i Kommunens Styrelse, og dette „Systemskifte" har allerede sat sine Frugter i mange forskellige Retninger, og en af disse Frugter skulde være Arbejdsanvisningskontoret.

Forslaget om Oprettelse af Anvisningskontoret blev i sin Tid stillet af den liberale Borgerrepræsentant, Overretssagfører *Hvas*, efter at han paa en Rejse i Tyskland havde sat sig ind i derværende lignende Institutioners Virksomhed, og Forslaget blev modtaget med Velvilliie af hele Kommunalbestyrelsen.

Det er vel for tidligt allerede nu at udtale sin Dom over Kontorets Virksomhed, set fra et Fagforeningsstandpunkt, dertil har Forsøgene været for famlende, men vi skal dog bemærke, at der ingen som helst Grund er til Bekymring over, at Kontoret skulde komme til at modvirke Fagforeningerne, eller til at optræde som Skruebrækkeropklækningsanstalt. For det første fastsætter Kontoret Vedtægter, at det skal *søge Samarbejde* med Fagforeningernes alt bestaaende Arbejdsanvisningskontorer, og for det andet har Kontoret en Bestyrelse, hvis Sammensætning borger for, at Kontoret ikke vil blive misbrugt til et varetage Arbejdsgiver-Interesser.

Paa den anden Side vil Kontoret sikkert afhjælpe et Savn. Ganske vist vil Smedene og Maskinarbejderne næppe faa nogen Gavn af det, i al Fald ikke foreløbig, vi har jo vort eget Anvisningskontor, som virker fuldtud tilfredsstillende, men overfor den store Mængde Arbejdere, der intet saadant Sted har at henvende sig for at erholde Oplysninger om, hvor der er Mulighed for at erholde Arbejde, maa Kontoret betragtes som en Gevinst og ganske særligt overfor de Arbejdere, kvindelige som mandlige, som skal skaffe sig Arbejde fra Dag til Dag, vil Kontoret sikkert kunne gøre Nytte, særlig naar der høstes nogen Erfaring, og der bliver anvist det en mere centraltbeliggende Plads og bedre hensigtssvarende Lokaler.

Forbundets Hovedkasserer er af „De samvirkende Fagforbund" valgt ind i Kontorets Bestyrelse.

Nyt.

Et af vore Hovedbestyrelsesmedlemmer

Maskinarbejder *Chr. Ludvig Jensen*, er paa „De samvirkende Fagforbunds" Indstilling, af den fungerende Indenrigsminister udnævnt til Medlem af *„Fabriksraadet"*, en Institution der i Følge den nye Fabrikslov, der snart træder i Kraft, faar en meget ansvarsfuld Funktion, dels som raadgivende, dels som bestemmonde Faktor overfor de Forsigtighedsregler, der herefter skal tages paa Fabriker og Værksteder, for at beskytte Arbejderne under deres Arbejde.

Vi skal iøvrigt omtale den ny Fabrikslov i et senere Fagblad.

Ny Afdeling af Forbundet i København.

Jærnbanens Smede og Maskinarbejdere har dannet en ny Afdeling af Forbundet i København. Den traadte i Virksomhed den 1. Oktober og benævnes „Københavns Afdeling 7."

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollen.)

Nr. 405, Chr. Larsen
„ 11,515, Gerh. Hansen
„ 479, C. Rasmussen
„ 7,403, Fr. Hansen
„ 7,353, Laur. Larsen
„ 5,238, V. P. Olsen
„ 10,905, A. J. Thorsen
„ 11,344, H. P. Ipsen
„ 12,909, A. J. Hansen
„ 682, H. Christensen

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

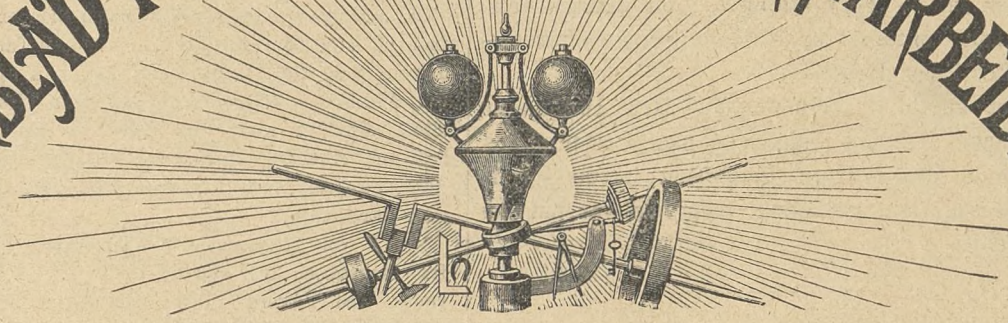
Nr. 9,738, Hjalmar Petersen (Helsingør)
„ 1,720, Oluf Jørgensen (Købh. Afdl. 4)
„ 6,363, A. Hvidberg (Helsingør)
Nr. 1,623, A. S. F. Petersen (Købh. Afdl. 4)
„ 12,844, Niels Nielsen (Købh. Afdl. 1)
„ 3,984, M. Jensen (Vejle)
„ 1,689, P. Christensen (Købh. Afdl. 4)
„ 3,805, M. Jensen (Aarhus)
„ 965, P. Petersen (Købh. Afdl. 7)
„ 733, H. Rohde (Købh. Afdl. 1)
Nr. 8,274, V. Segerlin har atter *fundet* sin Bog.

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Østergade 54, St.
Aalborg, J. Christensen, Urbangade 15, 1. $12^1/_4$—1, $6^1/_2$—$7^1/_2$
Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36.
Fredericia, Smed C. M. Jensen, Bjergegade 66. Udbetaling til Rejsende 6—7 Aften.
Frederikshavn, L. Jensen, Søndergade. $12^1/_2$—$1^1/_4$, $6^1/_2$ $7^1/_2$
Frederiksværk, Maskinarb. Hans Andersen. $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Faaborg, L. P. Frandsen, Odensevej 8.
Holstebro, C. Madsen, Sønderland. 6—8
Hadsund Mariager, Smed Aug. Olsen, Cimbria pr. Mariager.
Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen. $7^1/_2$—$8^1/_2$, $11^1/_2$—$1^1/_2$, 5—7.
Hillerød, Th. Hansen, Svendestiftelsen, 2. Sal, Langesvej. 12—$12^1/_2$, 7—8 Aften.
Hjørring, Smed Andreas Jensen, Tinpottegade. 6—8, Søndag 12—2.
Holbæk, Langhoff Petersen, Smedelundsgade 9, Boutikken. $6^1/_2$—8.
Horsens, H. Røpke, Haumannsgade 2, St.
Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvej.
Kallundborg, Smed C. Andersen, Pavestræde 156. $12^1/_4$—$12^3/_4$, 6—7.
Kolding, M. Sørensen, Seestvej 20 B. $12^1/_4$—$1^1/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$
Købedhavn, Larslejstræde 1, Stuen. 9—11.
Maribo, F. Larsen, Kirkestræde 212. 6—7,
Middelfart, O. Petersen, Teglværksgade 13 B. $12^1/_4$—$12^3/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Nakskov, Sofus Fryd, Tilegade 31. 1—$1^1/_2$, 6—8.
Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkersvendestiftelsen. 6—7.
Nørresundby, L. Jensen, Bondrupsgade 8. $6^1/_2$—$7^1/_2$ Aften.
Nykøbing, Mors, Ferd. Nielsen, Vesterbrogade 3. 7—8.
— Falster, M. Frandsen, Kraghavevej 6—7, Søndag 10—12
— Sjælland, L. P. Larsen. 6—7.
Nyborg, H. L. Christensen, Villa Aldersro, Vindingevei. $12^1/_2$—1, 6—7.
Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. $12^1/_4$—1. Udbetaling til Rejsende $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Præstø, J. A. Sørensen, Adelgade. 6—7.
Randers, L. P. Larsen, Nordre Grave 4. 12—1, 6—7.
Roskilde, J. Andersen, Karen Olsdatterstræde 5. $6^1/_2$—$7^1/_2$, Søndag 9—10.
Rønne, H. P. Jensen, Vinkelvej 27.
Skive, Laurits P. Christiansen, Nordbanevej.
Slagelse, Anton Rasmussen, St. Pedersgade 1. 6—$7^1/_2$.
Sorø, J. Hansen, Baggaden 67. Udbet. 6—8 Aften.
Stege Chr. Eriksen, Raadhutstræde. 12—1, 6—8.
Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhidevej 3. 12—1, 6—7.
Thisted, C. Dysted, Nørregade.
Varde, H. P. Hansen, Søndergade. 6—7.
Vejle, S. P. Loft, Danmarksgade 31, St. $12^1/_4$—$12^3/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$, Søndag 11—12.
Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46. 6—8.
Vordingborg, A. P. Petersen, Adresse Smedem. Nissen træffes fra 12—1 Middag.

Redigeret af *J. A. Hansen*,
Hoffmanns Bogtrykkeri ved E. Lange, Admiralgade 24. K.

Fagblad for Smede og Maskinarbejdere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund.

Nr. 1. | November 1901. | 14. Aargang.

En Generalforsamling.

Forleden holdt Aktieselskabet »Nielsen & Winther« i København sin aarlige Generalforsamling, ved hvilken Lejlighed Formanden for Selskabets Bestyrelse, Hr. Kaptajn Rambusch, aflagde Beretning. Med sædvanlig Arbejdsgivermine forklarede Kaptajnen, at naar der intet Udbytte kunde gives til Aktionærerne. saa laa dette for en væsentlig Del deri, at Arbejderne gensidigt forbød hinanden at udføre saa meget og saa godt Arbejde, som de ævnede!

Som bekendt ejer vort Forbund Aktier i en Del af vore større Aktieselskaber i Jernindustrien, og paa alle de Generalforsamlinger, hvor der som Følge heraf møder en Repræsentant for vort Forbund, har vi dog været forskaanede for Bemærkningerne om »de utaalelige Arbejdsforhold«. Til Gengæld svælger man i Nydelsen af, ret at kunne skælde ud paa Arbejderne, hvor de Hrr. Direktører og Bestyrelser kun staar overfor deres egne gode Venner.

Nu er der jo imidlertid ingen, der undres over, at en Mand som Direktør Caroc for Firmaet Smith, Mygind & Hüttemejer, der altid ligger i Spektakler med sine Arbejdere, paa deres Generalforsamling kommer til det Resultat, at Arbejderne er noget frygteligt Rak, der bare tænker paa at komme de stakkels, uheldigt stillede Arbejdsgivere til Livs. Men nu Nielsen & Winlhers Arbejdere, de er altsaa ogsaa noget Rak. Gnderne maa vide, hvem der har fortalt Kaptajn Rambusch dette; thi er der noget Værksted. hvor de af ham benyttede Fraser ikke passer, saa er det netop hos dette Firma. Derimod kunde man have fortalt den snaksomme Kaptajn adskillige interessante Ting, som virkelig stemmer med Virkeligheden, som f. Eks., at Tegninger og Konstruktioner til nye Maskiner, som skal forfærdiges, i Reglen er af en saadan Beskaffenhed, at der gaar saa meget i Brokkassen, at man maa lave to Maskiner. for at faa en komplet.

Eller at Tegningerne ere efter m/m Maal, medens Prøveværktøjet er efter Tommemaal. Saa drejer man Akslerne paa en Afdeling efter Tegningen, medens man borer Hullerne paa en anden efter Prøveværktøjet, for til Slut at bære det hele i Brokkassen.

Eller at en Drejer beordres til at tage et Stykke Arbejde af Bænken og sætte et andet op »som det haster med«, for naar dette er besørget, at give Ordre til paany at skifte om og lave det første færdigt. Saadan Eksercits foretages ofte Dage igennem, som det synes blot for at faa Tiden til at gaa.

Eller en meget anvendt Methode, hvorefter en Skruestiksarbejder beordres til at lave to Maskiner, og samtidig sørges der for at Arbejdet forceres ved Værktøjsmaskinen paa den Maskine, som der ikke arbejdes paa ved Bænken. Paa den Maade kan det nemlig udmærket lade sig gøre, at faa to Mand eller flere til stadig at vente paa hinanden.

Ikke skulde man vel tillige have forregnet sig noget med den nye, store Udvidelse af Værkstederne, i Forventning om store Bestillinger hos Militæretaten — Forventninger, som maaske vanskeligt kan ventes at blive virkeliggjorte efter Systemskiftet i vor Regering.

Det kunde jo hænde, at de Hrr. Aktionærer havde faaet et noget andet Syn paa Forretningens Gang, hvis Hr. Kaptajn Rambusch havde fortalt dem lidt om disse Smaating, men han var maaske undskyldt?

Vor Arbejdsløn set i Belysning af vor Statistik.

(Fortsat).

V.

Som man vil have set af vor Omtale af Akkordfortjenesten, i Bladet for September, er man berettiget til i vore statiske Oplysninger at læse en svag Fremgang i den samlede Akkordfortjeneste, og naar man er Vidne til den Udvikling der foregaar i vore Arbejdsforhold, saa maa det ogsaa siges at være saare naturligt, om en saadan Stigen finder Sted.

Konkurrencen, i Forbindelse med den moderne Kapitalismes Profitjageri. bevirker, at Arbejdet stadigt forceres mere og mere. Hertil anvendes saa den videst mulige Deling af Arbejdet i bestemte afgrændsede Specialiteter; men denne Arbejdets Deling medfører ganske vist. at Arbejderen i mange Tilfælde vilde tabe Interessen for sit Arbejde, hvis ikke der samtidig tilbødes ham Lejlighed til. ved Hjælp af Akkord, at fortjene en Del ud over den normerede Dagløn. Saaledes ere vi da komne dertil, at Akkordarbejdet — som der naturligvis ellers kan siges meget ufordelagtigt om — synes at være uadskillelig knyttet til vor nuværende Produktionsmaade.

Hvad det gælder om for os, maa da være dette. Til enhver Tid at sørge for, at vore Medlemmer ikke er prisgivet Fabrikanternes Vilkaarligheder ved Afslutningen af Akkorder. Arbejdsgivernes Ideal paa dette Punkt er selvfølgeligt, at han alene bestemmer Akkordprisen, medens Arbejderen blindt hen træller i Haabet om »dog at kunne faa en lille Smule ud af det«; men heldigvis kunne vi betragte dette som et tilbagelagt Stadium. Det er forlængst anerkendt, at Arbejderen er en ligeberettiget Part i dette Forhold.

Alligevel foregaar der under den forhaandenværende Mangel paa Arbejde i Faget en Krig paa Kniven om Fastsættelsen af Akkorder, og selvfølgelig er Arbejdsgiveren den stærkeste, fordi han har Retten til at afskedige — og dog har de Hrr. Jernfabrikanter ikke undset sig for at tale om »utaalelige« Akkordforhold, som de »for enhver Pris maa have ændret«. Men paa den anden Side kan vi selvfølgelig med den rette Brug af vor Organisation gøre meget, dels for at opretholde en Gang opnaaede Priser, dels for at opnaa rimelige Priser, hvor Talen er om Afslutningen af nye Akkorder. Hvad der særlig for Tiden bør indskærpes Medlemmerne, er, at de sørger for at træffe **rene Aftaler**, samt sikre sig Dagløunen, hvor det drejer sig om tvivlsomme Betalinger, da de ellers risikerer at blive ligefrem snydt, naar Arbejdet er færdigt.

I Følge »Fælles Værkstedregler« er, paa de Fabriker hvor disse ere gældende. Timelønnen ikke garanteret ved Akkord; men paa den anden Side er det ogsaa slaaet fast, at Arbejdsgiverne ikke alene kan fastsætte Akkorder og i de Tilfælde hvor der ikke kan opnaas Enighed om Akkord, udføres Arbejdet paa Timeløn. Dette vil altsaa sige, at naar der ikke kan opnaas en Betaling for en Akkord, der staar i et passende Forhold til det Arbejde, som forlanges udført, saa er Timelønnen garanteret.

I vor foregaaende Artikel beviste vi ved Tal hentede fra Statistiken, hvor stor en Del af vor Arbejdsløn, der indvindes ved Akkord. Tager man nu de forskellige Virksomheder for sig, vil man se, at det er paa de største Fabriker at Akkorder spiller den største Rolle. Vi gengiver her nogle Tal, som ere hentede fra en af Firmaet Burmeister & Wain udarbejdet Statistik:

Opgivelserne, der gælder for Aaret 1900, omfatter for Fabrikens Vedkommende (Christianshavn) 245 Maskinarbejdere og 116 Smede. For Skibsbyggeriets Vedkommende (Refshaleøen) 74 Maskinarbejdere og 188 Smede, ialt 623 Smede og Maskinarbejdere.

Maskinarbejderne paa Christianshavn forøgede gennemsnitlig deres Dagløn med 19½ pCt. ved Akkordfortjeneste, deres samlede Fortjeneste for Aaret 1900 var gennemsnitlig 1439 Kr.

Maskinarbejderne paa Refshaleøen forøgede kun deres Dagløn med 5 pCt. ved Akkord, deres samlede Fortjeneste var gennemsnitlig 1339 Kr. i Aaret 1900.

Smedene paa Christianshavn forøgede deres Dagløn med 19 pCt. ved Akkord, deres samlede Fortjeneste i Aaret 1900 var gennemsnitlig 1385.

Smedene paa Refshaleøen forøgede gennemsnitlig deres Dagløn med 46 pCt. og deres samlede Fortjeneste var i Aaret 1900 1495 Kr.

Som man heraf vil se, spiller Akkorderne paa disse Arbejdspladser en overordentlig stor Rolle, hvorimod vi tidligere har set, at der knn arbejdes meget lidt i Akkord paa de mindre Fabriker og paa Kleinsmedeværksteder og slet ikke paa Grovsmedeværkstederne.

Naar dette er Tilfældet saa ligger Grunden dog sikkert ikke saa meget i, at Arbejdet paa de mindre Værksteder ikke skulde egne sig for Udførelse i Akkord, saaledes som Arbejdet paa de store. Nej Grunden ligger sikkert deri, at man paa de store Fabriker er nødt til at give Akkord, for derigennem at have en bestemt Norm for hvad hvert enkelt Arbejde kommer til at koste. Men dette medfører igen, at det bliver en Nødvendighed, at vi har faste af Organisationerne garanterede Priskuranter — ligesom man har i England — thi uden dette kommer Akkordarbejdet næppe ind i det rette Spor. — I altfald sker dette ikke ved at Arbejdsgiverne slaar Plakater op paa Væggen.

(Fortsættes.)

Betrængte „Colleger".

En hvas Erklæring.

Kedelsmed *Julius Nielsen*, har under sin Virksomhed hos Firmaet Hansen og Schrøder i Kolding tidligere haft den Ære at være omtalt i nærværende Blad, rigtignok ikke paa en for ham særlig smigrende Maade; men da Nielsen sidste Sommer søgte Optagelse i Kolding Afdeling, vedtog man at optage ham efter de da gældende Regler for slettede Medlemmers Genoptagelse, og dette blev sanktioneret af Hovedbestyrelsen.

Ved Omstændighedernes Gang blev der imidlertid en Plads ledig som Kedelsmedformand hos J. H. Hellerung i København, og Jul. Nielsen søgte og fik den. Nu var der imidlertid nogle Kedelsmede hos nævnte Firma, som kendte N., og de syntes ikke om ham som Formand, da de kendte hans »Fortid«. Sagen havde imidlertid ikke stor Betydning paa dette Tidspunkt, der var nemlig kun en eneste Kedelsmed paa selve Værkstedet, og han gik sin Vej af ovennævnte Grund.

Senere afskedigedes eller ophørte med Arbejdet en 4—5 Mand, som Firmaet beskæftigede paa »Gl. Carlsberg«. Dette syntes jo ikke at være særlig farligt; men efterhaanden har det vist sig, at de ældre Kedelsmede har holdt sig borte fra denne Fabrik, medens Firmaet, i Modsætning til tidligere Koutume, har faaet nogle mindre kvalificerede, der efter Sigende laver et syndigt Spektakel paa Værkstedet — som oftest nok under Paavirkning af for store Kvanta Spiritus. Deres Kærlighed til Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund og alt hvad dermed staar i Forbindelse har de nedlagt i en af dem underskrevet Erklæring til Firmaet J. H. Hellerung, hvoraf den københavnske Fabrikantforening under 19. Oktober sendte os en Kopi tilligemed en Klage over Forholdene paa Fabriken. Vi gengiver her Erklæringen in extenso:

København, d. 15. Oktober.

Hr. Maskinfabrikant Hellerung.

her.

»Undertegnede Svende i Deres Kedelsmedje tillader sig herved at meddele Dem, at vi gentagne Gange fra Forbundet er blevne underrettede om ikke at maatte arbejde under Formand Julius Nielsens Ledelse, da vi i modsat Fald ville blive betragtede som Skruebrækkere.

J. A. Hansen, Formand for Hovedbestyrelsen for Smede- og Maskinarbejder-Forbundet har udtalt til nogle Medlemmer, som opholdt sig i Beværtningen, hvor Kontoret er, at de, som tog Arbejde paa J. H. Hellerungs Fabrik, var ikke andet end Løsgængere og andet Udskud af Smedesvende.

Formand O. Smith har nægtet at modtage Kontingent af flere Medlemmer, fordi de ikke vilde forlade Arbejdet, og ligeledes ladet sig forstaa med, at de gamle Folk nok skulde blive indsat i Arbejde, og de nye blive jagede ad Helvede til.

Kasserer Jakobsen har ligeledes udtalt til et Medlem af Kedelsmedeforeningen, om han havde Lyst til at betragtes som Skruebrækker.

Vi lader Dem derfor vide, at hvis der ikke skaffes os rolige Forhold (saavel udadtil som indadtil) at arbejde under, ser vi os nødsagede til at forlade Deres Arbejde.«

(sign.)

C. E. Zederkopf. Bøtcker. Oppenlander.
V. Andersen. H. C. Petersen. R. C. Mou.
A. Stolt. S. Madsen.

Hovedbestyrelsen behandlede denne noget usædvanlige Sag, og under 26. Oktober svarede man ved følgende Skrivelse:

Til

Bestyrelsen for Foreningen af Fabrikanter i Jernindustrien i Kjøbenhavn!

Med Skrivelse af 19. Oktober har den ærede Bestyrelse fremsendt en Erklæring, undertegnet af 8 Kedelsmede hos Firmaet J. H. Hellerung, samt udbedt sig Hovedbestyrelsens Udtalelse angaaende Erklæringen.

Dernæst bemærker den ærede Bestyrelse, at naar man i dette Tilfælde blander sig i en Strid mellem Medlemmer af Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbund og Forbundets Ledelse, saa ligger dette i, at nogle af nævnte Firmas Kedelsmede har forladt Arbejdet under Paaskud af, at de ikke ved at fortsætte Arbejdet i Firmaets Kedelsmedie vilde udsætte sig for at blive betragtede som »Skruebrækkere«.

Endelig henviser den ærede Bestyrelse til en Udtalelse af Forbundets Formand ved Mæglingsmødet den 5. September d. A. samt klager over, at Forholdene, siden ovennævnte Mæglingsmødes Afholdelse, har været alt andet end rolige, uden at det dog, trods forskellige personlige Henvendelser fra Fabrikantforeningens Formand til Forbundets Formand har været muligt at komme til Klarhed over, hvad Grunden er til den fortsatte Uro.

Saaledes foranlediget skal Hovedbestyrelsen ikke undlade at udtale følgende: Hvad angaar den fremsendte Erklæring, da er denne paa de væsentligste Punkter fuldstændig falsk og grebet ud af Luften, hvilket forklares ved, at Underskriverne ere saadanne Fagfæller, som vi af forskellige Grunde, der ligger udenfor denne Sag, ikke ønsker at have som Medlemmer af vort Forbund. Der er forøvrigt

allerede paa et tidligere Tidspunkt, af Forbundets Formand, meddelt den ær. Bestyrelses Formand forskellige Enkeltheder vedrørende de her omtalte Arbejdere. Hovedbestyrelsen formener nu, at der ikke kan være Grund til for den ær. Bestyrelse at blande sig i dette Forhold. Vi har ikke lagt, og agter heller ikke i Fremtiden at lægge disse Folk nogen Hindring i Vejen for at kunne forsætte paa nævnte Arbejdssted, og Firmaet har forøvrigt selv afskediget sine gamle Kedelsmede, som de, ialtfald paa dette Tidspunkt, ikke har haft nogen Brug for.

Naar den ær. Bestyrelse klager over »urolige Forhold« paa Værkstedet, saa forstaar vi ikke dette; thi det forekommer os, at den ovenomtalte skriftlige Erklæring tyder paa det bedste Forhold mellem disse Arbejdere og Arbejdsgiveren.

Endelig sklule vi oplyse, at Hovedbestyrelsens Formand, efter en Samtale med den ær. Bestyrelses Formand, har henvendt sig til Hr. Fabrikant Hellerung, for at faa en nærmere Aftale truffen, sigtende til at ordne Sagen paa en Maade som alle Parter kunne være tjent med; men Hr. Hellerung nægtede rent ud at tale med Forbundets Formand.

Paa Hovedbestyrelsens Vegne.

J. A. Hansen.

N. Lundbye.

Maatte de ær. ovennævnte »Kolleger« fremdeles bevare den samme uskrømtede Kærlighed til Organisationen og dens Tillidsmænd.

Løn= og Arbejdsforhold i Tyskland.

(Fortsat.)

II.

Rendsborg.

Herfra er indkommet 11 Spørgeskemaer, henholdsvis fra 2 Storvirksomheder og ni mindre dito. Eftersom der i det Hele findes 22 Virksomheder, maa vi antage, at de øvrige kun beskæftiger Lærlinge, og som saadan har mindre eller saa godt som ingen Betyhning for vore Lønopgivelser. De indkomne Oplysnfnger fordeles paa følgende Virksomheder: 2 Blikkenslagerværksteder, 1 Kobbersmedie; 1 Reparationsværksted for Muddermaskiner (Storvirksomhed), 4 Kleinsmedeværksteder, 2 Smedeværksteder, samt 1 Reparationsværksted (Storindustri) for Slæbedampere, Muddermaskiner osv., hilket sidste sorterer under det Keiserlige Værft.

I de 2 Storvirksomheder er beskæftiget 124 Arbejdere, hvoraf ikke en eneste er opgivet som tilhørende Organisationen, og dette forklarer de daarlige Tilstande som hersker.

I de mindre Virksomheder er 20 Arbejdere beskæftigede, af disse er 55 pCt. organiserede.

Et Særkende ved de mindre Byer er, at der i disses forskellige mindre Virksomheder hovedsagelig beskæftiges Lærlinge, t. Ex. opgives følgende, der fuldt ud er paa Højde med Forholdene herhjenme:

I	1	Kleinsmedeværksted	1 Svend	og 1	Lærlinge
-	1	do.	3 do.	- 8	do.
-	1	Smedeværksted	0 do.	- 3	do.
-	1	do.	4 do.	- 7	do.

Arbejdstiden er som Regel 10 Timer daglig, enkelte Værksteder $10^1/_2$.

Overarbejde forekommer sjældent og kun paa Værftet forefalder Natarbejde.

Lønforholdene.

Brancher	Timelon i Pfg. Laveste Løn	Højeste Løn	Gennemsnitslon
Arbejdsmænd	22,5	27,5	25,5
Bohrer og Høvlere	35,0	35,0	35,0
Drejere	27,5	37,5	31,3
Blikkenslagere	35.5	35,5	35,5
Kobbersmede	35,5	35,5	35,5
Maskinarbejdere	22,5	37,5	29,6
Kleinsmede	27,0	40,0	32,5
Smede	27,5	40,0	32,8
— Hjælpere			

I 2 mindre Virksomheder erholder Svendene Kost og Logi samt 9 à 10 Reichsmark om Ugen.

Ved *Akkordarbejde*, som forøvrigt forefalder ret hyppigt, fortjenes indtil $49^1/_2$ pCt., og Fortjenesten i de forskellige Brancher vil saaledes variere imellem 3,05 og 5,20 Mk. daglig. Beklageligt mangler der Opgivelse for, om denne Fortjeneste erholdes regelmæssig.

Lønudbetalingen sker paa Værftet hver Maaned, og tilbageholdes der heraf 6 Dages Løn. Paa Reparationsværkstedet udbetales Lønnen hver 14. Dag, hvoraf tilbageholdes 3 Dages Løn.

Erstatningsspørgsmaal. For Vraggods eller ødelagt Materiale kan i Følge Arbejdsordningen fordres Erstatning, dog forekommer dette meget sjældent. Derimod bliver der meddelt, at hvis en Arbejder har gjort sig skyldig i en større Forseelse, dømmes han almindeligt til at arbejde 14 Dage i Daglon. Hvis en Arbejder udviser **Haandgribeligheder** imod sine Medarbejdere eller paa anden Maade forstyrrer den »gode Tone« i Virksomheden, idømmes han en **vilkaarlig fastsat Mulkt,** som tilfalder Værftets Sygekasse. Saadanne Beløb staar ganske simpelt opført paa Værftsregnskabets Indtægtsside, men Arbejderne har ikke Spor at Indflydelse, hverken paa Fastsættelsen af disses Størrelse eller i hvor stort et Antal de er indgaaede i Kassen.

Karlshütte i Büdelsdorf

ved Rendsborg.

»Karlshütte« er en speciel Fabrik for Fabrikation af emailleret Støbegods, Centrifuger samt

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i		Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i		Sidste L. C., fra hvilken Kvik. har betalt
10545	Hans Peter Hansen	Sæby	27/11 77	Frederikshavn		2/8 98	Frederikshavn		10/3 01
14018	Martin Dan Jensen	Nørre Snede	22/10 81	Hillerød		8/5 01	Hillerød		22/6 01
4125	Jens Peter Kirstein	Ringe, Fyen	8/11 75	Odense		10/5 01	Odense		8/6 01
10282	Frederik Knudsen	Odense	27/6 72	Aarhus		6/12 97	—		17/8 01
10037	Rasmus Jensen	Vester Hassinge	25/3 66	Svendborg		8/10 97	Svendborg		14/9 01
14970	Chr. Marius Christiansen	Faaborg	7/6 80	Kbh. Afdl. 3		20/10 00	—		10/8 01
10005	P. J. Nielsen	Vamdrup	16/2 73	Vejle		1/12 97	Vejle		9/2 01
1450	Carl Larsen	Herfølge pr. Køge	3/2 80	Kbh. Afdl. 3		14/10 99	Kbh. Afdl. 3		6/7 01
4806	Carl Holger Julius Jensen	København	22/5 82	—		13/4 01	—		15/6 01
4817	Alb. Ricard Hansen	—	18/5 82	—		19/4 01	—		24/8 01
4820	Jens Chr. Svendsen	—	27/8 81	—		20/4 01	—		18/5 01
4829	Johan Herman Anthon	Næsby	11/11 76	—		27/4 01	—		6/7 01
7236	Otto Lind	København	4/11 77	—		25/4 98	—		6/7 01
7248	Peter Larsen-Andreasen	Nellerød pr. Helsinge	24/12 82	—		13/7 01	—		20/7 01
14747	Hans Peter Christiansen	Gjørslev	5/7 81	—		5/5 00	—		6/7 01
1212	Ejnar Lauritz Hansen	København	28/5 78	—	2	9/7 98	—	5	30/7 01
1901	Johannes Petersen	Taarnby	27/7 70	—		8/6 01	—		20/7 01
1948	C. E. Petersen	København	25/12 66	—		25/6 97	—		17/7 01
1993	Hans E. E. Ebbesen	—	29/7 80	—		9/3 01	—		27/8 01
7554	Edvard Hansen	—	31/10 53	—		4/3 99	—		24/8 01
11962	Niels Henrik Jacob Lind	Kastrup	10/5 63	—		31/12 98	—		29/6 01
638	Theodor Voigt	København	13/3 66	—	1	17/8 01		1	17/8 01
697	Carl Peter Åhlin	Færøerne	4/8 81	—		27/7 01	—		17/8 01
717	Edm. Werner	København	23/8 73	—		19/7 01	—		24/8 01
967	Jens Mønster Bang Sørensen	—	22/5 82	—		1/6 01	—		10/8 01
995	S. H. V. Strate	—	13/9 79	—		12/6 01	—		17/8 01
1152	Viggo Bruun	Bringe pr. Maaløv	2/7 80	—		1/3 01	—		10/8 01
1153	Aage Christensen	København	30/5 81	—		6/3 01	—		7/9 01
5785	Sophus F. Jensen	København	20/8 58	—		7/6 99	—		17/8 01
5989	M. Seitzberg	Frederiksberg	17/1 76	—		26/6 01	—		26/2 01
8118	Lars P. Christensen	Jægerspris	13/4 62	—		28/3 97	—		27/7 01
8243	C. V. F. G. Miback	København	18/2 81	—		8/9 00	—		24/8 01
8414	Jean Jensen	—	21/4 80	—		14/10 99	—		24/8 01
8442	R. Hansen	—	8/10 74	—		18/9 97	—		10/8 01
8598	Theodor P. Sørensen	—	1/4 79	—		12/9 00	—		23/8 00
8772	C. L. Hansen	Odense	24/5 66	—		28/1 98	—		24/11 01
9688	Anthon Oluf Jensen	Glud pr. Horsens	5/3 81	Horsens		9/2 01	—		27/8 01
10860	Jens Brøsted Jensen	Nørre Brørup	23/3 71	Randers		12/8 98	—		3/7 01
12027	Emil S. Fr. Hansen	København	28/3 78	Kbh. Afdl. 1		21/1 99	—		24/8 01
12748	A. H. Lous	—	15/6 69	—		2/5 99	—		17/8 01
12770	Alfred Emil Sørensen	—	15/6 80	—		20/5 00	—		17/8 01
13531	Peter Hartvigsen	Amager	20/11 71	—		24/12 97	—		3/8 01
14787	Christoffer Knudsen	Sønder Kirkeby, Falster	14/11 76	—		23/7 00	—		27/7 01
4050	H. P. F. Petersen	Skive	12/5 81	Roskilde		10/5 00	Roskilde		27/8 01

Rejse- og Understøttelseskassens Regnskab for Juli Kvartal 1901.

Indtægt.	Kr.	Øre
Solgte Mærker i Afdelingerne (grønne)	12830	25
— — — (graa)	4	65
— — Filialerne (grønne)	31	35
Tilbagebetalt Understøttelse	22	00
Strejkekassens Tilskud	12317	25
Balance	25205	50

Udgift.					Kr.	Øre
Udbetalt Understøttelse i Juli	à	Kr.	2,00	pr. Dag	452	00
— —	- à	-	1,50	—	1906	50
— —	- à	-	1,00	—	6530	00
— —	August à	-	2,00	—	630	00
— —	- à	-	1,50	—	2257	50
— —	- à	-	1,00	—	6109	00
—	Septbr. à	-	2,00	—	504	00
— —	- à	-	1,50	—	1480	50
— —	- à	-	1,00	—	5276	00
Rejse- og Understøttelsesk. Tilskud til Administ.					60	00
Balance					25205	50

Vald. Olsen, Hovedkasserer.

Revideret og fundet rigtigt. København, den 3. November 1901.

N. Lundbye. **N. Jacobsen.** **P. Borch.** **Viggo Stilling.**

Landbrugs- og Mejerimaskiner. Denne Virksomhed har ofte været omtalt i den tyske Presse, og just ikke paa den fordelagtigste Maade. Den fortjener derfor særlig Opmærksomhed. Nedenstaaende Løn- og Arbejdsforhold vil tilstrækkeligt bevise, at her, ligesom i forrige Anmældelse af andre Virksomheder i Rendsborg, klart og tydeligt vises os, at hvor Organisationstanken ikke tilstrækkeligt er trængt ind blandt Arbejderne, er disse langt daarligere stillet, end hvor det store Procentantal af organiserede Arbejdere kan opvises.

Paa 10 modtagne Spørgeskemaer er 540 Arbejdere angivne, af disse er 181 (33,5 pCt.) organiserede.

Arbejdstiden andrager $10^1/_4$ Time, og Overarbejde forekommer meget hyppigt, hvad forøvrigt ikke er saa mærkeligt, eftersom Arbejderne selv forlænger Arbejdstiden ved, uden Anmodning, at arbejde baade i Middagstiden og efter Fyraften.

Lønforholdene.

Brancher	Timeløn i Pfg. Laveste Løn	Højeste Løn	Gennemsnitsløn
Drejere	35	35	35,0
Emaljearbejdere	30	45	39,3
Formere	22	27	24,4
Hjælpere	22	27	22,4
Blikkenslagere	24	24	24.0
Kobbersmede	24	24	24,0
Maskinarbejdere	30	30	30,0
Klejnsmede	24	24	24,0

Disse Tal som Beretningen her anfører, giver dog ikke virkelig Indsigt i Arbejdernes Fortjeneste. idet Akkordarbejdet i denne Virksomhed drives til det yderste Morakkeri, og naar Spisetider og Fyraftenstimer (som for anmeldt) bliver udnyttet, uden at der angives Tid derfor, er det noget vanskeligt at beregne den enkelte Arbejders Fortjeneste pr. Time. Det hedder saaledes i Beretningen, at blandt andet kan Maskinformernes Ugeløn henholdsvis være 12 Mk. den ene Uge og f. Eks. 28 Mk. den paafølgende, alt efter Arbejdets Beskaffenhed; men forsaavidt Timelønnen (22 Pfg.) ikke bliver tjent, udbetales den ikke. Fra Modelsnedkerne meddeles: Naar en Arbejder ikke kan naa at blive færdig med sin Akkord, til den Tid, som Akkordprisen strækker, og der er udfoldet alt fra hans Side, gives der ham, enten et Stykke bedre betalt Arbejde, eller en Reparation, saaledes at han ved Ugens Slutning erholder den aftalte Fortjeneste, dog maa der i intet Tilfæide tjenes mere end 39 Pfg. pr. Time.

Med Hensyn til Tilbageholdelsen af visse Dages Løn, er her ogsaa et ret snurrigt Forhold, som man sjeldent træffer, idet nemlig de forskellige Afdelinger ogsaa har forskellige Ordninger desangaaende, t. Eks. tilbageholdes i de forskellige Brancher, henholdsvis fra 2 til 6 Dages Løn.

I disse Virksomheder, hvor Akkordarbejde finder størst Anvendelse, bliver kun det Arbejde, som findes absolut fejlfrit, betalt. For Arbejde, hvor Fejl kan paavises, betales simpelthen intet.

Mulkter for at komme for sent, uforskyldte Fejl ved Arbejdet, Brændevinsdrikning o. s. v. er selvfølgelig ogsaa til Stede. Mulkter tilfalder ligesom i de fleste Virksomheder i Tyskland — Fabrikens Sygekasse.

Behandlingen af Arbejderne er paa denne Fabrik, som paa de fleste andre saaledes, at fra Direktionens Side er Behandlingen temmelig human, medens den fra Mestrene og de øvrige underordnede Funktionære, lader meget tilbage at ønske.

Ligesom alt hvad der tidligere er nævnt om denne Virksomhed. hvor langt den staar under, hvad der almindeligt bydes paa Fabrikerne, saaledes ogsaa med Hensyn til Hygiejnen paa Fabriken. Ventilation, Opvarmning af Lokalerne, Rengøring af samme, Belysning, Vaskeindretninger samt Klosetforholdene ere i en meget mangelfuld, ja næsten uforskammet Orden. (Fortsættes.)

Arbejdsmarkedet i England.

Det engelske Arbejdsmarked viser i September Maaned en i de vigtigste Industrigrene ubetydelig Bedring mod August Maaned. Fra 142 Fagforeninger, med et Medlemsantal af 542,917, er indsendt Beretninger til det engelske Arbejdsdepartement, og disse udviser, at der af det samlede Medlemsantal findes 20,180, eller 3,7 pCt. arbeidsløse, mendens Procentantallet i August var 3,9 pCt., i September Maaned f. A. noget lavere, nemlig 3,6 pCt.

Den forhaandenværende industrielle Krise har fremkaldt en Nedsættelse af Lønsatserne for en stor Del Arbejdere. I September Maaned blev der for 172,890 Arbejdere foretaget Ændringer ved Lønningerne. Af disse erholdt kun 4438 en Lønforhøjelse af $11^1/_4$ d. (ca. 78 Øre) for hver Mand pr. Uge. Derimod maatte 168.452 indvillige i en Nedsættelse af Lønnen af gennemsnitlig 10 d. (ca. 70 Øre) for hver Mand pr. Uge. August Maaned var ogsaa i denne Retning endnu daarligere for Arbejderne, i denne Maaned maatte 103,419 Arbejdere indgaa paa en gennemsnitlig Lønreduktion af 2 sh. 2 d. (ca. 1,94 Øre) for hver Mand pr. Uge. I September 1900 kunde derimod noteres en ugentlig Lønforhøjelse for 164,199 Mand af 2 sh. 1 d. (ca. 187 Øre) for hver Mand. Hovedsagelig var det Kul-, Jærn- og Staalarbejdere, der var Genstand for Lønreduktionerne. Antallet af Strejker var i Septb. forholdsvis ringe, der blev kun anmældt 33 nye Strejker, omfattende 8654 Arbejdere.

Saaledes ser de seneste Efterretninger fra England ud. Som man vil se, kan der indenfor meget korte Tidsrum forefalde meget betydningsfulde Svingninger med Hensyn til Arbejdernes Lønninger derovre. Dette forklares dels derved, at Organisationerne t England i ganske anden Udstrækning end hos os har været med til at fastsætte Lønnen gennem en Menneskealder, dels derved, at selve Lønnen i England er ca. 50 pCt. højere end f. Eks. Lønnen hos os. Den Dag, da det maatte lykkes os herhjemme at komme paa Højde med de Lønninger, der betales i England og Amerika, da vil ogsaa vi have let ved at rette vore Lønninger efter Konjunkturerne. Vore Arbeidskøbere vil imidlertid heller ikke betale, naar Konjunkturerne ere gode, og arbejde helt gratis, naar det gaar nedad, det kan vi ikke saa godt indlade os paa.

Teknisk Akademi.

Et nyt Led i vor Organisation.

Fra 1. Januar 1902 overtager Smede- og Maskinarbejdernes Forbund i København ovennævnte Læreanstalt for Maskinister.

Dette Arrangement er truffet, fordi den ene af Skolens nuværende Bestyrere fratræder sin Stilling til 1. Januar, og Skolen vil da i Fremtiden blive ledet af den tilbageværende Bestyrer, Hr. Maskinkonstruktør C. Nielsen og en af Forbundet valgt Tilsynshavende, under Forbundets Kontrol.

Skolen vil fremdeles virke som en selvstændig Institution, og dens Formaal vil være at yde den bedst mulige Undervisning for den lavest mulige Betaling.

For Øjeblikket føres Forhandlinger, dels mellem de nuværende Bestyrere og Afdelingens Bestyrelse og dels mellem denne og Hovedbestyrelsen om forskellige Detailler angaaende Overtagelsen, og vi skal derfor indskrænke os til denne foreløbige Meddelelse, idet vi føler os forvisset om, at de af vore Medlemmer, som ønske at uddanne sig til Maskinister, ville frekventere vor egen Skole og derved give den den nødvendige Støtte til Fremme af det Formaal, som Skolen har, og til Gavn for Medlemmerne selv.

I næste Fagblad skulle vi nærmere gøre Rede for Skolens Stilling og Forhandlingernes endelige Resultater.

Ny Afdeling i København.

Fra 1. Oktober er der oprettet en ny Afdeling i København for Smede- og Maskinarbejdere paa Statsbanerne. Vore ca. 4,200 Medlemmer i Kjøbenhavn er saaledes nu organiseret i 7 Afdelinger.

I administrativ Henseende kan det ikke just siges, at den nuværende Organisationsform er noget Ideal. Mange har da ogsaa de Forslag og Projekter været, som i Tidens Løb har været oppe angaaende en Art Sammenslutning af alle kjøbenhavnske Afdelinger. For saa vidt disse Ideer ere gaaede i Retning af, at der kun skulle være en Forening, som iøvrigt virkede ligesom i gamle Dage, da der kun var en Forening i København, saa maa de imidlertid anses for at være skrinlagte; thi én Forening vilde det være umuligt at arbejde med. Derimod var det maaske ikke umuligt, at finde en Form for en Kredsinddeling — lig den, som findes i flere store Byer i Udlandet, som kunde blive baade billigere og mere praktisk at administrere og mere fyldestgørende i Retning af at betjene Medlemmerne, end det nuværende System.

Dette ligger imidlertid ikke lige for Haanden. Den nuværende Form bliver næppe forandret foreløbig, med mindre Dannelsen af et eventuelt Industriforbund skulde give Stødet dertil.

Nu er der altsaa oprettet en »Afdeling 7« i København, og det er vore Kolleger paa Statsbanerne, som i denne vil søge at samle alle Smede- og Maskinarbejdere paa disse Værksteder til Varetagelse af fælles Interesser. Vi ønsker dem til Lykke med Arbejdet, og haaber, at det snart maa lykkes dem at faa Bugt med de Forsøg, der er gjort i Retning af at danne Splittelsesorganisationer. Forhaabenlig vil det snart lykkes den nye Afdeling at skaffe sig den fornødne Respekt og Indflydelse paa Arbejdsforholdene; der trænges saa vist haardt dertil. Som bekendt opnaaedes der i Fjor en Forhøjelse af Timelønnen; der trænges meget haardt til en Forandring af Akkordsystemet og Værkstedsforholdene. I det hele taget haaber vi, at vor nye Afdeling maa blive den rette Faktor overfor den herskende Embedsmandsvælde paa Værkstederne, der turde være Staten lovlig dyr, saaledes, som den hidtil har formet sig.

Borgerlig Begravelse.

Fra »Foreningen for Indførelse af borgerlig Begravelse« har vi modtaget Anmodning om at henlede vore Medlemmers Opmærksomhed paa den, samt om at opfordre dem til at indmelde sig i Foreningen.

Skønt vi betragter det som liggende udenfor vor Opgave at diskutere eller befatte os med politiske eller religiøse Problemer, saa efterkommer vi dog gærne Opfordringen til at anbefale Foreningen. Det er jo desværre en Kendsgærning, at ikke faa Præster benytter deres sociale Magtstilling i Samfundet til at lægge politiske Modstandere for Had og til at chikanere deres Paarørende ved Begravelser og andre kirkelige Handlinger.

Hvad enten vi ere troende Kristne eller Fritænkere, saa er vi sikkert alle enige om, at saadanne Chikanerier ere i høj Grad forkastelige, og det er da sikkert ogsaa kun et Tidsspørgsmaal, naar en frisindet Regering vil gøre Brylluper, Begravelser og Barnedaab til almindelig borgerlige Handlinger, hvortil man kan undvære Præsternes Hjælp og dog bevare disse Handlingers Alvor og Højtidelighed.

Derfor meld Eder ind i »Foreningen for Indførelse af borgerlig Begravelse«, hvis Formand er Smed A. Wilken, Ørnevej 18, L. og Kassereren P. Christensen, Elmegade 24, 3. N.

En Hilsen fra en gammel Ven.

Ved at se Listen over slettede Medlemmer i Fagbladet Nr. 12. faldt mit Blik paa en gammel Ven øverst paa Listen, nemlig Olaf Andersen fra Nykøbing paa Mors. Jeg kom til at tænke paa, at der var en Gang, da Andersen var Formand for Afdelingen i sin Hjemby, Nykøbing. Den Gang brugte han store Ord om, at han »aldrig skulde svigte Medlemmernes Tillid«, og mere end en Gang bad denne »gode Kollega« mig om at sørge for, at »kaste de Individer paa Porten, som ikke stod i deres Organisation«. Nu synes Piben at have faaet en anden Lyd, end da Andersen arbejdede hos N. A. Christensen i Nykøbing paa Mors — men

nu er Andersen ganske vist ogsaa kommen paa Baneværkstedet i København — og Gud ved, om der findes Kolleger derovre, som »kaster saadanne Individer ud«, for saa er det ikke saa morsomt for Dig, gamle Ven, naar Du tænker paa din radikale Fortid!

Hilsen fra Nr. 7019, *N. P. Christensen*,
forh. Nykøbing p. M.

En Turnering i Studenterforeningen.

Lørdagen den 9. November havde den gamle Studenterforening i København indbudt Direktøren for Firmaet S. M. & H., Hr. Caroc, til at holde et Foredrag om Forholdet mellem Arbejdsgivere og Arbejdere. Endvidere havde man indbudt en Del af vore kendte Fagforeningsledere, og deriblandt vort Forbunds Formand og Hovedkasserer.

Direktør Caroc holdt et Foredrag, der maa siges at være fuldt paa Højde med hans hele Holdning overfor Arbejderne hos det Firma, som han repræsenterer. I Foredraget fremsattes en Række Paaastande, uden nogen som helst Bevisførelse, ligesom der oplæstes en Række Avisnotitser og Skrivelser, vexlede mellem vor Hovedbestyrelse og Fabrikantforeningen, Om den Art Foredrag interesserer Studenterne, er vi ikke i Stand til at udtale os om, men paa almindelige Dødelige virker de overmaade kedeligt.

Hr. Direktør Caroc blev kraftigt imødegaaet, blandt andre af vort Forbunds Formand, men Studenterforeningen har frabedt sig Referat af Diskussionen, saa vi skulle af den Grund afholde os fra videre Omtale. Det er imidlertid et Tidens Tegn, at Studenterne ønsker at faa nøje Besked paa vor Kamp- og Virkemaade.

Til Medlemmer af Københavns Afdeling I.

Afdelingens Kontor er aabent alle Søgnedage fra Kl. 9—11 Formiddag, Mandag, Tirsdag, Onsdag og Fredag fra Kl. 6—9 Aften, Torsdag fra Kl. 6—8 og Lørdag fra 5—9.

Formanden træffes som Regel hver Aften ***undtagen Onsdag.***

Kassereren træffes hver Aften ***undtagen Tirsdag.***

Arbejdsløse i København kontrolleres kun om Formiddagen.

Fejltagelser.

Ved beklagelige Fejltagelser fra vedkommende Tillidsmænds Side ere følgende Medlemmer optagne blandt de slettede Medlemmer.

Idet vi herved retter Fejltagelsen, beder vi de paagældende Medlemmer undskylde.

Nr. 944 J. Wolf-Petersen
» 8,978 J. Kold
» 10,747 Nielsen

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollen.)

Nr. 12,180 C. Jørgensen
» 5,100 H. Larsen
» 12,039 H. S. Larsen
» 1,540 Asmussen
» 10,747 Nielsen
» 381 Køhlberg
» 13,644 C. Rasmussen
» 944 J. Wolf Petersen
» 1,327 O. Mortensen Bruun
» 6,550 H. Nielsen
» 13,978 H. Frederiksen
» 13,615 A. C. Petersen
» 13,166 J. Jørgensen
» 8,978 J. Kold
» 1,530 Carl Petersen

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 9,611 H. P. Hansen (Købh. Afdl. 2)
» 7,405 Frants Sjolander (Helsingør)
» 14,008 A. D. Christensen (Slagelse)
» 13,633 H. F. Jensen (Købh. Afdl. 1)
» 3,665 Chr. Nielsen (Anvisningskontoret i Købh.)
» 11,114 H. Thomsen (Købh. Afdl. 1)
» 8,792 A. P. Jensen (Købh. Afdl. 1)
» 8,038 Carl Hermann (Kbhvn. Afdl 1)

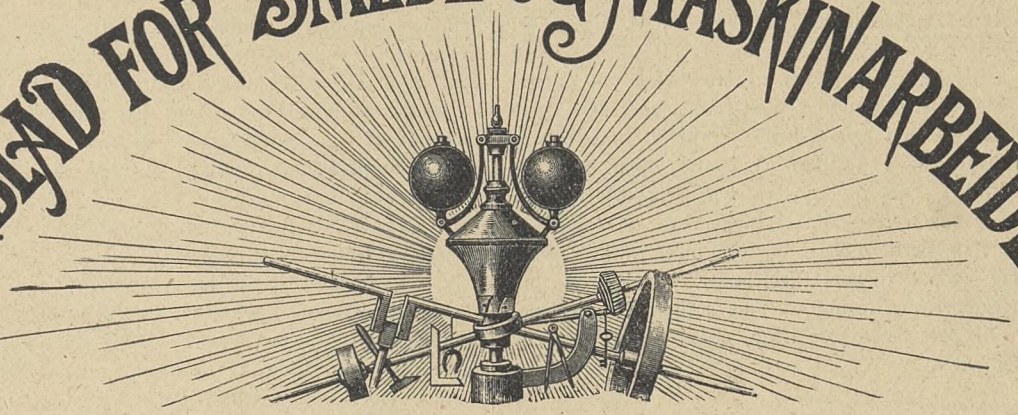
samt tysk Bog Nr. 342,457, J. Smith (Anvisningskontoret i København.)

Følgende Medlemmer have atter fundet deres Bøger:

Nr. 1,623 Arthur Petersen
» 14,889 J. M. Jensen
» 965 P. Petersen.

Redigeret af *J. A. Hansen.*
BOGTR. Lützhöft-Petersen. København K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Nr. 2. | December 1901. | 14. Aargang.

Vaabenstilstand i Jerninduſtrien! Fred Julen over.

Saa fik vi da efter et ſtormfuldt Efteraar en foreløbig Vaabenhvile med Arbejdskøberne i vort Fag. Først og fremmeſt vil dette ſige, at d'Hrr. Arbejdsgivere har ophørt med at regere „ad administrativ Vej". Det kan ikke nægtes, at de har været langt ude, saa langt ude, ſom de nogenlunde kunde komme, naar det ikke ſkulde være en almindelig Standsning af Arbejdet, og vi har paa vor Side viſt d'Hrr., at vi ogſaa ad den Vej kan følge dem et godt Stykke, naar saa ſkal være.

For ca. 9 Maaneder ſiden gjorde Arbejdsgiverne i Jerninduſtrien en Forhandling om Lønſpørgsmaalene afhængig af, at der først og fremmeſt opnaaedes Enighed om en almindelig Overenskomſt om Arbejdsforholdene, der ſkulde gælde alle Fag indenfor deres Fabriker. Ved de Forhandlinger, ſom den Gang førtes om dette Spørgsmaal, viſte det ſig meget ſnart umuligt at naa til en saadan Overenskomſt ad den Vej, der her var ſlaaet ind paa, og naturligvis maatte vi for vort Vedkommende ſe ſaaledes paa det, at vi ikke ønſkede nogen Overenskomſt, medmindre vi fik en tilfredsſtillende Ordning af Lønſpørgsmaalet, hvilket ſidſte der i høj Grad trængtes.

Under diſſe Forhold og med en Række af Smaakævlerier gled Sommeren hen, men nu forlangte Arbejdsgiverne en ſtykkevis Gennemførelſe af en Overenskomſt, ſom vi naturligvis endnu mindre kunde indlade os paa — i Særdeleshed da dette Forlangende fulgtes af en Fordring om Reduktion af Antagelſeslønnen paa et Par Værkſteder. I det hele taget ſtillede Provinsfabrikanterne ſig i høj Grad paa et eksklusivt Standpunkt i Lønſpørgsmaalet, ſom maatte bevirke, at Hovedbeſtyrelſen paa ſamme Maade ſtillede ſig kølig overfor de Ønſker om en almindelig Ordning af en Række Forhold paa Værkſtederne, ſom jævnlig fremſættes af de kjøbenhavnſke Fabrikanter.

De forenede Arbejdsgivere gjorde saa Forberedelſer til at trumfe deres Vedtagelſer igennem, og endelig den 2. November modtog Hovedbeſtyrelſen Meddelelſe fra „Fællesudvalget" om, at der den 18. November paa alle Fabriker vilde blive opſlaaet „Regler for Akkordarbejde, Overarbejde ſamt Valg af Tillidsmænd". Samtidig meddeltes det, at det efter den 18. November vilde være forbudt ſamtlige Virkſomheder under Fællesudvalgets Omraade at antage Smede- og Maſkinarbejdere til en højere Løn end Minimallønnen, ligeſom det vilde være forbudt at give Lønforhøjelſer overhovedet. Nu var der jo ikke andet for os at gøre, end at ſe at afparere dette Stød paa bedſt mulig Maade. Paa et Møde, ſom afholdtes mellem Repræſentanter for Hovedbeſtyrelſen og „Fællesudvalget" den 12. November i Anledning af en fornyet Strid paa „Vulkan" i Maribo, gjordes vel et Tilløb til at opnaa en Art Overenskomſt, men Forſøget ſtrandede,

Skønt Arbejdsgivernes Vedtagelſe angaaende Antagelſeslønnen kunde befrygtes at blive meget farlig for os, saa viſte det ſig dog meget ſnart, at denne Beſtemmelſe ikke mindſt generede Arbejdsgiverne ſelv. Der var derfor ikke faa Arbejdsgivere, der paa en eller anden Maade omgik Beſtemmelſen, og vi kunde ſikkert have levet paa diſſe Tilſtande i længere Tid med de Hjælpemidler vi vare i Beſiddelſe af, uden at det hele Poſtyr vilde have haft nogen ſynderlig Indflydelſe paa Lønforholdene eller paa Arbejdsforholdene i det hele taget.

Imidlertid ſkulde en forholdsvis ubetydelig Strid om Overarbejdet paa Københavns Flydedok paany faa ſat Gryden i Kog, og hvad denne kunde have ført til, hvis ikke der var indgaaet en Vaabenſtilſtand, er naturligvis ikke ſaa godt at at ſige. Det manglede ikke paa Trudsler. Fabrikanterne forlangte, at Hovedbeſtyrelſen ſkulde garantere Overholdelſen af de Regler, ſom vi ikke havde villet gaa ind paa, og da vi ikke vilde dette, truede de med at forlange Garanti af hvert enkelt af vore Medlemmer, ſom arbejdede paa Fabriker og Værkſteder. — Her ſtandſe vi. Den krigerſke Udvikling ophører jo med Afſlutningen af en midlertidig Overenskomſt, i alt Fald indtil 15. Januar.

Man vil maaske spørge, hvad Fabrikanternes Motiver til at indgaa denne Vaabenstilstand kan have været. Var det maaske en blot og bar Lyst til at holde Fred i Julen? I den Tid plejer jo nemlig Storborgeren at blive blød om Hjertet for en kort Tid. Hertil tror vi dog at kunne svare nej. Hvad der har dikteret Freden i dette Tilfælde, er sikkert en Erkendelse af, at Arbejdsgiverne i Længden er daarlig tjent med den Skarpmagerpolitik — for at bruge en tysk Betegnelse af dette Forhold — som har været ført i det sidste Aars Tid.

Det vil imidlertid sikkert, allerede inden næste Numer af dette Blad udgaar til vore Medlemmer, have vist sig, om det er Arbejdsgivernes Mening at ville forhandle med loyal Hensyntagen til vore berettigede Krav, og vi haaber, at dette maa være Tilfældet.

Arbejdsløsheden og den obligatoriske Juleunderstøttelse.

Aldrig har der været en saa kolossal Arbejdsløshed i vort Fag, som den vi er Vidne til i denne Vinter. I København alene har vi nu ca. 1000 Arbejdsløse, og i det øvrige Land, hvor det er lidt vanskeligt at faa nøjagtige Tal opgivet, findes der mellem 4—500. Grunden til, at der findes saa mange Arbejdsløse i København i Forhold til Provinserne, maa sikkert søges deri, at der i Sommerens Løb har været forholdsvis meget Arbejde i København, som nu for en Del er sluppen op, eller som ligger stille paa Grund af Vinteren. Derimod har Produktionen i Provinserne, — naar vi undtage ganske enkelte Byer som Horsens — holdt sig mere konstant. Der er saaledes, naar vi tager Provinserne som Helhed, næppe saa mange Arbejdsløse Landet over, som vi havde i Fjor ved denne Tid. Men tager man København og Provinserne tilsammen, saa bliver Resultatet ca. 1500 Arbejdsløse imod ca. 1000 i Fjor.

Det er ingenlunde lystige Udsigter, nu da vi staar overfor et Par af de værste Vintermaaneder. Et lille Lyspunkt — forresten ikke saa helt lille — er dog de betydelige Understøttelser, som vort Forbund udbetaler. Da vi som bekendt regner med Kalenderaaret, naar Talen er om det Maksimumsbeløb, som kan erholdes, saa betyder dette, at enhver, som er arbejdsløs og har betalt 52 Ugers Kontingent til vort Forbund, efter 1ste Januar kan faa Understøttelse i 70 Dage, — eller med andre Ord, blive hjulpet ud over de to værste Vintermaaneder.

Foruden denne Understøttelse, blev det paa Kongressen i Sommer slaaet fast, at den tidligere kendte Juleunderstøttelse skulde gøres obligatorisk, saaledes, at denne kunde komme de Arbejdsløse hele Landet over tilgode. Tidligere var det som bekendt saaledes, at nogle Afdelinger foretog en Paaligning hos deres Medlemmer til dette Formaal, medens andre intet gav. Denne Ordning var mange misfornøjede med af forskellige Grunde, som vi dog ikke her skulle komme ind paa.

Med Lovenes § 41 blev det da slaaet fast, at Medlemmer med over et halvt Aars Medlemsret, og som har været arbejdsløse de sidste 14 Dage før Jul, erholder udbetalt den 23de December en Extraunderstøttelse, hvis Størrelse fastsættes af Hovedbestyrelsen, dog maa den ikke være mindre end en Uges Strejkehjælp, efter den til enhver Tid gældende Strejkeskala. Midlerne herved tilvejebringes ved, at hvert Medlem betaler en Uges Extrakontingent ved Aarets Slutning, hvilket Kontingent fuldtud tilfalder Rejse- og Understøttelseskassen.

I Henhold hertil har Hovedbestyrelsen udsendt følgende til Afdelingskassererne, hvoraf det fremgaar, at saadanne, som ere sygemeldte, Militære eller eksamenslæsende fra 16de December, eller saadanne, som i samme Tidsrum ere arbeidsløse, men endnu ikke gamle Medlemmer nok til at erholde Juleunderstøttelse, ere fritagne for at betale Julemærket:

1. Juleunderstøttelsens Størrelse er som en Uges Strejkeunderstøttelse.
2. Af Understøttelsen trækkes Julemærket, som ethvert Medlem maa betale, undtagen saadanne, der har været syge Militære eller eksamenslærende fra 16de December og Aaret ud, eller arbejdsløse i samme Tidsrum og som endnu ikke er bleven berettiget til Juleunderstøttelsen.
3. Udlærlinge, der ere indmeldte straks ved Læretidens Udløb, er ikke berettiget til Juleunderstøttelse af den Grund. Ingen kan faa Understøttelse uden at have betalt mindst 26 Ugers Kontingent.
4. Der maa ikke modtages Kontingent for det nye Aar, før Julemærket er betalt.
5. Juleunderstøttelsen skal afstemples i Medlemsbøgerne, lige under den sidst modtagne Understøttelse af Rejse- og Understøttelses-Kassen, ligesom Afdelingens Stempel vedsættes, for at konstatere, hvor Juleunderstøttelsen er udbetalt.
6. I de Medlemsbøger, hvis Ihændehavere ikke skal betale Julemærke i Henhold til Pkt. 1, sættes Afdelingens Stempel paa det Sted, hvor Julemærket ellers har sin Plads, altsaa lige under 52. Uge.

Det vil heraf sés, at Medlemmer med Restancemærker ikke behøver at betale disse af Juleunderstøttelsen, kun Julemærket skal trækkes af.

Lovenes § 41 bestemmer, at kun Medlemmer, der har været arbejdsløse de sidste 14 Dage før Jul, skal understøttes. Det bliver saaledes kun Medlemmer, der ere meldte arbejdsløse senest den 11te December og fremdeles ere arbejdsløse den 23de December, der kan erholde Juleunderstøttelsen. De Rejsende kan faa udbetalt deres Juleunderstøttelse i den By, de besøger den 23de December.

Den almindelige Understøttelse i Henhold til Rejse- og Understøttelses-Kassens Love, udbetales de Rejsende og Arbejdsløse, uanset om de faar Juleunderstøttelse.

Bestemmelsen i § 41, om at Juleunderstøttelsen skal udbetales den 23de December, skal ikke tages altfor bogstavelig. Er der i en Afdeling saa mange Arbejdsløse, at Kassereren ikke kan overkomme Udbetalingen den Dag, kan den ogsaa foretages den 22de eller 24de December. Kun de Tilrejsende maa have Juleunderstøttelsen udbetalt den 23de December.

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, fra hvilken Vedk. har betalt
2693	Hans Berthelsen	Ørum pr. Viborg	12/11 74	Aarhus	28/10 93	Aarhus	15/6 01
2742	Rasmus Jørgen Andersen	Thunø	16/4 82	—	2/5 01	—	29/6 01
4081	P. A. Petersen	Viborg	1/9 61	—	2/4 98	—	23/3 01
4593	Jens Hansen Marius Jørgensen	Aarhus	19/11 78	—	9/7 98	—	30/3 01
4666	M. M. Sørensen	—	4/8 74	—	1/6 01	—	1/6 01
6116	Chr. Amdi Sørensen	—	24/3 81	—	27/8 00	—	11/5 01
7088	Hermann Overby	Hobro	22/9 66	Kolding	1/4 99	—	4/5 01
7882	J. P. Petersen	Aarhus	5/1 77	Aarhus	9/1 97	—	6/7 01
13377	Johan Jørgensen	—	9/3 80	—	19/6 99	—	13/7 01
14282	Anders Andersen	Kjellerup	14/2 76	Silkeborg	13/11 99	—	1/6 01
14020	Niels Peter Hansen	Skævinge	12/11 80	Hillerød	7/5 01	Hillerød	5/10 01
10687	Karl Thomsen	Hvorup Klit pr. Løkken	9/11 78	Aalborg	10/9 98	Hjørring	23/4 01
13198	O. E. Brask	København	20/4 60	Holbæk	22/4 00	Holbæk	19/10 01
11279	Christen Christensen Ellebæk	Talling	21/9 75	Kbh. Afdl. 1	7/1 99	Horsens	9/3 01
4102	Johannes Bruun	Nyborg	22/8 74	Odense	11/5 94	Nyborg	19/1 01
11529	Rasmus Hansen Kovsbølle	Skaarup	16/6 63	Nyborg	10/12 98	—	16/2 01
14463	Martin Christian Jeppesen	Stoense Langeland	22/7 73	—	22/2 00	—	15/6 01
5015	Thorvald Madsen	Jeberg	21/6 77	Holstebro	1/8 98	Præstø	23/3 01
1944	Hans Chr. Birch	Fredericia	1/10 79	Kbh. Afdl. 5	20/4 01	Slagelse	20/7 01
11807	N. Chr. Sørensen	Sejth pr. Horsens	16/7 60	Vejle	1/12 98	Vejle	23/2 01
11819	Niels Sørensen	Solskov pr. Horsens	27/8 54	—	3/12 98	—	13/4 01
13464	Marinus Mortensen	Nørre Sundby	19/5 76	Aalborg	1/11 99	—	31/8 01
5017	Peter Simon Petersen	Varde	9/4 88	Varde	13/7 01	Varde	20/7 01
7136	Hans Chr. Nissen	—	14/9 81	—	13/11 99	—	18/5 01
5832	F. Hansen	København	18/6 78	Kbh. Afdl. 2	5/2 98	Kbh. Afdl. 2	3/8 01
7997	Peter Chr. Charles Henningsen	Næstved	19/8 69	—	10/5 97	—	4/5 01
7999	C. H. Berg	København	26/2 81	—	20/4 01	—	22/6 01
11599	Jens Nicolaj Rasmussen	—	23/5 79	—	11/3 99	—	20/7 01
12402	C. F. Nielsen	—	13/1 60	—	22/4 99	—	6/7 01
14244	Hans Peter Friis	Skjelby	8/11 71	—	16/6 00	—	19/10 01
110	S. C. Malm	København	1/10 69	— 1	3/1 91	— 1	21/9 01
563	Vald. Buch	—	23/6 81	—	9/8 01	—	28/9 01
580	Niels Josiasen Chr. Nielsen	Ribe	7/10 82	—	6/9 01	—	21/9 01
591	Holger Atonius Vald. Knudsen	København	29/12 76	—	31/8 01	—	31/8 01
884	Alexander Rasmussen	—	3/12 81	—	15/6 01	—	28/9 01
1030	Alfred Carl Chr. Carlsen	Kastrup	18/10 81	—	20/4 01	—	8/6 01
1068	Knud Bagger	København	16/8 81	—	13/4 01	—	31/8 01
1123	Vilh. Andersen	Brønshøj	1/6 74	—	20/5 01	—	20/7 01
2018	Peter Nielsen	Grumløse, Præstø	13/6 78	Nykøbing F.	5/11 97	—	14/9 01
2066	M. Abrahamsen	Karlskrona	11/11 57	Kbh. Afdl. 1	22/3 96	—	14/9 01
3338	P. Johansen	København	7/10 56	Nakskov	16/1 99	—	14/9 01
4107	Werner Lüdolf Borchsenius	Blangstedg. pr. Odense	29/5 76	Odense	22/4 01	—	31/8 01
5243	C. C. Nielsen Wolstrup	Roskilde	22/6 50	Kbh. Afdl. 1	25/6 98	—	28/9 01
5296	C. L. Nielsen	København	12/5 68	—	1/1 98	—	31/8 01
5533	P. H. Jensen	Sorø	9/11 56	—	2/7 98	—	14/9 01
7307	A. P. Andersen	København	3/1 76	—	19/12 96	—	21/9 01
8436	C. Arnholtz	—	28/12 51	—	1/3 98	—	14/9 01
8516	J. J. Jensen	—	13/11 55	—	9/10 97	—	14/9 01
8651	Jens Peter Jensen	—	16/11 82	—	2/3 01	—	31/8 01
8819	V. E. Petersen	—	21/4 61	—	19/2 98	—	28/9 01
8994	F. O. H. Olsen	Lyngby	12/10 76	—	15/10 00	—	21/9 01
10750	Alfred Peter Nielsen	Aarhus	9/6 79	— 3	15/7 98	—	13/7 01
11266	Christian Svendsen	Ishøj Mark	7/1 79	— 1	29/10 98	—	14/9 01
11412	Chr. V. R. Olsen	København	14/1 77	—	14/1 99	—	7/9 01
12522	Louis Viggo Hansen	Helsingør	12/3 73	—	4/3 99	—	31/8 01
12597	P. Christensen	Jarsie	16/1 53	—	1/4 99	—	14/9 01
12988	Carl Just Nielsen	København	28/2 77	—	16/9 99	—	28/9 01
13550	Axel Alb. Hendler	—	23/3 80	—	11/11 99	—	21/9 01
13933	Harald Petersen	Frederikshavn	10/3 74	—	27/7 00	—	21/9 01
14927	O. P. Rasmussen	Balderbrønde, Taastrup	25/10 79	Roskilde	7/7 00	—	7/9 01

	Bant v. Wilhelmshafen		Hannover		Chemnitz		Dresden		Freiberg		Nürnberg	
	Løn pr. Time	Fortjeneste v. Akkordarbejde	Løn pr. Time	Fortjeneste v. Akkordarbejde	Løn pr. Time	Fortjeneste v. Akkordarbejde	Løn pr. Time	Fortjeneste v. Akkordarbejde	Løn pr. Time	Fortjeneste v. Akkordarbejde	Løn pr. Time	Fortjeneste v. Akkordarbejde
Smede	28—43	30—40 %	35—50	Med Undt. af Drejere arb. meget i Akk., hvorved den ugentlige Fortjeneste andr. ca. 30 Mk.	28—50	Med Undt. af de m. * betegn. Brancher bliver der udelukkende arb. i Akkord, hvorv. fortj. som Regel ind. 50% mere.	33—40	Fuldst. selvst. Arb. fortj. n. m. e. h. opg. 20—25 %.	20—30	Kun Drejere arbejde i Akkord og Merfortjenesten derved er højst forskellig.	35—45	Ved Akkordarbejde fortjenes som Regel 10 à 15 Pf. mere pr. Time. De to sidstnævnte Brancher faar for Arbejde i Byen et Tillæg fra 50 Pf. til 1,20 Mk. pr. Dag, udenfor Byen Mk. 1,20—2,50.
do. Hjælpere	26—32		25—40		25—35		28—35		20—30		28—38	
Beslagsmede	30—40		36—40		28—40*		35—50		20—30		30—42	
Maskinarbejdere	28—45		31—50		28—50		40—60		20—35		35—50	
Klejnsmede	28—41		35—45		25—50		30—40		20—35		28—45	
Drejere	28—45		30—45		30—60		32—43		24—33		32—45	
Høvlere, Stikkere, Fræsere (Borere)	26—36		22—35		30—60		30—40		24—33		25—35	
Bygnings- og Jernkonstruktører			30—40		25—50*						26—40	
Centralvarmearbejdere			30—45		30—60*						35—50	
do. Udearbejde												
do. Montage												
Skibssmede	28—36											
do. -Hjælpere												
Nittere												
Krydsere												

Løn- og Arbejdsforhold i Tyskland.

(Fortsat.)

III.

Ovenstaaende gengiver vi i sammentrængt skematisk Form en Række af Oplysninger om Landforholdene i de større tyske Byer. Vi har af Hensyn til den knebne Plads i Bladet maattet trænge Tabellerne saa stærkt sammen som muligt, men vi tror dog, at vore Medlemmer, med lidt Ulejlighed og den fornødne Omtanke, vil kunne have god Nytte af disse.

Det havde været nok saa godt, om et større Antal af de tyske Afdelinger havde været i Stand til at opgive Gennemsnitsindtægterne, end Tilfældet er Disse Oplysninger, som vi her gengiver, ere ikke desto mindre i høj Grad værdifulde, thi som Helhed giver de faktisk et godt Billede af de Lønninger, der betales i de store tyske Industricentrer.

Fra Sverig.

Lock-outen i Arløf.

I Juni Fagblad omtalte vi temmelig udførligt Aarsagen til den i Arløf af Hr, Røssel etablerede Lock-out paa den derværende Vagonfabrik, og hvorledes det var lykkedes denne Hr. Røssel igennem Agenter at hverve en Del Skruebrækkere fra det nordlige Sverig, samt enkelte fra Tyskland. Disse fortrak imidlertid ret hurtigt, efter at Forholdene var blevet dem bekendt; men afløstes af ca. 150 Russere, som installeredes indenfor Fabrikens Enemærker, og som vore Læsere vil have set, dels af Dagspressen dels af Fagbladet, førtes der af Byens, ja endog af Landets næringsdrivende Borgere, en Boykotting mod Røssels erhvervede Skruebrækkere, ved at nægte at sælge Levnedsmidler til disse.

Hr. Røssel maatte tilsidst ty til København, hvor Hofbager Olsen straks var villig til at levere Brød; men denne Glæde var ogsaa kun kort, thi Havnearbejderne i Malmø nægtede at losse de Varer, som var adresseret til Arløf Vagonfabrik. Vi skal ikke nærmere omtale alle de Besværligheder, som Røssel havde at kæmpe med under denne forholdsvis lange Periode, da den jo, som ovenfor nævnt, blev ret indgaaende omtait i Juni Fagblad.

Imidlertid blev dette Forhold Vagonfabrikens Aktieselskab for broget, og det endte med, at Røssel blev fjernet fra sin ledende Stilling som Direktør og skyndsomst maatte forlade Byen. Efter at dette var sket, syntes det som om Ledelsen vilde have en Afslutning paa Leck-outen, idet der paabegyndtes en Afskedigelse af de hvervede Tropper, som fortsattes, saaledes, at der nu kun er ca. 10 Mand tilbage af den 150 Mand store Besætning.

Alle disse uvidende Russere, som ved gyldne Løfter om høj Fortjeneste, livsvarigt Arbejde o. s. v. vare rejste fra deres Hjemland (en stor Del havde medtaget Familie), blev saa pludselig sat paa Porten uden nogensomhelst Kommentar eller Vederlag, det var Takken, fordi de havde hjulpet Firmaet under den for dette saa vanskelige Situation, og først efter at den russiske Konsul i Stockholm, efter gentagne Henvendelser, var traadt hjælpende til, fik enkelte med Familie udbetalt 15 Kr., hvorefter de spredtes for alle Vinde. Selvfølgelig er en stor Del taget her til Danmark. Vi havde saaledes forleden Dag Besøg af en tysktalende Russer, som ønskede Arbejde, men efter at have forespurgt, om han var Medlem af nogen Metalarbejder-Organisation, og dette var besvaret benægtende, erfarede vi, at han var en af Røssels Skruebrækkere, hvad han forøvrigt heller ikke lagde Skjul paa. Vi kunde som Følge deraf ikke hjælpe Manden og naturligvis heller ikke optage ham som Medlem af Forbundet, hvilket han blandt andet anmodede os om,

Da det kan forventes, at nogle af d'Herrer endnu opholder sig her i Landet for at søge Arbejde, henstiller vi til vore Afdelinger, om at have et vaagent Øje med dem. Vi har for Tiden arbejdsløse nok, at vi ikke ovenikøbet skulde belemres med Folk, som af udenlandske Fabrikanter indforskrives til at forrette Brækkergerning.

Hamburg		Altona		Flensborg			Kiel			Lübeck			Rostock		Stuttgart	
Løn pr. Time	Fortjeneste v. Akkordarbejde	Løn pr. Time	Fortjeneste v. Akkordarbejde	Løn pr. Time	Gennemsnitlig Timelön	Fortjeneste v. Akkordarbejde	Løn pr. Time	Gennemsnitlig Timelön	Fortjeneste v. Akkordarbejde	Løn pr. Time	Gennemsnitlig Timelön	Fortjeneste v. Akkordarbejde	Løn pr. Time	Fortjeneste v. Akkordarbejde	Løn pr. Time	Fortjeneste v. Akkordarbejde
38—48	33—50 %	30—50	Fortjeneste ved Akkordarbejde ikke opgivet.	28—42	32,4	Fortjeneste ved Akkordarbejde ikke opgivet.	26—54	34,1	Fortjeneste ved Akkordarbejde ikke opgivet.	38—45	42,0	57 Pf.	30—35	Der arbejdes almindeligvis i Akkord og fortjenes gennemsnitlig 40—50 %.	40—50	33½ % ved Udearb. 2 à 3 M. m. pD.
35—42		30—34		27-33,3	29,1		30—33	31,5		34—38	35,0	51 -	36—28		27—32	
45—60		30—50					33—45	38,1		30—43	34,0		30—30		35—40	
35—50		28—50		28—50	33,9		28—50	34,4		40—52	44,0		24—33		30—60	
35—45		30—60		25—50	32,1		25—55	33,0		30—50	36,0	33½ %	27—31			
35—45		30—50		22—38	32,4		26—50	34,5		36—47		30—50%	26—33		30—55	
35—45		33—40		30—32	31		25—40	29,5		36—47		30—50%	24—27			
30—45		30—55		25—40	32,3		30—55	38,3		30—50		33½ %			28—55	
35—50															26—45	
40—55																
45—60															50—60	
38—45				25—40	31,5		28—49	32,2		30—50	43,0	30—50%	31—39			
30—37													24—26			
34—39		35—50														
37—40																

Der er iøvrigt det at bemærke til de her nævnte Lønninger, at de angivne Minimallønninger i de aller fleste Tilfælde slet ikke gælde faglærte Folk, men derimod Arbejdsmænd og unge Mennesker som er beskæftigede ved de forskellige Brancher og Specialiteter. Hertil kommer, at man ingen Steder har nogen egentlig Minimalløn, og som Følge heraf bliver det ofte rent tilfældig, hvor stor den laveste Løn er.

Naar man nu ved, at Gennemsnitslønnen for faglærte Smede og Maskinarbejdere i vore Provinsbyer er ca. 34 Øre, og man samtidig ved at Akkordfortjenesten for disse Fagfæller er gennemsnitlig 32 Øre pr. Time, saa vil man ved at sammenligne disse Lønninger med ovenstaaende Opgivelser komme til det Resultat, at al Tale om vore enormt høje Lønninger herhjemme, nærmest er noget rent Vaas — hvis man ikke vidste, at disse Paastande fremsættes med det Formaal for Øje, at trykke Lønniveauet.

Ny Centrifugefabrik i København.

Vore Medlemmer studser sikkert ved at læse denne Overskrift. Der er nemlig al Grund dertil, naar man ved, at en anden Fabrik i denne Branche, nemlig »Titan«s Centrifugefabrik, ligger i en pernament Krig med de dér beskæftigede Arbejdere om Reduktioner af Akkordpriserne, og til trods for, at Arbejderne virkelig i de senere Aar gentagne Gange ere gaaede med til betydelige Reduktioner, saa paastaar Direktør Hauberg dog stadig væk, at han ikke bliver »konkurrencedygtig« førend han yderligere faar skruet Priserne ned, thi siger Hr. Hauberg, saasnart vi sætter Priserne ned, saa sætter de ogsaa Priserne ned paa Centrifugerne i Udlandet.

Vi tør ikke benægte, at dette sidste er Tilfældet, men Resultatet maa formodentlig blive det, at Hr. Hauberg ikke bliver »konkurrencedygtig«, forinden han faar Svendene til at arbejde gratis.

Selvfølgelig er alle Paastande om, at Arbejderne her i Landet er lønnet for højt, grebne ud af Luften. Arbejdsgiverne i Jernindustrien har desværre igennem deres Kamporganisationer, selv i de senere Aar, i betydelig Grad været i Stand til at modsætte sig Arbejdernes naturlige og rimelige Krav paa Lønforhøjelser — selv om Arbejdsgivernes Evne paa dette Punkt maaske nok ikke altid har svaret til den gode Villie. Disse Paastande om »de alt for høje Lønninger« modbevises forøvrigt ogsaa af den simple Kendsgerning, at det ingenlunde er de Lande, hvor Lønningerne er lavest, der staar højest i industriel Udvikling — tvertimod, og tager man de enkelte Lande for sig, vil man komme til de samme Resultater, nemlig at al større industriel Virksomhed, der spiller nogen Rolle, knytter sig til de store Byer, hvor Lønnen er højst; thi der findes ogsaa den dygtigste og intelligenteste Arbejder.

Ledelsen for Firmaet Burmeister & Wain tror da sikkert heller ikke paa denne almindelige Tale blandt vore Arbejdskøbere om »de rent ud fortvivlede Arbejdsforhold«. De ved selvfølgelig meget godt, at Forholdene kun er fortvivlede i samme Grad, som de selv ved deres Optræden bringer dem dertil, — ellers var dette Firma vel næppe skredet til under de forhaanden værende daarlige Konjunkturer og slette Pengeforhold at anlægge en saa betydelig Virksomhed som den nye Centrifugefabrik, det i Løbet af Sommeren har bygget sammen med det øvrige Fabrikskompleks paa Christianshavn.

Direktøren, Hr. Kommandør Nielsen, anmodede for en Tid siden Formanden for Forbundet samt Formanden for Københavns Afdl. 1 om et Møde paa Fabriken paa Christianshavn for, som han udtrykte sig, »at lære deres Anskuelser at kende med Hensyn til de forskellige Installationer vedrørende Arbejderne i vor nye Centrifugefabrik«. Ved denne Lejlighed afgav d'Hrr. Direktører, Ingeniører og Værkføreren Meddelelse om en Række Detailler vedrørende den nye Bedrift, hvoraf vi her skulle forsøge at gengive de vigtigste:

Det første, man lægger Mærke til i de omfattende Planer

til Værkstedernes Indretning er, at det Lokale, som er bestemt til Omklædning før og efter Arbejdstidens Begyndelse og Slutning bliver adskilt fra selve Værkstedet. Ved Indgangen fra dette Lokale til Værkstedet anbringes saa det ikke længer ukendte Kontroluhr, hvortil hver Arbejder har en Nøgle, som han blot stikker i Uhret og drejer om. Paa en Lærredsrulle afstempler Kontroluhret saa det Klokkeslet, hvor hver enkelt Arbejder i omklædt Stand begiver sig ind paa Værkstedet, klar til at tage fat paa Arbejdet.

Det viser sig her, at man gaar til Gennemførelse af den amerikanske Arbejdsmethode, hvis Grundprincip er, at hvert eneste Sekund, som Arbejderen erholder sin Betaling for, skal udnyttes. Bare man nu vil være ligesaa villig til at indføre de høje amerikanske Lønninger. At der her var et Spørgsmaal at tænke nærmere over, syntes Direktøren, Hr. Kommandør Nielsen, dog at være klar over, idet han erklærede at kunne vurdere denne Fordring til Arbejderne om at være omklædt inden Arbejdstidens Begyndelse til ca. $^3/_4$ Øre mere i Timeløn. Uden at komme nærmere ind paa dette Lønspørgsmaal, der naturligvis først bliver aktuelt, naar der skal antages Arbejdere, gjorde man Direktøren opmærksom paa, at der her kom til at foreligge en faktisk Forlængelse af Arbejdstiden, som vi maa være absolute Modstandere af, og Direktøren stillede i Udsigt muligen at kunne strække sig lidt paa dette Punkt.

Da der havde verseret Rygter om, at Firmaet her tænkte paa at anvende Lærlinge og Kvinder i stor Udstrækning, forespurgte man Ledelsen, om dette var Tilfældet. Herpaa svarede Direktør Knudsen ved at meddele, at Kvinder kunde der simpelthen ikke være Tale om, da Værkstederne saa skulde have været inddelt anderledes, og med Hensyn til Lærlinge, da vilde der heller ikke være Tale om at anvende saadanne, idet man erkendte, at denne Virksomhed ikke egnede sig for Uddannelse af Lærlinge. Hele den nye Fabrik er iøvrigt indrettet paa at beskæftige ca. 250 voksne Arbejdere, og man ytrede fra d'Herrer Direktørers Side, at det jo ikke var udelukket, at der her kunde opstaa nogen Strid om Anvendelsen af faglærte eller ikke faglærte Arbejdere, om hvilket Spørgsmaal der jo tidligere havde vist sig nogen Meningsforskel.

De nye Værksteder ere, i Overensstemmelse med den nye Fabrikslov, udstyret med en fortrinlig Ventilation, ved Hjælp af hvilken Luften fuldstændig fornyes i Løbet af $^1/_2$ Time. Om Vinteren indblæses igennem Luftkanalerne paa forskellige Steder i Værkstederne opvarmet Luft af en passende Temperatur, saaledes at Arbejderne her ikke vil komme til at føle Vinterkulden under Udførelsen af deres Arbejde. Selvfølgelig vilde Betjeningen af alle de Avtomatmaskiner, som her vil komme i Anvendelse, ellers omtrent være en Umulighed. Spiselokalet, der staar i direkte Forbindelse med Værkstederne (d. v. s., at det er indenfor Kontroluhret), er indrettet til ca. 200 Mennesker; men en Del af Arbejderne vil selvfølgelig i Fremtiden, ligesom nu, indtage deres Maaltider i Hjemmet. Sum ovenfor bemærket, er Omklædningslokalerne udenfor selve Værkstederne, medens der indenfor er indrettet tidssvarende Toiletrum og W. C.

Det er iøvrigt Hensigten, saavidt dette lader sig gøre, med det samme at indrette Firmaets øvrige Værksteder paa Christianshavn efter samme Principper.

Man venter, erklærede Direktør Knudsen, at kunne begynde at antage Arbejdere til den nye Fabrik hen i Januar Maaned.

Böhlerstaal.

(Fortsat).

Drejer det sig kun om at hærde enkelte Dele af et Staallegeme, men dets Form gør det umuligt kun at opvarme disse, da beskytter man de Dele, som ikke skulle hærdes, med et Lag Ler af tilstrækkelig Tykkelse og vikler Traad om for at at fastholde det.

Som ovenfor nævnt bør man til finere Værktøjer absolut have en Hærdeovn; mindre Værktøjer opvarmes hensigtmæssigt i en lille Muffelovn af ildfast Ler, der udvendig opvarmes med Gas, ind i hvilken der blæses Luft; man har her let Adgang til at se, hvorledes Varmen stiger, og kan ved at stille paa Gas- og Blæstledningernes Haner ganske anderledes let regulere Varmen end i aaben Ild.

Til større Værktøjer maa man enten have store Muffelovne eller ogsaa Flammeovne, hvis Konstruktion kan være forskellig.

Af stor Betydning er Opvarmningens Varighed. En for hurtig Opvarmning har altid en uheldig Indflydelse paa Regelmæssigheden, o: de tynde Dele opnaa Hærdevarme længe før de tykkere; paa den anden Side medfører for langsom Opvarmning, at der dannes megen Glødskal, som kan sætte sig saa fast, at den ikke falder fuldstændig af ved Hærdningen og derved efter Omstændighederne forhindrer Hærdningen eller gør den uregelmæssig. Som almindelig Regel gælder derfor, at Opvarmningen bør foregaa saa hurtig, som det er muligt, uden at den bliver uregelmæssig.

Kan man ikke uden Vanskelighed komme til at se, hvorledes Opvarmningen skrider fremad, anbefales det at have Jærnstænger af tilstrækkelig Længde stukket ind imellem de Genstande, der skulle ophedes; ved at udtage disse og iagttage deres Farve, kan man bekvemt følge Opvarmningens Stigning.

For Stykker med meget uregelmæssigt Tværsnit (Fræsere og deslige) er det i mange Tilfælde fordelagtig at opvarme dem i smeltet, rødvarmt Bly, hvis Temperatur holdes saa høj, at den nøje svarer til Hærdetemperaturen (der kan kontrolleres med et Pyrometer); der er da ingen Fare for, at de tyndere Dele skulle blive for varme, og Glødskal kan ikke dannes. Skal en Genstand kun have partiel Opvarmning, maa man som ovenfor omtalt nøje passe paa ikke at begrænse Opvarmningen skarpt, hvad der let opnaas ved at give vedkommende Genstand en lodret op- og nedadgaaende Bevægelse.

Forblyning forhindres ved forinden Opvarmningen at bestryge vedkommende Genstand med Linolie og bestrø den med Sod samt derefter tørre den ved svag Varme.

Temperaturen bedømmes bedst i Halvmørke; ved fuldt Dagslys bedømmes den let for lavt og i fuldstændigt Mørke for højt; i Hærdeværkstederne bør der derfor findes Indretninger til delvis af udelukke Dagslyset. Hærdevarmen er for: haarde og meget haarde Staalsorter . . . mørk kirsebærrød,

middel og seighaarde ..... kirsebærrød,
bløde og seighaarde ..... lys kirsebærrød,

Hvis man ikke véd, hvor haardt det Staal er, der er anvendt til det Stykke, man skal hærde, gør man vel i først at prøve sig frem paa nogle mindre Stykker af samme Slags Staal og se, hvor haarde de blive ved at opvarmes; man bør stadig erindre, at Ophedningen aldrig bør være stærkere, end det er netop nødvendigt for at faa den ønskede Haardhed, og paa den anden Side, at Staal, der kun er brunvarmt, ikke hærdes, selv om det dyppes i koldt Vand.

Hærdning og Afkøling. Den almindelige, simpleste og kraftigste Hærdevædske er Vand ved almindelig Temperatur (16 Gr. Reamur = 20 Gr. Celsius). Den Dampdannelse, der straks sker paa Overfladen af Staalet, forhindrer dettes Berøring med Vandet, og maa derfor modvirkes ved, at Genstanden bevæges i Vandet, eller endnu fuldstændigere ved at hærde i rindende Vand. Lader man dette strømme gennem en hul Genstand, benævnes Metoden »Straalehærdhærdning«. Man kan ogsaa lade Vandet strømme ind paa vedkommende Genstand i forskellige Retninger gennem en Bruse med mange Smaahuller og kalder denne Metode »Brusehærdning«. De to sidstnævnte Metoder anvendes dog kun i specielle Tilfælde.

Jo koldere Vandet er, desto stærkere hærder det; dets Evne til at hærde aftager, efterhaanden som dets Temperatur stiger; kogende Vand hærder slet ikke.

Vandets Virkning som Hærdevædske forøges ved Tilsætning af almindelig Køkkensalt, Eddike og flere andre Stoffer, der tilsættes i Mængder paa 2—4 pCt. (Genstande, der ere hærdede i syreholdigt Vand, maa altid afskylles omhyggeligt med rent eller kalkholdigt Vand).

(Fortsættes.)

Vulkan.

En Sangforening, der ønskes genrejst.

Den 18. Februar 1865 stiftede nogle Smede og Maskinarbejdere i København en Sangforening, der døbtes med det Navn, der staar over disse Linier.

Mangfoldige Gange har denne Forening glædet Københavns Arbejdere, og i Særdeleshed Smedene ved de Sangpræstationer, den har ydet, dels ved Koncerter og dels naar Arbejdertogene drog gennem Gaderne ved Grundlovsfester og lignende Lejligheder; men i de sidste 4 á 5 Aar har Foreningen ført en hensygnende Tilværelse, ja, i det allersidste Aar har den ligget fuldstændig brak og ikke en Gang holdt Sangøvelser.

Der er dog stadig nogle af de gamle Støtter, der har holdt sammen paa Stumperne, og de har nu sammen med et Par yngre Fagfæller, der er indmeldt fornylig, besluttet at rejse en Agitation blandt de københavnske Medlemmer af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund, for at Vulkan paany kan tælles blandt de Sangforeninger, der har et Navn som saadan.

Det er naturligt, at de senere Aars store og alvorlige Kampe, som er ført af Smedene, for en Del har svækket Interessen for selskabeligt Liv, men vi er alligevel sikkre paa, at der er saa meget Humør blandt Smedene, at Vulkans Bestyrelse ikke kalder forgæves, naar den nu opfordrer Kolleger til at indmælde sig (hver Lørdag Aften i »Blomsten«, Frederiksberggade), og vi glæder os allerede til at at se Vulkans gamle smukke Banner vandre i Spidsen for en talrig Sangerskare, naar Smedene sammen med de andre Fag i det kommende Foraar trækker op forbi det gode Borgerfolks Vinduer for at minde dem om de Krav, der allerede er gamle, men stadig lyder mere og mere indtrængende fra de tættere og tættere Skarer.

Og hører vi den 18. Maj Vulkans Arbejdersange fuldtonende og indtrængende bruse ud over Kammeraternes tætte Skarer og op til dem, der stadig skal erindres om, at Arbejdernes Sange indebær Arbejdernes Krav, da glædes vi over det gamle Sangkors Rejsning, og i Særdeleshed vil det glæde dem, der holdt sammen paa de gamle Rester i de trange Aar.

Og de har fortjent det!

ao-re.

Teknisk Akademi.

Med dette Fagblad tilstilles vore Medlemmer et Følgeblad fra Teknisk Akademi, hvori der gives detaillerede Oplysninger om Skolens Program, og en kort Redegørelse for Skolens hidtidige Virksomhed.

Vi skulle i Tilslutning hertil oplyse, at Skolen fremdeles vil gøre sig alle Anstrengelser for at opfylde de Krav, der stilles til en moderne Læreanstalt, hvorfor vi opfordre vore Afdelingsbestyrelser til at agitere blandt vore Medlemmer saavel i København som i Provinserne, for Tilslutning til Skolen.

En nærmere Belysning af Skolens Forhold — ogsaa overfor de øvrige Skoler — skulle vi, da Pladsen ikke tillader det denne Gang, senere komme ind paa.

Blot skal vi meddele, at Maskinmesterforeningen i København, efter at dette Arrangement er truffet mellem »T. A.« og Forbundet, har overtaget de øvrige »statsunderstøttede« Skoler i København.

Dansk Kedel- og Maskinpasser-Forbund

rettede i forrige Maaned en Henvendelse til vore Afdelinger i København om at yde deres Støtte til at faa alle Maskinpassere organiserede.

D. K. M. F. giver samtidig Anvisning paa hvorledes denne Støtte kan ydes, idet Forbundet har vedtaget, at dens Medlemmer ere pligtige at forevise Medlemsbøger frem for andre organiserede Arbejdere naar det forlanges.

Vi lader ved nærværende Henvendelsen gaa videre til alle vore Medlemmer.

Efterlysning.

Medlem Nr. 7989, I. H. Jensen, er forsvundet, medtagende 4 Medlemsbøger med tilhørende Kontingent.

Han bedes stoppet.

Arbejdernes Theater paa Enghavevej.

Vi er blevet anmodet om at meddele, at Arbejdernes Theater paa Enghavevej 40, 2. Juledag opfører Th. Overskous morsomme 5 Akts Skuespil »Østergade og Vestergade«, og at Billetter kan forudbestilles pr. Telefon 6067 og i alle Telefon-Kiosker. Forestillingen begynder pr. Kl. 7.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 2369 O. B. Andersen (Købh. Afdl. 1)
» 6972 C. Jensen —
» 13569 C. Jakobsen —
» 13782 G. Larsen —
» 11202 A. C. Nielsen —
» 8283 C. A. Rasmussen —
» 719 J. Bertelsen —
» 2298 H. Petersen —
» 1227 A. V. J. Pedersen (Købh. Afdl. 2)

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollen.)

Nr. 8426 V. A. Spendrup
» 13531 P. Hartvigsen
» 6688 A. O. Jensen
» 11581 J. V. Bølling
» 8635 A. J. Christiansen
» 12618 C. J. C. Jørgensen
» 5423 Carl Nørretranders
» 12415 O. Petersen
» 11338 H. P. F. Jørgensen
» 11912 Chr. Sørensen
» 12878 J. E. Gjerløv

Til Afdelingskassererne.

Da der er opstaaet Misforstaaelse angaaende de udsendte Lister til Opsummering af Medlemmer den 1ste Januar 1902, er jeg bleven anmodet om at oplyse, at ethvert Medlem skal opføres paa Listen, som har betalt for en eller flere Uger af December 1901, eller har faaet Syge-, Militær-, Eksamens- eller Restance-Stempler for nogen Uge i December 1901.

Det gælder ogsaa tilrejsende Medlemmer.

Hovedkassereren.

Efterlyste Bøger.

Bøgerne Nr. 2626 Hagbart Kruse og 6287 Chr. Poulsen, bedes indsendt til Hovedkassereren snarest muligt.

Fejltagelser.

Ved beklagelige Fejltagelser fra vedkommende Tillidsmands Side ere følgende Medlemmer optagne blandt de slettede Medlemmer.

Idet vi herved retter Fejltagelsen, beder vi de paagældende Medlemmer undskylde.

Nr. 9688 A. O. Jensen.
- 13531 P. Hartvigsen.

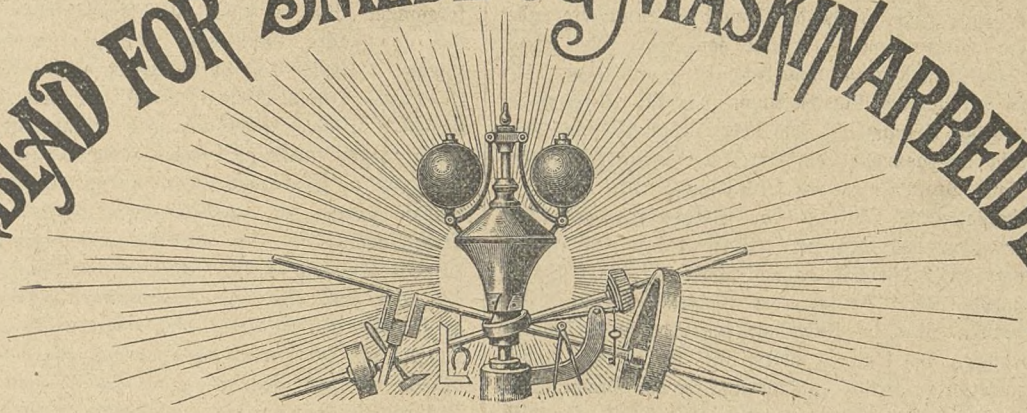
Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Østergade 54, St.
Aalborg, J. Christensen. Urbangade 15, 1. 12¼—1, 6½—7½.
Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36.
Fredericia. Smed C. M. Jensen, Bjergegade 66. Udbetaling tii Rejsende 6—7 Aften.
Frederikshavn, L. Jensen, Søndergade 12½—1/¼, 6½—7½.
Frederiksværk, Maskinarb. Hans Andersen. 6½—7½.
Faaborg, L. P. Frandsen, Odensevej 8.
Holstebro, C. Madsen, Sønderland. 6—8.
Hadsund Mariager, Smed Aug. Olsen, Cimbria pr. Mariager.
Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen. 7½—8½, 11½—1½, 5—7.
Hillerød, Th. Hansen, Svendestiftelsen, 2 Sal, Langesvej. 12—12½, 7—8 Aften.
Hjørring, Smed Andreas Jensen, Tinpottegade. 6—8, Søndag 12—2.
Holbæk, Langhoff Petersen, Smedelundsgade 9, Boutikken, 6½—8.
Horsens, H. Røpke, Haumannsgade 2, St.
Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvej.
Kallundborg, Smed I. P. Jørgensen, adrs. Slagter Petersens Enke. Skibbrogade. 12¼—12¾, 6—7.
Kolding, M. Sørensen, Seestvej 20 B. 12¼—1¼, 6½—7½
København, Larslejstræde 1, Stuen. 9—11.
Maribo, F. Larsen, Kirkestræde 212. 6—7
Middelfart, O. Petersen, Teglværksgade 13 B. 12¼—12¾, 6½—7½
Nakskov, Sofus Fryd, Tilegade 31. 1—1½ 6—8.
Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkersvendestiftelsen. 6—7
Nørresundby, L. Jensen. Bondrupsgade 8. 6½—7½ Aften.
Nykøbing, Mors, Ferd. Nielsen, Vesterbro 3, 7—8.
— Falster, M. Frandsen, Kraghavevej 6—7, Søndag 10—12
— Sjælland, L. P. Larsen. 6—7.
Nyborg, H. L. Christensen, Villa Aldersro, Vindingevej. 12½—1, 6—7
Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. 12¼—1. Udbetaling til Rejsende 6½—7½.
Præstø, J. A. Sørensen. Adelgade. 6—7.
Randers, L. P. Larsen. Nordre Grave 4. 12—1, 6—7.
Roskilde, J. Andersen, Karen Olsdatterstræde 5, 6½—7½, Søndag 9—10.
Rønne, H. P. Jensen, Vinkelvej 27.
Skive, Laurits P. Christiansen, Norbanevej.
Slagelse, Anton Rasmussen, St. Pederstræde 1. 6—7½
Sorø, J. Hansen, Baggaden 67. Udbet. 6—8 Aften.
Stege Chr. Eriksen. Raadhusstræde. 12—1, 6—8.
Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhildevej 3. 12—1, 6—7.
Thisted, C. Dysted, Nørregade.
Varde, H. P. Hansen, Søndergade. 6—7.
Vejle, S. P. Loft, Danmarksgade 31, St. 12¼—12¾, 6½—7½. Søndag 11—12.
Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46. 6—8.
Vordingborg, A. P. Petersen, adr. Smedem. Nissen, træffes fra 12—1 Middag.

Nærværende Nummer af Fagbladet udkommer et Par Dage senere, end det var Bestemmelsen, paa Grund af et Uheld, der indtraf, ligesom Trykningen var begyndt. Som Følge heraf maatte hele Bladet sættes paany. Jeg beder Medlemmerne undskylde Forsinkelsen. Ærb., Lützhöft-Petersen.

Redigeret af *J. A. Hansen.*
Bogtr. Lützhöft-Petersen. København K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Nr. 3. | Januar 1902. | 14. Aargang.

Aaret der svandt.

Aaret 1901 har været et Aar fuldt af Uro og Usikkerhed i vort Fag, og hvad der næsten er endnu værre et Aar fuldt af Arbejdsløshed. Der er dog ogsaa meget af, hvad der er passeret i det svundne Aar, som vi har Grund til at være tilfredse med, og vi ville her kaste et lille Blik tilbage, for ligesom at lade Begivenhederne passere Revy.

Mod Slutningen af Aaret 1900 havde vi som bekendt opsagt alle vore Overenskomster og Kontrakter med Arbejdskoberne, og det var meget naturligt at dette skete, efter som det i alt Fald tildels havde været en ligefrem Forudsætning for deres Vedtagelse, at de vilde blive opsagte til dette Tidspunkt. For akkurat et Aar siden var man paa Hovedkontoret af den Grund travlt beskæftiget med at samle og ordne alle de mange Krav, som vare rejste alle Vegne fra, saavel med Hensyn til Timeløn som Akkordpriskuranter og Værkstedsregler, og man var spændt paa at faa at se, hvorledes Arbejdskoberne i det store og hele vilde stille sig ved de Forhandlinger som ventelig skulde komme i Februar og Marts Maaneder. Der var saavidt ogsaa al Grund til at være spændte paa Udfaldet, eftersom det var første Gang, at der her hjemme skulde forhandles om Forholdene i saa godt som hele Jernindustrien.

Det var selvfølgelig en Mængde Fordringer, der strømmede ind fra vore Medlemmer, i Særdeleshed paa Værfterne, men man maa jo ogsaa erindre, at ved en saadan Lejlighed gælder det om i første Omgang at komme frem med alt hvad der ligger paa Hjerte; Sigtningen maa da komme, naar der skal til at forhandles. — I Stedet for Forhandlinger mellem os og Arbejdsgiverne kom der imidlertid som bekendt en Forhandling med deraf følgende Sammenslutning mellem alle Arbejdsgiverne, og da vi endelig fik et Svar paa vore Henstillinger til de forskellige Arbejdsgivere om Forhandling om de af os fremsatte Krav, saa lød dette som et hovent Afslag paa alt, hvad der kunde kaldes Lønforhøjelse — kun Opretholdelsen af Status quo kunde man gaa med til.

Der er fra Arbejdsgivernes Side bleven gjort gældende, at det var vore „mange og store Fordringer", der gjorde dem bange og bevirkede, at de sluttede sig sammen. Vi tør ikke benægte, at en saadan Skræk har været til Stede hos enkelte af dem, men det skal her slaas fast, at det er Arbejdsgiverne selv, der har gjort alt for at drive Udviklingen derhen, hvor almindelige Conventioner opsiges til en bestemt Termin, og hvor Arbejderne saa kunde komme frem med alle de Krav og Ønsker, som ikke til nogen anden Tid blev honoreret. For vore Organisationer var det naturligvis ulige behageligere altid at have frit Slag.

Endelig i Marts Maaned i Fjor begyndte der saa, efter at en meget skarp Korrespondance var ført mellem os og det af Arbejdsgiverne nedsatte Fællesudvalg, noget som skulde kaldes en Forhandling, og i disse deltog samtlige interesserede Fag. Disse „Forhandlinger" frembød dog kun liden Interesse. Der holdtes en Række lange Taler, hvorunder blandt andet Hr. Jens Lange truede os med Lønreduktionen i Provinserne, medens andre talte i høje Toner om deres Beredvillighed til at forhandle; kun Forhøjelser kunde der ikke være Tale om; thi „Pengekasserne vare tomme" overalt paa Fabrikerne. Foruden at man saaledes stillede sig absolut afvisende overfor os, var der et Moment, der særlig vanskeliggjorde, eller rettere rent umuliggjorde saglig Forhandling, og dette var, at Fabrikanterne forlangte en Overenskomst gennemført i Almindelighed og i Lighed med den opsagte Martsoverenskomst, der nu skulde gælde alle Fag.

Vor Hovedbestyrelse var hurtig klar over, at vi da maatte til at anlægge en anden Taktik; det vil sige, styre klar af alle Overenskomster, indtil Arbejdsgiverne muligen igen maatte komme paa andre Tanker. I Marts Maaned foretoges desuden gentagne Forsøg paa, fra Arbejdsgiverforeningens og De samvirkende Fagforbunds Side, at blande sig i Striden, men disse Forsøg endte i det bare Snak.

I Slutningen af Juni Maaned afholdtes vor 8. Kongres under stor Opmærksomhed og Deltagelse fra vore udenlandske Broderorganisationer. Dette er os et slaaende Bevis

paa, at vi har skabt os baade Venner og Beundrere under vore mange faglige Kampe — Venner som heller ikke i Fremtiden vil lade os staa alene, naar det maatte behage vore Arbejdsgivere at etablere Masselock-out. Vi skal endvidere her nævne to vigtige Spørgsmaal, som behandledes af denne Kongres, nemlig Spørgsmaalet om Arbejdsløshedsunderstøttelsens Størrelse, samt Droftelsen af den fremtidige Taktik.

Understøttelsens Størrelse var selvfølgelig af den allerstørste Betydning, med den store Arbejdsløshed som fandtes, selv i Sommerens bedste Tid, og som stadig har været stigende det foregaaende Aar. Det er vore Medlemmer tilstrækkeligt bekendt, hvilken Størrelse Understøttelsen fik, saa vi skal ikke referere det her. Det staar os sikkert alle klart, at vor Understøttelse er bleven en Del af Fundamentet for vor Organisation, og at den omfatter en meget væsentlig Del af hele vor Virksomhed. Ved et rent foreløbigt Opgør viser det sig, at vi i det svundne Aar har udbetalt i Rejse- og Arbejdsledighedsunderstøttelse, samt Understøttelse til Jul, — mindst 150,000 Kr., og vi begynder desværre det nye Aar med en Arbejdsløshed der omfatter ca. 1500 Mand — eller hvert 5te Medlem af Forbundet. Vi tør dog nok haabe, at dette Forhold vil bedre sig betydeligt henad Foraaret.

Spørgsmaalet om vor fremtidige Taktik blev som bekendt grundigt droftet paa Kongressen, og Resultatet blev, at man lagde denne Sag i Hovedbestyrelsens Hænder. Det er i for frisk Minde, hvad der siden er foregaaet og hvilke Stridigheder, der har været oppe mellem os og Arbejdsgiverne. Det vil være tilstrækkeligt at notere, at til Trods for den store Arbejdsløshed, har vor Position stadig været og er fremdeles fortrinlig. Vi staar som en urokkelig Mur i onde som i gode Tider, men kommer de gode Tider, hvad de forhaabentlig snart gør, da staar vi beredte til at tage den Part af Udbyttet, der bør tilfalde os, og saalænge Vinteren og Arbejdsløsheden varer, da besørger vort Forbund den værste Nød holdt borte fra vore Kollegers Døre.

Vil den store Sammenslutning mellem Jernindustriens Arbejdsgivere holde sig i Længden?

Det Spørgsmaal, der staar over disse Linier, kunde det have sin Interesse netop nu at underkaste en nøjere Prøvelse, nu da denne Sammenslutning snart fylder sit første Leveaar.

Vore Medlemmer vil erindre, at der alt i en Række af Aar har bestaaet en Art Samarbejde mellem de to Fabrikantforeninger i København og Provinserne og de to Foreninger i København af henholdsvis Grov- og Klejnsmedemestre.

Dette »Samarbejde« har bestaaet i, at de to Mesterforeninger altid er løbet til Fabrikanterne, naar Svendene paa de mindre Værksteder forlangte en beskeden Lønforhøjelse, i Stedet for at optage en saglig Forhandling med Svendenes Organisationer. Altid har man set disse Mestre hænge i Frakkeskøderne paa Fabrikanterne, naar der har været noget paafærde. Ogsaa naar der skulde laves Lock-out, var de gæve Smaamestre parate; thi selv om de ingen Svende havde, saa pyntede deres Navne dog en Del i Højrebladene, og som oftest betød det hele forøget Arbejde til vedkommende »Lock-outmester« med hans Stab af Drenge. Naa det skal siges til de københavnske Fabrikanters Ros, at de mere end en Gang, naar de gæve Mesterrepræsentanter hængte alt for stærkt paa, har søgt paa den blideste mulige Maade at ryste dem af sig og faa Mestrene til at sætte de Ben paa Jorden, der stadig dinglede i Luften; men lige meget har det hjulpet, blev de sparket ned ad Hovedtrappen, kom de op igen af Køkkentrapppen. Da vi for 2 Aar siden skulde have Martsoverenskomsten indført, var der selvfølgelig ingen der tog Sigte paa andre end Fabrikerne, hvor man var enige om, at det var ønskeligt at faa indført visse regulerende Bestemmelser; men hvad sker? En skønne Dag mødte Mestrene og forpurrede det hele. Det vil sige, at i Henhold til Aftaler, som vare trufne og Løfter som vare givne, naar Mestrenene lavede Lock-out sammen med Fabrikanterne, saa kunde disse sidste ikke slutte en Overenskomst *»og lade Mestrene i Stikken«*, som det hed. Altsaa Mestrene der slog den Mønt af Lock-outerne, som de ævnede, skulde ogsaa slaa den Mønt de kunde af en saadan Overenskomst.

Det mislykkedes imidlertid komplet, men adskillige mere velmente end vellykkede Forsøg paa vilkaarlig Fastsættelse af Timelønnen til den Kurs som de selv ønskede, viser til fulde den Smaalighed der besjæler saavel Grov- som Klejnsmedemestrene.

Det skal dog her bemærkes, at Grov- og Klejnsmedesvendenes Afdelinger af vort Forbund har arbejdet stødt og sindigt i de senere Aar, og til trods for, at de to Mesterforeningers Bestyrelser altid vare lige kæphøje og lige umedgørlige i Lønspørgsmaal, naar man forhandlede derom, saa har dog begge disse Brancher nu i Realiteten en Minimalløn paa 35 Øre pr. Time og for Grovsmedenes Vedkommende 40 Øre efter 2 Aars Svendetid. Det er Synd at sige, at dette er nogen høj Løn, da der hos Klejnsmedene kun er lidt og hos Grovsmedene slet ingen Akkord; men naar man ved, hvad Timelønnen her var f. Eks. for 10 Aar siden, saa maa man indrømme, at der er gjort et godt Fremskridt, selv om det ikke er saa stort, som det burde være.

Men Mestrenes krampagtige Klyngen sig til Fabrikanterne er og bliver lige meningsløs. De kan lave Lock-out og sværge, at de vil dø sammen med dercs »fine Venner«, men de kan dog ikke i Længden slippe for at betale deres Svende en rimelig Løn. De burde hellere indlede et Samarbejde med Svendenes Afdelinger, der kunde skabe gensidig Forstaaelse af de fælles Interesser, saa kunde de jo altid kaste dem i Armene paa eller for Fødderne af Fabrikanterne, naar det viste sig, at Svendene ikke var til at komme ud af det med.

Ligesaa meningsløs denne Sammenkobling er mellem Brancher, der i det daglige Liv som Regel staar hinanden fjernt, ligesaa unaturlig er Sammenkoblingen mellem Skibs-

byggerierne og den øvrige Jernindustri. Dette har tydelig vist sig under de seneste Forhandlinger. Det har sikkert forbauset mange, at hele vort Fag skulde trues med Konflikt, fordi »Vulkan« i Maribo vilde en Øre ned med Minimallønnen; men endnu værre var det saakaldte Fællesudvalgs rent ud hysteriske Optræden i Anledning af et ganske betydningsløst Spørgsmaal om Nægtelse af at arbejde en Søndag af et Par Stemmere paa Kbh. Flydedok — særlig naar man ved, at vidtdrevent Nat- og Søndagsarbejde er den sikreste Vej til Ruin for Værfterne.

Samtidig med at »Fællesskabets« Fane saaledes holdes højt i Vejret, underbød man hinanden paa større Reparationer af Skibe, saaledes at f. Eks, Flydedokken vilde lave det samme Arbejde for under Halvdelen af, hvad B. & W, forlangte, og det bliver saaledes klart for enhver, der nogenlunde kender Forholdene, at det hele Postyr kun skete for at »bevare« Sammenholdet.

Da man i Fjor lavede Sammenslutningen, var man klar over, at det vilde knibe nok med at holde enkelte i Tømme, og man lavede saa en Mulkt paa 20 Kr. for hver Arbejder, der beskæftigedes, under hvilken ingen af Parterne (selvfølgelig Skibsbyggerierne) turde bryde ud og gaa paa Overenskomst med sine Arbejdere om de rejste Lønspørgsmaal. Dette blev for B. & W.s Vedkommende 40.000 Kr. — saa skulde de nok vogte sig; men det er klart, at der af og til maatte laves noget Støj, for at slaa den inderlige Solidaritet fast.

Nu udløber imidlertid den underskrevne Haandfæstning til 1ste Marts, og hvad sker der saa? Kan den øvrige Jernindustri, hvor Provinsfabrikantforeningen stadig er i Stand til alene at holde Galden flydende, blive ved at beholde Herredømmet over Skibsbyggerierne, eller mon disse ikke skulde have set, at dette Broderskab turde blive til Skade for dem og deres Selvstændighed i Længden. Den Selvstændighed der jo ellers er dem saa dyrebar.

Os, paa den anden Side, kan det vel ikke være ganske ligegyldigt, men vi klarer os vel ellers nok, hvadenten de arrangerer dem paa den ene eller den anden Maade. Det bliver imidlertid dyrt for Værfterne, hvis de skal indekserceres efter Jens Langes Haandbog for Lock-outende Jernfabrikanter.

Uddrag af Beretning fra den internationale Metalarbejder-Konference i Paris.

(Fortsat).

I Fagbladet for Maj Maaned afsluttede vi Uddrag af de Beretninger, som vare aflagte paa den internationale Kongres i Paris af de største og mest betydningsfulde af vore Broderorganisationer i de forskellige Lande. Vi lovede samtidig at komme nærmere ind paa selve Kongressens Resolutioner og Vedtagelser i Almindelighed. Efter at vi Sommeren igennem af Mangel paa Plads have været nødt til at lade denne Sag hvile, genoptager vi ved nærværende vor Beretning fra denne for os saa betydningsfulde Kongres:

1. Møde d. 21. Septbr. 1900.

Paa ovennævnte Dato aabnedes den tredie internationale Metalarbejder-Kongres i Paris i et Lokale tilhørende det franske Maskinarbejderforbund (der findes nemlig i Frankrig ogsaa et Industriforbund i vort Fag, der var repræsenteret ved denne Lejlighed).

Mødet aabnedes af Sekretæren for det internationale Metalarbejder-Informations-Bureau, Borgerrepræsentant i Scheffield, Kollega Chas. Hobson.

Efter Valg af Kongressens Embedsmænd, som her forbigaas af Mangel paa Plads, tog Hobson Ordet for, udover den trykte, at aflægge en kort mundtlig Beretning. Under denne udtalte han omtrent følgende:

I de sidste 35 Aar har jeg været Medlem af en Fagforening, og i mange Aar har jeg haft med Ledelsen af Fagbevægelsen at gøre. Som Følge deraf tror jeg mig i Besiddelse af det rigtige Begreb om denne, ja, jeg tør sige, jeg har et nøje Kendskab til Karakteren af specielt de engelske Arbejdere. Det er ikke til deres Ære naar jeg siger, at de hager sig fast ved alle gamle Indretninger, og at nye Bevægelser, ligesom nye Venner, i Begyndelsen bliver behandlet meget køligt af dem.

Efter den gode gamle Forretningsskik, om i alle Tilfælde at forlange Penges Værdi for Penge, og i alle Tilfælde vel at overlægge, hvorledes ens egen Pengepung staar, er vi ingenlunde bag efter de øvrige Landes Arbejdere. Jeg var nærværende ved den første Sammenkomst i Bryssel 1891. Den Gang drøftede man det formaalstjenlige i Oprettelsen af et Informations-Bureau for Metalarbejdere i alle Lande. Jeg var ogsaa tilstede ved Sammenkomsten i Schweitz i 1893 for at tiltræde Tanken om et saadant Bureau. Lige fra Begyndelsen af fandt jeg det nyttigt ved rette Brug af Arbejderne i de forskellige Lande, ved Hjælp af et saadant Bureau at bringe dem i nærmere Berøring og derved bidrage til den internationale Solidaritet.

Før Londoner-Metalarbejder-Kongressen i 1896 havde endnu ingen engelsk Fagforening sluttet sig til Bureauet. Den Gang havde de engelske Fagforeningsmedlemmer, som vare komne til den almindelige Fagforenings- og Socialist-Kongres Lejlighed til at tale med de Delegerede for de øvrige Landes Metalarbejdere, og derigennem blev det dem klart, hvad der hidtil var gjort gennem dette Bureau, og hvad der endnu kunde gøres. De Folk, som overværede det Møde, som i den Anledning afholdtes, blev grundig overtydet om, at det var baade rigtigt og nyttigt; men os blev det overladt at overtyde alle andre Arbejdere om det formaalstjenlige i at slutte sig til Bevægelsen. Det var allerede særlig nødvendigt at bringe alle Metalarbejderne paa Kontinentet sammen med det Øjemed at understøtte hverandre, og ved Lejlighed at gaa foran, men dette var dog ikke tilstrækkeligt til i visse Tilfælde med fornøden Kraft at kunne optræde nationalt og internationalt overfor Arbejdskøberne. For en sand og varig Bevægelse, var det ubetinget nødvendigt at vinde de gamle kraftige og sikkert fremadskridende engelske Fagforeninger for Bevægelsen; derved vilde man i Magt og Indflydelse overtræffe selv den fra Bourgeoisiet udgaaende Bevægelse. Jeg kendte Englændernes Utilbøjelighed for nye Bevægelser; jeg vidste hvor usympatetisk og mistroisk de saa paa deres Førere, særlig hvor det ikke gælder en udelukkende engelsk Bevægelse — de tror nemlig ikke paa, at de har deres Ligemænd i andre Lande. — Jeg var mig hidtil tydelig bevidst, hvilket Agitationsarbejde, der vilde være at foretage i de forskellige Organisationer, hvilket nationalt og internationalt Arbejde, der vilde være at udføre paa en Tid, hvor alle Hænder havde nok at gøre, for at føre de alt bestaaende Indretninger frem til enkeltvis at blive fornødent arbejdsdygtige. Disse Vanskeligheder, i Forbindelse med Sprogvanskeligheder, foranledigede mig til at vægre mig ved at overtage Sekretærposten, skønt hele Kongressen indtrængende anmodede mig derom. Og lad mig her sige, man kan næppe udenfor Englands Grænser gøre sig noget Begreb om disse Besværligheder, thi de for os sædvanlige franske og tyske Breve og Blade, som indkommer, vil Engelskmændene mindst lige saalidt vide af, som af de fremmede Sprog og de fremmede Mennesker. Englænderne blive lige saa lidt Venner med dette som hint, forinden de kender det nøje, men er dette først Tilfældet, da hænger de

ogsaa til Gengæld ved dem, de har gjort til deres Venner med en Lidenskab, der er lige saa stærk som Døden.

Mine første Bestræbelser efter Overtagelsen af Metalarbejderbureauet var selvfølgelig den at sætte mig i Forbindelse med alle de fremragende engelske Arbejderførere, samt andre formaaende Mænd om hvem jeg vidste, at de vare Venner af vor Bevægelse. Ved denne Lejlighed benyttede jeg for en Del vor Beretning fra Kongressen i 1896 og har gjort alt muligt for, at hver Fagforeningsleder og andre indflydelsesrige Personer, som direkte eller indirekte har med Metalindustrien at gøre, kunde komme i Besiddelse af denne Beretning. Ved Sammensætningen af denne traf jeg paa den gamle Besværlighed — mit Ukendskab til fremmede Sprog; men efter mange Genvordigheder er det sluttelig lykkedes mig at faa Beretningen fremstillet i det tyske, franske og engelske Sprog i et Antal af 3000 Eksemplarer i hvert Sprog. Denne Foranstaltning er dels meget kostbar og dels meget vanskelig, men har sikkert sin Betydning. Saasnart de engelske Fagforeninger saa Beretningen og kom til Klarhed over, hvad det egentlig var, bestilte de straks flere Eksemplarer, som jeg senere har maattet lade trykke. I Anledning af Udgivelsen af denne Beretning sendte jeg Cirkulærer og Breve til alle Industrier, som paa en eller anden Maade har med Metalindustrien at gøre, om at ville tiltræde Bureauet, og da gøre mig bekendt dermed. Jeg erholdt derpaa meget hurtigt et stort Antal Svar af højst forskelligt Indhold; enkelte mente, at et saadant Bureau maatte være en ganske god Institution, men de maatte først overveje Sagen; andre udtalte, at de vilde forelægge min Opfordring for deres Medlemmer og derefter give Besked, kun faa kom med øjeblikkelige Udtalelser for at kunne slutte sig til en saadan Bevægelse. Af disse sidste viste det sig, at flere af dem hurtigt indsaa Nytten af at slutte sig til Oprettelsen af et saadant internationalt Bureau for derigennem at erholde Oplysninger om Arbejds- og Lønforholdene i de specielle Industrigrene i andre Lande. Enkelte erholdt straks tilsendt Prislister over forskelligt Arbejde, andre udførlige Oplysninger over Arbejdsmetoderne, ligesom de fik Rede paa i hvilken Udstrækning Arbejdsgiverne i andre Lande benyttede Udtalelserne om den udenlandske Konkurrence for derved at trykke Lønnen. Til yderligere Oplysning kan jeg fremføre følgende Eksempel:

I Kleinsmedefaget forekom et Stridstilfælde, som truede med at have farlige Følger. I Anledning deraf tilskrev de Bureauets Sekretær om at faa nogle Oplysninger, som skulde forelægges Arbejdsgiverne.

De ønskede Oplysninger vare følgende:

1. Bliver Klejnsmedeindustrien drevet i større Udstrækning i Tyskland og Frankrig?
2. I hvilke Byer drives den saaledes?
3. Hvilke Arbejder indenfor Klejnsmedefaget bliver der forfærdiget?
4. Bliver Arbejdet forfærdiget i Værksted eller i Hjemmene, og arbejder disse Folk i deres egen Bopæl?
5. Lønhøjden og Arbejdstiden?
6. Er der i denne Industri beskæftiget mange Kvinder og Børn?
7. Vil det være en Deputation muligt at faa Arbejderne at se ved Arbejdet?

Bureauets Sekretær skrev til Udlandet angaaende de ønskede Oplysninger, og i Løbet af 11 Dage forelaa Svar, indeholdende et fyldigt Materiale fra Martin Segitz i Bayern, Otto Näther, Berlin og Emil Kugler, Paris. Man vil heraf kunne se, hvor nyttig en saadan Institution er, som i saa kort Tid kan fremskaffe Oplysninger fra andre Lande om den Industri hvori vi arbejder.

I Anledning af den store Lock-out 1897 i England, beviste vi vor Interesse og Magt, idet de med os forbundne Metalarbejdere paa Kontinentet accepterede vor Anmodning om at yde Hjælp ved:

1. Ikke at søge Arbejde, hvor Arbejderne var udelukkede.
2. Ikke at paatage sig Færdiggørelsen af de Arbejder, som var forladte af de Udelukkede.
3. At iværksætte Indsamlinger til de udelukkede Maskinarbejdere.
4. At erklære sig beredt til at foranstalte en Sammenkomst af de forskellige Nationers Repræsentanter i Maskinfaget og den dermed nærmest beslægtede Industri, for at opnaa Enighed om en ensartet og fælles Optræden overfor de organiserede Arbejdsgivere.

Den i den her antydede Retning udviste Imødekommenhed var meget gunstig, og vi ere stolte af, at ogsaa vi har hjulpet til at tilvejebringe 20,374 Pd. Sterl. = ca. 366,732 Kr. som Lock-out-Fond for de Lande, hvor vi har Medlemmer.

Derudover har Deres Sekretær anstrængt sig for paa alle Maader at skaffe Penge til denne Sag, og er det mig en Tilfredsstillelse at kunne meddele, at det er lykkedes os over al Forventning, ligesom jeg har anstrængt mig for, at alle Beretninger og Meddelelser om de forskellige Organisationsforhold, direkte bliver tilsendt mig; ogsaa dette er efterkommet. Det glæder mig ligeledes at kunne meddele, at Bureauet ikke alene har sat sig til Opgave at samle Bidrag til Strejker og Lock-outer, men ogsaa at forhindre, at der kom Maskinarbejdere til England saalænge Lock-out'en varede. Desuden gav vi nøjagtige Oplysninger om de i England paabegyndte Maskiner, som sandsynligt vilde forsøges gjort færdige i Tyskland, og benyttede vi hele vor Indflydelse til at forhindre, at Arbejdere i andre Lande blev benyttede til at undertrykke deres udenlandske Kolleger. At vort Bureau tilfredsstillende har løst disse Opgaver, er det mig en Tilfredsstillelse at kunne meddele, ligesom her foreligger anerkendende Skrivelser fra vore store Organisationers Ledere, som alle udtale deres fulde Sympati for Bureauets Virksomhed. Da den danske Lock-out i Juni 1899 indtraf, blev der straks sendt et Opraab udover hele Landet, hvori man belyste de danske Arbejderes Sag, og anmodede om Bidrag til de Udelukkede, som ønskedes sendt til Hovedkassereren i Danmark, eller om Foreningerne vilde sende Bidragene igennem Bureauet, mod at erholde en dobbelt Kvittering. Det største Antal sendte deres Bidrag direkte, som vor Ven, I. A. Hansen, der ogsaa er her til Stede i Dag, vil kunne bevise.

Opraabet, som Bureauet udsendte, havde følgende Ordlyd:

Kolleger!

Vedlagt sender jeg Dem en Bøn om Hjælp for den danske Maskinbygger-Industri, hvilken, som De vil se, befinder sig i en fortvivlet Kamp. 1897—1898 under den store engelske Lock-out kom de frivilligt os til Hjælp og beder nu om vor Understøttelse. Deres Bøn taler for sig selv, og som Sekretær for Det internationale Metalarbejder-Forbund, anmoder jeg Dem om, saa hurtigt og rigeligt som muligt, at efterkomme denne Anmodning.

For alle til mig tilsendte Penge vil straks blive Dem tilsendt Modtagelseskvittering, og fra den danske Hovedkasserer vil De modtage den officielle Kvittering.

Deres fortrolige

Chas. Hobson,
Secretær.

For at øve mere Indflydelse paa den offentlige Mening, har Deres Sekretær siden 1898 hver Uge skreven en Artikel til et lokalt Blad. Dette har affødt, at der fra forskellige Byer er rettet Anmodning om ogsaa at tilstille Bladene der noget lignende Stof, som menes at have stor Betydning. For at man yderligere kan fuldstændiggøre vor Rapport til hinanden, har Erfaringen lært mig, at man enten burde ansætte en Sekretær, der er det tyske, franske og engelske Sprog mægtigt, eller maaske var det endnu bedre, at hver enkelt Nation ansatte sin Sekretær, der for sin Nation bærer Ansvaret, og maa sørge for Korrespondancen til det centrale Bureau.

Maa jeg til Slut bringe de Delegerede en Hilsen fra 11 Repræsentanter, som i Skrivelser til mig beklager ikke at kunne være til Stede paa Kongressen, men udtaler Ønsket om et heldbringende Arbejde og en god Forstaaelse mellem de forskellige Nationers Organisationer.

(Fortsættes).

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelses-dato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, fra hvilken Vedk. har betalt
4258	Vilhelm Sørensen	Haslev	17/1 73	Aalborg	29/2 96	Aalborg	24/8 01
6818	H. Knakkergaard	Nykøbing M.	27/7 74	—	2/1 97	—	6/7 01
10231	Søren Peter Andersen	Frederikshavn	11/8 81	—	20/4 01	—	8/6 01
10443	Jens Chr. Hansen	Aalborg	22/12 58	—	30/4 98	—	17/8 01
11736	Jens Laur. Jensen	Vinderød pr. Frederiksv.	9/3 79	Frederiksv.	21/9 01	Frederiksv.	12/10 01
10940	Svend Svendsen	Strib	17/9 83	Middelfart	20/7 01	Middelfart	12/10 01
3446	Mads K. Kristensen	Lødderup, Nyk. M.	23/7 70	Nykøbing M.	1/1 99	Nykøbing M.	6/7 01
3460	Poul Kr. Østergaard	Nykøbing M.	29/11 81	—	26/11 01	—	23/11 01
4268	Anders Peter Jørgensen	Tisengehus paa M.	24/4 80	—	21/1 01	—	9/11 01
7790	Marius Hansen	Ørslev, Fyen	30/6 76	Middelfart	4/4 00	Odense	12/11 01
7847	Andreas Knudsen	Kallemarken Sogn	22/4 43	Odense	5/3 97	—	26/11 01
12270	Ludvig Andersen	Odense	13/12 74	—	25/3 99	—	28/9 01
12103	Frantz Nielsen Dalbeck	Ingeltoft, Sverrig	16/11 70	Rønne	11/12 98	Rønne	20/7 01
14826	Karl Lythjohan	Roskilde	21/9 82	Roskilde	10/4 01	Roskilde	10/8 01
11517	Mogens Mogensen	Svendborg	10/9 82	Svendborg	10/10 01	Svendborg	23/11 01
5868	Jacob Chr. Osc. Vilh. Hansen	Lyngby, Kbh.	3/7 80	Esbjerg	9/10 99	Varde	6/7 01
486	Andr. Laur. Christensen	København	17/10 72	Kbh. Afdl. I	30/9 01	Kbh. Afdl. I	12/10 01
505	Gerhard Hansen	Sandager	28/5 73	—	28/9 01	—	5/10 01
978	P. Damsgaard	Berster	21/9 66	—	6/6 01	—	1/6 01
1097	H. C. A. Petersen	Assens	17/5 60	—	10/5 01	—	28/9 01
1114	Axel Simon Nielsen	København	2/11 79	—	15/5 01	—	5/10 01
2605	Hans Jensen	Odense	15/2 81	Aarhus	15/6 01	—	5/10 01
5678	Conrad Zederkopff	Utterslev	8/9 46	Kbh. Afdl. I	12/12 96	—	24/8 01
7989	Jens Hansen Jensen	Søbjerg	17/1 77	—	7/5 98	—	12/10 01
8164	P. Charles Zetterstrøm	København	23/12 77	—	17/4 97	—	12/10 01
8371	Chr. Olsen	Skodsborg	2/5 38	—	24/7 97	—	7/9 01
11286	Adolf Johan Stolt	København	24/1 79	—	9/11 98	—	17/8 01
11675	Rud. Carl Soph. Mou	—	8/2 59	—	22/4 99	—	7/9 01
12871	Thor Rydendahl	—	15/7 79	—	6/6 99	—	5/10 01
13659	Hans Rasmus Louis Jakobsen	—	1/12 76	—	27/2 00	—	20/7 01
13961	Lauritz Chr. Thystrup	Vordingborg	20/5 79	—	7/9 00	—	28/9 01
8261	Viktor Halberg	København	3/2 76	— 2	29/5 97	— 2	10/8 01
1656	Christian Schrøder	Holstebro	27/2 54	— 4	24/3 94	— 4	16/3 01
1784	Georg Almind H. Phlug	København	10/12 77	— 4	8/1 98	— 4	1/6 01

Odense Afdeling.

Uddrag af en Situationsberetning.

Paa Generalforsamlingen i Juli Maaned vedtoges det at oprette en Tegneskole for Smede og Maskinarbejdere, men først efter en Del Genvordigheder kom denne i Gang i November Maaned. Foreløbig omfatter Skolen kun Tegning og det nødvendige Aritmetik. Der er hidtil undervist en Aften om Ugen, men fra Nytaar er man begyndt med 2 Aftener. Elevantallet er 25.

En Forhandling med Lederen af Sukkerkogeriet, i November, førte til en Forhøjelse af Lønnen af 2 Øre pr. Time for nogle af vore Medlemmer og Løfte om Forhøjelser for andre til næste Aar.

Firmaet M. P. Allerups Eftfl. vil stadig ikke betale Minimallønnen til Udlærlingene.

Nytaarsdag holdt Afdelingen Juletræ for 200 Børn, som alle modtog Nyttegenstande til Foræring. Det var en ret kostbar Historie, som beredte os en Del Vanskeligheder, men vore Medlemmer er nu en Gang bleven vant til denne Fest, og vi haaber, at vore Pengevanskeligheder vil forsvinde i det kommende Aar. Afdelingen har nemlig enstemmigt vedtaget at forhøje Kontingentet med 10 Øre pr. Uge, hvilket ikke betyder saa lidt med henimod 200 Medlemmer.

Arbejdsforholdene her i Odense er sløje — vistnok sløjere end i de fleste andre Provinsbyer. Her har i det sidste Aar været arbejdet paa indskrænket Tid paa alle Fabriker, paa en enkelt endog i 10 Maaneder, hvoraf der i de 2 Maaneder arbeidedes 6 Timer daglig og i de 8 Maaneder 8 Timer.

Der er for Tiden kun en Fabrik, Allerups Eftfl., der arbejder paa fuld Tid, og denne har i lang Tid ellers kun arbejdet 7 Timer daglig.

Hvad der i høj Grad har bidraget til den store Arbejdsløshed her i Odense er, at »Fyns Cykleværk« forrige Aar standsede sin Virksomhed. Dette er saa meget mere beklageligt, som det var det Værksted, der betalte den højeste Løn her paa Pladsen. Ligeledes var der her, som Følge af den gennemførte Høflighed og humane Behandling af Arbejderne, det bedste Forhold mellem disse og Ledelsen — hvad man desværre ikke tør paastaa er Tilfældet paa ret mange af de øvrige Værksteder og Fabriker her i Byen.

Et lille Lyspunkt i alt dette Mørke er det, at Georg Allerup paa Ruggaardsvejen har faaet Jernarbejdet til den nye Jernbanebro over Mariager Fjord. Forhaabentlig varer

det ikke altfor længe, inden der bliver taget fat paa dette betydelige Arbejde — med de nuværende Konjunkturer maa det i alle Tilfælde ikke være svært at faa Materialet leveret i rette Tid.

C. Chr. Larsen, Formand.

* * *

Ovennævnte Beretning har jeg gengivet i Uddrag i Haabet om, at andre af vore Afdelingsformænd af og til vil indsende lignende Beretninger om de stedlige Forhold. Det vilde i flere Henseender være til Gavn og Oplysning for os allesammen.

J. A. Hansen.

Böhlerstaal.

(Fortsat).

Som bekendt forøges Faren for Hærderevner i samme Forhold, som Hærdevædskens Virkning forøges; i alle Tilfælde, hvor det ikke er nødvendigt at frembringe den størst mulige Haardhed, gør man vel i at anvende Vand, der ikke er for koldt, eller til hvilket man har sat Kalkmælk. Endnu svagere virkende Afkølingvæsker ere: Olie, Tran og Talg eller en Blanding af disse, der kunne anbefales, hvor man har at gøre med komplicerede Former, store Tværsnitsforandringer eller lange, skærende Værktøjer, saa at Faren for Kastning eller Hærderevner er forholdsvis stor.

Den svagere Hærdning, der frembringes ved at anvende mindre intensivt virkende Hærdevæsker, kan let opvejes ved at vælge et haardere Staal, som da ogsaa behøver en svagere Opvarmning. Man staar sig nemlig ofte bedre ved fremfor et blødere Staal, der fordrer stærk Hærdning, og derfor let kan blive skørt, at anvende et haardere, der med svagere Hærdning bedre bevarer sin Sejghed og længere forbliver skarpt.

I det Hele taget kan der for Hærdning af almindelige Værktøjer gives følgende Regler:

1) Sædvanlige Værktøjer, paa hvilke kun Skæret hærdes:
   Afkøling i ca. 20 Gr varmt Vand eller Kalkvand.
2) Fine Værktøjer, der kun udsættes for rolig Paavirkning (altsaa ikke for Stød eller Slag), og som derfor ikke behøve at være særlig sejge, men som skulle være haarde og i Besiddelse af stor Skæreævne:
   Afkøling i syreholdigt Vand eller i Vand, der er under 20 Gr. varmt.
3) Komplicerede, skrøbelige og store Staalgenstande, i Særdeleshed naar ikke blot Skæret men hele Genstanden skal hærdes, saavel som Genstande af simpel Form, men af »Special haardt« Staal, og endelig Værktøjer, som foruden at besidde stor Skæreevne skulle være sejge:
   Afkøling i Kalkvand eller i Olie (Tran).

Vandhærdningens Intensitet formindskes ogsaa ved, at man dækker Vandet i vedkommende Beholder med en Oliehinde.

Den saakaldte »kombinerede Hærdning« er meget at anbefale i de Tilfælde, hvor Oliehærdning ikke giver tilstrækkelig Haardhed, medens der er Grund til at antage, at almindelig Vandhærdning let kan give Hærderevner. Metoden bestaar i, at vedkommende Genstand afkøles i Vand, indtil dens Overflade bliver mørk, og derefter afkøles fuldstændig i Olie (Tran).

Denne Metode giver fortrinlige Resultater med »Ekstra sejghaardt« Böhlerstaal.

Mindre Stykker faa en meget stærk og regelmæssig Hærdning ved Neddypning i Kvægsølv; men da dette Metal som bekendt er dyrt, og dets Dampe meget giftige, er det ikke anvendt til store Stykker.

Som Kuriositet skal nævnes, at de bekendte ægte Damascenerklinger bleve hærdede ved at svinges raskt i Luften.

De Beholdere, hvori man har Hærdevæsker, skulle være saa store, at Temperaturen ikke stiger kendelig under Hærdningen, og at de tilstede tilstrækkelig Bevægelse af de Genstande, der skulle hærdes. Ere disse store eller vanskelige, kan det anbefales at sørge for bekvemt Til- og Afløb af Vandet samt eventuelt at have en lille Dampledning til Opvarmning. Man har det da i sin Magt at skaffe Vandet en ganske bestemt Temperatur inden hver Hærdning.

Den egentlige Hærdning bestaar i Virkeligheden af 2 Operationer.

a) Afkøling indtil Brunvarme, der maa foregaa meget regelmæssigt, og
b) Fiksering af Hærdning (Afkøling til almindelig Temperatur), der bør foregaa saa hurtigt, at den Haardhed, der er opnaaet, ikke atter tabes (hvad der helt eller delvis finder Sted naar Afkølingen foregaar for langsomt).

Den regelmæssige Afkøling indtil Brunvarme er, som gentagne Gange tidligere udtalt, af den største Betydning, fordi det Tryk, som de stærkt afkølede Partier udøve under Sammentrækningen fremkalde Spændinger, som ved store eller vanskelige Stykker af haardt Staal let kunne fremkalde Revner. Genstande, hvoraf kun visse Dele ere ophedede, bør sænkes noget dybere i Hærdevæsken end dertil, hvor Brunvarmen naar, og under Afkølingen trækkes langsomt tilbage. Af Mejsler, Bor, Drejestaal og lignende hærdes kun Skæret paa denne Maade, saaledes at den øvrige Del af vedkommende Værktøj kan beholde sin fuldstændige Sejghed.

Simpelthen at kaste en Genstand, som skal hærdes, i Hærdevæsken er allerede af den Grund utilladeligt, at den Flade, der kommer til at ligge paa Bunden, slet ikke bliver hærdet. Genstande, der tilnærmelsesvis have rundt eller firkantet Tværsnit dyppes i lodret Stilling og ikke altfor hurtigt.

Flade Genstande bør sænkes paa Kant — altsaa ikke med de store Flader vendende nedad — og ved ulige tykke Legemer bør den tykkeste Del først komme i Berøring med Hærdevæsken. Naar Omstændighederne gøre det muligt, anbefales det at beskytte de tynde Dele med et tyndt Lag Ler mod for hurtig Afkøling.

Skulle hule Staallegemer (f. Eks. Matricer) hærdes indvendig, maa Hærdevæsken strømme igennem dem; den ovenfor nævnte Sraale- eller Brusehærdning er her særlig at anbefale. Aktieselskabet N. & W. leverer hertil egnede Apparater af gennemprøvet Konstruktion.

Store, massive Legemer bør man, hvis det paa nogen Maade er muligt, forsyne med en central Udboring for at lette Staalets Udvidelse under Hærdningen og derved formindske Spændingen. Man bør lade saadanne Genstande faa en grundig Afkøling i Hærdevæsken, tages de for tidlig op, revne de i Almindelighed.

Anløbning. Som bekendt anvendes Staal, der er fuldstændig glashaardt, kun sjælden i Praksis*), da det er meget skørt; man gengiver det derfor ved Anløbning en Del af dets Sejghed paa Bekostning af Haardheden og har i de forskellige Farver, blankt Staal antager under denne Operation, et Middel til at afgøre, til hvilken omtrentlig Temperatur det har været opvarmet, — Anløbningen afbrydes, naar man har den ønskede Farve, ved at dyppe vedkommende Genstand i Vand.

Da Anløbningsfarverne ere langt under den brunrøde Farve, ved hvilken Staal, som omtalt ovenfor, ikke længer modtager Hærdning, vil det indses, at der aldeles ikke kan finde nogen Hærdning Sted ved denne Afkøling.

Anløbningen bør ske snarest muligt efter Hærdningen, for at Hærdespændingerne ikke skulle faa Tid til at fremkalde Revner. Ophedningen til Anløbning bør ske nogenlunde langsomt; jo langsommere den sker, desto bedre kan Varmen faa Tid til at trænge ind i det indre af vedkommende Genstand, og desto sejgere bliver den.

Skærende Værktøjer, der kun ere hærdede i den ene Ende, kan man hensigtsmæssigt anløbe ved at ophede dem nogle Centimeter bag Skæret og vedblive dermed, indtil dette faar den ønskede Farve.

Opvarmningen til Anløbning bør være meget regelmæssig, for at alle Dele kunne blive opvarmede og derved blødgjorte lige meget.

Man anvender en ren, roligt brændende og ikke osende eller lysende Flamme, en almindelig Smedeild, gennemhullede Jærnplader, hvorunder der er anbragt glødende Kul, eller et Sandbad (ɔ: en Jærnbeholder med Sand), der ved jævnlig Omrøring holdes ensartet varmt. I Stedet for Sand kan man ogsaa anvende smeltet — ikke overhedet — Bly, paa hvilket der svømmer en Jærnplade; paa denne lægges da de Genstande, man ønsker at opvarme.

Undertiden anvendes ogsaa Neddypning i smeltet Metal; Tin smelter ved 235 Gr. C. og Bly ved 335 Gr. C.; mellem disse to Grænser ligge de fleste Anløbningsfarver.

Som passende Anløbningsfarver maa anses:

a) For Værktøjer, der kun udsættes for jævn og nogenlunde ensartet Paavirkning samt have fint og haardt Skær:
Lysegul, mørkegul indtil gulbrun (Temperatur 225 — 235 Gr. C.).

b) For Værktøjer, der virke med eller blive udsatte for Stød og Vridning:
Brunrød, purpurrød indtil violet (265 — 285 Gr. C.).

c) For Værktøjer, til hvis Sejghed der stilles større Fordringer end til Skæreevnen:
Mørkeblaa indtil Lyseblaa (295 — 315 Gr. C.),

Selvfølgelig hænger Valget af Anløbningsfarve ret nøje sammen med Haardheden og Formen af vedkommende Stykke Værktøj samt Beskaffenheden af det Materiale, man vil bearbejde dermed; men holder man sig den karakteristiske Forskel, der er mellem de ovenanførte 3 Arter af Værktøjer, for Øje, vil Valget af Anløbsfarve dog næppe frembyde Vanskeligheder,

(Forsættes.)

*) En Undtagelse danne dog File, Hamre og andre Genstande, der fremstilles af forholdsvis blødt Staal (ca. 0,6 pCt. Kulstof), og af hvilke der fordres stor Haardhed og ringe Sejghed, hvorfor de ikke anløbe.

Ny Overenskomst.

Ved Bladets Slutning ere Forhandlingerne med Arbejdsgiverne afsluttede, og der foreligger Forslag til en ny Overenskomst, saavel om Arbejds- som Lønforhold. Overenskomsten om Arbejdsforholdene er paa væsentlige Punkter det samme som Martsoverenskomsten, men paa den anden Side er den dog ændret betydeligt tildels i vor Favør.

Med Hensyn til Lønningerne, da er man, hvad Minimallønnen angaar, bleven staaende ved de 32 Øre paa Grund af de daarlige Konjunkturer, men til Gengæld har man faaet nogen større Frihed for de højere Lønningers Vedkommende, saaledes at forstaa, at hvis f. Eks. en enkelt Fabrikant viser Tendentser til at anvende Minimallønnen til at reducere det almindelige Lønniveau saaledes, at Minimallønnen bliver en Normalløn, da har vi den samme Ret som før Overenskomstens Ikrafttræden til at stille Fordringer efter Reglerne for Behandling af faglig Strid.

Repræsentantskabet er i denne Anledning sammenkaldt til Møde Lørdagen den 18. Januar, og vi kunne altsaa først i næste Nummer komme ind paa en nærmere Omtale af Enkelthederne.

Til de jydske Afdelinger.

I Anledning af Henvendelsen til de jydske Afdelinger angaaende Hjælp til Medlem Nr. 3166, P. Andersen, har vi modtaget følgende Beløb:

Fra Aalborg Afdeling	15	Kr.
„ Frederikshavn Afdeling	10	„
„ Esbjerg Afdeling	30	„
„ Horsens Afdeling	17	„

Vi bringer de ovennævnte Afdelinger vor hjerteligste Tak.

H. Røpke,
p. T. Kasserer for Horsens Afdeling.

Til Afdelings- og Klubformændene.

Vi bringer herved til vore Afdelinger og Klubbers Kundskab, at vi endnu raader over en Del Eksemplarer af indheftede Fag-

blade af Aargangene 1899-1900. Vi ser os saaledes i Stand til at efterkomme enkelte Anmodninger om saadanne, naar Henvendelse derom indgives til Hovedkontoret.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 2813 Oluf Rang (Esbjerg)
» 1211 V. Samsø (Købh. Afdl. 2)
» 12725 C. Christiansen (— — 1)
» 12881 J. Schlippe (— — »)
» 791 H. Jakobsen (— — »)

Nr. 8283 C. A. Rasmussen har atter *fundet* sin Bog.

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollen.)

Nr. 7248 P. Larsen Andreasen
» 13718 P. A. Christensen
» 580 N. J. Nielsen
» 563 Vald. Buch

Efterlysning.

Bog Nr. 14316, N. Petersen, født den 29. Juli 1875 i Nysted, indmeldt den 5. Januar 1900 i Maribo, bedes indsendt til Anvisningskontoret i Københavns snarest muligt.

N. Jakobsen,
Kasserer.

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Østergade 54, St.
Aalborg, J. Christensen, Urbangade 15. 1. $12^1/_4$—1, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36.
Fredericia, Smed C. M. Jensen, Bjergegade 66. Udbetaling til Rejsende 6—7 Aften.
Frederikshavn, L. Jensen, Søndergade $12^1/_2$—$1/^1_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Frederiksværk, Maskinarb. Hans Andersen. $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Faaborg, L. P. Frandsen, Odensevej 8.
Holstebro, C. Madsen, Sønderland. 6—8.
Hadsund Mariager, Smed Aug. Olsen, Cimbria pr. Mariager.
Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen. $7^1/_2$—$8^1/_2$, $11^1/_2$—$1^1/_2$, 5—7.
Hillerød, Th. Hansen, Svendestiftelsen, 2 Sal, Langesvej. 12—$12^1/_2$, 7—8 Aften.
Hjørring, Smed Andreas Jensen, Tinpottegade. 6—8, Søndag 12—2.
Holbæk, Langhoff Petersen, Smedelundsgade 9, Boutikken, $6^1/_2$—8.
Horsens, H. Røpke, Haumannsgade 2, St.
Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvej.
Kallundborg, Smed C. Andersen, Lundevej. $12^1/_4$—$12^3/_4$, 6—7.
Kolding, M. Sørensen, Seestvej 20 B. $12^1/_4$—$1^1/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$
København, Larslejstræde 1, Stuen. 9—11.
Maribo, F. Larsen, Kirkestræde 212. 6—7
Middelfart, O. Petersen, Teglværksgade 13 B. $12^1/_4$—$12^3/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$
Nakskov, Rasmus Olsen, Taarsvej 40. $6^1/_2$—$7^1/_2$, Lørdag 4—8.
Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkersvendestiftelsen. 6—7
Nørresundby, L. Jensen. Bondrupsgade 8. $6^1/_2$—$7^1/_2$ Aften.
Nykøbing, Mors, Ferd. Nielsen, Vesterbro 3, 7—8.
— Falster. M. Frandsen, Kraghavevej 6—7, Søndag 10—12
Nyborg, H. L. Christensen, Villa Aldersro, Vindingevej. $12^1/_2$—1, 6—7
Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. $12^1/_4$—1. Udbetaling til Rejsende $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Præstø, J. A. Sørensen. Adelgade. 6—7.
Randers, L. P. Larsen. Nordre Grave 4. 12—1, 6—7.
Roskilde, J. Andersen, Karen Olsdatterstræde 5, $6^1/_2$—$7^1/_2$, Søndag 9—10.
Rønne, H. P. Jensen, Vinkelvej 27.
Skive, Laurits P. Christiansen, Norbanevej.
Slagelse, Anton Rasmussen, St. Pederstræde 1. 6—$7^1/_2$
Sorø, J. Hansen, Baggaden 67. Udbet. 6—8 Aften.
Stege Chr. Eriksen, Raadhusstræde. 12—1, 6—8.
Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhildevej 3. 12—1, 6—7.
Thisted, C. Dysted, Nørregade.
Varde, H. P. Hansen, Søndergade. 6—7.
Vejle, S. P. Løft, Danmarksgade 31, St. $12^1/_4$—$12^3/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$. Søndag 11—12.
Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46. 6—8.
Vordingborg, A. P. Petersen, adr. Smedem. Nissen, træffes fra 12—1 Middag.

Teknisk Akademi.

Smede & Maskinarb. Forbundets statsunderstøttede Læreanstalt for Maskinister.

Kursus til Maskinisteksamernes 1ste og 2den Afdeling, Maskinpasserprøven samt Kedelpasserprøven.

Ny Kursus begynde hver Januar, Maj og September.

Indmeldelser modtages og alle Oplysninger gives ved skriftlig eller mundtlig Henvendelse paa Skolens Kontor:

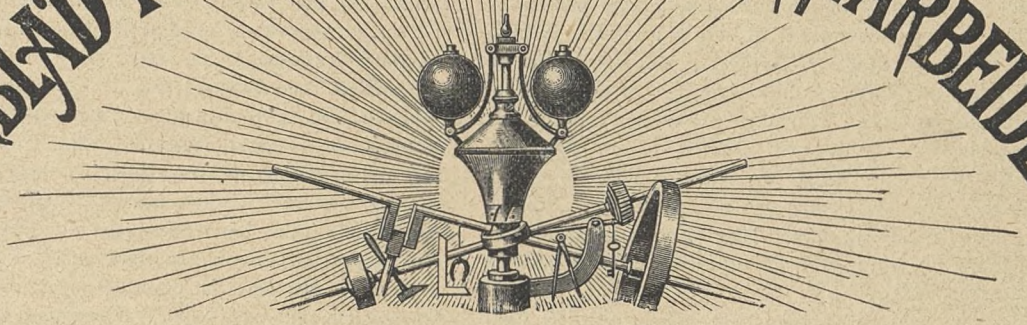
St. Pederstræde 3, København K.

samt paa

Smedeforbundets Anvisningskontor i København.

Redigeret af *J. A. Hansen.*
Bogtr. Lützhöft-Petersen. København K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Nr. 4. | Februar 1902. | 14. Aargang.

Overenskomsten.

I forrige Nummer af vort Blad meldte vi i al Korthed om Vedtagelsen af en Overenskomst med Arbejdsgiverne indenfor Jernindustrien, der har sluttet sig sammen med det bekendte Fællesudvalg i Spidsen. I den Maaned der nu er hengaaet, siden Overenskomsten vedtoges, er det Arbejde bleven gjort, som var en Nødvendighed for dennes Gennemførelse, indenfor vore egne Rækker. Repræsentantskabsmøde, ligesom ogsaa en Række af Møder og Generalforsamlinger i vore Afdelinger, er bleven afholdte, og ved alle disse Lejligheder har man indgaaende drøftet den Situation, som hermed er skabt og den Stilling, hvori vi som Organisation nu befinder os under „Januaroverenskomsten". Det vil derfor sikkert være paa sin Plads, at vi her fremsætter nogle Betragtninger desangaaende:

— Det er forbunden med ikke ringe Vanskelighed for to Parter at slutte en Overenskomst, naar disse to Parter, som Tilfældet var med os og Fabrikanterne, i ca. et Aar har staaet skarpt overfor hinanden — saa skarpt som det overhovedet lader sig gøre, naar ikke vi ligefrem tænker os Tilstanden under Strejke eller Lock-out. Paa den anden Side maa det erkendes, at dette Aar ikke har været brugt omsonst, mangt et Spørgsmaal er bleven behandlet og optrævlet i alle sine Enkeltheder, og Kampen er bleven ført konsekvent om de enkelte Spørgsmaal og Principper ikke alene fra Hovedbestyrelsens men ogsaa fra Fabrikanternes Side. Selvfølgelig var vor Stilling ingenlunde behagelig, da Arbejdsløsheden stedse blev mere og mere omfattende og dog var det for Fabrikanterne ikke nogen let Sag at angribe os følelig, som det stærke Led vi er bleven i Organisationernes Række — nationalt og internationalt. Vort Forbund er, brugt paa den rette Maade til Forsvar næsten unangribeligt, og dette tror vi, at selv Fabrikanterne vil indrømme os. Fabrikanterne har det selvfølgelig til enhver Tid i deres Magt at diktere Lock-out, men Kampen er og kan naturligvis ikke være Maalet, og ligesaa sikkert som en almindelig Lønstrejke fra vor Side ikke vilde have ført til et for os tilfredsstillende Resultat med de nuværende Konjunkturer, ligesaa sikkert vilde Fabrikanterne ved en Lock-out først og fremmest kun have naaet at give en Del af deres Fabriker, der i Forvejen staar paa svage Fødder et Knæk, som de ikke saa let vilde forvinde igen — der laves nu en Gang ikke ustraffet Lock-out hver andet eller tredie Aar. Men Lock-outen var da heller ingenlunde det, som Fabrikanterne i første Linie tog Sigte paa; deres Taktik gik i Retning af, at gennemføre deres Ønsker „ad administrativ Vej". Paa denne Maade mente man altsaa bedst at kunne gøre os Stillingen uholdbar. Hvor langt denne Kampmaade kunde have ført os er naturligvis ikke godt at sige, men sikkert er det, at Fabrikanterne paa ingen Maade vare saadan særlig tilfredse med Tingenes Tilstand. Da vi derfor, en Dag, da Repræsentanter for Hovedbestyrelsen og Fællesudvalget var sammen for at forhandle Striden om Overarbejdet paa Kbhv. Flydedok, spurgte Fabrikanterne, om ikke de troede det var mere fornuftigt, at optage en Realitetsforhandling om en almindelig Overenskomst i Faget, i Stedet for disse evindelige Møder, hvor vi dog aldrig blev enige om noget, saa modtog Fabrikanterne aabenbart dette som en Befrielse, og de svarede straks og næsten uforbeholdent ja til en saadan Forhandling. — De forlangte kun denne sluttet inden en bestemt Frist.

Vi for vort Vedkommende havde ogsaa taget et Forbehold, nemlig dette, at selv om vi vare enige om en Overenskomst om alle Spørgsmaal vedrørende Arbejdsforholdene, saa gik vi dog ikke med til en saadan uden at faa en Ordning paa Lønspørgsmaalet — og saa toges der fat — ganske vist under ret vanskelige Forhold, men uden at Hovedbestyrelsen noget Øjeblik fraveg det Standpunkt, fuldt og helt at hævde vor Organisations Autoritet og berettigede Indflydelse paa Arbejdsforholdene.

Den Overenskomst, der blev Frugten af Forhandlingerne, er da ogsaa helt igennem holdt i et nøgternt Sprog frit for alle skarpe Vendinger og frit for alt, hvad der kan udlægges som „Sejr" eller „Nederlag". Saa at sige hvert enkelt Punkt har sin Historie, Tilblivelse, hvorigennem man har søgt at

komme til størst mulig Klarhed over, hvad der er og maa være Ret i Forholdet mellem Arbejder og Arbejdskøber. Det som der altid har raadet en naturlig Frygt for hos vore Medlemmer, naar vi indgik Overenskomster, nemlig at vi fraskrev os Retten til, i saa og saa lang Tid at gøre den nødvendige Brug af Organisationens Magt og Indflydelse, findes her intet af, naar undtages at vi ikke kan stille Fordring om Forhøjelse af den almindelig gældende Minimalløn forend den fastsatte Termin; tvertimod — Punkt efter Punkt er vor Paataleret gennem Organisationen slaaet fast i samme Udstrækning som den altid har været os hjemlet ved vore „Regler for Behandling af faglig Strid", ja i flere Tilfælde er denne Paataleret ogsaa udstrakt til Felter, hvor Fabrikanterne tidligere hævdede deres Enebestemmelsesret.

Vel kan man med nogen Ret beklage, at ikke Omstændighederne gjorde det muligt, at højne Minimallønnen for Tiden, men paa den anden Side opvejes dette sikkert af, at det ved Lønoverenskomstens § 1 3die Stykke er slaaet fast, at vi har Ret til at støtte Lønkrav, hvor Gennemsnitslønnen paa den enkelte Arbejdsplads er for lav. Uden dette er det da ogsaa sikkert, at Hovedbestyrelsen ikke havde kunnet eller villet gaa ind paa at blive staaende paa den nuværende Minimalløn; vi vilde nemlig derved have udleveret os selv, hvad vi selvfølgelig ikke kunde, selv om det iøvrigt maa indrømmes, at Tiderne ere daarlige i Øjeblikket.

Overenskomsten, hvis Enkeltheder vi senere skulle komme tilbage til her i Bladet, er overalt af det store Flertal af vore Medlemmer, arbejdende som ikke arbejdende, bleven modtaget med Velvillie og Tilfredshed, og dette er der saa vist ogsaa Grund til, som det under en vanskelig Periode er lykkedes at skabe en Overenskomst, der garanterer os, at Arbejdsgiverne ikke i Ly af de daarlige Konjunkturer gør planmæssige Forsøg paa Lønreduktioner, samtidig med at vi bevarer vor Ret til at varetage vore Medlemmers Interesser paa Lønspørgsmaalet fuldt ud. Men Overenskomsten bør ogsaa af vore Medlemmer loyalt gennemføres og bruges som en Rettesnor i det daglige Liv paa Værkstedet og Arbejdspladsen, ligesom mulige Forsøg paa, fra de enkelte Arbejdsgiveres Side, at lægge uberettigede Fortolkninger ind i dens Bestemmelser altid bør indberettes til Forbundets Ledelse.

* * *

Da vi ikke har fundet det nødvendigt at optage Referatet af Repræsentantskabsmødet her i Bladet, eftersom det paa Forhaand har været udsendt til Afdelingerne i et Eksemplar, meddeles blot ved nærværende, at et Eksemplar tillige vil blive tilstillet Klubberne tilligemed en „Vejledning for Klubtillidsmænd.

Haandværkssvendenes Rejse- og Sygeforening.

En moderniseret Institution.

Vore Medlemmer, i Særdeleshed dem der har berejst Provinserne, er sikkert bekendt med at der her i Landet eksisterer en Organisation af ovenstaaende Navn.

Det siger sig selv, at en Organisation, der har det Formaal at skaffe Tag over Hovedet og Mad til den rejsende Svend, ligesom den i Sygdomstilfælde fritager den Rejsende for at komme under det offentliges Forsorg, har al Krav paa Interesse fra Mennesker i alle Livsstillinger og ikke mindst fra den unge Haandværker. Men det har alligevel vist sig, at Interessen for og Foreningen selv er blevet svækket ganske betydeligt i de senere Aar

Naar man blot ser paa, at Foreningen, som stiftedes i Odense 1885, i Aaret 1888—89 har udbetalt 31785 Understøttelser og i Aaret 1900—01 8684 Understøttelser, har man et tro Billede af hvor rivende Nedgangen har været, da man jo kan være sikker paa at Konjunkturerne i de her anførte Aar ikke har været saa forskellige, saa de kunde have nogen nævneværdig Indflydelse paa Forholdene.

Men det kan da ogsaa bestemt paavises, hvor den Skavank laa, der bevirkede, at Foreningen gik tilbage.

Den var nemlig ikke populær blandt Fagforeningerne, og navnlig fordi der fandtes en Paragraf i Lovene der lød: »*Ret til at fordre Rejseunderstøttelse har enhver Svend, naar han bevislig ikke kan faa Arbejde i sit Fag i den By, hvor han søger Arbejde.*«

Denne Bestemmelse kunne medføre, og *har* bevisligt medført, at der blev nægtet Uunderstøttelse til den der nægtede at tage Arbejde, hvor der var *Strejke*.

De Mænd der har siddet i Hovedledelsen for Foreningen er tilsidst blevet klar over, at skulde denne Forening ikke gaa sin fuldstændige Opløsning i Møde, maatte der foretages et Skridt til en Forsoning med Fagforeningerne, og en Henvendelse til »De samvirkende Fagforbund« om et Samarbejde er resulteret i, at der nu foreligger Love og Regler for Rejseforeningen, saa det kan anbefales enhver organiseret Arbejder at støtte den.

De foretagne Ændringer gaar i Korthed ud paa følgende:

1. Rejseforeningen kan ikke mere nægte Understøttelse til den Arbejder, der ikke vil tage Arbejde paa et Sted hvor der er Konflikt mellem en Arbejdsgiver og Arbejdernes Organisation.

2. Arbejdernes lokale Fællesorganisation vælger et vist Antal Medlemmer til Rejseforeningens Bestyrelse.

3. Saafremt Rejse- og Sygeforeningen i en By ophæves, overgaar Administrationen af Foreningens Ejendele til den lokale Haandværker- og Industriforening og Arbejdernes Fællesorganisation.

4. Lovændringer skal i Fremtiden godkendes af Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværk, De samvirkende Fagforbund og Justitsministeriet.

Efter at disse Ændringer er foretaget har de forskellige Fagforeninger Indflydelse paa alt, hvad der vedrører Rejseforeningen, og det vil saaledes være muligt for Arbejderne selv at rette alle de Mangler, der maatte klæbe ved Institutionen, hvad enten det er Svendehjemmene der trænger til at blive set lidt efter i Sømmene, eller det er andre Forhold som ønskes paatalt og ordnede.

Det skulde glæde os oprigtig, om Foreningen i Fremtiden skulde vise sig levedygtig, derved bibeholder man ogsaa et Statstilskud paa 6000 Kr. til Fordel for Arbejderne, og Guderne skal vide, naar det angaar Arbejderne, har Statskassens ellers ikke ret meget til overs.

Arbejdsløshed.

I denne Tid beskæftiger det Onde, som kaldes Arbejdsløsheden, ganske naturligt Arbejderpartierne rundt om i de forskellige Lande. Den udenlandske Fagpresse beskæftiger sig livligt dermed, og i Kommunalbestyrelser og Rigsdage interpelleres og drøftes der ivrigt om, hvad der kan gøres for at mildne dette Samfundsonde, der følger den moderne Kapitalisme i Hælene over hele den civiliceredè Verden.

Midt i al denne Elendighed er det dog en Glæde at konstatere, i hvilken Grad det er gaaet op for Menneskeheden, at al Nød bør afhjælpes, naar dette er muligt, — naar der med andre Ord er Føde nok i Samfundsspisekamret. Hos os ofrer de Arbejdsløses Standsfæller betydelige Summer til at afhjælpe den værste Nød; der er desuden Læsestuer, og Videnskabsmænd anvender med Glæde Deres Tid, for at holde nyttige Forelæsninger. Selv om alt dette nu ikke er i Stand til at afskaffe Nøden, saa bidrager det dog mægtigt til at lede Tanken bort fra det pinlige Melankoli, der ofte ledsager den Arbejdsløse, naar Dag efter Dag kommer og gaar, uden at Udsigterne bedres.

I det sidst ankomne Nummer af »Östersche Metallarbejter« indeholdes en Artikel, der omhandler Arbejdsløsheden før og nu, og da den indeholder ikke saa lidt af Interesse gengiver vi her et Uddrag:

»Aarsagen til Arbejdsløsheden i tidligere Tider hidrørte særlig fra Mangel paa Raamateriale og Næringsmidler for Arbejderne, den nuværende Arbejdsløshed opstaar ved Overflod af begge Dele, — det er den store Forskel paa før og nu.

De Arbejdsløse i forrige Aarhundrede vare, ligesom i det gamle Rom, Plebejere eller pjaltede Proletarer, der paa den store Mængdes Bekostning maatte opretholdes, eller fattige og derangerede Smaaborgere, der i Følge mange forskellige sociale Aarsager vare stedte i Nød.

De nuværende Arbejdsløse ere derimod »frie Arbejdere«, der i Dag maa lide Nød, fordi de har produceret for meget den foregaaende Dag. Det er altsaa Forskellen mellem før og nu. I Oldtiden eller i Middelalderen kunde Arbejdsløsheden ikke antage saadanne Dimensioner som nu i vor moderne Storindustritid, men der, hvor den som Følge af Slavearbejdets Indførelse, antog saa bedrøvelige Former, førte det tidligere eller senere til Samfundets Undergang.

I Middelalderen vare alle Mennesker organiserede, det vil sige, de maatte ingen Steder rejse. Bonden tilhørte Godsejeren, denne Kongen eller Lehnsherren, Smaaborgerne og Arbejderne i Byerne Lauget. De enkelte Mennesker, som ikke den Gang tilhørte en af de bestaaende Organisationer, var Herreløse, med dem blev der gjort kort Proces. Fængsel, Gabestok og Gennempiskning var deres Lod. Men med Tiden formerede de Herreløse sig og truede stærkt med at sprænge den middelalderlige Organisation, hvilket sluttelig ogsaa lykkedes dem. Bondekrigene og Bjergværksarbejdernes Kamp imod Haandværket, rystede paa en Maade de gamle Organisationsformer, saaledes at der senere kun fordredes et lille Vindpust for at bringe disse til at styrte.

Den egentlige sociale Betydning opnaaede Arbejdsløsheden først i den nyere Tid. I England, hvor den moderne Industri først udviklede sig, fandt paa en Gang en usædvanlig Tilgang af vagabonderende Eksistenser Sted. I Forbindelse med Amerikas Opdagelse steg Efterspørgslen paa Uld, som igennem den Udvikling Tojfabrikationen havde opnaaet, var blevet en meget væsentlig Artikel. Paa Grund af den overordentlige Stigen af Uldpriserne, var det mest rentabelt for Grundejerne at indrette deres Landarealer til Faareavl; hvilket skete i saa stor Udstrækning, at Masser af mindre Bøndergaarde blev nedlagt til Fordel for Faareavlen. Herved blev en stor Del Landarbejdere Brødløse. Paa dette Tidspunkt var det, at den første Socialist, den store Thomas Morus klagede over, at Faarene som ellers vare nogle nøjsomme og skikkelige Dyr, nu havde forandret sig til graadige og hensynsløse Rovdyr, som slugte hele Marker, raserede Huse og affolkede Kommunerne. Under Henrik VIII blev (fra Aaret 1509 til 1547) ca. 50,000 lydige Bønder fortrængt fra deres Jord, hvorpaa de var født og vokset op — formedelst Faareavlens Dyrkning. Efter saaledes at være fordrevne og forvandlet til frie Proletarer drog de til Byerne for at finde Arbejde ved Haandværksfagene. Men her fandt de heller ingen Beskæftigelse, og de henvistes da til Tiggeri og Tyveri. Tyvene blev paa denne Tid uden videre hængt, under Henrik den VIII's Regering skal ikke mindre end 72,000 saadanne Tyve været overleveret til Galgen. Vagabondernes Lod var ikke meget bedre, det hedder saaledes i en Forordning fra den Tid: »Alle gamle uarbejdsdygtige Tiggere, erholder et Tiggerdokument«. Derimod blev yngre professionelle Vagabonder indespærret eller bundet bag til en Vogn og pisket til Blodet løb i Strømme fra Kroppen og indtil de svor paa, at de øjeblikkelig vilde begive sig til deres Fødested, eller derhen hvor de havde opholdt dem det sidste Aar, og da begynde at arbejde.

Hvilken grusom Ironi! Efterat man havde drevet disse Mennesker fra deres Hus og Hjem, skulde de nu vises tilbage dertil, hvor alt som skulde være Eksistensbetingelse for dem var dem berøvet, og desuagtet henvises til at arbejde. Yderligere hedder det: »Skulde de derefter blive grebet i Vagabondering, vil Piskningen blive gentaget, og det halve Øre afskaaret«, forsaavidt et tredie Tilfælde indtraf, blev Vedkommende, som blev truffet i Vagabondering, betragtet som stor Forbryder og straffet som saadan. Det var jo ogsaa en Maade, at skaffe Arbejdsløsheden ud af Verden paa.

Om ikke just det samme, saa blev der dog i de øvrige Lande og i den nyere Tid benyttet lignende barbariske Midler overfor Vagabonder. Saaledes var i Aaret 1877, Forholdene i Frankrig ikke stort bedre. Naar en arbejdsdygtig Mand i 6 Maaneder havde været uden Arbejde, blev han dømt til Galejerne.

I en anden Ende af det civiliserede Europa — i Polen gjalt den Forordning: »Tiggere, Mænd saavel som Kvinder, maatte naar de havde Svagheder, kunne fremvise en Attest fra en Læge; kunde en saadan ikke tilvejebringes og Vedkommende fandtes duelig til Arbejde, skulde Politiet paagribe dem, fratage dem de hos dem beroede Penge, hensætte dem 4 Uger i Arrest, og i alle Fridage tildele dem 50 Slag over Ryggen«. En Rest fra denne Idyl er vor nuværende Vagabondlov.

Efter denne Lov af 24. Maj 1885, gælder det for alle Landstrygere, som farer omkring uden at have noget Arbejde, og ikke kan opvise Midler, som ere tilstrækkelige til Vedkommendes Underhold, at Politiet maa sikre sig disse Personer, for senere af Domstolene at blive dømt til Tvangsarbejde. Naar man ikke efter denne Forordning har de samme barbariske Tilstande, som tidligere er det sandelig ikke Lovenes Skyld, thi disse lader, naar vi undtager Piskning og Galgen intet tilbage at ønske overfor de i Middelalderen benyttede Midler; men detfe skyldes vel nærmest den hos vor nuværende Embedsmandsstand mere humane Tankegang, hvorved at Lovens strenge Bogstav ikke absolut bliver hævdet.

I vor Tid er Arbejdsløsheden nøje knyttet til den industrielle Udvikling; i Fortiden stod den nærmere i Forbindelse med, at Bønder og Landarbejdere blev fordrevet, først af Faarehjorden og senere af Vildtet. Og dog er det endnu ikke sjældent i de østerigske Alpeegne, at Jordbrugeren fordrives fra Hus og Hjem, fordi Lensherren ønsker sig hans Territorium udlagt til Jagtgebet.

Inde i Byerne fortrænges nu Smaamestrene i tusindvis af Maskinerne og Stordriften, og nu synes Arbejdsløsheden ikke mere at vilde forsvinde af Dagsordenen — i alt Fald har den til Dato trodset alle Anstrængelser, der gaa i Retning af dens Bortfjernelse.

Til den Arbejdsløshed der fremkommer ved Overproduktion, som Følge af Maskinernes forcerede Indgriben, slut-

ler sig den Arbejdsløshed som bliver fremkaldt ved de varierende Handelskriser. Saadanne Arbejdsløshedskriser har indtil nu vist sig omtrent hvert 10de Aar, men jo mere vi nærmer os den nyere Tid, desto mere kroniske er Kriserne og den dermed følgende Arbejdsløshed bleven.

Man kan i vore Dage lettere anskueliggøre sig, hvorfor de store Kriser nu dels forekommer hyppigere og dels sætter værre Spor, efter alt hvad der foregaar paa Verdensmarkedet, hvor der oprettes store Fabriksvirksomheder med kolossale Anlægskapitaler, for som det hedder at holde Konkurrence ude. Den Vare, som skulde forfærdiges, bliver kort efter fortrængt af en bedre fremstillet, hvilket bevirker, at hele den store Virksomhed maa ligge stille. Som Følge heraf bliver den store Arbejdsstyrke, som har taget Ophold i Virksomhedens Nærhed, hvor de havde tænkt dem at kunne leve, jaget ud som et Vildt, og saaledes fylkes vor Arbeidsløsheds Armé mere og mere, og det vil ikke blive anderledes saa længe den nuværende kapitalistiske Ordning, er raadende i vort Samfund«.

Böhlerstaal.

(Sluttet).

Det blev allerede under Omtalen af Hærdningen betonet, at det er langt mindre betænkeligt at anvende haardt Staal, som man hærder svagere, resp. anløber stærkere, end til samme Formaal at anvende blødere Staal, som man hærder stærkt (og kun giver svag Anløbning).

En særegen Form for Anløbning er Afbrænding, der væsentligst anvendes ved tynde Genstande, som man ønsker at give en sejg Fjederhaardhed.

Man opvarmer vedkommende Genstand svagt, dypper den i eller bestryger den med Olie (Tran eller Talg) og opvarmer den derefter saalænge, indtil Fedtet begynder at brænde; hvorefter den afkøles i Olie (Tran) eller i Luften.

For sikkert at kunne iagtage Anløbningsfarverne maa man altid sørge for at skaffe sig en med Fil eller Smergellærred velrenset blank Flade paa vedkommende Genstand.

Retning af hærdet Staal sker, dersom den er nødvendig, som Regel efter Anløbningen; den fordrer særlig Forsigtighed og Haandelag.

Genstande, der kun have faaet svag Anløbning, anbringes, medens de endnu ere »haandvarme«, mellem to Kobberblokke, der have samme Varme, under en Skruepresse, som derefter skrues ned, indtil vedkommende Genstand har faaet den ønskede Form. Man lader derefter det Hele henstaa roligt, indtil fuldstændig Afkøling er indtraadt.

Stærkere anløbne Genstande af mindre haardt Staal rettes paa Ambolten, medens de ere haandvarme, ved raske men forsigtige Slag med en Rettehammer.

Slagene maa falde i Retning af Krumningen og ikke skævt paa denne. Hammerbanens Form maa rette sig efter Genstandens.

Retningen kan ogsaa ske under Anløbningen. Den hærdede Genstand spændes med en Jærn-Skruetvinge lempelig fast til et Stykke Jærn, saaledes at den hule Side vender imod dette; det hele opvarmes derefter langsomt. Saa snart den gule Anløbningsfarve viser sig, spændes Skruen langsomt til, og naar den Anløbningsfarve, man ønsker at faa er opnaaet, overhældes det hele med Vand, indtil fuldstændig Afkøling er opnaaet. Genstanden vil da være lige.

Smaa Krumninger kunne rettes ved at varme den ene Side og fugte den modsatte med Vand.

Indsætning (Overfladehærdning). Indsætning anvendes ved saadanne Staalgenstande, som man ønsker at give en haard Overflade, f. Eks. for bedre at modstaa Slid (Maskindele), eller hvis Form er saadan, at det vilde frembyde betydelige Vanskeligheder at hærde dem paa den rette Maade.

I Stedet for en haard (kulstofrig) Staalsort vælger man da et blødt (kulstoffattigt) Staal.

Indsætning kan udføres, selv om Kulstofindholdet kun er henimod ca. 0,3 pCt., men jo lavere Kulstofindholdet er, desto kraftigere maa Indsætningen være.

Som Indsætningsmidler anvendes dels Stoffer, der kun indeholde Kulstof: Trækul og Læder, og dels Stoffer, der baade indeholde Kulstof og Kvælstof, saasom Ben-, Horn- og Læderkul samt Spaaner af Horn og Klove; endvidere: Gult Cyanjærnkalium (eller, som det undertiden benævnes: »Kali«, »gult Blodludsalt« eller »blaasurt Kali«), Harpiks, dyrisk Fedt, Ølbærme, Mel udrørt i Vand, og endelig Salpeter, Kogsalt o. s. v.

Naar untages Salpeter og Kogsalt, der begge smelte i Glødhede og forhindre Iltning (Rustdannelse) samt tjene som en Slags Bindemiddel mellem de øvrige Bestanddele og let opløses i Vand, indeholde alle de andre her nævnte Stoffer Kulstof, som under Opvarmning trænger ind i Staalets Overflade og derved gør den hærdelig.

Naar Genstandene skulle indsættes, pakkes de omhyggelig ned i tilklinede Jærnbeholdere med et eller flere af de ovenfor nævnte kulstofholdige Stoffer og opvarmes til Hærdetemperatur. Derefter tages de ud og afkøles i Vand eller i Olie (Tran).

Man kan ogsaa indsætte ved at gøre vedkommende Genstand svagt rødvarm, bestrø den med Hærdepulver, opvarme til Hærdetemperatur og derefter afkøle i Vand.

Der findes et Utal af »Hærdepulvere« og »Hærdesmørelser«; de bestaa ofte af mange forskellige Ingredienser og ere langtfra altid rationelt sammensatte; mange af de anvendte Bestanddele have næppe andet Formaal end at omgive vedkommende Hærdemiddel med et vist Skær af Hemmelighedsfuldhed.

Som prøvede og paalidelige Hærdemidler ved Indsætning anføres:

A. Hærdepulvere. I. Til Brug, naar Genstandene pakkes i Jærnbeholdere: a) Finskaaret Læder (eventuelt blandet med Læderkul), b) Læderkul, c) Pulveriseret Birkekul 4 D., pulveriseret Læderkul 1 D., Sod 3 D. II. Til Anvendelse i aaben Ild: d) Hornkul 24 D., Hornspaaner 4 D., Kalisalpeter $9^1/_2$ D., Kogsalt 55 D., Lim 6 D.; e) Salpeter 15 D., Harpiks 2 D., Gult Cyanjærnkalium 7 D.

Delene stødes fint i en Morter og blandes omhyggeligt; vil man indsætte i aaben Ild, maa der med en Ske eller lignende strøs saa meget Hærdepulver paa, at der dannes en Slags Glassur.

B. Tyktflydende Hærdemidler. 1) Vinsyre 6 D., Levertran 30 D., Oksetalg 10 D., Trækulspulver 2 D., Bensort 8 D., Brændt Horn 3 D., Gult Cyanjærnkalium 5 D.

Oksetalgen smæltes og blandes med de 30 Dele Levertran samt derefter omhyggelig med de andre, vel pulveriserede Dele. Blandingen er i Begyndelsen flydende, men bliver ved et Par Ugers Henstand dejgagtig.

(Forts. Side 30.)

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, fra hvilken Vedk. har betalt
5006	Johannes Hansen	København	7/3 80	Herning	29/4 99	Kbh. Afdl. 1	23/II 01
8028	Har. Einert Chr. Johansen	—	7/8 82	Kbh. Afdl. 1	1/11 01	—	2/II 01
8091	Niels Mikkelsen	Ribe	25/12 82	—	10/11 01	—	16/II 01
8635	A. J. Christiansen	Maribo	12/11 75	—	17/12 98	—	9/II 01
11047	C. C. E. Zimmermann	København	28/1 80	—	5/8 00	—	15/6 01
11098	Oluf Peter Andersen	—	6/2 63	—	30/7 98	—	27/7 01
13820	Rasmus Nielsen Wendelbo	Bække	26/1 79	—	3/10 01	—	5/10 01
1210	K. V. H. Hansen	København	23/4 82	— 2	12/10 01	Kbh. Afdel. 2.	12/10 01
1232	H. A. Andreasen	—	29/4 81	—	13/4 01	—	28/9 01
5150	Hans Adolf V. Tegder	—	24/10 79	—	31/8 01	—	12/10 01
5723	J. Melberg	Sverrig	6/2 48	—	28/12 96	—	15/6 01
7914	T. Clemmensen	København	28/3 73	—	4/2 99	—	4/9 01
11589	August Nielsen	—	30/9 70	—	21/1 99	—	28/9 01
12424	Herm. Edv. Axel M. Jensen	—	14/1 80	—	3/3 00	—	28/9 01
14247	Broge Hansen	Nysted	18/8 70	—	23/6 00	—	7/9 01
14413	Carl Julius Olsen	København	22/5 74	—	3/8 00	—	5/10 01
14434	V. Hansen	Vordingborg	9/3 73	—	17/11 00	—	14/9 01
4731	Georg Christiansen	Torrild pr. Odder	7/5 78	Randers	15/7 99	Kbh. Afdel. 3.	5/10 01
4811	Karl Volfried Andersen	København	27/3 81	Kbh. Afdl. 3	19/4 01	—	2/II 01
4839	Peter Sørensen Smith	Læborg pr. Vejen	26/9 77	—	10/5 01	—	7/9 01
5932	F. Jensen	Terløse	3/2 76	— 1	18/3 99	—	9/II 01
6578	Christian Christensen	Aalborg	18/11 39	— 3	1/10 98	—	24/7 01
9290	Hans Peter Rasmussen	Sengeløse Sogn	27/6 82	—	12/10 01	—	12/10 01
13118	Karl Chr. Andersen	Slagelse	29/12 79	Næstved	30/4 99	—	21/9 01
13739	A. Jacobsen Busk	Mønsted	6/4 79	Kbh. Afdl. 1	7/4 00	—	16/II 01
14770	Carl Jens Frimann	København	27/10 81	— 3	16/6 00	—	28/9 01
14809	Thorkild Chr. Petersen	Sorø	30/5 82	Sorø	1/11 00	—	12/10 01
1763	Emil Peter Mortensen	København	15/8 75	Kbh. Afdl. 5	10/3 00	Kbh. Afdel. 5.	20/7 01
6799	Jacob Mogensen	Nyrop pr. Kvistgaard	5/9 74	—	29/9 00	—	7/9 01
6863	Frantz Sørensen	Svendborg	12/9 67	—	20/12 99	—	14/9 01
2829	C. A. L. Lauritzen	Varde	8/8 70	Esbjerg	19/3 00	Esbjerg	29/6 01
7018	C. M. Clausen	Vamdrup	2/5 72	Nykøbing M.	19/3 99	—	2/3 01
10664	Elluf Fr. Nielsen	Ribe	7/9 70	Esbjerg	25/3 99	—	24/8 01
6298	Ernst Peter Nielsen	Bagtorp, Hjørring	4/4 59	Hjørring	20/9 99	Hjørring	6/10 01
13343	Vilh. Heidemann	Hjørring	10/4 63	—	26/4 99	—	26/10 01
14606	Jørgen Jensen	Auderød	17/9 73	Helsingør	1/1 00	Helsingør 2.	25/10 01
13285	Fred. E. Poulsen	Bandholm	18/12 80	Nykøbing F.	3/11 99	Maribo	28/9 01
3314	G. L. C. Madsen	Stubbekøbing	20/7 70	Stubbekøbing	9/1 95	Nakskov	15/6 01
6982	Hans Nielsen	Kjøng p. Fyen	1/10 72	Odense	23/10 96	Nyborg	27/7 01
7812	J. Chr. Frederiksen	Odense	15/2 62	—	15/11 96	—	12/10 01
11549	Lars Peter Rasmussen	Højby p. Fyen	14/1 70	Nyborg	7/2 99	—	10/8 01
11950	Ole Rasmus Fr. Piil	Nyborg	7/6 80	—	21/7 99	—	11/5 01
14457	Hans Chr. Henrik Clasen	Hjulby pr. Nyborg	18/9 82	—	3/7 00	—	28/9 01
3401	Anders Chr. Petersen	Mørke Sogn	28/12 68	Næstved	21/11 94	Randers	26/10 01
3687	Peter Chr. Petersen	Vandborg Sogn	26/1 81	Randers	29/7 01	—	27/7 01
3698	L. Poulsen	Handest	5/9 75	—	9/10 97	—	20/7 01
3701	Johan Vilhelm Brasch	Øster Alling Auning	14/12 71	—	3/11 95	—	3/8 01
3702	P. J. A. Lund	Langaa	31/3 83	—	10/5 01	—	19/10 01
3853	Carl Vilh. Heich	Stege	29/4 75	—	7/1 99	—	12/10 01
7719	Christen Christensen	Aarhus	7/1 78	—	1/3 01	—	2/11 01
12053	Carl Marius Petersen	Aalborg	21/5 83	Aalborg	8/5 00	—	24/8 01
12163	J. P. Christensen	Nørre-Sundby	21/3 82	—	11/5 01	—	27/7 01
2527	Johannes Anderson	Sverig	15/4 63	—	28/4 94	Aalborg	24/8 01
12531	S. M. Sørensen	Aarhus	27/1 76	Kbh. Afdl. 1	25/2 99	Randers	22/6 01
13530	Niels Peter Christensen	Ellitshøj	9/11 80	—	3/11 99	—	22/6 01
14399	Mikkel Jensen Nielsen	Laurberg	14/10 78	Randers	17/10 00	—	18/5 01
10311	J. P. Andreas Ibsen	Rønne	8/3 78	Nakskov	7/10 99	Rønne	28/10 01
12147	Jens Richard Andersen	—	14/7 81	Rønne	1/11 00	—	14/9 01
12174	Otto Marius Petersen	Nexø	16/12 78	—	11/12 98	—	28/10 01
3844	G. Jensen	Birkerød	21/7 73	Slagelse	1/1 95	Slagelse	19/10 01
6279	Hans Peter Petersen	Stenmose, Bryde Sogn	30/9 70	—	1/11 01	—	1/11 01
7484	M. Lund	Hjørring	8/1 72	—	23/6 01	—	23/6 01
3935	Carl Mikkelsen	Svendborg	30/7 80	Svendborg	1/6 99	Svendborg	12/10 01
11917	Vilhelm Møller	Skive	17/8 80	Skive	29/3 01	Skive	7/9 01
10301	Christen Laursen	Rødkærsbro	6/8 79	Viborg	9/6 01	Viborg	7/9 01

Rejse- og Understøttelseskassens Regnskab for Aaret 1901.

Indtægt.	Kr.	Øre	*Udgift.*	Kr.	Øre
Kassebeholdning fra 1900	22305	84	Udbetalt Understøttelse à Kr. 2,00 pr. Dag..	32638	00
Solgte Mærker	57630	00	— — » » 1,50 — ..	19751	50
— Julemærker	305	25	— — » » 1,00 — ..	84919	00
Tilbagebetalt Understøttelse	232	00	Juleunderstøttelse	11998	00
Strejkekassens Tilskud	69073	41	Rejse- og Understøttelseskassens Tilskud til Administrationen	240	00
Balance	149546	50	Balance	149546	50

Vald. Olsen, Hovedkasserer.

Revideret og fundet rigtigt. København d. 3. Februar 1902.

N. Lundbye. **P. Borch.** **N. Jacobsen.** **Viggo Stilling.**

Rejse- og Understøttelseskassens Regnskab for Oktober Kvartal 1901.

Indtægt.	Kr.	Øre	*Udgift.*	Kr.	Øre
Solgte Mærker (grønne)	19159	80	Udbetalt Understøttelse i Oktb. à Kr. 2,00 pr. Dag	1022	00
— — (graa)	6	75	— — i — à - 1,50 —	2203	50
Julemærker	305	25	— — i — à - 1,00 —	5145	00
Tilbagebetalt Understøttelse	62	00	— — i Nvb. à - 2,00 —	1882	00
Strejkekassens Tilskud	31234	70	— — i — à - 1,50 —	3477	00
			— — i — à - 1,00 —	8267	00
			— — i Dcb. à - 2,00 —	2454	00
			— — i — à - 1,50 —	4056	00
			— — i — à - 1,00 —	10204	00
			Juleunderstøttelser	11998	00
			Rejse- og Understøttelsesk. Tilskud til Administ.	60	00
Balance ...	50768	50	Balance ...	50768	50

Vald. Olsen, Hovedkasserer.

Revideret og fundet rigtigt. København, den 2. Februar 1902.

N. Lundbye, **P. Borch.** **N. Jacobsen.** **Viggo Stilling.**

---

2) Salpeter 15 D., Harpiks 2 D., gult Cyanjærnkalium 5 D. Delene stødes fint og blandes omhyggeligt. De angivne tyktflydende Hærdemidler anvendes som angivet under II. Ved »Dele« er overalt forstaaet Vægtdele.

Svejsning af Böhlerstaal maa udføres med særlig Omhu, da dette let kan blive forbrændt.

Den rigtige Svejsetemperatur er for haardt Staal i Almindelighed begyndende Gulvarme; for middelhaardt og blødt Staal Gul- til Hvidvarme. Spruder Staalet Gnister, naar det udtages af Ilden, er det allerede forbrændt. Betingelserne for et godt Resultat er: Hurtig Opvarmning, saavidt muligt uden Luftens Adgang.

At svejse Staal paa Staal: Man giver de Ender, der skulle sammenvejses, Form som en Kile og forsyner de skraa Flader ved et Par Kærve dannede med en stump Mejsel, for at hindre, at de skulle glide fra hinanden under Hammerslagene; endnu bedre er det at gøre den ene Ende gaffel- og den anden kileformig, saaledes at man kan stikke dem ind i hinanden. Der maa tages fornødent Hensyn til, at Tværsnittet paa Svejsningsstedet ikke bliver for lille. Den Glødskal, der danner sig under Tildannelsen, fjærnes, og under Opvarmningen til Svejsning bestrøs Svejsningsstedet med tilstrækkeligt Svejsepulver (se nedenfor) ved Hjælp af en Ske, og uden at Staalet tages ud af Ilden. Have Stykkerne naaet den rigtige Temperatur, dyppes de i det ved Ilden staaende Svejsepulver og forenes ved lette Hammerslag; saa snart dette er sket, bearbejdes Staalet stærkt med svære Hamre. For at bøde paa den Afkulning, der mulig kunde være sket paa de ydre Flader af Svejsningsstedet, kan man efter endt Smedning, og naar Temperaturen er sunken til mørkerød, bestrø Svejsningsstedet med et ensformig tyndt Lag Hærdepulver.

At svejse Staal paa Jærn. Herved maa der tages Hensyn til, at Jærnets Svejsningstemperatur er højere end Staalets; man bør derfor enten lægge Jærnet først i Ilden eller to Ilde. Iøvrigt er Fremgangsmaaden som ovenfor beskrevet; det maa meget anbefales at spalte Jærnet gaffelformigt. Skal en større Jærnplade forstaales, maa Staalet paalægges i enkelte Plader; paa de Steder, hvor disse skulle støder sammen, stukkes de først op, og efter at de ere paasvejsede, hamres de ned og sammensvejses,

Det simpleste og mest anvendelige Svejsningsmiddel er

Boraks; da dette som bekendt blærer stærkt op, bør det før Anvendelse smeltes, afkøles og derefter pulveriseres. Om de sammensatte Svejsningsmidler gælder ogsaa, hvad der blev sagt om de meget sammensatte Hærdepulvere og Hærdesmørelser. Følgende Midler kunne siges at have staaet deres Prøve: 1) Tørret Lim 12 D., calcineret (o: vandfri) Soda 3 D., Potaske 2 D.; 2) Boraks 8 D., Salmiak 1 D., gult Cyanjærnkalium 1 D, Stofferne opløses i Vand og inddampes under bestandig Omrøring.

Arbejderkamre og Voldgiftsretter.

Ved den københavnske Diskussionsklub »Karl Marx«s Møde Lørdag den 11. Januar talte Folketingsmand *J. Jensen* om ovenstaaende Emne.

Taleren gav først en udførlig Fremstilling af disse Institutioners Karakter og Virkemaade, illustreret ved Eksempler fra Udlandet, hvor de i længere Tid har eksisteret (f. Eks. Conseil des prud'hommes i Frankrig). Fordringen om Oprettelse af lignende Institutioner herhjemme optoges paa Socialdemokratiets Program i Firserne, da vore Organisationer endnu var svage. Den Gang var Arbejdskøberne Modstandere af Fordringen. Forholdene har imdlertid ganske forandret sig fra Slutningen af Firserne til Slutningen af Halvfemserne. Arbejdernes Organisation har i den mellemliggende Tid taget et kolossalt Opsving og er blevet i Stand til at varetage Arbejdernes Interesser paa en Maade, som man tidligere ikke have tænkt. Nu ønskede Mesterorganisationerne Voldgiftsretter, medens Arbejderne nu var mindre begejstrede for dem, fordi det altid er bedre at værge sin Ret selv end at have andre til det. Paa den anden Side kan det ogsaa være fordelagtigt for os at have Voldgiftsdomstole, særlig under nedadgaaende Konjunkturer; dog maa de kun være obligatoriske i Spørgsmaal om Forstaaelse af indgaaede Overenskomster og saadanne Stridigheder, som kan opstaa mellem de enkelte Arbejdere og deres Arbejdskøber; derimod maa de ikke have Myndighed til at fastsætte fremtidige Arbejdsvilkaar.

Bramsens Forslag om Enighedskamre, der i det væsentligste var Udpluk af tyske Socialdemokraters Forslag, blev forsøgt under Lock-out'en i 1899 hvor det viste sig resultatløst. Ganske vist var det under særlig ugunstige Forhold det her kom til at virke, idet det jo fra Arbejdskøbernes Side ikke drejede sig om at faa afgjort nogle Stridsspørgsmaal, men om at faa afgjort et Magtspørgsmaal. Nogen større Betydning i Fremtidens Arbejderbevægelse vil Enighedskamre dog næppe faa.

Til Slutning omtalte Foredragsholderen Arbejdsraadet, der er udnævnt i Henhold til den ny Fabrikslov, og som til en vis Grad kan opfattes som et Arbejderkammer.

Til vore rejsende Medlemmer.

I Fagbladet for Marts Maaned rettede vi en Anmodning til vore rejsende og arbejdssøgende Kolleger om, naar de henvender sig paa Kasserernes Bopæle for at erholde Understøttelse, da at optræde høfligt og en Smule hensynsfuldt. Naar vi nu gentager denne Appel til vore Medlemmer, saa er Grunden den, at der paany fra en Afdelingskasserer er indløbet Klage til Hovedbestyrelsen over brutal og uhøvisk Optræden fra nogle Rejsendes Side overfor vedkommende.

Kolleger! Vel kan Sindet stundom være bittert, naar Arbejdsløsheden bliver for langvarig og det kniber med at friste Tilværelsen for den knapt tilmaalte Understøttelse; men lad os ikke glemme, at vi skylder dem, der ofrer deres korte Fritid fra Dag til Dag for et ringe eller slet intet Vederlag, en Smule Hensyntagen — i alt Fald saa meget, at vi ikke overfalder dem med Skældsord og Raaheder — det turde ellers tilsidst blive umuligt for os at faa nogen til at paatage sig disse Hverv.

Der findes naturligvis nu, hvor saa godt som hver en Sjæl tilhører Organisationen, adskillige, som ikke er Medlemmer af indre Overbevisning eller af velforstaaet Samfølelse med deres Klassefæller; men paa den anden Side er Tallet paa disse ikke stort. Lad alle os, der har lært at indse Nytten af en stærk Organisation, sætte en Ære i at lære de enkelte Marodører, at det første som de skylder dem selv og alle andre er en sømmelig Optræden — ogsaa naar de henvender sig til en af Organisationens Tillidsmænd.

Tak til de jyske Afdelinger.

Til de jydske Afdelinger som har ydet mig den i forrige Fagblad offentliggjorte Sum Penge, til Støtte under min lange Arbejdsløshed, beder jeg Dem alle modtage min *hjertelige Tak.*

P. Andersen,
Horsens.

Arbejdernes Theater paa Enghavevej.

Vi henleder atter vore københavnske Medlemmers Opmærksomhed paa »Arbejdernes Theater« paa Enghavevej, hvor man for en billig Penge kan tilbringe en fornøjelig og underholdende Søndag-Aften. For Tiden gaar Hostrups gamle Folkekomedie »Mester og Lærling« med Liv og Lyst over »Brædderne«.

Til Afdelingskassererne.

Naar Understøttelsesrubrikerne i Medlemmernes Bøger ere udskrevne, maa disse indsendes til Hovedkontoret for at blive ombyttede, hvilket vil ske saa vidt muligt ekspres. Afdelingskassererne maa under ingen Omstændigheder selv udstede nye Bøger i Stedet for de udskrevne.

Hovedkassereren.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 1911 Johan Nielsen (Købh. Afdl. 5)
- 8585 V. Ravn — 1
- 791 H. Jakobsen —
- 8084 C. Sindahl —
- 13760 C. Hansen —
- 238 D. Ravn —
- 5043 F. Danielsen —
- 8327 A. Jensen. —
- 4287 Chr. Strøm, (Odense)
- 10173 Petersen (Købh. Afdl. 3)
- 14818 H. E. Petersen (Slagelse)

Nr. 2813 O. Bang har atter *fundet* sin Bog.

Hovedkassereren.

Fejltagelser.

Ved beklagelige Fejltagelser fra vedkommende Tillidsmænds Side ere følgende Medlemmer optagne blandt slettede Medlemmer.

Idet vi herved retter Fejltagelsen, beder vi de paagældende Medlemmer undskylde.

Nr. 11412 C. Olsen
- 2018 P. Nielsen
- 8371 C. Olsen
- 5296 C. Nielsen

Slettede Medlemmer genoptagne.

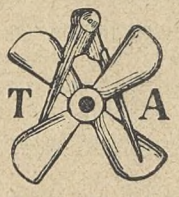
(Udstreges af Protokollen.)

Nr. 11412 C. Olsen
- 2018 P. Nielsen
- 8656 A. Frederiksen
- 837 V. Petersen
- 8371 C. Olsen
- 5296 C. Nielsen
- 4221 Jak. Nielsen

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Østergade 54, St.
Aalborg, J. Christensen, Urbangade 15, 1. $12^1/_4$—1, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36.
Fredericia. Smed C. M. Jensen, Bjergegade 66. Udbetaling til Rejsende 6—7 Aften.
Frederikshavn, L. Jensen, Søndergade $12^1/_2$—1, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Frederiksværk, Maskinarb. Hans Andersen. $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Faaborg, L. P. Frandsen, Odensevej 8.
Holstebro, C. Madsen, Sønderland. 6—8.
Hadsund Mariager, Smed Aug. Olsen, Cimbria pr. Mariager.
Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen. $7^1/_2$—$8^1/_2$, $11^1/_2$—$1^1/_2$, 5—7.
Hillerød, Th. Hansen, Svendestiftelsen, 2 Sal, Langesvej. 12—$12^1/_2$, 7—8 Aften.
Hjørring, Maskinarb. Martin Jensen, Kolsmissegade 4, 1. 6—8, Søndag 12—2.
Holbæk, Maskinarb. N. Chr. Larsen, Kosartiet, 2det Sted fra Banegaarden, Udbetaling $6^1/_2$—8.
Horsens, H. Røpke, Haumannsgade 2, St.
Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvej.
Kallundborg, Smed C. Christensen, Cordilsgade 106 B. $12^1/_4$—$12^3/_4$, 6—7.
Kolding, M. Sørensen, Seestvej 20 B. $12^1/_4$—$1^1/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$
København, Larslejstræde 1, Stuen. 9—11.
Maribo, F. Larsen, Kirkestræde 212. 6—7
Middelfart, O. Petersen, Teglværksgade 13 B. $12^1/_4$—$12^3/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$
Nakskov, Rasmus Olsen, Taarsvej 40. $6^1/_2$—$7^1/_2$, Lørdag 4—8.
Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkersvendestiftelsen. 6—7
Nørresundby, L. Jensen. Bondrupsgade 8. $6^1/_2$—$7^1/_2$ Aften.
Nykøbing, Mors, Ferd. Nielsen, Vesterbro 3, 7—8.
— Falster, M. Frandsen, Kraghavevej 6—7, Søndag 10—12
Nyborg, H. L. Christiansen, Villa Aldersro, Vindingevej. $12^1/_2$—1, 6—7
Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. $12^1/_4$—1. Udbetaling til Rejsende $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Præstø, J. A. Sørensen. Adelgade. 6—7.
Randers, L. P. Larsen. Nordre Grave 4. 12—1, 6—7.
Roskilde, J. Andersen, Karen Olsdatterstræde 5, $6^1/_2$—$7^1/_2$, Søndag 9—10.
Rønne, H. P. Jensen, Vinkelvej 27.
Skive, Laurits P. Christiansen, Norbanevej. $6^1/_2$—$7^1/_2$
Slagelse, Smed H. P. Hansen, Hotel Stadt Hamburg. $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Sorø, J. Hansen, Baggaden 67. Udbet. 6—8 Aften.
Stege Chr. Eriksen, Raadhusstræde. 12—1, 6—8.
Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhildevej 3. 12—1, 6—7.
Thisted, C. Dysted, Nørregade.
Varde, H. P. Hansen, Søndergade. 6—7.
Vejle, S. P. Loft, Danmarksgade 31, St. $12^1/_4$—$12^3/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$. Søndag 11—12.
Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46. 6—8.
Vordingborg, A. P. Petersen, adr. Smedem. Nissen, træffes fra 12—1 Middag.

Teknisk Akademi.

Smede & Maskinarb. Forbundets statsunderstøttede Læreanstalt for Maskinister.

Kursus til Maskinisteksamernes 1ste og 2den Afdeling, Maskinpasserprøven samt Kedelpasserprøven.

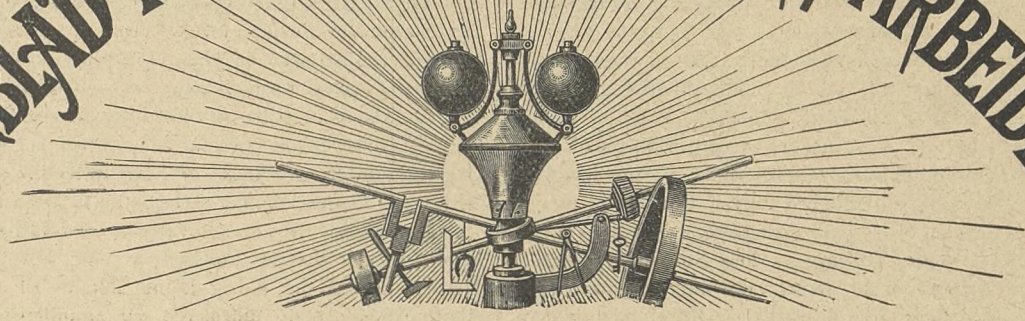
Ny Kursus begynde hver Januar, Maj og September.

Indmeldelser modtages, og alle Oplysninger gives ved skriftlig eller mundtlig Henvendelse paa Skolens Kontor:

St. Pederstræde 3, København K. samt paa **Smedeforbundets Anvisningskontor i København.**

Redigeret af *J. A. Hansen.*
Bogtr. Lützhöft-Petersen. København K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Nr. 5. | Marts 1902. | 14. Aargang.

Overenskomsten.

Gennemførelsen af Overenskomsten gaar sin jævne rolige Gang, efter at der selvfølgelig har været anvendt nogen Tid til at drøfte den nye Situation og de opnaaede Resultater. Der indløber stadig Meddelelser om Valg af Tillidsmænd, og naar de ere prøvede i et Udvalg af Hovedbestyrelsen sendes de straks videre til vedkommende Arbejdsgiverorganisation. Vi haaber, at de Klubber, som endnu ikke har indsendt Meddelelse om Valg, snart vil besørge dette, da deres Tillidsmænd ellers ikke nyder den Beskyttelse, der ligger i Overenskomstens Bestemmelser. Vi har ligeledes modtaget en Del Klubvedtagelser, men det var ønskeligt om vore Klubber vilde gøre det til et Led i deres Forretningsorden, øjeblikkelig at indsende til deres Afdelingsbestyrelse enhver Vedtagelse, som vedrører Forholdet til Arbejdsgiveren. Der vilde derved komme en Orden og Præcision ind i vort Organisationsarbejde, som ikke alene vil være gavnlig, men som er en ligefrem Nødvendighed. Vi regner os jo ikke uden Grund for en af vore mest fremskredne Arbejderorganisationer, men hvis vore Medlemmer opfatter dette saaledes, at naar vi kan sige dette, saa kan vi roligt lade alt gaa sin mere eller mindre skæve Gang, saa tager man fejl, og saa vil denne Stilling som Forsterangsorganisation meget hurtigt være tabt.

Textilarbejderne klager i deres Fagblad f. d. M. over, at de ved de nys førte Forhandlinger i flere Tilfælde ere førte bag Lyset af Arbejdsgiverne — maaske er dette sket mod Arbejdsgivernes Villie? Men Grunden hertil er selvfølgelig den, at Textilarbejderne har ladet syv være lige med Hensyn til at skaffe sig det fornødne Materiale i Form af Priskuranter og Statistik, medens Arbejdsgiverne i saa Henseende ere mødte vel rustede. Men det er langt fra noget enestaaende, hvad der her sket. Arbejderne har i mange Tilfælde en hvis Afsky for det Arbejde, som der er forbunden med at føre Protokol, Korrespondancer eller Akkordstatistik, og det er forstaaeligt, at det er saaledes, thi tidligere var saadant Arbejde ikke nødvendigt, og desuden kniber det jo af og til med at finde de Kolleger, der dels har Lyst, dels Evne til at paatage sig at udføre eller lede Udførelsen af saadant Arbejde paa Kammeraternes Vegne til fælles Bedste.

Der maa og skal imidlertid ske en Forandring i dette Forhold; der bør overalt drages Omsorg for, at der i Klubberne føres en ordentlig Forhandlingsprotokol, samt at man overalt, hvor dette er foreneligt med Arbejdsmaaden paa det enkelte Værksted, fører Bog over, hvad der betales for Arbejdet i Akkord, hvad der tjenes derpaa, og af hvilken Art og Beskaffenhed Arbejdet er. Hvis vore Klubber vilde kaste sig over dette med den fornødne Energi, da vilde det bidrage mægtigt til at øge vor Indflydelse og at afskaffe eller dog mildne de evindelige Stridigheder om Fastsættelsen af Akkordpriser; thi man vilde dermed blive sat i Stand til at fastsætte Priskuranter for alt det gangbare Arbejde.

Men som det gaar med dette Forhold gaar det med de Overenskomster, vi slutter med Arbejdsgiverne. Januaroverenskomsten er, naar den anvendes paa den rette Maade af vore Medlemmer, vore Klubber og vore Afdelinger, et godt Dokument til at forhindre Overgreb fra den enkelte Arbejdsgivers Side, men den skal selvfølgelig forstaas og bruges. Vi har vel udsendt denne Overenskomst i et saadant Antal Exemplarer, at saavidt muligt de Medlemmer, der interessererr sig derfor, har kunnet erholde et Eksemplar, og denne er tillige bleven kommenteret ved Møder, udsendte Referater, Vejledninger o. l. men for yderlig at lette og indprente Forstaaelsen af denne ville vi i det Efterfølgende optrykke dens §§ enkeltvis og dertil knytte Bemærkninger til hver af disse.

Vore Afdelinger og Klubber anmoder vi om, hvor dette muligen endnu ikke er sket, snarest at indsende de nødvendige Beretninger om Klubvedtagelser og tillige Meddelelser om Valg af Tillidsmænd paa alle Værksteder, hvor saadanne i Henhold til Overenskomsten af Januar d. A. ere autoriserede.

Søfyrbøderstrejken.

Siden Aarets Begyndelse har Søfyrbøderne som bekendt ført en haardnakket Kamp med vore stormægtige Skibsredere. Disse Redere har aabenbart endnu ved Kampens Udbrud levet paa deres Sejr over Fyrbøderne i 1890 og troet, at det skulde gaa ligesaa glat nu. Det er imidlertid ikke gaaet saa let, tvertimod staar Fyrbøderne udmærket i Læ af Landorganisationen, og det er at haabe, at vore Skibsredere, der hører til de mest indbildske og hensynsløse af vore hjemlige Kapitalister, ved denne Lejlighed bliver belært om, at det ikke er alt de kan byde deres Arbejdere, selv om — hvad ogsaa er sket i dette Tilfælde — hele Storborgerpressen i Kor skælder Arbejderne ud for at være uduelige, fordrukne og stridbare Elementer, som de stakkels Officerer og Redere staar ganske magtesløse overfor. I det hele haaber vi, at Arbejdsgiverforeningen ret snart vil indse, at den Side af dens Virksomhed — der startedes under den store Lock-out i 1899, og som gaar ud paa, i alle de Aviser hvor de har Indflydelse og i saa godt som hvert eneste Nummer at udraabe »de danske Arbejderes Uduelighed« og »Fagforeningernes Tyrani og Anmasselser«, samtidig med at man hyler op om de stakkels Arbejdsgiveres vanskelige Stilling — snart maa høre op og give Plads for en mere nøgtern Overvejelse af, om det nu ogsaa gaar ret længe, saaledes brutalt at ville nedslaa ethvert selv nok saa rimeligt Krav fra Arbejdernes Side, om ikke det alligevel i Længden betaler sig bedre at tage Hensyn til disse Krav — selv om dette skulde medføre, at man i Administrationen maatte være lidt mindre flotte og selv om man lønnede nogle Direktører mindre kongeligt. — Der var dog vist al Grund til at overveje dette.

Vi under af Hjertet de mægtige Redere, at de har saa mange Bryderier med denne Strejke, de Hrr. var, husker vi, ogsaa paa Færde i Fjor, da vi i Følge Udløbet af vore Overenskomster fremsatte nogle Krav til de forskellige Skibsværfter. Da truede alle Rederne i Forening Værfterne med at gaa til Udlandet, hvis man vovede at imødekomme Arbejdernes Krav, og de er for saavidt konsekvente, som de nu ofrer Tusinder af Kroner paa at skrabe sammen den værste Bærme rundt omkring i hele Verden, bare for at vise, at de ikke behøver at tage Hensyn til deres Fyrbødere. Vi husker endnu, hvorledes vore Fabrikanter, som vi tilfældig fik i Tale i de Dage, da Strejken udbrød — alle vare enige i det »haabløse« for Fyrbøderne i at ville strejke; »Rederne kunde faa Folk nok«, blev der sagt, og saa ser det dog slet ikke saa haabløst ud for Fyrbøderne alligevel — vent kun lidt, selv en Skibsreder kan regne Fejl.

* * *

Søfyrbøderstrejken koster selvfølgelig en Del Penge. De samvirkende Fagforbund har paalignet et Strejkebidrag af 20 Øre for Heltbetalende og 10 Øre for Halvtbetalende, som gjaldt Ugen fra den 26. Januar til 1. Februar

Da Kampen imidlertid fortsattes, er der senere, fra og med Ugen 9. til 15. Februar d. A. paany paalignet 15 Øre ugenlig for Helt- og $7^1/_2$ Øre for Halvtbetalende. Denne sidste Paaligning har løbet siden og fortsættes endnu, uden at der er Udsigt til, at den ophører for det første. Bidragene udredes selvfølgelig af Hovedkassen.

Daarlige „organiserede“ Arbejdere.

Paa et Tidspunkt, hvor Resultaterne af mange Aars Agitations- og Organisationsarbejde foreligger i Form af Overenskomster mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, og hvor man véd, hvilke Savn og Ofre Opnaaelsen af disse Resultater har kostet saavel Organisationerne som disses enkelte Medlemmer, kan man stille *den* Fordring til organiserede Arbejdere, at hver enkelt med al sin Energi søger at faa disse Overenskomster respekteret af Arbejdsgiverne, saaledes at de erhvervede Goder kommer Arbejderne til Del i fuldeste Maal.

Man skulde tro, at det var saa selvfølgeligt, at den enkelte Arbejder havde Følelsen af sine Forpligtelser i saa Henseende, saa der aldrig kunde komme til at foreligge et eneste Tilfælde hvor Arbejderen *selv* annullerede sine Rettigheder og derved reducerede sin egen Indtægt.

Ikke desmindre hænder det af og til — heldigvis dog kun meget sjældent — at der fremkommer Klage over, at en Omgaaen af gældende Regler har fundet Sted, og Aarsagen er naturligvis altid den, at vedkommende som begaar Overtrædelsen, derved søger at gaa sin Arbejdsgiver under Øjne for at kunne opnaa Fordele paa sine Kammeraters Bekostning, f. Eks. beholde sin Plads, naar andre blev afskedigede.

Blev dette almindeligt, vilde Resultatet naturligvis blive, at Lønnen ganske af sig selv dalede ned under det tilladte og fastslaaede Minimum, samtidig med at de Arbejdere, som ville opretholde det tilkæmpede, kunne gaa paa Gaden og spasere, medens de »fedtede« Kolleger stod inde paa Arbejdspladserne og arbejdede for en lavere Løn, og man kan derfor ikke undres over, at en saadan ukollegial Optræden, naar den konstateres, vækker Indignation og Harme mod den Paagældende blandt hans Kammerater.

I en af Forbundets Fællesklubber i København blev et Tilfælde af ovenomtalte Art paavist i forrige Maaned, idet Medlem Nr. 8890 *H. P. Hansen,* siden Nytaar havde staaet og arbejdet som Smeder for en Løn af 45 Øre pr. Time, uagtet det ved Overenskomst mellem Forbundet og vedkommende Arbejdsgiver var fastslaaet, at *Mindstelønnen* for Smedere skulde være 50 Øre, og uagtet *Hansen* tidligere havde oppebaaret sidstnævnte Løn. Hvad der endydermere ikke pyntede paa Sagen var, at *Hansen* overfor sine Kolleger paastod, at han fik den normerede Løn.

Naar man nu tager i Betragtning, at denne Overenskomst, som iøvrigt omfatter flere Lønsatser, og at en Priskurant først blev gennemført efter ca. 10 Ugers Strejke, finder man det naturligt, at en saadan Mand bliver alvorligt afklapset, og Tanken om at ekskludere ham af Forbundet — hvilket vilde bevirke, at han umuligt kunde arbejde i Faget fremtidigt — var ogsaa fremme, men Fællesklubben lod Naade gaa for Ret og nøjedes med at ekskludere ham af Klubben i 3 Maaneder, i Haab om, at han efter denne Tids Forløb vilde bedre sig.

H. P. Hansen var dog *saa* meget »organiseret« Arbejder, at Skamfølelsen over den af ham udviste Adfærd tvang ham til at forlade sin Plads Dagen efter, at Ekskludionen havde fundet Sted, og vi forventer sikkert, at *han* ikke oftere modarbejder sine Kollegers Interesser, og vi haaber tillige ved at have fremdraget ovenstaaende, at have betaget andre Kolleger, med Tendenser i den omhandlede Retning, Lysten til

at foretage Experimentet; thi vi garanterer ikke for, at der vil blive taget lige saa blidt i andre som i dette Tilfælde.

(o.)

Jernbaneforeningerne af 1898-1900.

Nævnte Foreninger ere startede henholdsvis i Aarhus og København, sidstnævnte umiddelbart efter den af vort Forbund paa Baneværkstedet iværksatte Blokade for Gennemførelsen af 33 Øre som mindste Løn. Denne Forening, som kalder sig Jernbaneforeningen af 1900, tæller blandt sine Medlemmer saavel Karethmagere som Sadelmagere, Smede, Arbejdsfolk, Malere, kort sagt nogle af hvert Fag, som har Udøvere paa Baneværkstederne; hvor stort et Medlemsantal Foreningen tæller, ser vi os ikke i Stand til at opgive, men efter sikkert Forlydende er Medlemsantallet svært aftagende.

Vi har ikke tidligere vidst hvilke egentlige Formaal disse Foreninger havde, men paa et i Aarhus den 14. Dcbr. f. A. afholdt Møde, fik vi af Mødets Indleder, en Montør Baunsgaard, gjort rede for Foreningernes Program, hvorfor vi skal tillade os at referere enkelte Udtalelser.

Hr. Baunsgaard fremhævede, at Foreningen vilde gaa frem ad »Fredelighedens Vej« og afholde sig fra ethvert »Knytnævesystem«, hvorved man absolut vilde naa længere end ved at fare frem med »tom Rummel« og »Trudsler«, som man ikke havde nogen Udsigt til at gennemføre, men som kun kunde gøre Skade ved at bringe Uro og Splid ind saavel imellem Arbejderne indbyrdes, *som i Forholdet mellem dem og deres Overordnede.*

Det forekommer os, at dette kunde være sagt med langt færre Ord, end Hr. Baumgaard brugte ved denne Lejlighed, det hele skal dog ikke forstaas som andet end Spytslikkeri over for de »Overordnede« samt Forsøg paa ved enhver Lejlighed at lægge Fagforeningsmedlemmerne for Had.

Baunsgaard fortsatte med at fortælle, at de uorganiserede havde været nødt til at lave disse Foreninger, da man ellers slet ikke regnede med dem. Dette kunde Arbejderne ikke finde sig i og maatte derfor som en Protest samle sig og vise, *at ogsaa de var en Faktor, der maatte regnes med baade fra den ene og den anden Side.* Yderligere oplyste han, at Arbejderne kunde være tjente med at slutte sig til disse nye Organisationer, idet Programmet for deres Virksomhed omfattede mange Punkter, som det laa i alle Arbejdernes Interesse at faa sat igennem, *men som man alene vilde søge gennemførte ved Andragender og Forestillinger ad tjenstlig Vej*; ikke sandt — en fortræffelig Vej. Som Punkter paa Programmet nævnte han: Sygekassespørgsmaalet, hurtigere Akkordudbetalinger, »Skidtpenge«, højere Timeløn for ældre Arbejdere, der var henviste til Dagløn m. m. Endelig manede Taleren til kammeratlig Opførsel mellem Arbejderne indbyrdes, enten de hørte til den ene eller den anden Organisation (han har nok hørt noget), idet han fremhævede, at man i saa Fald muligvis ved en eller anden Lejlighed kunde gaa sammen om et Andragende eller lignende, hvad der jo var absolut ugørligt saalænge man daarligt kunde *taaleat se hinanden!*

Efter dette Foredrag udspandt sig en Diskussion, som navnlig førtes imellem Indlederen og Formanden for Foreningen af 1900 (en Drejer Aarup) paa den ene Side og et af vor Aarhus Afdl. Bestyrelsesmedlemmer, Hr. Rasmus Larsen, paa den anden Side. Vor Kollega, R. L., fremhævede Nødvendigheden af at have en saa stor Organisation i Ryggen som Dansk Smede- og Maskinarb.-Forbund, der yderligere var reassureret i Landsorganisationen (De samv. Fagf.) samt en Del beslægtede Fagorganisationer i Udlandet. Hvad Dansk Smede- og Maskinarb.-Forbund har udrettet i Retning af at understøtte sine arbejdsløse Medlemmer og derved holdt hele Faget oppe — kunde sikkert kaldes fænomenalt, ligesom dette Forbunds Magt under de store Lock-outer er konstateret, og det er bevist, at vore hjemlige Sammenslutninger, samt vor Alliance med Organisationerne i Udlandet ikke har været eller er tomt Mundsvejr. Derimod maatte Taleren fastholde, at saadanne Organisationer, — som t. Eks. dem Indbyderne til dette Møde representerede, — kun vilde opnaa at skabe Splittelse blandt Arbejderne og derved udelukke dem fra al Indflydelse ved Fastsættelse af Løn- og Arbejdsvilkaar, hvilket iøvrigt tydeligt fremgik af de f. T. paa Baneværkstederne herskende Forhold. Slutteli ønskede Taleren at vide, hvorledes Jernbaneforeningerne vilde stille sig under en Konflikt.

Baunsgaard replicerede til R. L. ved at udtale: »at Arbejdere, som vare særligt stillede, meget godt kunde have særegne Organisationer, og at man lige saa godt kunde have en saadan paa Baneværkstedernes Omraade«. Taleren betragtede Fagforeningerne som et Assuranceselskab, men med gale Præmiebetalinger og paaviste, at andre Assuranceselskaber havde fastsat Præmiernes Størrelse efter Risikoen, hvorimod Præmierne i Fagforeningerne vare ens (her kommer altsaa Sanheden frem, de vil ikke betale).

Med Hensyn til det bestemte af Larsen sidst stillede Spørgsmaal, udtalte Baunsgaard, at man altid, inden man gik til Yderligheder, skulde beregne Forholdene mellem det Tab, man kunde gøre Regning paa at komme til at lide og den Gevinst, man eventuelt kunde vente at vinde, idet en saadan rolig Overvejelse ofte vilde slaa koldt Vand i Blodet. Taleren sluttede med at udtale: Resultatet af Mødet er dette, at hver Part vilde gaa sin Vej, men opfordrede til alligevel at optræde lidt mere kammeratlig (ja det kunde de lide), da der allerede derved vilde være naaet noget, og vort Grundlag for Arbejde i Fremtiden er saaledes beskaffen, at vi kunde være tjent med at arbejde videre derpaa.

Af nævnte Møde ere vi nu gjorte opmærksomme paa, hvad de nystiftede Foreninger har sat sig som Program, og ville vi selvfølgelig intet have at erindre mod, at der forlanges hurtigere Akkordudbetalinger, at der betales Skidtpenge, højere Timeløn for ældre Arb. o. s. v.; men indse Nødvendigheden af, at danne særlige Organisationer for at gennemføre saadanne Krav, kan vi selvfølgelig ikke. Nej! Aarsagen til, at disse Organisationer ere etablerede, skyldes absolut ikke, at faa de nævnte Krav fremsatte, dette har i ethvert Tilfælde Jernbaneforeningen af 1900 i København givet os tilstrækkelige Beviser paa. For det første er nævnte Forening pousseret frem af de Overordnede paa Statsbaneværkstedet sammen med en Del Kolleger, som dels er slettede af Forbundet paa Grund af Restancer, og dels fordi de mente sig tilstrækkeligt sikrede ved at være engageret paa Banen, hvor Lock-out'er eller anden Arbejdsstandsning vanskeligt vilde fremkomme. Saa sparede man da disse Penge til Fagets Opretholdelse. At der ikke er nogen Alvor bag deres Kravs Fremsættelse, fremgaar tydeligt af Hr. Baunsgaards Udtalelser i den første Del af hans Tale, hvor han siger: »Foreningen vil gaa frem ad »Fredelighedens Vej« og afholde sig fra ethvert »Knytnævesystem«, og ad tjenstlig Vej søge deres Program gennemført ved Andragender og Forestillinger. Jo! det lyder ganske kønt; men vi tror blot ikke, at der opnaas noget ad denne Vej, særlig naar Ledelsen er vidende om, at selv om den nægter et eller andet Andragende, sker der ikke noget, det hele var jo kun en høflig og underdanig Anmodning. Naar vi fremsætter denne vor Anskuelse, er det ikke dermed vor Mening, at anbefale Voldsomheder, hvilket forøvrigt vor Taktik har udvist, men vi forstaar saa godt Hr. Baumsgaard. For ham eller for den Forening han representerer gælder det kun at udsaa Had og Bagtalelse imod den Organisation, som de Herrer rettest burde tilhøre, ligesom De ikke genere sig for at mistænkeliggøre dem af vore Kolleger, som ved en eller anden Lejlighed har foreholdt dem det urigtige i deres Fremfærd. Saaledes er der efter ovenomtalte Møde gjort et ondartet Forsøg paa at lægge vor Kollega Rasmus Larsen i Aarhus for Had hos de Overordnede, fordi han paa Mødet i Aarhus gentagne Gange, manede D'Herrer til at slutte sig til vor Organisation. Der staar saaledes i Dansk Jernbaneblad under Referatet af Mødet, at R. L. havde udtalt: At Værkførerne blot hævede deres Gager men ellers stod langt tilbage for Masser af Arbejdere baade hvad Dannelse og Dygtighed angik. R. Larsen protesterer i et senere Nr. D. J B. imod at have brugt saadanne Udtalelser; men ogsaa mod den lave Hensigt Referenterne har haft med at beskylde ham for at have brugt dem.« Vi giver ubetinget

R. Larsen Ret, — ogsaa vi forstaar Hensigten med at referere sligt — vi kender »Spytslikkersystemet«; men forhaabenligt er den Tid ikke fjern, da vore Statsautoriteter blive tvungne til at forhandle med Fagforeningerne, der da bliver i rimelig Grad medbestemmende om Fastsættelse af Løn og Arbejdsvilkaar, og det turde da være troligt, at der ikke tages Hensyn til disse nydannede Foreninger, som jo dog kun ere oprettede för tilfället og for efter fattig Ævne at skade deres Kammerater.

Naar yderligere et Blad som »Politiken« for September i en Artikel, undertegnet »Ohlson« — betegner Medlemmerne af Foreningen 1900, som Overløbere fra deres Fagforening, forekommer det os, at den Foragt, der fra denne Side vises Foreningen, bærer i den rigtige Retning, vi maa jo erindre, at »Politiken«s gamle Redaktør paa dette Tidspunkt var Trafikminister.

Vore Medlemmer paa Baneværkstedet, arbeider ihærdigt for at bevare de hidtil hafte Goder paa Værkstederne, der er nemlig i den senere Tid opstaaet en Lyst til at reducere bestaaende Akkordpriser, skulde det mon være dette Forhold Hr. Baunsgaard i sin Tale sigtede til, hvor han manede til »kammeratlig Opførsel« mellem Arbejderne, saaledes at de ved en eller anden Lejlighed kun gaa sammen om et Andragende eller lignende. Sansynligt er det, her røres nemlig ved Pengepungen, og selv om de Overordnede kan favorisere enkelte lydige Arbejdere, vil det dog i det store Hele ramme alle Arbeiderne. Vore Medlemmer har for Resten heller ikke vist sig utilbøjelige til at arbejde sammen med 1900 Foreningen, for derved dels at give Deres Modstand mod Aftrækkeriet mere Vægt, men ogsaa for derved at faa Lejlighed til at diskutere det uholdbare i den Stilling de i Øjeblikket befinder sig i, ved ikke at staa i en Organisation, der betyder noget.

I den senere Tid, har der været afholdt en Del Fællesmøder. som ikke har været helt resultatløse, et saadant Møde afholdtes sidst i f. M. i »Vodroflsund«s store Sal, hvortil Hr. Folketingsmand Lyngsie og Forbundets Sekretær N. Lundbye vare indbudte som Talere. Begge de indbudte Talere, talte henholdsvis om de af Socialdemokraternes Repræsentanter i Rigsdagen udrettede Arbejde for Statsbanernes Arbejdere og for Organisation, under hvilket den store interesserede Tilhørerkreds gav sit enstemmige Bifald tilkende. Skøndt der fra Talerne gjordes mange Forsøg paa at faa nogle af Foreningen af 1900 kaldt frem, var der ikke en som tog Ordet, formentlig manglede de deres Hærførere, eller maaske var Udtalelserne for overbevisende til at de lod sig gendrive. Det vellykkede Møde sluttede med et enstemmigt Leve for de under »De samv. Fagforbund« hørende Organisationer. Ligesom nedenstaaende Resolution enstemmigt vedtoges.

Forsamlingen udtaler sin Tilslutning til de fra Socialdemokraterne i Rigsdagen gjorte Forsøg paa:

1. At forhindre Annuleringen af Arbejdernes Ret i Henhold til »Ulykkesforsikringsloven af 1898«.

2. At den eventuelle Pension fastsættes ved et Regulativ i. Stedet for vilkaarligt af Ministeren.

3. At Banens Haandværkere og Arbejdere ikke lønnes efter Anciennitet, men efter den til enhver Tid, for Deres respektive Fag gældende Lønsatser hos private Arbejdsgivere.

4. Endvidere udtaler Forsamlingen sin fulde Tilslutning til de gjorte Bestræbelser for Ophævelsen af forhenværende Trafikminister Juul Rysenstens Resolution, om at Administrationen ikke kan forhandle med Fagforeningerne.

5. Endelig udtaler Forsamlingen, at det i høj Grad er nødvendigt at Arbejderne slutter sig til deres respektive Organisationer, og navnlig at der ikke dannes Særorganisationer, som kun tjener til at skade os Alle.

Licitation og Konkurrence.

Nedenstaaende Liste over Tilbud paa Drejeskiver til Varde-Nørre Nebel Banen viser til fulde hvilken Rift der er om ethvert selv nok saa ubetydeligt Stykke Arbejde for Tiden; men Listen viser mere end det. Som det vil ses, er det laveste Tilbud, fra et Berlinerfirma, ikke en Gang det halve af det højeste Tilbud fra indenlandske Fabrikanter, og selv om det end maa indrømmes, at nogle af de indenlandske Tilbud er sat godt til Vejrs, saa udelukker dog det laveste Tilbud al Konkurrence.

Her staar man ikke overfor en fornuftig Konkurrence, men derimod overfor et Udslag af den moderne Kapitalisme. De store tyske Firmaer gør alt for at slaa den danske Industri ihjæl, for bag efter at kunne være Eneherrer paa Markedet, og med dette for Øje er deres Tilbud ofte af en saadan Natur, at de kun dækker, hvad Materialerne koster. Dertil kommer, at der føres et meget skarpt Tilsyn med alt Arbejde, som udføres af danske Fabriker, medens man ofte lader sig byde daarligt udført Arbejde fra Tyskland, dèr nytter det nemlig ikke, at vore Ingeniørspirer begynder med at kassere det ene Stykke efter det andet, hvad enten der er Grund dertil eller ikke, saadan noget kan kun lade sig gøre i Danmark, hvor man er saa skikkelige og, hvor saakaldte Autoriteter kan faa Lov at byde Folk hvad det skal være. Det er at haabe, at det Tid efter anden maa lykkes os at hugge igennem al denne Humbug, saaledes at vi ikke Gang efter Gang lader Tyskerne levere os billigt men slet udført Arbejde i Ly af en Slags Eksportpræmier, som de tyske Jernværker har fastsat paa Arbejde til Udlandet, ved at sælge Materiale til saadant Arbejde billigere, end naar Arbejdet er til Indlandet.

Tilbudene paa de her omtalte Arbejder vare følgende:

Firma Navn	Kr.
William Erskov (Berlin)	4,620
Skandinavian Agency Co. (Bremen)	5,343
»Strømmen« (Randers)	5,616
Esbjerg Metalstøberi	5,650
Frichs Eftfl. (Aarhus)	5,680
Smith & Mygind	5,755
Lange H. P. Jensen & Co.	5,850
Allerups Eftfl. (Odense)	5,925
Bork & Henricksen	5,934
Allerups nye Maskinfabrik	5,940
Carock & Leth (Aarhus)	6,150
Kallundborgs Jernstøberi	6,420
Hans C. Petersen (Præstø)	6,450
Kaas & Levy	6,505
»Fønix« (Odense) & Ferd. Winberg	6,600
Anker Heegaard	6,660
»Aurora«	6,720
»Vulkan«	6,735
Møller & Jokumsen (Horsens)	6,750
Niels Ejby (Fredericia)	—
Andersen & Jessen	—
Johansen & Saaby	6,870
Kristianshavns Jernstøberi	7,100
»Titan«	7,200
Esbjerg Jernstøberi og Maskinfabrik	7,500
P. Andersen (Svanholm)	8,100
A. Wilker & Co. (Braunswig)	9,150
Karl Axelsen (Svendborg)	11,100
Riedel & Lundegaard	8,100
L. Adler	11,385

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelses-dato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, fra hvilken Vedk. har betalt
440	Valdemar Lorentzen	Fejø	9/6 81	Kbh. Afdl. 1	8/10 00	Kbh. Afdl. 1	31/8 01
473	Laur. Vald. Petersen	Hylholt, Faxe	16/1 82	—	5/10 01	—	23/1 01
476	Laur. Peter Petersen	København	25/11 82	—	5/10 01	—	9/11 01
481	Lauritz Larsen	Odense	28/2 71	—	4/10 01	—	9/11 01
821	Max Møller	København	24/3 82	—	6/7 01	—	26/10 01
1036	Harald Andersen	—	1 77	—	23/9 99	—	19/10 01
1078	Anders Hansen Andersen	Grested	4/12 81	—	7/5 01	—	19/10 01
1131	Ferd. Holger Alb. Andersen	Frederiksberg	26/5 81	—	25/5 01	—	2/11 01
1134	Jacob Chr. Ernst	København	8/8 75	—	25/5 01	—	31/8 01
11561	Kristian Nielsen	Heininge, Slagelse	24/12 80	—	18/10 01	—	2/11 01
11562	Axel Ketner	København	6/9 78	— 2	1/10 98	—	9/11 01
12422	Anders Hansen	—	9/7 80	—	5/10 99	—	2/11 01
12449	A. B. Villadsen	—	15/5 80	—	14/8 99	—	16/11 01
12791	A. G. Ryder	Sverrig	4/11 70	— 1	6/10 99	—	16/11 01
13765	Sofus Chr. Jørgensen	Everdrup pr. Rønnede	24/3 66	—	21/4 00	—	19/10 01
13811	Carl Vilh. Petersen	Holbæk	18/5 52	—	5/5 00	—	19/10 01
13872	Jørgen Herm. Sonne	København	7/3 74	—	19/6 00	—	9/11 01
1171	J. C. Andersen	—	30/11 73	—	29/4 99	—	2/11 01
2947	C. J. J. Jensen	Stege Landsogn	6/5 80	Præstø	1/4 00	—	2/11 01
2677	Chr. Carlsen	Borum	8/2 55	Aarhus	29/4 99	Aarhus	24/8 01
5262	F. Jensen	København	27/1 76	Kbh. Afdl. 1	23/7 98	—	12/10 01
7635	Villads C. Christensen	Aarhus	18/8 82	Aarhus	22/9 00	—	12/10 01
7724	J. Chr. Nielsen	Bjergrav	17/6 55	Randers	21/1 99	—	3/8 01
10283	Alfred Johnsen	Kristiania	7/11 74	Aarhus	10/12 97	—	24/8 01
11761	Fr. P. Andr. Helfred Prehn	Kallundborg	30/1 80	Aalborg	10/8 01	—	10/8 01
9181	Laur. P. Clausen Gellert	Fredericia	17/9 81	Fredericia	27/4 01	Fredericia	26/10 01
1129	Jens Simonsen Jensen	Esbjerg	6/7 79	Holstebro	28/9 98	Holstebro	14/12 01
13219	Anders Jørgensen	Odense	17/10 79	Odense	7/11 98	Holbæk	30/11 01
3191	V. C. Carlsen	Aalborg	24/9 69	Horsens	1/5 94	Horsens	31/8 01
4067	J. P. Husom	Svendborg	13/9 47	—	10/12 98	—	29/6 01
4468	P. Baruel	København	19/2 54	—	8/11 95	—	31/8 01
4616	Simon Nielsen	Odense	26/2 61	—	16/5 96	—	27/7 01
6314	P. Rasmussen	Horsens	22/8 51	—	25/5 99	—	12/10 01
6953	S. Kjøller	—	16/8 52	—	20/3 97	—	14/9 01
9444	Steffen Peter Steffensen	Vinding pr. Brastrup	7/1 77	Aarhus	11/10 97	—	10/8 01
13060	Lauge Hansen	Lundskær pr. Tranekær	11/2 80	Horsens	13/5 99	—	7/9 01
13086	Niels Michael Nielsen	Horsens	22/3 66	—	6/5 99	—	27/7 01
908	Thorv. Vald. Rasmussen	København	15/2 81	Kbh. Afdl. 1	21/6 01	Kallundborg	9/11 01
13299	Hans Peter Olsen	Nørre Efterbølle	9/3 76	Middelfart	23/9 99	Middelfart	7/12 01
3626	C. Christensen	Skelskør	27/5 67	Odense	8/6 95	Nyborg	15/6 01
14541	Jørgen Chr. Hansen	Bredbjerg, Odense	6/8 80	—	20/4 00	Odense	21/9 01
14279	Peter Gotfred Andr. Andersen	Esbjerg	20/4 81	Kolding	1/5 00	Slagelse	5/10 01
14059	Niels Chr. Andersen	Horsens	5/4 82	Horsens	5/1 01	Vejle	9/11 01
6867	G. A. Buch	København	1/7 75	Kbh. Afdl. 5	3/7 97	Kbh. Afdl. 5	24/8 01
7566	N. Nielsen	Aal pr. Varde	28/3 76	—	5/10 01	—	30/10 01
515	Johan Chr. Petersen	København	16/2 77	— 1	24/9 01	— 1	7/12 01
788	C. L. A. Thomassen	—	23/5 59	—	27/4 01	—	31/8 01
1115	Otto Carl M. Larsen	—	4/9 77	—	28/8 01	—	14/9 01
4427	Chr. T. Højrup	Bølling pr. Kolding	28/5 75	Varde	26/4 96	—	30/11 01
4608	A. Malmgreen	Lyngby	3/9 77	Kbh. Afdl. 3	23/4 98	—	28/12 01
6717	P. C. Olsen	København	22/10 67	— 1	2/7 98	—	6/7 01
8092	C. A. Gronemann			—	13/11 01	—	7/12 01
8491	Ejnar Hakon Frederiksen	—	14/2 79	—	2/3 01	—	21/9 01
8522	A. M. F. Wiegaard	—	30/6 71	—	23/11 01	—	7/12 01
8542	Otto Olsen	Frederiksberg	20/5 76	—	30/11 01	—	7/12 01
8553	Emanuel Stuhr	Aalborg	17/6 79	—	30/11 01	—	28/12 01
8572	Andreas Andersen West	Randers	18/4 76	—	14/12 01	—	14/12 01
8831	J. P. Christensen	Ørslev	8/8 80	—	30/4 99	—	14/12 01
8918	Jens Marius Jensen	Gunsig	4/8 76	—	31/10 96	—	7/12 01
10889	P. Rasmussen	Hjelm pr. Sakskøbing	5/1 63	Nykøbing F.	23/2 99	—	7/12 01
12605	Alfred Chr. Svendsen	København	19/12 78	Kbh. Afdl. 1	8/4 99	—	12/10 01
12760	William Chr. Jensen	—	28/5 80	—	6/5 99	—	2/11 01
12992	Vilh. P. Davidsen	—	11/5 79	—	4/10 99	—	29/6 01

Til vore rejsende Medlemmer.

Der synes at herske en Misforstaaelse af R.- og U.-Kassens Loves § 30 sidste Punktum iblandt vore rejsende Medlemmer. Saaledes kom et gift Medlem til Aalborg og gjorde i temmelig energiske Udtryk Fordring paa 5 Dages Understøttelse, medens han efter den gældende Skala kun var berettiget til 3 Dages Understøttelse. Paa samme Maade gjorde Vedkommende gældende, at han var berettiget til at erholde Understøttelse, saalænge han vilde blive i Aalborg, indtil han havde faaet sine 70 Dage. Dette er selvfølgelig ikke rigtigt. I Lovenes § 30 sidste Punktum heder det:

»Familieforsørgende Medlemmer kan oppebære Understøttelse indtil 70 Dage i et løbende Aar og er ikke forpligtede til at forlade den By, hvor de var Medlemmer ved Understøttelsens Begyndelse.«

Her er selvfølgelig kun Tale om, at man ikke kan forlange den gifte Mand og Familieforsørger til at forlade den By, hvori han har bosat sig, medens han derimod, naar han gaar paa Rejse, er ganske ligestillet med ugifte Medlemmer i enhver Henseende. Samtidig undlade vi ikke at bringe Punkt 33 i Vejledning for Afdelingskasserere i Erindring. Dette Punkt er saalydende:

»Arbejder et gift Medlem midlertidig i en By, hvor han ikke er bosiddende, og han ved indtrædende Arbejdsløshed atter rejser tilbage til sin Hjemstavnsby, betragtes han ikke som Rejsende, og maa da som sædvanlig gaa ledig en Uge paa egen Regning, forinden Understøttelsen indtræder.«

* * *

Til de Rejsende paa Fyn.

Rejsende som kommer fra Middelfart til Svendborg over Faaborg, — eller omvendt, skal for at faa Rejsedagene godtgjorte, have Deres Arbejdsløshedskort paategnet i Faaborg.

Samtidig underrettes de om, at der ikke finder nogen Udbetaling sted i Faaborg.

†

Mandagen den 3dje ds. afgik vor Kollega *Chr. Sørensen* ved Døden efter et længere, smærtefuldt Sygeleje.

Chr. Sørensen var Formand for Afdelingen i Næstved, hvilket Hverv han røgtede til alle Kollegers Tilfredshed, og som Paaskønnelse af hans Arbejde viste Afdelingen ham ogsaa, dels under hans lange Sygdom, dels ved hans Død, al den Anerkendelse, som han fortjente.

Udgifterne ved hans forholdsvis pompøse Begravelse bleve afholdte af Afdelingen samt af hans Arbejdskammerater fra Brdr. Hermansens Fabrik i Næstved, hvor Sørensen havde været beskæftiget i flere Aar.

Hovedbestyrelsen lod sig repræsentere ved Begravelsen af Forbundets Sekretær.

Esbjerg.

Afdelingen i Esbjerg meddeler os, at Blokaden hos Hr. Fabrikant Julius Jacobsen (som har varet i 4 Aar) er hævet, efter at Hr. Jacobsen efter egen Anmodning har underskrevet vor Priskurant. Adgang til nævnte Virksomhed er saaledes tilladt Forbundets Medlemmer.

Hjælp!

Da jeg ved, at der er mange, der har kendt afdøde Kollega Gerhard Kjergaard som et trofast Forbundsmedlem og da hans Enke befinder sig i en meget vanskelig Situation (den yngste Søn skal konfirmeres den 6. April), saa tillader jeg mig at bede mulig velstillede Kolleger om at yde hende en lille Haandsrækning. Kjergaards Enke bor Vævergade 8, 5. Sal.

V. Grøndal,
Kbhv. Afdl. 1.

Erklæring.

Foranlediget ved et blandt vore Medlemmer paa Strandmøllen ved Skodsborg udspredt Rygte, har vi modtaget Anmodning om at optage følgende Erklæring, hvilket vi herved efterkommer:

Paa Opfordring bevidnes herved, at Nr. 327, Mortensen (Forbunds Medlem Nr. 1081), ikke har faaet udbetalt mere i Kørepenge, end han var berettiget til at modtage.

Strandmøllen, 12/2 1902.

J. Svedstrup,
Bogholder.

Vejle.

Afdelingens Kasserer beder os meddele, at hans Adresse efter April Ftyttedag (den 15.) er *Grejsdalsvej 14, Stuen.*

Tak!

Ved en Indsamling til to syge Medlemmer, Nr. 7393, H. Thorup, og Nr. 8505, K. Jensen, er indkommet gennem de samvirkende Klubber 307 Kr. 13 Øre, heraf har de modtaget hver 150 Kr. (Resten, 7 Kr. 13 Øre, er medgaaet til Porto og Lister). Af Hensyn til Pladsen kan det udførlige Regnskab ikke offentliggøres her, men ligger til Eftersyn paa Afdl. 1's Kontor.

for Forretningsudvalget for de samvirkende Klubber
V. Walther.

Undertegnede har af Udvalget for de samvirkende Klubber modtaget hver 150 Kroner. Vi retter hermed en hjertelig Tak til vore Kammerater for den store Hjælp, som de har ydet os under vor langvarige Sygdom.

H. Thorup. *K. Jensen.*

Maribo.

Maa det ved nærværende lille Notits være os tilladt at udtale vor Forbauselse over de af vore Medlemmer paa Vaggonfabrikens Maskinværksted, som har været med til at hædre en Mand ved Navn Lindberg ved at indsamle Penge til en Krands til hans Barns Begravelse; en Krands med Paaskriften »fra Kammerater«.

Det er jo desværre en Kendsgerning, at Begrebet Kammeratskab er denne Mand fremmed; dette viste han ved at sejle under Fyrbøderstrejken i 1890, og det viser han dagligdags ved at staa udenfor sine Kammeraters Rækker og ved efter Evne at modarbejde vore Interesser. Det havde været korrektere, om disse vore loyale Medlemmer havde begravet det omhandlede Kammeratskab med vedkommende Person, — saa kunde de jo paa et eller andet passende Sted have rejst en lille Mindetavle til Vidnesbyrd om forrige Tiders daarlige Kammeratskab og Solidaritetsfølelse.

Afdelingsbestyrelsen.

Svendborg.

Medlem Nr. 7205, Carl NielsenSjøberg, bedes opgive sin Adresse til Afdelingen i Svendborg eller til sin Familie, da der foreligger vigtige Efterretninger.

* * *

Afdelingen meddeler, at Medlem Nr. 11512, Rasmus Jørgensen, f. d. $^{15}/_{3}$ 1880 i Svendborg, indmeldt i Forbundet den $^{18}/_{1}$ 1899 i Svendborg, har taget Hyre som Fyrbøder og Brækker i det forenede Dampskibsselskab.

Til Lykke unge Mand!

Ligbrænding.

Fra »Folkelig Ligbrændingsforening« har vi modtaget følgende med Anmodning om om Optagelse:

Til Medlemmer af D. S. & M.-Forbund.

Alle hygieiniske Foranstaltninger ere et uundværligt Samfundsgode lige fra Renovationens Bortførelse fra Byen og til Sundhedsautoriteternes Foranstaltninger, Vaccination etc. Paa et Punkt synes dog vore Autoriteter at sove, idet de ikke have faaet Øjnene op for den Fare vore Kirkegaarde rummer, ved Forgiftning af Jord, Luft, Drikkevand o. m. a. Derfor bør enhver Samfundsborger gøre sit til at fremme den Sag, som bekæmper denne Fare, og slutte sig til Ligbrændingsbevægelsen. Meld Eder ind i *Folkelig Ligbrændingsforening*, der tager et Kontingent af fra 20 Øre mdl. og for dette leverer til afdøde Medlemmer Kiste, Rustvogn, Højtidelighed (borgerlig), Brænding, Urne og Plads til Urnen i Kolumbariet.

Foreningens Kontor er Ahorngade 6, 1., aabent Mandag, Onsdag, Fredag og Lørdag Aften Kl. 7—9.

C. H.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 2709 M. Voigt (Aalborg)
» 12325 A. Henriksen (Aarhus)
» 10652 H. P. Hansen (Købh. Afdl. 4)
» 942 Chr. Jakobsen (— — 1)
» 980 J. C. Neitzke (— — 1)

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollen.)

Nr. 13846 Andr. Kjærulff Jensen
» 13619 J. C. Larsen
» 11358 Fr. Jørgensen
» 6116 C. A. Sørensen
» 5418 E. Petersen
» 1187 J. P. Poulsen
» 775 P. Eriksen
» 8091 N. Mikkelsen
» 6793 A. P. Petersen
» 11185 V. C. Andersen
» 9032 Alfr. Mikkelsen
» 13116 J. P. Jensen

Til Klubberne og Afdelingerne.

Da der endnu findes en Del Klubber, som ikke har anmeldt Deres valgte Tillidsmænd, anmodes de om snarest muligt at indberette saadanne til Hovedkontoret, og bedes De opgive de valgtes fulde Navn, Medl. Nr. og Adr.

Forbundets Festskrift.

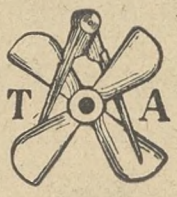
I Anledning af Forbundets 25-aarige Jubilæum, blev der af Afdl. 1 udgivet et Festskrift, som blev udarbejdet af A. C. Meyer, Vald. Olsen og H. P. Hansen. Festskriftet indeholder en historisk Oversigt over Forbundets Virksomhed i Tiden fra dets Stiftelse i 1873 indtil 1898. De ældre Medlemmer vil herigennem kunne faa opfrisket deres Erindringer fra Forbundets Trængselsperioder og de yngre vil kunne have Interesse af at lære de Forhold at kende, hvorunder Forbundet har arbejdet, inden det naaede frem til den anerkendte Stilling det nu indtager.

Festskriftet sælges paa Forbundets (Afdl. 1) Kontor og koster indbunden i komponeret Pragtbind 85 Øre, heftet i stift Bind 25 Øre.

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Østergade 54, St.
Aalborg, J. Christensen, Urbangade 15. 1. $12^1/_4$—1, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36. Udbt. $12^1/_4$—$12^3/_4$, 6—7.
Fredericia. Smed C. M. Jensen, Bjergegade 66. Udbetaling til Rejsende 6—7 Aften.
Frederikshavn, L. Jensen, Søndergade $12^1/_2$—1, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Frederiksværk, Maskinarb. Hans Andersen. $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Faaborg, A. P. V. Andersen. Klostergade 57. Ingen Udbetal.
Holstebro, C. Madsen, Sønderland. 6—8.
Hadsund Mariager, Smed Aug. Olsen, Cimbria pr. Mariager. Udbetaling 12—1, 6—7.
Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen. $7^1/_2$—$8^1/_2$, $11^1/_2$—$1^1/_2$, 5—7.
Hillerød, Th. Hansen, Svendehjemmet, Helsingørsgade. Udbt. $6^1/_4$—7.
Hjørring, Maskinarb. Martin Jensen, Kolsmissegade 4, 1. 6—8, Søndag 12—2.
Holbæk, Maskinarb. N. Chr. Larsen, Konsortiet, 2det Sted fra Havnebanelinien, Udbetaling $6^1/_2$—8.
Horsens, H. Røpke, Haumannsgade 2, St.
Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvej.
Kallundborg, Smed C. Christensen, Cordilsgade 106 B. $12^1/_4$—$12^3/_4$, 6—7.
Kolding, M. Sørensen, Seestvej 20 B. $12^1/_4$—$1^1/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$
København, Larslejstræde 1, Stuen. 9—11.
Maribo, F. Larsen, Kirkestræde 212. 6—7
Middelfart, Georg Jørgensen, Teglgaardsgade 13 B. Udbetaling 12—1, 6—7, Søndag 10—12.
Nakskov, Rasmus Olsen, Taarsvej 40. $6^1/_2$—$7^1/_2$, Lørdag 4—8.
Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkersvendestiftelsen. 6—7
Nørresundby, L. Jensen. Bondrupsgade 8. $6^1/_2$—$7^1/_2$ Aften.
Nykøbing, Mors, Ferd. Nielsen, Vesterbro 3, 6—7 Aften.
— Falster, M. Frandsen, Kraghavevej 6—7, Søndag 10—12
Nyborg, H. L. Christiansen, Villa Aldersro, Vindingevej. $12^1/_2$—1, 6—7
Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. $12^1/_4$—1. Udbetaling til Rejsende $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Præstø, J. A. Sørensen. Adelgade. 6—7.
Randers, L. P. Larsen. Nordre Grave 4. 12—1, 6—7.
Roskilde, J. Andersen, Karen Olsdatterstræde 5, $6^1/_2$—$7^1/_2$, Søndag 9—10.
Rønne, H. P. Jensen, Vinkelvej 27.
Skive, Laurits P. Christiansen, Norbanevej. $6^1/_2$—$7^1/_2$
Slagelse, Smed H. P. Hansen, Hotel Stadt Hamburg. $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Sorø, J. Hansen, Baggaden 67. Udbet. 6—8 Aften.
Stege Chr. Eriksen. Raadhusstræde. 12—1, 6—8.
Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhildevej 3. 12—1, 6—7.
Thisted, C. Dysted, Nørregade.
Varde, H. P. Hansen, Søndergade. 6—7.
Vejle, S. P. Loft, Danmarksgade 31, St. $12^1/_4$—$12^3/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$. Søndag 11—12.
Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46. 6—8.
Vordingborg, A. P. Petersen, adr. Smedem. Nissen, træffes fra 12—1 Middag.

Teknisk Akademi.

Smede & Maskinarb. Forbundets statsunderstøttede Læreanstalt for Maskinister.

Kursus til Maskinisteksaminernes 1ste og 2den Afdeling, Maskinpasserprøven samt Kedelpasserprøven.

Ny Kursus begynde hver Januar, Maj og September.

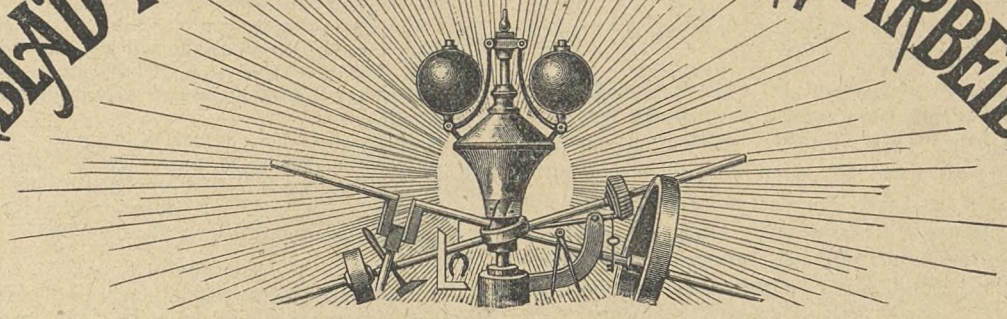
Indmeldelser modtages, og alle Oplysninger gives ved skriftlig eller mundtlig Henvendelse paa Skolens Kontor:

St. Pederstræde 3, København K. samt paa

Smedeforbundets Anvisningskontor i København.

Redigeret af *J. A. Hansen.*
Bogtr. Lützhöft-Petersen. København K.

Fagblad for Smede og Maskinarbejdere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Nr. 6. | April 1902. | 14. Aargang.

Kongres i Sverrig.

I Dagene den 23.—29. Marts inclusive afholdt vort svenske Broderforbund sin ottende Kongres i Stockholm, der — skal vi sige selvfølgelig — overværedes af Formanden for Norsk Jern- og Metalarbejderforbund, samt undertegnede Formand for Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund. Indenfor den internationale Sammenslutning af Metalarbejderorganisationer staar de 3 skandinaviske Landes Organisationer særligt knyttet til hinanden ved intime Baand, ja Tilknytningspunkterne ere saa mange og saa solide, at vi næsten kan betragte os som en Organisation, der kun staar med sin særlige Ledelse for hvert Land, men som dog i alle store Spørgsmaal staar indbyrdes solidariske med hverandre, gennem Pligten til at yde gensidig Støtte saavel under Konflikter som i Freds Tid.

Der er da ganske naturligt ogsaa kommet en Enhed ind i vort Organisationsarbejde, der varsler godt for Fremtiden og som gør, at vore Medlemmer føler sig hjemme, hvor i de skandinaviske Lande man end befinder sig. De mange vigtige Spørgsmaal, der ved denne Kongres forelaa til Behandling, var da ogsaa de samme, som enten har staaet eller staar paa Dagsordenen hos os. Derfor er det nu en ganske selvfølgelig Ting, at de 3 Organisationer lader sig repræsentere paa hinandens Kongresser — Resten kan som Regel ordnes ad skriftlig Vej.

Svenska Järn- och Metallarbetare Förbundet tæller nu ca. 15,000 Medlemmer, og paa Kongressen var der fremmødt 185 Delegerede, repræsenterende 106 Afdelinger. Dette er en stor Repræsentation, naar man f. Eks. ved, at vor tyske Broderorganisation i Fjor til sin Kongres kun talte omtrent det samme Antal Delegerede for en Organisation paa langt over 100,000 Medlemmer. Men vore svenske Kolleger ræsonnerer ligesom vi her hjemme, at naar de mange smaa Afdelinger, der kun tæller en 30—40 Medlemmer, har Ret til at sende en Repræsentant hver, saa maa de store Afdelinger have en nogenlunde forholdsmæssig Repræsentation. Dette bevirker, at en saadan Kongres bliver meget dyr, og det store Antal bevirker tillige, at Diskussionen ofte bliver mere vidtløftig end nødvendig. Til Trods herfor maa det dog siges, at denne Kongres udførte sit Arbejde med en, under Hensyn til disse Forhold, mønsterværdig Præcision.

Det første store Spørgsmaal, som man drøftede, var Oprettelse af et Repræsentantskab — rigtignok efter et helt andet Princip end vort dito. Hovedbestyrelsens Forslag gik ud paa, at dette Repræsentantskab skulde bestaa af 31 Medlemmer, der valgtes af og paa Kongressen paa den Maade, at de repræsenterede Afdelinger inddelte sig i 9 Kredse, der hver valgte et Antal Repræsentanter, der stod i Forhold til deres samlede Medlemsantal. Samtidig hermed foreslog Hovedbestyrelsen at lægge 5 Aar mellem Kongresserne. Begge Dele forkastedes imidlertid. Repræsentantskabsforslaget med 88 Stemmer imod og 87 for. Derimod vedtoges det med stor Majoritet at lægge 3 Aar mellem denne og næste Kongres.

Med Hensyn til Forbundets daglige Ledelse og Administration vedtoges det at ansætte en Sekretær paa Hovedkontoret. Desuden findes der fire saakaldte Pladsekspeditører, der denne Gang valgtes af Kongressen. Pladsekspeditørerne virker henholdsvis i Stockholm, Göteborg, Eskilstuna og Malmø, og deres Opgave er, paa Hovedbestyrelsens Opfordring og efter dens Anvisning, at lede Forhandling med Arbejdsgiverne saavel i den By, hvor de har Sæde som i de nærmest dem beliggende Byer. Endvidere leder de den stedlige Arbejdsanvisning samt Udbetaling af Understøttelse. Lønningerne for Formanden og Hovedkassereren fastsættes til 2,000 Kr. pr. Aar, for Sekretæren og Pladsekspeditøren i Stockholm til 1,800 Kr. og for Pladsekspeditørerne i Provinserne 1,600 Kr.

Kontingentet til Hovedkassen forhøjedes med 10 Øre, det er nu 30 Øre pr. Uge. Udover dette er Kontingentet meget forskelligt i de forskellige Afdelinger. Indskuddene fra indtrædende Medlemmer gaa i Forbundets Hovedkasse (Reservefonden, der er lig med vor Strejkekasse). Understøttelsen under Strejker eller Lock-out'er fastsættes af Hovedbestyrelsen, og Lovene paabyder, for Medlemmer med over 6 Maaneders Med-

lemsret, som Minimum 6 Kr. og som Maximum 18 Kr., altsaa en større Variation end den, vi sædvanlig anvender.

Der fastsattes denne Gang Love for — og Regler for Oprettelse af Værkstedsklubber, som i alt Væsenligt ligner vore dito, og dette beviser nokfom, at man i Sverig bevæger sig ad de samme Baner som vi i Danmark.

Et meget vigtigt Spørgsmaal var ogsaa Forbundets Indtrædelse i Landsorganisationen, hvoraf vort svenske Broderforbund hidtil ikke har været Medlem. Selvfølgelig har man alligevel efter Evne støttet de øvrige Organisationer under Kampe, hvor dette har været nødvendigt, men man har stillet den Fordring som Betingelse for Indtrædelse, at Landsorganisationen skulde regne det svenske Forbunds eventuelle Understøttelse af os, som solidarisk Organisation under en Konflikt, lige med Understøttelse af Konflikter indenfor Landsorganisationen.

Hovedbestyrelsen havde her delt sig i to omtrent lige store Dele, der hver stod med sit principale Standpunkt i Sagen. Der førtes en meget livlig Diskussion om Spørgsmaalet paa Kongressen, hvor Standpunkterne ligeledes var stærkt delte, og Resultatet blev, som saa ofte er Tilfældet under saadanne Forhold, at man enedes om at sende Spørgsmaalet til en Urafstemning i Afdelingerne.

Man forstaar, hvilken Opsigt hele denne Sag vækker i Sverig, naar man erfarer, at Metalarbejderforbundet tæller ca. en Fjerdepart af Sverigs fagligt organiserede Arbejdere.

Vort svenske Broderforbund arbejder godt. Fremgangen i Lønforholdene har været stor i de senere Aar.

I 1899 paa Kongressen, altsaa for godt to Aar siden, fastsatte man et Lønprogram, der lød paa 30 Øre pr. Time for dem, der enten har været 4 Aar ved Faget eller er fyldt 22 Aar, og dette kan nu siges at være gennemført paa de fleste betydningsfulde Pladser, særlig i Sydsverig. Man vil erindre, at det ikke er længe, siden man derovre kæmpede for Minimallønninger paa 24 Øre og derom kring pr. Time.

Vi har al Grund til at lykønske vore svenske Kolleger baade til Resultaterne af den afholdte Kongres og med de hidtil indvundne Resultater af deres Virksomhed. Det er lykkedes dem at skabe en solid Organisation, som det er os baade en Ære og en Fordel at arbejde sammen med i Fællesskab til Fagets Højnelse og til vore Kammeraters Gavn.

J. A. Hansen.

Overenskomsten.

Som det vil være vore Medlemmer bekendt, deler Januar-Overenskomsten sig i to Hoved-Afsnit, hvis første Del omhandler Samarbejdet paa Værkstederne m. m., og sidste Afsnit Lønforholdene. Hermed er naturligvis ikke sagt, at 1ste Afsnit ikke berører Lønforholdene, tværtimod, § 7 omhandler Akkordarbejdet, der er af den allerstørste Vigtighed for os; men naar Spørgsmaalet om Timelønningerne ere holdte i et Afsnit for sig, saa er det fordi man i Fremtiden meget godt kan tænke sig Opsigelsen af den gældende Minimalløn uden derfor at opsige Overenskomstens 1ste Del. Overenskomstens 1ste Del er saa lydende:

A.
Samarbejdet.

§ 1.

For hvert Fag indenfor et Værksted eller — for større Virksomheders Vedkommende — for hver Værkstedsafdeling udvælger de der beskæftigede Arbejdere af deres Midte en Arbejder, som skal være deres Repræsentant og Tillidsmand og desuden deres Talsmand overfor Arbejdsgiveren eller dennes Repræsentant.

Naar en eller flere af hans Kammerater, enten fordi de føle sig forurettede eller af andre Grunde ønsker det, er han forpligtet til at forebringe deres Klager eller Henstillinger for Arbejdsgiveren, dog kun saafremt Sagen ikke bliver ordnet tilfredsstillende ved dennes Repræsentant.

§ 2.

Tillidsmanden skal vælges blandt de anerkendt dygtige Arbejdere, der har arbejdet mindst 2 Aar paa det paagældende Arbejdssted; hvor saadanne ikke findes i et Antal af mindst 5, suppleres dette Tal blandt de Arbejdere, der har arbejdet der længst. Paa Værksteder med 6 Svende og derunder vælges ingen Tillidsmand med mindre begge Parter ønsker det.

Valget er ikke gyldigt, før det er blevet approberet af Arbejderorganisationens Hovedbestyrelse og af denne meddelt vedkommende Arbejdsgiverorganisations Bestyrelse.

Selvfølgelig har en Arbejdsgiver Ret til at afskedige en Tillidsmand som enhver anden Arbejder, men samtidig maa det efter hele Forholdets Natur staa Arbejdsgiveren klart, at han ikke bør foretage et saadant Skridt, uden at have tvingende Grunde dertil.

§ 3.

Hvis Arbejderne paa et Arbejdssted slutter sig sammen i en Klub eller lignende, skal Tillidsmanden være Formand.

§ 4.

Det er Tillidsmandens Pligt, saavel overfor sin Organisation som overfor Arbejdsgiveren, at gøre sit bedste for at vedligeholde og fremme et roligt og godt Samarbejde paa Arbejdsstedet.

Ved Udførelsen af de ham paahvilende Hverv er det ham dog ikke tilladt at forsømme sit Arbejde eller i Arbejdstiden konferere med andre Arbejdere, med mindre han er opfordret hertil i Henhold til Paragrafferne 1, 7 og 8 og i hvert enkelt Tilfælde har indhentet Tilladelse fra Arbejdsgiverens Repræsentant.

§ 5.

Saafremt der mellem Arbejderne træffes Aftaler vedrørende Arbejdet eller andre Forhold paa Arbejdsstedet (herunder ogsaa Klublove), skal saadanne straks bringes til Tillidsmandens Kundskab og af ham uopholdelig indberettes til Godkendelse af hans Organisations Hovedbestyrelse, der derefter meddeler dem videre til vedkommende Arbejdsgiverorganisations Bestyrelse. Uden Hovedbestyrelsens Godkendelse er saadanne Aftaler eller Vedtagelser virkningsløse.

§ 6.

Det er Arbejderens Pligt ikke uden gyldig Grund at forsømme den paa de forskellige Arbejdspladser efter Forhandling mellem Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer fastsatte reglementerede Arbejdstid; endvidere er det enhver Arbejders Pligt, som Vederlag for Lønnen, at udføre saa meget og saa godt Arbejde, som hans Evner og Dueligheid tillader, og at udnytte Arbejdsmaskinerne fuldt ud.

§ 7.

Akkorder fastsættes gennem fri Forhandling mellem Arbejdsgiveren eller dennes Repræsentant og den eller de Arbejdere, hvem den paagældende Akkord tilbydes, uden at der ved Aftaler i Klubber eller andre Samlinger af Arbejdere maa gribes ind heri.

Kan Enighed ikke opnaas mellem disse to, er dog hver

af Parterne berettiget til at tilkalde Tillidsmanden til at deltage i den videre Forhandling, opnaas heller ikke da Enighed, udføres Arbejdet i Timeløn.

Opstaar der Spørgsmaal om Forandringer i saadanne Akkordbetalinger og Priskuranter, som een Gang er fastslaaede ved Forhandling med Fagforeninger, Klubber eller andre Samlinger af Arbejdere, kan Sagen henvises til de Instanser, som tidligere har behandlet dem.

§ 8.

Angaaende Omfanget af Overarbejde fastsættes ikke særlige Bestemmelser. Som Regel bør Sagen ordnes mellem Arbejdsgiverens Repræsentant og den enkelte Arbejder personlig, under Hensyn til vedkommende Arbejdssteds særlige Forhold. Kun for saa vidt Fordringen om Overarbejde efter Arbejdernes eller Tillidsmandens Skøn om de foreliggende Forhold overdrives, er Tillidsmanden berettiget til at forhandle derom med Arbejdsgiverens Repræsentant, eventuelt med Arbejdsgiveren selv.

Bliver Sagen ikke ordnet tilfredsstillende ad denne Vej, staar det Tillidsmanden frit for at anmode sin Organisation om at paatale Sagen overfor den paagældende Arbejdsgiverorganisations Bestyrelse.

B.

Formændenes Forhold overfor Arbejdernes Fagorganisationer.

§ 1.

Medens Arbejderorganisationerne anerkender, at de fastlønnede Formænd, som ikke deltager i Akkorderne, i deres Egenskab af Arbejdsgivernes Repræsentanter paa Værkstedet ikke bør tilhøre Arbejdernes Fagorganisationer, vil Arbejdsgivernes Organisationer paa deres Side ikke tillade, at der skabes Formandsstillinger væsentligst for at kunne fordre, at de paagældende udmelder sig af Fagorganisationerne.

§ 2.

I hvert enkelt Tilfælde, hvor en af Parterne efter fornøden Prøvelse skønner, at denne almindelige Bestemmelse misligholdes, har den Paataleret overfor den anden Part, som da paa sin Side er forpligtet til at yde sin fulde Medvirken til Sagens Undersøgelse og Ordning.

C.

Angaaende Lærlinge.

§ 1.

Arbejder- og Arbejdsgiverorganisationerne er enige om at anbefale, at Lærlingene, for saa vidt deres Fag tillader det, aflægger Svendeprøve inden Afslutningen af deres Læretid.

§ 2.

Fremkommer der til en Arbejderorganisation Klage over mangelfuld Uddannelse af Lærlinge i det af hver enkelt Lærling valgte specielle Fag, har vedkommende Arbejderorganisation Paataleret overfor Bestyrelsen for den paagældende Arbejdsgiverorganisation, som da er forpligtet til at undersøge Sagen og, for saa vidt Klagen viser sig berettiget og skyldes et i Forhold til Svendenes Tal uforholdsmæssigt stort Antal Lærlinge, efter Forhandling med vedkommende Arbejderorganisation at søge de paaklagede Forhold ordnede paa den bedste Maade hos den paagældende Arbejdsgiver.

D.

Angaaende Legitimation for faglærte Arbejdere.

§ 1.

Faglærte Arbejdere er saadanne, som har udstaaet deres Læretid og har modtaget Svendebevis.

§ 2.

Faglærte Arbejdere, som ikke i Øjeblikket har Svendebevis, kan forlange et saadant udfærdiget af deres Læremester eller under hans Forfald af den paagældende Virksomhed eller Mesterorganisation, naar de præstere de dertil fornødne Beviser.

§ 3.

Ingen Fagorganisation maa optage en Arbejder som Medlem, uden at den paagældende Arbejder har legitimeret sig ved Forevisning af sit Svendebevis.

Fagorganisationen giver ethvert Medlem en Medlemsbog, som skal indeholde en Paategning, angivende Svendens fulde Navn, Læremesterens Navn, Læretidens Længde og Svendebevisets Datum.

§ 4.

For en Arbejder, der søger Arbejde hos en af undertegnede Virksomheder eller et af undertegnede Mesterorganisationers Medlemmer, skal Forevisning af Medlemsbogen være tilstrækkelig Legitimation for ham som faglært Arbejder, saafremt ikke selve Svendebeviset forevises.

§ 5.

I ethvert enkelt Tilfælde, hvor en af Parterne efter fornøden Undersøgelse skønner, at disse Legitimationsbestemmelser misligholdes, har den Paataleret overfor den anden Part, som da paa sin Side er forpligtet til at yde sin fulde Medvirkning til Sagens Undersøgelse og tilfredsstillende Ordning.

E.

Anvendelse af ikke faglærte Arbejdere.

Spørgsmaalet om Anvendelsen af ikke faglært Arbejdskraft udskydes, intil der er sluttet Overenskomst med Arbejdsmændene, til hvilken Tid begge Parter er enige om at ville forsøge hidført en Løsning af Spørgsmaalet om Forholdet mellem faglærte og ikke faglærte Arbejdere.

F.

Voldgift m. m.

For Jærnindustrien oprettes en Voldgiftsret, hvis Regler udarbejdes paa Grundlag af de nu gældende Regler for Behandlingen af faglig Strid indenfor Mesterforeningerne i Jærnindustrien og Smedeforbundet, dog saaledes, at det i alle Tilfælde muliggøres at foretage Valg af Opmand.

Nævnte Voldgiftret fungerer tillige som Fortolkningsraad med Hensyn til Spørgsmaal om Forstaaelsen af nærværende Overenskomst, som en af Parterne ønsker klarede.

Denne Overenskomst er bindende for undertegnede Organisationer og Virksomheder, indtil den af en af Parterne opsiges med 3 Maaneders Varsel til Ophør en 1. Februar.

Saalænge denne Overenskomst staar ved Magt, maa ingen af undertegnede Virksomheder eller Organisationer eller disses Medlemmer, enten enkeltvis eller flere i Forening, forsøge paa ved noget som helst Middel, aabent eller skjult, at modarbejde dens Bestemmelser eller fremtvinge nogen Forandring deri.

Protokollerede Bemærkninger

til 1ste Afsnit

Til A. § 2.

Parterne er enige om, at hvis vedkommende Arbejdsgiverorganisations Bestyrelse maatte anse en eventuelt Indsigelse mod Valg af en Tillidsmand for begrundet, har den Ret til at paatale Valget overfor den paagældende Arbejderorganisations Bestyrelse.

Til A. § 5.

Det forudsættes, at alle herhen hørende Aftaler og Vedtagelser, som maatte eksisterer ved Overenskomstens Ikrafttræden, meddeles Arbejdsgiverorganisationens Bestyrelse efter forinden at være gennemgaaede og godkendte af Arbejderorganisationens Hovedbestyrelse.

Til A. § 6.

I Tilfælde, hvor Arbejdsgiveren af Hensyn til Arbejdsmængden eller af andre Grunde enten forkorter Arbejdstiden

eller arbejder med skiftende Hold, gælder de samme Forpligtelser overfor den saaledes fastsatte Arbejdstid.

Til A. § 7.

Parterne er enige om at slaa fast, at den enkelte Arbejder frit og uden Indblanding kan afslutte Enkeltakkord. Derimod har den enkelte Arbejder, naar der skal afsluttes Fællesakkorder, Ret til at konferere med de øvrige Deltagere i det paagældende Arbejde.

Parterne anser det for ønskeligt at anvende Akkordarbejde overalt, hvor dette er muligt, og særlig ved fabriksmæssig Produktion at søge dette opnaaet ved Gennemførelse af Priskuranter.

Til A. § 8.

Parterne er enige om, at naar man er gaaet til ikke at lægge Baand paa Overarbejde ud over det, som Hensynet til at undgaa Misbrug og Overanstrængelse af Arbejderne kræver, saa er det, fordi man ikke kan fastsætte bestemte almindelige Regler, der passer for alle Forhold. Medens det saaledes i al Almindelighed maa anses for Overdrivelse af Overarbejde, hvis der forlanges mere end een Nats Overarbejde pr. Uge uden Inskrænkning af den normale Dagsarbejdstid, og det maa anses for uheldigt i et længere Tidsrum at berøve Arbejderne deres Aftenfrihed samt uden paatrængende Nødvendighed at lade foretage Søn- og Helligdagsarbejde, er det paa den anden Side klart, at Arbejdets Art, dets mer eller mindre anstrængende Natur og Fordelingen af Overarbejdet spiller den største Rolle ved Afgørelsen af, hvorvidt Overarbejde maa siges at foranledige Overanstrængelse.

Til C. § 2.

Begge Parter er enige om ikke at fastslaa bestemte Regler for Lærlingenes Antal i Forhold til Svendenes, idet man mener, at Bestemmelsen i denne Paragraf aabner Vej til at ramme Misbrug paa dette Omraade.

Til D. § 3.

Det erkendes, at Fagorganisationerne ikke kan paatage sig nogen Forpligtelse i Henhold til D. § 3 1. Stk. overfor Udlændinge, der overføres til den paagældende Organisation fra en beslægtet udenlandsk Organisation,

Begge Parter indrømme Betydningen af at faa Fagforeningsmedlemmernes fulde Navn og Læretidens Længde i Medlemsbøgerne og vil søge saa vidt muligt at opnaa dette.

For Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund.
J. A. Hansen,
Formand.

For Fællesudvalget for Mesterforeningerne i Jærnindustrien, Skibsværfterne og »Vulkan« i Maribo
S. C. Hauberg,
Formand.

Her ender altsaa 1ste Afsnit, og vi skulde nu knytte nogle Bemærkninger til samme og til de enkelte §§.:

Der er sikkert ingen af vore tænkende Læsere og Medlemmer, der vil benægte, at denne Overenskomst helt igennem er affattet i et klart og tydeligt Sprog, saaledes at enhver der vil, hvad enten det er Arbejdsgivere eller Arbejdere, kan forstaa den. Paa den anden Side er der ved denne Overenskomst kun lagt an paa at trække nogle almindelige Grundlinier, efter hvilke der i alle Tilfælde bør gaas frem, medens der i ringe Grad kan siges direkte at være løst noget Stridsspørgsmaal. Der skal altsaa i Fremtiden gøres et Arbejde for at gennemføre de nødvendige Reformer efter disse Linier og ved at gaa til dette Arbejde med Lyst og Energi vil der netop ogsaa komme en saadan Fasthed ind i vort Organisationsarbejde, som er nødvendigt, for at vor Organisation kan komme til sin fulde Ret.

Der var en Tid hvor Organisationsarbejdet væsenligt kun bestod i at danne Foreninger, samt stille Fordringer overfor Arbejdsgiverne enkeltvis — og Guderne skal vide, at der trængtes haardt dertil — og man gennemførte saa i Flæng og Spring, hvad man var i Stand til. Dette var altsammen meget naturligt; men nu er vi naaede et godt Stykke frem; der er oprettet Organisationer overalt ogsaa i vore Modstanderes Lejr, hvilket vi absolut ikke har nogen Grund til at beklage os over. Tvertimod, naar vi alle tilhører vor Organisation, er vi i Virkeligheden i Besiddelse af al fornøden Magt overfor Arbejdsgiverne, og Planløshedenmaa da vige for ordnede Tilstande.

Dog, det gælder selvfølgelig ikke alene om at skaffe Plan i Arbejdet. Det gælder nemlig i mindst ligesaa høj Grad om at sørge for, at hvert enkelt Led i Organisationen faar det nødvendige Albuerum for sin Virksomhed. *§§ 1 til 5* er en Autorisation af Klubformændene, en Anerkendelse af, at Svendene paa et Værksted til enhver Tid skal have Adgang til at fremsætte deres berettigede Klager og Ret til at forlange disse respekterede, uden at Arbejdsgiveren, som i tidligere Tid, derfor har Ret til at afskedige den, der paataler sine Kammeraters Sag. Naar der forlanges Kvalifikation i Form af at vedkommende skal have arbejdet mindst 2 Aar paa det Værksted, hvor han vælges, saa har det ingenlunde været Hensigten dermed at lægge Hindring i Vejen for Klubbernes saa vidt muligt frie Valg, men man har kun villet slaa fast, at Tillidsmændene bør være kendt paa Stedet, og de bør tillige findes mellem de dygtigste Kolleger.

§ 5 gør det til Pligt for Klubberne at indberette alle Vedtagelser til Hovedbestyrelsens Godkendelse, naar de da ellers er af den Natur, at de vedkommer Arbejdsgiveren, og dette er den naturligste Ting af Verden og til Klubbernes Gavn — blandt andet af den Grund, at Ansvaret lægges over paa hele Organisationen. For at forebygge Misforstaaelse af dette, skulle vi her bemærke, at i Tilfælde, hvor det drejer sig om at stille Fordringer af Betydning overfor Arbejdsgiverne, der maa man selvfølgelig gaa den Vej, der i en Aarrække har været fastslaaet i vore Regler for Behandling af faglig Strid, nemlig at man straks efter Vedtagelsen om at stille Fordring gaar til Arbejdsgiveren og forsøger at forhandle sig til et Resultat. Paa denne Maade bilægges sikkert det langt overvejende Antal Stridigheder, og først naar denne Maade er glippet, bør man kalde paa Organisationernes Ledelser. — Naar der derimod er Tale om Vedtagelser, der skulde indberettes, saa er der nærmest tænkt paa saadanne, som kan vedrøre Udførelse af et bestemt Arbejde, eller Vedtagelser, der ikke kunne faa blivende Virkning udover et kortere Tidsrum.

§ 6 angiver Arbejdernes Pligter kort og klart, og selvfølgelig kan det forlanges, at Arbejderen helliger Arbejdet sine Interesser, i den Tid han er paa Arbejdsstedet, — lige saa sikkert som vi er i vor gode Ret, naar vi forlanger saa høj en Løn og saa kort en Arbejdstid som muligt. Der er sikkert ikke faa Kolleger, der vil kunne paavise Tilfælde, hvor det er umuligt, selv med den bedste Villie, at opfylde § 6 helt og fuldt, idet dette ligefrem hindres fra Arbejdsledelsens Side. Dette sidste bør man forøvrigt ikke undlade at drage frem overalt, hvor det kan paavises. D'Hrr. Arbejdsgivere forsømmer saavist ikke at drage frem enhver Svaghed hos Arbejderne. Men alt i alt bør der selvfølgelig være Orden paa Værkstederne under Arbejdets Gang. Dette

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, fra hvilken Vedk. har betalt
3068	Jacob Peter Kaarsberg	København	13/7 74	Helsingør	7/1 99	Helsingør	7/12 01
5941	K. H. Torbensen	Nakskov	20/3 60	Maribo	27/4 01	Maribo	18/1 02
14868	R. Chr. Jensen	Herretslev Sogn	22/9 79	—	13/7 00	—	28/12 01
6163	Anders Fusager Christiansen	Mammen pr. Bjerringbro	16/1 78	Randers	4/11 99	Middelfart	28/12 01
4366	J. Christensen	Skørringe pr. Maribo	20/5 79	Maribo	11/8 99	Nakskov	15/5 01
14851	Bernhardt A. Rasmussen	Oure pr. Nakskov	19/6 82	Nakskov	1/8 00	- -	12/10 01
12055	Niels Christensen	Virum pr. Halsted	6/2 80	Skive	1/11 99	Skive	28/9 01
3837	Niels Rasmussen	Mersinge pr. Kerteminde	20/6 68	Slagelse	18/2 99	Slagelse	22/2 02
561	Jens Andr. Hansen	København	10/8 80	Kbhn. Afdl. 1	7/9 01	Kbhn. Afdl. 1	18/1 02
658	Mads Peter Thv. Petersen	Danmark (Østersøen)	28/9 82	—	10/8 01	-	18/1 02
779	Fr. Emil Ferd. Mortensen	Rønne	8/11 81	—	4/5 01	—	11/1 02
860	Jens Peter Jensen	Skibbyold	21/10 79	—	4/5 01	—	18/1 02
5145	Fr. Carl Lundbæk Petersen	Everdrup pr. Præstø	19/4 76	Roskilde	20/11 96	—	18/1 02
5271	Vilh. Hansen	Lolland	30/3 75	Kbhn. Afdl. 1	18/7 96	—	11/1 02
8026	Hans Chr. Hansen	Nørup Sogn	2/6 77	—	1/11 01	—	25/1 02
8029	Carl Arthur Grossmeyer	København	14/9 81	—	22/11 01	—	18/1 02
8050	Niels Ejner Emil Rasmussen	Vigerslev	30/8 83	—	4/11 01	—	28/12 01
8099	Peter Sophus Nielsen	Svendborg	4/11 69	—	16/11 01	—	28/12 01
8581	Søren Peter Basse Sørensen	Aarhus	16/5 81	—	30/12 01	—	4/1 02
8608	Edv. Nicolai Holm Hansen	Amager	14/6 80	—	9/1 02	—	11/1 02
11071	Carl Randers Jul. West	København	25/8 54	—	28/7 98	—	25/1 02
11116	Jens Chr. Jørgensen	—	4/3 81	—	12/12 00	—	11/1 02
11381	Peter Petersen	Køge	30/5 78	—	7/1 99	—	4/1 02
13769	Chr. Peter Christensen	København	5/3 73	—	20/4 00	—	28/12 01
13975	Ejnar Hansen	—	1/7 82	—	6/10 00	—	24/2 01
14347	Peter Chr. Arvesen	—	4/3 69	— 4	23/2 00	—	7/12 01
1555	Johannes Nielsen	—	11/4 75	— 3	9/3 01	— 3	30/11 01
7240	Hans Larsen	Tidsvilde	20/6 76	—	6/7 01	—	23/11 01
14977	Oscar Edv. Lindqvist	Sverig	25/12 79	—	12/1 01	—	30/11 01

er en Nødvendighed for vort Haandværks og Industriens Trivsel, og vore Medlemmer er bedst tjent dermed.

§ 7 omhandler Akkordspørgsmaalet, der som nævnt er af overordentlig stor Vigtighed for os. Som Princip bør Afslutning af en Akkord ske ved fri Forhandling mellem de to interesserede Parter, eventuelt med Tilkaldelse af Tillidsmanden som Mægler. Dette er naturligvis ganske klart, hvor det drejer sig om Arbejde hvorpaa der ikke tidligere er fastsat en Pris; hvis der derimod *er* Tale om saadant Arbejde, saa vil Arbejderen selvfølgelig altid holde paa, at mindst denne Pris skal betales — med mindre der da maatte være vægtige Grunde for et Afslag paa Prisen. Hvor saadanne Priser nu er fastsat ved Forhandling, enten med Organisationen eller med en Samling Arbejdere paa et Værksted, dér henviser Slutningen af § 7 Spørgsmaal om Forandringer i Priser til Forhandling mellem de samme Parter, og i »Fælles Værkstedsregler«s § 5 er det gjort til Pligt, at enhver Arbejdsgiver skal føre en Akkordbog, hvori indføres Arbejdets Omfang, Begrændsning og Pris m. m. til Underretning for begge Parter. Der mangler saaledes ikke Holdepunkter for Arbejderen ved Afslutningen af Akkord, men dette forebygger naturligvis ikke, at der ofte opstaar Strid. Det er dog uden Tvivl, at Forhandlinger om Akkorder egne sig bedst til at føres indenfor Værkstedernes egen Ramme; først naar der bliver Tale om Priskuranter, bliver det ligefrem nødvendigt, at Fagorganisationen som saadan træder til, — men der kan dog meget godt tænkes Tilfælde, hvor Strid om Akkord absolut ogsaa uden dette maa behandles som almindelig faglig Strid.

§ 8, hvormed Afsnit A slutter, har, skønt den er nøjagtig enslydende med den tilsvarende § i den gamle Marts-overenskomst, voldt en hel Del Bryderier, dog kun paa Skibsbyggerierne. Overarbejdet er der stærkt fremtrædende og der indtræffer ofte Tilfælde, hvor store økonomiske Interesser knytter sig til at skaffe Arbejdet færdigt i en Fart. Det vil dog sikkert lykkes i den nærmeste Tid at faa truffet saadanne Aftaler paa de enkelte Værksteder ved disse Virksomheder, at vore Medlemmer ville blive tilfredse dermed. Over- og Natarbejde bør selvfølgelig hæmmes og hindres, hvor dette ikke er nødvendigt, og det bør ikke taales, at der ses bort fra de til § 8 knyttede protokollerede Bemærkninger. Hvor Klager paa Stedet ikke frugter, bør det indberettes til Hovedbestyrelsen. (Fortsættes.)

Den internationale Konference i Paris.

(Fortsat fra Januar Fagblad.)

Efterat Hr. Hobson havde sluttet sin Beretning, paafulgte en Diskussion, hvorunder John Hodge, Manchester, stillede Forslag om, at den afgivne Beretning skulde aftrykkes i det engelske, tyske og franske Sprog, og forelægges Kongresdeltagerne. Han bragte dernæst Hr. Hobson en Tak, dels for det Arbejde, han i den forløbne Tid har udfoldet som Sekretær for det internationale Metalarbejder

Informations Bureau, og dels for den fortrinlige Beretning, han nylig havde afsluttet.

Otto Naether, Berlin, var ikke, som den foregaaende Taler, saa tilfreds med det internationale Informations Bureaus Virken, specielt kunde der til nærværende Kongres have været gjort nogle bedre Forarbejder. Hvis dette var sket, vilde det sandsynligvis være utænkeligt, at Sekretæren for det franske Metalarbejderforbund havde indkaldt til en Metalarbejderkongres foruden denne.

D'Hr. *Robinet* og *Braun*, Paris, kunde heller ikke indse Nødvendigheden af Informationsbureauet, f. Ex. i Frankrig har man ikke hørt noget til dets Bestaaen siden det blev grundet. Denne Taushed har blandt andet foranlediget, at Sekretæren for det franske Metalarbejderforbund, Braun, ogsaa havde indvarslet til en international Metalarbejderkongres. Umiddelbart efter dennes Indkaldelse modtoges Meddelelse fra Hobson om Indbydelse til Deltagelse i denne Kongres, hvorom Taleren ikke forud havde hørt det mindste.

Martin Segitz, Fürth: Med Bureauets nuværende Arbejdsmethode er jeg og mine Venner heller ikke tilfredse. Tyskerne har indsendt deres Penge regelmæssigt og gjort alt, hvad de kunde for at lette Kollega Hobson Korrespondancen. De har ogsaa støttet Maskinarbejderstrejken, og naar de paa denne Maade har vist deres Interesse for den engelske Arbejder, køles denne jo en Del ved disses mærkværdige Anskuelse om et Informationsbureaus egentlige Opgave. Tyskerne vil i Fremtiden forlange en bedre Garanti for, at Bureauet kommer til at funktionere bedre end i Fortiden. Kongressen kunde tælle de tyske Bidrag, og de Delegerede vilde deraf kunne se, at de tyske Arbejdere har betalt lige saa punktligt som nogen anden; men de ønskede kun Garantier for, at Bureauet vilde virke noget bedre. Ligeledes maatte Taleren beklage, at General-Sekretæren for det engelske Metalarbejderforbund, Hr. Barnes, London, efter et Besøg i Augsburg dette Foraar, ved en der afholdt Generalforsamling udtalte sin varmeste Tak for de store Summer, de tyske Arbejdere havde ydet til de udelukkede engelske Maskinarbejdere, hvorved det Skæl, som tidligere har været mellem tyske og engelske Arbejdere var blevet brudt, og at et fremtidigt kollegialt Samarbejde mellem Organisationerne nu kunde betragtes som en Kendsgærning. Men efter sin Tilbagekomst til England omtalte Barnes i sin Maanedsberetning de tyske Arbejdsforhold i forskellige Fag som særlig gunstige, hvilket har haft til Følge, at den kapitalistiske Presse i Tyskland paa sin sædvanlige Maade har citeret Beretningen saaledes, at Arbejderne i Tyskland fremstilles som særlig godt aflagte; og saadant vanskeliggør vor Stilling, naar Fordring om højere Lønninger stilles til vore Arbejdsgivere.

John Taylor, Dudley, England, talte til Gunst for den aflagde Beretning, og mente, at Hovedvanskeligheden ved Bureauets Forvaltning har været af finansiel Natur. Han for sin Person fandt Beretningen god og det udførte Arbejde tilfredsstillende. Taleren vilde foreslaa, at hver Nation ansatte en Sekretær. Forøvrigt var han vis paa, at de engelske Arbejdere vilde understøtte ethvert Forslag, som vil højne Virksomheden af et Bureau, ligesom de ogsaa er villige til at yde deres fulde Andel og Bidrag dertil.

I. W. Davis meddelte derpaa, at Kedelsmedenes Sekretær har skrevet, at hans Forening formedelst en Bestemmelse i deres Statutter var forhindret i at være tilstede ved denne Kongres, men han haabede, at disse ville blive ændrede til næste Kongres. Fra Hr. Barnes (de engelske Maskinarbejdere) har vi modtaget en lignende Meddelelse, ogsaa han beklager ikke at kunne være tilstede; men han haabede, at disse Bestemmelser i deres Love vilde være fjærnet inden næste Kongres, saaledes, at de ved denne kunne være repræsenteret.

Sekretær Hobson meddelte, at 7 á 8 store Organisationer gennem officielle Skrivelser havde tilsagt det internationale Bureau deres Tiltrædelse, men vare forhindret deri formedelst særegne Bestemmelser i deres Statutter. De foretog dog allerede nu de fornødne Skridt til at faa disse Statutter forandrede. Disse Foreninger, som har tilsagt deres Tiltrædelse, har et Medlemsantal af 237,000. Sekretæren bemærkede dernæst, at den overordentlige Kritik, der var fremkommen, og som i Tone og Aand var lig den, som fandt Sted i 1896, vel nok kunde have sin Betydning; men han kunde forsikre, at han havde omfattet sin Virksomhed som Bureauets Sekretær med al Interesse og Kærlighed. Taleren havde haabet at kunne højne Forstaaelsen af Bureauets Betydning til Gavn for Organisationerne; naar dette ikke fuldtud var lykkedes, var det ikke af Mangel paa god Villie; men derimod manglede han maaske den fornødne Dygtighed. Efter dernæst at have besvaret forskellige under Diskussionen fremsatte Spørgsmaal, tilføjede han: Skøndt han var overbevist om at have gjort sin Pligt, gaves der jo nu Kongressen Lejlighed til at vælge en Efterfølger for ham, og han haabede dette vilde ske. Det af ham udførte Arbejde har det været ham en Tilfredsstillelse at udføre og han ønskede heller ingen Godtgørelse eller Belønning derfor.

Kugler, Paris, udtalte sin Anerkendelse og Tilfredshed over den afgivne Beretning og vilde erkende, at der sikkert ingen bedre end Mr. Hobson havde kunnet magte dette Arbejde. Han udtalte dernæst Haabet om, at Kongressen enstemmigt vilde godkende den afgivne Beretning.

Endnu havde flere Talere Ordet for at støtte Kuglers Forslag, hvorefter det paa Forslag af Hodge, Manchester, vedtoges fremtidig at lade den afgivne Beretning trykke i det engelske, franske og tyske Sprog og saaledes forelægge den for Kongressen.

Hermed godkendtes Beretningen.

Arbejderen som Arbejdsgiver.

(Efter det norske Fagblad).

Nedenstaaende, der er gengivet i flere herværende Kapitalistblade, indeholder ikke saa faa Sandheder:

»Journ. für Buchdruckerkunst« indeholder følgende:

En højst interessant Betragtning, der indeholder ikke alene meget sandt, men ogsaa bliver desto mere bemærkelsesværdig derved, at den er offentliggjort af en af Arbejdernes egne Ledere, nemlig den tidligere Redaktør af Arbejderbladet »Vorwärts«, Hr. Pörsch. Han skriver nemlig:

»Arbejderne er den sletteste Arbejdsgiver!« Disse Ord kan man meget ofte høre indenfor Arbejderledernes Rækker. Og det er ingen Overdrivelse, men desværre den nøgne Kendsgerning. Betragt engang, hvad disse Foreningsfunktionærer har i Løn, se t. Eks. hvad en betalt Fagforeningsleder har at gøre! Sociologen Weinhausen skildrer en saadan Funktionærs Arbejde saaledes: Lederne maa hver Dag besørge en omfangsrig Korrespondance, give muntlige Lovfortolkninger, aflægge Kontrolbesøg, arrangere Forsamlinger, indkalde til Konferencer, opsætte Bønskrifter, forfatte Klageskrifter, udarbejde Taler, bilægge Stridigheder, lede Lønbevægelser, opsøge Entreprenører og forhandle med disse, forfatte redegørende Avisartikler, foretage hastige Rejser, meddele statistiske Oplysninger, læse de nyeste Brochurer og Aviser, parere Modstanderes Angreb, bilægge indre Tvistigheder, udarbejde Tarifer, afgive Domme, bogføre indk. Kontingent, lede Aftenforsamlinger o. s. v.

3000, 4000 og 5000 Mark er den Gage, som Stat og Kommune i Almindelighed betaler til sine Bestillingsmænd, skønt der ikke paa langt nær stilles saa store Fordringer til disse som til en Foreningsfunktionær. Men hvad faar vel disse Funktionærer i Gage? 1500, 1800, allerhøjst 2000 Mark aarlig, er den Løn, som bliver dem tildelt. Grunden til denne slette Betaling maa vel nærmest søges i Gennemsnitsarbejderens betydelige Undervurdering af alt aandeligt Arbejde. Han værdsætter det aandelige Arbejde mindre end det fysiske, og i det højeste kan han gaa med paa at stille dem paa samme Trin. Ved Betaling af det aandelige Arbejde er han

da ogsaa tilbøjelig til at tage de fysiske Præstationer som Maalestok.

Der gives de Kropsarbejdere, som mener, at en Ingeniør eller Værkstedsbestyrer, som har Millioner under Hænder, intet har at besille, fordi denne ikke udfører noget tungt Arbejde, men kun Arbejder med Pen og Blæk. At saadant aandeligt Arbejde kan virke trættende, ja nerveødelæggende, forstaar disse Gennemsnitsarbejdere ikke.

Blandt den store Arbejdermasse hersker ogsaa den fejlagtige Anskuelse, at i Stat og Industri er det fysiske Arbejde det som egenlig gør Udslaget, det aandelige Arbejde betragtes kun som en Biting. Det forløbne Aarhundredes vældige Fremskridt i Teknik, Økonomi, Videnskab etc. tilskrives saaledes det fysiske Arbejde. Dette lader sig maaske forklare af den falske Opfatning af den materialistiske Historie, som gives af underordnede Agitatorer, der prædiker, at Personen ingen Rolle spiller i det menneskelige Samfunds Kulturudvikling, men at alle Fremskridt for hvert Tilfælde er at søge i det materielle Forhold. Og endnu den Dag i Dag kan man af mindrerangs Førere ofte høre, at det ved Besættelsen af Embeder i Stat, Kommune eller Organisation ikke kommer an paa Personen, thi til saadanne Poster kan hvilken som helst Person antages.

Denne Lære maa naturligvis blandt Arbejdermassen føre til Degradering af det aandelige Arbejde. Paa Spørgsmaal, hvorfor deres Ledere er saa slet betalte, svarer de: »Vi bliver jo heller ikke bedre betalte, vi har heller ingen Ferie og er ikke pensionsberettigede«. Samtidig fremholdes, at Lederne oprindelig ikke er andet end Snedkere, Laasesmede etc. og derfor heller ikke har Ret til at fordre bedre Betaling; kort sagt, de lader ved enhver Anledning forstaa, at deres lønnede Funktionærer kun af Naade indehar deres »magelige« Poster, og at de er nødt til atter at genoptage deres tidligere Erhverv, saafremt Medlemmerne ønsker det.«

Hr. Pörsch siger videre:

»Arbejderen gør som Arbejdsgiver næsten alle de Fejl, som han daglig foreholder sin egen Principal. Arbejderen er i saa Henseende ligesaa lidet en Engel som Entreprenøren. Han fordømmer sin Principal, naar denne ikke vil laane ham eller hans Talsmænd Gehør. Men den samme Arbejder, der fælder denne skarpe Dom, indtager ofte det samme feudale Standpunkt, saasnart han optræder som Arbejdsgiver i Organisationen.

Kan man overhovedet tænke sig en større Krænkelse af egne Principer?

Og — den samme Arbejder, som for sig selv forlanger 8 Timers Arbejdsdag, kræver ofte af sine betalte Funktionærer 16 Timers Arbejde om Dagen, og omendskøndt de fleste af disse af Kærlighed til Sagen næsten ikke under sig Hvile, saa gives der dog de Medlemmer, som ved enhver Anledning fremtrækker de ansattes »Dovenskab«.

Og ikke nok med, at Foreningsfunktionæren i sin Tjeneste er overlæsset med Arbejde, saa forlanges der af ham, at han skal besørge alle baade mulige og umulige Sager ogsaa udenfor dennne. Afslaar han dette, saa vokser det ofte op til en hel Skandale, og det hedder straks: »Hvad er det egentlig han bliver betalt for naar han ikke engang kan gøre os denne lille Tjeneste (!)?«

Faneindvielse.

Vor Afdeling i Kallundborg afholdt Søndag d. 13. ds. en smuk lille Fest, ved hvilken der afsløredes en smukt udført Fane, som Afdelingen gennem frivillige Bidrag havde anskaffet sig. Forbundets Sekretær var tilstede og talte for Fanen.

Efter at Afsløringen havde fundet Sted udtalte en der i Byen boende Maskinfabrikant sin udelte Tilslutning til Lundbyes Foredrag, samt udtalte sin Anerkendelse af den Fremgang Smedenes Organisation, hvoraf han selv havde været Medlem, havde naaet og sluttede med at udbringe et Leve for Smede og Maskinarbejdernes Fagforening i Kallundborg.

Det er jo ellers ret sjældent, at Fabrikanterne møde ved vore Fester og udtaler deres Sympati for os; men dette kan dog altsaa ogsaa passere.

Til københavnske Medlemmer.

Et af vore ældre Medlemmer, Nr. 265 Rasmus Bentzen, beder os meddele, at han fra April Flyttedag har aabnet en Cigar- og Tobakshandel samt Udsalg af Øl og Vine, Gl. Kongevej 49.

Han anmoder ærede Kolleger om at unde ham deres Søgning.

Tak!

Ved den iblandt de jydske Afdelinger foretagne Indsamling til P. Andersen, Horsens, er foruden de i Januar Fagblad nævnte Beløb indkommet følgende Bidrag:

Fra Kleinsmedene paa »Skandia« i Randers	14	Kr.	00 Øre
Fra Varde	2	»	30 »
» Kolding	12	»	00 »
ialt	28	Kr.	30 Øre

Ialt er der med det tidligere indkomne indsamlet 100 Kr. 30 Øre, og vi bringer her en varm Tak til Giverne.

H. Røpke,
Kasserer for Horsens Afdeling.

P. Andersen.

Arbejdsløsheden.

Der findes nu ca. 850 Arbejdsløse i København med de Tilrejsende. Dette er ca. 150 mindre end for 2 Maaneder siden, og der er saaledes dog nogen Nedgang at konstatere.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 12742 O. Petersen (Købh. Afdl. 1)
- 11161 A. Knap —
- 930 Fehmerling —

Nr. 942 C. Jakobsen, Nr. 791 H. Jakobsen, Nr. 8327 A. Jensen og 2709 M. Woigt har atter *fundet* deres Bøger.

Hovedkassereren.

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollen.)

Nr. 3460 Østergaard
- 13135 Alfr. Mikkelsen
- 8542 O. Olsen
- 13859 J. P. Petersen
- 5336 H. Frederiksen
- 12422 A. Hansen

Den sidste var slettet ved en Fejltagelse fra vedkommende Tillidsmands Side.

Hovedkassereren.

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Østergade 54, St.
Aalborg, J. Christensen, Urbangade 15, 1. 12¼—1, 6½—7½.
Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36. Udbt. 12¼—12¾, 6—7.
Fredericia. Smed Magnus Jensen, Kongensg. 3. Udbetaling til Rejsende 6—7 Aften.
Frederikshavn, L. Jensen, Søndergade 12½—1, 6½—7½.
Frederiksværk, Maskinarb. Hans Andersen. 6½—7½.
Faaborg, A. P. V. Andersen. Klostergade 57. Ingen Udbetal.
Holstebro, C. Madsen, Sønderland. 6—8.
Hadsund Mariager, Smed Aug. Olsen, Cimbria pr. Mariager. Udbetaling 12—1, 6—7.
Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen. 7½—8½, 12¼—1½, 6—7 (Lørdag 4—7).
Hillerød, Th. Hansen, Svendehjemmet, Helsingørsgade. Udbt. 6¼—7.
Hjørring, Maskinarb. Martin Jensen, Kolsmissegade 4, 1. 6—8, Søndag 12—2.
Holbæk, Maskinarb. N. Chr. Larsen, Konsortiet, 2det Sted fra Havnebanelinien, Udbetaling 6½—8.
Horsens, P. Andersen, Boysensg. 52. Udbt. 6½—7½ Aften, Søndag 9—12 Formd.
Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvej.
Kallundborg, Smed C. Christensen, Rosenstræde ved Stranden. 12¼—12¾, 6—7.
Kolding, M. Sørensen, Seestvej 20 D. 12¼—1¼, 6½—7½
København, Larslejstræde 1, Stuen. 9—11.
Maribo, F. Larsen, Kirkestræde 212. 6—7
Middelfart, Georg Jørgensen, Teglgaardsgade 13 B. Udbetaling 12—1, 6—7, Søndag 10—12.
Nakskov, Rasmus Olsen, Taarsvej 40. 6½—7½.
Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkersvendestiftelsen. 6—7
Nørresundby, L. Jensen. Bondrupsgade 8. 6½—7½ Aften.
Nykøbing, Mors, Ferd. Nielsen, Vesterbro 3, 6—7 Aften.
— Falster, M. Frandsen, Kraghavevej 6—7, Søndag 10—12
Nyborg, H. L. Christiansen, Villa Aldersro, Vindingevej. 12½—1, 6—7
Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. 12¼—1. Udbetaling til Rejsende 6½—7½, Søndag 11—12 Formd.
Præstø, J. A. Sørensen. Rodsager pr. Præstø. 6—7.
Randers, L. P. Larsen. Nordre Grave 4. 12—1, 6—7.
Roskilde, J. Andersen, Bondetinget 20¹. 6½—7½, Søndag 9—10.
Rønne, H. P. Jensen, Vinkelvej 27.
Skive, Laurits P. Christiansen, Norbanevej. 6½—7½
Slagelse, Smed H. P. Hansen, Hotel Stadt Hamburg. 6½—7½.
Sorø, J. Hansen, Baggaden 67. Udbet. 6—8 Aften.
Stege Chr. Eriksen, Raadhusstræde. 12—1, 6—8.
Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhildevej 3. 12—1, 6—7.
Thisted, C. Dysted, Nørregade.
Varde, H. P. Hansen, Søndergade. 6—7.
Vejle, S. P. Loft, Danmarksgade 31, St. 12¼—12¾, 6½—7½. Søndag 11—12.
Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46. 6—8.
Vordingborg, A. P. Petersen, adr. Smedem. Nissen, træffes fra 12—1 Middag.

Teknisk Akademi.

Statsunderstøttelse
for
uformuende Maskinister.

Uformuende Maskinister, der have bestaaet eller forberede sig til første eller anden Afdeling af Maskinisteksamen, og som ønske Understøttelse af Statskassen, kunne derom ansøge Marineministeriet.

Ansøgningen, hvortil benyttes en Blanket, som kan faaes hos Bestyreren af vedkommende Maskinistkursus, indsendes senest den 20de Maj d. A. til Undertegnede Formand i Maskinisteksamens-Kommissionen.

Orlogsværftet, København C.
den 12. April 1902.

A. H. M. Rasmussen,
Underdirektør ved Orlogsværftet.

Maskinisteksamen.

Maskinisteksamen afholdes ved Søværnets Skole for Skibsbygning og Maskinvæsen paa Orlogsværftet i København og begynder d. 1. Maj Kl. 8 Formiddag.

De, der agter at indstille sig til Eksamen, have derom at indgive Begæring til Undertegnede inden den 14de April.

Orlogsværftet, København C.
den 22. Marts 1902.

A. H. M. Rasmussen,
Underdirektør.
Formand i Eksamenskommissionen.

Maskinpasserprøven.

Maskinpasserprøven afholdes ved Søværnets Skole for Skibsbygning og Maskinvæsen paa Orlogsværftet i København og begynder den 1ste Maj Kl. 8 Form.

De, der agte at indstille sig til Prøven, have derom at indgive Begæring til Undertegnede inden 14de April.

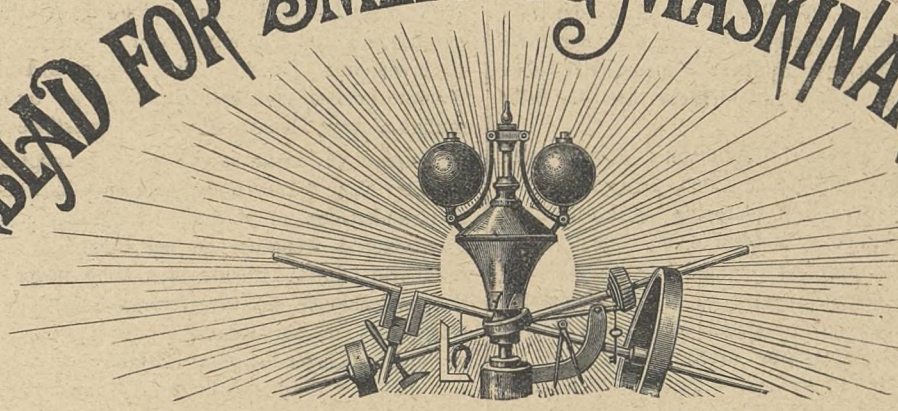
Samtidig med Begæringen om at indstille sig til Prøven kunne uformuende Maskinpassere søge om Understøttelse som Hjælp til Dækning af Udgifterne ved Forberedelsen til Prøven. Ansøgningen skrives paa den dertil bestemte Blanket, der faas paa vedkommende Maskinistkursus eller hos undertegnede Formand i Eksamenskommissionen.

Orlogsværftet København C.
den 22. Marts 1902.

A. H. M. Rasmussen,
Underdirektør.
Formand i Eksamenskommissionen.

Redigeret af *J. A. Hansen.*
Bogtr. Lützhöft-Petersen. København K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Nr. 7. | Maj 1902. | 14. Aargang.

Majdemonstrationen.

Atter i Aar fejrede det danske Arbejderparti den 1ste Maj som en almindelig Fest- og Fridag, hvor Arbejdet hviler overalt, hvor dette kan lade sig gøre uden at gøre Skade. Og atter i Aar har man hørt Spørgsmaalet rejse sig: Er der nu nogen Mening i, at vi demonstrerer for 8-Timersdagen? Vi er jo dog ikke i Stand til at gennemføre dette Krav i nogen overskuelig Fremtid, og Arbejderne arbejder jo rask væk om Natten efter den 1ste Maj — og saa er ovenikøbet den 1ste Maj i Reglen en af vore bekendte hundekolde Vaardage, som gør det ubehageligt, at skulle gaa i Procession o. s. v. Hertil kommer, at Tiderne er daarlige for Arbejderne paa Grund af Arbejdsløshed, medens Arbejdsgiverne overalt stikker Hestefoden frem under Feltraabet „tilbage med Arbejdernes Organisationer indenfor de rette Grændser"! I Løbet af det sidste Aars Tid har en Række af vore større Arbejderorganisationer faaet fornyet deres Overenskomster med Arbejdsgiverne, og Resultaterne har naturligvis under disse Tingenes Tilstand ikke svaret til Forventningerne.

Kaster man Blikket paa Rigsdagens Arbejde, saa ser det ogsaa der trangt ud for Arbejderreformerne. Her ser man et Ministerium kaldet Deuntzer, men som, efter hvad Folk siger, nok egentlig hedder Alberti, Gaug efter Gang gennemføre de daarligste af Højrepartiets gamle Forslag, medens der gøres skarp Front imod alle Forslag, der kommer fra Arbejderrepræsentanterne. Alle Arbejdsgiverne ere paa en Gang blevne „Liberale"; taler man med dem, saa forsikrer de en, at de „altid har været venstresindede", og selv Arbejdsgiverforeningens Formand, Hr. Niels Andersen, der er gammel Højremand og Fæstningsbygger, støtter helt igennem det „nye System"s Mænd. Det der her foregaar er selvfølgelig ikke andet, end at alle „der har noget" slutter sig sammen, for i skøn Enighed at holde de Besiddelsesløse nede — officielt heder det saa, „at holde Fagforeningerne indenfor de rette Grændser".

Alt dette i Forening kan vel nok have gjort adskillige af vore Standsfæller, som ikke har det tilstrækkelige Overblik over hvad der foregaar omkring dem, en Del modløse og skeptiske, men Fortsættelsen af disse Tilstande vil selvfølgelig hurtig aabne Øjnene paa enhver, saa de ser, at det nu mere end nogen Sinde gælder om at optræde samlet til Forsvar for vore Interesser.

Saaledes som den 1ste Maj er bleven til en international Arbejderdemonstrationsdag, er den en ypperlig Anledning for Arbejderne til at vise de saakaldte borgerlige Partier, at vi ikke har glemt Sammenholdet, og til at bringe i Erindring hvilke Krav Arbejderne mener at kunne stille til Lovgivningsmagten, og netop i saadanne Tider, hvor alt synes at have sammensvoret sig imod os, gælder det om ikke at opgive men at staa fast paa vor Ret til at regnes lige med Overklassens Organisationer og Overklassens Partier.

Det vilde ogsaa være i høj Grad farligt for vort lille Lands Arbejderstand, at opgive en Festdag som vi har været med til at indstifte sammen med de øvrige Landes Arbejderpartier, samtidig med at der rundt omkring os sættes al mulig Kraft ind paa at gøre den 1ste Maj til en Arbejderfestdag. Lad det saa ogsaa være lidt koldt, det er dog Foraar, de lyse Forhaabningers Tid er inde, saa gør det mindre til Sagen om Klimaet er lidt ublidt.

Her et Par Ord om Maidagens Forløb i Udlandet.

I Berlin, hvor Arbejdsgiverne havde truet alle Arbejdere med Afsked, naar de ikke mødte til Arbejde den 1ste Mai, afholdtes om Formiddagen paa denne Dag ikke mindre end nogle og tredive Fagforeningsmøder, der tilsammen var besøgt af ca. 50,000 Medlemmer. Om Aftenen holdtes desuden Massemøder rundt om i Berlin med dens mange Forstæder. I alle større tyske Byer afholdtes Demonstrationsmøder, men disse ere dog i Følge „Corespondenzblatt der Generalkommission der Gwerkschaften Deutschlands" (Fagforeningernes Fællesorgan) overalt faldet fredeligt ud paa enkelte Undtagelser nær; saaledes har Politiet i Halle a. d. Saale fundet sig foranlediget til at genere Demonstranterne ved at notere en Del af dem.

I Wien var Antallet af Maidemonstranter 20,000, i Zürich 6,000, i Amsterdam 10,000, i Rotterdam 1,000. I flere af

Italiens Byer kom det til storartede Demonstrationer og i Spanien ligeledes. I Paris derimod blev der saagodtsom overalt arbejdet og i Brüssel, ja overhovedet i Belgien, var Maifesten, som Følge af den nys afsluttede Generalstreike, uden nævneværdig Betydning. Kun i Kuldistrikterne blev der holdt Maifest.

I Stockholm deltog 21,000 (i København 20,000), Norköping 10,000, Gefle 8,000, Eskildstuna 4,000, Sundsvall 3,700, Malmø 15,000, Lund 3,000 og Jönköping 6,000. I Christiania 5,000, Bergen 15,00, Tronhjem 6,000, Drammen og Spartsborg hver 3,000, Narvik og Hammer hver 2,000.

Selv i Polen var Deltagelsen stor, og det kom saaledes i Warschau til Sammenstød mellem Politi, Militær og Befolkningen, hvor flere Hundrede Personer arresteredes.

Som man ser, er vi ikke ene om at demonstrere for vore Krav, nej, Verden over kæmper man, med større eller mindre Held, den samme Kamp, som vi kender herhjemme, og vi bør ikke i Modgangs Tider undlade at give vor Mening tilkende i dette lille Land, hvor de herskende Klasser altid har sat alle Sejl til, naar det galdt at holde Underklasserne nede.

Overenskomsten.

(Sluttet.)

Afsnit B er — til Trods for, at der ikke knytter sig særlig store Interesser til dette Afsnit — af dem der let viser sig utilstrækkelige naar der er Strid om, hvorvidt en Mand paa Grund af Formandsstilling ikke bør tilhøre Fagorganisationen. Paa vor Kongres i 1899 vedtog vi som bekendt en Resolution, der gik ud paa kun at betragte dem som Formænd, der udelukkende fører Tilsyn med Arbejdet, hvorimod man vilde betragte dem som Arbejdere, der under normale rolige Forhold deltog i Arbejdet, og saadanne Arbejdere vilde man forlange skulde tilhøre Organisationen.

Samme Aar fik vi jo imidlertid Lock-outforliget af 5. September, hvori anlagdes et andet Synspunkt. Heri hedder det, at »fastlønnede Formænd, som ikke deltager i Akkord ikke ere Medlemmer af Arbejderorganisationer«. Denne Bestemmelse eller Definition »ikke deltager i Akkord« er meget uheldig saaledes som visse Arbejdsgivere anvender den. Det er jo nemlig klart, at den ingen Betydning kan have paa de Værksteder, hvor der overhovedet ikke arbejdes i Akkord, men ikke desto mindre ser man den dog stadig anvendt ogsaa i saadanne Tilfælde.

Endvidere læser Arbejdsgiverne Lock-outforliget saaledes, at de har Ret til at *forbyde* deres Formænd at være i en Fagforening, medens der faktisk kun staar i Forliget, at de (Formd.) »skal have fuld Frihed til ikke at være« o. s. v. Dette kan efter vor Mening kun forstaas saaledes, at vi vel ikke kan gøre *Fordring* paa, at Formændene *skal* være Medlem, men at der paa den anden Side ikke er noget til Hinder for, at de *kan* være Medlem naar de selv vil.

Skønt der saaledes faktisk er Uenighed i Opfattelsen af forskellige Enkeltheder i dette Forhold, saa behøver dette dog ingenlunde at medføre Strid, thi Overenskomsten af Januar d. A. skal selvfølgelig opfattes som et Forsøg paa at undgaa dette, idet den først slaar fast, at virkelige Arbejdsledere ikke bør være i vort Forbund og dernæst siger, at der ikke bør skabes kunstige Formandsstillinger. Endelig har begge Parter Paataleret hvor det drejer sig om Misbrug, og i saadanne Tilfælde bliver Sagen forhandlet Organisationerne imellem som enhver anden Sag, og der er det bedre muligt at tage Hensyn til de rent praktiske Forhold.

Afsnit C. Dette er et baade vanskeligt og meget vigtigt Punkt. Naar § 2 er undergaaet en mindre Forandring, saa er Grunden den, at vi under den tidligere gældende Marts-overenskomst fremsatte en hel Række af Klager, som der imidlertid i intet Tilfælde blev taget noget Hensyn til fra den paagældende Arbejdsgiverorganisations Side. Nu er det slaaet fast, at vor Kontrapart er pligtig til at *forhandle* eventuelle Klager over, at Lærlingene — hvor der holdes for mange i Forhold til Antallet af Svende — udbyttes istedetfor at oplæres ordentligt i Faget.

Som Følge heraf bør vore Afdelinger ikke forsømme at klage paany, hvor der raader Misforhold, naar tidligere Klager ikke har frugtet. Vi staar vel her overfor en meget vanskelig Opgave, da Trangen hos en Mængde Arbejdere til at faa deres Børn anbragte i Lære falder udmærket i Traad med visse Fabrikanters og Mestres Tilbøjelighed for at arbejde med Drenge, i hvilke de kun ser en billig Arbejdskraft.

Der er dog nu en Mulighed for, at vi kunne faa ændret de mest aabenbare Urimeligheder paa dette Omraade. Dette er forøvrigt sagt i Protokoltilførslen til § 2.

Afsnit D er ikke undergaaet nævneværdig Forandring. Saalænge vi vil opretholde en Minimalløn er det selvfølgelig nødvendigt at være klar over, hvem denne skal gælde. Naar vi har forpligtet os til kun at optage som Medlemmer dem, der har eller skaffer sig et Svendebevis, saa ligger der dog ikke heri nogen Hindring for Dannelsen af et Industriforbund, men det ligger sikkert i vor Interesse at bevare de nuværende Rammer for Organisationen samtidig med, at vi i Overensstemmelse med Kongressens Vedtagelse desangaaende undersøger Muligheden for en Sammenslutning af de betydeligste Organistioner indenfor Jernindustrien.

Iøvrigt turde det være en tydelig — om end maaske unødvendig — Anerkendelse af Organisationen, naar Arbejdsgiverne ved Antagelsen af Arbejdere forlanger Medlemsbog som Legitimation, ligesom det turde være et Varsko til Svendene om at sørge for altid at have dette Dokument i behørig Orden.

Afsnit E. Spørgsmaalet om Anvendelsen af ikke-faglærte Arbejdere blev denne Gang — ligesom for to Aar siden — skudt ud. Man var paa dette Tidspunkt tvungen dertil da en Løsning af dette vilde nødvendiggøre en Forhandling med Arbejdsmændene som den ene interesserede Part; men dette vilde selvfølgelig have trukket Forhandlingerne ud til et ganske ubestemmeligt Tidspunkt. Spørgsmaalet tabte forøvrigt noget i Vigtighed, efter at en Undersøgelse i Efteraaret 1899 havde givet det Resultat, at der i hele Landet kun beskæftiges ganske faa Arbejdsmænd ved Arbejde, som kan kaldes Smedearbejde. Alligevel vil dette Spørgsmaal dog sikkert inden ret længe kræve en Løsning, saavist som vort Arbejde udvikler sig i Retning af Specialisering og Simpelhed i Udførelsen. Paa den anden Side er det meget sandsynligt, at en endelig Løsning ikke kommer forinden der dannes et Industriforbund.

Afsnit F. Her er der først og fremmest det at bemærke, at vore Voldgiftsregler alt længe har trængt til en Revision, og denne vil nu foregaa i den aller nærmeste Tid. Det vil da forhaabentlig lykkes os at faa givet disse Regler en saadan Form, at det bliver muligt, uden for mange Omstændigheder, at behandle enhver berettiget Klage indenfor en rimelig Tidsfrist. Desuden er en Forandring nødvendig af Hensyn til den forandrede Form for Arbejdsgivernes Organisation (Fællesudvalget).

Dernæst bør der findes en Institution, som i visse Tilfælde kan afsige Kendelse angaaende Brud paa eller Misligholdelse af Overenskomsten. Det gælder her ikke mindst om at skabe en almindelig Retsbevisthed i hele Arbejdsforholdet; thi i samme Grad som vi formaar dette, styrker og befæster vi vor Organisation og dens Autoritet.

* * *

Vi tager her fat paa Overenskomstens anden Del, der omhandler Arbejdslønnen paa Værksteder og Arbejdspladser indenfor Jærnindustrien. Denne Del er saalydende:

§ 1.

For Medlemmer af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund paa de under Jærnindustrien hørende Værksteder fastsættes en Minimalløn af 32 Øre pr. Time.

Paa Helsingør Skibsværft opretholdes en Minimalløn paa 33 Øre pr. Time.

Lønnen for de dygtigere og mere betroede Arbejdere ordnes i hvert enkelt Tilfælde mellem Arbejdsgiveren eller dennes Repræsentant og Arbejderen uden Indblanding fra Fagorganisationens eller dens Medlemmers Side.

Parterne er enige om, at i Tilfælde, hvor Misforhold paa dette Omraade som Helhed taget skønnes at være til Stede, har begge Organisationer Paataleret lige overfor hinanden i Overensstemmelse med de Regler, som til enhver Tid maatte være gældende for Behandlingen af faglig Strid.

§ 2.

Ældre og svagelige Arbejdere og Arbejdere, hvis Arbejdsevne paa Grund af Tilskadekomst er forringet, samt Udlærlinge i det første Aar efter udstaaet Læretid kan arbejde for en lavere Løn end Minimallønnen efter Overenskomst mellem Arbejdsgiveren og vedkommende Arbejder, uden at der fra deres Fagforening eller dens Medlemmer lægges dem nogen Hindring i Vejen derfor, dog at Lønnen for Udlærlinge i det første Aar ikke maa være lavere end 30 Øre pr. Time.

* * *

Denne Overenskomst er bindende for undertegnede Organisationer og Virksomheder, indtil den af en af Parterne opsiges med tre Maaneders Varsel til Ophør en 1. Februar.

Saalænge denne Overenskomst staar ved Magt, maa ingen af de undertegnede Virksomheder eller Organisationer eller disses Medlemmer, enten enkeltvis eller flere i Forening, forsøge paa ved nogetsomhelst Middel, aabent eller skjult, at modarbejde dens Bestemmelser eller fremtvinge nogen Forandring heri.

For Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund
J. A. Hansen,
Formand.

For Fællesudvalget for Mesterforeningerne i Jærnindustrien, Skibsværfterne og »Vulkan« i Maribo
S. C. Hauberg,
Formand.

Hertil er knyttet følgende protokollerede Bemærkninger:

Parterne er enige om, at Overenskomsten om Arbejdslønnen er gældende i to Aar indtil 1. Februar 1904. Arbejdsgiverne har imidlertid Ret til, saafremt de maatte ønske det, inden 1. Februar 1903 at kræve Overenskomsten forlænget til 1ste Februar 1905, paa Betingelse af, at Minimallønnen fra 1. Februar 1903 at regne fastsættes til 33 Øre for Smede- og Maskinarbejdere, som har været Svende i eet Aar.

For saa vidt Minimallønnen forhøjes til 33 Øre fra 1. Februar 1903 at regne, skal dette ikke medføre nogen Forhøjelse af den paa Helsingør Skibsværft gældende Minimalløn paa 33 Øre.

Parterne er fremdeles enige om, at Timelønningerne paa et Arbejdssted maa paavirkes af, om der slet ikke eller kun i forsvindende Grad er Adgang til Akkordarbejde.

Af Hensyn til Priskuranter og Arbejdsforhold paa Skibsværfterne og de hos Burmeister & Wain tidligere gældende særlige Minimallønninger for enkelte Grupper forudsættes det, at der vil finde Forhandlinger Sted mellem de direkte interesserede Parter, sigtende til at regulere disse Forhold.

For Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund
J. A. Hansen,
Formand.

For Fællesudvalget for Mesterforeningerne i Jærnindustrien, Skibsværfterne og »Vulkan« i Maribo
S. C. Hauberg,
Formand.

Med Lønningerne ere vi selvfølgelig naaet til det, der for os maa være af den allerstørste Betydning. Det, som vore Medlemmer nærmest har fæstet deres Blik paa, er naturligvis de i § 1 1ste Stykke indeholdte 32 Øre, og disse 32 Øre har man sammenlignet med, hvad det nu om Dage koster for en Arbejder at leve med sin Familie. Vi skal gærne indrømme, at det er ganske umuligt for en Arbejderfamilie at leve blot nogenlunde anstændigt med en daglig Indtægt af 3 Kr. 20 Øre, særlig hvis der er et Par Børn eller tre. I saa Fald maa baade Paaklædningen og Ernæringen blive i høj Grad mangelfuld.

Men hertil tager den moderne Produktions Beherskere intet Hensyn. Det, som vi maa lægge til Grund ved Fastsættelsen af Lønninger, kan, set fra et Arbejderstandpunkt, sammenfattes i følgende tre Spørgsmaal: Hvorledes var Lønningerne hos os før i Tiden? Hvorledes er Lønningerne i de Lande, hvoraf vi nærmest er industrielt afhængige? og hvilken Styrke ere vore Organisationer i Besiddelse af? Herudover kan Konjunkturerne vel spille en øjeblikkelig Rolle, men det bliver for vort Vedkommende dog nærmest kun paa den Maade, at daarlige Konjunkturer gør os svagere, thi vore Lønninger har endnu ikke paa langt nær naaet den Højde, — som f. Eks. Englændernes, — der betinger, at Lønninger i nogen Grad følger Konjunkturerne op og ned.

Nej hvad det særligt gælder at lægge Mærke til ved Fastsættelsen af Lønninger er dette: Hvad var Lønnen tidligere? I saa Henseende vil de ældre af vore Medlemmer, der har været med til at arbejde under Forholdene for blot 10 til 15 Aar tilbage, vide hvor langt vort Fag har været nede med Lønnen. Der er næppe noget Fag, der har maattet trælle haardere for en ussel Løn end Smedene, og i mange Aar saa det ud til, at det ikke skulde blive bedre, fordi vore Fagfæller sov. Der er dog Tid efter anden opstaaet Mænd, der har faaet Fagfællerne vaagnet, men endnu saa sent, som ved Voldgiftskendelserne i Odense og Slagelse, der faldt efter Afslutningen af den store Lock-out 1897, fastsatte man Gennemsnitslønnnen for samtlige Smede og Maskinarbejdere paa disse Fabriker til $30^1/_6$ Øre pr. Time — det var Gennemsnitslønnen og ikke Minimallønnen — og i Aaret 1900 ved Gennemførelsen af Martsoverenskomsten,

da var der ikke mindre end 48 % af vore Medlemmer i Provinserne der fik Lønforhøjelse. Ja, endnu i Aar ved Gennemførelsen af Januar-Overenskomsten var der i Skibsbyggeriet hos B. & Wain en Minimalløn paa 30 Øre, der var indført i 1898.

Under disse Forhold var det selvfølgelig ikke let med de nuværende slette Arbejdsforhold at gennemdrive en Forhøjelse af Minimallønnen, ja dette vilde maaske endogsaa have været ligefrem farligt, fordi vi risikererede, at det kom til at gaa ud over de højere Lønninger; nu fastsatte vi den samme Minimalløn som i 1900 — denne vil imidlertid, hvis Arbejdsforholdene blot er nogenlunde naar $^3/_4$ Aar er gaaet, blive forhøjet med en Øre til 1ste Februar — men samtidig er det slaaet fast, at vi har Ret til at stille Fordringer, hvor Gennemsnitslønnen er for lav. Dette sidste faar yderlig Betydning derved, at det hedder i Protokoltilførslen »at Timelønningerne paa et Arbejdssted maa paavirkes af, om der slet ikke eller kun i forsvindende Grad er Adgang til Akkordarbejde«. Det maa nu i Fremtiden i nogen Grad være afhængigt af, hvorledes Forholdene praktisk vil udvikle sig, om vi skulle drive paa med stærk Højnelse af Minimallønnen, eller om vi, saaledes som vi nu staar rustede, skal øve vor Indflydelse paa de højere Lønninger. Som Forholdene er paa Værkstederne i Provinserne kan det ikke nægtes, at der mange Steder trænges haardt til en Forhøjelse af de ældre Arbejderes Løn.

Ved Bedømmelsen af vore Lønninger i Forhold til Udlandet, da er det vel saaledes, at Lønnen baade i Sverrig og Tyskland endnu, paa sine Steder, er langt nede, men der kæmpes med Held af Organisationerne for at faa dem op, og heri ligger der en tilstrækkelig Garanti for, at der i saa Henseende intet vil være til Hinder for, at vi stadigt kan marchere frem i jevnt Tempo med vore Timelønninger. Hvad Styrkeforholdet i vor Organisation angaar, da er der næppe nogen Fare for, at det skal blive mindre. Vor Styrke ligger nu først og fremmest deri, at vi kan holde os fast og solidarisk sammensluttet.

Den internationale Konference i Paris.

(Sluttet).

2det Møde, den 22de September 1900

Til den fastsatte Tid aabnede Præsidenten, A. Schlicke, Stuttgart, Mødet med en Fortsættelse af de enkelte Nationers Beretninger, hvortil der, efter Forslag af det schweitsiske Metalarbejderforbund og det franske Maskinarbejderforbund, besluttedes, at alle senere indkomne Beretninger fra de enkelte Nationer uden Omtale skulle indføres i Protokollen.

Kongressen gik derefter over til Diskussion om den fremtidige Ordning af Informationsbureauet.

Kollega W. J. Dawis, Birmingham, stillede Forslag om, at der udover en Generalsekretær skulde vælges en Sekretær for hver enkelt Nation. Generalsekretærens Opgave skulde være: 1. Føre alle Forretninger indenfor det internationale Metalarbejderforbunds Informationsbureau. 2. Han skal være i Stand til, ved alle vigtige Anliggender, at kunne træde i Brevvexling med Metalarbejderne over hele Verden, indkalde Sammenkomster, Udvalg eller internationale Konferencer, hvis Nødvendigheden kræver det.

Kollega Naethar, Berlin, kunde ikke støtte Dawis Forslag. Ansættelsen af en Sekretær for hver Nation kunde han ikke indse, der var Trang til, og han var bange for, at disse Sekretærer sjældent, eller muligen slet ikke, vilde blive sammenkaldt. For ham syntes den bedste Løsning af Spørgsmaalet at være: at Sekretæren for det internationale Bureau stod i direkte Forbindelse med de forskellige Organisationer.

John Taylor, England, vilde anse Ansættelsen af en Sekretær for hver Nation som det bedste. Af disse Sekretærer skulde der saa dannes et Exekutivudvalg. Alle Klager over bortkomne Breve og lignende vilde forstumme, naar hver Nation havde sin Sekretær, som førte al Korrespondance direkte med Bureauet.

Segitz, Tyskland, ønskede ikke at forøge Pligterne yderligere for Generalsekretæren. Han havde allerede da Bureauet aabnedes været af den Mening, at der stilledes alt for store Krav til Sekretæren. Dette er vistnok ogsaa Grunden, hvorfor Sekretæren ikke har kunnet udrette mere. Kongressen maatte hellere formindske end forøge Sekretærens Arbejde, for Øjeblikket er der alt for meget Arbejde for en Mand at forvalte. Det vilde ikke blive let at finde en Sekretær i Tyskland, som alle Organisationerne vilde undergive sig, og han mente, at specielt af denne Grund vilde det være uigennemførligt at ansætte Sekretærer i hver Nation. Omkostningerne derved maatte ogsaa tages i Betragtnlng. For det øjeblikkelige beskedne Bidrag kunde der ikke udrettes meget, naar man derfor udvider Pligterne, maa man samtidig forhøje Bidragene.

Bischoff, Hamborg, vilde anbefale, at man gav Generalsekretæren Ret til at antage fornøden Hjælp, naar han fandt en saadan nødvendig.

Kugler, Paris, fandt ligeledes at det finansielle ved denne Sag ikke maatte oversees. Man maatte vide, hvilke Indtægter, der kunde sikres et saadant Sekretariat. Han holdt det ikke for umuligt, at der kunne opnaas Enighed om Valg af nationale Sekretærer. I Frankrig havde man 4 Forbund, hvoraf de 3 stod paa en god Fod med hinanden, og han tvivlede ikke om, at det 4de Forbund vilde slutte sig til dem. Selv om de ikke stod helt sammeusluttede, kunde Sekretæren vel sætte vedkommende Organisation i direkte Forbindelse med den internationale Sekretær.

Herpaa fremlagdes Regnskabet over det internationale Informationsbureaus Indtægter og Udgifter.

Indtægt...	572	Pd. Sterl.	12	sh.	= Kr. 10,308
Udgift....	463	—	11	—	= — 8,334
Kassebeholdn.	109	Pd. Sterl.	1	sh.	= Kr. 1,974

Hobson (Sekretæren) bemærkede hertil, at der yderligere fandtes Værdier, som tilsammen androg en Sum af 11 Pd. Sterl. 6 sh. 4. d. = 202 Kr., saaledes, at den samlede Formue udgør 120 Pd. Sterl. 7 sh. = ca. 2176 Kr. Sluttelig gav han Oplysning om, at enkelte udelukkede Foreninger resterede med deres Bidrag. Hvorefter Regnskabet godkendtes.

3dje Møde, den 22. September 1901.

Præsident Kugler, Paris, aabnede Mødet, hvorefter Diskussionen om Ordningen af Iuformationsbureauet fortsattes:

Beer, Wien, foreslog at ansætte en Sekretær for hver Nation, men under Navnet Tillidsmand. Han manede dernæst til mere Benyttelse af Metalarbejderpressen, hvorigennem Informationsbureauets Virksomhed nærmere kunne bekendtgøres.

Hobson (Sekretæren) mente det var ligegyldigt, om man benævner en saadan valgt Sekretær eller Tillidsmand. Det kommer jo dog kun an paa for de forskellige Organisationer, at de har en Mand i hver Nation, som kan korrespondere med Generalsekretæren, og af hvem der stadig kan erholdes Oplysninger om hvad der rører sig i det Land, hvor Vedkommende er ansat. Med Hensyn til det af Beer, Wien, stillede Forslag, maatte han bemærke, at det har været yderst vanskeligt og bekosteligt at udarbejde Beretninger og andre Uddrag gennem den engelske Presse, ja saagalt gennem Fagblade. I Fremtiden vilde det sikkert være lettere, dersom man af et halvt Dusin Metalindustri-Beretninger samlede et Materiale og offenliggjorde det, for paa denne Maade at tilvejebringe en international Meningsudveksling.

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelses-dato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, fra hvilken Vedk. har betalt
4082	Hans Jørgen Th. Larsen	Langaa	7/2 80	Viborg	5/5 99	Aarhus	25/1 02
6117	Elias Christensen	Sall	19/8 74	Aarhus	17/8 00	—	8/2 02
7630	Chr. E. Hansen Hald	Aarhus	8/5 80	—	9/11 01	—	18/1 02
14995	Hans Andersen	Hern pr. Skive	9/11 65	—	2/3 01	—	28/1 02
6004	N. C. Christensen	Hals	2/9 36	Aalborg	28/3 96	Aalborg	14/12 01
9584	J. B. M. Jensen			—	8/11 01	—	30/11 01
14627	V. S. H. Pfeil	Helsingør	5/11 66	Helsingør 2	1/1 00	Helsingør	1/3 02
14629	Vilhelm E. Hammer	Hellebæk	8/5 78	—	3/2 00	—	22/2 02
7293	Christen Christensen	Hjørring	20/9 58	Hjørring	18/3 97	Hjørring	28/12 01
4389	Thomas Mortensen	—	29/8 76	—	16/2 96	—	28/9 01
14007	Anthon Rasmussen	Stokkemarke Sogn	12/2 79	Maribo	10/10 99	Maribo	1/2 02
4236	Fr. Chr. Christensen	Aalborg	11/1 79	Aalborg	23/4 98	Middelfart	8/2 02
7026	Andreas Marius Christensen	Landager Sogn	2/4 74	Middelfart	13/4 01	—	8/2 02
6054	Hans Chr. Hansen	Hunseby Sogn	26/11 65	Maribo	6/3 96	Nakskov	16/11 01
1240	Hubert Nielsen	Nakskov	3/11 77	Kbh. Afdl. 2	21/9 01	Kbh. Afdl. 2	14/12 01
1258	C. Mikkelsen	Brændstrup	13/5 73	—	19/10 01	—	14/12 01
14742	Gerhard Kristiansen	Helsingborg	4/9 80	Helsingborg	30/1 99	—	30/11 01
320	Theodor A. Jacobsen	København	2/4 73	Kbh. Afdl. 1	14/5 98	— 1	1/2 02
537	Oluf Jul. Nielsen	—	29/10 66	—	14/9 01	—	2/11 01
551	Jak. Olai Nielsen	Nykøbing M.	8/2 84	—	31/8 01	—	8/2 02
712	Anth. Vilh. Nielsen	Aarhus	6/5 81	—	20/7 01	—	12/10 01
849	Jørgen Marius Vind	Ballum	14/12 74	Hamborg	13/4 01	—	15/2 02
935	Julius Poulsen	Aarhus	26/3 75	Kbh. Afdl. 1	5/3 98	—	21/12 01
1120	F. A. Frøberg	Stockholm	16/2 78	Stockholm	19/6 98	—	1/2 02
2553	Charles Will. Th. Lindstrøm	København	7/7 75	Kbh. Afdl. 1	15/2 02	—	15/2 02
4500	Knud Alex. Th. Dahl	Gudum Sogn, Aalborg	12/3 81	Vejle	6/11 01	—	25/1 02
7601	H. P. T. Hansen	Næstved	4/2 80	Aarhus	4/10 01	—	28/12 01
8573	Ferd. Sauerberg	Vejle	27/11 60	Kbh. Afdl. 1	14/12 01	—	28/12 01
8609	Thomas Chr. Wilh. Jensen	Henne Sogn, Varde	31/3 78	—	10/1 02	—	8/2 02
11007	Emil Aug. Olsen	København	29/1 82	—	31/1 02	—	1/2 02
11203	Axel Chr. Nielsen	—	3/11 79	—	1/10 98	—	25/1 02
11354	Frederik Chr. Madsen	—	25/8 80	—	21/10 00	—	15/2 02
12664	Valdemar Larsen	Svinninge	23/9 78	—	15/4 99	—	1/2 02
12911	Carl Chr. Rasmussen	København	2/7 70	—	1/7 99	—	25/1 02
13608	Johannes Henning	—	25/4 70	—	6/5 90	—	22/2 02
13826	Th. Joh. C. W. Eberhard	Taadrup	1/10 79	—	16/5 00	—	8/2 02
13959	Karl Martin Wilh. Larsen	København	23/3 81	—	31/8 00	—	28/12 01

Rejse- og Understøttelseskassens Regnskab for Januar Kvartal 1902.

Indtægt.	Kr.	Øre
Solgte Mærker (grønne)	16891	20
— — (graa)	20	00
— Julemærker	4641	75
Tilbagebetalt Understøttelse	209	00
Strejkekassens Tilskud	48329	55
Balance....	70091	50

Udgift.	Kr.	Øre
Udbetalt Understøttelse i Januar à Kr. 2,00.	8672	00
— — i — à - 1,50.	12228	00
— — i — à - 1 00.	7427	00
— — i Febr. à - 2,00.	3564	00
— — i — à - 1,50.	6822	00
— — i — à - 1,00.	11747	00
— — i Marts à - 2,00.	2864	00
— — i — à - 1.50.	4651	50
— — i — à - 1,00.	12056	00
Rejse- og Understøttelsesk. Tilskud til Administ.	60	00
Balance....	70091	50

Vald. Olsen, Hovedkasserer.

N. Lundbye. **N. Jacobsen.** **P. Borch.** **Viggo Stilling.**

Robinet, Paris, vilde gøre opmærksom paa, at Formerne paa en afholdt international Kongres har besluttet at oprette et eget Arbejdsbureau. Dette vilde dog ikke afholde de franske Formere fra at slutte sig til det internationale Metalarbejder Bureau, ejheller fra at understøtte samme.

Hayde, Manschester, kunde med Glæde konstatere, at det voksende Ønske hos de engelske Haandværkerforeninger var at slutte sig nærmere til den internationale Bevægelse.

Cuthbertson, Birmingham, fandt, at Diskussionen om dette Punkt havde varet længe nok, vel erkendte han, at der var mange Forhold, som i England let lod sig ordne; men som i andre Lande havde store Vanskeligheder; dog, ét var vi alle besjælet af, nemlig at kæmpe for Arbejdernes Vel.

Schlicke, Stuttgart, fandt, at de Opgaver, man f. T. kunde stille Informationsbureauet, nærmest maatte være følgende.

Underretning om Arbejds- og Organisationsforholdene, Beretning over Strejker, Indgriben under Strejker for at forhindre Tilgang af Arbejdskraft, Understøttelse under Strejker, dog kun naar det Lands Organisation hvor Strejken er, ikke ved egne Midler kan føre Kampen. Disse Opgaver vilde med de nuværende Bidrag af 5 sh. (4 Kr. 50 Øre) for hver 1000 Medlemmer pr. Aar kunne gennemføres.

Dawis, Birmingham og Taylor, England, øjnede i det fra Tyskland stillede Forslag disse Goder, man burde enes om, og samlede disse i følgende Punkter, som stilledes til Kongressens Beslutning:

Som Middel til Samarbejde mellem de organiserede Metalarbejdere i alle Lande vil den under Navnet »Internationalt Informationsbureau« hidtil bestaaende Indretning i dens nuværende Skikkelse være at bibeholde, og stilles det følgende Opgave:

1) Oplysninger om Arbejds- og Organisationsforhold i de forskellige Lande.

2) Modtagelse og Offentliggørelse af de tilsluttende Nationers Aarsberetning.

3) Beretninger over Strejker, og foranledige Forholdsregler trufne med Hensyn til at forhindre Tilgang af Arbejdsvillige fra andre Lande, som har til Hensigt at udføre Skruebrækkerarbejde dersteds.

4) Foranledige Forhold tilvejebragt, hvorved Midler til Understøttelse af Lønkampe kan fremskaffes af de øvrige Nationer.

Som finansiel Sikkerhed for Bureauet maa de tiltrædende Organisationer ved deres Indtrædelse betale et Indskud af 1 Pd. Sterl. (18 Kr.) samt et aarligt Bidrag af 5 sh. (4 Kr. 50 Øre) pr. 1000 Medlemmer.

Afholdelse af internationale Metalarbejder-Kongresser.

Davis, Birmingham og John Taylor, Duidley foreslaar, at saadanne fremtidige Kongresser, afholdes hvert 3. Aar. Ved Kongressen i London 1896 besluttedes at afholde Kongres hvert 2. Aar. Dette er imidlertid ikke blevet overholdt, man har tvertimod ventet 4 Aar, uden at man dog har følt nogen Gene derved, dog vilde det være ønskeligt, om man fastsatte Kongresserne afholdte hvert 3. Aar, da saadanne Sammenkomster havde agitatorisk og oplysende Virkning.

Herpaa vedtoges følgende Beslutning:

De internationale Metalarbejder Kongresser skal, naar det findes nødvendigt, senest dog hvert 3. Aar foranstaltes afholdte. Den officielle Indkaldelse, skal være meddelt de indrammede Organisationer mindst 3 Maaneder før dens Afholdelse. Enkelthederne ved Kongressens Dagsorden, Forretningsorden, samt øvrige Punkter skal rettidigt oplyses gennem Organisationens Sekretær.

Valg af Sekretær for Informationsbureauet.

Efter Forslag fra den franske og tyske Delegation, blev vedtaget: Sædet for det internationale Informationsbureau, bliver som hidtil Sheffield, ligesom man enes om at genvælge Kollega Hobson — enstemmigt.

Ligeledes blev paa Forslag af den engelske Delegation vedtaget, at yde Hobson et Vederlag af 20 Pd. Sterl. (360 Kr.) for sit Arbejde.

Hermed var Dagsordenen udtømt, hvorpaa Cuthbertson, Birmingham bragte den tilstedeværende Tolk Hr. Dr. Friedel en Tak for den dygtige Maade hvorpaa han har udført sit vanskelige Arbejde og foreslog Kongressen at vedtage at lade udføre en Takadresse, som skulde tilstilles Hr. Dr. Friedel til Erindring om dette Samvær.

Hr. Dr. Friedel takkede, og vilde udtale, at det bedste Raad han kunde give Arbejderne er dette at naar de kommer hjem til deres Fædreland, skulde de paavirke det Statens og Kommunens Institutioner til at faa de levende Sprog indførte obligatorisk i Skolerne, derved vilde Hovedhindringen for den internationale Forstaaelse blandt Arbejderne være fjernet.

Efter at Protokollen var oplæst og det var vedtaget at lade denne trykke, sluttede Præsident Kugler Kongressen med en Opfordring til de Delegerede om at bringe Deres hjemlige Organisationer de franske Organisationers Broderhilsen.

Svenske Arbejdsgivere.

Arbejdsgiverbladet »Samfundet« meddeler forleden følgende, der tydelig viser, at de svenske Arbejdsgivere ikke ere mindre »betrængte« end de danske do.:

»Politisk Haandværker Program.

De forskellige Afdelinger under Centralstyrelsen for Sveriges Haandværks- og Industriforeninger holder i denne Tid Møder, paa hvilke man samler sig om et Program, til hvis Gennemførelse man kræver Regerings og Rigsdags Medvirkning, og med Hensyn til hvilket man agter at interpellere de Kandidater, der søger Valg til Rigsdagens andet Kammer.

Programmet indeholder følgende Punkter:

1. Lovbestemmelser med Hensyn til Lærlinges faglige Uddannelse, dels gennem en Lærlingelov, dels ved Oprettelse af Fagskoler.
2. Lovbestemmelser om Arbejds-Vidnesbyrd indenfor Fagene.
3. Lovbestemt Voldgift ved Arbeidsstridigheder.
4. Bevilling af Midler til forøgede Stipendier til Haandværksmestres Specialstudier i Udlandet.
5. Lov om Beskyttelse for Arbejdskontrakter.
6. Lov mod illoyal Konkurrence.«

Arbejdsgiverne synger over hele Verden i det store og hele den samme Vise; naar ikke Arbejderne længere ganske stille vil finde sig i at blive udbyttede, saa løber Kapitalisterne rædselsslagne til Statsmagten og beder denne om endelig at støtte dem pekuniært og svinebinde Arbejderne, saa de tvinges til at gaa under Aaget.

Men at støtte Arbejderne i deres Bestræbelser for at højne og holde deres Stand oppe — nej, det tænker de herskende Klasser kun paa, som man tænker paa en ond Drøm. Feltraabet er: Lad os holde Mængden nede ellers kan Samfundet ikke bestaa!

Men *officielt forstaar* man at give sine »Reformkrav« en pæn Form, og Motiveringen er: »Til Arbejderstandens virkelige og sande Gavn«.

Stor Licitation!

»Berlingske Tidende« meddeler:

Statsbanedriften.

Maskinafdelingen ønsker inden den 3. Juni 1902 Kl. 2 Eftm. at modtage Tilbud paa følgende Driftsmateriel:

5 Stk. Iltogslokomotiver,
5 » Godstogslokomotiver,
5 » Rangeringslokomotiver,
5 » III. Klasses Personvogne,
50 » lukkede Godsvogne,
100 » aabne Godsvogne,

i Henhold til Betingelser og Tegninger, som udleveres til enhver navngiven Fabrik ved Henvendelse direkte eller gennem dens Agent til Maskinafdelingens Kontor, Colbjørnsensgade 6, København B.

København i Maj 1902.

Maskinchefen.

Forhaabentlig gaar det ikke denne Gang, som det gik i Fjor ved Statsbanernes Bestillinger af Lokomotiver; at tyske Storfabriker faar Lov til — af Hensyn til en forholdsvis lille Prisdifference — at levere Arbejde, der faktisk er af ringere Kvalitet, end det Arbejde vi forfærdiger herhjemme.

Cykle-Kreditselskabet for Arbejder- og Middelstanden.

Det er jo ganske overflødigt at fremhæve, hvilken praktisk Nytte og hvilket fornøjeligt Befordringsmiddel, Cyklen er i en stor By, hvor Afstandene mellem Hjemmet og Arbejdsstedet ofte er meget store.

For dem der ikke kan tøf-tøffe gennem Byen, er Cyklen det eneste, vi kan anbefale, — og de pekuniære Skranker, som tidligere dæmmede for Smaafolks Adgang til Anskaffelsen af Hjul, er forlængst ryddede væk.

Saaledes er der i København fornylig dannet et nyt Selskab under Navn af »Cykle-Kreditselskabet«, der vil aabne sit Kontor paa Mandag Aften i Rømersgade 27 St. og fremtidig holde aabent her hver Mandag, Fredag og Lørdag fra 6—9 Aften.

Her kan Arbejdere og Middelstandsfolk henvende sig og faa en Cykle paa Afbetaling 15 pCt. under almindellg Pris.

Bliver en Køber arbejdsløs, har han Lov til at staa 6 Uger i Restance, og kan han endda ikke efter denne Restancefrist betale sit Bidrag, afleverer han blot Cyklen til Selskabet, hvor den saa bliver staaende indtil han igen kan afdrage paa den.

Endvidere vil Selskabet søge at faa reduceret Reparationsomkostningerne til det mindst mulige.

Foretagendet anbefales af flere af Fagforeningernes Ledelse og i Fagbladene.

Dets Formand er Hr. *A. Hansen*, Rømersgade 27 St., hos hvem alle yderligere Oplysninger kan indhentes.

Ny Metode til Hærdning af Jærn.

Ifølge »Der Metallarbeiter« har en af Smedemester Knigge opfunden ny Hærdemaade gjort stor Opsigt i den nederrhinske-westfalske Jærnindustris Fagkredse. Hærdningen siges at kunne foretages paa enhver Slags Jærn; og et engelsk Selskab skal have budt ca. 300,000 Mk. for Fabrikationshemmeligheden, hvilket Tilbud Knigge dog har afvist, da han har associeret sig med en Kapitalist for at oprette et Jærnstaalfabrikationsværksted. Efter en Meddelelse i »Rhein- und Ruhr-Ztg.« skal Krupp interessere sig meget for den ny Opfindelse, især da Knigge paastaar, at Metoden er fire Gange billigere end den kruppske. Opfinderen mener særlig at kunne høste Fordele af sin Hærdning ved Vognaksel- og Kuglelejefabrikationen. Om Metoden vil faa den Betydning, som fra forskellige Sider tilskrives den, vil Fremtiden vise, thi der findes jo allerede mange Hærdemetoder, der have givet gode Resultater i det smaa, men hvis Anvendelse i det store enten have været værdiløse eller uigennemførlige.

(»Vulkan«.)

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 11391 A. Henriksen (Kbh. Afdl. 1)
» 944 Volf Petersen —
» 8325 A. S. Johnsen —
» 6757 A. Sejerdahl
Nr. 930 Fehmerling har atter *fundet* sin Bog.

Hovedkassereren.

Efterlysninger.

Bogen *Nr. 9889 Chr. Christensen*, indm. 3. Maj 1898 i Vejle, bedes hurtigst mulig indsendt til Hovedkassereren til Revision.

Bogen *Nr. 9794 Hollmann* bedes tilsendt Afdelingskassereren i Esbjerg til Gennemsyn.

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollen).

Nr. 779 Mortensen
» 6413 L. Hansen Dahl
» 11381 P. Petersen
» 6429 Th. Olsen
» 960 John. Hughs
» 13776 R. M. Kjeldsen
» 8164 P. Zetterstrøm
» 5519 D. Lundsteen
» 5145 F. Petersen
» 11030 C. Ludvigsen
» 14582 V. M. Hullevad

Det gaar til Hovedet!

Samtlige Smede og Maskinarbejdere paa Dansk Maskinfabrik ved Strandmøllen ere den 10de Maj afskedigede fordi de ikke vilde finde sig i at Arbejdstiden forlængedes med en Time daglig.

Det er den bekendte Rheder Alfred Christensen, der her staar bag ved. Det gik jo saa godt med Sømændene, saa nu maatte det være jSmedenes Tur. Her har han dog forregnet sig noget.

Blokade i Esbjerg.

Kassen er tom.

Fabrikant M. Nielsen, Esbjerg, er blokeret for Tilgang af Forbundsmedlemmer, da han skylder en Del Penge til Svende, der har arbejdet hos ham. Esbjerg Afdeling har anlagt Sag mod nævnte Fabrikant.

Fagblade.

Medlemmer eller Afdelinger, som ligge inde med Fagblade fra April 1893 til Marts 1895 inclusive og som ville afhænde disse, bedes meddele til Anvisningskontoret i København hvilke Numre de maatte være i Besiddelse af.

Fejltagelser.

Ved beklagelige Fejltagelser fra vedkommende Tillidsmænds Side ere følgende Medlemmer optagne blandt slettede Medlemmer.

Idet vi herved retter Fejltagelsen, beder vi de paagældende Medlemmer undskylde.

Nr. 5145 F. Petersen
» 779 Mortensen

Forbundets Anvisningskontorer

Aarhus, R. Larsen, Østergade 54, St.
Aalborg, J. Christensen, Urbangade 15. 1. $12^1/_4$—1, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36. Udbt. $12^1/_4$—$12^3/_4$, 6—7.
Fredericia. Smed Magnus Jensen, Kongensvej 5. Udbetaling til Rejsende 6—7 Aften.
Frederikshavn, L. Jensen, Søndergade $12^1/_2$—1, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Frederiksværk, Maskinarb. Hans Andersen. $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Faaborg, A. P. V. Andersen. Klostergade 57. Ingen Udbetal.
Holstebro, C. Madsen, Sønderland. 6—8.
Hadsund Mariager, Smed Aug. Olsen, Cimbria pr. Mariager. Udbetaling 12—1, 6—7.
Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen. $7^1/_2$—$8^1/_2$, $12^1/_4$—$1^1/_2$, 6—7 (Lørdag 4—7).
Hillerød, Th. Hansen, Svendehjemmet, Helsingørsgade. Udbt. $6^1/_4$—7.
Hjørring, Maskinarb. Martin Jensen, Kolsmissegade 4, 1. 6—8, Søndag 12—2.
Holbæk, Maskinarb. N. Chr. Larsen, Konsortiet, 2det Sted fra Havnebanelinien, Udbetaling $6^1/_2$—8.
Horsens, P. Andersen, Boysensg. 52. Udbt. $6^1/_2$—$7^1/_2$ Aften, Søndag 9—12 Formd.
Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvej.
Kallundborg, Smed C. Christensen, Rosenstræde ved Stranden. $12^1/_4$—$12^3/_4$, 6—7.
Kolding, M. Sørensen, Seestvej 20 D. $12^1/_4$—$1^1/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$
København, Larslejstræde 1, Stuen. 9—11.
Maribo, F. Larsen, Kirkestræde 212. 6—7
Middelfart, Georg Jørgensen, Teglværksgade 13 B. Udbetaling 12—1, 6—7. Søndag 10—12.
Nakskov, Rasmus Olsen, Taarsvej 40. $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkersvendestiftelsen. 6—7
Nørresundby, L. Jensen. Bondrupsgade 8. $6^1/_2$—$7^1/_2$ Aften.
Nykøbing, Mors, Ferd. Nielsen, Vesterbro 3. 6—7 Aften.
— Falster. M. Frandsen, Kraghavevej 6—7, Søndag 10—12
Nyborg, H. L. Christiansen, Villa Aldersro, Vindingevej. $12^1/_2$—1, 6—7
Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. $12^1/_4$—1. Udbetaling til Rejsende $6^1/_2$—$7^1/_2$, Søndag 11—12 Formd.
Præstø, J. A. Sørensen. Rodsager pr. Præstø. 6—7.
Randers, L. P. Larsen. Nordre Grave 4. 12—1, 6—7.
Roskilde, J. Andersen, Bondetinget 20^1. $6^1/_2$—$7^1/_2$, Søndag 9—10.
Rønne, H. P. Jensen. Vinkelvej 27.
Skive, Laurits P. Christiansen, Norbanevej. $6^1/_2$—$7^1/_2$
Slagelse, Smed H. P. Hansen, Hotel Stadt Hamburg. $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Sorø, J. Hansen, Baggaden 67. Udbet. 6—8 Aften.
Stege Chr. Eriksen. Raadhusstræde. 12—1, 6—8.
Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhildevej 3. 12—1, 6—7.
Thisted, C. Dysted, Nørregade.
Varde, H. P. Hansen, Søndergade. 6—7.
Vejle, S. P. Loft, Fjordgade 7, St. $12^1/_4$—$12^3/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$. Søndag 11—12.
Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46. 6—8.
Vordingborg, A. P. Petersen, adr. Smedem. Nissen, træffes fra 12—1 Middag.

Teknisk Akademi.

Smede & Maskinarb. Forbundets statsunderstøttede Læreanstalt for Maskinister.

Kursus til Maskinisteksaminernes 1ste og 2den Afdeling, Maskinpasserprøven samt Kedelpasserprøven.

Ny Kursus begynde hver Januar, Maj og September.

Indmeldelser modtages, og alle Oplysninger gives ved skriftlig eller mundtlig Henvendelse paa Skolens Kontor:

St. Pederstræde 3, København K. samt paa

Smedeforbundets Anvisningskontor i København.

Redigeret af *J. A. Hansen.*
Bogtr. Lützhöft-Petersen. København K.

Fagblad for Smede og Maskinarbejdere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Nr. 8. | Juni 1902. | 14. Aargang.

Erhvervsforholdene i vort Fag i Ind- og Udland samt Udsigterne for den kommende Tid.

Den Arbejdsløshedsperiode i vort Fag, hvis Begyndelse sporedes allerede for mere end 2 Aar tilbage, har endnu til Dato holdt sig konstant. Endnu findes der efter Optællingen i sidste Uge 926 arbejdsløse Smede- og Maskinarbejdere i København, hvad der jo unægtelig nu i Sommerens bedste Tid ser noget forurolignende ud. Ved nærmere Eftersyn viser det sig dog, at der paa Maskinfabrikerne nu er noget mere Arbejde end i Vinter, ligesom der er Udsigt til, at dette Forhold yderligere vil bedre sig i den nærmeste Tid; men samtidig er der fra alle de københavnske Værfter afskediget meget betydelige Antal Arbejdere, hvilket bevirker, at Antallet af Arbejdsløse er lige saa stort nu, som det var i Vinterens værste Tid.

Under disse Omstændigheder var det vel værd at overveje, om vi e der burde gøres noget for — ligesom sket er under Konflikter — at lede Arbejdskraften andre Steder hen, hvor der muligen var Brug for den. Men for det første er dette ingenlunde saa let; thi i Tyskland, der ligger nærmest for, naar Talen er om at søge andre Steder hen, er Forholdene ingenlunde gunstige, selv om man kan gaa ud fra, at nogle Hundrede her fra ikke vilde mærkes synderligt, naar de blev fordelt. Til Amerika, hvor Arbejdsforholdene for Tiden synes meget gunstige, nytter det ikke at anbefale de Arbejdsløse at rejse; thi hvem af dem har vel Penge til en Amerikarejse — og for det andet er der Haab om, at der inden ret længe paany vil være Arbejde paa Skibsbyggerierne.

Direktøren for Burmeister & Wain meddeler saaledes, at der er fuldt op af Bestillinger, som man skal have fat paa hurtigst muligt, saasnart de nødvendige Forberedelser ere trufne og Materialet skaffet tilveje. Flydedokkens Direktør kunde ganske vist paa vor Forespørgsel angaaende Udsigterne for den nærmeste Tid, ikke meddele noget bestemt, men han erklærede dog, at der underhandledes om flere betydelige Bestillinger, og han mente nok, at det vilde lykkes at faa i alt Fald noget. Direktøren for Strandmølleværftet erklærede fornylig, at man der, „til Trods for de iøvrigt vanskelige Konjunkturer", paany vilde forsøge paa at faa et Kedelsmederi i Gang, hvortil der altsaa skulde bruges en Del Folk. Der er saaledes Haab om, at i alt Fald en Del af Arbejdsløsheden vil forsvinde inden ret længe; men paa den anden Side kan det ikke nægtes, at Forholdene ere daarlige i stor Udstrækning, ogsaa i Provinserne. Fra Aarhus, der er vor største Provinsby, Jyllands Hovedstad, som den kaldes, hvor vi for Tiden har en Afdeling af Forbundet paa noget over 500 Medlemmer — meddeles der os følgende om Arbejdsforholdene:

Vi har her i den sidste Uge kontrolleret 70 Arbejdsløse, hvoraf de fleste har været arbejdsløse i lang Tid. Dette er omtrent det samme Antal, som vi havde midt i Vinterens daarligste Tid.

Foruden at her saaledes stadig er stor Arbejdsløshed, er der i det sidste Aar rejst ca. 100 Mand her fra Byen.

Arbejdet paa de forskellige Fabriker ser saaledes ud:

Hos Firmaet S. Frichs Efterfølgere beskæftigedes for omtrent et Aar siden ca. 200 Smede og Maskinarbejdere; nu er der kun beskæftiget 60 Kolleger, og af dem arbejder kun 20 Mand paa 10 Timer daglig, medens Resten maa nøjes med 6 Timer daglig.

Hos Lange, H. P. Jensen & Co. var for et Aar siden ca. 50 Mand; nu er der kun 18, som ganske vist arbejder 10 Timer, men der har i Vinter kun været arbejdet 8 Timer daglig.

Caroc & Leths Fabrik har for nogle Aar siden beskæftiget ca. 30 Smede og Maskinarbejdere; nu er der kun 5 Mand. For Tiden arbejdes der 10 Timer, men i Vinter arbejdedes der kun 8. Christensens Enke beskæftiger 7 Mand; der var i Vinter 12 Mand.

Det eneste Fabrik her hvorpaa der for Tiden er noget ordentligt at bestille, er Firmaet Th. Sabro & Comp. Denne Fabrik har ellers næsten i et Aar været tildels uden Arbejde; der var beskæftiget 15 Mand, men der arbejdedes stadig paa

forkortet Tid. Nu for et Par Maaneder siden fik de imidlertid en Del Arbejde, saaledes en Damper til D. F. D. S., der ombannes til Eksport med Kolerum o. s. v. Til Udlandet haves desuden flere Bestillinger paa Kolemaskiner. Der er ganske vist for nylig afskediget 12 Mand, men der arbejder dog endnu 45.

I Modsætning til Fabrikerne er der derimod ret godt med Arbejde paa Grov- og Klejnsmedeværkstederne, og der beskæftiges paa disse et ikke ubetydeligt Antal Svende.

Paa Statsbaneværkstedet er Forholdene nogenlunde stabile, men her er dog knapt saa meget Arbejde, som der plejer at være. Grunden hertil er vel sagtens de daarlige Tider med deraf følgende mindre Trafik, men det har dog sikkert ogsaa nogen Betydning, at man i de senere Aar har lagt sig efter Anskaffelse af Materiale en masse.

Alt i alt er Forholdene her i Aarhus saa daarlige som vel muligt og Udsigterne ingenlunde lyse. Kommunen har vel som bekendt optaget et Laan paa $3^1/_2$ Million til Udvidelse af Gasværket og til Opførelsen af flere kommunale Bygninger, men det vil sikkert vare en god Stund endnu, før det kommer i Arbejde, saa det kan mærkes paa vore Forhold.

Betragter man Forholdene i de øvrige jyske Byer, saa ere disse højst forskellige. I Hjørring er Thomas Nielsens Støberi (Aktieselskabet Hjørring Jernstøberi) fallit, og det staar i det hele slet med Arbejdet i denne By. I Aalborg har der i lange Tider været daarlige Arbejdsforhold, men detallierede Oplysninger om de øjeblikkelige Forhold mangler.

I Randers ser det derimod en hel Del bedre ud. „Scandia" som længe har haft rigeligt med Arbejde, har igen ved den sidste Licitation til de danske Statsbaner faaet en Mængde Bestillinger paa Godsvogne og Vaggoner. Endvidere har Maskinfabriken Strømmen i nogen Tid været fuldt beskæftiget.

I Horsens var vort Fag for nogen Tid siden næsten ved helt at uddø, idet de derværende tidligere betydelige Maskinfabriker „Møller & Juchumsen" samt „Paach & Larsen-Petersen" omtrent var gaaet helt i staa. Særlig sidstnævnte Fabrik er imidlertid i den senere Tid paany kommet godt i Gang med ikke saa faa Arbejdere.

Af Byer hvor Arbejdsforholdene og Arbejdsmængden for Tiden kan betegnes som tilfredsstillende kan nævnes Vejle, Kolding, Esbjerg og Varde.

For Fyens Vedkommende kan det samme siges om de to betydelige Byer Svendborg og Odense og i det hele er Arbejdsforholdene paa Fyn betydelig bedre end for et Aar siden.

Derimod ser det yderst daarligt ud i de to lollandske Byer, Maribo og Nakskov. I den sidstnævnte By gik som bekendt for noget over et Aar siden Firmaet Turen & Hammerich fallit, som Følge af, at det ikke kunde klare sig i Konkurrencen med „Atlas" i København. Siden har der kun været yderst lidt Arbejde paa denne Fabrik, og de faa Svende der har været, har maattet arbejde paa stærkt indskrænket Arbejdstid. De store Leverancer som det for nogen Tid siden meddeltes, at dette Firma havde faaet til England, har endnu ikke skabt nogen Forandring i disse Forhold.

I Maribo paa den berømte „Vulkan" (denne Fabrik synes i sin Uberegnelighed hvad Arbejdsforholdene angaar fuldt ud at svare til sit Navn) — har der i lange Tider været stærk Mangel paa Arbejde, og i Forhold til det Antal Smede og Maskinarbejdere, som denne Fabrik tidligere har beskæftiget, er der nu kun en lille Klat tilbage, der arbejder paa indskrænket Tid. Arbejderne paa denne Fabrik havde i nogen Grad sat deres Haab til de store Lokomotivbestillinger til Statsbanerne, men dette Haab glippede, som saa mange Gange før. Tilbudene herfra, fra Smith, Mygind & Hüttemejer, København og „Vulkan" i Maribo, var paa 38,000 Kr. pr. Maskine, eller det samme omtrent som de svenske og italienske Priser, og de engelske Tilbud var 6,000 Kr. dyrere; men Tyskernes var 16,000 Kr. billigere end de danske!

Her er det jo tydeligt nok ikke Arbejdslønnen der spiller Rollen. Ejheller er det alene vore Toldforhold, der har Skylden. Vi staar aabenbart her overfor de tyske Industriridderes Forsøg paa at konkurrere de forholdsvis smaa danske Fabriker af Vejen, for bagefter at kunde beherske Markedet. Dette er jo overhovedet kun hvad man kan vente og hvad man ofte er Vidne til under den nuværende kapitalistiske Produktionsmaade. Det samme sker jo nemlig ofte inden for selve vort Lands Grændse. Hertil kommer, at vore Autoriteter (svælgende i Agrarinteresser) aabenbart med en hvis Skadefryd ser paa, at store Arbejder og store Kapitaler vandrer fra de danske Industriarbejdere til Udlandet. Derved haaber man maaske at kunne faa en Mængde til at udvandre, hvorefter det bliver lettere at holde de tilbageblevne i tilbørlig Afstand fra Borgeoisiet, Lehnsgrevernes, Storbøndernes og Magtens Enemærker.

Maaske vil adskillige af de smukke Planer, hvorover der ruges i de herskende Klasser for Tiden, lykkes — fordi Arbejderne som ofte ikke kan eller vil se Faren, før det er for sent; men derfor gælder det om, at alle vi, der bliver tilbage indenfor Organisationerne, arbejder med saa megen større Energi.

Det er iøvrigt ret interessant at lægge Mærke til, at der nu er omkring ved dobbelt saa mange Arbejdsløse i København som der er i Provinserne tilsammen, medens det omvendte var Tilfælde for ca. $2^1/_2$ Aar siden, da Arbejdsløshedsperioden endnu var i sin Vorden. Det viser sig altsaa, at naar Arbejdsløsheden bliver konstant, saa trækker den sig for Størstedelen sammen i København efterhaanden. Som ovenfor bemærket, er der jo imidlertid Haab om, at der i den nærmeste Tid vil blive Brug for en Del af denne Styrke paa de københavnske Skibsbyggerier, ligesom der i det Hele taget er en svag Fremgang at spore.

* * *

Tyskland.

(Uddrag af en Artikel i »Deutsche Metalarbeiter Zeitung«.)

Fra Erfurt meddeles os, at Aktieselskabet for Jernbane- og Militærforvaltningen i Weimar, gennem et Erfürterblad søger Smede, Kleinsmede osv. Vi bliver anmodet om at advare vore Kolleger fra at reflektere paa disse Annoncer, eftersom Lønnen paa denne Fabrik stiller sig yderst lav, t. Eks. betales en Smeder 25 Pf. og en Skruestiksarbejder 23 Pf. i Timen. Der arbejdes meget i Akkord; men det forekommer ikke sjældent, at Timelønnen ikke fortjenes ved Akkordarbejde, og bliver saa heller ikke udbetalt. Saaledes skulde en gift Borer kun have fortjent 9 Mk. i en Uge. Yderligere Kommentar for at holde vore Kolleger borte fra dette Dueslag, er sikkert overflødigt.

Over Beskæftigelsesforholdene i Metal- og Maskinhaandværket, bliver os fra sagkyndig Side meddelt: Den fornylig kolossale Svingning paa Jærnmarkedet virker tydeligt paa den

endnu vedvarende utilfredsstillende Forretningsgang i de jærnforarbejdende Brancher. I Chemnitz er til Ex. indenfor Organisationen 80 pCt. mindre arbejdsløse nu end i Foraaret. Men denne Forandring paa dette Sted til det bedre, betyder ikke, at de Arbejdsløse ere indtraadte igen i deres Pladser, tværtimod har de fleste maattet forandre Opholdssted, og for en stor Dels Vedkommende tillige deres Haandværk. Saaledes har en stor Del arbejdet i Augsburg som Murere, Sandkastere, Daglejere eller ved forefaldende Gadearbejder osv. Desværre bliver Metalarbejderne ikke gærne ansatte ved Højde- eller Dybde-Bygningsarbejde. Murerformændene antager hellere hertil Bøhmere, Italienere eller Polakker.

Hvor stærkt Antallet af Arbejdere er gaaet ned i enkelte Virksomheder, viser f. Eks. en By som Altona, hvor der ellers almindeligt let findes Beskæftigelse. En Maskinfabrik, der i Begyndelsen af forrige Aar beskæftigede 500 Mand, har nu ca. 100, og disse arbejder endogsaa paa forkortet Arbejdstid. Lader man disse Reduktioner af Arbejdskraft ude af Betragtning, er Forretningsgangen indenfor vor Industri i Tiltagende. Paa enkelte Undtagelser nær ere Arbejdsforholdene gode paa Skibsværfterne. Ligesaa er der godt at bestille paa Fabrikker, som fabrikerer Tertilmaskiner, særlig Vævestole og Appreturmaskiner. Derimod er Forretningen vedvarende daarlig i Dampmaskine- og Lokomotiv-Brancen, i de fleste af disse større Fabriker arbejdes kun 7 Timer daglig. Det samme gælder Cycleindustrien.

Særligt daarligt ere Forholdene i Værktøjsmaskinindustrien, kun ganske enkelte Fabrikker har lidt at gøre, og endda kun de, som leverer særligt billigt. Lønnen paa disse Fabrikker er gaaet betydeligt ned. Det bliver saaledes meddelt, at enkelte Arbejdere kun fortjener 11—13 Mk. i 2 Uger. Ualmindelig daarlig er vedblivende Forretningen i Elektricitetsindustrien.

I Frankfurt a. M., hvor der ellers er godt Liv i saa godt som alle Brancher indenfor Jærn- og Metalindustrien, arbejdes der paa forkortet Arbejdstid overalt. Her spores ret tydeligt den Indflydelse, som den overflødige Arbejdskraft har igennem en stærk Trykken af Akkordpriserne.

Paa Metalindustriens Arbejdsanvisningskontor i Hamburg mælder sig daglig gennemsnitlig 200 Arbejdssøgende. Trods denne store Efterspørgsel arbejdes der desuagtet over i flere Fabriker, hvilket skaber stor Utilfredshed blandt Arbejderne.

I Bielefeldt arbejder til Tider ca. 800 Mand over, i Augsburg ca. 350 Mand, det sidstnævnte Sted andrager Overtiden 6 Timer daglig pr. Mand. I en Fabrik lader man Folkene i en af dens Afdelinger arbejde indtil Kl. 8, Lørdag til 10 og 12, endskøndt der i den samme Virksomhed i andre Afdelinger er betydelig Overflod af Arbejdskraft, ogsaa dette vækker berettiget Misfornøjelse hos Arbejderne.

Statsbane-Værksteder.

Som bekendt arbejder vore Kolleger paa Statsbaneværkstederne stadigt paa at faa alle Smede- og Maskinarbejdere ind i Organisationen, og dette vilde sikkert være forholdsvis let, om ikke der i 1898 og 1900 var bleven oprettet Splittelsesforeninger baade i Aarhus og København, Foreninger, der har gjort alt for at lægge dem for Had, der tilhørte Fagforeningen og for at stille dem selv »loyalt« overfor Jærnbanens Embedsmænd. Sidst har de paakaldt Assistance fra et Par af Venstres Vaabendragere for den nye Regering, og disse har øjensynlig været himmelglade over Invitationen. Dette nytter dog sikkert ikke; thi denne meningsløse Holdning vil næppe ret mange Arbejdere under Staten finde deres Regning ved at indtage i Længden.

Vi har modtaget følgende Referat med Anmodning om Optagelse:

Den 9de Maj afholdt Klub Nr. 11 (Jærnbaneværkstedet i Aarhus) et Agitationsmøde for samtlige Arbejdere paa Jærnbaneværkstedet.

F. Samuelsen bød Velkommen, han udtalte, at Mødet var sammenkaldt i Følge Beslutning paa Ekkomødet, han foreslog, at de Fremmede valgte Dirigenten.

Til Dirigent valgtes Arbejdsmand *J. P. Jensen*.

Maskinarbejder *Leth* indledede: Grunden til dette Mødes Afholdelse var ikke alene Beslutningen fra Ekko, men tillige at klare for dem, som endnu ikke stod i en Organisation, til hvilken Side de burde slutte dem. Statsarbejderen var bedre stillet end andre Arbejdere paa Grund af fast Arbejde. Han var ikke underkastet Konjunkturernes Svingninger i den Grad som Arbejderne hos de private Arbejdsgivere, og trods dette, at den aarlige Indtægt derved blev sikrere og større og Statsarbejderen altsaa havde bedre Raad end de fleste til at støtte sin Organisation, holdt Flertallet af disse sig stadig udenfor, for nogles Vedkommende af pekuniære Grunde, for andres af Frygt. Til dem med de pekuniære Grunde burde man sige, at de ved at støtte Fagforeningen anvendte deres Penge bedst, thi hæver Kollegerne i Byen deres Løn, kommer Banens Arbejdere ogsaa med. Til de andre: den Tid er forbi, da nogen behøver at være bange for at staa i sin Organisation.

Højre-Regeringen havde hidtil modsat sig Anerkendelsen af Fagforeningerne og deres Tillidsmænd som Forhandlingsled mellem Statens Værksteder. Men ved Systemskiftet var der sikkert Haab om, at dette vilde forandres. Vel har de Herrer Folkethingsmænd Guldbrandsen og Anders Nielsen paa det Møde, som Foreningen af 1900 afholdt i København, udtalt sig noget anderledes. Men de Herrer forstod sikkert ikke den faglige Bevægelse.

At en demokratisk Regering vilde modsætte sig Anerkendelsen af Fagforeningerne var sikkert umuligt. Fagbevægelsen højner Levevilkaarene for Arbejderne ved at støtte Bestræbelserne for at højne Lønnen; den støtter sine Arbejdsløse og den værger sine Medlemmer, naar der øves Uret fra Arbejdslederens eller Arbejdsherrens Side, kort sagt, den støtter og højner sine Medlemmer paa mange Omraader; Statsarbejderen burde, som den, der staar paa en stabil Arbejdsplads, slutte sig til sine Kammerater, han har en Pligt til at gøre det. Men Statsarbejderen føler sig ofte som noget for sig selv, som bedre, finere, eller hvad man vil kalde det, han skyer al Fagorganisation, og hvorfor, er det fordi han føler Forpligtelse over for dem, der har Magten, eller mangler han Kollegialitetsfølelsen? Ingen har Monopol paa at være Statsarbejder, alle har lige Ret til Arbejdet paa Banen. Dette burde forstaas. Protektion har hjulpet mange til Arbejde paa Banen, og særlig blandt dem var der mange, som holdt sig udenfor Fagbevægelsen. Men dette var maaske Betingelsen for at faa Arbejde. Fagbevægelsen er af gammel Dato; den har alt erobret den ene Skandse efter den anden, vi staar nu overfor den sidste, nemlig Statsværkstederne, og som Belejringen var i fuld Gang dukker Foreningerne af 1898 og 1900 op, og hvem var de Mænd, som stod i Spidsen for disse Foreninger? Det var Folk, som altid havde staaet fjærnt fra Arbejderbevægelsen, sikkert Højremænd. Nu, da alle Statens Mænd, fra de brede Guldsnore

og nedefter, organiserer sig, nu, da det er en Modesag, og der ingen Fare er forbunden derved, nu møder disse Mænd, for at ødelægge vort Arbejde.

De Herrer har talt om at vi repræsenterede »Knytnæve-systemet«, og at Lederne dominerede os ogsaa videre. Troer de mine Herrer, at vi Fagforeningsmænd, som her er tilstede, og som de alle kender, troer de, at vi ere saadanne Boksere eller Folk, der lader os blænde af »Lederne«? Nej deved, at vi paa fredelig og paa fornuftig Maade vil løse de Opgaver som tiltrænges. Lederne udfører de Beslutninger vi tager, men ere selvfølgelig vore Raadgivere, det ved De ogsaa meget godt. Staten vil blive nødt til at forhandle, naar vi staar samlet. Og da kan vi gennemføre de Punkter, som vi ønsker, nemlig Ordning af Akkordforholdene og Timelønningerne, højere Pension, 8 Dages Ferie, Valg af Tillidsmænd og fremdeles. Derfor slut dem til de ægte Fagforeninger, saa fremmer de disse Ting og følger med Tiden.

Maskinarbejder *Stribs* (Hovedbestyrelsesmedlem af »1898«) talte paa egne Vegne, og var nogenlunde enig med Leth, dog ikke i det politiske. Fagforeningen burde være upolitisk, det var Foreningen 1898.

Det kunde ikke nytte at Bestyrelsen indmeldte sig i Fagforeningen, naar Medlemmerne ikke fulgte med. Han var for sit Vedkommende ikke uvillig dertil. Strejken i 1891 var ikke uden Skyld i at flere stode uden for. Han haabede paa Samarbejde.

Maskinarbejder *R. Larsen*. Han troede ikke paa Stribs Indmældelse.

Striden i 1898 var ikke Ledernes Skyld men Arbejdernes, han omtalte Foreningen af 1898—1900 og beklagede, at Københavnerne ikke var tilstede, han havde særlig Grund til at tale et Par Ord med de Herrer i Anledning af deres Referat i Jærnbanebladet af Mødet i Ekko og af Taleren.

Maskinarbejder *Svenningsen* (Hovedbestyrelsesmedlem af »1898«) troede heller ikke paa Stribs Indmældelse. Taleren havde engang staaet i Fagforeningen, men der var uheldige Forhold den Gang, Fagforeningsmedlemmerne burde optræde med mere Maadehold, saa vandt de snarere Sympati! Han havde ikke været med at danne Foreningen af 1898, men han troede, at den kunde udrette noget godt indenfor Jærnbanen. Han vilde sige til Leth, at han havde kaldt Foreningens Bestyrelse af 1898—1900 for Højre-Mænd, at det ikke var dem alle selv om nogle kunde være det. Han havde altid været med til at støtte Fagforeninger under Louck-out.

Maskinarbejder *Samuelsen*. Københavnerne var indbudt men kunde ikke komme; Strib mældte sig aldrig ind i Fagforeningen.

Ved Mødet i Fredericia havde han med flere lovet at arbejde for Tilslutning til Fagforeningen, men de Herrer havde glemt det. De uheldige Forhold paa Jærnbaneværkstederne kan vi magte, naar vi staar samlede, men ikke som nu vi staar splittet. At vi staar skarpt imod de uorganiserede passer ikke aldeles. Vi ønsker fredelige Forhold og haaber, at de vil indse, at de bør slutte dem til vore Organisationer. Med Hensyn til Akkordsystemet har Chefen udtalt at Akkordarbejdet ikke maatte nedsættes og nye Akkorder kun sættes efter Samraad med Arbejderne.

Taleren fremførte et Eksempel paa at gamle Arbejdere som havde slidt sig op paa Jærnbanen blev sat ned i Løn. Han omtalte 8 Timers Dagens Betydning for Statsarbejderne og anbefalede at støtte denne Sag.

Maler *Fiil* talte vidt og bredt om Strejken i 1891 og om vort »Odense Program«, som var Skyld i Ulykken.

Maskinarbejder *J. Christensen* imødegik ham paa det kraftigste, han paaviste udførlig at Fiil ingen Kendskab havde til Kongres-Arbejdet i Odense, og at det var Arbejdernes egen Skyld at Strejken mislykkedes.

Han omtalte vort Kontingent og betonede, at naar vi betalte et højt Kontingent hjalp vi vore Kollegaer ude i Byen og derved os selv.

Snedker *Christensen*. Det er ikke alene Kontingentet der holder Statsarbejderen borte. Trærbejderne stod under Karetmagerforbundet paa halv Kontingent, men kun $^1/_5$ af dem var med. Han vidste for bestemt, at de herefter skulde betale fuldt Kontingent, og han fandt, at det var rigtig.

Naar ikke vi kan betale det fulde Kontingent hvem kan saa?

Statsarbejderne burde søge hver deres Organisation og saa samarbejde indbyrdes.

Smed *Jensen* kunne ikke indse, hvorfor vi skulde betale mindre Kontingent, da vi jo dog vilde samme Ret, som andre i Organisationen.

Han omtalte de Angreb som de Herrer Københavnere Baumsgaard og Konsorter igennem Jærnbanebladet havde rettet mod vore Ledere, og pointerede til Eksempel at Formanden for Smede-Forbundet daarlig tjente saa meget som flere af Jærnbanens Arbejdere. Vore Ledere ere de dygtigste og bedste af vore Kammerater, derfor vælger vi dem til at være vore Førere.

Efter nogle korte Udtalelser af Dirigenten sluttede denne Mødet med en Tak for god Orden og Ro under samme.

Danske Arbejdere i Udlandet.

Der klages over vore Medlemmer.

Det er ikke sjældent, at jeg fra Udlandet hører Klager over, at vore unge rejsende Medlemmer opfører sig alt andet end kollegialt. Saaledes klagede det tyske Metalarbejder-Forbunds Berliner-Tillidsmænd sig bittert paa deres sidste Kongres over, at de unge danske Tilrejsende ikke var til at formaa til at respektere de tyske Tariffer med Hensyn til Lønnen, og ejheller andre Organisationsbestemmelser. Dette kan maaske i nogen Grad ligge deri, at vore Medlemmer, i alt Fald til en Begyndelse, har noget vanskeligt ved at orientere sig paa Grund af Sprogforandringen; men dette gælder sikkert kun til en vis Grad. Det synes afgjort at være Tilfældet, at naar vore Medlemmer kommer til Udlandet, saa tror en Del af dem at kunne gøre hvad de vil, saa vel i Forholdet til de stedlige Fagorganisationer — hvis Tillidsmænd paa Værkstederne ofte kun tør virke hemmeligt — som ogsaa i deres private Leben, hvor der ikke sjældent indløber Klager over, at nu har denne og nu hin bedraget sin Logivært og er forsvunden.

Men med alt dette maa det have en Ende. De danske Arbejdere har dog ellers hidtil i det store og hele haft et godt Ry paa sig næsten overalt — undtagen hos de danske Arbejdsgivere -- men dette Ry bør ikke skades derved, at vore unge Kolleger glemmer at opfylde deres kollegiale Pligter, naar de rejser. Der er saa meget mere Grund til at sige dette, især da saa mange maa ty til Udlandet, fordi der intet Arbejde gives herhjemme. Enhver bør betragte det som en hellig Pligt at have sine Fagforeningspapirer i behørig Orden, og ingen maa, hvor de saa end kommer hen, forglemme deres Pligter overfor de stedlige Fagorganisationer.

Men ikke alene gælder dette i Forholdet til Arbejderorganisationerne. Ogsaa i det private Liv maa man erindre det gamle Ord, at Ærlighed varer længst. Fra Renfrew i Skotland har vi for nylig modtaget en Klage med Anmodning om Optagelse af samme her i Bladet, og denne, der er undertegnet af to derboende Landsmænd og Kolleger, Fr. Kieme og Erhard Malon, gaar ud paa, at en i København nu boende Maskinarbejder, Esbern Møller (ca. 25 Aar), er

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelses-dato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, fra hvilken Vedk. har betalt
2776	H. F. Jørgensen	Aarhus	19/2 82	Aarhus	20/4 01	Aarhus	1/2 02
6123	N. Schrøder	Frue pr. Aarhus	14/12 79	—	1/10 98	—	25/1 02
7522	Peter Rasmussen	Satterup	4/5 79	—	15/10 98	—	8/3 02
7637	Jens Bøye Jensen	Aarhus	22/8 83	—	27/9 01	—	4/1 02
11906	J. Ammonsen	Sæby	10/1 70	Frederikshavn	18/3 99	Frederikshavn	14/12 01
7609	Niels Martinius Jensen	Børglum Sogn	22/6 78	Aarhus	12/1 01	Holstebro	4/1 02
1519	Anthon Peter Jensen	Nykøbing M.	29/6 81	Kbhvn. Afdl. 3	2/3 01	Nykøbing M.	22/2 02
1773	Christian Neergaard	—	20/2 70	— 4	16/10 97	—	11/1 02
7021	Peter Chr. Petersen	—	3/8 80	Nykøbing M.	1/5 99	—	8/3 02
7024	Anders Stensgaard	—	13/2 79	—	1/5 98	—	1/3 02
9066	Victor Martin Louis Hullevad	Faaborg	6/1 79	Faaborg	11/4 02	Svendborg	11/5 00
10056	Lauritz Louis Jespersen	Fjellerup	2/2 83	Svendborg	9/5 01	—	22/2 02
11848	Hans Peter Jensen	Rosted	19/3 59	Sorø	11/3 99	Sorø	17/5 02
7128	Hans Peter Nielsen	Skillebjerg pr. Sorø	25/8 77	Ringsted	2/2 02	Ringsted	22/3 02
14808	N. Chr. Nielsen	Broby, Sorø	15/12 82	Sorø	3/5 01	—	29/6 01
688	Peter Chr. Petersen	Kauslunde Sogn	22/2 62	Kbhvn. Afdl. 1	29/7 01	Kbhvn. Afdl. 1	25/1 02
726	Christen Madsen	Ballerup	4/11 80	—	13/7 01	—	22/3 02
936	Axel Vilh. Hallgreen	Kbhvn.	3/10 81	—	6/4 01	—	1/3 02
5456	L. Sanderhoff	Aalborg	12/8 61	—	28/12 01	—	8/3 02
5778	Oscar Adolf Nielsen	Kbhvn.	21/10 81	—	17/2 02	—	8/3 02
6031	A. H. F. Jensen	—	18/10 74	—	14/2 02	—	1/3 02
7349	Hans Peter Rasmussen	—	15/11 78	—	19/3 02	—	22/3 02
7394	C. V. Jensen	Frederiksberg	16/11 75	—	10/12 98	—	8/3 02
8364	J. H. V. Jacobsen	Korsør	25/10 60	—	17/12 98	—	8/3 02
8667	Henrich Smidth	Ørting	21/6 78	—	5/12 97	—	25/5 01
8948	Peter Petersen	Kbhvn.	24/1 81	—	15/9 00	—	22/3 02
9632	Chr. Abel	Thisted	22/8 75	—	22/5 99	—	1/3 02
11157	Carl Albert Larsen	Kbhvn.	26/7 70	—	3/9 98	—	8/3 02
12764	Fritz Jørgensen	—	60	—	25/1 02	—	25/1 02
13708	Theodor Ferd. Jensen	Gentofte	20/6 58	—	31/3 00	—	8/3 02
13890	Emanuel Nielsen	Olsker Sogn Bornholm	3/7 80	—	30/6 00	—	22/2 02
13927	Marius Sophus Wegener	Kbhvn.	18/6 81	—	23/7 00	—	22/3 02
14767	Will. J. Lund	Nyborg	2/1 81	Viborg	8/10 00	—	15/3 02
7904	Peder Elmsted	Kbhvn.	23/2 71	Kbhvn. Afdl. 2	12/6 97	— 2	19/1 02
5747	Hans Chr. Christensen	—	10/2 73	—	13/2 97	—	26/1 02
14415	F. Jensen	Stege, Møen	11/1 77	—	18/8 00	—	8/2 02
9255	Th. Peter Nielsen	Kbhvn.	19/3 80	— 3	14/10 99	— 6	4/1 02

rejst fra Renfrew, hvor han har arbejdet hos Lobnitz & Co. fra September 1899 til December 1901, med en Gæld paa 217 Kr. for Kost og Logi. Vore derboende Landsmænd beklager sig meget over dette Tilfælde, der siges langt fra er enestaaende, men som i høj Grad er egnet til at skade ogsaa dem i andres Omdømme.

Mit Raad til vore Medlemmer som rejser til Udlandet er derfor: Glem ikke Eders Pligter i det Fremmede, og husk, at Ærlighed varer længst. Vore Organisationer, som nu næsten alle Vegne staar i Rapport til kollegiale Organisationer i Udlandet, vil ellers ikke i Længden kunne afvise saadanne Klager som os uvedkommende.

J. A. Hansen.

Arbejdernes gensidige Livsforsikringsselskab.

Paa alle Omraader, hvor Privatkapitalen udbytter den arbejdende Befolkning *direkte* ved at fordyre dens Livsfornødenheder mere end nødvendigt, søger de organiserede Arbejdere at danne kooperative Forretninger, for igennem disse at regulere Varernes Pris. En Række af saadanne Forretninger har alt i længere Tid med Held optaget Konkurrencen med de private Foretagender, saaledes Arbejdernes Fællesbagerier rundt i Landet, Bryggerier, Forbrugsforeninger o. l. Men paa et Felt har man hidtil ladet sig byde alt uden Kritik, nemlig paa *Forsikringsvæsenets* Omraade.

Gang efter Gang har vore Blade afklædt de periodisk opdukkende Geschäft-Sygekasser, som de reneste Humbugs- og Udbytter-Foretagender, men Folkeforsikringsanstalterne, der sluger langt større Administrationsudgifter end hine, har man ganske roligt ladet være i Fred, ja har endog betegnet dem som »filantropiske« Foretagender. Men hvad vilde man sige om en Sygekasse eller en Fagforening, der brugte *over Halvparten af det indkomne Kontingent* til Administration? Man vilde vist snart frabede sig den Slags »velgørende« Institutioner. Men det er netop dette de bestaaende Folkeforsikringer gør. De bruger helt op til 60 Procent. — Ingen Brødfabrikant fordyrer Brødet for Befolkningen i den Grad,

ingen af de saakaldte »Ringe« fordyre noget Produkt i den Grad, som de bestaaende Folkeforsikringer fordyrer Livsforsikringen for Smaafolk.

Men Livsforsikringen begynder at blive en Livsfornødenhed, ogsaa for de mindre bemidlede. Hør en Gang, at alene »Dansk Folkeforsikring« trods de daarlige Tider, trods de høje Præmier, som ogsaa dette Selskab har, om end det ikke bruger *over* 50 Procent til Administrationen, har tegnet 13,318 Policer i 1901. Man maa ikke indvende, at det er velstillede Folk, der har tegnet disse tretten Tusinde Policer. Selskabet tegner ikke over 1000 Kr. paa en Person, og Policernes Størrelse er kun knapt 300 Kr. gennemsnitlig. Det er Smaafolk, Arbejdere, alle tretten Tusinde. Og det er kun et Selskab her er Tale om. Der er vel en halv Snes Selskaber her til Lands, og de øvrige har vel lignende Resultater at opvise.

Det indrømmes da ogsaa fra alle Sider, at Forsikringstanken er ved at slaa igennem ogsaa blandt Arbejdere, at det er en Kendsgerning, at der daglig er Arbejdere, der lade sig livsforsikre, og at Arbejdernes Livsforsikring kan foretages billigere og solidere, naar disse har deres egen Livsforsikring i Stedet for at være prisgivet Selskaber, hvis Aktionærer kun har det Formaal at skaffe sig Profit.

Hvad Billigheden angaar, da maa det erkendes, at en Livsforsikring, drevet ved Arbejdernes Organisationer, og benyttende sig af disses Tillidsmænd som Agenter og Opkrævere, maa have langt større Betingelser for at kunne faa Administrationsomkostningerne indskrænket til det mindst mulige, end de nu bestaaende Selskaber, med deres kolossale Hære af Agenter og Inspektører, og hvad Soliditeten angaar, da er det jo en særlig Ulempe ved de alt bestaaende Selskaber, at Agenter og Inspektører, for at leve ofte ere henviste til at drive en saa virksom Agitation for deres Selskaber, at det mange Gange gaar ud over de Forsikrede ved, at Agenterne lover dem saadanne Betingelser og Fordele, som Selskabet aldrig vil kunne honorere. Ved Arbejdernes egen Livsforikring vil ingen Agent være henvist til at *leve* af sin Virksomhed som saadan, thi Selskabets Agenter vil blive hele den store Stab af Tillidsmænd, som Sygekasserne og Fagforeningerne allerede har, Forretningsførere, Kasserere, Bude e. l. Funktionærer, og det Vederlag, som man naturligvis vil blive nødsaget til at yde disse for deres Ulejlighed, vil for det første aldrig blive andet end en Bifortjeneste for Vedkommende, og for det andet, aldrig behøve at være saa stor, som til de bestaaende Selskabers Agenter.

I Henhold til disse Betragtninger, har Forretningsudvalgene for »De samvirkende Fagforbund« og »De samvirkende Sygekasser« i København nedsat et Fællesudvalg til at udarbejde Statutter for »Arbejdernes gensidige Livsforsikringsselskab«, og til at foretage det fornødne til Selskabets Dannelse. Udvalget indbyder nu alle Arbejderorganisationer over hele Landet til at tegne Garantikapital i Selskabet. Saavel Fagforeninger som Sygekasser kan tegne en eller flere Andele à 200 Kr., dog saaledes, at kun en Trediedel indbetales, medens vedkommende Organisation staar som Garant for de ikke indbetalte to Trediedele. Det sidstnævnte Beløb vil efter al Sandsynlighed aldrig blive fordret indbetalt, men det skal kun være tegnet som Garanti for, at Selskabet opfylder sine Forpligtelser overfor de Forsikrede. Idet vi henviser til de udsendte Statutter, som vore Afdelinger kan erholde ved Henvendelse til den stedlige Fællesorganisation, anbefaler vi dem at modtage Sagen med Velvillie. Udvalgets Formand er Smed Vald. Olsen, Larslejstræde 1, Købh., og dets Kasserer er Borgerrepræsentant R. P. Daugstrup, Rømersgade 23, St. Købh.

Tekniske Meddelelser.

I vore Dage hvor Konkurrencedygtigheden spiller en saa stor Rolle for et Lands industrielle Frembringelser og Erhvervslivet i det hele taget kan følgende »Bemærkninger om Maskinernes Udseende« i Tidsskriftet »Vulkan« have deres Interesse; thi hvad der her paastaas om Maskinerne, kan siges om mange andre af vore hjemlige Frembringelser:

»Den teknisk uddannede Iagttager af Maskiner fra de forskellige Lande, f. Eks. England, Amerika og Tyskland, vil opdage en betydelig, ligefrem paafaldende Forskel paa Udstyrelsen. De forskellige Verdensudstillinger ere netop egnede til en saadan Sammenligning, idet Industrilandene her sætte hinanden Stævne og opstille deres Fabrikata til Sammenligning. Man ser der en meget stor Forskel paa de amerikanske og engelske Dampmaskiner paa den ene Side og de tyske Dampmaskiner (herhjemme gaa vi vel nærmest, naar undtages Agerbrugsmaskinerne, i Tyskernes Spor).

Bestræbelserne efter at spare Arbejde og gøre Maskinerne saa hensigtsmæssige som mulig, har i Amerika foranlediget, at de Flader, der skulle bearbejdes, indskrænkes betydeligt baade i Antal og Størrelse, og at enhver Del, hvis Bearbejdning ikke er absolut nødvendig, lader man være uden en saadan eller i det mindste med kun en meget raa Bearbejdning. Herved faa de amerikanske Maskiner et dødt og mindre tiltalende Udseende, som ikke engang de ydre gode Former kunne bøde paa. De fleste amerikanske Dampmaskiner stryges over med en glinsende Lak, hvis Glans i og for sig virker temmelig uheldig. Under Brugen blive saadanne Maskiners Udseende endnu daarligere ved, at Lakken taber sin Glans.

De blanke Dele paa de amerikanske Maskiner fremvise derimod ingen Glans og ere ofte ufuldkomment bearbejdede og slet polerede.

Det vil naturligvis være aldeles forkert at slutte sig fra de amerikanske Dampmaskiners slette Udseende til deres Arbejdsevne. Saa meget bør dog nævnes, at ligesom de tyske Dampmaskiners Ydre og elegante Former paa Verdensudstillingen i Chicago og Paris mere lokkede de Besøgende til at se paa dem end de amerikanske, saaledes valgte ogsaa Køberen ved samme Præstation af to Dampmaskiner, hellere den Maskine, der gjorde Indtryk af Elegance og Soliditet, selv om han maatte betale en noget højere Pris. De tyske Dampmaskiner paa de nævnte Udstillinger viste næsten alle et gennemgaaende fint og elegant Udseende. Selv mindre vigtige Genstande som Haner, Søjler, Smørebeholdere etc. vare forarbejdede med megen Akkuratesse. Næsten alle Dele vare fint polerede. En saadan fin Politur ser langt bedre ud end Amerikanernes usolide Fornikling, der hurtig antager en gul Tone. Næsten ingen af Maskinerne havde det ubehageligt virkende Lakovertræk saadan som de fleste ameri-

kanske Maskiner. Farverne vare her nærmest mørke og matte og stode fortrinlig til de blanke Dele.

De amerikanske Ingeniører anerkende vor Verdensdels Maskiners smukke Udseende, men det maa ligge i de særlige amerikanske Forhold, at de ikke kunne trænge igennem i Amerika. En stor Hindring herfor er naturligvis den overordenlig dyre Arbejdskraft i Amerika, som man ikke gerne anvender til Maskinernes Udpyntning.«

Svendborg.

†

Onsdagen den 14de Maj afgik Formanden for vor Afdeling i Svendborg, *P. C. Meyling*, ved Døden af en hæftig Lungebetændelse. Meyling var i alle Henseender en god Kammerat og Fagfælle, der vil blive savnet af alle i den Kreds, hvor han færdedes. Vort Forbunds tidligere Formand, H. P. Hansen, skriver i »Svendborg Amts Socialdemokrat« Dagen efter Meylings Jordfæstelse følgende:

»Smed Meylings Begravelse fandt Sted i Gaar fra St. Jørgens Kirke. Et talrigt Følge havde indfundet sig, idet ikke alene Smede og Formere fra Langes Fabrik, men ogsaa mange Partifæller ude fra Byen fulgte den afdøde Partifælle til hans Grav. I Kirken talte Provst Olrik meget hjærteligt, og Arbejdernes Sangkor sang et »Farvel«. Hans gamle Fagforeningskammerater bar Kisten til Graven, fulgt af Smedenes, Formernes og Socialdemokratisk Forenings Faner. Efter at »Dejlig er Jorden« var afsungen, spredtes det store Følge hjemad mod Svendborg. Den Afdødes kammeratlige Hengivenhed og hans Tro paa Arbejderklassens Sejr, var Samtaleemne overalt paa Hjemvejen«.

Konflikten paa „Strandmøllen“ bilagt.

Som forudsagt i sidste Fagblad, gik det ikke saa let for Hr. Alfred Christensen at lægge en Time paa Arbejdstiden for Smedene, som det gik med at kuske Sømændene og Havnearbejderne. Efter ca. 14 Dages Arbejdsstandsning enedes Repræsentanter for vor Hovedbestyrelse og Direktionen for nævnte Værft om, at den samme Arbejdstid, som i længere Tid har været gældende paa Hellerup Skibsværft, nemlig $9^1/_2$ Time om Sommeren, skulde være gældende her, hvorefter Arbejdet genoptoges. — Dette til Trods for, at de paa Stedet arbejdende Formere samt Arbejdsmændene, der dog ikke tilhører Dansk Arbejdsmandsforbund, havde erklæret sig villige til at finde sig i en Forlængelse af Arbejdstiden, som Direktionen ønskede.

Det eneste, der er Grund til at beklage for os er, at saadanne, fra Arbejdsgivernes Side ganske umotiverede Overfald, altid koster os en Del Penge, hvad der i og for sig er ganske urimeligt. De burde selv betale Krigsomkostningerne.

Blokaden i Esbjerg hævet.

Den i forrige Fagblad hos Hr. Maskinfabrikant P. M. Nielsen i Esbjerg anmældte Blokade er hævet. Nævnte Virksomhed er overtaget af Hr. Maskinfabrikant Mollerup, som strax ved Overtagelsen har udbetalt Medlemmernes fulde Tilgodehavende til Afdelingen.

Paa Afdelingens Vegne
H. P. Hansen,
Formand.

De Medlemmer, som har Arbejdsløn tilgode hos Maskinfabrikant P. M. Nielsen, Esbjerg, bedes opgive deres Adresse til Afdelingskasserer I. A. Caben, Jyllandsgade 36.

Fra Hjørring Afdeling.

Hos en Maskinfabrikant Brüel i Brønderslev, arbejder f. T. to tidligere Medlemmer af Forbundet, en Maskinarbejder Chr. P. Andersen, og en Drejer Chresten Christensen, som begge efter Anmodning af Hr. Brüel har ladet sig slette af Organisationen. Vi forstaar ikke ret, at voksne Mænd, der tidligere har kunnet indse det nødvendige i at tilhøre Organisationen, pludselig, fordi en Fabrikant eller Mester, der i denne ser en Hindring for vilkaarligt at kunne diktere Arbejdsvilkaarene for sine Arbejdere, benytter sig af saadanne Folks Vankelmodighed, og forlanger at de ikke maa tilhøre deres Organisation; men det kunde dog være, at vi ved Lejlighed kunne faa Hr. Brüel og de to andre Herrer i Tale. Vi faar da se, om det er klogt handlet.

Licitation over Broklapper til Færgelejet ved Gedser.

Christianshavns Jernstøberi	50000,00
P. Andersen, Svanholm	40000,00
Titan	39800,00
Møller & Jochumsen	39000,00
»Vulkan«	37400,00
Ferd. Wienberg	37350,00

Ludv. Olsen, Christiania	35000,00
Frich's Eftfl., Aarhus	34000,00
Fønix, Odense	33500,00
Ludvigsen & Hermann	32900,00
Brun & Søn, Falster	32484,00
H. P. Jensen & Co., Aarhus	32000,00
Smith, Mygind & Hüttemeyer	31572,00
Caroc & Leth, Aarhus	31000,00
Allerups nye Maskinfabrik	30420,00
Borch & Henriksen	29000,00
H. C. Petersen (tysk Firma)	28110,00
Kallundborg Jernstøberi	26500,00
Saaby & Johansen	26470,00
»Aurora«	25269,50
Kaas & Levy (tysk Firma)	16410,00

»Aurora«s Tilbud blev antaget.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 5487 S. Jensen (Købh. Afdl. I.)
- 13794 Michelsen —
- 573 G. Rasmussen —
- 1938 Svendsen (Købh. Afd. V.)
- 4876 E. Florin (Helsingør).

Nr. 11391, A. Henriksen, og Nr. 8325, A. S. Johnsen, har atter fundet deres Bøger.

Hovedkassereren.

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollen).

Nr. 3768 Akkermann.
- 1112 Rømler.
- 11203 A. Nielsen
- 8609 Th. Jensen
- 7397 A. Gundel
- 8261 V. Halberg
- 13211 F. C. Clausen

Forbundets Anvisningskontorer

Aarhus, R. Larsen, Østergade 54, St.
Aalborg, J. Christensen, Urbangade 15, 1. $12^1/_4$—1, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36. Udbt. $12^1/_4$—$12^3/_4$, 6—7.
Fredericia, Smed Magnus Jensen, Kongensvej 5. Udbetaling til Rejsende 6—7 Aften.
Frederikshavn, L. Jensen, Søndergade $12^1/_2$—1, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Faaborg, A. P. V. Andersen. Klostergade 57. Ingen Udbetal.
Holstebro, C. Madsen, Sønderland. 6—8.
Hadsund Mariager, Smed Aug. Olsen, Cimbria pr. Mariager. Udbetaling 12—1, 6—7.
Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen. $7^1/_2$—$8^1/_2$, $12^1/_4$—$1^1/_2$, 6—7 (Lørdag 4—7).
Hillerød, Th. Hansen, Svendehjemmet, Helsingørsgade. Udbt. $6^1/_4$—7.
Hjørring, Maskinarb. Martin Jensen, Kolsmissegade 4, 1. 6—8, Søndag 12—2.
Holbæk, Maskinarb. N. Chr. Larsen, Konsortiet, 2det Sted fra Havnebanelinien, Udbetaling $6^1/_2$—8.
Horsens, P. Andersen, Boysensg. 52. Udbt. $6^1/_2$—$7^1/_2$ Aften, Søndag 9—12 Formd.
Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvej.
Kallundborg, Smed C. Christensen, Rosenstræde ved Stranden. $12^1/_4$—$12^3/_4$, 6—7.
Kolding, M. Sørensen, Seestvej 20 D. $12^1/_4$—$1^1/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$
København, Larslejstræde 1, Stuen. 9—11.
Maribo, F. Larsen, Kirkestræde 212. 6—7
Middelfart, Georg Jørgensen, Teglværksgade 13 B. Udbetaling 12—1, 6—7, Søndag 10—12.
Nakskov, Rasmus Olsen, Taarsvej 40. $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkersvendestiftelsen. 6—7
Nørresundby, L. Jensen. Bondrupsgade 8. $6^1/_2$—$7^1/_2$ Aften.
Nykøbing, Mors, Ferd. Nielsen, Vesterbro 3, 6—7 Aften.
— Falster. M. Frandsen, Kraghavevej 6—7, Søndag 10—12
Nyborg, H. L. Christiansen, Villa Aldersro, Vindingevej. $12^1/_2$—1, 6—7
Odensé, R. H. Hansen, Nørrebro 52. $12^1/_4$—1. Udbetaling til Rejsende $6^1/_2$—$7^1/_2$, Søndag 11—12 Formd.
Præstø, J. A. Sørensen. Rodsager pr. Præstø. 6—7.
Randers, L. P. Larsen. Nordre Grave 4. 12—1, 6—7.
Roskilde, J. Andersen, Bondetinget 20[1]. $6^1/_2$—$7^1/_2$, Søndag 9—10.
Rønne, H. P. Jensen. Vinkelvej 27.
Skive, Laurits P. Christiansen, Norbanevej. $6^1/_2$—$7^1/_2$
Slagelse, Smed H. P. Hansen, Hotel Stadt Hamburg. $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Sorø, J. Hansen, Baggaden 67. Udbet. 6—8 Aften.
Stege Chr. Eriksen. Raadhusstræde. 12—1, 6—8.
Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhildevej 3. 12—1, 6—7.
Thisted, C. Dysted, Nørregade.
Varde, H. P. Hansen, Søndergade. 6—7.
Vejle, S. P. Løft, Fjordgade 7, St. $12^1/_4$—$12^3/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$. Søndag 11—12.
Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46. 6—8.
Vordingborg, A. P. Petersen, adr. Smedem. Nissen, træffes fra 12—1 Middag.

Teknisk Akademi.

Smede & Maskinarb. Forbundets statsunderstøttede Læreanstalt for Maskinister.

Kursus til Maskinisteksaminernes 1ste og 2den Afdeling, Maskinpasserprøven samt Kedelpasserprøven.

Ny Kursus begynde hver Januar, Maj og September.

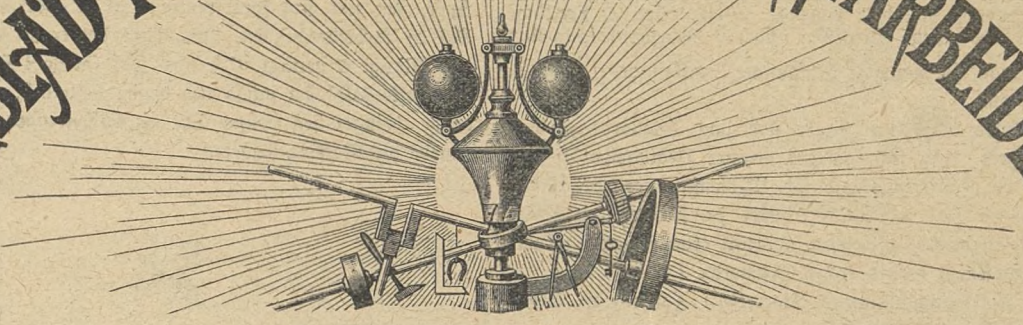
Indmeldelser modtages, og alle Oplysninger gives ved skriftlig eller mundtlig Henvendelse paa Skolens Kontor:

St. Pederstræde 3, København K. samt paa

Smedeforbundets Anvisningskontor i København.

Redigeret af *J. A. Hansen.*
Bogtr. Lützhöft-Petersen. København K.

Fagblad for Smede og Maskinarbejdere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Nr. 9. | Juli 1902. | 14. Aargang.

Kongres i Norge.

I Dagene den 21.—25. Juni incls. afholdt vort norske Broderforbund sin 11te Kongres eller Landsmøde, som man i Norge kalder det. Til Stede var 65 Delegerede foruden 11 Hovedbestyrelsesmedlemmer, og disse repræsenterede tilsammen 35 Afdelinger spredte omkring i det udstrakte Land. Norges Arbejdere har været vanskeligere at organisere end Sverrigs og Danmarks. Dels har Naturforholdene lagt Hindringer i Vejen, dels har her ikke været en tilstrækkelig fremskreden Industri, med deraf følgende Sammendragning af Masser af Arbejdere paa enkelte Steder, der fuldstændig var voldgivne Arbejdsherrens Naade og Forgodtbefindende. I de senere Aar er der dog skeet et ikke ringe Opsving i Forholdene, saavel i Bergen som i Christiania m. f. Steder, og det norske Metalarbejderforbund er da ogsaa i de sidste 2 a 3 Aar gaaet jævnt og sikkert frem. Ved forrige Kongres talte det saaledes knapt halvandet Tusind Medlemmer, medens det nu tæller 3073.

Af den til Kongressen foreliggende Beretning hidsætter vi følgende, der viser, at har de norske Arbejdere maaske lært en Del af os Danske, saa har de norske Arbejdsgivere ikke været mindre lærvillige:

„Den forrige Beretning sluttede med en Omtale af den da allerede i sine første Stadier udbrudte Konflikt hos Brødrene Sundt i Christiania, man anede dog ikke den Gang, hvor langvarig, sejg og kostbar denne Historie vilde blive. Konflikten opstod under særdeles uheldige Omstændigheder, som det dog var vanskeligt at forudse.

Vi stod i 1900 med en endnu forholdsvis svag og uprøvet Organisation og med Afslutning af en Glandsperiode for Industrien, med gode Arbejdsvilkaar og mange, alt for mange Arbejdere i Faget. Vore Kolleger var vant til at opnaa lidt af hvert — ogsaa uden Organisation. Det var dog altsammen kun øjeblikkelige Fordele, som kunde tages tilbage naar som helst. Arbejdskøberorganisationen, de mekaniske Værksteders Forening, havde netop strammet sig op mere end sædvanligt og valgt en ny Bestyrelse, der i Begyndelsen valgte den Taktik overfor os, altid at lægge det døve Øre til naar vi gjorde en Henvendelse til dem om Underhandling eller lignende. Vi gjorde flere Henvendelser om Underhandling den Gang, men fik altid afvisende Svar. Det laa klart for Dagen. at det var en aftalt Taktik, som de samme Herr. nu formuftigvis — og maaske mest paa Grund af „Sundtkonflikten" — har forandret. Denne Konflikt var en lille Styrkeprøve. Som bekendt var Aarsagen lille. Der blev frataget Arbejderne en gennem mange Aar haft Ret til at nyde Frokost ved et bestemt Tidspunkt om Formiddagen, idet Arbejdstiden var fra 7 til 12 Fmd. Arbejderne blev enige om ikke at respektere Forbudet og af den Grund blev en 4—5 Kolleger udpeget som Syndebukke og afskediget. Til en Begyndelse indskrænkede Hovedbestyrelsen sig til at understøtte de Afskedigede og blokere deres Pladser, idet man stadig haabede paa, ad Underhandlingens Vej at faa Sagen ordnet. Medens dette paagik var en Del tvivlsomme Individer, der regnede sig til Faget, frække nok til at tage Arbejde der i de Udelukkedes Pladser, og saa opsagde samtlige Medlemmer deres Pladser og gik, idet Kravet om Strejkebrydernes Fjærnelse kun afvistes med Haan. I samme Tidsrum opkom den berømmelige Skruebrækkerretssag, som — vel nærmest pro forma — var begæret anlagt af en af Brækkerne ved Navn Bergstrøm, fordi han fra Forretningsføreren havde modtaget en advarende Skrivelse mod at optræde som Brækker. Denne afleverede nu Skrivelsen til sin Arbejdskøber, der hjalp ham med at faa Autoriteterne til at udfærdige Tiltale. Ved Lagmandsretten den 22. Juni 1900 blev Forretningsføreren idømt en Bøde til Statskassen af 120 Kr. og 15 Kr. i Sagsomkostninger for at have truet Skruebrækkeren. Da Lagretten kun bestod af Arbejdskøbere, Overklassefolk og Bønder, var Resultatet givet paa Forhaand. Dommen blev appelleret til Højesteret, der dog indskrænkede sig til at stadfæste den og forhøje Omkostningerne med 50 Kr. De 185 Kr. Sagen kostede direkte samt de andre private Omkostninger, er udredt af Administrationskassen. Denne Sag har haft forskellig Interesse i flere Henseender. Den beviste at Arbejdskøberne benytter sig af Lovgivningen og Dommerne, for at fremme sine økonomiske Interesser imod Fagforeningerne. De saa deri et godt Vaaben til at gøre Strejker og Blokader mindre effektive, ved at faa Loven til direkte at beskytte Skruebrækkere. De blev da ogsaa meget kæphøje efter denne Afgørelse, men Glæden blev kort, idet Arbejderne blot fik Øjnene mere aabnede for Organisationens Nødvendighed, og Rækkerne blev tættere. Os lærte den Historie, at optræde lidt mere forsigtigt overfor Forræddere, men vor Taktik er selvfølgelig ikke derfor ændret. Imidlertid paagik Strejken hos Brødrene Sundt uforandret, og den er ikke afsluttet endnu. Grunden til dens Langvarighed maa søges i, at Værkstedet allerede ved Strejkens Udbrud 1901 havde et uforholdsmæssigt stort Antal Lærlinge paa Kontrakt. En Del af disse

havde arbejdet i flere Aar. Desuden fik Værkstedet udefra nok saa mange Brækkere, væsentlig bestaaende af Sofyrbødere og Maskinister. Med dette Mandskab har de da holdt den gaaende paa en Slag vis. Dertil bidrog ogsaa meget de saakaldte Formænd, som blev staaende. Dette viser, at Lærlinge og Formænd er farlige Elementer under en Arbejdsnedlæggelse."

Som man ser nojagtig de samme Vanskeligheder, som vi kender hos os.

En Række betydelige Sager stod paa Dagsordenen paa denne Kongres. Her skal saaledes nævnes Vedtagelsen af Oprettelse af en Forsikringskasse for Medlemmernes Efterladte, til hvilken der skal indbetales 8 Øre pr. Medlem og herfor erholder et Medlems Efterladte udbetalt efter følgende Skala:

Medlemsskabet regnes fra 1. Januar 1900.

§ 4. Forsikringssummens Størrelse i Forhold til Tiden for Medlemsskabet er følgende:

Medlemmer, der fra 1. Januar 1900 at regne har været uafbrudt Medlem og betalt Kontingent for:

a.	1 Aar, resp.	52	Ugers	Kont. Kr.	100,00
b.	2 —	104	—	„	200,00
c.	3 —	156	—	„	300,00
d.	4 —	208	—	„	400,00
e.	5 —	260	—	„	500,00
f.	6 —	312	—	„	600,00
g.	7 —	364	—	„	700,00
h.	8 —	416	—	„	800,00
i.	9 —	468	—	„	900,00
j.	10 —	520	—	„	1000,00

Fristempler regnes ikke som betalt Kontingent.

I Kontingent fastsættes endvidere 8 Øre til Forbundets Administration, 17 Øre til Reservefonden og 10 Øre til Rejse- og U.-Kassen — ialt 43 Øre pr. Medlem om Ugen til Hovedkassen.

Det vedtoges, at Værkstedsklubberne indgaar som Led i Organisationen, og der vedtoges Love og Regler for samme, der i alt væsentlig ligner vore do. Hovedbestyrelsen bestod tidligere af 10 Medlemmer foruden Forretningsføreren. Dette nedsattes til 5 Hovedbestyrelsesmedlemmr, Formand samt en Hovedkasserer, hvilken sidste ansattes for første Gang. Medlemmerne af Hovedbestyrelsen vedtoges det at lønne med 50 Kr. pr. Aar. Formanden lønnes som hidtil med 1800 Kr., Hovedkassereren med 1600 Kr. aarlig.

Understøttelsen af R.- og U.-Kassen fastsættes til 1 Kr. pr. Dag i Rejseunderstøttelse til alle Medlemmer af Klasse a (Der findes en Klasse b med et lavere Kontingent og en lavere Understøttelse, men dette har kun liden Interesse for os) I stedlig Understøttelse (Arbejdsledigheds-Understøttelse) gives der 1 Kr. 25 Øre pr. Dag til Medlemmer med mindst 3 Aars Medlemsret og 1 Kr. 50 Øre pr. Dag for 5 Aars Medlemsret i indtil 60 Dage i et Aar.

Et Forslag om at oprette Sygekasse forkastedes, da man forventer snarlig Oprettelse af en almindelig Statssygekasse, hvortil Staten i Følge de foreliggende Forslag skal yde sin Støtte, ved at betale Administrationen.

Som meddelt her i Bladet for Marts 1901 oprettede nogle fra et Christiania-Instrumentmagerfirma udelukkede Arbejdere i August 1900 en Produktionsforretning i deres Fag, som de kaldte for „Norsk Instrumentkompagni". Den nys afholdte Kongres vedtog at støtte denne Forretning med et større Pengelaan til fortsat udvidet Drift.

Der herskede paa Kongressen den smukkeste Tone og mange var de anerkendende Ord der faldt om den afgaaede Ledelse. Alt vidnede om, at vort norske Broderforbund nu er inde i et Spor, der nok skal føre fremover til et godt Resultat for den Del af Arbejderstanden, hvis Tarv det er sat til at varetage.

Mangt et venligt Ord med Tak for godt Samarbejde med os danske faldt der ogsaa ved denne Lejlighed, og efter Opfordring bringer jeg denne Tak og Hilsen videre til Danmarks Smede og Maskinarbejdere.

J. A. Hansen.

Vor Stilling overfor Arbejdsgiverne siden Vedtagelsen af Januar Overenskomsten.

Siden 1ste Februar, hvor Vedtagelsen af Overenskomsten skabte os Ro paa Overfladen i Forholdet til Arbejdsgiverne, er der ført Forhandlinger mellem deres Organisationer og vor Hovedbestyrelse om en Række Spørgsmaal. Naturligvis vil der til alle Sider være mangt og meget for Organisationerne at tage sig af i et Fag som Smede- og Maskinfaget — selv om der ellers er Overenskomst for en Tid om de store Principspørgsmaal men selvfølgelig er ikke faa af de Sager, der for Tiden fremkommer til Behandling, præget af de vanskelige Arbejdsforhold, der frister Arbejdsgiveren til at gøre sig saadanne Fordele paa Arbejdernes Bekostning, der vilde være utænkelige under gode Arbejdsforhold.

Det saakaldte Timandsudvalg har holdt 3 Møder i dette Tidsrum (dette Udvalg bestaar af 5 Medlemmer af Arbejdsgivernes Fællesudvalg og 5 Medlemmer af Hovedbestyrelsen). Det 1ste Møde afholdtes den 3. April og drejede sig om at forberede Behandlingen af forskellige Sager, samt Forstaaelsen af forskellige Punkter i den vedtagne Overenskomst. Der førtes en til Tider meget hæftig Diskussion om Principper, der dog næppe vil faa overdreven stor Betydning i Fremtiden. Mødet endte med Vedtagelsen af, at de to respektive Formænd snarest skulde træde sammen for at træffe Aftale om en bestemt Dagsorden for det næste Møde, der afholdtes den 8. April og ved hvilken Lejlighed følgende Sager behandledes:

1. *Spørgsmaal om hvorvidt nogle Maskinformænd hos B. & W., Kbh., bør staa udenfor Fagforeningen i Henhold til bestaaende Overenskomster.*

   Der opnaaedes ikke Enighed herom, men Hovedb. Repræsentanter lovede at drøfte Sagen videre indenfor den samlede Hovedbestyrelse.
2. *Maksimum for Overarbejde paa Helsingors Værft.*

   Denne Sag henvistes til Mægling paa Stedet, hvilket siden er foretaget, men Sagen er endnu ikke behandlet til Ende, da man ikke har kunnet opnaa Enighed.
3. *Et Erstatningsspørgsmaal paa Kbhv. Flydedok.*

   Denne Sag henvistes ligeledes til Mægling paa Stedet, der senere er foretaget med det Resultat, at den paagældende Arbejder fik det af ham paastaaede Beløb udbetalt.
4. *Spørgsmaal om Maksimum for Overarbejde hos B. & W., Refshaleøen, herunder en Sag om en af Klub 15 idømt Karantæne (Forbud imod at arbejde over) overfor 4 af dens Medlemmer.*

   Om disse Sager opnaaedes der Enighed om at lade dem gaa videre til Forhandling mellem de direkte interesserede

Parter (den stedlige Arbejdsledelse og Værkstedsklubben). Her har de delsvis fundet deres Afslutning, men endelig Overenskomst mellem disse Parter om Maksimum for Overarbejde er endnu ikke ratificeret.

5. *Rejsepengenes Forhøjelse, ved Arbejde paa fremmed Sted, hvor Svenden maa overnatte, til 2 Kr. 50 Øre pr. Døgn.*

Denne Sag er ikke afsluttet endnu. Arbejdsgiverne indtog tilsyneladende en velvillig Stilling dertil, men senere har man, som det synes, truffen en Vedtagelse desangaaende, der tildels vil gøre en eventuel Forhøjelse illusorisk.

6. *Akkordarbejdet (En Forespørgsel fra Hovedbestyrelsens Formand om, hvorvidt der fra Arbejdsgivernes Side var truffen nogen Art Vedtagelser om Reduktion af Akkordpriser.)*

Hovedbestyrelsens Formand forklarede, at Forespørgslen fremkom i Anledning af de altfor hyppige Stridigheder om Akkordprisers Reduktion eller Fastsættelse. Arbejdsgiverne fralagde sig paa det bestemteste, at der var truffen nogen saadan Vedtagelse, og deres Formand udtalte, at naar saadant ikke desto mindre fandt Sted, maatte det skyldes de daarlige Konjunkturer. Hovedbestyrelsen foreslog følgende Resolution, som Arbejdsgiverne dog ikke følte sig bemyndigede til at stemme for:

»Begge Parter er enige om at misbillige det, naar nogen Arbejdsgiver, udelukkende i Kraft af den forhaandenværende Arbejdsløshed, vilkaarlig misbyder en Arbejder ved Akkord eller ved Tilbud af Timeløn. Samtidig bør det indskærpes, at Fælles Værkstedsreglers § 5 nøje bør overholdes, samt at der, i Tilfælde af Strid om Fastsættelse af Akkorder, gøres Brug af § 7, andet Stykke i Overenskomsten af Januar 1902«.

Arbejdsgivernes Repræsentanter erklærede sig dog villige til at forelægge for det først kommende Møde i Fællesudvalget, at Hovedbestyrelsen mener, at det bør misbilliges osv. (alt i Henhold til ovenstaaende Resolution).

7. *En foreløbig Drøftelse af nye »Voldgiftsregler«.*

Denne Sag henvistes paa Grund af den fremrykkede Tid til næste Mødes Behandling. Næste Møde fandt Sted den 19de Juni, ved hvilken Lejlighed der forelaa et af Fællesudvalget fremsat Forslag til fremtidige Voldgiftsregler m. m. Der drøftedes og vedtoges ved denne Lejlighed en Række Ændringer, som vi ikke her skulle komme ind paa, men indskrænke os til at meddele, at de nye Voldgiftsregler antagelig kunne foreligge færdige og vedtagne til Optagelse i næste Fagblad.

Foruden de her omtalte Forhandlinger er der ført en Række dels mundtlige, dels skriftlige Forhandlinger med saavel den københavnske Fabrikantforening som Provinsfabrikantforeningen, men forøvrigt har der i den sidste Maanedstid ophobet sig en ikke ringe Mængde Sager, der fordrer snarlig Behandling, men har maattet udsættes paa Grund af, at Arbejdsgivernes ledende Mænd har været paa Rejse eller paa anden Maade optaget.

Organisationsmaskineriet gaar sin støtte Gang, men det gaar ikke saa rask og let som ønskeligt var; thi Tiderne er os alt andet end gunstige.

„Erhvervsforholdene i vort Fag".

Fra vor Afdeling i Aalborg meldes der om gode Konjunkturer. Af de derværende Fabriker har ingen i de sidste 3 Maaneder arbejdet paa indskrænket Arbejdstid. De arbejdende Svendes Antal er paa de vigtigste derværende Værksteder følgende: Buaas Fabriker tilsammen 36 Mand, de »Smithske Fabriker« 17 Mand, Schertiger 8 Mand, S. F. Sørensen 14 Mand (paa dette Værksted arbejder Drejerne Nat og Dag i to Hold), »Aalborg Maskinfabrik« 5 Mand. Paa Cementfabrikerne er Antallet følgende: »Portland« 12 Mand, »Norden« 7 og »Danmark« 5 Mand.

Endvidere beskæftiges paa Nordjydske Privatbaners Værksted 19 Mand og hos Mortensen & Galster i Nørre Sundby 12 Mand. Alt i alt maa det siges, at der for Tiden ikke kendes til daarlige Tider i Aalborg, saaledes som Tilfældet er i de fleste andre større Byer.

Stiftelsesfest.

Den 15. Juni fejrede Aalborg Afdeling sin 17aarige Stiftelsesfest med en Udflugt pr. Jernbane til Mosskoven. Turen forløb i alle Henseender paa den mest vellykkede og fornøjelige Maade. Efter Indtagelsen af Frokosten foretoges en Fodtur til »Blaakilde«, som ligger $^3/_4$ Mil fra Mosskoven. Samtlige Deltagere fotograferedes under Afdelingens Fane, medens Resten af den vellykkede Dag tilbragtes med Dans og Sang.

Paa Jernbanen.

Vi husker jo alle, hvorledes vor Organisation gennem mange Aar først og fremmest maatte kæmpe for at opnaa Ret til Organisation. Dette kunde man imidlertid forstaa, thi her havde vi som Regel med vore Modstandere, Arbejdskøberne at gøre, og hvor det drejede sig om Staten som Arbejdsgiver — naa ja Staten har vi jo været vant til at betragte som noget »meget Konservativt« — men ogsaa her er Forholdene forandrede. Nu er der dog vist nok ikke flere Statsværksteder, hvor man tænker paa at forbyde Arbejderne at være Medlem af en Fagforening; thi Fagforeningerne er jo godkendte af selve Staten som lovligt Led i Udviklingen — men hvad der ikke er til at forstaa er dette, at en Kreds af virkelig faglærte Smede og Maskinarbejdere vedblivende kan finde Tilfredsstillelse ved at modarbejde deres egne og deres Arbejdskammeraters Interesser, saaledes at de paa enhver Maade og ved enhver Lejlighed søge at lægge sig paa Maven for Banens Embedsmænd og andre virkelige -- eller indbildte Autoriteter.

Der udgaar imidlertid paa Banen en Avis, der kalder sig »Dansk Jernbaneblad«. Den udgives og redigeres af et Par Baneembedsmænd, og dette fik jo at være deres Sag, men nu udgaar der næppe et eneste Nummer af Bladet, uden at Medlemmerne af den saakaldte »1900 Forening« søger at rakke Tillidsmændene for vor Jernbaneafdeliug ned og lægge dem for Had hos de Embedsmænd, der overhovedet gider læse og høre paa dette idiotiske Vrøvl — særlig er de ude efter en Kollega Kirketerp, hvis Navn nævnes, og hvis Forbrydelse er, at han har været Formand for den tidligere eksisterende Klub, der nu er omdannet til Afdeling under vort Forbund. Samtidig søger de at gøre dem lækre for Autoriteterne ved at kalde vor Afdeling for den »politiske Forening«, »den socialistiske Fagforening« osv., og Hensigten hermed er jo tydelig.

Selv de Embedsmænd, der skriver ovennævnte Avis har tilsyneladende faaet moralske Tømmermænd ovenpaa alt dette Vrøvl, og de tilbyder nu i det sidste Numer at aabne Spalterne »for Medlemmer af den »socialistiske Fagforening«. Vi

ror dog, at vore organiserede Kolleger vil betakke sig for Æren. Hvad - - - i al Verden rager Smede- og Maskinarbejdernes Organisation og dens Medlemmer Banens Embedsmænd i Almindelighed, og de Embedsmænd ved Banen, som det kan komme til at rage, dem skal vore Medlemmer nok ikke have i Tale gennem Jernbanebladet.

Vi finder Anledning til at minde vore Kolleger i Byen om, at det virkelig snart er nødvendigt at tage sig i Agt for hvem man har for sig, naar man taler med eller omgaas Kollegerne fra Baneværkstederne; thi som en Kollega paa Banen forleden udtalte sig: De ukollegiale har deres Flyveaar, ligesom Oldenborrerne, og et saadant er aabenbart inde i Aar.

Fagmøder.

I Forbindelse med Afholdelsen af Arbejder-Distriktfester er der afholdt Fagmøder i følgende Byer: d. $^{22}/_{6}$ i Viborg, hvortil Fagfæller fra Aarhus, Aalborg, Randers, Horsens og Skive i et temmeligt stort Antal havde givet Møde. Forbundets Sekretær var tilstede og talte om Forbundets Stilling, hvorpaa fulgte en Diskussion, som dog nærmest gik i Retning af Forespørgsler til Foredragsholderen. I Diskussionen deltog Samuelsen, Aarhus, L. Knudsen, Aalborg, en Repræsentant fra Horsens samt Afdl.s Kasserer Jul. Jensen, som sluttede Mødet med et Leve for Forbundet.

Den $^{29}/_{6}$ afholdtes Fagmøde i Fredericia, hvortil var fremmødt Repræsentanter fra Kolding, Middelfart og Vejle, ogsaa her var Forbundets Sekretær tilstede. Paa Mødet herskede en brillant Stemning, og Mødet, som lededes af Afdelingens Formand, Chr. Henriksen, sluttede med et af Fr. Sørensen motiveret Leve for Forbundet og Hovedbestyrelsen.

Samme Dag afholdtes Møde i Kerteminde, hvor Forbundets Formand var tilstede.

Her var mødt et betydeligt Antal Kolleger fra Nyborg og Odense, som dog ikke alle fik Tid til at deltage i Fagmødet, paa hvilket der iøvrigt herskede den bedste Stemning.

Endelig afholdtes den 13. d. M. Fagmøde i Esbjerg, hvor der fra Varde og Ribe var fremmødt Repræsentanter. Paa Mødet, hvor Forbundets Sekretær talte, herskede udelt Tilfredshed. I den efter Foredraget paafulgte Diskussion, deltog saavel Formanden som enkelte Medlemmer, og Mødet sluttede i et begejstret Hurra for vort Forbund.

Randers.

Vor flereaarige Formand for Randers Afdeling, Kleinsmed P. Krogh er efter eget Ønske fratraadt sin Virksomhed som Formand, og i hans Sted er valgt Maskinarbejder N. C. Nielsen, Bopæl Kristrupvej Nr. 6. N. C. Nielsen er godt kendt i blandt vore Kolleger fra Kongresserne og som Medlem af vort Repræsentantskab.

„Separatorkonflikten" sluttet.

Vort svenske Broderforbund befandt sig for en Maaned siden paa Randen af en stor Konflikt, der tegnede til at skulde blive noget lignende, som den vi havde i 1899. Det trak imidlertid over, og Sverrig forskaanedes endnu denne Gang for en økonomisk oprivende Kamp. Vi skulde senere nærmere omtale denne for os saa interressante Kamp.

Interessante Patentprocesser.

Det danske Ingeniørfirma F. L. Smith og Co. (Valby) har i Tyskland, i Følge »Ingeniøren« maattet føre en Række Processer angaaende Krænkelse af Patentet paa de »Davidsenske Rørmøller« mod Maskinfabrikerne G. Luther i Braunschweig, E. Fritch & Co. i Halle og Fr. Krupp, Grusonværk, samt mod 12 Cementfabriker, som benyttede de af den førtnævnte Maskinfabrik byggede Rørmøller. Der er allerede faldet flere retslige Afgørelser, som alle have været til Gunst for F. L. Smith & Co. Den sidste Dom, som er faldet temmelig nylig, angaar Fr. Krupp, som havde paastaaet at besidde en saakaldet »Forbenyttelsesret« til det paagældende Patent, en Ret som Dommen, der er fældet af den »kgl. Landsret« i Berlin, erklærer, at han ikke besidder.

Tanker under Arbejdet.

Hvad der i indeværende Aar maa være faldet alle Arbejdere, der tilhører den klassebevidste Arbejderbevægelse, stærkt i Øjnene, er den Ugenerthed og aabenlyse Brutalitet med hvilken Arbejdsgiverne og de herskende Klasser stadig er optraadt overfor saavel Arbejderklassen som dens Organisationer og kooperative Foretagender. Man spørger uvilkaarlig sig selv: Er det Arbejderpartiet, der indgyder vore Modstandere en saadan Skræk, at de derved, lystrende Selvopholdelsesdriften, glider over i den rene Kynisme? eller er det blot de daarlige Tider og slette Arbejdsforhold, der er dem en velkommen Anledning til at »styrke deres Forretninger«, dels ved at trykke Arbejdernes Løn- og Levefod, hvor dette lader sig gøre, dels ved at udrydde Arbejdernes Organisationer, hvor disse endnu enten er for unge, eller ikke solidt nok funderede til at kunne modstaa den dobbelte Ild, hvori hele Arbejderklassen med samt sine Organisationer for Tiden befinder sig?

Selvfølgeligt er det i det sidstnævnte Forhold man skal søge den egentlige Grund til det sidste halve Aars Begivenheder indenfor den faglige Bevægelse. Hvad derimod Frygten for vore Organisationer angaar, da spiller den kun en Rolle, forsaavidt som den bruges af Arbejdsgivernes og de herskende Klassers Fribyttere, til saavidt muligt at gøre dem til Arbejdernes Fjender, der ellers i disse ser deres naturlige Venner og Forbundsfæller. Der er saaledes næppe noget fornuftigt Menneske der tror, at de stenrige og kapitalstærke Skibsredere frygtede Sømændenes eller Havnearbejdernes Organisationer. De Herrers Optræden fra første Færd under Konflikten i Vinter viser det noksom, nej det, som Rederne ønskede, var selvfølgelig at gardere sig imod, at der overhovedet i Fremtiden skulde kunne komme en samlet Meningsyttring fra deres usselt stillede Arbejdere. — Adskillige havde sikkert ventet, at Arbejdsgiverforeningen skulde have grebet ind til Fordel for Organisationsretten; men dem der har ventet noget saadant, har blot ikke husket paa hvorledes Arbejdsgiverforeningen plejer at praktisere sine Retsbegreber. Ligefra dens Dannelse har den jo nemlig arbejdet paa, i størst mulig

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelses-dato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, fra hvilken Vedk. har betalt
2729	Andreas Sørensen	Bjergsted, Vendsyssel	11/1 52	Aarhus	25/5 95	Aarhus	26/4 02
7690	Anth. Johannes Petersen	Svejstrup	12/3 80	Aarhus	9/11 00	—	22/3 02
7886	Frederik Poulsen	Aarhus	1/4 73	—	30/1 97	—	29/3 02
10578	P. Rasmus Petersen	Graulev	15/1 80	—	19/1 01	—	1/3 02
6455	P. Harald Villumsen	Skævinge	29/9 81	Hillerød	6/5 01	Hillerød	8/3 02
9298	Carl Jensen	Frederiksværk	13/8 78	Kbh. Afdl. 3	30/10 97	—	22/3 02
9184	Chr. Nielsen	Rønnebæk Sogn	31/1 73	Næstved	22/5 97	Næstved	8/2 02
13168	Jens Peter Jensen	København	9/9 82	—	14/2 02	—	8/3 02
14033	Albertus Rasmussen	Silkeborg	22/4 69	—	4/11 99	—	12/4 02
14038	J. C. Axel Kjøbeløv	Lille Næstved	10/10 80	—	1/4 00	—	23/1 02
3768	Carl A. F. Christensen	Roskilde	16/2 82	Roskilde	1/1 02	Roskilde	4/1 02
11665	Jens Christiansen	Tersløse	8/6 55	Sorø	11/3 99	Sorø	3/5 02
6099	Jens Petersen	Navntoft pr. Viborg	30/3 77	Hadsund, Mar.	15/3 98	Viborg	8/3 02
408	A. Ejlers	Raadvad	20/6 74	Kbh. Afdl. 1	15/7 95	Kbh. Afdl. 1	15/3 02
501	J. F. Brandt Nielsen	København	25/1 77	—	28/9 01	—	9/11 01
546	Carl Vilh. Jørgensen	— —	1/3 82	—	12/9 01	—	29/3 02
569	Herm. Arthur Andersen	Rødby	18/12 81	—	7/9 01	—	4/1 02
983	G. V. Petersen	København	6/5 60	—	8/6 01	—	22/6 01
1034	V. A. Christensen	Rødby	3/3 79	—	2/7 98	—	29/3 02
1413	Carl Valentin	København	21/10 59	— 3	25/5 95	—	10/5 02
3143	Hans Andersen	Villetofte pr. Odense	7/10 52	Holbæk	6/12 90	—	12/4 02
5143	Peter Chr. Petersen	Holbæk	10/9 79	Roskilde	20/11 96	—	19/4 02
5153	Jean Surland	Nyborg	8/6 76	Svendborg	21/11 96	—	21/10 01
5295	F. Chr. Hansen	København	21/5 77	Kbh. Afdl. 1	23/7 01	—	23/11 01
5501	Oscar Andersen	København	16/7 63	—	1/7 99	—	5/4 02
5658	Victor Em. Bøhm	— —	12/1 62	—	30/6 99	—	5/4 02
7464	Harald Clemmensen	Øster Nørlund	27/6 76	Nakskov	5/5 97	—	26/4 02
7983	J. A. Ahrentzen	Herstedøster	16/2 82	Kbh. Afdl. 2	12/1 01	—	28/12 01
8031	Niels Ferd. Brandt	København	13/2 66	— 1	2/11 01	—	21/12 01
8098	Christian Johansen	—	16/11 50	—	13/3 97	—	19/4 02
8545	Antonius Carl Nielsen	—	15/8 81	—	30/11 01	—	12/4 02
8991	Jørgen Henrik Eigil Jørgensen	Hadsten	24/6 77	—	30/1 02	—	19/4 02
9779	Birger Møller	Hestbjerge, Fyen	11/1 78	Odense	23/4 00	—	22/2 02
11270	H. Petersen	Ribe	28/3 49	Kbh. Afdl. 1	29/10 98	—	12/4 02
12180	Carl Jørgensen	Randers	30/3 77	Helsingør	19/10 01	—	19/4 02
12693	Niels Theodor Nielsen	København	14/12 79	Kbh. Afdl. 1	21/1 02	—	12/4 02
12742	O. J. Petersen	—	9/9 73	—	29/4 99	—	29/3 02
12798	Viggo Peder Søegaard	Rødby	16/7 79	—	1/2 02	—	1/3 02
13687	Peter Vilh. Christiansen	Kværkeby pr. Ringsted	1/6 73	—	16/3 00	—	19/4 02
13784	Victor Vilh. Nielsen	Taarnby, Amager	8/7 75	—	14/4 00	—	26/4 02
13876	H. A. Knudsen	København	15/1 66	—	22/6 00	—	5/4 02
13942	Carl Christian Sørensen	—	25/6 66	—	1/8 00	—	5/4 02
13989	Karl Heinrich Holger Detlefsen	—	19/11 80	—	16/10 00	—	26/4 02
14893	Axel Chr. Scharff	Stege	4/11 80	Holstebro	8/9 00	—	5/4 02

Udstrækning at kunne gøre Arbejdernes Organisationer og Kasser ansvarlige og faa dem dømt til Bøder, saasnart der opstod en Konflikt, etableret af Arbejderne. Medens Arbejdsgiverne, naar de som i 1899 uden videre annullerede alle ingaaede Overenskomster, brød sig pokker om »Fællesudvalget til Afgørelse af Arbejdsstridigheder«, »Enighedskammer« o. s. v. Paa samme Maade er Foreningsretten sikkert kun Arbejdsgiverforeningen hellig saa længe og i saa stor Udstrækning, som det passer i dens Kram, man hylder Grundsætningen: »Har man blot Magt til at udføre en Ting, saa kan man sagtens skaffe sig Retten.«

Yderst interessant er det ogsaa at lægge Mærke til Redernes Stiling siden Tabet af Havnekonflikten. Skønt man skulde tro, at disse Matadorer nu var tilfredse med det opnaaede Resultat, saa er det dem dog stadig ikke nok. I Følge Referat i Nationaltidende holdt den bekendte Reder Torm, paa et Møde for Skibsredere for ca 3 Uger siden en Tale, hvis væsentligste Indhold var dette: Det gælder nu om for de danske Redere at opnaa internationale Forbindelser, særlig med de store engelske Rederi- Sammenslutninger, men da disse stiller dem saa temmelig kølige, bør vi se ved Hjælp af Tyskerne og igennem dem, at vække deres Interresse for os; thi vel vandt vi for nylig en smuk Sejer over Sø- og Havnearbejderne, men hvem kan vide, hvorlænge vi er garderede imod, at de rotter dem sammen paany?— Ikke sandt de »stakkels betrængte Arbejdsgivere« nægter sig ikke noget som helst. Sejren er vunden, og den skal forfølges saalænge der blot kan befrygtes den svageste Meningsyttring fra deres Trælle. Men ikke nok hermed, faa Dage efter at Hr. Torm havde holdt sin ovennævnte Tale, læste man i Bladene om, at der holdtes en international Søfartskongres i selve vor Rigsdagsbygning, og hvor selv Hs. Ekcelense Minister Enevold Sørensen var til Stede. Højrepressen har fremhævet, at den tyske Kejser har vist sig saa opmærksom, at sende en Repræsentant for sig til Stævnet, og forhaabentlig lykkes det nu Rederne med hans Hjælp at faa

de nødvendige internationale Forbindelser i Stand til Værn imod den Fare, der fra Arbejdernes Side truer disse ædle Dyr. Hertil yder forhaabentlig Hs. Ekscellense Minister Sørensen, forhenværende Medlem af Socialdemokratisk Forbund i Kolding, ogsaa sin værdifulde Medvirkning.

Hvad der imidlertid er mest modbydeligt af det hele er det, at medens man saaledes gaar rationelt til Værks overfor Arbejderne og alt, hvad der blot smager af Arbejderorganisation, saa skriver Arbejdsgivernes og Overklassens lejede Penneførere Spalte op og Spalte ned om »Arbejdernes Anmasselser«, om »Industriens og Landbrugets Farer« osv. i det uendelige, og hvilket Hyl rejste der sig ikke fornylig i den arbejderfjendtlige Presse, da det var rygtedes at nogle Arbejdsmænd i København paa et Møde havde drøftet Tanken om at oprette en Forening for Fællesindkøb af Levnedsmidler. Arbejdsgiverne har aabenbart beordret deres Presse til at slaa til Lyd for, at det ogsaa maa blive Arbejdsgiverne der bestemmer, hvor og hvorledes Arbsjderne skal forsyne sig med Levnedsmidler, *det bliver ellers let for galt med Arbeidernes Anmasselser ogsaa paa dette Omraade!*

Men det maa snart have en Ende med vor Taalmodighed med dette vanvittige Regimente paa alle Omraader, hvor det burde være en Selvfølge, at Arbejderne vare enten enebestemmende, eller hvor det drejer sig om Arbejdsforholdene, saa dog medbestemmende. Vi bør heller ikke roligt finde os i, at Handelsstanden rundt om i Provinserne, der først og fremmest skal leve af den store arbejdende Befolkning, *rask væk og ugenert vedtager at knægte deres Medhjælperes Organisationsret.* Vi maa have Klarhed paa, om Arbejderne overhovedet har Lov til at være i dette Land, eller om det alene er forbeholdt Bank- og Børsjobbere med deres nødvendige Anhang af Madstrøbere og krybende Slaver. Arbejderne bør aabenbart snart gøre Alvor af at emancipere sig fra sine lunkne Venner. De Handlende, Husejerne og andre Næringsdrivende bestemmer nu igennem deres Foreninger og Korporationer, hvad vi skal betale for deres Varer og Lejligheder, men hvis Arbejderen en skønne Dag, fordi det Dag for Dag bliver dyrere for ham at leve, stiller en tarvelig Fordring om Forhøjelse af sin Løn, saa hører man, som f. Eks. i 1899, intet til den Stand, som man skulde tro var soliderisk med Arbejderne — og Arbejderne bør vide, at de i Fremtiden kun kan stole paa sig selv og deres egne Hjælpekilder.

Det var sikkert en god Begyndelse, der blev gjort i 1899, da forskellige Kredse af de udelukkede, tilhørende alle de betydeligste Fag: Murere, Tømrere, Snedkere saavelsom Malere, Skræddere og vort eget Fags Udøvere i Horsens, tog fat paa at oprette Produktionsværksteder i deres resp. Fag. Nu skulde man dog tro, at Arbejdsgiverne vilde indrømme en hvilken som helst Kreds af Arbejdere Retten til at gøre et saadant Forsøg, som de selv har Risikoen for, sammen med dem, de fik til at skyde Penge til; men nej. Ikke alene er det utroligt, hvad man i det skjulte har kunnet lægge disse Virksomheder i Vejen af Hindringer, men for ikke længe siden rykkede Arbejdsgiveforeningens Organ ud med et i høj Grad uforskammet, løgnagtigt og perfid Angreb paa, som det kaldte den, »en socialistisk Maskinfabrik«. Tidligere har man vistnok ikke kendt dette Begreb, men nu ved man altsaa, at naar en Kreds af Arbejdere, der uden Spor af Grund smides ud af deres Arbejde af en eller anden Fabrikant, søger at oprette et Værksted, der kan føde dem, saa er dette »socialistisk«, og saa betragter Arbejdsgiverne det som deres Ret, at søge at komme dem til Livs baade skjult aabenlyst.

Det faar de nu at gøre, Arbejderne vil vel vide at komme over dem som saa mange andre Vanskeligheder, der daglig lægges paa deres Vej af dem der sidder inde med Magten; men Arbejderne og deres Tillidsmænd bør lære deraf, at de ikke er Loyalitet skyldig til den Side. Arbejdernes gamle kooperative Virksomheder bør ikke, saaledes som Fællesbageriet og det nye Arbejderbryggeri sidste Foraar, give det ene store Stykke Arbejde efter det andet til dem der er Arbejdernes bitreste og uforsonligste Fjender; thi vore Modstandere betaler ikke igen med samme Mønt overfor vore Virksomheder. I saa Henseende er det interessant at se hvorledes Indehaveren af Etablissementet »Syven« paa Amager for nylig optraadte overfor Svendenes Aktieselskaber. Der anlægges for Tiden et nyt Theater og Værten — der er Arbejderven paa en Hals — Socialdemokrat o. s. v. — fortalte, at »det var en Selvfølge at han helst saa, at Arbejdernes egne Foretagender kom til at bygge dette Theater, der jo skulde leve af Arbejderne«. Saa skete der det, at Maskinfabriken »Aurora« indgav et Entreprisetilbud paa Murer-, Tømrer- og Smedearbejdet og blev billigst med 1000 Kr. paa en samlet Tilbudssum af 79,000 Kr. Men dermed var ogsaa den gode Værts Arbejdervenlighed forbi, og uden at give nogen som helst Grund derfor, holdt han Arbejderne for Nar og gav Opførelsen af sit Theater til et helt andet Firma. Antagelig vil Arbejdsgiverne opfatte det som den største »Anmasselse«, om ikke Sundbyernes Arbejdere skynder sig med at fylde dette Theater, naar det til Efteraaret er færdigt. Naa! Desværre behøver Hr. Henriksen næppe at frygte, Arbejderne kommer nok — deres sædvanlige Godmodighed tro — og fylder hans Kasse.

Men dette er kun *et* grelt Tilfælde af hundrede andre af samme Slags, og jeg formener, at dette maa vel kunne aabne Øjnene paa enhver, der lærer disse Forhold at kende og maaske det kunde bidrage en lille Smule til, at vi Arbejdere lærte — baade som Organisationer og som Enhedsparti — at stole paa os selv og vore egne Kræfter, hvoraf vi dog maa have en Del; mere end 30 Aars Organisationsarbejde er jo dog ikke foretaget helt omsonst — lad saa maaske en Del af Arbejdernes mange lunkne Venner blive fornærmede, og lad vore Modstandere og deres Skriblere hyle op om socialistiske Fagforeninger og do. Maskinfabriker, om Levebrødsmænd, hvis Løn som oftest staar paa Højde med Børsjobberens Forbrug til Cigarer; hvis blot alle vi Arbejdere der har lært Organisationens Nytte og Nødvendighed bruger vor Forstand og vore Organisationer paa den rette Maade og med Fornuft, saa behøver vi ikke at skræmmes ved Hylene, thi da gaar Vejen ustandseligt fremad til større Magt og Indflydelse for hele vor Stand — og da bliver det maaske vores Tur til at holde Kongres i Rigsdagsbygningen med Besøg af Hs. Eksellence .....,

(F.)

En Blomsterbuket.

Det er vanskelige Tider for Fagets Udøvere og vor Organisation i Øjeblikket. Mellem 900 og 1000 Kolleger i København har ingen anden Beskæftigelse end at slide Gadernes Brosten glatte og Saalerne ud af det eneste Par Støvler de har. Arbejdsgiverne er vidende om disse Forhold og søger gennemgaaende at udnytte Situationen. Akkordpriserne skal trykkes ned og Timelønnen helst ligesaa. Det er saa almindeligt, at den Arbejder, der vil opretholde hvad han — ofte gennem en lang Aarrække — har tilkæmpet sig paa en Arbejdsplads, bliver afskaaret fra at fremsætte sin Mening om hvad han anser for Ret, med den affejende Bemærkning fra Mesteren eller Værkføreren: »Der er Folk nok uden for Porten, er De ikke tilfreds kan De godt pakke sammen, jeg kan faa ti for een«.

Paa alle mulige Maader bibringes vore Medlemmer smaa Naalestik hver evige Dag, snart paa den ene Arbejdsplads snart paa den anden, og i mange Tilfælde bider de Fornærmelsen og Ærgrelsen i sig, fordi de ved, at det er vanskeligt at bjærge nyt Arbejde, naar det gamle forlades. Men til Tider gaar Spøgen dog for vidt, saa Arbejdet *maa* forlades, og da er det en behagelig Bevidsthed for den, der smider sit Værktøj i Hovedet paa den hovne Værkfører, at vide, at de Kammerater der staar omkring ham og dem derude paa de øvrige Arbejdspladser Landet over, staa solidarisk med ham som Medlemmer af den samme Organisation, og blandt andet gennem Kontingentet yder Bidrag, saa den værste Nød kan holdes væk fra den arbejdsløse Kollegas Hjem en Tid.

Men der findes desværre ogsaa Fagfæller, som ikke har Øjnene aabne for deres Pligter.

De ere vel vidende om at Organisationen er aller uundværligst paa et Tidspunkt hvor Konjunkturerne er os imod. De ser godt, at hvis vi ingen Organisation havde nu, vilde den enkelte Arbejdsgiver med den største Lethed kunne diktere hvilke Lønnings- og Arbejdsvilkaar den enkelte Mand skulde arbejde under, men de ræsonnere som saa: »Vi har Arbejde nu, lad os spare den Udgift af 75 Øre pr. Uge, hvad rager de andre os, *paa denne Tid tør de dog ikke foretage dem noget for at faa os ind i Organisationen*«, og saa finder de et eller andet Paaskud og forsvinder, lader sig slette.

Vi skal samle en lille Bouket sammen af disse Planter, selv om den ikke er pragtfuld at skue eller særlig henrivende i sin Duft, har den dog *den* Interesse for vore Medlemmer, at de kan tage Afstand fra den.

Hos Burmeister & Wain paa Christianshavn har Nr. 5501, *Oscar Andersen*, og 5658, *Victor Bøhm*, ladet sig slette, fordi de danske Arbejderorganisationer ikke vare saa stærke, at de kunde forhindre Søfyrbødernes Nederlag. Et dejligt Paaskud!

»Nu gaar det jer galt, Standsfæller,« siger de to Mænd, »nu løber vi vor Vej, for at det kan gaa jer endnu galere«. Det er smukt! Et tredje Medlem fra samme Værksted, Nr. 11,270, H. Petersen, har ladet sig slette, fordi hans Kolleger ikke købte Cigarer og Sæbe nok hos ham. Vi tror snarere det er, fordi hans Søn ikke er særlig velset i Værkstedet, fordi han i sin Tid optog Arbejdet til en lavere Betaling, end der almindeligvis blev givet. Endelig skal vi denne Gang henlede Opmærksomheden paa Maskinarbejder *H. C. Hansen*, Amagerbrogade 101. Han arbejder hos Ingeniør Casse i Kingosgade, og paa en Henvendelse fra Forbundet til ham om at indmælde sig i Organisationen svarede han, »at han kom naar det passede ham«, iøvrigt var han Medlem af »Maskinmesterforeningen« (uha!)

De Mennesker taler alletider om deres Frihed, de maa have Lov til at være Medlemmer om de vil og Lov til at lade være, hvis de ikke vil. Ja, naturligvis, det har de ogsaa! Men vi andre maa ogsaa have Lov til at arbejde sammen med dem, hvis vi vil, og lade være, hvis det ikke passer os. *Det maa de erindre.*

Hvad der er Ret for den ene, maa være billigt for den anden.

Vi binder Buketten større ved Lejlighed.

Forglem-mig-ej.

* * *

Maskinarbejdernes Klub paa Flydedokken

har ekskluderet et Par Medlemmer, der brød sig Pokker om Klublove og Vedtægter.

Faar det ikke snart en Ende med disse Udskejelser af enkelte Medlemmer, kommer vi til at stille dem til nærmere Beskuelse i Fagbladet.

Om at beslaa ondskabsfulde Heste.

For Beslagsmedene er dette at beslaa ondskabsfulde Heste et yderst vanskeligt Arbejde, der ofte sætter hans Liv og Lemmer paa Spil, og derfor har det Spørgsmaal alle Dage været brændende: »Hvorledes skal man — uden Skade for Hesten selv — kunne anbringe denne i en saadan Stilling, at Svenden med Lethed og uden Fare for Liv og Lemmer, kan udføre sit Arbejde ved at beslaa den.

I de tyske Smedemestres Organ, skriver en Overdyrlæge Barnick følgende, som vi, med nogle Tilføjelser hist og her, skulle gengive:

Det drejer sig her ikke om Heste, der ere ængstelige eller kildne, saadanne bør behandles med Varsomhed og Omtanke, men de ere ikke særlig farlige — eller overmodige Eksemplarer; overfor saadanne, hvad forøvrigt ogsaa tildels gælde de to førstnævnte Slags — anvender man enkelte Piskeslag, eller, hvis de viser sig egensindige, en maadeholden Brug af Næsebremse.

Den polske Bremse har Barnick ikke funden sikker, ligesom han ikke vil anbefale at trække en Halskæde gennem begge Trenselringene og foretage svingende Bevægelser med Kæden. Derved opstaar meget let en Underkæbebetændelse hos Hesten. Men vi skulle her særlig beskæftige os med den særlige ondskabsfulde og farlige Type:

En saadan Hest maa kun beslaas naar den er dygtig træt. Kan dette ikke ske ved almindelig Bevægelse, saa lader man den, som Hestevenner skriver, gaa baglænds nogen Tid i Sandet — dette virker som Regel godt. Hesten maa ikke være fastbunden, men maa helst holdes ved Trenselen af en Hjælper (det drejer sig ikke midst om, at den der holder ved Hovedet er Hestekender). Forsaavidt det drejer sig om Vanskelighed ved Beslagning af Forbenene, ved f. Eks. at Hesten river Foden væk eller slaar ud, vil det bedste være at fastgøre en Strikke om Koden og dermed hæve Benet i Vejret, derpaa slynge Strikken over den forreste Del af Ryggen, saaledes, at Hjælperen kan staa paa den anden Side og holde Benet op. Hvis Hesten rejser sig, kan man beskytte sig ved, at der føres en Strikke gennem begge Trenselringene og ned om den staaende Fod, trækker Hjælperen derpaa haardt til, bringer han Hesten til at bøje Hovedet, hvorpaa det trækkes ganske langsomt nedefter, herved er Magten taget fra Hesten. Enkelt Omslyngning af Trensetøjet om Over- og Underkæberne, beskytter hidsige Heste mod Beskadigelse af Kæberne.

Den største Vanskelighed forekommer, naar Hesten er lumsk til at slaa med Bagbenene, hvilket stadig bringer Hjælperen i Fare; nytter det da ikke, at to kraftige Folk holder Foden i Vejret, er man tvungen til at hæve Bagfoden med en Sele.

Fortvivlet er det, naar der om Foden anbringes et Reb, som gennem en anbragt Rulle trækkes bag ud, dette har ofte skrækkelige Ulykker til Følge. Anbefalelsesværdig er en af Chelowsky anbefalet Metode: Halen paa Hesten bliver omslaaet, og i denne fastbindes en Ring. I denne Ring, men ogsaa i den ombundne Hale, fastgøres gennem Ringen et Dobbeltstik, saaledes at begge Ender deraf hænger ned, disse bliver fastbnndne, den ene om Koden, den anden med en Tørn omkring en Stolpe e. l., ved et Træk i sidstnævnte Tovende hæves Foden i Vejret, saaledes, at Opholderen ugenert kan behandle Foden. For at forhindre at Hesten træder til Siden eller vil gaa fremad, er det mest praktisk at stille den op ad en Væg, anlægge en Sele horizontalt om Kroppen fra Brystet til Bagdelen, hvor den gøres fast gennem en bag ved i Væggea anbragt Krampe.

Dersom Halen paa Hesten er meget kort afskaaren, stiller denne anbefalelsesværdige Fremgangsmaade sig iøvrigt noget anderledes. Der bliver da lagt et Reb med en Løkke om Hestens Hals, dette knyttes saaledes, at Knuden kommer til at ligge paa den øverste Del af Halsen. Her fra

føres Rebet hen paa den forreste Del af Ryggen, der dannes her en Løkke hen om Brystet, som tilsnøres under Bugen, og herfra føres Rebet ud til Halen, hvorpaa der slaas en Knude, og derpaa bliver enten ovenpaa Knuden (eller en i dennes Sted anbragt Ring) Dobbeltgrebet omslynget og fastgjort for oven. (Ved at lægge en Lærredslap under, vil Ryggen eller Haleansatsen være beskyttet).

Spørgsmaalet er imidlertid løst paa mere rationel Maade, end hvad der ovenfor er nævnt. Man har allerede i nogle Aar anvendt en til dette Øjemed fabrikeret transportabel Baas, som siges at virke absolut sikkert i enhver Henseende, og vi skulle ved en senere Lejlighed eventuelt omtale denne.

Til Medlemmerne.

Fra Redaktionen af „Den farende Svend", et Organ for Skandinaver i Udlandet, har vi modtaget Anmodning om at advare vore Medlemmer (Maskinarbejdere) mod at rejse til Newcastle, da der f. T. er meget sløjt med Arbejde paa denne Plads.

Derimod anbefales det Maskinarbejdere at rejse til Sydafrika, hvor Lønnen er 1 Pd. (18 Kr.) om Dagen; men Rejsen dertil koster 16 Pd. Sterl. = 288 Kr. og tilraades det yderligere at være i Besiddelse af Penge, for at komme ind i Landet, forsaavidt man ikke forud har Arbejde.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 12.984, C. V. A. E. Jensen (Købh. Afdel. 5).
- 4,351, A. C. Christensen (Nakskov).
- 1,897, E. Michelsen (Købh. Afdel. I.)
- 1,624, Har. Møller (Købh. Afdel. 4).

Nr. 5487 S. Jensen, har atter *fundet* sin Bog.

Hovedkassereren.

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollen).

Nr. 7,609, N. M. Jensen
- 14,627, V. Pfejl
- 14,629, V. Hansen
- 11,047, C. Zimmermann.
- 13,932, Laur. Bentzen.
- 717, Edmund Werner.
- 965, Charles Ytting.
- 13,145, Conrad Petersen.

Tidligere Medlem, Nr. 14764, Hans Knudsen, som stod omtalt i Fagbladet for August 1901, begrundet paa at forskellige Afdelingskasserere ved Fejltagelser havde udbetalt ham Understøttelse, til Trods for, at han endnu ikke paa det Tidspunkt havde opnaaet den nødvendige Anciennitet, har nu tilbagebetalt hvad han den Gang fik udbetalt.

Hovedkassereren.

Efterlysninger.

Medlem Nr. 10886, H. M. Mortensen, bedes henvende sig paa Kontoret angaaende et Overskud, som han har tilgode.

Maskinpasserprøven.

Maskinpasserprøven afholdes ved Søværnets Skole for Skibbygning og Maskinvæsen paa Orlogsværftet i Kjøbenhavn og begynder den 22de August Kl. 8 Formiddag.

De, der agte at indstille sig til Prøven, have derom at indgive Begæring til undertegnede inden den 8de August.

Samtidig med Begjæringen om at indstille sig til Prøven, kunne uformuende Maskinpassere søge om Understøttelse som Hjælp til Dækning af Udgifterne ved Forberedelsen til Prøven. Ansøgningen skrives paa den dertil bestemte Blanket, der faas paa vedkommende Maskinistkursus eller hos undertegnede Formand i Eksamenskommissionen.

Orlogsværftet, Kjøbenhavn C., den 12. Juli 1902.

A. H. M. Rasmussen,
Underdirektør.
Formand i Eksamenskommissionen.

Maskinisteksamen.

Maskinisteksamen afholdes ved Søværnets Skole for Skibbygntng paa Orlogsværftet i Køhenhavn og begynder den 22de August Kl. 8 Formiddag.

De, der agte at indstille sig til Eksamen, have derom at indgive Begæring til undertegnede inden 8de August.

Orlogsværftet, Køhenhavn C. den 12. Juli 1902.

A. H. M. Rasmussen,
Underdirektør.
Formand i Eksamenskommissionen.

Redigeret af *J. A. Hansen.*
Aktieselskabet »Graphic« København K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Nr. 10. | August 1902. | 14. Aargang.

Statsbaneværkstederne.

Juul Rysensstens Dekret forsvinder.

Den forhenværende Minister, hvis Navn staar over disse Linier, forbausede i sin Tid Omverdenen ved sin rent ud vanvittige Holdning overfor baade Arbejdere og Funktionærer ved Statsbanerne. Alle fornuftige Mennesker var selvfølgelig paa det rene med, at det var en rav gal Kurs, at forbyde den øverste administrative Ledelse for Banerne, at forhandle opstaaede Stridsspørgsmaal mellem Arbejderne paa Værkstederne og Værkstedsledelsen. Den Tid er forlængst forbi, da Arbejderen kunde betragtes som et Væsen, hvoraf man blot havde at kræve ubetinget Lydighed, medens alt hvad der hed Ledelse var noget, som efter mere eller mindre militære Regler var ukrænkeligt, og hvem man kun med sikker Udsigt til Afsked turde fremsætte nogen Klage over.

Det er ikke nødvendigt her at komme ind paa, hvilken Korruption dette nødvendigvis Tid efter anden maatte afsætte; men kun skulle vi slaa fast, at vel bør Værkføreren eller Mesteren eller Formanden o. s. v., naar de ellers ved deres Dygtighed har gjort sig fortjent til at indtage en ledende Stilling — respekteres for det de er; men det er rent pinende galt, naar det ikke længer er Dygtigheden, men kun Protektion med deraf følgende Snobberi, som det kommer an paa. Dette er kun en Form for Privilegier, som Arbejderne, hvem det altid gaar ud over, har et rimeligt Krav paa at faa fjernet. Og fjernes kan disse Urimeligheder kun derigennem, at den frie Kritik holder sit Indpas i Form af jævnlige Forhandlinger mellem Arbejderne og dem der paa første Haand har Ansvaret for Administrationen.

Nu synes det imidlertid, som om det hele skal komme ind i det rette Spor. selv om det maaske vil tage lang Tid at faa luftet de gamle Kroge og Krumholter rigtigt ud; der har nemlig i den senere Tid fundet nogle Konferencer Sted mellem Formanden for De samvirkende Fagforbund og Trafikminister Hage, og man mærker i alt Fald, at Tonen er bleven en noget anden, end da Herren til Rysensten tronede i den røde Bygning paa Slotsholmen. Hr. Hage tilhører som bekendt den politiske Retning, man sædvanlig kalder de københavnske liberale „Europæerne" eller „Hørupperne", og han har naturligvis som Købstadsmand erhvervet sig en Del Kendskab til vore industrielle Forhold, i Modsætning til sin berygtede Forgænger (her menes naturligvis ikke Hørup, der i nogle faa Maaneder var Indehaver af dette Ministerium) — der holdt af at sammenligne Arbejdsforholdene mellem Arbejder og Arbejdsgiver i Byerne med Forholdet mellem ham og hans Korogtere ude paa hans Gods.

Hr. Hage lovede Folketingsmand Jensen at meddele de respektive Afdelingschefer paa Statsbanerne, at de skulde forhandle med saadanne Organisationer, som bestaar af Arbejdere paa Banerne, ligesom han erklærede, at han selvfølgelig intet havde imod, at Arbejderne tilhører De samvirkende Fagforbund eller deres respektive Fags Forbund. Andet og mere har Arbejderne i dette Forhold aldrig forlangt, og det er da at haabe, at denne Parole vil blive fulgt loyalt af Banens administrative Myndigheder til Gavn for begge Parter i det lange Løb.

Alle de timelønnede Arbejdere hilste selvfølgelig dette Resultat med Glæde — i alt Fald dem, der allerede stod organiserede — og det er at haabe, at da der nu er tonet rent Flag, saa vil ogsaa snart alle Forsøg paa at danne Splittelsesforeninger, eller overhovedet paa at skade det solidariske Samarbejde mellem Arbejderne paa disse Værksteder, være en saga blott.

Søndagen den 17de August havde alle de organiserede, timelønnede Arbejdere fra Værkstederne i København, Nyborg og Aarhus sat hinanden Stævne i Odense. Mødet, der afholdtes i Arbejdernes stedlige Forsamlingsbygning, talte ca. 200 Deltagere — naturligvis hovedsagelig fra Aarhus og København. Man anvendte nogle Morgen og Formiddagstimer til at drøfte Samarbejdet mellem de forskellige Værksteders Arbejdere, og der herskede selvfølgelig den bedste Stemning og Tilfredshed med det af Ministeriet indtagne Standpunkt til Organisationerne.

Nu bør vore Medlemmer tage fat paa at bringe Orden i Forholdene, saavel Kammeraterne imellem som i selve Arbejdsforholdene.

Den internationale Samvirken mellem Fagorganisationerne.

(Efter de tyske Fagforeningers Centralorgan.)

Naar de faglige Organisationer ofrer deres bedste Kræfter til Højning af Arbejderklassens Interesser i deres Land, altsaa vier deres Kræfter til nationale Opgaver, saa er det dog ikke desto mindre indlysende, at ogsaa de internationale Interesser spiller en stor Rolle. De internationale Produktions-, Afsætnings- og Samfærdselsforhold, det samme Penge-, Vare- og Arbejdsmarked, som ogsaa Indflydelsen paa Lovgivningen i de forskellige Lande, gør et internationalt Samarbejde absolut nødvendigt, og gør det umuligt overhovedet at tage strængt nationale Hensyn. Der maa ogsaa levnes en Del Kræfter til Samarbejde med de enkelte Fagforeninger i Udlandet til Forfremmelse af fælles Interesser. For dem alle er der to vigtige Interesse-Gebeter, som gør det nødvendigt, at der arbejdes i den nøjeste Kontakt, nemlig Kontrollen med og Beherskningen af Arbejdsmarkedet, og den gensidige Hjælp under betydelige Strejker og Lock-out'er. Her knytter Interessen sig i hvert enkelt Fag, særlig til de samme Fag i de enkelte Lande, og saaledes har der efterhaanden udviklet sig et internationalt Samarbejde, der nu synes at have nødvendiggjort et almindeligt Samarbejde mellem alle Landes centraliserede Fagforeninger. I en Tidsalder som vor, der er saa vidt fremskreden paa snart alle Omraader, kan Fagorganisationerne ikke længer eksistere eller virke, uden stadig at erholde Oplysninger om Tilstandene i deres Fag i de omliggende Lande, da disse er afhængige af hinanden dels med Hensyn til Konkurrenceforholdet og dels ved den stadige Udveksling af Arbejdskraft. Denne gensidige Udveksling af Arbejdskraft forstaar Arbejdsgiverne jo nemlig at benytte sig af under Strejker. Herimod maa Arbejderne imidlertid sætte den internationale Solidaritet, der ogsaa bør omfatte den gensidige Understøttelse under Strejker og Lock-out'er.

Desuden bør Fagforeningerne regulere Udvekslingen af Medlemmer fra det ene Land til det andet, og sørge for, at intet Medlem behøver at miste sine en Gang i en Fagforening erhvervede Rettigheder, og ligeledes bør et Fags Arbejdere understøttes overalt, dels under Rejser og dels under Arbejdsløshed paa Stedet.

Internationale Overenskomster med saadanne Formaal har nu et Flertal af Tysklands Fagorganisationer. Statistiken for 1901 udviser 32 Organisationer med international Forbindelse, deraf en med Forbindelse i 2 Lande, 6 med do. i 3 Lande, 3 med do. i 4 Lande, 6 med do. i 5 Lande, 3 med do. i 4 Lande, 2 med do. i 7 Lande, 4 med do. i 8 Lande, 3 med do. i 9 Lande, 2 med do. i 10 Lande og 1 Organisation med 11 Lande. Det tyske Bogtrykkerforbund havde 21 Gensidighedstraktater med Organisationer fra 10 forskellige Nationer.

Denne internationale Samvirken gør mundtlige Konferencer nødvendige en Gang imellem til Drøftelse af svævende Spørgsmaal, og disse mundtlige Konferencer gives der Lejlighed til ved de almindelige internationale Kongresser. En Oversigt af den fornylig offentliggjorte tyske Gewerkschaft Statistik, viser, at saadanne Kongresser er holdt allerede i 1889 (sandsynligvis har saadanne allerede været afholdt tidligere) og saaledes afholdtes i 1889: 2, 1890: 1, 1891: 2, 1892: 5, 1893: 7, 1894: 5, 1895: 3, 1896: 12, 1897: 4, 1898: 6, 1899: 2, 1900: 15. I saadanne Kongresser har Bjergarbejdernes Organisation deltaget 8 Gange, Handskemagerne og Tobaksarbejdere hver 5 Gange, Skrædere og Tekstilarbejdere hver 4 Gange, Bogtrykkere, Glasarbejdere, Havnearbejdere og Sømænd, Træarbejdere, Hattemagere, Lithografer, Kobbersmede og Metalarbejdere hver 3 Gange, Læderarbejdere og Klodsmagere hver 2 Gange og Bagere, Billedhuggere, Bryggere, Handels-, Transport- og Samfærdselsarbejdere, Handelsmedhjælpere, Bundtmagere og Stenarbejdere hver en Gang.

Disse Konferencer og Kongresser var for det meste ogsaa Indledningen til en stærkere Udvikling af det internationale Samarbejde.

En fastere Stilling kom denne Samvirken dog først til at indtage, da man oprettede varige Sekretariater eller Centraler med regelmæssige bestemte Opgaver. Saadanne internationale Sekretariater har nu 9 Fag, nemlig Bogtrykkere, Hattemagere, Handskemagere, Læderarbejdere, Lithografer, Skrædere, Stenarbejdere, Tekstilarbejdere og Transportarbejdere (indbefattende Havnearbejdere, Sømænd osv.), medens 12 andre Fag: Handelsmedhjælpere, Billedhuggere, Bryggere, Træarbejdere, Bundtmagere, Klodsmagere, Bjergarbejdere, Glasmagere, Kobbersmede, Formere, Metalarbejdere, Tobaksarbejdere have indrettet sig Centraler, igennem hvilke de enkelte Landes specielle Sekretærer staar i den fornødne skriftlige Rapport til hinanden.

Nogle Fag har ogsaa oprettet internationalt Korrespondent-Organ (Bogtrykkere og Bundtmagere), medens de fleste bestaaende Fagorganer kun betjener Landsforbundene, man bør naturligvis ikke overvurdere disse internationale Foranstaltninger, men paa den anden Side maa man ogsaa erkende deres Nødvendighed. Deres Værd afhænger imidlertid fuldstændig af den Tilstand, hvori den enkelte Fagforening befinder sig i hvert enkelt Land, og hvor disse lader særlig meget tilbage at ønske, der staar Internationaliteten kun nærmest paa Papiret. Men det er nemlig ogsaa en Kendsgerning, at saadanne uudviklede Organisationer er den overmægtige Indflydelse af Arbejdsmarkedet og den stedse fremadskridende Arbejdsgiver-Solidaritet langt mere prisgivne end stærke Fagorganisationer, deres Behov til en mere udviklet Solidaritet er altsaa naturlig og stor og det lader sig ikke bestride, at den internationale Samvirken har haft gode Følger for de svagere. Det maa her fastholdes, at en varig og følgerig Samvirken for alle Nationer kun er mulig paa Basis af stærke faglige Landsorganisationer, der i sig selv har Kræfter til at bestaa Kampe med Arbejdsgiverne, og som bestræber sig for saavidt muligt at holde sig finansielt uafhængige af de udenlandske Organisationer, hvorimod stadige Forsøg paa at hvile pekuniært paa de udenlandske Fagforeninger, er vel egnet til at ødelægge et godt Samarbejde.

Men ikke alene de enkelte Fag, men ogsaa de samlede nationale Fagforeningsgrupper som saadanne har stærke internationale Interesser, hvis Betingelse er et kraftigt Samarbejde. Det drejer sig her saavel om Agitation som Statistik, gensidig Understøttelse under omfattende Strejker og Lock-outer, Oplysning om Love, faglige og sociale Forhold og Repræsentation af Fagforenings- og Arbejder-Interesser. Dette kan sammenfattes i følgende 3 Hovedpunkter:

1. Nødvendigheden af nøje Kendskab til Fagorganisationernes hele Stilling, deres Indretninger, Kampe og øvrige Virksomhed.

2. Nødvendigheden af at udvikle Arbejderklassens Internationalitet derhen, at denne, uden at hindre det nationale Initiativ, er en Borgen for Følgerne af de faglige Kampe.

3. Nødvendigheden af den hurtigst mulige Forstaaelse og Oplysning om alle Forhandlinger vedrørende alle opdukkende Organisations- og Stridsspørgsmaal.

Den praktiske Løsning af disse Opgaver var mulig fra det Tidspunkt af, hvor de betydeligste Industrilande var bleven sig bevidst Nødvendigheden af at oprette faglige Organisationer og centrale Fuldbyrdelsesorganer. Men Lands Centralisationen alene var ikke Garanti nok for de praktiske Følger, thi næsten i alle Lande er Organisationsformen gaaet forud for Organisationsindholdet; men Fagforeningsbevægelsen i alle Lande maa netop i sig selv være saa fast at den er i Stand til, ved Siden af sine nationale Opgaver

at opfylde sine internationale Pligter. Dette Tidspunkt er naturligvis ikke naaet samtidig i alle Nationer — ja endnu i Dag er det ikke alle, der har naaet det — men det er at haabe, at det netop gennem det internationale Samarbejde vil lykkes at brede et Kendskab til Fagforeninger i andre Lande, til deres Virkemaade og Fremskridt og at der igennem de endnu tilbagestaaende Lande vil gennemgaa en hurtigere Udvikling.

— Der maatte imidlertid ogsaa først og fremmest tilvejebringes en Klarhed over Øjemedet med denne Internationalisme. Den teoretiske Drøftelse af socialpolitiske Spørgsmaal og Tilvejebringelsen af en ensartet Optræden overfor Misbrug og Overgreb af enhver Art, — bød ingen Basis for det praktiske Arbejde og hertil kom, at de tyske Fagforeninger til en Begyndelse synes at have været mindre lydhøre for de mange Impulser, som blev givet af de udenlandske Fagforeninger ved Kongresserne igennem Beretningerne — end de var overfor de rent socialistiske Arbejderkongresser, der nøjedes med at gøre de forskellige Spørgsmaal rent teoretisk forstaaelig. Haandgribelige Følger i Form af faste Overenskomster om Gensidighed i Understøttelsesforholdet kunde disse Kongresser derfor i lang Tid ikke give, ligesom de enkelte Landes Organisationer endnu langt fra var stærke nok til at afslutte saadanne. Derfor afslog de tyske Fagforeninger som saadan endnu i 1900 at deltage i den internationale Kongres i Paris, og desuden var endnu saa sent som i 1896 Kongressen i Paris væsentligst baseret paa at organisere en Generalstrejke, og herimod protesterede de tyske Fagforeninger, idet de betraktede en Generalstrejke (særlig en international) som en Utopi.

Disse Meningsforskelligheder angaaende de internationale Opgaver forklarer os Grunden til, at det trods aarelangt Samarbejde ikke ret vilde lykkes at faa noget regelret ud deraf. Man udvekslede vel Repræsentanter ved hinandens Kongresser, ligesom man opretholdt en Udveksling af officielle Tryksager, men der manglede en almindelig stærk Villie til at paatage sig virkelige internationale Forpligtelser.

Først i Aaret 1901 lykkedes det at komme et Skridt videre. Lejligheden gaves ved den skandinaviske Kongres i København, paa hvilken der foruden Repræsentanter for Fagforeningsgrupperne i Danmark, Norge og Sverrig,, tillige mødte Repræsentanter fra Belgien, Tyskland, England og Finland. Ved denne Lejlighed lykkedes det at bringe en Konference i Stand mellem Sekretærerne i de nævnte 7 Lande, og denne afholdtes den 2. August 1901 i København, paa det Basis at tilvejebringe en varig international Forstaaelse. Imidlertid traf denne Konference endnu ikke bestemte Regler for internationale Fagforeningsspørgsmaal, man nøjedes med at bestemme Vejen der bør følges, til Opnaaelsen af saadanne.

Den anden internationale Konference mellem Sekretærer for de faglige Landsorganisationer fandt Sted den 17. Juli 1902 i »Gewerftschaftshause« i Stutgart, og her var følgende tilstede: Bøhmen, J. Rousar, Prag, Bøhmiske Gewerkschaftskommission. Danmark, J. Jensen, København, De samv. Fagforbund i Danmark. England P. Curran, London, J. O. Grady, London General Federation of Trade Unions. Frankrig, V. Griffuels, Paris Confederation general du travail. Italien, A. Cabrini Mailand, Federazione Italiana delle Camere del Lavoro. Niederlande, G. van Erkel, Amsterdam, National Arbedjs-Secre-tariat van Niederland. Norge, A. Petersen, Christiania, Arb. fagl. Landsorganisation i Norge. Østerig. A. Huber, Wien, Østerischer Gewerkschaftskommission. Sverrig, H. Lindqvist, Stockholm, Landsorganisation i Sverrig. Schweitz, A. Calame, Zyrich, Schweitsische Gewerkschaftsverband. Spanien Antonio Caricia Queijdo, Madrid, Union general de Trabajadores. Tyskland C. Legien, Hamborg, Generalkommission der Gewerkschaften Deutschland.

Desuden var indbudt Sekretærerne for Belgien, Finland, Nord-Amerika, og Australien, fra de tre førstnævnte Stater indløb Lykønskningsskrivelser med Beklagelse over ikke at kunne deltage i Forhandlingerne.

Tysklands Repræsentant forelagde Konferencen følgende 3 Spørgsmaal til Behandling:

1. Er det hensigtsmæssigt at regulere den gensidige Understøttelse under Strejker i de enkelte Lande derhen. at Opraab og Indsamlinger altid skal gaa igennem de paagældende Landes Fagforenings Centralisationer?

2. Hvilke almindelige statistiske Opgaver for Fagforeningerne kan lade sig gennemføre ensartet i alle Landes Fagforenings Centraler?

3. Er det hensigtsmæssigt at tilvejebringe et internationalt Central-Bureau for Udveksling af alle vigtige Meddelelser, Skrifter, Tryksager, o. s. v.

Denne Dagsorden tiltraadtes, med et fra engelsk Side fremsat Punkt 4 saalydende:

Er det muligt gennem den eventuelle internationale Central, ved tilforladelige Oversættelser, at gøre Love, Forordninger og vigtige Retsafgørelser, betræffende Fagforeningerne og Koalitionsretten tilgængelig?

Konferencen besluttede med Hensyn til Strejkeunderstøttelse, at henvise de enkelte Landes Centraler til det internationale Central-Bureau, og dette skal saa besørge de forskellige Henvendelser oversat i 3 Sprog (Engelsk, Fransk og Tysk) og udsende dem videre til de Centralisationen anslutte Lande. Centralbureauet kan ikke træffe Afgørelser om Strejkeunderstøttelser, men dette overlades de enkelte Landes Understøttelseskommite. Understøttelsen selv vil være at tilsende den ansøgende Landsorganisation uden Centralbureauets Medvirken, men den understøttede Landsorganisation er forpligtiget til at meddele Centralbureauet Størrelsen af alle modtagne Understøttelser. Strejkeunderstøttelse fra Udlandet kan kun ventes, naar Understøttelsesansøgningen har faaet Billigelse hos Landscentralen.

For hvert Land gælder kun en Landscentral, nemlig følgende: Danmark, »De samv. Fagforbund i Danmark«. for England »General Federation of Trade Unions«, London, for Frankrig, »Confederation generale du travail«, Paris, for Italien, »Federazione Italiana delle camera del Lavoro«, Mailand, for Nederlandene »National Arbejds-Secretæriat van Niederland, Amsterdam«, for Norge, »Arb. fagl. Landsorganisation i Norge«, Christiania, for Østerrig og Bøhmen, »Oesterreichische Gewerkschaftskommission, Wien«, for Sverrig, »Landsorganisation i Sverrig«, Stockholm, for Schweitz, »Schweitzerrischer Gewerkschaftsbund«, Bern, for Spanien. »Union general de Trabajadores«, Madrid, for Tyskland, »Generalkommission der Gewerkschaften Deutschlands«, Hamborg.

Over videre Adgang træffer næste Konference Bestemmelse. Den internationale Central skal imedens virke for snarlig Indtræde af de endnu fjerntstaaende Landsorganisationer.

Til Spørgsmaalet: Anskaffelsen af en ensartet Stattistik for Fagforeninger i alle Lande, var man fra alle Sider enig om, at tilstræbe en saadan, ligesom man vil søge at overvinde de imellem de enkelte Lande raadende Vanskeligheder. Herhen hørende Spørgsmaal fra den tyske Generalkommission for Fagforeninger vil i Fremtiden blive tilstillet Landssekretæriaterne i Oversættelse og Stattistik skal optages ved hvert Aars Slutning. Med Hensyn til Udveksling af vigtige Meddelelser, Tryksager og Materiale, over Love, Forordninger og Retsafgørelser vedrørende Fagforeningerne. og Foreningsretten, blev der fra Englands Repræsentanter fremsat vidtgaaende Ønsker, hvis Opfyldelse det almindeligt anerkendtes ikke var mulig. De forlangte nemlig Indsendelse af alt Lovgivningsmateriale o. s. v. til den internationale Central til Oversættelse og videre Udbredelse. Af Hensyn til Righoldigheden og Omfanget af dette Materiale, erklæredes det for nødvendigt, at henvise til de enkelte Lande, som bør træffe et hensigtsmæssigt Udvalg, for saa at indsende dette med de nødvendige Kommentarer. Det vedtoges dernæst at Landscentralerne skal stille Udtog af disse Love til den Internationales Centrals Raadighed.

Udvekslingen af faglige Tryksager, Meddelelse, Regnskaber o. s. v. var allerede vedtaget ved Beslutningen om Oprettelse af en international Central. Endvidere skal Adresserne paa de forskellige Branche-Organisationer og Fagforeninger tilstilles hvert enkelt Land.

Dermed er det Internationale Central-Bureau og Lands-

organisationernes Pligter fastslaaet. Det besluttedes, at den Internationales Centrals Sæde skal være i Tyskland. Omkostningerne afholdes af det Land, hvor Bureauet findes, indtil næste Konference.

Endvidere blev Københavnerbeslutningen om aarlig Konference mellem Sekretærerne for Landsorganisationerne fastholdt og paany vedtaget. For Afholdelsen af en international Fagforeningskongres udtalte sig kun Repræsentanterne for Frankrig og Nederlandene. Den næste Konference afholdes 1903 i England i Tilslutning til Trades Unions Kongres og skal Indbydelsen hertil udgaa fra den engelske Central.

Dermed var Opgaven for den anden internationale Konference sluttet, og med Rette kunde Repræsentanten for Tysklands Fagforeninger konstatere, at der her paa faa Timer var udført et Arbejde, der var større og vigtigere end det, der paa mange internationale Kongresser var udført paa ligesaa mange Dage. Der er nu skaffet et Grundlag for den praktiske Foretagsomhed og man tør haabe, at den betraadte Bane vil føre den intenationale Forstaaelse et godt Stykke fremad. Dette kan naaes naar blot de enkelte Landes Sekretærer vil tage kraftig fat. Opgaven er af ikke ringe Rækkevide, men den er ikke forbunden med væsentlige Udgifter.

Generalkommissionen for de tyske Fagforeninger, hvem Opgaven at lede den internationale Central er betroet, vil lægge Vægt paa, at vise sig værdig til at bestride det den paalagte Hverv, men selvfølgelig behøver den Hjælp fra alle Lande.

Det er at haabe at de Lande som ikke deltog, vil anerkende de vedtagne Beslutninger og give den i Stuttgart vedtagne Overenskomst deres Tilslutning, det har selvfølgelig en mindre Betydning, at det ene eller andet Land af en eller anden Grund var forhindret i at sende Repræsentanter, men derfor bør de ikke undlade at deltage i Gennemførelsen af de vegtagne Beslutninger og hertil kan selv de mindste Lande yde et værdifuldt Bidrag.

Med disse Forventninger ønsker vi det nye Internationale for de klassebevidste Fagorganisationer en lykkelig Fremgang og Trivsel.

Regler for Behandlingen af faglig Strid.

Nedenstaaende gengives disse Regler in extenso saaledes, som de nu ere vedtagne af Hovedbestyrelsen og »Timandsudvalget«. Der mangler endnu formelt en endelig Vedtagelse fra Arbejdsgivernes Side, som imidlertid næppe reelt har nogen Betydning. Vi skal i næste Fagblad komme ind paa en nærmere Omtale af de Forandringer som ere foretaget m. m.

§ 1.

I Tilfælde af Uenighed af faglig Karakter mellem en under »Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Jærnindustrien« hørende Arbejdsgiver, en under nævnte Sammenslutning hørende Forening eller Enkeltvirksomhed eller »Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Jærnindustrien« som saadan paa den ene Side, og et eller flere Medlemmer af »Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund«, en under Forbundet hørende Afdeling eller Forbundet selv paa den anden Side, skal der, efter at det har vist sig, at det foreliggende Stridsspørgsmaal ikke har kunnet ordnes ved Forhandling mellem de direkte interesserede Parter, og efter at saavel Fællesudvalget for Arbejdsgivernes Sammenslutning som Smedeforbundets Hovedbestyrelse har faaet Meddelelse om de stridende Parters Navne og Indholdet af det foreliggende Stridsspørgsmaal, forsøges Mægling af et Mæglingsudvalg.

Mæglingsudvalget bestaar af en Repræsentant for »Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Jærnindustrien« og en Repræsentant for Smedeforbundet. Udvalget skal snarest muligt træde sammen med de stridende Parter, for Københavns Vedkommende inden Udløbet af 3 Hverdage, for Provinsernes Vedkommende inden Udløbet af 5 Hverdage, efter at saavel Fællesudvalget som Hovedbestyrelsen har modtaget ovennævnte Meddelelse om Stridsspørgsmaalet, dog skal 1. og 3. Fredag i hver Maaned anses for ordinære Mødedage, som skal anvendes i alle Tilfælde, hvor der ikke stilles Krav om hurtigere Behandling af Sagen.

Mæglingsmødet afholdes saa vidt muligt paa det Arbejdssted, hvor Uenigheden er opstaaet, og Mæglingsmændene skal søge ved Forhandling mellem Parterne at tilvejebringe en Løsning af Striden.

Mæglingsmændene lader optage en kortfattet Protokol over Mødet, underskriver den og tilstiller hver af Parterne, samt Fællesudvalget og Hovedbestyrelsen en Genpart af den.

§ 2.

Til det i § 1 nævnte Mæglingsudvalg vælger »Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund« og »Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Jærnindustrien« indtil 18 Repræsentanter indenfor Organisationen.

Begge de nævnte Organisationer afgør selv alle Valget vedrørende Forhold. Men Fællesudvalget og Hovedbestyrelsen er forpligtede til, umiddelbart efter at Valget har fundet Sted, at tilstille hinanden Meddelelse om Navnene paa de valgte Repræsentanter og Valgperiodens Længde.

Samtidig med, at en af Organisationerne begærer Mægling afholdt, skal den meddele den anden Organisation, hvem der paa dens Vegne vil foretage Mæglingen. Den anden Organisation er derefter forpligtet til saa snart som muligt at give den klagende Organisation en tilsvarende Meddelelse om Navnet paa sin Repræsentant ved Mæglingsmødet.

Mødetid og Mødested ordnes ved Forhandling mellem Organisationernes Formænd.

§ 3.

Opnaas der ikke ved Mægling en Løsning af Striden, skal Mæglingsudvalget, saafremt Uenighed er opstaaet paa et Arbejdssted under en af de under »Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Jærnindustrien« hørende *Mesterforeninger*, henvises Sagen til videre Forhandling mellem Mesterforeningens Bestyrelse og Smedeforbundets Hovedbestyrelse. Saafremt Uenigheden derimod er opstaaet indenfor en af de under »Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Jærnindustrien« hørende *Enkeltvirksomheder*, skal Mæglingsudvalget henvise Sagen til Behandling af et Timandsudvalg, bestaaende af 5 Medlemmer fra Fællesudvalget og 5 Medlemmer fra Hovedbestyrelsen.

Forhandlingen skal tage sin Begyndelse, for Københavns Vedkommende senest 3 Hverdage, efter at saavel Fællesudvalget som Hovedbestyrelsen har modtaget Referatet af Mæglingsmødet i Sagen, og for Provinsernes Vedkommende senest 5 Hverdage, efter at dette er sket. Ved skriftlig eller mundtlig Forhandling skal de nævnte Bestyrelser eller Udvalg søge en Ordning af Stridsspørgsmaalet tilvejebragt, som begge de stridende Parter skriftlig erklærer sig tilfredse med.

I Tilfælde af, at skriftlig Forhandling anvendes, er enhver af de nævnte Bestyrelser eller Udvalg dog berettiget til at kræve mundtlig Forhandling om Sagen, naar denne ikke gennem den skriftlige Forhandling er afgjort inden Udløbet af tre Gange de anførte Frister.

§ 4.

Lykkes det heller ikke paa den Maade at opnaa Enighed om Sagen, paahviler det — indenfor en Frist af tre Hverdage for Københavns Vedkommende, og af 5 Hverdage for Provinsernes Vedkommende — paagældende i § 3 nævnte Bestyrelse eller Udvalg, som ønsker det foreliggende Stridsspørgsmaal henvist til Voldgiftsretten, at meddele den anden Organisation dette, hvorefter denne er forpligtet til at meddele sin Stilling hertil indenfor de samme Frister.

Er Parterne enige om at henvise Spørgsmaalet til Voldgiftsretten, skal denne dog kun træde i Virksomhed under Forudsætning af, at begge Bestyrelser eller Udvalg paa deres Organisationers Vegne og begge de stridende Parter skriftligt forpligter sig til at underkaste sig Voldgiftsrettens eller den til denne valgte Opmands Kendelse, samt fraskriver sig Retten til at søge Stridsspørgsmaalet paakendt ad almindelig retslig Vej.

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, fra hvilken Vedk. har betalt
436	Joh. Peter Engels	København	26/7 82	Kbh. Afdl. 1	11/10 01	Kbh. Afdl. 1	29/3 02
1141	C. Detlefsen	København	15/1 66	—	14/12 95	—	26/4 02
2165	E. Hansen	Korsør	14/7 74	—	21/3 96	—	29/3 02
5517	Ferd. Poulsen	København	4/2 64	—	17/10 96	—	17/5 02
7228	Peter Larsen	Hallenslev	8/7 77	— 3	17/4 97	—	3/5 02
7345	Niels Fred. Hansen	Hastrup	19/6 78	— 1	12/3 02	—	10/5 02
7392	Johan Jensen	Frederikshavn	11/5 70	—	17/5 02	—	17/5 02
8155	Emil Vindekilde	København	28/10 82	—	26/4 02	—	10/5 02
8401	Ludv. Hindsberg	—	11/2 50	Flensborg	20/7 97	—	8/3 02
8444	Carl Vald. Nielsen	—	15/8 80	Kbh. Afdl. 1	6/11 00	—	10/5 02
8672	Oscar Jensen	København	26/2 78	—	4/12 97	—	5/4 02
8871	P. Petersen	Storheddinge	6/8 44	—	26/3 98	—	10/5 02
8934	J. H. Strand	Sverrig	10/7 60	—	23/4 98	—	3/5 02
12714	S. Knudsen	København	29/10 57	—	22/4 99	—	10/5 02
12789	Marius Joh. Røpke	—	21/3 59	—	8/8 00	—	3/5 02
13914	Fred. Carl Chr. Schou	Nyborg	28/10 57	—	16/7 01	—	17/5 02
13926	Sofus Edv. Jensen	København	11/12 76	—	21/7 00	—	31/5 02
10180	C. V. Jacobsen	—	16/11 51	— 3	26/2 98	— 6	20/4 02
5405	H. Laursen	Randers	4/2 69	— 1	10/6 99	— 7	8/3 02
4153	Chr. Gothlib Bennetzen	Andsager	20/10 62	Hunnerup	1/1 99	Aalborg	28/2 02
6809	Thomas Larsen Christensen	Ø. Hanherred	7/5 73	Aalborg	7/11 96	—	1/4 02
9571	Jens Chr. Jensen	Aalborg	15/7 83	—	4/11 01	—	31/3 02
11776	Carl Chr. Emil Coppelen	Randers	29/9 64	—	7/5 02	—	7/5 02
14886	J. H. B. Christiansen	Aalborg	27/7 81	—	9/10 00	—	19/4 02
2615	Hans Olsen Farver	Samsø	14/4 82	Aarhus	8/5 01	Aarhus	1/5 02
6144	N. P. Jørgensen Frost	Linaa	27/4 82	—	25/11 01	—	8/5 02
7493	Jens Martinus Nybo Petersen	Lemvig	21/10 77	Holstebro	9/4 97	—	25/4 02
7668	Jens Jensen	Fugelsø	27/11 81	Aarhus	2/11 01	—	3/5 02
7696	Hans Chr. Andersen	Aarhus	17/11 76	Kbh. Afdl. 1	21/1 99	—	15/5 02
14691	Magnus Pade	Kolding	5/11 81	Aarhus	4/5 00	—	19/4 02
6234	A. Andersen	Ringkøbing	26/3 75	Kolding	20/6 96	Kolding	15/3 02
14849	Marinus Kryger	Odense	28/8 50	—	7/9 01	—	26/4 02
7054	Karl Johannes Lohse	Skælby Sogn	20/10 76	Nykøbing F.	18/1 97	Maribo	19/4 02
14712	A. Lund Andreasen	Vester Thisted	11/12 66	Maribo	8/10 00	—	15/4 02
6917	Knud Thomsen	Haderup	19/12 82	Holstebro	10/11 01	Middelfart	15/3 02
10815	P. J. Schwartzlose	Nysted	4/10 65	Nykøbing F.	1/7 98	Nykøbing F.	19/4 02
13346	Johannes Isaksen	Sprove pr. Stege	11/4 80	Stege	1/11 00	Stege	1/3 02
6511	Aug. Ferd. Bloch	København	13/2 61	Odense	5/9 96	Svendborg	10/5 02

Rejse- og Understøttelseskassens Regnskab for April Kvartal 1902.

Indtægt	Kr.	Øre
Solgte Mærker	17634	20
Tilbagebetalt Understøttelse	32	50
Strejkekassens Tilskud	21169	80
Balance...	38836	50

Udgift.	Kr.	Øre
Udbetalt Understøttelse i April à Kr. 2,00 ..	2048	00
— i — à - 1,50 ..	3961	50
— i — à - 1,00 ..	7400	00
— i Maj à - 2,00 ..	2156	00
— i — à - 1,50 ..	3669	00
— i — à - 1,00 ..	7649	00
— i Juni à - 2,00 ..	1468	00
— i — à - 1,50 ..	3477	00
— i — à - 1,00 ..	6948	00
Kassens Tilskud til Administrationen	60	00
Balance...	38836	50

Vald. Olsen, Hovedkasserer.

§ 5.

Voldgiftsretten bestaar af 7 Medlemmer.

Naar en Sag er indanket for Voldgiftsretten, udpeger Fællesudvalget og Hovedbestyrelsen indenfor en Frist af 3 Dage af deres Midte 3 Medlemmer og 3 Suppleanter til Voldgiftsretten. Meddelelser om Navnene paa de valgte Medlemmer og Suppleanter skal udveksles umiddelbart efter Valget. De saaledes valgte 6 Medlemmer træder, for Københavns Vedkommende indenfor en Frist af 3 Dage og for Provinsernes Vedkommende indenfor en Frist af 5 Dage, sammen til et Fællesmøde for at søge at enes om Valget af en udenfor begge Organisationer staaende Opmand. Opnaas der ikke mellem de 6 Voldgiftsmænd Enighed om en Opmand, skal de indenfor en Frist af 3 Dage anmode Formanden for den i Henhold til Overenskomst mellem Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening og De samvirkende Fagforbund af 5te September 1899 oprettede permanente Voldgiftsret om at udmelde en saadan. — I Henvendelsen herom til Formanden for den permanente Voldgiftsret skal det oplyses, hvilke Personer der er bragte i Forslag under Forhandlingerne mellem de 6 Voldgiftsmænd om Valget af en Opmand.

Den saaledes valgte eller udmeldte Opmand, som maa erklære sig villig til at paatage sig Hvervet, fungerer som Rettens Formand og leder dens Forhandlinger. Han skal hurtigst muligt indkalde Voldgiftsrettens Medlemmer til det første Møde og drage Omsorg for, at de indtil dette Tidspunkt i Sagen fremkomne Akter ved dette Møde oplæses for Rettens Medlemmer.

§ 6.

Til Sikkerhed for Overholdelsen af de i § 4 omtalte Forpligtelser samt til Dækning af Udgifter, som maatte foraarsages ved Voldgiftsrettens Virksomhed, Leje af Lokale m. m. deponeres der af hver af de to Organisationer et ligestort Beløb. Retten tager i sit første Møde Beslutning om Størrelsen af dette Beløb — som dog ikke maa være mindre end 50 (femti) Kroner og ikke større end 1000 (et tusind) Kroner — om Indbetalingen og Anbringelsen deraf, ligesom Retten ogsaa senere, hvis den anser det fornødent, kan fordre det deponerede Beløb forøget.

Retten bevilger efter Formandens Indstilling Dækning af de forefaldende Udgifter og tager Beslutning om Godkendelse af det af Formanden eller paa hans Foranstaltning fremlagte afsluttende Regnskab. Det mulige Overskud udbetales til de to Organisationer med Halvdelen til hver, saa snart Retten mener at have Sikkerhed for, at dens Kendelse er tagen til Følge af alle Parter. I modsat Fald tilbageholder Retten den Parts Halvdel, som nægter at overholde Forliget eller følge Kendelsen, til Dækning af de i Anledning heraf fra den anden Part mulig fremkommende Krav.

Det herefter eventuelt tilstedeværende Overskud udbetales da senere til den paagældende Organisation.

§ 7.

Rettens Medlemmer indkaldes skriftlig til Møderne af Formanden eller efter hans Foranstaltning. Intet Retsmøde maa afsluttes med en Kendelse, uden at dette forud skriftlig er bebudet Medlemmerne af Retten, medmindre alle Rettens Medlemmer er tilstede og giver Tilladelse til, at dette maa ske. Over Forhandlingerne føres en kortfattet Protokol, med Anførelse af alle Beslutninger. Protokollen oplæses ved hvert Mødes Slutning og underskrives til Godkendelse af Formanden. Enhver af Organisationerne eller Parterne kan fordre en Udskrift af Protokollen. Til Førelsen af denne som iøvrigt til Besørgelsen af det ved Rettens Virksomhed foraarsagede Arbejde kan Formanden antage lønnet Medhjælp.

I Afstemninger over en Kendelse kan Formanden deltage, saafremt han maatte ønske det. Opnaas der ikke et Flertal for en Kendelse, skal Formanden afgøre Stridsspørgsmaalet.

Kendelsen skal indeholde Bestemmelsen om den Frist, indenfor hvilken den fordres opfyldt. Den meddeles skriftlig begge Organisationer til videre Bekendtgørelse for de stridende Parter. Opstaar der Uenighed om Forstaaelsen af Kendelsen, kan saadan Uenighed forelægges for Voldgiftsretten, som afgør Spørgsmaalet i Henhold til Bestemmelserne i nærværende Paragraf.

§ 8.

Voldgiftsretten afgør selv alle Spørgsmaal om Forretningsgang og Forretningsorden, som ikke er afgjorte ved nærværende Regler.

I Afstemninger herom samt om Spørgsmaal vedrørende § 6 deltager ogsaa Formanden, og simpelt Flertal afgør Sagen, uafhængig af de tilstedeværendes Antal.

§ 9.

I Tilfælde af Forfald for noget af Rettens Medlemmer maa dette selv sørge for Indkaldelse af en Suppleant af samme Klasse til det forestaaende Møde. Suppleanten maa til sin Legitimation medbringe det paagældende Medlems Forfaldsmelding. Undlades saadan Indkaldelse eller forbliver den resultatløs, skal dette dog ikke kunne paavirke et Retsmødes Beslutningsdygtighed.

§ 10.

Oplyses det, at et Medlem af Voldgiftsretten er eller under Sagens Behandling bliver Part i den, skal han vige sit Sæde, og en Suppleant indtræde i hans Sted.

§ 11.

Til det i Henhold til Januar Overenskomsten 1902 oprettede Fortolkningsraad vælger Fællesudvalget og Hovedbestyrelsen for hvert Kalenderaar hver 2 Medlemmar, som umiddelbart efter Valget træder sammen og foranlediger, at der vælges en Opmand for det paagældende Aar, i Overensstemmelse med Reglerne i § 5. Saasnart et Spørgsmaal vedrørende Forstaaelsen af de til enhver Tid gældende Overenskomster mellem Organisationerne indankes for Fortolkningsraadet, skal dette træde sammen til Drøftelse af Sagen inden Udløbet af 5 Hverdage.

§ 12.

Fællesudvalget og Hovedbestyrelsen har Ret til at lade deres Sekretærer overvære og optage Referat af ethvert i Henhold til nærværende Voldgiftsregler indkaldt Møde, for Voldgiftsrettens og Fortolkningsraadets Møder dog under Forudsætning af Opmandens Tilladelse for hvert enkelt Møde.

* 13.

Forinden den i nærværende Regler fastslaaede Behandling af et mellem Organisationerne eller deres Medlemmer opstaaet Stridsspørgsmaal har fundet Sted, maa der ikke fra nogen af Siderne foranlediges Arbejdsstandsning af nogen Art (Blokade, Lock-out eller Strejke).

§ 14.

Nærværende Regler indskrænker ikke de to Organisationers eller deres Medlemmers Ret til uden forudgaaende Mægling og Voldgift at deltage i en Arbejdsstandsning, som er henholdsvis dekreteret eller godkendt af Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening eller de samvirkende Fagforbund, (jfr. Overenskomsten af 5te September 1899, 2det Stykke).

§ 10.

Nærværende Voldgiftsregler er gældende, indtil de med 3 Maaneders Varsel opsiges af en af Organisationerne. Sager, hvis Behandling er paabegyndt ved Voldgiftsretten, forinden Voldgiftsreglerne efter saadan Opsigelse er traadt ud af Kraft, skal dog føres til Ende i Overensstemmelse med nærværende Regler.

Fagmøder i Provinserne.

Randers.

Søndagen den 27de Juli var der stor Arbejderfest i Randers, ved hvilken Lejlighed vor derværende Afdeling havde indbudt Kolleger fra Aarhus, Hadsund, Mariager og Aalborg til en Fællesspisning med efterfølgende Fagmøde. Særlig fra Aarhus var fremmødt et betydeligt Antal Kolleger, og paa Fagmødet, der var særdeles talrigt besøgt, holdt Forbundets Formand et indgaaende Foredrag om saavel vore

organisatoriske Forhold indadtil som ogsaa vor Stilling overfor Arbejdsgiverne nu og i den nærmeste Fremtid. Foredraget paahørtes med spændt Opmærksomhed, hvorefter der førtes en kort Diskussion. Saavel under Mødet som ved selve Festen herskede en god kammeratlig Tone, og til Trods for, at Kampen for Tilværelsen ofte sætter sine Spor i Kammeratskabsforholdet, saa er der dog næppe noget Fag eller nogen Samfundsklasse, hvor det indre Sammenhold og Solidaritetsfølelsen er trængt stærkere igennem, end Tilfældet er iblandt Smede- og Maskinarbejderne. De ydre Forhold har nemlig tvungen os dertil.

Køge.

Den 27de f. M. afholdtes Fagmøde i Køge, hvortil Formanden for Næstved Afdel. havde indbudt et Medlem af Hovedbestyrelsen. Der var fremmødt Kolleger fra Næstved, Roskilde og enkelte fra København, dog i et ubetydeligt Antal, fra selve Byen mødte 2 Mand stærk, som begge var slettede af Forbundet under Lock-out'en 1897. Forbundets Sekretær var tilstede, og talte om Forbundets Stilling, hvorefter de to Køgensere begge havde Ordet og beklagede deres daarlige økonomiske Stilling, som de indrømmede, ikke lod sig forbedre, før de stod som Medlemmer af vor Organisation.

Formanden for Næstved Afdeling, Smed H. P. Johansen, sluttede Mødet med et Leve for Forbundet og en Henstilling til Smede- og Maskinarbejderne i Køge om snarest muligt at komme ind i vore Rækker.

Hillerød.

Som Formand for Hillerød Afdeling er valgt: Maskinarbejder Hasselbalch, Bopæl H. Hansensvej.

Hasselbalch er Medlem af vort Repræsentantskab.

Holbæk.

I Holbæk Afdeling er valgt saavel ny Formand som Kasserer. Til Formand er valgt Medlem af vort Repræsentantskab, Maskinarbejder P. Langhoff-Petersen, Markedsgade, og til Kasserer Maskinarbejder Faltz, Goodtemplarhjemmet, Kastanievej.

Esbjerg.

I Esbjerg er ogsaa valgt ny Formand, nemlig Maskinarbejder J. Hellner, Jyllandsgade 16 I. Den afgaaede Formand, H. P. Hansen, staar vedblivende som Medlem af vort Repræsentantskab.

Københavns Afdeling 7.

Vor nye Afdeling paa Jernbaneværkstedet har skiftet Formand. Maskinarbejder Julius Larsen er fratraadt, og Maskinarbejder Kirketerp, Langelandsvej 16, er valgt. Kirketerp, som, før Afdelingen blev stiftet, var Formand for den daværende Klub er ligeledes valgt til Medlem af vort Repræsentantskab.

En slet Kollega.

Forhenværende Medlem 11,197, Albert Christensen, der fornylig rejste til Amerika, udførte før sin Afrejse en saadan Genistreg ligeoverfor sine herværende Kolleger, at den fortjener at stilles frem til Beskuelse: Christensen har i et Par Aar arbejdet hos Bonnesen & Danstrup i København, hvor han iblandt Kammeraterne hurtig gjorte sig bekendt som »Radikaler«, saaledes, at han immer vidste Besked med, at snart den ene snart den anden af Kammeraterne havde forset sig imod Kollegialiteten eller Organisationens Vedtægter; med andre Ord, Christensen var en af disse giftige Snoge, hvis mest fremtrædende Egenskab er den, altid at kunne finde Midler til at faa ellers gode Venner i Totterne paa hinanden, for bag efter at søge at slaa sig op paa Skandalen eller at grine i Smug af dem de kan sætte i Forlegenhed.

Nu skete det, at Christensen kort før sin Afrejse fik Akkord paa Boringen af nogle Rør. Dette maa dog forstaas saaledes, at der paa disse Rør var en gammel Pris, som der imidlertid altid af forskellige Grunde har været klaget over, som en Pris, hvorefter der intet kunne tjenes. Christensen fortalte da ogsaa til Kammeraterne, at det slet ikke var hans Hensigt at tjene noget paa dette Arbejde, saa meget mere, som der langt fra var tilstrækkeligt Arbejde til at kunne arbejde i Akkord. C. havde samtidig en Del andet Arbejde, men ingen tænkte derpaa før vi erfarede, at han havde faaet udbetalt en Akkord paa 44 Kr., hvorpaa der kun var optaget 21. Dette vil altsaa sige, at han havde tjent ca. 105 % paa en Akkord, som Kollegerne Gang paa Gang havde stemplet som umulig at tjene noget paa.

Naar man nu kender alle de Kneb, der af enkelte Arbejdsgivere eller deres Befuldmægtigede anvendes for at faa udført Arbejde i Akkord til de lavest mulige Priser, og naar man ved, hvilke Beskyldninger der stadig fremsættes imod Arbejderne for at »drive« og for at stille »uforskammede Fordringer«, saa forstaar man, at vi henvendte os paa Christensens Bopæl, for, inden han rejste, at lade ham vide, at vi betragtede det som hans Pligt at bringe denne Sag i Orden overfor Fabrikanten, samt at i modsat Fald vor Foragt skulde følge ham paa hans Rejse til the far west. Vi traf imidlertid ikke vor noble Kollega hjemme, hvorfor vi fremlagde vort Ærinde for hans Fader.

Vi ved, at Christensen og hans Fader Dagen derpaa stillede paa Fabrikens Kontor; men hvilket Resultat man er kommet til, er os ikke bekendt. Det skulde imidlertid undre os, om ikke Resultatet er blevet, at det er alle de tidligere Arbejdere ved det omhandlede Arbejde, der *bare har villet drive.*

Men skulde disse Linier naa Christensen, saa anbefaler vi ham ikke at gentage dette Experiment derovre i Amerika, thi vi har hørt noget om, at Amerikanerne gør kort Proces med Folk, der optræder hensynsløst overfor sine Standsfæller og Kammerater.

Bestyrelsen for Klub Nr. 14.

Hillerød Afdeling og P. Nielsens Fabrik.

Fra Formanden i Hillerød Afdeling har vi modtaget følgende:

Efter at have modtaget Valg som Formand for vor Afdeling her, finder jeg Anledning til ad denne Vej at sige vore Medlemmer et Par Ord angaaende vort fremtidige Samarbejde indenfor Afdelingen! thi dette er efter min Mening langt fra saa godt som det burde være. Det er saaledes efterhaanden blevet Kotume, at kun et Mindretal møder til vore Generalforsamlinger og Møder, medens Flertallet roligt bliver hjemme, og derved unddrager sig en Del af deres kollegiale Pligter.

Men hermed maa det have en Ende. Vi kan ikke roligt se paa, at Fabrikant P. Nielsen, trods »Fælles Værkstedsregler«s Paabud desangaaende, ikke fører nogen Akkordbog. Som det gaar, er de enkelte Medlemmer i Reglen fuldstændig prisgivet Fabrikantens og Mesterens Vilkaarlighed, og dette er de kun i Kraft af deres egen Ligegyldighed. Enten maa vi — eventuelt igennem Forbundet og Fabrikantforeningen — have Fabrikanten til at rette sig efter »Fælles Værkstedsregler«, eller ogsaa maa vi selv se at finde paa Udveje til at føre Regnskab over vore Akkorder, i en saadan Form, at vi altid vil kunne hente den fornødne Oplysning om de gangbare Priser paa vort Arbejde.

Med det samme vil jeg yderligere lægge vore Medlemmer paa Sinde, at de ikke alene altid bør søge at fremme Kollegialiteten og et godt Samarbejde paa de enkelte Værksteder og Fabriker, men de bør tillige hver især vogte sig for daarlig Omtale af Arbejdskammerater — det være sig i eller udenfor Arbejdspladsens Omraade.

J. Hasselbalch,
p. t. Formand for Hillerød Afdeling.

Deutscher Metalarbejter Verband.

Fra Berlin meddeles os, at Staal-Instrumentmagernes Afdeling har vedtaget fra 1. Oktober d. A. kun at anvise Pladser til organiserede Kolleger gennem det stedlige Anvisningskontor. Det hedder i Meddelelsen, at denne Branches Anvisningskontor har bestaaet i 16 Aar og i den Tid stadig været opretholdt af de organiserede Arbejdere.

Arbejdere som henvender sig fra Udlandet maa, for at komme i Betragtning, præstere skriftligt Vidnesbyrd for at tilhøre deres Fags Organisation. Meddelelsen er undertegnet

Für Stahl-Instrumentmacher:
Wilh. König,
C. 22, Linienstr. 199. v. IV.

Für Bandagisten:
Joseph Meistner,
N. 37, Strassburgerstrasse 27. Eing. Joachimstr.

Nørre Sundby.

Afdelingen i Nørre Sundby beder os bringe i Medlemmernes Erindring, at Afdelingens Anvisningskontor er hos Kasserer L. Jensen, Bondrupsgade 8, aabent fra Kl. 6½ til 7½ Aften.

Medlemmerne bedes erindre, at de altid bør henvende dem paa Anvisningskontorerne strax ved Ankomsten til en By.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 3136, Chr. Petersen (Præstø).
- 10949, Carl L. Jensen (Aalborg).
- 6135, A. Larsen (Købh. Afdl. I.)
- 6757, A. Seierdahl — V.)
- 1178, J. P. Jacobsen — I.)
- 8143, Lundsteen — I.)

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollen).

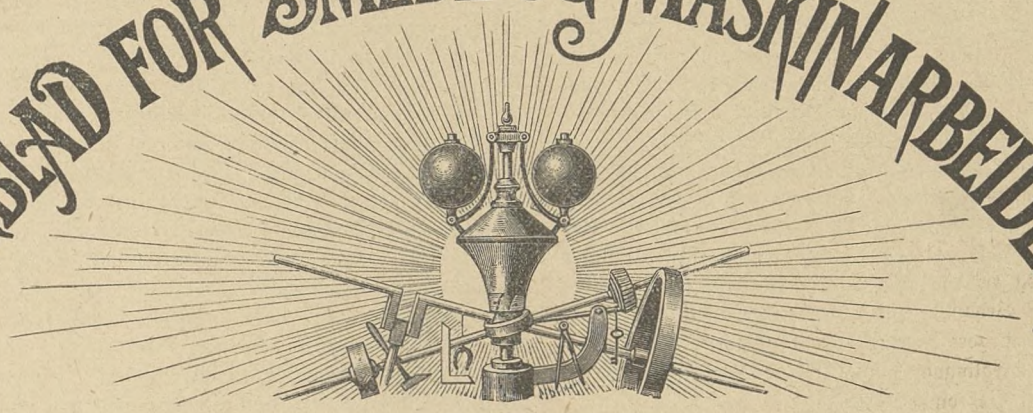
Nr. 13523, H. Christiansen
- 11278, M. J. Bruhn
- 8493, H. Ørsted Petersen
- 8745, H. V. Grosmann
- 7136, Hans Chr. Nielsen
- 14629, V. Hammer
- 3766, A. F. Kellstrøm
- 2776, H. F. Jørgensen
- 8031, N. F. Brandt

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus. R. Larsen, Østergade 54. St.
Aalborg, J. Christensen, Urbangade 15. 1. 12¼—1, 6½—7½. Helligdage kun mellem 11—12.
Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36. Udbt. 12¼—12¾, 6—7.
Fredericia. Smed Magnus Jensen, Kongensstræde 5. Udbetaling til Rejsende 6—7 Aften.
Frederikshavn. L. Jensen, Søndergade 12½—1, 6½—7½.
Holstebro, C. Madsen, Sønderland. 6—8.
Hadsund Mariager, Smed Aug. Olsen, Cimbria pr. Mariager. Udbetaling 12—1, 6—7.
Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen. 7½—8½, 12¼—1½, 6—7 (Lørdag 4—7).
Hillerød, Th. Hansen, Svendestiftelsen, Langsvej. Udbetaling 6¼—7.
Hjørring, Maskinarb. Martin Jensen, Kolsmissegade 4, 1. 6—8 Søndag 12—2.
Holbæk, Maskinarb. J. Faltz, Goodtemplarhjemmet, Kastanievej, Udbetaling 6½—8.
Horsens, P. Andersen, Boysensg. 52. Udbt. 6½—7½ Aften. Søndag 9—12 Formd.
Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvej. Ingen Udbetaling.
Kallundborg, Smed C. Christensen, Rosenstræde ved Stranden. 12¼—12¾, 6—7.
Kolding, M. Sørensen, Seestvej 20 B. 12¼—1¼, 6½—7½
København, Larslejstræde 1, Stuen. 9—11.
Maribo, F. Larsen, Kirkestræde 212. 6—7
Middelfart, Georg Jørgensen, Teglværksgade 13 B. Udbetaling 12—1, 6—7, Søndag 10—12.
Nakskov, Rasmus Olsen, Taarsvej 40. 6½—7½.
Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkersvendestiftelsen. 6—7
Nørresundby, L. Jensen. Bondrupsgade 8. 6½—7½ Aften.
Nykøbing, Mors, Ferd. Nielsen, Vesterbro 3, 6—7 Aften.
— Falster. M. Frandsen, Kraghavevej 6—7, Søndag 10—12
Nyborg, H. L. Christiansen, Villa Aldersro, Vindingevej. 12½—1, 6—7
Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. 12¼—1. Udbetaling til Rejsende 6½—7½, Søndag 11—12 Formd.
Præstø, J. A. Sørensen. Rødsager pr. Præstø. 6—7.
Randers, L. P. Larsen. Nordre Grave 4. 12—1, 6—7.
Roskilde, J. Andersen, Bondetinget 20¹. 6½—7½, Søndag 9—10.
Rønne, H. P. Jensen. Vinkelvej 27.
Skive, Laurits P. Christiansen, Nordbanevej. 6½—7½
Slagelse, Smed H. P. Hansen, Hotel Stadt Hamburg. 6½—7½.
Sorø, J. Hansen, Baggaden 56. Udbet. 6—8 Aften.
Stege, A. Vivel, Nygade, Lendemark. 6—8. Helligdage 12—1.
Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhildevej 3. 12—1, 6—7.
Thisted, C. Dysted, Nørregade.
Varde, H. P. Hansen, Søndergade. 6—7.
Vejle, S. P. Loft, Fjordgade 7, St. 12¼—12¾, 6½—7½. Søndag 11—12.
Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46. 6—8.
Vordingborg, A. P. Petersen, adr. Smedem. Nissen, træffes fra 12—1 Middag. Ingen Udbetaling.

Redigeret af *J. A. Hansen.*
Aktieselskabet »Graphic« København K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Nr. 11. | September 1902. | 14. Aargang.

Vore nye Voldgiftsregler.

Saalænge der har bestaaet faglige Organisationer, hvis Opgave det er, eventuelt ved Anvendelse af Magtmidler, at tilkæmpe sig økonomiske Fordele for deres Medlemmer, saa længe har ogsaa Spørgsmaalet om faglige Voldgiftsretter staaet paa Dagsordenen. Naar Arbejdere og Arbejdsgivere tornede sammen til Strid om Løn og Arbejdsvilkaar, saa gik det, ligesom forøvrigt ved Krigene mellem Landene, ofte ud over mange, der hverken havde Interesse af, eller Skyld i Kampen, og saa kom Tanken om Voldgift naturligvis af sig selv, som et Forsøg paa at forebygge disse Kampe, hvor ofte store Interesser stod paa Spil.

Hvis man vedrørende Spørgsmaalet faglige Voldgiftsretter vilde undersøge, hvem der havde været mest virksomme for saadannes Indførelse, enten Arbejderne eller Arbejdsgiverne, saa vil det sikkert være vanskeligt at afsige nogen bestemt Dom. Derimod er det ikke saa vanskeligt at se, at det i Reglen er den Part der føler sig svagest, der paa det givne Tidspunkt raaber paa Voldgift. Dette kan tildels forklare, at en Forening som „Kristelig dansk Fællesforbund" fornylig løber til Ministeriet og beder om at faa indført „tvungen Voldgift". Det staar rimeligvis denne Forening klart, at paa anden Maade vil den aldrig kunne opnaa nogen effektiv Indflydelse paa de Arbejdsforhold, som den enkelte Arbejdskøber kan finde paa at byde sine Arbejdere.

Men det er ikke tvungen Voldgift vi skal have, thi dette er kun Organisationernes Falliterklæring. I vort Fag har vi f. Ex. ikke haft Voldgift paa noget Spørgsmaal siden i 1898, da der blev voldgiftet om Timelønningerne i Odense og Slagelse, og Resultaterne fristet saavist ikke til at gentage dette Forsøg, ejheller til at gøre Voldgift tvungen. Vore Løn- og Arbejdsforhold bestemmes af to Ting, nemlig Konjunkturerne i Forbindelse med den Kraft, der til enhver Tid ligger i vor Organisation og vort Sammenhold, og forudsat at vor Modpart blot ledes af nogenlunde klartseende Mennesker, saa vil vi altid ad Forhandlingens Vej, naar vi holder vor Organisation i den rette Orden, kunne opnaa saadanne Lønninger, som Faget med Rimelighed er i Stand til at yde.

— Vi har dog ogsaa prøvet Begrebet tvungen Voldgift, nemlig paa Skibsværfterne. Der var saaledes indført Bestemmelser om tvungen Voldgift i vore tidligere Overenskomster med saavel Helsingørs som Burmeister og Wains Værfter, men disse Bestemmelser blev aldrig brugt, idet der aldrig opstod større Divergenser end saadanne, der kunde ordnes ved Forhandling. Det vilde sikkert have haft visse Behageligheder for os som Organisation, om vi havde været i Stand til at fortsætte ad disse gamle Baner med Overenskomster med de enkelte Bedrifter, men Arbejdsgivernes Sammenslutning i en Organisation har naturligvis umuliggjort dette Forhold.

— I de nys vedtagne Regler er det da ogsaa den Del der omhandler „Regler for Behandlingen af faglig Strid", der har størst Interesse. I 1894 vedtoges de første Regler af denne Art mellem vort Forbund og den københavnske Fabrikantforening, og disse udvidedes senere (under Lock-out'en i Jernindustrien i 1897) til ogsaa at omfatte Provinsfabrikantforeningen samt de københavnske Mesterforeninger i Grov- og Kleinsmedebranchen. Hovedbestyrelsen blev dog meget snart misfornøjet med den Maade, hvorpaa Provinsfabrikantforeningen overholdt disse Regler, og allerede i 1898 opsagde vi dem, for at opnaa Ændringer med Hensyn til Indkaldelse af Mæglingsmøder indenfor en rimelig Frist. Der førtes den Gang en Del skriftlige Forhandlinger Sagen vedrørende, men vor Modpart stillede snart saadanne Ændringer, som gjorde det muligt at blive enige, hvorefter man vedtog at lade de gamle Regler i alt Fald foreløbig være gældende, indtil man kunde faa affattet nye.

Dette, at faa nye tilfredsstillende Regler, er altsaa først opnaaet nu, og efter at Arbejdsgivernes Organisation i Fjor undergik en væsenlig Forandring, blev det nødvendigt at ændre vore Forhandlingsregler med Henblik herpaa. Dette var forøvrigt ogsaa forudsat ved Indgaaelse af Januar-Overenskomsten d. A., i hvilken der jo er fastsat bestemte Regler for

de Forhandlinger mellem Arbejder og Arbejdsgiver, der skal føres direkte mellem Parterne i det daglige Livs Forhold paa Værkstedet eller Fabriken. Her gælder det derimod om de Forhandlinger, som bliver nødvendige naar det har vist sig umuligt at enes om Sagen *indenfor* Værkstedets Ramme.

Der er fastsat hurtig Retsforfølgning hvor det drejer sig om Sager, der i Følge deres Natur kræver hurtig Behandling, medens 1ste og anden Fredag i Maaneden skal være ordinære Mødedage for Behandlingen af Sager af mere almindelig Karakter. For at gøre det saa let som muligt altid at kunne sammenkalde Mæglingsmødet paa den i Reglerne fastsatte Tidsfrist, kan Parterne, om de ønsker det, vælge indtil 18 Repræsentanter, der, naar de er bosatte paa forskellige Steder i Landet, vil have saa let som muligt ved at give Møde, for at foretage Mægling med kort Varsel.

I § 3 er Arbejdsgivernes Fællesudvalg traadt i Stedet for de enkelte Mesterforeningers Bestyrelser, hvor det drejer sig om de enkeltstaaende Virksomheder indenfor Sammenslutningen, og saavel i denne som i § 4 er der truffen Bestemmelser, der sikrer imod, at en Sag trækkes i Langdrag efter at være kommen ind for Bestyrelsen (altsaa saadanne Tilfælde, hvor Mæglingsmødet ikke fører til Enighed mellem Parterne).

§§ 5—10 omhandler Voldgiftsreglerne, der er omtrent ligelydende med de gamle. De er altsaa baseret paa Princippet frivillig Voldgift, saaledes, at hver af Parterne kan nægte at tage imod Voldgift, naar det passer dem. Beløbene, der i Følge § 6 skal deponeres, er ogsaa de samme som i de gamle, kun skal, i Tilfælde af Uenighed mellem Parterne om Valget af Opmand, denne udpeges af Formanden i den permanente Voldgiftsret, der er oprettet ved Lov i Følge Forliget efter den sidste store Lock'out.

§ 2 er ny, idet der i Følge denne er oprettet et saakaldt Fortolkningsraad. Denne Institution, til hvilken hver af Parterne for et Aar ad Gangen vælger 2 Repræsentanter, der igen vælger en Opmand, kan faa den allerstørste Betydning, da der selvfølgelig let kan opstaa Meningsforskelligheder om, hvad der egentlig ligger i en eller anden § af vore ret omfattende Overenskomster. I saadanne Tilfælde bør der selvfølgelig være en Autorieet, der kan sige, hvad der er Ret, og Organisationernes Sag maa det blive at skrive Overenskomsterne saaledes, at de saa klart som muligt udtrykker, hvad man er bleven enig om.

Det er nu at haabe, at vore Afdelinger vil forstaa at anvende de vedtagne Regler paa den rette Maade, saaledes, at intet Medlem behøver at lade sig forurette i Forholdet til Arbeidsgiveren.

Stiftelsesfester.

København.

Lørdagen den 16. August fejrede Kleinsmedeforeningen sin Stiftelsesfest i Arbejdernes Forsamlingsbygning paa Enghavevejen. Trods de daarlige Tider var der fremmødt et stort Antal festklædte Medlemmer med Damer. Der dansedes i den store Sal, hvor tillige Kleinsmedenes Sangklub i Pauserne underholdt Deltagerne med nogle smukt udførte Sangnumre. Dansen afbrødes Kl. 11½, og efter at Orkesteret havde samlet Deltagerne om Musiktribunen, bød Foreningens fleraarige Formand, Hr. Martin Sørensen, alle Velkommen, hvorefter han gav Ordet til Forbundets Sekretær, som var indbudt til at holde Festtalen. Taleren mindedes den Tid, hvor Foreningen stiftedes, og det forholdsvis store Mishag, der derved opstod hos et stort Antal Medlemmer. Dog havde man i Løbet af Aarene lært at indse, at dette at udskille sig i Branscher indenfor Hovedorganisationen har haft sine betydelige Fordele. Efter dernæst at have oprullet Fødselsdagsbarnets Levnetsløb, sluttede han med et af begejstrede Hurra fulgt Leve for Kleinsmedeforeningen. Der spilledes herefter op til Marsch, efter hvilken det største Antal Deltagere begav sig til den lille Sal, hvor et veldækket Bord fuldt ud tilfredsstillede den materielle Trang. Efter Fællesmaaltidet fortsattes Dansen til den lyse Morgen, og man forlod Festen i Bevidstheden om at have tilbragt en udmærket Nat.

Smede- og Maskinarbejdernes Forbund.

Lørdagen den 6te September holdt Smedenes gamle Moderforening, hvis Navn staar over disse Linier, sin 29-aarige Stiftelsesfest i Forsamlingsbygningen paa Enghavevej. Festen bestod i Aftenunderholdning, Festmaaltid og Bal. I Aftenens Løb holdt Afdelingens Formand, Hr. Otto Smith, en Tale, hvori han paa sin smukke og djærve Maade forklarede Medlemmerne, at der — de daarlige Tider til Trods — alligevel var al mulig Grund til at feste for vor gode og solide Organisation.

Kl. 12½ holdtes et animeret Festmaaltid, der bestod i en varm Ret med koldt Bord. Formanden for Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund, der var indbudt, holdt ved Bordet en Tale, hvori han lykønskede den gamle Afdeling med dens store Stab af solide Fagfæller og Tillidsmænd samt omtalte vort fælles Organisationsarbejde og Konjunkturerne i Smede- og Maskinfaget.

Sent om Morgenen skiltes man med Bevidstheden om at have tilbragt en behagelig Aften og overværet en smuk Stiftelsesfest paa vor 29-aarige Stiftelsesdag.

I Anledning af denne Fest giver vi nedenfor Ordet til en gammel Kollega, der har staaet i Forbundet i snart 20 Aar — for at opfriske nogle gamle Minder fra den Tid, hvor Arbejdskøberen endnu var enebestemmende om Arbejdsforholdene i vort Fag:

Fra vor Fagforenings første Tid.

Af *Emil Petersen.*

Det vil sikkert ikke være uden Interesse for vore Medlemmer, at høre lidt om Bevægelsen blandt Smedene i Begyndelsen af 70rne under Fagforeningens Dannelse, og skal jeg derfor, efter Anmodning, give et kort Resumé af denne Tids Historie, hvilket vel rettest burde have været første Afsnit i det af Kbhvn.s Afdl. I udgivne Festskrift; men eftersom Forfatteren deraf (A. C. Meyer) begynder med den Tid, hvor han selv tog Del i Bevægelsen, skal jeg indskrænke mig til at omtale hvad der gik forud derfor.

I Internationales første Aar var Smedene efter de daværende Forhold allerede godt med, eftersom de talte 300 Medlemmer fordelte i 5 Sektionre med hver sin Formand,

nemlig Adam Petersen, Lauritz Pflug, Nordmanden Weiss, F. Christensen, Geværfabriken og Meddeleren heraf. Af andre fremragende blandt de saakaldte »Røde Radikale«, som vi den Gang benævnedes, var nuværende Højremand Smedemester Francis. I 1873 var der allerede dannet en Del Fagforeninger, hvilket virkede smittende paa Smedene, og en Aften, da en Del af os vare samlede i vort Forsamlingslokale (Phønix-Kælderen) udkastede jeg Tanken om at danne en Fagforening for Smede- og Maskinarbejdere, hvilket straks vakte de Forsamledes Bifald, hvorefter jeg blev bemyndiget til at ordne det fornødne, med Hensyn til Leje af Lokale o. s. v. I Lille Kongensgade 25 lykkedes det mig at faa Lokale, som jeg maatte forudbetale med 1 Rgsd. (2 Kr.), selvfølgelig af min egen Lomme. Det værste var imidlertid tilbage, der skulde jo nemlig averteres i Bladene, og hertil skulde vi bruge mindst 3 Blade. »Socialisten« var ikke meget udbredt, saa vi maatte have i 2 Højreblade med, »Dagstelegrafen« og »Folkets Avis«; men en saadan Historie var ikke billig, og vi havde ingen Penge, Smedene tjente den Gang et Par Kroner om Dagen, saa der kunde ikke være noget, som hed Lommepenge, særlig hos de Familieforsørgende. Naa! herpaa maatte Tanken ikke strande, og jeg lovede at afholde de foreløbige Udgifter, muligen kunde vi da paa Mødet tigge saa meget sammen at Udgifterne kunne dækkes. Vi lod da trykke et Opraab, det undertegnedes af Emil Petersen, Emil Christoffersen, Sophus Trolle, Christoffer Andersen m. fl. ialt en 10 à 12 Stk. Adam Petersen og L. Pflug samt de øvrige fornævnte Sektionsformænd, kom ikke med, thi i deres Egenskab af Bestyrelsesmedlemmer i Internationale, sad de arresterede i Nordre Birks Arresthus, fordi den røde Fane (som var forbudt) havde været med til Grundlovsfest i Dyrehaven.

Endelig oprandt den store Dag, vore Forventninger blev ikke skuffede, der var nemlig ca. 500 Smede til Stede ved Mødet, som aabnedes af mig, Adam Petersen, som imidlertid var blevet løsladt, overtog Ledelsen af Mødet, hvorefter jeg gav en Fremstilling af Hensigten med Mødet, som affødte en ret livlig Diskussion, der navnlig fra de ældres Side, som Ottendahl, Chr. Wiehmann og fl. fik Karakteren af en Ængstelse for at man ville slaa den gl. Sygekasse, Smede- og Maskinarbf. af 1862 ihjel. Efter at d'Hrr. paa dette Punkt vare beroliget og Forstaaelsen af, at det var vore økonomiske Interesser vi igennem Foreningen vilde varetage og forbedre, var der selv fra denne Side, samme Ønske oppe, at en Fagforening maatte startes. Der nedsattes herefter et Lovudvalg i hvilket Foreningens første Formand og Kasserer henholdsvis Lollænderen Hansen (kaldet Jernbane Hansen) og undertegnede fik Sæde. Ved en Indsamling blandt de Tilstedeværende paa Mødet, kom der ikke alene ind til Dækning af de hafte Udgifter; men tilstrækkeligt til at Love, Medlemskort, eventuelt Avertering kunde udredes, og dog var der et lille Grundfond til Foreningens Kasse.

Efter at vi paa et konstituerende Møde havde valgt Hansen til Formand vedtoges det at afholde Møder, hver Søndag og 2 Gange om Ugen i Formandens Hjem indtil Lovene kunne forelægges en Generalforsamling. Paa et af disse Møder, indfandt en Herre sig hos Hansen og meddelte, at han interesserede sig meget for Dannelsen af en Forening, og at han var særlig kvalificeret til at lave Love, men for at kunde være os behjælpelig i nævnte Retning, ønskede han at erholde Tilladelse til at afskrive disse Forslag til Love, som af os var udarbejdet. Hanseu var troskyldig nok til at give den ønskede Tilladelse, uden at meddele os det. Imidlertid oprandt den Dag, d. 2. Septb., at Lovene skulde fremlægges og der udspandt sig en bitter og ophidset Diskussion mellem de højregale Grovsmede og os, som nær havde udartet sig til Slagsmaal. Aarsagen hertil, var nærmest den, at den Herre, som havde været hos Hansen og afskrevet vort Forslag til Love, viste sig at være en Grovsmed Richter, som sammen med 37- 38 Stk. vilde kuldkaste vore Love, for at faa nogle af Richter efter vore udarbejdede Love vedtaget, som i sin omændrede Skikkelse, fremtraadte i absolut konservativ Retning. Resultatet af Diskussionen blev dog, at Richter, med sine 38 Mand, skyndsomt maatte forlade Lokalet (Dansesalonen Phønix) hvorefter vore Love vedtoges. Der foretoges herefter Indmeldelser af Medlemmer, som dog ikke gav det forønskede Resultat, skøndt Kontingentet (1 Mk. = 33 Øre mndl.) + Indskud, ligeledes i Mk. ikke skulde synes ret højt.

Foreningen gik kun langsomt fremad, først 4 Aar efter talte den 800 Medlemmer, som blev repræsenterede paa Partikongressen af nuværende Fabrikant Aug. Henze (Firmaet Br. Henze) og mig, som paa Foreningens Vegne udtalte dens Tilslutning til at staa som Led af den nydannede Partiforening

I den mellemliggende Tid havde Grovsmedene med Richter som Formand dannet en konservativ Forening, som havde til Opgave at slaa vor Forening i Stykker, hvilket affødte mange Kampe imellem de saakaldte »frie Smede« og Ge-Richterne, som disse kaldtes. Vi forsøgte gentagne Gange en Forsoning med sidstnævnte men stedse uden Resultat, hvad vel særlig skyldtes, at De havde Mænd, som daværende Overpræsident i København og Formanden for Arbejderforeningen af 1860 C. V. Rimestad, samt en Del store Smedemestre staaende bag deres Forening. Foreningens rette Kulør vises ogsaa ved dens første Faneindvielse, hvor Overpræsidenten, Rimestad og Richter, talte henholdsvis om Gud, Konge og Fædreland. Disse fine Herrer hjalp dem yderligere til at faa en Stiftelse i Ryesgade, altsammen for Højres Penge.

Den senere Udvikling af begge Foreningernes Historie fortsættes herfra i Festskriftet.

Den ny Fabriklov,
der traadte i Kraft den 1ste Januar 1902.

(Efter Opfordring aftrykker vi i dette og følgende Fagblad den nugældende Fabrikslov, for at vore Medlemmer kan have den ved Haandon i paakommende Tilfælde. Vi henstiller derfor til Medlemmerne, at de opbevarer de paagældende Numre af Fagbladet.)

I.

§ 1.

Fabrikker og fabrikmæssig drevne Værksteder samt andre Haandværks- og Industrivirksomheder, i hvilke regelmæssig et større Antal Arbejdere samtidig beskæftiges uden for deres Hjem udelukkende eller væsentlig i overdækkede Rum, og som findes at burde inddrages under Bestemmelserne i denne Lov, ere undergivne et under Indenrigsministeren henlagt Arbejds- og Fabrikstilsyn. Virksomheder, der alene bestrides ved den paagældendes eget Arbejde med Bistand af Hustru og Børn, inddrages dog i intet Tilfælde under Tilsynet; det samme gælder om Landbrugsvirksomheder, herunder Mejerier.

For bestemte Arter Erhvervsvirksomhed uden for Landbrug, Havebrug, Skovbrug, Fiskeri og Søfart, som ikke falde ind under foranstaaende Forskift, kan det paa Forslag af en Kommunalbestyrelse ved en af Indenrigsministeriet godkendt Vedtægt efter inhentet Erklæring af Arbejdsraadet fastsættes for den paagældende Komune, at Anvendelse af Børn, som ikke ere lovligt udskrevne af Skolen, enten indskrænkes eller ganske forbydes, og at Anvendelse af Personer, der vel ere lovligt udskrevne af Skolen, men endnu ikke have fyldt 18 Aar, indskrænkes i det Omfang, som skønnes nødvendigt for de paagældendes Sundhed eller Sædelighed — dog inden for de for Virksomheder under Arbejds- og Fabrikstilsyn i det efterfølgende angivne Grænser. Overholdelsen af de ad dennne Vej trufne Bestemmelser er Polititilsyn underkastet.

§ 2.

Enhver Arbejdsgiver i Haandværk og Industri, som i samme Bedrift beskæftiger flere end 5 Arbejdere, eller som — uden Hensyn til Antallet af de af ham beskæftigede Arbejdere — i sin Virksomhed benytter mekanisk Kraft, der tilvejebringes ved Hjælp af Damp, Gas, Petroleum, Elektricitet eller lignende, skal paa dertil bestemte Blanketter,

som uden Betaling kunne faas udleverede hos Arbejds- og Fabrikstilsynet, gøre Anmeldslse til dette Direktorat, med Angivelse af Bedriftens Art og Antallet af de beskæftigede Arbejdere af de forskellige i Loven omhandlede Aldersklasser, Bevægkraftens Art og Størrelse samt andre Oplysninger, ved hvilke Bedriftens Karakter lader sig godtgøre. Denne Anmeldelse skal for de nu bestaaende Virksomheder, med Hensyn til hvilke den dog kan undlades ved dem, der alt ere under Fabrikstilsyn, finde Sted i Løbet af 30 Dage efter denne Lovs Ikrafttræden. For Virksomheder, der fremtidig komme ind under Bestemmelsen, skal Anmeldelsen ske senest i Løbet af 8 Dage, efter at Arbejdet i disse er begyndt. For saa vidt Virksomheden herefter skønnes at burde undergives Tilsyn efter denne Lov, gives der paagældende Arbejdsgiver skriftlig Meddelelse herom. Er vedkomnende Arbejdsgiver utilfreds med Afgørelsen, kan denne i Løbet af 14 Dage indankes for Arbejdsraadet, hvis Kendelse atter inden 14 Dage efter sammes Afsigelse i Tilfælde af Uoverensstemmelse af Direktøren for Tilsynet kan indbringes for Indenrigsministeren til endelig Afgørelse.

Saavel Tilsynet som den paagældende Arbejdsgiver er paa ethvert senere Tidspunkt berettiget til at kræve Spørgsmaalet om Virksomhedens Inddragelse under eller Unddragelse fra Tilsynet undergivet ny Prøvelse, der da finder Sted efter samme Regler som angivet i 1ste Stykke.

Direktøren for Arbejds- og Fabriktilsynet er derhos berettiget til i statistisk Øjemed at kræve meddelt Oplysninger om Arbejdernes Antal, Køn, Alder, Sundhedsforhold og Lønforhold samt Maskinernes Antal, Art og Størrelse.

II.

§ 3.

Enhver, som vil oprette og drive en Fabrik eller omdanne et allerede bestaaende Anlæg til Fabrik, er berettiget til at indhente Tilsynets Udtalelse om, hvorvidt der er noget at indvende imod den lagte Plan af Hensyn til denne Lovs Bestemmelser; han skal i saa Fald til Direktoratet indsende en fuldstændig Plan over Arbejdsstedets Indretning og de til samme førende Adgange med Oplysning om Arbejdsrummenes Benyttelse og Angivelse af Kraftmaskinens og de fra samme udgaaende Kraftoverføringsmidlers Beliggenhed. Tilsynet er desuden berettiget til ogsaa uden saadan Foranledning at fremsætte Invendinger uden Hensyn til nærværende Lovs Bestemmelser mod Foranstaltninger elller Forhold ved Fabrikker under Opførelse, Ombygning eller Indretning.

(Fortsættes).

Arbejds- og Lønforholdene i Smede- og Maskinfaget i Preussen.

Fra Tyskland skrives til os fra kompetent Side:

Under Indflydelse af den kolossale Arbejdsmangel i Aaret 1901, fandt der en Masse Forskydninger Sted i Arbejdsforholdene. Saaledes faldt for en stor Del alt Overarbejde bort, ligesom Arbejdstiden for Lærlinge dels omlagdes og dels forkortedes ganske betydeligt.

Under disse Omstændigheder er det særligt paafaldende, at der t. Eks. i en stor Maskinfabrik i Königsberg-Distriktet arbejdes 12 à 14 Timer om Dagen, skønt vore Bestræbelser for at indføre en kortere Arbejdstid netop i disse Tider skulde synes berettiget. At vore Arbejdsgivere ikke deler samme Anskuelse, er vi vel vidende om; men saa meget mere Anledning er der for vore Kolleger til at nægte at arbejde saa længe, naar en stor Procentdel af deres Fags Udøvere maa gaa uden Arbejde.

Andre Virksomheder, t. Eks. Berliner-Charlottenburg-Distriktet, benytter sig af de daarlige Tider paa en anden Maade. Dels indskrænker de den sædvanlige Arbejdstid, og dels afskediger de deres gamle Arbejdere, og antager billigere, yngre Arbejdere samt et uforholdsmæssigt stort Antal Lærlinge, som udbyttes paa det mest hensynsløse. Desværre er Lovgivningen paa dette Omraade saa mangelfuld, at en Afstrafning for Lærlingeudbytning kun yderst sjældent finder Sted.

I Modsætning hertil anmældes en Fabriksvirksomhed i Potsdam, hvor der i Carpenter & Schultz Maskinfabrik er indført en Forkortelse af Arbejdstiden for alle Lærlingene, saaledes, at de nu arbejder 8 Timer og 55 Minutter om Dagen mod tidligere 10 Timer 30 Minutter. Ligeledes hos Selskabet Schuckert, hvor Lærlingenes ugentlige Arbejdstid er nedsat fra $10^1/_2$ til $8^1/_2$ Time om Dagen.

En Maskinfabrik i Achen har indført en 8 Timers Arbejdsdag; men saavel Frokost, som $^1/_4$ Times Eftermiddagspause, er derved bortfalden.

Der forekommer saaledes her, efter den givne Fremstilling, en højst forskellig Fordeling af Arbejdstiden, som, skønt den ikke giver noget Helhedsbillede af Forholdene, dog angiver dels enkelte humane Arbejdsgivere, som ved betydelig Indskrænkning af Lærlingenes Arbejdstid søger at bøde lidt paa den herskende Arbejdsløshed, medens, som der anføres, er enkelte, som ved Hjælp af denne spekulerer i billigere Arbejdskraft.

Lønforholdene stiller sig daarligere end de foregaaende Aar, hvilket skyldes dels den herskende Arbejdsmangel og dels de foretagne Reduktioner i Arbejdstiden.

I Forventning om, at den kommende Tid antageligt vil bedre sig, vil vi dog ikke undlade at give en lille Oversigt over de Lønreduktioner, som har fundet Sted under de herskende Tiders Ugunst, hvilke dog, efter Forholdene, ikke andrager ret meget. Saaledes i Kölner-Distriktet, hvor nogle Maskinfabriker gennemsnitlig har nedsat Akkordpriserne med 50 pCt., formedelst at de havde antaget Arbejde til Udlandet for en billigere Pris. (Atter den udenlandske Konkurrence. Red.) I Koblens er foretaget Lønreduktioner fra 5 til 20 pCt. Betydeligere er den Tilbagegang i Fortjeneste, som har fundet Sted for ikke faglærte Arbejdere, dels af Mangel paa Beskæftigelse og dels paa Grund af, at disses Timelønninger er betydeligt reducerede.

I enkelte Virksomheder har de i Akkord beskæftigede Arbejdere (trods Arbejdstidens Forkortelse med 2 Timer om Dagen) bibeholdt den tidligere hafte Fortjeneste, forsaavidt de kunde præstere samme Arbdejdsmængde i den forkortede Arbejdstid, hvad der i Følge Lønopgivelserne synes at være naaet.

I Bockum's Brobygnings- og Staalfabrik har Gennemsnitslønnen eksempelvis været i Aaret 1900 1280,64 Mk., i i 1901 1260,67 Mk. eller 1,56 pCt. mindre sidstnævnte Aar. I Witten's Støbestaalværk stiller Aarsfortjenesten sig saaledes: 1900 1230,30 Mk. mod 1207,86 Mk. i 1901 eller 1,8 pCt. mindre. I Hörder Bjergværk er den gennemsnitlige Dagløn henholdsvis i Aarene 1900 og 1901 4,27 Mk. og 4,16 Mk., ved et større Værk 4,30 Mk. og 4,17 Mk.

Fra Düsseldorf berettes, at Gennemsnitslønningerne paa det der mest betydningsfulde Værk ogsaa er gaaet noget ned, saaledes viser Opgørelserne, at der i Aaret 1900 udbetaltes 1423 Mk., 1285, 1307 og 1476 Mk. mod 1352, 1238, 1267 og 1396 Mk. Med Hensyn til disse Reduktioner til-

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelses-dato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, fra hvilken Vedk. har betalt
13341	Carl Andersen	Albæk pr. Sæby	11/1 78	Hjørring	1/11 99	Aalborg	29/3 02
7700	Arthur Haugsted	Vester Skerning	25/2 81	Kbh. Afdl. 1	7/1 02	Aarhus	14/6 02
1315	H. Andersen	København	8/4 76	Kbh. Afdl. 2	9/2 95	Horsens	1/2 02
3175	Th. Sørensen	—	19/11 75	Horsens	16/2 98	—	12/4 02
3215	P. Nielsen	Horsens	22/5 75	—	1/1 95	—	15/2 02
4066	Joh. Beck	Kolding	16/12 46	—	3/8 95	—	22/3 02
4069	S. Kristensen	Hvirring	2/12 54	—	10/8 95	—	5/4 02
4707	Marius Jensen	Aarhus	12/1 68	—	1/1 98	—	8/3 02
6303	M. Nielsen	Stouby	17/10 54	—	18/7 96	—	19/4 02
6968	L. A. Guldmann	Vesterførslev	10/9 63	—	17/10 96	—	5/1 02
9001	M. G. Nielsen	Tvingstrup pr. Horsens	26/4 65	—	20/3 97	—	4/1 02
9002	Chr. Valther	Horsens	15/11 56	—	20/3 97	—	1/3 02
10470	P. Dige	Silkeborg	14/8 45	—	21/1 99	—	23/12 01
10842	H. O. Hansen	Kongsberg, Norge	11/8 50	—	29/8 98	—	4/10 01
11638	Andreas Dahl	Horsens	29/9 58	—	26/2 99	—	22/3 02
13087	Theodor Limbert	—	11/11 58	—	29/4 99	—	25/1 02
13088	F. D. Jørgensen	Silkeborg	29/3 61	—	29/4 99	—	29/3 02
4217	H. Andersen	Flørup, Lolland	30/1 78	Maribo	21/9 01	Maribo	14/12 01
14819	A. Hansen	Badsted	20/1 45	—	29/5 00	—	24/5 02
10938	N. Knudsen	Odense	20/11 77	Middelfart	22/10 98	Middelfart	5/4 02
14193	Kristian Møller Petersen	Svenstrup	26/12 66	Nørre Sundby	23/6 00	Nr. Sundby	3/5 02
4110	Chr. Rasmussen	Odense	14/2 76	Odense	30/9 95	Nyborg	23/5 01
11528	H. I. Jacobsen	Starup pr. Kolding	17/3 78	Lemvig	1/5 96	Lemvig	7/9 01
11547	Peter Jessen Ley	Nyborg	5/4 80	—	24/4 99	—	5/4 02
10846	A. I. Strandberg	København	27/7 63	Næstved	6/4 01	Næstved	10/5 02
14718	Ludvig Christensen	Faxe	10/7 74	—	10/9 00	—	5/4 02
4533	V. Grønning	Odense	21/11 58	Odense	25/7 96	Odense	1/4 02
12280	Johan Emanuel Brodersen	—	6/1 80	—	20/4 99	—	1/4 02
4416	Carl P. M. Hansen	Assens	16/7 83	—	3/9 01	—	5/7 02
1132	Johannes Christensen	Tolstrup	22/10 78	Kbh. Afdl. 1	28/5 01	Roskilde	8/2 02
13805	Henrik Hansen	Haslev	6/5 81	—	4/5 00	—	29/3 02
14509	Jens Nielsen Toft	Durup	9/9 77	Skive	23/4 01	Skive	4/1 02
5876	L. Christensen	Forlev	23/4 56	Korsør	26/4 01	Slagelse	2/11 01
5933	Jørgen Alfred Jørgensen	Sønder Bjerge	18/4 83	Slagelse	3/5 01	—	28/12 01
6149	Jens Peter Larsen	Tirstrup	2/10 81	Aarhus	16/11 01	—	8/3 02
6467	Otto Dyrlund Jacobsen	Lille Ebberup	11/11 80	Sorø	4/5 01	—	28/12 01
9662	Martin Hansen	Lundforlund	11/3 70	Slagelse	17/9 97	—	22/3 02
14717	Lauritz Chr. Jensen	Udstolpe pr. Saxkøbing	25/9 79	Næstved	4/9 00	—	28/12 01
7278	Henrik Hansen	Faaborg	4/11 82	Svendborg	1/8 02	Svendborg	17/5 02
12805	Karl Marius Olesen	Hygum	11/3 78	Kbh. Afdl. 1	13/5 99	Vejle	19/4 02
14841	Niels Søren Edv. Wilson	Maarslet	30/1 72	Stuttgart	1/8 99	—	3/5 02
397	Johannes Christensen	København	17/1 82	Kbh. Afdl. 1	24/2 02	Kbh. Afdl. 1	31/5 02
527	Georg Andersen	—	28/9 76	Manheim	29/7 99	—	31/5 02
732	Hans Laursen	København	10/6 82	Kbh. Afdl. 1	13/7 01	—	14/6 02
801	Ole Chr. Mandahl	Farum	8/11 60	—	29/6 01	—	28/6 02
2162	Peter Petersen	København	13/8 75	—	20/5 99	—	24/5 02
3136	Christian Petersen	Holbæk	21/3 77	Holbæk	3/9 98	—	7/6 02
4600	Jens Jørgen Christensen	Sæby Sogn	11/6 78	Aarhus	5/11 00	—	21/6 02
5053	Johannes Kristen Rasmussen	København	10/1 81	Kbh. Afdl. 3	22/3 02	— 3	5/4 02
5093	Jens Jensen Graabeck	Kolding	12/9 82	—	19/4 02	—	17/5 02
5963	Carl Marius Carlsen	København	9/5 83	—	11/1 02	—	31/5 02
5974	Andreas Petersen	Gandløse	22/6 70	—	18/1 02	—	1/3 02
5985	Johannes Peter Kr. Petersen	København	26/11 83	—	19/4 02	—	17/5 02
3016	Kai Jacob Sørensen	København	22/8 71	Kbh. Afdl. 2	13/3 98	— 5	9/11 01
1964	Otto Peter Ohlsen	Haderslev	25/12 68	Rubeck	7/9 98	—	12/10 01
7563	Oluf Chr. Svendsen	København	3/8 81	Kbh. Afdl. 5	3/10 01	—	5/4 02
7573	A. Henr. Andersen	—	1/9 82	—	19/10 01	—	5/4 02
7580	Vald. Jensen	Dronninglund	6/5 77	—	2/11 01	—	11/1 02
7600	Christian K. Christensen	Marstal	30/10 83	—	9/11 01	—	12/4 02
8931	Frederik Olsen	København	28/2 77	— 1	23/4 98	—	4/1 02
9227	F. Frederiksen	Odense	13/7 74	—	22/5 97	—	4/1 02
10132	Christian Nielsen	Engelstrup pr. Tureby	31/3 74	—	3/12 98	—	28/12 01
11998	Johan Johansen	København	20/3 80	— 5	2/11 01	—	8/2 02
1199	Hans Chr. Nielsen	—	27/10 81	— 1	1/4 01	— 6	1/3 02
5351	Lorents P. T. Møller	—	9/1 64	— 1	3/12 00	—	24/5 02

føjer Meddeleren, at naar der tages Hensyn til Forholdene og den intetsigende Modstand, som er udøvet fra Arbejdernes Side mod disse Reduktioner, er Resultatet ikke særlig slemt, idet der som før nævnt, ved Antagelsen af et stort Antal Lærlinge samt en yngre, billigere Arbejdskraft vil de nævnte Rednktioner ikke berøre de kvalificerede Arbejderes Lønforhold.

Fuldstændig uden Modtræk fra Arbejdernes Side ere disse Lønreduktioner dog ikke gennemførte, saaledes i Berlin og Solingen nedlagdes Arbejdet, grundet paa en Lønreduktion af fra 12 til 15 pCt.

Desværre tabtes disse Strejker, formedelst at en Del Skruebrækkere optog Arbejdet til den reducerede Betaling.

I Solingen forelagde Foreningen af Fabrikanter for Knive- og Saxefabrikerne en Løntarif, som indeholdt betydelige Reduktioner af de tidligere hafte Priser. Arbejderne nægtede overalt at indgaa herpaa, hvorved der paa enkelte Fabrikker opstod Strejke, som af Fabrikanterne besvaredes med Lock-out paa samtlige under deres Virksomhed hørende Fabriker. Udelukkelsen androg ca. 1100 Medlemmer. Lock-out'en varede imidlertid ikke længe, idet Byens Præsident ved en Mægling mellem Parterne opnaaede at faa den foreslaaede Løntarifs Ikrafttræden udsat i 6 Maaneder, mod at Arbejderne indvilgede i at gaa ind paa en Løntarif, som var gældende i 3 Aar.

Fuldstændig resultatløst forløb nogle Strejker, som hos Smedene i Wiesbaden, Frankfurter Maskinfabrik, Kobbersmedene i Hamborg og 3 Skibsbyggerier i Müllrose (Frankfurt a. O.) og andre Steder var etableret.

Meddelelsen slutter med: For saa vidt det skulde lykkes at faa Arbejdsperioder tilbage, som i Aarene 1895 til 1900, vil det, om end under svære Kampe, dog sikkert lykkes os at komme op paa og over vor tidligere Lønhøjde. Men til Gennemførelsen af disse Kampe fordres først og sidst Penge samt en betydelig og fast Organisation.

Strejke hos Verdensfirmaet Borsig i Berlin.

Fra Berlin skrives til os:

Drejerne strejker hos Borsig. Dette utrolige er sket, skønt hele Verden formener, at hos dette velrenommerede Verdens-Firma, findes alt i den skønneste Orden. Alene Hr. Borsig med sin store Embedsmandsstab har forstaaet, at ødelægge dette Firmas i sin Tid saa udmærkede Renommé. Reduktion efter Reduktion har i den sidste Tid fnndet Sted, og dertil kommer, at Værktøjerne er i en Forfatning, som er betydelig være end hos den mindste Broksmed. Der har ofte været klaget af Arbejderne, Commissioner har været nedsat, men alt forgæves. Den egentlige Aarsag, til denne Strids Opkomst, skyldes nærmest Formerne.

Efter Formerstrejken i 1899, ved hvis Afslutning Firmaet maatte indgaa paa at betale alt Udskudsarbejde, hvor Formerne ingen Skyld havde, er senere systematisk annuleret og er nu for ganske nylig af en Ingeniør Stähl ophævet, idet han ved et Tilfælde, hvor en Former havde støbt en Pumpe, som var Udskud, uden Fejlen dog kunne tilskrives Formeren, skaanselsløst har aftrukket 120 Mk. Skøndt der henvistes til, at Firmaet, under saadanne Forhold var indgaaet paa at tage Skaden, afvistes dette af Ingeniør Stähl med disse Ord: »Saadant forekommer aldrig mere hos Borsig«. Formeren forlangte dette Forhold prøvet ved Retten; men da den omhandlede Pumpe skulle skaffes til Stede, viste det sig umuligt, det lykkedes dog at finde enkelte Stykker, som tilstrækkeligt beviste, at Materialet, som var brugt, ikke duede. Da man imidlertid ikke her kunde skaffe Formeren sin Ret, og da lignende sikkert fremtidigt vilde gentage sig — hvilket jo tydeligt fremgik af Ingeniørens Udtalelser — forlod Formerne Arbejdet.

Ligesom i Støberiet, herskede der ogsaa i de øvrige Værksteder, hovedsageligt Drejerværkstedet, Tilstande, som det længere var umuligt at taale. Det er en Kendsgerning, at i den sidste Tid er, skøndt der har været fuldt op at bestille, Fortjenesten desuagtet redueerede med ca. $^1/_3$, efter hvad der tjentes de foregaaende Aar. Aarsagen hertil maa findes paa forskellige Maader. Fastsættelse af Akkordbetaling hos Borsig, er en absolut Parodi. Vi er iøvrigt ikke i den Retning forvente, men naar her ganske unge Folk, som lige er sprunget af Læren — fastsætter Priser paa Arbejde, som senere maa fordobles, ja endogsaa betales med 3 Gange den ansatte Pris (Beviserne herfor foreligger), saa maa man dog ryste paa Hovedet over saadanne Tilstande. Der fremføres utallige andre Eksempler, paa hvilken mærkværdig, ja uforstaaende Maade at Akkordpriser fastsættes. En anden Aarsag, til den slette Fortjeneste, er Værktøjerne over hvilke der utallige Gange er klaget til Overmesteren, men altid uden Resultat, og har man ladet Klagerne gaa videre, har vi kun erholdt det Svar, at Overmesteren er en ualmindelig dygtig Fagmand, og naar der fra hans Side ikke klages over Værktøjerne, er disse som de skal være. Vi formene derimod, at forsaavidt Overmesteren skal kaldes »dygtig Fagmand«, maa han have sovet længe, naar han t. Eks. ikke har vidst, at eftersom de forskellige Stk. Arbejder nu ere langt større og sværere end tidligere, maa de forskellige Værktøjer staa i Forhold dertil. Det kan denne »dygtige Fagmand« imidlertid ikke gøres begribelig. Dette i Forbindelse med meget andet samt ovenfor nævnte Maade at fastsætte Akkorder paa, har endelig givet Stødet til, at Arbejderne besluttede at træde energisk op, mod dette Chicaneri, og efter Afholdelsen af flere Værkstedsmøder besluttedes det at fordre som Mindstefortjeneste 50 Pf. pr. Time, og forsaavidt denne Fordring ikke blev efterkommet, da at forlade Arbejdet. Et Udvalg af Arbejderne paa 4 Mand valgtes til at forhandle med Firmaets Chefer; men blev straks afviste, hvorefter Arbejdet standsedes den 3. September af 143 Drejere, hvoraf 15 stod udenfor Organisationen. 9 ældre Arbejde lod man blive staaende i Arbejde. Dagen efter (d. 4de) forsøgte et Par af Organisationens Ledere en Forhandling med Firmaet. Saasnart Hr. Borsig saa de 2 Forbundsledere, fordrede han, at de øjeblikkelig forlod hans Enemærker, med Udtalelsen om: »Det var en enestaaende Frækhed, at fremmede Folk betraadte hans Hus«. Han skulde vise, at han var »Herre i Huset«.

Efter denne Medfart, samledes *alle* Arbejderne paa Borsigs Fabrik, hvor Drejernes hidtidige Beslutninger og Stilling *enstemmigt* godkendtes. Det erkendtes af Forsamlingen, at intet Middel til en fredelig Løsning af Striden var ubenyttet, og Drejerne ere fast besluttet paa at holde ud, til det hovmodige Firma ønsker dem i Tale. Skruebrækkere findes der ingen af. De har endnu ikke overvunden den Snue, de erholdt ved sidste Strejke. Hovedsagen er nu, at vi kan holde Tilgang borte, saa er Sejren vor.

* * *

Det er en Selvfølge. at danske Kolleger under disse Forhold vogter sig for at komme for nær til Firmaet Borsig i Berlin.

Fra Industriens Overdrev.

I Thisted findes en Maskinfabrik ved Navn »Thy«. Dette Firma har tidligere tilhørt et Aktieselskab; men ejes nu af en gammel forhenværende Galanterihandler, nuværende Godsejer, ved Navn Fuglsang. Nævnte Ejer er 78 Aar gl.,

men kunde, efter hans Forstand at dømme, godt antages at være 100 Aar, han tilhører nemlig den Tid, da han var Barn, og det en Gang indgroede Barnesind, har hængt troligt ved ham til Dato.

Paa nævnte Fabrik havde Formerne for en Tid siden nedlagt Arbejdet, hvilket fuldstændig har bragt den Gamles Sind ud af Ligevægt. Uheldigvis underrettede vi ham paa dette Tidspunkt om, at han ikke betalte sine Smede saadanne Lønninger, som almindeligt betales paa Fabrikkerne nu om Dage; men her eksploderede hans sidste Rest af Selvbeherskelse, og efter at have udgydt sine Ord i mindre tilrettelagt Harme overfor Meddeleren af nærværende, sluttede han med, at han kunde faa Bønderkarle nok til 2 Kr. om Dagen, og de var ligesaa gode Smede som de, han kunde erholde fra Fagforeningen, hvorfra han iøvrigt aldrig skulde have en Mand. Imidlertid arbejdede saavel vor Afdelings Formand som dens Kasserer paa denne Fabrik; men faa Dage efter, at nævnte Optrin havde fundet Sted, blev disse kaldt op til Hr. Fuglsang, hvor det blev dem meddelt, at grundet paa, at de var Medlemmer af Fagforeningen, kunde de ikke længere være beskæftiget i hans Galanteributik. Tabet herved er imidlertid ikke stort, naar man tager Fortjenesten i Betragtning. Lønningerne paa nævnte Værksted varierer imellem 20 og 30 Øre pr. Time, og Akkordarbejde kendes ikke.

Vi agter derfor i Fremtiden at lade Hr. Fuglesang ene med sine Bønderkarle, og advarer vore rejsende Kolleger mod at søge Arbejde der.

Skønt Fabrikanten titulerer sine Arbejdere som ovenfor nævnt, har dette dog ikke virket afskrækkende paa følgende 3 Personer, som vedblivende arbejder for et Par og tyve Øre pr. Time.

1. **Kresten Andersen.** Grovsmed, født i Thisted. En Bølle af første Skuffe. Altid fuld paa Værkstedet.

2. **Niels Nielsen**, Grovsmed, født i Thisted. Er gift. Maa ikke gaa i Fagforeningen for sin Fader.

3. **Peter Larsen Toftdahl**, fhv. Skrnebrækker hos Bjørn Aagaard i Thisted 1897.

Fra Afdelingerne.

Aalborg.

Aalborg Afdeling beder os meddele, at den har besluttet i Fremtiden at overholde Lovenes § 34 strængt, da der har vist sig nogen Ligegyldighed, saavel hos Afdelingens egne Medlemmer som hos de tilrejsende, med Hensyn til at melde sig rettidigt paa Afdelingens Anvisningskontor.

Vi gør opmærksom paa, at Lovenes § 34 gør det til Pligt for arbejdsløse Medlemmer — under Fortabelse af Retten til Understøttelse i 6 Uger — at melde sig paa Anvisningskontoret i enhver By, hvor der findes en Afdeling af Forbundet, forinden de søger Arbejde.

Samtidig benytter vi Lejligheden til at indskærpe vore Medlemmer, at de, *naar de erholder andet Arbejde*, altid uopholdelig bør meddele det til Anvisningskontoret paa Stedet. Undladelse heraf medfører nemlig, særlig for Københavns Vedkommende, ikke sjældent, at der skrives til Medlemmer om ledig Plads, medens vi først bagefter erholder Meddelelse om, at vedkommende allerede er gaaet i Arbejde andet Sted. Der anvises aarligt et ikke ubetydeligt Antal Medlemmer Arbejde gennem vore Anvisningskontorer, men derfor er det ogsaa nødvendigt, at vore Medlemmer nøje overholder Reglerne for disses Funktion, thi kun derigennem kan de virke med den fornødne Præcision.

Frederikshavn.

Vor Afdeling i Frederikshavn har forlangt følgende optaget i Bladet:

Paa Arbejdermødet den 20. Juli i Frederikshavn var forsamlet Kolleger fra Aalborg, Nørre Sundby, Hjørring og Frederikshavn til et Fagmøde, hvor man vedtog følgende Resulution:

»Cirka 100 Medlemmer forsamlede til Møde i Frederikshavn anmoder Hovedbestyrelsen om at tage under Overvejelse, at der paa Hovedkassens Bekostning sendes en Repræsentant fra Hovedbestyrelsen til Møder, hvor Medlemmer fra 3—4 Byer er forsamlede, for at klargøre de forskellige Spørgsmaal af Interesse for Faget.«

* * *

Vi kan meddele, at Hovedbestyrelsen overalt, hvor dette i indeværende Sommer er bleven forlangt, har sendt en Repræsentant paa Forbundets Regning til Arbejdermøderne. Derimod har Hovedbestyrelsen stadig som Princip fastholdt, at hvor Afdelingerne *udelukkende i festlig Anledning* forlanger sendt et Medlem af Hovedbestyrelsen som Taler, der maa de selv betale Omkostningerne.

Hovedbestyrelsen.

Vejle.

Hos Hr. Fabrikant Hess i Vejle arbejder flere Fagfæller, som har vist deres Kollegialitet paa den Maade, at de har taget den Understøttelse de kunde faa hos vor Afdeling for bag efter at lade sig slette, naar de mente at føle sig sikre nok. Et særligt Eksemplar af denne Race har vi for nylig faaet paa nævnte Fabrik, nemlig en Mand ved Navn E. Wilson. Vedkommende har taget den Understøttelse han kunde faa for i Aar, hvorefter han nægtede at betale mere Kontingent, med den Motivering at »nu havde han jo fast Arbejde«. Man maa lade denne Fyr, at han generer sig ikke. Han har forøvrigt ogsaa paa anden Maade vist Tegn paa en Frækhed, der staar fuldt paa Højde med hans øvrige Gerninger, idet han har tilbudt at prygle vor Kasserer, hos hvem han har hentet sin ovenomtalte Understøttelse. Jeg beder vore Afdelingskasserere om at sætte et Kryds ved denne Plante i Sletteprotokollen.

For Vejle Afdeling
C. Madsen, p. T. Formand.

Arbejdsløsheden!

Samtlige Afdelingskasserere bedes inden Lørdagen den 27. September til Hovedkontoret at indsende nøjagtig Opgivelse a følgende Forhold:

1. Hvormange Arbejdsløse findes der paa Stedet Lørdagen den 20. September?

2. Hvormange Tilrejsende fandtes der paa Stedet Lørdagen den 20. September?

* * *

Samtidig kan det meddeles som en glædelig Kendsgerning, at Arbejdsløsheden i København for vort Fags Vedkommende er i Aftagende, idet Tallet i den senere Tid er gaaet ned med ca. 200, nemlig fra 926 til 739, begge Tallene ere fraregnede de Tilrejsende.

Klub 18.

De Medlemmer, som have arbejdet i Akkorden paa Kocks Elevator, hos Firmaet M. C. Dreyer, kunne afhente deres Akkordoverskud paa Firmaets Kontor.

Otto Smith.

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollen).

Nr. 13798. H. Wesehe
- 712. A. Nielsen
- 8444. C. Nielsen
- 5794. D. Lundsteen
- 3143. H. Andersen
- 9301. Chr. Raun
- 4328. J. S. V. Petersen
- 10618. Alfred H. Hansen
- 658. M. P. Petersen
- 8394. V. Adamsen

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 9254. Thrane (Kbh. Afdl, 3)
- 5709. N. P. Sørensen (Kbh. Afdl. 2)
- 5340. Joh. Andersen (Kbh. Afdl. 1)

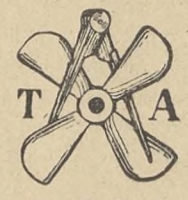
Nr. 10949, Carl L. Jensen og Nr. 12984 C. V. A. E. Jensen har atter fundet deres Bøger.

Hovedkassereren.

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Østergade 54, St.
Aalborg, J. Christensen, Urbangade 15, 1. $12^1/_4$—1, $6^1/_2$—$7^1/_2$. Helligdage kun mellem 11—12.
Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36. Udbt. $12^1/_4$—$12^3/_4$, 6—7.
Faaborg, Smed P. Andersen, Odensevej 8. Ingen Udbetaling.
Fredericia, Smed Magnus Jensen, Kongensstræde 5. Udbetaling til Rejsende 6—7 Aften.
Frederikshavn, L. Jensen, Søndergade $12^1/_2$—1, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Holstebro, C. Madsen, Sønderland. 6—8.
Hadsund Mariager, Smed Aug. Olsen, Cimbria pr. Mariager. Udbetaling 12—1, 6—7.
Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen. $7^1/_2$—$8^1/_2$, $12^1/_4$—$1^1/_2$, 6—7 (Lørdag 4—7).
Hillerød, Th. Hansen, Svendehjemmet, Helsingørsg. Udbetaling $6^1/_4$—7.
Hjørring, Maskinarb. Martin Jensen, Kolsmissegade 4, 1. 6—8 Søndag 12—2.
Holbæk, Maskinarb. J. Faltz, Goodtemplarhjemmet, Kastanievej, Udbetaling $6^1/_2$—8.
Horsens, P. Andersen, Boysensg. 52. Udbt. $6^1/_2$—$7^1/_2$ Aften. Søndag 9—12 Formd.
Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvej. Ingen Udbetaling.
Kallundborg, Smed C. Christensen, Rosenstræde ved Stranden. $12^1/_4$—$12^3/_4$, 6—7.
Kolding, M. Sørensen, Seestvej 20 B. $12^1/_4$—$1^1/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$
København, Larslejstræde 1, Stuen. 9—11.
Maribo, F. Larsen, Kirkestræde 212. 6—7
Middelfart, Georg Jørgensen, Teglværksgade 13 B. Udbetaling 12—1, 6—7, Søndag 10—12.
Nakskov, Rasmus Olsen, Taarsvej 40. $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkersvendestiftelsen. 6—7
Nørresundby, L. Jensen. Bondrupsgade 8. $6^1/_2$—$7^1/_2$ Aften.
Nykøbing, Mors, Ferd. Nielsen, Vesterbro 3, 6—7 Aften.
— Falster, M. Frandsen, Kraghavevej 6—7, Søndag 10—12
Nyborg, H. L. Christiansen, Villa Aldersro, Vindingevej. $12^1/_2$—1, 6—7
Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. $12^1/_4$—1. Udbetaling til Rejsende $6^1/_2$—$7^1/_2$, Søndag 11—12 Formd.
Præstø, J. A. Sørensen. Rodsager pr. Præstø. 6—7.
Randers, L. P. Larsen. Nordre Grave 4. 12—1, 6—7.
Roskilde, J. Andersen, Bondetinget 20[1]. $6^1/_2$—$7^1/_2$, Søndag 9—10.
Rønne, H. P. Jensen, Vinkelvej 27.
Skive, Laurits P. Christiansen, Nordbanevej. $6^1/_2$—$7^1/_2$
Slagelse, Smed H. P. Hansen, Hotel Stadt Hamburg. $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Sorø, J. Hansen, Baggaden 56. Udbet. 6—8 Aften.
Stege, A. Vivel, Nygade, Lendemark. 6—8. Helligdage 12—1.
Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhildevej 3. 12—1, 6—7.
Thisted, C. Dysted, Nørregade.
Varde, H. P. Hansen, Søndergade. 6—7.
Vejle, S. P. Loft, Fjordgade 7, St. $12^1/_4$—$12^3/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$. Søndag 11—12.
Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46. 6—8.
Vordingborg, A. P. Petersen, adr. Smedem. Nissen, træffes fra 12—1 Middag. Ingen Udbetaling.

Teknisk Akademi.

Smede & Maskinarb. Forbundets statsunderstøttede Læreanstalt for Maskinister.

Kursus til Maskinisteksaminernes 1ste og 2den Afdeling, Maskinpasserprøven samt Kedelpasserprøven.

Ny Kursus begynde hver Januar, Maj og September.

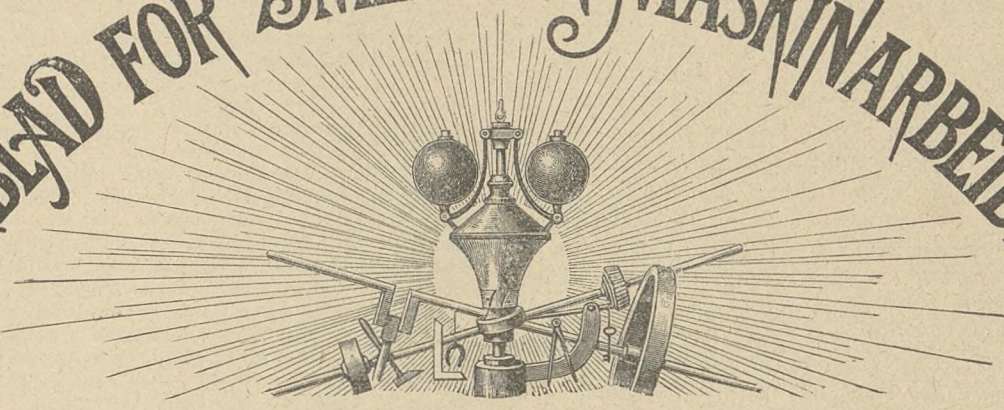
Indmeldelser modtages, og alle Oplysninger gives ved skriftlig eller mundtlig Henvendelse paa Skolens Kontor:

St. Pederstræde 3, København K. samt paa

Smedeforbundets Anvisningskontor i København.

Redigeret af *J. A. Hansen.*
Aktieselskabet »Graphic« København K.

Fagblad for Smede og Maskinarbeidere

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Nr. 12. | Oktober 1902. | 14. Aargang.

Efteraar.

Nogle almindelige Betragtninger.

Sommeren er forløbet med Arbejdsforhold i vort Fag, der maa siges at have været alt andet end gunstige. I September Maaned har der dog været betydeligt mere Arbejde end i den øvrige Tid af Aaret, men saaledes er det i Reglen hvert Aar, hvilket formentlig har sin Grund i, at en Mængde Bygninger paa denne Tid tildels ere færdige for Bygningshaandværkernes Vedkommende, og nu kræver Udførelse af en Del Smedearbejde, der skal gøres færdigt i kort Tid. Maaske er det ogsaa Høsten, med den deraf følgende stærke Anvendelse af Maskiner i Landbruget, der udøver sin Virkning. Nok er det, at September og Oktober Maaneder i de senere Aar har været de bedste i vort Fag.

Spørger man om Udsigterne for den kommende Vinter, saa er der vel desværre ingen Tvivl om, at Arbejdsløsheden vil vøre igen — dette afhænger naturligvis ogsaa i nogen Grad af Vinterens Strænghed — men som Helhed taget er Udsigterne dog bedre end for et Aar siden, i det bl. a. Skibsværfterne, i Overensstemmelse med hvad vi skrev i Juni Maaneds Fagblad, i det hele har saa nogenlunde fuldt op at bestille. Ogsaa i andre Grene af Industrien, f. Ex. Gynbranchen, er der, og har i længere Tid været, en betydelig Mængde Arbejde, saa forhaabentlig vil Totalarbejdsløsheden, om den end kan blive generende nok, dog næppe blive saa stor som i Fjor. Ved den sidste Optælling af de Arbejdsløses Antal viste der sig at være knapt 200 ialt i Provinserne, hvilket ikke kan siges at være overvældende. I Kobenhavn fandtes der paa samme Tid ca. 700 Arbejdsløse.

Det er særlig karakteristisk for dette Efteraar, at der rundt om fra Udlandet meldes om en Mængde store Konflikter. Vort svenske Broderforbund har haft en hel Række af Lonkonflikter i den sidste Tid, hvoraf Rorarbejdernes Lonstrejke i Goteborg for nylig tegnede til at skulle faa et større Omfang. Ogsaa fra Norge, saa vel som fra Tyskland, meldes der om en Mængde Konflikter, samtidig med at man — særlig i Tyskland — taler om en udbredt Forretningskrise. Grunden til disse mange Konflikter er ikke vanskelig at udfinde. Overalt klages der nemlig over, at Priserne paa Livsfornødenheder er i Stigning, særlig er Kød- og Flæskepriserne næsten overalt steget enormt (det samme er jo ogsaa Tilfældet herhjemme) og det er derfor ikke til at undres over, at Arbejderne, tvungne dertil af den haarde Nødvendighed, søger at gennemtvinge Forbedringer. Gennemsnitslonnen for en Industriarbejder vil man som Regel baade her og i Udlandet finde omkring ved 1000 til 1100 Kr. aarlig og drager man derfra mindst 200 Kr. til Husleje, saa faar man et Beløb, som det er umuligt for en Arbejderfamilie at leve blot nogenlunde anstændigt for. En saadan Familie maa se at skaffe sig supplerende Indtægter og lykkes dette ikke, saa forstaar man at Familieforsørgeren ræsonerer som saa: Værre end jeg har det, kan jeg ikke godt faa det — lad saa staa til.

Her var det sikkert fornuftigt af Arbejdskøberne at resignere og give noget efter i Tide, men der synes over alt at raade den samme Halsstarrighed. Overalt møder man Arbejdernes Krav med den samme ensidige Modstand, der maa føre til den ene store Kamp mere samfundsoprivende end den anden. Hellere sætter man Formuer paa Spil, hellere lader man Millioners Værdier gaa i Spaanerne, end man indrømmer Arbejderne en eneste Øre til Forbedring af deres Kaar. Men hvis man fortsætter ret langt ad denne Vej, da vil der let inden ret længe komme til at raade et Anarki i Arbejdsforholdene overalt, som d'Hrr. Arbejdskøbere ikke selv er tjent med, og hvor det ikke nytter dem at raabe paa Politi- og Militærvagt eller paa Love til Beskyttelse af deres Interesser.

* * *

Herhjemme har vi ingen særlig betydningsfulde Arbejdsstandsninger haft siden den store Lock-out i 1899. Arbejdsgiverne kror sig: kan I se, hvor vi kunde knægte dem! siger de i Krogene til dem, der gider høre derpaa; men udadtil røber deres onde Samvittighed sig ved en stadig Raaben om

Arbejdernes uberettigede Fordringer, samt om deres Anmasselser overfor de betrængte Arbejdskobere, der har saa ondt ved at klare sig i Konkurrencen med Udlandet! Ved blot den mindste Anledning, som f. Ex. da forleden nogle og tredive Arbejdsmænd forlod Arbejdet hos B. & W. — saa ved Arbejdsgiverpressen straks at berette om „Uro i Jernindustrien", skønt de samme Arbejdsgivere stadig paastaar overfor os, at det, som det gælder om for Industrien, er at „vække Tillid udadtil". — Man merkt die Absicht und wird verstimmt. — For at holde sammen paa Arbejdsgiverorganisationen skal de enkelte stadig holdes i Frygt for en Fare, der ikke existerer, og for at dække deres stadige Forsøg paa at reducere Timelon og Akkorder for Arbejderne, saa betaler man en Flok af „fint uddannede" Skribenter for at skrive Spalte op og Spalte ned i Bladene og sole Arbejderne til efter Noder — og de betaler deres Penneførere godt, de lonnes ikke efter samme Principer, som de der maa arbejde paa Værkstedet. Men bag det hele lurer der dog sikkert en stille Frygt for Gengældelsens Dag.

* * *

Vore Læsere vil erindre, at da vi sidste Foraar sluttede en Overenskomst med Arbejdsgiverne i Jernindustrien, der gjorde Ende paa de evindelige Stridigheder i Fjor, da var der endnu tilbage en Række af Spørgsmaal vedrørende Skibsværfterne, som var af større eller mindre Almeninteresse. Der blev gjort en Række Tilløb til at bringe Orden i disse Sager, uden at der dog kom noget væsentligt ud deraf, men hen paa Sommeren mødte Arbejdskøbernes Fællesudvalg med en Række Ændringer til de bekendte „Fælles-Værkstedsregler", der efterhaanden viste sig at være Forsøg paa at reducere Lønforholdene paa Værfterne i en betydelig Grad. Endvidere forelagde man Ændringer vedrørende Bestemmelserne om Udearbejds- og Rejpenge, der i Realiteten nærmest betød Afskaffelsen af disse Extrabetalinger. For Rejsearbejdets Vedkommende var man til en Begyndelse tilbøjelig til at lægge lidt paa Kostpengene, men Provinsfabrikanterne skyndte sig at forkaste denne beskedne Reform, formodentlig for at man fra vor Side ikke skulle svæve i Vildfarelse angaaende deres Hensigter. Forhandlinger fortes paa en lang Række Møder og til Tider var der ligesom en svag Udsigt til, at man skulle komme til Enighed; men nu har Sagen ligget hen over en Maaned. Hvad Meningen er hermed ved vi ikke, men det er næppe Forbedringer i de bestaaende Forhold d'Hrr. Arbejdskøbere forbereder.

Den ny Fabriklov,
der traadte i Kraft den 1ste Januar 1902.

(Fortsat.)

§ 4.

Arbejdssteder, der ere Tilsyn undergivne i Medfør af Bestemmelseu i § 1, 1ste Stykke, samt Adgange til disse, skulle være saaledes indrettede, at Arbejdernes Sundhed, Liv og Lemmer tilbørlig ere beskyttede saavel under selve Arbejdet som under Ophold paa Arbejdsstedet.

For saa vidt Indretningen af Værksteder og Fabrikker ikke ved deres første Indretning er godkendt af Bygnings- eller Sundhedsmyndigder i Henhold til Bestemmelser, der hjemle disse Ret til at give særlige Forskrifter for sadanne Arbejdssteders Opførelse og Indretning, kan der af Tilsynet gives særlige Paalæg i den anførte Henseende.

§ 5.

Arbejdslokalerne maa ikke overfyldes med Arbejdere, i hvilken Henseende det ved Indretning af ny eller Omdannelse af ældre Arbejdssteder skal iagttages, at hver samtidigt beskæftiget Arbejder erholder mindst 8 Kubikmeter Luft.

Der skal paa hensigtsmæssig Maade, eventuelt ved Lutfornyelse ad kunstig Vej, sørges for passende Luftskifte saa tilfredsstillende, som Virksomhedens Art tillader det; særlig gælder dette, hvor der udvikles Støv eller sundhedsfarlige Stoffer (Luftarter eller Dampe). Ligeledes bør der ved Ventilation og i fornødent Fald ogsaa ved Afspærring sørges for, at giftige Luftarter, Røg, Støv og stærk Hede, Damp og Stank, som kan udvikle sig i enkelte Arbejdsrum og under visse Dele af Bedriften, ikke trænge ind i andre Arbejdsrum.

Adgang til Arbejdsrum, i hvilke giftige Stoffer forarbejdes eller benyttes, skal være forbudt andre end de Arbejdere, som der beskæftiges.

Hvad de ved mekanisk Kraft drevne Maskiner angaar, ere de Bestemmelser gældende, som findes i Lov af 12te April 1889 om Foranstaltninger til Forebyggelse af Ulykkestilfælde ved Brug af Maskiner m. m.

Tapeter paa Vægge og Lofter skulle være forbudte i Lokaler, hvor Tilsynet anser Anvendelse af dem for uheldig i hygiejnisk Henseende. Saavel Vægge og Lofter som navnlig Gulve skulle jævnlig rengøres, i hvilken Henseende Tilsynet kan give nærmere Forskrifter. Hvor Forholdene tillade det, skulle kalkede Vægge og Lofter derhos en Gang aarlig hvidtes.

§ 6.

Belysningen af Arbejdsrummene skal være tilstrækkelig saavel til Arbejdets Udførelse som til Iagttagelse af de i Rummene anbragte Maskiner og andre Genstande; for saa vidt kunstig Belysning benyttes, skal Anbringelsen af samme være forsvarlig. I Arbejdsrum, i hvilke der findes eller udvikler sig eksplosive eller let antændelige Luftarter, Dampe eller Støv, skal den kunstige Belysning ske paa betryggende Maade.

Opvarmning skal kunne paabydes i Arbejdslokaler, hvor der er stillesiddende Arbejde, og hvor Forholdene i øvrigt maatte kræve det.

§ 7.

Paa eller ved Arbejdsstedet skal der være Adgang for Arbejderne til i den kolde Aarstid at nyde deres Maaltid i opvarmet Rum og, for saa vidt Forholdene tilstede det, at faa varmet deres Middagsmad, hvis den medtages eller bringes.

§ 8.

Senest 2 Aar efter nærværende Lovs Ikrafttræden udsteder Indenrigsministeren efter Arbejdsraadets Indstilling Regulativer, indeholdende Bestemmelser om, hvilke Fordringer med Hensyn til Lokalernes Størrelse, Indretning, Belysning, Opvarmning, Ventilation m. m. der til Gennemførelse af Bestemmelserne i §§ 4—6 skulle stilles til de enkelte Arter af Fabriker og Værksteder i Henseende til de der beskæftigede Arbejderes Antal.

Disse Fordringer blive at gennemføre ved Inretning af ny og Omdannelse af ældre Anlæg. Ethvert under Tilsynet hørende Arbejdssted skal senest 10 Aar efter Regulativets Udstedelse fyldestgøre de i dette opstillede Fordringer.

III

§ 9

Børn under 12 Aar maa ikke anvendes til Arbejde i de Tilsynet undergivne Virksomheder.

Børn over 12 Aar maa saa længe, indtil de ere lovligt udskrevne af Skolen, kun beskæftiges i de nævnte Virk-

somheder i 6 Timer i Døgnet, deri indbefattet ½ Times Hviletid efter højst 4½ Times Arbejde, og kun i Tiden mellem 6 Morgen og 8 Aften. De maa ikke benyttes til Arbejde i den Tid, hvor de skulle søge Skolen eller Konfirmationsforberedelsen, ejheller i den sidste½ Time før Skoletidens eller Konfirmationsforberedelsens Begyndelse. De maa ikke arbejde i Virksomheden paa Folkekirkens Søn- og Helligdage.

§ 10

Unge Mennesker af begge Køn fra Udskrivning af Skolen til 18 Aars Alderen maa ikke anvendes til det i § 1 omhandlede Arbejde mere end 10 Arbejdstimer i Løbet af et Døgn, ej heller i Tiden før Kl. 6 Morgen eller efter Kl. 8 Aften. Denne Arbejdstid skal efter højst hver 4½ samlede Arbejdstimer være afbrudt af mindst ½ Times Hviletid. Ud over de saaledes fastsatte Arbejdstimer maa de ommeldte Personer ej heller anvendes til noget Arbejde i Fabrikkens eller Værkstedets Tjeneste uden for sammes Omraade. For unge Mennesker, der besøge tekniske Skoler eller Fagskoler, skal Arbejdstiden lægges saaledes, at den ikke hindrer dem i at benytte saadan Undervisning.

Indenrigsministeren kan dog efter Arbejdsraadets Indstilling paa derom indgivet Andragende tillade unge mandlige Arbejdere, der have fyldt 15 Aar, at arbejde i Tiden mellem Kl. 8 Aften og Kl. 6 Morgen i begrænset Omfang, naar saadant skønnes at være nødvendigt for deres faglige Uddannelse.

§ 11.

Direktøren for Arbejds- og Fabriktilsynet kan saavel for Børn som for unge Mennesker tilstede Undtagelser fra de i §§ 9 og 10 indeholdte Regler om Arbejdstidens Afbrydelse, naar den af vedkommende Arbejdsgiver i Forslag bragte Arbejdsfordeling erkendes at være lige saa gunstig for Arbejderne som Reglen i de nævnte Paragraffer, dog at der om slige Undtagelser stedse sker Indberetning til Indenrigsministeren og til Arbejdsraadet.

§ 12.

Naar Arbejds- og Fabriktilsynet finder, at visse Arter af det i § I, 1ste Stykke, omhandlede Arbejde er særlig anstrengende eller skadelige for Sundheden eller af den Beskaffenhed, at en enkelt Arbejders Uforsigtighed kan blive farlig for de øvrige Arbejdere, kan det af Arbejdsraadet bestemmes, at en Forhøjelse af de i §§ 9 og 10 fastsatte Aldersgrænser bør finde Sted for dette Arbejdes Vedkommende, eller forbydes, at Personer under 18 Aar eller kvindelige Arbejdere deltage deri. Føler nogen sig brøstholden ved Afgørelsen, kan denne indankes for Indenrigsministeren.

§ 13.

I Hvile- og Spisetider maa Børn og unge Mennesker ikke beskæftiges og ikke opholde sig i noget til Fabrikken eller Værkstedet hørende Rum, hvori der paa den Tid arbejdes, medmindre Tilsynet dertil har meddelt Arbejdsgiveren skriftlig Tilladelse.

§ 14.

Afvigelser fra de i §§ 9, 10 og 18 givne Bestemmelser kunne ikke finde Sted, medmindre Naturomstændigheder, Ulykkeshændelser eller andre lignende uforudsete Begivenheder have forstyrret den regelmæssige Drift eller udsætte den for Forstyrrelser, i hvilket Tilfælde Direktøren for Arbejds- og Fabriktilsynet paa derom skriftlig indgivet Andragende for en i Tilladelsen nærmere begrænset Tid kan tilstede saadan Afvigelse, indtil den regelmæssige Drift atter er tilvejebragt eller sikret. Tilsynet har til Indenrigsministeren at gøre Indberetning om enhver saadan given Tilladelse. Det skal dog, hvor den ved Begivenheden bevirkede Forstyrrelse eller Skade kræver uopholdelig Udbedring, være tilstrækkeligt, at skriftlig Meddelelse om den derved nødvendiggjorte Afvigelse fra de foranførte Forskrifter samtidig med Arbejdets Paabegyndelse gives til Direktoratet.

(Fortsættes).

Et Par Ord om Forholdene i Kolding.

Forholdene her i Byen er for Tiden ret gunstige, der er jævnt godt med Arbejde, saavel hos Smedemestrene som paa de enkelte Fabriker, der findes her. En Del gifte Kolleger, der har gaaet arbejdsløse i længere Tid, har atter faaet Beskæftigelse hist og her, saa Arbejdsforholdene maa siges at være ret taalelige.

Paa et af de herværende Værksteder er Forholdene imidlertid det stik modsatte, nemlig hos Fabrikant Leneth. Man maa beundre denne Fabrikant, saavelsom hans Værkfører — der begge selv er Medlemmer af deres Organisation — at de ikke desto mindre vil forbyde Fabrikens Arbejdere, at være i deres Organisation; men dette er dog Tilfældet, thi der antages ikke nogen Arbejder, som tilhører en Fagforening. Siden den store Lock-out i 1899 er der paa denne Fabrik gjort mange Forsøg paa udelukkende at faa Smede og Maskinarbejdere, der stod udenfor vort Forbund, eller som var villige til at melde sig ud, og jeg maa indrømme, at det er lykkedes denne Fremskridtsmand af en Fabrikant, tilligemed sin Hjælper, at opdrive adskillige Folk af denne Race, som jeg herved skal have den Ære at præsentere for Læserne af vort Fagblad. Vore Medlemmer kan saa selv fælde Dommen over dem:

Den første som det lykkedes d'Hrr. at faa fat paa, var en Person, som efter at have været Smedemester paa Landet i en Aarække, kom her til Kolding kort før den store Lock-out i 1899. Han fik Arbejde her hos Firmaet Constantin Hansen & Schrøder, men blev derfra afskediget, efter ganske kort Tids Forløb, paa Grund af Dovenskab. Manden havde naturligvis meldt sig ind i Forbundet, og hans første Bestræbelser gik nu ud paa at erholde al den Understøttelse han kunde faa (blandt andet erholdt han Understøttelse i samtlige 15 Lock-out-Uger s. A.); men da der nu ikke var mere Understøttelse at hæve, og Manden var sikker paa at have faaet sine Penge tilbage med Renter og Rentes Rente, saa fandt han, at nu kunde det være nok med at være i Fagforeningen. Her kom Hr. Leneth ham til Hjælp, idet han tilbød ham Arbejde, naar han vilde melde sig ud af Fagforeningen, hvilket han ikke betænkte sig længe paa. Jeg gik nu til Manden og foreholdt ham det urigtige i hans Adfærd, men han erklærede, at han »gjorde hvad han vilde«. Mandens Navn er N. Jørgensen, og han er født den 21. April 1858. Han er en skummel Fyr af Udseende, gaar altid med Stok paa Arbejde, da han ellers skal være bange for at falde om paa Gaden.

En anden Herre ved Navn F. Petersen, født den 16. Oktober 1865, modtog ligeledes sin Understøttelse under Lockouten i 1899, hvorefter han udmeldte sig af Forbundet. Han paastaar, at det er hans Gud i Himmelen, der forbyder ham at være Medlem af en »socialistisk Fagforening«; men den samme Gud forbød ham alsaa ikke at tage den Understøttelse han kunde faa, thi den nappede han med Begærlighed.

En tredie Fyr ved Navn C. Rosenberg, der først havde arbejdet hos en Smedemester, der var blokeret af vor Afdeling, stod selvfølgelig af den Grund udenfor Fagforeningen. Da han henvendte sig til Hr. Leneth om Arbejde, blev han naturligvis modtaget med aabne Arme, og det kan jo ikke nægtes, at han pynter svært op i Landskabet.

Den fjerde og sidste af Besætning en paa denne Fabrik hedder A. Andersen og er født den 26. Marts 1875 i Ringkøbing. Han er indmeldt første Gang i Forbundet den 20. Juni 1896 i Kolding og har ligeledes modtaget en meget stor Sum Penge af Forbundet. Han kom imidlertid til det Resultat, at han kun havde Rettigheder, ingen Pligter, og da jeg vilde gøre ham opmærksom paa det urigtige i denne Begrebs-Sammensætning, saa vilde han »blæse Forbundet et Stykke«. Manden driver desuden Gæstgiveri, men dette giver vel formodentlig ikke tilstrækkeligt, siden det er nødvendigt for ham at optræde som ovenfor beskrevet. Derimod ved baade han selv og hans Frue at fortælle om, hvor »forurettet« han er blevet af vor Afdelings Bestyrelse, som de iøvrigt rakker ned paa efter Ævne. Jeg har tilbudt Manden at komme til et Møde i vor Afdeling for at forklare sig overfor Organisationens Medlemmer, men dette passer ham ikke; men derimod passer han udmærket sammen med de 3 forannævnte Herrer. — Tilsammen danner de et nydeligt Kløverblad, og Hr. Leneths Fabrik her i Kolding staar som en Koloni, hvortil kun Fagets Udskud har Adgang.

Kolding i Oktober 1902.

Frands Sørensen

Arbejdernes Bryggeri „Stjernen".

Efter at Arbejdernes Bryggeri nu har faaet indlagt en ny Dampmaskine og to nye Ismaskiner og faaet udviklet sin Lagerplads betydeligt ved de nye til alle Nutidens Fordringer svarende Kælderanlæg, er Bryggeriet i Stand til at tilfredsstille alle de Krav, der kan stilles til et moderne Bajerskøl-Bryggeri.

Arbejdernes Bryggeri leverer et fortrinligt Ølprodukt, saavel Lager- som Pilsnerøl, og er vel, maaske med Undtagelse af et enkelt Bryggeri, det eneste Bryggeri her i Landet, der udelukkende anvender prima Bygmalt til Produktionen af bajersk Øl. Foruden Byg anvendes der nemlig her i Landet saavel Majs som Ris til Bryguing af undergæret, skattepligtigt Øl. I Bajern, der jo er Øllets Hjemland, er det under Straf forbudt at anvende andet Materiale end Bygmalt, altsaa netop hvad der anvendes i Arbejdernes Bryggeri.

A. B. S. (Arbejdernes Bryggeri Stjernen) er vort Partis yngste kooperative Foretagende og er startet ved Hjælp af vore største og ældste Fagorganisationer. De organiserede Arbejdere er altsaa interesserede i at støtte Foretagendet og dette gøres bedst ved overalt, hvor man overhovedet ønsker at nyde bajersk Øl, udtrykkelig at forlange Stjerne-Bajer.

Det er bleven os meddelt, at enkelte Ølhandlere, der leverer Øl til Værksteder og Arbejdspladser, over for deres Kunder, giver det Udseende af, at de ikke kan erholde Øl, eller i det mindste ikke tilstrækkeligt Øl fra Arbejdernes Bryggeri. Efter at vi herom har rettet Forespørgsel til Bryggeriets Bestyrer, kan vi oplyse Fagfællerne om, at Arbejdernes Bryggeri nu er i Stand til at efterkomme enhver Ordre, og at der naturligvis, i Fald det Tilfælde skulde indtræffe, at Produktionens Størrelse var mindre end Efterspørgslen, da strax vilde blive truffen Foranstaltninger til, at den fornødne Udvidelse af Bryggeriet blev foretaget.

Vi vil ikke undlade at udtale vor Forundring over, at der synes at være nogen Vrangvilje blandt Ølhandlerne mod Arbejdernes Bryggeri. Vi har vanskeligt ved at forstaa dette. Det synes, som om Ølhandlerne har glemt den alt andet end hensynsfulde Maade, paa hvilken de store Bryggerier i sin Tid behandlede dem. Den Gang hed det: vil Du ikke gøre dette eller hint, tager vi »Etiketten« fra Dig.

Vi synes ogsaa, at da den langt overvejende Del af Ølhandlerne næsten udelukkende har deres Kunder blandt Arbejderne, var der al Anledning for dem til ikke at modarbejde et af Arbejderne oprettet Foretagende, saa meget mindre er der nogen Grund hertil, som Ølhandlerne *har lige saa stor Fortjeneste ved at forhandle Øl fra Arbejdernes Bryggeri, som fra noget andet Bryggeri, der fører aftappet Øl.*

Vi kan til Nød forstaa, at Arbejdernes Bryggeri har bitre Modstandere op ad til. Dels de store Bryggeriejere, dels Kapitalistklassen i Almindelighed, men at det ogsaa skal finde Modstand hos Forhandlerstanden kan kun være begrundet i en falsk Opfattelse af deres egen Stilling.

Vi ved jo alle, at af de mange Millioner, der er tjent ved Øllet her i Landet, er Intet, eller saa godt som Intet, kommen Arbejderne tilgode. Kunst og Videnskab har faaet rigeligt, Kirken maaske lige saa meget som begge de to førstnævnte tilsammen, men Arbejderne slet Intet. Dog jo, under Indsamlingen i Sommer til Feriebørns Beklædning figurerede et Bryggeri for første Gang med et Bidrag — det var efter at Arbejdernes Bryggeri var oprettet, at dette skete. Efter sigende agter flere Bryggerier ved eventuel Indsamling til Arbejdsløse at yde klækkelige Bidrag. Skulle dette vise sig at blive Tilfældet, kan Arbejdernes Bryggeri ogsaa tilskrive sig Æren herfor. Men I, Kammerater, bør derfor ikke glemme at støtte Arbejdernes Bryggeri ved at forlange »*Stjerne Lager*« eller »*Stjerne Pilsner*« overalt paa Værksteder, Arbejdspladser og Foreningslokaler og paa de Restaurationer I besøger.

Husk Lock-outen! Husk hvor vanskeligt det var at skaffe Penge, og lad os hjælpe et Foretagende, der ved Lejlighed kan yde os Støtte.

Stjerneøl leveres paa Flasker og aftappes kun paa Bryggeriet, hvor hver Flaske Øl pasteuriseres. Tillige udskænkes det fra Fad i enkelte Restaurationer, og Bryggeriet antager som Udskænkningssteder for Fadøl, saadanne Restaurationer, hvor særlig Arbejderne søger.

Vi anbefale vore Fagfæller at virke for det ny Produkt fra Arbejdernes eget Bryggeri. Det er første Gang, at de danske Fagforeninger er direkte interesseret i et saadant Foretagende. Lægger vi vor gamle Energi i Agitationen for det, skal Stjernebryggeriet snart vokse sig saa stort, at de gamle Kapitalistforetagender skal faa det at mærke. Den Tid er nu forbi da Arbejderne drikker til Fordel for Kunst og Videnskab. Nu slukker de deres Tørst i Bevistheden om, at Overskuddet ved Øllets Produktion gaar i deres egen Lomme.

En Stævning.

Paa Jernbaneværkstederne i København findes der som bekendt ikke saa ganske faa af vort Fags Udøvere af den Slags, som man egentlig helst vender sit Hoved bort fra, naar man skal passere dem, fordi det blotte Syn af dem minder for meget om alle de Synder, de i Tidernes Løb har begaaet imod Kollegialitetsfølelsen, og imod det, som man paa et Værksted kalder for godt Kammeratskab. Og kommer man endelig til at udveksle Bemærkning med en af den Kaliber, saa — ja saa er det naturligvis ikke altid bare Elskværdigheder der ligger en paa Læben.

Maskinarbejder Jensen »paa Jernbanen«, som det i daglig Tale hedder, er en af dem, der ikke kan smigre sig med i nogen særlig Grad at være paa Hat med sine Arbejdskammerater, og en skønne Dag udvekstedes der en Del Komplimenter mellem et af vore Medlemmer og Jensen, der selvfølgelig ikke tilhører Fagforeningen. Blandt andet lod vort Medlem ham vide, »at han regnede ham for den største Slyngel, der kunne gaa i et Par Sko«, og til Støtte for denne

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelses-dato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, fra hvilken Vedk. har betalt
5401	Hans Christensen	Hvorslev	21/4 68	Kbh. Afdl. 1	29/8 96	Kbh. Afdl. 1	22/3 02
5543	Victor Johansen	Skelskør	10/6 55	—	24/10 96	—	31/5 02
5843	Sop. Rud. Vilh. Thorlund	København	21/12 81	— 2	6/7 01	—	3/5 02
7337	Theodor Emil Rasmussen	Slagelse	25/12 77	— 1	17/3 02	—	29/3 02
8063	Peter Petersen	Vang	20/5 64	—	13/3 97	—	31/5 02
8206	Sophus Alfred Jensen	Usserød	28/11 82	—	3/5 02	—	7/5 02
8234	Joh. Henrik Georg Nielsen	København	8/3 74	—	12/5 02	—	7/6 02
8696	M. J. Mølback	Randers	5/6 59	—	25/11 99	—	17/5 02
8869	H. C. Jensen	København	10/3 72	—	26/3 98	—	17/5 02
12385	Holger Hansen	Veflinge pr. Odense	9/1 81	Hillerød	2/5 01	—	31/5 02
13645	Valdemar Joh. Hansen	København	28/11 76	Kbh. Afdl. 1	3/2 00	—	24/5 02
13773	Martin Chr. Johansen	—	2/7 78	—	21/4 00	—	10/5 02
13948	Edmund Längaard	—	19/5 80	—	24/5 02	—	24/5 02
13999	Fritz Emil Andersen	—	14/7 82	—	20/10 00	—	14/6 02
499	Herman Mart. Chr. Olsen	—	26/12 80	—	30/9 01	—	26/7 02
545	J. Jørgensen	—	13/3 56	—	7/4 94	—	26/7 02
1106	P. Holst	—	1/11 68	—	1/4 01	—	28/6 02
1192	L. S. Jensen	—	26/1 68	—	9/11 95	—	12/7 02
2497	L. C. Christensen	Næstved	28/7 76	—	12/5 00	—	5/7 02
4913	Anders Petersen	Volfsjö, Sverrig	3/1 46	Helsingør	25/6 93	—	7/6 02
5296	C. L. Nielsen	København	12/5 68	Kbh. Afdl. 1	1/1 98	—	26/7 02
7348	Frits Petersen	—	18/5 75	—	8/10 98	—	2/8 02
7360	Hans Otto Petersen	Vigerslev	14/8 83	—	2/5 02	—	19/7 02
7476	A. P. Peterseu	Slagelse	15/3 82	—	1/5 01	—	19/7 02
7501	Niels Chr. Nielsen	Nykøbing M.	24/12 57	Aarhus	20/2 97	—	19/7 02
8095	Carl Nørretranders	Stege	11/12 53	Kbh. Afdl. 1	16/11 01	—	1/2 02
8163	Anthon Fr. Hansen	Roskilde	9/12 82	—	9/6 02	—	28/6 02
8265	Harald Elof Emil Jensen	Amager	13/10 82	—	9/6 02	—	12/6 02
8280	Amandus Harry Hemmingsen	København	11/10 70	—	1/7 02	—	19/7 02
8344	Jens Chr. Jensen	Nykøbing F.	16/4 68	—	19/7 02	—	19/7 02
8452	William Joh. Most. Jørgensen	København	8/10 81	—	12/4 02	—	5/7 02
8472	Frederik Johannes Olsen	—	26/9 82	—	12/4 02	—	26/7 02
8521	Karl Jeppesen	Holbæk	24/12 77	—	22/4 02	—	19/7 02
8628	Peter Chr. Hansen	København	21/9 77	—	19/11 97	—	12/7 02
8775	G. Brøndum	København	12/7 70	—	6/7 01	—	2/8 02
11060	Oscar Hærtel	København	12/8 78	Kbh. Afdl. 1	23/7 98	—	19/7 02
11421	Axel Engelb. Arentzen	—	18/11 73	—	21/1 99	—	26/4 02
11461	A. P. T. Møller	—	18/10 76	—	3/9 00	—	26/7 02
12554	Philip Johannes Rasmussen	—	16/2 74	—	3/8 00	—	12/7 02
12673	Albert Bühnemann	Tyskland	28/8 75	—	26/1 01	—	12/7 02
13545	A. C. H. L. Juul	København	28/11 73	—	10/11 99	—	19/7 02
13824	Johannes Fred. Chr. Johansen	—	29/5 82	—	4/2 02	—	5/7 02
1297	Edv. F. V. Nielsen	—	26/5 83	— 2	19/4 02	— 2	31/5 02
1304	E. H. Seiler	—	7/2 76	—	3/8 95	—	17/5 02
5828	C. C. Nielsen	Vissenbjerg	24/8 78	—	20/8 01	—	22/2 02
11429	S. Albrecht	Wyk, Föhr	8/7 74	—	3/9 00	—	1/3 02
14239	Aug. Nielsen	København	15/4 73	—	19/5 00	—	10/5 02
1564	Jens Chr. Flade	Assensbølle pr. Rødby	19/10 65	— 3	6/8 98	— 3	31/5 02
10737	J. M. Sørensen Vand	Lyngby pr. Trulstrup	17/1 78	—	21/10 99	—	14/6 02
12013	Henry Anders Axel Andersen	København	20/3 79	—	8/4 99	—	28/6 02
698	Georg Severin Aug. Sørensen	—	17/2 58	— 1	26/7 01	— 7	26/4 02
2789	Christian Sindahl	Aarhus	19/1 68	Aarhus	22/5 95	Aarhus	26/7 02
6648	Fr. Schrøder	Skive	20/1 65	—	20/5 99	—	31/5 02
7667	Peter R. Martin Andersen	Hvilsted	6/6 83	—	2/11 01	—	14/6 02
9119	L. Chr. F. Dencke	Horsens	15/2 52	—	21/5 97	—	26/4 02
14664	Chr. P. Nielsen	Aarhus	4/9 81	—	27/4 00	—	31/5 02
6838	H. M. Støwer	Aalborg	14/10 70	Aalborg	30/1 97	Aalborg	26/4 02
14024	Vilhelm Larsen	Helsingør	15/9 82	Helsingør	26/10 01	Helsingør 2	31/5 02
3624	F. Wejhrauch	Viborg	20/2 72	Odense	22/1 93	Odense	3/5 02
9752	Jacob Holger Larsen	Odense	20/7 83	—	8/4 02	—	12/7 02
12084	S. Otto Mortensen	Birkerød	20/9 81	Vejle	1/4 00	—	
14912	Ove Anthon Bünger	Odense	6/3 72	Odense	3/10 00	—	19/7 02
14820	Niels A. Frederiksen	Bandholm	11/8 81	Maribo	3/5 00	Stege	21/6 02
6093	Søren Andr. Andersen	Vindum pr. Rødkjærsbro	29/11 79	Viborg	8/11 01	Viborg	14/6 02

sin Dom anførte v. M. en Udtalelse af Forbundets Formand, som han havde fra 2den eller 3die Haand.

Kort Tid efter modtog Forbundets Formand J. A. Hansen en Stævning til at møde i Retten for Paastand at høre og Dom at lide o. s. v., men han kunde naturligvis ikke erkende at have sagt de slemme Ord om Jensen — ialtfald huskede han ikke noget saadant. Jensen søgte at fremstille sig som et af »Fagforeningen« forfulgt Offer, og efter hvad man kunne skønne, undlod dette ikke at gøre et dybt Indtryk paa Dommeren.

Naa, der var jo ikke noget at gøre, naar ikke J. A. Hansen vilde vedgaa »Slyngelen«, men saa maatte der føres Vidner, og der ansattes et nyt Møde i Sagen, for Retten skal have sin Gang.

Jensen glemte imidlertid at føre Vidner, hvorfor Sagen hævedes. — Men naar man foreholder Jensen, at man ligesom finder Resultatet lidt magert, saa ved han at fortælle om noget »skriftligt« han har fra Retten, som fuldstændig afvasker »Slyngelen«, og saa — ja saa maa det jo være rigtigt — ellers var jo nemlig det hele spildt.

Stiftelsesfester.

Slagelse Afdeling

fejrede den 27. September sin 10-aarige Stiftelsesdag i Arbejderpartiets stedlige Forsamlingsbygning ved et Festmaaltid med efterfølgende Dans. Det overvejende Flertal af Foreningens Medlemmer med Damer var mødt til den smukke og muntre Fest og Forbundets Formand var til Stede og holdt Festtalen.

Slagelse Afdeling stiftedes altsaa i 1892 og den Gang var det Opgangstider saavel for vort Fag, som for vore Organisationer. I 1897 var det som bekendt en Strejke i Slagelse, der officielt var en medvirkende Aarsag til den store Lock-outs Udbrud, og denne Strejke, der ophørte med nævnte Lock-out, var basseret paa et Krav om Tillæg til Timelønnen, der senere — i Vinteren 1898 — afgjordes ved Voldgift.

Siden har der i det store og hele været stille om Slagelse Afdeling, men der findes der i Byen en Stab af solide Fagfæller, der nok vil vide at tage fat igen, naar Forholdene maatte kræve det paa den ene eller anden Maade. Slagelse hører til de Byer, der har maattet føle de daarlige Konjunkturers Stagnation, der forhaabentlig snart har Ende.

Københavns Afdeling 7

(Statsbanernes Smede- og Maskinarbejdere) fejrede den 4. Oktober deres første Stiftelsesfest, som bestod i en Aftenunderholdning med efterfølgende Bal. Det langt overvejende Flertal af Medlemmerne med Damer var fremmødte. Festen havde nærmest Karakteren af en Familiefest, idet Medlemmer af Afdelingen selv besørgede Underholdningen med lidt vellykket Komik, og deres flinke Sangforening (Hejmdal) assisterede med sine kvikke Sange. Man mærker tydeligt, at man her befinder sig blandt Statsarbejdere, der ikke arbejder under vore »moderne« storindustrielle Forhold, ligesom det ogsaa er kendeligt paa Alderen m. m., at Staten vrager ved Antagelsen af sine Folk. Desværre undslaar Staten sig ikke for, samtidig at betale en lav Løn. Timelønneu er endnu, skønt den blev forhøjet i 1900 efter vor Blokade, ikke højere for vore Medlemmer end nedenstaaende Tabel udviser:

	Antal Arbejdere	Gennemsnits Alder	Gennemsnitlig Timelon	Gennemsn. Antal Aar arb. paa Baneværkst.
Drejerværkstedet	35	34,84	33,14	8,03
Reparationsværkstedet	28	32,42	32,84	4,18
Grovsmedeværkstedet	15	28,80	32,53	4,80
Vognværkstedet	16	30,30	33,70	6,25
Elektrisk Værksted	15	30,60	34,40	4,40
Remisen	4	28,75	36,00	7,60
	113	30,75	33,76	6.26

Med Akkorderne er det saa som saa, idet der nærmest hersker middelalderlige Tilstande endnu med Hensyn til Afslutningen af disse.

Formanden for Forbundet holdt Festtalen, hvori han beklagede, at det saa ud som om visse Embedsmænd vedblivende vilde staa stejle overfor Fagforeningerne, til Trods for at højere Ordre gik i modsat Retning. Forhaabentlig retter dette sig dog snart. Han udtalte endelig Ønsket om, at denne Afdeling maatte kunne samle alle vort Fags Udøvere paa Banens Værksteder til fælles ubrødeligt Sammenhold.

Dette vil uden Tvivl ogsaa lykkes, thi der er mange gode Kræfter i den unge Afdeling, der for Størstedelen bestaar af gamle Forbundsmedlemmer, og der er en energisk Bestyrelse og do. Formand i Spidsen.

Onde Tunger.

Vi beklager meget, at vi har et Par Arbejdskammerater iblandt os, der en Tid gjorde os al den Fortræd de var i Stand til, men da vi resolut satte en Stopper derfor, ved at ekskludere dem af vor Klub, (Kleinsmedene hos B. & W.) saa skulde vi ikke have opholdt os videre derved, hvis ikke den ene af dem, Medlem Nr. 898 Martin Nielsen havde udslynget den usandfærdige Beskyldning om en anden af vore Kolleger, Drejer Jørgen Svendsen, at han (S.) var godt kendt i Byen som en daarlig Kollega, der blandt andet var smidt ud af sine Arbejdskammerater paa »Vølund«. Endvidere paastod M. N, at Svendsen var jaget ud af 1ste Afdeling, samt at dette var Grunden til at han (S.) nu stod som Medlem af 5te Afdeling. Skønt vi paa Forhaand vidste, at disse Sigtelser vare ubegrundede, saa henvendte vi os dog til 1ste Afdelieg og bad dens Bestyrelse om en Erklæring i Sagen. Denne foreligger nu og gaar ud paa, at J. Svendsen, saavel af Afdelingsstyrelsen som af hans tidligere Kammerater paa »Vølund« anses for en Foregangsmand og i alle Henseender et følgeværdigt Eksempel paa en god Kollega.

Hermed turde denne ondsindede Sladder være slaaet ned og M. N.s Udtalelser stemplet som det de er.

Paa ovennævnte Klubs Vegne
V. Sørensen,
f. T. Formand.

* * *

I Anledning af, at Medlem Nr. 1345 Thurin har rettet Beskyldninger for ukollegial Opførsel mod et andet Medlem, som han arbejdede sammen med paa Københavns Flydedoks Filial, har Klubben vedtaget at stemple det hele som *Vrøvl* og *ondsindet Sladder*, fordi Thurin ikke har belagt sine Paastande med noget som helst Bevis.

Det samme skulde alle Kolleger gøre naar Munden løber af med en eller anden paa et Værtshus eller andet Sted.

Otto Smith.

Helsingør.

Medlem Nr. 4276, Mulveed, bedes opgive sin Adresse til Helsingør Afdeling, da der henligger et Akkordoverskud til ham.

A. Johansen.

Strejken hos Borsig.

Fra Berlin meddeles og følgende:

Den i forrige Fagblad hos *Firmaet Borsig i Berlin* anmeldte Strejke vedvarer fremdeles. Trods gentagne Forhandlinger, er det ikke lykkedes at opnaa Forlig. Den egentlige Aarsag til Strejken var, som meddelt, et Pengespørgsmaal. Nu synes dette at være af mindre Betydning, hvorimod Spørgsmaalet: Arbejdernes eller Organisationens Medbestemmelsesret om Fastsættelse af Prisen paa Arbejdet er det, hvorom man diskuterer.

Det er ganske utroligt, hvad Firmaet ofrer paa Avertering i alle Tysklands Blade efter Skruebrækkere. Det er ogsaa lykkedes dem at erholde nogle faa Stykker, men disse ere Individer, som under alle andre Forhold vil blive holdt udenfor Porten og sikkert ikke gør megen Fyldest som Drejere. Ligeledes har Firmaet gjort store Anstrengelser for at bevæge de berlinske Fabrikanter til ikke at antage nogen Maskinarbejder, samt foreslaaet d'Hrr. at udelukke 10 % af Metalarbejderne i Berlin. Dette har dog været d'Hrr. Fabrikanter for stærkt, herpaa ville de dog ikke indlade sig. At Borsig erholder den Politiassistance han ønsker sig er vel ganske selvfølgeligt, og de optræder da ogsaa saa brutalt som muligt. Af Strejkevagterne er der saaledes arresteret en Del, ligesom det er forbudt Arbejderne at tale sammen paa Gaden i Borsigs Værksteders Nærhed. Imellem de Strejkende er der godt Mod; hver enkelt ved, hvad der staar paa Spil og de ere fast besluttede paa at holde Kampen ud. Vor Broderorganisation frabeder sig sluttelig al Tilgang af Metalarbejdere til Berlin.

„Høje Arbejdslønninger i Berlin".

Vort Broderorgan »Deutsche Metalarb.-Zeitung» for 20. September indeholder en interessant Artikel om Lønforholdene i Metalindustrien i Berlin, som vi nedenstaaende gengiver Indholdet af:

Efter en Beretning, som aarlig udgives af Berliner Købmands- og Handelskammer, omtales specielt »Lønforholdene«, og det er ikke nogen liden Meningsforskel, der gør sig gældende med Hensyn til, hvorvidt det er formaalstjenligt at have høje eller lave Lønninger for Arbejderne. Der meddeles saaledes i Beretningen, at Gebauers Maskinfabrik i Charlottenburg har fremsat sine Besværinger over, at de »høje Lønninger« og den stedse stigende Pris paa Materiale har bevirket, at det tyske Fabrikat er blevet fordyret, medens der vedblivende i Udlandet kan fabrikeres billigere, hvorved de vinder Terræn paa det tyske Afsætningsomraade. Saaledes er nemlig den østerriske, italienske og belgiske Industri underkastet en Aagerplyndring ved Prisansættelsen paa Raajern, Kul og Kokes, i det en Klikke af Rigmænd ved en foretaget Sammenslutning dikterer Priserne herpaa, hvorved skaanselsløst den store Part af Industridrivende udplyndres til Fordel for enkelte Grubeejere. Denne Plyndringsmaade har ogsaa faaet Indpas i Tyskland, og vil vel snart der vise sine Spor. De amerikanske Milliardærer har jo ved Dannelsen af deres forskellige Trusts anvist Vejen.

Under disse Omstændigheder formener Indsenderen, at man, for at redde Industrien, maa betydeligt ned med Arbejdernes Lønninger. Skulde det virkeligt være nødvendigt? Ere Lønningerne saa uforholdsmæssigt høje i Berlin? Hertil mener Hr. Gebauer: Hvad de nuværende Lønforhold angaar, da er disses normale Højdepunkt overskreden; dog er Forholdene siden 1901 ved at blive normale igen. Elektricitetsbranchen og den dermed forbundne Industri, har for Berlin og Omegns Vedkommende forskaffet sig Lønsatser, som vare aldeles uholdbare, og som Følge heraf til stor Fare for Berlins Maskinindustri. Der er saaledes udbetalt Timelønninger paa 80 Pfg., ja endogsaa derover, hvilket overgaar selv de bedst betalende engelske og amerikanske Firmaer i samme Branche.

Vort Broderorgan bemærker hertil: Hvor mange Metalarbejdere erholder vel 80 Pfg. eller mere pr. Time og hvorfor taler Hr. Gebauer kun om »de høje Arbejdslønninger«, som værende den værste Hindring i *Konkurrencen med Udlandet*, uden at berøre det kolossale Udbytte, som Aktionærerne i Berliner Maskinbygnings-Aktieselskaberne har haft, hvilket Aar for Aar har andraget indtil 24 %, ja endogsaa højere, ligesaa hos Hr. Gebauer?

At ikke alle Fabrikanter er enig med ovennævnte Indsender fremgaar af en Beretning, som er indgivet af en anden Berliner Maskinfabrikant, Hr. E. Becker. Han skriver: »Det vil ikke kunne lade sig gøre, at nedsætte Arbejdernes Lønninger i Berlin, grundet paa, at Kravet til at leve menneskeværdigt stadig voxer, ligesom Priserne for Livsfornødenheder vedblivende stiger.« Under industrielle Kriser vil der da foregaa: »Enten Afskedigelser af Arbejderne efterhaanden, eller Indførelse af Ferie for enkelte, eller, hvad der vil være rigtigst, en Forkortelse af Arbejdstiden for alle.« Af disse 3 Hjælpemidler har Maskinbyggerierne i Berlin benyttet sig meget i Aaret 1901, eftersom Forretningsslappelsen var en almindelig Kendsgærning og dens Fortsættelse endnu ubestemmelig. Den samme Fabrikant anerkender ogsaa i sin Beretning, at der i Berliner Maskinfabrikerne almindeligt arbejdes tilfredsstillende og udføres godt Arbejde, som sjældent overtræffes af andre Fabriksvirksomheder.

Vore Læsere vil kunne forstaa, at det ikke er ganske overensstemmende med de virkelige Forhold, naar Metalarbejdernes Løn angives til 80 Pf. pr. Time. Nej! det stiller sig ganske anderledes. Vel er nævnte Løn til Dels hvad der opnaas ved Akkordarbejde i Elektricitetsbranchen; men tager man et Gennemsnit af Metalarbejdernes virkelige Fortjeneste, androg den i Aaret 1901 1163 Mark (herunder hører dog saavel Fag- som Ikkefaglærte) og med en saadan Aarsindtægt er det umuligt at underholde en Familie i Berlin, hvor der efter videnskabelig Undersøgelse fordres mindst 1500 Mk. aarligt for at en Familie kan existere. Med saadanne Indtægter paadrager Arbejderne sig vedblivende Gæld, selv om han altid har Arbejde, og kun under Forhold, hvor Kone og Børn kan medvirke, bliver det muligt at underholde Familien. Og dog tillader man sig at kalde en saadan util-

strækkelig Løn — for høj! Det er ligeledes temmeligt letsindigt af Hr. Gebauer at paastaa, at Lønningerne i Tyskland skulle være højere end i England og Amerika, hvor dog hele Verden ved, at Fortjenesten er langt højere. Den overlegne Dygtighed og Konkurrenceduelighed som tillægges den engelske og amerikanske Industri beror ikke mindst paa »den høje Arbejdsløn« og den derved fremkomne godt nærede, kraftige, sunde og leveringsdygtige Arbejdskraft. Sulteløn, mangelfuld Ernæring og legemlig svag Arbejdskraft skal nok bringe en Industri tilbage. Naar dertil kommer, at man ved at højne Levefoden for Arbejderen, bibringer ham mere Intelligens, hvorved hans moralske Ansvar overfor hans Virksomhed styrknes, vil man vel indrømme, at ogsaa paa dette Felt, høster Arbejdsgiverne Fordele ved at lade Teorien om »de altfor høje Lønninger« fare.

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollen).

Nr. 1948. C. E. Petersen.
- 14024. Vilh. Larsen.
- 11324. A. L. Giese.
- 4606. N. Chr. Nielsen.
- 14767. W. Lund.
- 13827. P. S. Petersen.
- 860. J. P. Jensen.
- 527. G. Andersen.
- 8948. P. Petersen.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 1662. H. Larsen (Kbh. Afdl. 4)
- 6151. Fr. Jensen (Randers)
- 9541. J. Jespersen (Frederikshavn)

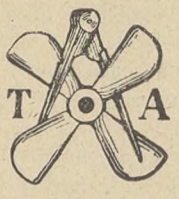
Nr. 8143. D. Lundsten har atter fundet sin Bog.

Hovedkassereren.

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Østergade 54, St.
Aalborg, J. Christensen, Urbangade 15. 1. $12^1/_4$—1, $6^1/_2$—$7^1/_2$. Helligdage kun mellem 11—12.
Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36. Udbt. $12^1/_4$—$12^3/_4$, 6—7.
Faaborg, Smed P. Andersen, Odensevej a. n. 8. Ingen Udbetaling.
Fredericia. Smed Magnus Jensen, Prinsensgade 4. Udbetaling til Rejsende 6—7 Aften.
Frederikshavn, L. Jensen, Søndergade $12^1/_2$—1, $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Holstebro, C. Madsen, Sønderland. 6—8.
Hadsund Mariager, Smed Aug. Olsen, Cimbria pr. Mariager. Udbetaling 12—1, 6—7.
Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen. $7^1/_2$—$8^1/_2$, $12^1/_4$—$1^1/_2$, 6—7 (Lørdag 4—7).
Hillerød, Th. Hansen, Svendehjemmet, Helsingørsg. Udbetaling $6^1/_4$—7.
Hjørring, Maskinarb. Martin Jensen, Kolsmissegade 4, 1. 6—8 Søndag 12—2.
Holbæk, Maskinarb. J. Faltz, Goodtemplarhjemmet, Kastanievej, Udbetaling $6^1/_2$—8.
Horsens, P. Andersen, Boysensg. 52. Udbt. $6^1/_2$—$7^1/_2$ Aften. Søndag 9—12 Formd.
Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvej. Ingen Udbetaling.
Kallundborg, Smed C. Christensen, Rosenstræde ved Stranden. $12^1/_4$—$12^3/_4$, 6—7.
Kolding, M. Sørensen, Seestvej 20 B. $12^1/_4$—$1^1/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$
København, Larslejstræde 1, Stuen. 9—11.
Maribo, F. Larsen, Kirkestræde 212. 6—7
Middelfart, Georg Jørgensen, Teglværksgade 13 B. Udbetaling 12—1, 6—7, Søndag 10—12.
Nakskov, Rasmus Olsen, Taarsvej 40. $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkersvendestiftelsen. 6—7
Nørresundby, L. Jensen. Bondrupsgade 8. $6^1/_2$—$7^1/_2$ Aften.
Nykøbing, Mors, Ferd. Nielsen, Vesterbro 3. 6—7 Aften.
— Falster. M. Frandsen, Kraghavevej 6—7, Søndag 10—12
Nyborg, H. L. Christiansen, Villa Aldersro, Vindingevej. $12^1/_2$—1, 6—7
Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. $12^1/_4$—1. Udbetaling til Rejsende $6^1/_2$—$7^1/_2$, Søndag 11—12 Formd.
Præstø, J. A. Sørensen. Rodsager pr. Præstø. 6—7.
Randers, L. P. Larsen. Nordre Grave 4. 12—1, 6—7.
Roskilde, J. Andersen, Bondetinget 20[1]. $6^1/_2$—$7^1/_2$, Søndag 9—10.
Rønne, H. P. Jensen, Vinkelvej 27.
Skive, Laurits P. Christiansen, Nordbanevej. $6^1/_2$—$7^1/_2$
Slagelse, Smed H. P. Hansen, Stenstuegade 44. $6^1/_2$—$7^1/_2$.
Sorø, J. Hansen, Baggaden 56. Udbet. 6—8 Aften.
Stege, A. Vivel, Nygade, Lendemark. 6—8. Helligdage 12—1.
Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhildevej 3. 12—1, 6—7.
Thisted, C. Dysted, Nørregade.
Varde, H. P. Hansen, Søndergade. 6—7.
Vejle, S. P. Loft, Fjordgade 7, St. $12^1/_4$—$12^3/_4$, $6^1/_2$—$7^1/_2$. Søndag 11—12.
Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46. 6—8.
Vordingborg, A. P. Petersen, adr. Smedem. Nissen, træffes fra 12—1 Middag. Ingen Udbetaling.

Teknisk Akademi.

Smede & Maskinarb. Forbundets statsunderstøttede Læreanstalt for Maskinister.

Kursus til Maskinisteksaminernes 1ste og 2den Afdeling, Maskinpasserprøven samt Kedelpasserprøven.

Ny Kursus begynde hver Januar, Maj og September.

Indmeldelser modtages, og alle Oplysninger gives ved skriftlig eller mundtlig Henvendelse paa Skolens Kontor:

St. Pederstræde 3, København K. samt paa

Smedeforbundets Anvisningskontor i København.

Redigeret af *J. A. Hansen.*
Aktieselskabet »Graphic« København K.